CONCORDANTIE OP HET LIEDBOEK 2013, SAMENGESTELD DOOR HANS BOUMA

In deze concordantie zijn alleen Nederlandstalige liederen opgenomen. Liederen in het Latijn, Engels of Duits zijn dus niet opgenomen. Weggelaten zijn namen, persoonlijke voornaamwoorden als *ik, mij, ons*, tussenwerpsels en voegwoorden, namen van personen, landen en streken, hulpwerkwoorden als *hebben, zijn, worden* en *zullen*. Ook op muziek gezette Bijbelteksten zijn niet opgenomen, evenals grote litanieën zoals Lied 597 en liturgische teksten als Kyrie- en Glorialiederen in de standaardvorm. Van het Wilhelmus (Lied 708) heb ik alleen de eerste strofe opgenomen, evenals van de zaligsprekingen (989). Hetzelfde geldt voor Bijbelteksten en berijmde psalmen: daar zijn alleen de antifonen opgenomen. Titels als Vader, Zoon en Geest zijn ook niet opgenomen, tenzij de woorden met een kleine letter (onderkast) zijn gespeld. Verder heb ik doorgaans als lemma de infinitief gebruikt, dus het woord *verloren* staat onder het lemma *verliezen.* Niet overal is dit doenlijk: *geboren* staat zelfstandig en niet onder zoiets als *baren.* Ook heb ik bij sommige werkwoorden het participium praesens als apart lemma opgevoerd, zoals levend en stralend. In enkele gevallen is onderscheid gemaakt: er zijn bijv. twee lemma's *bestaan*: het een voor het werkwoord, het andere voor het zelfstandig naamwoord, zo ook voor *leven*. De letter *ij* is als de voorlaatste in het alfabet opgenomen; een *y* als beginletter heb ik niet aangetroffen, maar de *y* komt na de *ij*. De alfabetisering van de computer heeft ertoe geleid dat de *IJ* in het systeem direct na de *I* komt. Tenslotte: sommige lemma's komen dubbel voor, zoals *bestaan*, *leven, lijden* (als werkwoord en als zelfstandig naamwoord), en *blijven* (als verblijven en als voortgaan). Ook *aarde* komt dubbel voor: eenmaal als equivalent van 'wereld' en nog als 'grond'.

Advent 2014 Hans Bouma

Aanbiddelijk

Aanbiddelijk in grootheid is de Heer,/ ziet Hij alleen maar op de aarde neer,	104 : 9

Aanbidden, Aanbeden

Zij overal de Heer aanbeden,/ want Hij geeft zijn dienaren vrede!	035 : 10
Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade.	046 : 3
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt	063 : 2
aanbeden wordt in elke taal,/ almachtig Opperwezen!	068 : 6
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede.	099 : 5
een afgodsbeeld dat zij aanbaden./ Zij hebben voor een grazend beest	106 : 8
Zij moeten God aanbidden,/ rondom zijn altaar staan,	107 : 3
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand.	111 : 5
Al wat op aarde macht bezit,/ eenmaal aanbidt het U, o Here!	138 : 2
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.	150a : 2
Een volk dat de Heer aanbad	175 : 2
Gij zijt niet ver van wie U aanbidden	275 : 2
U, Vader, U aanbidden wij	302 : 2
Gij zult geen vreemde goden / maar Mij alleen aanbidden voortaan.	320 : 1
Aanbid Hem in uw daden./Dit is het eerste en grote gebod,	320 : 2
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee.	350 : 5
o Geest, van beiden uitgegaan,/wij bidden U gelovig aan.	360 : 6:
U, verborgen Christus, bid 'k eerbiedig aan	374 : 1
Aanbid Hem en prijs Hem, hier is Hij nabij	382 : 3
wees dan, o Heer, aanbeden / met liederen overal!	384 : 1
zo gij Hem niet aanvaarden,/Hem niet aanbidden zult.	438 : 2
Komt laten wij aanbidden (3 x) die koning!	477 : refr.
wij willen U aanbidden, wij leven in uw naam.	499 : 5
dat in uw duisternisse blinkt / en wordt gevierd en aangebeden?	510 : 1
Heel de aarde zal U aanbidden,/ loven uw naam.	514b
met goud, met wierook en met mirre / aanbaden zij de Zoon van God.	526 : 1
Wees verheugd, van zorgen vrij:/ God die wij aanbidden	528 : 5
eren uw heilige naam / en U in waarheid aanbidden.	632 : 3
aan alwie Hem aanbaden,/ aan ieder die Hem vreest,	713 : 2
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand	825 : 6
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in 't stof aanbidden.	906 : 1
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht.	981 : 5

Aanbidding

Zij zijn blind en zij zijn doof / voor aanbidding en geloof.	135 : 8
Lof en aanbidding zij uw eengeboren Zoon.	412 : 3
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer,	705 : 4

Aanbieden

zij zijn van licht tot licht gegaan / en boden God geschenken aan.	516 : 2
voor zijn zorg om ons bestaan./ Hij biedt ons dit alles aan.	716 : 1
door te delen met elkaar / wat Hij aanbiedt, ieder jaar.	716 : 3

Aanblazen

blaas, Geest, ons aan, zet ons hart in vlam	289 : refr.
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom,	486 : 1, 2, 3

die ons weldra op zal gaan / herders blaas uw fluiten aan, 486 : 4

Aanblik
Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
maar bij de aanblik van haar wallen / heeft 's Heren schrik hen overvallen 048 : 2
Zie van uw hoge hemel neder,/ dat onze aanblik U vertedert, 080 : 6

Uw aanblik doet standvastig staan 204 : 7

Aanbod
Kopers en verkopers, aanbod en vraag 187 : 1

Aanbreken
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6

Nu breek het uur van Juda aan 166a : 7
Nu wordt het licht, de dag breekt aan, 208 : 1
Breekt de jongste morgen aan 213 : 4
Ontwaak, o mens, de dag breekt aan 215 : 1
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij 247 : 5
De dageraad breekt aan,/uw komst is niet te keren, 452 : 3
Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter, 501 : 2
diep in de nacht,/ dan breekt de morgen aan. 591 : 1
heen is de nacht,/ de derde dag breekt aan. 625 : 3
Sta op! Een morgen ongedacht,/ Gods dag is aangebroken, 630 : 1
De liefde toont zijn aangezicht,/ een zonnelied breekt aan, 633 : 5
Gij zult ze blijven spreken / tot die dag aan zal breken / waarop het wachten is. 731 : 2
Het duurt niet lang meer tot de tijd / van Christus aan zal breken, 748 : 1
gij torenwachters van de tijd?/ 'Middernacht is aangebroken, 749 : 1
nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.' 749 : 1
wat overblijft is liefde./ Breekt zo de morgen aan? 851 : 7
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878

Aanbrengen, Aangebracht
Zo bracht Hij scheiding en ruimte aan 162 : 2
om zijn naam te troosten / zijn zij aangebracht; 993 : 3

Aandacht
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,/het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt? 008 : 3
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden. 131a : 1
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2

Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2

Aandachtig
en wil zeer aandachtig lezen / in de rimpels van hun huid 730 : 2
nemen het voor de zwakken op,/ lopen aandachtig achteraan. 1002 : 3

Aandoen

Heer, want U bent opgestaan, deed de rechterstoga aan	009a : 1
'Nu zal Ik opstaan', spreekt de Heer der heren,/'om wat zij armen hebben aangedaan.	012 : 3
Mijn rouwkleed hebt Gij weggedaan,/ een vreugdekleed deed Gij mij aan,	030 : 5
God Israëls, zie aan/ de hoon U aangedaan/ door wat wij lijden moeten.	079 : 4
Om Christus' wil doe mij niet aan	243 : 2
nabij en nieuw ons aangedaan,	326 : 1
Hoe bitter ook de pijnen / door ons U aangedaan,	543 : 1
om ons met ootmoed te omgorden,/ Hij doet ons zijn geringheid aan.	569 : 3
al wat Hem is aangedaan.	573 : 16
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2
met witte waarheid aangedaan.	760 : 6
of ooit het leed vergoeden,/ uw schapen aangedaan?	851 : 2
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel,	861 : 1
Aandragen	
Ik draag U als geschenken aan / wat Gij mij hebt gegeven.	475 : 1
Aandrift	
de klank en aandrift van dat woord	325 : 2
Aandringen op	
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan.	038 : 11
Aandurven	
onder uw hoede durf ik het aan.	023f : 3
Gij zijt in ons verloren / wij durven U niet aan,	494 : 3
Aandrijven	
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed,	769 : 6
(zich) Aaneensluiten	
De vorsten sloten zich aaneen / en drongen op om Sion heen,	048 : 2
Mijn haters sloten zich aaneen / met velen tegen mij alleen,-	062 : 3
Ga niet van Mij heen,/ volg Mij op mijn wegen,/ sluit u hecht aaneen.	081 : 11
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt;	969 : 3
Aaneenvoegen	
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd!	122a
Wij zijn aaneengevoegd,/ bedacht met uw genade.	974 : 2
Aanelkaar rijgen	
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar.	050 : 9
Aangaan	
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen,	119 : 26
Aangenaam	
Hoe aangenaam is 't woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren.	119 : 39

God lof! Nu is gekomen / Gods aangename tijd: 438 : 1
nu heeft het aangename uur geslagen. 472 : 3

Aangeschreven staan
al wat hoog staat aangeschreven / zal Gods woord niet overleven; 1001 : 1

Aangeven
David gaf de toon aan 171 : 4
Een wijze gaf het aan,/ sprak woordeloos van rouw 563 : 2

Aangezicht
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in 't licht 018 : 2
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in 't licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
Een tafel richt Gij mij aan / in het aangezicht van mijn belagers 023e : 3
en zoekt des Heren aangezicht,/ Jakob, het volk dat Hij zal leiden. 024 : 3
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend. 027 : 5
Wend uw aangezicht niet van mij af,/ wijs uw knecht niet toornig terug 027b : 5
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht. 033 : 7
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6
o Heer, Gij stelt mij voor uw aangezicht /tot in alle eeuwigheid. 041 : 4
Ja, ik zoek zijn aangezicht,/ God van leven, God van licht. 042 : 1
Geef dat lk door U opgericht / kom voor uw aangezicht. 043 : 3
maar hebt, o Heer, in 't aangezicht / van onze vijand ons verlaten. 044 : 5
zonder onzekerheid U blijft beminnen,/ verwerp mij niet van voor uw aangezicht. 051 : 5
dat overvloedig en gestadig / straalt van zijn heilig aangezicht: 067 : 1
God richt zich op, de vijand vlucht; zijn haters voor zijn aangezicht, 068 : 1
Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
brand hem niet weg in uw gericht,/ as tot as voor uw aangezicht. 080 : 6
om voor Gods aangezicht te staan./ Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden. 084 : 4
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt. 085 : 4
Stel mij in het blijde licht,/ want ik zoek uw aangezicht. 086 : 1
Gij hebt mij in het nauw gedreven,/uw aangezicht van mij gewend. 088 : 5
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden. 089 : 7
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2
Mozes trad in 't licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam. 099 : 5
zijn geest komt aangevlogen,/ verhef uw aangezicht! 107 : 9
Verhef u, dat uw aangezicht / de hemel met zijn glans verlicht. 108 : 2
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken. 115 : 7
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,/ dat ik w recht zal roepen van de daken. 119 : 40
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54
blijf ik, o Heer, verwachten / uw lichtend aangezicht. 130 : 3
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in 't hemels licht, 139 : 4
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht, 139 : 6

Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht.	139 : 14
In recht hersteld zal het Hem prijzen / en wonen voor zijn aangezicht.	140 : 8
als reukwerk voor uw aangezicht, als offers die des avonds branden.	141 : 2
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren	143 : 7
Maar omdat Gij mijn leven / duldt voor uw aangezicht.	146a : 7
En zo danst in het morgenlicht / heel Gods volk voor zijn aangezicht	149 : 2
voor zijn vriendelijk aangezicht	154b : 6
verhult Gij mij uw aangezicht?	155 : 5
verheffing van het aangezicht	158a : 1
voor aller aangezicht,	159a : 2
Laat de zon van uw aangezicht over ons opgaan	199 : 2, 4
van aangezicht tot aangezicht	209 : 3
En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht	214 : 5
de Zoon, zijn enig aangezicht	214 : 8
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht	221 : 1
Zegen ons met uw / aangezicht.	266 : 5
Wij zoeken in uw huis uw aangezicht, o Here	272 : 1
Onthul ons dan uw aangezicht	280 : 5
Wij zoeken hier uw aangezicht.	281 : 1
De zon straalt van uw aangezicht	281 : 6
Zegen ons met uw vrede en laat lichten uw aangezicht. Amen.	291d
Aangezicht vol van licht	305 : 1
die zal er in aanschouwen / des Heren aangezicht.	313 : 1
doet ons in vrijheid ademhalen / en leven voor uw aangezicht.	315 : 2
en verhef uw aangezicht / over ons en geef ons licht.	415
En alle, alle mensen samen,/die zullen voor zijn aangezicht	448 : 9
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land.	451 : 1
Christus staat als eerste / voor Gods aangezicht,	523 : 3
Het licht van alle stralen / komt uit zijn aangezicht,	544 : 5
Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht.	565 : 1
uw aangezicht aanschouwen./ Wie zo sterft, sterft gerust.	576 : 7
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht.	599 : 2
Uw hart spreekt onze harten aan,/ uw aangezicht doet ons bestaan.	611 : 3
De lichtvorst, de ontluisterde,/ verheft zijn aangezicht,	633 : 1
De liefde toont zijn aangezicht,/ een zonnelied breekt aan,	633 : 5
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht.	654 : 6
o warmte van Gods aangezicht: door U zijn wij bewogen.	699 : 3
Gij boden voor Gods troon,/ die van zijn aangezicht / de weerglans verder draagt	725 : 1
van aangezicht tot aangezicht / met God en met zijn bruid.	737 : 8
voor aller volken aangezicht,/ uw heerlijkheid aanschouwde!’	739 : 4
leggend onze gouden kronen / zingend voor uw aangezicht.	754 : 3
De wereld treedt in ’s Vaders licht,/ verheerlijkt voor zijn aangezicht.	755 : 1
en voor Gods aangezicht / worden ook wij herschapen.	758 : 2
omdat zij gerechtvaardigd / zijn voor zijn aangezicht.	759 : 1
Scheurt het voorhang van de wolken,/ wordt uw aangezicht onthuld,	769 : 2
is de toekomst nog verborgen,/ onbekend uw aangezicht.	779 : 1
in elk ander mens aanschouwen / ’t lichten van Gods aangezicht.	801 : 2
Wij buigen ons voor zijn gericht / en vinden zo zijn aangezicht.	831 : 6
Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!/ God, laat mij voor uw aangezicht,	834 : 1
tot ik U zie, o eeuwig licht,/ van aangezicht tot aangezicht.	834 : 3
te schatten van uw eeuwig wezen./ Wie zijn wij voor uw aangezicht?	850 : 1

Gij verheft uw aangezicht / als de nieuwe morgen. 859 : 4
is het dat Gij wilt zijn ontmoet / en vinden wij uw aangezicht. 892 : 3
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ glans van Gods aangezicht. 908 : 1
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ gezegend Aangezicht! 908 : 7
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht! 951 : 3

Aangolven
in die aangolvende zee / ik mijn ondergang verwachtte. 856 : 2

Aangorden
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: 'Gord u aan 122 : 1

Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan 313 : 2

Aangrijpen
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht: 102 : 11

het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt 263 : 2
Gods woord roept door de tijden / zijn volk en grijpt het aan. 346 : 2
Heer, laat ons dan niet ontbreken,/ want de traagheid grijpt ons aan. 769 : 4

Aanhangen
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.

Aanheffen, Aangeheven
Hef tot zijn eer een lofzang aan,/ gij die de Heer zijt toegedaan. 030 : 2
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
Hef hier voor God uw lofzang aan:/ gebenedijd zijn grote naam. 100 : 3
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan! 117
Toen hieven zelfs de heidenen aan:/ 'De Heer heeft hun wat groots gedaan.' 126 : 1
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan 146a : 1
Lof zij de Heer, goed is het leven / als 's Heren lof wordt aangeheven. 147 : 1

o taal waarin wij God verstaan,/wij heffen onze lofzang aan. 360 : 3
heeft Hij ons licht aangeheven. 632 : 1
Simeon heft zijn lofzang aan,/ Mirjam en Hanna zijn 737 : 16
Immers ik weet het niet / welk een geweldig lied / aan wordt geheven, 746 : 3
dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan: 747 : 8

Aanhoren
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
Wie God roept hoort Hij aan / en Hij verlost wie is benard. 034 : 7
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister. 080a : 1
U, Heer, roep ik, U geldt mijn smeken,/ snel mij te hulp en hoor mij aan. 141 : 1

Hoor ons aan, eeuwige God 291d
Hoor Gij ons aan! Wij heffen onze handen, 364 : 1
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft 601 : 3
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit 620 : 1

’t Bericht werd Thomas ook gedaan./ Hij hoorde het vol twijfel aan 620 : 7
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan 748 : 3

Aanhouden, Aanhoudend
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde. 595 : cantor
Licht, van mijn stad de stedehouder,/ aanhoudend licht dat overwint. 601 : 2
Woord dat aanhoudt./ God die mij vasthoudt. 828 : 3

Aanjagen
laat niet de nacht dan angst aanjagen, 267 : 2

Aanklacht
Israël, luister wat mijn aanklacht zegt,/ Ik ben uw God, voor Mij staat gij terecht. 050 : 4

Aanklagen
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46

de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit. 459 : 6
als de minste mens gebonden,/ aangeklaagd om onze zonde. 575 : 2
het spoor van onze daden / klaagt ons niet langer aan. 581 : 4
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
Hij roept om ons en klaagt ons aan./ Kan Hij niet zonder ons bestaan? 831 : 1

Aankloppen
Gelijk een vreemdeling klop ik bij U aan,/ een gast, als al mijn vaderen. 039 : 6

dan klopt een rijke karavaan / bij de paleispoort aan. 520 : 2

Aankomen
Als gij zijt aangekomen en ’t anker vallen laat, 107 : 14

als ze Jozef aan zien komen 166b : 1
Zij kwamen aan in Betlehem / en hebben Hem gevonden 472 : 4
Op een ezel komt Hij aan / om naar Jeruzalem te gaan. 555 : 1
Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan 729 : 1
Wij kwamen in de hemel aan / bij God, ons levend woord. 798 : 4

Aankomst
Ten paradijze / geleiden u de engelen,/ dat bij uw aankomst 959b

Aankondigen
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan. 096a : 1

Kondig het jubelend aan,/ laat het de windstreken horen, 659 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen! 659 : 5
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
Johannes is zijn naam,/ Gods rijk kondigt hij aan, 741 : refr.

Aankunnen
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1

Aankijken

dat een mens blijkt / als hij mij aankijkt. 828 : 1
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen. 1014 : 3

Aanlachen
Uw voorkeur gaat uit naar het kwade,/ de leugen lacht u aan. 052 : 2

Aanleggen
Gij bracht ons in des vijands netten./ Hij heeft het tuig ons aangelegd 066 : 4

Aanleren
wil ons de eenvoud leren,/leer ons uw toekomst aan! 452 : 3

Aanlichten
Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad, 466 : 5
zijn dag licht aan, zingt vrolijk / halleluja 618 : 5

Aanlokken
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1

En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan? 531 : 3

Aanmoedigen
Noach en Mozes, Jona en Naäman / moedigen U vanaf de oever aan. 524 : 1

Aannemen, Aangenomen
geluisterd naar mijn kermen/ en neemt mijn bidden aan. 006 : 5
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen. 039 : 6
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan. 066 : 5
Neemt Hij hen die smekend staan / niet meer in genade aan? 077 : 2
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
Heer, Gij hebt mij aangenomen,/ mij weer tot het licht doen komen 086 : 5
God redt uw ziel van nood en dood,/ Hij heeft u aangenomen: 091 : 2
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten. 119 : 41

Neem mijn dank aan, deze morgen 210 : 2
en Gods woorden nemen aan 225 : 2
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden. 347 : 2
op weg naar uw vrede,/neem ons aan. 366 : 3
Wat Gij, Heer, gezegd hebt, neem ‘k als waarheid aan; 374 : 2
door U aangenomen,/ al uw vromen. 379 : 3
Gij zijt de doodspoort doorgegaan;/als overwinnaar opgestaan,/nam Gij ons aan. 380 : 2
Emmanuël, bewijs uw naam! / wees uw belofte, neem ons aan, 466 : 7
neemt de gedaante aan van een knecht, / de Schepper van het al (2 x) 474 : 3
O neem ze aan als gaven. 475 : 1
neem onze liefde in genade aan! 477 : 4
dan nemen wij hem dankbaar zonder beven / aan uit uw goede, uw geliefde hand 511 : 3
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden. 522 : 1
ik heb in eenvoud aangenomen / dat ik U daarin volgen mag. 569 : 4
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan, 574 : 2
Zie ons in eenvoud voor U staan,/ o Heer, neem onze harten aan. 599 : 3
en bidden U: neem met hun lied / ook onze hulde aan! 735 : 4

Neem mij aan zoals ik ben,/ wek in mij wie ik zal zijn, 833
Want U regeert, U overwint,/ U neemt mij aan. Ik ben Gods kind. 939 : 3

Aanraken
Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen. 051 : 4
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 : 3
Gij hebt mij immers zelf gemaakt,/ mij met uw vingers aangeraakt, 139 : 7

De slaap raakt alle dingen aan 242 : 1
Open ons en raak ons aan (2 x). 336
Gods adem heeft je aangeraakt / en jou tot bondgenoot gemaakt. 354 : 5
Ogen, mond en handen raken U niet aan, 374 : 2
Uw bloed, het raakt de lippen aan,/de deurposten van ons bestaan, 389 : 3
Voor Gij de wereld hebt gemaakt,/ heeft mij uw liefde aangeraakt, 518 : 5
jij bent verkoren: met jouw stam / raak jij het heilig lichaam aan. 572 : 5
Zij wilde Hem aanraken, zorgen voor Hem. 583 : 1
Hij antwoordt mij, in zacht verweer: 'Raak Mij niet aan! 626 : 5
Hij leeft! Hij komt tot u en mij: Hij raakt ons aan! 626 : 8
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt 631 : 4
Heer, raak mij aan met uw adem,/ reik mij uw stralend licht, 695 : 1
Heer, raak ons aan met uw adem,/ geef ons een vergezicht! 695 : 5
Kom Schepper, Geest Jij,/die mensen aanraakt 697 : 3
Vergeef het ons! Raak ons weer aan / met levensadem, lente-tijding, 709 : 5
schenk ons leven uit uw bronnen;/ door uw adem aangeraakt 726 : 6
door uw hand elkaar gegeven,/ door uw vinger aangeraakt. 793 : 1
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan. 815 : 1
Maar spreken moest ik, aangeraakt / ben ik nu tot zijn stem gemaakt. 831 : 2
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom, 855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed. 855 : 5
Heer, dwing de stormwind weg te gaan / en raak ons met uw geestkracht aan, 933 : 3

Aanranden
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
de Heer wil niet dat het u wondt,/ dat het u aan zal randen. 091 : 4
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5

Aanreiken
en reik ons zelf als leeftocht aan 280 : 6
Van ver, van oudsher aangereikt, 326 : 1
het leven heeft de dood doorstaan,/ reikt door de dood het leven aan. 572 : 8

Aanrekenen
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1

Aanrichten
Een tafel richt Gij mij aan / in het aangezicht van mijn belagers 023e : 3
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5
Hij richt een woonstee aan / voor wie ontbering leden, 107 : 17
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op 't wijde veld - 110 : 5
Nu worde 't offer onzer vreugde / op zijn altaren aangericht. 118 : 10

een tafel is ons aangericht 282 : 3

De bruiloft is gekomen,/de tafel aangericht, 384 : 5
op de maaltijd die God aanricht,/ en dat feest wordt groot. 395 : 4
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond, 451 : 4
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen, 762 : 1
dan wordt in mijn stad, spreekt de Here,/ 't verzoeningsmaal aangericht. 770 : 4

Aanroep
Heer, hoor mijn aanroep tot U,/ geef mij genadig uw antwoord. 027b : 4

Aanroepen
Zij roepen God niet aan, zij roven de eer / van God de Heer 014 : 3; 053
Ik roep U aan, Heer hoog verheven,/ want Gij verhoort, Gij antwoordt mij, 017 : 2
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
'k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
Mijn God, om hulp riep ik U aan,/ en Gij schonk mij dit nieuw bestaan! 030 : 1
Ik riep U aan in grote nood: 'Ach Heer, wat winst is in mijn dood? 030 : 4
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
Maar ik, mijn God, ik roep U aan./ Mijn bede zoekt U iedere morgen. 088 : 7
Roept hij Mij aan, dan antwoord Ik,/ is hij in angst en vreze, 091 : 7
Want wie zijn hulp verlangt,/ Hem aanroept in gebeden, 107 : 4,7,10,15,20
heb ik de naam des Heren aangeroepen / en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel. 116 : 2
Ik werd benauwd van alle zijden / en riep de Heer ootmoedig aan. 118 : 2
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam 132 : 1
{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4
Machtigen wankelen in hun waan, -/ roepen wij dan de Here aan./ Halleluja! (2 x) 146c : 2

Hij roept ons aan: 'Ik zal je niet begeven'. 362 : 1
Als der mensen trooster / roepen wij U aan: 463 : 2
Verheugd herkennen wij uw naam,/ roepen U aan als onze Vader. 611 : 3
Voor alles wat Hij heeft gedaan,/roepen wij God ootmoedig aan 620 : 12
U Here Jezus roep ik aan,/ U bid ik, hoor mijn klagen. 796 : 1
Ik riep de Heer aan in de nood:/ 'O God, hoor naar mijn klagen!' 869 : 4

Aanrukken
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot. 140 : 5

Wij leven van de wind /die aanrukt uit den hoge 687 : 1

Aanschouwen
in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen 006 : 4
God is mijn schild en mijn betrouwen,/ de reine zal zijn heil aanschouwen. 007 : 5
Aanschouw ik 's nachts het kunstwerk van uw handen 008 : 3
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer, 013 : 2
Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij 't aanschouwen. 016 : 1
U in gerechtigheid aanschouwen,/ verzadigd met uw goddelijk beeld. 017 : 7
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , - 031 : 7
Ik heb gebeden en gerouwd / toen ik hun lijden had aanschouwd. 035 : 4

Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade.	046 : 3
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden:	048 : 2
Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen,	073 : 7
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen.	074 : 13
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons.	085b : refr.
Zo werd tot in de verste landen / het heil van onze God aanschouwd.	098 : 2
Alle einden der aarde aanschouwen het heil van Hem, onze God.	098d : refr. I
God heeft Sion doen herbouwen,/ doet zijn glorie haar aanschouwen.’	102 : 7
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen.	111 : 1
Aärons huis en Israëls geslacht / doet Hij zijn gunst aanschouwen.	115 : 5
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,/ als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde.	119 : 2
Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig.	119 : 52
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!/ Jeruzalem, van ver aanschouwd,	122 : 1
Het goede zult ge aanschouwen van Gods verkoren stad / en wat Hij in zijn trouwe	128 : 3
Gij hebt mijn oerbegin aanschouwd,/ in ’t diepst der aarde opgebouwd.	139 : 8
wie gelooft, aanschouwt nu	182 : 4
het wordt voor wie Gods licht aanschouwt	215 : 3
Doe ons uw heil aanschouwen	246b : 5
die zal er in aanschouwen / des Heren aangezicht.	313 : 1
Doe ons de Vader en de Zoon / aanschouwen in de hoge troon,	360 : 6
Uw oog aanschouwt / ons hier met onze schatten.	364 : 2
O geheim dat wij aanschouwen / God, als wij uw Geest vertrouwen.	376 : 4
leven deed aanschouwen / dat we U kennen mogen.	379 : 1
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver,	437 : 5
opdat in u de ander / Gods heil aanschouwen mag.	456a : 6
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin!	479 : 3
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil.	489 : 2
Heden zult gij zijn glorie aanschouwen / hier is uw God.	490 : vz.
Heden zult gij het licht aanschouwen, hier is uw God.	490 : 1 all
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen,	492 : 3
Wij staan aan een kribbe, aanschouwen de bron,	503 : 1
maar sterk en vurig wordt mijn ziel / wanneer zij U aanschouwt.	512 : 4
Heer des/ hemels/ laat, getrouwe,/ mij aanschouwen / uw erbarmen.	518 : 4
Ze moest klagen, ze moest rouwen / en ze beefde bij ’t aanschouwen	573 : 4
Wie zou tranen binnenhouden/ als hij dat verdriet aanschouwde	573 : 6
uw aangezicht aanschouwen./ Wie zo sterft, sterft gerust.	576 : 7
‘Aanschouw de windsels in het graf/Halleluja (2 x)/die Jozef Hem als doodskleed gaf.’	617 : 13
opdat ik zijn licht aanschouw,/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 1
van oog tot oog aanschouwen / in alle eeuwigheid.	663 : 2
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons ’t vaderland heeft doen aanschouwen	671 : 2
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd:	682 : 2
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre.	689 : 2
voor aller volken aangezicht,/ uw heerlijkheid aanschouwde!’	739 : 4
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd.	766 : 2
in elk ander mens aanschouwen / ’t lichten van Gods aangezicht.	801 : 2
Nog weet ik niets van U,/ ooit zal ik U aanschouwen.	811 : 3
Laat ons uw schoonheid aanschouwen.	837 : 3
mens in mensentijd / en wij aanschouwen uw glorie.	882 : 1
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht.	882 : 2
U die met ons bent / en wij aanschouwen uw luister.	882 : 3
U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid	882 : 4

en wij aanschouwen het leven. 882 : 5
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
dan doet Hij u aanschouwen / wat gij het minst verwacht. 904 : 5
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen. 906 : 8
geef ons moed; ’t is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
Geloven wordt aanschouwen,/ als uit de hemel daalt 968 : 4

Aanschrijven
tegen de zwartste hemel aangeschreven: 362 : 1

Aanschijn
gaat blij het blinken van zijn aanschijn tegen. 011 : 3
hoe lang nog verbergen uw aanschijn voor mij? 013b : 1
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven/en op mijn woord, dat met geween en klagen 022 :10
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft. 023a : 3
Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan? 024 : 2
Gij zegt – en mijn hart spreekt het na: ‘zoek mijn aanschijn’ 027b : 4
Uw aanschijn, Heer, wil ik zoeken 027b : 4
Gij doet in ’t licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2
uw gunst schonk hun ’t beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a : 3
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer. 080 : 1, 3, 7
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt; 089a : 3
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft, 095 : 1
Dien de Heer met verblijden,/ kom voor zijn aanschijn met jubel. 100a : 1
Verlos ons, Here, onze God,/ verhef uw aanschijn, wend ons lot, 106 : 21
Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,/ krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer. 114 : 4
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38

God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen. 429a
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan. 451 : 5
God zij genadig en zegene ons / en dat zijn aanschijn over ons moge lichten. 564b
Heilig aanschijn van het Lam, hart doorstoken, 588 : 1
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam.. 588 : 2
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 : 3

Aanslag
De lagen, voor uw volk gelegd,/ ze zijn een aanslag op het recht, 083 : 2

Aansluiten
Ook ik sluit mij bij deze feeststoet aan / en vind het paradijs. 750 : 7

Aansnellen
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel. 443 : 1
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld, 526 : 2

Aansporen

Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden.	025d : 4
De dromers spoort hij aan tot spoed	204 : 5
Door Magdalena's angstig woord / zijn twee discipelen aangespoord	620 : 3
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan.	802 : 3

Aanspreken

want uw woorden zijn ons leven,/spreek ons aan!	319 : 1
Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen/en niemand rukt het uit uw macht.	348 : 5
Gij spreekt ons aan,/Ge hebt de mens verkoren:	364 : 5
Jezus spreekt ons in liefde aan,/daagt ons uit om op weg te gaan	386 : 3
Het leven uit de dood vandaan / spreekt ons aan.	394 : 5
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan?	464 : 1
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam:	464 : 3
Uit uw verborgenheid / hebt Gij ons aangesproken,	500 : 2
ons aanspreekt zodat wij het horen / als hoorden wij Gods eigen stem.	530 : 1
Hij spreekt ons hart aan, heden, / en wenkt ons met zich mede.	531 : 3
Uw hart spreekt onze harten aan,/ uw aangezicht doet ons bestaan.	611 : 3
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan	617 : 6
Wie ik ontmoette sprak ik aan,/ de engelen wenkten bij het graf,	626 : 2
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen.	626 : 2

Aansteken

steek al uw lichten in ons aan	207 : 2
Steek een kaars aan tegen al het duister	286 : 3
steek ons met uw stralen aan!	305 : 2
Licht, aan liefde aangestoken,/ licht, dat door het donker brandt,	600 : 3
O vlam van Pasen, steek ons aan,/de Heer is waarlijk opgestaan!	637 : 1, 4

Aanstoot

Geloften heb ik toegezegd, mijn God,/ U die van aanstoot hebt verlost mijn voet,	056 : 4

Aanstonds

Men legt mijn lichaam aanstonds af / bij de verslagenen, bij allen	088 : 3

Aanstormen

Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan.	032 : 2
die tot mijn onheil hebt besloten?/ Wat stormt gij aan met ruw geweld?	062 : 2

Aanstoten

Licht dat ons aanstoot in de morgen,/voortijdig licht waarin wij staan	601 : 1

Aantal

Hij doet hen (sic!) goed en zegent / hun aantal ongeteld,	107 : 18

Aantreden

Edelen treden aan om op wacht te staan./Abrahams geslacht, het betrekt de wacht	047 : 3
Hoe vrolijk treedt Hij aan,/ zwaait met zijn zegevaan:	623 : 2
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen;	762 : 4

(zich) Aantrekken

Koning is onze God,/ zijn kleed is majesteit,/ kracht heeft Hij aangetrokken.	093a : 1
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar	157e
De Heer doet redding dagen,/ Hij trok uw lot zich aan.	864 : 4.
O Vader, trek het lot U aan / van allen die door U bestaan.	995 : 1
O Vader, trek het leed U aan / van allen die met ons bestaan.	995 : 2

Aanvaarden

Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid.	066 : 1
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan.	066 : 5
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend';	067 : 1
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht.	076 : 7
om voor Gods aangezicht te staan./ Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden.	084 : 4
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde	096 : 5
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd.	097 : 1
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.	150a : 2
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde	217 : 5
ons als kinderen aanvaardde. Hij wil dagelijks ons voeden,	341 : 1
Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister	376 : 1
zo gij Hem niet aanvaarden,/Hem niet aanbidden zult.	438 : 2
O Heer Jesu, God en mense,/die aanvaard hebt deze staat,	478 : 4
dat is de dood aanvaarden,/ de vrede en de strijd,	538 : 3
dat is de Geest aanvaarden / die naar het leven leidt:	538 : 4
die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars 't leven gaf,/halleluja!	624 : 2
de macht aanvaarden / en onze koning zijn. Halleluja!	675 : 2
eens zal u de wereld aanvaarden / en weten, waarom Ik u spaarde.	770 : 1
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets / uit mensenhand aanvaarden?	825 : 2
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft,	947 : 2
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt:	972 : 6
de strijd voor 't rijk aanvaarden,/ dat niet rust op 't scherp van zwaarden.	1012 : 3

Aanval

Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug.	091b : 3
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert.	127 : 1

Aanvallen

Ik heb hun nimmer kwaad gedaan,/ en nochtans vallen zij mij aan.	059 : 2
Gij laat door 't zwaard hen achterhalen./ Jakhalzen vallen op hen aan.	063 : 4
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht.	089 : 10

Aanvang

Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld.	093 : 2
In de aanvang van de tijden / hebt Gij aard en hemel beide	102 : 12
Gij die de Heer zijt en de Geest / die van de aanvang is geweest,	519 : 2
Maar Hij die in de aanvang schiep / de hemel en de aarde,	825 : 2
Wat onze God in de aanvang schiep,/ dat wil Hij ook bewaren;	869 : 3
In ons einde is de aanvang,/ in de tijd oneindigheid,	982 : 3
Gezegend zijt Gij om de Geest / die van de aanvang is geweest:	984 : 6

Aanvangen

Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde.	709 : 1
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan,	755 : 2
Als de graven openbreken / en de mensenstroom vangt aan	769 : 4
Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan.	856 : 1
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan	966 : 4

Aanvaren

Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal.	104 : 7

Aanvechten, Aangevochten

mijn aangevochten leven./ Gij zult mij nooit begeven.	031 : 5

Aanvliegen

zijn geest komt aangevlogen,/ verhef uw aangezicht!	107 : 9

Aanvloeien

De stroom des levens vloeit maar aan,/ de straten in en uit	737 : 12

Aanvoeren

Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan.	045 : 5

Aanvullen

Vul aan wat ons ontbreekt,/ want stukwerk is ons pogen.	672 : 6

Aanvuren

Wek onze kracht, vuur onze hartstocht aan	197 : 1
geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan	274 : 3
Ontvlam in ons en vuur ons aan	281 : 9
ga ons voor en vuur ons aan	290
ons aangevuurd heeft bij het bidden / met uitzicht op Jeruzalem.	530 : 4
koud, één voor één, en ongeborgen,/licht overdek mij, vuur mij aan.	601 : 1
De Geest des Heren vuurt ons aan / de heilige tekens te verstaan.	655 : 4
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons.	688 : 2
dat loutert, reinigt en herschept./ Kom, Geest van God en vuur ons aan.	692 : 2
Wees ook de Geest die mij aanvuurt / en al mijn twijfels bant.	695 : 3
Waai nu, Geest, waai./Vuur ons aan en waai./Lieve Geest, waai.	696 : refr.
Maak warm wat koud is,/ doe buigen wat star is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai.	696 : 2
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai.	696 : 2
Licht van de harten,/ mensenbeschermer./ Vuur ons aan en waai.	696 : 3

Aanwaaien

diep uit de wereld aangewaaid	276 : 2

Aanwakkeren

Vonkje van hoop diep in mij,/lieve God, wakker het aan	427
tot een vlam van vertrouwen./Wakker aan, wakker aan,	427
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan	459 : 5
Gij wakkert aan en gaat te lijf / en kent geen rust.	679 : 6
versterk in ons de gloed,/ wakker het feestvuur aan.	687 : 2

Aanwezig

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig	275 : 1,4
spreek licht, wees hier aanwezig in uw naam Ik zal er zijn.	277
Wees hier aanwezig,/God van de machten, licht in ons midden,	294
Wees hier aanwezig, woord ons gegeven	295 : vz.
toekomst van vrede, wees hier aanwezig	295 : 1
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn.	386 : 1
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven.	596 : 3
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 4
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
Hij is aanwezig in het woord,/ dat wordt gepredikt en gehoord	665 : 4
Bij ’s Heren liefdemaal / zult Gij aanwezig zijn.	672 : 4
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord;	680 : 4
Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,/ niet als een vuur dat ons verbrandt	948 : 1

Aanwezigheid

Wij wachten, aan U toegewijd,/ uw goede aanwezigheid.	052 : 5
Niet ons, o Heer, niet ons zij eer gewijd,/ doch uw voortdurende aanwezigheid,	115 : 1
Naam van de Heer die heilig zijt,/ geprezen uw aanwezigheid.	148 : 2
Naam van de Heer die heilig zijt,/ gezegend uw aanwezigheid.	148 : 6
vervullend met aanwezigheid./ Een stem, een duif daalt neder.	522 : 3
Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid/zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken	536 : 3
Jezus, de haard van uw aanwezigheid / zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.	556 : 3
O Christus, die verrezen zijt,/ wij prijzen uw aanwezigheid./ Halleluja.	621 : 5
Gods aanwezigheid beamen,/ geen belofte gaat te niet.	975 : 1

Aanwijzen

wijzen zij wegen en tijden aan	162 : 4
Jona, jij bent aangewezen	178 : 2
Loof God, zijn vinger wijst ons aan	273 : 3
zie wij komen bij u staan, wijs ons Gods beloften aan!	358 : 1
en wijzen hem zijn woonplaats aan./ Hij is ten prooi aan duizend vrezen,	823 : 2

Aanzeggen

Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan.	105 : 5
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd!	122a
Van ver, van oudsher aangezegd,	326 : 5
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd.	529 : 1
Maar ons is aangezegd,/ tot aan het eind der dingen	544 : 1
‘Zeg Petrus, dat Hij is opgestaan!/Halleluja (2 x)/Zeg het al zijn discipelen aan.’	617 : 17
De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan,	620 : 5
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren	924 : 2
De wereld zegt ons niet de goede woorden aan.	974 : 1
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen.	974 : 4
al de getuigenissen,/ die ons zijn aangezegd.	994 : 1
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan.	1002 : refr.

Aanzetten

zet ons vandaag tot zingen aan	281 : 9
zet ons opnieuw tot zingen aan:	326 : 6
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan.	464 : 7

Aanzicht

dat mijn oog uw aanzicht zonder iets dat scheidt	374 : 6

Aanzien (ook zn)

wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven.	012a : 4
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen.	019 : 6
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien:	023f : 4
Verre van mij zijn mijn vrinden,/ mijn beminden / mijden mij, zien mij niet aan.	038 : 7
Vaste grond van mijn bestaan,/ waarom ziet Gij mij niet aan?	042 : 5
Al zou de aarde ondergaan,/ wij zien het zonder vrezen aan.	046 : 1
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan.	046 : 1
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden.	054 : 2
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen.	069 : 4
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving.	077 : 5
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden.	079 : 3
God Israëls, zie aan/ de hoon U aangedaan/ door wat wij lijden moeten.	079 : 4
Mijn naam, die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen,	089 : 10
Van verre zien uw ogen aan / Gods toornend nedervaren.	091 : 4
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond,	106 : 20
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden ’t hoofd.	109 : 11
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan?	121 : 1
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen.	138 : 3
Zie mij weer aan	155 : 7
goedgunstig aangezien	157a : 1
en wie gering is geeft Hij aanzien	157e
Mijn ogen zagen aan	159b : 2
en zag het schouwspel schamper aan	173 : 4
Jezus verschijnt en Hij ziet alles aan	187 : 3
zag Hij ons aan en bracht Hij ons tesamen	217 : 2
Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen	291d
zie ons vol ontferming aan!	305 : 1
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier,	400 : 4
Gij blijft in glans verschijnen,/ ziet ons in glorie aan.	543 : 1
tot Hem wil ik mij wenden -/ o Jesu, zie mij aan.	562 : 1
U bidt voor wie U hoonden -/ o Jesu, zie mij aan.	562 : 2
mijn redder, mijn genade -/o Jesu, zie mij aan.	562 : 3
als Gij mij niet wilt horen./ Zie mij in liefde aan.	576 : 3
‘Wij zien het met verbazing aan,/halleluja (2 x)/zeg ons: waarheen is Hij gegaan?’	617 : 14
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen.	643 : 1
zijn zij voor het aanzien niet anders dan anderen	752 : 3
richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd.	769 : 3
Zie ons aan: onze naam / had Gij opgeschreven / in uw boek des levens.	859 : 1
Maar wij herkennen niet uw gaan / en zien U voor een spookbeeld aan,	933 : 2
’t Geloof ziet Jezus Christus aan:/ wat Hij deed is genoeg gedaan	966 : 1
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan.	967 : 3
God moge ons behoeden,/ wij zien elkander aan,	991 : 2
genade Heer, hoor ons gebed,/ zie deze wereld aan!	997 : 1

dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x) 1004 : 4

Aanzitten
der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan. 026 : 2
dan dat ik aanzit, hooggeacht / waar men de Here God veracht. 084 : 5

dat in ’t brood dat wij hier eten / wij met God zijn aangezeten, 376 : 4
als ik zal zijn aangezeten en het brood met U zal eten. 376 : 7
Dan zijn wij aangezeten / in Gods verheven zaal, 747 : 7

Aanzijn
Hij is ‘t, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep, 146c : 4

al wie Hij ’t aanzijn geeft 160a : 3
zolang ons ’t aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd, 653 : 1
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets 825 : 2
wat onze God tot aanzijn riep / doet Hij zijn trouw ervaren. 869 : 3

Aap
de aap en de ever 163a : 2

Aard, Aarde (wereld)
Ik roep op aarde ’t woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: ‘Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven / hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven 008 : 1, 6
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid. 008 : 6
op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4
Al wat op aarde is laat Gij / zich buigen voor zijn heerschappij. 008a : 5
want op de aarde is wijd en zijd / het mensenkind uw majesteit. 008a : 6
Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam / allerwegen op aarde. 008c : refr.
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
Hij zal ze, die goden der aarde,/ die gluipen, die mooi praten, moorden, 012a : 2
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Dan zal de aarde rein,/ bevrijd de mensheid zijn. 021 : 5
De aarde en haar volheid zijn / des Heren koninklijk domein, 024 : 1
O, als ik niet de zekerheid had / het heil des Heren te zien / in dit leven op aarde! 027b : 7
Die zich openbaarde / overal op aarde,/ alles spreekt van Hem. 033 : 2
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
Laat hen toch worden als het kaf / en waai hen van de aarde af. 035 : 2
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag! 035 : 10
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
Al zou de aarde ondergaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
Zing Gods eer, hef aan,/’s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
Gij die uw naam ons openbaarde,/ uw lof is tot het eind der aarde. 048 : 3
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1

in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren.	050 : 2
uw heerlijkheid zij over heel de aarde.	057 : 3
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt.	058 : 1
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard.	058 : 4
Gij houdt het oordeel in uw handen,/ de aarde is uw domein.	065 : 3
Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed,	065 : 4
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer.	066 : 1
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit.	066 : 1
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard,	066 : 3
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend';	067 : 1
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt.	067 : 2
Hij zal zijn geprezen,/ Hem zal alles vrezen / wat op aarde leeft.	067 : 3
Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer,/ Halleluja, halleluja!	067a : refr.
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht.	067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht.	067b : 3
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde.	067b : 5
tot aan de einden der aarde.	067b : 8
De aarde werd bewogen./ Dit is de berg van uw verbond!	068 : 3
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen.	068 : 10
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden.	069 : 9
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer.	072 : 7
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens.	072a : 4
De hele aarde, zeggen zij,/ ligt onder onze heerschappij.	073 : 3
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren.	073 : 10
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen,	074 : 7
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid,	075 : 2
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder.	076 : 4
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft,	076 : 6
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering.	077 : 5
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om.	078 : 24
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde;	082 : 3
Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht.	087a : antif. B
Hemel en aarde, Heer, 't is alles uw domein,	089 : 5
Wie op de aarde zal de bittere dood niet proeven?	089 : 16
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen,	090 : 2
Gij zijt, van vóór Gij zee en aard'/ hebt door uw woord bereid,	090a : 3
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed	092a : 1
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.	093:1
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid.	093a : 2
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard	094 : 2
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand.	095 : 2
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze,	096 : 1
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde	096 : 5
In 't lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen,	096 : 6
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht.	096 : 7
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand,	096a : 2
Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde!	096b : refr.
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij, Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt	096b:2
Buig u voor Hem neer in uw feestgewaad./ Maak je klein voor zijn ogen, jij aarde!	096b : 3
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich	096b : 4
Want zie, Hij zal komen,/ komen om recht te doen aan deze aarde,	096b : 5
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde	097 : 1

uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd. 098 : 1
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond. 098 : 3
Hij komt, Hij komt de aarde richten,/ Hij komt, o volken wees verblijd, 098 : 4
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer! 098b : 1
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde: 098c : 3
Alle einden der aarde aanschouwen het heil van Hem, onze God. 098d : refr. I
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde…. 098d : 3
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
gij aard'alom, zijn rijksdomein,/ zult voor de Heer dienstvaardig zijn. 100 : 1
Juich voor de Heer, aarde alom! 100a : 1, refr.
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol! 100b : 1
In de aanvang van de tijden / hebt Gij aard en hemel beide 102 : 12
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Kom allen tot de lof des Heren saam./ Lof zij de Heer in hemel en op aarde, 103 : 9
Ja, wat de hemel is voor de aarde,/ dat is zijn liefde voor hen die geloven. 103d : 1
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
Aanbiddelijk in grootheid is de Heer,/ ziet Hij alleen maar op de aarde neer, 104 : 9
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij. 104a : refr.
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur, 104a : 2
Van uw rijkdom vervuld is de aarde./ Eeuwig zij de roem van de Heer. 104a : 3
God, die aan ons zich openbaarde,/ regeert en oordeelt heel de aarde. 105 : 3
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd. 108 : 2
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
die neder wil zien op dit laagland?-/ in de hemel Hij en op aarde; 113a : 3
Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,/ krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer. 114 : 4
Buig, aarde, voor die grote God en spring en dans voor je Heer; 114a : B
hemel en aarde beide./ De hemel is des Heren kroondomein; 115 : 6
wij mensen mogen op de aarde zijn / en ons in Hem verblijden. 115 : 6
Loof nu de Heer, alle naties der aarde, 117c : 1
O Heer, verberg mij uw geboden niet: ik ben een gast en vreemdeling op aarde. 119 : 7
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24
Zij blijven naar uw ordinantie staan,/ hemel en aarde, want zij zijn uw knechten! 119 : 35
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45
Mijn hulp komt van God / die hemel en aarde gemaakt heeft. 121a
Onze hulp komt van de Levende / die hemel en aarde maakt. 121b : antif. A
die God, die aarde en hemel heeft gemaakt. 124 : 4
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte! 124a
rondom hen die zijn woord bewaarden,/ zijn volk op aarde. 125 : 2
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Hij die hemel en aarde schiep,/ Hij is 't die u bij name riep. 134 : 3
Moge uit Sion de Heer u zegenen,/ die hemel en aarde gemaakt heeft. 134a : 3
Moge uit Sion de Heer u zegenen,/ die hemel en aarde gemaakt heeft. 134a : 3
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht. 135 : 4
Al wat op aarde macht bezit,/ eenmaal aanbidt het U, o Here! 138 : 2
Gij hebt mijn oerbegin aanschouwd,/ in 't diepst der aarde opgebouwd. 139 : 8
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3

Ik wil de Heer daarboven / lofprijzen hier op aard,	146a : 1
de aarde en de hemel,/ de mensen en het vee,	146a : 3
Hij is ‘t, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep,	146c : 4
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft,	146c : 6
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken.	147 : 6
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont,	148 : 5
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat.	148 : 6
Hemel en aarde stemmen saam / en prijzen ’s Heren naam.	149 : 5
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.	150a : 2
De volken der aarde gaan eindelijk verstaan	151 : 4
de mensen der aarde	151 : 5
Bezing op aarde de kracht van Gods liefde	153 : 1, 3
Gods grootse daden op heel de aarde	153 : 4
Gij aarde des Heren, zegen de Heer	154a : 5
Alles wat op aarde groeit	154b : 6
Ik maak uw naam op aarde groot.	155 : 9
Woedt overal op aarde het geweld	156 : 2
ons leven lang op aarde.	158a : 2
Op aarde daalt de vrede!	158a : 3
In het begin lag de aarde verloren	162 : 1
In het begin is de aarde gekomen	162 : 3
Wat was het goed om op aarde te wonen	162 : 6
De aarde dreunde van geweld	169 : 3
Stil ligt de aarde, en zonder geluid	170 : 3
die stad op de nieuwe aarde?	175 : 2
Zie met ontferming naar onze aarde	199 : 3
zolang het dag op aarde is	207 : 1
God van hemel, zee en aarde	210 : 1
op aarde hier, op aarde thans	215 : 5
Dauw op de aarde, zonlicht van boven	216 : 2
zijn Geest geleide ons en onze aarde	217 : 5
Dank U voor deze mooie aarde	218 : 2
heel de aarde juicht over alles wat Hij doet	224
Gezegend zijt Gij, eeuwige God, koning van hemel en aarde	229 1,2
die het brood uit de aarde doet groeien	229 : 1
de aarde en het hemelrond	236 : 1
de avond daalt op aarde neer	240 : 1
nu ’t donker wordt op aarde.	241 : 4
de aarde ligt in dromen	246b : 1
op aarde vroom en vrolijk zijn	246b : 5
op aard nooit onderbroken wordt	248 : 3
Voorwaar, de aarde zal getuigen	248 : 4
nacht daalt op de aarde	262
vernam de stem van ’t leed die van de aarde schreit	272 : 4
Want wij mensen op de aarde	283 : 3
die hemel en aarde gemaakt heeft	291 abcd, 292
Vrede bij mensen op aarde	299j : 4
Hemel en aard’ heeft Hij gemaakt	303 : 1
hemel en aarde wil zijn naam bezingen	304 : 1
lichten aarde en hemel	306 : 3
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard,	315 : 1

een aarde die woest was en leeg	318 : 1
tussen mensen een mens werd op aarde	318 : 3
Gij gaat onze aard' te boven,/zend uw adem neer	319 : 7
heel de aarde moet U loven / meer en meer	319 : 7
Toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde.	325 : 3
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
wie van Christus zijn op aarde, doet Hij als een lichaam leven,	341 : 3
die aarde, zon en sterren met jubel schept,	343 : 1
Gij heft de aarde aan het licht / door diepte heen en door gericht,	350 : 7
Geen macht op aarde houdt hem in zijn macht	353 : 2
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog!	358 : 2
de heersers van de aarde, / ook zij komen naar U.	366 : 2
breng zo uw gemeente bijeen in uw rijk,/van de einden der aarde.	402a : vz.
breng zo ook uw gemeente bijeen / van alle einden der aarde.	402b : vz.
Vol zijn hemel en aarde / van uw grote heerlijkheid!	411
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren!	412 : 1
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde!	412 : 3
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis	419 : 1
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
op de aarde wordt gesteld,/gaat uw weg zoals een held.	433 : 2
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht.	437 : 3
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot.	437 : 3
Gij machtigen der aarde,/'t is uit met Gods geduld,	438 : 3
Gij armen en verdrukten,/wáár gij op aarde zijt,	438 : 4
Nu komt de Vorst op aard,/die God zijn volk zou geven;	439 : 1
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed.	442 : 1
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht	445 : 3
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan	447 : 1
omdat Hij de geheimen weet / van hemel en van aarde samen.	448 : 6
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn,	448 : 8
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan,	451 : 5
Hij brengt het leven op aarde / terecht in zijn koninkrijk	454 : 5
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan?	460 : 2
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht!	464 : 2
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht!	464 : 6
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht!	464 : 9
De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor	464 : 10
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord.	466 : 1
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier.	466 : 2
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom!	466 : 6
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer.	468 : 1
Hoe arm daalt Hij op aarde neer,/is uit liefde onze Heer,	470 : 6
De aarde en de hemel / ze zingen met elkaar / nova cantica (2 x)	471 : 3
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen,	472 : 3
Hij daalt uit 's Vaders schoot terneer / op aard om kind te zijn,	474 : 2
Zingt aarde en hemel,/zingt nu engelenkoren,	477 : 5
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot.	480 : 2
Vrede op aarde, 't is vervuld: God verzoent der mensen schuld.	481 : 1
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst!	482 : 1
Mensen van het welbehagen,/roep op aarde vrede uit.	487 : 1
Eer zij God die op de aarde / naar ons toe gekomen is.	487 : 2

In den beginne was het woord,/op aarde is zijn stem gehoord	488 : 1
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil.	489 : 2
Hij zal genoemd worden: vrede op aarde.	490 : 2 vz.
Vrede op aarde voor alle mensen,/ere zij God.	490 : 2 all
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn.	490 : 3 vz.
Uw wijde hemel welft / zich rond over de aarde.	500 : 1
Uit uw verborgenheid / ontsteekt Gij licht op aarde,	500 : 5
hoor de aarde klagen – Heer, de wereld wacht.	505 : 1
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden,	508 : 4
Heel de aarde zal U aanbidden,/ loven uw naam.	514b
O heilige Drievuldigheid,/ op aarde schoon en teder,	522 : 3
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog.	524 : 4
omdat Hij, in zijn uur gekomen,/de aarde aan zijn zijde vond!	526 : 3
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand:	526 : 4
Zal er ooit een ander zijn,/ ooit nog vrede hier op aarde?	527 : 4
Een mens te zijn op aarde / in deze wereldtijd,	538 : 1, 2, 3, 4
dat is op deze aarde / de duivel wederstaan.	538 : 4
en roepen heil en zegen / over de aarde af.	544 : 5
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte / en maakt de aarde tot zijn vaderland.	546 : 3
rechtvaardig, zachtmoedig, de aarde zal spoedig	550 : 1
Zijn daden, zij zullen / de aarde vervullen,	550 : 3
die ten dienste van de slaven / als een slaaf op aarde zijt,	557 : 2
en omvat in dit gebaar de / hele aarde.	567 : 5
zij wijzen naar het wonder heen / van Hem die op de aarde boet.	578 : 3
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil.	578 : 6
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?	592 : 2
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht?	592 : 3
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang.	595 : cantor
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning,	595 : refr.
De aarde die in 't donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag.	599 : 2
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed,	608 : 2
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond	608 : 3
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren.	609 : 5
Het was een weergaloos gevecht,/ het deed de aarde beven,	618 : 4
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in 't zonlicht overal;	621 : 4
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde,	629 : 7
de hemel is mijn woning,/ aarde, breek in jubel uit!	629 : 7
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x)	635 : 3
Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja!	640b
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja!	640e
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan,	642 : 7
Zing, halleluja, hemel en aarde, zing / zing voor de Ene, de Eeuwige	648 : 1
De aarde is vervuld / van goedertierenheid,	650 : 1
de wereld hemelsbreed / zal goede aarde zijn.	650 : 4
die voor u ter aarde kwam,/ die voor u is opgevaren!	651 : 7
Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader,	652 : 1
zolang ons 't aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd,	653 : 1
doe het de aarde verstaan:/ God heeft ons wedergeboren!	659 : 1
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat!	664 : 3
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H.	668

Gij hebt de zege / voor ons verkregen,/ Gij zult op aarde	675 : 2
brand ons vooruit door diepe nacht,/ de aarde tot een teken.	699 : 2
een aarde, waar wij weer / gelukkig kunnen zijn.	717 : 3
Niet voor schuren,/ die niet duren,/ gaf Gij vruchtbaarheid,/maar opdat op aarde,	718 : 2
Blaas, Trooster, ons uw adem in,/ maak ons op aarde eensgezind.	721 : 3
Die van de aarde vrijgekocht / nu rusten van hun werken,	728 : 3
Herders die ons weidden,/ op de nieuwe aarde / zult Gij ze vergaren,	732 : 3
Wie heeft van zo nabij gehoord,/ wat God sprak tot de aarde?	739 : 6
Hij hekelt met zijn scherpe tong / de heersers van de aarde.	741 : 3
uw aarde en wij wachten / weer op de dageraad.	743 : 3
God, behoed al deze kinderen,/ dat de aarde toekomst heeft.	745 : 2
God zal op aarde komen / met groene eeuwigheid.	747 : 1
De hemel en de aarde / wordt stralende en puur.	747 : 1
Maar die nog op de aarde gaan,/ die zal de Heer van stond af aan	748 : 3
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven,	748 : 3
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen.	748 : 5
zolang ik op de aarde / nog als een balling woon.	750 : 5
Zij wandelen op aarde, zij zijn in de hemel,	752 : 5
dan zullen zij met Hem als vorsten der aarde	752 : 6
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan,	755 : 2
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel.	758 : 2
Gods kinderen op aarde / zij wandelen in ’t licht,	759 : 1
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd	760 : 5
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen.	763 : 3
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand,	763 : 4
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond	766 : 1
De hemel van hier / is niet de hemel van ooit,/ wanneer hemel en aarde voorbijgaan.	768 : 1
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn.	768 : 2
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert.	768 : 4
De Here, de heerser der aarde,/ zegt Israël, Israël,	770 : 1
De aarde is vol van de kennis van God,	772 : 2
De aarde is ziek door de schuld van uw volk,	772 : 3
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn.	772 : 4
Op de nieuwe aarde / woont het Lam voorgoed.	777 : 7
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x)	784
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft.	802 : 2
Een mens te zijn op aarde,/ is eens voorgoed geboren zijn,	807 : 1
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind.	807 : 1
Een mens te zijn op aarde / is pijnlijk begenadigd zijn	807 : 5
o aarde, hebt gij uw god gezien?/ Toen heeft hij mij gevonden.	808 : 2
Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga.	810
Gij hebt, o vader van het leven,/ de aarde aan de mens gegeven,	823 : 1
Maar Hij die in de aanvang schiep / de hemel en de aarde,	825 : 2
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar	825 : 3
God heeft zichzelf ons toegewend:/ een man verscheen op aarde,	825 : 8
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.	827 : 2
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein.	838 : 1
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in.	839 : 2
dit leven, deze aarde,/ de adem in en uit,	841 : 2
Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden	846 : 2
Vorm ons tot jouw volk, bevrijd ons,/ om de aarde en om God.	849 : 3
Bewaar ons in uw waarheid, geef ons op aarde vrijheid,	863 : 6

Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal, 866 : 1
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen, 869 : 2
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in. 871 : 4
Het leven op aarde is vreugde en rijkdom, 880 : 1
Ons leven op aarde: fontein vol van goedheid 880 : 2
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.880: 3
Erken nu de Heer, volken der aarde, erken nu zijn majesteit. 890 : 1
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet, 892 : 2
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Aarde is wat wij zijn, wat wij maken./ Adem ons open, maak ons uw aarde, 893 : 3
uw nieuwe hemel, vrede op aarde. 893 : 3
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
Hij heeft hemel, zee en aarde / om mijn bestwil toebereid. 903 : 4
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig. 907 : 1
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt, 929 : koor 1
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
voor al wie leeft op aarde. 966 : 1
van ’s Heren nieuwe aarde. 966 : 4
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer. 967 : 2
zeg de wereld: Christus’ glorie / is op aarde neergedaald. 975 : 2
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op ’t schoonst gesierd, 977 : 1
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal 977 : 6
Aan U behoort, o Heer der heren,/ de aarde met haar wel en wee, 978 : 1
die alle hemelstreken,/ de aarde als een huis 979 : 3
breiden het vuur des geestes / over de aarde uit. 979 : 8
en zingen op de aarde / de zon die overwint. 979 : 10
God immers houdt de ganse / aarde in stand en staat, 979 : 13
God immers houdt de aarde / wat leeft in staat en stand. 979 : 14
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde. 986 : 3
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde. 986 : 4
Wat vraagt de aarde meer van ons / dan dat wij dienen en hoeden 992 : 2
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand 993 : 1
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.
leven,/de plaats waar recht wordt gedaan/aan de verworpenen der aarde 999 : 2
dat wij uw schepping eren, de aarde die ons draagt. (2 x) 1004 : 2
Kroon de menselijke dromen / met uw koninkrijk op aard. 1008 : 3
op aarde koning zijn!/ Laat ons het land betreden, 1009 : 3
Het onrecht heerst op aarde,/ de leugen triomfeert, 1010 : 1
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de aarde wacht zo lang, 1010 : 2
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2
vrede op aarde voor alle mensen. 1015

Aarde (grond)

Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan’t licht de beddingen der stromen, 018 : 4
Hebt Gij, o God, mij uit het stof der aarde/eenmaal verhoogd,dat ik in’t stof zou sterven? 022 : 6
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
Wij liggen in het stof terneer,/ van de aarde niet te onderscheiden. 044 : 11
De aarde heeft de vrucht gegeven,/ die door de hemel werd verwekt, 067 : 3

De aarde heeft een rijke oogst gegeven,/ God, onze God, zegent ons.	067b : 7
Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen	072a : 2
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken.	074 : 9
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer.	078 : 17
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde.	079 : 4
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel.	085b : 2
God onze Vader, want wij zijn van Hem./Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,	103 : 5
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde.	103d : 3
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk.	104 : 4
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot.	104 : 8
dat Mozes' ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond	106 : 7
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede.	107 : 17
Evenals men bij 't openbreken / der aarde 't puin terzijde gooit,	141 : 7
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep.	145 : 3
Aarde wordt een mens tot aarde,/ als zijn adem uit hem gaat.	146 : 2
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer;	146c : 2
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen,	147 : 3
Verstop ze niet in aarde	180 : 2
Je dekt het met de aarde toe	181 : 2
Maar wat in goede aarde viel gaf zaad	183 : 5
Monden van aarde, horen en zien	276 : 2
Wie weerloos in de aarde / als graan gestorven is,	346 : 9
Het brood in de aarde gevonden,/het brood door handen gemaakt,	390 : 1
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot.	437 : 3
Regen uw gerechtigheid / en bevrucht de aard,	463 : 5
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei,	499 : 1
want de aarde vraagt ons / om het zaad des doods	547 : 3
want de aarde jaagt ons / naar de diepte toe,	547 : 5
nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen.	590 : 1
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot,	621 : 3
Groen ontluikt de aarde uit het slapend graan,	625 : 1
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen	630 : 1
Diep in de donkere aarde ging / 't lichaam van onze Here	643 : 2
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven!	643 : 9
valt in de voor des doods,/ valt in de aarde neer.	650 : 6
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2
ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk!	705 : 3
dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn.	715 : 4
Waartoe geploegd, als 't zaad / niet valt in goede aarde?	717 : 1
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden	718 : 1
Loof God voor de vruchten uit aarde en mijn,	719 : 3
Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol,	729 : 2
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft	742 : 5
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering,	761 : 3
wij moeten de aarde vergeven / dat zij ons sterven laat.	764 : 5
Wij sliepen en Gij roept ons wakker,/ Gij doet ons uit aarde ontstaan.	765 : 4
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind,	765 : 5
God die in het begin / uit aarde, naar zijn beeld,	788 : 1
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht.	807 : 5
kruip ik onder dorenstruiken,/ druk mijn ogen in de aarde,	812 : 2
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden	823 : 3

een man van smarten die / ter aarde valt en schreit, 852 : 3
Gij die ons hebt geschapen / uit aarde, adem, woord, 860 : 1
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver. 896 : 3
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Hier leggen we zijn/haar lichaam neer / en staan het aan de aarde af. 960 : 1
dit overschot van stof van de aarde / dit was mijn liefde. Hier ben ik. 962
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt: 972 : 6
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met 977 : 2
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur. 980 : 1
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren 980 : 5
Zolang er mensen zijn op aarde,/ zolang de aarde vruchten geeft, 981 : 1
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas. 085b : 3

Aarden (ww)
- een zoon die naar zijn vader aardt -/ God in het vlees geopenbaard. 665 : 1
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden. 813 : 4

Aarden (bn)
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.' 002 : 3

is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed. 843 : 2

Aardrijk
en zijn zalig nageslacht / zal 't gezegend aardrijk erven. 025 : 6
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8

Hier al op dit aardrijk / zijt Gij gezien nooit meer./Kyrieleis. 476 : 1
Kom Heiland, 's aardrijks kroon,/ Heer Jezus, 's Vaders Zoon!/ Zing Hosanna 749 : 2
eens zullen die 't aardrijk regeren / tot Mij en elkaar zich bekeren, - 770 : 4

Aards
Breng, Here, breng een keer in 't aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Hem, die 't aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer. 047 : 3
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op 't aardse leven. 102 : 9

zijn kracht is niet te zwak voor aardse nood. 223 : 2
Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels woord is toevertrouwd 315 : 3
dat is de aardse moederschoot, dat is de diepte van de dood. 350 : 1
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt 441 : 4
want het aardse paradijs / is vannacht gekomen. 486 : 3
woont niet in een aardse tent,/ maar op onze lofgezangen. / Halleluja. 545 : 5
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal, 547 : 2
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan, 574 : 2
zolang ons 't aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd, 653 : 1
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid; 701 : 4

Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt 725 : 3
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd, 727 : 1
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
in onze aardse jaren,/ in onze vreemde eeuw. 743 : 3
en hebben het aardse verlangen geproefd, 752 : 3
Zij smaken de vrede in 't aardse gewemel, 752 : 5
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees, 798 : 2
Eén van hart en één van zinnen,/ één in onze aardse strijd, 801 : 6
en als hij zich laat enten / hier in dit aardse dal, 841 : 4
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede. 906 : 3
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven. 906 : 5
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek. 975 : 4
't Is alles een gelijkenis / van meer dan aards geheimenis. 978 : 3
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet. 978 : 4

Aartsmoeder
Aartsmoeder Sara, sterre op ons pad 164 : 3

Aartsvader
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis, 750 : 6
Uit Oer is hij getogen,/ aartsvader Abraham, 803 : 1

Aartsvijand
De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in 't veld; 898 : 1

Aarzelen
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23

Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven: 349 : 1
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur, 503 : 2
van aarzelen en klagen,/ verdriet en bitterheid, 747 : 4
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede. 838 : 2
het wordt ternauwernood vermoed / en aarzelend verwoord. 848 : 2

Aas
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan 't wild gedierte in het zand. 074 : 8

Abba
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. / U alleen doorgrondt mijn hart, 886
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. 886

Abuis
'Een koningszoon bij mij in huis?/U bent beslist abuis.' 520 : 4

Ach (en wee)
één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang? 006 : 2
Ik riep U aan in grote nood: 'Ach Heer, wat winst is in mijn dood? 030 : 4
maak mij dan niet te schand!/ Ach, kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
Ach, hoor en kijk naar mij,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 4
neergesmeten met geweld./ Ach, mijn dagen zijn geteld. 102 : 5

Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
Ik was bekommerd en ik zeide:/ 'Ach Here, kom mij toch bevrijden 120 : 1

Ach en wee, ach en wee 167 : 8
Uw komst zal ons bevrijden,/voorbij zijn ach en wee. 471 : 2
Heer Jezus, ach, wat duurt dat lang / tot aan die dag der dagen. 748 : 5
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij, 753 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
Ach, in angst en in ellende / zou ik leven, als ik niet 903 : 5
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag? 905 : 2
Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3
Ach, dat ik U zo laat herkende,/ Gij die de schoonheid zelve zijt, 908 : 3
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,/ zo laat heb liefgehad. 908 : 3
Ach, hoe zou ik mij vergissen,/ als Gij mij de keuze liet! 913 : 3
Ach ons hart is verward leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje, 945 : 4

Acht geven, Acht slaan
die acht slaat op uw stem./ Gij zijt voor wie zich tot U keren 031 : 15
Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan 040 : 2
scherp als een zwaard is wat zij zeggen./ Sla acht op wat zij overleggen: 059 : 3
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan. 061 : 1
geef op uw eigen planting acht / de zoon die Gij hebt grootgebracht, 080 : 6
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht. 142 : 5

O Here God, sla op ons acht 206 : 5
Maar geeft men op ons acht,/ dan hoort men hoe wij zingen 799 : 4

Acht(e)loos
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen. 095 : 4
Gij, de koning der getijden,/ legt ze achteloos ter zijde. 102 : 12

Hoe achtloos in ons midden wordt / het kostbaar mensenbloed gestort 561 : 2

Achten
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5

en 't gevaar dat wij niet achten:/richt U op en strek uw hand! 352 : 2
van een maged reine, die hoog moet zijn geacht./Kyrieleis. 476 : 2
kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht. 526 : 1
Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht, 572 : 5
ik wil om u zijn zonder trots,/ ik acht verlies wat ik verwierf. 578 : 1
Uw schapen zijn in nood,/ uw naam wordt niets geacht… 756 : 7
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2

Achteraanlopen
nemen het voor de zwakken op,/ lopen aandachtig achteraan. 1002 : 3

Achterblijven, ten Achter blijven
Het achtergebleven linnen / doet hem het geloof herwinnen. 627 : 3
wie achter is gebleven / krijgt eerstgeboorterecht. 991 : 3
wie voor was blijft ten achter,/ wie achterbleef gaat voor. 991 : 6

Achterdochtig
Omdat het bloedeloos vertrouwde / ons achterdochtig maakt en klein. 816 : 3

Achterhalen
Geen die hen achterhaalt./ Wie zich ook tegen hen verbinden, 031 : 15
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9
Gij laat door 't zwaard hen achterhalen./ Jakhalzen vallen op hen aan. 063 : 4
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen 069 : 6

hoe zou het ons vergaan, indien / Hij ons niet achterhaalde 654 : 4
Ik ben het woord dat naar u taalt,/ u voorgaat en u achterhaalt,/ Ik ben. 815 : 2
Dat niet de greep van het verleden / ons achterhaalt en stil doet staan. 816 : 2

Achterlaten
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5

zijn grafkleed achterlaat, opnieuw begon 223 : 1
Wij delen verdriet en zorgen / met hen die Gij achterliet. 627 : 1
Ik heb 't verleden achter me gelaten / en altijd, altijd zal ik naast je staan. 787 : 1

Achterna, achterna gaan. Achterna lopen
Zij liepen Mozes achterna / met bittere klacht bij Meriba. 106 : 15

om Hem achterna te gaan 154b : 9
hem achterna 493

Achteropzetten
wie arm is, achteropgezet,/ de vromen van oudsher, 737 : 19

Achtervolgen
want rondom sluiten rampen mij in;/ door mijn zonden word ik achtervolgd 040a : 4
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen 083 : 5

Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1

Achterwaarts (drijven)
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2

Achteruit springen
de bergen sprongen achteruit, de heuvels renden blind achter hen aan. 114a : 2

Achterwege laten

zij laten door de schijn bekoord / wat goed is achterwege. 036 : 1

Adder
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn. 140 : 2

Adelaar
De Heer vernieuwt uw krachten / als van een adelaar, 103a : 1

Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen. 906 : 7

Adelaarsvleugel
heeft u in 't licht als op adelaarsvleugelen geheven./ Hij die u leidt, 868 : 2

Adem
Voel je hart, voel je huid,/ voel je adem als je fluit. 008b : 4
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/'t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4
Laat mij niet ten prooi aan mijn haters;/ geweld is hun adem. 027b : 6
Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht. 087a : antif. B
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep 092 : 2
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem. 103 : 5
Loof uw Vader, loof uw Vader,/ tot uw laatste adem toe. 103c : 2
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt. 144 : 2
Aarde wordt een mens tot aarde,/ als zijn adem uit hem gaat. 146 : 2
Ligt niet alles wat hij wil / met zijn laatste adem stil? 146 : 2
Alles wat adem heeft love de Here,/ zinge de lof van Israëls God! 146c : 1
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed! 146c : 7
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen. 150 : 2

Zijn adem baande ons een pad 169 : 4
Hartslag en adem hebt Gij ons gegeven 217 : 3
uw adem geeft ons innigheid en gloed 220 : 4
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij 265 : 2
dat mij herschept en adem geeft 282 : 2
Genezing en vuur. /Adem van God 303 : 3
Zing van de Geest, de adem van het leven 304 : 3
Gij gaat onze aard' te boven,/zend uw adem neer 319 : 7
Mijn adem opgekropt. / Mijn hart van leegte zwaar. 323 : 1
als adem die de harten voedt, 326 : 3
Heer, laat uw woord spreken/ op de adem van uw Geest. 332
Zend uw adem, wend de steven, 352 : 7
Gods adem heeft je aangeraakt / en jou tot bondgenoot gemaakt. 354 : 5
Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem. 424 : 6
Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven: 430 : b
wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied 459 : 4
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek. 512 : 7
maar de hemel draagt ons / op de adem Gods. 547 : 3
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden. 548 : 4
Hij gaat heen, maar Hij blijft bij mij./ Met zijn laatste adem geeft Hij 584 : 8
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 :3
Met uw adem kunt Gij toch / ons het leven geven? 610 : 3

Wil ons met de geesteskracht / van uw adem dopen. 610 : 4
God, breng ons zelf op adem / en treed in ons bestaan. 612 : 3
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt 628 : 2
enig onvertogen woord,/ maar de adem van het leven 651 : 2
Zing jubilate voor de Geest,/ offer de vogel Geest uw adem, 652 : 4
Al is mijn stem gebroken,/ mijn adem zonder kracht, 657 : 2
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
tot teken van uw heil./ Bewoon ons, Geest van God, geef ons uw adem. 673 : 4
Adem van leven in het woord,/ wek hen die niet verstaan: 677 : 3
Uw overdaad van adem stuwt / het water voort met macht, 679 : 2
in al wat groeit en leeft / zijn adem uitgezaaid. 686 : 1
als adem die ons leven doet,/ deelt ons een onrust mede 691 : 1
Wij wachten op de heilige Geest / als adem van het leven zelf 692 : 8
Heer, raak mij aan met uw adem,/ reik mij uw stralend licht, 695 : 1
Raak met uw adem mijn onrust / tot ik de rust hervind. 695 : 2
Heer, raak ons aan met uw adem,/ geef ons een vergezicht! 695 : 5
wij loven je om / adem die je brengt. 697 : 3
Schepper die mij adem geeft,/ u bent mijn zon, mijn weer en wind. 707 : 1
dat mijn adem is / in de duisternis,/ God zij dank, 714 : 5
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
Blaas, Trooster, ons uw adem in,/ maak ons op aarde eensgezind. 721 : 3
schenk ons leven uit uw bronnen;/ door uw adem aangeraakt 726 : 6
Allen die zo, zonder adem / biddende, zijn voorgegaan, 733 : 3
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft. 742 : 1, 8
Zij zal mijn laatste adem dragen / tot waar U bent en mij verwarmt. 742 : 7
om adem te ontvangen / die in ons bidt en zingt! 743 : 2
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Vul de stilte met uw adem,/ alle druk is ons te veel. 795 : 2
als we adem, woord en brood / hebben gedeeld, geproefd; 820 : 1
Hij blies ons van zijn adem in./ Hij, hemelhoog verheven, 825 : 3
wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen / wees de adem waaruit ik ontsta 840 : 2
dit leven, deze aarde,/ de adem in en uit, 841 : 2
Gij die ons hebt geschapen / uit aarde, adem, woord, 860 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet 867 : 1
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft. 871 : 4
Prijshaar naam die nu en altijd / adem geeft, adem geeft. 877 : 1
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed; 894 : 1
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven. 906 : 5
Als ik eens het leven laat / en de adem mij ontgaat, 911 : 5
dan Gij, Gij plant hun adem voort / uw land zal hen behoren. 924 : 3
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Zijn/Haar levensadem keerde weer / tot God, die hem/haar de adem gaf. 960 : 1
Zij rusten op de adem / van God die ademend 979 : 2
de adem die ons gaande houdt / en in het eind in U behoudt. 984 : 6
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3

Adembron
de adembron die ons te drinken geeft 324 : 1

Ademen

en al wat ademt zal dit zien	159c : refr.
Ik adem rustig in en uit	242 : 5
die de eenheid in ons ademt	305 : 3
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
Het zingt van vergezichten,/ het ademt van uw Geest.	657 : 4
Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen,	659 : 2
wij ademden ten dode,/ toen kwam ons tegemoet	734 : 1
Hij is op deze plaats geweest:/ Ik ben./ De schepping ademt nog zijn geest.	815 : 3
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee.	839 : 1
psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here.	868 : 1
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen.	868 : 5
Godzelf zal in ons wezen zijn,/ de ademende Geest!	870 : 5
Aarde is wat wij zijn, wat wij maken./ Adem ons open, maak ons uw aarde,	893 : 3
Geef dat hij/zij ademt op uw levensadem,/ en leeft bij U.	956 : 5
Zij rusten op de adem / van God die ademend	979 : 2

Ademhalen

dat ik mag wandelen en ademhalen / in ’t licht dat leven doet!	056 : 4
doet ons in vrijheid ademhalen / en leven voor uw aangezicht	315 : 2
Zolang wij ademhalen / schept Gij in ons de kracht	657 : 1
breek niet de mens die ademhaalt,/ Gij die ook stilte zijt.	677 : 1
Gezegend die een woonplaats maakt / voor wat beweegt en ademhaalt:	984 : 3

Ademloos

schreeuwt mijn ziel om God te vinden,/ die ik ademloos verwacht.	042 : 1
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
en haastten ademloos zich voort./ Halleluja.	620 : 3

Ademnood

Door ademnood bevangen / of in verdriet verstild:	657 : 2

Ademtocht

Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd.	039 : 3
Wat is de mens, wat is zijn levenstijd?/Een ademtocht, een nietigheid!	039 : 5
gij zijt een ademtocht gelijk,/ lucht in een weegschaal afgewogen.	062 : 6
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind.	078 : 13
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij.	104a : refr.
Wat is een dag –een ademtocht!	252 : 3
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
O naam, eeuwige ademtocht, een sterveling ben ik,	512 : 2
Wij hebben onze ziel verkocht / van ademtocht tot ademtocht	654 : 3
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen -	845 : 3

Advent

Wij blijven op U hopen,/ uw toekomst, uw advent!	743 : 4

Af en aan

geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.	008b : 3

Afbouwen
en zijn zoon bouwde uw woning / heerlijk af 319 : 3

Afbreken
‘Breek af, breek af, de fundamenten bloot!’/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood, 137 : 4

bevrijdt ons uit ons haten, breekt onze ikzucht af. 581 : 2
Als ik word afgebroken,/ als ik ben uitgedoofd, 851 : 5

Afdalen
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in ’t graf 049 : 5
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen. 076 : 2
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf. 094 : 8
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf. 139 : 4
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7

De drie Maria’s daalden af / vroeg in de schemer naar het graf. 620 : 2
Zij daalt als vruchtbaar zaad / tot in de groeve af 650 : 3
De naam die afdaalt in de nacht:/ Ik ben,/ die in een droom op Jakob wacht. 815 : 2
Je hebt Mij nu tot antwoord bewogen,/ Ik daal af als een God die bevrijdt. 927 : 3

Afdeinzen
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12

Afdoen, Afgedaan hebben
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4

zal over alle volken gaan,/de tirannie heeft afgedaan. 459 : 1
in uw omarming heeft / eenzaamheid afgedaan. 974 : 4

Afdruipen
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3

Afdwalen, Afgedwaald
en afdwaal’ van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg. 025d : 3

Al dwalen we ook ten dode af / tot over ’t graf,/ voorgoed zijt Gij 760 : 3
Velen, die de moed begaf,/ blijven staan of dwalen af, 802 : 5
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede. 838 : 2

Afdwingen
onze toekomst aan het donker afdwingt 296 : vr.

Afgedaan
Nu heeft het oude leven afgedaan! 353 : 1

Afgezonderd
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede. 906 : 7

Afglans
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten, 548 : 4

Afgod
maar ’t boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken. 111 : 3

Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood? 843 : 1, 4

Afgoderij
Woedend drijft Hij met een gesel van touw / die afgoderij uit het tempelgebouw 187 : 4

Afgodisch
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16

Afgodsbeeld
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
een afgodsbeeld dat zij aanbaden./ Zij hebben voor een grazend beest 106 : 8
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9

Afgrond
Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten. 012a : 3
Gij hebt mij teruggehaald / diep uit de afgrond. Ik werd 030a : 1
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven, 069 : 8
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5
Maar nee, gij brengt de chaos weer,/ Ik stort u in de afgrond neer. 082 : 2
Gij werpt mij in de afgrond neer,/ in duisternis, in barre vloeden. 088 : 4
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U 130b : 1 + vz.

in het donker van de afgrond 210 : 4
o Geest, die boven de afgrond zweeft 239 : 3
Dit is uw glorieuze ondergang;/de niet te peilen afgrond van uw liefde 524 : 3
Niets droeg hem meer/voor hem de afgrond nog, 579 : 1
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond 608 : 3
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet. 800 : 1

Afgunst
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag, 073 : 1
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd. 105 : 9

maakt zich de macht van haat en afgunst groot 156 : 2
Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd, 737 : 2

Afgunstig
Wees niet afgunstig op de goddeloze,/ benijd hem niet die u met onrecht kwelt. 037 : 1
Wees niet afgunstig op de welgeachte / die zich verheft op ’t kwaad door hem gedaan. 037 : 3

Afkeer
Herstel ons dan, God die ons heil zijt,/ doorbreek uw afkeer van ons. 085b : 1

(zich) Afkeren

Waarom houdt Gij U slapend, Here / en blijft Gij uw gelaat afkeren? 044 : 11
Gij die de vlammen van uw toorn bezweert,/Gij hebt U van uw gramschap afgekeerd. 085 : 1
Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren? 090 : 7
uitstrekken en hun hart afkeren / van Hem, de Here. 125 : 3
een liefdedaad, een zoete pijn / waarvan ik mij niet af zal keren. 141 : 5

Doet Gij vergaan wie zich van U afkeren 155 : 1
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:1004 : 7

Afkomen

Kom van de hemel af,/ o ster van Gods verbond! 756 : 8

Aflaten

Laat van mij af, opdat ik vreugd verwerf,/ voor dat ik henenga en sterf. 039 : 6
Hij spreekt: 'Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.' 046 : 3
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne. 119 : 43

uw mens opnieuw geboren – / o toekomst, laat niet af. 323 : 3
Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij, 649 : 5

Afleggen

Men legt mijn lichaam aanstonds af / bij de verslagenen, bij allen 088 : 3
de schuld wordt schreiend afgelegd 204 : 7
al uw glorie legt Gij af / ons tot redding uit het graf, 481 : 3
Dit leven met de dood/ is afgelegd sinds Hij 563 : 3
Leggen wij onze twijfel af? 627 : 3
de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden. 762 : 3
De schaduw en de schuld zijn / ten laatste afgelegd. 851 : 8

Afleiden

Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4

Leer ons eenvoudig leven / niet afgeleid. 361 : 5
En wat ons afleidt van / de vrede uit den hoge, 672 : 6

Aflossen

zo lost Ge onze schulden af. Kyrie eleison! 375 : 2
O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af, 628 : 7

Afnemen

Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God. 039 : 5
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
de last van hun gemis / heeft Hij hun afgenomen. 107 : 3
Die zich in rouw bevinden,/ neemt Hij de droefheid af. 146a : 6

zijn jas wordt afgenomen 166a : 2
Neem mij de last van doodsangst af 243 : 3
neem niet uw naaste vreugde af. 310 : 4
eens voor al heeft Hij het juk / van ons afgenomen. 590 : 5
Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is. 706 : 3

Afperken, Afgeperkt
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5

zich Afpijnigen
Zijn vrienden op afstand – zij pijnigt zich af: 583 : 2

Afroepen
en roepen heil en zegen / over de aarde af. 544 : 5

Afrukken
wordt zijn mantel afgerukt 166b : 1

Afscheid
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf. 563 : 1

Afschieten, Afgeschoten
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20

Afschroeien
Maak hen, mijn God, als waaiend kaf / en schroei hen van de hoogten af! 083 : 5

Afschrijven
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven. 044 : 6

Hebt Gij ons afgeschreven,/ hebt Gij ons uitgedaagd? 851 : 4

Afschuw
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2

Afsnijden, Afgesneden
Ik voelde mij wel afgesneden,/ gebannen uit uw oog,- 031 : 18
Voor U, o Heer, zijn zij verleden./ Zij zijn van uw hand afgesneden. 088 : 3

Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., - 656 : 2

Afstaan
Hier leggen we zijn/haar lichaam neer / en staan het aan de aarde af. 960 : 1

Afstand
Zijn vrienden op afstand – zij pijnigt zich af: 583 : 2

Afstemmen
Stem ons af op uw stem, stem ons af op uw stem, op uw stilte. 328

Afsterven
dat gij Gode leven zoudt,/ aan de zonde afgestorven. 651 : 4
Het sterft aan de doornen beneden,/ de vogels van boven af. 764 : 3

Afstoten
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2

Afstraffen

Heer, wil de lasteraars verbannen,/ straf de geweldenaren af. 140 : 7

Afstralen
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2

Aftasten
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht 853 : 1

Aftocht
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3

Afval
Ik ben door elk vergeten,/ als afval weggesmeten. 031 : 10
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren. 101 : 3

Afvallen
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3

Afwaaien
Laat hen toch worden als het kaf / en waai hen van de aarde af. 035 : 2

Afwassen
Want al het water wast niet af,/dat wij verzinken in het graf, 350 : 2

Afwegen, Afgewogen
Gij zijt ten rechterstoel gestegen / om recht en onrecht af te wegen. 009 : 2
gij zijt een ademtocht gelijk,/ lucht in een weegschaal afgewogen. 062 : 6

Afwenden, Afgewend
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Wend uw aangezicht niet van mij af,/ wijs uw knecht niet toornig terug 027b : 5

Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
dat Hij zich van uw leven / voorgoed heeft afgewend. 904 : 4
met de ogen naar boven,/ met de blik afgewend. 945 : 5

Afwentelen
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/'Wie wentelt straks de steen ons af?' 617 : 5

Afweren
om dood en onheil af te weren / is Hij zijn volk indachtig. 020 : 4
Het is om U dat ik word afgeweerd,/ om U draag ik het brandmerk van de schande, 069 : 3
om wolven van de schaapskooi af te weren -/ een herder Israëls, een knecht des Heren 078 : 25

Weer Gij de vijand af / die sluw ons scheiden wil. 672 : 5

Afwerpen
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen. 630 : 4

Afwissen
O God, mijn God, die van de dood mij redt,/mijn tranen afwist. Voor het oog des Heren 116 : 4

worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge. 762 : 5
en alle tranen zal Hij van hun ogen / afwissen tot zijn lof. 766 : 3

Afwijken
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
trouw aan 't verbond dat Gij ons gaf./ Wij weken van uw weg niet af, 044 : 9
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57

Afwijzen
heeft mijn gebed niet afgewezen./ De Heer is goed geweest voor mij. 066 : 7

Ongewenst is koning Jezus,/ door de mensen afgewezen. 554 : 3
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan. 787 : 1

Afzet
afzet en omzet, geldzuchtig bestaan 187 : 3

Afzien (van zich -)
Wie van zich afziet naar God toe 215 : 4

Afzweren
om zijnentwil zijn afgezworen./ Hij doet zijn roep uit Sion horen. 076 : 1

Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen 845 : 3

Akker
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9

en wekt een stad- en landgeschrei / in Betlehem en op de akker 510 : 2
Heer, zijn wij het zaad van uw akker,/ Gij doet ons ontkiemen tot graan. 765 : 4
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt, 821
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven; 957 : 4
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4
Er ruisen halmen op de akker / waar zich het zaad verloren gaf. 978 : 2
waar de wijde akkers zijn,/ bij het brood en bij de wijn. 980 : 2

Akkergrond
ja zelfs het zaad, diep in de akkergrond 220 : 1

Al (reeds); Al (voegwoord)

mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten	006 : 2
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet.	008a : 5
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind:	010 : 2
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand.	012 : 5
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust.	023b : 1
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen,	023b : 3
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij.	023c : 3
Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me,	023f : 3
al bij de doden gerekend,/ Gij hebt mij weer levend gemaakt.	030a : 1
Al spannen zij hun netten,/ Gij zelf zult mij ontzetten.	031 : 3
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld.	033 : 6
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer,	036 : 3
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld.	037 : 1
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt.	037 : 10
Boven ’t hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht.	038 : 3
Al leef ik in ellende,/ de Here zal het wenden,/ de Heer ziet naar mij om.	040 : 7
Al zou de aarde ondergaan,/ wij zien het zonder vrezen aan.	046 : 1
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen,	046 : 1
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven.	046 : 2
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid.	049 : 3
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land,	049 : 3
Al gaat een mens brooddronken ’t leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor	049 : 6
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang,	073 : 7
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan,	073 : 10
Wees niet bevreesd, al wil de nacht / zich tegen u verheffen:	091 : 3
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen.	091 : 3
Al vallen duizenden in ’t rond / door ongeziene handen,	091 : 4
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen.	119 : 9
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren.	119 : 53
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten.	120 : 2
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord.	127 : 4
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken.	130a : 2
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade.	130a : 3
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon,	132 : 10
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in ’t hemels licht,	139 : 4
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf.	139 : 4
Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad,	139 : 5
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee.	139 : 5
Jezus staat al stil	182 : 2
Het is al donker en al laat	184 : 3
er gister al en ook daarvoor	185 : 2
de vogels zijn al in de weer	222 : 2
kijk naar de zon: het is al laat	232
al wisselen ook dag en nacht	245 : 3
al leek de hoop vervlogen	250 : 5
nu al te kunnen lezen	250 : 6
rust deze dag al in Gods handen	252 : 4
al zijn wij traag door onverstand.	255 : 3
onthult hoe Gij, o zon,/al in ons midden woont.	282 : 3
waar zijn toekomst al begonnen is.	299j : 4

Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen,	438 : 4
Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al.	440 : 2
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer,	469 : 10
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis.	470 : 4
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x)	474 : 2
Hier al op dit aardrijk / zijt Gij gezien nooit meer./Kyrieleis.	476 : 1
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!	503 : 4
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
Al gaat de vijand in het rond,/de koning van het kwaad,	506 : 3
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat,	506 : 3
Het is al nacht in Betlehem,/ wat wordt de wereld kil!	507 : 1
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft.	517 : 5
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
In Galilea overal/ klinkt het verhaal van Jezus al.	533 : slotrefr.
- ook al was de honger groot- / voor zijn tegenspreker.	539 : 2
God, die al voor de eerste mens / belofte zijt geweest.	542 : 43
Al word ik onverhoeds gewond,/ al komen zij om mij te schenden,	548 : 3
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
al ben ik U onwaardig,/ mijn toevlucht is uw naam,	562 : 3
Heeft niet diezelfde geur / als kind hem al omhuld?	563 : 2
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm.	572 : 4
en Gij, Gij zwijgt,/ het wordt ons al te bang.	591 : 2
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt	601 : 2
Wij delen brood en wijn./ Al waren onze zonden	604 : 3
De toekomst is al gaande,/ lokt ondanks tegenstand	605 : 1
De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed	605 : 2
De toekomst is al gaande,/een bron in de woestijn	605 : 3
De toekomst is al gaande,/verborgen en gezien,	605 : 4
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val.	606 : 1
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep,	606 : 3
bestemd voor de genade,/ het donker al voorbij	612 : 2
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Al maakt de dood stampij,/ voor mij is hij voorbij.	623 : 5
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer.	623 : 5
Al trekt Hij door de dood,/ tot in de diepste nood,	623 : 7
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van ’t graf ontkomen.	630 : 4
Al is mijn stem gebroken,/ mijn adem zonder kracht,	657 : 2
Al heeft Hij ons verlaten,/ Hij laat ons nooit alleen.	663 : 1
Al is Hij opgenomen,/ houd in herinnering,	663 : 2
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal,	666 : 2
al zijn wij vreemdelingen / in schande en in scha,	713 : 1
Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in ’t land van vuur en oven,/in ’t land van Babylon,	713 : 3
o mocht ik maar die deuren door,/ dan wist ik alles al!	737 : 7
is het uit deze wereld / mij al vooruitgesneld.	750 : 1
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan!	750 : 4
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang.	750 : 8
al zijn zij door zonlicht en regen verweerd.	752 : 1
Al dwalen we ook ten dode af / tot over ’t graf,/ voorgoed zijt Gij	760 : 3
heb Jij mij al gebouwd / en mijn naam op je lippen genomen.	780 : 3
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken.	780 : 4
Al krimpen mijn gedachten / en raak ik woorden kwijt,	786 : 2

al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
Al bent U in ons gebroken,/ kom ons nader, maak ons vrij 795 : 3
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
Wij zullen zeker weten / wat Gij al eeuwig wist. 851 : 10
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
Al zou u ook begeven / uw moeder vroeg of laat, 864 : 3
dan ben ik al gevonden / voordat ik U niet vind; 894 : 3
dat woord, dat wij eens hoorden,/ dat woord, dat mij al droeg, 894 : 4
Hij ziet ons al van verre / omdat Hij ons bemint 896 : 5
Al wordt de wereld ook een hel / en 't leven niets dan lijden, 898 : 3
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -/ 898 : 4
Die mij geleidt door dood en strijd,/ Hij heeft al overwonnen. 899 : 3
Al heeft zich ook verheven / de macht van hel en dood, 902 : 1
Al tonen zich verbolgen / de groten van de tijd, 902 : 5
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht, 910 : 4
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht, 910 : 4
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaat de storm tekeer, 935 : 1
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaan de lichten uit. 935 : 3
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1
Al heeft men haar geteisterd,/ al wordt zij onderdrukt, 968 : 3
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord. 979 : 11
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been. 1002 : 2
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit 1010 : 1
of volgeladen appelbomen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 1
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2
en als ze vol zijn van vertrouwen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 3
als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4

Al, alle, allen, alles

Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet. 001 : 2
die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer 001a : vz
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
En Gij, die aller koning zijt,/ troon boven hen in heerlijkheid. 007 : 3
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer. 007 : 6
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
vogels en wild en al 't geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
Al wat op aarde is laat Gij / zich buigen voor zijn heerschappij. 008a : 5
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3
Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
al wat er wandelt op de paden van het water. 008c : 4
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat. 009 : 9

O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid 009 : 10
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4
Gij zijt de Heer, o God, die alles ziet / en alle moeiten opneemt in uw hand! 010 : 5
als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?' 011 : 1
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen. 018 : 6
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid. 018 : 9
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren? 018 : 9
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in 't licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde. 020 : 5
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6
Gij hebt in alle dingen / zijn diepste hartenwens verstaan. 021 : 2
Al wat de koning had begeerd / van U, o God, was leven; 021 : 3
Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden 021 : 4
Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,/ al die mij smaden. 022 : 3
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12
en voor de koning die het al regeert / zich neer zal buigen. 022 : 12
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit: 022a : 5
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart. 023a : 4
De Heer is mijn herder!/'k Heb al wat mij lust;/ Hij zal mij geleiden 023b : 1
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien: 023f : 4
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
want Gij zijt mijn heil, o Heer,/ 'k blijf U al den dag verwachten. 025 : 2
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen. 025 : 3
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven. 025 : 5
Hoopvol is het mij te moede,/ U verwacht ik te allen tijd. 025 : 10
Zou Gij ooit mij te schande maken?/Nee, voor allen die op U wachten 025c : 1
Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan. 025d : 2
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
Op U is al mijn hopen./ Ik leg mij voor U open,/ die mij in hart en nieren kent. 026 : 1
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed, 026 : 5
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
Dat ene vroeg ik van de Heer / dat is al mijn verlangen: 027b : 2
dáár te zijn – in het huis van de Heer,/ al de dagen mijns levens. 027b : 2
Hij is een kracht voor al de zijnen!/ Hij zal hun tot een hulp verschijnen 028 : 5
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
een schuilplaats uit de hoge / voor aller mensen ogen. 031 : 14
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1

Gij zijt, o Heer, mijn schuilplaats en mijn haven,/Gij zult aan mij al uw beloften staven. 032 : 3
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd! 032 : 4
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
Die zich openbaarde / overal op aarde,/ alles spreekt van Hem. 033 : 2
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Al wat door mensen wordt bedreven, / een open boek is ’t voor de Heer. 033 : 5
Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid. 033 : 8
God, die in al zijn angsten hem / uitzicht en redding bood. 034 : 3
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek. 034 : 6
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Ik zal in tegenwoordigheid / van al het volk uw majesteit 035 : 6
mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen. 035 : 6
Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt, 035 : 7
Laat hen niet triomfantelijk / zwelgen in al mijn ongeluk. 035 : 9
doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij. 035 : 9
uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken. 036 : 2
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt. 037 : 2
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3
Gelijk een vreemdeling klop ik bij U aan,/ een gast, als al mijn vaderen. 039 : 6
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk. 040 : 2
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde, 040a : 4
o Heer, Gij stelt mij voor uw aangezicht /tot in alle eeuwigheid. 041 : 4
van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid!/ Ja, waarlijk, amen, ja! 041 : 5
Watervloed roept watervloed./ Aller diepten euvelmoed 042 : 4
heeft mij met geweld bedolven: al uw baren, al uw golven! 042 : 4
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
voor U die al mijn vreugde zijt / en eindloos mij verblijdt. 043 : 4
In uw kracht stoten wij hem neer / die ons belaagt van alle kanten, 044 : 3
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
wij zijn van alle steun beroofd,/ een teken van uw ongenade. 044 : 7
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt. 045 : 3
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
Al gaat een mens brooddronken ’t leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt, 050 : 11
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
die alles van zichzelf verwachtte./ Daar ligt hij neergeveld. 052 : 4
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3

Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3
bijeengegaard en in uw boek geteld:/ alles ligt voor U open. 056 : 3
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
Zij hebben mij arglistig met hun allen / een kuil gegraven, maar ik ben gered 057 : 4
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1
opdat zij weten: Jakobs God / heeft allen onder zijn gebod. 059 : 5
vertrouw dat gij gezegend wordt:/ God is een schuilplaats voor ons allen. 062 : 5
want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk, 062 : 5
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt, 062 : 7
God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,/ tot U komt al wat leeft, 065 : 1
tot U, o redder uit ellende,/ die alle schuld vergeeft. 065 : 1
Gij die ons in uw huis verzadigt met alle overvloed. 065 : 2
O Gij vertrouwen aller landen / die ver gelegen zijn, 065 : 3
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
Toen hebt Gij 't leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4
Gij die God vreest, ik zal u spreken / van al wat aan mij is geschied. 066 : 6
De volken zullen U belijden,/ o God, U loven al tezaam! 067 : 2
God is ons genegen,/ onze God geeft zegen,/ Hij die alles geeft, 067 : 3
Hij zal zijn geprezen,/ Hem zal alles vrezen / wat op aarde leeft. 067 : 3
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid. 067a : 1
Hij gaat ons voor op alle wegen,/ heeft uit de zonde ons opgericht. 067a : 2
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd, 067a : 4
Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid. 067a : 4
Dat de volken U loven, God,/ dat alle volken U loven. 067b : 4, 6
maar Hij verbant in eenzaamheid / al wie weerspannig waren. 068 : 2
Schatplichtig naar zijn heiligdom,/ Gij mensen, loof Hem allen! 068 : 5
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht - 068 : 12
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6
daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve! 069 : 8
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9
en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
uw grootheid en uw sterkte,/ al wat uw arm bewerkte. 071 : 10
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet. 072 : 3
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5

Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand. 075 : 1
Allen die hoogmoedig zijt,/ en onrecht pleegt, toont u in. 075 : 3
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Gij zult de grimmigen betomen,/ ja allen zullen tot U komen. 076 : 6
Want allen die Hem tegenstreven / staat Hij, de Here, naar het leven. 076 : 7
het is een licht dat ons ten leven leidt, -/ ons en al wie door ons wordt ingewijd. 078 : 2
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen. 081 : 4
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig. 081 : 9
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde; 082 : 3
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
tot zij Jeruzalem betreden,/ waar alle pelgrims binnengaan 084 : 4
Verhoor mij, God van Israël,/ die alles leidt naar uw bestel. 084 : 4
Heer, die het al in handen houdt,/ welzalig die op U vertrouwt. 084 : 6
Allen die als goden blonken / zijn bij U in ’t niet gezonken. 086 : 3
Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name, 086 : 3
Want alles keert zich tegen mij./ Ik zwerf door al de vale streken, 088 : 2
Men legt mijn lichaam aanstonds af / bij de verslagenen, bij allen 088 : 3
Gij geeft mij over aan het woeden / van alle elementen, Heer. 088 : 4
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven. 088 : 5
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren. 088 : 8
Ja, Gij zijt zo geducht, dat al de hemelingen 089 : 3
Wie is van al wat leeft, o God, aan U gelijk? 089 : 4
Hemel en aarde, Heer, ’t is alles uw domein, 089 : 5
o grond van al wat is, wat was en ooit zal zijn. 089 : 5
al wat Gij hebt gemaakt, zal zich in U verblijden. 089 : 5
uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. 089 : 6
en als herauten gaan U voor op al uw schreden 089 : 6
de koninklijke held, uit al het volk verheven, 089 : 9
Ik breek de tegenstand van allen die hem haten, 089 : 10
Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen / de zekerheid van allen die U vrezen. 090 : 1
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5
Zo doet de Here ondergaan / al wie Hem ontrouw waren. 091 : 4
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn. 091a : 2
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
al wie zich met geweld / vergreep aan Gods bevrijden. 092 : 6
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed 092a : 1
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft, 095 : 1
Geef aan de Heer, alle geslachten,/ geef aan de Here lof en krachten. 096 : 3
beef voor Hem, volken aller landen. 096 : 4

Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr. , 1
Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,/alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. 096a : 3
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4
Vertel alle volken over zijn wonderen. 096b : 1
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b : 5
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod, 097 : 3
voor al zijn gunstgenoten./ Hij redt u uit de hand / van die u overmant; 097 : 5
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd. 098 : 1
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer! 098b : 1
Alle einden der aarde aanschouwen het heil van Hem, onze God. 098d : refr. I
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Luister, luister naar mijn klagen,/ want ik roep U alle dagen. 102 : 1
als een witte pelikaan,/ ver van alle hulp vandaan, 102 : 3
en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen. 102 : 4
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden 102 : 6
opdat alle volken spreken: ‘God is niet van hen geweken, 102 : 7
Alle volken, alle rijken / brengen Hem hun huldeblijken. 102 : 10
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
van Hem, die niet voor altijd met ons twist,/die ons niet doet naar alles wat wij deden, 103 : 3
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven. 103 : 8
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden 103 : 8
Kom allen tot de lof des Heren saam./ Lof zij de Heer in hemel en op aarde, 103 : 9
Loof nu, mijn ziel, de Here,/ loof, al wat in mij is, zijn naam! 103a : 1
Hij maakt wie Hem verwachten / al zijn beloften waar. 103 : 1
nooit moede ons te melden / al wat gij van Hem hoort,- 103a : 4
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja. 103b
Loof uw Schepper, loof uw Schepper,/ loof Hem, die het al bewoog! 103c : 5
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2
Maar duren zal de liefde van God / voor allen die zijn verbond bewaren, 103d : 5
verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9De
aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,/ alles in allen zal Hij triomferen. 104 : 10
Ongeteld zijn uw werken, o Heer,/ Gij schiep ze alle met wijsheid. 104a : 3
Egyptes koning, die bespeurde / dat al wat Jozef zei gebeurde, 105 : 7
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd. 105 : 9
Prijs God om al zijn majesteit./ Hij leidt ons tot in eeuwigheid. 105 : 18
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
Datan, Abiram, ja zij allen / verzwolgen zijn zij in de grond. 106 : 7
verzamel ons uit alle streken,/ opdat wij eenmaal allen saam 106 : 21
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid. 106 : 22
Al wie door Hem bevrijd / uit ongastvrije streken, 107 : 1
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven. 107 : 11

Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen:	107 : 19
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide.	109 : 1
hoewel zij met verraad mij lonen./ Ik bid voor allen die mij honen,	109 : 2
Worde al wat hij had vergaard / geplunderd en verbeurd verklaard.	109 : 4
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren.	109 : 11
Zodat al wie het gadeslaan / weten dat Gij het hebt gedaan.	109 : 12
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen	109 : 13
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat.	109 : 13
want Hij staat aan de rechterzijde / van allen die verdrukking lijden.	109 : 14
Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin,	111 : 5
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen.	112 : 2
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden.	112 : 3
want al zijn boosheid is gebreideld / en al zijn plannen zijn verijdeld.	112 : 5
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods.	113 : 2
Hoog boven alle volken de Heer;/ hemelhoog is zijn glorie.	113a : 2
werden tot rijk van Gods volkomenheid / al Israëls stammen samen.	114 : 1
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen.	115 : 3
O Israël, vertrouw op God de Heer. Hij is te allen tijd hun tegenweer,	115 : 4
Voor ’t oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen,	116 : 8
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer.	117
Hoe groot is zijn barmhartigheid / voor allen allerwege,	117a : 2
Alle volken, huldig de Heer.	117c : refr.
Loof nu de Heer, alle naties der aarde,	117c : 1
Ik werd benauwd van alle zijden / en riep de Heer ootmoedig aan.	118 : 2
De Heer wil mij tot helper wezen:/ ik zie op al mijn haters neer.	118 : 2
Wij zegenen u uit ’s Heren woning,/ wij zegenen u al tezaam.	118 : 9
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid.	118 : 10
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen.	119 : 3
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren	119 : 18
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,-	119 : 20
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven.	119 : 22
Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen,	119 : 23
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen.	119 : 24
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen.	119 : 24
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden.	119 : 25
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden.	119 : 26
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden.	119 : 26
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen!	119 : 30
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen!	119 : 32
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten.	119 : 33
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven.	119 : 34
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte.	119 : 35
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten.	/119:36
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten.	119 : 41
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven.	119 : 42
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in ’t harte dragen.	119 : 44
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder.	119 : 45
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen,	119 : 51
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig word is recht voor alle tijden.	119 : 60
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen.	119 : 65
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen.	119 : 65

Hebt Gij zo door uw spreken / niet alles opgericht? 119a : 1
Mijn hulp is van mijn Here, die/ dit alles heeft geschapen./Mijn herder zal niet slapen. 121 : 1
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht. 121 : 3
om u met vrede te ontmoeten!/ Om al mijn broeders binnen u, 122 : 3
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim! 122a
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,roep ik jou vrede toe! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren. 126 : 2
Wie ’t zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al. 126 : 3
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt, 127 : 1
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4
Hij is het die Israël kwijtscheldt / al wat het aan schuld heeft. 130b : 3
Hij zet zijn voeten op de nek / van alle macht en majesteit. 132 : 5
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5
‘Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer’. 132 : 8
‘Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!’ /132 : 10
op Hermons top en daalt op Sion neer./ ’t Wordt al een tuin voor God de Heer 133 : 2
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd. 134 : 1
Zegen de Heer,/ u allen die de dienst van de Heer verricht 134a : 1
Boven al wat blinkt in eer,/ boven alle machten uit, 135 : 2
In Egypte sloeg zijn macht / alle eerstgeborenen neer, 135 : 5
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal, 135 : 8
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9
Loof de Heer, want Hij is goed,/trouw in alles wat Hij doet. 136 : 1Hij
doet wonderen, Hij alleen / trouw door alle tijden heen. 136 : 2
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft, 136 : 12
Al wat op aarde macht bezit,/ eenmaal aanbidt het U, o Here! 138 : 2
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/’t ligt alles open voor uw ogen. 139 : 1
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen. 139 : 4
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed 139 : 10
zijn uw onpeilbare gedachten,/ ik overdenk die al mijn nachten. 139 : 10
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot. 140 : 5
Alles, alles wat mij benauwt / heb ik de Here toevertrouwd. 142 : 1
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2
en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten, 143 : 4
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide. 144 : 6
O Heer, mijn God, Gij koning van ’t heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al. 145 : 1
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht. 145 : 2
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep. 145 : 3
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit. 145 : 4
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden. 145 : 4
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5
Rechtvaardig is de Heer in al zijn wegen,/ in al zijn daden is Hij ons genegen. 145 : 5

{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 5
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden. 145 : 6
Ligt niet alles wat hij wil / met zijn laatste adem stil? 146 : 2
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan. 146a : 1, 146b
Hij is de Heer, de sterke,/ in Hem is alle macht. 146a : 3
en alles wat er wemelt / in ’t water van de zee. 146a : 3
Wie maar aan Hem zich houden,/ die geeft Hij alle goed. 146a : 4
Hij doet te allen tijde / aan elk zijn woord gestand. 146a : 4
Maar allen die Hem haten,/ hun wegen maakt Hij krom, 146a : 6
Alles wat adem heeft love de Here,/ zinge de lof van Israëls God! 146c
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x) 146c : 1
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2
Hij is ‘t, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep, 146c : 4
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x) 146c : 4
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed! 146c : 7
Lieflijk en recht te allen tijde / is ’t onze God ons lied te wijden. 147 : 1
Voor God is alle kracht van paarden / en macht van mensen zonder waarde. 147 : 4
Zijn welbehagen zal slechts wezen / met allen die Hem nederig vrezen, 147 : 4
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6
zonlicht en maan en alle sterren,/ hemel der hemelen van verre, 148 : 1
Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle. 148 : 2
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft! 148 : 4
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden. 149 : 1
van Gods ongemeten wezen, opdat zinge al wat leeft, 150 : 2
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen. 150 : 2
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt. 150a : 2
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft. 150a : 3

naar allen die eerbiedig met Hem leven 157b : refr.
Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed 157b : 6
al onze eigenwaan ontmaskert Hij 157b : 6
Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen 157b : 7
door alle geslachten om wat Hij mij deed: 157c : 2
wie alles bezaten staan met lege handen 157c : 7
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen 157e
voor al wie Hem vereert 157e
God zij geloofd uit alle macht 158a : 1
bereidt Hem alle wegen! 158a : 2
zo een en al ontferming gunt Hij ons nu bevrijding 158c : 1
voor aller aangezicht, 159a : 2
voor alle volken 159b : 2
en al wat ademt zal dit zien 159c : refr.
door U bereid voor het oog van alle volken 159c : 2
Licht, dat de sluier van alle naties wegneemt; 159c : 3
van alle heerschappij - 160a : 1
Hij werd ons aller knecht 160a : 2
al wie Hij ’t aanzijn geeft 160a : 3

zich buige al wat leeft,	160a : 3
Ja, alle dieren aan er in	163a : 1
Van alle dieren die bestaan	163a : 2
met alle lieve dieren	163a : 4
God zegent alle volken	163a : 4
‘In alles wat zij zegt, wil naar haar horen’	164 : 3
spreekt over al zijn zonen	166a : 9
alle tien zijn ze jaloers	166b : 1
alle dromen zijn vergeten	166b : 2
al wat Jozef voor hem deed	166b : 3
en dan worden alle dromen	166b : 4
God heeft alles omgekeerd	166b : 5
David werd gekozen boven alles uit	171 : 1
Kom mee, zei David, allemaal	173 : 1
en al wat lopen kan, dat gaat	173 : 2
zijn allemaal bij God gelijk	173 : 3
voor al wie vertrouwt op zijn woord	175 : 2
voor alle volken blinken.	176 : 2
gooi jij alles overboord?	178 : 3
Jona, wil je alles missen	178 : 9
tot alle vogels zingen in / hun grootse onderdak	181 : 5
Het wordt van alle liefde groot	181 : 7
Alle kwalen heelt Gij	182 : 3
alle honger stilt Gij	182 : 3
Jezus verschijnt en Hij ziet alles aan	187 : 3
laaft je alle dagen	188 : 2
zegen ons allen met het licht van uw ogen.	199 : 2, 4
die alle nacht aan banden legt	204 : 2
Aan God de Vader alle eer	204 : 9
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt	205 : 3
Tot Jezus, nog voor alles uit	205 : 4
en aan de Vader, alle eer	205 : 6
en ons bewaart voor alle kwaad	206 : 2
Gij hield door uw barmhartigheid / met al uw engelen de wacht	206 : 3
al wat ons naar het leven staat	206 : 4
Al wat wij doen zij U gewijd	206 : 7
steek al uw lichten in ons aan	207 : 2
met al uw goedheid om ons zijn	208 : 2
en al wat onze hand verricht	208 : 3
totdat met alle engelen saam	209 : 3
dat Gij alle dagen weer	210 : 2
al mijn angsten, al mijn zorgen	210 : 2
wat wij ontvingen aan zegeningen	211 : 2
wat wij ontvingen aan zegeningen	211 : 2
‘t worde Hem alles ten offer gewijd	211 : 2
alle leed vergeten mogen	213 : 4
Want God ziet alles van omhoog	214 : 3
wordt alles wat er leeft gevoed	214 : 5
Al wat geliefd is en vertrouwd	215 : 3
al wie hier wandelt, ziet: het is goed	216 : 2
Dank U dat ik met al mijn zorgen	218 : 1
Dank U dat alle vogels zingen	218 : 3

Dank U voor alle mooie klanken	218 : 5
al wat ik zien en horen kan	218 : 5
waakt over mij en over al mijn gangen	211 : 2
wil alle liefde aan uw mens besteden	221 : 3
te kort voor alle dromen	222 : 3
een zee van vrede, alle haat verstomt	223 : 3
alle nachten fluisteren tot zijn eer	224
heel de aarde juicht over alles wat Hij doet	224
alles is zo mooi, dat ik zingen moet	224
die ons alle dagen spijst	225 : 1
van U is alles wat wij kregen	230
gaat hier met alle liefde	233 : 1
O bron van alle leven	233 : 3
Voor alle goede gaven, Heer, zij U de dank en eer.	235
O, Schepper God, die alles grondt	236 : 1
zij lof nu en te allen tijd	237 : 3
Te allen tijde	238 : 2
u, Zoon van God, die alles ’t leven geeft en zingen doet: lof en dank!	238 : 2
Dek met uw vleugelen al wat leeft	239 : 3
Drieënig God, U zij al de eer!	239 : 7
wil allen trouw terzijde staan	240 : 5
De slaap raakt alle dingen aan	242 : 1
alles uit niets geschapen heeft	243 : 7
en alle duistere krachten	244 : 2
Alles verdoft wat glans bezat en gloed	247 : 2
Alles vervalt in ’t wisselend getij	247 : 2
tot al uw schepselen zich buigen	248 : 4
om alle kwaad te weren	250 : 3
voor al het leed, dat zorgen baart	250 : 4
Want Gij stond naast mij al die tijd	250 : 5
waarin Hij alle tijden houdt	252 : 4
en nu al wat leeft verstart	254 : 3
een metgezel in alle nood.	255 : 4
als alles ons een raadsel is	259 : 1
de morgen die ik ondanks alles verwacht	263 : 1
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt	263 : 2
Alles komt nog even samen / in een kleine avondzang	264 : 1
allen door uw trouw omgeven / bij dag en nacht	268: 2
Hij is het licht der wereld voor alle mensen	271 : 2
Loof God, die zegent al wat leeft	273 : 1
Gij zijt in alles diep verscholen	275 : 4
in al wat leeft en zich ontvouwt	275 : 4
die alle volken leidt;	279 : 2
zijn goedheid heeft,/met al wat leeft,/zijn kinderen bevrijd.	279 : 2
de pijler die het alles schraagt	280 : 3
tot alles is volbracht	280 : 7
de ziel wil zijn / van al wat leeft	282 : 2
al uw liefde ons besteedt	283 : 5
er is licht dat alles overwint.	286 : 2
alles mag er zijn	288
mensen voor mensen, alles voor allen	295 : 3
al uw schepselen in nood,	299j : 1

roepen wij voor alle volken:	299j : 2
erbarm u over allen.	302 : 3
Beveilig ons in alle nood	302 : 4
voor allen, voor ons. /Hij leeft vandaag/hier onder ons/,hier onder ons	303 : 2
Alle eer en alle glorie	305 : 1, 2, 3
U komt toe alle stem, alle veerkracht en zingen	306 : 1
één en volstrekt in allen	306 : 2
en boven allen uit	306 : 2
want alle mensen heeft Hij / zijn leven meegedeeld	311 : 6
want God sprak tot ons allen / het woord van ons geluk	311 : 9
dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte.	312
Heb dank, o God van alle leven,/die zijt alleen U zelf bekend,	315 : 1
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht,	315 : 2
o draag het voort naar alle landen / vermenigvuldigd duizendvoud.	315 : 3
Alles wat er staat geschreven,/Heer doe ons verstaan	319 : 1
Bemin uw Heer te allen tijd./Dien Hem met alles wat gij zijt.	320 : 2
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal	320 : 5
vergeef al wie u griefde.	320 : 5
dat Gij zijt de gloed van al wat leeft	324 : 1
U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen.	339abc
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht.	341 : 1
Wij geloven allen in zijn Zoon, Jezus Christus, onze Here,	341 : 2
vrij van kwaad dat hen bezwaarde. Alle vlees zal dan ook herleven.	341 : 3
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen.	342 : 5
tot alle volken één zijn in Christus' geest.	343 : 3
en als het al ineenstort betrouwbaar blijkt	343 : 4
wees door uw Geest met allen / die hebben ja gezegd,	345 : 3
wordt tot het brood verzameld / dat aller leeftocht is.	346 : 9
Al het onze is U gewijd,/'t liefste wat Ge ons toevertrouwde	347 : 3
het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand.	348 : 2
Er is gedoopt!/wij allen zijn verbonden,	348 : 9
Ja, alle volken zijn in tel / bij U, o God van Israël!	350 : 6
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd,	351 : 3
Jezus, meester aller dingen,/woord van God van den beginne,	352 : 1
Water, water der Jordaan,/alle schuld is weggedaan,	358 : 4
looft, looft dan aller heren Heer!	363
De dagen alle zeven / die staan in Mozes' wet,	365 : 2
geheel en al U eigen – tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 5
al wat wij van U krijgen,/de vruchten in de mand,	365 : 6
Gij die al wie U zoekt bemint,/wat zijt gij wel voor wie U vindt!	373 : 3
die alle vreugd te boven gaat / en alles waar het hart op staat.	373 : 4 U
geeft zich mijn harte over gans en al,	373 : 1
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen,	375 : 3
dorstende in al mijn denken / naar de drank die Gij zult schenken,	376 : 2
Zoals ik ben, met al mijn strijd,/mijn angsten en onzekerheid,	377 : 2
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
door U aangenomen,/ al uw vromen.	379 : 3
O alle gij dorstigen, kom tot de stromen	382 : 1
voor al zijn genodigden, groten en kleinen.	382 : 1
Kom allen tot mij en uw ziel zal herleven	382 : 2
Jezus is voldoende / voor ons allen / als de kring gesloten is.	383 : 3

alle zeven dagen,/Gij verzadigt/allen met uw offerdood.	383 : 4
zo blakende van minne / in alle waardigheid:	384 : 3
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen.	385 : 4
Vier met alles wat in je is / Christus' dood en verrijzenis.	386 : 1
Alles heeft Hij welgedaan./Tot wie zou ik anders gaan?	391 : refr.
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht;	393 : 3
dat alles wat zijn vrede tegenwerkt / wordt neergelegd.	400 : 4
naar U, naar alles wat U geven wilt / in brood en wijn.	400 : 5
U alle glorie, nu en altijd.	402b : allen
breng zo ook uw gemeente bijeen / van alle einden der aarde.	402b : vz.
alles verdroeg U geduldig,/U werd veracht en mishandeld,	409 : 1
U zingen alle hemelen,serafs,machten,tronen	412 : 1
Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag!	412 : 6
Die Gij waart te allen tijd,/blijft Gij ook in eeuwigheid.	413 : 1
Alles wat U prijzen kan,/U de Eeuwige, ongeziene,	413 : 2
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen,	413 : 2
Ga met God en Hij zal met je zijn,/jou nabij op al je wegen	416 : 1
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
Al onze vrienden wensen wij vrede:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 2
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis!	423 : 3
Voor al wie kwamen onder dit dak:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 3
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht.	433 : 4
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven allen naar de dood,	437 : 6
Wij willen , groot en klein, / die 't al van U ontvingen,	440 : 4
U redt mij ongeschonden,/uit alle haat en nijd.	441 : 4
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt	441 : 4
waarmee wij allen falen , / maar houdt die grote last,	441 : 5
Want Hij weet van uw grieven / en Hij stilt al uw pijn.	441 : 7
Met alle kinderen deelt Hij / zijn vaders erfenis.	441 : 8
Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd.	441 : 9
De Heer verstrooit hen allen, / een oogwenk duurt die strijd.	441 : 9
en alle mensen danken jou de eeuwen door;/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 2
voor allen die geloven zal zij altijd zijn / hoogst uitverkoren vrouwe. / Gloria.	443 : 4
als hij met al zijn luister / straalt over angst en pijn.	445 : 1
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven.	447 : 2
En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet,	448 : 6
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn,	448 : 8
En alle, alle mensen samen,/die zullen voor zijn aangezicht	448 : 9
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht	449 : 7
Verblijd u in de Heer te allen tijd,/dat zeg ik u, dat zeg ik u, verblijd u,	450 : 1
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond,	451 : 4
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan.	451 : 5
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren	455 : 2
in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, -	455 : 5
een licht dat schijnt voor alle volken in die nacht	455 : 5
als woord dat sterker is dan alle machten.	455 : 5
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht.	456a : 2
Zo staat geschreven:/maak alle paden recht.	456a : 2
zal over alle volken gaan,/de tirannie heeft afgedaan.	459 : 1
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw!	466 : 3

Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen!	466 : 6
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf,	467b
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer.	468 : 1
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen,	468 : 3
de Heiland die je droefheid kent / en alles waar je bang voor bent	469 : 3
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt	469 : 9
Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus' naam.	469 : 15
Hij is een kindje klein en teer / die alles onderhoudt als Heer. Kyrieleis.	470 : 3
Dat alles heeft de Heer gedaan,/zo is Hij met ons begaan.	470 : 7
allen die de Heer geloven,/prijs uw koning hemelhoog!	472 : 1
in de kribbe vindt gij Hem/ in Betlehem ter stede/die allen zal bevrijden hier beneden.	472 : 2
Zing nu mede met Maria,/zing nu gloria halleluja,/zing met alle engelen mede	472 : 3
en 't woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen.	472 : 4
neemt de gedaante aan van een knecht, / de Schepper van het al (2 x)	474 : 3
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt. Kyrieleis.	477 : 4
Komt allen tezamen, jubelend van vreugde, komt nu, o komt nu naar Betlehem!	477 : 1
zingt alle scharen rondom de troon:	477 : 5
ziet, die 't al is, in gebreken,/ziet, die 't licht is in de nacht,	478 : 1
Ziet, hoe tere is de Here,/die 't al draagt in zijne hand.	478 : 2
tussen alle mensen in / in het menselijk gezin.	481 : 2
al uw glorie legt Gij af / ons tot redding uit het graf,	481 : 3
Laten wij nu allen gaan tot Hem alleen	485 : 6
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen,	486 : 3
Lam van God, Gij hebt gedragen / alle schuld tot elke prijs,	487 : 3
Hij werd geboren in de nacht / die al het licht heeft voortgebracht,	488 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd,	488 : 3
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat,	488 : 4
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil.	489 : 2
Vrede op aarde voor alle mensen,/ere zij God.	490 : 2 all
In den beginne was het woord,/en in Hem was alle leven,	492 : 1
Dan is uw heil aan ons geschied, / u allen even na, -	496 : 3
'Ere in de hoge' zingen / alle engelen tesaam	498 : 5
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht,	502 : 2
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, -	502 : 4
zijn ster aan de hemel heeft alles omlijnd.	503 : 4
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is.	504 : refr.
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt.	507 : 3
al wat ik doe, al wat ik wil,/ het is te zwak, te koud,	512 : 4
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor.	512 : 6
Zo zinge al wat zingen mag,/ wat zingen mag:	515 : 7
Christus, uit God geboren / vóór alle eeuwigheid,	517 : 1
een ster, die alle sterren / te boven gaat, hen verre	517 : 1
die heerst en alle dingen / tot ons geluk omspant,	517 : 4
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit,	518 : 6
O Zoon van God, ons aller hoofd, gelijk een kind hebt Gij geloofd	519 : 4
een mensenwoord, een mensenloon,/ de waarheid voor ons allen,	522 : 2
Al wat wij misdeden / is met Hem vergaan,	523 : refr.
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1
God heeft in Hem zijn welbehagen / en alle zaligheid gesteld:	526 : 2
God van God en licht van licht,/aller dingen hoeder,	528 : 3
heeft een menselijk gezicht,/ aller mensen broeder.	528 : 3
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig.	528 : 4

om alles op te geven / en trouw Hem na te leven.	531 : 1
Hij heeft en zal ons geven / alles, - het eeuwig leven.	531 : 3
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen;	536 : 1
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen.	537 : 2
Alle rijkdom, alle macht / lagen in zijn handen,	539 : 3
en al die tijd is Mozes/ met God alleen geweest.	540 : 3
Uw marteling, uw lijden,/ in aller wereldnood,	543 2
het straalt voor onze ogen,/ het glanst uit alle pijn,	543 : 2
en doet ons mee ontstijgen / in glans die alles heelt.	543 : 3
de dagen alle zeven / en de geboden tien,	544 : 2
dan deze ene naam;/ die naam is alle nachten	544 : 2
zijn allen die geloven / dat Jezus is de zon.	544 : 3
Het licht van alle stralen / komt uit zijn aangezicht,	544 : 5
Wij heffen ’t hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is.	546 : 2
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,	556 : 1
alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis.	556 : 1
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem!	556 : 5
vorstelijk hebt Gij gestreden / om de vrede / tot in alle eeuwigheid.	557 : 1
aan de mens gelijk geworden,/ ja gestorven / voor ons aller zaligheid.	557 : 2
Alle leven moet zich buigen,/ voor U buigen mettertijd,	557 : 3
al wat stem heeft zal getuigen / dat Gij heer en meester zijt,	557 : 3
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit.	557 : 3
Gij die al onze schuld / in uw vergeving draagt,	559 : 2
Hij deed dit ook voor ons,/ voor allen, ook voor ons.	560 : 3
wij bidden, laat ons niet alleen / in al het duister om ons heen.	561 : 4
maar bij U zijn in al de pijn / waarmee de mensen mensen zijn.	561 : 5
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf.	563 : 1
mij al zijn liefde bood./ Zijn sterven maakt mij vrij.	563 : 3
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn.	565 : 3
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer,	565 : 6
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis.	572 : 4
alles wat u lijden doet.	573 : 9
al wat Hem is aangedaan.	573 : 16
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht;	574 : 3
Gij die alles hebt gedragen / al de haat en al de hoon,	575 : 2
Alle leed hebt Gij geleden,/ Gij gedragen met geduld.	575 : 4
die Uzelf ons hebt gegeven / ons in alles bijgestaan,	575 : 6
O Heer uw smaad en wonden,/ ja alles wat Gij duldt,	576 : 3
o bron van al het goede,/ waaruit mijn leven welt.	576 : 4
uw heil zinkt in de dood./ De eersteling van allen	577 : 1
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot.	578 : 2
dat wordt door alles wat Hij leed / de levensboom van ’t paradijs.	578 : 4
Waar wij allen Hem verlaten,/in onszelf gevangen zaten,	584 : 2
Alles wat je niet voor een der minsten gedaan hebt, heb je ook Mij niet gedaan!	585
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren.	587 : 4
al zijn onschuld werd Hem straf / en zijn leven sterven.	590 : 2
eens voor al heeft Hij het juk / van ons afgenomen.	590 : 5
Alles wat leeft,ja heel de schepping zucht.	592 : 1
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht.	599 : 2
Dat ik niet uitval, dat wij allen/ zo zwaar en droevig als wij zijn	601 : 1
Alles zal zwichten en verwaaien / wat op het licht niet is geijkt.	601 : 3

Blaas met uw Geest / in ons het feest / dat allen zal verwarmen.	610 : 6
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam!	617 : 19
Christus, onze eer en roem,/ heeft glorierijk al onze doem	618 : 6
Wij vieren ’t feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
Voor alles wat Hij heeft gedaan,/roepen wij God ootmoedig aan	620 : 12
dit alles is teniet gedaan,/ nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja.	621 : 2
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in ’t zonlicht overal;	621 : 4
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x)	622 : 2
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
Mijn Heer was weggebracht / naar wat ons allen wacht,	623 : 1
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!’	623 : 9
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin,	628 : 1
dat alle leed geleden is / omdat de Heer verrezen is,/ Halleluja!	628 : 3
zijn heerschappij gaat in en uit / door al de deuren die men sluit,/ halleluja!	628 : 5
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen	630 : 1
ons allen lang tevoren.	630 : 2
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen;	630 : 3
bloemen en vogels, - alles roemt / Hem als in den beginne.	630 : 3
bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt	631 : 4
U zij de glorie, opgestane Heer,/ U zij de victorie, U zij alle eer!	634 : 1, 2
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan:	634 : 1
opdat ik zijn licht aanschouw,/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 1
Jezus leeft! Hem is het rijk / over al wat is gegeven.	641 : 2
God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 2
Drijft de vijand mij in ’t nauw, -/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 3
als ik stil Hem toevertrouw:/ ‘Gij zijt al waar ik op bouw!’	641 : 4
Ik zeg het allen, dat Hij leeft,/ dat Hij is opgestaan,	642 : 1
Ik zeg het allen, en de mond / van allen zegt het voort,	642 : 2
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet:	642 : 6
en die in zijn verrijzenis / alles herschapen heeft.	642 : 8
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof.	648 : 2
Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren,	649 : 6
zelfs als ik U vergeet./ Gij weet toch alles, Here.	649 : 6
zij gaat in alle nood / door heel het leven heen.	650 : 2
Al gij die God bemint / en op zijn goedheid wacht,	650 : 7
O Christus, ons van God gegeven,/ Gij tot in alle eeuwigheid	653 : 7
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd.	653 : 7
Zing nu de Heer, stem allen in / met ons die God lofzingen,	654 : 1
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God lof geven:	654 : 6
en al wat gij de Vader vraagt, / zal u gegeven zijn.	656 : 3
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht!	657 : 3
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land,	658 : 2
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand.	658 : 2
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af.	658 : 4
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees,	662 : 4
die onverpoosd,/de Zoon des mensen gaat,/ te allen tijde,	662 : 4
van oog tot oog aanschouwen / in alle eeuwigheid.	663 : 2
Naam van Jezus, nu verheven / boven alle namen uit,	664 : 1
om een leidsman ons te geven / die in alle waarheid leidt,	664 : 1
Naam van Jezus, nu verheven / boven alle namen uit,	664 : 1
Om Christus’ wil zijn wij verblijd./ Hij heeft in alle menselijkheid	665 : 1
Maar Hij heeft alle volken / zijn koninkrijk beloofd.	666 : 2

waarmee Hij de mensen diende / en al onze liefde begint. 667 : 2
tot God heel de wereld vergadert,/ zijn tent over allen heen. 667 : 5
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
O Geest der eeuwigheid,/ gij Trooster aller tijden, 672 : 2
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen. 672 : 4
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed 673 : 3
O God, die op het Pinksterfeest / uw Geest uitstort op alle vlees 674 : 1
en uit de hemel nederdaalt / op alle tong en taal. 674 : 1
een briesje of een storm / die alle rust verstoort. 676 : 1
De Geest, wij zien haar niet,/ maar zij waait alles schoon 676 : 4
Zij zullen allen op de dag des Heren,/ de grote, de geduchte, profeteren, 678 : 7
En allen die naar 's Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen, 678 : 9
en al wat onontbeerlijk leek / wordt ons ontrukt. 679 : 5
Waar Gij niet zijt, is het bestaan / is alle denken, alle doen 680 : 2
in al wat groeit en leeft / zijn adem uitgezaaid. 686 : 1
de vonk die overspringt / op allen die geloven. 687 : 2
Als alles is volbracht / zal Hij voor ons een stad / van brood en spelen zijn. 689 : 3
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden. 689 : 3
Al mijn wonden heelt Gij:/ Gij ziet in mij uw kind. 695 : 2
Wees ook de Geest die mij aanvuurt / en al mijn twijfels bant. 695 : 3
zijn Geest getuigt zeventigvoud,/ brengt ons in alle staten. 699 : 1
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 30
Alles uit Hem ontstaan,/ alles door Hem geschapen, 703
alles in Hem zijn doel./ Hem de eer in eeuwigheid. 703
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen, 704 : 1
die grote dingen doet / hier en in alle landen, 704 : 1
Die uit genade ons / behoudt te allen tijd 704 : 2
Ere zij aan Hem, wiens liefde / ons van alle smet bevrijdt, 705 : 2
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ om alle goede dingen,/ halleluja, 713 : 1
aan alwie Hem aanbaden,/ aan ieder die Hem vreest, 713 : 2
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria, 713 : 5
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja 713 5
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2
voor zijn zorg om ons bestaan./ Hij biedt ons dit alles aan. 716 : 1
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven? 717 : 2
Betrek ons eens voor al / op Hem die alle dingen 717 : 4
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden 718 : 1
voor dromen en daden en alles dat leidt 719 : 4
ten allen tijd gerust en stil / alleen van zijn genade. 723 : 1
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij 725 : 2
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd, 727 : 1
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd! / Halleluja, halleluja! 727 : 1
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld 727 : 9
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
Kom, zingen wij tesaam / met alle heiligen! 728 : refr.
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen 732 : 4

Vrienden die zijn overleden,/ al wie ons zijn voorgegaan,	733 : 1
Allen die zo, zonder adem / biddende, zijn voorgegaan,	733 : 3
die voor ons alles heeft volbracht: Messias, onze Heer!	735 : 4
o mocht ik maar die deuren door,/ dan wist ik alles al!	737 : 7
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid,	737 : 10
Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier	737 : 11
David is daar met harp en al,/ koormeester van de stad,	737 : 15
bij alle vrolijkheid vooraan / met trom en tamboerijn.	737: 16
Te Deum zingt Ambrosius / en alle vaders mee,	737 : 17
van alle kanten komen zij / de lange lanen door,	737 : 20
voor aller volken aangezicht,/ uw heerlijkheid aanschouwde!'	739 : 4
Hij wenst hun allen vrede,/ zendt hen met vrede uit.	740 : 5
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft.	742 : 1, 8
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft.	742 : 1, 8
Ik zing voor U en zuster maan/ en alle sterren om haar heen,	742 : 3
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan.	742 : 3
Wij zongen met zijn allen / uw lof als uit één mond,	743 : 2
God, behoed al deze kinderen,/ dat de aarde toekomst heeft.	745 : 2
Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal	745 : 5
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen.	746 : 7
Moge aan ons allen de / Heer in de vallende / schaduw verschijnen.	746 : 8
en alle patriarchen / met de profeten saam,	747 : 3
Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood,	747 : 4
van alles wat wij dragen,/ van 't lijden aan de tijd.	747 : 4
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit	747 : 6
dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan:	747 : 8
de Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan.	747 : 8
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan,	748 : 1
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen.	748 : 2
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen,	749 : 3
en wordt met een hosanna / God alle eer gewijd.	750 : 7
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil,	751 : 1, 5
Uit Adams geslacht zijn zij allen geboren	752 : 3
Jezus, één en al ontferming,/ daal vanuit de hoge neer	754 : 1
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt.	755 : 2
Dat alle tirannie / eens zal geleden zijn?	756 : 5
dat leven is voor al wat leeft.	760 : 1
Wij keren allen tot U weer,/ beminde Heer / en grote God.	760 : 4
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd	760 : 5
een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen	761 : 3
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen.	762 : 1
op deze berg zal 't feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen.	762 : 2
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden;	762 : 3
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen.	762 : 4
En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen	762 : 5
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen.	763 : 3
en alle tranen zal Hij van hun ogen / afwissen tot zijn lof.	766 : 3
vaart de tijding door de volken / dat Gij alles richten zult:	769 : 2
Want de Geest zal ons bestoken,/ nieuw wordt alle creatuur.	769 : 5
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten	775 : 3
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden.	775 : 6
de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant.	776 : 1

Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep.	777 : 1
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt.	791 : 2
Liefde boven alle liefde,/ die zich als de hemel welft	791 : 6
O God die al uw liefde hecht / aan wie van liefde leeft,	792 : 2
Vul de stilte met uw adem,/ alle druk is ons te veel.	795 : 2
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in	795 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,	797 : 3
en de vloed is niet te weren, -/ alles zal tot niets verkeren.	797 : 6
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,	797 : 8
van kracht tot kracht te leven./ In ’t eind is alles goed.	799 : 1
in alle eeuwigheden!/ Het moet toch Jezus zijn!	799 : 6
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant.	800 : 5
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van ’t hemels vaderland.	800 : 5
pelgrims die uit alle landen / samenkomen om het kruis.	801 : 7
En allen die geloven / zijn Abrahams geslacht,	803 : 2, 6
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht.	807 : 5
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid.	807 : 6
In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten.	808 : 1
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is.	813 : 3
Door een geheimenis omsloten,/ door alle dingen uitgestoten,	823 : 4
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen,	823 : 4
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets	825 : 2
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis	825 : 7
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen	825 : 10
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal,	827 : 4
Spreek, dan keert alles ten goede.	837 : 2
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan	838 : 2
de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee.	839 : 1
Alles houden wat ik heb,/ of mij geven, gaandeweg?	843 : 1
Alles houden wat ik heb,/ of Hem volgen op zijn weg.	843 : 4
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord.	846 : 1
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht.	846 : 4
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin:	848 : 1
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog.	858 : 4
een huis, een naam en warmte / en alle eer.	860 : 3
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd.	860 : 4
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen	861 : 2
want goed zijn alle dingen / die wij van Hem ontvingen.	863 : 1
met alle mensen samen / uw rijk, Heer, te beamen.	863 : 6
Laat ons de Heer lofzingen,/ juich, al wie bij Hem hoort!	864 : 1
gij hoeft niet te versagen,/ Hij redt uit alle nood.	864 : 1
Wie lijdt,- God zal het merken,/ ’t is alles Hem bekend;	864 : 4
en schenke ons al ’t goede / nu en in eeuwigheid.	864 : 5
Hoe Hij het voeget, mij wel genoeget./ Hij maket al na zijn geval.	866: 2
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet	867 : 1
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam,	868 : 1
psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here.	868 : 1
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen.	868 : 5
Lof zij de Heer, ons hoogste goed,/ oorsprong van al het goede,	869 : 1
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen,	869 : 2
het prijst U, die de Schepper zijt,/ die ’t al zo schoon heeft toebereid.	869 : 2
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen,	869 : 5

Gij allen die van Christus zijt,/ geef onze God de ere!	869 : 7
Roep, al wie goden zijn ten spot: / de Heer is God, de Heer is God!	869 : 7
Heilige God, geprezen zij / uw komst door alles heen,	870 : 1
uw woord van alle eeuwigheid / dat tussen ons verscheen.	870 : 1
ver boven alle hoogten uit / en alle diepten door.	870 : 8
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal,	871 : 2
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft.	871 : 4
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft.	877 : 1
Al je zonde heeft Hij vergeven./ De vijand is niet meer.	879 : 1
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee.	880 : 1
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.	885 : refr.
Alle glorie aan de eeuwige Heer, alle heerlijkheid en eer.	890 : 1
Wanneer ik zoek te zeggen / al wat er in mij leeft	894 : 3
Al onze macht is ijdelheid;/ wij gaan terstond verloren,	898 : 2
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven.	899 : 2
en die ’t weleer al stichtte / dat ’s mensen oge ziet.	901 : 2
Al wat de Heer vanbinnen / geplant heeft, rijpt tot vrucht.	902 : 3
Want ik zie in alle dingen / niets dan zijn genegenheid.	903 : 1
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid.	903 : 1 – 5
Alles wendt Hij mij ten goede, / Hij is bij mij nacht en dag,	903 : 2
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom,	903 : 4
Al mijn zorgen zijn zijn zorgen,/ en zo slaap ik rustig in,	903 : 5
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u ’t harte deert,	904 : 1
der trouwe hoede en zegen / van Hem, die ’t al regeert.	904 : 1
Zo zal Hij alles maken,/ dat ge u verwonderen moet,	904 : 3
als Hij, die alle macht heeft,/ met wonderbaar beleid	904 : 3
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen / alles in ons voor Hem neigen.	906 : 1
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen.	906 : 2
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede.	906 : 3
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven.	906 : 4
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven.	906 : 5
Ik heb U lief, o mijn beminde / die al mijn vreugd en sterkte zijt.	908 : 1
Loopt alles ons ook tegen,/ Hij zal ’t goede doen,	910 : 1
Geen schepsel wordt vergeten,/ Hij houdt het al in stand,	910 : 3
God die al mijn kwaad verdroeg,/ uw genade is genoeg.	911 : 3
Eenmaal zie ik al uw luister,/ als ik in uw hemel kom!	913 : 2
laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt;	914 : 1
waarmee Hij ons barmhartig / omvat van alle kant.	916 : 1
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen	916 : 2
bijeen in zijn genade,/ voorbij aan alle nood.	916 : 2
Gij die alle sterren houdt / in uw hand gevangen,	919 : 1
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven.	919 : 2
al ’t oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden?	941 : 2
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is.	941 : 4
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden.	942 : 3
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied.	947 : 3
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald,	951 : 1
wij hopen dat de God van alle leven / ook jou voltooit.	956 : 3
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant!	957 : 3
al het beschamende neem het van mij / en dat ik dit was en geen ander -	962
voor al wie leeft op aarde.	966 : 1
Om Hem rechtvaardigt nu de Heer / het leven van ons allen.	966 : 3

Lof Vader, Zoon en heilige Geest,/ Hem die voor alle tijden 966 : 5
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
Alle eer en macht en kracht / worde, Heer, U toegebracht. 967 : 7
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs. 968 : 2
In ’t woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd, 968 : 4
De dienst aan Hem is ’t gouden koord / dat allen samen bindt. 969 : 2 De
heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit. 971 : 3
waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1
Weer met uw ruime hart / het kwade van ons allen. 974 : 5
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op ’t schoonst gesierd, 977 : 1
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt, 977 : 5
’t Is alles een gelijkenis / van meer dan aards geheimenis. 978 : 3
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan. 978 : 4
de wereld heeft geschapen / en alle namen kent, 979 : 2
die alle hemelstreken,/ de aarde als een huis 979 : 3
Want God is al hun leven,/ zij komen niet te kort 979 : 11
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1
en de boten op de zee / dragen al haar vruchten mee. 980 : 3
zolang zijt Gij ons aller Vader,/ wij danken U voor al wat leeft. 981 : 1
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen / en al mijn dagen zijn geteld. 981 : 3
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht. 981 : 5
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw. 982 : 2
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd, 982 : 3
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft! 985 : 3
Zo hebt Gij alles geschapen;/ het was zeer goed, toen Gij het bezag. 987 : 7
O Heer, o eerstgeboren / van allen uit de dood, 990 : 2
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4
hoogtepunt en diepte - / alles zegent Hem. 993 : 5
al de getuigenissen,/ die ons zijn aangezegd. 994 : 1
O Vader, trek het lot U aan / van allen die door U bestaan. 995 : 1
O Vader, trek het leed U aan / van allen die met ons bestaan. 995 : 2
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren, 996 : 3
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 : 3
al wat hoog staat aangeschreven / zal Gods woord niet overleven; 1001 : 1
Maak ons uw brood, breek ons voor allen,/ U bent de vredevorst. 1005 : 3
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één. 1006
Geef vrede, Heer, geef vrede / aan allen hier beneden 1009 : 1
Christus en al de zijnen,/ versmaad hun smeken niet! 1009 : 2
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4
als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015
vrede op aarde voor alle mensen. 1015

Aldus

Hem, die aldus ten strijde vaart,/ zal, onder zijn banier geschaard, 060 : 2
aldus in eigen handen namen,/ niet hoorden naar de Heer, hun God. 106 : 11

Aleer

aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd?	510 : 3

Alfa

Hoe is Hij mij zo innig na, / de alfa en de omega,	518 : 7
Ik ben als een lied ontstegen / aan de val van de tijd,/ Ik ben de alfa	629 : 6
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde.	774

Algemeen

Ja, algemene vrede aan Israël toegedacht.	128 : 3
zing met algemene stem / voor het kind van Betlehem!	481 : 1

Algoede

Ik bid U, o Algoede	244 : 2
Zegen ons, Algoede,/neem ons in uw hoede	415

Allang

Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte.	119 : 35

Allebei

- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei,	620 : 8

Alledag

‘Deel met elkander / het brood van alledag.	456 : 6

Alleen (eenzaam)

Ik ben alleen als in een leeuwenkuil./ Mijn oren zijn vervuld van hun gehuil,	022 : 5
en bliksemende ogen op mij toornen -/ ik ben alleen.	022 : 5
van mijn vijand moet ik horen:/ ‘God is ver, gij staat alleen!’	042 : 6
Mijn haters sloten zich aaneen / met velen tegen mij alleen,-	062 : 3
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten.	102 : 2
Nooit ben ik geheel alleen	210 : 2
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht	268 : 1
alleen te zijn met U, die geest en waarheid zijt	272 : 1
Maar Jezus weende en bad, alleen, omdat de mensen	272 : 2
De Heiland op de berg, alleen met God zijn Vader	272 : 4
Alleen was God in stilte ongebroken,	325 : 2
Niemand kan alleen,/Heer, uw zegen dragen;	418 : 2
en al die tijd is Mozes/ met God alleen geweest.	540 : 3
Here, om uw bloedig zweet,/ als Ge alleen de wijnpers treedt,	558 : 5
laat mij dan niet alleen gaan / niet in de dood alleen.	576 : 6
Weerloos heeft Hij heel zijn leven/zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen.	586 : 2
en ons hart, in doornen / vruchteloos alleen -	625 : 3
wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar,/ wij zijn niet meer alleen.	683 : 2
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen.	754 : 2
Ik zou alleen zijn, van het heden / en van de toekomst ongewis.	800 : 2
En allen die luisteren, zullen / mij volgen, ’t licht tegemoet.	846 : 2
God, soms is het donker, we voelen ons alleen.	854
In het duister van de tijden / ben ik nooit alleen geweest,	903 : 3

Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt: 913 : 3
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen? 952 : 1
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen. 1007 : 5

Alleen (uitsluitend)
Alleen bij U ben ik geborgen./ Gij doet mij rusten tot de morgen 004 : 3
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9
De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd,/ Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader, 022 : 4
Mijn herder, Gij alleen,/ het zal mij nooit aan iets ontbreken. 023f : refr.
Nederlaag en zege / zijn alleen gelegen / in des Heren hand. 033 : 6
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat. 039 : 4
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
Want tegen U, want tegen U alleen / heb ik gezondigd. Red mij van het kwade. 051 : 2
alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1
Bij God alleen verstilt mijn ziel,/ van Hem komt mijn bevrijding. 062a
Stel je vertrouwen op God alleen,/ je zult niet wankelen, Hij is je rots. 062c
de Here Here doet alleen / ons aan de dood ontkomen. 068 : 7
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen. 071 : 9
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd. 072 : 7
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren. 073 : 10
U alleen, U loven wij,/ U loven wij, onze Heer, 075 : 1
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
Gij zijt God, ja Gij alleen,/ goedertieren om ons heen. 086 : 5
God is een schild voor zijn getrouwen / die leven van geloof alleen. 091a : 3
God alleen is onverminderd / steeds dezelfde sterke held! 103c : 4
alleen Gods engel kan / het eigenhandig breken. 107 : 6
Dit werk is door Gods alvermogen,/ door ’s Heren hand alleen geschied. 118 : 8
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven. 119 : 15
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken. 119 : 57
Hij doet wonderen, Hij alleen / trouw door alle tijden heen. 136 : 2
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden. 141 : 6
Mijn ziel wacht het van U alleen. 143 : 8

Alleen de vissen gaan niet mee 163a : 2
dan Israëls Heiland alleen 175 : 4
alleen de dood zwemt met hen mee 178 :7
en die alleen te loven is 214 : 1
op U alleen mij richten 250 : 4
God in den hoog’ alleen zij eer 302 : 1
Heb dank, o God van alle leven,/die zijt alleen U zelf bekend, 315 : 1
alleen de Geest beroert de geest,/alleen het woord kan ’t hart toespreken. 316 : 3
Gij zult geen vreemde goden / maar Mij alleen aanbidden voortaan. 320 : 1
en met elkaar verbonden,/levend voor God alleen. 346 : 6
wordt als offer U bereid./Gij alleen kunt het behouden. 347 : 3
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing zijn;/voed mij en drenk mij met uw brood en wijn. 381 : 4

dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt!	464 : 10
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
Laten wij nu allen gaan tot Hem alleen	485 : 6
Gij schittert als een edelsteen,/ mijn hart is vol van U alleen,	518 : 3
Als ’t oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten,	522 : 5
Bid alleen tot God de Heer,/ dien Hem heel je leven.’	539 : 4
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen.	565 : 5
Niet alleen zijn vrienden kregen / deze zegen,	567 : 3
Gegroet, o kruis in lijdenstijd,/ jij, onze hoop, alleen maar jij.	572 : 9
Maar de verlossing van de mensen / die lijdt Hij heel alleen.	582 : 5
U Christus kennen wij alleen,/ U zoekt ons zingen, ons geween.	599 : 3
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft.	601 : 3
‘Zeg Petrus, dat Hij is opgestaan!/Halleluja (2 x)/Zeg het al zijn discipelen aan.’	617 : 17
Ik ben er niet voor u alleen,/ mijn andere broeders zijn er nog,	626 : 6
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x)	635 : 4
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen,	643 : 4
Gods goedheid is te groot / voor het geluk alleen,	650 : 2
Heer, gaat Gij van ons heen,/in deze tijd?/ Vermaakt Gij ons alleen	662 : 2
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen?	717 : 2
Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint,	720 : 1
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt.	720 : 2
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint,	720 : 3
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind,	720 : 4
ten allen tijd gerust en stil / alleen van zijn genade.	723 : 1
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen.	723 : 2
opdat het zingt / alleen voor Hem!	725 : 1
Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger	732 : 2
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast.	750 : 1
Alleen de smalle doodszee scheidt / ons van dat zalig land.	753 : 2
De eerste en laatste zijt Gij. God, heilig zijt Gij alleen.	777 : refr.
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen,	823 : 4
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten	824 : 1
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood?	831 : 8
Ik ben gevangen in zijn stem,/ mijn leven spreekt alleen van Hem.	831 : 9
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom,	855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed.	855 : 5
Roept overal met groot geschal:/ ’Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!’	865 : 3
Want wie voor ons gestreden heeft / alleen, man tegen man,	870 : 6
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. / U alleen doorgrondt mijn hart,	886
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe.	886
U alleen geef ik eer, Vredevorst, hoogste Heer./ U heb ik lief (4 x)	889
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn.	895 : 1
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven.	898 : 4
Wat Hij mij heeft gegeven / alleen is minnenswaard.	902 : 2
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht,	905 : 1
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd.	905 : 1
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat.	905 : 4
Wij zien alleen nog maar / water en wind.	917 : 3
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen.	923 : 2
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt.	938 : 1
Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij.	939 : 1
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil.	940 : 2

Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam.	963 : 1
En zij alleen bewaart de zin, geheim van jouw bestaan.	963 : 1
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht.	963 : 2
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade.	966 : 1
De ware kerk des Heren,/ in Hem alleen gegrond,	968 : 1
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan.	971 : 2
alleen maar door te spreken / maakte, spelenderwijs.	979 : 3
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet.	982 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd.	982 : 3

Alleen laten

God laat hem nooit alleen;/ Hij die zijn beenderen behoedt,	034 : 8
hun herders laten hen alleen,/ zij gaan, zij gaan met haast	507 : 3
wij bidden, laat ons niet alleen / in al het duister om ons heen.	561 : 4
zij kwamen naar Getsemane, maar lieten Hem alleen.	570 : 2
Al heeft Hij ons verlaten,/ Hij laat ons nooit alleen.	663 : 1
Daarop heeft Hij geschreven:/ Ik laat je niet alleen.	666 : 1
liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen.	793 : 3
O mijn God, Gij zegt 'ga' en ik ga,/ Gij zegt 'ga' en ik ga, laat mij niet alleen,	840 : 2
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen.	886
Daar ik op Hem mag hopen,/ ben ik alleen maar blij.	910 : 4
Laat Gij ons nu alleen?/ Laat Gij ons in de nood?/ Zendt Gij ons heen?	917 : 2
o Jezus Christus, luister / en laat ons niet alleen!	1010 : 2

Alleen maar

Aanbiddelijk in grootheid is de Heer,/ ziet Hij alleen maar op de aarde neer,	104 : 9

Alleluja

Maar daar is, alleluja,/ de redder in nieuw licht.	740 : 5
Alleluja, alleluja, alleluja, amen.	988

Allemaal

Wat ook de mensen allemaal	166a : 10
Goedemorgen, welkom allemaal	288
ja zing en jubel allemaal	309
Kom haastig, licht der wereld, / en leid ons allemaal	441 : 10
De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x)	635 : 5
straks, op de grote morgen,/ zien wij Hem allemaal	666 : 2
gegeven door God die ons allemaal kent.	719 : 2

Allerbest

Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn.	791 : 5

Allerdorst

de winterkou verdragen / als allerdorste tak	473 : 3

Allereerst

Maria slaat de tamboerijn. / Zij mag de allereerste zijn.	504 : 3

Allerhoogst

Des Heren vrees is rein,/ zo zal ik zeker zijn / van de allerhoogste schat.	019 : 4

Wie heeft lust de Heer te vrezen,/'t allerhoogst en eeuwig goed?	025 : 6
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet.	073 : 4
dat des Allerhoogsten kracht / stand houdt tot het laatst geslacht?	077 : 3
en dat Gij, Allerhoogste, Here,/ regeert en eeuwig zult regeren.	083 : 6
gij hebt tot schild en tegenweer / de allerhoogste koning.	091 : 5
Wie woont onder de hoede van de allerhoogste God,	091b: voorz.5
Maar Gij, de Allerhoogste,/ zolang de wereld is -/ werkers der duisternis	092 : 5
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen.	119 : 3
zingt zelf het allerhoogste lied	173 : 3
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden,	882 : 1
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens,	882 : 2
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen,	882 : 3
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs,	882 : 4
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven,	882 5

Allerlaatst

Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween.	105 : 12
Als de bazuinen blazen / Gods allerlaatst appel,	758 : 2
om de allerlaatste grens te vinden./ Zo vindt hij onverhoeds de dood.	823 : 3
Gij die als allerlaatste / ter wereld wederkomt,	990 : 3

Allerlei

Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen:	837 : 1
Hij zal ze wel bewaren / in allerlei gevaren.	863 : 2

Allermeest

Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1

Nu bidden wij de heilige Geest / om een recht geloof het allermeest,	671 : 1
komt Hij, de Heer, te stade,/ de minsten allermeest.	713 : 2
De liefde en de vreugde,/ de vrede allermeest,	841 : 1

Allerschoonst

Zij hebben 't heil verkregen,/ de allerschoonste schat;	146a : 2
Gij allerschoonste kostbaarheid	241 : 1
Amen,/ amen,/ kom mij troosten / allerschoonste,/ mijn begeren,	518 : 7

Allervroegst

met onze allervroegste klank	204 : 8

Allerwege(n)

Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam / allerwegen op aarde.	008c : refr.
en zijn gezalfde tot een zegen!/ Verlos uw erfdeel allerwegen!	028 : 5
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen.	029 : 5
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent.	067 : 1
zijn volk zal louter vreugde zijn,/ komend van allerwege.	068 : 9
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is.	072 : 2
Dat opgetogen allerwegen / de volken komen saam,	072 : 6
Als zo de storm opsteekt,/ hoezeer wordt allerwegen	107 : 12

De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen.	109 : 1
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij.	110 : 2
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen.	115 : 4
Hoe groot is zijn barmhartigheid / voor allen allerwege,	117a : 2
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen,	147 : 3
en toont haar zege nu allerwegen	211 : 1
laat ons dan allerwege horen stijgen	511 : 6
Overal nabij is Hij / menselijk allerwegen.	528 : 2
Ik zal jou mijn zegen geven,/ je geleiden allerwegen,	805 : 2
in woorden allerwegen,/ in mensen zonder tal.	896 : 7
Zo offert allerwege / de kerk U lof en prijs.	968 : 2

Alhier

God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid.	971 : 1

Almacht

O Heer, de koning is verheugd!/ Hij wil uw almacht prijzen,	021 : 1
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd,	067a : 4
Wordt er ooit een mens gevonden / die uw almacht kan doorgronden?	376 : 3
aan wat zijn almacht vermag,/ die u met liefde bejegent.	868 : 4
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht.	882 : 2
God tot ingrijpen dwingen / met die almacht van Hem;	945 : 1

Almachtig

D'Almachtige is mijn herder en geleide,/ wat is er dat mij schort?	023a : 1
In uwe handen, God almachtig,/ beveel ik nu mijngeest.	031 : 4
aanbeden wordt in elke taal,/ almachtig Opperwezen!	068 : 6
hij overnacht in veiligheid / bij een almachtig koning.	091 : 1
wie overnacht in de schaduw van God almachtig,	091b : voorz.
Glorie aan de Vader almachtig,/ aan zijn Zoon, Jezus Christus, de Heer,	117b : 2
God almachtig boven mate,/ die zo nederig verscheen,	754 : 2
Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere.	868 : 1

Alom

Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare.	019 : 1
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom.	019 : 2
alom uw vleugelen spreiden. Bij U te wonen, Heer,is goed,	036 : 2
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer.	066 : 1
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard,	066 : 3
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom,	068 : 4
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen.	078 : 17
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt.	085 : 4
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument,	092 : 2
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen	097 : 3
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde….	098d : 3
gij aard'alom, zijn rijksdomein,/ zult voor de Heer dienstvaardig zijn.	100 : 1
Juich voor de Heer, aarde alom!	100a : 1, refr.
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol!	100b : 1
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen!	122b

Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Vrede alom en het goede! 122b
opdat men alom spreke van uw kracht,/ en roeme in uw overwinningsmacht. 145 : 2

maak dat alom het wordt gehoord 240 : 3
Want Gij zijt de eerste,/rond alom, 383 : 5
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde; 412 : 3
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom! 466 : 6
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood. 546 : 4
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom. 595 : 1, refr.
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/'de Heer is waarlijk opgestaan!' 617 : 18
Loof God voor de vruchten van liefde alom, 719 : 5
kunt Gij het kwaad verhoeden / dat alom wordt begaan 851 : 2
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt. 865 : 1

Aloud
Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog, 024 : 4, 5
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen. 149 : 2

mijn laatste zorg en wens,/ naar het aloud gebruik. 563 : 3

Alsjeblieft
groet van Paulus, alsjeblieft 189 : 3

Alsof
alsof U mijn verdriet niet ziet./ Mijn wanhoop blijft nabij. 013a : 1
Maar ik, ik ging in zak en as / alsof het voor een broeder was, 035 : 4
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd. 106 : 9

Altaar
Ik was mijn handen rein,/dat ik bij hen mag zijn,/ die in een stoet om uw altaar 026 : 3
Dan ga ik op tot uw altaren,/ tot U, o bron van zaligheid. 043 : 4
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
Zij moeten God aanbidden,/ rondom zijn altaar staan, 107 : 3
Nu worde 't offer onzer vreugde / op zijn altaren aangericht. 118 : 10

en aan uw altaar kind aan huis 282 : 1

Altaarvuur
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4

Altemaal
Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan 't avondmaal. 749 : 2

Altezaam
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4

Altoos
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind. 045 : 1

Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
En de komende geslachten / zal altoos uw vrede wachten. 102 : 13
Maar ’s Heren gunst zal over wie Hem vrezen / in eeuwigheid altoos dezelfde wezen, 103 : 7
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht. 105 : 3
Die gunst heeft God zijn volk bewezen,/ opdat het altoos Hem zou vrezen, 105 : 18
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken. 115 : 7
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31

wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt. 451 : 4

Altijd
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd. 018 : 1
Hij heeft het altijd voor mij opgenomen,/ Hij deed mij aan mijn vijanden ontkomen. 018 : 14
Maar zonder U, o Heer,/ verdwaal ik altijd weer / op zelfgekozen wegen. 019 : 5
een leven voor altijd / in onvergankelijkheid. 021 : 3
in ’t huis mijnes Heren: / zo kroont met haar zegen / zijn liefde me altijd. 023b : 5
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
Mijn hart is onbevreesd./ Ik ben altijd uw trouw indachtig, 031 : 4
altijd en overal./ Zie zij verbergen zich in ’t duister, 031 : 11
hem die in zijn ellende / zich altijd tot U wendde. 031 : 13
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
Zalig die Hem eren,/ ’t volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd. 033 : 4
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd. 033 : 8
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer. 034 : 1
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
O Heer, ’t behage U mij bij te staan./ Gij die altijd mijn helper waart, 040 : 6
en altijd weer hoor ik ze zeggen: ‘Waar blijft nu je God?’ 042a : 1
Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen. 044 : 4
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,/ van Hem verwacht ik altijd weer 062 : 1
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
Maar ik blijf, Here, op U wachten / en ik gewaag altijd / van uw gerechtigheid. 071 : 8
Nu blijf ik bij U voor altijd,/ God die mij troost, die bij mij zijt, 073 : 9
oprijzen met een glans van tempeltinnen./ Jeruzalem zal Hij altijd beminnen. 078 : 24
opdat zij eens voor altijd weten / dat Gij in hoogheid zijt gezeten, 083 : 6
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve. 089 : 1
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden. 089 : 7
Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen, 089 : 11
Hoelang, hoelang nog, Heer? Verbergt Gij U altijd? 089 : 16
altijd dezelfde, die Gij waart,/ de God der eeuwigheid! 090a : 3
op U vertrouw ik, Heer, Gij wilt / voor mij altijd het beste. 091 : 1
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1
voor altijd zonder wandeling./ Hij richt der volken rechtsgeding, 096 : 5
Dan leef ik met de mijnen voor altijd / in zuiverheid. 101 : 2
zult dezelfde zijn, altijd,/ eindeloos in majesteit. 102 : 13
van Hem, die niet voor altijd met ons twist,/die ons niet doet naar alles wat wij deden, 103 : 3
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4

Vertrouw op God, gij die de Here vreest,/ die altijd voor de zijnen is geweest	115 : 5
Hij is goedgunstig in gerechtigheid,/ Hij wil zich altijd over ons ontfermen.	116 : 3
zoals het was in het begin en nu en altijd,	117c : 5
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven.	119 : 34
Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren.	119 : 49
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen.	119 : 65
Loof de Heer die ons bevrijdt / en ons liefheeft voor altijd.	136 : 7
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen.	139 : 2
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen.	139 : 4
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee.	139 : 5
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde.	139 : 11
Heer, U bent altijd bij mij,/ u legt uw handen op mij	139b : 1
Van dag tot dag roem ik uw majesteit,/ ik zegen U voor eeuwig en altijd.	145 : 1
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen.	145:2
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer.	145 : 3
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan.	146a : 1, 146b
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede.	147 : 5
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem!	150a : 2
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt.	150a : 4
Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven	157b : 9
altijd bezorgd om Israël, zijn dienstknecht	157b : 9
Voor altijd worden man en paard	169 : 5
Gij zijt altijd om mij heen	210 : 2
wij zijn voor altijd van uw liefde zeker	212 : 5
van des hemels zaligheid / voor altijd	213 : 5
Je weet niet beter: altijd jubeljaar!	214 : 4
Wil altijd onze Vader zijn	239 : 2
En in de Geest, die ons geleidt, / geloven wij dat er altijd	342 : 2
zijn wij met Hem begraven,/verrezen voor altijd.	346 : 5
Kyrie eleison! Heer, uw Geest zij met ons voor altijd;/dat uw volk eensgezind	375 : 2
U alle glorie, nu en altijd.	402b : allen
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem.	424 : 6
Verblijd u, nu en altijd./De Heer is nabij!	432c
nu en overal altijd,/nu en tot in eeuwigheid.	433 : 5
voor allen die geloven zal zij altijd zijn / hoogst uitverkoren vrouwe. / Gloria.	443 : 4
’t Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn.	469 : 2
Die de schone serafijnen / altijd heeft tot zijn gebod,	478 : 3
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort.	513 : 1
Gij zijt / altijd / hosianna,/ hemels manna/ dat wij eten,	518 : 2
te zijner ere klinken./ Hij staat voor altijd aan mijn zij.	518 : 6
Gij zijt in glans verschenen,/ verschenen voor altijd.	543 : 1, 3
Gods kracht zal ons omringen,/ zijn liefde duurt altijd.	552 : 1
mij als één van zijn leden / voor altijd trouw belooft.	623 : 7
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder,	649 : 7
Het offerlam regeert./ O Heer, vraag altijd verder.	649 : 7
Gij zijt genoeg om van te leven / voor iedereen en voor altijd.	653 : 2
Wat wij in Hem bezaten / is altijd om ons heen	663 : 1
Loof Hem, die van de Geest ontving / voor altijd zijn rechtvaardiging,	665 : 2
God zal Hem voor altijd bewaren,/ wij leven op Hem gericht.	667 : 1
Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd.	671 : 2

Wat altijd is geweest,/ het waaien van de Geest / gebeurt aan ons vandaag.	689 : 1
den koning van Hispanje / heb ik altijd geëerd.	708 : 1
altijd jezelf maar overvragen,/ ook dit is najagen van wind.	720 : 4
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind.	720 : 5
en angst en armoe zijn er niet / maar altijd vrolijkheid.	737 : 2
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt!	737 : 10
waar die geheiligd zijn,/ die bij God veilig zijn,/ altijd Hem prijzen.	746 : 5
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant.	753 : 2
en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, -	778 : 4
Om liefde te geven,/ nu en altijd.	783 : 3
Ik heb ’t verleden achter me gelaten / en altijd, altijd zal ik naast je staan.	787 : 1
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open.	794 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer?	806 : 2
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg?	807 : 3
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
vervul ons hart, dat wij altijd / ons aan uw liefde geven.	838 : 1
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren.	847 : 3
Mijn rechter en mijn pleiter / ben jij en altijd jij.	857 : 3
Wij bidden U, Algoede:/ wil altijd ons behoeden;	863 : 5
Prijshaar naam die nu en altijd / adem geeft, adem geeft.	877 : 1
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd.	890 : 1
Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste.	899 : 1
Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste.	899 : 1
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft.	899 : 2
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat.	905 : 4
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere.	906 : 3
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer.	910 : 2
Neem mijzelf, en voor altijd / ben ik aan U toegewijd.	912 : 6
en wees niet bezorgd, Ik zal altijd bij je zijn.	936 : 2
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij.	954
Wees voor altijd bemind,/ in de hemel kind aan huis.	964
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard.	1004 : voorz.
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen.	1006

Alverblindend

Niet in het alverblindend licht / van vuur, niet in een vlammengloed	892 : 3

Alvermogen

Dit werk is door Gods alvermogen,/ door ’s Heren hand alleen geschied.	118 : 8

Alvermogend

Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord,	451: 3

Alwie

En alwie Jezus’ naam belijdt / zal wonderen verrichten	391 : 4
en al wie oren heeft hoort.	846 : 1
met alwie overwonnen,/ alwie zijn trouw geweest.	968 : 5

Alzo

Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo hoge,/van alzo veer.	476 : 1
hoe ’t woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt.	489 : 1

Ambrozijn

als nectar en als ambrozijn / waarvan men eeuwig leeft.	737 : 14

Ambt

dat Mozes' ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond	106 : 7
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd.	109 : 3
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed,	148 : 5

Amen

van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid!/ Ja, waarlijk, amen, ja!	041 : 5
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer.	072 : 7
Geloofd zij God de Heer voor eeuwig. Amen, Amen.	089 : 18
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog!	103c : 5
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid.	106 : 22
aan de Geest, die ons bijstaat en helpt,/ in de eeuwen der eeuwen. Amen.	117b : 2
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.	117c : 6
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed!	146c : 7
Laten wij amen zeggen	246b : 7
Levenswoorden : ja en amen -	287 : 2
Na deze ellende ons bereid een leven in de eeuwigheid! Amen.	341 : 3
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen.	342 : 5
de Heer is God en anders geen. Amen. Amen.	344 : 1
wie hier tot U kwamen. Eeuwig amen.	379 : 6
Amen, amen, amen! / Dat wij niet beschamen	415
God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen.	429a
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst.	449 : 6
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen,	472 : 4
Amen, Gode zij de eer! / Amen, Gode zij de eer!	483 : 3
Amen,/ amen,/ kom mij troosten,/ allerschoonste	518 : 7
bind ze samen in het amen / van uw vaste naam.	733 : 3
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd,	769 : 1
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad.	791 : 3
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen.	868 : 5
Heel ons leven, de gave van God./Amen (2x)/Heel ons leven, een loflied voor U. Amen.	876 : 1
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen.	876 : 2
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen.	876 : 3
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen.	876 : 4
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen.	876 : 5
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen.	876 : 6
Maan en sterren, de gave van God./Amen./Maan en sterren, een loflied voor U./Am..	876 : 7
Dat is uw eer o trouwe Heer./ Dus zeg ik vrolijk: Amen.	899 : 4
worden ja en amen,/ ja uit ja en nee.	993 : 7
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen.	1006

Amper

In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet,	780 : 4

Ander

Zij zullen in de kuil geraken / die zij voor andere mensen maken. 007 : 6
Zijt Gij het, Heer, die komen zal / of moeten wij een ander verwachten 025b : 2
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken. 147 : 7

Andere helpers, Heer, ontvallen mij 247 : 1
over die ander, houd daar de wacht 260 : 2
zoekend naar warmte, naar een ander lied. 274 : 1
zal ons leven voor anderen stralen 289 : 3
En breek niet met je woorden / een anders leven stuk 311 : 9
Hij heeft ons bevrijd / - geen andere goden zullen wij dienen 312
zijn roepstem zouden horen,/voor andere stemmen doof. 313 : 2
hij sterft en anderen leven, / hij overleeft de dood. 346 : 8
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan. 388 : 2
Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
Geen ander is aan onze zij / een licht, een schild, een God als Gij! 414
Zijt Gij waarop de wereld wacht / of wachten wij een ander? 446 : 1
Kom Heer, op wie de wereld wacht,/wij wachten op geen ander. 446 : 5
En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet, 448 : 6
opdat in u de ander / Gods heil aanschouwen mag. 456a : 6
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis 489 : 2
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind. 525 : 4
Zal er ooit een ander zijn,/ ooit nog vrede hier op aarde? 527 : 4
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een. 529 : 6
Weerloos heeft Hij heel zijn leven/zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen. 586 : 2
Ik ben er niet voor u alleen,/ mijn andere broeders zijn er nog, 626 : 6
Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in ’t donker graf. 627 : 3
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht. 657 : 2
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens. 715 : 2
en de opbrengst van ons werk / valt straks een ander toe. 717 : 1
Mensen, kom uw lot te boven,/ wacht na dit een ander uur, 769 : 5
waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken 771 : 3
Dat zij de ander in liefde,/ samen op weg door de tijd, 790 : 3
waar wij van uw zegen leven,/ anderen tot zegen zijn. 795 : 4
in elk ander mens aanschouwen / ’t lichten van Gods aangezicht. 801 : 2
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden, 835 : 3
Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:/ laten wij anderen bloeden, 837 : 2
Hij drijft, door anderen bewogen,/ de verte langzaam tegemoet. 855 : 2
Een ander trad in onze plaats,/ een mens tot ons behoud, 870 : 3
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen? 942 : 1
Ja, het liefst zou ook ik,/ als die andere drammers, 945 : 1
al het beschamende neem het van mij / en dat ik dit was en geen ander - 962
waarin de ander in / gemis gevangen is. 974 : 3
Jezus roept ons tot de ander,/ zo verschillend als wij zijn, 975 : 3
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede. 1001 : 2

dat wij geen anderen dienen, geen mammon, geen idool. (2 x) 1004 : 6
bij de fouten van een ander,/ maar weer samen verder gaan. 1006
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Anders
Gans anders zal 't de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8

Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij? 247 : 3
de Heer is God en anders geen. Amen. Amen. 344 : 1
Alles heeft Hij welgedaan./Tot wie zou ik anders gaan? 391 : refr.
in stro van iemand anders, een stal, zo anoniem? 480 : 2
En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan? 531 : 3
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot. 578 : 2
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis 825 : 7
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3

Andersom
van leiders naar volgers maar ook andersom: 719 : 5

Angel
de angel is ontnomen,/ halleluja 618 : 3

Angst
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in 't licht 018 : 2
'k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom nog angst (2 x)? 027a : refr.
mijn angsten kent U en mijn zorgen -/ uw goedheid is mijn toeverlaat, 031a : 4
Hij heeft mij van mijn angst gered,/ en mijn verlossing daagt. 034 : 2
God, die in al zijn angsten hem / uitzicht en redding bood. 034 : 3
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2
Roept hij Mij aan, dan antwoord Ik,/ is hij in angst en vreze, 091 : 7
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen! 130a : 1

Of blijf jij vol angst en vrees en 178 : 3
al mijn angsten, al mijn zorgen 210 : 2
en tegen angsten toegedekt 250 : 3
laat niet de nacht dan angst aanjagen, 267 : 2
blijf ons nabij in angst en dood 302 : 4
Hoor, roept Gij in mijn oren / en jaagt mijn angst uiteen. 323 : 3
die ons uit angst en doem heeft weggetild 362 : 2

Zoals ik ben, met al mijn strijd,/mijn angsten en onzekerheid, 377 : 2
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd, 388 : 5
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt; 435 : 2
Vergeet uw angst en smarten , /daar Hij u helpen zal. 440 : 2
als hij met al zijn luister / straalt over angst en pijn. 445 : 1
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij, 454 : 2
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood. 458
weet in uw angst en stervenspijn / uw dood zal niet voor eeuwig zijn. 460 : 3
en Hij wil mensen van hun angst genezen, 533 : 2
de vragen en de angsten,/ de kommer en de koorts. 538 : 3
Gij die ver voor ons uit / doordrong in 't land der angst, 559 : 1
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn. 561 : 3
In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid. 574 : 1
Gij hebt U voor ons gegeven,/ Gij neemt op U angst en nood, 575 : 1
Voor uw angst en diepe pijn / wil ik eeuwig dankbaar zijn. 575 : 6
O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed, 578 : 3
Niet meer zijn wij door angst geknecht / en aan de dood zijn wij ontheven. 611 : 2
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?' 617 : 12
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood, 621 : 2
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel. 623 : 4
Christus, onze Heer, verrees,/Halleluja!/ Heilige dag na angst en vrees,/Halleluja! 624 : 1
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt. 657 : 4
en angst en armoe zijn er niet / maar altijd vrolijkheid. 737 : 2
harten aan angst voor angst ten prooi / Delf mijn gezicht op….. 789 : 1
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan. 800 : 1
Door de wereld klinkt een lied / tegen angsten en verdriet, 802 : 4
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede. 837 : 2
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid. 845 : 2
U daalt het duister in,/ U deelt mijn angst en pijn, 852 : 2
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn. 865 : 3
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden. 879 : 1
Ach, in angst en in ellende / zou ik leven, als ik niet 903 : 5
als u de angst doet beven / dat God u niet meer kent, 904 : 4
angst ondermijnt mij niet:/ Ik ben het – dat is jouw stem. 918 : 3
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht. 933 : 1
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst. 946 : 4
voor redeloze angst en kwade spoken. 949 : 2
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn; 997 : 4
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4
opdat wij zouden leven / bevrijd van angst en pijn, 1010 : 3

Angstaanjagend
angstaanjagend in uw kracht 154b : 3

Angstbeladen
dat woord heeft zin gegeven / ons angstbeladen leven. 924 : 2

Angstdroom
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4

Angstig

Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me,	023f : 3
als een uil in ’t puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen.	102 : 3
zo angstig als een muis?	186 : 3
Wees Gij om mij bewogen / en troost mijn angstig hart.	576 : 7
Door Magdalena’s angstig woord / zijn twee discipelen aangespoord	620 : 3
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden,	835 : 3
Het water van de zee spoelt angstig om ons heen.	854
‘Wees niet angstig, Sion, stad van mij,/ blijf vertrouwen op je redder.’	879 : 2
Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren / de mensen niet die wij nu angstig zijn	946 : 1, 5
dat wij niet angstig vluchten in schijn of leugentaal. (2 x)	1004 : 5

Angstland

uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2

Anker

Als gij zijt aangekomen en ’t anker vallen laat,	107 : 14
Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land.	434 : 3

Anoniem

in stro van iemand anders, een stal, zo anoniem?	480 : 2

Antwoord

Geef mij uw antwoord, doe mij open,/ die mij, als ik ben ingesloten,	004 : 1
Zie mij, geef mij uw antwoord,/ Heer, Gij zijt toch mijn God;	013b : 2
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf	013c : 2
Moge de Heer u antwoord geven / als u het kwaad benauwt.	020 : 1
dat God de Here goedertieren / ons antwoord geven moge.	020 : 6
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht.	022 : 1
Heer, hoor mijn aanroep tot U,/ geef mij genadig uw antwoord.	027b : 4
Heer, op U wil ik vertrouwen,/op U bouwen./ Geef mij antwoord, o mijn God,	038 : 9
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door ’s vijands druk:	055 : 1
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu	081 : 6
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende.	086 : 1
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven.	102 : 1
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven.	108 : 2
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan.	118 : 7
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven.	120 : 1
Heer, ontferm U, geef mij antwoord!	293 : refr.
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst.	449 : 6
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen.	455 : 3
in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, -	455 : 5
die ons heil ter wereld bracht,/antwoord op ons hopen.	486 : 1
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen.	529 : 6
Die ik laafde aan mijn borsten,/ vindt Hij antwoord op zijn dorsten	584 : 5
maar niemand die mij antwoord gaf./ Waar is Hij dan?	626 : 2
Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt.	689 : 1
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt.	720 : 2

Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt, 788 : 2
elkanders antwoord zijn,/ één lichaam en één geest. 788 : 2
Uit Oer is hij getogen / ten antwoord op een stem, 803 : 2
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten 824 : 1
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
antwoorden krijgen / waarom je niet vroeg. 830 : 2
Je hebt Mij nu tot antwoord bewogen,/ Ik daal af als een God die bevrijdt. 927 : 3

Antwoorden
Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer, 013 : 2
Ik roep U aan, Heer hoog verheven,/ want Gij verhoort, Gij antwoordt mij, 017 : 2
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4
Gij antwoordt met geduchte daden,/ Gij treedt voor ons in 't krijt. 065 : 3
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
In het bitterste getij / roep ik en Gij antwoordt mij. 086 : 2
Ik antwoord hem: mijn zoon, de vorsten zullen beven, 089 : 11
Roept hij Mij aan, dan antwoord Ik,/ is hij in angst en vreze, 091 : 7
Roept hij Mij, ik antwoord,/ in zijn nood ben Ik hem nabij. 091c : antif.B
Ik was gevangen en riep:/ God, en Hij heeft mij geantwoord. 118a : 1
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven. 119 : 10
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen. 119 : 55

Antwoord Hem vastbesloten,/sta voor hem klaar! 361 : 1
O, antwoord Gij,/als wij tezamen bidden, 364 : 6
Antwoord mij en keer u tot mij. 535a
Roept hij Mij, Ik antwoord,/ in zijn nood ben ik nabij. 535b
Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet. 626 : 1
Hij antwoordt mij, in zacht verweer: 'Raak Mij niet aan! 626 : 5
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen. 678 : 4
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen 741 : 3

Apostel
koning, heilige, apostel,/ martelaar, evangelist, 726 : 2
apostelen en martelaars,/ belijders van uw woord 735 : 3
apostelen, martelaren,/ verlosten in zijn naam. 747 : 3

Apostelschaar
U looft de apostelschaar in heerlijkheid, o Heer, 412 : 2

Appel (beroep)
Als de bazuinen blazen / Gods allerlaatst appel, 758 : 2

Appel (vrucht)
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3

Appelboom
In de bloembol is de krokus,/ in de pit de appelboom, 982 : 1
of volgeladen appelbomen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 1

Applaus
Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God. 092a : 3

Arabier
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier, 674 : 3

Arbeid
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1

Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort? 532 : 5
dat onze arbeid niet / vergeefs is in de Heer. 717 : 4
stroomt over in arbeid, in passie en pijn, 880 : 2
Niet de arbeid die ik lijd,/ niet mijn ijver en mijn strijd, 911 : 2

Arbeidsdag
Is deze arbeidsdag voorbij 343 : 4

Arend
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2

Bent U bij mij, dan vlieg ik als een arend, omdat uw Geest mij draagt. 891 : refr.

Argeloos
Argeloos ging ik mijn wegen./ Plotseling kwam God mij tegen, 102 : 11
Daar was het leven argeloos, / verlosten waren zij. 496 : 2

Arglistig
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3
Zij hebben mij arglistig met hun allen / een kuil gegraven, maar ik ben gered 057 : 4

Arglistigheid
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
tegen die Hem vleit / in arglistigheid / zal Hij haast zich keren. 081 : 13

Ark
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132: 6
hij bouwt een ark van goferhout 163a : 1
mogen er twee de ark in gaan 163a : 2
Maar Noachs ark kan drijven 163a : 3
als ik de ark weer binnenhaal 173 : 1
in de ark van ’t goddelijk woord? 178 : 6
Water, water van de vloed / die de ark wel dragen moet, 358 : 2
Wie weet ik dat Gij zijt?/ De ark van mijn behoud. 603 : 2
De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja,/ als Noach uit de ark gegaan, halleluja (4 x) 635 : 1

Arm (lichaamsdeel)
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt. 067 : 2
uw grootheid en uw sterkte,/ al wat uw arm bewerkte. 071 : 10
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
is door uw sterke arm geslagen en gebroken. 089 : 4
uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. 089 : 6
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm. 098d : 1

Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen 103 : 5
Komen zal hij met een lied / die de oogst in zijn armen draagt. 126b
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood. 136 : 9

Zijn arm verstoot met kracht 157a : 3
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm 157e
een boom zijn armen uitbreidt naar de hemel 220 : 1
Uw God ziet uit naar het uur / dat Hij u in de armen sluit. 432b
'k Zag toen dat Maria 't kind in de armen nam. 485 : 4
Herder, neem mij in uw armen. 518 : 4
Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk; 572 : 6
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
uw uitgestrekte arm,/ uw hand die ons bevrijdt. 603 : 4
Zij wiegt hem in haar armen,/ zij laat hem niet meer los. 740 : 4
Draag mij, Heer. Neem mij in uw armen. Draag mij, Heer. Sluit mij in uw hart. 891 : refr.
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1
zo houdt over mij de Here / zijn beschuttende arm gestrekt. 903 : 2
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
Toen jij haar riep, droeg ze jou / -haar armen om jou heen- 963 : 1
- haar armen veilig om jou heen - / voorbij de horizon. 963 : 2

Arm (bn), de Arme
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken. 009 : 6
Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open. 009 : 9
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4
Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande! 010 : 5
'Nu zal Ik opstaan', spreekt de Heer der heren,/'om wat zij armen hebben aangedaan. 012 : 3
die slaan met stomheid de armen,/ die denken 'mijn woord is het laatste'. 012a : 2
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden. 025d : 4
Een arme riep in nood./ De Here hoorde naar zijn stem, 034 : 3
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken; 040a : 5
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk, 062 : 5
Maar ik ben arm, zie mijn ellende./ Haast u tot mij, bevrijd mij, Heer! 070 : 2
Hij zal geweldenaars vertreden,/ maar armen richt hij op. 072 : 1
Hij zal de redder zijn der armen,/ hij hoort hun hulpgeschrei. 072 : 4
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht. 082 : 1
Gij armen en verdrukten,/ zie uit naar Hem, die u bevrijdt, 103a : 2
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
Ik arme en geringe,/ hoe zou ik voor uw troon 146a : 7

arme en kleine mensen maakt Hij groot 157b : 7
maar armen en kleinen hief Hij omhoog 157c : 6
Want hoog of laag, en arm of rijk 173 : 3
Wij mensen, arm en zondig 246b : 4
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3

Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede 321 : 4
Gij, die voor armen rijkdom hebt bereid,/voor onrechtvaardigen gerechtigheid, 381 : 3
Gij armen en verdrukten,/wáár gij op aarde zijt, 438 : 4
O Jezus, maak mij arme / in deze heilige tijd 439 : 4
Wees onbezorgd, gij armen, / aan kinderen gelijk; 440 : 3
Kom, die van hopen moede zijt,/die arm zijt van verlangen! 446 : 4
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot. 469 : 8
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt 469 : 9
Hoe arm daalt Hij op aarde neer,/is uit liefde onze Heer, 470 : 6
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x) 474 : 2
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt, 475 : 2
Wat is het dat hij aan ons meldt?/ De blijde boodschap voor de armen: 530 : 2
Hij die de armen voedsel gaf/ met overdaad hen kwam verwarmen 534 : 3
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer, 669 : 2
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen. 734 : 3
wie arm is, achteropgezet,/ de vromen van oudsher, 737 : 19
zijn arm en zij hebben het hoogste genot. 752 : 5
Daar staat de stoel van het recht,/ daar zal staan de tafel der armen, 773 : voorz.
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed. 871 : 3
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht. 908 : 5
En als Lazarus, de arme van weleer,/ zult gij voor eeuwig / in het land van vrede zijn. 959b
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal 977 : 6
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister 1000 : 1
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven. 1000 : 4
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Armoe(de)
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt. 440 : 4
Hij maakt ons door zijn armoe rijk,/ zijn armoe rijk, 515 : 6
Het heeft de Heilige behaagd / mij in armoede te bewonen, 548 : 1
en angst en armoe zijn er niet / maar altijd vrolijkheid. 737 : 2

Armoedig
waarmee wij ons armoedig pogen sieren./ Verdwenen is de trots, 673 : 3

Armzalig
toen mijn armzalig leven / getekend was door pijn? 441 : 3
zie het lijden, de onmacht,/ mijn armzalig gezicht. 945 : 3

Armzaligheid
en hun roepen in het duister,/ de armzaligheid van hun kracht, 730 : 2

Armzaligst
dat in het armzaligste lot 318 : 3

Arts
Een arts is ons gegeven / die zelve is het leven: 863 : 3

As

Maar ik, ik ging in zak en as / alsof het voor een broeder was,	035 : 4
brand hem niet weg in uw gericht,/ as tot as voor uw aangezicht.	080 : 6
wat hoog verheven was,/ 't gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat.	097 : 2
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as.	102 : 2
As is 't brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. 'k Ben vergeten	102 : 4
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten.	147 : 7
In Kana was de gloed geweken,/het vuur bedolven onder as;	526 : 3
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as.	536 : 2
Die in zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten,	537 : 1
om hier te schuilen, dat wij leven / al zijn wij dood, zo dood als as.	948 : 2

Avond

De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag.	030a : refr.
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze 's avonds wederkeren	059 : 3, 6
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren.	090 : 4
als de avond van de morgen,/ ja, kwaad vergeldt met goed.	103a : 2
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten.	104 : 6
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten.	119 : 56
Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot 's avonds laat,	127 : 2
als reukwerk voor uw aangezicht, als offers die des avonds branden.	141 : 2
Nu de avond valt	192a,b
U smeken wij des avonds laat	237 : 2
de avond daalt op aarde neer	240 : 1
Deze avond roept mij na mijn zorgen	245 : 2
Eens aan de avond van mijn leven	245 : 3
De avond valt, de nacht is daar	250 : 4
want stilaan daalt de avond	251
Wanneer ons dan de avond wenkt	255 : 4
Nu het avond is, waak, Gij Schepper, als wij slapen	257 : 1
nu de avond is gekomen	261 : 1
Op de avond, toen de uittocht / uit Egypte werd gevierd,	395 : 1
Op die avond van het paasfeest / heeft Hijzelf ons uitgelegd,	395 : 2
Op die avond, toen de beker / werd gezegend door de Heer,	395 : 3
Op die maaltijd van het paasfeest,/op de avond voor zijn dood	395 : 4
God is met ons des avonds en des morgens,	511 : 7
De avond daalt, blijf bij ons Heer!/ Hij zet zich aan de tafel neer	646 : 3
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is.	690 : 1
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald,	727 : 7
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood,	779 : 7
Kom kinderen niet dralen,/ want de avond is nabij!	799 : 1

Avondlied

U prijzen in mijn avondlied	245 : 1

Avondlicht

en wij zien het avondlicht	238 : 1

Avondmaal

in woord en doop en avondmaal	273 : 4

Hier is de beker, daar de schaal: avondmaal.	394 : 3
in ’t woord laat Hij zich vinden,/in avondmaal en doop.	440 : 2
Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan ’t avondmaal.	749 : 2

Avondster

de avondster is opgegaan	258 : 1

Avondwind

Kil wordt de avondwind	246b : 7
De avondwind draagt deze dag	252 : 1

Avondzang

Alles komt nog even samen / in een kleine avondzang	264 : 1,4

Aziaat

dat U Romein en Aziaat / in eigen taal verstaat!	674 : 3

Azijn

Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken.	069 : 5
geen woord of kreet, geen spons azijn	579 : 1

Baaierd

Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen,	090 : 2
was over ons verwoestend heengegaan -/ de baaierd die onstuimig rebelleert	124 : 2
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen.	604 : 1

Baan

ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden,	004 : 1
Zie de zon, zie de maan,/ zie de sterren in hun baan,	008b : 1
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt.	018 : 5
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht?	024 : 5
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan.	032 : 3
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven,	044 : 2
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen.	081 : 11
Maak Gijzelf voor hem vrij baan,/ die U dient van jongs af aan.	086 : 7
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan.	136 : 4
Hij heeft ons geleid op een veilige baan	151 : 2
sterren in uw vaste baan	154b : 2
Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan	176 : 6
die dag en nacht in banen leidt	204 : 1
Het breekt zich baan in morgenlicht,	326 : 4
Wees zijn weg, wijs het zijn baan. / Vredevorst, wees Gij zijn vrede.	347 : 2
wilt gij uw Heer ontmoeten,/zo maak voor Hem ruim baan.	439 : 2
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan	630 : 4
maar zijn aan ’t einde van hun baan / als vreemdeling gestorven.	728 : 1
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt.	871 : 1
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan,	904 : 1

Baan breken

rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen.	024 : 1
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur,	039 : 2

Baar (golf)

heeft mij met geweld bedolven: al uw baren, al uw golven!	042 : 4
Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren;	595 : cantor

Baard

Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren	133 : 3

Baat

hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan.	127 : 2
Reken niet op mensenwaarde / want bij mensen is geen baat.	146 : 2
aan Hem vasthield, ons ten bate - / zie het was zeer goed.	580 : 4
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
dat zijn liefde slaat,/ Hij kwam ons te baat, / Hij zal ons bevrijden!	645 : 4
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag?	905 : 2

te Baat nemen

Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad,	139 : 5

Baden
die baden nu in zonnelicht / en doen hun ogen dicht. 520 : 7

Badwater
Hij daalde neer in de Jordaan,/badwater onzer zonden. 522 : 1

Baken
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken 119 : 40

volgen wij een brandend baken 287 : 3

Bakker
door de schenker en de bakker 166b : 3

de vuist Ballen
En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje, 945 : 4

Balling
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
en dat hun kinderen zouden zwerven / en balling in den vreemde zijn. 106 : 12
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren. 126 : 2

De ballingen keren / zij keren met blinkende schoven. 608 : 2
zolang ik op de aarde / nog als een balling woon. 750 : 5

Ballingschap
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
en in de ballingschap gezonden,/ ten prooi aan wreedheid en geweld. 106 : 19
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,/dat zal een droom zijn. 126a : refr.
In de ballingschap te zingen,/ is dat niet te veel gevraagd? 137a : 3
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren 147 : 1

want Hij brengt in uw ballingschap een keer, 450 : 2

Balsem
dat mij de slaap een balsem zij 243 : 4
Ik spaarde levenslang / de balsem in mijn kruik, 563 : 3
o balsem die ons werd bereid,/ o bron van vuur, o levend woord. 670 : 2

Ban
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Het ijzer van de ban,/ waaronder zij bezweken, 107 : 6

De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag, 602 : 2
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed. 802 : 2

Band, aan –en leggen
‘Kom’, zeggen zij, ‘laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!’ 002 : 1
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7

dat Gij hun harten sterkt, hun nacht aan banden legt. 201 : 2
die alle nacht aan banden legt 204 : 2
maak mij vrij door uwe banden,/maak mij rijk door uwe nood, 478 : 4
Gedrevene, uw teugel breekt / geliefde banden stuk 679 : 5
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,- 929 : koor 2

Banen
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande. 095 : 2

een stem die Hem de toegang baant 158a : 2
Zijn adem baande ons een pad 169 : 4
en ons de weg gebaand om tot Gods rijk te komen. 412 : 4
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen, 689 : 1
En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee, 763 : 3
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
die heeft voor ons de weg gebaand / naar het beloofde land. 870 : 7

Bang
mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten 006 : 2
Ik wist: zolang als Hij erbij was / was ik niet bang, als Hij maar bij mij was 023d : 2
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom ben ik nog bang? 027a : refr.
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1
Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3
Hul u niet in duisternis / nu ’t mij bang te moede is. 102 : 1
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56

Als de schepelingen bang zijn 178 : 5
Je hoeft niet bang te zijn 180 : 4
van liefde, licht, voor niemand bang 222 : 3
Ik ben niet bang meer, ik val in slaap 260 : 1
die bang en eenzaam is in de nacht 260 : 2
als een teken in een bange tijd 286 : 3
Ga met God en Hij zal met je zijn:/ bij gevaar, in bange tijden,, 416 : 2
Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen. / Verlos mij van mijn bange pijn! 442 : 1
de Heiland die je droefheid kent / en alles waar je bang voor bent. 469 : 3
en Gij, Gij zwijgt,/ het wordt ons al te bang. 591 : 2
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht 658 : 4
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen. 748 : 5
en er listen zijn en lagen / en ik zwak ben en ook bang, 779 : 4
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen 835 : 2
Wees maar niet bang, zegt Gij,/ hier is mijn hand. 917 : 5

stem die in stilte spreekt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 1
Stem die de schepping draagt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 2
Ik zie en hoor je niet / en ben niet bang: Jij bent hier. 918 : 4
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaat de storm tekeer, 935 : 1
Je hoeft niet bang te zijn / als oorlog komt of pijn. 935 : 2
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaan de lichten uit. 935 : 3
Gij weet het: ik ben bang voor U,/ ontwijk U en verlang naar U. 944 : 1
Ik weet zo weinig, ben zo bang. 952 : 2
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven, 957 : 2
er wordt zo veel geleden,/ de mensen zijn zo bang, 1010 : 2

Bang maken
dat zal mij blijven dragen -/ mij maakt geen stilte bang; 894 : 4

Banger
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2

Bangst
Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2

Banier
Heer, laten Israëls banieren / bevrijd en zegenrijk 020 : 6
Hem, die aldus ten strijde vaart,/ zal, onder zijn banier geschaard, 060 : 2

Ja, zij hebben overwonnen / met uw kruis als hun banier, 726 : 4

Banjo
met toeters, bellen en banjo's / met bekkens en met pauken. 092a : 2

Bankring
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken, 762 : 6

Bannen, Gebannen
als uw Geest de nacht niet bant / ons niet stelt in 't licht der waarheid. 314 : 2
Wees ook de Geest die mij aanvuurt / en al mijn twijfels bant. 695 : 3
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd. 831 : 7
Ik voelde mij wel afgesneden,/ gebannen uit uw oog,- 031 : 18
de vloek die van de middag is,-/ God bant ze van uw leden. 091 : 3

Banneling
Bracht niet de Heer Sion terecht,/ Sion, als banneling weggevoerd? 126b
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3

Banvloek
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45

Bar
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7
Gij werpt mij in de afgrond neer,/ in duisternis, in barre vloeden. 088 : 4
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

Er is een roos ontloken / uit barre wintergrond, 473 : 1

Baren

bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond	007 : 7
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart?	027 : 1
voor al het leed, dat zorgen baart	250 : 4
Begeerte baart slechts bitterheid	310 : 5
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op 't Pinksterfeest	682 : 1
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag.	701 : 1
Dragende, moederlijke God,/ u baarde mij, ik ben uw kind.	707 : 1
'Toen heeft mij God geopenbaard: / De maagd wordt zwanger en zij baart.	739 : 1
Zij baart en wordt ontheemde,/ redt Jezus van de dood	740 : 1
Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde;	986 : 3

Barmhartig

Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan.	025d : 2
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen.	069 : 4
Barmhartige Heer, genadige God.	103d : refr.
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is	111 : 2
De Heer is steeds barmhartig,/ zijn genade onbeperkt.	130b : voorz.
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer.	145 : 3
De Barmhartige ziet naar mij om	157e : refr.
Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht	157e
Hij is voor ons een barmhartige Vader	291c
Heilige, sterke, barmhartige God!	585
Gelukkig die barmhartig zijn,/ want zij zullen barmhartigheid ervaren.	734 : 7
waarmee Hij ons barmhartig / omvat van alle kant.	916 : 1
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:	1004 : 7

Barmhartigheid

Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid.	033 : 8
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,/ reinig mij door uw diepe mededogen.	051 : 1
Ontvangen heeft mijn moeder mij in zonde,/ zie op mij neer in uw barmhartigheid.	051 : 3
Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken,	051 : 7
Kome, Heer, mij uw genade,/ uw barmhartigheid te stade.	086 : 6
Hij is een God van liefde en genade,/ barmhartigheid en goedheid zijn zijn daden	103 : 3
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor.	103 : 7
Hoe groot is zijn barmhartigheid / voor allen allerwege,	117a : 2
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken.	119 : 59
Want Hij blijft zijn barmhartigheid trouw	157c : 4
Hij herinnert zich zijn barmhartigheid	157e
om Gods grote barmhartigheid	173 : 2
Gij hield door uw barmhartigheid / met al uw engelen de wacht	206 : 3
troost ons met uw barmhartigheid.	267 : 3
opdat de wereld weet van uw barmhartigheid	272 : 4
kom met uw vrede, uw barmhartigheid	274 : 2
vervul het hart dat U verbeidt,/met hemelse barmhartigheid.	360 : 1
Begroet Hem, Heer der heerlijkheid / en Heiland vol barmhartigheid!	435 : 1
Hij draagt een kroon van heiligheid,/een scepter van barmhartigheid.	435 : 2
Vreugdevol nieuws, want hier is Hij:/de vorst van Gods barmhartigheid!	479 : 1

en meldt het jaar van Gods genade./ zijn recht en zijn barmhartigheid. 530 : 3
Gelukkig die barmhartig zijn,/ want zij zullen barmhartigheid ervaren. 734 : 7
Mensen van barmhartigheid,/die uw barmhartigheid zal sparen, 996 : 3

Bastion
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4

Bate zie **Baat**

Baten
Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven. 003 : 1
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
Bij ’t sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2

Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3

Bazuin
ik hoor de tamboerijnen slaan,/ weerklinken de bazuinen. 068 : 8
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt. 089 : 7
Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin, 089a : 3
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3
wordt de bazuin geblazen / aan ’t eind van Gods geduld, 107 : 8
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2

Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom. 595 : 1
Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen. 748 : 2
Bij ’t steken der bazuinen / gaat in een punt des tijds 758 : 1
Als de bazuinen blazen / Gods allerlaatst appel, 758 : 2
Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts, 769 : 1

Bazuinen
Juich Gode toe, bazuin en zing./ Treed nader tot gij Hem omringt. 100 : 1

Bazuingeschal
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2

Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal: 506 : 4
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8

Beademen
Beadem ons, o Geest,/ met wonderlijke kracht, 858 : 2
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2

Beamen
maar wie uw gebod beaamt,/ mag gelovig U verwachten. 025 : 1

voor mensen die 't zo traag beamen./Het is een teken in uw hand, 316 : 1
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom. 377 : 7
Leer ons het goddelijk beleid / der liefde te beamen, 838 : 3
met alle mensen samen / uw rijk, Heer, te beamen. 863 : 6
Gods aanwezigheid beamen,/ geen belofte gaat te niet. 975 : 1

Beantwoorden
'k Heb naar de Heer gevraagd / en Hij beantwoordt mijn gebed. 034 : 2
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem! 150a : 2

Bed
De Heer is hem een groot en helpend God / op 't bed der bitterheid. 041 : 1

De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil. 507 : 1
U, God, hebt mij opgericht/ Lang was ik aan bed gebonden, - 856 : 1
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal op mijn bed niet slapen. 999 : voorz.

Bedacht zijn op
maar God, die zijn verlosser is,/ blijft op zijn heil bedacht. 034 : 7
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1

Bedaren
Gij die de heidentrots bedaarde,/ stilt ook de watervloed. 065 : 4
Het stormgeweld bedaart Hij,/ het voegt zich naar zijn wil. 107 : 13

die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren 455 : 2
Gij, die niet te bedaren zijt,/ laat ons toch tot de oogst, 679 : 7
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep? 850 : 2

Bedden
gebed in uw erbarmen 250 : 8

Bedding
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan't licht de beddingen der stromen, 018 : 4
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6
Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn, 107 : 16
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water… 126b

bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein, 700 : 2
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1

Bede
Maar ik, mijn God, ik roep U aan./ Mijn bede zoekt U iedere morgen. 088 : 7

Ja, in de tegenwoordigheid / der goden wijd ik U mijn beden. 138 : 1

Die dan, als onze beden zwijgen 248 : 2
Stort, op onze bede,/in ons hart uw vrede, 415

Bedekken, Bedekt
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend. 027 : 5
Kom hen met schande overstelpen,/kom hen met smaad bedekken 071 : 7
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18

bedek met fijn linnen de tafel in huis 185 : refr.
de nacht met zoete slaap bedekt 236 : 1
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal 320 : 5
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn. 490 : 3 vz.
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon, 576 : 1
Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis, 578 : 4
Toen ik was uitgekleed: bedekte jij mijn schande? 585
en bedek hun schuld en laat hen / zitten aan uw rechterzij. 730 : 3

Bedelen, Bedeeld
Op liefde hebt Gij ons / gebouwd, bedeeld met gaven. 974 : 2

Bedelen, Gebedeld
zijn kinderen bedelen en dolen / en opgejaagd zijn uit hun holen. 109 : 4

Bedelven, Bedolven
Zij spotten in hun goddeloosheid,/ bedelven mij onder hun boosheid. 035 : 5
heeft mij met geweld bedolven: al uw baren, al uw golven! 042 : 4
God, uw pad was door de golven./ Wateren hebben het bedolven 077 : 6
Uw grimmigheid heeft mij bedolven./ Ik word verbrijzeld door uw golven. 088 : 4
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven. 107 : 11
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a
bedolven was ons leven door wild woedend water… 124a

In Kana was de gloed geweken,/het vuur bedolven onder as; 526 : 3
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op. 608 : 3
Onder steen bedolven / lijkt de liefde Gods, 625 : 2

Bedenken, Bedacht
Ik breng ze een voor een u onder ’t oog./ Bedenk dat Ik de zonde niet gedoog. 050 : 10
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht. 139 : 12

Hij heeft het menselijk geslacht / in ’t licht geroepen en bedacht 654 : 1
Wij zijn aaneengevoegd,/ bedacht met uw genade. 974 : 2

Bedevaart
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3

Bedienen
dat Gij mij bedient,/ dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren, 023f : 4

hij omarmt ook ons, bedient ons / in zijn liefde 567 : 4

Bedje
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed 469 : 13

Bedoelen
Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5

Bedreigen, Bedreigd
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind, 040 : 6
Hoe lang belaagt gij en hoe lang / bedreigt ge mij met ondergang, 062 : 2
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen. 119 : 8
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41

De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan, 764 : 4
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3

Bedriegen, Bedrogen
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21

Bedrieger
terwijl ik toornig de bedriegers wijs / uit mijn paleis. 101 : 5

Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog. 469 : 7

Bedrieglijk
Ik ben de waarheid zelf, zou Ik bedrieglijk zweren? 089 : 13

Bedroeven, Bedroefd
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven, 069 : 8
heb Ik u beproefd:/ waar ge Mij bedroeft,/ roep Ik u tot omkeer. 081 : 6
o Heer, ik ben bedroefd, ik ben verstoord / over een wereld liggend in het boze. 119 : 20

Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al. 440 : 2
Verheug u met Jeruzalem,/ bedroefde, juich over haar! 535e
die zelf bedroefd ten dode / terneerboog keer op keer 562 : 1
en met wie Gij liefhad vertoeven / Hij die U het meeste bedroefde 627 : 2
zo dodelijk bedroefd / als maar een mens kan zijn. 852 : 2

Bedrog
'ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.'/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3
en zal niet dalen ten verderve,/ maar mannen van bedrog en bloed 055 : 7

bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond 007 : 7

Ja, dwars door leugen en bedrog 165 : 7
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen, 376 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van bedrog genezen. 996 : 2

Bedrukt
Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren 510 : 5

Bedrijf
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan ’t laag bedrijf van boos gespuis, 141 : 4

Bedrijven, Bedreven
Al wat door mensen wordt bedreven, / een open boek is ’t voor de Heer. 033 : 5
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven. 079 : 3
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1

geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord 651 : 2
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven, 748 : 3

Beducht
De Heer is mijn burcht, mijn behoud: voor wie zou ik beducht zijn? 027b : 1

beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1

Beduiden
‘Op, waak op’, zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden, 749 : 1
De Vader zelf wil tot ons spreken / en elk verstaat wat het beduidt. 971 : 3

Bedwang
houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang. 524 : 3

Bedwingen, Bedwongen
Sta op om hem terug te werpen,/ bedwing Gij zelf mijn vijand, Heer. 017 : 5
Ik heb bedwongen wat ik heb gevoeld,/ maar ’t is weer in mij opgewoeld. 039 : 1
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn 114 : 4
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1

dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt! 464 : 10
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen, 618 : 2
het schimmenuur bedwingt./ Wij loven je om / de prilheid van de morgen, 697 : 2
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen. 780 : 5

Beek, Beke
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi’ 23a : 1
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9

Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval, 104 : 3
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

Als beken vol water/ als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen 608 : 2
De beken zwellen en de vijvers zijn / weer koel en rein. 678 : 3
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein, 700 : 2

Beeld
U in gerechtigheid aanschouwen,/ verzadigd met uw goddelijk beeld. 017 : 7
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod, 097 : 3

Gods beeld en scheppend woord 160a : 1
o Zoon, maak ons uw beeld gelijk 239 : 7
honderd beelden, urenlang 264 : 1
wie buigt voor beelden wordt misleid 310 : 1
Weg met de stomme beelden, 311 : 2
geschapen naar Gods beeld: 311 : 6
geen enkel beeld van de Levende zullen wij maken. 312
Wij geloven dat wij naar zijn beeld en gelijkenis geschapen zijn- 312
en naar zijn beeld het leven / van wie U kent herschept, - 345 : 3
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
Voer mij uw beeld voor ogen,/ gekruisigde, uw smart. 576 : 7
in vlees en bloed / en in uw beeld verdiept. 591 : 4
zo rood als karmozijn,/ ons beeld blijft ongeschonden. 604 : 3
Christus heeft voor ons geleden / als een beeld van ons bestaan, 651 : 1
Vorm ons naar Christus' beeld,/ door woord en brood en wijn. 672 : 4
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht. 742 : 2
met legenden, staf en mijter,/ beeld van het erbarmen Gods. 645 : 1
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen784
God die in het begin / uit aarde, naar zijn beeld, 788 : 1
Laat zonneklaar te lezen zijn / uw beeld, in ons geprent! 792 : 4
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6
Herstel ons naar uw beeld en strijk / het kwaad uit ons gezicht. 858 : 1
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft. 877 : 1
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen. 906 : 8
als mensen naar Gods beeld? 992 : 2

Beeltenis
wij zijn geschapen om te geven,/zo tonen wij zijn beeltenis. 391 : 3
van Jezus die uw beeltenis / en die het hart der schriften is. 722 : 1

Beemd
en van de beemden stijgen 246b : 1
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei. 510 : 2

Been

Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
God laat hem nooit alleen;/ Hij die zijn beenderen behoedt, 034 : 8
God, dit zal mijn hart doorboren,/ dit gaat mij door merg en been - 042 : 6

die graag op eigen benen stond 185 : 1
O stem door merg en been / verwek mij uit het graf 323 : 3

op de Been helpen
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been. 1002 : 2

Beer
de beer en de bever 163a : 2

Beërven
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen. 112 : 1

Beest
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6
een afgodsbeeld dat zij aanbaden./ Zij hebben voor een grazend beest 106 : 8

heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot, 478 : 3
Hij die ons loskoopt, leven geeft,/ wordt hier geofferd als een beest. 572 : 2

Begaan
geen onheil kan het nog begaan 204 : 3
Houd moed, want Hij zal komen,/Hij is met u begaan. 441 : 6
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan. 464 : 7
Dat alles heeft de Heer gedaan,/zo is Hij met ons begaan. 470 : 7
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan. 547 : refr.
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan 838 : 2
kunt Gij het kwaad verhoeden / dat alom wordt begaan 851 : 2

Begaanbaar
Een weg in de woestijn: de vrede is begaanbaar! 158c : 3
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar; 317 : 1
En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee, 763 : 3
Begaanbaar pad de verte in. 952 : 3

Begeerlijk
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven, 518 : 1

Begeerlijker
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4

Begeerte
Begeerte had hun hart bevangen./ Zij tartten God in de woestijn. 106 : 6

Begeerte baart slechts bitterheid 310 : 5

Begeleiden
zodat Hij me begeleidt 573 : 19

Begenadigd,

Wij worden door U begenadigd / die heilig zijt en goed	065 : 2
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd,	103 : 2
Een mens te zijn op aarde / is pijnlijk begenadigd zijn	807 : 5

Begeren

Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert.	010 : 6
Wij willen in Gods naam getuigen: Hij gunt wat gij begeert.	020 : 3
Al wat de koning had begeerd / van U, o God, was leven;	021 : 3
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert.	045 : 5
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze ’s avonds wederkeren	059 : 3, 6
Ik strek mijn hand naar uw geboden uit,/ die heb ik lief en die zal ik begeren.	119 : 18
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken,	119 : 40
O hoop voor wie zich tot U keert,/o trouw voor wie naar U begeert,	373 : 3
Amen,/ amen,/ kom mij troosten / allerschoonste,/ mijn begeren,	518 : 7
Wie zal verduren wat U drijft / en wie begeert uw lust:	679 : 6
Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal,	778 : 3
De Heer moet gij vertrouwen,/ begeert gij de uitkomst goed,	904 : 2
Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem	914 : 3

Begeven, zich begeven

Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven.	003 : 1
Ik zal mij naar uw huis begeven./ Door uwe goedertierenheid	005 : 3
wees mij genegen en nabij,/ Gij zult mij immers niet begeven?	017 : 2
mijn aangevochten leven./ Gij zult mij nooit begeven.	031 : 5
Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij.	038 : 12
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot,	071 : 1
men staat uw natie naar het leven./ O Heer, zult Gij hen niet begeven!	083 : 2
Welzalig die uit uw kracht leeft,/ die naar uw tempel zich begeeft,	084 : 3
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven.	088 : 5
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven	094 : 7
Indien ik u vergeet, Jeruzalem,/ begeven mij mijn rechterhand,mijn stem.	137 : 3
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven.	143 : 10
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet	245 : 1
Nu weten wij voorgoed:/Gij zult ons nooit begeven,	351 : 1
Hij roept ons aan: ‘Ik zal je niet begeven’.	362 : 1
en mij begeef tot brood en wijn / om één met U,mijn Heer, te zijn -	393 : 1
‘k Wil mij naar het kruis begeven / om daar met u mee te leven	573 : 14
Velen, die de moed begaf,/ blijven staan of dwalen af,	802 : 5
Al zou u ook begeven / uw moeder vroeg of laat,	864 : 3
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven	906 : 3

het Begeven

Ik heb geroepen tot mijn stem ’t begaf./ Voortdurend heb ik naar U uitgekeken.	069 : 1

Begin, beginne

Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin,	111 : 5
zoals het was in het begin en nu en altijd,	117c : 5

mij richten naar het woord van het begin	156 : 4
In het begin lag de aarde verloren	162 : 1
in het begin in de duisternis	162 : 1
In het begin zijn de wolken en luchten	162 : 2
in het begin is de hemel ontstaan	162 : 2
In het begin is de aarde gekomen	162 : 3
In het begin uit de diepte der zee	162 : 3
in het begin kwam het gras en de bomen	162 : 3
In het begin zijn de sterren gaan branden	162 : 4
In het begin kwamen vogels gevlogen	162 : 5
in het begin werd hun lied al gehoord	162 : 5
In het begin riep God mensen tot leven	162 : 6
in het begin was het woord in hun mond	162 : 6
In den beginne als een bron van weten	197 : 1
De dag staat weer aan het begin	206 : 2
het woord van den beginne groet	255 : 1
Wij wachten U, begin en einde,	267 : 2
Zing van de Vader, die in den beginne	304 : 1
liefdes eerste begin	306 : 2
Het veranderde in den beginne	318 : 1
Jezus, meester aller dingen,/woord van God van den beginne,	352 : 1
Jouw leven staat aan het begin,/het heeft nog geen herinnering,	354 : 1
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht.	388 : 4
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk!	454 : 3
In den beginne werd het woord gesproken/dat was bij God en aan Hemzelf gelijk,	455 : 6
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
Het licht van de Vader,/licht van den beginne,	477 : 3
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin!	479 : 3
In den beginne was het woord,/op aarde is zijn stem gehoord	488 : 1
Hij roept totdat Hij wordt gehoord,/in den beginne was het woord.	488 : 5
In den beginne was het woord,/en in Hem was alle leven,	492 : 1
God heeft het eerste woord./Hij heeft in den beginne	513 : 1
God staat aan het begin / en Hij komt aan het einde.	513 : 4
Gij, licht van den beginne / en Vaders rechterhand,	517 : 4
als een pijn die ons geneest,/ als een nieuw begin van leven.	527 : 5
Hij die van het begin / tot aan het bittere end	563 : 4
O lichaam van het woord,/ dat riep in den beginne,	590 : 1
bloemen en vogels, - alles roemt / Hem als in den beginne.	630 : 3
Juichend stemt het leven in / met de toon van het begin.	631 : 4
o Christus, die voor ons begin / en einde zijt, der wereld zin!	653 : 1
want Hij deed ons van het begin / verrukkelijke dingen.	654 : 1
Hij schiep ons voor een nieuw begin,/ hoeveel wij ook misdreven.	654 : 6
De Geest des Heren heeft / een nieuw begin gemaakt,	686 : 1
Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt.	689 : 1
dat wervelende samenspel, van ver voor ons begin.	706 : 1
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang.	750 : 8
Dan is geheel geschied / het woord van den beginne:	758 : 3
Ik weet van een stad, een nieuw begin,/ Jeruzalem, dat ik bemin.	771 : 2
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde.	774
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin.	779 : 2
God die in het begin / uit aarde, naar zijn beeld,	788 : 1

Liefde, eenmaal uitgesproken / als uw woord van het begin 791 : 1
Het einde is begin./ Gij redt ons van het sterven. 796 : 3
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar 825 : 3
o levenswoord van den beginne? 826 : 2
De liefde gaat ons voor / van den beginne; 829 : 1
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in. 839 : 2
Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen 845 : 3
Het ligt verhuld in uw geheim / dat eind is en begin. 848 : 1
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in. 871 : 4
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn 923 : 2
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5
Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4
de mens van den beginne. 966 : 2
Gij zijt te goeder trouw / geweest van het begin. 974 : 5
In het begin was er duister,/ over de wateren waakte uw Geest; 987 : 1
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin. 1002 : 4

Beginakkoord

die ons hebt uitgeroepen,/ beginakkoord. 860 : 1

Beginnen, Begonnen

want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1
Wat zij ook verzinnen,/ heimelijk beginnen,/ wordt door Hem ontward. 033 : 5
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3
Zo zal zijn koninkrijk beginnen./ De rechter rijdt de wereld binnen. 096 : 7
Om water was het hun begonnen./ En hij, in driftig ongeduld, 106 : 15
het ging op weg naar Israël; dat was hoe God met Israël begon 114a : 1
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4

Als toch de honger weer begint 166a : 6
Er kan iets nieuws beginnen 166a : 10
Het feest kan beginnen, de zoon is weer thuis 185 : refr.
Het licht dat weer opnieuw begon 214 : 1
zijn grafkleed achterlaat, opnieuw begon 223 : 1
Opstaan, wereld, dat Gods rijk begint 223 : 2
waar zijn toekomst al begonnen is. 299j : 4
Maak sterk,/sterker nog wat Gij in ons begonnen zijt, 366 : 1
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint. 422 : 3
licht dat in de nacht begint,/kind van God, Maria's kind. 433 : 1
te beginnen in het heden,/te beginnen in de stal. 449 : 4
Daarmeed' ook onze leisen beginnen vrij. 476 : 2
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk. 496 : 1
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand. 499 : 2
bazuint het uit: de dag begint / die al het donker overwint! 504 : 1
wij weten dat het rijk begint / waarvan Gij Heer zult zijn, 506 : 2
en eerstelingen van het zaad,/ dat uit uw bloed begint te groeien 510 : 5
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden 550 : 1
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon. 592 : 2
Met niets van niets zijt Gij begonnen,/ hebt sprakeloos het licht gezegd, 602 : 1
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag. 602 : 2
De eerste dag der week,/ de wereld is begonnen. 604 : 1

waarmee Hij de mensen diende / en al onze liefde begint. 667 : 2
’t is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint! 683 : 4
kom Schepper Geest, voltooi / wat Gij begonnen zijt. 686 : 3
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint. 690 : 4
Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint, 720 : 1
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen. 723 : 2
Wat Gij eenmaal zijt begonnen / o voltooi het: maak ons rein, 754 : 3
verenigt in de ene naam / van Christus die zijn rijk begint. 761 : 4
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de koninklijke tijd, 766 : 2
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon, 780 : 2
Verlaat niet, wat uw hand begon,/ o God, ontbreek ons niet! 792 : 3
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet? 809
Leven is kijken / elkaar verrijken / opnieuw beginnen 830 : 5
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron! 856 : 4
Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
niet weet hoe te beginnen,/ niet spreek,in stil verzet, 894 : 2
Ja ik beveel mij Hem geheel / die met mij is begonnen. 899 : 3
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin. 903 : 5
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon 963 : 2

Begraven
‘Begroef je mijn talenten? 180 : 3
zijn wij met Hem begraven,/verrezen voor altijd 346 : 5
het is gedoopt, begraven en herrezen / in Vader, Zoon en heilige Geest . 348 : 6
Wij zijn in U begraven,/wij staan met U rechtop. 351 : 2
om het oude te begraven, 352 : 6
die werd begraven in de dood des Heren, 353 : 2
Als een bron zijt Gij begraven,/ als een mens in de woestijn. 527 : 4
Leggen wij ons bij U neer,/ in uw dood begraven. 590 : 4
begraaft ze in uw graf./ Ten derde male vraagt Gij. 649 : 5
Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,/ zo worden wij de wereld in gezonden. 998 : 4

Begrip
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen. 145:2

tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan. 692 : 6

Begroeten
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1

En wie jou niet begroet als vriend 185 : 3
Laten wij zingend deze dag begroeten! 212 : 1
dat morgenlicht begroet, Gods melodie 223 : 1
begroet ons met uw dageraad 239 : 1
in zijn naam elkaar begroeten./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 4

Begroet Hem, Heer der heerlijkheid / en Heiland vol barmhartigheid! 435 : 1
En ik stem in met psalmen / waarmee ik U begroet. 441 : 2
van God en mens verlaten - / begroeten ’t morgenrood. 444 : 3
Wie schreide in het duister / begroet zijn klare schijn 445 : 1
Maria wordt verheugd begroet / als zij Elisabeth ontmoet. 464 : 5
laat het ook vrede zijn / waarmee wij U begroeten. 500 : 3
Gezegend die zijn komst begroet / en knielen wil voor Hem! 506 : 1
Vol van leven zullen wij / ’t morgenlicht begroeten. 610 : 5
Het leven te begroeten / heeft God ons toegedacht. 612 : 1
‘Naar Galilea richt uw voet,/halleluja (2 x)/daar wordt gij door uw Heer begroet.’ 617 : 15
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet. 682 : 1
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 1
zodat, als Christus binnentreedt,/ Hij waardig wordt begroet? 751 : 4
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 5
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert. 768 : 4
Bevrijd van onze zorgen / begroeten wij de dag 910 : 2
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem. 959b
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet. 978 : 4
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet. 1007 : 6
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4

Begrijpen, Begrijpend
In U zijn wij begrepen,/in U zijn wij gedoopt. 351 : 1
Geen woorden zijn te vinden / dat ik begrijpen zal 480 : 2
Heer, ik wil uw liefde loven,/ al begrijpt mijn ziel U niet. 913 : 2
Lieve God, begrijp het dan / dat ik hem/haar niet vergeten kan. 955 : 2
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn; 997 : 4

Behagen (zn)
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind 115 : 3
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8

zie het boek van uw behagen / opgeslagen/spreek Heer, uw gemeente hoort. 317 : 2
Want blij verwachten zij het kind / waarin God zelf behagen vindt. 464 : 5
Die bloem van Gods behagen heeft, naar Jesaja sprak, 473 : 3
Het heeft de Heilige behaagd / mij in armoede te bewonen, 548 : 1
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht. 846 : 4

Behagen (ww)
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
Het is geen offervuur wat U behaagt,/ Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor 040 : 3
O Heer, ’t behage U mij bij te staan./ Gij die altijd mijn helper waart, 040 : 6
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
Toen hebt Gij ’t leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden. 104 : 10

wordt geboren uit een maagd / op de tijd die God behaagt. 481 : 2
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt. 834 : 2

Behalve
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10

behalve dat zij in het licht willen wandelen. 752 : 3

Behandelen
Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt: 913 : 3

Behartigen
zijn woord behartigen en het volbrengen. 103d : 5

Beheerder
Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder 744 : 4

Beheersen
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10

Beheren
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3

Behoeden
Maar, Heer mijn God, ik heb behoed / de man die dorstte naar mijn bloed. 007 : 2
Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3
Als Gij uw knecht behoedt,/ o Heer, zal overmoed / niet heersen over mij. 019 : 6
Israëls Heer zal voor ellende / en onheil u behoeden. 020 : 2
Hij behoedt mijn ziel voor verdwalen. 023e : 1
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid. 025 : 10
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
God laat hem nooit alleen;/ Hij die zijn beenderen behoedt, 034 : 8
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde, 040a : 4
Behoed mij, Heer, hoor naar mijn klagen!/ De vijand trekt mij tegemoet. 064 : 1
Vrijwaren zal Hij Sion en behoeden,/ in Juda's lot brengt Hij een ommekeer. 069 : 9
zij zullen u naar Gods bestel / behoeden op uw paden. 091 : 5
Bescherm mij, Heer, behoed mijn leven,/ dat door geweld wordt overmand. 140 : 1
Gezegend zij de Heer, die mij behoedt / en die de volken brengt onder mijn voet. 144 : 1
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in 't verderf. 146 : 5

Hij heeft ons deze nacht behoed 206 : 1
behoed ons hart voor ergernis 207 : 3
Bron van het goede, die ons zo behoedde 212 : 4
Wil mij behoeden en op handen dragen 221 : 1
Behoed ons Heer in deze nacht 239 : 2
God houdt ons vast, zijn hand behoedt 239 : 4
die ons tot aan zijn dag behoedt 243 : 7
vannacht mij te behoeden 244 : 2
Die ons hebt behoed 257 : 4
en wil ons voor kwaad behoeden 261 : 2
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij 265 : 2
licht dat dit geheim behoedt: God is goed! 287 : 5

Herder, wil behoeden,/wie in ’t duister valt. 463 : 3
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar, 511 : 1
Behoed uw kerk in haar verdriet,/ dat zij u zegent in haar lied! 721 : 2
die toch de hoop behoeden,/ dat kostbaar leven wint. 740 : 2
God, behoed al deze kinderen,/ dat de aarde toekomst heeft. 745 : 2
God, dat wij elkaar behoeden / en in weelde en in nood. 745 : 4
dat wij de warmte delen / en God het licht behoedt. 819 : 5
waar ik het leven behoed. 846 : 2
Wij bidden U, Algoede:/ wil altijd ons behoeden; 863 : 5
Hij moge ons behoeden,/ elkander toegewijd, 864 : 5
maar, God, behoed toch mijn gezond verstand 949 : 2
God moge ons behoeden,/ wij zien elkander aan, 991 : 2
bescherm haar als een tere vlam,/ behoed haar voor gevaren. 1014 : 1

Behoeder
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2

Behoedster
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2

Behoeven
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2
Ik die als herder ’t wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt. 050 : 6

O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8

Vader, Gij weet wat uw schepsel behoeft 211 : 3
en eten en drinken naar dat het behoeft. 752 3

Behoren
Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / ’t feestlied ingezet! 033 : 1
Staan de mensen mij naar ’t leven, Gij zult geven / ’t erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren. 073 : 10
Rahab en Babel zullen U behoren./ Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer 087 : 2
voorgoed zal uw geslacht de heerschappij behoren. 089 : 2
die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren. 089 : 9
Roep uit met blijdschap,: ‘God is Hij,/ Hij schiep ons, Hem behoren wij, 100 : 2
Voorgoed zal u het priesterschap behoren./ De Heer is met u. Hij beslecht het pleit. 110 : 4

U behoren wij 257 :3
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs. 468 : 4
U, die ons liefhebt, U behoort ons harte! 477 : 4
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort, 540 : 2
De laatste drie die Hem behoorden / die sliepen in Getsemane; 582 : 2
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven 641 : 1
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen. 734 : 3
want hun behoort het koninkrijk van de hemelen. 734 : 10
zijn zondaren die aan het lichaam behoren, 752 : 3
van ’t heilige vuur dat hun leven behoort. 752 : 4
dan Gij, Gij plant hun adem voort / uw land zal hen behoren. 924 : 3
Door God bijeen vergaderd,/ één volk dat Hem behoort, 968 : 2

Tot ieder hart, dat Hem behoort,/ met Hem gemeenschap vindt. 969 : 2
Aan U behoort, o Heer der heren,/ de aarde met haar wel en wee, 978 : 1

Behoud
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken. 003 : 2
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
De Heer is mijn burcht, mijn behoud: voor wie zou ik beducht zijn? 027b : 1
Mijn Vader en mijn God, o rots van mijn behoud. 089 : 11

geboren ongeborgen,/verloren tot behoud. 351 : 2
Mozes heeft behoud gevonden,/Farao ging diep ten onder 352 : 3
belooft voor ons verloren leven / behoud in eeuwigheid. 380 : 2
Wie weet ik dat Gij zijt?/ De ark van mijn behoud. 603 : 2
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven. 689 : 2
Een ander trad in onze plaats,/ een mens tot ons behoud, 870 : 3
Wat ik in mijn handen houd / is uw kruis tot mijn behoud. 911 : 4

Behouden
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6

uw geloof behoudt u 182 : 4
wordt als offer U bereid./Gij alleen kunt het behouden. 347 : 3
Behoud het woord, de gaven,/met wakkere zin; 361 : 2
dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt. 380 : 3
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt. Kyrieleis. 477 : 4
God, die ons schept en ons behoudt / is mens, gehangen aan het hout. 572 : 1
'Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – 't graf behield Hem niet.' 617 : 11
Die uit genade ons / behoudt te allen tijd 704 : 2
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben. 815 : 1
laat hem zijn overmoed!/ Gods rijk blijft ons behouden. 898 : 4
al 't oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2
de adem die ons gaande houdt / en in het eind in U behoudt. 984 : 6
en niemand wordt behouden,/ als dié verlaten zijn! 994 : 2

Beide(n)
Ik juich, ik zal de vijand slaan / aan beide oevers der Jordaan. 060, 108 : 3
als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen. 078 : 23
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen. 088 : 5
Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide 089 : 6
Hij is, in trouw u toegedaan,/ uw schild en pantser beide. 091 : 2
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
In de aanvang van de tijden / hebt Gij aard en hemel beide 102 : 12
hemel en aarde beide./ De hemel is des Heren kroondomein; 115 : 6
Ik strek naar U mijn beide handen./ Maak in mijn nood mij niet te schande 143 : 6

beide ontspringen nieuw aan het woord 216 : 1
o Geest, van beiden uitgegaan,/wij bidden U gelovig aan. 360 : 6
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2

en Jezus Christus, ’s Vaders Zoon,/ o Geest van beiden uitgegaan. 670 : 6
Uw regen geeft regen aan beide,/ uw zon ziet op beide terneer. 765 : 3
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt. 835 : 3

Beiden (afwachten)
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3

Bejegenen
en als hun ’t lot bejegent / met kommer en geweld, 107 : 18

aan wat zijn almacht vermag,/ die u met liefde bejegent. 868 : 4

Bejubelen
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3

Beke zie **Beek**

Bekend, Bekend maken, Bekend worden
Here, maak mij uwe wegen / door uw Woord en Geest bekend; 025 : 2
het mikpunt van hun spot./ Ik werd een schrik voor mijn bekenden: 031 : 9
maak wijd en zijd bekend / de grote naam des Heren. 092 : 2
De woorden van mijn mond, o Heer, die zijn voor U bekend 139b : 1

De God onzer vaderen wordt heerlijk bekend 151 : 1
Heb dank, o God van alle leven,/die zijt alleen U zelf bekend, 315 : 1
Gij zijt voorbijgegaan,/ een vreemd bekend gezicht, 607 : 3
Wie lijdt,- God zal het merken,/ ’t is alles Hem bekend; 864 : 4
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2

Bekennen
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1

Bekendmaken
Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3

Beker
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
O Heer, Gij mijn erve, mijn beker,/ Gij handhaaft mijn erfgoed voor mij. 016a : 1
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar. 023c : 4
en zalft met olie mijn hoofd./ Mijn beker vloeit over. 023e : 3
dat Gij mijn beker vult tot de rand. 023f : 4
’t Is de Heer die in zijn hand / een beker heeft die Hij vult 075 : 5

de beker echt gestolen? 166a : 7
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
leer ons dan om te gedenken /wie een lege beker heeft. 387 : 2
De beker die de ronde doet,/het is de omloop van uw bloed, 389 : 2
en Gij het brood des levens zijt,/de beker van de dankbaarheid - 393 : 2
Hier is de beker, daar de schaal: avondmaal. 394 : 3
Op die avond, toen de beker / werd gezegend door de Heer, 395 : 3
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond, 451 : 4

En wilt Gij ons de bittere beker geven 511 : 3
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was; 526 : 3
Om het brood, Heer, dat Gij breekt,/ om de beker die Gij reikt, 558 : 4

Bekeren, zich bekeren
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12

totdat Gij het volk dat tot U zich bekeert 151 : 4
wij moeten ons bekeren 177 : 1,2,3,4
De vallende mensen die nu zich bekeren 382 : 3
Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen 439 : 2
om de rechten des Heren te leren,/zich tot God en elkaar te bekeren. 447 : 1
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
eens zullen die 't aardrijk regeren / tot Mij en elkaar zich bekeren, - 770 : 4
zijn om – het is de hoogste tijd / tot Hem ons te bekeren. 825 : 7
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ bekeer ons felle hart. 1010 : 4

Bekering
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering. 741 : 2

Bekken
met toeters, bellen en banjo's / met bekkens en met pauken. 092a : 2

Beklagen
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag? 905 : 2

Bekleden, Bekleed
Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden. 002 : 3
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht. 104 : 1
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht. 104a : 1
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit. 145 : 4
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed, 148 : 5

U, Christus onze Heer, bekleed met majesteit, 412 : 4
Hij die het veld bekleedt, / de vogelen kan spijzen, 440 : 3
wij leven in U voort,/ wij zijn met U bekleed. 607 : 1
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
Met jeugd en vergezicht / zult Gij ons nieuw bekleden. 786 : 3
draag ik de mantel van profeet./ Met Gods verdriet ben ik bekleed. 831 : 1
Hij die met heerlijkheden / de leliën bekleedt, 910: 3
Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt 938 : 2
veel heerlijker dan Salomo / bekleedt ze Gods genade. 977 : 2
Gij hebt de bloesems op de velden / met koninklijke pracht bekleed. 978 : 3

Beklemmen
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemt, 511 : 2
Niet meer beklemd en verdeeld / niet meer in woorden gevangen 773 : voorz.

Beklijven
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft. 601 : 3

Bekomen
Bekomen van verslagenheid / was zelfs Egyptes volk verblijd. 105 : 14

Bekommerd
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
Ik was bekommerd en ik zeide:/ 'Ach Here, kom mij toch bevrijden 120 : 1

Bekommerdheid
Maria sprak in bekommerdheid: 'Er is niet genoeg te drinken.' 525 : 2

Bekommering
Door geen bekommeringen,/ geen klagen en geen pijn 904 : 2

Bekoren, Bekoord
gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade. 004 : 1
zij laten door de schijn bekoord / wat goed is achterwege. 036 : 1
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren. 073 : 10
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63

door een vreemde stem bekoord. 317 : 3
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort, 518 : 2
Gezegend zijt Gij om uw woord / dat ons tot vrede heeft bekoord, 984 : 5

Bekoring
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1

Bekruipen, Bekropen
Ik zit verschrikt ineengedoken,/ de doodsangst heeft mijn hart bekropen, 055 : 2
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2

Bekrijgen
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar 't wordt met vuur verbrand. 037 : 7

Bekwaam
laat mij aan U toebehoren,/ maak mij tot uw lof bekwaam. 779 : 6

Bel
met toeters, bellen en banjo's / met bekkens en met pauken. 092a : 2
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet. 098b : 5

Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom, 486 : 1, 2, 3
laat de bel, bim-bam,/ laat de trom, rom-rom, 486 : 4

Belachen
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind, 040 : 6
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2

als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht, 866 : 2

Beladen
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen, 119 : 26

Belagen
Waar zijn ze die mij jaagden,/ die mij ter dood belaagden? 006 : 6
Hij maakt te schande wie zijn volk belagen; 014 : 4
Zij dringen op van alle zijden,/ belagen ons van overal, 017 : 4
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
In uw kracht stoten wij hem neer / die ons belaagt van alle kanten, 044 : 3
die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
Hoe lang belaagt gij en hoe lang / bedreigt ge mij met ondergang, 062 : 2
Maak hen beschaamd die mij belagen./ Drijf met de spotters zelf de spot. 070 : 1
maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen. 119 : 29
Wanneer spreekt Gij over mijn haters recht,/ die mij belagen uit hun hinderlagen; 119 : 32

niet meer het wakker hart belaagt 205 : 4
Als boze dromen ons belagen 267 : 2
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2

Belager
Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in ’t rond. 005 : 4
Een tafel richt Gij mij aan / in het aangezicht van mijn belagers 023e : 3
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven? 043 : 2
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar ’t leven staan, 049 : 1

Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd. 441 : 9

Belang
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen? 587 1

Belangrijk
Ben je te belangrijk voor wat God je vraagt? 174 : 2

Beledigen
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2

Belegen
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen; 762 : 2

Beleid
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Ja, ik beroem mij op de Heer / en prijs zijn hoog beleid. 034 : 1
Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid. 066 : 1
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
aan ’s konings zoon, om uwe knechten / te richten met beleid. 072 : 1
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22

Zijn huis, hoog op de berg, staat vast in wijs beleid/als onderkomen van zijn welbehagen 455 : 1
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
van goddelijk geduld / en goddelijk beleid 650 : 1
Leer ons het goddelijk beleid / der liefde te beamen, 838 : 3
Geprezen, God, uw wijs beleid,/ de omweg van uw woord, 870 : 8
Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid; 903 : 4
als Hij, die alle macht heeft,/ met wonderbaar beleid 904 : 3
Vernieuw ons hart en doe / ons uw beleid verstaan. 974 : 1

Beletten
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
kwam Hij mijn val beletten,/ was Hij 't die mij ontzette. 031 : 17
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4

Beleven
beleven 't woord des Heren / en niet weerbarstig zijn. 456a : 4
mensen bestaan U, zien en beleven U. 893 : 1

Belezer
Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)* 058 : 2

Believen
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8

Belofte
het land van uw belofte sieren / ten teken van uw Rijk. 020 : 6
Gij zijt, o Heer, mijn schuilplaats en mijn haven,/Gij zult aan mij al uw beloften staven. 032 : 3
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
naar de belofte eens gegeven,/ het huis van Israël bevrijd. 098 : 2
Hij maakt wie Hem verwachten / al zijn beloften waar. 103 : 1
en rijk in goedertierenheid / naar uw beloften mij bevrijdt. 109 : 9
Voor 't oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen, 116 : 8
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14
Stort over mij uw goedertierenheid,/ uw heil, naar uw belofte mij gebleken, 119 : 16
Genade, Heer, Gij die mijn pleit beslecht,/ Gij die mij uw belofte hebt gegeven. 119 : 22
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten. 119 : 56
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58

het land van belofte hebt binnengebracht 151 : 4
dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte. 312
en de doop bevestigt uw belofte 355 : 5
zie wij komen bij u staan, wijs ons Gods beloften aan! 358 : 1
Emmanuël, bewijs uw naam! / wees uw belofte, neem ons aan, 466 : 7
aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld. 483 : 3
in de woestijn ontloken,/als belofte bloeit Gij daar. 501 : 2
God, die al voor de eerste mens / belofte zijt geweest. 542 : 4
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3

God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 2
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij. 685 : 4
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land. 818 : 2
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal, 827 : 4
houd moedig bij het strijden / aan zijn beloften vast. 904 : 5
Gods aanwezigheid beamen,/ geen belofte gaat te niet. 975 : 1
in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond. 982 : 1

Belonen
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
Zie, kinderen zijn een gave Gods,/ waarmee de moeder wordt beloond, 127 : 3

zult Gij als knecht, zult Gij als zoon belonen. 018 : 7

Zou God je dan niet belonen 178: 12
Ten dage der grote genade / als God de gebeden beloont, 763 : 5

Beloven, Beloofd
Want Gij vervult wat Gij beloofde,/ die vromen met uw zegen dekt: 005 : 7
Wat Hij belooft is louter waarheid,/ enkel vrede. 019a : voorz.
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
uw gunst schonk hun ’t beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
Men zal weer wonen in ’t beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17
zijn naam in de geschiedenis./ Nooit wordt wat Hij belooft verbroken. 111 : 4
Wat Gij belooft hebt, is in eeuwigheid / mij tot een deel en erfenis gegeven 119 : 42

Zo had Hij het beloofd aan onze vaderen 157b : 10
zoals Hij aan onze voorouders heeft beloofd 157e
de toekomst die ons God belooft 165 : 6
Gij berooft mij nooit van wat het heeft beloofd 241 : 3
die God ons heeft beloofd 311 : 1
Uit Maria, die geloofde, werd de ware mens geboren, die de heilige Geest beloofde. 341 : 2
Wij zien het beloofde land,/het water gaat voor ons open. 349 : 3
Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar ’t beloofde land. 350 : 4
belooft voor ons verloren leven / behoud in eeuwigheid. 380 : 2
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft. 443 : 3
Dit is het, wat Hij heeft beloofd:/Ik zend een vuur dat nooit meer dooft, 464 : 8
op weg naar het beloofde land,/ het land van Kanaän. 542 : 2
Waar is ’t beloofde paradijs?/ Is dit het einde van de reis 606 : 2
Hij brengt ons naar de overkant,/Hij leidt ons naar ’t beloofde land. 606 : 3
mij als één van zijn leden / voor altijd trouw belooft. 623 : 7
Maar Hij heeft alle volken / zijn koninkrijk beloofd. 666 : 2
wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar,/ wij zijn niet meer alleen. 683 : 2
Wij wachten op de Geest beloofd / de Geest van kennis, hulp en troost. 692 : refr.
zijn komst wordt door geen macht vertraagd;/ Hij heeft het zelf beloofd. 651 : 2
als Israël ’t beloofde land / zag over de Jordaan. 753 : 3
Waar blijft het overlang / beloofde land van God, 756 : 2
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land. 806 : 1
Drie-enig God, vervul / wat U ons hebt beloofd, 858 : 4

die heeft voor ons de weg gebaand / naar het beloofde land.	870 : 7
om ongehinderd op te staan / en naar ’t beloofde land te gaan.	972 : 4
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd.	987 : 3
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand	993 : 1

Beltrom

laat de beltrom horen: / Christus is geboren.	486 : 1, 2, 3, 4
kere om, kere om, laat de beltrom horen: Christus is geboren!	486 : 4

Beluisteren

kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht.	526 : 1

Belust

breid over mij uw vleugels uit,/ de vijand is belust op buit:	007 : 1
Wat heb ik tegen hen misdreven,/ dat zij belust zijn op mijn leven?	059 : 2
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig	079 : 2

Belijden, Beleden

Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart:	005 : 6
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden.	032 : 2
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween.	051 : 2
De volken zullen U belijden,/ o God, U loven al tezaam!	067 : 2
Hoewel zij Hem beleden met hun mond,/ zij waren niet getrouw aan zijn verbond.	078 : 12
Mijn naam, die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen,	089 : 10
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden	102 : 6
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden.	105 : 1
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort?	106 : 1
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden.	119 : 61
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden.	145 : 6
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden.	149 : 1
belijdend voor elkaar	160a : 3
waar de liefde wordt beleden	210 : 3
slaapt in als uw beminde	250 : 1
Dat geloven en belijden wij voor God en elkaar. Amen.	312
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond.	348 : 8
Maar nochtans geloof ik en belijd het klaar:	374 : 3
maar met hem belijd ik U als God en Heer.	374 : 4
En alwie Jezus’ naam belijdt / zal wonderen verrichten	391 : 4
Wij loven U, o God, belijden U als Heer.	412 : 1
in strijd en zegepraal, uw grote naam beleden.	412 : 2
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: ‘Christus is Heer’	467d
wij hebben wel zijn naam beleden / maar niet zijn stem verstaan.	582 : 1
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond,	712 : 3
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd,	727 : 1
ter wille van het woord,/ uw naam die wij belijden,	743 : 4
Dan zien wij met verblijden / Hem die ons hart beleed,	747 : 3
en mij blijde doet belijden / dat Gij mij gemeenzaam zijt;	914 : 1
Jezus roept ons te belijden / Hem als Heer van het heelal,	975 : 2
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit	1010 : 1
en honen en bestrijden / wie uw vrederijk belijden.	1012 : 1

Belijder

apostelen en martelaars,/ belijders van uw woord 735 : 3

Beminde

Verre van mij zijn mijn vrinden,/ mijn beminden / mijden mij, zien mij niet aan. 038 : 7

Ik heb U lief, o mijn beminde / die al mijn vreugd en sterkte zijt. 908 : 1

Beminnen, Bemind

wat is dan niet het mensenkind / dat Gij het kent en zo bemint. 008a : 3
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2
De Heer verlost en spaart / het leven van wie Hem bemint. 034 : 9
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind. 045 : 1
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob 't land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
zonder onzekerheid U blijft beminnen,/ verwerp mij niet van voor uw aangezicht. 051 : 5
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
oprijzen met een glans van tempeltinnen./ Jeruzalem zal Hij altijd beminnen. 078 : 24
en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.099 : 3
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.' 100 : 2
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Jeruzalem, dat ik bemin,/ wij treden uwe poorten in, 122 : 1, 2, 3
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6

Abigaïl blijft zeer bemind 172 : 12
wie drift bemint wordt ziende blind 310 : 3
Bemin uw Heer te allen tijd./Dien Hem met alles wat gij zijt. 320 : 2
Naäman, nu niet meer onrein,/mag onder uw beminden zijn. 350 : 6
Gij die al wie U zoekt bemint,/wat zijt gij wel voor wie U vindt! 373 : 3
Jezus, hart van mijn beminnen,/levensbron en licht der zinnen 376 : 5
Zoals ik ben, verdoofd, verblind,/tast ik naar U, die mij bemint, 377 : 3
Er is weer nieuwe hoop: / Hij noemt u zijn beminden, 440 : 2
maar toen bent U gekomen/ en wist ik mij bemind. 441 : 3
De Here Jezus is dat kind / die ieder helpt die Hem bemint, 469 : 3
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint, 478 : 1
dat Hij mensen bemint, mensen bemint / in excelsis gloria. 495 : 1
Trouw en goedheid zullen wonen / in het land dat Hij bemint. 498 : 4
dit leven zal stralen, door God zelf bemind. 503 : 1
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x). 509 : 3
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus' woord zal ons bevrijden. 537 : 4
wilde niet zien of horen / hoezeer ik werd bemind, 562 : 2
die ik in Christus vind:/ ik ben door Hem bemind! 623 : 4
Dat wij van harte / elkander verstaan en beminnen / en zo voortaan 632 : 3
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2
Al gij die God bemint / en op zijn goedheid wacht, 650 : 7
Teveel om op te noemen / zijn wij door Hem bemind. 663 : 1

dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
als een van zijn beminden,/ als uitverkoren pand. 750 : 2
Dáár eenmaal, zoals wij bemind zijn, beminnen. 752 : 7
Liefde Gods, die elk beminnen / hemelhoog te boven gaat, 754 : 1
Wij keren allen tot U weer,/ beminde Heer / en grote God. 760 : 4
de koning zal de koningin beminnen / die Hem is toegewijd. 766 : 2
Ik weet van een stad, een nieuw begin,/ Jeruzalem, dat ik bemin. 771 : 2
als hij niet door een mens / ten diepste wordt bemind, 788 : 2
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt; 793 : 3
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij. 800 : 5
Eens treedt Hij uit de duisternis / en noemt ons zijn beminden. 825 : 4
leren beminnen / spontaan als een kind. 830 : 5
Hij is de beste, de eerste en de leste,/ die ik bemin, die ik bemin en beminnen zal. 866 : 2
Hij ziet ons al van verre / omdat Hij ons bemint 896 : 5
Omdat Gij mijn hart doet branden,/ omdat Gij mij zo bemint, 903 : 6
’t hart dat is bevangen,/ dat U zo bemint. 907 : 1
Zij die God beminnen / zullen vreugde winnen / ook uit bitterheid. 907 : 4
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Geef mij, als een die Gij bemint,/ geef, dat ik als uw eigen kind 944 : 4
Wees voor altijd bemind,/ in de hemel kind aan huis. 964

Beminnenswaardig
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig. 907 : 1

Bemoedigen
Ja, Hij bemoedigt ons / en zendt in de verschrikking 799 : 5

Benarren, Benard
Wie God roept hoort Hij aan / en Hij verlost wie is benard. 034 : 7
voor ’t oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6

Bewaar uw kerk, zij is benard 240 : 3

Benauwen, Benauwd
Met onze kwetsbaarheid vertrouwd / ontwapent Gij wat ons benauwt. 008a : 2
die steeds mijn ziel benauwen?/ O Heer, verlaat mij niet! 006 : 4
is uw gericht. Niets dat hem kan benauwen. 010 : 2
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
Moge de Heer u antwoord geven / als u het kwaad benauwt. 020 : 1
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt. 037 : 2
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
O, ‘k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in ’t diepst van mijn benauwen, 116 : 5
Ik werd benauwd van alle zijden / en riep de Heer ootmoedig aan. 118 : 2
Alles, alles wat mij benauwt / heb ik de Here toevertrouwd. 142 : 1

Heer, als ons denken U ontkent,/ kan ons de leegte benauwen. 837 : 3
Het hart klopt door ’t benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt. 957 : 1

Benauwdheid

In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden. 054 : 2
en brengt U, Heer, de offeranden,/ U in benauwdheid toegezegd. 066 : 5
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2

Benauwenis
want Gij zijt in benauwenis / de burcht die mijn vertrouwen is. 059 : 6

Bende
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15

Beneden
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3

Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden, 412 : 2
die allen zal bevrijden hier beneden. 472 : 2
maar Jezus is beneden,/ een lange vastentijd, 540 : 7
maar Jezus is beneden / verzocht in de woestijn, 540 : 7
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad. 664 : 3
Het sterft aan de doornen beneden,/ de vogels van boven af. 764 : 3
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
het volk dat hier beneden / de stem van God verstond. 803 : 3
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland. 827 : 1
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt. 1008 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede / aan allen hier beneden 1009 : 1

Benemen
Niets dat de moed beneemt,/ en mij de schat ontvreemdt 623 : 4

Benijden
Wees niet afgunstig op de goddeloze,/ benijd hem niet die u met onrecht kwelt. 037 : 1

Beogen
Zij spreken toch van vrede niet,/ maar zij beogen ons verdriet. 035 : 7

Beoordelen
beoordeelt lief en leed 152 : 3

Bepalen
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10

dat onze gang bepaald heeft bij het leven, 325 : 1
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd. 602 : 1
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald, 727 : 7
Uw wijsheid en uw welbehagen / bepalen ’s mensen levensdagen 823 : 2

Bepeinzen
‘Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid’, is wat zijn hart bepeinst, 010 : 3

Bepleiten

opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16

Beproeven, Beproefd
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt. 066 : 3
heb Ik u beproefd:/ waar ge Mij bedroeft,/ roep Ik u tot omkeer. 081 : 6
zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad: 107 : 14

nooit hebt te zeer Gij uw kinderen beproefd 211 : 3

Beproeving
alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis. 556 : 1

Beraad
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand. 033 : 4

Beramen
Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen? 002 : 1
zij zijn met velen samen / die mijn verderf beramen. 031 : 11
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4
Zou God mij hebben willen horen,/ wanneer ik onrecht had beraamd? 066 : 6
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen. 074 : 13
Zij maken in hun hoogmoed plannen,/ beramen in hun hart geweld, 140 : 3

Berechten
Hij zal de wereld richten, / berecht wie Hem bevocht. 441 : 10

Berechting
Daarom houden ze geen stand bij hun berechting, 001a : vz.

Bereid
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
Toon ons uw heil en goedertierenheid:/ ik ben, o God, tot luisteren bereid. 085 : 2
Gelukkig hij, die wordt geschraagd / door zonen, tot zijn hulp bereid. 127 : 4

wees als de engelen bereid 214 : 2
die met de Geest, tot hulp bereid 205 : 6
en houd u voor de dag bereid 214 : 7
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid 221 : 2
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren 314 : 3
Wie zich aan Hem wil geven / sta steeds bereid. 361 : 5
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis, 392 : 2
uit goedheid en erbarmen / zelf voor uw komst bereid. 439 : 4
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid. 442 : 2
Maria was bereid,/toen Gabriël haar groette/in ’t midden van de tijd. 473 : 2
Maar Hij zei: ‘Nog is het niet mijn tijd.’/Zij wist in haar hart: Hij is bereid, 525 : 2
In de schoot van mijn moeder geweven,/ als een wonder bereid, 780 : 1
Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste. 899 : 1

Bereid houden, maken
Maak in uw liefde ons, Heer, bereid 215 : 7

Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid,	670 : 3
Wij houden ons bereid / om te ontvangen	829 : 3
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid.	912 : 1

Bereiden

want Hij heeft mij zijn gunst bereid	013 : 3
God zal de nederlaag bereiden,/ aan hen die bouwen op geweld.	033 : 6
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden.	043 : 3
Ik die als herder ’t wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt.	050 : 6
en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week.	065 : 5
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan.	066 : 5
die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan.	067a : 3
Gij zijt, van vóór Gij zee en aard’/ hebt door uw woord bereid,	090a : 3
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning.	091 : 1
met toegewijde tederheid / mijn nieren en mijn hart bereid,	139 : 7
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier!	157c : 5
bereidt Hem alle wegen!	158a : 2
door U bereid voor het oog van alle volken	159c : 2
Uw liefde bereidt ons een heilige grond	151 : 3
en het tot werken weer bereidt.	236 : 2
Na deze ellende ons bereid een leven in de eeuwigheid! Amen.	341 : 3
wordt als offer U bereid./Gij alleen kunt het behouden.	347 : 3
Gij, die voor armen rijdom hebt bereid,/voor onrechtvaardigen gerechtiheid,	381 : 3
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid!	435 : 1
Bereid dan voor zijn voeten / de weg die Hij zal gaan;	439 : 2
voor U de weg bereidde?	446 : 3
die de hemel ons bereidt.	573 : 20
Maar zijn lijden en zijn strijd,/ halleluja,/ heeft verzoening ons bereid, halleluja!	624 : 3
De sterren hemelhoog / zijn door dit zaad bereid	650 : 5
o balsem die ons werd bereid,/ o bron van vuur, o levend woord.	670 : 2
in ’t beter, hemels vaderland / een stad voor hen bereid had.	728 : 1
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon.	735 : 1
het bruiloftsmaal bereiden / zijn grote naam ten prijs.	747 : 5
zij die zich bereiden / op ’t einde der tijden.	752 : 2
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt.	823 : 5
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid.	867 : 1
God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid.	971 : 1

Bereik

Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ ’t gaat boven mijn bereik.	040 : 2
wat nog voor ’t oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht;	972 : 8

Bereikbaar

Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen,	072a : refr.

Bereiken

Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken.	102 : 1
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk,	747 : 2

Berg

‘Ik wijdde mijn gezalfde tot een koning / op Sions berg, de berg der heiligheid.’ 002 : 2
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Bergen als gehoornde dieren / springen op om God te vieren. 029 : 3
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
tot in de hoogste wolken./ Uw recht is als de bergen vast, 036 : 2
houden bergen mij gevangen,/ waar uw heerlijkheid niet troont. 042 : 4
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt. 048 : 1
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed, 065 : 4
De aarde werd bewogen./ Dit is de berg van uw verbond! 068 : 3
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen. 076 : 2
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren 078 : 24
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om. 078 : 24
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand. 095 : 2
Rivieren klappen in de handen,/ de bergen jubelen het uit. 098 : 4
Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing. 098b : 4
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk. 104 : 4
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3
de bergen sprongen achteruit, de heuvels renden blind achter hen aan. 114a : 2
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan? 121 : 1
Zij zullen als de berg des Heren / de tijd trotseren. 125 : 1
Hoog is Jeruzalem omgeven / door bergen sterk en steil, - 125 : 2
die voor ’t gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten! 144 : 3
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4

Gij bergen en glooiende heuvels 154a : 5
Berg en heuvel, rots en dal 154b : 5
De Heiland op de berg, alleen met God zijn Vader 272 : 4
Zoals dit brood, dat wij breken,/verstrooid was over de bergen 402a : vz.
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan, 447 : 1

Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots, 447 : 2
en Mozes en Elia/ zijn op de berg geweest, 540 : 6
op de berg der heerlijkheid,/licht uit licht en eeuwig leven./Halleluja. 545 : 1
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht. 437 : 3
Als beken vol water/ als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen 608 : 2
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog 701 : 2
Voorbij de hoogste bergen,/ voorbij het verste veld, 750 : 1
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen, 762 : 1
op deze berg zal 't feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden; 762 : 3
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland. 763 : 4
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal, 771 : 1
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede. 772 : 2
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee. 880 : 1
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1
de bergen worden vereffend,/ de zee zwijgt voor de Heer. 990 : 4
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert: 1016 : 1

(zich) Bergen, Geborgen
Alleen bij U ben ik geborgen./ Gij doet mij rusten tot de morgen 004 : 3
breid uit uw vleugels van omhoog / en laat mij zo geborgen wezen. 017 : 3
uw trouw de vriend die met mij gaat,/ ik juich, ik ben in U geborgen. 031a : 4
hoop op God en wees geborgen./ Hij verheft wie nederviel. 042 : 3, 7
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag. 057a : 3
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen. 092 : 1
gij zijt met heel uw leven / geborgen in zijn schoot. 103a : 1
want Hij bergt u in zijn vrede,/ zegenend wordt Hij niet moe. 103c : 2
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Wanneer ik mij geborgen dacht / in 't vallend duister van de nacht, 139 : 6
Hun tong is scherp als die van slangen./ Laat mij bij U geborgen zijn. 140 : 2

is aan haar hart geborgen, - 155 : 4
dat zij geborgen zijn in uw genade 199 : 1
bij Hem zijn wij geborgen 258 : 3
kunnen wij geborgen zijn. 264 : 3
lieve God, bij U geborgen / heel deze nacht. 268 : 1
Laat ons van Jezus zelf, die op een berg klom, leren 272 : 1
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij 381 : 5
Hoe 't schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last; 434 : 2
In goede machten liefderijk geborgen 511 : 7
Christus in het graf geborgen / is verrezen in de morgen. 639 : 1
O Trooster lief, berg me in U,/ wij waren haast verloren: 699 : 4
O Jezus, o schat die in 't hart is geborgen, 752 : 7
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld, 911 : 1
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,/ zult Gij mij bergen in uw mededogen? 942 : 2

Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn. 963 : 3
Ons leven zal geborgen zijn / en eenmaal zal het morgen zijn, 972 : 2
Het verleden bergt de toekomst,/ wat die brengt, je weet het niet, 982 : 2
mensen om uw naam vertrapt,/ die zich in U geborgen weten, 996 : 4

Bericht
Daar kraait een haan, een goed bericht: 205 : 1
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt 205 : 3
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht! 464 : 2
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht! 464 : 9
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren, 508 : 2
Wat ons het oog bericht / staat in ons hart te lezen. 604 : 1
’t Bericht werd Thomas ook gedaan./ Hij hoorde het vol twijfel aan 620 : 7
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht 631 : 1
Maria heeft ontvangen / de Geest, een blij bericht. 740 : 1

Beroemdst
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37

Beroemen (zich -)
Ja, ik beroem mij op de Heer / en prijs zijn hoog beleid. 034 : 1
volk dat op Abram u beroemt, met Jakobs nieuwe naam genoemd. 105 : 2

Maar wie zich heeft beroemd 152 : 6

Beroeren
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten! 144 : 3

Berooid
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in ’t graf 049 : 5

Berouw
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2

Berouwen
broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe. 375 : 2
Het zal ons niet berouwen / de smalle weg te gaan. 799 : 2

Beroven, Beroofd
wij zijn van alle steun beroofd,/ een teken van uw ongenade. 044 : 7
Gij hebt, o Heer, ons land gekloofd,/ Gij hebt het van zijn kracht beroofd. 060 : 1
Ik ben van heerlijkheid beroofd. 109 : 11

Gij berooft mij nooit van wat het heeft beloofd 241 : 3
Hij heeft de boze goden / van al hun macht beroofd 311 : 1

Berusten
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3

Beschadigd
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht, 388 : 4
wat mij beschadigd heeft? Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn 861 : 2

Beschaduwd

Al zworf ik om in nare en donk're dalen,/ beschaduwd van de dood, 023a : 2
Ik zal als een olijfboom groenen,/ beschaduwd door zijn hand. 052 : 5

Beschamen, Beschaamd, Beschaamd maken, Beschaamd staan, Beschaamd worden

zij zijn beschaamd gevloden / als in een ogenblik! 006 : 6
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
Gij hebt, als zij u riepen om ontferming,/ hen niet beschaamd. 022 : 2
Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,/en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd. 022a : 3
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten, 025 : 1
Red mij en bewaar mijn ziel,/ wil, mijn God, mij niet beschamen, 025 : 9
Beschaam wie zich aan U niet storen,/ stoot in het graf hen neer, 031 : 14
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand. 033 : 4
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer, 036 : 3
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
Hij maakt beschaamd, Hij doet verloren gaan / wie Hem weerstaan. 053 : 4
Maar Hij nam mijn gebed ter ore,/ Hij heeft mijn bidden niet beschaamd. 066 : 6
Maak hen beschaamd die mij belagen./ Drijf met de spotters zelf de spot. 070 : 1
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
O Heilige, beschaam / ter wille van uw naam / die Israël schofferen. 079 : 3
Laat Davids zoon de spot der heidenen beschamen. 089 : 18
hebt Gij beschaamd, o Heer;/ gij goden, buig u neer:/ Hij heeft uw macht geknot. 097 : 3
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen. 119 : 29
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44

beschamen met zijn morgenrood 158a : 3
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart, 324 : 3
Op U, o Heer, is onze hoop gevestigd,/beschaam ons niet in eeuwigheid. 411
zij worden nooit beschaamd, die op uw goedheid bouwen. 412 : 6
Amen, amen, amen! / Dat wij niet beschamen 415
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots, 447 : 2
opdat wij niet door onze strijd / uw goede trouw beschamen. 838 : 3
dat ik niet val maar leven zal./ Gij zult mij niet beschamen. 899 : 4
al het beschamende neem het van mij / en dat ik dit was en geen ander - 962
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1

Bescheren, Beschoren

de overwinning zijn beschoren./ O God, wil ons gebed verhoren! 060 : 2
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren. 119 : 63
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht, 128 : 3

Hij die rechtvaardig was en stil / droeg wat Hem was beschoren, 825 : 9
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren 924 : 3

Beschermen

Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4

met stomheid sla ze, Heer!/ Bescherm wie aan U toebehoren, 031 : 14
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
Want God onze Heer die ons mild / bestraalt als zon, beschermt als schild, 084 : 6
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend 091a : 1
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3
Bescherm mij, Heer, behoed mijn leven,/ dat door geweld wordt overmand. 140 : 1
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn. 140 : 2

want de Ene, mijn sterkte, beschermt mij 153 : 2
Als een vader mij beschermend, / breng je inzicht, harmonie 685 : 3
bescherm haar als een tere vlam,/ behoed haar voor gevaren. 1014 : 1

Beschermer
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1

Beschermer van de christenheid 239 : 5

Bescherming
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!' 030 : 4
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8
bij wie een vrouw bescherming vindt / in haar vereenzaamd leven. 068 : 2
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen. 115 : 4
{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4

Hij schreef, ons tot bescherming,/zijn handvest van ontferming. 322 : 1
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven. 447 : 2
met uw heerlijke bescherming / in ons bevend hart, o Heer. 754 : 1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2

Beschikken
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;/ uw woorden vergeet ik nooit. 119b : 1

die tot zijn kind u verhief,/ ja, Hij beschikt u ten leven. 868 : 3

Beschikking, ter Beschikking staan
Gij zijt lofwaardig, Heer,/ leer mij uw beschikkingen kennen. 119b : 1

opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer. 967 : 6

Beschimpen
Naar hartelust beschimpt men mij,/ wordt met mijn naam de spot gedreven. 044 : 8

die beschimpt wordt en geslagen,/ Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon, 575 : 2

Beschouwer

werd tot verbazing der beschouwers / ten hoeksteen door God zelf gelegd, 118 : 8

Beschroomd
Het hart klopt door ’t benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1

Beschrijven
Geen taal weet daar voldoende van,/geen pen die dat beschrijven kan. 373 : 5
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven. 846 : 3

Beschuldigen
als hij onschuldig lijden doet,/ beschuldigend onschuldig bloed? 094 : 10

Beschuldiging
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4

Beschutten
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3

zo houdt over mij de Here / zijn beschuttende arm gestrekt. 903 : 2

Beschutting
beschutting voor de wingerd,/ de zwaluw bouwt haar nest. 819 : 1
Is je beschutting verloren gegaan,/ in windvlagen zal ik mijn kleed om je slaan. 1007 : 3

Beschijnen
wij zouden ’t land zien van ons hart / dat ’t hemels licht bescheen. 753 : 5
Ik wil mij aan U overgeven,/ mijn zon, zolang Gij mij beschijnt. 908 : 2

Beseffen
en laat ontsteltenis hen treffen,/ dat zij hun sterfelijkheid beseffen. 009 : 10
Besef het: de Heer is God;/ Hij schiep ons, wij horen aan Hem, 100a : 2
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe. 109 : 7
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54

om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1

Beslagen
Wij staan met onze ogen / voor een beslagen ruit. 666 : 1

Beslagleggen
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten 119 : 64

Beslechten
God zal ik loven, de Gerechte,/ Hij zal voor mij het pleit beslechten. 007 : 7
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Heer, ik hef mijn hart en handen / op tot U, beslecht mijn zaak. 025 : 1
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
wordt zo door u het pleit beslecht?/ veeleer is ’t onrecht toegenomen 058 : 1
Volken zult Gij rechten,/ hun geding beslechten / in gerechtigheid, 067 : 2
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen. 074 : 14
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht. 096 : 7

Voorgoed zal u het priesterschap behoren./ De Heer is met u. Hij beslecht het pleit. 110 : 4
Genade, Heer, Gij die mijn pleit beslecht,/ Gij die mij uw belofte hebt gegeven. 119 : 22

- zelf hebt Ge uw geding beslecht,/ Kyrie eleison 558 : 7
voor ons het pleit beslechtend / als zijn vrijsprekend woord. 581 : 3
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven. 618 : 4
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
rest er niets meer dan te zingen,-/ Heer, dan is uw pleit beslecht. 769 : 1

Beslissen
Des Heren woord beslist 152 : 10
Laat mij niet mijn lot beslissen:/zo ik mocht ik durfde niet. 913 : 3

Besloten liggen
Geen mens bij machte uit te leggen / wat in uw plan besloten ligt. 850 : 5

Besloten houden
de kleinen en de groten,/ houd ze in uw hart besloten. 863 : 5

Besluipen
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1

Besluit
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here. 119 : 18
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36

Besluiten, Besloten
Waarom hebt Gij ons dan verstoten,/ tot onze ondergang besloten, 044 : 5
die tot mijn onheil hebt besloten?/ Wat stormt gij aan met ruw geweld? 062 : 2
waarbij zij dodenoffers aten./ Hij, door hun hoon getergd, besloot 106 : 13
de Heer had tot mijn heil besloten,/ Hij redde mij, Hij schonk mij kracht. 118 : 4
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4
is de Heer een enig Heer./ Hij volvoert wat Hij besluit. 135 : 3

dan weet het hart en twijfelt niet,/ wat daarin ligt besloten. 522 : 5

Besparen
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2

Bespeuren
Egyptes koning, die bespeurde / dat al wat Jozef zei gebeurde, 105 : 7

En wie het wordt gegeven / bespeurt Hem overal 896 : 7

Bespieden
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4

Bespottelijk
Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit: 022a : 5
voor U verschrikken, God,/ bespottelijk in hun spot / en stom van schaamte zijn. 040 : 6

Bespotten

zal Hij bespotten, wat zij spreken,/ en wat zij bouwen zal Hij breken, 028 : 3
Wat deert hem of zijn vijand hem bespot,/ als Gij de redder zijt? 041 : 1
Het nabuurvolk bespot zijn bittere ellende. 089: 14

bespotten en Hem honen, / niemand zal Hem verslaan. 441 : 9
Drie vreemden zochten Hem van verre,/Herodes hebben zij bespot, 526 : 1
bespot wordt en geslagen,/ in Galilea moet je naar Hem vragen. 533 : refr.
De beulen die Hem sloegen, bespotten met een doornenkroon. 560 2

Bespringen
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u 't leven uit de hand, 460 : 3

Besproeien
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai. 696 : 1

Best, het Beste, ten Beste
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart. 023a : 4
Maar God is mij een sterke veste,/ Hij wendt het onrecht mij ten beste; 094 : 11
De Heer is als een vader,/ die voor zijn kinderen 't beste wil; 103a : 3

ik smaak de beste wijn / en word een bloedverwant 282 : 3
Hier komt het beste het laatste. 525 : 4
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land! 526 : 4
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
Hij is de beste, de eerste en de leste,/ die ik bemin, die ik bemin en beminnen zal. 866 : 2
Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste. 899 : 1

Bestaan (ww)
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan! 008b : 5
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan, 073 : 10
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld, 103c : 1
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad. 109 : 6
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan! 117
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven. 119 : 34
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Want zijn goedertierenheid / zal bestaan in eeuwigheid. 136 : 1
want zijn goedertierenheid / zal bestaan in eeuwigheid. 136 : 13

Gij vissen en wat er in 't water bestaat 154a : 7
wat was God blij dat de wereld bestond 162 : 6
Van alle dieren die bestaan 163a : 2
want het bestaat in Gods geduld 215 : 3
Voor wij bestonden, riep Hij ons bij name, 217 : 2
voor Hem bestaat de schaduw niet 242 : 2
't Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid! 315 : 3
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan. 374 : 2

Eeuwig blijft uw trouw bestaan - / laat ons niet verloren gaan! 413 : 3
door Hem geschiedt Gods raad,/zijn heerschappij bestaat! 435 : 2
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan? 460 : 2
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan. 523 : 2
Uw hart spreekt onze harten aan,/ uw aangezicht doet ons bestaan. 611 : 3
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer. 623 : 5
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan. 647 : 2
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen? 717 : 2
dat als de Heer komt om zijn recht / hij voor Hem kan bestaan? 751 : 3
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
In deze onstuimige lente,/ waarin heel de wereld bestaat, 765 : 2
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen. 780 : 5
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan, 790 : 2
Wat zou ik zonder U geweest zijn,/ hoe zou ik zonder U bestaan? 800 : 1
zo overkomt Gij mensen, ik besta / uw woord en ga. 811 : 3
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten 824 : 1
In Hem bestaan, bewegen wij,/ in Hem is heel ons leven. 825 : 5
Hij roept om ons en klaagt ons aan./ Kan Hij niet zonder ons bestaan? 831 : 1
Daarom lof zij de Here,/ in wie ons heil bestaat, 864 : 5
mensen bestaan U, zien en beleven U. 893 : 1
Door God zijn wij omgeven / zoals wij hier bestaan. 916 : 3
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan, 981 : 2
om voor elkander te bestaan / in eerbied voor zijn grote naam. 984 : 4
O Vader, trek het lot U aan / van allen die door U bestaan. 995 : 1
O Vader, trek het leed U aan / van allen die met ons bestaan. 995 : 2
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Bestaan (znw)
Mijn God, om hulp riep ik U aan,/ en Gij schonk mij dit nieuw bestaan! 030 : 1
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Vaste grond van mijn bestaan,/ waarom ziet Gij mij niet aan? 042 : 5
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen. 069 : 6
Hij helpt, met hun bestaan bewogen,/ die zijn in vrees verward. 072 : 4
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
De Heer zal over uw bestaan / zijn sterke vleugels breiden. 091 : 2
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd, 103 : 2
Hij immers kent ons broze / bestaan, want stof zijn wij, - 103a : 3
had ons bestaan welhaast te niet gedaan. 124 : 2
Hij kwam in ons bestaan 160a : 1
afzet en omzet, geldzuchtig bestaan 187 : 3
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde 217 : 5
leg zo uw glimlach over ons bestaan. 274 : 3
uit dit genadeloos bestaan 281 : 4
uitroept over ons bestaan. 305 : 1
Hier in dit stervend bestaan / wordt Hij voor ons geloofwaardig, 321 : 7
in U zal hij een nieuw bestaan verwerven / als Gij maar voor hem in wilt staan. 348 : 4
O Heer, bevestig ons bestaan,/noem ons bij onze naam. 354 : refr.
Uw bloed, het raakt de lippen aan,/de deurposten van ons bestaan, 389 : 3
Laat dit bestaan uw stal,/dit hart uw kribbe wezen, 439 : 4
Kwam van Godswege / een man in ons bestaan, 456a : 1

mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan 459 : 5
uw stem in onze oren,/uw komst in ons bestaan. 494 : 3
O broeder in ons midden, / Gods strijd om ons bestaan, 499 : 5
en schrijft in ons bestaan / uw woord van welbehagen. 500 : 2
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 536 : 4
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3
en liefde doorgegeven / tot grond van ons bestaan. 552 : 2
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 556 : 4
erbarm u over ons bestaan,/ het wordt verraden en verdaan. 561 : 1
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan, 574 : 2
ons weg uit het bestaande / naar eens te vinden land. 605 : 1
ons uit het doods bestaande / naar nieuw, bewoonbaar land. 605 : 5
een stuk van ons bestaan,/ een vriend, een spoor van licht. 607 : 3
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
God, breng ons zelf op adem / en treed in ons bestaan. 612 : 3
naar een bestaan volkomen. 630 : 4
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
Christus heeft voor ons geleden / als een beeld van ons bestaan, 651 : 1
daaruit ontspringt ons bestaan,/ zo zijn wij wedergeboren! 659 : 5
Zij krijgen deel aan een vernieuwd bestaan / in ’s Heren naam. 678 : 6
Waar Gij niet zijt, is het bestaan / is alle denken, alle doen 680 : 2
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
in het breken het bestaan / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
en wees door ons geloof / het vuur, geschenk, bestaan. 684 : 2
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre. 689 : 2
kom in ons bestaan./ Wij loven je om / de wind die waait, 697 : 5
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
voor zijn zorg om ons bestaan./ Hij biedt ons dit alles aan. 716 : 1
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in, 729 : 1
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2
tot U, want in uw heden / bewaart Gij hun bestaan. 731 : 2
hij wijst een nieuw bestaan,/ een koppig godsgeschenk. 741 : refr.
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan, 779 : 5
waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2
Dat wij onszelf gewonnen geven / aan het bevrijdende bestaan, 816 : 1
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan. 823 : 2
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan, 834 : 3
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt, 841 : 3
Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen 845 : 3
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk. 858 : 3
Hij buigt zich over het bestaan / van hen die door de diepten gaan. 869 : 5
Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,/ hebt boven ’t nameloze mij uitgetild, 920 : 1
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3
ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1
Totdat U komt, mij roept voorgoed,/ bent U het doel van mijn bestaan. 939 : 3
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4
En zij alleen bewaart de zin, geheim van jouw bestaan. 963 : 1
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan 966 : 4
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3
hemel vol vogels,- gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
wijzen en onwijzen / gunt Hij één bestaan. 993 : 4

Bestand
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3

Best, Beste
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4
op U vertrouw ik, Heer, Gij wilt / voor mij altijd het beste. 091 : 1

Besteden
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2

wil alle liefde aan uw mens besteden 221 : 3
al uw liefde ons besteedt 283 : 5
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3

Bestel
Breng, Here, breng een keer in 't aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
Verhoor mij, God van Israël,/ die alles leidt naar uw bestel. 084 : 4
zij zullen u naar Gods bestel / behoeden op uw paden. 091 : 5
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52
Uw genaderijk bestel / schept het recht voor Israël. 135 : 7
Want Gij hebt met uw stem en macht / heel dit bestel tot stand gebracht. 148 : 2

Rechtvaardigheid is zijn bestel,/zachtmoedigheid zijn metgezel. 435 : 2

Bestemmen
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd. 511 : 2
bestemd voor de genade,/ het donker al voorbij 612 : 2
dit kind voor 't licht bestemd, - hoe zouden / wij 't hoeden voor de duisternis? 778 : 2
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden, 823 : 5

Bestemming
verlieten zij het spoor van hun bestemming / als rukten zij zich los uit een omklemming; 078 : 20

Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem. 424 : 6

Bestendig
Bestendig is niemand, bestendig / is enkel de vuurstenen leugen. 012a : vz. 1
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val. 016a : 2
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4

Zij hebben in lijden / bestendig verblijden 752 : 5

Bestoken
Want de Geest zal ons bestoken,/ nieuw wordt alle creatuur. 769 : 5

Bestormen
Zij hebben zich als kinderen misdragen,/ zij hebben Gods geduld bestormd met vragen, 078 : 7

Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen 221 : 1
en zing het lied van Hanna / die God bestormt met haar gebed 738 : 1

Bestraffen
Sla, Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3

Bestralen
Want God onze Heer die ons mild / bestraalt als zon, beschermt als schild, 084 : 6

zijn gunst uit Sion u bestraal' 363

Bestrijden
God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
Kom, Heer, mij uit de hand bevrijden / van die mij haten en bestrijden; 059 : 1
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16
Gij zijt mijn God, sta mij terzijde,/ mijn toevlucht als zij mij bestrijden. 143 : 9

nu Christus niet meer wordt geëerd en men bestrijdt dat Hij regeert. 721 : 1
en honen en bestrijden / wie uw vrederijk belijden. 1012 : 1

Besturen, Bestuurd
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 : 1
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid. 067a : 1
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde. 067b : 5

Laat Hem besturen, waken,/ 't is wijsheid wat Hij doet! 904 : 3

Bestwil
Hij heeft hemel, zee en aarde / om mijn bestwil toebereid. 903 : 4

Betalen
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen. 056 : 4
Maar die mij naar het leven staan,/ zij zullen 't met de dood betalen: 063 : 4
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6

Hij wilde nog betalen, maar dat hoefde niet 174 : 3
zo duur betaald wordt, ver van huis 185 : 2
'k Wil U, o God, mijn dank betalen 245 : 1

Betekenis
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben. 815 : 1

Beter
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men bouwt op man en macht. 118 : 3
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men hulp van vorsten wacht. 118 : 3
Beter te schuilen bij God / dan te vertrouwen op mensen, 118a : 2
Beter te schuilen bij God, dan te vertrouwen op macht. 118a : 2
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27

‘k Blijf daarom tegen beter weten in 156 : 4
Maar beter gave dan huis en dan have 211 : 2
Je weet niet beter: altijd jubeljaar! 214 : 4
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
in ’t beter, hemels vaderland / een stad voor hen bereid had. 728 : 1

Beteugelen
God heeft de dood beteugeld, zijn grote dag breekt door! 623 : 1

Betichten
‘Laat onrechtvaardigen hem richten,/ laat goddelozen hem betichten 109 : 3
Wanneer de boze hen beticht,/ is Hij hun voorspraak in ’t gericht. 109 : 14
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen, 119 : 26

Betomen
Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
Gij zult de grimmigen betomen,/ ja allen zullen tot U komen. 076 : 6
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2

Betonen
Gij hebt U mild betoond:/ Gij hebt uw knecht gekroond. 021 : 2
Betoon mij uw nabijheid / en stel mij in de vrijheid. 031 : 1
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten. 089 : 1
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1

Gij, ’s Vaders Zoon, ten troon verheven,/betoont uw majesteit, 380 : 2
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt. 865 : 1
De hemelmachten met ons mee / willen U eer betonen. 869 : 2
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond. 885 : refr.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond. 885 : refr.

Betoveren
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen. 746 : 2

Betovering
dat heel uw schepping weer ontwaakt / uit haar betovering. 767 : 4

Betrachten
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Wie ’s Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis, 034 : 7
o Here, die uw volk bevrijdt / en elk vergeldt wat hij betracht heeft 062 : 7
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor. 103 : 7
zijn wet betrachten en voortaan / volstandig op zijn wegen gaan. 105 : 18
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33

Betreden
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4

Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
tot zij Jeruzalem betreden,/ waar alle pelgrims binnengaan 084 : 4

de voeten die, op weg naar U / dit huis hebben betreden - 378 : 4
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
De donkere weg die Hij betrad / komt uit het hemelrijk, 642 : 5
op aarde koning zijn!/ Laat ons het land betreden, 1009 : 3

Betrekken
Betrek ons eens voor al / op Hem die alle dingen 717 : 4

Betrouwbaar
Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken 012a : vz. 1
Gods getuigenis betrouwbaar - / onverstand wordt wijs. 019a : 1
zijt Gij een goede en betrouwbare God. 025c : 1
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg. 025d : 3
Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg. 119a : 2

en als het al ineenstort betrouwbaar blijkt. 343 : 4
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm. 572 : 4

Betrouwen (zn en **ww)**
God is mijn schild en mijn betrouwen,/ de reine zal zijn heil aanschouwen. 007 : 5
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde. 020 : 5
Hij is mijn schild en mijn betrouwen,/ een bolwerk voor wie op Hem bouwen! 028 : 4
God, op wat Gij eens verrichtte,/ wil ik mijn betrouwen stichten. 077 : 4
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft, 115 : 4
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen. 115 : 4
hun schild, hun vast betrouwen./ De Heer heeft zegenrijk aan ons gedacht, 115 : 5

Betuigen
In de gemeente die U trouw betuigt,/'t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2

Beuken, Gebeukt
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
gebeukten en gebukten, in zijn rijk is gerechtigheid. 103a : 2

gebeukten en gebukten / in deze boze tijd 438 : 4

Beul
De beulen die Hem sloegen, bespotten met een doornenkroon. 560 2

Beurt
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken 147 : 3

Bevangen
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven. 088 : 5
Begeerte had hun hart bevangen./ Zij tartten God in de woestijn. 106 : 6

Moeder stond door smart bevangen / en met tranen langs haar wangen 573 : 1
Door ademnood bevangen / of in verdriet verstild: 657 : 2
naar U is bevangen,/ dat U zo bemint. 907 : 1

Bevaren

de wijde oceaan bevaren, wie brengt van de overkant der zee	316 : 2

Bevatten

Woont Gij, wie zelfs de hemelen niet bevatten,/toch in een huis door ons gebouwd?	364 : 2
kan Hem bevatten die ons riep / om Hem te kennen, - heden.	825 : 6
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust.	907 : 3

Bevechten, Bevochten

Zijn woord is geen woord als van mensen./ Het is bevochten, gelouterd in	012a : 4
O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht,	068 : 6
Hij zal de wereld richten, / berecht wie Hem bevocht.	441 : 10

Beveiligen

'ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.'/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd.	010 : 3
mij aan mijn moeders borst een rustplaats bood,/ voor kwaad beveiligd.	022 : 4
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots	027b : 3
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden,	078 : 19
De Heer beveiligt ons,/ eer en geluk zal Hij geven,	084a : 5
bij U beveiligd is ons lot / en zeker ons verweer.	090a : 2
Beveilig ons in alle nood	302 : 4

Bevel

Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen.	018 : 6
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen.	019 : 3
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen.	060, 108 : 3
Zijn heerlijkheid en hoog bevel / staan wakend over Israël,	068 : 12
Luister, welk bevel / Ik u in wil scherpen./ Hoor mij, Israël!	081 : 7
de golven en de wind brengt uw bevel tot vrede.	089 : 4
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden;	091 : 5
hunkert het naar het herstel / op uw goddelijk bevel,	102 : 7
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer.	106 : 6
Zij hebben Gods bevel veracht,/ de heidenen niet omgebracht,	106 : 16
U dank ik, Heer, in opgetogenheid./Mijn hart verheugt zich over uw bevelen.	119 : 3
In uw bevelen ligt mijn zaligheid,/ ik zal mij van uw wegen vergewissen.	119 : 6
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven.	119 : 10
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven.	119 : 15
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten.	119 : 33
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten.	119 : 41
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken.	119 : 59
Zij draagt haar naam op goddelijk bevel	164 : 1
Kom zing het lied van Sifra / en Pua die 't bevel	738 : 2
van Mozes, de bevrijder / die sprak op hoog bevel.	803 : 4
tot schade van het land./ Gij zijt genade, uw bevel	994 : 4

(zich) Bevelen

In uwe handen, God almachtig,/ beveel ik nu mijngeest.	031 : 4
dat om mij heen is uitgezet / mijn geest beveel ik in uw handen.	031a : 1

De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt, is als een lied mij, als een spel van snaren, 119 : 21

Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam! 430 : a
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk. 516 : 4
Ja ik beveel mij Hem geheel / die met mij is begonnen. 899 : 3
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u 't harte deert, 904 : 1

Beven
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1
Stort, God de volken die voor U niet beven / neer in uw ongena! 056 : 2
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
Uw toorngloed overweldigt mij, uw schrikgerichten doen mij beven, 088 : 8
Ik antwoord hem: mijn zoon, de vorsten zullen beven, 089 : 11
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand. 111 : 5
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven. 120 : 1

word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
Nauwelijks hadden ze van mij gehoord,/ of bevend bogen zij zich voor mijn woord. 018 : 13
als de storm zal Hij verschijnen,/ beven doet Hij de woestijnen. 029 : 4
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht. 033 : 7
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
beef voor Hem, volken aller landen. 096 : 4
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,/ krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer. 114 : 4

aan uw kind, het doet mij beven./Gij zijt groot, Gij zijt verheven. 376 : 3
dan nemen wij hem dankbaar zonder beven 511 : 3
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed; 518 : 4
Ze moest klagen, ze moest rouwen / en ze beefde bij 't aanschouwen 573 : 4
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad! 576 : 2
Het was een weergaloos gevecht,/ het deed de aarde beven, 618 : 4
Hij is verrezen en Hij leeft./ De dood heeft voor het eerst gebeefd. 619 : 4
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan 748 : 3
met uw heerlijke bescherming / in ons bevend hart, o Heer. 754 : 1
als u de angst doet beven / dat God u niet meer kent, 904 : 4
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven, 957 : 2

Bever
de beer en de bever 163a : 2

Bevestigen
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd, 008c : 2
Hoe zorgeloos had ik gedacht / dat ik, bevestigd door uw kracht, 030 : 3

en wees voor wie U kennen goed,/ bevestig ons vertrouwen. 036 : 3
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
Zie op ons neer met vriendelijke ogen./ O God, bevestig ons in ons onvermogen. 090 : 8
Bevestig wat de hand heeft opgevat,/ het werk van onze hand, bevestig dat. 090 : 8
’t Verbond met Abraham, zijn vrind / bevestigt Hij van kind tot kind. 105 : 3
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44

O Heer, bevestig ons bestaan,/noem ons bij onze naam. 354 : refr.
en de doop bevestigt uw belofte 355 : 5
bevestig ons, en wees / de vonk, de rust, het lied. 684 : 1

Bevinden, Bevonden
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,/ en Gij hebt mij oprecht bevonden. 017 : 1
en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde, 109 : 3
Die zich in rouw bevinden,/ neemt Hij de droefheid af. 146a : 6

Beving
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5

is het in deze beving niet / dat Gij U openbaren wilt. 892 : 2

Bevlekt
Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande 007 : 2

Bevleugelen, Bevleugeld
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2

Bevoorrechten
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1

Bevredigd
Bid heil toe aan dit Vredesoord:/ dat die u mint bevredigd zij, 122 : 3

Bevreesd
Wees niet bevreesd, al wil de nacht / zich tegen u verheffen: 091 : 3
Waar zou ik vluchten voor uw Geest?/ Gij sluit mij in, ik ben bevreesd. 139 : 3

Wees niet bevreesd, o Israël,/ God heeft aan u gedacht! 507 : 2
‘Wees niet bevreesd, verheug u zeer,/Halleluja (2 x)/Hij die gij zoekt, is hier niet meer’ 617 : 7
soms een storm, met donderslagen, soms een stem: Wees niet bevreesd! 700 : 1

Bevriezen, Bevroren
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
Laat ze niet tot niets bevriezen / in de ijskou van voorbij, 733 : 2

Bevruchten
Zij die bevrucht zijn door het kwade/ gaan zwanger aan verkeerde daden 007 : 6

Regen uw gerechtigheid / en bevrucht de aard, 463 : 5

Bevrijden (ww en zn)

ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
Breng, Here, breng een keer in ’t aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd. 018 : 1
Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd. 018 : 14
Heer, laten Israëls banieren / bevrijd en zegenrijk 020 : 6
Dan zal de aarde rein,/ bevrijd de mensheid zijn. 021 : 5
‘Hij zocht het bij G.d, laat die hem dan redden,/laat G.d hem bevrijden,die houdt toch van hem.’022a:6
mijn God, die als ik schreide / mij troostte en bevrijdde. 031 : 4
maak mij dan niet te schand!/ Ach, kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
Twist, Here, met mijn twisters, strijd / tot Gij uw dienaar hebt bevrijd. 035 : 1
O Heer, wie is aan U gelijk,/ die de ellendige bevrijdt 035 : 3
Gij die mijn helper zijt,/ mijn God die mij bevrijdt,/ o toef niet langer, kom! 040 : 7
O Here God, kom mij bevrijden,/ zend mij uw waarheid en uw licht 043 : 3
God, Gij hebt zelf uw volk geleid,/ van onze vijand ons bevrijd. 044 : 3
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden! 044 : 11
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade. 051 : 6
Als ik mij kreunend tot Hem keer / zal Hij mij horen en bevrijden. 055 : 5
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
Zij hebben mij een valstrik uitgezet,/ maar God bevrijdt mijn voeten uit het net. 057 : 4
in U, Heer, heeft mijn hart zijn zekerheid,/ U wil ik loven, die mij hebt bevrijd. 057 : 5
Kom, Heer, mij uit de hand bevrijden / van die mij haten en bestrijden; 059 : 1
o Here, die uw volk bevrijdt / en elk vergeldt wat hij betracht heeft 062 : 7
het samenzijn ervaren./ Wie was gevangen wordt bevrijd, 068 : 2
Maar ik ben arm, zie mijn ellende./ Haast u tot mij, bevrijd mij, Heer! 070 : 2
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5
Maar Gij gaf een goed geleide / aan het volk dat Gij bevrijdde: 077 : 6
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen. 081 : 4
als zij zien dat Gij het zijt,/ die mij troost en mij bevrijdt. 086 : 7
omdat hij Mij bij name kent,/ hem dekken en bevrijden. 091 : 7
en Hij bevrijdt je van het kwade,/ opdat je eens geluk zult zien. 091a : 1
al wie zich met geweld / vergreep aan Gods bevrijden. 092 : 6
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht 098 : 1
naar de belofte eens gegeven,/ het huis van Israël bevrijd. 098 : 2
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
Gij armen en verdrukten,/ zie uit naar Hem, die u bevrijdt, 103a : 2
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand. 105 : 7
Hij was het die zijn volk bevrijdde,/ zijn uitverkorenen veilig leidde. 105 : 17
Maar Hij heeft nochtans hen bevrijd./ Hij toonde hun zijn majesteit, 106 : 4
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd. 106 : 9
maar telken kwam Hij hen bevrijden,/ daar Hij aan zijn verbond gedacht. 106 : 18
Al wie door Hem bevrijd / uit ongastvrije streken, 107 : 1
toezingen en vereren / de God die ons bevrijdt. 107 : 47,10,15,20
en rijk in goedertierenheid / naar uw beloften mij bevrijdt. 109 : 9
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder./ Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd! 116 :7
De Heer verhoorde en bevrijdde,/ Hij deed mij in de ruimte staan. 118 : 2

Ik was bekommerd en ik zeide:/ ‘Ach Here, kom mij toch bevrijden	120 : 1
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden.	129 : 2
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand.	136 : 5
Loof de Heer die ons bevrijdt / en ons liefheeft voor altijd.	136 : 7
Wanneer zal God ons bevrijden?/ Kom, verbreek de tirannie!	137a : 4
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht.	146 : 4
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt.	149 : 3
zijn hand die bevrijdt	151 : 1
Hij heeft ons bevrijd, uit het diensthuis vandaan	151 : 2
loof God, want Hij heeft ons bevrijd uit de hel	154a : 11
Bevrijd uit de laaiende vlammen	154a : 12
Hij komt zijn volk bevrijden	158a : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden	200 : 1
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede	221 : 3
met liefdevolle hand bevrijdt	252 : 2
die mij van het donker en wanhoop bevrijdt.	263 : 1
zijn goedheid heeft,/met al wat leeft,/zijn kinderen bevrijd.	279 : 2
Jezus,licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons	289 : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.	295 : refr.
Gij hebt ons van de toorn bevrijd	302 : 3
er is geen god die zo bevrijdt!	310 : 1, 5
dat God ons heeft bevrijd.	311 : 4
Hij heeft ons bevrijd -/ geen andere goden zullen wij dienen	312
trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd,	324 : 3
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen.	342 : 5
Bevrijd van zonde en vervuld van hoop	353 : 3
God bevrijdt en Hij geneest – lof zij Vader, Zoon en Geest!	358 : 5
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd,	388 : 5
Van boeien die mij bonden / ben ik door U bevrijd.	441 : 4
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en ’t heil, dat eeuwig u verblijdt,	446 : 4
zal van Sion uit blijde weerklinken/het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods.	447 : 2
verblijd u, want de Heer is zeer nabij,/de Heer is zeer nabij en Hij bevrijdt u.	450 : 1
Hij die je van je schuld bevrijdt / geeft je geluk en zaligheid,	469 : 4
Uw komst zal ons bevrijden,/voorbij zijn ach en wee.	471 : 2
in de kribbe vindt gij Hem/ in Betlehem ter stede/die allen zal bevrijden hier beneden.	472 : 2
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid.	479 : 2
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing.	529 : 3
Dat de gevangenen bevrijdt / en ons verlost uit schande en schade	530 : 3
Mijn ogen zijn gericht op U:/ bevrijd mijn voeten uit het net!	535d
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Vergeet uzelf en dien elkander maar/ -en Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos.	546 : 1
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
Dit is een dag van zingen! / Voorgoed zijn wij bevrijd.	552 : 1
In Hem is ons heil, ons leven en verrijzenis,/door wie wij verlost en bevrijd zijn.	564b
Gij moet sterven aan uw lijden / om ons leven te bevrijden.	575 : 1
bevrijdt ons uit ons haten, breekt onze ikzucht af.	581 : 2
Gij hebt ons lief in uw kind dat bevrijdt,	595 : cantor
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven.	596 : 3

Kom ons bevrijden,/ Zoon van God. 596 : 3, 5
uw uitgestrekte arm,/ uw hand die ons bevrijdt. 603 : 4
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven, 609 : 4
opdat wij, vrolijk en bevrijd,/ lofzingen in der eeuwigheid 619 : 6
O Gij die onze Heiland zijt,/ die zondaars uit de dood bevrijdt,/ Halleluja (2 x) 622 : 4
Vrouwen hebben Hem ontmoet,/ weten zich bevrijd voorgoed. 631 : 2
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
Hij die ons riep in 's Vaders naam,/ heeft ons bevrijd van zorgen. 643 : 1
dat zijn liefde slaat,/ Hij kwam ons te baat, / Hij zal ons bevrijden! 645 : 4
uit de ellende bevrijd,/ God zal het lijden ons lonen. 659 : 3
dat Hij ons verblijde en ons bevrijde / en aan 't einde ons naar huis geleide./ Kyrieleis. 671 : 1
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
Ere zij aan Hem, wiens liefde / ons van alle smet bevrijdt, 705 : 2
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1
Gij hebt de vaderen bevrijd / en uit het diensthuis uitgeleid 723 : 2
Kom rechter in uw majesteit / in uw genade, kom, bevrijd 748 : 5
één en gekend en bevrijd / eindelijk mens zal ik zijn. 773 : voor.
Dat wij onszelf gewonnen geven / aan het bevrijdende bestaan, 816 : 1
Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,/ dat wij van elke dwang bevrijd 816 : 4
Stem die mijn vliezen breekt / en mij bevrijdt, die 828 : 2
Vorm ons tot jouw volk, bevrijd ons,/ om de aarde en om God. 849 : 3
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd, 871 : 3
Prijs de Geest die stuwt en meetrekt:/ zij bevrijdt,/ zij bevrijdt. 877 : 3
God de koning is in je midden./ Hij bevrijdt zijn volk. 879 : 3
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
wij vrezen niet,- Immanuël / zal stellig ons bevrijden. 898 : 3
Eens zal Hij u bevrijden / ook van de zwaarste last, 904 : 5
Bevrijd van onze zorgen / begroeten wij de dag 910 : 2
laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt; 914 : 1
Je hebt Mij nu tot antwoord bewogen,/ Ik daal af als een God die bevrijdt. 927 : 3
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1
U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt: 939 : 2
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
Bewijs ons uw genade,/ dan zingen wij bevrijd 968 : 5
worden wij bevrijd van zorgen?/ God, kom gauw. 1003 : refr.
opdat wij zouden leven / bevrijd van angst en pijn, 1010 : 3

Bevrijder
Gij zijt mijn steenrots, mijn bevrijder Gij,/Gij zijt een muur, een vestingwal om mij. 018 : 1
Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,/ mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder. 018a : 1
mijn hulp zijt Gij, mijn bevrijder,/ mijn God, laat niet op U wachten. 040a : 5

en vrolijk zing ik om God, mijn bevrijder 157c : refr.
U kennen wij als een bevrijder 267 : 3
die spreekt van een bevrijder, halleluja. 618 : 2
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered. 800 : 4
van Mozes, de bevrijder / die sprak op hoog bevel. 803 : 4
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3

Bevrijding
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2

Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren. 051 : 6
Bij God alleen verstilt mijn ziel,/ van Hem komt mijn bevrijding. 062a
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Ja, de Heer komt ter bevrijding,/ opdat Sion blij de tijding 102 : 10
aan Israël bevrijding / van onrecht en van schuld. 130 : 4

Vol vreugde put je water uit de bron van bevrijding 153 : 1
Bevrijding uit de vijandschap 158a : 2
zo een en al ontferming gunt Hij ons nu bevrijding 158c : 1
bevrijding van wat mij ontstelt en verwart 263 : 2
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
Zal er ooit een dag van vrede,/zal er ooit bevrijding zijn 462 : 1
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus' vrijheid staan. 709 : 5

Bewaarder
die u in de waarheid weidt./ Uw bewaarder zal niet slapen. 651 : 6

Bewaken, bewaakt houden
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3

houd Gij ons lichaam wel bewaakt 239 : 3
bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen 994 : 2

Bewakers
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2

Bewaren, Bewaard
Heer, Gij bewaart wie tot U vliedt./ Die U vertrouwt, verlaat Gij niet. 009 : 5
Bewaar mij, want ik schuil bij U, o God,/Gij zijt mijn Heer, en mijn geluk is zeker. 016 : 1
Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
Red mij en bewaar mijn ziel,/ wil, mijn God, mij niet beschamen, 025 : 9
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! - 027 : 3
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar 't uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
mij toch bewaren in de tijd / dat ik word overstelpt door mijn verdriet. 040 : 5
De Heer bewaart zijn leven voor de dood,/ herstelt hem in zijn eer. 041 : 1
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4
Loof Hem door wie wij zijn herboren,/ die ons voor wankelen heeft bewaard. 066 : 3
Ik bewaar het wereldrond / op mijn trouw is het gegrond.' 075 : 2
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
Ik houd mij aan mijn woord, zal mijn verbond bewaren. 089 : 12
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons / van de boze en zijn macht. 103c : 3
Maar duren zal de liefde van God / voor allen die zijn verbond bewaren, 103d : 5
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1

heb ik de naam des Heren aangeroepen / en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel. 116 : 2
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen.119 : 9
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,/ omdat ik uw geboden blijf bewaren. 119 : 21
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45
Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren. 119 : 49
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren. 121 : 4
rondom hen die zijn woord bewaarden,/ zijn volk op aarde. 125 : 2
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'. 132 : 8
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn. 140 : 2
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3
ja, Hem van harte loven,/ die veilig mij bewaart. 146a : 1

God wil hen wel bewaren 163a : 1
en de trouw aan zijn roeping bewaarde 175 : 2
Het geld dat hij bewaarde 180 : 1
Bewaar je nuchterheid, doe goed 205 : 2
en ons bewaart voor alle kwaad 206 : 2
ons heeft bewaard voor satans macht 208 : 1
die ons deze nacht bewaarde 210 : 1
Dank U dat U ons wilt bewaren 218 : 2
bewaar ons voor elkaar. 233 : 3
bewaar ons voor verdriet en pijn 239 : 2
bewaren tot aan 's werelds end 240 : 2
Bewaar uw kerk, zij is benard 240 : 3
Uw trouwe zorg wou mij bewaren 245 : 2
Er is een engel die mij bewaart 260 : 1
God zal je bewaren 262
bij U, mijn God, die in uw loofhut mij bewaart. 282 : 1
Als uw hart ons niet bewaarde 283 : 3
bewarend liefde tot het duizendste geslacht. 329
't vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden 341 : 1
bewaren zal en sparen / zo gaat God met jou mee. 359 : 2
wil door uw koningsmacht uw erfdeel trouw bewaren, 412 : 5
Ga met God en Hij zal met je zijn:/in zijn liefde je bewaren, 416 : 3
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt. 442 : 2
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land. 451 : 1
die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren 455 : 2
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land! 526 : 4
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal, 547 : 2
Laat mij Christus' dood ervaren,/laat mij in mijn hart bewaren 573 : 16
Bewaar mij dat ik roemen zou / dan in mijns Heren Christi dood. 578 : 2
Ja, de Heer zal u bewaren,/ Hij de herder, Hij het lam, 651 : 7
God zal Hem voor altijd bewaren,/ wij leven op Hem gericht. 667 : 1
tot U, want in uw heden / bewaart Gij hun bestaan. 731 : 2
Wat heeft Maria ons bewaard,/ van toen Hij werd ontvangen? 739 : 1

Dit heb ik in mijn hart bewaard:/ van zijn woord word ik zwanger.' 739 : 1
wat zij van God ontving in 't oor / en in haar hart bewaarde. 739 : 6
O God, roep ons opnieuw!/ O God, blijf ons bewaren 743 : 3
door engelen gedragen / en voor een val bewaard. 750 : 3
hun zwakheid bewaart deze wereld voor God. 752 : 5
Laat ons uw woord bewaren,/ uw waarheid openbaren. 838 : 1
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren. 847 : 3
Hij zal ze wel bewaren / in allerlei gevaren. 863 : 2
Bewaar ons in uw waarheid, geef ons op aarde vrijheid, 863 : 6
Wat onze God in de aanvang schiep,/ dat wil Hij ook bewaren; 869 : 3
En zij alleen bewaart de zin, geheim van jouw bestaan. 963 : 1
Hij zal ook ons bewaren,/ wij eten uit zijn hand. 979 : 14
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren 980 : 5
Wij zingen een loflied voor Hem / die ons door de nacht zal bewaren, 986 : 4
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand 993 : 1
om ootmoed en verstand,/ dat zij bewaren hecht en recht 994 : 1
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed 994 : 3
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x) 1004 : 3
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart. 1008 : 3
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren; 1014 : 1

Bewegen, Bewogen
Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
In de reidans voor zijn ogen / wordt de Libanon bewogen. 029 : 3
De aarde werd bewogen./ Dit is de berg van uw verbond! 068 : 3
Hij helpt, met hun bestaan bewogen,/ die zijn in vrees verward. 072 : 4
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
Slaan we op Sions puin de ogen,/ o, hoe is ons hart bewogen, 102 : 7
Loof uw Schepper, loof uw Schepper,/ loof Hem, die het al bewoog! 103c : 5
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond, 106 : 20
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Leer mij doorgronden wat Gij hebt gezegd,/ wees Gij om mij genadiglijk bewogen. 119 : 47
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/'t ligt alles open voor uw ogen. 139 : 1

Red mij! de wateren zijn om mij bewogen 155 : 3
Het is zijn zegen / dat wij ons bewegen, 212 : 3
Heer, wien liefde heeft bewogen / neer te dalen uit den hoge, 376 : 6
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as. 536 : 2
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt, 572 : 2
Wees Gij om mij bewogen / en troost mijn angstig hart. 576 : 7
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij. 586 : 4
er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken. 630 : 1
God is om ons bewogen. 654 : 5
o warmte van Gods aangezicht: door U zijn wij bewogen. 699 : 3
Geschenk uit de hemel, mensen van vuur,/ door de Geest bewogen 702 : 3
In Hem bestaan, bewegen wij,/ in Hem is heel ons leven. 825 : 5
Hij drijft, door anderen bewogen,/ de verte langzaam tegemoet. 855 : 2
Rusteloos ben ik,/onrust beweegt mij. 897 : 1
Je hebt Mij nu tot antwoord bewogen,/ Ik daal af als een God die bevrijdt. 927 : 3
Gezegend die een woonplaats maakt / voor wat beweegt en ademhaalt: 984 : 3
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4

Wees vriendelijk in woord en daad / bewogen om Gods schepping. 1014 : 2

Beweging
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2

en in beweging zet./ Wij loven je om / de dieren op het veld, 697 : 4

Bewenen
Terwijl wij Hem bewenen,/ omdat Hij van ons ging, 644 : 1

Bewerken
uw grootheid en uw sterkte,/ al wat uw arm bewerkte. 071 : 10
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val. 075 : 7
stem en tegenstem / springen op voor Hem / die ons heil bewerkte. 081 : 1
Hij is het, die mijn heil bewerkte./ Ik loof de Heer mijn leven lang. 118 : 5

een toekomst die niemand bewerkte 175 : 4
ze worden bewerkt tot ze handelbaar zijn: 719 : 3

Bewind
'Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind'. 010 : 2
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4

vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 :3

Bewogen
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3

Bewonen
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5

waarin de wereld wordt bewoond / door uw gerechtigheid. 496 : 3
De Geest die ons bewoont / verzucht en smeekt naar God 686 : 3
Gelukkig die zachtmoedig zijn,/ want zij zullen het land bewonen. 734 : 5

Bewoonbaar
ons uit het doods bestaande / naar nieuw, bewoonbaar land. 605 : 5

Bewonderen
Heel de wereld buigt voor U/en bewondert uwe werken. 413 : 1

Bewonen
Ik zal Gods huis en zegenrijke tempel / bewonen dag en nacht, 023a : 4

houd in uw hoede wie haar bewonen 199 : 3
Het heeft de Heilige behaagd / mij in armoede te bewonen, 548 : 1
tot teken van uw heil./ Bewoon ons, Geest van God, geef ons uw adem. 673 : 4
opdat wij als weleer / bewonen zonder pijn 717 : 3
Zij zullen de wereld bewonen,/ zij namen het wonder ter hand, 763 : 1
Het huis dat wij bewonen,/ ons lichaam in de tijd: 860 : 4

Bewoner
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1

Bewust
Dan zal ik vol vertrouwen,/ gelovig en bewust, 576 : 7

Bewust maken
en maak ons innerlijk bewust / hoe schoon uw vrede is. 836 : 4

Bewijs
O geef mij aan mijn lasteraars niet prijs,/ als zij mij kwellen met een vals bewijs. 027 : 6

een plaats om te zijn, een plaats om te worden/getuige van Hem, een levend bewijs. 388 : 5
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs. 806 : 3

Bewijzen
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,/ o Israël!” 022 : 9
mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen. 035 : 6
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed,/ o Heer, ik wil U dank bewijzen. 063 : 2
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
uw daden en uw tekenen vergat / die Gij de vaderen bewezen had. 078 : 3
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis! 090a : 1
Waarlijk, dit is rechtvaardig,/ dat men de Here prijst,/ dat men Hem eer bewijst 092 : 1
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde 097 : 1
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht! 100b : 2
Die gunst heeft God zijn volk bewezen,/ opdat het altoos Hem zou vrezen, 105 : 18
Gij zult, o Here, wijd en zijd / uw heerlijkheid en trouw bewijzen. 138 : 1

Hij zal zijn trouw bewijzen 157a : 2
want Juda wil bewijzen 166a : 6
die zijn goedheid ons bewijst 225 : 1
God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze, 375 : 1
Het geheim van deze spijze / ’t wonder dat Gij wilt bewijzen 376 : 3
wil ook zijn kind bewijzen / dat Hij zijn noden weet. 440 : 3
Emmanuël, bewijs uw naam! / wees uw belofte, neem ons aan, 466 : 7
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer. 468 : 1
onze Heer eer te bewijzen,/mirre en wierook uit hun paleis. 472 : 2
en in mijn lied, mijn lofgezang / mijn dank aan U bewijzen. 869 : 6
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen. 906 : 4
Bewijs ons uw genade,/ dan zingen wij bevrijd 968 : 5

Bezegelen
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot./ En de Heer zet op zijn troon, 009a : 2
als zij ’t verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3

Bezegel onze vreugde / hier met uw eigen naam! 612 : 3

(zich) Bezeren

Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6

Moeder, wil mijn hart bezeren,/ met de wonden die Hem deren, 573 : 11

Bezig
Gij zijt gestadig met ons bezig 275 : 1
Blijf zo genadig met ons bezig 275 : 5

Bezielen
Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen? 002 : 1

Wie 's Heren Geest bezielt,/ wie 's Heren woord doet zingen, 672 : 7
De Geest van God bezielt / wie koud zijn en versteend 686 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons. 688 : 2

Bezien
Zo hebt Gij alles geschapen;/ het was zeer goed, toen Gij het bezag. 987 : 7

Bezingen, Bezongen
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?' 030a : 2
God, uw naam bezingen:/ eeuwig duurt uw trouw. 030b
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs 035 : 10
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade, 059 : 6
Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid. 067a : 4
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
Laat ons de grote naam bezingen / van Hem die Israël leidt, 072 : 7
dat wij met hen uw Naam bezingen:/ God onze Heer doet grote dingen. 078a : refr.
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
Uw macht bezingen, Heer, de engelen in koor. 089 : 3
Goed is het U te loven,/ uw naam te bezingen. 092b : Antif.B
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen. 101 : 1
Volkeren, loof de Heer,/ bezing Hem, heel de wereld. 117b : 1
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen. 119 : 5
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen. 145 : 2

Bezing op aarde de kracht van Gods liefde 153 : 1, 3
hemel en aarde wil zijn naam bezingen 304 : 1
van uw heil bezingen./Noem met nieuwe namen 379 : 6
Bezing nu met verblijden / de heldere morgenster. 445 : 1
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen 672 : 1
Sta op, o God, en maak het waar / wat heel uw kerk bezingt: 767 : 4

Bezinnen
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne. 119 : 43

Bezit
Zij leven vrolijk zonder God,/ voor hun bezit, hun dwaas genot. 073 : 4
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen, 079 : 1
Israël, des Heren knecht,/ trad in hun bezit en recht, 136 : 10

en de eerbiediging van zijn bezit God welgevallig is. 312
O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied, 628 : 5

Bezitten

Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit:	027 : 5
Al wat op aarde macht bezit,/ eenmaal aanbidt het U, o Here!	138 : 2
wat zij in trots bezaten,/ keert Hij in gramschap om.	146a : 6
wie alles bezaten staan met lege handen	157c : 7
'Verlaat wat gij bezit en ga / naar 't land dat Ik u wijs.'	542 : 1
Wat wij in Hem bezaten / is altijd om ons heen	663 : 1
Bij U, o God, bezitten / wij schatten ongeweten.	863 : 4
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek.	975 : 4

Bezoek

Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw.	041 : 2

Bezoeken

uw erfdeel en uw naam vervloeken./ Zult Gij niet met uw toorn bezoeken	083 : 1
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht	105 : 6
dat U ons zelf bezoeken zult	259 : 4
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in 't midden van de dood.	473 : 3
Heer Jezus, die ons hebt bezocht,/ Gij opgang uit den hoge,	654 : 5
Heilige liefdeskracht,/ bezoek mijn ziel die smacht,	673 : 1
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen.	748 : 5

Bezorgd

altijd bezorgd om Israël, zijn dienstknecht	157b : 9
Wees niet bezorgd, maar bid en smeek de Heer	450 : 2
wees niet bezorgd,maar mild en toegenegen,	450 : 2
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/'Wie wentelt straks de steen ons af?'	617 : 5
en wees niet bezorgd, Ik zal altijd bij je zijn.	936 : 2

Bezwaar

Gij waart nabij in mijn bezwaren	245 : 2

Bezwaren

vrij van kwaad dat hen bezwaarde. Alle vlees zal dan ook herleven.	341 : 3
om niets meer mee te dragen / dat onze ziel bezwaart.	799 : 6

Bezweerder

Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder	744 : 4

Bezweren

Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)*	058 : 2
Gij die de vlammen van uw toorn bezweert,/Gij hebt U van uw gramschap afgekeerd.	085 : 1
Een verbond sloot ik met mijn verkorene,/ ik bezwoer het David, mijn knecht:	089a : 2
De Heer heeft Izak uitverkoren,/ aan Jakob zijn verbond bezworen,	105 : 4
Bezweer de boze machten	244 : 2

Bezwijken, Bezweken

Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken	012a : vz. 1

Nooit zal hij wankelen en bezwijken. 015 : 4
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder ’t leed, Heer, dat het torst. 038 : 5
Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God. 039 : 5
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
Het ijzer van de ban,/ waaronder zij bezweken, 107 : 6
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneer geslagen. 145 : 4

Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/’t houdt in de storm geen stand 313 :3
opdat niet ooit zijn hart bezwijkt, 325 : 3
Veertig dagen zonder brood,/ Hij is niet bezweken 539 : 2
Opdat ons leven nooit / in weer en wind bezwijkt, 686 : 3
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland. 763 : 4
zo zal onze pracht bezwijken. 797 : 4

Bidden, Gebeden

geluisterd naar mijn kermen/ en neemt mijn bidden aan.	006 : 5
Denk aan ’t vaderlijk meedogen,/ Heer, waarop ik biddend pleit:	025 : 3
Ik heb gebeden en gerouwd / toen ik hun lijden had aanschouwd.	035 : 4
O God, die ons verstoten had,/ die niet meer hoorde als men bad,	060 : 1
Wij zullen ons naar Sion Keren / waar Gij ons bidden hoort.	065 : 1
Maar Hij nam mijn gebed ter ore,/ Hij heeft mijn bidden niet beschaamd.	066 : 6
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden.	068 : 11
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt.	072 : 5
Kom, werpen wij ons voor de Heer / die ons gemaakt heeft biddend neer,	095: 3
heeft hun bidden niet veracht./Zeg het aan het nageslacht.	102 : 8
gebeden en gesmeekt / om Gods reddende zegen!	107 : 12
hoewel zij met verraad mij lonen./ Ik bid voor allen die mij honen,	109 : 2
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch.	130c : 1
Onder ’t lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen,	141 : 6
Gij die het sprakeloze bidden hoort	197 : 1
bidden wij nuchter, overluid	205 : 4
en bidden dat Hij met ons gaat	206 : 2
Rondom wie bidden dag aan dag	215 : 2
Bidden wij de Geest om licht	225 : 2
Ik bid U, o Algoede	244 : 2
O Heer, tot U zo bidden wij	255 : 3
Hij hoort zijn kinderen bidden	258 : 2
Maar Jezus weende en bad, alleen, omdat de mensen	272 : 2
bidden wij om nieuwe dromen,	283 : 2
wees erbij wanneer ik bid en zing	288
hoor naar ons bidden	291d
dat ons bidden en ons zingen / tot de hemel door mag dringen	314 : 3
O, antwoord Gij,/als wij tezamen bidden,	364 : 6
Laat ons hopen,/biddend hopen,/dat de liefde wint.	422 : 3
Wie vraagt naar zijn gebod / en bidden blijft en waken,	439 : 3
Wees niet bezorgd, maar bid en smeek de Heer,	450 : 2
de Zoon van God hier jong en rein,/ ons bidden en ons wensen	522 : 3
ons aangevuurd heeft bij het bidden / met uitzicht op Jeruzalem.	530 : 4
Bid alleen tot God de Heer,/ dien Hem heel je leven.’	539 : 4
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
Om uw kruis, Heer, bidden wij,/ om de speerstoot in uw zij,	558 : 9
Hij bad Mijn God, vergeef hen!/ Hij leed en stierf op Golgotha.	560 : 3
wij bidden, laat ons niet alleen / in al het duister om ons heen.	561 : 4
U bidt voor wie U hoonden -/ o Jesu, zie mij aan.	562 : 2
Toen Jezus had gebeden,/ gebeden in de hof,	570 : 1
Nu bidden wij U, Zoon van God,/ omdat Gij opstond uit de dood,	619 : 5
Bid om de geest,/ om het brood en de wijn,	656 : 3
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht!	658 : refr.
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd.	664 : 1
Overal wordt U gebeden / om het Rijk dat komen gaat.	664 : 3
Hij leeft in het huis van zijn Vader./ Daar houdt Hij ons bidden bijeen	667 : 5
Nu bidden wij de heilige Geest / om een recht geloof het allermeest,	671 : 1
Bid dat Hij ons vandaag / verlicht met Pinkstergloed	672 : 1
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen.	678 : 4
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand	709 : 3

zo buigen wij ons samen door uw Geest / naar U, o God, en bidden met één mond. 715 : 1
tot U baden in vertrouwen / die nu stralende verschijnt. 726 : 2
Allen die zo, zonder adem / biddende, zijn voorgegaan, 733 : 3
en bidden U: neem met hun lied / ook onze hulde aan! 735 : 4
de bode van het woord / en heeft met ons gebeden 743 : 1
om adem te ontvangen / die in ons bidt en zingt! 743 : 2
sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk. 745 : 1
Wij bidden, Heer, sta op / en kom in heerlijkheid! 756 : 6
U Here Jezus roep ik aan,/ U bid ik, hoor mijn klagen. 796 : 1
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
ik bid U, laat het licht / dat doorbrak in uw smart, 852 : 4
Wij bidden U, Algoede:/ wil altijd ons behoeden; 863 : 5
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2
Wanneer ik zoek naar zinnen / en bid om een gebed 894 : 2
laat God zich iets ontwringen:/ Hij wil gebeden zijn. 904 : 2
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
Ja, het liefst bid ook ik / tot die God om erbarmen 945 : 5
wij bidden U: neem hem/haar op,/ voltooi wie hij/zij mag zijn. 963 : 3
Voor hen die ons regeren,/ de hoofden van het land,/bidden wij God de Here 994 : 1
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4
Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:1004 : 7

Bieden (zie ook Geboden)
niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
Ik wil mij, Heer, in U verblijden,/ die hulp bood in de dag 031 : 6
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2
God, die in al zijn angsten hem / uitzicht en redding bood. 034 : 3
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd. 050 : 7
Gij zult uw stad gedenken./ Vorsten van verre bieden Hem 068 : 9
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Wapengeweld biedt Gij het hoofd,/ Gij die de oorlogbliksem dooft, 076 : 2
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6

Loven en bieden, het hoort er toch bij 187 : 2
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting biedt 221 : 3
Leve*n* de Zoon, zijn woord, zijn wil biedt hoop 223 : 3
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3
Uw weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood 380 : 1
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan - 419 : 2
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt. 441 : 4
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen. 472 : 4
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
mij al zijn liefde bood./ Zijn sterven maakt mij vrij. 563 : 3

U ten offer hebt geboden,/ hoe verlaten moest Gij zijn, 575 : 3
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2
De Heer is onze reisgenoot,/ Hij die ons zijn gezelschap bood 646 : 1
ontvangen wij een kracht,/ de Geest die uitzicht biedt. 676 : 5
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
zijn vaderlijke hand / en trouwe liefde bood. 704 : 1
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt. 908 : 4
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt. 912 : 3
En wees niet toornig over mij,/ wanneer ik U geen liefde bied. 944 : 2
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt, 947 : 3
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3

Bierkaai
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede. 1001 : 2

Biezen
biezen mandje in het riet: God vergeet de zijnen niet! 358 : 3

Bim-bam
laat de bel, bim-bam,/ laat de trom, rom-rom, 486 : 4

Binden, Gebonden
breken en binden, hij zal leven,/ onvergankelijk, als de zon. 072a : 1
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht 098 : 1
Mij raakt niet meer het smalen / dat ik mij aan U bond. 119a : 3
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden. 129 : 2

Bind ons met trouw elkaar op het hart 201 : 4
maar wie er niet kan vliegen / en wie de schoven bindt 365 : 3
God, wien hemelen niet binden,/in uw hart een herberg vinden. 376 : 1
Van boeien die mij bonden / ben ik door U bevrijd. 441 : 4
Zij, die gebonden zaten / in schaduw van de dood, 444 : 3
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken, 472 : 2
als de minste mens gebonden,/ aangeklaagd om onze zonde. 575 : 2
toch niet in ’t kwaad gebonden / als wij en onze kinderen zijn. 577 : 2
‘Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.’ 617 : 9
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden, 629 : 4
Wij wachten op de heilige Geest / als taal die mensentalen bindt 692 : 6
En hij verlaat voor even wat hem bindt,/ verheft zich hemelhoog. 750 : 3
Wat ons bond, God, is verbroken,/ onze liefde is gedoofd. 795 : 1
U, God, hebt mij opgericht/ Lang was ik aan bed gebonden, - 856 : 1
De dienst aan Hem is ’t gouden koord / dat allen samen bindt. 969 : 2
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x) 1004 : 3

Binnen
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
Liever bij U aan de drempel / dan binnen te zijn in een duistere tent. 084a : 4

Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
om u met vrede te ontmoeten!/ Om al mijn broeders binnen u, 122 : 3
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen! 122b

Die hoeven niet naar binnen 163a : 2
en stapt ineens naar binnen 222 : 1
Van binnen zijn zij als de sierlijke vlammen 752 : 4
Zij hebben een blinkende wereld van binnen. 752 : 5
Hier omgaan met Christus in stilte van binnen, 752 : 7
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen 861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3

naar Binnen gekeerd
dat houden zij teder naar binnen gekeerd. 752 : 1

Binnenbrengen
het land van belofte hebt binnengebracht 151 : 4

Binnendringen
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5

Binnengaan
tot zij Jeruzalem betreden,/ waar alle pelgrims binnengaan 084 : 4
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen, 100a : 3
Dit is de poort, de poort des Heren,/ Gods knechten zullen binnengaan. 118 : 7

als wij er binnen gaan 276 : 1
loof Hem, die sterk van daad / de deuren binnengaat. 435 : 1
Open uw poorten metterdaad / dat uw verlosser binnengaat. 460 : 6
en met de herders binnengaan./Zie, zie wat God hier heeft gedaan. 469 : 6
nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen. 590 : 1
mag het eerste naar binnen gaan. 627 : 2
Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in ’t donker graf. 627 : 3
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan! 750 : 4
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
in uw oord van rust en vrede / doe mij binnengaan. 950 : 4
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven. 1000 : 4

Binnenhalen
als ik de ark weer binnenhaal 173 : 1

Binnenhouden
Wie zou tranen binnenhouden/ als hij dat verdriet aanschouwde 573 : 6

Binnenin
uw wet is binnenin mij gegrift.’/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3

Binnenkomen
Dans mee met Vader, Zoon en Geest,/ kom binnen in hun kring, 706 : 1
kom in onze harten binnen / met uw milde overdaad 754 : 1

Binnenlaten
laat uw verheven koning binnen./ Wie is die vorst zo groot in eer, 024 : 4

Gezegend ’t hart, dat openstaat / en Hem als koning binnenlaat. 435 : 3

Binnenleiden
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 5

Kom haastig, licht der wereld, / en leid ons allemaal 441 : 10
om uw genade en liefde leid / ons binnen in uw heerlijkheid./Halleluja (2 x) 622 : 4

Binnenmogen
een pelgrim aan uw poorten ben / en dat ik binnen mag. 737 : 5

Binnennoden
dat Gij mij binnennoodt 244 : 3

Binnenplein
Ik kan zo sterk verlangen naar / de binnenpleinen van de Heer. 084a : 1

te Binnen roepen
dan roep ik mij te binnen / uw stem, o Christus – Gij, 894 : 2

Binnenrijden
Zo zal zijn koninkrijk beginnen./ De rechter rijdt de wereld binnen. 096 : 7

Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden 550 : 1

Binnenschrijden
Wat zou ik nog treuren,/ als de Heer der vreugde,/ Jezus, binnenschrijdt! 907 : 4

Binnenst
Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut: 027 : 3

Binnenstromen
Laat in ’t hart dat naar U hoort / uw genade binnenstromen 314 : 1

Binnentreden
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden. 087 : 1
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer. 100b : 1a
Laat mij de voorhof binnentreden / en loven ’s Heren majesteit. 118 : 7

zegen zoekt, mag binnentreden 287 : 1
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad. 435 : 3
treedt, zonder praal en pracht,/in onze wereld binnen, 438 : 1
wij zullen binnentreden / en leven ongestoord. 552 : 1
zodat, als Christus binnentreedt,/ Hij waardig wordt begroet? 751 : 4

Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen. 626 : 2

Binnenvallen
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst. 946 : 4

Binnenzetten
zet bloemetjes binnen, verwarm het fornuis 185 : refr.

Bint
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis. 679 : 1

Bit
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.' 032 : 4

Bitter
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende. 086 : 1
Het nabuurvolk bespot zijn bittere ellende. 089: 14
Wie op de aarde zal de bittere dood niet proeven? 089 : 16
Here onze God, bitter was hun lot./Gij hebt hen verhoord,/ ja Gij gaf uw woord. 099 : 7
Zij liepen Mozes achterna / met bittere klacht bij Meriba. 106 : 15
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

Wilt Gij mij wijzen bittere spijzen 211 : 3
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer 247 : 4
En wilt Gij ons de bittere beker geven 511 : 3
Hoe bitter ook de pijnen / door ons U aangedaan, 543 : 1
om de kelk vol bitter leed,/ Kyrie eleison. 558 : 5
Hij die van het begin / tot aan het bittere end 563 : 4
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad! 576 : 2
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop het schrift van onze zonden 580 : 1
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de schuld van onze handen 580 : 2
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer doornageld boette 580 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer van God verlaten 580 : 4
Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen, 643 : 4
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht. 682 : 2
ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot. 740 : 4
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet. 831 : 9
Zijn bitter lijden doet mij verblijden./ zijn hart is mijn, het mijn is zijn. 866 : 1
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3
Hoor de bittere gebeden / om de vrede die niet daagt. 1008 : 2

Bitterheid
De Heer is hem een groot en helpend God / op 't bed der bitterheid. 041 : 1

Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid.	052 : 1
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten.	119 : 31
Begeerte baart slechts bitterheid	310 : 5
Hoevele zware nachten / van bitterheid en pijn	445 : 3
Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid	448 : 3
voor wat Gij hebt geleden / aan bitterheid en smaad.	576 : 5
die bitterheid en pijn?/ Gij zijt toch zonder zonde,	577 : 2
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid,	737 : 10
van aarzelen en klagen,/ verdriet en bitterheid,	747 : 4
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd.	861 : 1
Zij die God beminnen / zullen vreugde winnen / ook uit bitterheid.	907 : 4
Bitterst	
In het bitterste getij / roep ik en Gij antwoordt mij.	086 : 2
Blaam	
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam.	102 : 4
Nu maakt Hij van blaam en van smetten u vrij.	382 : 3
Blad (mv. Bladeren of **Blaren)**	
en zijn blad niet verliest:/ wat hij ook doet (2 x),/ het gaat hem goed af.	001a : vz.
als gras zijn wij, als blaren,-/ wanneer de najaarswind	103a : 3
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren,	510 : 4
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven;	524 : 2
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met	977 : 2
Bladerdak	
onder ’t koele bladerdak?	178 : 10
Blaken	
zo blakende van minne / in alle waardigheid:	384 : 3
Blakeren	
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land,	700 : 2
Blank	
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen.	046 : 2
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed!	148 : 3
En wat is ons geboden / aan deze blanke dis?	384 : 6
Blauw	
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw.	108 : 2
Blazen	
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt.	027 : 6
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit.	098b : 2
Blaas de trompetten, juich voor uw koning.	098f : antif.A
wordt de bazuin geblazen / aan ’t eind van Gods geduld,	107 : 8

gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode; 472 : 1
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort, 540 : 2
Blaas met uw Geest / in ons het feest / dat allen zal verwarmen. 610 : 6
Blaas de trompetten,/ juich voor uw koning. 711d
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
God van het graan, van mensen en de wind,/ blaas uit uw hemel over ons, 715 : 4
Als de bazuinen blazen / Gods allerlaatst appel, 758 : 2

Bleek
’t Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode. 643 : 6

Blik (oogopslag)
want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik. 009a : 1
Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
hij zal het niet volbrengen,/ ja hij zal vluchten voor uw blik 021 : 6
Hun blikken doden. – Waar zijt Gij?/ Hun wraakzucht staat mij naar het leven. 044 : 8
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6

Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
met de ogen naar boven,/ met de blik afgewend. 945 : 5

Bliksem
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2
Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer! 144 : 3

Gij bliksems en donkere wolken 154a: 4

Bliksemen
en bliksemende ogen op mij toornen -/ ik ben alleen. 022 : 5

Bliksemlicht
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3

Zoals het witte bliksemlicht / dat in het oosten is ontstaan 761 : 1

Bliksemschicht
houwt des Heren stem het licht / als een vlam, een bliksemschicht. 029 : 4
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
Hij die regens heeft vergaard,/ slingert ook zijn bliksemschicht. 135 : 4

Plotseling een bliksemschicht 189 : 1

Blind
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten! 082 : 2
die in Egypte U verachtten / en voor uw wonderen doof en blind, 106 : 3
de bergen sprongen achteruit, de heuvels renden blind achter hen aan. 114a : 2
Zij zijn blind en zij zijn doof / voor aanbidding en geloof. 135 : 8

van blinde overmoedigheid 172 : 8
Het volk is doof, het volk is blind 177 : 2
Blinde man, ga voort, gij 182 : 1
Blinde man, ga weg. 182 : 1
Blinde man, houd moed nu 182 : 2
Blinde man, Hij roept u 182 : 2
Blinde man, vertrouw nu 182 : 4
wanneer wij voor de blinde muur 259 : 2
wie drift bemint wordt ziende blind. 310 : 3
licht in blinde ogen, / licht dat zingend brandt, 505 : 1
wanneer het stormt in ’t wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend. 526 : 2
de mens vloeit leeg in leegte,/ in ’t blinde niemandsland. 579 : 2
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij. 586 : 4
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3
Hij weerspreekt de chaos,/ tart het blinde lot. 777 : 6
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
al ’t oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2
Hoe blind vanuit zichzelve is / het menselijk gezicht. 943 : 6Ik huil
mee met het volk,/ ik ben blind met de blinden, 945 : 6
ik ben blind voor het teken / in een mensengezicht. 945 : 6
en voor het blinde razen,/ de stemmen van het bloed

Blinde
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht. 146 : 4
Hij is het licht der blinden,/ der zwakken steun en staf. 146a : 6
Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u ’t gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6

Blinden herkennen de hand,/dovemansoren verstaan Hem. 321 : 5
Hij gaf aan blinden het gezicht,/de nacht heeft Hij verdreven, 391 : 2
‘Ik geef aan blinden het gezicht / en oren aan de doven. 446 : 2
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht! 453 : 2
Hij is het eerste morgenlicht,/een blinde ziet een vergezicht, 459 : 6
Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden 534 : 1
Als blinden tasten wij langs de muur,/ tastend als mensen zonder ogen. 596 : 1
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen 741 : 3
om voortaan als een blinde / te zien een donker licht, 803 : 1
Ik danste voor blinden die mij riepen om licht. 839 : 3
Ik huil mee met het volk,/ ik ben blind met de blinden, 945 : 6
Zou Hij, die ’t oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind 115 : 3

in den Blinde tasten, vallen, zoeken
ik tastte rond als in den blinde / om van uw recht het spoor te vinden. 073 : 6

Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde, 789 : 1
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet. 800 : 1
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is 825 : 4
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht 853 : 1
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5

Blindelings

en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16
gaat te gronde met het goud,/ waar hij blindelings op vertrouwt. 135 : 9

Blindeman

Het duister wijkt,/ de blindeman ontwaakt: 579 : 3
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2

Blindheid

behoed ons hart voor ergernis 207 : 3
voor blindheid en voor schande en schuld 207 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil van blindheid ons genezen. 996 : 3

Blinken

Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
gaat blij het blinken van zijn aanschijn tegen. 011 : 3
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom. 019 : 2
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Die opzien naar de Heer,/ zij zullen blinken in het licht, 034 : 2
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt. 048 : 1
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken, 051 : 7
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
Het veld zal blinken van het koren./ Men zal het als een woud 072 : 5
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade. 079 : 5
Allen die als goden blonken / zijn bij U in ’t niet gezonken. 086 : 3
De ere Gods zij tot in eeuwigheid./ De schepping blinke van zijn majesteit. 104 : 9
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar ‘k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd. 108 : 2
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
Boven al wat blinkt in eer,/ boven alle machten uit, 135 : 2
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn. 144 : 5
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt, 148 : 1
Gods lof zal in hun lied weerklinken / en in hun rechterhand zal blinken 149 : 4
Na het duister der wereldnacht / blinkt de luister van Gods geslacht. 149 : 5

voor alle volken blinken. 176 : 2
en blinkt en blijft als dauw zo fris 207 : 1
aan de hemel hebt geblonken 254 : 1
het ongerepte leven / gaat blinkende gekleed: 384 : 4
Uw kribbe blinkt in de nacht / met een ongekende pracht. 433 : 4
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots, 447 : 2
Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen, 508 : 1
dat in uw duisternisse blinkt / en wordt gevierd en aangebeden? 510 : 1
De ballingen keren / zij keren met blinkende schoven. 608 : 2
dat zal, waar de eeuwige hemelen blinken, 752 : 4
Zij hebben een blinkende wereld van binnen. 752 : 5
Als in het vorstelijke licht / voor uw gezicht / wij blinkend staan 760 : 6

dat ons blinkend zal omgeven / als ons God ontvangen zal. 801 : 3
Ik zie harnassen blinken / en niemand is met mij. 901 : 1
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en 't eerste licht in 't duister blinkt 972 : 3
lofprijzen met hun gouden stem / en als de sterren blinken! 977 : 7

Bloed, Bloede
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
Maar, Heer mijn God, ik heb behoed / de man die dorstte naar mijn bloed. 007 : 2
en voor zijn daden./Roep het rond: Hij wreekt vergoten bloed. 009a : refr.
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld 026 : 4
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in 't bloed!' 041 : 3
de toekomst in de stroom van 's konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6
Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen. 051 : 4
en zal niet dalen ten verderve,/ maar mannen van bedrog en bloed 055 : 7
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen./ Hij draagt hen in zijn hart. 072 : 4
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,/ hij koopt hen vrij uit het slavenhuis. 072a : refr.
't Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed. 075 : 5
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig 079 : 2
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde. 079 : 4
als hij onschuldig lijden doet,/ beschuldigend onschuldig bloed? 094 : 10
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.' 109 : 8
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6

het water en bloed dat de zonden uitdelgt 151 : 5
dat bloed vergoten wordt met bloed 172 : 9
verkild raakt Michals bloed 173 : 5
het stil geheim van ziel en bloed 239 : 4
Het bloed van Abel roept nog steeds tot ons geweten 272 : 3
Gestorven voor de zonde,/in Jezus' bloed vereend 346 : 6
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed, 350 : 1
uw lichaam is ons leven,/uw offer is ons bloed. 351 : 1
met vlees en bloed en leven - / o God en Heer, groot is uw eer,/Halleluja! 365 : 7
ons geboren uit Maria's schoot,/en uw heilige bloed 375 1
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,- 375 : 2
in de wijn die wordt gedronken,/Christus' bloed ons wordt geschonken 376 : 4
en uw kostbaar bloed doen vloeien,/dat wij daaruit zouden bloeien, 376 : 6
Sterk zo het hart dat voor U klopt / met bloed, door U gegeven 378 : 5
in 't teken van uw lichaam en uw bloed. 381 : 2
De beker die de ronde doet,/het is de omloop van uw bloed, 389 : 2
Uw bloed, het raakt de lippen aan,/de deurposten van ons bestaan, 389 : 3
Gij kocht ons met uw bloed, blijf, Heiland, ons regeren, 412 : 5
een mensenkind van vlees en bloed,/die eeuwig God is, eeuwig goed. Kyrieleis. 470 : 2

Zoon van God, o Zoon van God, in vlees en bloed,	472 : 1,2,3
Davids Zoon, ja Davids Zoon, Gods vlees en bloed,	472 : 4
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in ’t midden van de dood.	473 : 3
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed	474 : 4
verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed,	482 : 2
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in ’t bloed versmoren,	510 : 3
en eerstelingen van het zaad,/ dat uit uw bloed begint te groeien	510 : 5
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven.	518 : 4
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden.	522 : 1
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as.	536 : 2
Hij geeft zichzelf, zijn vlees en bloed,/ zodat Hij ons volkomen voedt.	565 : 3
Dood is in ons bloed,/ dood voor onze ogen,	566 : 2
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,/ met de dood in ’t bloed.	566 : 4
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed.	572 : 3
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon,	576 : 1
O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed,	578 : 3
Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis,	578 : 4
En door zijn dood en door zijn bloed / is nu de wereld dood voor mij.	578 : 5
voor ons dwalen, onze voeten / waste met zijn bloed.	580 : 3
Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt.	583 : 1
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven,	584 : 7
Gij geeft hun vlees en bloed,/ zij mogen niet ontbreken.	589 : 3
in vlees en bloed / en in uw beeld verdiept.	591 : 4
Uw licht is in mijn bloed,/ mijn lichaam is uw dag.	607 3
Aan de deurpost spreekt het bloed / ons van genade, God is goed,	618 : 5
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen.	626 : 2
zijn onmacht heeft gezegevierd,/ de onschuld van zijn bloed	633 : 4
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate!	652 : 2
bloed uit de flank van de rots, / water en bloed om het even;	659 : 5
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed.	665 : 2
Deel Gij ons Christus’ bloed / en Christus’ lichaam mede.	672 : 5
Hij giet zijn eigen Geest in overvloed / op vlees en bloed.	678 : 4
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur.	678 : 7
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan.	678 : 8
Wilhelmus van Nassouwe / ben ik van duitsen bloed,	708 : 1
in het bloed van ’t Lam gewassen / van het vuil van deze eeuw,	726 : 3
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet.	742 : 6
Wij offerden aan goden / ons leven en ons bloed,	743 : 1
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen;	762 : 2
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed	777: 2
De rechte pelgrimsreize / is tegen vlees en bloed.	799 : 3
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed.	802 : 2
zich in mijn bloed gedrongen heeft,/ als liefde waar ik mij aan geef.	831 : 4
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet.	831 : 9
Want o Heer, ik zeg ‘kom’ en Gij komt,/ik zeg ‘kom’ en Gij komt en uw bloed wordt wijn	840 : 3
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel.	870 : 4
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees.	870 : 5
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde.	893 : 2
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed;	894 : 1
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -/	898 : 4
De grond van mijn vertrouwen / is Christus, - in zijn bloed	902 : 2

laat het water met het bloed / dat Gij stort in overvloed … zijn 911 : 1
want door uw bloed, uw levenskracht / komen wij vrij voor God te staan. 939 : 2
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in ’t bloed /is dat genade? 941 : 1
Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed! 972 : 10
en voor het blinde razen,/ de stemmen van het bloed. 994 : 3

Bloedeloos
Omdat het bloedeloos vertrouwde / ons achterdochtig maakt en klein. 816 : 3

Bloeden
Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:/ laten wij anderen bloeden, 837 : 2
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2

Bloedens
een mens tot bloedens toe gekroond / buiten Jeruzalem. 706 : 2

Bloedig
Here, om uw bloedig zweet,/ als Ge alleen de wijnpers treedt, 558 : 5

Bloedrood
breek brood, drink bloedrode wijn. 846 : 5

Bloedschuld
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken. 009 : 6
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade. 051 : 6
het land met bloedschuld te verderven / en te ontwijden door hun dood. 106 : 17

Bloedverwant
ik smaak de beste wijn / en word een bloedverwant. 282 : 3
Hij heeft zijn Zoon gezonden, / van ons een bloedverwant. 499 : 3
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5

Bloedwraak
dat deze slechts aan bloedwraak denkt 172 : 6

Bloei
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8
God gaf hun bloei in ’t vreemde land,/ zij namen bijna de overhand. 105 : 8
met bloei van kinderen om haar heen./ Prijs Hem, de Heer, met lofgezangen. 113 : 3

Dank U voor elke boom in bloei 218 : 3
Die ons doorstroomt / en ons in bloei zet,/rijpt ons tot vrucht. 424 : 5
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei, 499 : 1
Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden. 596 : 1
als was hun bloei oneindig,/ hun lied onsterfelijk. 979 : 9

In Bloei staan
dan zal ik groeien in geloof / tot ik voor U in bloei zal staan. 707 : 3
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant. 753 : 2

In Bloei zetten

Die ons doorstroomt / en ons in bloei zet,/rijpt ons tot vrucht. 424 : 5

Bloeien

Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is. 072 : 2
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,/ zal er vrede in overvloed zijn. 072a : 2
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt. 085 : 4
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4
het bloeit haast ongestoord,/ niemand komt tussenbeide. 092 : 4
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht 092 : 7
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede. 107 : 17
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!’ /132 : 10

wat ontkiemt en wat er bloeit 154b : 6
bloeiden de bloemen en graasde het vee 162 : 3
waar het recht bloeit als een roos 210 : 3
als lente die ons bloeien doet. 326 : 3
waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op - 330
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
eens zal zij bloeien als een roos,/een dal van rozen, zondeloos! 350 : 7
en uw kostbaar bloed doen vloeien,/dat wij daaruit zouden bloeien, 376 : 6
een mens om nooit te vergeten,/een God van vlees en bloed. 390 : 5
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem 455 : 3
tot de trouw ontkiemt en / vrede bloeien gaat. 463 : 5
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht. 473 : 1
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen, 486 : 3
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel. 496 : 2
in de woestijn ontloken,/als belofte bloeit Gij daar. 501 : 2
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat. 510 : 5
U kennen doet ons bloeien,/uw liefde doet ons goed. 517 : 3
Zij kiemen uit zijn graf,/ zij bloeien uit zijn wonden, 544 : 3
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos. 546 : 1
Nu glanst de hemel, bloeit het land. 549 : 3
een bloeiende tuin zijn van vrede en recht 550 : 1
De steppe zal bloeien / de steppe zal lachen en juichen. 608 : 1
De steppe zal drinken,/ de steppe zal bloeien,/ de steppe zal bloeien en juichen. 608 : 1
Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet. 626 : 1
te bloeien en te minnen. 630 : 3
bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt 631 : 4
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5
De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen. 678 : 2
dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn. 715 : 4
Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol, 729 : 2
De trouw zal bloeien als een roos / en zie, gerechtigheid 767 : 2
liefde die zo lang blijft bloeien / als uw liefde ons geleidt. 795 : 5
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2

Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2
Zij bloeien zo uitbundig,/ zij zingen overluid 979 : 9
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord. 979 : 11
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen. 1000 : 2

Bloem
Ruik een bloem, ruik een vrucht, ruik de geuren in de lucht, 008b : 3
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden, 103 : 6
Snel vergaan de mensenkinderen / als de bloemen op het veld. 103c : 4
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
Zie, uit de moederschoot van 't morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4

Gij bomen, gij gras en gij bloemen 154a : 7
bloeiden de bloemen en graasde het vee 162 : 3
strooien de fluitspelers bloemen voor jou 179 : 1
Zoals een bloem zijn kelk heft naar de zon 220 : 1
de bloem en het kind schiep onze God 303 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem 455 : 3
Die bloem van Gods behagen heeft, naar Jesaja sprak, 473 : 3
en heffen op hun hoofd / als bloemen en als doden 544 : 4
zij bouwt een monument,/ legt bloemen op een graf. 563 : 1
bloemen en vogels, - alles roemt / Hem als in den beginne. 630 : 3
bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt 631 : 4
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate! 652 : 2
als zonlicht om de bloemen / een moeder om haar kind. 663 : 1
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken, 797 : 4
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht. 858 : 2
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten, 906 : 6
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5
De grandioze bloemen,/ de bloemen bij de vleet, 979 : 4
De bloemen en de heesters / als sluiers van een bruid 979 : 8
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3

Bloembol
In de bloembol is de krokus,/ in de pit de appelboom, 982 : 1

Bloementuin
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3

Bloemetjes
zet bloemetjes binnen, verwarm het fornuis 185 : refr.

Bloesem
Bloesem in de winter ,/roze dageraad, 463 : 4
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof. 648 : 2
Gij hebt de bloesems op de velden / met koninklijke pracht bekleed. 978 : 3

Blond

De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond. 065 : 6

Bloot
‘Breek af, breek af, de fundamenten bloot!’/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood, 137 : 4

De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand 549 : 3
en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden, 789 : 2

Blootleggen
Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond. 831 : 3

Blootstaan
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4

al staat zij aan gevaren bloot 172 : 7

Blozen
Zijn heerlijkheid / straalt wereldwijd / als blozend morgenrood. 279 : 3

Blussen, Geblust
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1

blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2

Blij, Blijde
gaat blij het blinken van zijn aanschijn tegen. 011 : 3
O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen, 017 : 7
Gij hebt mijn weeklacht en geschrei / veranderd in een blijde rei! 030 : 5
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
Verhef met mij des Heren naam,/ zegen die en wees blij. 034 : 1
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
dit is de blijde mare:/ veldheren vluchten voor Hem uit, 068 : 4
Stel mij in het blijde licht,/ want ik zoek uw aangezicht. 086 : 1
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
Ja, de Heer komt ter bevrijding,/ opdat Sion blij de tijding 102 : 10
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden. 105 : 1
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken. 115 : 7
Laat Israël nu zeggen, blij van geest: Indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed! 146c : 7
Trek, Sion, in een blijde stoet / uw Koning tegemoet. 149 : 1

en zal zich blij verheffen 152 : 5
wat was God blij dat de wereld bestond 162 : 6
Wij zingen vrolijk, dansen blij 173 : 1
de wereld wordt weer goed en blij 173 : 2
wordt ons gegeven en maakt ons blij 219
niet blij zijn met de schijn 246b : 5
Hij geeft de wereld ’t leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer, 435 : 1

zal van Sion uit blijde weerklinken/het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods. 447 : 2
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht! 464 : 2
Want blij verwachten zij het kind / waarin God zelf behagen vindt. 464 : 5
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind 469 : 6
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen, 472 : 4
Christe Kyrieleison, laat ons zingen blij, 476 : 2
Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal: 506 : 4
Wat is het dat hij aan ons meldt?/ De blijde boodschap voor de armen: 530 : 2
Wees blijde nu, in 't midden van het lijden,/verheug u, want gij zijt niet vruchteloos, 546 : 1
Wij komen met palmen/ Hem blij tegemoet. Hosanna (5 x) 551 : 2
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?' 617 : 12
Ook wij, wij zetten blij van zin / een stralend halleluja in. 621 : 5
Jubel, want elke blijde dag / is ons zijn woord ten leven! 643 : 9
Maak ons in Christus één,/ gelovig, blij en stil. 672 : 5
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
Maria heeft ontvangen / de Geest, een blij bericht. 740 : 1
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren. 741 : 3
en roemen blij / de glorie van uw heerschappij. 749 : 3
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5
En die in Christus zijn / ontmoeten blij elkander 758 : 1
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten. 771 : 1
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt. 800 : 2
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam, 868 : 1
wees blij met het licht van de Zoon dat ons tooit. 880 : 4
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn, 902 : 6
Daar ik op Hem mag hopen,/ ben ik alleen maar blij. 910 : 4
en mij blijde doet belijden / dat Gij mij gemeenzaam zijt; 914 : 1
niet meer vrolijk, niet meer blij,/ lamgeslagen, vogelvrij. 957 : 2

Blij maken
Maak mij blijde door uw lijden,/maak mij levend door uw dood! 478 : 4

Blijmoedig
Heer, ik weerhoud mij niet,/ maar loof U in mijn lied / met een blijmoedig hart. 040 : 4

Blijdschap
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
de spotlach spat van hun gezichten,/ maar U, mijn blijdschap en mijn lied, 031a : 2
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven, 069 : 8
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Roep uit met blijdschap,: 'God is Hij,/ Hij schiep ons, Hem behoren wij, 100 : 2
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54

heb vertrouwen, draag het kruis met blijdschap 286 : 2
grote blijdschap, goede tijd,/dat brengen wij bij deze, 472 : 1
draagt Hij met zich mede / de blijdschap, de vrede, 550 : 3
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn. 793 : 3
aan blijdschap na verdriet;/ o God voor wie verschijnen 1009 : 2
de mensen blijdschap geven / en vredestichters zijn. 1010 : 3

Blijk geven

De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in ’t rijk 115 : 7

Geef toch een blijk 155 : 2
Van Hem, de ene Heer,/ gaf het verleden blijk, 704 : 3

Blijken, Gebleken

Want steeds zijt Gij mijn rots gebleken,/steeds wil mijn mond U noemen, 071 : 5
toen des Heren hand / aan Egypteland / machtig is gebleken. 081 : 3
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij. 100b : 2
Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken. 102 : 1
Stort over mij uw goedertierenheid,/ uw heil, naar uw belofte mij gebleken, 119 : 16
Maar Gij zijt nader, Heer, dan het gemeen / dat U verlaat, want Gij zijt trouw gebleken. 119 : 57
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58

O Vader, dat uw liefde ons blijk 239 : 7
Dan zal aan ieder blijken / der dwazen onverstand. 313 : 3
en als het al ineenstort betrouwbaar blijkt 343 : 4
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren, 718 : 3
dat een mens blijkt / als hij mij aankijkt. 828 : 1
Treurigheid wijke, vrolijkheid blijke,/ want Jezus wil, want Jezus wil mijn Heiland zijn. 866 : 1
Wij werkten en wij wonnen veel,/ maar alle winst bleek schade. 966 : 1

Blijmoedig

Ik wil mijzelf van nu voortaan / blijmoedig aan Hem geven, 909 : 2

Blijven

Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
Bij U is vreugde, blijvende vreugde. 016b
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1
O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel 038 : 2
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat. 039 : 4
en altijd weer hoor ik ze zeggen: ‘Waar blijft nu je God?’ 042a : 1
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Nu blijf ik bij U voor altijd,/ God die mij troost, die bij mij zijt, 073 : 9
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
Diep in mijn lijf is zo’n heimwee,/zo’n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1
Wonen bij U is een zegen,/ zo’n blijvende kans om te zingen voor U. 084a : 2
Maar ’t rijk van Gods genade / staat vast en blijft in eeuwigheid. 103a : 4
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten. 109 : 6
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht. 136 : 4
die de tirannie verdrijft / door zijn gunst die eeuwig blijft. 136 : 11

die blijven in de grote zee 163a : 2
Heer, blijf bij ons, kom in ons huis 232

dat wij niet blijven in de slaap 236 : 6
Blijf bij ons, Jezus,onze Heer 240 : 1
Blijf bij ons, reisgenoot 251
Waar blijft het licht en waar het duister? 252 : 3
Vriendelijk licht, blijf in mijn hart 254 : 3
blijf in ons midden, wees nabij 255 : 3
Blijf met uw genade bij ons, Heer, onze God 256
maar blijven zal de kracht 280 : 7
liefde die blijft. 306 : 4
Dit lied zal in de lucht opgaan,/maar blijve in ons de liefde. 320 : 5
die is en was en zijn zal en met ons blijft 343 : 4
Het is en moet zo blijven / de gave van uw hand, 365 : 6
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer. 381 : 6
Die Gij waart te allen tijd,/blijft Gij ook in eeuwigheid. 413 : 1
God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven, 418 : 1, 4
Voor wie wachten in vertrouwen / dat de liefde zal blijven: 430 : b
Waar blijft Gij toch, o 's werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd? 437 : 4
en blijf bij mij in lief en leed,/zodat ik, Heer, U nooit vergeet. 469 : 13
Geen licht is ons gebleven,/ er is geen God te zien, 544 : 2
Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht. 565 : 1
Hij gaat heen, maar Hij blijft bij mij./ Met zijn laatste adem geeft Hij 584 : 8
Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan 627 : 2
Jezus leeft en ik met Hem!/ Dood, waar is uw schrik gebleven? 641 : 1
De avond daalt, blijf bij ons Heer!/ Hij zet zich aan de tafel neer 646 : 3
Wie bij U blijft en naar U ziet,/ verdwaalt in deze wereld niet. 653 : 6
waar blijft de hoop als wij niet nu / uit U worden herboren? 699 : 4
Waar blijft het overlang / beloofde land van God, 756 : 2
Velen, die de moed begaf,/ blijven staan of dwalen af, 802 : 5
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht 853 : 1
Jij, als ik kom of wegga / en als ik hier blijf, jij. 857 : 3
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede! 859 : 2
Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste. 899 : 1
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid? 926
God is er en Hij blijft / als jij je ogen sluit. 935 : 3
dat wie in Christus was, in Hem / zal blijven op de jongste dag. 960 : 2
toen klonk uw stem: 'Er zij licht!'-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest. 987 : 1

Blijven (voortgaan)
Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren. 002 : 2
Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen. 003 : 2
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
Hoe lang, Heer, zult Gij mij blijven vergeten. 013b : 1
Hoelang nog, Heer, blijft U mij vergeten?/Hoelang nog laat U uw gezicht niet zien? 013c : 1
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val. 016a : 2
Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?/ Hoe blijft Gij zwijgen? 022 : 1
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
De Heer is mijn herder!/ Hem blijf ik gewijd!/'k zal immer verkeren 023b : 5

want Gij zijt mijn heil, o Heer,/ ‘k blijf U al den dag verwachten. 025 : 2
Ik roep tot U, mijn rots, mijn Here!/ Blijf U niet zwijgend van mij keren, 028 : 1
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
maar God, die zijn verlosser is,/ blijft op zijn heil bedacht. 034 : 7
Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen, 044 : 9
Waarom houdt Gij U slapend, Here / en blijft Gij uw gelaat afkeren? 044 : 11
nimmer zal Hij van ons scheiden / tot de dood blijft Hij ons leiden. 048 : 4
zonder onzekerheid U blijft beminnen,/ verwerp mij niet van voor uw aangezicht. 051 : 5
God is mijn hulp, Hij is getrouw./ Het is de Heer die mij blijft schragen, 054 : 2
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
God, mijn God, naar U blijf ik zoeken,/ mijn ziel dorst van verlangen naar U. 63b : 1, refr.
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.
Maar ik blijf, Here, op U wachten / en ik gewaag altijd / van uw gerechtigheid. 071 : 8
Moge God ons blijven zegenen,/ zodat men ontzag voor Hem heeft 067b : 8
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost. 077 : 1
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5
Ja, Hij is ons getrouw gebleven,/ Hij heeft in goedertierenheid, 098 : 2
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig. 098d : 2
Hij die voor u blijft zorgen,/ de zonde van u doet 103a : 2
en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is 111 : 2
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer. 116 : 1
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan! 117
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,/ omdat ik uw geboden blijf bewaren. 119 : 21
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31
Zij blijven naar uw ordinantie staan,/ hemel en aarde, want zij zijn uw knechten! 119 : 35
Het is uw wet, waarin ik mij verblijd,/het is uw heil, waarnaar ik blijf verlangen. 119 : 65
blijf ik, o Heer, verwachten / uw lichtend aangezicht. 130 : 3
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U 130b : 1 + vz.
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen. 139 : 4
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde. 139 : 11
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3

toch blijf ik juichen om mijn God en Heer 156 : **2**
‘k Blijf daarom tegen beter weten in 156 : 4
Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven 157b : 9
Want Hij blijft zijn barmhartigheid trouw 157c : 4
Hij bleef gedachtig aan zijn ontferming 157c : 8
Hij blijft met ons vertrouwd, voorbij aan ons verleden 158c : 2
zo zal in leven blijven 163a : 3

die blijven aan de hemel staan	163a : 3
Al blijft vergeefs ons zoeken naar het woord	164 : 2
Abigaïl blijft zeer bemind	172 : 12
Of blijf jij vol angst en vrees en	178 : 3
Wie liggen blijven, wekt de haan	204 : 5
en blinkt en blijft als dauw zo fris	207 : 1
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
Blijf ons geleiden, ga aan onze zijde	212 : 5
maar in de harten blijft het licht	239 : 4
Blijf, Jezus, Gij, het licht voor mij	241 : 4
met liefde blijft omgeven	244 : 3
Wie blijft er waken als ik ga slapen?	260 : 1
Ook als de nacht valt, blijf ons leiden	267 : 3
Blijf zo genadig met ons bezig	275 : 5
Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen	291d
Blijf gedenken wie wij zijn	292 : vz.
blijf trouw aan wie u liefde gaf	310 : 4
Blijf met elkaar verbonden	311 : 7
en wat voor wijzen bleef verborgen / werd kinderen geopenbaard	315 : 1
Schrift die mensen oorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft.	322 : 1
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft.	322 : 3
Dit woord blijft leven in een lied.	326 : 3
Uw mild gelaat / blijft over ’t kind gebogen;	348 : 7
dat het licht voor ons zal blijven schijnen.	355 : 5
Wie in Hem blijft geloven / wordt niet verdoofd.	361 : 6
Gij kocht ons met uw bloed, blijf, Heiland, ons regeren,	412 : 5
Eeuwig blijft uw trouw bestaan - / laat ons niet verloren gaan!	413 : 3
Wie vraagt naar zijn gebod / en bidden blijft en waken,	439 : 3
Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen. / Verlos mij van mijn bange pijn!	442 : 1
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt.	442 : 2
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht,	449 : 2
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn	462 : 2
Uzelf hebt mij veroverd,/blijf in mij toegedekt.	480 : 4
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht.	502 : 1
Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen	518 : 3
bleef het in de zware strijd / met Gods woorden wagen.	539 : 5
Gij blijft in glans verschijnen,/ ziet ons in glorie aan.	543 : 1
aan haat en hoon onttogen,/ blijft Gij onze glorie zijn.	543 : 2
en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden.	547 : 1
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,	556 : 2
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht?	584 : 1
Wij wachten op licht, maar het blijft donker -	596 : 1
zo rood als karmozijn,/ ons beeld blijft ongeschonden.	604 : 3
tot in de zwartste hel / blijft Hij mijn metgezel.	623 : 7
God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 2
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen,	649 : 1
niet gaan waarheen Gij gaat./ O Heer, blijf toch niet vragen.	649 : 1
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren	649 4
dus blijf in mij, ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier.	656 : 1
dus blijf in Mij, Ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier.	656 : 1
dus blijf in mij, ik blijf in u, -/ ’t is waarheid wat ik zeg.	656 : 2
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde,	656 : 3

zoals Ik in de Vader blijf - / Gij zult vol vreugde zijn. - 656 : 3
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal, 666 : 2
den vaderland getrouwe / blijf ik tot in den dood. 708 : 1
die met ons door de eeuwen ging -/ blijf bij ons met uw zegening. 722 : 2
Gij zult ze blijven spreken / tot die dag aan zal breken / waarop het wachten is. 731 : 2
O God, roep ons opnieuw!/ O God, blijf ons bewaren 743 : 3
Wij blijven op U hopen,/ uw toekomst, uw advent! 743 : 4
Als Gij 't zelf niet vast blijft houden,/ nu het in onze handen is, 778 : 2
Liefde blijft het feest gedenken / waarop wij uw gasten zijn. 791 : 5
liefde die zo lang blijft bloeien / als uw liefde ons geleidt. 795 : 5
Blijf niet staren op wat vroeger was./ Sta niet stil in het verleden. 809
o God, wij bouwen als ontheemden,/ wij wonen en wij blijven vreemden, 823 : 5
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
de bron waarin ik uitmond,/ verlaat mij, blijf mij trouw. 857 : 1
Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen. 869 : 4
'Wees niet angstig, Sion, stad van mij,/ blijf vertrouwen op je redder.' 879 : 2
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1
dat zal mij blijven dragen -/ mij maakt geen stilte bang; 894 : 4
laat hem zijn overmoed!/ Gods rijk blijft ons behouden. 898 : 4
Maar blijft gij met vertrouwen / naar God zien in de nacht; 904 : 5
Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,/ dat ik niet weer verdwalen zal; 908 : 6
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 : 1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
toeft Ge ook lang, 'k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied. 947 : 3
je bent bijzonder en dat zal je blijven,/ hier onder ons. 956 : 2
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3
Wat ongezegd bleef wat onverzoend bleef / wat niet gekend werd wat ongebruikt bleef 962
Vasthoudend blijft Gij tot / uw liefde overwint. 974 : 5
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen 998 : 2
En vergeef ons wat we fout doen,/net als wij niet blijven staan 1006
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
Ik blijf wachten tot U komt,/ Heer, mijn God./ Ik blijf nog sterker op U wachten 130c : 3
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden. 139 : 5

Bode
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd. 103 : 8

Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier, 464 : 2
Ons is daarbuiten in het veld / een mare vermeld/door Gabriël, Gods bode: 472 : 1
want de dag is niet meer ver, / bode van de luister 486 : 4
Gij boden voor Gods troon,/ die van zijn aangezicht / de weerglans verder draagt 725 : 1
de bode van het woord / en heeft met ons gebeden 743 : 1
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,/ zo worden wij de wereld in gezonden. 998 : 4

Bodem
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2

die tot op de bodem gaan 178 : 8
Het had geen bodem, droogde op 183 : 3
die uit de bodem komen / en ’t licht zien ongedoofd. 544 : 4
Zo is de Heer een knecht geworden / en tot de bodem toe gegaan 569 : 3
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft 742 : 5
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht. 854

Bodemloos
Boven ’t bodemloos geweld / heeft de Heer zijn troon gesteld. 029 : 6

Boei
Zij die in boeien lagen / van duisternis en dood, 107 : 5
Die onze boeien slaakt, het is de Heer./ Die voor de vrijheid waakt, het is de Heer. 124 : 4
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden. 129 : 2
De tirannen die God weerstaan / zullen zij in de boeien slaan. 149 : 4

en van de nacht de boeien slaakt 205 : 5
Van boeien die mij bonden / ben ik door U bevrijd. 441 : 4
de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden. 762 : 3

Boeien, Geboeid
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht. 146 : 4
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x) 146c : 5

Schenk uw brood aan de geboeiden/schenk uw troost aan de vermoeiden. 537 : 2

Boek
Al wat door mensen wordt bedreven, / een open boek is ’t voor de Heer. 033 : 5
Hij delgt hun namen uit zijn boek,/ hun heugenis vergaat. 034 : 6
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ ‘O Here, zie, ik kom!’ 040 : 3
bijeengegaard en in uw boek geteld:/ alles ligt voor U open. 056 : 3
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9

Rond het boek van zijn verbond 287 : 2
zie het boek van uw behagen / opgeslagen/spreek Heer, uw gemeente hoort. 317 : 2
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam, 322 : 2
Met licht van licht hebt Gij geschreven / uw boek dat ons het leven redt, 602 : 4
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven 609 : 4
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja! 628 : 4
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven, 748 : 3
dat in het boek der zaligheid / ook mijn naam wordt gevonden. 748 : 4
stoffige boeken / de sporen van God. 830 : 4
Zie ons aan: onze naam / had Gij opgeschreven / in uw boek des levens. 859 : 1

te Boek stellen
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3

Boekrol
Hij ontsluit de boekrol,/ leidt ons uit de nacht. 777 : 3

Boer
loof God voor de boer, op vooruitgang gebrand, 719 : 1

Boete doen
'In hoop en vrees doet boete,/geloof in zijn verbond. 456a : 5

Boeten
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Treed met uw heil mij tegemoet,/ Gij die het kwaad hen boeten doet. 059 : 4
Zij hebben U gesmaad:/ vergeld het hun en laat / hen zevenvoudig boeten. 079 : 4

het lam dat voor ons boette / en dat nu zegepraalt. 384 : 8
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet, 565 : 5
Ik ben het, ik moest boeten,/ met handen en met voeten 577 : 3
zij wijzen naar het wonder heen / van Hem die op de aarde boet. 578 : 3
werd vernietigd, ons geschonden / menszijn werd geboet. 580 : 1
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer doornageld boette 580 : 3

Boetseerder
Lieve boetseerder trek me uit de klei. (2 x) 983

Bok
Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal? 050 : 5
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6

Bokaal
dat de mensen zijn / als bokalen wijn,/ God zij dank, 714 : 6

Bolwerk
Hij is mijn schild en mijn betrouwen,/ een bolwerk voor wie op Hem bouwen! 028 : 4

Bomendal
Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval, 084a : 3

Bondgenoot
Gij kroont hem als uw bondgenoot / en maakt hem bijna goddelijk groot. 008a : 4
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4

de wind werd bondgenoot 169 : 4
Gods adem heeft je aangeraakt / en jou tot bondgenoot gemaakt. 354 : 5
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
ik heb voor heel mijn leven / in God mijn bondgenoot. 902 : 1

Bont
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4

Bonzen
In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5

Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2

En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4

Boodschap
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4

Lang leve God, zijn boodschap lenen wij 223 : 3
Heer, uw boodschap staat geschreven,/ons ten leven, 317 : 2
de boodschap van zijn rijk te laten horen. 353 : 4
Wat is het dat hij aan ons meldt?/ De blijde boodschap voor de armen: 530 : 2
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7
Die boodschap van nieuw leven,/ de redding van de mens, 740 : 3
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren. 741 : 3

Boodschappen
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1

Boog
En op de boog der wrake legt / de Heer de vlammen van zijn recht. 007 : 5
zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10
Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog, 024 : 4, 5
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en ’t godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4

De boog valt uit de hand 152 : 4
En na de vloed komt Gij./ Uw boog staat in de wolken. 603 : 4
één koor van mens’ en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen, 749 : 3

Boom
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
Een boom is hij aan de waterkant / die vrucht geeft op zijn tijd 001a : vz
Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem. 029 : 3
dat kleedt en kleurt in heldergroen / de boom waarin hij schuilt. 057a : 1
weerklinkt het loflied van de bomen. 096 : 6
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4
De bomen van het woud, zij jubelen het uit,/zij jubelen het uit voor de ogen van Hem! 096b : 4
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1
door ’s levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt? 103a : 3
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4

Gij bomen, gij gras en gij bloemen 154a : 7
in het begin kwam het gras en de bomen 162 : 3
Bomen kunnen mensen leren 178 : 11
dat die boom in ’t midden staat 178 : 11
de wind zingt ze na door de bomen 179 : 2
Dan loopt het uit en wordt een boom 181 : 4

een boom zo sterk, zo groot 181 : 4
Maar haastig klimt hij in een boom 186 : 1
Zacheüs, kom vlug uit je boom 186 : 3
Dank voor gewassen, grassen en bomen 216 : 2
Dank U voor elke boom in bloei 218 : 3
een boom zijn armen uitbreidt naar de hemel 220 : 1
hij vlucht achter de bomen 258 : 1
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat; 460 : 4
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
Zoals bomen mensen tonen / dat er kracht tot groeien is 462 : 5
zal de zoon des mensen komen / die de boom des levens is. 462 : 5
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen, 486 : 3
van bomen uit Eden een kribbe gebouwd. 503 : 3
kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind, 505 : 3
onnaspeurbaar als de wind / die voorbijgaat in de bomen. 527 : 2
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht. 547 : 1
Met de boom des levens/doodzwaar op zijn rug 547 : 6
Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht, 572 : 5
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin, 628 : 1
de wind is in de bomen./ Halleluja is mijn lied! 629 : 1
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt 631 : 4
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja 635 : 6
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate! 652 : 2
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat! 664 : 3
Waarlangs de hoge bomen staan,/ het groene levenskruid, 737 : 12
en engelen zitten op een rij / als vogels in een boom, 737 : 13
Dan schenkt de boom des levens / ons vrucht in overvloed, 747 : 7
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan 807 : 2
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2
die vindt de boom des levens,/ de messiaanse boom 841 : 4
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen. 876 : 6
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
En de bomen in het veld zullen klappen voor Hem/ en jij gaat vrolijk voort. 878
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom, 903 : 4
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1
Zieke vogel, vleugellam / viel je uit de bomen, 957 : 1
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met 977 : 2
De vogels van de bomen / die lopen door de lucht 979 : 1
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988

Boomgaard

Loof God voor de vruchten van boomgaard en land, 719 : 1

Boord, aan Boord komen

Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord, 434 : 1
De visser is gevangen,/ de Heer heeft hem aan boord,/ de Heer heeft hem aan boord 532 : 2
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5

Boos, de/het Boze

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat,	001 : 1
Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen.	009 : 3
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen!	010 : 5
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht,	011 : 1
maar ’t boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen	016 : 2
Maar mij doet Gij uit boze dromen / ontwaken, o mijn dageraad.	017 : 6
Moge Gods toorn ontbranden / en ’t boos geslacht doen ondergaan.	021 : 5
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw!	022 : 8
Hij die trouw is, zal mijn voet / voeren uit der bozen netten.	025 : 7
Stoot mij niet van U met de bozen,/ tref mij niet met de goddelozen,	028 : 2
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek.	034 : 6
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet,	035 : 4
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast?	037 : 6
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val.	037 : 11
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze,	045 : 3
’t is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg.	050 : 10
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen,	055 : 5
in vrouwenhanden valt de buit / van boze legerscharen.	068 : 4
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen.	071 : 3
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag,	073 : 1
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val.	075 : 7
Als Gij, ten oordeel opgestaan,/ het boos geweld hebt weggedaan,	076 : 5
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht.	082 : 1
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht.	089 : 10
Hoe lang nog zullen, Heer, de bozen,/ hoe lang nog zullen goddelozen	094 : 2
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen,	094 : 8
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in ’t kwaad verwart.	101 : 3
Ik delg de bozen uit, dat Sion zij / van onrecht vrij.	101 : 6
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons / van de boze en zijn macht.	103c : 3
Heer, wij zijn zondig, wij zijn boos,/ als onze vaderen goddeloos,	106 : 3
Wanneer de boze hen beticht,/ is Hij hun voorspraak in ’t gericht.	109 : 14
o Heer, ik ben bedroefd, ik ben verstoord / over een wereld liggend in het boze.	119 : 20
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne.	119 : 43
waar Hij hen heeft geplant,/ opdat zij niet de hand naar ’t boze	125 : 3
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht.	139 : 12
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan ’t laag bedrijf van boos gespuis,	141 : 4
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet.	141 : 9
De boze vijand is verslagen./ Prijs ’s Heren welbehagen!	149 : 5
want wij zijn boos en traag en hard	240 : 3
der boze geesten van de nacht	243 : 5
Bezweer de boze machten	244 : 2
Nu ben ik veilig voor boze dromen	260 : 1
Als boze dromen ons belagen	267 : 2
Hij heeft de boze goden / van al hun macht beroofd	311 : 1
Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten	352 : 2
’t boos getij terecht gewezen,	352 : 5
gebeukten en gebukten / in deze boze tijd	438 : 4
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw!	466 : 3
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen.	630 : 4
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust	636 : 3

De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen, 662 : 1
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht, 866 : 2
opdat wij over ’t boze tij / het land zien aan de overzij. 933 : 3
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006

Boos, het boze, de boze
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in ’t verderf. 146 : 5

Maar wie het boze wil 152 : 9
Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x) 622 : 2

Boosheid
Of zich de boosheid tegen mij verbindt / en op mij loert opdat zij mij verslindt, 027 : 1
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Zij spotten in hun goddeloosheid,/ bedelven mij onder hun boosheid. 035 : 5
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
Zout is de nasmaak van / een overmaat van boosheid; 107 : 16
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
want al zijn boosheid is gebreideld / en al zijn plannen zijn verijdeld. 112 : 5

Ik voelde de gloed van uw boosheid 153 : 1
zijn boosheid duurt niet langer meer 173 : 1
die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren 455 : 2
Deel ons uw liefde mede,/ die onze boosheid tart, 1010 : 4

Boosdoener
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1

Boot
en de boten op de zee / dragen al haar vruchten mee. 980 : 3

Borg
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46

Borst
In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5

Die ik laafde aan mijn borsten,/ vindt Hij antwoord op zijn dorsten 584 : 5

Bos
Tot in ’t diepste van het bos / maakt zijn stem de stammen los, 029 : 5
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud, 148 : 4

De donkere bossen zwijgen 246b : 1
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1

Bouw
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus' kerk 971 : 1

Bouwen
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
zal Hij bespotten, wat zij spreken,/ en wat zij bouwen zal Hij breken, 028 : 3
Hij is mijn schild en mijn betrouwen,/ een bolwerk voor wie op Hem bouwen! 028 : 4
God zal de nederlaag bereiden,/ aan hen die bouwen op geweld. 033 : 6
Heer, op U wil ik vertrouwen,/op U bouwen./ Geef mij antwoord, o mijn God, 038 : 9
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3
Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7
wie ik mijn leven toevertrouw,/ Gij zijt de rots waarop ik bouw. 073 : 10
Ja, wat Gij hebt gebouwd, breekt Gij met eigen handen. 089 : 15
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men bouwt op man en macht. 118 : 3
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen. 125 : 1
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt, 127 : 1
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8
Hoe goed is 't hun die bouwen / op Israëls vaste rots, 146a : 2
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren 147 : 1

Hun leiders die bouwen op list en geweld 151 : 4
hij bouwt een ark van goferhout 163a : 1
De vesting zo hoog gebouwd 175 : 3
o Here Jezus zie ik bouw 241 : 2
Ik ken de rots waarop ik bouwe 245 : 3
en wil mijn dagen bouwen 250 : 7
Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/'t houdt in de storm geen stand 313 :3
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond. 313 : 4
Woont Gij, wie zelfs de hemelen niet bevatten,/toch in een huis door ons gebouwd? 364 : 2
zij worden nooit beschaamd, die op uw goedheid bouwen. 412 : 6
van bomen uit Eden een kribbe gebouwd. 503 : 3
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand: 526 : 4
zij bouwt een monument,/ legt bloemen op een graf. 563 : 1
opdat ik zijn licht aanschouw,/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 1
God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 2
Drijft de vijand mij in 't nauw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 3
als ik stil Hem toevertrouw:/ 'Gij zijt al waar ik op bouw!' 641 : 4
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht! 658 : refr.
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons 't vaderland heeft doen aanschouwen 671 : 2
wat God wil bouwen wordt opnieuw / tot stand gebracht. 679 : 2
wat God wil bouwen wordt opnieuw / tot stand gebracht. 679 : 3

Jeruzalem, jij stad door God gebouwd,/ ach, was ik daar jouw gast! 750 : 1
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud, 776 : 1, 2 ,3
heb Jij mij al gebouwd / en mijn naam op je lippen genomen. 780 : 3
Liefde houdt ons in het leven, -/ daarop hebt Gij ons gebouwd. 791 : 4
aan 't einde van de tijden / voor iedereen gebouwd. 803 : 6
Omdat de huizen die wij bouwden / geen onderkomen kunnen zijn. 816 : 3
beschutting voor de wingerd,/ de zwaluw bouwt haar nest. 819 : 1
o God, wij bouwen als ontheemden,/ wij wonen en wij blijven vreemden, 823 : 5
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn. 846 : 5
God heeft u uitverkoren / en uw geloof gebouwd, 864 : 2
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw. 889
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten. 899 : 1
is voor wie op Hem bouwen / Gods heil in overvloed. 902 : 2
op Hem uw hope bouwen,/ zal slagen wat gij doet. 904 : 2
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd. 905 : 1
Op liefde hebt Gij ons / gebouwd, bedeeld met gaven. 974 : 2
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd. 1005 : 4
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3

Bouwwerk
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2

Boven
Zie op mij in gunst van boven,/ wees mij toch genadig, Heer! 025 : 8
Boven 't bodemloos geweld / heeft de Heer zijn troon gesteld. 029 : 6
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ 't gaat boven mijn bereik. 040 : 2
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt. 045 : 3
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof. 063b : 2
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10
Heer mijn God, ik zal U loven,/ heffen 't ganse hart naar boven. 086 : 4
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
Hoog boven alle volken de Heer;/ hemelhoog is zijn glorie. 113a : 2
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden. 119 : 25
Boven al wat blinkt in eer,/ boven alle machten uit, 135 : 2
die boven ons als koning troont. 143 : 1
O Heer, mijn God, Gij koning van 't heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al. 145 : 1
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen. 145:2
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd! 148 : 1
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6

Boven het land en de zee en de stranden 162 : 4
En boven alles uit 163a : 4

Het groeit de grond te boven 181 : 3
verhogen Hem die boven is 214 : 1
Dauw op de aarde, zonlicht van boven 216 : 2
en boven allen uit 306 : 2
Het is ook in de hemel niet,/hoe vaak gij ook naar boven ziet 316 : 3
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee. 359 : 1
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden, 412 : 2
of boven in den hoge van genade/en vrede voor wie in des Heren daden 455 : 4
de vrede daalt van boven, / God lacht de mensen toe. 499 : 1
waar boven in de hemel / de Geest genesteld is, 540 : 6
De duisternis te boven / al staat de nacht rondom, 544 : 3
Wij heffen ’t hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is. 546 : 2
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit. 557 : 3
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
Boven mij gaat de hemel open: Gods liefde die ons wakker kust. 636 : 3
Uit het wachten komt de vonk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
uit het ruisen komt de rust / kom, Geest van boven, kom 684 : 1
In het branden is het vuur / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
in het breken het bestaan / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
al is de hemel boven / voor mensen doof en stom, 713 : 3
Het sterft aan de doornen beneden,/ de vogels van boven af. 764 : 3
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal, 771 : 1
ver boven alle hoogten uit / en alle diepten door. 870 : 8
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
met de ogen naar boven,/ met de blik afgewend. 945 : 5
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven; 957 : 4
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven, 957 : 4
Ons manna komt van boven,/ ons dagelijkse brood. 979 : 12
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd, 987 : 3

te Boven gaan, groeien, komen, stijgen
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven. 096 : 2

Gij gaat onze aard’ te boven,/zend uw adem neer 319 : 7
die alle vreugd te boven gaat / en alles waar het hart op staat. 373 : 4
gaat alle redelijk verstand te boven. 450 : 3
een ster, die alle sterren / te boven gaat, hen verre 517 : 1
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht, 547 : 4
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt. 657 : 4
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, - 690 : 3
Liefde Gods, die elk beminnen / hemelhoog te boven gaat, 754 : 1
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind, 765 : 5
Mensen, kom uw lot te boven,/ wacht na dit een ander uur, 769 : 5
De wereld is van Hem vervuld,/ die ’t kennen gaat te boven, 825 : 1
verlies uw vreugde niet / en kom uw pijn te boven. 974 : 3

Bovenal
en gij, mijn ziel, mijn leven,/ loof gij Hem bovenal! 103a : 4

het lied dat niemand stuit./ Het hart is ’t bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2

Bovenaards
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten 089 : 3

ziet gij een bovenaardse glans 215 : 5
en droomt van bovenaardse streken. 316 : 3

Bovendien
en nog bovendien veel vee 178 : 13

Bovendrijven
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11

Bovenkomen
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan't licht de beddingen der stromen, 018 : 4

Het onderste komt boven,/ de torens vallen om, 991 : 4
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3

Bovenmate, Boven mate
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten. 109 : 10

Die liefhad bovenmate,/ die zich gevangen gaf, 581 : 2
God almachtig boven mate,/ die zo nederig verscheen, 754 : 2
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1
Hij helpt uit nood, de trouwe God,/ Hij troost mij bovenmate. 899 : 1

Boventoon
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, - 502 : 4
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5

Bovenuitstijgen
De Heer is opgetogen,/ Hij steeg boven ons uit. 666 : 1

de Boze, het Boze
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor 't eeuwig goed de boze 654 : 3
van 't woeden van de boze / van 't vrezen voor de dood, 747 : 4
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4
Verlos ons van de boze,/ laat niet de goddelozen 1009 : 3
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1

Brallen

De vijand sluit mij in, o God!/ Ik hoor hem briesen, hoor hem brallen, 017 : 4
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6

Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd. 441 : 9

Brand, in – steken

De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1

steek Gij ons dorre hart in brand 255 : 3
de ziel die vonkt of als een brand uitslaat, 324 : 1
beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1

Branden

de maan, de duizend sterren die daar branden, 008 : 3
Ik haat ze, die hun wierook branden / voor leugengoden, Heer: 031 : 5
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om 084 : 1
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen. 088 : 5
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt. 091a : 3
wat hoog verheven was,/ 't gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat. 097 : 2
als reukwerk voor uw aangezicht, als offers die des avonds branden. 141 : 2

In het begin zijn de sterren gaan branden 162 : 4
Vriendelijk licht, dat eeuwig brandt 254 : 5
volgen wij een brandend baken 287 : 3
Laat uw woorden in ons branden 292 : refr.
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name 316 : 1
Mozes heeft het vuur zien branden / en hij werd uw knecht, 319 : 2
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt, 360 : 4
Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam. 461 : 2
Gij brandt uw eigen naam / voorgoed in onze dagen 500 : 2
licht in blinde ogen, / licht dat zingend brandt, 505 : 1
Laat warm en stil de kaarsen branden heden, 511 : 5
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as. 536 : 2
en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden. 547 : 1
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient, 548 : 4
'k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden 573 : 10
Licht, aan liefde aangestoken,/ licht, dat door het donker brandt, 600 : 3
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen. 643 : 7
Wij keren naar Jeruzalem,/ ons brandend hart verneemt zijn stem, 646 : 4
Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., - 656 : 2
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden. 662 : 3
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor, 673 : 2
In het branden is het vuur / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
Voor de toegewijden,/stillen in den lande / die van binnen brandden 732 : 1
Zijn onze lampen wel gereed / en branden ze wel goed, 751 : 4
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6

Omdat Gij mijn hart doet branden,/ omdat Gij mij zo bemint, 903 : 6
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
vuur dat in de oven brandt,/ liefde van de overkant. 980 : 5
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2

Branding
Machtiger dan de stem van dat water,/ machtiger dan de branding van de zee 093a : 4
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding 098c : 2

voor de branding of het strand 178 : 5

Brandmerk
Het is om U dat ik word afgeweerd,/ om U draag ik het brandmerk van de schande, 069 : 3

Brandoffer
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan. 066 : 5

Breed, in den Brede
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet. 008a : 5
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3

Wie breed aan tafel zat 152 : 5
op brede wieken van ons weg 252 : 1
niet hoog en breed van ons vandaan 275 : 2
zaaiend dag aan dag,/zaaiend in den brede 418 : 3
gij wordt een brede stroom / die met de eeuwen zwelt. 672 : 2
Gij hebt met uw brede gebaren / de mensen gestrooid uit uw hand 765 : 1
Jezus roept ons tot zijn tafel,/ breed en wereldwijd gedekt, 975 : 4

Breedte
Zoals ik ben – ja, dat ik dan / de lengte, breedte, hoogte van 377 : 6

Breidel
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1

Breidelen
want al zijn boosheid is gebreideld / en al zijn plannen zijn verijdeld. 112 : 5

Breiden
De Heer zal over uw bestaan / zijn sterke vleugels breiden. 091 : 2

Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt, 680 : 3

Brein
werk van ’s mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal. 135 : 8

Loof God voor de vruchten van kennis en brein, 719 : 4

Breken, Gebroken
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.’ 002 : 3
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5

maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer, 015 : 3
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 : 6
zal Hij bespotten, wat zij spreken,/ en wat zij bouwen zal Hij breken, 028 : 3
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3
Hij zal gebrokenen van hart / in gunst terzijde staan. 034 : 7
ziet toe, dat hem geen kwaad ontmoet,/ gebroken wordt er geen. 034 : 8
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder 't leed, Heer, dat het torst. 038 : 5
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt. 052 : 2
die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
breken en binden, hij zal leven,/ onvergankelijk, als de zon. 072a : 1
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken. 074 : 9
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt, 076 : 2
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
is door uw sterke arm geslagen en gebroken. 089 : 4
Ik breek de tegenstand van allen die hem haten, 089 : 10
zijn kroon ligt in het stof, zijn sterkte is gebroken. 089 : 14
Ja, wat Gij hebt gebouwd, breekt Gij met eigen handen. 089 : 15
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht: 102 : 11
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door 't geweld der vlagen brak. 105 : 12
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand, 106 : 5
alleen Gods engel kan / het eigenhandig breken. 107 : 6
Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.' 110 : 1
In Gods naam brak ik door hun rijen,/ als strovuur sloeg ik hen uiteen. 118 : 4
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Onze stem breekt van ellende / want ons lot is godgeklaagd. 137a : 3

Met krachtige hand brak Hij de trotsen 157c : 5
Breek om te ontvangen 188 : 3
breek het brood en deel het uit 232
Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog 247 : 5
in 't breken van het brood zijt Gij 255 : 2
Breken en delen, zijn wat niet kan 276 : 3
het brood, dat Gij ons breekt 280 : 6
Die de weerstand van de nacht wilt breken 296 : vr.
Breek geen verbond, voorgoed gesloten 310 : 4
want als graan is Hij gebroken / woord voor woord. 319 : 5
Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld, 321 : 3
Het breekt zich baan in morgenlicht, 326 : 4
ons zuivert en doet opstaan en muren breekt, 343 : 3
O Heer, Gij zult ons breken / en geven aan elkaar, 346 : 10
Breek ons, Heer, het brood,/als bij die getrouwen, die Gij na uw dood 379 : 1
met het brood gebroken / méér dan wijn: uw wezen, 379 : 4
Nu ik mijn hand strek naar 't gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
Als wij weer het brood gaan breken / dat Gij, Heer, ons geeft: 387 : 1
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat, 389 : 1

Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood?	392 : 1
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht;	393 : 3
en de matse werd gebroken / en de wijn werd ingeschonken,	395 : 1
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken.	396
Zoals dit brood, dat wij breken,/verstrooid was over de bergen	402a : vz.
en nu geworden is tot dit brood dat wij breken:	402b : vz.
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood.	453 : 5
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt.	454 : 3
die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren	455 : 2
Een koning bij de gratie Gods,/het onrecht breekt hij en de trots	459 : 2
voor wie worden doodgezwegen / levenslang gebroken zijn?	462 : 1
O zon die door het donker breekt / en ’t ware licht in mij ontsteekt,	475 : 3
de weerstand van de nacht / met heilig vuur gebroken.	500 : 2
Breek het donker met uw stralen; met uw warmte: breek de nacht!	502 : refr.
het overweldigend erbarmen / dat ons gebroken hart herstelt.	530 : 2
Om het brood, Heer, dat Gij breekt,/ om de beker die Gij reikt,	558 : 4
want Eén breekt het brood / om met ons te leven / midden in de dood.	566 : 1
voor de Grieken en de Joden:/ brood gebroken.	567 : 7
nu mijn kruik gebroken is?	584 : 5
Zing met de psalm: geen woord is er gebroken -	587 : 6
dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op.	595 : cantor
Licht, ontloken aan het donker,/ licht, gebroken uit de steen,	600 : 1
De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag,	602 : 2
het wrakhout van de moed / brak krakend op de klippen,	604 : 2
geen grendel kan haar tomen,/ ik brak door de dodenwacht.	629 : 3
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen	630 : 1
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen.	636 : 2
Hij passeert de dodenwacht,/ breekt het zegel van de nacht,	639 : 1
breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot.	639 : 1
om ons het brood te breken / van zijn verkondiging.	644 : 3
en breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn!	646 : 3
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan.	647 : 2
Al is mijn stem gebroken,/ mijn adem zonder kracht,	657 : 2
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet.	658 : 3
Hij leeft waar het brood wordt gebroken,/ Hij leeft van hand tot hand.	667 : 4
breek niet de mens die ademhaalt,/ Gij die ook stilte zijt.	677 : 1
in het breken het bestaan / kom, Geest van boven, kom;	684 : 2
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken,	731 : 3
men breekt uw volk als brood,/ men heeft ons opgejaagd.	756 : 7
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken,	762 : 6
waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken	771 : 3
Al bent U in ons gebroken,/ kom ons nader, maak ons vrij	795 : 3
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed.	802 : 2
zing ik: ‘Ooit mijn hart te breken,/ ooit mijn hart voor jou te breken.’	812 : 1
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen,/met een hart voor wie gebroken	812 : 2
Stem die mijn vliezen breekt / en mij bevrijdt, die	828 : 2
De dans leek te breken, maar Ik deel de het brood.	839 : 4
breek brood, drink bloedrode wijn.	846 : 5
Maak heel wat is gebroken,/ herstel in ons uw leven,/ uw levenskracht. (bis)	860 : refr.
Niet in ’t geweldige geluid / van stormwind die de rotsen breekt	892 : 1
als mijn oog gebroken is,/ als mijn ziel gedoken is	911 : 5
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht,	918 : 1

Wat vragen mensen meer van ons / dan dat wij breken en delen 992 : 3
Maak ons uw brood, breek ons voor allen,/ U bent de vredevorst. 1005 : 3

Brengen
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Breng, Here, breng een keer in ’t aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël. 014 : 5; 053
Hij redde mij, toen ’s vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in ’t licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
en afdwaal’ van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
Hij brengt mij op de heerbaan van zijn wetten / en ’t goddelijke recht, 023a : 2
De Heer is mijn herder! Hij waakt voor mijn ziel,/ Hij brengt mij op wegen 023b : 2
Was ik een schaap, was Hij mijn herder,/ was ik een schaap, Hij bracht mij verder 023d : 1, 4
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen. 029 : 5
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande. 035 : 7
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan. 052 : 2
die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
Gij bracht ons in des vijands netten./ Hij heeft het tuig ons aangelegd 066 : 4
en brengt U, Heer, de offeranden,/ U in benauwdheid toegezegd. 066 : 5
De wereld brengt U huldeblijk,/ want heel de wereld is uw rijk, 068 : 11
Vrijwaren zal Hij Sion en behoeden,/ in Juda’s lot brengt Hij een ommekeer. 069 : 9
Tarsis en Scheba’s verre stranden, breng hem uw overvloed. 072 : 3
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht. 076 : 7
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16
Gij waart goedgunstig voor uw land, o Heer,/ in Jakobs harde lot bracht Gij een keer. 085 : 1
Gij koos, Heer, het land tot het uwe,/ hebt de keer voor Jakob gebracht. 085b : 1
buigen voor uw zetel neer,/ brengen uwe naam de eer. 086 : 3
de golven en de wind brengt uw bevel tot vrede. 089 : 4
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft, 095 : 1
Breng aan de Heer met reine handen,/ breng aan de Here offeranden, 096 : 4
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm. 098d : 1
Alle volken, alle rijken / brengen Hem hun huldeblijken. 102 : 10
aan Israël zijn trouw verpand:/ uw kinderen breng Ik naar dit land, 105 : 4
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21
Zie, uit de moederschoot van ’t morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Voor ’t oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen, 116 : 8
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht: 118 : 5
Gezegend zij de Heer, die mij behoedt / en die de volken brengt onder mijn voet. 144 : 1

want Gij zult ons brengen naar heilige grond 151 : 3
Breng nu, o God, uw werken aan de dag 156 : 1
en heeft aan Israël gebracht 158a : 1
Ik breng mijn vader lekkernij 165 : 2
Waar brengt Mozes ons naar toe? 167 : 10

de schreven brengen geen geluk	177 : 4
en breng mij in jouw huis	186 : 3
Gij bracht mij tot in deze nacht	250 : 11
die troost brengt met het vergezicht	259 : 3
Breng ons in het reine met U en met elkaar	291d
Breng ons naar de heilige stede van uw vrede.	317 : 3
’t water brengt ons weer aan land.	352 : 5
Het woord, van God gegeven,/brengt ommekeer,	361 : 4
Wij brengen U de druiven,/wij plengen U de wijn,	365 : 5
Ik zelf, de Heer, ben uw God,/die u bracht uit het land Egypte	372 : 2
Bij name geroepen,/naar buiten gebracht,/een weg voor ons uit.	424 : 4
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.	425
want Hij brengt in uw ballingschap een keer,	450 : 2
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht	455 : 5
Ik breng een rechter aan het licht,/zo spreekt de Heer, en zijn gericht	459 : 1
Wij wachten op de koning / die ons de vrede brengt,	461 : 1
Breng ons naar de morgen / wacht niet langer meer!	463 : 8
breng uw schatten de verheven / in de stal geboren Heer.	468 : 2
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal	469 : 1
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht.	469 : 9
Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis.	470 : 7
grote blijdschap, goede tijd,/dat brengen wij bij deze,	472 : 1
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht.	479 : 1
Stille nacht, heilige nacht! / Vrede en heil, wordt gebracht	483 : 3
die ons heil ter wereld bracht,/antwoord op ons hopen.	486 : 1
dat Hij vrede ons brengt, vrede ons brengt / in excelsis gloria.	495 : 2
Hij is geboren in de nacht / en heeft de wereld ’t licht gebracht.	495 : 4
Gij morgenster en mensenzoon,/breng ons de nieuwe tijd,	496 : 3
Klaarlichte nacht,/Gods engelenmacht,/brengt glorie aan God in excelsis.	508 : 3
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,	511 : 5
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.	511 : 5
en brengt ons in het hemelrijk./ Halleluja, halleluja!	515 : 6
als Hij maar een knieval bracht / voor zijn tegenstander.	539 : 3
gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand.	549 : 3
om volheid ons te schenken,/ zijn dorst bracht lafenis.	581 : 1
Hij brengt ons naar de overkant,/Hij leidt ons naar ’t beloofde land.	606 : 3
Wij komen als geroepen / en aan het licht gebracht.	612 : 1
God, breng ons zelf op adem / en treed in ons bestaan.	612 : 3
de offerande is gebracht,/ de vrede is verworven.	618 : 5
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x)	622 : 2
De vijand heeft, verslagen,/ zijn prooi bij Hem gebracht:	623 : 3
Hij brengt mij aan de poorten / van Sions gouden stad.	623 : 9
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht,	632 : 1
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis.	646 : 2
Als een vader mij beschermend, / breng je inzicht, harmonie	685 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als Geest die zeven gaven brengt	692 : 7
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk.	692 : 7
wij loven je om / adem die je brengt.	697 : 3
zijn Geest getuigt zeventigvoud,/ brengt ons in alle staten.	699 : 1
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is	701 : 3
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht!	721 : 2

Gelukkig zij die vrede brengen,/ want zij zullen kinderen van God worden genoemd. 734 : 9
en bracht ons in de vrede:/ dank God voor Willibrord! 743 : 1
de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land. 763 : 1
En als Gij ons brengt in uw schuren / ten tijde der eeuwigheid, 765 : 6
Hij de grote koning,/ die verzoening bracht. 777 : 3
Ik bracht hem in mijn moeders huis / en waar ik ben geboren. 808 : 3
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood. 812 : 3
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2
Dat heeft Hij aan het licht gebracht:/ de mensen zijn van zijn geslacht, 825 : 5
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht? 908 : 5
en vrezen niet de morgen,/ wat hij ook brengen mag. 910 : 2
Wat de toekomst brengen moge,/ mij geleidt des Heren hand; 913 : 1
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand, 913 : 4
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt, 929 : koor 1
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in 't bloed /is dat genade? 941 : 1
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
Het verleden bergt de toekomst,/ wat die brengt, je weet het niet, 982 : 2
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3

tot bloeien Brengen
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2

ter dood Brengen
brengt zij het leven enkel nog ter dood, 156 : 2

(ter) eer Brengen
Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer. 057 : 5
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer. 100b : 1a

Wij vieren 't feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer 620 : 11
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer, 705 : 4

ten val Brengen
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x) 622 : 2
houd Gij mijn voeten op uw wegen,/ dan brengen zij mij niet ten val 908 : 6

ter wereld Brengen
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht 455 : 5
en zing omdat Maria / Gods woord ter wereld brengt. 738 : 1

Brengen tot
Zij brengt het zelfs tot koningin 172 : 12

tot elkaar Brengen
Des Heren tafel brengt / ons tot elkaar in vrede. 672 : 5

Breuk
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen. 1014 : 3

Brief

met een brief en met een zwaard 189 : 1
Wie hij opzoekt krijgt een brief 189 : 3
Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt, 976 : 2

Bries

een koele bries die zuivert. 691 : 1
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet. 853 : 3

Briesen

De vijand sluit mij in, o God!/ Ik hoor hem briesen, hoor hem brallen, 017 : 4

Briesje

een briesje of een storm / die alle rust verstoort. 676 : 1

Broeden

Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag; 701 : 1

Broer, broeder

Gij hebt verhoord! O God mijn Heer, ik zal / U loven voor mijn broeders overal 022 : 9
'O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen, 022 : 9
Maar ik, ik ging in zak en as / alsof het voor een broeder was, 035 : 4
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9
om u met vrede te ontmoeten!/ Om al mijn broeders binnen u, 122 : 3
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,roep ik jou vrede toe! 122b
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1

Daar fop je broer en vader mee 165 : 5
zijn broeders treden nader 166a : 1
zijn jas wordt afgenomen 166a : 2
hij daar zijn broeders komen 166a : 4
Maar zijn de broers ook echte broers? 166a : 5
dat hij een broer is. Hij staat in 166a : 6
Het kan niet waar zijn: heeft die broer 166a : 7
'Straf mij, zijn broer, met slavernij 166a : 7
'Ik ben het, Jozef, jullie broer! 166a : 8
zegt hij: wie instaat voor zijn broer 166a : 9
Jozef zoekt zijn grote broers 166b : 1
en de broers ze moeten buigen 166b : 5
tot een lieve broeder zijn 210 : 4
dan deze mens om mee te leven / een God die onze broeder is. 489 : 2
O broeder in ons midden, / Gods strijd om ons bestaan, 499 : 5
heeft een menselijk gezicht,/ aller mensen broeder. 528 : 3
Ik ben er niet voor u alleen,/ mijn andere broeders zijn er nog, 626 : 6
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht, 742 : 2
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
Laat Jezus dan mijn broer zijn en mijn zegen 949 : 3
de broeder kent de broeder / als een die voor moet gaan. 991 : 2

Broederlijk

verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3

broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe. 375 2

Broertje dood
een broertje dood. We vieren feest 185 : 3

Brokaat
dat is de zijde, het brokaat waarin Gij, vorst, U vinden laat 469 : 11

Bron
Het woord des Heren is volmaakt,/ bron van leven. 019a : voorz.
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi' 23a : 1
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Bij U is de bron van het leven / en in uw licht zien wij het licht. 036a
Dan ga ik op tot uw altaren,/ tot U, o bron van zaligheid. 043 : 4
God is de bron, de klare wel,/ springader voor heel Israël, 068 : 9
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken. 074 : 9
Maar aan de bron van zijn verbond gedrenkt,/ heeft Israël de trouw van God gekrenkt. 078 : 6
Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval, 084a : 3
En dansend zingen zij: 'Mijn bronnen zijn in U.' 087a : Antif. A
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval, 104 : 3

Vol vreugde put je water uit de bron van bevrijding 153 : 3, voorz.
de Eeuwige heeft mij redding gebracht 153 : 2
die uw bron ontsluit voor mij 188 : 4
In den beginne als een bron van weten 197 : 1
Gij bron van tijd en eeuwigheid 204 : 1
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt 205 : 3
Bron van het goede, die ons zo behoedde 212 : 4
bron die wij horen als wij tot Hem keren, 217 : 1
O bron van alle leven 233 : 3
Gij, milde bron van zegeningen 245 : 1
drinkend uit de ene bron 283 : 3
bron van geluk voor wie Hem wil geloven 304 : 2
bron, water en stroming 306 : 2
Zalig de man die gelooft,/zalig de vrouw aan de bron. 321 : 5
komen wij tot U, o bron van leven. 355 : 1
Water, water van de doop,/uit uw bron ontspringt de hoop: 358 : 5
de bron waaruit het leven springt,/het liefdevuur dat ons doordringt. 360 : 2
uw woord de bron waaruit wij willen drinken. 362 : 3
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron, 373 : 4
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in 379 : 5
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
Water, bron van leven! 424 : allen
Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem. 424 : 6
Wij staan aan een kribbe, aanschouwen de bron, 503 : 1
Als een bron zijt Gij begraven,/ als een mens in de woestijn. 527 : 4
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn. 540 : 9
o bron van al het goede,/ waaruit mijn leven welt. 576 : 4

Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven. 596 : 4
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven. 596 : 5
De toekomst is al gaande,/een bron in de woestijn 605 : 3
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet: 619 : 3
Liefde is licht, uit Hem geboren / die zelf de bron van liefde is. 636 : 3
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
Gij zijt het water ons ten leven;/ de bronnen van de eeuwigheid 653 : 3
O Gij die als een bron ontspringt / in elk die tot U komt en drinkt. 653 : 3
springende als een fontein,/ bronnen geslagen als wonden. 659 : 4
o balsem die ons werd bereid,/ o bron van vuur, o levend woord. 670 : 2
Hij is een bron van hoop / in alle dorst en duur. 686 : 2
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten. 691 : 3
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein, 700 : 2
schenk ons leven uit uw bronnen;/ door uw adem aangeraakt 726 : 6
Kom zing het lied van Eva,/de bron vol levenskracht, 738 : 1
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft. 742 : 1, 8
zal uit de bron ontspringen / van God ons middelpunt. 747 : 5
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774
Bij de bron van leven / komen zij op kracht. 777 : 5
over ons: wil ons genezen,/ bron van liefde, liefde zelf! 791 : 6
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt 793 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt, 793 : 2
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn; 793 : 3
De bron des levens is vlakbij,-/ Gods toekomst opent zich voor mij. 804 : 2
O, Christus, bron van lentebloei,/ doop ons in U om onze groei; 817 : 1
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw 817 : 4
de bron waarin ik uitmond,/ verlaat mij, blijf mij trouw. 857 : 1
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.880: 3
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn. 895 : 1
bronnen, vissen in de stroom. -/overal is ’t goed te wezen. 903 : 4
als een bron van Sion zijn,/ die ontspringt in de woestijn. 911 : 1
Als Gij niet zijt / de grond waarop ik sta / de bron waaruit ik put 926
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/ een bron die uitbreekt / in mijn woestijn; 929 : 1
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij. 987 : refr.
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden 998 : 4

Brood

hen die mijn volk als was het brood verslinden? 014 : 3; 053
zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn. 023b : 4
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
zo wordt het brood voor ons geboren / waar Gij zijt voorgegaan. 065 : 5
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven 078 : 8
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer. 078 : 9
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1
As is ’t brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. ‘k Ben vergeten 102 : 4
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4

Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan. 127 : 2
‘Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9
Uw dagelijks brood schenkt Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede. 147 : 5

leert schamel brood te prijzen 152 : 5
geen levend water meer, geen brood, geen wijn -, 156 : 3
en Jozef zorgt voor brood 166a : 3
bij Jozef om hun brood 166a : 4
ik zorg voor jullie brood.’ 166a : 8
Gezegend Jozef, die met brood 166a : 9
Wie honger heeft krijgt brood 166a : 10
zijn brood deelt in het schrale land 172 : 10
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft 221 : 3
die het brood uit de aarde doet groeien 229 : 1
breek het brood en deel het uit 232
Die met ons deelt het brood als onder vrienden: 234
Heer, uw nabijheid is mijn brood. 244 : 3
in ’t breken van het brood zijt Gij 255 : 2
De mensheid zonder God, de mensheid zonder brood 272 : 3
Tafel van Een, brood om te weten 276 : 3
het brood, dat Gij ons breekt. 280 : 6
Ik deel het brood / dat Pasen sticht 282 : 3
Dit brood in onze mond 282 : 4
die ons schenkt in de woestijn / brood en wijn 287 : 4
graan dat brood wordt voor uw volk in / overvloed 319 : 6
Uw woord is daad, o Vader, / werd brood in de woestijn, 345 : 1
Hij zal zijn leven geven, / hij maakt zichzelf tot brood - 346 : 8
wordt tot het brood verzameld / dat aller leeftocht is. 346 : 9
Wij wijden U de schoven,/wij wijden U het brood, 365 : 4
want brood komt uit den hoge / van bij de Here God 365 : 4
de broden op de tafel - / tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 6
Leven schenkt Ge ons mensen, Heiland, levend brood. 374 : 5
Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven. 375 : 2
totdat brood en wijn mij geven / deel, o Christus, aan uw leven. 376 : 2
dat in ’t brood dat wij hier eten / wij met God zijn aangezeten, 376 : 4
eten ’t brood van uw genade / tot genezing, niet tot schade. 376 : 7
als ik zal zijn aangezeten en het brood met U zal eten. 376 : 7
Zoals ik ben, in U te zijn / en Gij in mij, in brood en wijn: 377 : 5
Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen, 378 : 1
Breek ons, Heer, het brood,/als bij die getrouwen, die Gij na uw dood 379 : 1
Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/om in brood en wijn 379 : 2
met het brood gebroken / méér dan wijn: uw wezen, 379 : 4
brood dat ons van vrezen / doet genezen. 379 : 4
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein. 380 : 3
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
Zeven is voldoende,/ brood en vis, 383 : 3
Voed ons met uw leven,/vis en brood, 383 : 4
Die zelf het brood der broden,/de wijn der ranken is. 384 : 6
Wij delen, wij delen gewoon het dagelijks brood. 385 : 2

Dit brood houdt ons in leven,/door God is het gegeven.	385 : 2
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn.	386 : 1
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
met het brood van gerechtigheid,/met de wijn van zijn koninkrijk.	386 : 3
Als wij weer het brood gaan breken / dat Gij, Heer, ons geeft:	387 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood,	388 : 1
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat,	389 : 1
Het brood in de aarde gevonden,/het brood door handen gemaakt,	390 : 1
het brood van tranen en zorgen,/dat brood dat naar mensen smaakt.	390 : 1
Het brood van oorlog en vrede,/dat dagelijks eendere brood,	390 : 2
het vreemde brood van de liefde,/het stenen brood van de dood.	390 : 2
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed,	390 : 3
het brood van ons samenleven,/die schamele overvloed.	390 : 3
Dat brood dat wij moeten eten/om niet verloren te gaan.	390 : 4
Daags voordat Hij gestorven is,/heeft Hij het brood genomen:	391 : 3
Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood?	392 : 1
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis,	392 : 2
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem,	391 : 4
en mij begeef tot brood en wijn / om één met U,mijn Heer, te zijn -	393 : 1
en Gij het brood des levens zijt,/de beker van de dankbaarheid -	393 : 2
Voor wie bij Jezus willen zijn: / brood en wijn.	394 : 4
Wij gaan rond met het brood,/wij gaan rond met de wijn,	395 : refr.
dat het brood ons werd gegeven / als een teken van zijn leven,	395 : 2
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken.	396
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer,	400 : 1
naar U, naar alles wat U geven wilt / in brood en wijn.	400 : 5
Zoals dit brood, dat wij breken,/verstrooid was over de bergen	402a : vz.
en nu geworden is tot dit brood dat wij breken:	402b : vz.
Brood, dat ons doet leven!	424 : allen
wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt.	451 : 4
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood.	453: 3
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood.	453 : 5
‘Deel met elkander / het brood van alledag.	456 : 6
Hij zit bij ons aan tafel, / Hij deelt met ons zijn brood,	499 : 4
is zelf het brood dat honger stilt: ons levensbrood, de Zoon van God.	534 : 3
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven	536 : 4
Schenk uw brood aan de geboeiden/schenk uw troost aan de vermoeiden.	537 : 2
Veertig dagen zonder brood,/ Hij is niet bezweken	539 : 2
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven	556 : 4
Om het brood, Heer, dat Gij breekt,/ om de beker die Gij reikt,	558 : 4
geef alle dagen, o / Christus, dit brood ons.	559 : 3
zend ons met vrede en brood,/ Heer tot de mensen.	559 : 4
Maar aan het maal des levens geeft / Hij zich aan hen als brood dat leeft.	565 : 2
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn.	565 : 3
Hij komt tot ons als lotgenoot,/ Hij deelt zich aan ons uit als brood,	565 : 4
want Eén breekt het brood / om met ons te leven / midden in de dood.	566 : 1
etend van het brood / dat Hij heeft gegeven / midden in de dood.	566 : 3
wees voor ons het brood,/ dat wij in U leven / midden in de dood.	566 : 5
voor de Grieken en de Joden:/ brood gebroken.	567 : 7
het brood,het kruis, het tuinmanswoord,	579 : 3

Wij delen brood en wijn./ Al waren onze zonden 604 : 3
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn, 618 : 7
om ons het brood te breken / van zijn verkondiging. 644 : 3
en breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn! 646 : 3
deelt met ons het dagelijks brood,/ de Heer is onze reisgenoot. 646 : 4
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan. 647 : 2
Gij zijt het brood van God gegeven,/ de spijze van de eeuwigheid; 653 : 2
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood. 653 : 2
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor 't eeuwig goed de boze 654 : 3
Bid om de geest,/ om het brood en de wijn, 656 : 3
Hij leeft waar het brood wordt gebroken,/ Hij leeft van hand tot hand. 667 : 4
Vorm ons naar Christus' beeld,/ door woord en brood en wijn. 672 : 4
Wij teren op het woord,/ het brood van God gegeven, 687 : 3
Als alles is volbracht / zal Hij voor ons een stad / van brood en spelen zijn. 689 : 3
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms even – soms ook niet. 700 : 3
U voedde mij met hemels brood,/ als levensgraan stierf U voor mij. 707 : 2
zoals Gijzelf u in de dood / hebt uitgedeeld, o brood dat leeft. 712 : 4
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood- 715 : 3
Hij wint zijn brood en leeft,/ maar, Here, is dat leven? 717 : 2
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen? 717 : 2
moeten we U vergelden,-/ dank voor 't dagelijks brood. 718 : 1
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind. 720 : 5
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood; 745 : 4
men breekt uw volk als brood,/ men heeft ons opgejaagd. 756 : 7
Een deel van het zaad ging verloren,/ een deel van het zaad werd brood, 764 : 2
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
elkanders brood en wijn,/ elkanders woord van trouw. 788 : 1
Hij wordt uw brood en wijn - / en dit geheim is groot. 788 : 3
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4
dat zij de zegen proeven / van vruchten, brood en wijn. 819 : 4
als we adem, woord en brood / hebben gedeeld, geproefd; 820 : 1
De dans leek te breken, maar Ik deel de het brood. 839 : 4
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond. 840 : 3
dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood. 845 : 1
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen - 845 : 3
breek brood, drink bloedrode wijn. 846 : 5
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2
Geeft Gij ons nu een steen,/ meester, voor brood? 917 : 2
Ik ben gegeven als je brood./ Ik ben in leven en in dood je vriend. 934 : 3
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs. 968 : 2
Hoe goed, o Heer, is 't hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer, 975 : 4
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2
Ons manna komt van boven,/ ons dagelijkse brood. 979 : 12
waar de wijde akkers zijn,/ bij het brood en bij de wijn. 980 : 2
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,/ zijn lichaam is het levend brood. 981 : 4
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde. 986 : 3

Gij, die geen stenen geeft voor brood,/ wees met uw kinderen in nood; 995 : 1
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2
brood voor hun knagende magen - / niemand een brood in de hand. 1003 : 2
Zoekend naar brood lijden zij honger,/ zoekend naar water lijden zij dorst. 1005 : 3
Maak ons uw brood, breek ons voor allen,/ U bent de vredevorst. 1005 : 3
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4
Geef vrede door van hand tot hand,/ als brood om uit te delen; 1014 : 3

Brooddronken
Al gaat een mens brooddronken 't leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6

Broodhuis
Gij die een broodhuis voor ons zijt,/een wijngaard die het hart verblijdt, 389 : 4

Broos
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13
Hij immers kent ons broze / bestaan, want stof zijn wij, - 103a : 3
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht. 103c : 3

Dit broze mensenleven,/ verloren in de tijd, 758 : 3
Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos. 850 : 4
Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,/ hebt boven 't nameloze mij uitgetild, 920 : 1
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt. 975 : 2

Brouwen
wanneer het stormt in 't wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4

Bruid
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Egypte zal U eren./ Het morgenland strekt als een bruid 068 : 11

Zoals een bruid haar man verblijdt 176 : 3
loof bruid, uw Bruidegom 273 : 5
het leven is ontloken,/de bruid heeft zich versierd. 384 : 2
God kiest jou als zijn liefste uit,/voor Hem ben jij de ware bruid! 464 : 3
Hij is mijn liefste, ik zijn bruid,/ ik treed Hem zingend nader. 518 : 5
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre 629 : 2
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde, 629 : 7
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid; 701 : 4
zal ik u zien zoals ge zijt,/ de bruid van onze Heer? 737 : 1
van aangezicht tot aangezicht / met God en met zijn bruid. 737 : 8
maar innerlijk zijn zij als lieflijke bruiden, 752 : 2
Jeruzalem is als een bruid getreden / voor God in wit en goud 766 : 2
gaan vrede en rechtvaardigheid / als bruidegom en bruid. 767 : 1
geschapen Hem ter ere,/ de bruid van zijn verbond, 968 : 1
de bruid, de hoge vrouwe,/ de kerk die zegepraalt. 968 : 4
De bloemen en de heesters / als sluiers van een bruid 979 : 8

Bruidegom
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom, 019 : 2

Loof bruid, uw Bruidegom	273 : 5
Maak de tafel klaar / want de bruidegom komt spoedig	453 : 5
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
mijn koning en mijn bruidegom,/mijn hart wil ik U geven.	518 : 1
Gij slapenden, ontwaak/ de bruidegom genaakt!/ Halleluja,	749 : 1
gaan vrede en rechtvaardigheid / als bruidegom en bruid.	767 : 1
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig.	907 : 1
Ik heb U lief, - o kom dan, kom,/ Christus mijn bruidegom!	908 : 2
dankt aan zijn dood het leven,/ Hij is haar bruidegom.	968 : 1

Bruidsvertrek

die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom.	019 : 2

Bruiloft

’t zal bruiloft in haar straten zijn	176 : 3
dat wij met U leven. / Laat ter bruiloft komen,	379 : 3
De bruiloft is gekomen,/de tafel aangericht,	384 : 5
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land!	526 : 4

Bruiloftsfeest

Wij zijn op het bruiloftsfeest genood / met Jezus en met Maria.	525 : 5
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest.	657 : 4

Bruiloftsgast

Wij willen de bruiloftsgasten zijn / van Kana in Galilea.	525 : 1

Bruiloftsmaal

het bruiloftsmaal bereiden / zijn grote naam ten prijs.	747 : 5

Bruiloftsstoet

dat wij samen lachend lopen / in uw grote bruiloftsstoet	793 : 1

Bruiloftswijn

Wij drinken daar van de bruiloftswijn./Wij willen van harte vrolijk zijn	525 : 1
wordt als bruiloftswijn van kracht.	584 : 7

Bruiloftszaal

Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan ’t avondmaal.	749 : 2

Bruisen

met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed.	075 : 5
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier.	098b : 3
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding	098c : 2
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water…	126b
Gij maakt ons vurig dat het bruist / als jonge most.	679 : 4

Brullen

O Heer, hoelang nog ziet Gij toe?/ Zijt Gij hun brullen nog niet moe?	035 : 5
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw	102 : 6

Bruut

Hier wordt paal en perk gesteld / aan der wereld bruut geweld, 048 : 1
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1
uw gunst is ons van node./ Als brute stieren gaan, o Heer, 068 : 10
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht. 099 : 3
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld 149 : 4

Buffel

Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5

de buffel en de rat 163a : 4

Bui

Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2

Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren, 510 : 4

Buidel

Daar ligt hij die zijn buidel had / tot schutse en tot schat.' 052 : 4
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt, 126b

Buigen, zich Buigen, Gebogen

word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
Al wat op aarde is laat Gij / zich buigen voor zijn heerschappij. 008a : 5
maar 't boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Nauwelijks hadden ze van mij gehoord,/ of bevend bogen zij zich voor mijn woord. 018 : 13
Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem. 029 : 3
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
Ik heb de Heer vurig verbeid:/ toen boog Hij zich over tot mij, 040a : 1
Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid. 066 : 1
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog! 103c : 5
hun hart, in zijn gericht / geslagen en gebogen, 107 : 5
Buig, aarde, voor die grote God en spring en dans voor je Heer; 114a : B
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam. 122b
Zo zal ik naar Gods woning gaan / en buigen voor zijn groot gezag 132 : 4
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen, 143 : 2

zich buige al wat leeft, 160a : 3
en de broers ze moeten buigen 166b : 5
tot al uw schepselen zich buigen 248 : 4
wie buigt voor beelden wordt misleid 310 : 1
Uw mild gelaat / blijft over 't kind gebogen; 348 : 7
voor wie de halmen buigen - / tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 4
Heel de wereld buigt voor U/en bewondert uwe werken. 413 : 1
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind, 459 : 4
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: 'Christus is Heer' 467d
Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind. 498 : 4
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht, 526 : 1

Juich voor de koning van de volken / buig voor zijn opperheerschappij, 526 : 4
Alle leven moet zich buigen,/ voor U buigen mettertijd, 557 : 3
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige / wil ik mij buigen 587 : 6
Zij die zich als eersten buigen / over leven in haar schoot 631 : 2
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen, 687 : 1
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
zo buigen wij ons samen door uw Geest / naar U, o God, en bidden met één mond. 715 : 1
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft. 742 : 1, 8
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt. 755 : 2
richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd. 769 : 3
Volken, vorsten, machten / buigen voor het Lam, 777 : 4
buigen voor de liefde / die hen overkwam. 777 : 4
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
Wij buigen ons voor zijn gericht / en vinden zo zijn aangezicht. 831 : 6
Hij buigt zich over het bestaan / van hen die door de diepten gaan. 869 : 5
Ik noem U, maar ik ken U niet,/ ik buig mij, maar ik ben het niet 944 : 2
Maar wie zich heeft gebogen / voor wat Hij geboden heeft, 990 : 5

Buik
met je buik van leegte vol 188 : 3

Buit
breid over mij uw vleugels uit,/ de vijand is belust op buit: 007 : 1
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,/ hun tot een buit. 022 : 7
in vrouwenhanden valt de buit / van boze legerscharen. 068 : 4

Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot, 621 : 3
nu spreidt de hel zijn buit / voor Christus' voeten uit 623 : 3

Buiten
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2

dat Noach weer naar buiten mag 163a : 4
maar lang rammelt buiten nog de tamboerijn 174 : 5
laat niemand buiten staan 186 : 5
buiten uw woord niets zoeken meer 240 : 6
deur die naar buiten openstaat 276 : 1
Bij name geroepen,/naar buiten gebracht,/een weg voor ons uit. 424 : 4
Wel schijnen zij enkel geringen van buiten, 752 : 2
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten, 906 : 6
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen 998 : 2

te Buiten gaan
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36

Buiten staan
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan? 977 : 5

Buitenland
De heer gaat naar het buitenland 180 : 1

Buitenspel staan
staat trots maar eenzaam buitenspel 173 : 5

Bukken, Gebukt
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Hij zal voor zijn macht u doen bukken,/ teniet doen in het stof. 052 : 3
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door 's vijands druk: 055 : 1
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
gebeukten en gebukten, in zijn rijk is gerechtigheid. 103a : 2
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4

gebeukten en gebukten / in deze boze tijd 438 : 4
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood. 453: 3
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk, 482 : 2
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3

Burcht
Een burcht voor wie in nood verkeren,/ een vaste burcht is onze Here. 009 : 5
Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,/ mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder. 018a : 1
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
De Heer is mijn burcht, mijn behoud: voor wie zou ik beducht zijn? 027b : 1
wees mij dan, Gij geduchte,/ een burcht om in te vluchten. 031 : 2
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Hij is met ons, Hij wendt ons lot./ Een vaste burcht is onze God. 046 : 2, 3
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen! 059 : 4, 7
want Gij zijt in benauwenis / de burcht die mijn vertrouwen is. 059 : 6
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
wie is mijn burcht, wie is mijn schild? Als Gij, Heer, mij niet helpen wilt, 094 : 8
die voor 't gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1

Een vaste burcht is onze God,/ een wal die 't kwaad zal keren; 898 : 1

Burg
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2

Burgerrecht
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft. 802 : 2
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden, 823 : 5

Burgertwist
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13

Buur
Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2

verzonden door buren, hun naam onbekend, 719 : 2

Buurvrouw
Hij neemt zijn buurvrouw bij de hand 173 : 3

Buurt
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4

Bij (insect)
Zij zwermden om mij heen als bijen,/ zij waren dreigend om mij heen 118 : 4

Bijbel
In de bijbel kun je lezen 189 : 3

Bijblijven
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem, 391 : 4
Het weten van zijn dood / blijft mij mijn leven bij. 563 : 4
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij. 800 : 5

Bijdragen
Op liefde hebt Gij ons / gebouwd, bedeeld met gaven. 974 : 2

Bijeen
netjes bijeen gebracht binnen de haag? 170 : 2
Aan de discipelen bijeen / was 't Christus zelve die verscheen 620 : 6
Door God bijeen vergaderd,/ één volk dat Hem behoort, 968 : 2

Bijeenbrengen
breng zo uw gemeente bijeen in uw rijk,/van de einden der aarde. 402a : vz.
breng zo ook uw gemeente bijeen / van alle einden der aarde. 402b : vz.
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen. 763 : 3

Bijeengaren
bijeengegaard en in uw boek geteld:/ alles ligt voor U open. 056 : 3

Bijeenhouden
Hij leeft in het huis van zijn Vader./ Daar houdt Hij ons bidden bijeen 667 : 5
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1

Bijeenkomen
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht? 058 : 1

Here Jezus, om uw woord zijn wij hier bijeengekomen 314 : 1
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen 916 : 2

Bijeenroepen
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen; 998 : 1

Bijl
en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1

Niet als een storm, als een vloed,/niet als een bijl aan de wortel 321 : 1

Bijna
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
Gij kroont hem als uw bondgenoot / en maakt hem bijna goddelijk groot. 008a : 4

Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond.	008c : 3
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden.	073 : 1
waar ’t leven bijna is geweken./ Men zegt: ‘Het is met hem voorbij,	088 : 2
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder;	094 : 9
God gaf hun bloei in ’t vreemde land,/ zij namen bijna de overhand.	105 : 8
In ’t licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen.	109 : 10
O vijand die met felle stoten / mij bijna hebt ten val gebracht,	118 : 4
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten.	119 : 33
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
dat ons de zege bijna nog ontging./ Halleluja, halleluja!	727 : 5

Bijstaan

nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood!	023a : 3
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad,	032a : 2
O Heer, ’t behage U mij bij te staan./ Gij die altijd mijn helper waart,	040 : 6
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen.	046 : 2
want mensenhulp is ijdelheid./ Nu God ons bijstaat in de strijd	060, 108 : 4
Werp uw macht in de strijd,/ kom om ons bij te staan.	080a : 2
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij.	110 : 2
aan de Geest, die ons bijstaat en helpt,/ in de eeuwen der eeuwen. Amen.	117b : 2
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen.	119 : 55
Gij hebt, o Heer, ons bijgestaan / en grote dingen ons gedaan.	126 : 2
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep.	146 : 3
Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x)	146c : 3
het volk en vee van Nabal bij	172 : 5
slechts met uw hulp, God, sta ons bij	236 : 3
die Uzelf ons hebt gegeven / ons in alles bijgestaan,	575 : 6
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat.	669 : 10
en zing van de Maria’s / die steeds Hem hebben bijgestaan	738 : 4
sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk.	745 : 1
O God als Gij mij bij wilt staan / dan zal ik niet versagen.	796 : 1
Kom laat ons voortgaan kinderen!/ De Vader staat ons bij.	799 : 5
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij.	907 : 2
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren.	953

Bijstand

niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt.	007 : 1
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken.	031 : 18
Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen,	102 : 8
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen.	119 : 55
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten	119 : 64
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden.	138 : 4
U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken.	141 : 1
Laat nimmer in de nood uw bijstand ons ontberen,	412 : 5
hoorde ’t kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen,	573 : 8

Bijster

Als wij uw sporen bijster zijn,/ Heer, geef ons denken moed;	848 : 4

Bijten, in het zand Bijten

Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand.	033 : 6

Bijzonder

de dag wordt heel bijzonder	222 : 2
je bent bijzonder en dat zal je blijven,/ hier onder ons.	956 : 2

Bijzijn

en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven.	069 : 9

Ceder
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3

Cederboom
Zoals de cederbomen / hoog op de Libanon,/ staan bij de levensbron 092 : 7
Zie op de Libanon Gods cederbomen,/ zij staan verzadigd door zijn regenstromen. 104 : 4

Chaos
Maar nee, gij brengt de chaos weer,/ Ik stort u in de afgrond neer. 082 : 2

Die chaos schiep tot mensenland,/die mensen riep tot zinsverband 322 : 1
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag; 701 : 1
Hij weerspreekt de chaos,/ tart het blinde lot. 777 : 6
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep? 850 : 2
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht. 933 : 1

Cherub
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3
Die troont daar op de cherubim,/ gedenk uw dienaar Efraïm, 080 : 2
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister. 080a : 1
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1

De cherub staat er niet meer voor./God zij lof, eer en prijs! 474 : 6

Christen
Loof God, gij christenen, maak Hem groot / in zijn verheven troon, 474 : 1
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust, 869 : 5
Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt: 910 : 1

Christenheid
Beschermer van de christenheid 239 : 5
Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis. 470 : 7
Wek de dode christenheid / uit haar zelfverzekerdheid; 967 : 2

Christengemeente
Christengemeente, jubel nu!/ Dit zijn u goede dagen. 643 : 8

Cimbaal
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4

Cimbel
Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn 150 : 2

Cipres
De doornstruik maakt plaats voor een groene cipres, 772 : 1

Cipressentuin
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5

Citer
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2

Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn	150 : 2
bij de harp en de citer en de tamboerijn	173 : 1,2,3
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom,	486 : 1, 2, 3

Complot

Want vreemden smeedden een complot / en hebben hun hand opgeheven.	054 : 1
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot.	140 : 5

Creatuur

Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle.	148 : 2
God zal zich openbaren / in heel zijn creatuur.	747 : 1
Want de Geest zal ons bestoken,/ nieuw wordt alle creatuur.	769 : 5

Daad

Heer, toon mij uw genade,/ straf mij niet naar mijn daden, 006 : 1
Zij die bevrucht zijn door het kwade/ gaan zwanger aan verkeerde daden 007 : 6
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7
en voor zijn daden./Roep het rond: Hij wreekt vergoten bloed. 009a : refr.
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./Geweldenaars treft zijn verbolgenheid. 011 : 2
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/omdat ik nooit geheuld heb met het kwade, 018 : 6
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden. 018 : 7
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
Omdat zij op het werk des Heren / niet letten, noch zijn daden eren, 028 : 3
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad 031 : 19
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a : 2
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk. 040 : 2
Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade. 046 : 3
't is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
Gods lof draag ik door de seizoenen;/ zijn daden houden stand. 052 : 5
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade, 059 : 6
Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad. 064 : 6
Gij antwoordt met geduchte daden,/ Gij treedt voor ons in 't krijt. 065 : 3
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer. 066 : 1
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen. 071 : 9
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht. 078 : 1
uw daden en uw tekenen vergat / die Gij de vaderen bewezen had. 078 : 3
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden. 079 : 3
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden. 079 : 5
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
Gij hebt mij door uw daden,/ o Here God,, verheugd./ Mijn hart is vol van vreugd, 092 : 3
Ik loof de daden Gods,/ zijn recht is hoog verheven. 092 : 8
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
Tijd is 't voor uw grote daden,/ eindelijk tijd voor uw genade. 102 : 6
van zijn grote daden meldt / en Jeruzalem vertelt, 102 : 10
Hij is een God van liefde en genade,/ barmhartigheid en goedheid zijn zijn daden 103 : 3
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade. 105 : 2
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
de Heer in 't midden der getrouwen./ Groot zijn de daden van de Heer, 111 : 1
de Heer, en zijn gedachtenis / eeuwig waar Hij zijn daden stelde. 111 : 2
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden. 119 : 26
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1
Rechtvaardig is de Heer in al zijn wegen,/ in al zijn daden is Hij ons genegen. 145 : 5
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2

Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x) 146c : 3
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed, 150 : 1

Gods grootse daden op heel de aarde 153 : 4
Grootse dingen en machtige daden 157c : 3
verlicht ons woord en onze daad 206 : 6
Aanbid Hem in uw daden./Dit is het eerste en grote gebod, 320 : 2
Dat woord stond Hem met raad en daad terzijde, 325 : 3
Uw woord is daad, o Vader, / werd brood in de woestijn 345 : 1
dat ik het in mijn daden / waarmaak aan iedereen. 345 : 2
Gewaden saamgeweven / uit daden die men deed. 384 : 4
loof Hem, die sterk van daad / de deuren binnengaat. 435 : 1
of boven in den hoge van genade/en vrede voor wie in des Heren daden 455 : 4
Zijn daden, zij zullen / de aarde vervullen, 550 : 3
het spoor van onze daden / klaagt ons niet langer aan. 581 : 4
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft. 601 : 3
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan, 642 : 7
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier, 674 : 3
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden 718 : 4
voor dromen en daden en alles dat leidt 719 : 4
Gods daden zijn niet na te meten:/ ook dit is najagen van wind. 720 : 2
van ’s Vaders grote daden./ Zo leven wij om Christus’ wil 723 : 1
Want groot zijt Gij en daden groot / zijn door uw hand gedaan; 767 : 5
en daad werd, mens van hoofd tot voeten, 826 : 1
Spreek zelf door onze daden / van vrede en genade. 838 : 3
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val 866 : 1
de glorie van uw daden,/ in tijd en eeuwigheid. 968 : 5
Wees vriendelijk in woord en daad / bewogen om Gods schepping. 1014 : 2

Daadkrachtig
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4

Daaglijks
In daaglijkse zaken,/ in slapen en waken, 752 : 3

(des) Daags
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Heer, die mijn heil, mijn helper zijt,/ des daags roep ik om mededogen, 088 : 1
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen. 119 : 62
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht. 121 : 3
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht. 134 : 1

Daags voordat Hij gestorven is,/heeft Hij het brood genomen: 391 : 3

Daar
de maan, de duizend sterren die daar branden, 008 : 3
‘Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind’. 010 : 2
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
daar is het goed rusten. 023f : 1
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
dáár te zijn – in het huis van de Heer,/ al de dagen mijns levens. 027b : 2

Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer, 036 : 3
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob ’t land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die ’t licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6
‘Daar ligt hij die God zo verachtte,/ die snoever van geweld, 052 : 4
die alles van zichzelf verwachtte./ Daar ligt hij neergeveld. 052 : 4
Daar ligt hij die zijn buidel had / tot schutse en tot schat.’ 052 : 4
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet. 064 : 4
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,/ tot U komt al wat leeft, 065 : 1
O God, de wonderen die Gij deed,/ toen Gij daar voor ons henen schreed! 068 : 3
uw erfdeel dat versmachtte. / Uw schare heeft zich daar gezet; 068 : 3
de handen haastig naar U uit,/ ook daar zult Gij regeren. 068 : 11
Men zal weer wonen in ’t beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken 074 : 3
Die troont daar op de cherubim,/ gedenk uw dienaar Efraïm, 080 : 2
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld 092 : 6
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede. 107 : 17
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.119 : 17
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in. 119b : 2
Efrata heeft uw naam gemeld,/ het veld weerklonk: ‘de Heer is daar!’- 132 : 3
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt, 148 : 1

hij daar zijn broeders komen 166a : 4
Wie wonen daar in die stad 175 : 2
Daar komt een man uit Anatot 177 : 1, 4
Daar roept God de grote vis 178 : 8
Daar zit die kleine tollenaar 186 : 2
Daar zit hij, hoog en droog 186 : 2
Daar gaat Saulus hoog te paard 189 : 1
daar kraait de wachter van de dag 204 : 2
Daar kraait een haan, een goed bericht: 205 : 1
Daar is geen offer, dat Hem meer verblijdt 211 : 2
Dit is uw dag want Gij zijt daar 214 : 6
De avond valt, de nacht is daar 250 : 4
over die ander, houd daar de wacht 260 : 2
Er heeft een stem gesproken,/de Heer was daar! 361 : 1
daar wordt de wijn geschonken / en mondjesmaat gedronken 385 : 3
daar vinden wij vrede, in overvloed. 385 : 3
Hier is de beker, daar de schaal: avondmaal. 394 : 3
profeten, martelaars vermelden daar uw eer. 412 : 2
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden, 412 : 2
Om daar in genade uw woorden als zaden 425

Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord,	434 : 1
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood.	453 : 5
als een profeet, wat riep je / daar in die woestenij?	456a : 3
Bet'lem is de stede, daar is 't geschied voorwaar.'/ Kyrieleis.	476 :3
daar zag ik een wonder dat 'k vertellen zal.	485 : 1
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal.	496 : 2
Daar was het leven argeloos, / verlosten waren zij.	496 : 2
in de woestijn ontloken,/als belofte bloeit Gij daar.	501 : 2
Wij gaan op weg naar Betlehem,/ daar ligt Hij in een stal	506 : 4
Die knielden daar in ootmoed neer,/ in ootmoed neer,	515 : 4
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven.	518 : 3
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: 'Heus, je bent niet wijs,	521 : 2
Wij drinken daar van de bruiloftswijn./ Wij willen van harte vrolijk zijn	525 : 1
Daar is een zee van mensen,/ ze snakken naar het woord,	532 : 5
Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort?	532 : 5
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 1
daar moet de koning wel tevoorschijn treden,	533 : 5
daar was Hij thuis en daar heeft Hij geleden.	533 : 5
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen.	539 : 1
daar zal melk en honing zijn,/de Heer zal onze koning zijn./Veertig jaren lopen…	541
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn.	561 : 3
Daar sprak Hij met zijn Vader en / ontving Hij nieuwe kracht.	570 : 4
'k Wil mij naar het kruis begeven / om daar met u mee te leven	573 : 14
en niemand, niemand komt Hem nader / daar in de donkere hof.	582 : 3
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val.	606 : 1
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren	609 : 1
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde	609 : 2
'Naar Galilea richt uw voet,/halleluja (2 x)/daar wordt gij door uw Heer begroet.'	617 : 15
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind -	626 : 3
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog.	701:2
Want stokt ons dansen in het graf,/ ook daar leidt God ons uit.	706 : 2
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld	727 : 9
Maar zij geloofden dat Gods hand / die hen tot daar geleid had	728 : 1
Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan	729 : 1
Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd,	737 : 2
Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis,	737 : 3
En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood,	737 : 4
Daar zijn de muren transparant,/ de deuren parelmoer,	737 : 6
op 't vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar.	737 : 9
Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier	737 : 11
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef	737 : 14
David is daar met harp en al,/ koormeester van de stad,	737 : 15
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart.	740 : 3
Maar daar is, alleluja,/ de redder in nieuw licht.	740 : 5
Johannes wijst op wie daar komt,/ het Lam van God, je redder,	741 : 2
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven.	764 : 3
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen.	746 : 7
en van de stroom des levens / drinken wij daar met God.	747 : 7
Wie komen daar? Een koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij.	750 : 5

Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5
Daar klinkt het halleluja / in volle zuiverheid, 750 : 7
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal! 750 : 8
Dáár eenmaal, zoals wij bemind zijn, beminnen. 752 : 7
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn. 753 : 1
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant. 753 : 2
De toekomst van de Heer is daar / en voor zijn voeten uit 767 : 1
Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd; 767 : 7
Daar staat de stoel van het recht,/ daar zal staan de tafel der armen, 773 : voorz.
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
Ik zal mijn naam vernemen daar,/ ik ga in hem verloren. 808 : 3
Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga. 810
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
Daar is geen hulp voorhanden,/ voorhanden dan van God, 901 : 2
in de dorre doodsvallei,/ o Gij rots, wees daar nabij! 911 : 5
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij. 917 : 1
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1
lag je daar tot iemand kwam,/ die jou meegenomen, 957 : 1
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7
De vogels die daar vliegen,/ zij geven hoog van God 979 : 7
in de wind daar is het feest,/ God is goed voor ons geweest. 980: 4

Daar (omdat)
en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen. 102 : 4

Daarboven
Ik wil de Heer daarboven / lofprijzen hier op aard, 146a : 1
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1

Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven, 472 : 1
Hij de / mijne,/ die het leven / mij zal geven/ hoog daarboven, 518 : 5
Lof, eer en prijs zij God / die troont in ’t licht daarboven. 704 : 3
God is tegenwoordig, die in ’t licht daarboven / dag en nacht de engelen loven. 906 : 2

Daarbuiten
Ons is daarbuiten in het veld / een mare vermeld/door Gabriël, Gods bode: 472 : 1

Daarbij
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: ‘Geen rechter zal het weten 010 : 4

Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij! 474 : 5
en daarbij stond Jozef die ’t warmen wou. 485 : 3
Wat God doet dat is welgedaan,/ daar laat ik het bij blijven. 909 : 3

Daarenboven
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas. 085b : 3

Daarheen
Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde. 327

Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen, 573 : 5
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon 963 : 2

Daarmede, daarmeed'
Daarmeed' ook onze leisen beginnen vrij. 476 : 2

Daarom
Daarom houden ze geen stand bij hun berechting, 001a : vz.
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! - 027 : 3
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor. 045 : 6
't is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10
't Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
Daarom, gij schepping wijd en zijd,/ verhoogt de Heer en wees verblijd! 148 : 6

Daarom nu ijlings opgestaan! 204 : 5
daarom, dat nu en nimmermeer 302 : 1
Daarom, dank God, de vrede die Hij geeft 450 : 3
Daarom zal zij de moeder zijn / van Gods geheim, een kindje klein! 464 : 4
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig. 528 : 4
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige / wil ik mij buigen 587 : 6
Daarom, zing Hem toe!/ Hij is onze Heiland./ Word zijn lof niet moe! 645 : 6
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind 837 : 4
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan! 864 : 4
Daarom lof zij de Here,/ in wie ons heil bestaat, 864 : 5
Daarom, o Here, dank ik U,-/ o dank Hem met mij, dank Hem nu! 869 : 4
Daarom ben ik nu aan 't treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren 980 : 5
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht. 981 : 5

Daarvoor
er gister al en ook daarvoor 185 : 2
Leer me U danken daarvoor, / leer me U danken daarvoor 483 : 2
Duizend, duizendmaal, o Heer,/ zij U daarvoor dank en eer. 575 : refr.

Daar zijn
in excelsis Deo,/o, waren wij ook daar. 471 : 3

Dader
Heer Jezus, maak uw kerk tot hoorder en tot dader 272 : 4
Zegen de Levende, jullie engelen,/ daders van zijn woord. 711a

Dag (znw)
maar die aan 's Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
haar wikt en weegt dag en nacht. 001a : vz.
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht. 018 : 6

De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
willen uw wondermacht / lofzingen dag en nacht. 021 : 7
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Ik zal Gods huis en zegenrijke tempel / bewonen dag en nacht, 023a : 4
Uw trouw en goedheid volgen mij,/ uw liefde, dag aan dag; 023c : 5
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Verblijven mag ik in het huis van de Heer / tot in lengte van dagen. 023e : 4
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5
want Gij zijt mijn heil, o Heer,/ 'k blijf U al den dag verwachten. 025 : 2
Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut: 027 : 3
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht! 027 : 7
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
dáár te zijn – in het huis van de Heer,/ al de dagen mijns levens. 027b : 2
Hij doet onder zijn schaduwdak / mij schuilen in dagen van dreiging, 027b : 3
De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag. 030a : refr.
Ik wil mij, Heer, in U verblijden,/ die hulp bood in de dag 031 : 6
Mijn dagen teren op in klachten,/ mijn jaren gaan voorbij 031 : 8
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag! 035 : 10
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2
Tranen heb ik onder 't klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis. 042 : 5
Honend vraagt men dag en nacht:/ 'Waar is God, die gij verwacht?' 042 : 6
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
De ganse dag staan mij voor ogen / mijn schande en mijn onvermogen, 044 : 8
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen. 046 : 2
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3
die zullen in hun overmoed / in 't midden van hun dagen sterven. 055 : 7
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag. 057a : 3
God zij geprezen met ontzag./ Hij draagt ons leven dag aan dag, 068 : 7
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13
Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen 072a : 2
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag, 073 : 1
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen. 073 : 5
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen. 074 : 10
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer 084 : 5
Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U. 084a : 4
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden, 089 : 7
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt; 089a : 3
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog. 090 : 3
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
En duizend jaar gaan als de dag / van gisteren voor U heen, 090a : 4
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen. 091 : 3
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn. 091a : 2
Klamp je maar vast aan Hem, Hij zal ons redden./Wij zullen leven tot in lengte van dagen. 091b : 4

tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5
verharden, als in Mozes' dagen./ Toen hebben tegen Mij getwist, 095 : 4
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Luister, luister naar mijn klagen,/ want ik roep U alle dagen. 102 : 1
en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen. 102 : 4
neergesmeten met geweld./ Ach, mijn dagen zijn geteld. 102 : 5
Loof de Heer van dood en leven,/ Hem die onze dagen telt. 103c : 4
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
De duisternis verslond de dag,/ zo triomfeerde Gods gezag. 105 : 10
Zijn trouw duurt voor tot in lengte van dagen. 117c : 3
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd. 118 : 9
Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open, 119 : 12
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne. 119 : 43
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten. 119 : 64
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag. 119a : 4
Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot 's avonds laat, 127 : 2
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht. 136 : 4
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1
Ten dage dat ik riep hebt Gij/ gehoord naar mij en kracht gegeven. 138 : 2
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6
en U bent voor mij en naast mij en om mij heen, elke dag. 139b : 1
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen. 143 : 5
Van dag tot dag roem ik uw majesteit,/ ik zegen U voor eeuwig en altijd. 145 : 1
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden. 145 : 3
Dat zeggen ons zijn werken,/ dat zeggen dag en nacht, 146a : 3
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen,/ die dag aan dag met Christus leeft? 146c : 3
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht. 149 : 3

het komt aan de dag 151 : 1
gij nachten en dagen, gij duister en licht 154a : 4
Licht en donker, dag en nacht 154b : 4
Breng nu, o God, uw werken aan de dag 156 : 1
't licht dat vandaag onze dag nog is 162 : 2
En dan komt eindelijk de dag 163a : 4
Sara, gezegend tot in onze dagen 164 : 1
Gun u geen rust bij dag en nacht 176 : 4
verliet zijn huis voor dag en dauw 185 : 1
laaft je alle dagen 188 : 2
die dag en nacht in banen leidt 204 : 1
daar kraait de wachter van de dag 204 : 2
De dag staat weer aan het begin 206 : 2
zolang het dag op aarde is 207 : 1
opdat wij wandelen als bij dag 207 : 4
Nu wordt het licht, de dag breekt aan, 208 : 1

Oefen, Heer Christus, deze dag	208 : 2
ook in deze nieuwe dag	210 : 1
dat Gij alle dagen weer	210 : 2
Laten wij zingend deze dag begroeten!	212 : 1
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
Al zal de hitte van de dag ons steken	212 : 5
de dag, de pas ontwaakte zon	214 : 1
helder als dag en zonneschijn	214 : 3
klaar als de dag met helder oog	214 : 3
Mijn licht, mijn dag, mijn zon zijt Gij	214 : 5
Dit is uw dag want Gij zijt daar	214 : 6
dit is een dag als duizend jaar	214 : 6
en houd u voor de dag bereid	214 : 7
Ontwaak, o mens, de dag breekt aan	215 : 1
Rondom wie bidden dag aan dag	215 : 2
over de dag van vroeg tot laat	215 : 4
En dat ons leven iedere dag	215 : 7
Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen	216 : 3
dank opgetogen Gods nieuwe dag.	216 : 3
De dag gaat open voor het woord des Heren	217 : 1
Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen	217 : 4
Dank U voor elke nieuwe dag	218 : 1
de dag wordt heel bijzonder	222 : 2
De week duurt zeven dagen lang	222 : 3
een achtste dag moet komen.	222 : 3
die ons alle dagen spijst	225 : 1
de dag een kleed van licht verstrekt	236 : 1
Dank voor de dag die is volbracht	236 : 3
des nachts de dag verborgen is	236 : 5
Nu is de dag voorbij gegaan	242: 1
omdat Gij dag en duister schept	243 : 1
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag	243 : 3
die ons tot aan zijn dag behoedt	243 : 7
Nu is de dag ten einde	244 : 1
al wisselen ook dag en nacht	245 : 3
voor elke dag, mij hier gegeven	245 : 3
van heel de dag vergeten zoudt	246b : 2
Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt	247 : 2
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij	247 : 5
De dag, door uwe gunst ontvangen	248 : 1
en wil mijn dagen bouwen	250 : 7
Ik weet dat ook de dag die komt	250 : 9
en de dag loopt nu ten einde	251
De avondwind draagt deze dag	252 : 1
Wat is een dag –een ademtocht!	252 : 3
rust deze dag al in Gods handen	252 : 4
Hij geeft mij dag en nacht	253 : 1
mijn taak bij dag, mijn droom bij nacht.	253 : 1
Vriendelijk licht, dat heel de dag	254 : 1
De dag gaat nu bij ons vandaan	258 : 1
Deze dag, het werk gedaan	262
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij	263 : 3

Er is een dag voorbij gegaan	264 : 1
De schemering voltooit de dag	264 : 2
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij.	265 : 3
die ons zoekt/ in het duister/die ons de dag hebt/toegezegd,	266 : 2
bij het verdwijnen van de dag.	267 : 1
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
engelen steeds om ons heen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
allen door uw trouw omgeven / bij dag en nacht	268 : 2
O Heer, ik zag / de nieuwe dag: / uw kind vergeet Gij niet	279 : 1
keer je om en zie Gods nieuwe dag.	286 : refr.
kracht onderweg / dag in dag uit.	303 : 3
zijn dag, zijn rust – gedenk, geniet!	310 : 2
één dag van feestelijkheid	311 : 4
Wij geloven dat de dag van de Heer heilig is -	312
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name	316 : 1
de dagen van ons leven / ten dode opgeschreven	322 : 3
een nieuwe dag, een vergezicht.	326 : 4
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt	342 : 4
Nu ik U heb gegeven / mijn woord op deze dag,	345 : 2
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.	362 : 2
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag!	364 : 4
het werk van onze dagen,/de garven van het land,	365 : 1
De dagen alle zeven / die staan in Mozes' wet,	365 : 2
voer mij door de schemering naar die volle dag,	374 : 6
alle zeven dagen,/Gij verzadigt/allen met uw offerdood.	383 : 4
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag!	412 : 6
en vervul ons met de kracht / van uw Geest bij dag en nacht.	415
zaaiend dag aan dag,/zaaiend in den brede	418 : 3
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht.	424 : 3
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht,	441 : 7
Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht.	444 : 2
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond,	451 : 4
wij leven ongehinderd,/de dagen zijn vervuld,	452 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit	455 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht	455 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem	455 : 3
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij.	460 : refr.
Zal er ooit een dag van vrede,/zal er ooit bevrijding zijn	462 : 1
door hun schijnsel wordt verdreven / tot een nieuwe dag die lacht.	462 : 4
dat je in de hemel dag aan dag / met ons, de engelen, wonen mag.	469 : 4
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid.	479 : 2
want de dag is niet meer ver, / bode van de luister	486 : 4
Eer zij God in onze dagen,/eer zij God in onze tijd.	487 : 1
Koning zijt Gij op de dag van uw geboorte.	490 : 1 vz.
Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt.	490 : 3 vz.
Maria ging op reis,/ een reis van zeven dagen,	497 : 1
Gij brandt uw eigen naam / voorgoed in onze dagen	500 : 2
Uit uw verborgenheid / nu aan de dag getreden,	500 : 3
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht.	502 : 1

bazuint het uit: de dag begint / die al het donker overwint!	504 : 1
De hartenklop van deze dag / laat zij ons horen, slag voor slag:	504 : 3
de dag zal zijn luister vertellen.	508 : 3
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes ’t licht verdragen,	510 : 1
is zeker met ons elke nieuwe dag.	511 : 7
De Heer zij dank op deze dag./ Halleluja, halleluja!	515 : 7
Wanneer wij in U groeien / smaakt elke dag ons zoet.	517 : 3
Zij volgden het teken,/de dagen werden weken,	520 : 2
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen;	536 : 1
de dagen en de nachten,/ de honger en de dorst,	538 : 3
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen.	539 : 1
Veertig dagen zonder brood,/ Hij is niet bezweken	539 : 2
Jezus, diep in de woestijn,/ veertig lange dagen,	539 : 5
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang	540 : 5
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang	540 : 8
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
de dagen alle zeven / en de geboden tien,	544 : 2
zij worden uitgezonden / de nacht uit in de dag.	544 : 3
verhogen zij de dag,/ verhogen zij het leven	544 : 5
Dit is een dag van zingen! / Voorgoed zijn wij bevrijd.	552 : 1
Dit is een dag van zegen,/ een dag van feest en licht,	552 : 3
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,	556 : 1
geef alle dagen, o / Christus, dit brood ons.	559 : 3
Heer van mijn hart, U bent gekomen / de nacht door naar uw grote dag,	569 : 4
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag,	576 : 1
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop het schrift van onze zonden	580 : 1
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de schuld van onze handen	580 : 2
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer doornageld boette	580 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer van God verlaten	580 : 4
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?	583 : 2
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed	591 : 4
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden.	596 : 1
De aarde die in ’t donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag.	599 : 2
De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag,	602 : 2
De eerste dag der week,/ de wereld is begonnen.	604 : 1
Uw licht is in mijn bloed,/ mijn lichaam is uw dag.	607 : 3
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht	608 : 1
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven	609 : 4
zonder hoop en zonder troost / slijten wij de dagen.	610 : 1
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen.	610 : 2
Gezaaid op hoop van zegen,/ de dag als vergezicht.	612 : 3
‘Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.’	617 : 9
zijn dag licht aan, zingt vrolijk / halleluja	618 : 5
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag,	619 : 2
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag.	621 : 1
God heeft de dood beteugeld, zijn grote dag breekt door!	623 : 1
Hij was door steen omsloten,/ maar heeft op deze dag	623 : 2
Christus, onze Heer, verrees,/Halleluja!/ Heilige dag na angst en vrees,/Halleluja!	624 : 1
heen is de nacht,/ de derde dag breekt aan.	625 : 3
Sta op! Een morgen ongedacht,/ Gods dag is aangebroken,	630 : 1

Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken, 632 : 1
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag, 639 : 2
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen. 643 : 4
Christengemeente, jubel nu!/ Dit zijn u goede dagen. 643 : 8
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf 645 : 5
Wij hebben dag en nacht verward,/ de nacht geprezen in ons hart 654 : 2
en onze dag verslapen. 654 : 2
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht 658 : 4
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag, 667 : 6
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag. 667 : 6
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen 672 : 1
Zij zullen allen op de dag des Heren,/ de grote, de geduchte, profeteren, 678 : 7
Als een moeder mij omhelzend,/ een omarming dag en nacht, 685 : 2
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is. 690 : 1
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint. 690 : 4
Kom en doorstraal mijn dagen, / Geest van God uitgegaan, 695 : 4
Kom Schepper, Geest Jij,/die de dag verlicht 697 : voorz.
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag; 701 : 1
Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint, 720 : 1
Maar een oneindig glorierijker dag / staat nog te wachten als op uw gezag 727 : 8
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4
naar het dag en nacht verbeide / vaderhuis, hun toebereid. 730 : 1
Gij zult ze blijven spreken / tot die dag aan zal breken / waarop het wachten is. 731 : 2
van dag tot dag ontloken,/ zo zien wij uw gezicht. 731 : 3
God geve mij, Jeruzalem,/ dat ik eens op een dag 737 : 5
en duizend jaren zijn er als / de dag van gisteren hier. 737 : 11
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag. 737 : 18
als in de eerste tijden,/ de dag van Willibrord. 743 : 4
Als God zich openbaren / zal op de jongste dag 747 : 2
de dagen van zijn leven. 748 : 3
Heer Jezus, ach, wat duurt dat lang / tot aan die dag der dagen. 748 : 5
Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft, 751 : 2
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn. 753 : 1
Laat komen, Heer, uw rijk,/ uw koninklijke dag, 756 : 1
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
Ten dage der grote genade / als God de gebeden beloont, 763 : 5
Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd; 767 : 7
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed, 769 : 6
God zegt: In het laatste der dagen,/ dan zullen, o Israël, 770 : 3
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag. 771 : 3
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij. 773 : voorz.
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden. 775 : 6
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood, 779 : 7
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon, 780 : 2
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan, 792 : 1

liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen. 793 : 3
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd. 795 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis). 821
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
God onze toekomst, God is onze Vader,/ Hij is het licht voor onze dagen uit. 827 : 2
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal, 827 : 4
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen 830 : 1
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht, 837 : 1
van de Heer die mijn dagen en nachten telt / en de Heer zegt 'kom' en ik kom. 840 : 1
dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood. 845 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
Ik was het vermaak van zijn dagen,/ terwijl ik speelde in 't licht. 846 : 4
in dagen van gemis / en moeite vindt U mij. 852 : 1
Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan. 856 : 1
Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is, 856 : 3
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd. 860 : 4
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag 868 : 4
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen. 876 : 4
Alles wendt Hij mij ten goede, / Hij is bij mij nacht en dag, 903 : 2
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag? 905 : 2
God is tegenwoordig, die in 't licht daarboven / dag en nacht de engelen loven. 906 : 2
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1
Hij geeft na donk're dagen / een mild en klaar seizoen. 910 : 1
Bevrijd van onze zorgen / begroeten wij de dag 910 : 2
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
Mijn dagen zijn door twijfel overmand,/ ik ben gevangen in mijn onvermogen. 942 : 2
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren. 953
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2
dat wie in Christus was, in Hem / zal blijven op de jongste dag. 960 : 2
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1
Van U getuigen dag en nacht./ Gij hebt ze heerlijk voortgebracht. 978 : 1
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen / en al mijn dagen zijn geteld. 981 : 3
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4
En omdat (sic!) voortaan te vieren / zegende Gij de zevende dag. 987 : 7
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin. 1002 : 4
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006

Dag (groet)
Dag jongen met je grote mond 185 : 2
Dag jongen met je kleine hart 185 : 3

Dagdromen
je droomde, je dagdroomde even 179 : 1,3

Dagelijks

Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt. 072 : 5
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam. 102 : 4
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft, 136 : 12
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede. 147 : 5

brengt dagelijks nader ons tot God 215 : 6
ons als kinderen aanvaardde. Hij wil dagelijks ons voeden, 341 : 1
Wij delen, wij delen gewoon het dagelijks brood. 385 : 2
Het brood van oorlog en vrede,/dat dagelijks eendere brood, 390 : 2
Uw kruisgang door de tijden,/uw dagelijkse dood, 543 : 2
deelt met ons het dagelijks brood,/ de Heer is onze reisgenoot. 646 : 4
moeten we U vergelden,-/ dank voor ’t dagelijks brood. 718 : 1
dagelijks heeft Hij u kracht en gezondheid gegeven. / Hij heeft u lief, 868 : 3
Ons manna komt van boven,/ ons dagelijkse brood. 979 : 12

Dagen

doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Hij heeft mij van mijn angst gered,/ en mijn verlossing daagt. 034 : 2
vertrouw op ’s Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen. 043 : 5
Voordat het zonlicht voor hen daagt / heeft hen uw toorn al weggevaagd. 058 : 3
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
Haast u om mij te redden, God!/ O Heer, doe uw verlossing dagen. 070 : 1
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen. 112 : 2
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44
Laat ’s morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen. 143 : 8

Laat dagen in de nacht 253 : 2
Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 1
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 5
van de waarheid die eindelijk zal dagen / over mensen van zijn welbehagen. 447 : 3
laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht. 505 : 3
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt 601 : 2
dat de morgen daagt / die de liefde waagt,/ God zij dank. 714 : 8
Als het dan begint te dagen / en ik mens word, levenslang, 779 : 4
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt. 800 : 2
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart. 852 : 4
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
De Heer doet redding dagen,/ Hij trok uw lot zich aan. 864 : 4
alsof geen licht zal dagen,/ alsof geen troost u wacht, 904 : 4
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen. 909 : 3
Hoor de bittere gebeden / om de vrede die niet daagt. 1008 : 2

Dagen (citeren)

Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4

Dageraad

Maar mij doet Gij uit boze dromen / ontwaken, o mijn dageraad.	017 : 6
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat	049 : 4
uw naam is ons als uw gelaat: een sterrenbeeld, een dageraad.	080 : 7
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren	097 : 6
Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad,	139 : 5
Gezegend zij de dageraad	158a : 3
Uw luister gaat als dageraad	176 : 2
Als dageraad de hemel tooit	205 : 3
Heer Jezus, o Gij dageraad	209 : 1
slechts op die morgen, op uw dageraad .	211 : 4
U loven we in de dageraad	237 : 2
begroet ons met uw dageraad	239 : 1
speurend naar hoop en dageraad	276 : 1
Verschijn ons als de dageraad	281 : 3
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad,	362 : 1
De dageraad breekt aan,/uw komst is niet te keren,	452 : 3
Groet de dageraad,/heden zal de zon u vinden	453 : 2
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen.	455 : 1
Bloesem in de winter ,/roze dageraad,	463 : 4
Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad,	466 : 5
Van ’t vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat	516 : 1
Zo zal het zijn aan ’t einde van de tijden,/ de dageraad van God is rozerood.	546 : 4
De vrijdag is voorbij,/ de sabbat is vervuld./ O dageraad	591 : 5
Mogen wij hopen dat bij de dageraad / wij Hem herkennen als Hij voor ons staat?	592 : 3
licht uit licht, uit God geboren,/ groet ons als de dageraad!	600 : 2
De glorie van de dageraad / verleent een hof zijn pracht,	633 : 2
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad:	636 : 1
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad.	664 : 3
uw aarde en wij wachten / weer op de dageraad.	743 : 3
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis!	813 : 6
om zo te openbaren / uw gave dageraad?	851 : 6

Daglicht

Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer,	013 : 2
nu hier het daglicht ondergaat	239 : 1
als hier het daglicht onderduikt	248 : 2
en het daglicht overwint de nacht	286 : refr.
straalt lichte eeuwigheid / als daglicht voor de mensen.	500 : 1
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is	813 : 5
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt	929 : koor 2

Dagvaarden

nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen.	050 : 3

Dak

Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken.	102 : 3
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,/ dat ik w recht zal roepen van de daken.	119 : 40

Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3

Zomaar een dak boven wat hoofden 276 : 1
Voor al wie kwamen onder dit dak:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu! 423 : 3
weg van de kudde naar ’t schamel dak. 477 : 2
’t Was er koud en donker, tocht kwam door het dak. 485 : 2
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis. 679 : 1

Dakloos
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud. 1005 : 4

Dal

Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen,	023 : 2
Al zworf ik om in nare en donk’re dalen,/ beschaduwd van de dood,	023a : 2
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen.	023e : 2
De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond.	065 : 6
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen.	084 : 3
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht.	104 : 2
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval,	104 : 3
Berg en heuvel, rots en dal	154b : 5
Roep ons uit de doodse dalen/waar wij dwalen	317 : 3
eens zal zij bloeien als een roos,/een dal van rozen, zondeloos!	350 : 7
te zaaien tot diep in het donkerste dal,	425
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht.	437 : 3
Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen	439 : 2
Gij die hier woont in ’t dal der tranen/en van de schaduwen des doods	448 : 2
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt	742 : 4
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal,	771 : 1
en als hij zich laat enten / hier in dit aardse dal,	841 : 4
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee.	880 : 1

Dalen

Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/	022 : 13
en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde.	044 : 9
en zal niet dalen ten verderve,/ maar mannen van bedrog en bloed	055 : 7
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge	068 : 3
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik.	069 : 6
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen.	069 : 6
weldra zal hij ten grave dalen’./ Ik ben een man wiens krachten falen.	088 : 2
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen,	109 : 5
Van de opgang der zon tot haar dalen / zij geprezen de naam van de Heer.	113a : refr., 2
Op aarde daalt de vrede!	158a : 3
de rust daalt op de watervloed	204 : 4
De zon gaat dalen	238 : 1
Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt	247 : 1
want stilaan daalt de avond	251
De zon daalt in de zee	253 : 1
nacht daalt op de aarde	262
Laat uw dauw van vrede dalen	283 : 4
Dat ’s Heren zegen op u daal’	363
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid.	437 : 2
O daal toch uit uw hoog paleis/ in ons verloren paradijs.	437 : 4
Hij wilde zich verlagen / en daalde van zijn troon;	438 : 2
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt.	464 : 8
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal,	466 : 1
Hij daalt uit ’s Vaders schoot terneer / op aard om kind te zijn,	474 : 2
de vrede daalt van boven, / God lacht de mensen toe.	499 : 1
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld,	526 : 2
zijn ster zal nooit meer dalen / en met Hem opgericht	544 : 5
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte / en maakt de aarde tot zijn vaderland.	546 : 3

Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht. 565 : 1
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is. 634 : 2
De avond daalt, blijf bij ons Heer!/ Hij zet zich aan de tafel neer 646 : 3
wanneer zij zilver in ons daalt./ Kom Geest van God, zo vederlicht. 692 : 3
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald, 727 : 7
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt, 818 : 2
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Ik daal tot de mens uit den hoge,/ opdat ik zijn hart en zijn ogen 846 : 4
Geloven wordt aanschouwen,/ als uit de hemel daalt 968 : 4
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt. 972 : 2

Damp
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2

Dan
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in ’t stof vertreden. 007 : 2
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
wat is dan niet het mensenkind / dat Gij het kent en zo bemint. 008a : 3
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?’ 011 : 1
als één mij goed doet, dan is Hij het wel. 013c : 3
dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël. 014 : 5
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren? 018 : 9
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Dan zal de aarde rein,/ bevrijd de mensheid zijn. 021 : 5
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/ 022 : 13
‘Hij zocht het bij G.d, laat die hem dan redden,/laat G.d hem bevrijden,die houdt toch van hem.’022a:6
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2
Maar wees mij dan genadig / en richt mijn leven op, 025a : 2
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar ’t uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2
De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen? 027b : refr., 1
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
Wacht dan de Heer en wees sterk,/ onbezweken van hart./ Wacht dan de Heer. 027b : 7
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9
maak mij dan niet te schand!/ Ach, kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs 035 : 10
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven? 043 : 2
Dan ga ik op tot uw altaren,/ tot U, o bron van zaligheid. 043 : 4

Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
Waarom hebt Gij ons dan verstoten,/ tot onze ondergang besloten, 044 : 5
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat 049 : 4
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9
Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen. 051 : 4
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
Dan, mij erkennend als hun heer,/ werpt zich het noorden voor mij neer, 060, 108 : 3
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt! 061 : 4
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
Ik haal u door het water thuis,/ dan zult gij zijn gewroken! 068 : 8
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen. 068 : 10
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven, 069 : 8
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
ontmoedigde dan niet mijn woord,/ het volk dat wacht tot Gij het hoort? 073 : 5
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
Gij dan die in de hofstoet gaat / van Hem, die koningen verslaat, 076 : 7
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here? 079 : 3
Dan zullen wij niet van U wijken,/ uw naam zal op ons voorhoofd prijken 080 : 7
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
Herstel ons dan, God die ons heil zijt,/ doorbreek uw afkeer van ons. 085b : 1
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel. 085b : 2
niet wandelen naar mijn wil, dan zal Ik hen kastijden. 089 : 12
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
Roept hij Mij aan, dan antwoord Ik,/ is hij in angst en vreze, 091 : 7
dan kom Ik nog dat ogenblik / om hem nabij te wezen. 091 : 7
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf. 094 : 8
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9
dan zijt Gij, Heer, mij zeer nabij / en met uw troost verkwikt Gij mij. 094 : 9
Dan leef ik met de mijnen voor altijd / in zuiverheid. 101 : 2
dan waait de wind, en ze zijn verdwenen. 103d : 4
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden. 104 : 10
dan schreeuwt gij tot de Heer,/ dat Hij u zal genezen 107 : 8
Dank dan de Heer als gij / de doodsnacht zijt ontvloden - 107 : 9

Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde	119 : 2
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen.	119 : 5
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven.	119 : 10
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren.	119 : 13
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen.	119 : 23
Leer mij dan onderkennen en verstaan / wat Gij geboden hebt en niet geboden;	119 : 25
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen.	119 : 30
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden.	119:50
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen.	119 : 55
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten.	119 : 64
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur.	126 : 3
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.'	126a : 1
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn	126a : 2
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt,	127 : 1
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, 't is niets dan waan.	127 : 2
Haters van Sion, zo zij dan uw lot,/ dat die voorbijgaan u niet zullen eren,	129 : 4
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu	130c : 2
Dan veranderen de tranen / in een juichend Sionslied!	137a : 4
Dan zingen zij, in God verblijd,/ aan Hem gewijd, van 's Heren wegen.	138 : 3
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht,	139 : 6
dat ik U, Heer, dat ik U dan / mijn Heer en God, weer loven kan.	142 : 6
dan is het duister dicht en zwart.	143 : 4
Machtigen wankelen in hun waan, -/ roepen wij dan de Here aan./ Halleluja! (2 x)	146c : 2
Love dan ieder die Hem vreest / Vader en Zoon en Heilige Geest! / Halleluja! (2 x)	146c : 7
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen.	147 : 6
En dan komt eindelijk de dag	163a : 4
en dan worden alle dromen	166b : 4
dan zeg je: Heer, spreek, uw knecht Samuël hoort	170 : 3
dan gaan wij voort vol goede moed	206 : 6
dan kan uw heil ons niet ontgaan	207 : 2
dan stijgt de vreugde van uw welbehagen	217 : 4
Dan klinkt een lied, een stem vol kracht	236 : 4
Dan zal ik zijn in 't nieuwe licht	243 : 4
Die dan, als onze beden zwijgen	248 : 2
Lamp voor mijn voet, ga mij dan voor	250 : 10
dan valt de nacht – en welbewaard	252 : 4
zul Jij, God, dan voor mij zorgen?	269
Heer, wij gedenken U; laat ons dan nooit vergeten	272 : 3
Dan ben Jij de enige.	278
Onthul ons dan uw aangezicht	280 : 5
'Zoek dan het licht van mijn ogen!'	293 : vz.
Gun dan elkaar het goede, / zo is het ons gegund:	311 : 10
Dan zal aan ieder blijken / der dwazen onverstand.	313 : 3
Het is niet aan de overzij. /Wat zegt gij dan: Wie zal voor mij	316 : 2
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart,	324 : 3
even is het waar en dan is het weg.	330
Hier zijn wij dan: / van U is 't jonge leven	348 : 2
looft, looft dan aller heren Heer!	363
schenk mij dan genade als de moordenaar!	374 : 3
Zoals ik ben – ja, dat ik dan / de lengte, breedte, hoogte van	377 : 6
wees dan, o Heer, aanbeden / met liederen overal!	384 : 1

leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft.	387 : 1
leer ons dan om te gedenken /wie een lege beker heeft.	387 : 2
leer ons dan om vast te houden / wie geen hand in handen heeft.	387 : 3
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft.	387 : 4
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft.	387 : 5
dan wordt ons tot zegen / lachen en geween.	418 : 1, 4
Bereid dan voor zijn voeten / de weg die Hij zal gaan;	439 : 2
dan liefde, louter liefde. U ziet de schuld en pijn,	441 : 5
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn,	448 : 8
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw.	451 : 2
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel:	469 : 5
Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust.	469 : 14
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien	480 : 3
Dan is uw heil aan ons geschied, / u allen even na, -	496 : 3
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria	496 : 3
voed ons dan met de hoop / dat Gij voorgoed zult komen.	500 : 4
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht.	501 : 3
Dan toch, door onze tranen heen,/ver boven onze macht:	502 : 3
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom!	507 : 1
Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten,	510 : 3
leer ons wat is geleden dan herdenken,	511 : 4
geheel van U zal dan ons leven zijn.	511 : 4
laat ons dan allerwege horen stijgen	511 : 6
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek.	512 : 7
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed;	518 : 4
opnemen in zijn paradijs,/ dan klap ik in de handen.	518 : 7
dan klopt een rijke karavaan / bij de paleispoort aan.	520 : 2
dan weet het hart en twijfelt niet,/ wat daarin ligt besloten.	522 : 5
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand:	526 : 4
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn.	540 : 9
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
dan zullen wij U loven, / ons hart in vuur en vlam.	540 : 10
dan deze ene naam;/ die naam is alle nachten	544 : 2
tot aan de laatste tijden -/ dan staan zij in zijn tuin	544 : 4
want deze tijden zijn u toegemeten,/ maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed.	546 : 5
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort,	549 : 1
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
’k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden	573 : 10
laat mij dan niet alleen gaan / niet in de dood alleen.	576 : 6
Dan zal ik vol vertrouwen,/ gelovig en bewust,	576 : 7
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht?	584 : 1
Wanneer dan Heer, wanneer dan?	585
diep in de nacht,/ dan breekt de morgen aan.	591 : 1
God, zie ons dan / teloor gegaan,/ versteend en doodgezwegen	610 : 2
‘Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.’	617 : 8
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
maar niemand die mij antwoord gaf./ Waar is Hij dan?	626 : 2
Keerde de Heer der schepping weer, dan is het tevergeefs niet meer	630 : 3
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht.	634 : 2
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God Lof geven:	654 : 6
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang!	655 : 2

dus blijf in mij, ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier.	656 : 1
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht.	657 : 2
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht!	657 : 3
uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen	662 : 2
dan zal ik groeien in geloof / tot ik voor U in bloei zal staan.	707 : 3
dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn.	715 : 4
Heer, als er dan geen zin / is in ons werk gelegen,	717 : 3
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
Zoudt Gij ons niet meer weten / dan waren wij gedoemd	731 : 1
o mocht ik maar die deuren door,/ dan wist ik alles al!	737 : 7
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen.	746 : 8
dan zullen wij ervaren / wat Hij met ons vermag.	747 : 2
Dan zien wij met verblijden / Hem die ons hart beleed,	747 : 3
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit	747 : 6
Dan zijn wij aangezeten / in Gods verheven zaal,	747 : 7
Dan schenkt de boom des levens / ons vrucht in overvloed,	747 : 7
Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon,	747 : 8
dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan:	747 : 8
Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen.	748 : 2
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen.	748 : 2
O Jezus, help mij dan ter tijd / ter wille van uw wonden,	748 : 4
Dan zal ik in jou vinden / mijn ware vaderland.	750 : 2
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs.	750 : 7
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal!	750 : 8
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht.	755 : 1
waar God zijn stad herbouwt;/ Sion, waar zijt ge dan?	756 : 3
O sabbat Gods! En zie,/ dan zal het vrede zijn!	756 : 5
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel.	758 : 2
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen	758 : 2
Dan is geheel geschied / het woord van den beginne:	758 : 3
dan zullen de volken weten / dat Hij bij de mensen woont.	763 : 5
Heer, laat ons dan niet ontbreken,/ want de traagheid grijpt ons aan.	769 : 4
God zegt: In het laatste der dagen,/ dan zullen, o Israël,	770 : 3
dan wordt in mijn stad, spreekt de Here,/ 't verzoeningsmaal aangericht.	770 : 4
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede.	772 : 2
Dan komt er een wereld van wijsheid en recht,	772 : 4
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij.	773 : voorz.
Als het dan begint te dagen / en ik mens word, levenslang,	779 : 4
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan,	779 : 5
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood,	779 : 7
En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug.	785 : refr.
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt;	793 : 3
O God als Gij mij bij wilt staan / dan zal ik niet versagen.	796 : 1
Maar reist gij op uw wijze / dan reist gij nog niet goed.	799 : 3
Maar geeft men op ons acht,/ dan hoort men hoe wij zingen	799 : 4
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis!	813 : 6
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen	825 : 10
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood?	831 : 8
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt.	834 : 2
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan,	834 : 3
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede.	837 : 2
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht.	837 : 2

Spreek, dan keert alles ten goede.	837 : 2
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen?	837 : 3
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede.	838 : 2
dan rijpt hij in de lente / tot hij vruchtdragen zal.	841 : 4
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar.	849 : 2
wordt dán het woord gesproken / waarin ik heb geloofd?	851 : 5
Zullen wij dan gehuld zijn / in U, Gij levend licht?	851 : 8
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht.	858 : 2
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog.	858 : 4
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan!	864 : 4
Hoor: dan klinken troostende woorden / voor Jeruzalem:	879 : 2
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde.	891 : 2
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer,	891 : 2
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind.	894 : 1
dan roep ik mij te binnen / uw stem, o Christus – Gij,	894 : 2
dan ben ik al gevonden / voordat ik U niet vind;	894 : 3
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind.	894 : 3
dan zucht de Geest in woorden / die onuitzegbaar zijn.	902 : 4
dan doet Hij u aanschouwen / wat gij het minst verwacht.	904 : 5
Ik heb U lief, - o kom dan, kom,/ Christus mijn bruidegom!	908 : 2
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar.	917 : 3
Ik ben het, zegt Gij dan./ Kom maar met Mij / mee naar de overkant.	917 : 5
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die.	918 : 4
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven.	919 : 2
God, is dan wat U verliet / uit uw hand gevallen?	919 : 3
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid,	920 : 2
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen.	923 : 2
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid?	926
Vader, U bent sterker dan de vloed./ Dan word ik stil; U bent mijn God.	940 : refr.
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,	941 : 2
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg	941 : 4
Maar dan klinkt: 'Zie de mens'/ en ik kijk in en spiegel,	945 : 3
En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje,	945 : 4
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.	946 : 3
Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,/ niet als een vuur dat ons verbrandt	948 : 1
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?/ Kom dan, wij zijn ten einde raad.	948 : 3
Dan zal ik niet meer dansen, niet meer rouwen.	949 : 1
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen.	949 : 1
Laat Jezus dan mijn broer zijn en mijn zegen	949 : 3
Lieve God, begrijp het dan / dat ik hem/haar niet vergeten kan.	955 : 2
Bewijs ons uw genade,/ dan zingen wij bevrijd	968 : 5
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt;	969 : 3
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer,	975 : 4
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed,	977 : 4
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan?	977 : 5
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal	977 : 6
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet.	978 : 4
Wat zullen wij dan slaven / en werken totterdood?	979 : 11
Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God.	991 : 8
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen.	1007 : 5
of volgeladen appelbomen,/ zal er dan al vrede zijn?	1013 : 1
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn?	1013 : 2

en als ze vol zijn van vertrouwen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 3
als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4

Dank

De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken. 003 : 2
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1
Dank, Heer, Gij hebt het niet gedoogd,/ dat vreugd mijn vijand heeft verhoogd! 030 : 1
om mijn dank Hem op te dragen / in zijn huis op hoogtijdagen. 042 : 2
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed,/ o Heer, ik wil U dank bewijzen. 063 : 2
Gij hebt een wijnstok uitgegraven,/ die, dank zij uw genadegaven, 080 : 4
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft, 095 : 1
Voor 't oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen, 116 : 8
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan. 128 : 2
Aan de God des hemels zij / eer en dank en heerschappij, 136 : 13
U lof en dank toezingen?/ Gij zijt zo groot, zo schoon. 146a : 7
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3

doet God zij dank haar eigen wil 172 : 2
geven wij stem aan onze dank. 204 : 8
Neem mijn dank aan, deze morgen 210 : 2
met lijf en leden wij hem dank toezingen 212 : 3
Dank voor het zingen, dank voor de morgen 216 : 1
Dank voor gewassen, grassen en bomen 216 : 2
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping 216 : 3
dank opgetogen Gods nieuwe dag. 216 : 3
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde 217 : 5
Dank U voor /dat 218 : 1,2,3,4,5
Amen. Hem zij dank en eer 225 : 2
Dank U voor uw overvloed 226
Dank U dat wij samen eten 231 : 1
Voor alle goede gaven, Heer, zij U de dank en eer. 235
Dank voor de dag die is volbracht 236 : 3
u, Zoon van God, die alles 't leven geeft en zingen doet: lof en dank! 238 : 2
'k Wil U, o God, mijn dank betalen 245 : 1
Heb dank, reeds van de vroege morgen 245 : 2
Zodat de dank, U toegezonden 248 : 3
dank voor het leven, dank U voor elkaar 274 : 3
en dank voor zijn genade 300 : 1
Heb dank, o God van alle leven,/die zijt alleen U zelf bekend, 315 : 1
God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze, 375 1
Dank aan de Eeuwige / met hart en ziel: dank. 401
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht. 469 : 9
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14
De Heer zij dank op deze dag./ Halleluja, halleluja! 515 : 7
Duizend, duizendmaal, o Heer,/ zij U daarvoor dank en eer. 575 : refr.
Dank zij U, o Heer des levens,/ die de dood zijt doorgegaan, 575 : 6
dank voor wat Gij hebt geleden,/ in het kruis is onze vrede. 575 : 6
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven. 587 : 7
Wij zullen leven, God zij dank,/genoemd als dochters en als zonen, 611 : 1
en aan de Geest zij toegewijd/ lof, dank en eer in eeuwigheid./ Halleluja (2 x) 622 : 6
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank. 657 : 1

Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank.	714 : 1
dat ik spreek in taal,/ dat ik U verhaal,/ God zij dank,	714 : 2
dat ik licht ontvang,/ naar de zon verlang,/ God zij dank,	714 : 3
dat het water vloeit,/ het raakt nooit vermoeid,/ God zij dank,	714 : 4
dat mijn adem is / in de duisternis,/ God zij dank,	714 : 5
dat de mensen zijn / als bokalen wijn,/ God zij dank,	714 : 6
dat de morgen daagt / die de liefde waagt,/ God zij dank.	714 : 8
moeten we U vergelden,-/ dank voor 't dagelijks brood.	718 : 1
en bracht ons in de vrede:/ dank God voor Willibrord!	743 : 1
O, Christus, wijnstok, levensbron,/ dank, dat Gij U met ons verbond.	817 : 5
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!'	865 : 3
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank.	866 : 1
en in mijn lied, mijn lofgezang / mijn dank aan U bewijzen.	869 : 6
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper,	880 : 4
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw.	889
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen.	906 : 2
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt:	972 : 6
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven;	1014 : 4

Dank brengen, - geven

Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis.	470 : 7
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper,	880 : 4

Dank hebben

heb dank dat Gij ons delen doet	302 : 4
'Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.'	617 : 16

Dankbaar

Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren	043 : 4
laat ons de hemel dankbaar zijn	206 : 1
omdat wij dankbaar ons in God verheugen	212 : 1
en dankbaar klinken onze zangen	248 : 1
dankbaar zal ieder respecteren	310 : 2
Vol van vreugde, dankbaar voor het wonder	355 : 1
kom Gij tot ons,/neem onze offeranden, waarmee wij dankbaar voor U staan.	364 : 1
U ons hosanna zingen / en eeuwig dankbaar zijn.	440 : 4
't Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht.	469 : 2
dan nemen wij hem dankbaar zonder beven	511 : 3
Voor uw angst en diepe pijn / wil ik eeuwig dankbaar zijn.	575 : 6
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x)	618 : 1
Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan.	856 : 1
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid,	920 : 2

Dankbaarheid

mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen.	035 : 6
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd.	050 : 7
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt,	050 : 11
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam.	122b
en Gij het brood des levens zijt,/de beker van de dankbaarheid -	393 : 2
Wij zingen God ter ere / in grote dankbaarheid	786 : 1

Danken

Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken:/Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God	042a : 3
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.	092a : refr.
Dank dan de Heer als gij / de doodsnacht zijt ontvloden -	107 : 9
en dank nu God de Heer,/ Hij leidt u naar de haven.	107 : 13
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven?	116 : 6
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ zowaar als ik leef.	118a : refr.
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ mijn God, U in de hoogte steken	118a : voorz.
U dank ik, Heer, in opgetogenheid./Mijn hart verheugt zich over uw bevelen.	119 : 3
Ik dank U voor dit wonder, Heer,/ dat U mijn leven kent	139b : 2
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken	147 : 3
Volk van God, loof Hem die u schiep;/ Israël, dank Hem die u riep.	149 : 1
Wij danken U die eeuwig zijt	206 : 3
Laat ons de Here danken en eren	211: 2
Dank U – o God ik wil U danken	218 : 5
dat ik danken kan	218 : 5
loven, danken wij de Heer	225 : 1
Schepper, wij willen U danken	303 : 1
Schepper, wij danken U	303 : 1
Jezus, wij willen U danken	303 : 2
Jezus, wij danken U	303 : 2
Trooster, wij willen U danken	303 : 3
Trooster, wij danken U	303 : 3
Heer, Gij hebt woorden van eeuwig leven; wij danken U.	339f
het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand.	348 : 2
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst.	381 : 6
Wij danken U, Vader,/voor de heilige wijnstok, David, uw knecht,	402b : vz.
en alle mensen danken jou de eeuwen door;/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 2
Daarom, dank God, de vrede die Hij geeft	450 : 3
Leer me U danken daarvoor, / leer me U danken daarvoor	483 : 2
Wij danken God voor deze stem / die heeft geklonken in ons midden,	530 : 4
Ik dank U o mijn vrede,/ mijn God die met mij gaat,	576 : 5
Licht van Christus! Heer, wij danken U.	593
Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken,	632 : 1
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen,	704 : 1
De honger gaat de wereld rond,/ wij danken God voor overvloed.	712 : 3
Zaaien, maaien, oogsten./ Dank de Allerhoogste	716 : 1, 2, 3
met een heilig vuur,/ danken wij U Heer.	732 : 1
Wij danken U voor hun geloof / in uw verheven naam	735 : 4
uw vrucht! O waaraan dank ik het,/ dat komt mijns Heren moeder!'	739 : 2
Wij danken, zeggen zij, het lam,/ wij leven uit zijn dood.	798 : 3
wij danken U, God die Gij zijt,/ dat Gij ons menslijk wilt ontmoeten.	826 : 1
Wij danken U, o liefde groot,/ dat Christus is gekomen.	838 : 4
Daarom, o Here, dank ik U,-/ o dank Hem met mij, dank Hem nu!	869 : 4
Ik dank U duizend malen, -/ wat zijt Gij goed voor mij!	902 : 6
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht?	908 : 5
dankt aan zijn dood het leven,/ Hij is haar bruidegom.	968 : 1
zolang zijt Gij ons aller Vader,/ wij danken U voor al wat leeft.	981 : 1
zolang zult Gij ons niet ontbreken,/ wij danken U in Jezus' naam.	981 : 2
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft!	985 : 3

Dankgebed
Een dankgebed, een hart dat zucht - 252 : 3

Danklied
Eens verschijn ik voor de Heer,/ vindt mijn ziel het danklied weer. 042 : 3, 7
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen, 100a : 3

Dankzeggen
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer. 100b : 1a
Zegen zijn naam en zeg Hem dank! 101b : 1a
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen. 119 : 62

Nu laat ons God de Here / dankzeggen en Hem eren, 863 : 1

Dankzegging
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1

Dans
Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit, 105 : 17

De dans van de Drievuldigheid / wordt door geen dood gestuit. 706 : 2
verweven met ons leven is / de dans van deze Drie! 707 : 4
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans. 726 : 1
Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht. 741 : 4
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Dans, dans, en doe maar mee met mij,/ ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 refr.
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 : refr.
De dans werd vergeten en het ritme verstoord; 839 : 2
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in. 839 : 2
De dans leek te breken, maar Ik deel de het brood. 839 : 4
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw. 839 : 4

Dansen
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4
En dansend zingen zij: 'Mijn bronnen zijn in U.' 087a : Antif. A
Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God. 092a : 3
dansen en springen ter ere van de Heer./ Wij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 3
Buig, aarde, voor die grote God en spring en dans voor je Heer; 114a : B
En zo danst in het morgenlicht / heel Gods volk voor zijn aangezicht 149 : 2

Wij zingen vrolijk, dansen blij 173 : 1
een stad waar de kinderen dansen 175 : 1
Opstaan, morgen, weg je sluiers, dans 221 : 1
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet? 486 : 3
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here, 518 : 6
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht! 549 : 4
Dans en zing:/ hosanna voor de koning;/ dans en zing:/ hosanna voor de Heer! 555 : refr.
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5
Wij wachten op de heilige Geest / als krachtig, dansend vlammenspel 692 : 2
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3
Want stokt ons dansen in het graf,/ ook daar leidt God ons uit. 706 : 2

en zij lachen en dansen en springen / met de engelen,/ met de heiligen, 729 : 3
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Dans, dans, en doe maar mee met mij,/ ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 : refr.
Ik danste voor blinden die mij riepen om licht. 839 : 3
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid. 839 : 3
Ik danste uit liefde veel sterker dan de dood. 839 : 4
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw. 839 : 4
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet. 849 : 1
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen. 876 : 3
Dan zal ik niet meer dansen, niet meer rouwen. 949 : 1
Wij zagen lammen op het feest,/ dansend en opgetogen. 1000 : 3
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2

Dansvloer
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht. 706 : 1

Dapper
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
van Simson, dapper vechter,/ die uit het graf opstaat, 803 : 5

Dapperheid
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1

Dauw
Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen 072a : 2
Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot ’s avonds laat, 127 : 2
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2

verliet zijn huis voor dag en dauw 185 : 1
en blinkt en blijft als dauw zo fris 207 : 1
Verdrijf mijn zonde als de dauw 214 : 6
Dauw op de aarde, zonlicht van boven 216 : 2
en dauw daal neer en geef het leven glans 223 : 1
Laat uw dauw van vrede dalen 283 : 4
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x) 509 : 1
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x). 509 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons. 688 : 3
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt, 818 : 2
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren. 924 : 3

Dauwdruppel
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x). 509 : 3

Dauwen
in heilige feestdos, ja ’t zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3

Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken. 432d
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2
die zal waken tot de morgen dauwt -/ die zal zijn ogen niet geloven. 1001 : 3

Daveren
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4

Davidsster
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt. 972 : 2

Davidszoon
Wonderlijk is het en groots,/ de Davidszoon heeft door zijn dood 618 : 4

Deel

Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast?	037 : 6
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel.	038 : 2
Wat Gij belooft hebt, is in eeuwigheid / mij tot een deel en erfenis gegeven	119 : 42
mijn deel, mijn erve in het land / der levenden, mijn onderpand.	143 : 4
je vroeg je deel, je krijgt je part	185 : 3
ons oog ziet enkel maar een deel	246b : 3
totdat brood en wijn mij geven / deel, o Christus, aan uw leven.	376 : 2
leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft.	387 : 1
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan.	388 : 2
waaraan Gij ons deel hebt gegeven / door Jezus, uw dienaar.	402a : vz
van smartelijk verwachten / ons deel nog zullen zijn	445 : 3
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
zijn deel is dat hij eeuwig leeft./ Halleluja.	620 : 10
Zij krijgen deel aan een vernieuwd bestaan / in ’s Heren naam.	678 : 6
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht.	682 : 2
Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht,	726 : 5
Een deel van het zaad ging verloren,/ een deel van het zaad werd brood,	764 : 2
Geef ons, o Christus, deel / aan levenslang geluk.	858 : 3
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel.	927 : 4
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade.	966 : 1

ten Deel vallen

Dit valt ten deel aan wie zich van Hem wenden,/ want onze Heer is trouw aan zijn verbond 011 : 3

Deelachtig

Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig.	119 : 52

Deelgenoot

Wie ’t zingend overstemt is Kaïns deelgenoot	272 : 3
Heer Jezus, deelgenoot aan deze dis,/ik maak mij leeg en strek mijn handen uit	400 : 5

Deemoed

zijn deemoed was zo groot	160a : 2

Deerlijk

Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag.	576 : 1

Deernis

Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen.	109 : 7
Jezus gekruisigd – met ontzag en deernis	587 : 5

Degen

Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt	064 : 2

Deinen

de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee.	839 : 1

Dekken, Gedekt

Want Gij vervult wat Gij beloofde,/ die vromen met uw zegen dekt:	005 : 7

Hij dekt voor mij, ten schimp van die mij haten / met onverzoenbre wrok, 023a : 3
een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld. 068 : 4
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4
omdat hij Mij bij name kent,/ hem dekken en bevrijden. 091 : 7
Hij zal u dekken, met zijn vleugels,/ onder zijn wieken vindt gij uw veiligheid. 091b : 2
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven. 144 : 1
voor onze God, Hem die in luister / de hemel dekt met wolkenduister, 147 : 3

Dek met uw vleugelen al wat leeft 239 : 3
De tafel van samen, de tafel is gedekt. 385 : 1
Als een vogel, die zijn tere / jongen met de vleugels dekt, 903 : 2
Jezus roept ons tot zijn tafel,/ breed en wereldwijd gedekt, 975 : 4
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met 977 : 2

Dekking
de dekking van uw wacht. 242 : 3

Delen
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,/ hun tot een buit. 022 : 7
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
De velden deelt hij van zijn overvloed,/ de Here die ons zegent met zijn goed. 085 : 3
Verlaat mij niet, ik ben U toegewijd,/ verlaat mij niet, laat in uw gunst mij delen. 119 : 3

zijn brood deelt in het schrale land 172 : 10
wie liefde durft te delen 180 : 4
met mij delen wilt, o Heer 210 : 2
Lang leve God, Hij deelt met ons de wijn 223 : 4
Die met ons deelt het brood als onder vrienden: 234
Breken en delen, zijn wat niet kan 276 : 3
Ik deel het brood / dat Pasen sticht 282 : 3
is ons gedeeld / geheimenis 282 : 4
zegen wie uw liefde delen, - 287 : 5
heb dank dat Gij ons delen doet 302 : 4
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet 311 : 8
mogen wij in Christus' leven delen, 355 : 4
Wij delen, wij delen gewoon het dagelijks brood. 385 : 2
leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft. 387 : 1
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan. 388 : 2
Wij delen het met elkander / ons hele mensenbestaan. 390 : 4
Gij deelt het met ons, zo deelt Gij / Uzelf aan ons uit voorgoed, 390 : 5
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis, 392 : 2
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht; 393 : 3
Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer, 400 : 1
Wat Gij schenkt wordt meer / naar gelang wij delen, 418 : 2
Met alle kinderen deelt Hij / zijn vaders erfenis. 441 : 8
'Deel met elkander / het brood van alledag. 456 : 6
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst! 482 : 1
Hij zit bij ons aan tafel, / Hij deelt met ons zijn brood, 499 : 4
deelt Gij in onze nacht / en zaait er nieuwe dromen. 500 : 4
Wij delen met elkaar / het licht, het lied, de zegen, 500 : 5
die onze dood en zonde deelt / en onze vrees verdrijft. 512 : 2

onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert. 595 : cantor
Wij delen brood en wijn./ Al waren onze zonden 604 : 3
wij delen in zijn leven,/ halleluja. 518 : 7
Wij delen verdriet en zorgen / met hen die Gij achterliet. 627 : 1Hij
deelt met ons het dagelijks brood,/ de Heer is onze reisgenoot. 646 : 4
Wij delen in het vuur / dat neerstrijkt op de hoofden, 687 : 2
door te delen met elkaar / wat Hij aanbiedt, ieder jaar. 716 : 3
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
dat zij delen in die zegen,/ gave van God die liefde is. 790 : 1, 2, 3
dat wij de warmte delen / en God het licht behoedt. 819 : 5
als we adem, woord en brood / hebben gedeeld, geproefd; 820 : 1
De dans leek te breken, maar Ik deel de het brood. 839 : 4
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen - 845 : 3
U daalt het duister in,/ U deelt mijn angst en pijn, 852 : 2
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die. 918 : 4
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer, 975 : 4
deel het feest voor heilige zondaars,/ wees te gast bij God de Heer. 975 : 4
Wat vragen mensen meer van ons / dan dat wij breken en delen 992 : 3
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is. 1005 : 5
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4

Delgen

Hij delgt hun namen uit zijn boek,/ hun heugenis vergaat. 034 : 6
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen. 130a : 1

van mijn eigen dwaze schuld,/ die Gij delgt in uw geduld, 911 : 3

Delven

Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6

Gij hebt de dood zijn eigen graf gedolven 155 : 8
Soms wordt daar hun graf gedolven 178 : 4

Denkbeeld

uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

Denken, Gedacht

wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,/ de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat. 008c : 2
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: ‘Geen rechter zal het weten 010 : 4
die slaan met stomheid de armen,/ die denken ‘mijn woord is het laatste’. 012a : 2
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,/ en Gij hebt mij oprecht bevonden. 017 : 1
Denk aan ’t vaderlijk meedogen,/ Heer, waarop ik biddend pleit: 025 : 3
Denk toch aan de zonde niet / van mijn onbedachte jaren! 025 : 3
Hoe zorgeloos had ik gedacht / dat ik, bevestigd door uw kracht, 030 : 3
Zij denken trots:’Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.’ 037:5
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken; 040a : 5
‘Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?’/ Zo denkt hij in zijn hart, 041 : 2
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3

is meer dan ik kan denken. 071 : 8
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen. 074 : 13
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2
Wat denkt ge toch: zou Hij die ’t oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht: 095 : 5
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
hun schild, hun vast betrouwen./ De Heer heeft zegenrijk aan ons gedacht, 115 : 5
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte! 124a
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam 132 : 1
Loof de Heer, die in de nacht / der vernedering aan ons dacht, 136 : 11
Wanneer ik mij geborgen dacht / in ’t vallend duister van de nacht, 139 : 6
Gij kent mij, Heer, leer mij U kennen./ Gij denkt mij, ik denk met U mee. 139a : 1
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen. 143 : 5

heeft Hij gedacht aan zijn verbond 158a : 1
Ik heb, denkt Nabal zelfvoldaan 172 : 3
dat deze slechts aan bloedwraak denkt 172 : 6
O Heer, mijn God, denk toch aan mij 242 : 3
wat denken wij dan wel? 246b : 4
’t Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten. 314 : 2
dorstende in al mijn denken / naar de drank die Gij zult schenken, 376 : 2
en denken aan Jezus, zijn lijden en dood. 385 : 2
zó heeft Hij ons gedacht! 502 : 3
Wees niet bevreesd, o Israël,/ God heeft aan u gedacht! 507 : 2
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft. 517 : 5
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen. 537 : 1
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis 581 : 1
Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie, 583 : 3
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied. 583 : 3
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot: 583 : 3
maar God heeft willen horen,/ Hij heeft steeds aan Mij gedacht. 629 : 5
om zingend te vertalen / waartoe wij zijn gedacht: 657 : 1
Waar Gij niet zijt, is het bestaan / is alle denken, alle doen 680 : 2
Maria, denkend aan de stal,/ zingt het magnificat; 737 : 15
En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug. 785 : refr.
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten 824 : 1
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen 830 : 1
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd. 831 : 7
Heer, als ons denken U ontkent,/ kan ons de leegte benauwen. 837 : 3
Als wij uw sporen bijster zijn,/ Heer, geef ons denken moed; 848 : 4
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag 868 : 4
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3

Derde
Wat deert hem of zijn vijand hem bespot,/ als Gij de redder zijt? 041 : 1

Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag, 619 : 2
heen is de nacht,/ de derde dag breekt aan. 625 : 3

Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij, 649 : 5
begraaft ze in uw graf./ Ten derde male vraagt Gij. 649 : 5

Deren
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
geen laster kan ze deren / die bij U schuilen, Here. 031 : 16
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1

ons deren nood en schade 302 : 1
Moeder, wil mijn hart bezeren,/ met de wonden die Hem deren, 573 : 11
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u 't harte deert, 904 : 1

Derven
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in 't bloed versmoren, 510 : 3

Deugd
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1

Deugen
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3

Deur
Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog, 024 : 4, 5
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3

Sloot jij de deuren wel, heb je de schapen 170 : 2
Hij sluit zijn ogen en zijn deur 172 : 6
deur die naar buiten openstaat 276 : 1
loof Hem, die sterk van daad / de deuren binnengaat. 435 : 1
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet, 565 : 5
zijn heerschappij gaat in en uit / door al de deuren die men sluit,/ halleluja! 628 : 5
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen, 636 : 2
Hij komt door dichte deuren,/ Hij spreekt zijn vredegroet. 644 : 2
Daar zijn de muren transparant,/ de deuren parelmoer, 737 : 6
o mocht ik maar die deuren door,/ dan wist ik alles al! 737 : 7
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4

Deurpost
Uw bloed, het raakt de lippen aan,/de deurposten van ons bestaan, 389 : 3
Aan de deurpost spreekt het bloed / ons van genade, God is goed, 618 : 5

Dezelfde
Wij zijn geschreven met dezelfde hand 220 : 3
dezelfde gratie wekt ook ons tot leven 220 : 3
dezelfde steeds, herkende ik Hem,/ toen Hij mij vond. 626 : 4
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1

Diamant

van goud of diamanten zijn…./nog was ze als wieg voor U te klein. 469 : 10
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer. 737 : 6
de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant. 776 : 1

Dicht

Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
dan is het duister dicht en zwart. 143 : 4

Wij liggen met de ogen dicht 239 : 4
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij 265 : 2
Voor een gesloten hart blijft ook de hemel dicht. 272 : 2
God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven, 418 : 1, 4
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis. 470 : 4
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht, 502 : 2
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht 608 : 1
Hij komt door dichte deuren,/ Hij spreekt zijn vredegroet. 644 : 2
Wat van toen Simeon Hem dicht / heeft aan zijn hart gehouden? 739 : 4
Geslagen zijn Maria,/ de vrienden dof en dicht. 740 : 5
Maar met de ogen dicht / zie ik in ’t hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5

Dichtbij

Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U. 084a : 4
Gij legt uw hand op mij, Gij zijt / zo dichtbij met uw majesteit, 139 : 3
Dichtbij is God voor wie Hem roepen. 145b

Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij 494 : 1
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis. 646 : 2
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs. 750 : 7
Ik weet van een stad op Sions top,/ een stad van de vrede dicht bij God, 771 : 3
Rondom mij in verdriet,/ dichtbij waar ik ook ben, 918 : 3
Liever had ik hem/haar hier dichtbij,/ was hij/zij nu maar vlak bij mij. 955 : 2

Dichtdoen

doet nooit zijn ogen dicht 242 : 2
die baden nu in zonnelicht / en doen hun ogen dicht. 520 : 7
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,/ ik zal niet rusten, geen ogenblik, 999 : voorz.
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal mijn ogen niet dichtdoen, 999: voorz.

Dichten

’t Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten. 314 : 2

Dichterbij

Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2

Dichtgaan

Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn. 753 : 1

Dichtstoppen

Hoor. Maar ik kan niet horen./Mijn oren dichtgestopt. 323 : 1

Dichtvouwen
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog. 524 : 4

Dief
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8

De vogels en de dieven / die leven van de wind, 365 : 3
Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde, 629 : 3

Diefstal
Diefstal kan geen geluk vergroten 310 : 4

Dienaar
Twist, Here, met mijn twisters, strijd / tot Gij uw dienaar hebt bevrijd. 035 : 1
Zij overal de Heer aanbeden,/ want Hij geeft zijn dienaren vrede! 035 : 10
Die troont daar op de cherubim,/ gedenk uw dienaar Efraïm, 080 : 2
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd. 134 : 1

Gij priesters en dienaars des Heren 154a : 10
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar 157e
Jona, wil jij dienaar wezen 178 : 3
Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan 210 : 3
waaraan Gij ons deel hebt gegeven / door Jezus, uw dienaar. 402a : vz
die wij kennen door Jezus, uw dienaar. 402b : vz.
Wij zegenen U, Vader/om dit weten van leven,/ons gegeven door Jezus, uw dienaar 402b : vz.
als dienaars tot de oogst / der goedertierenheid. 650 : 5
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon. 990 : 1
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is. 1005 : 5

Dienares
Want Hij had oog voor mij, zijn dienares 157b : 2
Voor mij had Hij oog, zijn dienares 157c : 1
Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienares 157e

Dienen
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed, 026 : 5
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3
als schapen gaf Ge ons aan hen prijs,/ hun vraatzucht dienden wij tot spijs. 044 : 6
Maak Gijzelf voor hem vrij baan,/ die U dient van jongs af aan. 086 : 7
is David die Mij dient, hem gaf Ik mijn verbond, 089 : 2
Dien de Heer met verblijden,/ kom voor zijn aanschijn met jubel. 100a : 1
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Gedenk mij naar uw welbehagen./ Dat ik met heel mijn volk U dien, 106 : 2
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen. 119 : 24

die Hem als dienstmaagd dien	157a : 1
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.	275 : 3
Hij heeft ons bevrijd / - geen andere goden zullen wij dienen	312
Bemin uw Heer te allen tijd./Dien Hem met alles wat gij zijt.	320 : 2
uw hart en ziel en zegen, / Gij zijt het die ons dient	365 : 7
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen,	413 : 2
Hij die de engelen dienen / die eeuwen is verwacht,	445 : 2
Vergeet uzelf en dien elkander maar/ -en Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Bid alleen tot God de Heer,/ dien Hem heel je leven.'	539 : 4
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient,	548 : 4
een stem die te verstaan is,/ een God die draagt en dient.	605 : 4
die onze ziel hebt vrijgekocht,/ dat zij U dienen moge, -	654 : 5
waarmee Hij de mensen diende / en al onze liefde begint.	667 : 2
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand.	736 : 1
en zing het lied van Marta / die Jezus volgt en dient	738 : 4
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht,	866 : 2
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu;	903 : 6
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht.	914 : 2
Wat vraagt de aarde meer van ons / dan dat wij dienen en hoeden	992 : 2
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren	994 : 4
dat wij geen anderen dienen, geen mammon, geen idool. (2 x)	1004 : 6

Dienst, Dienste

Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan.	034 : 5
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol!	100b : 1
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd.	103 : 8
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen.	119 : 14
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren.	119 : 66
Zegen de Heer,/ u allen die de dienst van de Heer verricht	134a : 1
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan.	146a : 1, 146b
als een die graag zijn dienst verricht	243 : 4
Des Heren woord maakt vrij / van dienst aan vreemde machten;	313 : 4
Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen,	378 : 1
De tafel voor de dienst gereed;/kom en eet.	394 : 2
die ten dienste van de slaven / als een slaaf op aarde zijt,	557 : 2
de dienst van de hemelse minne / die God van oudsher gebood,	846 : 6
Liefde draagt hen meer en meer / die in dienst van Hem zich geven.	903 : 1
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid.	912 : 1
De dienst aan Hem is 't gouden koord / dat allen samen bindt.	969 : 2
een oogst, een dienst van offerand./ Wij geven 't U uit uwe hand!	972 : 6

Dienstbaar

naar recht en waarheid strevend / als dienstbaar man.	744 : 2

Dienstbaarheid

uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen	662 : 2

Diensthuis

Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit,	105 : 17
uit het diensthuis vandaan	151 : 2

Geen diensthuis is dit, maar de tempel van God! 187 : 4
Gij hebt de vaderen bevrijd / en uit het diensthuis uitgeleid 723 : 2
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3

Dienstknecht
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder./ Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd! 116 :7
altijd bezorgd om Israël, zijn dienstknecht 157b : 9
Laat nu, Heer, uw dienstknecht vrijuit gaan 159c : 1
'Mijn dienstknecht, mijn geliefde -/ mijn geest op jou gelegd.' 529 : 1

Dienstmaagd
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder./ Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd! 116 :7
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1

die Hem als dienstmaagd dien 157a : 1
Want God, zo staat geschreven,/ zag naar zijn dienstmaagd om. 968 : 1

Dienstvaardig
gij aard'alom, zijn rijksdomein,/ zult voor de Heer dienstvaardig zijn. 100 : 1

Dienstwerk
Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild, 362 : 2

Diep (zn en **bn)**
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Gij hebt mij teruggehaald / diep uit de afgrond. Ik werd 030a : 1
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,/ reinig mij door uw diepe mededogen. 051 : 1
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2
Schep in mij, God, een hart dat leeft in 't licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid. 066 : 1
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
Diep in mijn lijf is zo'n heimwee,/zo'n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf. 094 : 8
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld 106 : 19
hief Hij hen uit de diepe / onmacht met sterke hand. 107 : 6
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven. 107 : 11
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2
juist vergeven. Dus verdient U / diep ontzag,/ ons diep ontzag. 130c : 2
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep 136 : 3

Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij?	139 : 2
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na.	139 : 10
gij monsters uit het diep der zee,/ speel voor de Heer en wees gedwee!	148 : 3
Vergaan door het diepe geheim van de macht	151 : 4
Zijn vader leeft in diep verdriet	166a : 2
Diep zit Jozef in de put	166b : 1
voor David die hij zo diep krenkt	172 : 6
die wakker was in diepe nacht	204 : 2
Geven wij stem aan onze diepe vreugde	212 : 1
ja zelfs het zaad, diep in de akkergrond	220 : 1
dromen van U in diepe slaap.	236 : 7
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij.	265 : 3
Gij zijt in alles diep verscholen	275 : 4
diep uit de wereld aangewaaid	276 : 2
En of een mens al diep verloren en ver van U verzworven is,	315 : 2
Het woord dat u ten leven riep / is niet te hoog, is niet te diep	316 : 1
wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee,	316 : 2
Mozes heeft behoud gevonden,/Farao ging diep ten onder,	352 : 3
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee.	354 : 3
Diep verwonderd weten wij: U kent ons	355 : 3
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen.	376 : 3
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom.	377 : 6
te zaaien tot diep in het donkerste dal,	425
Vonkje van hoop diep in mij,/lieve God, wakker het aan	427
God lijkt wel diep verborgen / in onze duisternis	445 : 4
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan,	451 : 5
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat God een teken geeft diep in de dood	455 : 4
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf,	467b
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk,	482 : 2
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan,	489 : 1
Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt,	503 : 4
Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen,	511 : 6
Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,/ een zon diep in de nacht,	512 : 5
Die zich zo diep vernederd heeft,/ vernederd heeft,	515 : 5
diep in ons hart geschreven.	522 : 3
Jezus, diep in de woestijn,/ eenzaam en vol vragen,	539 : 1
Jezus, diep in de woestijn,/ veertig lange dagen,	539 : 5
O liefde die verborgen zijt / in diepe stilten eeuwigheid,	561 : 1
opdat ook wij o Heer U niet / verlaten in uw diep verdriet	561 : 5
Voor uw angst en diepe pijn / wil ik eeuwig dankbaar zijn.	575 : 6
diep in de nacht,/ dan breekt de morgen aan.	591 : 1
diep in de nacht,/ uw kracht om op te staan.	591 : 6
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt,	599 : 1
Wij zijn op weg naar Kanaän,/ maar ’t water is zo diep.	606 : 1
O Mozes, roep toch tot de Heer,/ het water is zo diep.	606 : 2
Er is voor ons geen uitweg meer,/ het water is zo diep.	606 : 2
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep,	606 : 3
Diep in het graf / is Hij de weg gegaan	625 : 2
Uw macht is zo diep verborgen,/ wij wandelen in de morgen,	627 : 1
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht,	632 : 1
Diep in de donkere aarde ging / ’t lichaam van onze Here	643 : 2

Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij, 685 : 4
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad. 692 : 4
brand ons vooruit door diepe nacht,/ de aarde tot een teken. 699 : 2
volgend U in uw verzoening,/ door de diepe doodsrivier. 726 : 4
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt. 800 : 2
In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten. 808 : 1
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang 855 : 4
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen 861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen./ en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
Het hart klopt door 't benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in 't stof aanbidden. 906 : 1
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog? 952 : 3
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2

Dieper
Heer, die mij ziet zoals ik ben,/ dieper dan ik mijzelf ooit ken, 139 : 1

Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14
Je kunt niet dieper vallen / dan in Gods eigen hand, 916 : 1

Diepst, ten Diepste
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1
Gij hebt in alle dingen / zijn diepste hartenwens verstaan. 021 : 2
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt. 037 : 2
en in het diepst van de woestijn / wegschuilen voor de wilde winden. 055 : 2
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
O, 'k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in 't diepst van mijn benauwen, 116 : 5
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/'t ligt alles open voor uw ogen. 139 : 1
Gij hebt mijn oerbegin aanschouwd,/ in 't diepst der aarde opgebouwd. 139 : 8

wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan. 482 : 1
klinkt er een stem: 'Mijn Zoon, mijn diepste vreugde'. 524 : 4
Al trekt Hij door de dood,/ tot in de diepste nood, 623 : 7
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden, 629 : 4
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt 742 : 4
als hij niet door een mens / ten diepste wordt bemind, 788 : 2
Wij hebben in zijn stervensnood / uw diepste woord vernomen. 838 : 4
Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem 914 : 3
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2

Diepte
Watervloed roept watervloed./ Aller diepten euvelmoed 042 : 4
dat wordt ons niet ontnomen./ Hij droeg ons door de diepte heen, 068 : 7
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot. 086 : 5
Hij trekt met ons de diepte door./ Zijn hand zal ons als schapen leiden. 095 : 3

Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden, 130 : 1
Uit de diepten roep ik U, Heer, mijn God,/Ik heb U nodig, Here luister 130c : 1

Ik roep U uit de diepten van het leven 155 : 2
In het begin uit de diepte der zee 162 : 3
Vissen wonen in de diepte 178 : 7
vanuit de diepten van ons hart 235 : 4
Heer, het licht van uw liefde schittert, schijnt in donkere diepten, schittert 289 : 1
Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen 291d
zo is tot in de diepte / ook God zijn liefde trouw 311 : 7
dat is de aardse moederschoot, dat is de diepte van de dood. 350 : 1
Gij heft de aarde aan het licht / door diepte heen en door gericht, 350 : 7
uit de diepte en verlaten 352 : 4
Kom, wikkel U, Heer Jezus,/in diepten van mijn ziel. 480 : 4
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond. 523 : 1
want de aarde jaagt ons / naar de diepte toe, 547 : 5
had Gij mijn koers gezet / door deze diepten heen. 603 : 3
Hij buigt zich over het bestaan / van hen die door de diepten gaan. 869 : 5
ver boven alle hoogten uit / en alle diepten door. 870 : 8
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet, 892 : 2
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn. 943 : 2
hoogtepunt en diepte - / alles zegent Hem. 993 : 5

Diepst
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
Tot in ’t diepste van het bos / maakt zijn stem de stammen los, 029 : 5
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3

Heel, Vader, ook de diepste wond. 253 : 3
manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens. 987 : 6

Dier
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet. 008a : 5
Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren. 022 : 5
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Bergen als gehoornde dieren / springen op om God te vieren. 029 : 3
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.’ 032 : 4
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
Lever uw tortelduif niet uit, o Here,/ geef haar niet aan de wilde dieren over, 074 : 12
zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16
verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd. 106 : 9
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer 135 : 5
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven. 137 : 3
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen, 148 : 4

Gij vogels omhoog en gij dieren 154a : 8
dieren hoog en laag, doe mee 154b : 7
God schiep de dieren, elk naar hun soort 162 : 5
en stallen voor de dieren 163a : 1
Ja, alle dieren aan er in 163a : 1
Van alle dieren die bestaan 163a : 2
met alle lieve dieren 163a : 4
Om de mensen en de dieren 299j : 1
de mensen schiep, de dieren en de dingen 304 : 1
Vrede was het overal,/wilde dieren kwamen 486 : 2
geen god onder de goden, / geen engel en geen dier, 538 : 2
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee, 635 : 2
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate! 652 : 1
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
en in beweging zet./ Wij loven je om / de dieren op het veld, 697 : 4
naar mens en dier en plant. 709 : 3
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren, 823 : 3
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom, 903 : 4
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6

Dierbaar
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist 729 : 3

Dies
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank. 866 : 1
Het hart klopt door ’t benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1

Dikwijls
Hij mijn God, Hij heeft mijn leven / dikwijls aan de dood ontheven. 042 : 3, 7
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18

Ding
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding, 020 : 5
Gij hebt in alle dingen / zijn diepste hartenwens verstaan. 021 : 2
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen,/ dit ene: dat zijn gunst mijn eenmaal geeft 027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd. 072 : 7
dat wij met hen uw Naam bezingen:/ God onze Heer doet grote dingen. 078a : refr.
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is ’t en recht 081 : 4
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen 089 : 8
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden; 091 : 5
als deze dode dingen./ Maar wij, wij hebben onze God die leeft, 115 : 3
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht. 118 : 5
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
Gij hebt, o Heer, ons bijgestaan / en grote dingen ons gedaan. 126 : 2
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen. 139 : 4
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan. 146a : 1
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet. 146c : 7

en deed mij grote dingen	157a : 1
dat Hij zo grote dingen aan mij deed	157b : 3
Grootse dingen en machtige daden	157c : 3
ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan	157e
Ik heb maar één ding aan mijn hoofd	165 : 6
Dank U voor zoveel goede dingen	218 : 3
en kleur geeft aan de dingen	222 : 1
De slaap raakt alle dingen aan	242 : 1
de mensen schiep, de dieren en de dingen	304 : 1
Jezus, meester aller dingen,/woord van God van den beginne,	352 : 1
want grote dingen heeft de Heer gedaan:	353 : 1
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim	379 : 6
Gij die de Heer verwacht,/laat ons vóór alle dingen	440 : 1
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt. Kyrieleis.	477 : 4
die heerst en alle dingen / tot ons geluk omspant,	517 : 4
God van God en licht van licht,/aller dingen hoeder,	528 : 3
Maar ons is aangezegd,/ tot aan het eind der dingen	544 : 1
want Hij deed ons van het begin / verrukkelijke dingen.	654 : 1
en met vernieuwde vreugd,/ want God deed grote dingen.	672 : 1
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen.	672 : 4
Wij mogen zingen / van grote dingen,/ als wij ontvangen	675 : 1
die grote dingen doet / hier en in alle landen,	704 : 1
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ om alle goede dingen,/ halleluja,	713 : 1
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria,	713 : 5
Betrek ons eens voor al / op Hem die alle dingen	717 : 4
Want Ik moest doen, gij wist dat toch,/ de dingen van mijn Vader.'	739 : 5
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in	795 : 4
van onze grote dingen:/ wij weten wat ons wacht!	799 : 4
Door een geheimenis omsloten,/ door alle dingen uitgestoten,	823 : 4
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen,	823 : 4
want goed zijn alle dingen / die wij van Hem ontvingen.	863 : 1
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen:	899 : 4
Want ik zie in alle dingen / niets dan zijn genegenheid.	903 : 1
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid.	903 : 1 - 5
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven.	906 : 5
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,	941 : 2
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen,	980 : 1

Dis

een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd	023a : 3
gezeten aan een dis	152 : 5
Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,/het heilig feest van uw gedachtenis;	381 : 2
En wat is ons geboden / aan deze blanke dis?	384 : 6
Heer Jezus, deelgenoot aan deze dis,/ik maak mij leeg en strek mijn handen uit	400 : 5

Discipel

toen lagen zijn discipelen / te slapen in het stof.	570 : 1
'Zeg Petrus, dat Hij is opgestaan!/Halleluja (2 x)/Zeg het al zijn discipelen aan.'	617 : 17
Door Magdalena's angstig woord / zijn twee discipelen aangespoord	620 : 3
Aan de discipelen bijeen / was 't Christus zelve die verscheen	620 : 6

Disgenoot

Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6

Dobbelen

en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,/ hun tot een buit.	022 : 7

Dochter

Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet.	045 : 4
God trad voor ons in ’t krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen	097 : 4
Zij hadden voor ’t gewaande heil / hun zonen en hun dochters veil,	106 : 17
‘Breek af, breek af, de fundamenten bloot!’/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood,	137 : 4
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn.	144 : 5
Verheug u, gij dochter van Sion,/ en jonkvrouw Jeruzalem, juich!	550 : 1, 2, 3
Wij zullen leven, God zij dank,/genoemd als dochters en als zonen,	611 : 1
tot één gezin gemaakt,/ Gods dochters en Gods zonen?	662 : 1
vrijgekocht heeft hij drie dochters / van een redeloze man.	745 : 3
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat.	745 : 3
Jubel, jubel, dochter Sion,/ zing van vreugde, Israël!	879 : refr.

Dode (znw)

God sloeg ze met zijn schrik!/ Zij werden zelf als doden,	006 : 6
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat.	009 : 9
Ik word een dode met de doden,/ als Gij U doof houdt voor mijn noden.	028 : 1
al bij de doden gerekend,/ Gij hebt mij weer levend gemaakt.	030a : 1
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?’	030a : 2
Ik ben voor hen gelijk een dode,/ weg uit hun oog en hart,	031 : 10
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen?	088 : 6
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand.	091a : 3
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in ’t rijk	115 : 7
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf.	139 : 4
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan ’t donker waar de doden zijn.	143:3
doet doden weer herleven	152 : 7
dat de doden bij U leven / eeuwig in uw licht geheven -	268 : 2
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht.	391 : 2
en bij de doden is Hij niet te vinden,/Hij wil zich met de levenden verbinden.	533 : 6
een levende, een dode,/ een mens in wind en vuur.	538 : 2
en heffen op hun hoofd / als bloemen en als doden	544 : 4
dit is het laatste uur, / het eerste uur der doden.	589 : 2
Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden.	596 : 1
De dode zal leven./ De dode zal horen: nu leven.	608 : 3
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op.	608 : 3
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag,	639 : 2
’t Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode.	643 : 6
als een vuur vooraan levenden en doden.	645 : 1
laat de doden eeuwig leven / met U in het paradijs.	730 : 3
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen.	748 : 2
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen	758 : 2
Roep de doden tot getuigen / dat Gij van oudsher regeert,	769 : 3
die hem/haar het leven gaf te leen / en die geen God van doden is.	960 : 3
tot ik gevonden heb:/ een plek waar de doden leven,	999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan	999 : 2

ten Dode, ten Dode doemen, ten Dode gaan

wil Gij verlichten mijn ogen, / dat ik niet inslaap ten dode. 013b : 3
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
zijn woede heeft hen waar Hij kwam,/ ten dode opgeschreven. 068 : 1
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2

Naam van Jezus die ten dode / op het hout geschreven zijt, 557 : 1
Die gewillig waart ten dode,/ in het duister van de pijn 575 : 2
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen; 630 : 3
wij ademden ten dode,/ toen kwam ons tegemoet 734 : 1

Dodelijk
Genees zijn dodelijke wonde,/ want het gaat wankelend te gronde. 060 : 1

Want in 't dodelijke uur 154b : 9
straks ligt hij dodelijk gewond / wanneer zijn rijk vergaat! 506 : 3
zo dodelijk bedroefd / als maar een mens kan zijn. 852 : 2

Doden
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt. 037 : 10
Hun blikken doden. – Waar zijt Gij?/ Hun wraakzucht staat mij naar het leven. 044 : 8
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood. 136 : 9

Het is de Heer die doodt 152 : 8
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden 213 : 3
Dood nooit wie zich niet kan verweren 310 : 3
die mensen hielp en meeleed en werd gedood. 343 : 2
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
om jongetjes te doden / teniet doen bij de Nijl 738 : 2

Dodenoffer
waarbij zij dodenoffers aten./ Hij, door hun hoon getergd, besloot 106 : 13

Dodenoord
in dat donkere dodenoord, 178 : 9

Dodenrijk
Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7

Ik roep U uit de diepten van het leven, de diepten van het dodenrijk 155 : 2

Dodenwacht
geen grendel kan haar tomen,/ ik brak door de dodenwacht. 629 : 3
Hij passeert de dodenwacht,/ breekt het zegel van de nacht, 639 : 1

Doek
dat Gij in doeken liggen moet / in 't hooi dat os en ezel voedt. 469 : 9
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw Koninklijke tooi, 469 : 11
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken, 472 : 2

goddelijk kind, gewonden in de doeken! 477 : 3
Ziet, hoe dat men met Hem handelt,/hoe men Hem in doeken windt, 478 : 2
in de doeken, in de hoeken / van dit huisken zonder slot. 478 : 3
ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd. 483 : 2
haar kind in stro en doeken. / Kyrieleis 497 : 2
zie hoe men Hem in doeken windt: / de Heer van het heelal. 507 : 2
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een shaal gedaan. 569 : 1

Doel
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in 't licht, 073 : 8
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren. 119 : 49
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd! 122a

Uw doel staat mij voor ogen 250 : 5
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht, 449 : 2
Zijn woord is van het zijnde / oorsprong en doel en zin. 513 : 4
alles in Hem zijn doel./ Hem de eer in eeuwigheid. 703
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht. 800 : 4
Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren 924 : 1
Totdat U komt, mij roept voorgoed,/ bent U het doel van mijn bestaan. 939 : 3
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3
hemel vol vogels,- gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5

Doelloos
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2

niet uit elkaars genade vallen / en doelloos en onvindbaar zijn. 601 : 1

Doem
die ons uit angst en doem heeft weggetild 362 : 2
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
Mijn Heer die om mijn zonden / in doem en duisternis 562 : 3
Christus, onze eer en roem,/ heeft glorierijk al onze doem 618 : 6

Doemen
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde. 020 : 5
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2

Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen; 630 : 3
Zoudt Gij ons niet meer weten dan waren wij gedoemd 731 : 1
dat niet ter dood gedoemd zijn / wij die naar U genoemd zijn. 923 : 1

Doen, Gedaan (ook zn)
Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet. 001 : 2
en zijn blad niet verliest:/ wat hij ook doet (2 x),/ het gaat hem goed af. 001a : vz.
Alleen bij U ben ik geborgen./ Gij doet mij rusten tot de morgen 004 : 3
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4

sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Mensen ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 4
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet. 009a : 3
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
Het doet. Het wijkt voor geen wereld. 012a : 4
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Maar mij doet Gij uit boze dromen / ontwaken, o mijn dageraad. 017 : 6
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan't licht de beddingen der stromen, 018 : 4
omdat ik steeds zijn wegen heb gegaan,/ omdat ik naar zijn wetten heb gedaan. 018 : 6
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 :10
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Hij heeft het altijd voor mij opgenomen,/ Hij deed mij aan mijn vijanden ontkomen. 018 : 14
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen. 019 : 3
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6
Wat Hij doet is welgedaan / tot in eeuwigheid. 019a : 3
Nu weet ik, God doet triomferen / zijn uitverkoren knecht, 020 : 4
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Moge Gods toorn ontbranden / en 't boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Want naast mij gaat Gij,/ uw stok en uw staf / zij doen mij getroost zijn. 023e : 2
Hij doet onder zijn schaduwdak / mij schuilen in dagen van dreiging, 027b : 3
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
Donderslagen doet Hij spreken / en de watermassa's smeken. 029 : 2
als de storm zal Hij verschijnen,/ beven doet Hij de woestijnen. 029 : 4
Levenskracht zal Hij ons geven, ja, zijn volk zal Hij doen leven. 029 : 6
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , - 031 : 7
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8
Doe over mij genadig lichten / uw liefelijk gelaat, 031 : 13
Gij doet in 't licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan. 032 : 2
Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan. 034 : 5
en doe die mij naar 't leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij. 035 : 9
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Bij U, Heer, is de levensbron,/ Gij doet ons klaarder dan de zon 036 : 3
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
Wees niet afgunstig op de welgeachte / die zich verheft op 't kwaad door hem gedaan. 037 : 3
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9

God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
Hier ben ik, God./ Uw wil te doen is mijn vreugde. 040a : refr.
Toen heb ik gesproken: 'Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
Doe mij ontkomen aan hun haat,/ o Heer, mijn toeverlaat. 043 : 1
vertrouw op 's Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen. 043 : 5
't verhaal van wat Gij hebt gedaan, / wij hebben het zeer goed verstaan: 044 : 1
uw gunst schonk hun 't beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig. 051 : 2
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
Hij zal voor zijn macht u doen bukken,/ teniet doen in het stof. 052 : 3
Hij maakt beschaamd, Hij doet verloren gaan / wie Hem weerstaan. 053 : 4
en vrolijk was bij feestgedruis,/ wat deed ge u tegen mij te plaatsen? 055 : 4
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Wat zou een mens mij doen als ik kan roepen:/ de Here is mijn Held! 056 : 1, 3
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen, 056 : 4
dat ik mag wandelen en ademhalen / in 't licht dat leven doet! 056 : 4
doe met uw lied het morgenlicht ontwaken. 057 : 4
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht? 058 : 1
Uw knechten zullen zich verblijden:/ het is uw wraak die leven doet. 058 : 4
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
Treed met uw heil mij tegemoet,/ Gij die het kwaad hen boeten doet. 059 : 4
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan: 066 : 2
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard, 066 : 3
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan. 066 : 5
Hij, Here in zijn heiligdom,/ doet, wie verlaten was, weerom 068 : 2
O God, de wonderen die Gij deed,/ toen Gij daar voor ons henen schreed! 068 : 3
De Heer staat op, Hij is een held / die legers doet verstuiven. 068 : 4
Ontelbaar is de ruiterstoet / waarmee de Heer zijn intocht doet 068 : 5
de Here Here doet alleen / ons aan de dood ontkomen. 068 : 7
God heeft het woord gesproken: Ik doe u keren naar uw huis, 068 : 8
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen. 069 : 6
Haast u om mij te redden, God!/ O Heer, doe uw verlossing dagen. 070 : 1
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd. 072 : 7
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3

Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken. 074 : 9
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9
om zijnentwil zijn afgezworen./ Hij doet zijn roep uit Sion horen. 076 : 1
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven. 076 : 5
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2
Wat Gij eens gedaan hebt is / steeds in mijn gedachtenis. 077 : 4
Toen onze vaderen in Egypte waren,/ toen deed Hij hen zijn wonderen ervaren. 078 : 5
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren 078 : 24
dat wij met hen uw Naam bezingen:/ God onze Heer doet grote dingen. 078a : refr.
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden. 079 : 3
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde. 079 : 4
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer. 080 : 1, 3, 7
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12
dan dat het juichend U ontmoet / die leven zijt en leven doet. 084 : 1
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons. 085b : refr.
Heer, Gij hebt mij aangenomen,/ mij weer tot het licht doen komen 086 : 5
Trouw zijt Gij in wat Gij doet,/ Gij zijt onvoorstelbaar goed. 086 : 6
hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen. 087 : 3
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen? 088 : 6
Uw toorngloed overweldigt mij, uw schrikgerichten doen mij beven, 088 : 8
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren. 088 : 8
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen 089 : 8
Mijn naam, die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen, 089 : 10
‘Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.’ 089a : 2
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
Zo doet de Here ondergaan / al wie Hem ontrouw waren. 091 : 4
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed 092a : 1
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven 094 : 7
als hij onschuldig lijden doet,/ beschuldigend onschuldig bloed? 094 : 10
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd. 098 : 1
Zing voor de Heer een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan; 098d : 1
Want God is overstelpend goed,/ die ons in vrede wonen doet. 100 : 4
God heeft Sion doen herbouwen,/ doet zijn glorie haar aanschouwen.’ 102 :7
van Hem, die niet voor altijd met ons twist,/die ons niet doet naar alles wat wij deden, 103 : 3
Hij die voor u blijft zorgen,/ de zonde van u doet 103a : 2
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord, 103a : 4
Loof Hem als uw vaderen deden,/ eigen u zijn liefde toe, 103c : 2
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2

het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen, 106 : 4
omdat Hij in hun midden / zijn wonder heeft gedaan: 107 : 3
Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn, 107 : 16
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land. 107 : 17
geweldenaars verjaagt / en 't volk weer op doet leven. 107 : 18
Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen: 107 : 19
Ik breng mijn lof, o Heer, U toe / onder de volken en ik doe 108 : 1
Zodat al wie het gadeslaan / weten dat Gij het hebt gedaan. 109 : 12
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen. 111 : 1
Zijn doen is louter majesteit,/ zijn luister, zijn gerechtigheid 111 : 2
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn 114 : 4
Aärons huis en Israëls geslacht / doet Hij zijn gunst aanschouwen. 115 : 5
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven? 116 : 6
De Heer verhoorde en bevrijdde,/ Hij deed mij in de ruimte staan. 118 : 2
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht. 118 : 5
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd. 118 : 9
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven. 119 : 19
Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen, 119 : 23
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden. 119 : 26
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Gij zijt voor mij een schuilplaats en een schild,/want in uw woord doet Gij mij overwinnen. 119 : 43
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal 't als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren. 119 : 63
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
om naar des Heren huis te gaan!/ Kom, ga met ons en doe als wij!' 122 : 1
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4
Toen hieven zelfs de heidenen aan:/ 'De Heer heeft hun wat groots gedaan.' 126 : 1
Gij hebt, o Heer, ons bijgestaan / en grote dingen ons gedaan. 126 : 2
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.' 126a : 1
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,/ Gij onze vrede. 126a : 1
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1
dat zijn naam ons leven doet./ Hij koos Jakob tot zijn volk, 135 : 2
Loof de Heer, want Hij is goed,/trouw in alles wat Hij doet. 136 : 1
Hij doet wonderen, Hij alleen / trouw door alle tijden heen. 136 : 2
Die de grote Schelfzee spleet,/ Israël ontkomen deed. 136 : 6
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven. 138 : 2
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed 139 : 10
Doe, Heer, het kwaad waarvan zij dromen / en van hun lippen het venijn 140 : 6
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3

Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4
Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf. 146 : 5
Hij is de Heer, de trouwe,/ die niemand onrecht doet. 146a : 4
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet. 146c : 7
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3
Hij doet uw kinderen veilig wonen,/ vervult met heldenmoed uw zonen. 147 : 5
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken. 147 : 7
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven. 148 : 6
die Hij triomferend doet,/ Hem zij eer, Hij zij geprezen. 150 : 1
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

en deed mij grote dingen 157a : 1
dat Hij zo grote dingen aan mij deed 157b : 3
door alle geslachten om wat Hij mij deed: 157c : 2
ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan 157e
al wat Jozef voor hem deed 166b : 3
van Hem die wonderen doet 169 : 5
was er zoveel nog te doen deze keer? 170 : 1
Slaap dan gerust, want het werk is gedaan 170 : 1
doet God zij dank haar eigen wil 172 : 2
Wat David voor zijn have deed 172 : 4
er is veel te doen in de tempel vandaag 187 : 1
Doe lichten over ons uw lieve naam. 197 : 1
Uw aanblik doet standvastig staan 204 : 7
en doen ons werk getrouw en goed 206 : 6
Al wat wij doen zij U gewijd 206 : 7
geheel ons doen, geheel ons zijn 208 : 4
en de waarheid wordt gedaan 210 : 3
doe ons opgaan tot uw feest / onbevreesd 213 : 4
die u Gods liefde doet verstaan 215 : 1
ons doen en laten zuiveren en dragen 217 : 4
God van ons hart, Gij die ons zingen doet 220 : 4
heel de aarde juicht over alles wat Hij doet 224
die het leven leven doet 225 : 1
Schepper die ons leven doet 226
Voor het goede dat Hij doet 227
die het brood uit de aarde doet groeien 229 : 1
Doe ons uw heil aanschouwen 246b : 5
Deze dag, het werk gedaan 262
doen wat ondenkbaar is 276 : 3
’t Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten. 314 : 2
Het tweede gebod is het eerste gelijk: / doe dit, en gij zult leven. 320 : 3
Gij doet wonder boven wonder,/draag ons naar de overkant. 352 : 3
want grote dingen heeft de Heer gedaan: 353 : 1
Kyrie eleison!/Heer, die ons zo grote wonderen doet, 375 : 2
en uw kostbaar bloed doen vloeien,/dat wij daaruit zouden bloeien, 376 : 6
leven deed aanschouwen / dat we U kennen mogen. 379 : 1
brood dat ons van vrezen / doet genezen. 379 : 4

Heer, open ons genadig de ogen en doe ons door uw Geest	380 : 4
vergeten zijn de dromen,/gedaan is het gericht.	384 : 5
Gewaden saamgeweven / uit daden die men deed.	384 : 4
De beker die de ronde doet,/het is de omloop van uw bloed,	389 : 2
‘Hiertoe ben Ik gekomen, / doe dit tot mijn gedachtenis.’	391 : 3
Brood, dat ons doet leven!	424 : allen
God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen.	429a
en ’t leven te verwerven,/gelijk Hij heeft gedaan.	434 : 6
die zal zijn gramschap treffen,/die doet Hij ondergaan.	438 : 3
de intocht is ophanden / van Hem die wonderen doet.	440 : 1
O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed!	442 : 2
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen.	455 : 1
die alle boosheid breekt en doet bedaren,/om in de Geest des Heren te bewaren	455 : 2
Doper, wat moeten / wij doen totdat Hij komt?	456a : 5
en met de herders binnengaan./Zie, zie wat God hier heeft gedaan.	469 : 6
Dat alles heeft de Heer gedaan,/zo is Hij met ons begaan.	470 : 7
die de mens van nood en dood genezen doet.	471 : 1,2,3
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
die de mens in nood en dood herleven doet.	472 : 4
Maak mij blijde door uw lijden,/maak mij levend door uw dood!	478 : 4
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk,	482 : 2
de Eeuwige zal hem doen tronen / op recht en op gerechtigheid.	482 : 3
uw naam die mij geloven doet: / Gij gaat mij reddend voor;	512 : 1
al wat ik doe, al wat ik wil,/ het is te zwak, te koud,	512 : 4
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort.	513 : 1
U kennen doet ons bloeien,/uw liefde doet ons goed.	517 : 3
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft.	517 : 5
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn,	518 : 3
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed;	518 : 4
mijn hart doet Hij ontbranden. / Hij zal mij tot zijn lof en prijs	518 : 7
en deed ze vullen door die Hij riep,/en scheppen wat Hij te drinken schiep.	525 : 3
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig.	528 : 4
De visser ging uit vissen,/ hij deed wat Jezus zei	532 : 1
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen	534 : 2
Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven	534 : 4
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God wij staan voor U verlegen.	537 : 3
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn	542 : 3
en doet ons mee ontstijgen / in glans die alles heelt.	543 : 3
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.	547 : refr.
Hij ging die weg voor hen./ Hij deed dit ook voor hen.	560 : 1
Hij zweeg en leed voor hen, / Hij deed dit ook voor hen.	560 : 2
Hij deed dit ook voor ons,/ voor allen, ook voor ons.	560 : 3
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een schaal gedaan.	569 : 1
Hij deed het water van zich spreken,/ het stort zich uit en reinigt mij.	569 : 2
Zij zag wat Hij heeft geleden / van het kwaad dat mensen deden,	573 : 7
alles wat u lijden doet.	573 : 9
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden,	573 : 13
in wat Hem zo lijden doet.	573 : 14
O God ik ga verloren / om wat ik heb gedaan,	576 : 3
Alles wat je niet voor een der minsten gedaan hebt, heb je ook Mij niet gedaan!	585
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft.	601 : 3
dwars door het ongebaande / een pad dat voortgaan doet.	605 : 2

dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven, 609 : 4
Uw hart spreekt onze harten aan,/ uw aangezicht doet ons bestaan. 611 : 3
Het was een weergaloos gevecht,/ het deed de aarde beven, 618 : 4
’t Bericht werd Thomas ook gedaan./ Hij hoorde het vol twijfel aan 620 : 7
Voor alles wat Hij heeft gedaan,/roepen wij God ootmoedig aan 620 : 12
Het achtergebleven linnen / doet hem het geloof herwinnen. 627 : 3
Halleluja!/Zing voor God een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan./Halleluja 640d
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan, 642 : 7
want wat gij goed doet is als zaad,/ dat heerlijk op zal gaan. 642 : 7
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand. 643 : 3
want Hij deed ons van het begin / verrukkelijke dingen. 654 : 1
De hand van God doet in de tijd / tekenen van gerechtigheid. 655 : 4
doe het de aarde verstaan:/ God heeft ons wedergeboren! 659 : 1
Hier heeft de Heer ons geleid,/ hier doet Hij Israël wonen 659 : 3
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden. 662 : 3
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed. 665 : 2
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons ’t vaderland heeft doen aanschouwen 671 : 2
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed, 671 : 3
en met vernieuwde vreugd,/ want God deed grote dingen. 672 : 1
Wie ’s Heren Geest bezielt,/ wie ’s Heren woord doet zingen, 672 : 7
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1
Gij, onze Here,/ doet triomferen / die naar U heten 675 : 2
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan. 677 : 3
Waar Gij niet zijt, is het bestaan / is alle denken, alle doen 680 : 2
dat Hij ons in de Zoon / doet opstaan uit de dood. 686 : 3
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden. 689 : 3
als adem die ons leven doet,/ deelt ons een onrust mede 691 : 1
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan, 691 : 3
die grote dingen doet / hier en in alle landen, 704 : 1
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus’ vrijheid staan. 709 : 5
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond, 712 : 3
geduldig gedaan met verenigde kracht. 719 : 1
trompetgeschal dat Gij weerklinken doet!/ Halleluja, halleluja! 727 : 6
Geprezen zij zijn naam! / Hij deed (doet) hen veilig gaan! 728 : refr.
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan, 748 : 1
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan 748 : 3
en doet hen de hemelse zaligheid erven. 752 : 1
Heer, zijn wij het zaad van uw akker,/ Gij doet ons ontkiemen tot graan. 765 : 4
Wij sliepen en Gij roept ons wakker,/ Gij doet ons uit aarde ontstaan. 765 : 4
Want groot zijt Gij en daden groot / zijn door uw hand gedaan; 767 : 5
En Ik zal hen met zich doen dragen / mijn zegen,- het ga hun wel. 770 : 3
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam 780 : 5
Hij doet u samen zijn,/ Hij maakt u man en vrouw, 788 : 1
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan, 790 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van ’t hemels vaderland. 800 : 5
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood. 812 : 3
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
Dat niet de greep van het verleden / ons achterhaalt en stil doet staan. 816 : 2
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1
De hoop die in ons is / en ons doet leven, 829 : 2

dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt. 834 : 2
Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3
doet Gij uw wereld ondergaan / als maaksel van uw hand. 848 : 3
Leer ons te luisteren naar de Geest / die doven horen doet. 848 : 4
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
Hier zal de hoop vervliegen,/ geloof zal zijn gedaan - 851 : 7
De Heer doet redding dagen,/ Hij trok uw lot zich aan. 864 : 4
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer',/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet. 865 : 2
Zijn bitter lijden doet mij verblijden./ zijn hart is mijn, het mijn is zijn. 866 : 1
de God die louter wonderen doet./ Wij leven in zijn hoede 869 : 1
wat onze God tot aanzijn riep / doet Hij zijn trouw ervaren. 869 : 3
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet. 869 : 3
Godlof, aan ons is toegezegd / dat Gij herleven doet 870 : 2
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ 't is machtloos geweld ,- 898 : 3
Ja, de Heer doet mij geloven,/ Hij ontstak in mij het licht 903 : 3
Omdat Gij mijn hart doet branden,/ omdat Gij mij zo bemint, 903 : 6
op Hem uw hope bouwen,/ zal slagen wat gij doet. 904 : 2
Laat Hem besturen, waken,/ 't is wijsheid wat Hij doet! 904 : 3
als u de angst doet beven / dat God u niet meer kent, 904 : 4
dan doet Hij u aanschouwen / wat gij het minst verwacht. 904 : 5
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
Wat God doet, dat is welgedaan,/ zijn wil is wijs en heilig. 909 : 1
Loopt alles ons ook tegen,/ Hij zal 't goede doen, 910 : 1
die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4
Leer mij volgen zonder vragen;/ Vader, wat Gij doet is goed! 913 : 1
en mij blijde doet belijden / dat Gij mij gemeenzaam zijt; 914 : 1
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
in uw oord van rust en vrede / doe mij binnengaan. 950 : 4
Wat ik gewild heb wat ik gedaan heb/ wat mij gedaan werd wat ik misdaan heb 962
't Geloof ziet Jezus Christus aan:/ wat Hij deed is genoeg gedaan 966 : 1
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan. 971 : 2
Gij doet ons reizen door de tijd,/ verbonden in saamhorigheid, 972 : 5
Gij Geest die woorden leven doet / zodat ons oor het woord ontmoet 972 : 7
Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed! 972 : 10
Vernieuw ons hart en doe / ons uw beleid verstaan. 974 : 1
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4
doet leven en vergeven,/ o God van Israël! 994 : 4
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2
hen, die hongeren naar recht / en die Gij recht zult doen verwerven, 996 : 2
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen 998 : 2
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan 999 : 2
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan. 1002 : refr.
Doe ons telkens weer geloven / in een wereld zonder pijn, 1006
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
Doe onze ogen stralen,/ doe ons het hart ophalen 1009 : 2

En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Doen (als)of
Hoelang nog doet mijn vijand of hij wint? 013c : 1

doet Nabal net of hij niet weet 172 : 4
Maar wij, de mensen zijn te klein./ Wij doen of het het onze is 712 : 2

Dof
Geslagen zijn Maria,/ de vrienden dof en dicht. 740 : 5

Dolen
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
zijn kinderen bedelen en dolen / en opgejaagd zijn uit hun holen. 109 : 4

op het licht van de zon, maar wij dolen in duisternis. 596 : 1
Hij mij had laten dolen, klein / in eindeloosheid der woestijn. 804 : 1
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5

Dolk
die uit de schede van hun mond / de dolk van het verraad ontblootten. 055 : 6

Domein
De aarde en haar volheid zijn / des Heren koninklijk domein, 024 : 1
Gij houdt het oordeel in uw handen,/ de aarde is uw domein. 065 : 3
Hemel en aarde, Heer, ’t is alles uw domein, 089 : 5

met wijn en met melk uit Gods eigen domeinen 382 : 1
‘Dat wij omkeren,/verlaten ons domein, 456a : 4
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1

Dompelen
mij dompelt zij in duisternis 155 : 4
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden, 524 : 5
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood, 600 : 4
In dood gedompeld waren wij,/ nu met Hem stralend nieuw verschenen! 611 : 4

Donder
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder. 076 : 4
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering. 077 : 5
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 2

Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur. 890 : 1

Donderslag
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Donderslagen doet Hij spreken / en de watermassa’s smeken. 029 : 2

soms een storm, met donderslagen, soms een stem: Wees niet bevreesd! 700 : 1

Donker (bn)

Al zworf ik om in nare en donk’re dalen,/ beschaduwd van de dood, 023a : 2
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2
Toen ‘k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6

en die de donkere schoot 152 : 8
Gij bliksems en donkere wolken 154a: 4
Hoe donker ook de wegen en hoe smal 164 : 1
O kroonjuweel, o donkere gloed 176 : 2
in dat donkere dodenoord, 178 : 9
Geef in dit donkere getij 242 : 3
De donkere bossen zwijgen 246b : 1
laat niet eenzaam in het donker 254 : 1
Ook als de wereld donker ziet 258 : 2
Heer, het licht van uw liefde schittert, schijnt in donkere diepten, schittert 289 : 1
Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten 352 : 2
erken ik wat er donker is in mij en leg dat neer 400 : 1
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht 445 : 3
Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is 462 : 6
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht. 469 : 9
’t Was er koud en donker, tocht kwam door het dak 485 : 2
Hij is ons tot lichtbron in donkere nacht. 503 : 3
en niemand, niemand komt Hem nader / daar in de donkere hof. 582 : 3
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in ’t donker graf. 627 : 3
De donkere weg die Hij betrad / komt uit het hemelrijk, 642 : 5
Diep in de donkere aarde ging / ’t lichaam van onze Here 643 : 2
voor engelen donker, voor mensen een spot. 752 : 2
om voortaan als een blinde / te zien een donker licht, 803 : 1
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3
God, soms is het donker, we voelen ons alleen. 854
Hij geeft na donk’re dagen / een mild en klaar seizoen. 910 : 1
God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit 943 : 1
Laat ons zo uw heerlijkheid / zien in deze donkere tijd, 967 : 6
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht. 1005 : 1
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1

Donker (znw)
wie kan U ere schenken / in ’t donker van de dood? 006 : 3
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in ’t graf 049 : 5
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan ’t donker waar de doden zijn. 143:3
Laat ’s morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen. 143 : 8

Licht en donker, dag en nacht 154b : 4
Wie leven in de nacht, getekend door het donker, - 158c : 3
Zo kwam Jona uit het donker 178 : 14
Het is al donker en al laat 184 : 3
het donker wijkt, de nacht vertrekt 204 : 3
in het donker van de afgrond 210 : 4
in donker het geloof niet zwicht 236 : 5

nu ’t donker wordt op aarde 241 : 4
In het donker groeit het licht. 261 : 1
In het donker wordt het licht. 261 : 2
In het donker glanst het licht. 261 : 3
die mij van het donker en wanhoop bevrijdt. 263 : 1
straks zal het donker / ons omhullen / urenlang 264 : 4
waarmee het donker wordt weerstaan 267 : 4
Wanneer het donker ons verrast 281 : 2
het donker van onze nacht / met liefde overwon. 285 : 2
Waar de mensen dwalen in het donker 286 : 1
Want het licht is sterker dan het donker 286 : refr.
onze toekomst aan het donker afdwingt 296 : vr.
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht. 424 : 3
o zon ga op, o zonneschijn,/laat ons niet in het donker zijn. 437 : 5
Als tussen licht en donker / de tijd zijn stroom versnelt, 452 : 1
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt. 464 : 8
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied. 464 : 9
O zon die door het donker breekt / en ’t ware licht in mij ontsteekt, 475 : 3
wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan. 482 : 1
Gij zult op vaste grond / ons voor het donker sparen. 500 : 1
Zolang het donker duurt, / de moed ons wordt ontnomen, 500 : 4
Wij zijn uw kandelaar, / wij gaan het donker tegen. 500 : 5
Breek het donker met uw stralen; met uw warmte: breek de nacht! 502 : refr.
bazuint het uit: de dag begint / die al het donker overwint! 504 : 1
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
help ons in ’t donker, o/ Heer, U te vinden. 559 : 1
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht; 574 : 3
Wij wachten op licht, maar het blijft donker - 596 : 1
De aarde die in ’t donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag. 599 : 2
Licht, ontloken aan het donker,/ licht, gebroken uit de steen, 600 : 1
Licht, aan liefde aangestoken,/ licht, dat door het donker brandt, 600 : 3
bestemd voor de genade,/ het donker al voorbij 612 : 2
Het donker kan verbleken / door psalmen in de nacht. 657 : 3
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang 760 : 2
Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden. 797 : 3
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen? 952 : 1

Donkerheid
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen. 130a :2

Donkerst
te zaaien tot diep in het donkerste dal, 425
wordt licht en geleide in ons donkerste uur. 503 : 2

Dood (znw)
wie kan U ere schenken / in ’t donker van de dood? 006 : 3
Waar zijn ze die mij jaagden,/ die mij ter dood belaagden? 006 : 6
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4

Naar ’t rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen ’t graf een helper tonen. 016 : 4
mij komt het niet te na – ik ben veilig./ Want Gij geeft mij niet prijs aan de dood, 016a : 3
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
om dood en onheil af te weren / is Hij zijn volk indachtig. 020 : 4
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
Al zworf ik om in nare en donk’re dalen,/ beschaduwd van de dood, 023a : 2
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2
Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me, 023f : 3
‘k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
plant de echo van het woord / zich in dood en leven voort. 029 : 5
Ik riep U aan in grote nood: ‘Ach Heer, wat winst is in mijn dood? 030 : 4
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken. 039 : 2
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1
De Heer bewaart zijn leven voor de dood,/ herstelt hem in zijn eer. 041 : 1
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in ’t bloed!’ 041 : 3
heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel. 041 : 3
Hij mijn God, Hij heeft mijn leven / dikwijls aan de dood ontheven. 042 : 3, 7
en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde. 044 : 9
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
nimmer zal Hij van ons scheiden / tot de dood blijft Hij ons leiden. 048 : 4
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
dat leven u tot dood gedijt!/ Maar ik, ik roep tot God de Heer. 055 : 5
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen. 056 : 4
Maar die mij naar het leven staan,/ zij zullen ’t met de dood betalen: 063 : 4
de Here Here doet alleen / ons aan de dood ontkomen. 068 : 7
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot. 086 : 5
die aan de dood zijn toegevallen / en naamloos liggen in het graf. 088 : 3
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood. 088a : 1
Wie op de aarde zal de bittere dood niet proeven? 089 : 16
God redt uw ziel van nood en dood,/ Hij heeft u aangenomen: 091 : 2
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5
met de dood voor ogen leven,/ Hij zal hun de vrijheid geven. 102 : 9
Hij wil uw schuld vergeven,/ u redden van de dood, 103a : 1
Loof de Heer van dood en leven,/ Hem die onze dagen telt. 103c : 4
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn, 106 : 12
het onheil op hen los te laten./ Hij sloeg hen met verderf en dood. 106 : 13
het land met bloedschuld te verderven / en te ontwijden door hun dood. 106 : 17
Zij die in boeien lagen / van duisternis en dood, 107 : 5
Schepen omhoog gedragen / op golfslag van de dood, 107 : 12
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
O God, mijn God, die van de dood mij redt,/mijn tranen afwist. Voor het oog des Heren 116 : 4

De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, 116 : 7
en zijn genadig welbehagen / gaf mij niet over aan de dood. 118 : 6
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36
Loof Hem die ons ter dood niet overgaf,/ wij zijn gered, wij zijn gered uit ’t graf. 124 : 3
‘Breek af, breek af, de fundamenten bloot!’/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood, 137 : 4
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf. 139 : 4
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog, 141 : 8
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan ’t donker waar de doden zijn. 143:3
Hoe waart Gij toen uw volk nabij./ Gij hebt het door de dood gedragen 143 : 5
Op duizenderlei wijze / redt Hij ons van de dood. 146a : 5

Gij hebt de dood zijn eigen graf gedolven 155 : 8
Wie hel en dood 155 : 9
Hij zal de schaduw van de dood 158a : 3
toen wij in duisternis waren, in schaduw van dood 158b
ons redde van de dood.’ 166a : 9
in ’t water van de dood 169 : 4
alleen de dood zwemt met hen mee 178 : 7
uw trouw in dood en leven 241 : 3
verspreid uw glans nog in de dood 241 : 4
geef ons een zachte dood 246b : 6
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij? 247 : 4
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij. 247 : 5
waar wanhoop heerst en dood 253 : 2
als de koude dood mij wenkt. 254 : 2
wil de dood in mij verteren 254 : 5
dood en verrijzenis 276 : 3
sliepen wij ten dode toe. 283 : 3
droogvoets, tussen nood en dood 287 : 3
om de honger en de dood 299j : 1
in Jezus’ dood en leven 302 : 4
blijf ons nabij in angst en dood 302 : 4
Wij geloven dat enkel liefde de dood overwint 312
worden wij mensen van God,/liefde op leven en dood. 321 : 7
Zijn onvergankelijk testament:/dat Hij ons in de dood nog kent - 322 : 3
de dagen van ons leven / ten dode opgeschreven, 322 : 3
dat ons de dood doet tegengaan 325 : 1
Is voor ons, schuldig en verloren, aan ’t kruis gestorven. Uit de dood 341 : 2
Lof zij de Zoon, die onze nood, / ons kruis verdroeg en onze dood. 342 : 3
dat is voor heel mijn leven, / ja voor de dood genoeg. 345 : 1
hij moet zichzelf prijsgeven,/hij leeft ten dode toe. 346 : 1
Geroepen en verzameld / uit dood en slavernij, 346 : 3
zal in de dood verzinken / en uit die dood opstaan. 346 : 7
hij sterft en anderen leven, / hij overleeft de dood. 346 : 8
dat is de aardse moederschoot, dat is de diepte van de dood. 350 : 1
Uw dood werd ons een teken,/uw leven onze hoop. 351 : 1
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd, 351 : 3
Gij hebt, uit de dood verrezen, 352 : 5
die werd begraven in de dood des Heren, 353 : 2
Heilige gedachtenis van des Heren dood! 374 : 5
Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven. 375 : 2
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,- 375 : 2

die gewillig hebt uw leven / in de dood voor ons gegeven,	376 : 6
Breek ons, Heer, het brood,/als bij die getrouwen, /die Gij na uw dood	379 : 1Uw
weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood	380 : 1
en denken aan Jezus, zijn lijden en dood.	385 : 2
Vier met alles wat in je is / Christus' dood en verrijzenis.	386 : 1
de dood gaat aan ons hart voorbij,/o Lam van God, U loven wij	389 : 3
het vreemde brood van de liefde,/het stenen brood van de dood.	390 : 2
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
en dit is het genadebrood,/Gij hebt mij lief tot in de dood;	393 : 3
Het leven uit de dood vandaan / spreekt ons aan	394 : 5
Op die maaltijd van het paasfeest,/op de avond voor zijn dood	395 : 4
Gij hebt aan 't kruis voor ons de dood zijn macht ontnomen	412 : 4
in de dood je leven sparen./Ga met God en Hij zal met je zijn.	416 : 3
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven allen naar de dood,	437 : 6
Zij, die gebonden zaten / in schaduw van de dood,	444 : 3
Gij die hier woont in 't dal der tranen/en van de schaduwen des doods	448 : 2
de dood is dood, nu juichen wij,/ er is een kind voor ons geboren.	448 : 4
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood.	453 : 5
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in 't land van de dood,	454 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat God een teken geeft diep in de dood	455 : 4
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood.	458
weet in uw angst en stervenspijn / uw dood zal niet voor eeuwig zijn.	460 : 3
het huis van dood en duisternis / waarin uw volk gekluisterd is!	466 : 4
die de mens van nood en dood genezen doet.	471 : 1,2,3
die de mens in nood en dood herleven doet.	472 : 4
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in 't midden van de dood.	473 : 3
Temidden van de nacht des doods / zijt Gij mijn zon, verrezen.	475 : 3
die moeten leven / in de schaduw van de dood	493 : vz.
over leven en dood, leven en dood, / in excelsis gloria	495 : 3
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
die onze dood en zonde deelt / en onze vrees verdrijft.	512 : 2
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid.	517 : 2
Wij worden in uw dood gedoopt./ Door U voorgoed vergeven,	522 : 5
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad.	524 : 2
Gij rijst uit onze dood en van omhoog	524 : 4
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend.	526 : 2
in den vreemde wijst uw spoor,/in de dood zijt Gij verdwenen.	527 : 3
dat is de dood aanvaarden,/ de vrede en de strijd,	538 : 3
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid.	543 : 1
Uw kruisgang door de tijden,/uw dagelijkse dood,	543 : 2
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.	547 : refr.
want de aarde vraagt ons / om het zaad des doods	547 : 3
voor jood en voor heiden,/ door dood en door lijden	550 : 3
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef.	556 : 2
Jezus, om uw lijden groot,/ om uw leven en uw dood	558 : 1
Heer, om uw vijf wonden rood,/ om uw onverdiende dood,	558 : 10
die zelf bedroefd ten dode / terneerboog keer op keer	562 : 1
Dit leven met de dood/ is afgelegd sinds Hij	563 : 3
Het weten van zijn dood / blijft mij mijn leven bij.	563 : 4
Midden in de dood / zijn wij in het leven,	566 : 1
Dood is in ons bloed,/ dood voor onze ogen,	566 : 2
Dat wij uit de dood / opstaan om te leven,	566 : 3

etend van het brood / dat Hij heeft gegeven / midden in de dood.	566 : 3
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,/ met de dood in ’t bloed.	566 : 4
Jezus, uit de dood / opgestaan tot leven,	566 : 5
wees voor ons het brood,/ dat wij in U leven / midden in de dood.	566 : 5
de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt.	572 : 6
het leven heeft de dood doorstaan,/ reikt door de dood het leven aan.	572 : 8
Laat mij Christus’ dood ervaren,/laat mij in mijn hart bewaren	573 : 16
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken,	573 : 19
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood,	574 : 1
Jezus, leven van ons leven,/ Jezus, dood van onze dood,	575 : 1
Dank zij U, o Heer des levens,/ die de dood zijt doorgegaan,	575 : 6
laat mij dan niet alleen gaan / niet in de dood alleen.	576 : 6
uw heil zinkt in de dood./ De eersteling van allen	577 : 1
Bewaar mij dat ik roemen zou / dan in mijns Heren Christi dood.	578 : 2
En door zijn dood en door zijn bloed / is nu de wereld dood voor mij.	578 : 5
uw reddende dood geeft het leven ons weer.	583 : 4
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven.	584 : 4
Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond?	585
en die vroegen om zijn dood.	586 : 3
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
Leggen wij ons bij U neer,/ in uw dood begraven.	590 : 4
Eeuwige, uw gerechtigheid is groot./Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood.	592 : 3
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus!	594
dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op.	595 : cantor
Ontwaak, gij die slaapt,/ sta op uit de dood/ en Christus zal over u lichten.	596 : refr.
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood,	600 : 4
De nacht van vóór het licht./ De dood van vóór uw naam.	603 : 1
uw stad voor eeuwig staan./ En dood zal niet meer zijn.	603 : 5
Wij leven uit de dood / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 3
zingt tegen het vergaan in:/ de dood zal niet meer zijn.	605 : 3
Geen stilte spreekt U uit,/ ondenkbaar is uw dood.	607 : 2
Niet meer zijn wij door angst geknecht / en aan de dood zijn wij ontheven.	611 : 2
In dood gedompeld waren wij,/ nu met Hem stralend nieuw verschenen!	611 : 4
Christus overwon de dood,/ God de Vader zij geloofd./ Kyrieleis	613 : 2
De Heer is waarlijk opgestaan,/ Halleluja (2 x)/ de nacht des doods voorbijgegaan.	617 : 1
Christus lag in de dood terneer,/geveld door onze zonden.	618 : 1
maar Hij verrees, Hij is de Heer,/ de dood is overwonnen.	618 : 1
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen,	618 : 2
heeft onze zonde, onze dood,/ geheel op zich genomen,	618 : 3
ja, zijn evangeliewoord / zegt ons dat aan de wrede dood	618 : 3
Wonderlijk is het en groots,/ de Davidszoon heeft door zijn dood	618 : 4
Hij is verrezen en Hij leeft./ De dood heeft voor het eerst gebeefd.	619 : 4
Nu bidden wij U, Zoon van God,/ omdat Gij opstond uit de dood,	619 : 5
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood,	621 : 2
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot,	621 : 3
Nu triomfeert de Zoon van God / die is verrezen uit de dood,/ halleluja (2 x)	622 : 1
O Gij die onze Heiland zijt,/ die zondaars uit de dood bevrijdt,/ Halleluja (2 x)	622 : 4
God heeft de dood beteugeld, zijn grote dag breekt door!	623 : 1
Al maakt de dood stampij,/ voor mij is hij voorbij.	623 : 5
De nacht is mij een licht,/ de dood een licht gewicht.	623 : 6
Al trekt Hij door de dood,/ tot in de diepste nood,	623 : 7
Liefde staat op, wordt wakker uit de dood.	624 : 1

O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied, 628 : 5
dat door dood en duisternis / Jezus leeft en bij ons is. 631 : 1
zijn op Pasen kroongetuigen / van nieuw leven uit de dood. 631 : 2
Hij overmande de dood./ Wij zijn in Jezus herboren. 632 : 2
De Heer is waarlijk opgestaan!/Halleluja!/ Het leven wint het van de dood! 638
breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot. 639 : 1
Jezus leeft en ik met Hem!/ Dood, waar is uw schrik gebleven? 641 : 1
Jezus leeft! Nu is de dood / mij de toegang tot het leven. 641 : 4
Ten onder ging de sterke dood,/ ten onder in de vloed; 642 : 4
Zing het de hoge hemel rond!/ 't Woord aan de dood ontsprongen 643 : 7
deed de dood te niet / in de nieuwe morgen. 645 : 2
Hem, het woord van God,/ uit de zwarte dood / in het leven riepen. 645 : 5
valt in de voor des doods,/ valt in de aarde neer. 650 : 6
Door wiens striemen gij genezen,/ door wiens dood gij levend zij, 651 : 5
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood. 653 : 2
Voor 't leven hebben wij de dood,/ het lege niets verkozen, 654 : 3
Lof zij de Vader, lof de Heer / die uit de dood is opgestaan, 670 : 7
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
wat God wil bouwen is gezaaid / en door de dood gegaan 679 : 3
dat Hij ons in de Zoon / doet opstaan uit de dood. 686 : 3
De stok die ons regeert,/ de dood zal zijn gekeerd,/ wij zullen mensen zijn. 689 : 3
De dans van de Drievuldigheid / wordt door geen dood gestuit. 706 : 2
den vaderland getrouwe / blijf ik tot in den dood. 708 : 1
zoals Gijzelf u in de dood / hebt uitgedeeld, o brood dat leeft. 712 : 4
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het, 714 : 7
maak uw genade in ons groot,/ een vreugde sterker dan de dood. 722 : 3
Met uw lijden medelijdend,/ medestervend in uw dood, 726 : 4
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald, 727 : 7
En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood, 737 : 4
Zij baart en wordt ontheemde,/ redt Jezus van de dood 740 : 1
Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt. 742 : 7
van 't woeden van de boze / van 't vrezen voor de dood, 747 : 4
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht. 755 : 1
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood? 756 : 2
Al dwalen we ook ten dode af / tot over 't graf,/ voorgoed zijt Gij 760 : 3
En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen 762 : 5
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken, 762 : 6
Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad, 764 : 5
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn, 766 : 3
Heer, dan is de dood verzwolgen,/ want de schriften zijn vervuld. 769 : 2
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood, 779 : 7
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
zo zal Hij met u zijn / in leven en in dood, 788 : 3
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt; 793 : 3
en met God zich durven meten,/ in de dood zijn zij vergeten. 797 : 7
Wij danken, zeggen zij, het lam,/ wij leven uit zijn dood. 798 : 3
aan de Heer van dood en leven / in zijn zalig paradijs. 801 : 8
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot. 806 : 2
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4
Liefde is droever dan de dood -/ o lichaam goedertieren, 808 : 4

smeek dat nu het eind zal komen,/ smeek de dood, dat hij zal komen. 812 : 2
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood. 812 : 3
om de allerlaatste grens te vinden./ Zo vindt hij onverhoeds de dood. 823 : 3
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10
Ik danste uit liefde veel sterker dan de dood. 839 : 4
Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood? 843 : 1, 4
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood, 846 : 6
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk. 858 : 3
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen. 869 : 4
Die mij geleidt door dood en strijd,/ Hij heeft al overwonnen. 899 : 3
Al heeft zich ook verheven / de macht van hel en dood, 902 : 1
van het innerlijk gezicht, -/ dat zal dood noch duivel doven. 903 : 3
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede. 907 : 2
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen 916 : 2
dat niet ter dood gedoemd zijn / wij die naar U genoemd zijn. 923 : 1
ik hef het hoofd,/ en ik sta op,/ de dood ontkomen. 929 : 2
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht. 933 : 1
Ik ben gegeven als je brood./ Ik ben in leven en in dood je vriend. 934 : 3
Ik geef je overwinning over dood en pijn'. 936 : 2
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen 942 : 1
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Komt straks de onverbiddelijke dood, 949 : 3
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
dankt aan zijn dood het leven,/ Hij is haar bruidegom. 968 : 1
waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1
verenig ons en maak ons vrij / van dood en schuld en slavernij! 972 : 9
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt, 977 : 5
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood. 981 : 4
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd, 982 : 3
Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde; 986 : 3
O Heer, o eerstgeboren / van allen uit de dood, 990 : 2
beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1
Wat wordt gezongen onderweg?/ Een levenslied tegen de dood: 1002 : 4
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet. 1007 : 6

Dood (bn)
als deze dode dingen./ Maar wij, wij hebben onze God die leeft, 115 : 3

verstikte en was zomaar dood 183 : 4
de dood is dood, nu juichen wij,/ er is een kind voor ons geboren. 448 : 4
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen 534 : 2
En door zijn dood en door zijn bloed / is nu de wereld dood voor mij. 578 : 5
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij. 578 : 5
Zo hangen zij / en levend dood ook wij, 579 : 2
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren; 630 : 2
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte, 632 : 2

Dood ben ik zonder U,/ mijn ziel verlangt naar U, 673 : 4
zo leeg en woest, zo dood, als toen / Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan. 680 : 2
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / herschept en wekt op wat als dood is geweest. 682 : 2
die dode stof tot leven brengt./ Kom Geest van God, blaas leven in. 692 : 8
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht 923 : 1
om hier te schuilen, dat wij leven / al zijn wij dood, zo dood als as. 948 : 2
Wek de dode christenheid / uit haar zelfverzekerdheid; 967 : 2
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2

Dood-alleen
komen wij oog in oog te staan,/ niet langer dood-alleen. 633 : 3

Doodgaan
'Wat hebt U eraan, als ik doodga / en in het graf word gelegd? 030a : 2

zag hoe Hij is doodgegaan. 573 : 8
tot ik zelf eens doodgaan moet. 573 : 13
Jezus, mijn verdriet is groot,/ nog zo jong ging hij/zij al dood. 955 : 1

Doodlopen
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood 001a : all.
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2

Ja, samen met Hem loopt geen weg meer dood 223 : 3
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3

Doodop
of ben je ziek, doodop of lui? 205 : 2

Doods
Roep ons uit de doodse dalen/waar wij dwalen 317 : 3
ons uit het doods bestaande / naar nieuw, bewoonbaar land. 605 : 5
Zo dor en doods,/ zo levenloos / verlamd, uiteengeslagen, 610 : 1
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1

Doodsangst
Ik zit verschrikt ineengedoken,/ de doodsangst heeft mijn hart bekropen, 055 : 2

Neem mij de last van doodsangst af 243 : 3
Wees in mijn laatste lijden,/ mijn doodsangst, mij nabij. 576 : 6

Doodsgebied
Ik vergat u niet,/ in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken. 081 : 5

kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren609 : 1
Luid klinkt in het doodsgebied / de luisterrijke profetie 618 : 2
Christus onze Heer / is voor ons gestorven / en Hij daalde neer / in het doodsgebied, 645 : 2

Doodsgeding
uit het doodsgeding,/ uit de wisseling / van de lotgevallen. 645 : 3

Doodsgevaar

Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41

Doodsheraut
De doodsheraut ging door het land,/ maar God hield Israël in stand. 105 : 13

Doodsjordaan
Maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan / door 't water van de doodsjordaan. 350 : 3
Christus trok als eerste / door de doodsjordaan, 523 : 2
die leidt ons door de doodsjordaan / en houdt ons bij de hand 870 : 7

Doodskleed
'Aanschouw de windsels in het graf/Halleluja (2 x)/die Jozef Hem als doodskleed gaf.' 617 : 13

Doodskou
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand 709 : 3

Doodsnacht
Dank dan de Heer als gij / de doodsnacht zijt ontvloden - 107 : 9

waar de doodsnacht heerste / wenkt en lacht het licht. 523 : 3

Doodspoort
Gij zijt de doodspoort doorgegaan;/als overwinnaar opgestaan,/nam Gij ons aan. 380 : 2

Doodsravijn
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij. 023c : 3

Doodsrivier
volgend U in uw verzoening,/ door de diepe doodsrivier. 726 : 4
en geen Jordaan, geen doodsrivier / zal scheiding voor ons zijn. 753 : 5

Doodsrijk
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2

Het doodsrijk zinkt in 't niet;/ Gods rijk zal overwinnen. 758 : 3

Doodsslaap
dat ik in doodsslaap niet verzinke,/ en niet des vijands juichkreet klinke: 013 : 2

Doodsteek
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2

Doodsvallei
in de dorre doodsvallei,/ o Gij rots, wees daar nabij! 911 : 5

Doodsvrees
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4

Doodsvijand
de doodsvijand verslagen,/ halleluja. 618 : 4

Doodszee

Zo gaat het van doodszee naar levensjordaan	151 : 5
Alleen de smalle doodszee scheidt / ons van dat zalig land.	753 : 2

Doodzwaar

Met de boom des levens/doodzwaar op zijn rug	547 : 6

Doodzwijgen

voor wie worden doodgezwegen / levenslang gebroken zijn?	462 : 1
God, zie ons dan / teloor gegaan,/ versteend en doodgezwegen	610 : 2

Doof

Ik word een dode met de doden,/ als Gij U doof houdt voor mijn noden.	028 : 1
Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen	038 : 8
doof voor de tonen van de fluit./ Breek Gij, o God, hun tanden uit.	058 : 2
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten!	082 : 2
die in Egypte U verachtten / en voor uw wonderen doof en blind,	106 : 3
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind	115 : 3
Zij zijn blind en zij zijn doof / voor aanbidding en geloof.	135 : 8
Het volk is doof, het volk is blind	177 : 2
en wie zich doof houdt, hoort hem goed	204 : 5
zijn roepstem zouden horen,/voor andere stemmen doof.	313 : 2
de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister,	378 : 2
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit.	459 : 6
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht,	502 : 2
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf	645 : 5
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan.	677 : 3
al is de hemel boven / voor mensen doof en stom,	713 : 3
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen	741 : 3
Leer ons te luisteren naar de Geest / die doven horen doet.	848 : 4
het woord is aan de doven,/ de waarheid aan de droom.	991 : 4

Doop

een nieuwe kracht door 's Geestes doop	215 : 2
in woord en doop en avondmaal	273 : 4
Rond het water van de doop	287 : 3
Wie Jezus' kelk wil drinken, zijn doop wil ondergaan,	346 : 7
Water en Geest verwekten door de doop	353 : 3
en de doop bevestigt uw belofte	355 : 5
In de doop hebt U ons rijk gezegend:	355 : 6
Water, water van de doop,/ taal en teken van de hoop:	358 : 1
Water, water van de doop,/uit uw bron ontspringt de hoop:	358 : 5
in 't woord laat Hij zich vinden,/in avondmaal en doop.	440 : 2
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1
wij vieren onze doop / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 2
een volk, gedoopt in Christus' doop,/ verenigd in geloof en hoop	966 : 3
als kinderen van één Vader;/ één doop, één Geest, één woord.	968 : 2

Doopvont

rond de doopvont staan wij in vertrouwen,	355 : 6

Doorboren

Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om.	022 : 7
God, dit zal mijn hart doorboren,/ dit gaat mij door merg en been -	042 : 6
En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord,	572 : 3
- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei,	620 : 8

Doorbreken

Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt.	052 : 2
Herstel ons dan, God die ons heil zijt,/ doorbreek uw afkeer van ons.	085b : 1
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken.	104 : 5
doorbrak ik in de naam des Heren / de knellende omsingeling.	118 : 3
de ogen spiegels van uw licht / dat doorbreekt in het duister;	378 : 2
reeds breekt in deze wereld / het licht des hemels door	439 : 1
Soms breekt uw licht / in mensen door onstuitbaar	493 : vz.
Hij doorbreekt de oude grenzen, / Hij maakt recht wat is gekromd	498 : 3
God heeft de dood beteugeld, zijn grote dag breekt door!	623 : 1
zijn ons ter lafenis gegeven,/ zijn doorgebroken in de tijd.	653 : 3
Geeft inzicht en uitzicht, doorbreekt en ontvouwt.	682 : 2
Kom Schepper, Geest Jij,/ die de nacht doorbreekt,	697 : 2
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken.	780 : 4
ik bid U, laat het licht / dat doorbrak in uw smart,	852 : 4

Doorbuigen

de golven in de zee,/ het lange gras buigt door.	676 : 3

Doordrenken

Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt.	583 : 1
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt,	818 : 2

Doordringen

dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen.	115 : 2
Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren	133 : 3
dat ons bidden en ons zingen / tot de hemel door mag dringen	314 : 3
de bron waaruit het leven springt,/het liefdevuur dat ons doordringt.	360 : 2
Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed!	442 : 1
Gij die ver voor ons uit / doordrong in ’t land der angst,	559 : 1
Gij liefdevuur van God,/ kom ons geheel doordringen.	672 : 4
die doordringt in het hart,/ in de verborgen hof,	687 : 1
laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt;	914 : 1

Doorgaan

Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig?	013c : 1
is met ons doorgegaan.	311 : 5
Gij zijt de doodspoort doorgegaan;/als overwinnaar opgestaan,/nam Gij ons aan.	380 : 2
die de hel zijt doorgegaan / en hemelwaarts opgestaan.	433 : 3
Dank zij U, o Heer des levens,/ die de dood zijt doorgegaan,	575 : 6
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan,	691 : 3
de hemelen is doorgegaan / en naar het westen is gericht,	761 : 1

Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water.	895 : refr.
Zo hoog zijn Gods gedachten,/ zij gaan de tijden door,	991 : 6

Doorgang

De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed	605 : 2
Doorgang hebben wij ontzegd / aan wie wilden leven,	859 : 2

Doorgeven

Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare,	078 : 1
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden.	078 : 2
Gods wachtwoord doorgegeven	176 : 4
zingende vogels geven hem door	216 : 1
Gij zijt ons doorgegeven / een naam, een oud verhaal	494 : 2
en liefde doorgegeven / tot grond van ons bestaan.	552 : 2
Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven,	702 : 1
dat is een erfenis / om door te geven / voorgoed.	829 : 2
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede.	837 : 2
Wij zijn geroepen om / haar zingend door te geven.	974 : 1
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren;	1014 : 1
Geef vrede door van hand tot hand / met liefde, onze redding;	1014 : 2
Geef vrede door van hand tot hand,/ als brood om uit te delen;	1014 : 3
Geef Christus door van hand tot hand,/ zijn liefde schenkt ons leven.	1014 : 5
Geef vrede door, geef haar een kans: een schat om uit te delen.	1014 : 5

Doorgronden

Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt,	035 : 7
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet.	064 : 4
Het is een wonder in onze ogen. Wij zien het, maar doorgronden ’t niet.	118 : 8
Leer mij doorgronden wat Gij hebt gezegd,/ wees Gij om mij genadiglijk bewogen.	119 : 47
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden?	139 : 3
Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht.	139 : 14
Heer, U doorgrondt en kent mij; mijn zitten en mijn staan	139b : 1
Heer, U doorgrondt mij en kent mij,/ want in de moederschoot	139b : 2
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg.	139c: Antif. B
Wordt er ooit een mens gevonden / die uw almacht kan doorgronden?	376 : 3
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg.	710d
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. / U alleen doorgrondt mijn hart,	886

Doorkruisen

zult Gij ternederdwingen./ Gij die de hemelen doorkruist,	068 : 10
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God.	140 : 5

Doorleven

Wij zullen naar zijn land geleid / doorleven tot in eeuwigheid	655 : 5

Doorlichten

Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen,	090 : 5

Doorlucht

elkander groetend met de zegen / van zijn doorluchte naam.	072 : 6

Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2

Doorluchtig
geen wankeling gedogend./ Doorluchtig is uw majesteit, 068 : 12

Doormeten
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2

Doorn
Om de doornen van uw kroon,/ om de geseling en de hoon, 558 : 8
en ons hart, in doornen / vruchteloos alleen - 625 : 3
Het sterft aan de doornen beneden,/ de vogels van boven af. 764 : 3

Doornagelen
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer doornageld boette 580 : 3

Doornenkroon
De beulen die Hem sloegen, bespotten met een doornenkroon. 560 : 2
Koning tot een spot getekend / met een riet en doornenkroon, 575 : 5
o hoofd zo wreed geschonden,/uw kroon en doornenkroon, 576 : 1

Doornstruik
De doornstruik maakt plaats voor een groene cipres, 772 : 1
en de doornstruik verovert het land (bis), 772 : 3

Doorschouwen
Stel paal en perk aan die U tarten,/ Gij die doorschouwt der mensen harten. 007 : 4
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1

Doorschrijden
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5

Doorschijnen, Doorschijnend
Licht, dat ons opgaat en doorschijnt 204 : 8
Gij, licht der wereld, ja doorschijn 208 : 4
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.946 : 3

Doorsnijden
en het was haar in haar lijden / of een zwaard haar kwam doorsnijden 573 : 2

Doorspreken
Maria, moeder van het woord,/ spreekt ook in onze oren door 739 : 6

Doorstaan
de stormen heeft doorstaan 280 : 2
Die lange nacht, die winter / doorstaan wij met geduld; 452 : 2
het leven heeft de dood doorstaan,/ reikt door de dood het leven aan. 572 : 8

Doorsteken
Heilig aanschijn van het Lam, hart doorstoken, 588 : 1
Hij sterft en zij komt nader,/ een zwaard doorsteekt haar hart. 740 : 3

Doorstralen

Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt	692 : 3
Kom en doorstraal mijn dagen, / Geest van God uitgegaan,	695 : 4
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt.	790 : 2

Doortocht

Zij mijn zingen: doortocht geven / aan uw overzijdse stem,	914 : 2

Doortrekken

Hij trekt met ons de diepte door./ Zijn hand zal ons als schapen leiden.	095 : 3
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.’	109 : 8

Doorschrijden

zo lang als zon en maan de hemelen doorschrijden.	089 : 13

Doorstromen

Die ons doorstroomt / en ons in bloei zet,/rijpt ons tot vrucht.	424 : 5
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,/ doorstroom ons met uw hartenbloed.	653 : 5
vorm ons tot loten en doorstroom / de takken aan uw levensboom.	817 : 1

Doorvertellen

Een oud verhaal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht.	496 : 1
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan.	1002 : refr.

Doorwaaien

kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind,	505 : 3

Doorweven

met zijn geheim doorweven	176 : 4

Doorzien

God die de schemering doorziet	242 : 2
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf.	583 : 4

Doorzingen

zingen nog steeds door	171 : 4
Maria zingt de woorden voor,/wij stemmen in en zingen door!	464 : 6

Doorzoeken

doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden	823 : 3

Dopeling

Met onze schuld heeft Hij gestaan / als dopeling in de Jordaan.	516 : 3

Dopen

Gedoopt in woord en water: / dat volk van God zijn wij	346 : 3
het is gedoopt, begraven en herrezen / in Vader, Zoon en heilige Geest .	348 : 6
Er is gedoopt!/wij allen zijn verbonden,	348 : 9
In U zijn wij begrepen,/in U zijn wij gedoopt.	351 : 1
Dopen is geloven / dat een herder je verder	359 : 2
werd Hij gedoopt, dat zuiver lam,/ de volheid der geslachten.	522 : 1

wie U gelooft, in U gedoopt, / die is uit U geboren. 522 : 4
Wij worden in uw dood gedoopt./ Door U voorgoed vergeven, 522 : 5
Hij is gedoopt in de Jordaan./ Hij durft een nieuwe weg te gaan 533 : 2
Wil ons met de geesteskracht / van uw adem dopen. 610 : 4
Wij zijn in Hem gedoopt / Hij zalft ons met zijn vuur. 686 : 2
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht. 698
'Ik doop met water, Hij met vuur;/ ik minder, Hij gaat verder'. 741 : 2
O, Christus, bron van lentebloei,/ doop ons in U om onze groei; 817 : 1
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk. 858 : 3
een volk, gedoopt in Christus' doop,/ verenigd in geloof en hoop 966 : 3

Doper
Doper, wat liep je / in kemelharen pij, 456a : 3
Doper, wat moeten / wij doen totdat Hij komt? 456a : 5

Dor
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3
Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval, 084a : 3
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden, 103 : 6
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16

steek Gij ons dorre hart in brand 255 : 3
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel. 496 : 2
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven, 609 : 4
Zo dor en doods,/ zo levenloos / verlamd, uiteengeslagen, 610 : 1
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai. 696 : 1
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2
in de dorre doodsvallei,/ o Gij rots, wees daar nabij! 911 : 5
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1

Doren
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5

Dorenstruik
kruip ik onder dorenstruiken,/ druk mijn ogen in de aarde, 812 : 2

Dorren
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 3

Dorsen
o laat ons het dorsen verduren / waarmee Gij het graan onderscheidt! 765 : 6

Dorst
de dorst des levens kan / omslaan in machteloosheid. 107 : 16
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

lest je dorst zolang je leeft 188 : 2
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde 375 : 1
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst. 381 : 6
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade. 424 : 2
de dagen en de nachten,/ de honger en de dorst, 538 : 3
en krijgt wie niets had nooit meer dorst. 549 : 1
om volheid ons te schenken,/ zijn dorst bracht lafenis. 581 : 1
maar mijn dorst kent lafenis: 584 : 6
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken? 585
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt. 587 : 5
Hij is een bron van hoop / in alle dorst en duur. 686 : 2
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn 763 : 2
Wek niet de liefde voor haar tijd,/ die dorst zal u verteren. 808 : 5
Enkel de dorst zal ons licht zijn,/ (2x) 895 : refr.
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn. 895 : 1
Voedsel is het niet dat verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2
Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2

Dorst lijden
Zoekend naar brood lijden zij honger,/ zoekend naar water lijden zij dorst. 1005 : 3

Dorsten
Maar, Heer mijn God, ik heb behoed / de man die dorstte naar mijn bloed. 007 : 2
Ik dorst naar God, de levende God (2 x) 042a : refr.
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten / en dorsten naar U in een land, 063 : 1
O God, U bent mijn God,/ ik zoek U, mijn ziel dorst naar U! 063a
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10

dorstende in al mijn denken / naar de drank die Gij zult schenken, 376 : 2
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst. 449 : 6
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet! 517 : 3
Die ik laafde aan mijn borsten,/ vindt Hij antwoord op zijn dorsten 584 : 5
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774
dorstend naar liefde en zegen. 837 : 1
Wij hebben het van horen zeggen / en dorsten naar uw onderricht. 850 : 5
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 3
wie dorst of hongert wordt gevoed,/ halleluja. 973 : 2

Dorstig
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
voor ’t oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier! 157c : 5

stond ik dorstig in de zon 188 : 1
en de dorstige landouw 213 : 2
dorstig en hard deze grond -/zo is het koninkrijk Gods 321 : 2
O alle gij dorstigen, kom tot de stromen 382 : 1
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2
dorstigen komen en drinken. 608 : 1

Dove

‘Ik geef aan blinden het gezicht / en oren aan de doven.	446 : 2
Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven	534 : 4
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte,	632 : 2

Dovemansoor

Blinden herkennen de hand,/dovemansoren verstaan Hem.	321 : 5

Doven (uitdoen, uitgaan)

Wapengeweld biedt Gij het hoofd,/ Gij die de oorlogbliksem dooft,	076 : 2
Gij dooft zijn glans die eens zo stralend had geschenen,	089 : 15
De zon is gedoofd en de sterren zijn aan	170 : 1
licht dat niet dooft	306 : 4
Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven:	430 : b
Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt,	459 : 5
zal niet meer kunnen doven / totdat Hij komt!	461 : 3
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
licht, onstuitbaar, niet te doven,/ zegen ons met morgenrood!	600 : 4
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft:	794 : 2
Wat ons bond, God, is verbroken,/ onze liefde is gedoofd.	795 : 1
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd.	795 : 3
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd.	831 : 7
van het innerlijk gezicht, -/ dat zal dood noch duivel doven.	903 : 3
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven.	919 : 2
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven,	1001 : 3

Draagkracht
Wat draagkracht geeft:/ God neemt de grenzen weg, 579 : 4

Draaien
Ik draai en keer mij van je, / ik ga, kom bij je uit. 857 : 2

Draak
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
de slang krimpt voor uw voet ineen,/ gij zult de draak vertreden. 091 : 6

Dragen, Gedragen
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel. 023b : 2
Uw eigendom, o Here, weid / en draag het tot in eeuwigheid. 028 : 5
het volk dat zich gedragen weet / door uw nabijheid en ontferming. 031a : 3
Moet ik onder 's vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor. 045 : 6
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Gods lof draag ik door de seizoenen;/ zijn daden houden stand. 052 : 5
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
God zij geprezen met ontzag./ Hij draagt ons leven dag aan dag, 068 : 7
dat wordt ons niet ontnomen./ Hij droeg ons door de diepte heen, 068 : 7
Het is om U dat ik word afgeweerd,/ om U draag ik het brandmerk van de schande, 069 : 3
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen./ Hij draagt hen in zijn hart. 072 : 4
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen. 073 : 5
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas. 085b : 3
hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen. 087 : 3
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7
en met geheven hoofd de kroon der ere dragen. 089 : 8
Wat de Heer genadig verleende / dat drage mijn lied door de tijden. 089a : refr., 1
O God, die droeg ons voorgeslacht / in nacht en stormgebruis, 090a : 1
O God, die droeg ons voorgeslacht / in tegenspoed en kruis, 090a : 6
Ja, zij zijn om u als een wacht,/ zij dragen u op handen; 091 : 6
Zij zullen je op handen dragen / door een woestijn van hoop en pijn. 091a : 2
Zij zullen vruchten dragen / voor 's Heren heiligdom / tot in hun ouderdom, 092 : 8
Schepen omhoog gedragen / op golfslag van de dood, 107 : 12
Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen, 109 : 8
Mijn knieën kunnen mij niet dragen./ Ik heb van vasten en van klagen 109 : 11
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in 't harte dragen. 119 : 44
Wie 't zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al. 126 : 3
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur. 126 : 3
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt, 126b
Komen zal hij met een lied / die de oogst in zijn armen draagt. 126b
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind. 139a : 4
Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht. 139c : Antif. A
Hoe waart Gij toen uw volk nabij./ Gij hebt het door de dood gedragen 143 : 5
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5
Het snoeven van wie wapens dragen / is niet aan 's Heren welbehagen. 147 : 4
gij legioen dat naar Hem hoort,/ gij engelen die draagt zijn woord, 148 : 1

Zij draagt haar aam op goddelijk bevel	164 : 1
want eeuwig zal Hij ons dragen	175 : 3
Gij draagt voortaan een nieuwe naam	176 : 2
maar draagt het als een kind	184 : 3
Hij draagt het op zijn sterke rug	184 : 4
die de naam van Jezus dragen	189 : 1
ons doen en laten zuiveren en dragen	217 : 4
Wil mij behoeden en op handen dragen	221 : 1
De avondwind draagt deze dag	252 : 1
draag jij mijn tranen / en mijn vreugde / ik jouw pijn	264 : 3
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij	265 : 1
Ik loof U die mijn leven draagt	273 : 5
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.	275 : 3
dit huis, dat alle sporen draagt	280 : 3
heb vertrouwen, draag het kruis met blijdschap	286 : 2
en stil het kruis te dragen / achter hun Heiland aan.	313 : 2
horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees.	321 : 4
Gij doet wonder boven wonder,/draag ons naar de overkant.	352 : 3
Hoe hebt Gij ons lot gedragen	352 : 6
van het kind dat onze handen dragen,	355 : 1
en uw handen, die de wereld dragen,	355 : 3
dragen ook de kleinste in ons midden.	355 : 3
Water, water van de vloed / die de ark wel dragen moet,	358 : 2
Water, water van de Nijl,/draag het scheepje van het heil -	358 : 3
onze zonden draagt de Heer,/zie: de duif daalt op Hem neer!	358 : 4
volhard uw taak te dragen / en leef daarin!	361 : 2
en ons tot hier op handen heeft gedragen;	362 : 2
Wij dragen onze gaven,/het werk van onze hand,	365 : 1
ons kwaad hebt U gedragen,/de wanhoop is verslagen. / Ontferm U over ons, Jezus!	409 : 1
Niemand kan alleen,/Heer, uw zegen dragen;	418 : 2
dat wij die als zaad / dragen door de landen,	418 : 3
Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem.	424 : 6
draagt Gods Zoon vol genade,/des Vaders eeuwig woord.	434 : 1
Hij draagt een kroon van heiligheid,/een scepter van barmhartigheid.	435 : 2
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon.	438 : 2
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt.	440 : 4
nu zelf op zich genomen / en draagt ze met geduld.	445 : 2
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht!	453 : 2
van vaderlijke troost het leed zal dragen.	455 : 2
Ziet, hoe tere is de Here,/die ’t al draagt in zijne hand.	478 : 2
Lam van God, Gij hebt gedragen / alle schuld tot elke prijs,	487 : 3
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk.	496 : 1
een ezel wou haar dragen, / Kyrieleis.	497 : 1
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis.	503 : 3
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek.	512 : 7
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen.	521 : 2
Hij draagt ons over de watervloed / en laaft ons hart met zijn hartebloed	525 : 5
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd.	529 : 1
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een.	529 : 6
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.	547 : 1
maar de hemel draagt ons / op de adem Gods.	547 : 3
maar de hemel draagt ons,/ liefde wordt niet moe.	547 : 5

Gij die al onze schuld / in uw vergeving draagt,	559 : 2
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis.	560 : 3
hoorde ’t kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen,	573 : 8
Gij die alles hebt gedragen / al de haat en al de hoon,	575 : 2
Alle leed hebt Gij geleden,/ Gij gedragen met geduld.	575 : 4
opdat naar uw welbehagen / wij de kroon der ere dragen.	575 : 5
Gij, eens in ’t licht gedragen,/ door engelen omstuwd,	576 : 2
Niets droeg hem meer/voor hem de afgrond nog,	579 : 1
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld.	579 : 3
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
Die hem ooit op handen droegen / zijn dezelfden die hem sloegen	586 : 3
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden.	587 : 3
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind.	601 : 2
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt.	601 : 2
een stem die te verstaan is,/ een God die draagt en dient.	605 : 4
Halleluja!/Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht./Halleluja!	614
Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot.	625 : 1
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag,	639 : 2
draagt ons Gode tegemoet./ Loof nu God, want Hij is goed.	639 : 2
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet:	642 : 6
Hemelse engelen zullen u / hier op de handen dragen.	643 : 8
herstelt God uit duister / Adam in luister:/ wij dragen zijn naam.	647 : 4
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen,	649 : 1
Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij,	649 : 5
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht.	657 : 2
Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop.	657 : 4
De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen.	678 : 2
En allen die naar ’s Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen,	678 : 9
Draag ons op uw vleugels,/ zegen ons met uw licht!	695 : 5
Dragende, moederlijke God,/ u baarde mij, ik ben uw kind.	707 : 1
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind,	720 : 4
op vleugels van het licht,/draagt met uw stem / ons mensenlied	725 : 1
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans.	726 : 1
Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger	732 : 2
De moeder draagt het lichaam / van haar verloren kind,	740 : 4
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering.	741 : 2
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet.	742 : 6
Zij zal mijn laatste adem dragen / tot waar U bent en mij verwarmt.	742 : 7
van alles wat wij dragen,/ van ’t lijden aan de tijd.	747 : 4
door engelen gedragen / en voor een val bewaard.	750 : 3
Nu dragen zij met ere / de gouden gloriekroon.	750 : 6
En Ik zal hen met zich doen dragen / mijn zegen,- het ga hun wel.	770 : 3
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis).	821
Hij die rechtvaardig was en stil / droeg wat Hem was beschoren,	825 : 9
draag ik de mantel van profeet./ Met Gods verdriet ben ik bekleed.	831 : 1
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad.	835 : 2
Draag mij op uw vleugels / de vrijheid tegemoet.	853 : refr.
Die het stille schreien hoort,/ droeg mij ook het duister door.	856 : 2
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen.	859 : 3
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood,	864 : 1
Zou ooit een vrouw vergeten / ’t kind dat zij in zich droeg,	864 : 3

Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen.	869 : 4
Die ’t merk draagt van zijn majesteit,/ geef onze God de ere!	869 : 7
U houdt van mij. Heer, ik weet het nu: in mijn zwakte draagt U mij.	891 : 1
Draag mij, Heer. Neem mij in uw armen. Draag mij, Heer. Sluit mij in uw hart.	891 : refr.
Bent U bij mij, dan vlieg ik als een arend, omdat uw Geest mij draagt.	891 : refr.
dat woord, dat wij eens hoorden,/ dat woord, dat mij al droeg,	894 : 4
dat zal mij blijven dragen -/ mij maakt geen stilte bang;	894 : 4
Liefde draagt hen meer en meer / die in dienst van Hem zich geven.	903 : 1
Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid;	903 : 4
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht,	910 : 4
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed.	913 : 1
Stem die de schepping draagt: Ik ben nabij, wees niet bang.	918 : 2
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel.	928 : 2
U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt	939 : 2
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft,	947 : 2
Toen jij haar riep, droeg ze jou / -haar armen om jou heen-	963 : 1
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon	963 : 2
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen	994 : 2
en elkaar dragend weten wij:/ dat woord zal ons ten leven zijn.	1002 : 3
dat wij uw schepping eren, de aarde die ons draagt. (2 x)	1004 : 2
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet.	1007 : 6
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt.	1008 : 2

Drammer

Ja, het liefst zou ook ik,/ als die andere drammers,	945 : 1

Drang

de drang tot ontdekken van wat er kan zijn:	719 : 4

Drank

Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken?	015 : 4
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden.	036 : 2
Hij geeft ons drank en spijze / in schaarste en in nood.	146a : 5
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood.	812 : 3

Dralen

Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan.	104 : 5
Kom kinderen, niet dralen,/ want de avond is nabij!	799 : 1

Drank

God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze,	375 : 1
dorstende in al mijn denken / naar de drank die Gij zult schenken,	376 : 2
van spijs en van drank die voor eeuwig gedijt.	382 : 2

Draven

Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee.	139a : 1
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind.	139a : 4

Dreigen

Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen.	003 : 2

Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen, 023b : 3
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
Gij hebt hen in hun droom gestoord,/ geslagen met uw dreigend woord. 076 : 3
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen, 106 : 4
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2
Zij zwermden om mij heen als bijen,/ zij waren dreigend om mij heen 118 : 4
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneer geslagen. 145 : 4

uw dreigende vingen verwijst naar het niet 151 : 3
neem Gij het duister dreigen weg 243 : 6
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij? 247 : 4
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat, 506 : 3
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x 622 : 3
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel. 623 : 4
die niet dreigde als Hij leed,/ maar het zwijgend heeft verdragen. 651 : 3
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen. 780 : 5
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht. 905 : 1

Dreiging
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1
Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
Hij doet onder zijn schaduwdak / mij schuilen in dagen van dreiging, 027b : 3
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1

houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang. 524 : 3

Drempel
en nimmermeer verlaten Arons drempel,/ maar sterven op mijn wacht! 023a : 4
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5
Liever bij U aan de drempel / dan binnen te zijn in een duistere tent. 084a 4

op de drempel van de nacht. 264 : 2

Drenkeling
Stem van die drenkeling,/ van dat stuk wrakhout 828 : 2

Drenken
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi' 23a : 1
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge 068 : 3
Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen 072a : 2
Maar aan de bron van zijn verbond gedrenkt,/ heeft Israël de trouw van God gekrenkt. 078 : 6
Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood; 080 : 3
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk. 104 : 4

de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3

Christus die mij drenkt 188 : 4
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in 379 : 5
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing zijn;/voed mij en drenk mij met uw brood en wijn. 381 : 4
Heer Jezus, die ons drenkt en voedt,/Gijzelf zijt onze overvloed. 389 : 4
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt 742 : 4
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren. 924 : 3

Dreunen
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5

De aarde dreunde van geweld 169 : 3

Drie
en een ster riep de drie wijzen / toen Hij kwam 319 : 4
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind 495 : 3
Drie vreemden zochten Hem van verre,/Herodes hebben zij bespot, 526 : 1
De laatste drie die Hem behoorden / die sliepen in Getsemane; 582 : 2
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord. 592 : 2
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij, 617 : 4
De drie Maria's daalden af / vroeg in de schemer naar het graf. 620 : 2
Zie het gezicht van deze Drie:/ een kind in Betlehem, 706 : 2
Zing mee, wij zijn door deze Drie / in vuur en vlam gezet, 706 : 3
Wij dansen mee met deze Drie./ op weg van feest tot feest. 706 : 4
verweven met ons leven is / de dans van deze Drie! 707 : 4
vrijgekocht heeft hij drie dochters / van een redeloze man. 745 : 3
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn. 800 : 3

Drie-een, Drie-enig
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer, 565 : 6
Eer aan de Vader, Zoon en Geest,/ aan de drie-ene macht: 848 : 5
Drie-enig God, vervul / wat U ons hebt beloofd, 858 : 4

Drieklank
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer. 967 : 7

Driemaal
Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen, 412: 1
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat, 745 : 3
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3

Driest
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here? 079 : 3

Drievuldigheid
O zalig licht, Drievuldigheid 237 : 1
O heilige Drievuldigheid,/ op aarde schoon en teder, 522 : 3
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja. 661 : 6

De dans van de Drievuldigheid / wordt door geen dood gestuit. 706 : 2

Drift
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig. 119 : 52

wie drift bemint wordt ziende blind 310 : 3
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor, 673 : 2
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart. 836 : 5
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2

op Drift
ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1

Driftig
Om water was het hun begonnen./ En hij, in driftig ongeduld, 106 : 15

Dringen
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen, 119 : 51

zich in mijn bloed gedrongen heeft,/ als liefde waar ik mij aan geef. 831 : 4
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet. 855 : 3
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1

Dringend
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord. 846 : 1

Drinken
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
elke zondaar dat hij drinkt,/ drinkt de droesem van de wijn, 075 : 6
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
As is ’t brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. ‘k Ben vergeten 102 : 4
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3

drinkend uit de ene bron 283 : 3
neem en eet, drink en gedenk 287 : 4
de adembron die ons te drinken geeft. 324 : 1
Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde. 327
Wie Jezus’ kelk wil drinken, / zijn doop wil ondergaan, 346 : 7
uw woord de bron waaruit wij willen drinken. 362 : 3
in de wijn die wordt gedronken,/Christus’ bloed ons wordt geschonken 376 : 4
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
daar wordt de wijn geschonken / en mondjesmaat gedronken. 385 : 3
Als wij van de feestwijn drinken / die Gij, Heer, ons geeft: 387 : 2
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk. 516 : 4
Wij drinken daar van de bruiloftswijn./Wij willen van harte vrolijk zijn 525 : 1
Maria sprak in bekommerdheid: ‘Er is niet genoeg te drinken.’ 525 : 2
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind. 525 : 4

Wees voor ons de wijn,/ dat wij van U drinken. 566 : 6
Hij dronk zijn wijn om onze pijn, om / onze vreugde, 567 : 6
Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken? 585
dorstigen komen en drinken. 608 : 1
De steppe zal drinken,/ de steppe zal bloeien,/ de steppe zal bloeien en juichen. 608 : 1
de specerij, de honing,/ vrienden, drink en wees verblijd! 629 : 2
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden; 648 : 3
O Gij die als een bron ontspringt / in elk die tot U komt en drinkt. 653 : 3
en van de stroom des levens / drinken wij daar met God. 747 : 7
en eten en drinken naar dat het behoeft. 752 : 3
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774
Wie wil mag komen, zegt Gij, komen drinken./ Ik zal er zijn. 774
breek brood, drink bloedrode wijn. 846 : 5
Voedsel is het dat niet verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2

Droef
mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten 006 : 2
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren. 137 : 2
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3

Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3

Droefenis
Wie ’s Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis, 034 : 7

voorbij is nu de droefenis,/ omdat de Heer verrezen is./ Halleluja. 621 : 4

Droefheid
De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag. 030a : refr.
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
Die zich in rouw bevinden,/ neemt Hij de droefheid af. 146a : 6

de Heiland die je droefheid kent / en alles waar je bang voor bent 469 : 3
Niet langer drukt ons droefheid neer:/wij vinden vreugde in de Heer. 479 : 2
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart. 592 : 1
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden. 775 : 6

Droesem
elke zondaar dat hij drinkt,/ drinkt de droesem van de wijn, 075 : 6

Droever
Liefde is droever dan de dood -/ o lichaam goedertieren, 808 : 4

Droevig
Dat ik niet uitval, dat wij allen/ zo zwaar en droevig als wij zijn 601 : 1

Droge
mijn schaapjes op het droge staan 172 : 3

Drogen

Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn, 107 : 16

Dromen

Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
maaltijd en lafenis / meer dan zij durfden dromen; 107 : 3
De Heer brengt ons thuis, het lijkt of wij dromen! 126b
Doe, Heer, het kwaad waarvan zij dromen / en van hun lippen het venijn 140 : 6

en droomt al dat hij koning was 166a : 1
Hij droomt het telkens weer 166a : 1
De koning droomt van hongersnood 166a : 3
droomt een wonderlijke droom 166b : 4
Samuël, Samuël, lig je te dromen 170 : 1
Samuël, Samuël, droom in de tempel 170 : 3
droom, kleine man, want de lampen zijn uit 170 : 3
droom na het werk en het spel op Gods tempel 170 : 3
Wie wil van zijn goedheid dromen 178 : 1
je droomde, je dagdroomde even 179 : 1,3
Nee, je droomt niet, je leeft 179 : 3
dromen van U in diepe slaap. 236 : 7
dat wij dromen zonder zorgen / veilig rusten tot de morgen 268 : 1
Als ik slaap en droom van morgen 269
en droomt van bovenaardse streken. 316 : 3
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen. 385 : 4
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan - 419 : 3
Voor wie roepen om vrede,/ van gerechtigheid dromen: 430 : b
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht. 501 : 3
Tussen waken, tussen dromen,/ in het vroege morgenlicht, 631 : 1
de oude mannen dromen onomwonden, 678 : 5
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij, 709 : 2
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen 830 : 1
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1

Dromenmeester

Hij wordt een dromenmeester die 166a : 3

Dromer

De dromers spoort hij aan tot spoed 204 : 5
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij, 709 : 2

Dronken

Thuis viert een dronken Kalebiet 172 : 11
Hoe zalig die zich laven,/van vreugde dronken zijn! 384 : 7
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken 573 : 17
en indaalt als een zoete wijn / waarvan wij dronken zijn. 674 : 2

Droog, het Droge

en Israël ging op het droge / als door een vlakke steppe heen. 106 : 4

Daar zit hij, hoog en droog 186 : 2
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog! 358 : 2

En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog. 524 : 4
En ooit zal hoog en droog / op gouden fundamenten 603 : 5
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep, 606 : 3
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2

Droogte
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2

Tijd van vloek en tijd van zegen / tijd van droogte tijd van regen 845 : 1

Droogvallen
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 2

Droogvoets
Hij stelde aan de wateren perken,/ droogvoets zijn zij erdoor gegaan. 066 : 2

droogvoets, tussen nood en dood 287 : 3
Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren; 595 : cantor

Droom
Maar mij doet Gij uit boze dromen / ontwaken, o mijn dageraad. 017 : 6
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
Gij hebt hen in hun droom gestoord,/ geslagen met uw dreigend woord. 076 : 3
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4
ze zijn als gras, door zon verdord,/ vervluchtigd als een droom. 090a : 5
en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,/dat zal een droom zijn. 126a : refr.

Zo eindigen zijn dromen 166a : 2
ook dromen uit kan leggen 166a 3
Het is als in zijn dromen 166a : 4
op zijn jas en op zijn dromen 166b : 1
Alle dromen zijn vergeten 166b : 2
Nieuwe dromen worden wakker 166b : 3
droomt een wonderlijke droom 166b : 4
en dan worden alle dromen 166b : 4
een stem riep je weg uit je dromen 179 : 2
veel meer dan een droom is het leven 179 : 3
te kort voor alle dromen 222 : 3
De dromen gaan hun eigen weg 243 : 6
de aarde ligt in dromen 246b : 1
’t is maar een droom, een schaduwspel 246b : 4
mijn taak bij dag, mijn droom bij nacht. 253 : 1
Nu ben ik veilig voor boze dromen 260 : 1
voor de nacht, die vol van dromen 261 : 1
Als boze dromen ons belagen 267 : 2
Namen voor Hem, dromen, signalen 276 : 2
bidden wij om nieuwe dromen, 283 : 2
Niet in het graf van voorbij,/niet in een tempel van dromen, 321 : 6
vergeten zijn de dromen,/gedaan is het gericht. 384 : 5
de koning onzer dromen,/de Heer der heerlijkheid 438 : 1
De trooster uit uw dromen,/zie Hem nu voor u staan! 441 : 6

In onze stoutste dromen / was God nooit hier en nu. 494 : 1
deelt Gij in onze nacht / en zaait er nieuwe dromen. 500 : 4
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht, 502 : 2
eeuwenoude dromen / eindelijk vervult, 505 : 2
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht? 584 : 1
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen. 630 : 4
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust 636 : 3
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen, 662 : 1
ik ben weer opgelucht,/ als na een enge droom. 676 : 4
voor dromen en daden en alles dat leidt 719 : 4
de vreugde gaat er nooit voorbij,/ het is als in een droom. 737 : 13
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5
Jeruzalem, zoals het in Gods dromen / vanouds moet zijn geweest. 766 : 1
Elia met de raven,/ Hizkia met zijn droom. 803 : 5
De naam die afdaalt in de nacht:/ Ik ben,/ die in een droom op Jakob wacht. 815 : 2
om tussen werkelijkheid en dromen / getuige van uw Geest te zijn. 823 : 1
Maar wie zich door de hemel / laat helpen uit de droom, 841 : 4
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1
als vederlichte dromen,/ zij wonen in het licht. 979 : 1
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988
het woord is aan de doven,/ de waarheid aan de droom. 991 : 4
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3
Kroon de menselijke dromen / met uw koninkrijk op aard. 1008 : 3

Druif
Wij brengen U de druiven,/wij plengen U de wijn, 365 : 5

Druipen
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan; 065 : 5

Druk
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft. 023a : 3
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door ’s vijands druk: 055 : 1
Nu de druk mij overmande,/ hef ik tot de Heer mijn handen, 077 : 1
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven. 119 : 19
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte. 119 : 35
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50

Vul de stilte met uw adem,/ alle druk is ons te veel. 795 : 2
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3

Drukken
gedrukt door ’s vijands hovaardij? 013 : 1

De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk, 482 : 2
Het woord is vlees geworden, / God drukt ons aan het hart, 499 : 3
drukt nog de last van ’t leed dat ons beklemt, 511 : 2
kruip ik onder dorenstruiken,/ druk mijn ogen in de aarde, 812 : 2
druk uw zegel op mijn hart en leef in mij. 833

Drukte
de vriendschap die in drukte onderging - / ik leg het neer. 400 : 2

Drum
Toeters, drums, viool, trompet, gitaar 223 : 4

Druppel
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2

Drijven (aansturen, opjagen)
Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen? 002 : 1
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
de vijand drijft ons voor zich heen / als weerloos slachtvee voor zijn goden. 044 : 10
Hij heeft ons in het vuur gedreven / en door de wateren gejaagd. 066 : 4

door uw goede Geest gedreven 352 : 7
dan zal ons geen macht uit elkander drijven. 418 : 1, 4
door liefde gedreven, om wie met ons leven 425
Niets dreef U uit den hoge/ naar wat wij mensen zijn, 441 : 5
Drijft de vijand mij in 't nauw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 3
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees, 662 : 4
Wie zal verduren wat U drijft / en wie begeert uw lust: 679 : 6
gedreven door een heilig moeten,/ het is als najagen van wind. 720 : 1
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3
onweerstandelijk gedreven / tot de jubel: 'k ben van Hem! 914 : 2

de spot Drijven
Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053

Dubbel
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43

Duchten, Geducht
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
van wat zij zaaiden, o geduchte,/ hun en hun verre nageslacht. 017 : 6
Verhef u in uw kracht, o Heer,/ toon uw geducht vermogen 021 : 7
wees mij dan, Gij geduchte,/ een burcht om in te vluchten. 031 : 2
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek. 034 : 6
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
Gij antwoordt met geduchte daden,/ Gij treedt voor ons in 't krijt. 065 : 3
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer. 066 : 1
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan: 066: 2
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Gij zijt het die door uw geduchte hand / des leviathans koppen hebt gespleten, 074 : 8
Ja, Gij zijt zo geducht, dat al de hemelingen 089 : 3
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
Hij zal komen, de geduchte;/ hun die in de kerkers zuchten, 102 : 9
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4

van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam 132 : 1
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood. 136 : 9
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1

Zij zullen allen op de dag des Heren,/ de grote, de geduchte, profeteren, 678 : 7
geen kwaad zal ik duchten / want Jij bent nabij. 697 : 1
Zwijgend in de eigen schuld / duchten wij het duister. 859 : 3

Duidelijker
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam; 779 : 6

Duif
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld. 068 : 4

zweeft de duif 163a :4
Runderen, schapen en duiven te koop! 187 : 1
tenzij de duif die nederdaalt / ons uit de hoge vrede haalt. 350 : 2
een duif koert in het lover,/dit is de overzij. 351 : 3
onze zonden draagt de Heer,/zie: de duif daalt op Hem neer! 358 : 4
vervullend met aanwezigheid./ Een stem, een duif daalt neder. 522 : 3
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog. 524 : 4
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja 635 : 6
Vuurvogel van de vloed,/ duif boven de Jordaan, 687 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt 692 : 3
O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2

Duister (bn)
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat. 009 : 9
Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan. 032 : 2
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen. 035 : 2
Liever bij U aan de drempel / dan binnen te zijn in een duistere tent. 084a 4

neem Gij het duister dreigen weg 243 : 6
en alle duistere krachten 244 : 2
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt, 360 : 4
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan - 482 : 1
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen? 587 : 1
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom? 913 : 2
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht, 918 : 1
Zijn duistere voorzienigheid / verhult zijn mild gelaat. 943 : 4
de toekomst is zo duister / en ons geloof zo klein; 1010 : 2

Duister (znw)
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me, 023f : 3
Gij zult mijn voeten sturen / in ’t duister van de tijd. 025a : 1
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart? 027 : 1
altijd en overal./ Zie, zij verbergen zich in ’t duister, 031 : 11

en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen. 074 : 13
Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister? 088 : 6
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt. 091a : 3
‘k Zie ze als een schaduw lengen,/ met het duister zich vermengen. 102 : 5
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in ’t duister aan hun zijde. 105 : 15
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen. 112 : 2
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal ’t als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
Wanneer ik mij geborgen dacht / in ’t vallend duister van de nacht, 139 : 6
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6
dan is het duister dicht en zwart. 143 : 4
Na het duister der wereldnacht / blinkt de luister van Gods geslacht. 149 : 5

gij duister en licht 154a : 4
Drijf uit, o licht, wat duister is 207 : 3
na storm en duister / in al haar luister 211 : 4
sta in het duister ons terzij 239 : 6
omdat Gij dag en duister schept 243 : 1
Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt 247 : 1
licht in het duister, wijs de weg omhoog 247 : 5
tot U, die ’t licht en ’t duister maakt 248 : 1
nog overvol van licht en duister 252 : 1
Waar blijft het licht en waar het duister? 252 : 3
en het duister hebt verdreven 254 : 2
O, blijf met uw genade bij ons, licht in het duister 256
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt 263 : 2wees
Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij. 263 : 3
die ons zoekt/ in het duister/die ons de dag hebt/toegezegd, 266 : 2
En zingend gaan wij door het duister 267 : 4
zoek je weg niet langer in het duister 286 : refr.
Steek een kaars aan tegen al het duister 286 : 3
Toets mij, test mij, verteer al mijn duister 289 : 2
Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister 376 : 1
de ogen spiegels van uw licht / dat doorbreekt in het duister; 378 : 2
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht. 433 : 4
maar wat in duister sliep,/ontwaakte, toen Hij riep. 435 : 3
De zonne, voor wier stralen / het nachtelijk duister zwicht, 444 : 4
Wie schreide in het duister / begroet zijn klare schijn 445 : 1
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht. 448 : 1
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in ’t duister stampen 448 : 3
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in ’t land van de dood, 454 : 1
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk. 454 : 5
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen 455 : 6
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht 462 : 4
Herder, wil behoeden,/wie in ’t duister valt. 463 : 3
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister, 486 : 4
Dit licht dat in het duister sliep / is God die ons bij name riep, 488 : 5
In het ondoordringbaar duister, / in onzekerheid en pijn, 498 : 2
Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt, 503 : 4
die Gij hier in ons duister hebt gebracht, 511 : 5
Gij hebt in duister U gewaagd / en naar de rechte weg gevraagd. 519 : 1

wij bidden, laat ons niet alleen / in al het duister om ons heen,	561 : 4
Die gewillig waart ten dode,/ in het duister van de pijn	575 : 2
Het duister wijkt,/ de blindeman ontwaakt:	579 : 3
Onder het duister van zijn Vader / vernedert Hij zich in het stof,	582 : 3
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt	591 : 2
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied,	595 : cantor
Dit is de nacht dat het duister wijkt,/ een lichtnacht tot ons geluk	595 : cantor
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt,	599 : 1
De Zoon, voor wie het duister zwicht,/ de Zoon is als de zon zo licht!	637 : 1
herstelt God uit duister / Adam in luister:/ wij dragen zijn naam.	647 : 4
Maar wij verkozen ’t duister meer / dan ’t licht door God geschapen	654 : 2
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan.	678 : 8
en hun roepen in het duister,/ de armzaligheid van hun kracht,	730 : 2
en durven niet op weg te gaan / het duister niet voorbij.	753 : 4
In de ongerepte morgen,/ uit het duister naar het licht,	779 : 1
op de kruistocht door het duister / naar de lichte eeuwigheid.	801 : 4
U daalt het duister in,/ U deelt mijn angst en pijn,	852 : 2
Die het stille schreien hoort,/ droeg mij ook het duister door.	856 : 2
Zwijgend in de eigen schuld / duchten wij het duister.	859 : 3
Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water.	895 : refr.
In het duister van de tijden / ben ik nooit alleen geweest,	903 : 3
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt.	908 : 4
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en ’t eerste licht in ’t duister blinkt	972 : 3
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw.	982 : 2
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen.	986 : 2
Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde;	986 : 3
In het begin was er duister,/ over de wateren waakte uw Geest;	987 : 1
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister	1000 : 1
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht.	1005 : 1
Christus, ons licht,/ schijn door ons heen, schijn door het duister.	1005 : refr.
Houd wat Gij hebt ondernomen,/ klief het duister met uw zwaard.	1008 : 3

Duisternis, Duisternisse

reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht,	011 : 1
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt.	018 : 8
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen,	023 : 2
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis.	027 : 2
Uit het hart der duisternis./ uit de nacht van het gemis,	029 : 4
Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis.	042 : 5
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is,	068 : 11
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur.	078 : 15
Ik ben Hij-die-is:/ God wil Ik u wezen./ Uit de duisternis	081 : 8
Laat mijn gebed voor U verschijnen / en niet in duisternis verdwijnen.	088 : 1
Gij werpt mij in de afgrond neer,/ in duisternis, in barre vloeden.	088 : 4
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren.	088 : 8
’t Verderf dat in de duisternis / zoekt naar uw legerstede,	091 : 3
Maar Gij, de Allerhoogste,/ zolang de wereld is -/ werkers der duisternis	092 : 5
Hul u niet in duisternis / nu ’t mij bang te moede is.	102 : 1
Laat niet midden in het leven / mij de duisternis omgeven,	102 : 11
De duisternis verslond de dag,/ zo triomfeerde Gods gezag.	105 : 10
Zij die in boeien lagen / van duisternis en dood,	107 : 5

Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open,	119 : 12
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken,	119 : 40
en opstaat tegen U? Hij is/ een kind van kwaad en duisternis.	139 : 13
Hij is ons verschenen toen wij in duisternis waren, in schaduw van dood	158b
in het begin in de duisternis	162 : 1
Licht om te leven duisternis voorbij	219
Hij heeft het uur der duisternis verdreven	220 : 3
Geef, dat wanneer in duisternis	236 : 5
mijn enig licht in nacht en duisternis	247 : 3
Is dit het uur van duisternis	250 : 10
De duisternis valt in	253 : 1
weer van mij de duisternissen	254 : 4
In de duisternis, waak Gij Schepper, als wij slapen	257 : 2
De duisternis verbergt Hem niet	258 : 2
ontvallen in de duisternis.	259 : 1
de duisternis zal wijken uit ons hart	271 : 2
De duisternis gaat wijken / van de eeuwenlange nacht.	444 : 2
God lijkt wel diep verborgen / in onze duisternis	445 : 4
Zijn oordeel is genade,/zijn duisternis is licht.	445 : 4
die ’t licht is in de duisternis,/de weg, de waarheid en het leven.	448 : 5
In de duisternis verwachten / wij het licht dat komen zal,	449 : 1
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen.	455 : 1
Het volk dat woont in duisternis / zal weten wie zijn heiland is.	460 : 1
het huis van dood en duisternis / waarin uw volk gekluisterd is!	466 : 4
Hij voert ons uit de duisternis,/naar waar de hemel open is. Kyrieleis.	470 : 5
Hij doet de duisternis teniet / en engelen zingen ons dit lied	479 : 4
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis	489 : 2
Geen duisternis / heeft ooit hem overmeesterd.	493 : vz.
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis!	504 : refr.
dat in uw duisternisse blinkt / en wordt gevierd en aangebeden?	510 : 1
De duisternis te boven / al staat de nacht rondom,	544 : 3
Mijn Heer die om mijn zonden / in doem en duisternis	562 : 3
maar kunnen niet zijn lijden peilen,/ zijn duisternissen niet.	582 : 4
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon.	592 : 2
op het licht van de zon, maar wij dolen in duisternis.	596 : 1
De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag,	602 : 2
en duisternis verdreven,/ halleluja.	618 : 6
dat door dood en duisternis / Jezus leeft en bij ons is.	631 : 1
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4
indien niet in de duisternis / het licht van Jezus Christus is	654 : 4
maar weer opnieuw geboren is / uit water en uit duisternis.	655 : 3
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden.	689 : 3
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, -	690 : 3
dat mijn adem is / in de duisternis,/ God zij dank,	714 : 5
Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis,	737 : 3
Weer teisteren de machten / van duisternis en haat	743 : 3
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn.	753 : 1
de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden.	762 : 3
Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen,	773 voorz.

dit kind voor ’t licht bestemd, - hoe zouden / wij ’t hoeden voor de duisternis? 778 : 2
en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, - 778 : 4
leeft niet vergeefs, gaat niet verloren / in duisternis van niemandsland. 818 : 2
Eens treedt Hij uit de duisternis / en noemt ons zijn beminden. 825 : 4
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven. 842
De waarheid wint gestalte,/ de duisternis verdween. 851 : 9
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen. 909 : 3
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht. 943 : 6
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2
Laat lichten uw gezicht / over de duisternis 974 : 3

Duivel
om hier te overwinnen / de duivel en zijn macht. 438 : 1
dat is op deze aarde / de duivel wederstaan. 538 : 4
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x) 622 : 2
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4
van het innerlijk gezicht, -/ dat zal dood noch duivel doven. 903 : 3

Duizeling
eenmaal nieuw maken zal,/ dat wij in duizelingen 717 : 4

Duizend
de maan, de duizend sterren die daar branden, 008 : 3
‘k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
o Heer, die zijt geprezen! / Gij God, die duizend- duizendmaal 068 : 6
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5
Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U. 084a : 4
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
En duizend jaar gaan als de dag / van gisteren voor U heen, 090a : 4
Al vallen duizenden in ’t rond / door ongeziene handen, 091 : 4
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken. 119 : 27

dit is een dag als duizend jaar 214 : 6
vervult met duizend vrezen 250 : 2
met duizend woorden 264 : 1
Duizend, duizendmaal, o Heer,/ zij U daarvoor dank en eer. 575 : refr.
Gij zijt de wijnstok van het leven,/ in duizend ranken uitgebreid, 653 : 5
Uit duizenden gebeden / stelt zich uw eenvoud saam. 731 : 3
en duizend jaren zijn er als / de dag van gisteren hier. 737 : 11
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen. 748 : 5
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd, 769 : 1
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht, 801 : 5
en wijzen hem zijn woonplaats aan./ Hij is ten prooi aan duizend vrezen, 823 : 2
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind. 894 : 3
Ik dank U duizend malen, -/ wat zijt Gij goed voor mij! 902 : 6

hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land, 997 : 1

Duizend en één
Een ster ging op uit Israël / na duizend en één nacht. 496 : 1

Duizenderlei
Op duizenderlei wijze / redt Hij ons van de dood. 146a : 5

Duizendmaal
o Heer, die zijt geprezen! / Gij God, die duizend- duizendmaal 068 : 6

De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal 320 : 5
Duizend, duizendmaal, o Heer,/ zij U daarvoor dank en eer. 575 : refr.
Tel de duizendmaal dat wij / U hebben ontbroken. 859 : 1

Duizendste
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht. 105 : 3

bewarend liefde tot het duizendste geslacht. 329

Duizendtal
Mist Gij onze wereld niet / bij uw duizendtallen? 919 : 3

Duizendvoud
de zee herhaalt het duizendvoud / en door de stilte van het woud 096 : 6

o draag het voort naar alle landen / vermenigvuldigd duizendvoud. 315 : 3
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud, 600 : 5
Here God, hoe duizendvoud / wekt Gij ons verlangen! 919 : 1

Dulden
wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven. 012a : 4
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13
God, die de mens zijn wegen leert,/ zou dulden dat men Hem niet eert? 094 : 5
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet. 101 : 4
Maar omdat Gij mijn leven / duldt voor uw aangezicht. 146a : 7

Gij duldt het niet 155 : 8
O Heer uw smaad en wonden,/ ja alles wat Gij duldt, 576 : 3
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt. 1008 : 2

Dunk
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor, 673 : 2

Duren
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2
God, uw naam bezingen:/ eeuwig duurt uw trouw. 030b
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren. 102 : 11
Maar duren zal de liefde van God / voor allen die zijn verbond bewaren, 103d : 5

Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
Want machtig voor ons is zijn genade,/ en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw. 117b : 1
zijn liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 1
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 10

zijn boosheid duurt niet langer meer 173 : 1
De week duurt zeven dagen lang 222 : 3
en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw 291c
Gij, mijn hoop waar nog de nacht duurt 292 : vz.
Groot is de wereld / en lang duurt de tijd, 420
De Heer verstrooit hen allen, / een oogwenk duurt de strijd. 441 : 9
Zolang het donker duurt, / de moed ons wordt ontnomen, 500 : 4
Gods kracht zal ons omringen,/ zijn liefde duurt altijd. 552 : 1
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt 591 : 2
Niet voor schuren,/ die niet duren,/ gaf Gij vruchtbaarheid,/maar opdat op aarde, 718 : 2
Het duurt niet lang meer tot de tijd / van Christus aan zal breken, 748 : 1
Heer Jezus, ach, wat duurt dat lang / tot aan die dag der dagen. 748 : 5
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan, 750 : 4
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven. 797 : 8
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Hoe zullen wij volbrengen / wat door de eeuwen duren moet; 807 : 6
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Durven
Met U durf ik mij in de strijd te wagen,/ de legerbenden op de vlucht te jagen. 018 : 8
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag,/ ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4
maaltijd en lafenis / meer dan zij durfden dromen; 107 : 3
Gij die Gods naam durft uit te speken / en tegen Hem het hoofd opsteken. 139 : 12

wie liefde durft te delen 180 : 4
Opstaan, kerk, en durf voorop te gaan 223 : 3ik Ik
durf niet zijn geboren en leven toe naar U. 323 : 2
Hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt. 324 : 3
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen. 385 : 4
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht. 501 : 3
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan 529 : 4
Hij is gedoopt in de Jordaan./ Hij durft een nieuwe weg te gaan 533 : 2
in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen. 533 : 3
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen. 537 : 1
Dat volk dat vast maar toch in tweedracht leeft,wat durft dat volk Mij nog te vragen. 537 :1
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen. 537 : 1
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar! 623 : 5
die soms als storm durft op te staan, geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1

en durven niet op weg te gaan / het duister niet voorbij. 753 : 4
en met God zich durven meten,/ in de dood zijn zij vergeten. 797 : 7
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2
Laat mij niet mijn lot beslissen:/zo ik mocht ik durfde niet. 913 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten. 946 : 2
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3

Duur (in waarde)
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, 116 : 7

zo duur betaald wordt, ver van huis 185 : 2
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed, 390 : 3
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4

Duur (in lengte of tijd)
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur, 104a : 2

Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur; 637 : 4
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur 655 : 2
Hij is een bron van hoop / in alle dorst en duur. 686 : 2
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur. 700 : 1
woord om mee te leven,/ wijzer op de lange duur. 702 : 1
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten 946 : 3

Duurzaam
duurzame kracht die mensen wordt gegeven 304 : 3

Dwaalweg
Wie op de dwaalweg zet zijn voeten / en wie in eigenwaan 125 : 4

Dwaas
De dwaas zegt in zijn hart: ‘Er is geen God’,/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4
Bij ’t sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6
Zij leven vrolijk zonder God,/ voor hun bezit, hun dwaas genot. 073 : 4
Hoe was ik in opstandigheid / een dwaas voor U die wijsheid zijt. 073 : 8
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen. 074 : 14
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
En gij, ontrouwe dwazen,/ die lijdt door eigen schuld, 107 : 8
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken. 119 : 58

Dan zal aan ieder blijken / der dwazen onverstand. 313 : 3
Gij die de ster van David zijt / en wijzen roept en dwazen leidt, 519 : 1
en dwaalden weg van onze Heer / als redeloze schapen. 654 : 2
O God, wat zijn wij dwaas geweest,/ dat we aan de vrijheid zó gewenden, 709 : 4

van dwaze, sterke moeders,/ zo kwetsbaar in hun kind, 740 : 2
van mijn eigen dwaze schuld,/ die Gij delgt in uw geduld, 911 : 3

Dwaasheid
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2

U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid 882 : 4
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3

Dwalen
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
De mensen die zich van God keren,/ dwalen sinds zij geboren zijn. 058 : 2
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5

dat dwaalt nog op het veld 184 : 1
als schapen dwalen waar geen herder ’t oog op richt 272 : 2
Waar de mensen dwalen in het donker 286 : 1
Roep ons uit de doodse dalen/waar wij dwalen 317 : 3
voor ons dwalen, onze voeten / waste met zijn bloed. 580 : 3
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht. 779 : 3
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken 830 : 4
Heer, roep mij als uw dwalend schaap,/ dat U niet zoekt en U niet vindt. 944 : 4

Dwaling
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1

door dwalingen verbijsterd,/ door strijd uiteengerukt, 968 : 3

Dwang
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered, 723 : 1
tegen onrecht, tegen dwang / richten pelgrims hun gezang. 802 : 4
Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,/ dat wij van elke dwang bevrijd 816 : 4

Dwars
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5

en dwars door de vloed 151 : 5
Ja, dwars door leugen en bedrog 165 : 7
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen. 349: 3
dat dwars door het hart heen ging. 573 : 2
dwars door het ongebaande / een pad dat voortgaan doet. 605 : 2
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2

Dwars ziten
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag,/ ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1

Dwingeland
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16

Dwingen

Grote vloeden stuwt Hij voort / en Hij dwingt ze met zijn woord.	029 : 2
Hij zal opkomen voor de misdeelden,/ hij zal de machten die ons dwingen	072a : 1
Zelf zal Hij de schenker zijn,/ de schenker zijn en Hij dwingt	075 : 6
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand.	135 : 3
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij watervloeden die Hij dwingt;	148 : 3
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,-	375 : 2
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt,	599 : 1
roep hen die men dwong te zwijgen,/ die de wereld heeft geweerd,	769 : 3
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan.	787 : 1
Heer, dwing de stormwind weg te gaan / en raak ons met uw geestkracht aan,	933 : 3
God tot ingrijpen dwingen / met die almacht van Hem;	945 : 1

Echo

plant de echo van het woord / zich in dood en leven voort.	029 : 5
roepen en zingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 1
juichen en swingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 2
dansen en springen ter ere van de Heer./ Wij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 3
geef luidkeels de echo weer	154b : 5

Echt

Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept.	009a : refr.
Maar zijn de broers ook echte broers?	166a : 5
de beker echt gestolen?	166a : 7
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt	221 : 2
dat zij die staan niet vallen./Maak gij ons trouw en echt.	345 : 3
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt.	552 : 2
Dat heb je soms / dat je ’t echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt.	785 : 2
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde?	941 : 3

Edel

Edelen treden aan om op wacht te staan./Abrahams geslacht, het betrekt de wacht	047 : 3
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing.	049 : 1
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk.	113 : 3
van edelen gegeven	152 : 7
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot.	469 : 8
van Jakob, edel strijder / wiens naam is Israël,	803 : 4
‘Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed.	846 : 2
De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein	846 : 5

Edelman

heeft liefde uitgemeten / als edelman.	744 : 1

Edelst

Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing;	019 : 4

Edelsteen

Gij schittert als een edelsteen,/ mijn hart is vol van U alleen,	518 : 3

Eed

maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer,	015 : 3
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden.	024 : 2
aan hem en aan zijn huis heb ik mijn eed gezworen,	089 : 2
aan Davids huis verpand met goddelijke eden?	089 : 17
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam	132 : 1
Hij heeft een eed gezworen / aan elk die Hem vertrouwt:	864 : 2

Een, Ene

één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang?	006 : 2
als één mij goed doet, dan is Hij het wel.	013c : 3
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen,	014 : 2; 053

of één Hem zoekt. Geen wil zich aan Hem storen.	014 : 2; 053
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één.	022 : 4
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld	026 : 4
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft	027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis;	027a : 3
Dat ene vroeg ik van de Heer / dat is al mijn verlangen:	027b : 2
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel.	038 : 2
Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd.	039 : 3
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één,	048 : 4
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf.	049 : 4
Ik breng ze een voor een u onder ’t oog./ Bedenk dat Ik de zonde niet gedoog.	050 : 10
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond.	059 : 6
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven.	069 : 7
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer	084 : 5
Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U.	084a : 4
buig u in heilige feestdos neer,/ erken Hem als de ene Heer,	096 : 4
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder,	116 : 7
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen!	119 : 30
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam.	122b
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam	133 : 1
één en volstrekt in allen	306 : 2
Eén is de Heer, de God der goden	310 : 1
één dag van feestelijkheid	311 : 4
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
tot alle volken één zijn in Christus’ geest.	343 : 3
Wij geloven één voor één / en ook samen:	344 : 1
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof.	348 : 9
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd,	351 : 3
Maar één staat er geschreven,/die wordt opzij gezet	365 : 2
broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe.	375 : 2
Hij verbindt ons en maakt ons één / tot een kring om zijn tafel heen.	386 : 2
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan.	388 : 2
en mij begeef tot brood en wijn / om één met U, mijn Heer, te zijn -	393 : 1
en werd samengebracht, en één is geworden,	402a : vz.
Zijn wij in U één, samen op uw wegen,	418 : 1 ,4
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht,	449 : 2
Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen!	466 : 6
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden,	524 : 5
Dat hebben onze ogen / gezien: hoe ’t één verging	529 : 3
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een.	529 : 6
Het waren tien geboden,/ voor elke vinger één.	540 : 1
dan deze ene naam;/ die naam is alle nachten	544 : 2
Een van zijn leerlingen verraadt / Hem aan de vijand die Hem haat.	565 : 2
want Eén breekt het brood / om met ons te leven / midden in de dood.	566 : 1
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
Alles wat je niet voor een der minsten gedaan hebt, heb je ook Mij niet gedaan!	585
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning,	595 : refr.
koud, één voor één, en ongeborgen,/licht overdek mij, vuur mij aan.	601 : 1
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed,	608 : 2

mij als één van zijn leden / voor altijd trouw belooft.	623 : 7
er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken.	630 : 1
Zing, halleluja, hemel en aarde, zing / zing voor de Ene, de Eeuwige	648 : 1
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof.	648 : 2
tot één gezin gemaakt,/ Gods dochters en Gods zonen?	662 : 1
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel.	671 : 3
Maak ons in Christus één,/ gelovig, blij en stil.	672 : 5
herbouwt wat is vernield / maakt één wat is verdeeld.	686 : 1
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid;	701 : 4
Van Hem, de ene Heer,/ gaf het verleden blijk,	704 : 3
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant-	715 : 1
zo buigen wij ons samen door uw Geest / naar U, o God, en bidden met één mond.	715 : 1
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon,	727 : 4
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope.	728 : 3
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken,	731 : 3
Vouw ze samen in de vrede / van uw ene naam.	733 : 1
op ’t vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar.	737 : 9
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan.	742 : 3
Wij zongen met zijn allen / uw lof als uit één mond,	743 : 2
van harte eensgezind: één lichaam, één verlangen,	743 : 2
één koor van mens’ en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen,	749 : 3
als een van zijn beminden,/ als uitverkoren pand.	750 : 2
Jezus, één en al ontferming,/ daal vanuit de hoge neer	754 : 1
verenigt in de ene naam / van Christus die zijn rijk begint.	761 : 4
één en gekend en bevrijd / eindelijk mens zal ik zijn.	773 : voor.
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot.	787 : 3
elkanders antwoord zijn,/ één lichaam en één geest.	788 : 2
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht,	801 : 5
door één Geest tesaam verbonden,/ naar de kust waar God ons wacht.	801 : 5
Eén van hart en één van zinnen,/ één in onze aardse strijd,	801 : 6
in ons hemels overwinnen,/ één in tijd en eeuwigheid.	801 : 6
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben.	815 : 1
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar	825 : 3
is de Ene, goed is God,/ hemelschat, genadebod.	843 : 3
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind.	894 : 1
zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen.	898 : 3
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen:	899 : 4
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren!	919 : 3
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene.	928 : 3
Geef mij, als een die Gij bemint,/ geef, dat ik als uw eigen kind	944 : 4
Door God bijeen vergaderd,/ één volk dat Hem behoort,	968 : 2
als kinderen van één Vader;/ één doop één Geest, één woord.	968 : 2
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs.	968 : 2
één wordt de mensheid door zijn troost,/ de wereld door zijn woord.	969 : 1
Vlammen zijn er vele, één is het licht,/ licht van Jezus Christus,	970 : 1
Ranken zijn er vele, één is de stam, wijnstok van het leven	970 : 2
Gaven schonk Hij vele, één is de Geest, Geest van Jezus Christus,	970 : 3
Leden zijn er vele, één is zijn kerk,/ wij zijn Christus’ lichaam	970 : 5
wij zijn één in Christus.	970 : 1-5
Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed!	972 : 10
wijzen en onwijzen / gunt Hij één bestaan.	993 : 4
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één.	1006

Een en al
Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan. 025d : 2
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31

Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier 737 : 11

Eend
de eend en de ibis 163a : 4

Eender
Het brood van oorlog en vrede,/dat dagelijks eendere brood, 390 : 2

Eendrachtig
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2

Haar nicht Maria komt te hulp,/ met haar in heil eendrachtig; 741 : 1

Eengeboren
O Jezus, die de Christus zijt, des Vaders eengeboren 302 : 3
Lof en aanbidding zij uw eengeboren Zoon. 412 : 3
Aan God de Vader in zijn troon,/ en aan zijn eengeboren Zoon, 599 : 5
Lof zij God in de hoogste troon,/ lof zij zijn eengeboren Zoon, 619 : 1

Eenheid
geduld en eenheid, moed en vree 240 : 4
die de eenheid in ons ademt 305 : 3
In onze eenheid wordt / uw liefde openbaar. 974 : 2

Eenmaal
Hebt Gij, o God, mij uit het stof der aarde/eenmaal verhoogd,dat ik in't stof zou sterven? 022 : 6
zal eenmaal van de Heer getuigen horen,/ dat Hij 't volbracht! 022 : 13
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt. 037 : 2
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 : 5
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6
uw wijsheid is het die mij leidt / en eenmaal kroont met heerlijkheid. 073 : 9
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
bij 't volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14
Rahab en Babel zullen U behoren./ Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer 087 : 2
verzamel ons uit alle streken,/ opdat wij eenmaal allen saam 106 : 21
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid. 126 : 3
naar het land waar Abraham / eenmaal als een vreemdeling kwam. 135 : 6
Al wat op aarde macht bezit,/ eenmaal aanbidt het U, o Here! 138 : 2

En als het licht eenmaal verduisterd wordt 156 : 3
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt 342 : 4

dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt. 380 : 3
Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken 511 : 4
eenmaal nieuw maken zal,/ dat wij in duizelingen 717 : 4
schoven in uw schuur./ Eenmaal slaat het uur, 732 : 3
Dáár eenmaal, zoals wij bemind zijn, beminnen. 752 : 7
Wat Gij eenmaal zijt begonnen / o voltooi het: maak ons rein, 754 : 3
Liefde, eenmaal uitgesproken / als uw woord van het begin 791 : 1
Geef dat uw roepstem wordt gehoord,/ als eenmaal bij de zee. 836 : 2
Eenmaal zie ik al uw luister,/ als ik in uw hemel kom! 913 : 2
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Ons leven zal geborgen zijn / en eenmaal zal het morgen zijn, 972 : 2
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal 977 : 6
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren, 996 : 3

Eens
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer. 007 : 6
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Eens verschijn ik voor de Heer,/ vindt mijn ziel het danklied weer. 042 : 3, 7
Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken:/Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God 042a : 3
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in 't graf 049 : 5
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
Eens zag ik in uw tempelhof / U in uw glorie hoogverheven, 063 : 2
Want allen die U verre staan,/ zij zullen eens te gronde gaan. 073 : 11
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft, 076 : 6
God, op wat Gij eens verrichtte,/ wil ik mijn betrouwen stichten. 077 : 4
Wat Gij eens gedaan hebt is / steeds in mijn gedachtenis. 077 : 4
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
opdat zij eens voor altijd weten / dat Gij in hoogheid zijt gezeten, 083 : 6
Gij dooft zijn glans die eens zo stralend had geschenen, 089 : 15
en Hij bevrijdt je van het kwade,/ opdat je eens geluk zult zien. 091a : 1
naar de belofte eens gegeven,/ het huis van Israël bevrijd. 098 : 2
Hij heeft aan Mozes eens getoond zijn wegen,/ op Israël zijn zegen uitgestort. 103 : 2
Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden. 130a : 3
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam 132 : 1
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer; 146c : 2

gelijk Hij eens gezworen had 158a : 1
want eens zal ieders oog Hem zien 158a : 3
zoals gezworen eens aan Abraham zijn vriend 158c: 1
Eens aan de avond van mijn leven 245 : 3
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond. 348 : 8
eens zal zij bloeien als een roos,/een dal van rozen, zondeloos! 350 : 7
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren, 376 : 7
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom. 377 : 7
tot Gij als rechter eens de laatste vierschaar spant. 412 : 5
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier. 466 : 2

De hemelse engelen / riepen eens de herders	477 : 2
die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal,	483 : 1
Zeg eens herder, waar kom jij vandaan?	485 : 1
Ik heb eens gekeken in een oude stal,	485 : 1
Zeg eens herder, wat heb jij gezien?	485 : 2
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Zeg eens herder, zag je soms nog meer?	485 : 4
Zeg eens herder, is het lief en schoon?	485 : 5
Zeg eens herder, heeft het iets gevraagd?	485 : 6
Gedenk ons die als hij / geboren zijn eens en voorgoed,	493 : vz.
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat,	506 : 3
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek.	512 : 7
tot ik zelf eens doodgaan moet.	573 : 13
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag,	576 : 1
Gij, eens in ’t licht gedragen,/ door engelen omstuwd,	576 : 2
Wanneer ik eens moet heengaan / ga Gij niet van mij heen,	576 : 6
eens voor al heeft Hij het juk / van ons afgenomen.	590 : 5
ons weg uit het bestaande / naar eens te vinden land.	605 : 1
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden:	609 : 3
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot,	621 : 3
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet:	642 : 6
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg?	664 : 2
Eens gaf de heilige Geest / aan velen heldenmoed.	672 : 1
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het,	714 : 7
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon.	735 : 1
God geve mij, Jeruzalem,/ dat ik eens op een dag	737 : 5
Eens komt de grote zomer / waarin zich ’t hart verblijdt,	747 : 1
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht.	755 : 1
Dat alle tirannie / eens zal geleden zijn?	756 : 5
Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts,	769 : 1
Jezus Christus, gisteren, heden,/ komt voor eens en komt voorgoed!	769 : 6
eens zal u de wereld aanvaarden / en weten, waarom Ik u spaarde.	770 : 1
Eens zullen de mensen het weten / en roepen van stad tot stad:	770 : 2
Eens zullen de volken u eren,/ o volk dat Ik heb gesticht;	770 : 4
eens zullen die ’t aardrijk regeren / tot Mij en elkaar zich bekeren, -	770 : 4
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag.	771 : 3
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad,	778 : 5
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht.	786 : 3
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot.	787 : 4
Een mens te zijn op aarde,/ is eens voorgoed geboren zijn,	807 : 1
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is.	813 : 3
Eens treedt Hij uit de duisternis / en noemt ons zijn beminden.	825 : 4
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht,	837 : 1
Uw liefde, God, zo wijs en goed:/ wat eens in Adam viel,	870 : 4
Gij zult eens overwinnen / de tegenstem in mij.	894 : 2
dat woord, dat wij eens hoorden,/ dat woord, dat mij al droeg,	894 : 4
Een zal Hij u bevrijden / ook van de zwaarste last,	904 : 5
Als ik eens het leven laat / en de adem mij ontgaat,	911 : 5
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen	916 : 2
al ’t oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden?	941 : 2
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd;	997 : 3

Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn. 1006
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet. 1007 : 6

Eens voor al
God stelde eens voor al zijn woord,/ tot tweemaal toe heb ik 't gehoord,- 062 : 7

Betrek ons eens voor al / op Hem die alle dingen 717 : 4
die U in Christus onze Here / geopenbaard hebt eens voor al. 778 : 3
loof Hem, in wie u eens voor al / het leven is ontsprongen. 977 : 3

Eensgezind
Al wat zich tot geweld verbindt,/ is opgestaan om eensgezind 083 : 3
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden. 149 : 1

Kyrie eleison! Heer, uw Geest zij met ons voor altijd;/dat uw volk eensgezind 375 : 2
Blaas, Trooster, ons uw adem in,/ maak ons op aarde eensgezind. 721 : 3
van harte eensgezind: één lichaam, één verlangen, 743 : 2

Eensklaps
Zie hoe de schrik hen eensklaps overmant: 014 : 4
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3

Eenvoud
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden. 131a : 1

Doe ons de eenvoud vinden 246b : 5
Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood? 392 : 1
wil ons de eenvoud leren,/leer ons uw toekomst aan! 452 : 3
ik heb in eenvoud aangenomen / dat ik U daarin volgen mag. 569 : 4
Zie ons in eenvoud voor U staan,/ o Heer, neem onze harten aan. 599 : 3
Uit duizenden gebeden / stelt zich uw eenvoud saam. 731 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend, 744 : 2

Eenvoudig
Leer ons eenvoudig leven / niet afgeleid. 361 : 5
en (maar, want) ieder die eenvoudig wordt, een kind gelijk, 782 : 1, 2, 3
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede. 906 : 7
Om eenvoudigen van geest / aan wie de hemel toegezegd is, 996 : 1
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7

Eenvoudigheid
O Heer op wie ik pleit,/ in mijn eenvoudigheid / heb ik geleefd, U toegewend. 026 : 1
Hebt Gij mij ook niet voortijds opgericht / om mijn eenvoudigheid? 041 : 4

Eenzaam
Eenzaam ben ik en verschoven,/ ja, de ellende drukt mij neer. 025 : 8
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer. 116 : 1
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3

staat eenzaam en verlegen 152 : 6
staat trots maar eenzaam buitenspel 173 : 5
met ieder eenzaam mensenkind 246b : 7
laat niet eenzaam in het donker 254 : 1
die bang en eenzaam is in de nacht 260 : 2
wij eenzaam vechten met onszelf, 267 : 2
Jezus, diep in de woestijn,/ eenzaam en vol vragen, 539 : 1
Hij ging de weg zo eenzaam / tot in Jeruzalem. 560 : 1, 2
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis. 560 : 3
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan. 800 : 1
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht 831 : 1
Houd je vast aan Mij, als je eenzaam bent en klein 936 : 2

Eenzaamheid

maar Hij verbant in eenzaamheid / al wie weerspannig waren. 068 : 2
Hij is met koninklijk erbarmen / hun eenzaamheid nabij. 072 : 4
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7

de eenzaamheid, die nergens uitkomst ziet, 511 : 6
In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid. 574 : 1
verdriet, een kreet, de eenzaamheid, 579 : 4
Door wat voor grote eenzaamheden / is Hij aan ons voorbijgegaan, 582 : 1
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid; 636 : 1
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
langs de wegen van het lijden,/ door het woud der eenzaamheid, 730 : 1
en vrouwen die in eenzaamheid / U hebben toebehoord. 735 : 3
Hij zag naar mij,- nu zie ik Hem,/ hoor in de eenzaamheid zijn stem. 804 : 2
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid. 845 : 2
toeft Ge ook lang, ‘k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1
in uw omarming heeft / eenzaamheid afgedaan. 974 : 4

Eer (eerder, voordat)

Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 : 3
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2

Eer ik een woord van U vernam,/hebt Gij mij uitverkoren. 475 : 2
Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven. 846 : 3
dat ik niet eer mij tot U wendde,/ mijn zielenrust, mijn zaligheid! 908 : 3

Eer, ere

wie kan U ere schenken / in ’t donker van de dood? 006 : 3
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
Zij roepen God niet aan, zij roven de eer / van God de Heer 014 : 3; 053
maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer, 015 : 3
De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die ’t heelal volbracht. 019 : 1
aan sterfelijke ogen./ Wij willen zingen tot uw eer, 021 : 7
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,/ o Israël!” 022 : 9
om zijnen naam en eer in top te zetten / door ’t lof van zijnen knecht. 023a : 2

de paden van gerechtigheid,/ ter ere van zijn naam. 023c : 2
laat uw verheven koning binnen./ Wie is die vorst zo groot in eer, 024 : 4
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven. 025 : 5
geef des Heren naam de eer,/ buig u juichend voor Hem neer. 029 : 1
Hoor de grote God der ere!/ Machtig is de stem des Heren. 029 : 2
Hef tot zijn eer een lofzang aan,/ gij die de Heer zijt toegedaan. 030 : 2
dat ik zou zingen tot uw ere / in eeuwigheid, mijn God, mijn Here! 030 : 5
zij roven U de eer./ Maar ik leg in uw trouwe handen 031 : 5
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer. 034 : 1
Zo zal mijn hart zich voor de Heer/ vrolijk verhogen tot zijn eer, 035 : 3
Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
De Heer bewaart zijn leven voor de dood,/ herstelt hem in zijn eer. 041 : 1
Ja, ik zal zingen tot zijn eer:/ mijn redder is de Heer. 043 : 5
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
Hem, die 't aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer. 047 : 3
Recht is in uw hand, o Heer,/ Sion jubelt U ter eer. 048 : 3
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer. 066 : 1
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
Loof God de Heer, Hij openbaarde / zijn wonderen, zijn eer. 072 : 7
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
want uw naam, zo rijk van eer / is tot onze vreugd nabij. 075 : 1
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val. 075 : 7
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
Jubel God ter eer, Hij is onze sterkte!/ Juich voor Israëls Heer, 081 : 1
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
De Heer beveiligt ons,/ eer en geluk zal Hij geven, 084a : 5
buigen voor uw zetel neer,/ brengen uwe naam de eer. 086 : 3
en met geheven hoofd de kroon der ere dragen. 089 : 8
Waarlijk, dit is rechtvaardig,/ dat men de Here prijst,/ dat men Hem eer bewijst 092 : 1
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort, 092 : 6
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde 097 : 1
Gij die rechtvaardig zijt,/ wees in de Heer verblijd./ Zijn naam zij lof en eer. 097 : 6
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer! 098b : 1
roepen en zingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 1
juichen en swingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 2
dansen en springen ter ere van de Heer./ Wij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 3
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
De ere Gods zij tot in eeuwigheid./ De schepping blinke van zijn majesteit. 104 : 9
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer. 105 : 1
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
Zij wilden naderen tot hun Heer,/ zij eisten dat Aärons eer, 106 : 7
hun eer verruild, en God verraden / die steeds hun helper was geweest. 106 : 8
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Niet ons, o Heer, niet ons zij eer gewijd,/ doch uw voortdurende aanwezigheid, 115 : 1
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer. 117
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1
Eer aan de Vader, de Zoon en de Geest, 117c : 4

Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden?	/119: 4
naar ’s Heren woord, om zijns naams ere!/ Zo is het Israël gezegd:	122 : 2
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan.	128 : 2
Aan hem, aan uw gezalfde zoon,/ hebt Gij gezworen bij uw eer:	132 : 8
Sion is van de Heer voorgoed,/ Hij heeft het aan zijn eer gewijd;	132 : 9
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem.	134 : 2
toegewijden aan zijn eer,/ die vanouds zijn knechten zijt,	135 : 1
Boven al wat blinkt in eer,/ boven alle machten uit,	135 : 2
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer	135 : 5
Geef de God der goden eer,/ jubel voor der heren Heer.	136 : 2
Aan de God des hemels zij / eer en dank en heerschappij,	136 : 13
Zij roemen in uw koningschap, o Heer,/zij stellen in uw heerlijkheid hun eer.	145 : 4
Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren.	145 : 6
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,/ zing voor hem zolang gij leeft.	146 : 1
Eeuwig koning is de Heer!/ Sion, zing uw God ter eer!	146 : 5
De kracht, de heerlijkheid, de ere / zijn Hem, die eeuwig zal regeren.	147 : 7
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven.	148 : 6
die Hij triomferend doet,/ Hem zij eer, Hij zij geprezen.	150 : 1
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen.	150 : 2
Hij heeft mijn eer gered	152 : 1
Geringen wordt de eer	152 : 7
Al zijn werken, geef Hem eer	154b : 1
van de jubel tot zijn eer	154b : 5
wordt nergens meer Gods naam met eer vermeld	156 : 2
God geven alle eer,	160a : 3
Zij zingen luid Gods eer	173 : 3
totdat gij straalt in ere.	176 : 1
Aan God de Vader alle eer	204 : 9
en aan de Vader, alle eer	205 : 6
en wij ontvangen U ter eer	206 : 7
en laat het strekken tot uw eer	208 : 4
zo hoog van eer, een uitstraling zo zacht	220 : 2
alle nachten fluisteren tot zijn eer	224
Amen. Hem zij dank en eer	225 : 2
Voor alle goede gaven, Heer, zij U de dank en eer.	235
Aan God de Vader zij de eer	237 : 3
het heilig loflied toe: eer zij God!	238 : 1
Drieënig God, U zij al de eer!	239 : 7
’t gaat om uw eeuwig rijk, uw eer	240 : 5
zij lof en eer U toegebracht	243 : 1
Wij komen hier ter ere van uw naam	274 : 1
Eer zij de God van de hemel	299j : 3
Eer aan de koning der volken	299j : 3
God in den hoog’ alleen zij eer	302 : 1
wij zingen U ter ere	302 : 2
Alle eer en alle glorie	305 : 1, 2, 3
Ere wie ere toekomt	306 : refr.
maar dat het vrucht mag dragen,/uw grote naam ter eer.	313 : 5
Waardig zijt Gij, o. Heer en o. God, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de macht	339e
die eeuwig bij de Vader woont, God gelijk in macht en ere.	341 : 2

heerlijk, onzienlijk, enig / zij kracht en eer!	361 : 7
Hij schiep ’t heelal, zijn naam ter eer	363
van wind en zon en regen -/tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 1 + refr.
Eer zij de heerlijkheid Gods: Vader, Zoon en heilige Geest.	372 : 3
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.	412 : 1
profeten, martelaars vermelden daar uw eer.	412 : 2
Jezus Christus onze Heer,/amen, God, uw naam ter eer!	415
Hij geeft de wereld ’t leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer,	435 : 1
U houdt mij hoog in ere. / Daarbij valt in het niet	441 : 4
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer.	468 : 1
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs.	468 : 4
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon.	469 : 15
onze Heer eer te bewijzen,/mirre en wierook uit hun paleis.	472 : 2
aan God de Vader ere / en vrede zal van nu voortaan/in Jezus’ naam	472 : 3
De cherub staat er niet meer voor./God zij lof, eer en prijs!	474 : 6
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt. Kyrieleis.	477 : 4
Hoor, de engelen zingen de eer / van de nieuwgeboren Heer!	481 : 1,2 ,3
Amen, Gode zij de eer! / Amen, Gode zij de eer!	483 : 3
Eer zij God in onze dagen,/eer zij God in onze tijd.	487 : 1
Eer zij God die onze Vader / en die onze koning is.	487 : 2
Eer zij God die op de aarde / naar ons toe gekomen is.	487 : 2
Vrede op aarde voor alle mensen,/ere zij God.	490 : 2 all
Zing nu: ere zij God, ere zij God, / in excelsis gloria	495 : 4
‘Ere in de hoge’ zingen / alle engelen tesaam	498 : 5
Hulde en eer op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden,	508 : 3
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat.	510 : 5
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer.	516 : 1
van heden ons verschenen zijt, / zij lof en eer in eeuwigheid.	516 : 5
te zijner ere klinken./ Hij staat voor altijd aan mijn zij.	518 : 6
die de koning is der ere.	518 : 6
Eer aan de Vader en de Zoon / en aan de heilige Geest,	542 : 5
Hij zal u regeren/ met God en met ere.	550 : 2
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer,	565 : 6
Duizend, duizendmaal, o Heer,/ zij U daarvoor dank en eer.	575 : refr.
opdat naar uw welbehagen / wij de kroon der ere dragen.	575 : 5
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
’t Is goed, o Heer,/ Gij hoeft de eer / van God niet meer te staven.	590 : 4
zij met de Geest wiens troost ons leidt,/ de lof en eer in eeuwigheid.	599 : 5
Christus, onze eer en roem,/ heeft glorierijk al onze doem	618 : 6
Wij vieren ’t feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
en aan de Geest zij toegewijd/ lof, dank en eer in eeuwigheid./ Halleluja (2 x)	622 : 6
Tot in de zaal der ere / volg ik Hem op de voet.	623 : 8
Nu is Hij der hemelen Heer,/ halleluja!/ Engelen jubelen Hem ter eer,/ halleluja!	624 : 3
U zij de glorie, opgestane Heer,/ U zij de victorie, U zij alle eer!	634 : 1, 2
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c
dit is Jeruzalem,/ ere zij God in den hoge!	659 : 2
de Trooster ook zij lof en eer / en heerlijkheid van nu voortaan.	670 : 7
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2
alles in Hem zijn doel./ Hem de eer in eeuwigheid.	703
Lof, eer en prijs zij God / die troont in ’t licht daarboven.	704 : 3
het heden zingt zijn eer,/ de toekomst is zijn rijk	704 : 3
Ere zij aan God de Vader,/ ere zij aan God de Zoon	705 : 1

eer de heilige Geest, de Trooster,/ de Drieënige in zijn troon. 705 : 1
Ere zij aan Hem, wiens liefde / ons van alle smet bevrijdt, 705 : 2
eer zij Hem die ons gekroond heeft, koningen in heerlijkheid. 705 : 2
Halleluja, halleluja,/ere zij het Lam gewijd. 705 : 2
Ere zij de Heer der engelen,/ ere zij de Heer der kerk, 705 : 3
ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk! 705 : 3
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer, 705 : 4
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja 713 5
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt. 726 : 5
Lof zij het Lam dat is geslacht,/ Hem zij de roem en eer, 735 : 4
Lof zij en eer en sterkte / de Vader en de Zoon, 747 : 8
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen, 749 : 3
Nu dragen zij met ere / de gouden gloriekroon. 750 : 6
en wordt met een hosanna / God alle eer gewijd. 750 : 7
Zij leven Hem ter ere,/ zijn naam hun lieve lust. 759 : 1
Zo worden zij veranderd / tot heerlijkheid en eer. 759 : 2
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer? 765 : 3
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep. 777 : 1
De mensen willen macht en eer en voeren strijd 782 : 2
Wij zingen God ter ere / in grote dankbaarheid 786 : 1
Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer, 826 : 3
Eer aan de Vader, Zoon en Geest,/ aan de drie-ene macht: 848 : 5
een huis, een naam en warmte / en alle eer. 860 : 3
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer',/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal, 866 : 1
Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere. 868 : 1
Geef onze God de ere! 869 : 1-7
De hemelmachten met ons mee / willen U eer betonen. 869 : 2
Gij allen die van Christus zijt,/ geef onze God de ere! 869 : 7
Die 't merk draagt van zijn majesteit,/ geef onze God de ere! 869 : 7
U alleen geef ik eer, Vredevorst, hoogste Heer./ U heb ik lief (4 x) 889
Alle glorie aan de eeuwige Heer, alle heerlijkheid en eer. 890 : 1
Dat is uw eer o trouwe Heer./ Dus zeg ik vrolijk: Amen. 899 : 4
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen. 906 : 2
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere. 906 : 3
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen. 906 : 4
Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3
Neem mijn leven, laat het, Heer,/ toegewijd zijn aan uw eer. 912 : 1
Alle eer en macht en kracht / worde, Heer, U toegebracht. 967 : 7
geschapen Hem ter ere,/ de bruid van zijn verbond, 968 : 1
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1

In Ere houden

houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53

Houd Hem in ere! 304 : 1, 2, 3
Houd zijn naam hoog, houd die in ere, 310 : 2

Eerbaar

zichzelve niet verhogend / als eerbaar man. 744 : 3

Eerbewijs
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8

Eerbied
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
ter wille van Jeruzalem / hun eerbied, hun geschenken. 068 : 9
in eerbied en ontzag uw grote troon omringen. 089 : 3
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid, 092 : 1
U loof ik, Heer, met hart en ziel / in eerbied kniel ik voor U neder 138 : 1

dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte. 312
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd, 388 : 5
De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt. 435 : 4
mijn zangen zijn het vaandel / dat zich in eerbied neigt. 441 : 2
en knielen bij de kribbe neer / in eerbied voor dit kind: 507 : 3
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven. 587 : 7
om voor elkander te bestaan / in eerbied voor zijn grote naam. 984 : 4

Eerbiedig
naar allen die eerbiedig met Hem leven 157b : refr.
zij buigen zich eerbiedig neer 166a : 4
Spoeden ook wij ons met eerbiedige schreden! 477 : 2

Eerbiediging
en de eerbiediging van zijn bezit God welgevallig is. 312

Eerder
Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd, 991 : 5

Eerlijk
want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet. 098b : 5

Eerst, Eerste
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit. 008a : 2
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4

De laatsten worden eersten 152 : 10
en ziet de eerste regenboog 163a : 4
weldra verschijnt het eerste licht 205 : 1
Dit is een morgen als ooit de eerste 216 : 1
liefdes eerste begin 306 : 2
Aanbid Hem in uw daden./Dit is het eerste en grote gebod, 320 : 2
Het tweede gebod is het eerste gelijk: / doe dit, en gij zult leven. 320 : 3
Want Gij zijt de eerste,/rond alom, 383 : 5
Ja, Gij zijt de eerste / en de laatste, kom, o Here Jezus – kom! 383 : 5
Hoe zal ik U ontvangen,/wat wordt mijn eerste groet? 441 : 1

Hij is het eerste morgenlicht,/een blinde ziet een vergezicht,	459 : 6
Het eerste woord dat uit de mond / van priester Zacharias komt,	464 : 7
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom!	466 : 6
Die is deze herder tot eerste tehuis,	503 : 3
God heeft het eerste woord./Hij heeft in den beginne	513 : 1
God heeft het eerste woord./Voor wij ter wereld kwamen,	513 : 2
Christus ging als eerste / waar het water stond,	523 : 1
Christus trok als eerste / door de doodsjordaan,	523 : 2
Christus staat als eerste / voor Gods aangezicht,	523 : 3
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind.	525 : 4
God, die al voor de eerste mens / belofte zijt geweest.	542 : 4
dit is het laatste uur, / het eerste uur der doden.	589 : 2
De eerste dag der week,/ de wereld is begonnen.	604 : 1
Hij is verrezen en Hij leeft./ De dood heeft voor het eerst gebeefd.	619 : 4
mag het eerste naar binnen gaan.	627 : 2
Zij die zich als eersten buigen / over leven in haar schoot	631 : 2
de eerste stappen van een kind,/ wij loven je om / troost die je schenkt.	697 : 2
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag;	701 : 1
Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur,	722 : 2
de eerste mens die Gij U schiep,/ het volk van Abraham,	735 : 2
als in de eerste tijden,/ de dag van Willibrord.	743 : 4
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde.	774
De eerste en laatste zijt Gij. God, heilig zijt Gij alleen.	777 : refr.
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan.	815 : 1
Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,/ dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad,	827 : 3
Hij is de beste, de eerste en de leste,/ die ik bemin, die ik bemin en beminnen zal.	866 : 2
Van eerste kreet tot laatste zucht / leef ik in U, en U in mij.	939 : 3
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en 't eerste licht in 't duister blinkt	972 : 3
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft!	985 : 3
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon,	990 : 1, 6
De eersten zijn de laatsten,/ wie nakomt gaat voorop,	991 : 1, 8

Eersteling

Egyptes koning zag ontsteld / zijn eerstelingen neergeveld.	105 : 13
Maar bij het feest der eerstelingen / zal hij verheugd het oogstlied zingen.	126 : 3
en eerstelingen van het zaad,/ dat uit uw bloed begint te groeien	510 : 5
uw heil zinkt in de dood./ De eersteling van allen	577 : 1
wie met ons vieren wil / het feest der eerstelingen,	672 : 7

Eerstgeboorterecht

wie achter is gebleven / krijgt eerstgeboorterecht.	991 : 3

Eerstgeboren

mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven.	089 : 11
In Egypte sloeg zijn macht / alle eerstgeborenen neer,	135 : 5
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim	379 : 6
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft.	601 : 3
God uit God, Gij eerstgeboren / licht uit licht, o zonneschijn,	726 : 6
O Heer, o eerstgeboren / van allen uit de dood,	990 : 2

Eertijds

Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd,	651 : 6
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn.	865 : 3
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren	924 : 2

Eeuw

Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid.	067a : 4
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade.	079 : 5
Uw kinderen zal Ik de eeuwen door geleiden,	089 : 2
lezen van zijn gunstbewijzen / en de eeuwen door Hem prijzen.	102 : 8
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten;	103 : 7
aan de Geest, die ons bijstaat en helpt,/ in de eeuwen der eeuwen. Amen.	117b : 2
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.	117c : 6
Loof de Heer, Hij gaat ons voor,/ Hij is trouw de eeuwen door.	136 : 6
Hij wijst ons het rechte spoor./ Trouw is Hij de eeuwen door.	136 : 8
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade.	145:1
van zijn volk de eeuwen door	154b : 8
dat Gij ons, God der eeuwen, hebt gezegd	156 : 4
Het woord dat de wereld schiep/is het woord dat klonk door de eeuwen,	318 : 2
U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen.	339abc
De koning nu der eeuwen,/eeuwig de Heer,	361 : 7
in alle eeuwen der eeuwen	380 : 3
Geef dat eeuw in, eeuw uit, ons lied U loven mag,	412 : 6
en alle mensen danken jou de eeuwen door;/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 2
Hij die de engelen dienen / die eeuwen is verwacht,	445 : 2
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw!	466 : 3
Gedenk uw ontferming, God,/ uw liefde eeuwen door.	535c
gij wordt een brede stroom / die met de eeuwen zwelt.	672 : 2
die met ons door de eeuwen ging -/ blijf bij ons met uw zegening.	722 : 2
O Heer, uw onweerstaanbaar woord / drijft rusteloos de eeuwen voort	723 : 2
in het bloed van ’t Lam gewassen / van het vuil van deze eeuw,	726 : 3
in onze aardse jaren,/ in onze vreemde eeuw.	743 : 3
de eeuwen door, / een wereld lang.	760 : 2
Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn.	772 : 1
Hoe zullen wij volbrengen / wat door de eeuwen duren moet;	807 : 6
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is.	813 : 3
God zelf, de Heer der heren./ De eeuwen der onwetendheid	825 : 7
De eeuwen kennen mijn naam.	846 : 3

Eeuwenlang

Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld	106 : 19
De duisternis gaat wijken / van de eeuwenlange nacht.	444 : 2
de Heiland eeuwenlang verwacht./ De engelen zongen in de nacht,	495 : 2

Eeuwenoud

eeuwenoude dromen / eindelijk vervult,	505 : 2

Eeuwig

Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren.	002 : 2

gaan in uw naam als eeuwig onbevreesden.	010 : 6
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/’t allerhoogst en eeuwig goed?	025 : 6
eeuwige God, wij willen U zien.	025c : 3
God, uw naam bezingen:/ eeuwig duurt uw trouw.	030b
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand.	033 : 4
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind.	045 : 1
God heeft voor zijn stad gestreden,/ eeuwig is Hij Sions vrede.	048 : 2
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister.	049 : 4
Dit is ingezet / als een eeuwig teken / Jozef tot een wet,	081 : 3
en dat Gij, Allerhoogste, Here,/ regeert en eeuwig zult regeren.	083 : 6
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	084b : Antif. A
Toch niet voor eeuwig zijt Gij uitgevaren/ tegen mijn volk, daar Gij een redder zijt;	085a : 2
Geloofd zij God de Heer voor eeuwig. Amen, Amen.	089 : 18
Ik verzeker hem eeuwig mijn gunst,/ mijn verbond met hem - het houdt stand.	089a : 4, refr.
en het luidt: ‘De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.’	089a : 1
‘Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.’	089a : 2
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis!	090a : 1
wees ons een gids in storm en nacht / en eeuwig ons tehuis!	090a : 6
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt.	091a : 3
van uwe rechtsgedingen./ O Koning van ’t heelal,/ die eeuwig heersen zal,	097 : 4
de Heer is vol genade,/ voor eeuwig toornt Hij niet, -	103a : 2
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur,	104a : 2
Van uw rijkdom vervuld is de aarde./ Eeuwig zij de roem van de Heer.	104a : 3
naar Kanaän dat eeuwig is / uw toegemeten erfenis.	105 : 4
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is	111 : 2
de Heer, en zijn gedachtenis / eeuwig waar Hij zijn daden stelde.	111 : 2
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.	111 : 5
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan!	117
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken	119 : 40
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen.	119 : 53
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!-	119 : 54
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken.	119 : 57
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren.	119 : 66
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht.	135 : 7
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand.	136 : 5
Hij slaat onze vijand neer./ Eeuwig trouw is onze Heer.	136 : 9
ja, zijn erfdeel is gewis,/ daar Gods goedheid eeuwig is.	136 : 10
die de tirannie verdrijft / door zijn gunst die eeuwig blijft.	136 : 11
die ons laaft en die ons voedt./ Eeuwig is Hij trouw en goed.	136 : 12
Van dag tot dag roem ik uw majesteit,/ ik zegen U voor eeuwig en altijd.	145 : 1
Eeuwig koning is de Heer!/ Sion, zing uw God ter eer!	146 : 5
De kracht, de heerlijkheid, de ere / zijn Hem, die eeuwig zal regeren.	147 : 7
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed,	150 : 1
voor eeuwig achter mij de poort gesloten	155 : 6
in eeuwigheid gedenken	157a : 4
En alle eeuwen stemmen met mij in	157b : 4
want eeuwig zal Hij ons dragen	175 : 3
Wij danken U die eeuwig zijt	206 : 3
licht aan ’t eeuwig licht onttogen	213 : 1
om, de eeuwige nacht ontvloden	213 : 3
loof Hem die ’t eeuwig wezen is	214 : 7

zo zoekt ons hart naar U, o eeuwig licht	220 : 1
Gezegend zijt Gij, eeuwige God, koning van hemel en aarde	229 : 1,2
’t gaat om uw eeuwig rijk, uw eer	240 : 5
Loof God de Heer die eeuwig leeft	243 : 7
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij	247 : 2
van U, die thans en eeuwig zijt	248 : 4
Vriendelijk licht, dat eeuwig brandt	254 : 5
licht van ’t eeuwig vaderland.	254 : 5
dat de doden bij U leven / eeuwig in uw licht geheven -	268 : 2
Hoor ons aan, eeuwige God	291d
ten eeuwig leven omgewend.	322 : 3
Heer, Gij hebt woorden van eeuwig leven; wij danken U.	339f
die eeuwig bij de Vader woont, God gelijk in macht en ere.	341 : 2
De koning nu der eeuwen,/eeuwig de Heer,	361 : 7
wie hier tot U kwamen. Eeuwig amen.	379 : 6
dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt.	380 : 3
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein.	380 : 3
van spijs en van drank die voor eeuwig gedijt.	382 : 2
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.	412 : 1
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven.	412 : 3
Eeuwig blijft uw trouw bestaan - / laat ons niet verloren gaan!	413 : 3
draagt Gods Zoon vol genade,/des Vaders eeuwig woord.	434 : 1
U ons hosanna zingen / en eeuwig dankbaar zijn.	440 : 4
Hij komt de volken troosten,/die eeuwig heersen zal.	444 : 1, 5
en die zal zegepralen,/is Christus, ’t eeuwig licht!	444 : 4
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en ’t heil, dat eeuwig u verblijdt,	446 : 4
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede,	448 : 7
op zijn lippen eeuwig leven,/op zijn schouders heerschappij.	449 : 5
weet in uw angst en stervenspijn / uw dood zal niet voor eeuwig zijn.	460 : 3
een mensenkind van vlees en bloed,/die eeuwig God is, eeuwig goed. Kyrieleis.	470 : 2
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,	491
die koning in Jeruzalem / voor eeuwig wezen zal!	506 : 4
O naam, eeuwige ademtocht, een sterveling ben ik,	512 : 2
eeuwig zal mijn stem Hem loven.	518 : 5
staat Adam stralend op en loopt/ terug in ’t eeuwig leven,	522 : 5
Hij heeft en zal ons geven / alles, - het eeuwig leven.	531 : 3
op de berg der heerlijkheid,/licht uit licht en eeuwig leven./Halleluja.	545 : 1
wees onze vrede, o/ Jezus, voor eeuwig.	559 : 2
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer,	565 : 6
Voor uw angst en diepe pijn / wil ik eeuwig dankbaar zijn.	575 : 6
uw stad voor eeuwig staan./ En dood zal niet meer zijn.	603 : 5
zijn deel is dat hij eeuwig leeft./ Halleluja.	620 : 10
En ik zal, aan Hem gelijk,/ eeuwig heersen, eeuwig leven.	641 : 2
’t Is feest, omdat Hij bij ons is,/ de Heer die eeuwig leeft	642 : 8
Hij is de Heer en koning,/ die eeuwig bij ons is.	644 : 5
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor ’t eeuwig goed de boze	654 : 3
O, heilige Geest, wij zijn verblijd: Gij immers, eeuwig ondoorgrond,	680 : 5
Die eeuwig rijke God / moge ons reeds in dit leven	704 : 2
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	710b
vonden zij het eeuwig leven / en hun loon bij U is groot.	726 : 4

Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht, 726 : 5
laat de doden eeuwig leven / met U in het paradijs. 730 : 3
te sterven aan uw leven;/ maar zo Gij ons gedenkt/ is er een eeuwig even, 731 : 1
als nectar en als ambrozijn / waarvan men eeuwig leeft. 737 : 14
en zullen met Hem eten / het eeuwig avondmaal. 747 : 7
en God ook mij van harte / mijn eeuwig erfdeel geeft. 750 : 4
dat zal, waar de eeuwige hemelen blinken, 752 : 4
tot wij eeuwig bij U wonen,/ schrijdende van licht tot licht, 754 : 3
Gij, levende, zijt heilig, Gij, ongeziene, eeuwige God. 777 : refr.
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven. 797 : 8
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht 801 : 2
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan. 802 : 3
Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!/ God, laat mij voor uw aangezicht, 834 : 1
tot ik U zie, o eeuwig licht,/ van aangezicht tot aangezicht. 834 : 3
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven. 842
te schatten van uw eeuwig wezen./ Wie zijn wij voor uw aangezicht? 850 : 1
Wij zullen zeker weten / wat Gij al eeuwig wist. 851 : 10
het lied dat niemand stuit./ Het hart is 't bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889
Alle glorie aan de eeuwige Heer, alle heerlijkheid en eer. 890 : 1
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen. 906 : 4
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 :1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht. 943 : 6
Laat ons er zijn, een eeuwig even,/ laat ons er zijn met U die was. 948 : 2
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
En als Lazarus, de arme van weleer,/ zult gij voor eeuwig / in het land van vrede zijn. 959b
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan, 964 : 1
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind. 964
Geloofd zij God die eeuwig leeft./ Geloofd Hij die zijn leven geeft! 972 : 10
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood. 981 : 4
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij. 987 : refr.
die zal Hij ook verhogen / zo waar Hij eeuwig leeft. 990 : 5

(de) Eeuwige

Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde! 096b : refr.
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol! 100b : 1
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij. 100b : 2
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht! 100b : 2

De Eeuwige leeft / en waakt over ons. 401
Dank aan de Eeuwige / met hart en ziel: dank. 401
Alles wat U prijzen kan,/U de Eeuwige, ongeziene, 413 : 2
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam! 430 : a
de Eeuwige zal hem doen tronen / op recht en op gerechtigheid. 482 : 3
Eeuwige, uw gerechtigheid is groot./Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood. 592 : 3
Zing, halleluja, hemel en aarde, zing / zing voor de Ene, de Eeuwige 648 : 1
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis, 729 : 4
In Hem als in een tempel heeft/de God gewoond die eeuwig leeft,/de ongeëvenaarde 825 : 8

Eeuwigheid

Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit.	007 : 7
Die tegen U zijn opgestaan,/ hebt Gij in eeuwigheid verdaan.	009 : 3
God heeft zijn rechtstoel opgericht,/ zijn troon in eeuwigheid gesticht.	009 : 4
'Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid', is wat zijn hart bepeinst,	010 : 3
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert.	010 : 6
Wat Hij doet is welgedaan / tot in eeuwigheid.	019a : 3
milde handen, vriendelijke ogen / zijn bij U van eeuwigheid.	025 : 3
Uw eigendom, o Here, weid / en draag het tot in eeuwigheid.	028 : 5
dat ik zou zingen tot uw ere / in eeuwigheid, mijn God, mijn Here!	030 : 5
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.	037 : 9
o Heer, Gij stelt mij voor uw aangezicht /tot in alle eeuwigheid.	041 : 4
van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid!/ Ja, waarlijk, amen, ja!	041 : 5
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid.	049 : 3
Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid.	067a : 4
Zijn naam is tot in eeuwigheid,/ zolang de zon staat aan de hemel.	072a : 4
Ja, uw naam en majesteit / loof ik tot in eeuwigheid.	086 : 4
God, zijt Gij God, dezelfde die Gij zijt,/ van eeuwigheid en tot in eeuwigheid	090 : 2
altijd dezelfde, die Gij waart,/ de God der eeuwigheid!	090a : 3
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid.	093a : 2
Overvloed geeft Hij, de Heer,/ tot in eeuwigheid is zijn genade,	100a : 4
Maar 's Heren gunst zal over wie Hem vrezen / in eeuwigheid altoos dezelfde wezen,	103 : 7
Maar 't rijk van Gods genade / staat vast en blijft in eeuwigheid.	103a : 4
De ere Gods zij tot in eeuwigheid./ De schepping blinke van zijn majesteit.	104 : 9
Prijs God om al zijn majesteit./ Hij leidt ons tot in eeuwigheid.	105 : 18
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid.	106 : 22
De naam van de Heer zij gezegend / van thans tot in eeuwigheid.	113a : 1
De naam des Heren zij geprezen / van nu af tot in eeuwigheid.	113b
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja.	117a : 2
Want machtig voor ons is zijn genade,/ en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw.	117b : 1
zijn liefde duurt in eeuwigheid.	118 : 1
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid.	118 : 10
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven.	119 : 34
Wat Gij belooft hebt, is in eeuwigheid / mij tot een deel en erfenis gegeven	119 : 42
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren.	121 : 4
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid.	121b : antif. B
'Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt!	132 : 9
en leven tot in eeuwigheid.	133 : 3
Want zijn goedertierenheid / zal bestaan in eeuwigheid.	136 : 1, 13
ja loof en verhef Hem in eeuwigheid	154a : 1, 13
ik juich om U in tijd en eeuwigheid	156 :4
tot in eeuwigheid	157e
Gij bron van tijd en eeuwigheid	204 : 1
leeft nu en in de eeuwigheid	205 : 6
Morgenglans der eeuwigheid	213 : 1
voor licht en vrede in eeuwigheid	215 : 7
van eeuwigheid tot eeuwigheid	237 : 2
en nooit in tijd of eeuwigheid	241 : 2
uw grote eeuwigheid	244 : 4
O eeuwigheid, gij schone	244 : 4
en gaat in eeuwigheid.	273 : 3

en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw	291c
’t Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid!	315 : 3
Na deze ellende ons bereid een leven in de eeuwigheid! Amen.	341 : 3
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen.	342 : 5
belooft voor ons verloren leven / behoud in eeuwigheid.	380 : 2
Op U, o Heer, is onze hoop gevestigd,/beschaam ons niet in eeuwigheid.	411
des Vaders enige Zoon, zij lof in eeuwigheid!	412 : 4
Die Gij waart te allen tijd,/blijft Gij ook in eeuwigheid.	413 : 1
nu en overal altijd,/nu en tot in eeuwigheid.	433 : 5
Hij, God uit God van eeuwigheid,/die een mens wordt in de tijd,	470 : 5
Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis.	470 : 7
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid,	482 : 3
straalt lichte eeuwigheid / als daglicht voor de mensen.	500 : 1
van heden ons verschenen zijt, / zij lof en eer in eeuwigheid.	516 : 5
Christus, uit God geboren / vóór alle eeuwigheid,	517 : 1
Nooit gaan wij meer verloren / voor God in eeuwigheid.	517 : 2
Gij waart met ons, Gij zult ons niet ontbreken,/ Gij hogepriester in der eeuwigheid.	536 : 3
is leven van genade / buiten de eeuwigheid,	538 : 1
Gij wilt uw kruis ons lenen,/ als licht van eeuwigheid.	543 : 3
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,/Gij hogepriester in der eeuwigheid.	555 : 3
vorstelijk hebt Gij gestreden / om de vrede / tot in alle eeuwigheid.	557 : 1
O liefde die verborgen zijt / in diepe stilten eeuwigheid,	561 : 1
O liefde uit de eeuwigheid / die met ons mens geworden zijt,	561 : 4
zij met de Geest wiens troost ons leidt,/ de lof en eer in eeuwigheid.	599 : 5
opdat wij, vrolijk en bevrijd,/ lofzingen in der eeuwigheid	619 : 6
met grote pracht en heerlijkheid./ Hem zij de lof in eeuwigheid!/ Halleluja (2 x)	622 : 1
en aan de Geest zij toegewijd/ lof, dank en eer in eeuwigheid./ Halleluja (2 x)	622 : 6
en Ik ben de omega,/ Ik leef tot in eeuwigheid.	629 : 6
Gij zijt het brood van God gegeven,/ de spijze van de eeuwigheid;	653 : 2
Gij zijt het water ons ten leven;/ de bronnen van de eeuwigheid	653 : 3
O Christus, ons van God gegeven,/ Gij tot in alle eeuwigheid	653 : 7
Wij zullen naar zijn land geleid / doorleven tot in eeuwigheid	655 : 5
De Heer verleent zijn majesteit, halleluja,/aan Davids Zoon in eeuwigheid, halleluja.	661 : 4
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja.	661 : 6
van oog tot oog aanschouwen / in alle eeuwigheid.	663 : 2
O Geest der eeuwigheid,/ gij Trooster aller tijden,	672 : 2
alles in Hem zijn doel./ Hem de eer in eeuwigheid.	703
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid	711b
Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijn,/ ’t hart dat u huldigt,	746 : 4
God zal op aarde komen / met groene eeuwigheid.	747 : 1
het feest van de vreugde in eeuwigheid vieren.	752 : 6
En als Gij ons brengt in uw schuren / ten tijde der eeuwigheid,	765 : 6
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid.	793 : 3
Kom, vatten wij dan moed / naar de eeuwigheid te streven,	799 : 1
in alle eeuwigheden!/ Het moet toch Jezus zijn!	799 : 6
op de kruistocht door het duister / naar de lichte eeuwigheid.	801 : 4
in ons hemels overwinnen,/ één in tijd en eeuwigheid.	801 : 6
O Christus, woord der eeuwigheid,/ dat naar ons uitging in de tijd	826 : 1
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden.	847 : 1
en schenke ons al ’t goede / nu en in eeuwigheid.	864 : 5
uw woord van alle eeuwigheid / dat tussen ons verscheen.	870 : 1
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid	885 : 2

Wat er mij ook gebeure,/ in eeuwigheid zijt Gij, 902 : 5
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid. 903 : 1 - 5
tot ik U na deze tijd / liefheb in der eeuwigheid. 903 : 6
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid? 926
Waar zou het zijn, de eeuwigheid?/ Wie zal er zijn, wie kent dat land? 952 : 2
de glorie van uw daden,/ in tijd en eeuwigheid. 968 : 5
in de twijfel ligt geloven,/ in ons leven eeuwigheid, 982 : 3

Eeuwigheidsleven
met Christus opgestaan. Halleluja!/ Eeuwigheidsleven / zal Hij ons geven 675 : 1

ten Eeuwigste
die is, die komen zal ten laatste,/ ten eeuwigste. Kom niet te laat! 948 : 3

Effen
Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in ’t rond. 005 : 4
Hij zal leiden ’t zacht gemoed / in het effen recht des Heren: 025 : 4
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet. 026 : 5
Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14

Effenen, Geëffend
voer mij in een geëffend land. 143 : 9

Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen 439 : 2

Eiber
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5

Eigen
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer. 007 : 6
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
in zijn strik zijn eigen voet./ Zo bent U, u heeft mij recht gedaan. 009a : 3
dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien: 023f : 4
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8
mijn leven was door eigen schuld ontspoord / en U, o God, U hebt het mij vergeven. 032a : 1
Maar goddelozen gaan / te gronde aan hun eigen kwaad. 034 : 8
en doe die mij naar ’t leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en ’t godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob ’t land,/die daar woont met trots als beminde Gods. 047 : 1
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden: 048 : 2
Maar God geeft voor mijn leven ’t onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand. 049 : 5
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1

Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
geef op uw eigen planting acht / de zoon die Gij hebt grootgebracht, 080 : 6
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4
Maar mijn eigen volk / was mij niet terwille./ Hoogmoed was hun tolk 081 : 10
mijn eigen heiligheid is daarvan onderpand. 089 : 13
Ja, wat Gij hebt gebouwd, breekt Gij met eigen handen. 089 : 15
’t Komt op hun eigen hoofden neer./ Hij is mijn sterke tegenweer. 094 : 11
Ja, onze God en toeverlaat / verdelgt hen in hun eigen kwaad. 094 : 11
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
aldus in eigen handen namen,/ niet hoorden naar de Heer, hun God. 106 : 11
zij stonden voor hun invloed open./ Door eigen schuld is Israël 106 : 16
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19
En gij, ontrouwe dwazen,/ die lijdt door eigen schuld, 107 : 8
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder./ Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd! 116 :7
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9
Als Gij hun ’t woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf. 140 : 7
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5

Ieder op zijn eigen tijd 154b : 4
Ieder met zijn eigen stem 154b : 7
Gij hebt de dood zijn eigen graf gedolven 155 : 8
Zijn eigen sluwe gang 163a : 1
doet God zij dank haar eigen wil 172 : 2
Neem nooit het recht in eigen hand 172 : 8
die graag op eigen benen stond 185 : 1
Leve die warme vlam, Gods eigen Geest 223 : 1
De dromen gaan hun eigen weg 243 : 6
ons in ons eigen huis nabij 255 : 2
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd, 316 : 4
is in uw eigen hart geschreven. 316 : 4
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord. 317 : 1
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal 320 : 5
die zal van U getuigen, / die zal U eigen zijn, 365 : 5
geheel en al U eigen – tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 5
met wijn en met melk uit Gods eigen domeinen 382 : 1
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart. 439 : 1
Gods eigen Zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit, 470 : 2
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x) 474 : 1
en geeft ons in zijns Vaders huis / zijn eigen overvloed (2 x) 474 : 4
Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak, 480 : 3
Ons eigen levenslot / met uw geluk verweven, / zo zijt Gij onze God 494 : 2
Gij brandt uw eigen naam / voorgoed in onze dagen 500 : 2
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek. 512 : 7
ons aanspreekt zodat wij het horen / als hoorden wij Gods eigen stem. 530 : 1

Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven	534 : 4
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis.	560 : 3
Bezegel onze vreugde / hier met uw eigen naam!	612 : 3
Hij ligt in ’t stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x	622 : 3
dat U Romein en Aziaat / in eigen taal verstaat!	674 : 3
maak onze eigen woorden tot / de eigen taal van God!	674 : 4
Hij giet zijn eigen Geest in overvloed / op vlees en bloed.	678 : 4
in eigen hart en geest (Geen punt aan het regeleinde!)	709 : 4
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood;	745 : 4
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen.	746 : 2
Kom, God, en schrijf uw eigen naam / als licht over ons uit!	792 : 1
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden,	835 : 3
Gij slaat uw eigen mantel / der liefde om ons heen.	851 : 9
Zwijgend in de eigen schuld / duchten wij het duister.	859 : 3
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind.	894 : 1
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard;	902 : 2
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen.	906 : 4
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen.	906 : 7
Ja, Gij zijt het die mij redt / van uw eigen strenge wet,	911 : 3
van mijn eigen dwaze schuld,/ die Gij delgt in uw geduld,	911 : 3
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht.	914 : 2
Je kunt niet dieper vallen / dan in Gods eigen hand,	916 : 1
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x)	927 : refr.
Geef mij, als een die Gij bemint,/ geef, dat ik als uw eigen kind	944 : 4
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land,	997 : 1

Eigendom

Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd,/ Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader,	022 : 4
Uw eigendom, o Here, weid / en draag het tot in eeuwigheid.	028 : 5

Eigenhandig

alleen Gods engel kan / het eigenhandig breken.	107 : 6
Gij, die hem/haar eigenhandig met / een kleed van licht omgeeft,	963 : 3
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift.	976 : 1

Eigenwaan

Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan	040 : 2
en ik liet hen gaan / in hun eigenwaan / om hun trots te stillen.	081 : 10
Wie op de dwaalweg zet zijn voeten / en wie in eigenwaan	125 : 4
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen.	138 : 3
al onze eigenwaan ontmaskert Hij	157b : 6

Eigenwijs

Ik houd je in het oog, Ik zal je leiden,/ dus wees niet eigenwijs of tegendraads	032a : 2
Al is het schaapje eigenwijs	184 : 5

Eind, einde

De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is,	022 : 12
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind,	040 : 6

Gij die uw naam ons openbaarde,/ uw lof is tot het eind der aarde.	048 : 3
tot aan de einden der aarde.	067b : 8
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld?	074 : 5
Zijn zetel wankelt niet tot aan het eind der tijden	089 : 13
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde:	098c : 3
Alle einden der aarde aanschouwen het heil van Hem, onze God.	098d : refr. I
Toen strafte, aan ’t eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld.	106 : 12
wordt de bazuin geblazen / aan ’t eind van Gods geduld,	107 : 8
Verward, o Heer, zijn mijn gedachten./ Ik ben aan ’t einde van mijn krachten	143 : 4
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden.	145 : 6
Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen	217 : 4
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft	221 : 3
een eind aan wachten: wereld op zijn kop!	223 : 4
Nu is de dag ten einde	244 : 1
Aan ’t eind der pelgrimsreize	244 : 4
Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt	247 : 2
Wij wachten U, begin en einde,	267 : 2
de strijd heeft thans een einde.	302 : 1
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in	379 : 5
breng zo uw gemeente bijeen in uw rijk,/van de einden der aarde.	402a : vz.
breng zo ook uw gemeente bijeen / van alle einden der aarde.	402b : vz.
De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver.	445 : 1
de ster van Gods genade / aan ’t einde van de nacht.	445 : 3
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij.	460 : refr.
wordt aan het eind der tijden / in heel zijn rijk gehoord.	513 : 3
God staat aan het begin / en Hij komt aan het einde.	513 : 4
Wiens heerschappij geen einde kent,/ geen einde kent,	515 : 2
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind.	525 : 4
de wet en de profeten / ten einde toe vervuld.	544 : 1
Maar ons is aangezegd,/ tot aan het eind der dingen	544 : 1
Zo zal het zijn aan ’t einde van de tijden,/ de dageraad van God is rozerood.	546 : 4
Tot aan het eind der wereld lijdt / Christus in hun verlatenheid.	561 : 3
als teken hoe hij ooit / zijn einde vinden zou.	563 : 2
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft.	565 : 6
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
Het graf, de moederschoot / zal niet het einde wezen.	604 : 3
Waar is ’t beloofde paradijs?/ Is dit het einde van de reis	606 : 2
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed,	608 : 2
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op.	608 : 3
een weerzien zonder einde zal / verzoeten uw verdriet.	642 : 6
o Christus, die voor ons begin / en einde zijt, der wereld zin!	653 : 1
Heer, komt in deze tijd / uw heerschappij,/ het einde van de strijd,	662 : 1
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat.	669 : 10
dat Hij ons verblijde en ons bevrijde / en aan ’t einde ons naar huis geleide./ Kyrieleis.	671 : 1
zijn liefde toegedaan!/ dat tot het eind / mijn leven lang	725 : 4
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind,	726 : 2
maar zijn aan ’t einde van hun baan / als vreemdeling gestorven.	728 : 1
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt.	740 : 4
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen.	746 : 7
zij die zich bereiden / op ’t einde der tijden.	752 : 2

Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht. 755 : 1
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen. 763 : 3
Ik weet van een stad die het einde is,/ een stad met een gouden geschiedenis 771 : 2
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn. 772 : 4
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde. 774
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en 't zelfde lot. 787 : 3
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind - 793 : 2
dat ik in 't einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden 796 : 3
Het einde is begin./ Gij redt ons van het sterven. 796 : 3
van kracht tot kracht te leven./ In 't eind is alles goed. 799 : 1
aan 't einde van de tijden / voor iedereen gebouwd. 803 : 6
Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga. 810
smeek dat nu het eind zal komen,/ smeek de dood, dat hij zal komen. 812 : 2
Als op het einde van de weg / een nieuwe weg zich ontrolt; 820 : 1
tot aan 't eind van onze wegen./ Leid ons op uw tijd / in uw heerlijkheid. 835 : 4
En wie zijn ziel niet prijsgeeft / maar vasthoudt tot het eind, 841 : 3
Het ligt verhuld in uw geheim / dat eind is en begin. 848 : 1
geheim dat aan de oorsprong staat / en in het eind ons wacht. 848 : 5
Ik heb U lief, o Gij mijn leven,/ vriend die mij trouw zijt tot het eind. 908 : 2
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
ik weet het niet, het einde ligt wijd open, 949 : 2
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op 't eind 967 : 5
In ons einde is de aanvang,/ in de tijd oneindigheid, 982 : 3
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5
de adem die ons gaande houdt / en in het eind in U behoudt. 984 : 6
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2

ten Einde gaan
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6

Zult Gij het licht vergaren / dat hier ten einde gaat 651 : 6

een Einde komen
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36

ten Einde lopen
en de dag loopt nu ten einde 251
En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten, 525 : 3
dat wij omgeven door de wolk / de weg ten einde lopen, 728 : 3

een Einde maken
God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen. 074 : 14

Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht. 755 : 1
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn. 772 : 4

ten Einde raad
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen. 031 : 7
Heer mijn God, ik heb misdreven,/ red mijn leven,/ want ik ben ten einde raad. 038 : 10

Het schaamrood stijgt mij naar ’t gelaat;/ o God, ik ben ten einde raad. 044 : 8

Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad, 466 : 5
Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet 727 : 6
Ik ben de weg waarop je gaat./ Ik ben er zelfs ten einde raad. 934 : 4
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?/ Kom dan, wij zijn ten einde raad. 948 : 3

ten Einde toe
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13

Zoals ten einde toe / de mensen twee aan twee 788 : 3

Eind(e)loos
voor U die al mijn vreugde zijt / en eindloos mij verblijdt. 043 : 4
Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister? 088 : 6
en ’t heil, dat eindeloos verheugt / in volheid openbaren. 091 : 8
zult dezelfde zijn, altijd,/ eindeloos in majesteit. 102 : 13
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad. 109 : 6
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen. 130a : 1

van uw liefde, eindeloos 210 : 3
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver, 437 : 5
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede. 448 : 7
het is een eindeloze rij,/ de kinderen gaan voor. 737 : 20
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land. 806 : 1
Eindeloos turen / naar komend licht. 830 : 3

Eindeloosheid
Hij mij had laten dolen, klein / in eindeloosheid der woestijn. 804 : 1

Eindelijk
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God? 042a : 1
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4
Gij zult ons verlossing schenken,/ Sion eindelijk gedenken. 102 : 6
Tijd is ’t voor uw grote daden,/ eindelijk tijd voor uw genade. 102 : 6
Zij klaagden eindelijk God hun nood,/ die in zijn liefde wondergroot 106 : 20
ons liederen en gezangen / en maakt ons eindelijk vrij. 146a : 5

De volken der aarde gaan eindelijk verstaan 151 : 4
En dan komt eindelijk de dag 163a : 4
Moge het worden, eindelijk 306 : 4
van de waarheid die eindelijk zal dagen / over mensen van zijn welbehagen. 447 : 3
eeuwenoude dromen / eindelijk vervult, 505 : 2
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog. 524 : 4
Dat wij volstromen met levensadem / en schreeuwen eindelijk geboren. 694 : 1
Dat wij volstromen met levensadem / en lachen eindelijk geboren. 694 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en weten eindelijk geboren. 694 : 3
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij, 709 : 2
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis, 729 : 4

wanneer Hij zal zijn, die Hij eindelijk zal zijn, 752 : 6
één en gekend en bevrijd / eindelijk mens zal ik zijn. 773 : voor.
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis! 813 : 6
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht. 943 : 6
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart. 1008 : 3

Einder
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid? 926

Eindigen
Zo eindigen zijn dromen 166a : 2
dat ons leven niet in wanhoop eindigt 286 : 3
God, U bent er als ons leven eindigt 355 : 5
is tevergeefs geboren / en eindigt vruchteloos. 841 : 3

Eis
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4

niet mijn have en mijn goed / komt uw eisen tegemoet, 911 : 2

Eisen
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet, 035 : 4
Zij wilden naderen tot hun Heer,/ zij eisten dat Aärons eer, 106 : 7

Ekster
de ekster en de kauw 163a : 3

Eland

de eland en de olifant 163a : 3

Elders

dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5

Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3

Element

Gij geeft mij over aan het woeden / van alle elementen, Heer. 088 : 4

verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2

Elk, Elks

O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
Ik ben door elk vergeten,/ als afval weggesmeten. 031 : 10
O, mocht elk dit verstaan met ontzag,/ op de Heer zich leren verlaten. 040a : 2
Hij spreekt: 'Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.' 046 : 3
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt. 052 : 2
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade, 059 : 6
is elke heldendaad te wagen./ De vijand wordt door Hem verslagen. 060, 108 : 4
o Here, die uw volk bevrijdt / en elk vergeldt wat hij betracht heeft 062 : 7
heeft nu henzelf ten val gebracht./God sloeg hen, zij zijn zonder vrede-/ door elk gemeden. 064 : 5
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend'; 067 : 1
aanbeden wordt in elke taal,/ almachtig Opperwezen! 068 : 6
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden. 068 : 11
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen. 073 : 5
elke zondaar dat hij drinkt,/ drinkt de droesem van de wijn, 075 : 6
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft, 076 : 6
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren! 087 : 2
dat hij Mij toebehoort, zal groot / verschijnen voor elks ogen. 091 : 8
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw. 100 : 4
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht. 103 : 1
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort? 106 : 1
Wees ons nabij, wees ons nabij, ons lot / stelt ons voor elk ten spot. 123 : 2
en U bent voor mij en naast mij en om mij heen, elke dag. 139b : 1
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden. 145 : 3
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 6
Hij doet te allen tijde / aan elk zijn woord gestand. 146a : 4

God schiep de dieren, elk naar hun soort 162 : 5
Hij won in elk gevecht, hij was een ware held 174 : 1

verschijnt ons elke morgen weer	207 : 1
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping	216 : 3
Dank U voor elke nieuwe dag	218 : 1
Dank U voor elke boom in bloei	218 : 3
Elke dag vertelt over God de Heer	224
nabij in elke moeilijkheid	245 : 2
voor elke dag, mij hier gegeven	245 : 3
en heel zo elke wond	253 : 3
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt	313 : 1
elk spottend woord waarmee ik heb gekwetst -/ ik leg het neer.	400 : 3
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis!	423 : 3
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid!	435 : 1
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: 'Christus is Heer'	467d
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet?	486 : 1,
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet?	486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet?	486 : 3
Lam van God, Gij hebt gedragen / alle schuld tot elke prijs,	487 : 3
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht.	488 : 1
Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal.	496 : 2
Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, -	502 : 2
is zeker met ons elke nieuwe dag.	511 : 7
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer.	516 : 1
Wanneer wij in U groeien / smaakt elke dag ons zoet.	517 : 3
Het waren tien geboden,/ voor elke vinger één.	540 : 1
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt.	601 : 2
'Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.'	617 : 16
met zalf, waar elk haar liefde in gaf./ Halleluja.	620 : 2
Jubel, want elke blijde dag / is ons zijn woord ten leven!	643 : 9
O Gij die als een bron ontspringt / in elk die tot U komt en drinkt.	653 : 3
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H.	668
dat Hij vandaag vernieuwt / en elke morgenstond.	672 : 7
O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt,	674 : 4
dit manna voor elk hart,/ dit voedsel voor elk land.	687 : 3
voor de zegen die Hij geeft,/ zodat elk het leven heeft.	716 : 2
verzameld uit de volkeren / van elke taal en stam:	735 : 2
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft	742 : 5
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen.	746 : 2
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant.	753 : 2
Liefde Gods, die elk beminnen / hemelhoog te boven gaat,	754 : 1
O welk een vreugde zal het wezen,/ als Hem elk volk is toegedaan.	755 : 2
in elk ander mens aanschouwen / 't lichten van Gods aangezicht.	801 : 2
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien	825 : 1
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven;	825 : 5
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind	837 : 4
Hij heeft een eed gezworen / aan elk die Hem vertrouwt:	864 : 2
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet.	865 : 2
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag	868 : 4
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein	880 : 2
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft.	899 : 2
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin.	903 : 5
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag?	905 : 2

U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt 939 : 2
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer. 967 : 4
De Vader zelf wil tot ons spreken / en elk verstaat wat het beduidt. 971 : 3
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006
ontluistert elke waarde,/ o red ons, sterke Heer. 1010 : 1

Elkaar, Elkander
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
elkander groetend met de zegen / van zijn doorluchte naam. 072 : 6
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9

opdat wij met elkaar 160a : 3
Bind ons met trouw elkaar op het hart 201 : 4
bewaar ons voor elkaar. 233 : 3
slapend in elkaars gedachten 264 : 3
Geef ons elkaar tot licht en liefde 267 : 4
dank voor het leven, dank U voor elkaar 274 : 3
dat wij elkaar gegeven zijn 276 : 3
want in uw licht zien wij elkaar. 284
groeten wij elkaar met vrede 287 : 1, 5
noemen wij elkaar bij name 287 : 2
Breng ons in het reine met U en met elkaar 291d
Blijf met elkaar verbonden 311 : 7
Gun dan elkaar het goede, / zo is het ons gegund: 311 : 10
dat wij elkaar trouw mogen zijn / zoals God zich met ons verbonden heeft 312
Dat geloven en belijden wij voor God en elkaar. Amen. 312
en met elkaar verbonden,/levend voor God alleen 346 : 6
O Heer, Gij zult ons breken / en geven aan elkaar, 346 : 10
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor. 388 : 3
Wij delen het met elkander / ons hele mensenbestaan. 390 : 4
Ga met God en Hij zal met je zijn,/tot wij weer elkaar ontmoeten, 416 : 4
in zijn naam elkaar begroeten./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 4
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam! 430 : a
ons leiden tot elkander? 446 : 1
en leid ons tot elkander. 446 : 5
om de rechten des Heren te leren,/zich tot God en elkaar te bekeren. 447 : 1
‘Deel met elkander / het brood van alledag. 456 : 6
De aarde en de hemel / ze zingen met elkaar / nova cantica (2 x) 471 : 3
Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond. 489 : 3
Wij delen met elkaar / het licht, het lied, de zegen, 500 : 5
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand: 526 : 4
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig. 528 : 4
Wees elkaar om zijnentwil / niets dan liefde schuldig. 528 : 4
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus’ woord zal ons bevrijden. 537 : 4

Vergeet uzelf en dien elkander maar/ -en Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Aan elkander prijsgegeven/ vindt gij honderdvoudig leven.	537 : 4
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,	595 : cantor
Dat wij van harte / elkander verstaan en beminnen / en zo voortaan	632 : 3
elkaar zijn wij gegeven / tot kleur en samenklank.	657 : 1
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel.	671 : 3
Des Heren tafel brengt / ons tot elkaar in vrede.	672 : 5
Hij opent ons de mond / en schenkt ons aan elkaar.	686 : 2
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede.	689 : 3
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan,	691 : 3
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar;	715 : 2
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens.	715 : 2
door te delen met elkaar / wat Hij aanbiedt, ieder jaar.	716 : 3
God, dat wij elkaar behoeden / en in weelde en in nood.	745 : 4
En die in Christus zijn / ontmoeten blij elkander	758 : 1
eens zullen die 't aardrijk regeren / tot Mij en elkaar zich bekeren, -	770 : 4
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x)	784
Hij maakte ons genegen / te zorgen voor elkaar.	786 : 1
de mensen voor elkaars / geluk geschapen heeft,	788 : 1
elkanders brood en wijn,/ elkanders woord van trouw.	788 : 1
elkanders antwoord zijn,/ één lichaam en één geest.	788 : 2
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn,	790 : 3
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn,	792 : 4
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt	793 : 1
door uw hand elkaar gegeven,/ door uw vinger aangeraakt.	793 : 1
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt;	793 : 3
Zo gaan wij hier met elkander / door de nacht op weg naar huis,	801 : 7
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht	807 : 4
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen,	820 : refr.
dat wij weer lachen als we elkaar weerzien.	820 : refr.
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis).	821
het goed is, goed om met elkaar / in zijn verbond te leven.	825 : 3
Leven is kijken / elkaar verrijken / opnieuw beginnen	830 : 5
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / 't hart om te geven	830 : 6
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar.	849 : 2
Hij moge ons behoeden,/ elkander toegewijd,	864 : 5
en liefde tot elkander.	966 : 3
Om voor elkaar te zijn uw oog en oor,/ te zien wie niet gezien wordt, niet gehoord,	973 : 1
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet:	973 : 2
om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd,	973 : 3
En wat wij zijn draagt bij / tot welzijn van elkaar.	974 : 2
Elkaar bidden wij toe:/ volhard in het geloven,	974 : 3
Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt,	976 : 2
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan,	981 : 2
om voor elkander te bestaan / in eerbied voor zijn grote naam.	984 : 4
God moge ons behoeden,/ wij zien elkander aan,	991 : 2
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen	998 : 2
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been.	1002 : 2
en elkaar dragend weten wij:/ dat woord zal ons ten leven zijn.	1002 : 3
Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,/ zingen elkaar de toekomst in.	1002 : 4
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar.	1006

aan Elkander rijgen

Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt,	976 : 2

uit Elkaar, uit Elkander

dan zal ons geen macht uit elkander drijven.	418 : 1, 4
niet uit elkaars genade vallen / en doelloos en onvindbaar zijn.	601 : 1

Ellende

Israëls Heer zal voor ellende / en onheil u behoeden.	020 : 2
Eenzaam ben ik en verschoven,/ ja, de ellende drukt mij neer.	025 : 8
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet,	025 : 9
hem die in zijn ellende / zich altijd tot U wendde.	031 : 13
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken.	039 : 2
Al leef ik in ellende,/ de Here zal het wenden,/ de Heer ziet naar mij om.	040 : 7
tot U, o redder uit ellende,/ die alle schuld vergeeft.	065 : 1
Maar ik ben arm, zie mijn ellende./ Haast u tot mij, bevrijd mij, Heer!	070 : 2
Gij stort hen neer in de ellende,/ die zich in ontrouw van U wenden.	073 : 11
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld?	074 : 5
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende.	086 : 1
Het nabuurvolk bespot zijn bittere ellende.	089: 14
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven.	119 : 19
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken.	119 : 58
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden,	130 : 1
Onze stem breekt van ellende / want ons lot is godgeklaagd.	137a : 3
met slaafse ellende en vorstelijke waarde	151 : 5
Na deze ellende ons bereid een leven in de eeuwigheid! Amen.	341 : 3
Hij daalde neer om onze ellend',/Halleluja, halleluja!	515 : 2
en zocht in zijn ellende / naar troost om voort te gaan,	562 : 1
uit de ellende bevrijd,/ God zal het lijden ons lonen.	659 : 3
Ach, in angst en in ellende / zou ik leven, als ik niet	903 : 5
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij.	927 : 3

Ellendig

Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open.	009 : 9
O Heer, wie is aan U gelijk,/ die de ellendige bevrijdt	035 : 3
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken;	040a : 5
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten.	109 : 10

Emoe

De uit en de emoe	163a : 3

End

bewaren tot aan 's werelds end	240 : 2
Hij die van het begin / tot aan het bittere end	563 : 4

Ene zie **Een**

Eng

ik ben weer opgelucht,/ als na een enge droom.	676 : 4

Engel

Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht.	034 : 3
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen.	035 : 2
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer.	078 : 9
Uw macht bezingen, Heer, de engelen in koor.	089 : 3
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden;	091 : 5
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn.	091a : 2
Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,/zij waken over je deze nacht.	091c : antif.A
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden	103 : 8
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord,	103a : 4
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog!	103c : 5
alleen Gods engel kan / het eigenhandig breken.	107 : 6
gij legioen dat naar Hem hoort,/ gij engelen die draagt zijn woord,	148 : 1
Gij engelen, hemelse machten	154a : 2
En gij, engelen, in koor	154b : 1
Gij hield door uw barmhartigheid / met al uw engelen de wacht	206 : 3
Laten uw engelen, sterk en rein	208 : 2
totdat met alle engelen saam	209 : 3
wees als de engelen bereid	214 : 2
Zend ons een engel in de nacht	259 : 1
Zend ons een engel ieder uur	259 : 2
Zend ons een engel met uw licht	259 : 3
Er is een engel die mij bewaart	260 : 1
ach lieve engel, spreid dan je vleugels	260 : 2
engelen steeds om ons heen zijn / bij dag en nacht	268 :2
waar Gij ons met uw engelen troost	280 : 4
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen,	413 : 2
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel.	443 : 1
Hij die de engelen dienen / die eeuwen is verwacht,	445 : 2
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan?	464 : 1
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam:	464 : 3
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied.	464 : 9
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer.	468 : 1
'Ik ben een engel van de Heer,/daal uit de hemel tot je neer	469 : 1
dat je in de hemel dag aan dag / met ons, de engelen, wonen mag.	469 : 4
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon.	469 : 15
en maakt ons in het hemelrijk / aan engelen in 't licht gelijk. Kyrieleis.	470 : 6
Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven,	472 : 1
Zing nu mede met Maria,/zing nu gloria halleluja,/zing met alle engelen mede	472 : 3
Ziet nu de vorst der engelen hier geboren.	477 : 1
De hemelse engelen / riepen eens de herders	477 : 2
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht.	479 : 1
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin!	479 : 3
Hij doet de duisternis teniet / en engelen zingen ons dit lied	479 : 4
Hoor, de engelen zingen de eer / van de nieuwgeboren Heer!	481 : 1, 2, 3
verlieten engelen zingende / de hoge hemelpoort.	495 : 1
de Heiland eeuwenlang verwacht./ De engelen zongen in de nacht,	495 : 2
'Ere in de hoge' zingen / alle engelen tesaam	498 : 5
Een engel heeft de toon gezet./De eerste stoot op de trompet	504 : 1
Een engel –is het Gabriël?-/ verschijnt te middernacht:	507 : 2
geen god onder de goden, / geen engel en geen dier,	538 : 2

Gij, eens in ’t licht gedragen,/ door engelen omstuwd,	576 : 2
de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer.	579 : 1
Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie,	583 : 3
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan	617 : 6
‘Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.’	617 : 8
‘Wanneer Hij dan verrezen is,/’halleluja (2 x)/ wijs, engel,ons waar Jezus is.’	617 : 10
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet:	619 : 3
De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan,	620 : 5
Nu is Hij der hemelen Heer,/ halleluja!/ Engelen jubelen Hem ter eer,/ halleluja!	624 : 3
Wie ik ontmoette sprak ik aan,/ de engelen wekten bij het graf,	626 : 2
O Heer, laat een engel komen,/ opdat van ons moede hart	627 : 4
de steen worde weggenomen./O Heer, laat een engel komen,	627 : 4
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt	628 : 3
O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af,	628 : 7
Hemelse engelen zullen u / hier op de handen dragen.	643 : 8
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate!	652 : 1
aan de engelen verschenen is / in ’t licht van zijn verrijzenis, -	665 : 3
Ere zij de Heer der engelen,/ ere zij de Heer der kerk,	705 : 3
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer,	705 : 4
Zegen de Levende, jullie engelen,/ daders van zijn woord.	711
en zij lachen en dansen en springen / met de engelen,/ met de heiligen,	729 : 3
en engelen zitten op een rij / als vogels in een boom,	737 : 13
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag.	737 : 18
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken.	741 : 1
De engelen omringen / met heiligen tesaam	747 : 6
door engelen gedragen / en voor een val bewaard.	750 : 3
voor engelen donker, voor mensen een spot.	752 : 2
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in.	871 : 4
God is tegenwoordig, die in ’t licht daarboven / dag en nacht de engelen loven.	906 : 2
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen.	906 : 4
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel.	928 : 2
Ten paradijze / geleiden u de engelen,/ dat bij uw aankomst	959b
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan,	964 : 1
zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis	964

Engelenkoor

Geprezen zij God! Gij engelenkoor/dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn woord! 150a : 1

voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door:	472 : 3
Zingt aarde en hemel,/zingt nu engelenkoren,	477 : 5

Engelenkring

Het lied dat zij zingen, / met engelenkringen,	752 : 4

Engelenmacht

Klaarlichte nacht,/Gods engelenmacht,/brengt glorie aan God in excelsis.	508 : 3

Engelenschaar

Hoor, heel de engelenschaar / jubelt gloria	471 : 3

Engelenstem

één koor van mens' en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen, 749 : 3

Engte
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde; 031 : 6
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7

Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3

Enig
Maar Heer, ik reken op uw liefde, uw redding is het enige dat telt. 013c : 3
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding, 020 : 5
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen. 062 : 4
is de Heer een enig Heer./ Hij volvoert wat Hij besluit. 135 : 3
de enige God die zijn macht openbaarde,-/Hem is gehoorzaam wat Hij schiep. 146c : 4

de Zoon, zijn enig aangezicht 214 : 8
mijn enig licht in nacht en duisternis 247 : 3
Gij, enige, die waakt en wacht 250 : 2
op 't enige, dat Gij mij vraagt 250 : 7
Dan ben Jij de enige. 278
Wij geloven met hart en ziel / dat de Heer onze God is, de enige 312
Nog voor Hij enig mens gewon, 325 : 2
heerlijk, onzienlijk, enig / zij kracht en eer! 361 : 7
U, Vader, onmetelijk in majesteit,/U eniggeboren Zoon, 411
des Vaders enige Zoon, zij lof in eeuwigheid! 412 : 4
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer, 565 : 6
enig onvertogen woord,/ maar de adem van het leven 651 : 2
'De God op de Sion gezeten / is de Enige! Laat ons vergeten 770 : 2
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6
een plaats om te rusten voor Hem / die God is, de enige ware. 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6

Enigst
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5

Enkel (alleen), Enkel maar
Bestendig is niemand, bestendig / is enkel de vuurstenen leugen. 012a : vz. 1
Wat Hij belooft is louter waarheid,/ enkel vrede. 019a : voorz.
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9
Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid. 052 : 1
O God, mijn schild, richt ze te gronde,/ want in hun mond is enkel zonde. 059 5
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in 't licht gezeten, 089 : 3

brengt zij het leven enkel nog ter dood, 156 : 2
want Hij is enkel licht. 242 : 2
ons oog ziet enkel maar een deel 246b : 3
geen enkel beeld van de Levende zullen wij maken. 312
Wij geloven dat enkel liefde de dood overwint 312

Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog. 469 : 7
Wel schijnen zij enkel geringen van buiten, 752 : 2
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen. 824 : 2
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte. 824 : 3
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4
Enkel de dorst zal ons licht zijn,/ (2x) 895 : refr.
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht, 905 : 1
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2

Enten
en als hij zich laat enten / hier in dit aardse dal, 841 : 4

Erbarmen (znw)
neem in uw oneindig erbarmen / mijn overtredingen weg. 051a : 1
Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2
Hij is met koninklijk erbarmen / hun eenzaamheid nabij. 072 : 4
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen 103 : 5
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen. 130b : 1

uit goedheid en erbarmen / zelf voor uw komst bereid. 439 : 4
in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk. 440 : 3
de wereld met haar kwalen,/in uw erbarmen vast. 441 : 5
Heer des/ hemels/ laat, getrouwe,/ mij aanschouwen / uw erbarmen. 518 : 4
het overweldigend erbarmen / dat ons gebroken hart herstelt. 530 : 2
Open ons het vergezicht / op uw groot erbarmen! 610 : 6
met legenden, staf en mijter,/ beeld van het erbarmen Gods. 645 : 1
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
Ja, het liefst bid ook ik / tot die God om erbarmen 945 : 5

Erbarmen, zich -
Erbarm U over ons, wil onze smaad gedenken, 089 : 17

Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen 158c : 2
Erbarm U, Heer ! 202 : 1
gebed in uw erbarmen 250 : 8
erbarm u over allen. 302 : 3
stort uw zegen over ons,/neem ons op in uw erbarmen. 413 : 3
Kyrie eleison,/dat Gij u erbarmt, 463 : 6
erbarm u over ons bestaan,/ het wordt verraden en verdaan. 561 : 1
Erbarm u, erbarm u, erbarm u! 585
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer. 967 : 2
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer. 967 : 3
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer. 967 : 4
wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer. 967 : 5
opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer. 967 : 6
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer. 967 : 7

Erbarmend

O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, 329

Erbij horen
Loven en bieden, het hoort er toch bij 187 : 2

Erbij zijn
wees erbij wanneer ik bid en zing 288

Ere zie: Eer

Erekroon
'Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon; 623 : 9

Eren
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade, 015 : 2
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
Omdat zij op het werk des Heren / niet letten, noch zijn daden eren, 028 : 3
Zalig die Hem eren,/ 't volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd. 033 : 4
Hij spreekt: 'Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.' 046 : 3
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Egypte zal U eren./ Het morgenland strekt als een bruid 068 : 11
God wordt geëerd in Israël,/ zijn roem, zijn naam is hier in tel, 076 : 1
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
God, die de mens zijn wegen leert,/ zou dulden dat men Hem niet eert? 094 : 5
en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
Hem zal men als rechtvaardig eren,/ hem en zijn hele nageslacht. 106 : 14
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3
Ik zal met luider stem de Here / in 't midden der gemeente eren, 109 : 14
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan. 118 : 7
Haters van Sion, zo zij dan uw lot,/ dat die voorbijgaan u niet zullen eren, 129 : 4

Laat ons de Here danken en eren 211: 2
waarmee ik U moet eren,/U waardig welkom heet. 441 : 1
vrijheid en vrede eren hem / die 't hart is van Jeruzalem. 459 : 7
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren, 573 : 15
eren uw heilige naam / en U in waarheid aanbidden. 632 : 3
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja. 661 : 5
den koning van Hispanje / heb ik altijd geëerd. 708 : 1
nu Christus niet meer wordt geëerd en men bestrijdt dat Hij regeert. 721 : 1
Eens zullen de volken u eren,/ o volk dat Ik heb gesticht; 770 : 4
Nu laat ons God de Here / dankzeggen en Hem eren, 863 : 1
dat wij uw schepping eren, de aarde die ons draagt. (2 x) 1004 : 2

Ereplaats
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!' 623 : 9

Erf

Zalig die Hem eren,/ ’t volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd. 033 : 4
Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf. 146 : 5

zijn land, zijn erf, zijn stad heeft Hij gezegend. 450 : 2

Erfdeel
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
en zijn gezalfde tot een zegen!/ Verlos uw erfdeel allerwegen! 028 : 5
Staan de mensen mij naar ’t leven, Gij zult geven / ’t erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
Een regen van vrijgevigheid / hebt Gij uw erfdeel toebereid, 068 : 3
uw erfdeel dat versmachtte. / Uw schare heeft zich daar gezet; 068 : 3
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan ’t heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen, 079 : 1
uw erfdeel en uw naam vervloeken./ Zult Gij niet met uw toorn bezoeken 083 : 1
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven 094 : 7
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2
Hij heeft Israël dat land / als een erfdeel toegedacht. 135 : 7
ja, zijn erfdeel is gewis,/ daar Gods goedheid eeuwig is. 136 : 10

wil door uw koningsmacht uw erfdeel trouw bewaren, 412 : 5
en God ook mij van harte / mijn eeuwig erfdeel geeft. 750 : 4

Erfenis
naar Kanaän dat eeuwig is / uw toegemeten erfenis. 105 : 4
Wat Gij belooft hebt, is in eeuwigheid / mij tot een deel en erfenis gegeven 119 : 42

Met alle kinderen deelt Hij / zijn vaders erfenis. 441 : 8
Ook wij hebben het juk gekend / van Adams erfenis. 706 : 3
dat is een erfenis / om door te geven / voorgoed. 829 : 2
Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,/ leesbaar voor mensen als zijn erfenis. 976 : 1

Erfgenaam
geldt de Zoon, de erfgenaam! 305 : 2
want wie zijn Gods erfgenamen? / Gij en ik in Jezus’ naam! 472 : 3
de erfgenamen van een land / dat nooit meer vruchteloos verzandt, 611 : 1

Erfgoed
O Heer, Gij mijn erve, mijn beker,/ Gij handhaaft mijn erfgoed voor mij. 016a : 1

Erg
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2

‘k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1

Ergens
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt 601 : 2
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand. 736 : 1
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang 855 : 4

Ergernis

behoed ons hart voor ergernis	207 : 3

Erkennen

Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning:	008 : 5
Hem die, o Heer, uw recht niet schendt,/in heel zijn wandel U erkent,	015 : 1
Die onomkoopbaar ’t recht erkent / van ieder die zich tot hem wendt.	015 : 4
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak!	044 : 11
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig.	051 : 2
Zij staan mij met geweld naar ’t leven,/ erkennen God noch zijn gebod.	054 : 1
Dan, mij erkennend als hun heer,/ werpt zich het noorden voor mij neer,	060, 108 : 3
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent.	067 : 1
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren!	087 : 2
buig u in heilige feestdos neer,/ erken Hem als de ene Heer,	096 : 4
erken ik wat er donker is in mij en leg dat neer	400 : 1
Erken nu de Heer, volken der aarde, erken nu zijn majesteit.	890 : 1

Ernst maken

waar wij geen ernst mee maken

Erts

Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt.	066 : 3

Ervandoorgaan

Waarom ging jij er toch vandoor	185 : 2

Ervaren

doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij.	035 : 9
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren	043 : 4
Hij zal het zien, hij zal het zelf ervaren:/ Ik zal mijn vrede aan hem openbaren.	050 : 11
het samenzijn ervaren./ Wie was gevangen wordt bevrijd,	068 : 2
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag.	071 : 13
Toen onze vaderen in Egypte waren,/ toen deed Hij hen zijn wonderen ervaren.	078 : 5
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde.	079 : 4
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt	085a : 2
En toch zal Davids huis mijn liefde en trouw ervaren,	089 : 12
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.	100 : 4
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren.	119 : 49
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren,	376 : 7
O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed!	442 : 2
Laat mij Christus’ dood ervaren,/laat mij in mijn hart bewaren	573 : 16
Gelukkig die barmhartig zijn,/ want zij zullen barmhartigheid ervaren.	734 : 7
dan zullen wij ervaren / wat Hij met ons vermag.	747 : 2
wat onze God tot aanzijn riep / doet Hij zijn trouw ervaren.	869 : 3
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren,	996 : 3

Erve

O Heer, Gij mijn erve, mijn beker,/ Gij handhaaft mijn erfgoed voor mij.	016a : 1
mijn deel, mijn erve in het land / der levenden, mijn onderpand.	143 : 4

Erven

en zijn zalig nageslacht / zal ’t gezegend aardrijk erven. 025 : 6
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17

en doet hen de hemelse zaligheid erven. 752 : 1
en gaan met U het leven in,/ dat ik door U zal erven / en verwerven. 796 : 3
Om zachtmoedigen van hart,/ geroepen om het land te erven, 996 : 2

Eten (ww)

Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/ 022 : 13
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
As is ’t brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. ‘k Ben vergeten 102 : 4
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11
waarbij zij dodenoffers aten./ Hij, door hun hoon getergd, besloot 106 : 13
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1
laat mij niet eten in hun huis / van hun verleidelijke gerechten. 141 : 4

en lekkernijen at 152 : 5
De zaaier eet de vrucht van ’t land 176 : 5
Jij opent je hand en geeft ons te eten 228
Dank U dat wij samen eten 231 : 1
neem en eet, drink en gedenk 287 : 4
dat in ’t brood dat wij hier eten / wij met God zijn aangezeten, 376 : 4
eten ’t brood van uw genade / tot genezing, niet tot schade. 376 : 7
als ik zal zijn aangezeten en het brood met U zal eten. 376 7
en gij die geen geld hebt, treed nader en eet 382 : 1
Wij mogen komen eten / en niemand wordt vergeten. 385 : 1
Dat brood dat wij moeten eten/om niet verloren te gaan. 390 : 4
De tafel voor de dienst gereed;/kom en eet. 394 : 2
Gij zijt / altijd / hosianna,/ hemels manna/ dat wij eten, 518 : 2
etend van het brood / dat Hij heeft gegeven / midden in de dood. 566 : 3
vraagt Hij ons om te eten:/ een vis, een honingraat. 644 : 4
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden; 648 : 3
en zullen met Hem eten / het eeuwig avondmaal. 747 : 7
en eten en drinken naar dat het behoeft. 752 : 3
Zouden wij niet haastig eten,/ gaandeweg Hem tegemoet, 769 : 6
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten. 806 : 1
Hij zal ook ons bewaren,/ wij eten uit zijn hand. 979 : 14
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006

Eten (znw)

Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11

voor het eten dat ons voedt 227
dan geef ik jullie eten.’ 166a : 5
Het eten staat op tafel klaar 230
hief zijn handen, sprak de zegen / voor dit eten. 567 : 2

te Eten geven

Honger heb ik geleden: gaf jij met toen te eten? 585
die vogels geeft te eten,/ Hij voedt ons uit zijn hand. 910 : 3

Euveldader

der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan.	026 : 2

Euvelmoed

Watervloed roept watervloed./ Aller diepten euvelmoed	042 : 4

Evangeliewoord

uw zoete evangeliewoord,/ is louter melk en honing	518 : 2
ja, zijn evangeliewoord / zegt ons dat aan de wrede dood	618 : 3

Evangelist

koning, heilige, apostel,/ martelaar, evangelist,	726 2

Even (kort moment)

naar ’t frisse gras en even later / waar water was, fris helder water	023d : 1
je droomde, je dagdroomde even	179 : 1,3
Alles komt nog even samen / in een kleine avondzang	264 : 1
Even wachten wij nog samen	264 : 4
even is het waar en dan is het weg.	330
Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis	419 : 2
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht!	464 : 9
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn.	700 : 2
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms éven – soms ook niet.	700 : 3
te sterven aan uw leven;/ maar zo Gij ons gedenkt/ is er een eeuwig even,	731 : 1
En hij verlaat voor even wat hem bindt,/ verheft zich hemelhoog.	750 : 3
- even trekken zij hun sporen- zo gaat hun geluk verloren.	797 : 5
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven.	797 : 8
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom,	855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed.	855 : 5
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet.	932 : 3
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst.	946 : 4
Laat ons er zijn, een eeuwig even,/ laat ons er zijn met U die was.	948 : 2
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord.	979 : 11
even een luide sirene -/ stil is de straat overal.	1003 : 1
even een luide sirene - / stil is de stad overal.	1003 : 5

Even (om het E.)

bloed uit de flank van de rots, / water en bloed om het even;	659 : 5

Even (evenals)

Even kostelijk als honing/, nee, nog meer.	019a : voorz.
Zijn troon staat even vast als ’t glanzend firmament.	089 ; 12
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind	115 : 3
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen.	906 : 7

Evenals

Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht,	042 : 1
Evenals men bij ’t openbreken / der aarde ’t puin terzijde gooit,	141 : 7

Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten, 906 : 6

Evenaren
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren, 376 : 4
een niet te evenaren, / een goddelijk geluid. 747 : 6
in list en in geweld / kan geen hem evenaren. 898 : 1

Evenbeeld
van geur en smaak, van licht en steen,/ uw evenbeeld. 773 : 1

Evennnaaste
maar gij, mijn vriend, mijn evennaaste,/ met wie ik opging naar Gods huis 055 : 4

Evenwicht
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht, 547 : 4

Ever
Te gronde gaat uw heerlijk goed:/ het wordt door evers omgewroet 080 : 5

de aap en de ever 163a : 2

Ezel
als ezels of als paarden zonder leidsel,/ dan word je niet getroffen door het kwaad. 032a : 2

de os en de ezel 163a : 1
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon. 438 : 2
dat Gij in doeken liggen moet / in ’t hooi dat os en ezel voedt. 469 : 9
‘k Zag een os en ezel bij een voederbak 485 : 2
Os en ezel keken, ook een heel klein lam 485 : 4
een ezel wou haar dragen, / Kyrieleis. 497 : 1
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht. 550 : 3
Hij rijdt op een ezel,/gezegend is Hij. Hosanna (5 x) 551 : 1
rustig op zijn ezel rijden: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 3
Welkom, welkom, koning Jezus,/ vredelievend op een ezel. 554 : 1
Op een ezel komt Hij aan / om naar Jeruzalem te gaan. 555 : 1
Heer, om uw zachtmoedigheid,/ vorst die op een ezel rijdt 558 : 2

Ezelin
Stap voor stap gaat door Jeruzalem / Jezus op de rug van een ezelin. 553 : 1, 4

Ezelsruiter
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./ Is dit de intocht van een vorst? 549 : 1
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./De meute aan zijn voeten lacht, 549 : 4

Fakkel

Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven,	702 : 1

Falen

Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar,	012 : 4
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt	049 : 2
weldra zal hij ten grave dalen'./ Ik ben een man wiens krachten falen.	088 : 2
Wanneer Gij op ons falen let,/ zijn wij, o God, verloren.	130a : 1
waarmee wij allen falen , / maar houdt die grote last,	441 : 5
Wij gaan onder in ons falen,/ als uw liefde ons niet heelt.	795 : 2
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen,	823 : 4
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt.	975 : 2

Farao

Farao hoog op zijn troon	166b : 4
Mozes zegt tot Farao:	167 : 7
Farao roept na tien keer	167 : 9
En farao in onze rug,/ hij wil zijn slaven weer terug.	606 : 1
Maar farao met heel zijn stoet / gaat onder in de vloed.	606 : 3

Feest

Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren.	051 : 6
Maar bij het feest der eerstelingen / zal hij verheugd het oogstlied zingen.	126 : 3
Dat ga ik vieren met een feest	172 : 3
dat hij diens feest niet overslaat	172 : 4
Het feest, het feest moet verder gaan	173 : 5
Het feest kan beginnen, de zoon is weer thuis	185 : refr.
een broertje dood. We vieren feest	185 : 3
doe ons opgaan tot uw feest / onbevreesd	213 : 4
als de kerk van liefde leest / is het feest!	287 : 2
Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,/het heilig feest van uw gedachtenis;	381 : 2
Wij vieren de maaltijd, wij vieren samen feest.	385 : 4
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn / op het feest waar jullie vrij zijn,	395 : 4
op de maaltijd die God aanricht,/ en dat feest wordt groot.	395 : 4
uw grote vreugde binnen, / uw feest, uw liefdesmaal.	441 : 10
Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest	495 : 4
U met de Vader en de Geest,/ o Heer die op het heilig feest	516 : 5
Dit is een dag van zegen,/ een dag van feest en licht,	552 : 3
Blaas met uw Geest / in ons het feest / dat allen zal verwarmen.	610 : 6
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen,	618 : 6
Wij vieren 't feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
't Is feest, omdat Hij bij ons is,/ de Heer die eeuwig leeft	642 : 8
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof.	648 : 2
wie met ons vieren wil / het feest der eerstelingen,	672 : 7
vieren in 't nieuw Jeruzalem het feest / van woord en Geest.	678 : 9
't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam,	683 : 1
't is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint!	683 : 4
Wij vieren vandaag het feest/van het verschijnen van de Geest	693
Wij dansen mee met deze Drie./ op weg van feest tot feest.	706 : 4
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust,	727 : 10

nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.' 749 : 1
het feest van de vreugde in eeuwigheid vieren. 752 : 6
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest, 766 : 1
Ik weet van een stad die toekomst heeft,/ Jeruzalem, dat wordt een feest. 771 : 1
Liefde blijft het feest gedenken / waarop wij uw gasten zijn. 791 : 5
In Hem zullen wij leven / en tot zijn feest ingaan. 916 : 3
ons heeft geroepen tot zijn feest,/ die zeer ons zal verblijden. 966 : 5
deel het feest voor heilige zondaars,/ wees te gast bij God de Heer. 975 : 4
in de wind daar is het feest,/ God is goed voor ons geweest. 980: 4
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister 1000 : 1
Wij zagen lammen op het feest,/ dansend en opgetogen. 1000 : 3
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen 1003 : 3
en om hun kinderen huilen - / nergens een feest in de stad. 1003 : 3
die uitzien naar uw feest,/ opdat de mensen weten: 1009 : 1

Feestconcert
in het feestconcert voor Hem 154b : 7

Feestdag
Laat het een hoge feestdag wezen./ De naam des Heren wordt geprezen 149 : 2

Feestdos
buig u in heilige feestdos neer,/ erken Hem als de ene Heer, 096 : 4
in heilige feestdos, ja 't zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3

Feestelijk
op deze berg zal 't feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2

Feestelijkheid
één dag van feestelijkheid 311 : 4

Feestgedruis
en vrolijk was bij feestgedruis,/ wat deed ge u tegen mij te plaatsen? 055 : 4

Feestgerei
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! - 027 : 3

Feestgewaad
Buig u voor Hem neer in uw feestgewaad./ Maak je klein voor zijn ogen, jij aarde! 096b : 3

Feestlied
Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / 't feestlied ingezet! 033 : 1

Feestmaal
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen. 618 : 7

Feestmuts
Opstaan, mensen, zet je feestmuts op 223 : 4

Feeststoet
Uw feeststoet zal men zien, o Heer,/ mijn koning in uw wederkeer, 068 : 8

Ook ik sluit mij bij deze feeststoet aan / en vind het paradijs. 750 : 7

Feestvierder
Honderden feestvierders lopen te hoop. 187 : 1

Feestvuur
versterk in ons de gloed,/ wakker het feestvuur aan. 687 : 2

Feestwijn
Als wij van de feestwijn drinken / die Gij, Heer, ons geeft: 387 : 2

Feilen
hij feilt niet, die uw heil verwacht 245 : 3

Feilloos
Gij hebt het woord volbracht,/dat feilloos staat geschreven 452 : 2

Fel
Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2
Zie als gras, in ’t felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2
O vijand die met felle stoten / mij bijna hebt ten val gebracht, 118 : 4
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1

Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel. 443 : 1
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen, 618 : 2
een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen 761 : 3
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ bekeer ons felle hart. 1010 : 4

Felbelust
Zij zijn tot wolven ons geworden,/ een wilde, felbeluste horde: 044 : 6

Felbewogen
De Geest van God is als een vuur,/ als vlammen felbewogen, 691 : 2

Festijn
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11

Ja, welk een lentelijk festijn / zal het in Jezus’ lushof zijn, 977 : 7

Fier
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom, 019 : 2
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt, 148 : 1

Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen. 1000 : 2

Firmament

De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die ’t heelal volbracht. 019 : 1
Zijn troon staat even vast als ’t glanzend firmament. 089 : 12
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1

Die de hemel heeft geschapen / en versiert het firmament, 478 : 3
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2

Fitis
De fuut en de fitis 163a : 4

Flank
bloed uit de flank van de rots, / water en bloed om het even; 659 : 5

Flard
met flarden licht, zo rond gestrooid 205 : 3
In flarden hangt uw woord / om onze wereld heen, 607 : 1

Flits
een flits in de geschiedenis,/ een schittering verblindend schoon, 761 : 2

Flonkeren
o kleinood Gods dat flonkeren moet 176 : 2

Flop
Wat op de rots viel werd een flop 183 : 3

Fluisteren
Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ ‘Hij ligt, hij ligt voorgoed!’! 041 : 3
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch. 130c : 1

alle nachten fluisteren tot zijn eer 224
Het fluistert in mijn oor / hoe vurig Gij mij wacht. 282 : 2
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren: ’Jij bent mijn schat.’ 783 : 2

Fluistering
Zo ongelegen komt zijn woord,/ een fluistering die ongehoord 831 : 4

Fluit
doof voor de tonen van de fluit./ Breek Gij, o God, hun tanden uit. 058 : 2
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2
Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit, 105 : 17
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2

Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan / laat de bel, laat de trom, 486 : 1, 2, 3
die ons weldra op zal gaan / herders blaas uw fluiten aan, 486 : 4
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis! 504 : refr.
Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid. 504 : 4
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit, 518 : 6
nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom. 713 : 3

Fluiten

Voel je hart, voel je huid,/ voel je adem als je fluit. 008b : 4
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1
zolang ik roep, zolang ik fluit / van U waarin ik schuil. 057a : 4

Fluitspel
en onder fluitspel in het ronde gaan,/ zingend: 'In U zijn al onze fonteinen'. 087 : 4

Fluitspeler
strooien de fluitspelers bloemen voor jou 179 : 1

Fonkelen
Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht, 572 : 5

Fontein
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein, 068 : 9
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein. 084 : 3
en onder fluitspel in het ronde gaan,/ zingend: 'In U zijn al onze fonteinen'. 087 : 4
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land. 107 : 17
en uit de harde steenrots een fontein / van lafenis ontspringen. 114 : 4
als Hij het wil, dan spuiten fonteinen uit de rots, 114a : B
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1

springende als een fontein,/ bronnen geslagen als wonden. 659 : 4
O heldere fontein,/ die uit Gods tempel welt, 672 : 2
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein, 700 : 2
Ons leven op aarde: fontein vol van goedheid 880 : 2

Foppen
Daar fop je broer en vader mee 165 : 5

Fornuis
zet bloemetjes binnen, verwarm het fornuis 185 : refr.

Fout, Fout doen
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1

En vergeef ons wat we fout doen,/net als wij niet blijven staan 1006
bij de fouten van een ander,/ maar weer samen verder gaan. 1006

Frank
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62

Fris
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
naar 't frisse gras en even later / waar water was, fris helder water 023d : 1
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken. 074 : 9
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4

en blinkt en blijft als dauw zo fris 207 : 1
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen brengt haar mee, 880 : 1
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4

Fundament

‘Breek af, breek af, de fundamenten bloot!’/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood,	137 : 4
En ooit zal hoog en droog / op gouden fundamenten	603 : 5
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt.	823 : 5
Mijn vaste rots, mijn fundament,/ U bent de grond waarop ik sta.	939 : 1

Funderen

en het luidt: ‘De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.’	089a : 1
Zijn goede trouw fundeert	152 : 9

Fuut

de fuut en de fitis	163a : 4

Fijn

bedek met fijn linnen de tafel in huis	185 : refr.
De gekke ster / die vindt het fijn / om gids te zijn	521 : 3

Gaaf

Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Hun lichaam is zo gaaf, zo mooi,/ zij vallen aan geen plaag ten prooi, 073 : 2

Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht, 388 : 4
om zo te openbaren / uw gave dageraad? 851 : 6

Gaan, Gaande

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat, 001 : 1
Gans anders zal 't de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3
Ik kan gaan slapen zonder zorgen,/ want slapend kom ik bij U thuis. 004 : 3
gaan in uw naam als eeuwig onbevreesden. 010 : 6
omdat ik steeds zijn wegen heb gegaan,/ omdat ik naar zijn wetten heb gedaan. 018 : 6
Met U ga ik door water en door vuur,/ en met mijn God spring ik over een muur. 018 : 8
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij. 023c : 3
En was ik stom, ging ik verdwalen,/ Hij keerde om om mij te halen. 023d : 2
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2
Want naast mij gaat Gij,/ uw stok en uw staf / zij doen mij getroost zijn. 023e : 2
dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in 's levens loop. 025a : 2
naar U gaat mijn verlangen, Heer./ Steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : 3
naar U gaat mijn verlangen, Heer / Heer,mijn God, ik ben zeker van U. 025c : refr.
Naar U gaat mijn verlangen, Heer. 025d : refr.
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Gij zijt de helper die mij niet verlaat,/ als vader en als moeder van mij gaat. 027 : 5
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond, 031a : 2
uw trouw de vriend die met mij gaat,/ ik juich, ik ben in U geborgen. 031a : 4
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a : 2
Maar ik, ik ging in zak en as / alsof het voor een broeder was, 035 : 4
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar 't wordt met vuur verbrand. 037 : 7
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ 't gaat boven mijn bereik. 040 : 2
Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw. 041 : 2
God, dit zal mijn hart doorboren,/ dit gaat mij door merg en been - 042 : 6
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen 045 : 2
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4
Bij 't sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat 049 : 4
Al gaat een mens brooddronken 't leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven. 056 : 2
en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond, 059 : 3
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof. 063b : 2
Hij stelde aan de wateren perken,/ droogvoets zijn zij erdoor gegaan. 066 : 2
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2

Totdat ik in de tempel ging,/ uw heilige stilte mij omving, 073 : 6
Zij zijn 't, wier voet op vallen staat,/ wier weg in 't ongewisse gaat. 073 : 7
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Gij dan die in de hofstoet gaat / van Hem, die koningen verslaat, 076 : 7
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade. 079 : 5
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3
gaan zij van zegen tot zegen,/ naar God die verschijnt in zijn heilige stad. 084a : 3
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
en onder fluitspel in het ronde gaan,/ zingend: 'In U zijn al onze fonteinen'. 087 : 4
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven, 089 : 1
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:/ wij zijn in uw ontferming opgenomen. 090 : 1
lichtvoetig, in des Heren kracht,/ zo gaat gij door de landen. 091 : 5
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond. 098 : 3
Argeloos ging ik mijn wegen./ Plotseling kwam God mij tegen, 102 : 11
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 :6
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
van volk tot volk, van land tot land,/ toen ging Hij aan hun rechterhand. 105 : 5
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan. 105 : 5
De doodsheraut ging door het land,/ maar God hield Israël in stand. 105 : 13
en Israël ging op het droge / als door een vlakke steppe heen. 106 : 4
Toen Israël uit Egypteland ging,/ Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving, 114 : 1
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden. 119 : 26
Ik heb mijn voet van 't kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd. 120 : 2
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren. 121 : 4
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid. 121b : antif. B
om naar des Heren huis te gaan!/ Kom, ga met ons en doe als wij!' 122 : 1
Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang! 122a
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen. 126a : 2
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt, 126b
Zo zal ik naar Gods woning gaan / en buigen voor zijn groot gezag 132 : 4
vorsten heeft Hij weggevaagd./ Israël kon veilig gaan 135 : 6
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan. 136 : 4
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1

en U kent mijn gedachten, mijn liggen en mijn gaan. 139b : 1
en waar ik ook naar toe zou gaan, ik weet dat U daar bent. 139b : 1
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2
ga met uw knecht niet in ’t gericht,/ doe hem niet weg van voor uw ogen, 143 : 2
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen. 145:2
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6

gaat Hij voor ons door het vuur 154b : 9
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade 157b : refr.
ik ga in vrede 159b : 1
gaat de slang 163a : 1
Ja, alle dieren aan er in 163a : 1
mogen er twee de ark in gaan 163a : 2
Maar in Egypte gaat het goed 166a : 3
moet hij naar Egypte gaan 166b : 2
en al wat lopen kan, dat gaat 173 : 2
Naäman, Näman, ga naar Israël 174 : 1
die zei: ga je maar wassen, daar in de Jordaan 174 : 2
Uw luister gaat als dageraad 176 : 2
Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan 176 : 6
Trek voort, trek voort! ga door de poort 176 : 6
Ga je liever overboord? 178 : 6
die tot op de bodem gaan 178 : 8
ging op weg naar Ninevé, 178 : 13
ging voortvarend aan de slag 178 : 14
Hij ging wonder boven wonder 178 : 14
Zo ging Jona toch gehoorzaam 178 : 15
De heer gaat naar het buitenland 180 : 1
Daar gaat Saulus hoog te paard 189 : 1
Hij wil mensen op gaan jagen 189 : 1
O Jezus, zie ons wankel gaan: 204 : 7
dan gaan wij in nieuw licht gehuld 205 : 5
en bidden dat Hij met ons gaat 206 : 2
Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan 210 : 3
Blijf ons geleiden, ga aan onze zijde 212 : 5
Het schijnsel van de hemel gaat 215 : 4
Opstaan, kerk, en durf voorop te gaan 223 : 3
gaat hier met alle liefde 233 : 1
’t gaat om uw eeuwig rijk, uw eer 240 : 5
die op uw wegen willen gaan 240 : 5
De dromen gaan hun eigen weg 243 : 6
nu de nacht gaat wederkeren 254 : 3
Zo zult Gij ons terzijde gaan 255 : 2
De dag gaat nu bij ons vandaan 258 : 1
En zingend gaan wij door het duister 267 : 4
dat het ten hemel toe moet gaan 273 : 3
en gaat in eeuwigheid 273 : 3
uw naam, die met ons gaat 280 : 5
Het wijst ons de weg hoe wij / in vrede kunnen gaan. 285 : 1
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen: 304 : 3
Ga op de weg van zijn geboden 310 : 1

Ga op de weg van Gods geboden	310 : 5
Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan	313 : 2
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan	339d
Woorden van leven, een weg om te gaan, Jezus Messias.	339g
met ons kind gaan wij tot U, / wil uw zegen ons verlenen	347 : 1
Maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan / door ’t water van de doodsjordaan.	350 : 3
’t Lied van de vreugde gaat van mond tot mond:	353 : 4
Leven is gegeven / door het water, nu gaat er	359 : 1
Hij die gesproken heeft een woord dat gáát,	362 : 1
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.	362 : 2
dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede.	378 : 4
het ongerepte leven / gaat blinkende gekleed:	384 : 4
Hij ging van stad tot stad, Hij sprak:/’Tot u ben ik gezonden.’	391 : 1
Alles heeft Hij welgedaan./Tot wie zou ik anders gaan?	391 : refr.
o Heer, dat Gij gelijk het graan / te gronde gaat om op te staan.	393 : 2
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
Geef ons genadig, goede God,/dat wij nu gaan in vrede.	414
Ga met ons op onze wegen. / Amen.	414
Ga met God en Hij zal met je zijn,/jou nabij op al je wegen	416 : 1
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan	419 : 1
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen.	420
Nu wij uiteengaan vragen wij God:/ga met uw licht voor ons uit!	423 : 1
Nu wij uiteengaan wens ik jou toe: /Ga met God! /Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 1
Voor wie ons lief zijn vragen wij God:/ga met uw licht vóór hen uit!	423 : 2
Al onze vrienden wensen wij vrede:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 2
Voor al wie kwamen onder dit dak:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 3
Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen	425
dat wij gaan in vurige liefde./Vonken die overslaan.	427
op de aarde wordt gesteld,/gaat uw weg zoals een held.	433 : 2
Bereid dan voor zijn voeten / de weg die Hij zal gaan;	439 : 2
Ga, stillen in den lande / uw koning tegemoet,	440 : 1
De duisternis gaat wijken / van de eeuwenlange nacht.	444 : 2
Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht.	444 : 2
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan	447 : 1
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots,	447 : 2
gaat alle redelijk verstand te boven.	450 : 3
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in ’t land van de dood,	454 : 1
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk.	454 : 5
Kind ons geboren,/jouw licht zal met ons gaan.	456a : 8
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit.	459 : 6
Wees ons teken dat de / zon verschijnen gaat!	463 : 4
tot de trouw ontkiemt en / vrede bloeien gaat.	463 : 5
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind	469 : 6
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen,	472 : 3
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden	472 : 3
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht.	473 : 1
‘Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar.	476 : 3
Laten wij nu allen gaan tot Hem alleen	485 : 6
Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond.	489 : 3
Zij daalden langs de sterren neer. / Hun lied ging over God de Heer,	495 : 1
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel.	496 : 2
Maria ging op reis,/ een reis van zeven dagen,	497 : 1

Een kind ligt in de kribbe, / Gods Zoon gaat onze gang,	499 : 2
wij gaan uw koning tegemoet, / o stad Jeruzalem!	506 : 1
Wij gaan op weg naar Betlehem,/ daar ligt Hij in een stal	506 : 4
De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil.	507 : 1
hun herders laten hen alleen,/ zij gaan, zij gaan met haast	507 : 3
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei.	510 : 2
zij zijn van licht tot licht gegaan / en boden God geschenken aan.	516 : 2
De wijzen, de wijzen,/ die gingen samen reizen,	520 : 1
de ster ging, als een lichtend spoor / naar Betlehem hen voor.	520 : 5
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
Christus ging als eerste / waar het water stond,	523 : 1
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond,	526 : 3
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan.	529 : 4
Christus die door de wereld gaat / verheft zijn stem niet op de straat,	531 : 3
En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan?	531 : 3
De visser ging uit vissen,/ hij deed wat Jezus zei.	532 : 1
De visser ging uit vissen,/ en netten vol ving hij	532 : 1
Hij is gedoopt in de Jordaan./ Hij durft een nieuwe weg te gaan	533 : 2
In het verborgen trekt Hij rond./ Verhalen gaan van mond tot mond,	533 : 3
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen;	536 : 1
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	536 : 4
‘Verlaat wat gij bezit en ga / naar ’t land dat Ik u wijs.’	542 : 1
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn	542 : 3
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen.	548 : 2
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
Stap voor stap gaat door Jeruzalem / Jezus op de rug van een ezelin.	553 : 1, 4
Op een ezel komt Hij aan / om naar Jeruzalem te gaan.	555 : 1
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,	556 : 1
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	556 : 4
Gij die met levensbrood / door tijd en ruimte gaat,	559 : 3
Hij ging de weg zo eenzaam / tot in Jeruzalem.	560 : 1, 2
Hij ging die weg voor hen./ Hij deed dit ook voor hen.	560 : 1
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis.	560 : 3
Ik wil mij gaan vertroosten / in ’t lijden van mijn Heer	562 : 1
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan,	569 : 1
Zo is de Heer een knecht geworden / en tot de bodem toe gegaan	569 : 3
En Jezus ging iets verder,/ iets verder in de nacht.	570 : 4
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood,	574 : 1
Ik dank U o mijn vrede,/ mijn God die met mij gaat,	576 : 5
Die vol was van genade / is onze weg gegaan.	581 : 4
nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen.	590 : 1
gaat rond en gaat / zijn gang naar hartelust.	591 : 3
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart.	592 : 1
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
De toekomst is al gaande,/ lokt ondanks tegenstand	605 : 1
De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed	605 : 2
De toekomst is al gaande,/een bron in de woestijn	605 : 3
De toekomst is al gaande,/verborgen en gezien,	605 : 4
Gij zijt te ver gegaan,/ gij zijt een mens te veel.	607 : 2
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed,	608 : 2
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op.	608 : 3
‘Wij zien het met verbazing aan,/halleluja (2 x)/zeg ons: waarheen is Hij gegaan?’	617 : 14

De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan,	620 : 5
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer.	623 : 5
Diep in het graf / is Hij de weg gegaan	625 : 2
reeds vaar ik op tot God omhoog./ Ga! Zeg het hun!	626 : 6
mag het eerste naar binnen gaan.	627 : 2
Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in ’t donker graf.	627 : 3
De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja,/ als Noach uit de ark gegaan, halleluja (4 x)	635 : 1
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft / waar wij ook staan of gaan.	642 : 1
Ten onder ging de sterke dood,/ ten onder in de vloed;	642 : 4
Diep in de donkere aarde ging / ’t lichaam van onze Here	643 : 2
Terwijl wij Hem bewenen,/ omdat Hij van ons ging,	644 : 1
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan	645 : 1
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan,	647 : 1
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan,	647 : 2
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan,	647 : 3
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan,	647 : 4
niet gaan waarheen Gij gaat./ O Heer, blijf toch niet vragen.	649 : 1
zij gaat in alle nood / door heel het leven heen.	650 : 2
dat wij zover zouden gaan / in zijn voetstappen te treden.	651 : 1
Zoals Hij ging, zal Hij tot u komen,/ Halleluja!	660
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja.	661 : 3
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees,	662 : 4
dat Hij terug zal komen,/ zoals Hij van ons ging.	663 : 2
Overal wordt U gebeden / om het Rijk dat komen gaat.	664 : 3
Hij leeft in de woorden gezongen./ Zo gaat Hij van mond tot mond	667 : 3
wat God wil bouwen is gezaaid / en door de dood gegaan	679 : 3
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan.	683 : 3
De woorden gaan van mond tot mond,/ voor ieder te verstaan.	683 : 3
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, -	690 : 3
die komt en gaat en ons vervult./ Kom Geest van God, waai alles schoon.	692 : 1
Kom Schepper, Geest Jij,/ die ons roept te gaan	697 : 4
Een jubelzang gaat in het rond / om Vader, Zoon en Geest.	706 : 4
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid	711b
Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank.	714 : 1
En gaan wij door de laatste poort,/leid ons dan met uw levenswoord.	721 : 3
die met ons door de eeuwen ging -/ blijf bij ons met uw zegening.	722 : 2
Geprezen zij zijn naam! / Hij deed (doet) hen veilig gaan!	728 : refr.
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in,	729 : 1
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij,	729 : 4
en op de hemelbruiloft / aan Jezus’ tafel gaan.	738 : 4
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft….	745 : 2
Maar die nog op de aarde gaan,/ die zal de Heer van stond af aan	748 : 3
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij.	750 : 5
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis,	750 : 6
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs.	750 : 7
en durven niet op weg te gaan / het duister niet voorbij.	753 : 4
de smaad van Israël wordt uitgewist;/ zo zal het gaan, want zo heeft Hij gesproken.	762 : 6
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de koninklijke tijd,	766 : 2
gaan vrede en rechtvaardigheid / als bruidegom en bruid.	767 : 1
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn.	768 : 2
Dan komt, zonder stokken of zwaarden,/ men tot u ‘Het ga u wel!’	770 : 1
de haat onzer twisten en veten / en gaan wij naar Hem op pad!’	770 : 2

En Ik zal hen met zich doen dragen / mijn zegen,- het ga hun wel.	770 : 3
Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen,	773 voorz.
en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, -	778 : 4
hoe het nu met je gaat./ Je hebt het helemaal gehad.	785 : 1
dat je je weg niet meer kent / en ’t gaat helemaal niet goed.	785 : 3
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad,	787 : 2
hun lange wegen gaan,/ en God gaat met hen mee,	788 : 3
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan,	792 : 1
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe,	794 : 1
Het zal ons niet berouwen / de smalle weg te gaan.	799 : 2
Wij gaan als ingekeerden / stil door een vreemd gebied,	799 : 4
Zou soms de last ons hinderen,/ Hij gaat aan onze zij.	799 : 5
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan.	800 : 1
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht,	801 : 5
Zo gaan wij hier met elkander / door de nacht op weg naar huis,	801 : 7
Door de wereld gaat een woord / en het drijft de mensen voort:	802 : 1, 6
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed.	802 : 2
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had.	802 : 3
Abraham, je moet gaan wonen / in het land dat Ik zal tonen.	805 : 1
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen	805 : 3
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten.	806 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land.	806 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer?	806 : 2
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs.	806 : 3
In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten.	808 : 1
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet?	809
Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga.	810
laat mij niet moeten gaan / als Gij niet zelf nabij zijt.	811 : 2
zo overkomt Gij mensen, ik besta / uw woord en ga.	811 : 3
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is.	813 : 3
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden.	813 : 4
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan.	815 : 1
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt.	834 : 2
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan,	834 : 3
O mijn God, Gij zegt ‘ga’ en ik ga,/ Gij zegt ‘ga’ en ik ga, laat mij niet alleen,	840 : 2
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven.	842
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren.	847 : 3
Ik draai en keer mij van je, / ik ga, kom bij je uit.	857 : 2
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan!	864 : 4
Hij buigt zich over het bestaan / van hen die door de diepten gaan.	869 : 5
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn.	895 : 1
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver.	896 : 3
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven.	899 : 2
En als het nacht gaat worden,/ een nacht vol schrik en pijn,	902 : 4
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan.	904 : 1
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen.	905 : 4
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat.	905 : 4
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen.	906 : 8
Ik ging verdwaald langs vele wegen,/ ik zocht U wel, maar vond U niet,	908 : 4
‘k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,/ die hand geleidt mij veilig.	909 : 1
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven -	909 : 3
Ga in het schip zegt Gij,/ steek van het strand.	917 : 1

Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,	923 : 1
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen.	923 : 2
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren	924 : 3
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid?	926
Maar wij herkennen niet uw gaan / en zien U voor een spookbeeld aan,	933 : 2
Ik ben de weg waarop je gaat./ Ik ben er zelfs ten einde raad.	934 : 4
Waarom moest ik uw stem verstaan?/ Waarom, Heer, moet ik tot U gaan	941 : 1
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is.	941 : 4
God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit	943 : 1
Zou gij verstaan, waar Hij u leidt?/ Vertrouw Hem waar Hij gaat.	943 : 4
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten.	946 : 2
Dat ik kom in U, in vrede./ Dat ik door het vuur gegaan	950 : 2
Wie neemt mijn hand en leert mij gaan?	952 : 1
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging.	952 : 3
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven;	957 : 4
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan,	964 : 1
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind.	964
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan.	971 : 2
om ongehinderd op te staan / en naar 't beloofde land te gaan.	972 : 4
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein,	975 : 3
ga met zaligen en zoekers,/ die op zoek naar waarheid zijn.	975 : 3
Laat dan mijn hart U toebehoren / en laat mij door de wereld gaan	978 : 4
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed.	987 : 3
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen	998 : 2
Zijn wij dat volk gewekt om op te staan?/ Wij gaan.	1002 : refr.
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij:	1004 : 6
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is,	1015
Wij gaan waar onze voeten gaan,/ God zet ons op het spoor	1016 : 2
Wij gaan waar onze voeten gaan / de weg van onze Heer,	1016 : 4

Gaande houden

Houd dan de lofzang gaande / voor God die leven laat.	107 : 1
De toekomst houdt ons gaande,/ voert ondanks tegenstand	605 : 5
de adem die ons gaande houdt / en in het eind in U behoudt.	984 : 6

Gaandeweg

Zouden wij niet haastig eten,/ gaandeweg Hem tegemoet,	769 : 6
Laat ons op uw toekomst hopen,/ gaandeweg U tegemoet;	793 : 1
Alles houden wat ik heb,/ of mij geven, gaandeweg?	843 : 1

Gaarde

vochtige gaarde, geurig als toen	216 : 2
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat!	664 : 3
in uw goede gaarde,/ niemand honger lijdt.	718 : 2
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op 't schoonst gesierd,	977 : 1

Ga(de)slaan

gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade.	004 : 1
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat.	035 : 6
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit,	037 : 12
Zij schudden over ons het hoofd,/ met leedvermaak slaan zij ons gade,	044 : 7

daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve! 069 : 8
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
Zodat al wie het gadeslaan / weten dat Gij het hebt gedaan. 109 : 12
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
De Heer zal u steeds gadeslaan,/Hij maakt het kwade goed,/Hij is het die u hoedt. 121 : 4
U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken. 141 : 1

Gaarne
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede. 906 : 3

Gade
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade 109 : 4

Gadeslaan
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1

Gal
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5

Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid, 737 : 10

Gang (loop)
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen. 119 : 65
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn. 140 : 2

Zijn eigen sluwe gang 163a : 1
De kalme gang, de kleine taak 215 : 6
waakt over mij en over al mijn gangen 211 : 2
dat onze gang bepaald heeft bij het leven, 325 : 1
en als een lamp verlichten / de lange gang van onze tijd. 391 : 4
Een kind ligt in de kribbe, / Gods Zoon gaat onze gang, 499 : 2
gaat rond en gaat / zijn gang naar hartelust. 591 : 3
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang 760 : 2

God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit 943 : 1

Gans (geheel)
Gans anders zal ’t de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen. 019 : 2
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
want ik schuil bij U, ik kniel/ met uw ganse volk tezamen. 025 : 9
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag! 035 : 10
De ganse dag staan mij voor ogen / mijn schande en mijn onvermogen, 044 : 8
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16
Heer mijn God, ik zal U loven,/ heffen ’t ganse hart naar boven. 086 : 4
Loof Hem, - gij zult Hem geven / de lof van ’t gans heelal; 103a : 4

Van ganser harte loof ik Hem,/ in ’t midden van Jeruzalem, 111 : 1
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden. 119 : 26
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen. 119 : 55
Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden. 130a : 3

wijd God uw ganse levenstijd! 214 : 2
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof. 348 : 9
U geeft zich mijn harte over gans en al, 373 : 1
de slaap zal ons genezen,/Gij waakt de ganse nacht! 452 : 1
Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis. 470 : 7
tot over ’t ganse wereldrond / de nieuwe morgen gloort. 642 : 2
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen 869 : 6
God immers houdt de ganse / aarde in stand en staat, 979 : 13

Gans en al
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5

Gappen
Wat op de weg viel werd gegapt 183 : 2

Garf, garve
het werk van onze dagen,/de garven van het land, 365 : 1.
totdat Gij in garven en schoven / de mensen tezamen bindt. 765 : 5

Gast
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken? 015 : 4
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Gelijk een vreemdeling klop ik bij U aan,/ een gast, als al mijn vaderen. 039 : 6
Zo kwamen Jakob en zijn zonen / als gasten in Egypte wonen. 105 : 8
O Heer, verberg mij uw geboden niet: ik ben een gast en vreemdeling op aarde. 119 : 7

en Jezus is zijn gast 186 : 4
God wil in zijn welbehagen / u als gast aan tafel vragen, 376 : 1
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot. 469 : 8
Wij mogen met Jezus gezeten zijn / te Kana tussen de gasten. 525 : 4en
breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn! 646 : 3
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
op ’t vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar. 737 : 9
Jeruzalem, jij stad door God gebouwd,/ ach, was ik daar jouw gast! 750 : 1
Liefde blijft het feest gedenken / waarop wij uw gasten zijn. 791 : 5
deel het feest voor heilige zondaars,/ wees te gast bij God de Heer. 975 : 4

Gastheer
die zult Gij u een gastheer tonen. 015 : 1

als gastheer in de kring 233 : 2
en dit is de genadewijn,/Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn. 393 : 3
en breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn! 646 : 3

Gat

dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad.	521 : 1

Gauw

worden wij bevrijd van zorgen?/ God, kom gauw.	1003 : refr.

Gave

zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn.	023b : 4
met gaven groot en goed./ Toen ’t kwaad zich saamtrok om mijn woning,	031 : 17
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt.	033 : 7
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht.	066 : 5
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer.	078 : 9
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd,	103 : 2
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven.	104 : 8
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd.	106 : 9
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen.	112 : 4
Zie, kinderen zijn een gave Gods,/ waarmee de moeder wordt beloond,	127 : 3
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven.	137 : 3
Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven	157e
van Gods gave, jij zou mij	188 : 2
de gaven van uw hand, o Heer	206 : 7
Maar beter gave dan huis en dan have	211 : 2
Voor alle goede gaven, Heer, zij U de dank en eer.	235
vertroostend wie het oordeel vreest en verrijkend met zijn gaven,	341 : 3
Gij zijt de gave Gods, Gij zijt / de grote Trooster in de tijd,	360 : 2
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt,	360 : 3
Behoud het woord, de gaven,/met wakkere zin;	361 : 2
Wij dragen onze gaven,/het werk van onze hand,	365 : 1
Het is en moet zo blijven / de gave van uw hand,	365 : 6
Onze gaven, ons respect,/wij schenken het U	366 : 3
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken!	375 : 2
O neem ze aan als gaven.	475 : 1
Gij overstelpt met gaven / tot in het paradijs.	576 : 4
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer,	669 : 2
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat.	669 : 9
Gij zijt door gaven zevenvoud / de vinger van Gods rechterhand,	670 : 4
Deel van uw gaven uit,/ wees met uw kracht nabij.	672 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als Geest die zeven gaven brengt	692 : 7
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt,	720 : 5
dat zij delen in die zegen,/ gave van God die liefde is.	790 : 1, 2, 3
Heel ons leven, de gave van God./Amen (2x)/Heel ons leven, een loflied voor U. Amen.	876 : 1
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen.	876 : 2
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen.	876 : 3
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen.	876 : 4
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen.	876 : 5
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen.	876 : 6
Maan en sterren, de gave van God./Amen./Maan en sterren, een loflied voor U./Am..	876 : 7
Gaven schonk Hij vele, één is de Geest, Geest van Jezus Christus,	970 : 3
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit.	971 : 3
Op liefde hebt Gij ons / gebouwd, bedeeld met gaven.	974 : 2
Met zoveel gaven aan ons gegeven,/ voor zoveel leed, zoveel gemis.	1005 : 5

Gebaar

we laten woorden / en gebaren / zonder kracht	264 : 2
en schrijft met groots gebaar / waarvoor de liefde staat:	563 : 1
en omvat in dit gebaar de / hele aarde.	567 : 5
Gij hebt met uw brede gebaren / de mensen gestrooid uit uw hand	765 : 1
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen	998 : 2

Gebed

Gij hebt op zijn gebed / hem door uw hulp gered.	021 : 1
Gij waart zo ver, zo hoog./ Maar, Heer, Gij hoorde mijn gebeden.	031 : 18
'k Heb naar de Heer gevraagd / en Hij beantwoordt mijn gebed.	034 : 2
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen.	039 : 6
Met heel mijn hart heb ik de Heer verwacht,/ Hij heeft gehoord naar mijn gebed,	040 : 1
O God, verlos mij door uw naam!/ O Heer, neem mijn gebed ter ore!	054 : 1
God, laat mij smekend tot U treden,/ verberg u niet voor mijn gebeden,	055 : 1
de overwinning zijn beschoren./ O God, wil ons gebed verhoren!	060 : 2
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan.	061 : 1
heeft mijn gebed niet afgewezen./ De Heer is goed geweest voor mij.	066 : 7
Tot U, o Heer, tot U is mijn gebed,/ hoor mij en kom mij met uw hulp te stade;	069 : 4
laat zijn gebed niet onverhoord!/ Herder Israëls, leid ons voort!	080 : 2
om voor Gods aangezicht te staan./ Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden.	084 : 4
God van de machten, hoor mijn gebed,/ luister, God van Jakob.	084b : antif. B
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen.	086 : 2
Laat mijn gebed voor U verschijnen / en niet in duisternis verdwijnen.	088 : 1
Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken.	102 : 1
Want wie zijn hulp verlangt,/ Hem aanroept in gebeden,	107 : 4,7,10,15,20
ik werp voor U mij neer./ O laat uw oor zich neigen / tot mij, tot mijn gebed.	130 : 1
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen!	130a : 1
Laat, Heer, mijn gebed en mijn handen / geheven zijn, tot U gericht	141 : 2
O Here, hoor naar mijn gebeden, zie mij als smekeling tot U treden,	143 : 1
als ons gebed U loven mag	215 : 7
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden	221 : 3
waar nog de wolk gebeden hangt	280 : 2
En sterke God, die de gebeden / verhoren zal, die overwint.	448 : 7
Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen.	582 : 5
Uit duizenden gebeden / stelt zich uw eenvoud saam.	731 : 3
en zing het lied van Hanna / die God bestormt met haar gebed	738 : 1
in gebed of in verstrooiing,/ Nikolaos, pleit voor ons.	745 : 5
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan,	750 : 2
Ten dage der grote genade / als God de gebeden beloont,	763 : 5
Wanneer ik zoek naar zinnen / en bid om een gebed,	894 : 2
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede.	906 : 7
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.	942 : 3
en mijn gebed is tegen mij.	944 : 2
Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied	975 : 1
genade Heer, hoor ons gebed,/ zie deze wereld aan!	997 : 1
Hoor de bittere gebeden / om de vrede die niet daagt.	1008 : 2

Gebeente

Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen,	109 : 8

ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken. 141 : 7

dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven, 609 : 4

Gebenedijd
Hef hier voor God uw lofzang aan:/ gebenedijd zijn grote naam. 100 : 3

uw lieve naam gebenedijd./ Halleluja (3 x) 619 : 6

Gebergt, Gebergte
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
wat hoog verheven was,/ ’t gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat. 097 : 2

Gebeuren
Breng wat is gebeurd / generaties her / in herinnering / generaties ver. 078a : 3
Egyptes koning, die bespeurde / dat al wat Jozef zei gebeurde, 105 : 7
en wat er ook gebeuren zal,/ dat U steeds bij mij bent. 139b : 2

Vol van zorg om wat er kan gebeuren, 355 : 2
Gods woord zal u gebeuren / zolang gij Hem verwacht. 456a : 7
Sta te gebeuren,/kom, woord, in onze nacht. 456a : 7
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm. 572 : 4
Wat altijd is geweest,/ het waaien van de Geest / gebeurt aan ons vandaag. 689 : 1
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn. 772 : 4
Wat er mij ook gebeure,/ in eeuwigheid zijt Gij, 902 : 5
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen. 923 : 2
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2
Daarom ben ik nu aan ’t treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1

Gebied (terrein)
niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1

Uw liefde bereidt ons een veilig gebied 151 : 3
zijn heerschappij in het gebied 172 : 11
O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied, 628 : 5
Wij gaan als ingekeerden / stil door een vreemd gebied, 799 : 4
van God, die ’s hemels lichten / heeft onder zijn gebied, 901 : 2

Gebieden, Geboden
Gij mogendheden, zing een lied,/ zing Hem die koninklijk gebiedt, 068 : 12
Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet. 101 : 4
omdat zij niet ontzagen / wat hun de Heer gebood, 107 : 5
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde. 119 : 7
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen, 119 : 23
Leer mij dan onderkennen en verstaan / wat Gij geboden hebt en niet geboden; 119 : 25
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde. 119 : 48
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren. 119 : 66

Prijs nu Christus in ons lied,/halleluja,/die in heerlijkheid gebiedt,/ halleluja, 624 : 2
de dienst van de hemelse minne / die God van oudsher gebood, 846 : 6
Maar wie zich heeft gebogen / voor wat Hij geboden heeft, 990 : 5

Gebieder
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1

Gebinte
’t Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053

Geblakerd zie **Blakeren**

Gebod
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
maar die aan ’s Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
met Gods gebod. 014 : 1; 053
Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen. 019 : 3
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
zijn geboden recht en reden,/ licht voor onze ogen. 019a : 2
maar wie uw gebod beaamt,/ mag gelovig U verwachten. 025 : 1
voor wie, tot zijn heil genegen,/ zijn geboden onderhoudt. 025 : 5
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
Zij staan mij met geweld naar ’t leven,/ erkennen God noch zijn gebod. 054 : 1
opdat zij weten: Jakobs God / heeft allen onder zijn gebod. 059 : 5
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
O Heer, verberg mij uw geboden niet: ik ben een gast en vreemdeling op aarde. 119 : 7
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12
Doe van mij weg de schande en de smaad,/ want Gij hebt uw geboden mij gegeven 119 : 14
Ik strek mijn hand naar uw geboden uit,/ die heb ik lief en die zal ik begeren. 119 : 18
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,/ omdat ik uw geboden blijf bewaren. 119 : 21
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne. 119 : 43
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade. 119 : 50
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren. 119 : 63
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen. 119 : 65
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen. 119 : 65
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in. 119b : 2

Onszelf verliezen in ’t gebod 215 : 6
Ga op de weg van zijn geboden 310 : 1
Ga op de weg van Gods geboden 310 : 5
De geesten onderscheiden,/gaf God ons als gebod 313 : 3
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod, 316 : 4
Hoor, Israël, mijn geboden. 320 : 1
Aanbid Hem in uw daden./Dit is het eerste en grote gebod, 320 : 2
Het tweede gebod is het eerste gelijk:/doet dit, en gij zult leven 320 : 3
Wie vraagt naar zijn gebod / en bidden blijft en waken, 439 : 3
Die de schone serafijnen / altijd heeft tot zijn gebod, 478 : 3

kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht. 526 : 1Die in
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is. 536 : 1
zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten, 537 : 1
Het waren tien geboden / die God schreef in de steen, 540 : 1
Het waren tien geboden,/ voor elke vinger één. 540 : 1
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort 540 : 2
de dagen alle zeven / en de geboden tien, 544 : 2
alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis. 556 : 1
van God, die 's werelds landen / heeft onder zijn gebod, 901 : 2

Geboden
En wat is ons geboden / aan deze blanke dis? 384 : 6

Gebonden
Ik ben, o Heer, in ongerechtigheid / geboren en in zware schuld gebonden. 051 : 3

Geboen
na het geveeg en geboen van vandaag. 170 : 2

Geboorte
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet. 045 : 4

Koning zijt Gij op de dag van uw geboorte. 490 : 1 vz.

Geboortehuis
Ik wandel in gedachten / in Gods geboortehuis, 480 : 1

Geboortepijn
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind. 807 : 1

Geboortestal
De herders hebben het gezien / in de geboortestal: 496 : 2

Geboren
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8
Ik ben, o Heer, in ongerechtigheid / geboren en in zware schuld gebonden. 051 : 3
De mensen die zich van God keren,/ dwalen sinds zij geboren zijn. 058 : 2
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren! 087 : 2
Licht straalt heden over ons: de Heer is geboren. 098d : refr.II
Ziel, gij zijt geboren tot / zingen voor de Heer uw God 146 : 1
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer; 146c : 2

O Gij glans der heerlijkheid / licht uit licht, uit God geboren, 314 : 3
Ik ben nog niet geboren. / Ik ben niet ik. Niet waar. 323 : 1
durf niet zijn geboren / en leven toe naar U. 323 : 2
uw mens opnieuw geboren – / o toekomst, laat niet af. 323 : 3
uit God geboren voor de tijd / Hem zij de macht, de majesteit 342 : 1
het wordt voor U geboren en getogen,/vervult zijn wegen naar uw raad. 348 : 7
geboren ongeborgen,/verloren tot behoud 351 : 2
ons geboren uit Maria's schoot,/en uw heilige bloed 375 1
Te Betlehem geboren / als kindje in een stal, 434 : 4

de dood is dood, nu juichen wij,/ er is een kind voor ons geboren.	448 : 4
Want er is een prins geboren,/met prachtige namen gekroond.	454 : 4
een kind wordt u geboren,/Messias is zijn naam.	456a : 8
Kind ons geboren,/jouw licht zal met ons gaan.	456a : 8
Een kind is ons geboren,/een zoon is ons gegeven.	467c
breng uw schatten de verheven / in de stal geboren Heer.	468 : 2
Aan de koning uitverkoren,uit een maagd voor ons geboren	468 : 4
die uit een maagd geboren zijt,/de hemel is om U verblijd./Kyrieleis.	470 : 1
Hartenwens geboren / ligt kraaiend in het stro,	471 : 1
Voor ik als kind ter wereld kwam,/zijt Gij voor mij geboren	475 : 2
Jezus is geboren op de heilige kerstnacht	476 : 2
dat Jezus was geboren, zij wisten ’t niet.	476 : 3
Ziet nu de vorst der engelen hier geboren.	477 : 1
O kind, ons geboren,/liggend in de kribbe,	477 : 4
Godlof, een kind is ons geboren, een held zal onze koning zijn,	482 : 3
laat de beltrom horen: / Christus is geboren.	486 : 1, 2, 3
kere om, kere om, laat de beltrom horen: Christus is geboren!	486 : 4
een mensenkind voor ons geboren, / ‘God zal ons redden’ is zijn naam.	489 : 1
Heden is onze Heiland geboren,/Christus de Heer.	490 : allen
Heden is onze Heiland geboren,/Christus de Heer	490 : 1 all
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz
Heden is onze Heiland geboren, / Christus de Heer.	490 : 3 all
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,	491
Gedenk ons die als hij / geboren zijn eens en voorgoed,	493 : vz.
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
vernamen zó dat Jezus was geboren in dat uur,	495 : 2
Hij is geboren in de nacht / en heeft de wereld ’t licht gebracht.	495 : 4
dat Jezus was geboren. / Kyrieleis.	497 : 3
in u is een vorst geboren / als een nieuwe Jozua.	498 : 1
Er is vannacht een koningskind / geboren in een stal;	507 : 2
vannacht is uw redder geboren.	508 : 2
aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd?	510 : 3
Een kind geboren te Betlehem, / te Betlehem!	515 : 1
Christus, uit God geboren / vóór alle eeuwigheid,	517 : 1
Gij, als een mens geboren, / vervult voor ons de tijd.	517 : 2
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort,	518 : 2
‘O koning, wil ons horen,/ er is een prins geboren,	520 : 3
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
wie U gelooft, in U gedoopt, / die is uit U geboren.	522 : 4
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?	583 : 2
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren.	587 : 4
licht uit licht, uit God geboren,/ groet ons als de dageraad!	600 : 2
Ik ben als het licht geboren / uit het holst van de nacht,/ Ik was verloren	629 : 5
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid;	636 : 1
maar weer opnieuw geboren is / uit water en uit duisternis.	655 : 3
Dat wij volstromen met levensadem / en schreeuwen eindelijk geboren.	694 : 1
Dat wij volstromen met levensadem / en lachen eindelijk geboren.	694 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en weten eindelijk geboren.	694 : 3
uit wie de hoop van Israël,/ de Heer, geboren is,	735 : 2
Wat heeft Maria ons verteld / van toen Hij was geboren?	739 : 3
Uit Adams geslacht zijn zij allen geboren	752 : 3
geboren uit den hoge,/ getogen uit de nacht.	803 : 2, 6

Uit Abraham geboren / die zo gezworven heeft 803 : 3
Een mens te zijn op aarde,/ is eens voorgoed geboren zijn, 807 : 1
Ik bracht hem in mijn moeders huis / en waar ik ben geboren. 808 : 3
is tevergeefs geboren / en eindigt vruchteloos. 841 : 3
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden. 847 : 2
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2
Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd, 991 : 5

Geboren worden
zo wordt het brood voor ons geboren / waar Gij zijt voorgegaan. 065 : 5
God sprak zijn woord en het licht werd geboren 162 : 1
zijn koningen van volkeren geboren 164 : 3
Uit Maria, die geloofde, werd de ware mens geboren, die de heilige Geest beloofde. 341 : 2
Wij werden nieuw geboren / toen de mens Jezus kwam, 346 : 4
Hem, die in de nacht der nachten / wordt geboren in een stal. 449 : 1
wordt geboren uit een maagd / op de tijd die God behaagt. 481 : 2
die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal, 483 : 1
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht. 488 : 1
Hij werd geboren in de nacht / die al het licht heeft voortgebracht, 488 : 2
zoals een kind / geboren wordt. 493 : vz.
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht. 502 : refr.
Hij komt niet uit de grote stad./Hij wordt niet in de koningsburcht geboren, 521 : 1
Van vóór de vloed zijt Gij./ Nog eer ik werd geboren, 603 : 3
kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren609 : 1
kom uit het graf dat u omsluit,/ kom uit en word geboren! 630 : 2
Liefde is licht, uit Hem geboren / die zelf de bron van liefde is. 636 : 3
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht 658 : 4
geboren uit God door zijn scheppende woord. 752 : 4
Roepende ben ik geboren,/ woorden zonder klank of zin, 779 : 2
Onrustig is mijn hart in mij,/ totdat het nieuw wordt geboren. 837 : 4
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3

Geborgen zie Bergen

Geborgen houden
en houdt u zo geborgen 246b : 2

Geborgenheid
liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid. 636 : 1
Geef wie is uitgestoten,/ geborgenheid ontbeert 860 : 3
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3

Gebouw
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52

Dat Hij met ons samen wil wonen,/ geeft ons de moed voor dit gebouw. 971 : 2

Gebral
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11

Gebrand zijn op
loof God voor de boer, op vooruitgang gebrand, 719 : 1

Gebrek
Maar wie gebrek leed is 152 : 5
hoe u Hem zult ontvangen / met uw gebrek aan kracht? 441 : 7
ziet, die ’t al is, in gebreken,/ziet, die ’t licht is in de nacht, 478 : 1
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4

Gebruik
mijn laatste zorg en wens,/ naar het aloud gebruik. 563 : 3

Gebruiken
Hij kan hem goed gebruiken,/ die grote visserman, 532 : 4
Hij kan hem goed gebruiken,/de vis die vissen kan,/ de vis die vissen kan. 532 : 4
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Gebukt gaan
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2

Gedaante
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren. 109 : 11

is uw gedaante, lieve Heer,/Gij daalt als manna in ons neer. 389 : 1
neemt de gedaante aan van een knecht, / de Schepper van het al (2 x) 474 : 3
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn. 565 : 3

Gedachte
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6
Uw heil is nooit uit mijn gedachten;/want wat Gij mij kunt schenken 071: 8
En ik vraag aan mijn gedachten:/ laat de Heer voor immer smachten? 077 : 2
een schaduw, een gedachte vaag,/ een nachtwaak, die verdween. 090a : 4
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten. 109 : 6
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten. 119 : 31
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen, 119 : 51
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten 119 : 64
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5
zijn uw onpeilbare gedachten,/ ik overdenk die al mijn nachten. 139 : 10
Gedachten ongeëvenaard / hebt Gij, o God, geopenbaard 139 : 11
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11
en U kent mijn gedachten, mijn liggen en mijn gaan. 139b : 1
Verward, o Heer, zijn mijn gedachten./ Ik ben aan ’t einde van mijn krachten 143 : 4
Groot is de Here, groot in krachten,/ er is geen grens aan zijn gedachten. 147 : 2

heb ik te wachten ik richt mijn gedachten 211 : 4
slapend in elkaars gedachten 264 : 3
in ’t woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij! 313 : 4
en geen gedachte ooit zo schoon / als Jezus is, Gods lieve zoon. 373 : 2
Ik wandel in gedachten / in Gods geboortehuis, 480 : 1
Al krimpen mijn gedachten / en raak ik woorden kwijt, 786 : 2
Zo hoog zijn Gods gedachten,/ zij gaan de tijden door, 991 : 6

Gedachtenis

Wat Gij eens gedaan hebt is / steeds in mijn gedachtenis. 077 : 4
de Heer, en zijn gedachtenis / eeuwig waar Hij zijn daden stelde. 111 : 2

O Jezus, uw gedachtenis / vervult het hart met lafenis, 373 : 1
Heilige gedachtenis van des Heren dood! 374 : 5
Jezus, wiens gedachtenis ik nu vieren mag, 374 : 6
Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,/het heilig feest van uw gedachtenis; 381 : 2
'Hiertoe ben Ik gekomen, / doe dit tot mijn gedachtenis.' 391 : 3
Als er tot uw gedachtenis / de viering van het nachtmaal is 393 : 2
Hun namen zijn verzekerd / in uw gedachtenis, 731 : 2
Zijn/Haar naam staat vaster dan in steen / gegrift in Gods gedachtenis, 960 : 3

Gedachtig

brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4

Hij bleef gedachtig aan zijn ontferming 157c : 8

Gedenken, Gedacht

uw goedheid is zeer groot./ Want wie kan U gedenken, 006 : 3
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,/het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt? 008 : 3
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12
neem mijn zonden uit meedogen / gunstig weg, gedenk die niet. 025 : 9
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan, 042 : 2
Gij zult uw stad gedenken./ Vorsten van verre bieden Hem 068 : 9
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar 't verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
maar 't gedenken is mij pijn,/ nu ik zonder God moet zijn. 077 : 1
Die troont daar op de cherubim,/ gedenk uw dienaar Efraïm, 080 : 2
Erbarm U over ons, wil onze smaad gedenken, 089 : 17
Gij zult ons verlossing schenken,/ Sion eindelijk gedenken. 102 : 6
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt, 105 : 2
't werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord, 105 : 16
Gedenk mij naar uw welbehagen./ Dat ik met heel mijn volk U dien, 106 : 2
U bij de Schelfzee niet gedachten,/ uw gunsten sloegen in de wind. 106 : 3
maar telken kwam Hij hen bevrijden,/ daar Hij aan zijn verbond gedacht. 106 : 18
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Gedenk aan 't woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
van Jakobs sterke helper aan,/gedenk aan David en het leed / dat hij voor U heeft uitgestaan. 132 : 1
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen. 149 : 3

in eeuwigheid gedenken 157a : 4
Koester de namen die wij hier gedenken 199 : 1
Die ons gedenkt en van geen / mensenkind de naam vergeet 201 : 1
Heer, wij gedenken U; laat ons dan nooit vergeten 272 : 3

neem en eet, drink en gedenk 287 : 4
Blijf gedenken wie wij zijn 292 : vz.
zijn dag, zijn rust – gedenk, geniet! 310 : 2
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken! 375 : 2
en uw liefelijke geschenken / altijd liefelijk gedenken. 376 : 6
leer ons dan om te gedenken /wie een lege beker heeft. 387 : 2
Gedenk de mens / die wordt genoemd uw kind / uw koninkrijk / uw licht. 493 : vz.
Gedenk ons die als hij / geboren zijn eens en voorgoed, 493 : vz.
Gedenk uw ontferming, God,/ uw liefde eeuwen door. 535c
voor mij hebt prijsgegeven,/ gedenk mij in het paradijs. 577 : 3
te sterven aan uw leven;/ maar zo Gij ons gedenkt/ is er een eeuwig even, 731 : 1
Liefde blijft het feest gedenken / waarop wij uw gasten zijn. 791 : 5
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2

Gedicht
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen. 986 : 2

Gedierte
Ik die als herder ’t wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt. 050 : 6
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan ’t wild gedierte in het zand. 074 : 8

Geding
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4
Volken zult Gij rechten,/ hun geding beslechten / in gerechtigheid, 067 : 2

- zelf hebt Ge uw geding beslecht,/ Kyrie eleison 558 : 7
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding 825 : 8

Gedoemd
Tot onder gang zijn wij gedoemd,/als God ons niet bij name noemt, 350 : 3

Gedogen
Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen. 018 : 6
Dank, Heer, Gij hebt het niet gedoogd,/ dat vreugd mijn vijand heeft verhoogd! 030 : 1
Ik breng ze een voor een u onder ’t oog./ Bedenk dat Ik de zonde niet gedoog. 050 : 10
geen wankeling gedogend./ Doorluchtig is uw majesteit, 068 : 12
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen, 143 : 2
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6

Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen 200 : 1
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen. 295 : 1
in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, - 455 : 5

Gedoken
als mijn oog gebroken is,/ als mijn ziel gedoken is 911 : 5

Gedrang
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang 855 : 4

Gedreven

Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis,	679 : 1
Gedrevene, uw teugel breekt / geliefde banden stuk	679 : 5

Gedrevenheid

Geest, uit de hemel neergedaald,/ storm van gedrevenheid,	677 : 1

Gedrocht

Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel;	987 : 5

Gedruis

Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis,	679 : 1

Geducht zie **Duchten**

Geduld

Zij hebben zich als kinderen misdragen,/ zij hebben Gods geduld bestormd met vragen,	078 : 7
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld,	103c : 1
Toen strafte, aan ’t eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld.	106 : 12
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld.	106 : 19
wordt de bazuin geblazen / aan ’t eind van Gods geduld,	107 : 8
tot goedertierenheid!/Hoor aan de goede tijding:/ Hij geeft in zijn geduld	130 : 4
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen.	130a : 1
want het bestaat in Gods geduld	215 : 3
geduld en eenheid, moed en vree	240 : 4
Maar Christus brengt met groot geduld / mijn leven aan het licht	242 : 4
en leer ons wachten met geduld	259 : 4
Gij machtigen der aarde,/’t is uit met Gods geduld,	438 : 3
nu zelf op zich genomen / en draagt ze met geduld.	445 : 2
Die lange nacht, die winter / doorstaan wij met geduld;	452 : 2
wat groeit in groot geduld en in het glanzend licht	455 : 2
In de nacht gekomen / kind dat met geduld	505 : 2
Christus naar wie wij heten / heeft met zijn groot geduld	544 : 1
Om het zwijgen, het geduld,/ waarmee Gij de wet vervult,	558 : 6
Alle leed hebt Gij geleden,/ Gij gedragen met geduld.	575 : 4
van goddelijk geduld / en goddelijk beleid	650 : 1
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden.	662 : 3
geduld om te verdragen / en goedertierenheid,	841 : 1
Gij onthult ons uw geduld / als uw liefde luistert.	859 : 3
van mijn eigen dwaze schuld,/ die Gij delgt in uw geduld,	911 : 3

Geduldig

vogels en wild en al ’t geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee.	008 : 5
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat,	389 : 1
alles verdroeg U geduldig,/U werd veracht en mishandeld,	409 : 1
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig.	528 : 4
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf.	646 : 1
geduldig gedaan met verenigde kracht.	719 : 1
dat ieder geleid wordt, geduldig en goed,	719 : 5
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil.	751 : 5

Het neemt ons bij de hand,/ dat woord, geduldig voert het ons 811 : 2
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen. 963 : 1

Gedurig
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
Mijn God, ik draag uw wetten,/ om op uw wil te letten,/ gedurig bij mij om. 040 : 3

Gedwee
gij monsters uit het diep der zee,/ speel voor de Heer en wees gedwee! 148 : 3

De wateren weken en stonden gedwee 151 : 2
en heel gedwee en tam 163a : 3

Gedijen
dat leven u tot dood gedijt!/ Maar ik, ik roep tot God de Heer. 055 : 5

doe ons gedijen in uw ogen! 296 : m
van spijs en van drank die voor eeuwig gedijt. 382 : 2

te Geef
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef 737 : 14

Geen
Zij kunnen zich voor God niet staande houden,/er is geen plaats voor hen bij zijn vertrouwden 001 : 3
niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken. 009 : 6
'Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind'. 010 : 2
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: 'Geen rechter zal het weten 010 : 4
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
of één Hem zoekt. Geen wil zich aan Hem storen. 014 : 2; 053
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen. 014 : 2; 053
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
geen graf geeft Gij uw vrome voor ogen. 016a : 3
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht. 022 : 1
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen, 023b : 3
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde; 031 : 6

Geen die hen achterhaalt./ Wie zich ook tegen hen verbinden, 031 : 16
geen laster kan ze deren / die bij U schuilen, Here. 031 : 16
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6
geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
ziet toe, dat hem geen kwaad ontmoet,/ gebroken wordt er geen. 034 : 8
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8
Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan 040 : 2
Het is geen offervuur wat U behaagt,/ Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor 040 : 3
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
Bij ’t sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in ’t graf 049 : 5
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)* 058 : 2
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie ’t recht verraadt, heb geen gena! 059 : 2
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
Zij zeggen: ‘Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!’ 064 : 3
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is. 072 : 2
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in ’t licht, 073 : 8
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
en uw voetspoor uitgewist:/ geen die nog uw treden gist. 077 : 6
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4
Er is niemand die mij wacht,/ ik zie geen weg uit deze nood. 088a : 1
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht. 089 : 10
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15
Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden; 091 : 5
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt. 091a : 3
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4

dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward; 095 : 5
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
geen thuis, geen toevluchtsoord / was hun nabijgekomen, 107 : 2
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen. 109 : 1
dat zijn geslacht geen wortel schiet,/ als onkruid dat is uitgewied. 109 : 5
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht 115 : 2
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in ’t rijk 115 : 7
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
toen ‘k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
De Heer is met mij, ‘k zal niet vrezen./ Geen sterveling verschrikt mij meer. 118 : 2
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen.119 : 6
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden. 124a
Geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert. 127 : 1
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 : 3
O Heer, er is geen trots in mij,/ ik houd mijn hart van hoogmoed vrij, 131 : 1
Geen vrede kwam de koning toe,/ geen woning ter verlustiging, 132 : 2
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8
Reken niet op mensenwaarde / want bij mensen is geen baat. 146 : 2
Groot is de Here, groot in krachten,/ er is geen grens aan zijn gedachten. 147 : 2
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken. 147 : 7

Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/om in brood en wijn 379 : 2
en gij die geen geld hebt, treed nader en eet 382 : 1
leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft. 387 : 1
leer ons dan om vast te houden / wie geen hand in handen heeft. 387 : 3
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft. 387 : 4
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft. 387 : 5
Geen ander is aan onze zij / een licht, een schild, een God als Gij! 414
dan zal ons geen macht uit elkander drijven. 418 : 1, 4
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
Kom Heer, op wie de wereld wacht,/wij wachten op geen ander. 446 : 5
Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid 448 : 3
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in ’t duister stampen 448 : 3
Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij, 448 : 4
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt. 454 : 3
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2

Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is	462 : 6
Geen woorden zijn te vinden / dat ik begrijpen zal	480 : 2
Ja, het vroeg om liefde, schatten vraagt het geen.	485 : 6
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis	489 : 2
Geen duisternis / heeft ooit hem overmeesterd.	493 : vz.
Toen midden in de wintertijd / geen vogel werd gehoord	495 : 1
Er was voor haar geen plaats./ Zij legde na lang zoeken	497 : 2
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht,	502 : 2
geen woord, geen vergezicht:	502 : 2
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt.	510 : 1
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat.	510 : 5
Wiens heerschappij geen einde kent,/ geen einde kent,	515 : 2
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen.	521 : 2
hier is gewoon / geen koningszoon.	521 : 2
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht,	526 : 1
Maar geen mens herkent Hem, Hij / wordt gewoon verzwegen.	528 : 2
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen.	529 : 6
geen god onder de goden, / geen engel en geen dier,	538 : 2
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld	543 : 3
Geen licht is ons gebleven,/ er is geen God te zien,	544 : 2
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen.	548 : 2
De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand	549 : 3
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem.	560 : 1
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft.	565 : 6
Zij zouden met Hem waken,/ maar wakker bleef er géén,	570 : 2
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt,	572 : 2
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak.	572 : 7
geen woord of kreet, geen spons azijn	579 : 1
de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer.	579 : 1
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden.	587 : 3
Zing met de psalm: geen woord is er gebroken -	587 : 6
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
Geen engel met ons mee gezonden / om nacht en ontij te verslaan.	602 : 3
Er is voor ons geen uitweg meer,/ het water is zo diep.	606 : 2
Geen stilte spreekt U uit,/ ondenkbaar is uw dood.	607 : 2
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen.	610 : 2
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij,	611 : 4
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen,	618 : 2
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden.	618 : 2
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel.	623 : 4
De hel en zijn trawanten,/ zij krenken mij geen haar.	623 : 5
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar!	623 : 5
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer.	623 : 6
Er is geen troost voor mijn verdriet; de Heer is weg!	626 : 1
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt	628 : 3
geen grendel kan haar tomen,/ ik brak door de dodenwacht.	629 : 3
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan,	642 : 7
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen,	649 : 1
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord	651 : 2
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4

Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin. 669 : 6
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4
Gij wakkert aan en gaat te lijf / en kent geen rust. 679 : 6
Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt, 680 : 3
geen leven, dan waar Gij het wekt / in een gemis dat naar U schreit. 680 : 3
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd: 682 : 2
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan. 683 : 3
Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart. 689 : 2
geen kwaad zal ik duchten / want Jij bent nabij. 697 : 1
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
De dans van de Drievuldigheid / wordt door geen dood gestuit. 706 : 2
Heer, als er dan geen zin / is in ons werk gelegen, 717 : 3
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt, 720 : 5
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans, 726 : 1
Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd, 737 : 2
Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis, 737 : 3
En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood, 737 : 4
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet. 742 : 6
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent; 745 : 2
dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood; 745 : 4
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen. 746 : 7
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk, 747 : 2
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
geen hart heeft ooit vermoed / zulk een vreugde./ Zo juichen wij 749 : 3
en geen Jordaan, geen doodsrivier / zal scheiding voor ons zijn. 753 5
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn 763 : 2
Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad, 764 : 5
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn, 766 : 3
Door God de Heer wordt zij gesticht. / Daar zal geen nacht zijn: God is haar licht. 776 : 2
Geen oorlog zal er zijn, geen pijn:/ Dit zal de stad van vrede zijn. 776 : 3
Dat heb je soms./Je weet je geen raad./Je weet niet hoe of wat 785 : 1
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt, 788 : 2
liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen. 793 : 3
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe, 794 : 1
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden 796 : 3
Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt. 800 : 2
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft. 802 : 2
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had. 802 : 3
De Heer heeft naar mij omgezien!/ Ik had geen leven meer, indien 804 : 1
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren. 808 : 4
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren. 808 : 5
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben. 815 : 1
Omdat de huizen die wij bouwden / geen onderkomen kunnen zijn. 816 : 3
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer, 826 : 3
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem. 828 : 3
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart. 836 : 5
Geen mensenoog heeft dat gezien,/ geen oor heeft het gehoord; 848 : 2
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht 850 : 1
Geen mens bij machte uit te leggen / wat in uw plan besloten ligt. 850 : 5
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk. 858 : 3
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver. 896 : 3
in list en in geweld / kan geen hem evenaren. 898 : 1
Daar is geen hulp voorhanden,/ voorhanden dan van God, 901 : 2
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt, 902 : 4
geen honger of vervolging,/ niets dat mij van U scheidt. 902 : 5
Door geen bekommeringen,/ geen klagen en geen pijn 904 : 2
alsof geen licht zal dagen,/ alsof geen troost u wacht, 904 : 4
Geen schepsel wordt vergeten,/ Hij houdt het al in stand, 910 : 3
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht, 910 : 4
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt, 914 : 3
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren 924 : 3
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen 942 : 1
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
En wees niet toornig over mij,/ wanneer ik U geen liefde bied. 944 : 2
die hem/haar het leven gaf te leen / en die geen God van doden is. 960 : 3
al het beschamende neem het van mij / en dat ik dit was en geen ander - 962
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet: 973 : 2
God, laat geen mensenkind / uit uw ontferming vallen. 974 : 5
Gods aanwezigheid beamen,/ geen belofte gaat te niet. 975 : 1
en weten van geen treuren,/ de vreugde is te groot. 979 : 5
Gij, die geen stenen geeft voor brood,/ wees met uw kinderen in nood; 995 : 1
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,/ ik zal niet rusten, geen ogenblik, 999 : voorz.
Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,/ die geen vader was, zal vader zijn; 1001 : 2
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x) 1004 : 3
dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x) 1004 : 4
dat wij geen anderen dienen, geen mammon, geen idool. (2 x) 1004 : 6

Geenszins
Want geenszins achtte mij de Heer gering,/ die lag vernederd in vernedering. 022 : 10

Geest
Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden: 016a : 3
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi' 23a : 1
In uwe handen, God almachtig,/ beveel ik nu mijngeest. 031 : 4
dat om mij heen is uitgezet / mijn geest beveel ik in uw handen. 031a : 1
de toekomst in de stroom van 's konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6

Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3
zijn geest komt aangevlogen,/ verhef uw aangezicht! 107 : 9
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen! 119 : 30
Laat Israël nu zeggen, blij van geest: Indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
werk van ’s mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal. 135 : 8
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2

Gij geesten en zielen der kinderen Gods 154a : 10
mijn geest verheugt zich zeer 157a : 1
der boze geesten van de nacht 243 : 5
tot rust voor lichaam en voor geest 245 : 2
alleen te zijn met U, die geest en waarheid zijt 272 : 1
De geesten onderscheiden,/gaf God ons als gebod 313 : 3
alleen de Geest beroert de geest, alleen het woord kan ’t hart toespreken. 316 : 3
Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede 321 : 4
Geloofd zij God die in de wereld met vuur en geest 343 : 3
tot alle volken één zijn in Christus’ geest. 343 : 3
Met Hem in geest en water / tot zoon van God gewijd, 346 : 5
ons te verliezen aan U,/uit water en geest herboren 349 : 2
Geef mijn geest te leven uit uw overvloed, 374 : 5
U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid. 475 : 1
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei. 510 : 2
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven. 518 : 4
‘Mijn dienstknecht, mijn geliefde -/ mijn geest op jou gelegd.’ 529 : 1
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots. 680 : 1
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu. 680 : 4
in eigen hart en geest (Geen punt aan het regeleinde!) 709 : 4
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen. 734 : 3
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog. 750 : 3
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken, 762 : 6
elkanders antwoord zijn,/ één lichaam en één geest. 788 : 2
Hij is op deze plaats geweest:/ Ik ben./ De schepping ademt nog zijn geest. 815 : 3
Schep, God, een nieuwe geest in mij,/ een geest van licht, zo klaar als Gij; 834 : 2
wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen / wees de adem waaruit ik ontsta 840 : 2
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7
om zo in vrede U mijn geest te geven. 949 : 3
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest 972 : 8
breiden het vuur des geestes / over de aarde uit. 979 : 8
Om eenvoudigen van geest / aan wie de hemel toegezegd is, 996 : 1

Geestdrift
geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan 274 : 3

Geesteskracht, Geestkracht
Wil ons met de geesteskracht / van uw adem dopen. 610 : 4
Heer, dwing de stormwind weg te gaan / en raak ons met uw geestkracht aan, 933 : 3

Geestesstorm

De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren. 678 : 8

Geestesgaven
Hij leidt ons en met milde hand / schenkt Hij zijn geestesgaven. 898 : 4

Gefluister
Ik hoor hun lachen en gefluister,/zij loeren op mijn val 031 : 11

de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister, 378 : 2

Geharnast
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10

De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in 't veld; 898 : 1

Geheel
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
Zuiver mij geheel van mijn zonde,/ reinig mij van wat ik misdeed. 051a : 2
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwe naam. 086 : 4
Ik heb mijn liefde hun gegeven,/ geheel mijn hart, geheel mijn leven, 109 : 2
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
O God, houd mij geheel omgeven,/ en leid mij op de weg ten leven. 139 : 14

geheel ons doen, geheel ons zijn 208 : 4
Nooit ben ik geheel alleen 210 : 2
geheel en al U eigen – tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 5
geheel van U zal dan ons leven zijn. 511 : 4
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel. 578 : 6
heeft onze zonde, onze dood,/ geheel op zich genomen, 618 : 3
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat. 669 : 9
Gij liefdevuur van God,/ kom ons geheel doordringen 672 : 4
Dan is geheel geschied / het woord van den beginne: 758 : 3
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn. 834 : 1
Ja ik beveel mij Hem geheel / die met mij is begonnen. 899 : 3
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere. 906 : 3

Geheel en al
'k Vertrouw op Hem geheel en al,/ de Heer, wiens werk ik roemen zal. 073 : 11

ontkomen aan de schijn,/ geheel en al veranderd. 758 : 1

Geheim (bn)
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden, 010: 3

als een geheim gewicht 242 : 4
van uw geheime plannen staan 259 : 2
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin. 669 : 6

Geheim (znw)
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1

Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden? 139 : 3

Vergaan door het diepe geheim van de macht 151 : 4
En toen heeft Jozef zijn geheim 166a : 8
met zijn geheim doorweven 176 : 4
het stil geheim van ziel en bloed 239 : 4
oud en vergeten nieuw geheim 276 : 3
licht dat dit geheim behoedt: God is goed! 287 : 5
Het geheim van deze spijze / 't wonder dat Gij wilt bewijzen 376 : 3
O geheim dat wij aanschouwen / God, als wij uw Geest vertrouwen. 376 : 4
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim 379 : 6
't Geheim van het leven wordt zo maar verstrekt. 385 : 1
toen heeft Jezus aan zijn mensen / een geheim geleerd: 395 : 1
omdat Hij de geheimen weet / van hemel en van aarde samen. 448 : 6
Daarom zal zij de moeder zijn / van Gods geheim, een kindje klein! 464 : 4
op zoek naar de geheimen van dit pasgeboren kind. 495 : 3
in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen. 533 : 3
ons heimelijk verwachten,/ ons innerlijk geheim 544 : 2
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel. 578 : 6
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim 723 : 1
de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden. 762 : 3
om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1
Hij wordt uw brood en wijn - / en dit geheim is groot. 788 : 3
Liefde, wil ons overkomen / als geheim en zegening. 791 : 1
O onuitsprekelijk geheim,/ Ik ben./ Wil ons ook tegenwoordig zijn. 815 : 4
Het ligt verhuld in uw geheim / dat eind is en begin. 848 : 1
geheim dat aan de oorsprong staat / en in het eind ons wacht. 848 : 5
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4
Goddank, wij overdenken / 't geheim van onze Heer, 910 : 2
En zij alleen bewaart de zin, geheim van jouw bestaan. 963 : 1

Geheimenis
is ons gedeeld / geheimenis 282 : 4
het spreekt van een geheimenis,/uw hartslag die ons leven is. 389 : 2
Vervul van dit geheimenis / uw kerk die in de wereld is. 653 : 7
Door een geheimenis omsloten,/ door alle dingen uitgestoten, 823 : 4
de tijd door U ons toegemeten,/ de toekomst, uw geheimennis? 850 : 3
't Is alles een gelijkenis / van meer dan aards geheimenis. 978 : 3

Gehoor
Roepend om gehoor te vinden,/ om bij God gehoor te vinden, 077 : 1
Wat denkt ge toch: zou Hij die 't oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
Laat mij gehoor verkrijgen,/ red mij, o Here, red! 130 : 1

gehoor bij mensen, onderdak 326 : 2
Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven: 349 : 1
door 't gehoor slechts wordt Gij in 't geloof verstaan. 374 : 2
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor 674 : 2
van Gods levensteken./ Woord dat klopt en vindt gehoor. 702 : 2
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
Stem, die ons uitdaagt, vind bij ons gehoor! 831 : refr.

Gehoorbeen
Stem als een specht die klopt / aan mijn gehoorbeen. 828 : 3

Gehoornd
Bergen als gehoornde dieren / springen op om God te vieren. 029 : 3

Gehoorzaam
de enige God die zijn macht openbaarde,-/Hem is gehoorzaam wat Hij schiep. 146c : 4

Gehoorzamen
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1

Wij willen zingen dat Hij leeft,/ Hij leeft die God gehoorzaamd heeft, 628 : 6

Gehoorzaam
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4

gehoorzaam totterdood 160a : 2
Zo ging Jona toch gehoorzaam 178 : 15
opdat ons hart gehoorzaam zij 208 : 3
die mij als gehoorzaam kind 210 : 4
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder, 587 : 2
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht, 866 : 2

Gehoorzaamheid
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3

Gij hebt gehoorzaamheid geleerd,/een vuur van hoop heeft U verteerd. 519 : 3
aan het kruishout stierf Hij in gehoorzaamheid, 574 : 2

Gehucht
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden, 010: 3

Gehuil
Ik ben alleen als in een leeuwenkuil./ Mijn oren zijn vervuld van hun gehuil, 022 : 5

Gejubel
in ’s Heren voorhof mijn gejubel mengen / me uw lofprijzingen, Jeruzalem. 116 : 8

Gejuich
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2
Die wenend ’s nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen. 030 : 2
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt. 089 : 7
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4
Sta Hem voor ogen, kom met gejuich./ Noem Hem uw Heer, ja, God is Hij! 100b : 1
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid. 126 : 3
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b

Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren,	508 : 2
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal!	750 : 8
wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer.	967 : 5

Gek

De gekke ster / die vindt het fijn / om gids te zijn	521 : 3

Geklap

Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God.	092a : 3

Gekleed

het ongerepte leven / gaat blinkende gekleed:	384 : 4

Gekko

de gekko en de gier	163a : 2

Gekrioel

Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel;	987 : 5

Gekijf

Prijzen en koersen, geschreeuw en gekijf	187 : 2

Gelaat

Verhef dan uw gelaat, o Heer,/ Gij maakt het mij zo wel te moede;	004 : 2
Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen.	017 : 6
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , -	031 : 7
Doe over mij genadig lichten / uw liefelijk gelaat,	031 : 13
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek.	034 : 6
Het schaamrood stijgt mij naar ’t gelaat;/ o God, ik ben ten einde raad.	044 : 8
Waarom houdt Gij U slapend, Here / en blijft Gij uw gelaat afkeren?	044 : 11
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen,	056 : 4
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen,	067b : 2
uw naam is ons als uw gelaat: een sterrenbeeld, een dageraad.	080 : 7
Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren?	090 : 7
wat hoog verheven was,/ ’t gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat.	097 : 2
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij.	104a : refr.
wend naar ons toe uw licht gelaat	209 : 1
toont, Heer, uw zon weer haar stralend gelaat	211 : 4
Hef op uw hart en uw gelaat	214 : 2
uw licht gelaat toekeren	244 : 1
Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat	263 : 3
een lied, dat Gods gelaat onthult.	326 : 5
Uw mild gelaat / blijft over ’t kind gebogen;	348 : 7
Hoe liefelijk is uw gelaat;/ als Gij uw ogen op mij slaat,	518 : 4
O hoofd zo hoog verheven,/ o goddelijk gelaat,	576 : 2
heilig gelaat van Jezus.	588 : 1, 2
toon uw gelaat,/ een ochtend zonder schuld!	591 : 5
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat.	599 : 4
Licht, geschapen, uitgesproken,/ licht, dat straalt van Gods gelaat,	600 : 2
Hem die ons toe wou keren / zijn liefelijk gelaat.	864 : 5
weten wij dat Gij komen zult,/ en wij omwinden het gelaat.	892 : 4
Zijn duistere voorzienigheid / verhult zijn mild gelaat.	943 : 4
hier in het ondermaanse / verheft Hij zijn gelaat.	979 : 13

Gelang, naar -

Wat Gij schenkt wordt meer / naar gelang wij delen,	418 : 2

Geld

Bij ’t sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg.	049 : 3
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet,	062 : 6
Het geld dat hij bewaarde	180 : 1
en gij die geen geld hebt, treed nader en eet	382 : 1
Ja, zonder uw geld en uw goed moogt gij komen	382 : 1
Waarom toch uw geld en uw moeite te geven	382 : 2
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed,	390 : 3
Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood?	843 : 1, 4
is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed.	843 : 2
Wie heeft zijn geld verloren,/ het goed waarvan hij leeft	896 : 1
dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x)	1004 : 4

Gelden

Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze,	045 : 3

Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is 111 : 2
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
U, Heer, roep ik, U geldt mijn smeken,/ snel mij te hulp en hoor mij aan. 141 : 1

geldt de luisterrijke naam! 305 : 1
geldt de Zoon, de erfgenaam! 305 : 2
geldt de Geest die leven doet 305 : 3
geldt uw mededogen / nog wie U verwacht? 463 : 1
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf. 563 : 1

Geldzuchtig
afzet en omzet, geldzuchtig bestaan 187 : 3

Geleden
Waar is uw gunst, o God, het heil van lang geleden, 089 : 17

Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn. 772 : 1

Geleide
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
D'Almachtige is mijn herder en geleide,/ wat is er dat mij schort? 023a : 1
en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide… 045 : 4
Maar Gij gaf een goed geleide / aan het volk dat Gij bevrijdde: 077 : 6
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide; 143 : 9
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide. 144 : 6

Wees bij ons, wees ons een geleide 267 : 1
wordt licht en geleide in ons donkerste uur. 503 : 2
want God gaf mij ten geleide / op mijn wegen woord en Geest. 903 : 3

Geleiden
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10
De Heer is mijn herder!/'k Heb al wat mij lust;/ Hij zal mij geleiden 023b : 1
Uw kinderen zal Ik de eeuwen door geleiden, 089 : 2
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden. 089 : 7
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in 't duister aan hun zijde. 105 : 15
Gelukkig zijn die Hij geleidt,/ die leven in gerechtigheid. 106 : 2
en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10
Van harte zoek ik 't heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen. 119 : 65
Israël geleidde Hij / veilig door de woestenij. 136 : 8
Ik loof U die mijn schepper zijt,/ die met uw liefde mij geleidt, 139 : 8
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt. 150a : 4

Hij heft ons geleid op een veilige baan 151 : 2
geleidt Hij de zijnen. Zijn goddelijk spoor 151 : 5
Blijf ons geleiden, ga aan onze zijde 212 : 5
zijn Geest geleide ons en onze aarde 217 : 5

En in de Geest, die ons geleidt, / geloven wij dat er altijd	342 : 2
Uw naam is Trooster, Gij geleidt,/o goddelijk geschenk, ons voort,	670 : 2
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid.	670 : 3
dat Hij ons verblijde en ons bevrijde / en aan ’t einde ons naar huis geleide./ Kyrieleis.	671 : 1
Ja, Hij zal ons geleiden / in ’t schone paradijs,	747 : 5
in stralend gewaad zullen zij Hem geleiden.	752 : 2
liefde die zo lang blijft bloeien / als uw liefde ons geleidt.	795 : 5
op weg naar ’t paradijs./ Geleid Gij mij ten goede.	796 : 2
Ik zal jou mijn zegen geven,/ je geleiden allerwegen,	805 : 2
de Geest die ons geleidt / en ons verlangen / vervult.	829 : 3
Die mij geleidt door dood en strijd,/ Hij heeft al overwonnen.	899 : 3
‘k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,/ die hand geleidt mij veilig.	909 : 1
Wat de toekomst brengen moge,/ mij geleidt des Heren hand;	913 : 1
Neem mijn hand in uwe handen / en geleid mij als uw kind.	913 : 3
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed.	951 : 1
Ten paradijze / geleiden u de engelen,/ dat bij uw aankomst	959b
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem.	959b

Geliefd

wie zich op Hem verlaat./ Hoop op de Heer, gij zijn geliefden.	031 : 19
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd.	108 : 2
Al wat geliefd is en vertrouwd	215 : 3
aan uit uw goede, uw geliefde hand	511 : 3
‘Mijn dienstknecht, mijn geliefde -/ mijn geest op jou gelegd.’	529 : 1
In zijn geliefde Zoon is God / als mens tot ons gekomen,	618 : 3
Aan God de Vader in zijn troon,/aan Christus, zijn geliefde Zoon,/ halleluja (2 x)	622 : 6
Gedrevene, uw teugel breekt / geliefde banden stuk	679 : 5
Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest,	943 : 3
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt;	969 : 3

Gelofte

Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/ voldoe aan uw geloften, Hem gewijd.	050 : 7
Geloften heb ik toegezegd, mijn God,/ U die van aanstoot hebt verlost mijn voet,	056 : 4
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven?	116 : 6
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten.	119 : 41

Geloof

Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit.	078a : 2
God is een schild voor zijn getrouwen / die leven van geloof alleen.	091a : 3
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven.	119 : 10
Zij zijn blind en zij zijn doof / voor aanbidding en geloof.	135 : 8
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x)	146c : 4
uw geloof behoudt u	182 : 4
staan vast in het geloof, o Heer	207 : 4
een nieuw geloof, een nieuwe hoop	215 : 2
in donker het geloof niet zwicht	236 : 5
en het geloof dat ons verkwikt	236 : 6
geloof en hoop op U	253 : 2
God opent hart en oren, opdat wij in geloof	313 : 2
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof.	348 : 9

open in geloof en vol vertrouwen. 355 : 4
in geloof verbonden, vol van vreugde. 355 : 6
Wie in ’t geloof is ingeleid,/die weet van Jezus’ innigheid. 373 :5
door ’t gehoor slechts wordt Gij in ’t geloof verstaan. 374 : 2
Nog is uw heerlijkheid verborgen,/maar ons geloof vertrouwt 380 : 3
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint. 422 : 3
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht. 433 : 4
Hier vind ik Jezus’ kribbe, / geloof is mijn geluk. 480 : 1
Het achtergebleven linnen / doet hem het geloof herwinnen. 627 : 3
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof. 648 : 2
Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan 670 : 6
Nu bidden wij de heilige Geest / om een recht geloof het allermeest, 671 : 1
en wees door ons geloof / het vuur, geschenk, bestaan. 684 : 2
De liefde, het geloof, de hoop,/ zij leiden tot dit lied: 706 : 4
dan zal ik groeien in geloof / tot ik voor U in bloei zal staan. 707 : 3
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen. 723 : 2
zij spreken en getuigen nog / om ons geloof te sterken, 728 : 3
Wij danken U voor hun geloof / in uw verheven naam 735 : 4
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
geloof om veel te vragen / te vragen honderduit: 841 : 1
geloof om veel te geven,/ te geven honderd-in, 841 : 2
Hier zal de hoop vervliegen,/ geloof zal zijn gedaan - 851 : 7
God heeft u uitverkoren / en uw geloof gebouwd, 864 : 2
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
’t Geloof ziet Jezus Christus aan:/ wat Hij deed is genoeg gedaan 966 : 1
een volk, gedoopt in Christus’ doop,/ verenigd in geloof en hoop 966 : 3
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op ’t eind 967 : 5
uw liefde, hoop, geloof – uw zonneschijn./ Halleluja! 973 : 4
de toekomst is zo duister / en ons geloof zo klein; 1010 : 2

Geloofsgevecht
en zing het lied van Rachab / en haar geloofsgevecht 738 : 3

Geloofwaardig
Hier in dit stervend bestaan / wordt Hij voor ons geloofwaardig, 321 : 7

Geloven
o Heer, uw sterke vrede strekt/tot schild en schutse voor de hoofden/van die geloofden. 005 : 7
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,/ dat Hij te vinden is voor die Hem zocht! 027 : 7
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Ja, wat de hemel is voor de aarde,/ dat is zijn liefde voor hen die geloven. 103d : 1
O, ‘k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in ’t diepst van mijn benauwen, 116 : 5

wie gelooft, aanschouwt nu 182 : 4
Maar wij vermoeden en geloven 275 : 3
bron van geluk voor wie Hem wil geloven 304 : 2
Wij geloven met hart en ziel dat de Heer onze God is, de enige 312
Wij geloven dat wij naar zijn beeld en gelijkenis geschapen zijn- 312
Wij geloven dat de dag van de Heer heilig is - 312
Wij geloven dat enkel liefde de dood overwint 312

Wij geloven dat een waarachtig getuigenis jegens onze naaste	312
Dat geloven en belijden wij voor God en elkaar. Amen.	312
Zalig de man die gelooft,/zalig de vrouw aan de bron	321 : 5
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
Wij geloven allen in zijn Zoon, Jezus Christus, onze Here,	341 : 2
Uit Maria, die geloofde, werd de ware mens geboren, die de heilige Geest beloofde.	341 : 2
Wij geloven in de heilige Geest God, zoals de Zoon, de Vader,	341 : 3
In God de Vader, op zijn troon / geloven wij, en in de Zoon,	342 : 1
En in de Geest, die ons geleidt, / geloven wij dat er altijd	342 : 2
Wij geloven één voor één / en ook samen:	344 : 1
Wij geloven in de naam / Jezus Christus,	344 : 2
Wij geloven dat de Geest / ook nog heden	344 : 3
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee.	359 : 1
Dopen is geloven / dat een herder je verder	359 : 2
Wie in Hem blijft geloven / wordt niet verdoofd.	361 : 6
moet werken en geloven – / tot eer van U, o God en Heer,/ Halleluja!	365 : 3
Maar nochtans geloof ik en belijd het klaar:	374 : 3
Maak, dat ik steeds vaster U geloven mag,	374 : 4
voor allen die geloven zal zij altijd zijn / hoogst uitverkoren vrouwe. / Gloria.	443 : 4
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.'	446 : 2
is goed, is God, Gij moet in Hem geloven.	450 : 3
'In hoop en vrees doet boete,/geloof in zijn verbond.	456a : 5
Maar wie gelooft, verstaat het wel./ Dat twijgje heet Emmanuel.	460 : 5
Omdat hij niet geloven kan / wordt hij een sprakeloze man.	464 : 1
allen die de Heer geloven,/prijs uw koning hemelhoog!	472 : 1
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet:	489 : 1
uw naam die mij geloven doet: / Gij gaat mij reddend voor;	512 : 1
O Zoon van God, ons aller hoofd, gelijk een kind hebt Gij geloofd	519 : 4
wie U gelooft, in U gedoopt, / die is uit U geboren.	522 : 4
wie gelooft is heden / met Hem opgestaan.	523 : refr.
Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven	534 : 4
zijn allen die geloven / dat Jezus is de zon.	544 : 3
de waarheid is gezien om te geloven.	587 : 6
en twijfel niet, geloof in Mij./ Halleluja.	620 : 8
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan,	647 : 4
in heel de wereld en geloofd,/ en dat ons zegent hoofd voor hoofd.	665 : 4
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor	674 : 2
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht!	675 : 1
de vonk die overspringt / op allen die geloven.	687 : 2
Maar zij geloofden dat Gods hand / die hen tot daar geleid had	728 : 1
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren.	741 : 3
Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft,	751 : 2
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven	796 : 1
Geloven konden wij en hopen./ Wij wisten ons van Gods geslacht.	800 : 4
om voortaan te geloven / in 't land van Kanaän,	803 : 1
En allen die geloven / zijn Abrahams geslacht,	803 : 2, 6
onwetend wij geloven.	825 : 1
wordt dán het woord gesproken / waarin ik heb geloofd?	851 : 5
Ja, de Heer doet mij geloven,/ Hij ontstak in mij het licht	903 : 3
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet.	913 : 2
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelofoflijk als een mosterdzaad,	923 : 1
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn	923 : 2

Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?/ Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen? 942 : 1
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2
Geloven wordt aanschouwen,/ als uit de hemel daalt 968 : 4
Elkaar bidden wij toe:/ volhard in het geloven, 974 : 3
in de twijfel ligt geloven,/ in ons leven eeuwigheid, 982 : 3
die zal waken tot de morgen dauwt -/ die zal zijn ogen niet geloven. 1001 : 3
Doe ons telkens weer geloven / in een wereld zonder pijn, 1006
Onze Vader, wij geloven / dat U onze wereld leidt. 1006

Gelovig
maar wie uw gebod beaamt,/ mag gelovig U verwachten. 025 : 1

o Geest, van beiden uitgegaan,/wij bidden U gelovig aan. 360 : 6
Dan zal ik vol vertrouwen,/ gelovig en bewust, 576 : 7
Maak ons in Christus één,/ gelovig, blij en stil. 672 : 5
van wat het woord hem leerde:/ gelovig man. 744 : 4

Geluid
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit. 008a : 2
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding 098c : 2
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3

Stil ligt de aarde, en zonder geluid 170 : 3
Wij horen helder geluid 188 : refr.
De haan wist zelfs met zijn geluid 204 : 4
In de veelheid van geluiden 283 : 1
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit. 459 : 6
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis! 504 : refr.
Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid. 504 : 4
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit, 518 : 6
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen. 630 : 4
een niet te evenaren, / een goddelijk geluid. 747 : 6
Vergeefs ontliep ik zijn geluid,/ want als een vlam slaat Hij mij uit. 831 : 7
Niet in ’t geweldige geluid / van stormwind die de rotsen breekt 892 : 1

Geluid geven
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2

Geluk
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
Bewaar mij, want ik schuil bij U, o God,/Gij zijt mijn Heer, en mijn geluk is zeker. 016 : 1
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang 023f : 5
Overvloedig deelt Hij mede / voorspoed en geluk en vrede. 029 : 6
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
De Heer beveiligt ons,/ eer en geluk zal Hij geven, 084a : 5
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht. 085a : 3
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7

en Hij bevrijdt je van het kwade,/ opdat je eens geluk zult zien. 091a : 1
een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij; 103a : 3

de schreven brengen geen geluk 177 : 4
o dat Gij mijn geluk wilt zijn 241 : 1
bron van geluk voor wie Hem wil geloven 304 : 2
Diefstal kan geen geluk vergroten 310 : 4
want God sprak tot ons allen / het woord van ons geluk. 311 : 9
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk! 388 : refr.
Er staat tot ons geluk geschreven / dat God zeer overvloedig is, 391 : 3
mensen veel geluk. 419 : 1, 2, 3
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk! 454 : 3
Hij die je van je schuld bevrijdt / geeft je geluk en zaligheid, 469 : 4
Hier vind ik Jezus' kribbe, / geloof is mijn geluk. 480 : 1
Ons eigen levenslot / met uw geluk verweven, / zo zijt Gij onze God 494 : 2
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand. 499 : 2
die heerst en alle dingen / tot ons geluk omspant, 517 : 4
is zelf de weg tot waar geluk:/ ons levenspad, de Zoon van God. 534 : 2
Verleen de goeden jouw geluk / en breek het kwade in ons stuk. 572 : 9
Dit is de nacht dat het duister wijkt,/ een lichtnacht tot ons geluk 595 : cantor
Gods goedheid is te groot / voor het geluk alleen, 650 : 2
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10
God zal hen wakker maken,/ Hij waakt voor hun geluk. 759 : 2
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in 't gras. 783 : 1
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was. 783 : 1
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren:'Jij bent mijn schat.' 783 : 2
Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt. 783 : 3
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3
de mensen voor elkaars / geluk geschapen heeft, 788 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
- even trekken zij hun sporen- zo gaat hun geluk verloren. 797 : 5
of het zal komen / dat grote geluk. 830 : 1
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
Geef ons, o Christus, deel / aan levenslang geluk. 858 : 3
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren. 924 : 3

Gelukken
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3

Doe Gij ons werk gelukken, Heer 208 : 4

Gelukkig
Gelukkig is d(i)e mens (2 x) 001a : allen
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1
Gelukkig wie naar U / vol van verlangen op weg zijn, 084a : 3
Heer van de hemelse legers,/ gelukkig zijn zij die vertrouwen op U. 084a : 5
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U. 084b : Antif. A
Gelukkig zijn die Hij geleidt,/ die leven in gerechtigheid. 106 : 2
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.' 126a : 1
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4

Gelukkig hij, die wordt geschraagd / door zonen, tot zijn hulp bereid. 127 : 4
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide. 144 : 6
Gelukkig 't volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft! 144 : 6

Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen 157b : 3
Nu word ik voor altijd gelukkig geprezen 157c : 3
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen 157e
om ons gelukkig lot 173 : 1
Laat iedereen gelukkig zijn! 174 : 4
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U. 710b
een aarde, waar wij weer / gelukkig kunnen zijn. 717 : 3
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen. 734 : 3
Gelukkig die verdrietig zijn,/ want zij zullen worden getroost. 734 : 4
Gelukkig die zachtmoedig zijn,/ want zij zullen het land bewonen. 734 : 5
Gelukkig zij die hongeren naar gerechtigheid,/ want zij zullen verzadigd worden. 734 : 6
Gelukkig die barmhartig zijn,/ want zij zullen barmhartigheid ervaren. 734 : 7
Gelukkig die zuiver van hart zijn,/ want zij zullen God zien. 734 : 8
Gelukkig zij die vrede brengen,/ want zij zullen kinderen van God worden genoemd. 734 : 9
Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid, 734 : 10
waar uw volk gelukkig kan zijn (bis), 772 : 4
Gelukkig de armen van geest / want voor hen is het koninkrijk van de hemel. 989

Gelukzalig
Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin, 089a : 3

Gelukzaligheid
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3

Gelijk, Gelijke
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
Ik ben voor hen gelijk een dode,/ weg uit hun oog en hart, 031 : 10
O Heer, wie is aan U gelijk,/ die de ellendige bevrijdt 035 : 3
Gelijk een vreemdeling klop ik bij U aan,/ een gast, als al mijn vaderen. 039 : 6
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk. 040 : 2
gij zijt een ademtocht gelijk,/ lucht in een weegschaal afgewogen. 062 : 6
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
Wie is van al wat leeft, o God, aan U gelijk? 089 : 4
Gelijk hij mijn naam zegt: 'Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.' 089a : 4
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog. 090 : 3
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5
In 't licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen. 109 : 10
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven. 149 : 5

Die rechtens God gelijk 160a : 1
zijn allemaal bij God gelijk 173 : 3
Gelijk het licht dat opengaat 214 : 2
Het tweede gebod is het eerste gelijk: / doe dit, en gij zult leven. 320 : 3

die eeuwig bij de Vader woont, God gelijk in macht en ere. 341 : 2
o Heer, dat Gij gelijk het graan / te gronde gaat om op te staan. 393 : 2
Lof zij God in ’t hemelrijk, Vader, Zoon en Geest gelijk, 433 : 5
en ’t leven te verwerven,/gelijk Hij heeft gedaan. 434 : 6
Wees onbezorgd, gij armen, / aan kinderen gelijk; 440 : 3
In den beginne werd het woord gesproken/dat was bij God en aan Hemzelf gelijk, 455 : 6
wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied 459 : 4
Dit was het uur van onze God, / een mensenzoon gelijk, 496 : 1
O Zoon van God, ons aller hoofd, gelijk een kind hebt Gij geloofd 519 : 4
aan de mens gelijk geworden,/ ja gestorven / voor ons aller zaligheid. 557 : 2
Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x) 622 : 2
En ik zal, aan Hem gelijk,/ eeuwig heersen, eeuwig leven. 641 : 2
en wie Hem volgen op dat pad,/ worden aan Hem gelijk. 642 : 5
gelijk de morgen straalde. 654 : 4
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken, 731 : 3
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk, 747 : 2
en (maar, want) ieder die eenvoudig wordt, een kind gelijk, 782 : 1, 2, 3

Gelijk maken
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk. 113 : 3

o Zoon, maak ons uw beeld gelijk 239 : 7
en maakt ons in het hemelrijk / aan engelen in ’t licht gelijk. Kyrieleis. 470 : 6

Gelijken
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4

Gelijkenis
Wij geloven dat wij naar zijn beeld en gelijkenis geschapen zijn- 312
’t Is alles een gelijkenis / van meer dan aards geheimenis. 978 : 3

Gemak (op je – zijn)
ben je niet op je gemak? 178 : 10

Gemeen (znw)
Maar Gij zijt nader, Heer, dan het gemeen / dat U verlaat, want Gij zijt trouw gebleken. 119 : 57

Gemeenschap
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer. 381 : 6
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Tot ieder hart, dat Hem behoort,/ met Hem gemeenschap vindt. 969 : 2

Gemeente
In de gemeente die U trouw betuigt,/’t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
Ik zal met luider stem de Here / in ’t midden der gemeente eren, 109 : 14

Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels goed is toevertrouwd 315 : 3
spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1, 2, 3
breng zo uw gemeente bijeen in uw rijk,/van de einden der aarde. 402a : vz.
breng zo ook uw gemeente bijeen / van alle einden der aarde. 402b : vz.

Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning, 595 : refr.
en zing met Ruth uit Moab:/ in uw gemeente ben ik thuis, 738 : 3

Gemeenzaam
en mij blijde doet belijden / dat Gij mij gemeenzaam zijt; 914 : 1

Gemis
Uit het hart der duisternis./ uit de nacht van het gemis, 029 : 4
hoe moeiteloos hun leven is,/ zo zonder kwelling en gemis. 073 : 1
de last van hun gemis / heeft Hij hun afgenomen. 107 : 3

Jij weet nog niet wat leven is,/wat liefde is en wat gemis. 354 : 2
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis 581 : 1
geen leven, dan waar Gij het wekt / in een gemis dat naar U schreit. 680 : 3
wat God ons geeft. Of aan 't gemis / der naasten wij niet schuldig zijn. 712 : 3
O Christus, man van smarten,/ herhaal in ons gemis 786 : 3
in dagen van gemis / en moeite vindt U mij. 852 : 1
Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren 924 : 1
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen. 942 : 1
waarin de ander in / gemis gevangen is. 974 : 3
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6
Met zoveel gaven aan ons gegeven,/ voor zoveel leed, zoveel gemis. 1005 : 5

Gemoed
Hij zal leiden 't zacht gemoed / in het effen recht des Heren: 025 : 4
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed, 026 : 5
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27

Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed! 442 : 1
O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed! 442 : 2
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed 469 : 13
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2
Hem, die het menselijk gemoed / verzadigt met zijn zoetheid. 977 : 4

Gemunt
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2

Gena, Genade
Weet dat ik leef van zijn genade./ Hij is het die mijn roepen hoort. 004 : 1
Heer, toon mij uw genade,/ straf mij niet naar mijn daden, 006 : 1
Wijk, werkers van het kwade!/ De Heer heeft in genade 006 : 5
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7
Zelf kan ik slechts op uw genade vertrouwen 013b : refr.
Onder het oog van hen die mij verraden / richt Gij mij toe het nachtmaal der genade. 023 : 2
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang 023f : 5
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Ik heb U geroepen, God,/ U om genade gesmeekt: 030a : 2
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
zwijg niet van uw genade, uw waarheid. 040a : 3

Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde,	040a : 4
Ik zei: genees mij Heer, door uw gena./ Ik zondigde voor U.	041 : 2
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena	041 : 5
Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade.	046 : 3
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade.	051 : 6
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie 't recht verraadt, heb geen gena!	059 : 2
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade,	059 : 6
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof.	063b : 2
Gij kroont het jaar van uw genade./ Waar Gij getreden zijt	065 : 6
ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet.	069 : 4
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging!	069 : 7
Neemt Hij hen die smekend staan / niet meer in genade aan?	077 : 2
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten,	077 : 3
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade.	078 : 12
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden.	079 : 3
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade.	079 : 5
zal in genade ons verhogen./ Zijn hand onthoudt het goede niet	084 : 6
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons.	085b : refr.
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar.	085b : 2
Kome, Heer, mij uw genade,/ uw barmhartigheid te stade.	086 : 6
en het luidt: 'De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.'	089a : 1
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden.	090 : 7
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend	091a : 1
ik juich om uw genade./ Hoe groot zijn uwe werken,/ de werken van uw hand,	092 : 3
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij 't kwade.	099 : 7
Overvloed geeft Hij, de Heer,/ tot in eeuwigheid is zijn genade,	100a : 4
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade?	101 : 2
Tijd is 't voor uw grote daden,/ eindelijk tijd voor uw genade.	102 : 6
Hij is een God van liefde en genade,/ barmhartigheid en goedheid zijn zijn daden	103 : 3
de Heer is vol genade,/ voor eeuwig toornt Hij niet, -	103a : 2
Maar 't rijk van Gods genade / staat vast en blijft in eeuwigheid.	103a : 4
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade.	105 : 2
dat Israël, zelfs in 's vijands ogen / in 't vreemde land genade vond.	106 : 20
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade	109 : 4
uw trouw en uw genade./ Waar is uw God? tart ons het heidendom.	115 : 1
omdat Hij u verkoren heeft,/ omdat Hij u genade geeft,/ door Christus, halleluja.	117a : 1
Want machtig voor ons is zijn genade,/ en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw.	117b : 1
want machtig toont zich voor ons zijn genade.	117c : 2
Genade, Heer, Gij die mijn pleit beslecht,/ Gij die mij uw belofte hebt gegeven.	119 : 22
Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade.	119 : 50
Hoop, Israël, op God de Heer / die rijk is aan genade.	130a : 3
De Heer is steeds barmhartig,/ zijn genade onbeperkt.	130b voorz.
Want bij de Heer is genade,/ kwijtschelding bij Hem menigvuldig.	130b : 3
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht.	136 : 4
Laat 's morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen.	143 : 8
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x)	146c : 5
die met hun harten voor Hem open / op zijn genade en liefde hopen.	147 : 4
zal Hij genade schenken	157a : 4
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade	157b : refr.
Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed	157b : 6
vervul ons met genade	188 : refr.

dat zij geborgen zijn in uw genade	199 : 1
Neem in genade weg wat mij zou schaden	211 : 3
Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen	213 : 2
deel aan uw kerk genade mee	240 : 4
op niets dan uw genade	241 : 2
en wees in uw genade	246b : 7
U heb ik nodig, uw genade is	247 : 3
uw licht is mij genade	250 : 10
Blijf met uw genade bij ons, Heer, onze God	256
in genade, ons ten goede	261 : 2
de gloed van uw genade kent	281 : 5
stroom, overstroom alle naties met uw genade	289 : refr.
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade!	291d
en dank voor zijn genade	300 : 1
Als genade die ons toekomt	305 : 2
Laat in ’t hart dat naar U hoort / uw genade binnenstromen	314 : 1
Maak zichtbaar uw genade / door mij en om mij heen.	345 : 2
schenk mij dan genade als de moordenaar!	374 : 3
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen,	375 : 3
eten ’t brood van uw genade / tot genezing, niet tot schade.	376 : 7
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade.	424 : 2
Om daar in genade uw woorden als zaden	425
draagt Gods Zoon vol genade,/des Vaders eeuwig woord.	434 : 1
de ster van Gods genade / aan ’t einde van de nacht.	445 : 3
Zijn oordeel is genade,/zijn duisternis is licht.	445 : 4
of boven in den hoge van genade/en vrede voor wie in des Heren daden	455 : 4
neem onze liefde in genade aan!	477 : 4
wilt Gij ons warmen met / de gloed van uw genade.	500 : 5
en meldt het jaar van Gods genade./ zijn recht en zijn barmhartigheid.	530 : 3
is leven van genade / buiten de eeuwigheid,	538 : 1
mijn redder, mijn genade -/o Jesu, zie mij aan.	562 : 3
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden	573 : 9
Die vol was van genade / is onze weg gegaan.	581 : 4
niet uit elkaars genade vallen / en doelloos en onvindbaar zijn.	601 : 1
bestemd voor de genade,/ het donker al voorbij	612 : 2
Aan de deurpost spreekt het bloed / ons van genade, God is goed,	618 : 5
geef ons nu uw genade groot,/ halleluja (3 x)	619 : 5
om uw genade en liefde leid / ons binnen in uw heerlijkheid./Halleluja (2 x)	622 : 4
zij zijn uw schepselen geweest,/ herschep hen in genade, Heer.	670 : 1
De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade.	678 : 3
Die uit genade ons / behoudt te allen tijd	704 : 2
’t woord van uw genade / opgaan, sterk en vrij.	718 : 4
maak uw genade in ons groot,/ een vreugde sterker dan de dood.	722 : 3
ten allen tijd gerust en stil / alleen van zijn genade.	723 : 1
Kom rechter in uw majesteit / in uw genade, kom, bevrijd	748 : 5
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht.	755 : 1
Ten dage der grote genade / als God de gebeden beloont,	763 : 5
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.	827 : 2
Spreek zelf door onze daden / van vrede en genade.	838 : 3
het is van Gods genade / en zijn lankmoedigheid.	841 : 2
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu;	903 : 6
Laat Gods genade u genoeg zijn,/ die voor u uit zijn sporen trekt.	905 : 3

God die al mijn kwaad verdroeg,/ uw genade is genoeg.	911 : 3
bijeen in zijn genade,/ voorbij aan alle nood.	916 : 2
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in ’t bloed /is dat genade?	941 : 1
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade.	966 : 1
Bewijs ons uw genade,/ dan zingen wij bevrijd	968 : 5
Wij zijn aaneengevoegd,/ bedacht met uw genade.	974 : 2
veel heerlijker dan Salomo / bekleedt ze Gods genade.	977 : 2
tot schade van het land./ Gij zijt genade, uw bevel	994 : 4
genade Heer, hoor ons gebed,/ zie deze wereld aan!	997 : 1-4
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn.	1007 : 1
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in ’t onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U	1012 : 5

Genadebod

is de Ene, goed is God,/ hemelschat, genadebod.	843 : 3

Genadebrood

en dit is het genadebrood,/Gij hebt mij lief tot in de dood;	393 : 3
Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood?	843 : 1, 4

Genadegave

Gij hebt een wijnstok uitgegraven,/ die, dank zij uw genadegaven,	080 : 4

Genadeloos

uit dit genadeloos bestaan	281 : 4
aan die genadeloze.	654 : 3

Genaderijk

Uw genaderijk bestel / schept het recht voor Israël.	135 : 7

Genadewijn

en dit is de genadewijn,/Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn.	393 : 3

Genadig

Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet.	009a : 3
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart.	023a : 4
Zie op mij in gunst van boven,/ wees mij toch genadig, Heer!	025 : 8
Maar wees mij dan genadig / en richt mijn leven op,	025a : 2
Omdat Gij zijt zoals Gij zijt / zie naar mij om en wees mij genadig	025b : 1
Heer, hoor mijn aanroep tot U,/ geef mij genadig uw antwoord.	027b : 4
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , -	031 : 7
Doe over mij genadig lichten / uw liefelijk gelaat,	031 : 13
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht.	033 : 7
Wees mij, God, in uw goedheid genadig,	051a : 1
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld	056 : 1
Wees mij genadig, Heer, wees mij nabij,/ want bij U schuil ik, sta mij toch terzij,	057 : 1
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt,	062 : 7
God zij ons gunstig en genadig,/ Hij schenke ons ’t gezegend licht	067 : 1
God, wees ons genadig, zegen ons met het licht van uw ogen.	067b : antif. A
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen,	067b : 2
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden	078 : 13
Heer mijn God, wees mij genadig,/ want ik roep tot U gestadig.	086 : 1
Wat de Heer genadig verleende / dat drage mijn lied door de tijden.	089a : refr., 1

en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is 111 : 2
en zijn genadig welbehagen / gaf mij niet over aan de dood. 118 : 6
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten. 119 : 41
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
zo zien wij op tot God, de Heer, tot Hij / ons weer genadig zij. 123 : 1
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer. 145 : 3

Blijf zo genadig met ons bezig 275 : 5
O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, 329
Heer, open ons genadig de ogen en doe ons door uw Geest 380 : 4
Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed; 381 : 1
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
Geef ons genadig, goede God,/dat wij nu gaan in vrede. 414
God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen. 429a
Genadig zal Hij lichten / voor wie Hem heeft gezocht. 441 : 10
Kyrie eleison,/wees genadig, Heer! 463 : 8
God, wees ons genadig,/zegen ons met het licht van uw ogen. 514c
God zij genadig en zegene ons / en dat zijn aanschijn over ons moge lichten. 564b
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht. 654 : 6
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden. 847 : 2
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw. 971 : 2

Genadiglijk
Leer mij doorgronden wat Gij hebt gezegd,/ wees Gij om mij genadiglijk bewogen. 119 : 47

Genaken
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2

is weer voorbij, de nacht genaakt 248 : 1
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken 573 : 17
Gij slapenden, ontwaak/ de bruidegom genaakt!/ Halleluja, 749 : 1

Gene
‘Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar. 476 : 3

Genegen
wees mij genegen en nabij,/ Gij zult mij immers niet begeven? 017 : 2
voor wie, tot zijn heil genegen,/ zijn geboden onderhoudt. 025 : 5
God is ons genegen,/ onze God geeft zegen,/ Hij die alles geeft, 067 : 3
De harten der Egyptenaren,/ die Israël genegen waren, 105 : 9
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14
Rechtvaardig is de Heer in al zijn wegen,/ in al zijn daden is Hij ons genegen. 145 : 5

Hij maakte ons genegen / te zorgen voor elkaar. 786 : 1
Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,/ dat ik niet weer verdwalen zal; 908 : 6

Genegenheid
taal van genegenheid, tijding van verre 220 : 2
want Hij komt u genezen / met zijn genegenheid. 441 : 8
Want ik zie in alle dingen / niets dan zijn genegenheid. 903 : 1

Geneigd

maar wij – niet meer geneigd tot kwaad-	236 : 7

Generaal

Hij werkte in het leger, hij was generaal	174 : 1
als een generaal ten strijde?'/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 2

Generatie

Breng wat is gebeurd / generaties her / in herinnering / generaties ver.	078a : 3

Geneugt

Zalige vreugden en stille geneugten	211 : 4

Genezen

Ik word verteerd door vrezen,/ o Heer, kom mij genezen,	006: 2
Ik riep tot U: help mij, God,/ toen hebt Gij mij genezen.	030a : 1
Ik zei: genees mij Heer, door uw gena./ Ik zondigde voor U.	041 : 2
Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen.	051 : 4
Genees zijn dodelijke wonde,/ want het gaat wankelend te gronde.	060 : 1
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid.	103 : 1
want uw leven is genezen / en vergeven is uw schuld.	103c : 1
dan schreeuwt gij tot de Heer,/ dat Hij u zal genezen	107 : 8
Kom, God, genees ons hart	253 : 3
Licht, dat ons geneest	261 : 3
de wereld en onszelf geneest. Vrede, vrede.	344 : 3
God bevrijdt en Hij geneest – lof zij Vader, Zoon en Geest!	358 : 5
brood dat ons van vrezen / doet genezen.	379 : 4
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade.	424 : 2
want Hij komt u genezen / met zijn genegenheid.	441 : 8
de slaap zal ons genezen,/Gij waakt de ganse nacht!	452 : 1
die de mens van nood en dood genezen doet.	471 : 1,2,3
als een pijn die ons geneest,/ als een nieuw begin van leven.	527 : 5
en Hij wil mensen van hun angst genezen,	533 : 2
Welkom, welkom, koning Jezus,/ laat uw vrede ons genezen.	554 : 4
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof:	648 : 2
Door wiens striemen gij genezen,/ door wiens dood gij levend zij,	651 : 5
dat Hij uw hart met vuur geneest,/ wees God indachtig, jubilate!	652 : 4
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af.	658 : 4
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Zijn woord zal ons genezen,/halleluja,/zoals het was voor dezen/ in Galilea.	713 : 4
over ons: wil ons genezen,/ bron van liefde, liefde zelf!	791 : 6
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond.	836 : 3
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht.	837 : 2
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht.	908 : 5
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht.	914 : 2
zijn zwaar van regen, overvloed / van zegen die geneest.	943 : 3
Kleine vogel, vlieg omhoog,/ nu je bent genezen!	957 : 3
om wie zalig zijn geprezen,/ Heer, wil ons van het kwaad genezen.	996 : 1
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van bedrog genezen	996 : 2
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil van blindheid ons genezen.	996 : 3

om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van onszelf genezen. 996 : 4
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn. 997 : 4
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3

Genezer
Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder 744 : 4

Genezing
Genezing en vuur. /Adem van God 303 : 3
eten 't brood van uw genade / tot genezing, niet tot schade. 376 : 7
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom. 377 : 3
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing zijn;/voed mij en drenk mij met uw brood en wijn. 381 : 4
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht! 453 : 2
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam.. 588 : 2
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen 861 : 1
Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
wat mij beschadigd heeft? Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn 861 : 2
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.880: 3

Genieten
die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer 001a : vz

De koning, die het meest geniet 173 : 3
zijn dag, zijn rust – gedenk, geniet! 310 : 2
mij genieten van uw spijze,/bij U zijn om U te prijzen. 376 : 5
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt, 720 : 5
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4
dat wij ons werken staken, genieten van uw tijd. (2 x) 1004 : 1

Genoeg
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4

waar Hij, vreemd genoeg 188 : 1
zijn ruim genoeg voor Godes zaak 215 : 6
genoeg is er voor vriend en voor vreemdeling 233 : 2
geef dat het mij genoeg is 244 : 3
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg! 507 : 4
Maria sprak in bekommerdheid: 'Er is niet genoeg te drinken.' 525 : 2
Gij zijt genoeg om van te leven / voor iedereen en voor altijd. 653 : 2
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg. 664 : 2
Hij meet ons tijd en ruimte toe / genoeg om Hem te vinden. 825 : 4
Wanneer ik zoek naar woorden / is mij uw woord genoeg; 894 : 4
Laat Gods genade u genoeg zijn,/ die voor u uit zijn sporen trekt. 905 : 3
God die al mijn kwaad verdroeg,/ uw genade is genoeg. 911 : 3
't Geloof ziet Jezus Christus aan:/ wat Hij deed is genoeg gedaan 966 : 1

Genoegen (ww)
Hoe Hij het voeget, mij wel genoeget./ Hij maket al na zijn geval. 866: 2

Genot
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6

Zij leven vrolijk zonder God,/ voor hun bezit, hun dwaas genot. 073 : 4
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God! 150a : 4

van de verslaving aan goud en genot 187 : 4
zijn arm en zij hebben het hoogste genot. 752 : 5

Gepieker
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1

Gepraat
Waartoe dat loos gepraat 152 : 3

Gepunt
Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt 064 : 2

Geraamte
Mijn lijf verteerde tot de lege som / van mijn geraamte. 022 : 7

Geraken
Zij zullen in de kuil geraken / die zij voor andere mensen maken. 007 : 6

Gerecht, de Gerechte
God zal ik loven, de Gerechte,/ Hij zal voor mij het pleit beslechten. 007 : 7
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5

Gerecht (maaltijd)
laat mij niet eten in hun huis / van hun verleidelijke gerechten. 141 : 4

Gerechtigheid
Laat als ik roep mij op U hopen,/o God van mijn gerechtigheid, 004 : 1
O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid 009 : 10
U in gerechtigheid aanschouwen,/ verzadigd met uw goddelijk beeld. 017 : 7
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
de paden van gerechtigheid,/ ter ere van zijn naam. 023c : 2
om uw gerechtigheid / wil nimmer mij de rug toekeren. 031 : 1
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid. 045 : 3
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
God van ons heil, Gij gaat te rade / met uw gerechtigheid. 065 : 3
Volken zult Gij rechten,/ hun geding beslechten / in gerechtigheid, 067 : 2
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid. 067a : 1
Maar ik blijf, Here, op U wachten / en ik gewaag altijd / van uw gerechtigheid. 071 : 8
Geef, Heer, de koning uwe rechten / en uw gerechtigheid 072 : 1
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,/ zal er vrede in overvloed zijn. 072a : 2
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
en straal voor ons in majesteit,/ Gij zon van de gerechtigheid! 082 : 3
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt. 085 : 4
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel. 085b : 2
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3
Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister? 088 : 6

om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b 5
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid. 098 : 4
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig. 098d : 2
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen. 101 : 1
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten; 103 : 7
gebeukten en gebukten, in zijn rijk is gerechtigheid. 103a : 2
Gelukkig zijn die Hij geleidt,/ die leven in gerechtigheid. 106 : 2
Zijn doen is louter majesteit,/ zijn luister, zijn gerechtigheid 111 : 2
Hij is goedgunstig in gerechtigheid,/ Hij wil zich altijd over ons ontfermen. 116 : 3
Ontsluit, ontsluit nu voor mijn schreden / de poorten der gerechtigheid. 118 : 7
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde. 119 : 48
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen. 119 : 53
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen. 119 : 65

der hemelse gerechtigheid 239 : 1
blijf gerechtigheid verspreiden 261 : 3
waar gerechtigheid als rivieren stroomt, waar een wijnstof bloeit tegen de klippen op- 330
Hoor het woord (2x), het woord van onze God; gerechtigheid brengt vrede voort (2x) 335
Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid, 362 : 3
Gij, die voor armen rijkdom hebt bereid,/voor onrechtvaardigen gerechtigheid, 381 : 3
met het brood van gerechtigheid,/met de wijn van zijn koninkrijk. 386 : 3
Voor wie roepen om vrede,/ van gerechtigheid dromen: 430 : b
Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken. 432d
De zonne der gerechtigheid / verblindde niet door majesteit; 435 : 3
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2
Met gerechtigheid / zal Hij 't huis van David stutten 453 : 3
Regen uw gerechtigheid / en bevrucht de aard, 463 : 5
Zonne der gerechtigheid,/woord dat vlees geworden zijt, 481 : 2
de Eeuwige zal hem doen tronen / op recht en op gerechtigheid. 482 : 3
waarin de wereld wordt bewoond / door uw gerechtigheid. 496 : 3
Eeuwige, uw gerechtigheid is groot./Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood. 592 : 3
De hand van God doet in de tijd / tekenen van gerechtigheid. 655 : 4
Gelukkig zij die hongeren naar gerechtigheid,/ want zij zullen verzadigd worden. 734 : 6
Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid, 734 : 10
De trouw zal bloeien als een roos / en zie, gerechtigheid 767 : 2
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid. 839 : 3
Zonne der gerechtigheid,/ ga ons op in deze tijd 967 : 1
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
en stil, God die rechtvaardig zijt, de honger naar gerechtigheid. 995 : 1
opdat zij weten wie Gij zijt:/ de God van hun gerechtigheid. 995 : 2
naar vrede en gerechtigheid,/ zijn voetstap gaat ons voor. 1016 : 2

Gereed
Gereed om in uw naam, o Heer,/ de voet hem op zijn nek te planten. 044 : 3
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7

sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed, 148 : 5

De tafel voor de dienst gereed;/ kom en eet. 394 : 2
Zijn onze lampen wel gereed / en branden ze wel goed, 751 : 4
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen 811 : 3
Gij die naakten overkleedt,/ die tot redding zijt gereed, 911 : 4

Gereedstaan
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet, 035 : 4

Om niet staat de tafel des Heren gereed 382 1

Gericht
Rechtvaardig sta ik voor 't gericht./ Heer, breng mijn onschuld aan het licht. 007 : 4
is uw gericht. Niets dat hem kan benauwen. 010 : 2
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7
'Ja, Ik kom, Ik kies de tijd,/ Ik kies de tijd ten gericht. 075 : 2
brand hem niet weg in uw gericht,/ as tot as voor uw aangezicht. 080 : 6
God staat in 't midden van de goden,/ Hij heeft hen tot gericht ontboden: 082 : 1
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht / in de verborgenheid. 097 : 1
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
hun hart, in zijn gericht / geslagen en gebogen, 107 : 5
Wanneer de boze hen beticht,/ is Hij hun voorspraak in 't gericht. 109 : 14
ga met uw knecht niet in 't gericht,/ doe hem niet weg van voor uw ogen, 143 : 2
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4

Treed niet met ons in 't gericht 213 : 5
Gij heft de aarde aan het licht / door diepte heen en door gericht, 350 : 7
vergeten zijn de dromen,/gedaan is het gericht. 384 : 5
Hij komt ons toch te stade / ook in het strengst gericht. 445 : 4
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
Ik breng een rechter aan het licht,/zo spreekt de Heer, en zijn gericht 459 : 1
Wij buigen ons voor zijn gericht / en vinden zo zijn aangezicht. 831 : 6
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen. 859 : 4
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4

Gericht houden
De Here God heeft tot mijn heer gesproken:/'Zit aan mijn rechterhand, Ik houd gericht. 110 : 1

God, houd uw oog op ons gericht: 281 : 1

Gering
Heil hem die de geringe helpt in nood,/ hem helpt in nood de Heer. 041 : 1
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
Ik arme en geringe,/ hoe zou ik voor uw troon 146a : 7

Geringen wordt de eer 152 : 7
want God heeft mij, geringe 157a : 1
en wie gering is geeft Hij aanzien 157e
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan. 459 : 5

voor de herder der geringen / tot de glorie van zijn naam. 498 : 5
Wel schijnen zij enkel geringen van buiten, 752 : 2
louter ons geringe leven,/ scheld ons onze schulden kwijt, 1008 : 1

Gering achten
Want geenszins achtte mij de Heer gering,/ die lag vernederd in vernedering. 022 : 10

Geringheid
om ons met ootmoed te omgorden,/ Hij doet ons zijn geringheid aan. 569 : 3

Geroep
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4

Gerucht
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
Voor kwaad gerucht zal hij niet vrezen,/ de Heer zal steeds zijn schuilplaats wezen. 112 : 3
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2

Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3

Gerust
Mijn hart, Heer, is in U gerust./ Uw lof te zingen is mijn lust. 108 : 1
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2

Slaap dan gerust, want het werk is gedaan 170 : 1
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil 466 : 7
Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust. 469 : 14
uw aangezicht aanschouwen./ Wie zo sterft, sterft gerust. 576 : 7
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust! 636 : 3
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
Zij sterven in de Here,/ zij slapen zo gerust 759 : 1
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust, 869 : 5
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u ’t harte deert, 904 : 1

Geschal

Roept overal met groot geschal:/ ’Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!’ 865 : 3

Geschenk

ter wille van Jeruzalem / hun eerbied, hun geschenken. 068 : 9
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3

en uw liefelijke geschenken / altijd liefelijk gedenken. 376 : 6
Ik draag U als geschenken aan / wat Gij mij hebt gegeven. 475 : 1
zij zijn van licht tot licht gegaan / en boden God geschenken aan. 516 : 2
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven. 587 : 7
Uw naam is Trooster, Gij geleidt,/o goddelijk geschenk, ons voort, 670 : 2
In verlies is het geschenk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
en wees door ons geloof / het vuur, geschenk, bestaan. 684 : 2
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk. 692 : 7
Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven, 702 : 1
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken 702 : 2
Geschenk uit de hemel, mensen van vuur,/ door de Geest bewogen 702 : 3

Geschieden

Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/’t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4
Gij die God vreest, ik zal u spreken / van al wat aan mij is geschied. 066 : 6
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
en tekenen van ’s Heren hand / geschiedden in Egypteland. 105 : 10
Dit werk is door Gods alvermogen,/ door ’s Heren hand alleen geschied. 118 : 8

en dat Gij doet geschieden 159a : 1
waar ’t woord aan ons geschiedt 280 : 1
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome 295 : 1
door Hem geschiedt Gods raad,/zijn heerschappij bestaat! 435 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit 455 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht 455 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem 455 : 3
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat God een teken geeft diep in de dood 455 : 4
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht 455 : 5
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen. 472 : 4
Bet’lem is de stede, daar is ’t geschied voorwaar.’/ Kyrieleis. 476 : 3
glorie aan God, want vrede is nu hartslag der geschiedenis. 479 : 4
hoe ’t woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt. 489 : 1
Dan is uw heil aan ons geschied, / u allen even na, - 496 : 3
laat hun namen nieuw geschieden / aan uw overzij. 733 : 2
Dan is geheel geschied / het woord van den beginne: 758 : 3
het zal geschieden, zegt Hij,/ dat zij weer glanzen als nieuw. 773 : voorz.
Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden 846 : 2
Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste. 899 : 1

Geschiedenis

Heer, onze Heer, hoe heerlijk is / uw naam in de geschiedenis, 008a : 1, 6
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5
zijn naam in de geschiedenis./ Nooit wordt wat Hij belooft verbroken. 111 : 4

Gods stem in een geschiedenis 172 : 12

zijn naam richt de geschiedenis 299j : 3
Hoe maakt Gij onze ziel gewis,/dat God door de geschiedenis 446 : 3
Hij heeft zijn kind aan ons verloren,/ Pasen schrijft zijn geschiedenis. 636 : 3
een flits in de geschiedenis,/ een schittering verblindend schoon, 761 : 2
Ik weet van een stad die het einde is,/ een stad met een gouden geschiedenis 771 : 2
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis 825 : 7
waarmee Gij roept wat nog niet is,/ uw toekomst, uw geschiedenis, - 972 : 7

Geschil
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2

Geschreeuw
Prijzen en koersen, geschreeuw en gekijf 187 : 2

Geschrei
Gij hebt mijn weeklacht en geschrei / veranderd in een blijde rei! 030 : 5
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8

Gesel
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze, 045 : 3

Woedend drijft Hij met een gesel van touw 187 : 4
Ik ben de gesel die Hem openhaalde,/ ik laat hem vallen. 587 : 4

Geseling
Om de doornen van uw kroon,/ om de geseling en de hoon, 558 : 8

Geslacht
'Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid', is wat zijn hart bepeinst, 010 : 3
maar 't boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Moge Gods toorn ontbranden / en 't boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in 't licht 024 : 3
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6
Edelen treden aan om op wacht te staan./Abrahams geslacht, het betrekt de wacht 047 : 3
Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren. 051 : 6
Men zal weer wonen in 't beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
maar gun mij stem, o Heer,/ dat ik een nieuw geslacht verkondig 071 : 10
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
dat des Allerhoogsten kracht / stand houdt tot het laatst geslacht? 077 : 3
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden. 079 : 5
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht. 085a : 3
Mijn mond verkondigt, Heer, aan komende geslachten 089 : 1
voorgoed zal uw geslacht de heerschappij behoren. 089 : 2
Zijn koninklijk geslacht leeft voort en zal regeren. 089 : 13
Doe ook voor ons geslacht uw oude woord gestand. 089 : 17
moge ik geslacht op geslacht / uw trouw door mijn mond openbaren: 089a : 1
'Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.' 089a : 2
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:/ wij zijn in uw ontferming opgenomen. 090 : 1
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht: 095 : 5
Geef aan de Heer, alle geslachten,/ geef aan de Here lof en krachten. 096 : 3

Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht,	096b : 3
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.	100 : 4
van geslacht tot geslacht is zijn trouw.	100a : 4
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht!	100b : 2
van geslachte tot geslacht./ Gij zult opstaan in uw kracht.	102 : 6
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
En de komende geslachten / zal altoos uw vrede wachten.	102 : 13
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten;	103 : 7
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht.	103 : 1
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht.	105 : 3
dat zijn geslacht geen wortel schiet,/ als onkruid dat is uitgewied.	109 : 5
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten.	109 : 6
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad.	109 : 6
Aärons huis en Israëls geslacht / doet Hij zijn gunst aanschouwen.	115 : 5
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven.	119 : 34
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht.	135 : 7
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht.	139 : 12
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden.	145 : 4
Na het duister der wereldnacht / blinkt de luister van Gods geslacht.	149 : 5
alle geslachten saam	157a : 2
door alle geslachten om wat Hij mij deed:	157c : 2
geslacht na geslacht, waar Hij wordt gekend	157c : 4
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen	157e
Barmhartig is Hij, van geslacht op geslacht	157e
God toont zijn gunst aan ons geslacht.	302 : 1
naam zonder klank zonder macht,/vreemdeling zonder geslacht.	321 : 3
bewarend liefde tot het duizendste geslacht.	329
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht.	473 : 1
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht.	488 : 1
werd Hij gedoopt, dat zuiver lam,/ de volheid der geslachten.	522 : 1
voor het menselijk geslacht / in Gods hand gegeven.	590 : 1
Hij heeft het menselijk geslacht / in ’t licht geroepen en bedacht	654 : 1
naar ’t land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht,	723 : 2
Uit Adams geslacht zijn zij allen geboren	752 : 3
Geloven konden wij en hopen./ Wij wisten ons van Gods geslacht.	800 : 4
En allen die geloven / zijn Abrahams geslacht,	803 : 2
Dat heeft Hij aan het licht gebracht:/ de mensen zijn van zijn geslacht,	825 : 5
Vader, Gijzelf zijt in ons midden,/ o Heer, wij zijn van uw geslacht.	981 : 5

Gespannen

Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem	914 : 3

Gespitst (zijn)

We kunnen niet meer verder voor je zorgen,/je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst,	956 : 1

Gespuis

Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan ’t laag bedrijf van boos gespuis,	141 : 4

Gestaag, Gestadig

dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in ’s levens loop.	025a : 2
dat overvloedig en gestadig / straalt van zijn heilig aangezicht:	067 : 1

Heer mijn God, wees mij genadig,/ want ik roep tot U gestadig. 086 : 1
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5

Gij zijt gestadig met ons bezig 275 : 1
kom met uw gestage, / milde overmacht. 505 : 2, 6

Gestalte
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2

Een twijgje, weerloos en ontdaan,/zonder gestalte, zonder naam. 460 : 5
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan, 574 : 2
De waarheid wint gestalte,/ de duisternis verdween. 851 : 9

Gestand doen
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
Doe ook voor ons geslacht uw oude woord gestand. 089 : 17
Hij doet te allen tijde / aan elk zijn woord gestand. 146a : 4

Gij hebt uw woord gestand gedaan 281 : 7

Gesteente
Mensen van vlees, van licht en gesteente, 893 : 2

Gestrekt houden
zo houdt over mij de Here / zijn beschuttende arm gestrekt. 903 : 2

Gestreng
Onder ’t lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6

Getal
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32

Getrouw, Getrouwe
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
Getrouw zult Gij voor de getrouwe zijn,/ goed voor de goede, voor de reine rein. 018 : 7
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
Hij leidt mij in sporen van waarheid / getrouw aan zijn naam. 023e : 2
God is goed, Hij is waarachtig / en gaat zijn getrouwen voor, 025 : 4
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd. 033: 1
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt. 037 : 1
God is mijn hulp, Hij is getrouw./ Het is de Heer die mij blijft schragen, 054 : 2
De naam des Heren zij geprezen!/ Hij die getrouw is en nabij, 066 : 6
Maar de getrouwen zijn verblijd,/ zij staan voor hem in vrolijkheid, 068 : 1
Gij neemt mij bij de rechterhand,/ Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand, 073 : 9
Hoewel zij Hem beleden met hun mond,/ zij waren niet getrouw aan zijn verbond. 078 : 12
God is een schild voor zijn getrouwen / die leven van geloof alleen. 091a : 3
Ja, Hij is ons getrouw gebleven,/ Hij heeft in goedertierenheid, 098 : 2
Zijn trouw komt hun te stade,/ die Hem getrouw zijn toegewijd. 103a : 4
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 : 6
Te rechter tijd hield Pinehas,/ die Gods getrouwe priester was, 106 : 14
de Heer in ’t midden der getrouwen./ Groot zijn de daden van de Heer, 111 : 1

God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1
De Heer is zo getrouw als sterk,/ Hij zal zijn werk voor mij voleinden. 138 : 4
al uw getrouwen roep ik saam / als Gij mij zo hebt welgedaan, 142 : 7

en doen ons werk getrouw en goed 206 : 6
Breek ons, Heer, het brood,/als bij die getrouwen, die Gij na uw dood 379 : 1
houd over ons getrouw de wacht 239 : 2
Heer des/ hemels/ laat, getrouwe,/ mij aanschouwen / uw erbarmen. 518 : 4
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen, 643 : 5
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons 't vaderland heeft doen aanschouwen 671 : 2
den vaderland getrouwe / blijf ik tot in den dood. 708 : 1
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer, 748 : 4
Hij riep ons, de getrouwe,/ en Hij ging zelf vooraan. 799 : 2
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan 838 : 2
geef ons moed; 't is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4
Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5

Getuige
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet, 035 : 4
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24

een plaats om te zijn, een plaats om te worden/getuige van Hem, een levend bewijs. 388 : 5
Mozes en Elia zijn / zijn getuigen, want zij weten: 545 : 2
Patriarchen en profeten,/ de getuigen van uw Geest 726 : 2
Roep de doden tot getuigen / dat Gij van oudsher regeert, 769 : 3
De wolk van de getuigen wijst / dezelfde weg omhoog. 798 : 5
om tussen werkelijkheid en dromen / getuige van uw Geest te zijn. 823 : 1
Maak ons volbrengers van dat woord,/ getuigen van uw vrede, 838 : 2
Maak, o Heer, mijn lippen rein,/ dat zij uw getuigen zijn. 912 : 3

Getuigen
Wij willen in Gods naam getuigen: Hij gunt wat gij begeert. 020 : 3
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
zal eenmaal van de Heer getuigen horen,/ dat Hij 't volbracht! 022 : 13
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht. 145 : 2

Voorwaar, de aarde zal getuigen 248 : 4
die zal van U getuigen, / die zal U eigen zijn, 365 : 5
een stem om te getuigen,/Johannes was zijn naam. 456a : 1
al wat stem heeft zal getuigen / dat Gij heer en meester zijt, 557 : 3
zijn Geest getuigt zeventigvoud,/ brengt ons in alle staten. 699 : 1
zij spreken en getuigen nog / om ons geloof te sterken, 728 : 3
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt. 755 : 2
Van U getuigen dag en nacht./ Gij hebt ze heerlijk voortgebracht. 978 : 1

Getuigenis
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
Gods getuigenis betrouwbaar - / onverstand wordt wijs. 019a : 1
't Getuigenis aan Israël geschonken,/ het heil dat van de hemel heeft geklonken, 078 : 2
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
O God, ik ben van harte zeer verblijd / over de weg van uw getuigenissen. 119 : 6

Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen.119 : 9
Ik klem mij vast aan uw getuigenis,/ o Heer, laat niet vergeefs mij op U hopen! 119 : 12
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33
Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren. 119 : 49
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig. 119 : 52
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen. 119 : 55
Onthoud mij uw getuigenissen niet./ Ik was een schaap en had de weg verloren. 119 : 66

Wij geloven dat een waarachtig getuigenis jegens onze naaste 312
Gij noemt zijn naam, hij is herboren,/vernieuwd door uw getuigenis 315 : 2
Zo zegt ons het getuigenis / door woord en Geest gegeven. 522 : 2
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3
al de getuigenissen,/ die ons zijn aangezegd. 994 : 1

Getij, Getijde
In het bitterste getij / roep ik en Gij antwoordt mij. 086 : 2
De wereld is van U, de wind en de getijden, 089 : 5
Hem, die ons heil gegrondvest heeft./ Vier Hem, de koning der getijden. 095 : 1
Gij, de koning der getijden,/ legt ze achteloos ter zijde. 102 : 12

de maatslag der getijden geeft 204 : 1
Geef in dit donkere getij 242 : 3
Alles vervalt in ’t wisselend getij 247 : 2
’t boos getij terecht gewezen, 352 : 5
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4
Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan: 709 : 1
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden, 823 : 5

Geur
Ruik een bloem, ruik een vrucht, ruik de geuren in de lucht, 008b : 3
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan. 066 : 5
Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren 133 : 3

Om de zalving door een vrouw,/ vreugdeolie, geur van rouw, 558 : 3
De geur van mirre hangt / in milde overdaad 563 : 1
Heeft niet diezelfde geur / als kind hem al omhuld? 563 : 2
de koninklijke geur / van pure mirre kent. 563 : 4
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7
van geur en smaak, van licht en steen,/ uw evenbeeld. 773 : 1
in kleuren en in geuren / vertellen zij van God 979 : 5

Geuren
De poort omrankt met wijsheid / die in de morgen geurt. 819 : 2

Geurig
vochtige gaarde, geurig als toen 216 : 2

Gevaar
‘ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.’/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3

Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar. 023c : 4
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren. 119 : 21

al staat zij aan gevaren bloot 172 : 7
en ’t gevaar dat wij niet achten:/richt U op en strek uw hand! 352 : 2
Ga met God en Hij zal met je zijn:/ bij gevaar, in bange tijden,, 416 : 2
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar! 623 : 5
geen boze duivel, geen gevaar / en geen gebrek aan brood. 737 : 4
De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan, 764 : 4
Hij zal ze wel bewaren / in allerlei gevaren. 863 : 2
de nacht is vol gevaren, de morgen vol gezang. 968 : 3
bescherm haar als een tere vlam,/ behoed haar voor gevaren. 1014 : 1

Gevaarlijk
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3

Geval
Maar later sterft hij bij geval 172 : 11
Hoe Hij het voeget, mij wel genoeget./ Hij maket al na zijn geval. 866: 2

Gevang
Maar twijfel knaagt in het gevang,/ hij vraagt: ben jij de ware? 741 : 3

Gevangen
het samenzijn ervaren./ Wie was gevangen wordt bevrijd, 068 : 2
wolk die de Heer verhulde./ Gevangen de gevangenis! 068 : 6
Ik was gevangen en riep:/ God, en Hij heeft mij geantwoord. 118a : 1
Toen God de Heer uit ’s vijands macht / Sions gevangenen wederbracht 126 : 1
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1
En als wij zijn gevangen,/ te middernacht zendt Hij 146a : 5

Dat wij niet leven gevangen in leegte 200 : 1
Zie Heer hoe wij gevangen zijn 239 : 6
Dat wij niet leven, gevangen in leegte 295 : 2
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen. 376 : 3
Het houdt de nacht gevangen / totdat Hij komt! 461 : 2
Dat de gevangenen bevrijdt / en ons verlost uit schande en schade 530 : 3
De visser is gevangen,/ hij hapte naar het woord, 532 : 2
De visser is gevangen,/ de Heer heeft hem aan boord,/ de Heer heeft hem aan boord 532 : 2
Die liefhad bovenmate,/ die zich gevangen gaf, 581 : 2
Waar wij allen Hem verlaten,/in onszelf gevangen zaten, 584 : 2
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen? 587 : 1
Niet meer beklemd en verdeeld / niet meer in woorden gevangen 773 : voorz.
Ik ben gevangen in zijn stem,/ mijn leven spreekt alleen van Hem. 831 : 9
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd, 871 : 3
Mijn dagen zijn door twijfel overmand,/ ik ben gevangen in mijn onvermogen. 942 : 2
waarin de ander in / gemis gevangen is. 974 : 3

Gevangen houden
houden bergen mij gevangen,/ waar uw heerlijkheid niet troont. 042 : 4

Starre rotsen houden U,/ rots des heils, gevangen. 590 : 3
Gij die alle sterren houdt / in uw hand gevangen, 919 : 1

Gevangen zitten
Ooit zat ik gevangen, kwam jij toen naar mij toe? 585
voor wie gevangen zit of is gewond,/ halleluja, 973 : 3

Gevangenis
wolk die de Heer verhulde./ Gevangen de gevangenis! 068 : 6
Red mij van wie te sterk mij is,/ voer mij uit zijn gevangenis, 142 : 6

komt in de gevangenis 166b : 2

Gevangenschap
en in gevangenschap geraakt,/ maar door Gods woorden vrijgemaakt. 105 : 6

Gevecht
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht. 060 : 2
die voor ’t gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1

Hij won in elk gevecht, hij was een ware held 174 : 1
Het was een weergaloos gevecht,/ het deed de aarde beven, 618 : 4
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht. 682 : 2
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
wie zijn gesneuveld in ’t gevecht / van ’t kwade tegen ’t goed. 870 : 2
want mateloos zijn wij verblind / in ons gevecht met storm en wind. 933 : 2

Geveeg
na het geveeg en geboen van vandaag. 170 : 2

Geven
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
Een boom is hij aan de waterkant / die vrucht geeft op zijn tijd 001a : vz
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Geef mij uw antwoord, doe mij open,/ die mij, als ik ben ingesloten, 004 : 1
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Here mijn God, Gij hoedt mijn leven,/ ik heb het in uwe hand gegeven, 007 : 1
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7
Zie mij, geef mij uw antwoord,/ Heer, Gij zijt toch mijn God; 013b : 2
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf 013c : 2
maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer, 015 : 3
geen graf geeft Gij uw vrome voor ogen. 016a : 3
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13
Hij is de God die mij voldoening geeft / en volken aan mij onderworpen heeft. 018 : 14
De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die ’t heelal volbracht. 019 : 1
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3

Moge de Heer u antwoord geven / als u het kwaad benauwt. 020 : 1
dat God de Here goedertieren / ons antwoord geven moge. 020 : 6
en Gij hebt hem gegeven / een leven dat de tijd trotseert, 021 : 3
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3
Geeft Gij uw woord aan deze wereld,/ Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde, 025b : 3
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
Heer, hoor mijn aanroep tot U,/ geef mij genadig uw antwoord. 027b : 4
Gij die hoog verheven zijt,/ geef de Here heerlijkheid, 029 : 1
geef des Heren naam de eer,/ buig u juichend voor Hem neer. 029 : 1
Levenskracht zal Hij ons geven, ja, zijn volk zal Hij doen leven. 029 : 6
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd. 033 : 8
Zij overal de Heer aanbeden,/ want Hij geeft zijn dienaren vrede! 035 : 10
Geef dat ik niet door 't ruw geweld/ der goddelozen word geveld, 036 : 3
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
Heer, op U wil ik vertrouwen,/op U bouwen./ Geef mij antwoord, o mijn God, 038 : 9
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is. 040a : 2
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
Geef dat lk door U opgericht / kom voor uw aangezicht. 043 : 3
en Israël, in hun grond geplant,/ onder de zon een plaats gegeven. 044 : 1
en heel hun wijde grondgebied / gaf Gij aan Israël om niet. 044 : 2
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
trouw aan 't verbond dat Gij ons gaf./ Wij weken van uw weg niet af, 044 : 9
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3
Maar God geeft voor mijn leven 't onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand.049 : 5
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
Schep in mij, God, een hart dat leeft in 't licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door 's vijands druk: 055 : 1
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2
Staan de mensen mij naar 't leven, Gij zult geven / 't erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd. 061 : 4
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5
De aarde heeft de vrucht gegeven,/ die door de hemel werd verwekt, 067 : 3
God is ons genegen,/ onze God geeft zegen,/ Hij die alles geeft, 067 : 3
De aarde heeft een rijke oogst gegeven,/ God, onze God, zegent ons. 067b : 7
dit is uw woord, dit is uw wet;/ Gij geeft ons nieuwe krachten. 068 : 3
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4
geef aan uw volk standvastigheid,/ o Here God hoogmogend. 068 : 12
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven, 069 : 8

en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13
Geef, Heer, de koning uwe rechten / en uw gerechtigheid 072 : 1
Leve de koning in ons midden,/ geef hem Arabisch goud. 072 : 5
Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen, 072a : refr.
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
Maar Gij gaf een goed geleide / aan het volk dat Gij bevrijdde: 077 : 6
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven 078 : 8
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5
Ik vergat u niet,/ in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken. 081 : 5
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu 081 : 6
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig. 081 : 9
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde; 082 : 3
De Heer beveiligt ons,/ eer en geluk zal Hij geven, 084a : 5
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas. 085b : 3
is David die Mij dient, hem gaf Ik mijn verbond, 089 : 2
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid. 089 : 8
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven. 089 : 8
Gij geeft zijn vijand vreugd, hij neemt de overhand. 089 : 15
dat Gij het mensenkind, uw schepsel, hebt gegeven. 089 : 16
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden; 091 : 5
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen? 094 : 5
Geef aan de Heer, alle geslachten,/ geef aan de Here lof en krachten. 096 : 3
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
naar de belofte eens gegeven,/ het huis van Israël bevrijd. 098 : 2
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./’t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6
Here onze God, bitter was hun lot./Gij hebt hen verhoord,/ ja Gij gaf uw woord. 099 : 7
Overvloed geeft Hij, de Heer,/ tot in eeuwigheid is zijn genade, 100a : 4
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven. 102 : 1
met de dood voor ogen leven,/ Hij zal hun de vrijheid geven. 102 : 9
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil. 103a : 3
Loof Hem, - gij zult Hem geven / de lof van ’t gans heelal; 103a : 4
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer. 105 : 1
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand. 105 : 7
God gaf hun bloei in ’t vreemde land,/ zij namen bijna de overhand. 105 : 8
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in ’t duister aan hun zijde. 105 : 15
Hij gaf hun toornig hun verlangen,/ opdat het hun tot straf zou zijn. 106 : 6
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18
God die de wereld schiep / gaf u de goede rede, 107 : 14

daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede. 107 : 17
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven. 108 : 2
Ik heb mijn liefde hun gegeven,/ geheel mijn hart, geheel mijn leven, 109 : 2
O trouwe Heer, die hebt gegeven / de kennis van uw naam ten leven, 109 : 9
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen 109 : 13
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen. 115 : 3
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen. 115 : 4
omdat Hij u verkoren heeft,/ omdat Hij u genade geeft,/ door Christus, halleluja. 117a : 1
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
O God, geef thans uw gunstbewijzen,/ geef thans het heil door ons verbeid. 118 : 9
Hij heeft mij de ruimte gegeven,/ Hij komt voor mij op als een vriend. 118a : 1
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven. 119 : 10
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
Doe van mij weg de schande en de smaad,/ want Gij hebt uw geboden mij gegeven 119 : 14
Gedenk aan ’t woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
Genade, Heer, Gij die mijn pleit beslecht,/ Gij die mij uw belofte hebt gegeven. 119 : 22
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
Wat Gij belooft hebt, is in eeuwigheid / mij tot een deel en erfenis gegeven 119 : 42
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken. 119 : 57
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren. 119 : 66
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven. 120 : 1
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2
tot goedertierenheid!/Hoor aan de goede tijding:/ Hij geeft in zijn geduld 130 : 4
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7
‘Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen 133 : 3
Geef de God der goden eer,/ jubel voor der heren Heer. 136 : 2
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft, 136 : 12
Ten dage dat ik riep hebt Gij/ gehoord naar mij en kracht gegeven. 138 : 2
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5
Gelukkig ’t volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft! 144 : 6
Zing, mijn ziel, voor God uw Here,/ zing die u het leven geeft. 146 : 1
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht. 146 : 4
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4
Wie maar aan Hem zich houden,/ die geeft Hij alle goed. 146a : 4

Hij geeft ons drank en spijze / in schaarste en in nood.	146a : 5
mag ik, o Heer, u geven / de weerglans van het licht.	146a : 7
Die zich ootmoedig aan Hem geven,/ schenkt Hij een overvloed van leven.	147 : 2
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede.	147 : 5
Aan Israël heeft Hij ten leven / zijn rechten en zijn wet gegeven.	147 : 7
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft,	148 : 4
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft.	150a : 3
Waar Hij het leven geeft	152 : 8
Al zijn werken, geef Hem eer	154b : 1
Geef toch een blijk	155 : 2
Wie honger hebben geeft Hij overvloed	157b : 8
en wie gering is geeft Hij aanzien	157e
al wie Hij ’t aanzijn geeft	160a : 3
God geven alle eer,	160a : 3
dan geef ik jullie eten.’	166a : 5
want God die geeft uit liefde en dat kost dus niets	174 : 3
God redde je leven en Hij geeft het zin!	174 : 3
geeft hij ons in de hand	180 : 1
Dan geef ik je nog meer.’	180 : 3
Maar wat in goede aarde viel gaf zaad	183 : 5
Water dat Ik geef	188 : 2
hoe hij raad en troost wil geven	189 : 3
de maatslag der getijden geeft	204 : 1
die zieken heelt en leven geeft	204 : 6
geven wij stem aan onze dank.	204 : 8
Geef dat ons hart mag zijn gericht	209 : 2
Geven wij stem aan onze diepe vreugde	212 : 1
Hij, die het leven aan ons heeft gegeven,	212 2
geef, o Opgang uit den hoge	213 : 4
Hartslag en adem hebt Gij ons gegeven	217 : 3
wordt ons gegeven en maakt ons blij	219
hebt Gij de nacht uw signatuur gegeven	220 : 3
uw adem geeft ons innigheid en gloed	220 : 4
en kleur geeft aan de dingen	222 : 1
en dauw daal neer en geef het leven glans	223 : 1
Lang leve God, die ons de morgen geeft	223 : 1
Jij opent je hand en geeft ons te eten	228
geef goede God ons nu uw zegen	230
die rust geeft aan het lege lijf	236 : 2
Geef, dat wanneer in duisternis	236 : 5
geef dat ons lied uw lof verspreidt	237: 2
u, Zoon van God, die alles ’t leven geeft en zingen doet: lof en dank!	238 : 2
Geef ons in deze zware tijd	240 : 2
moet ik mijn hart U geven	241 : 3
Geef in dit donkere getij	242 : 3
en ons het licht gegeven hebt.	243 : 1
veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef	243 : 2
geef dat uw Geest mij vergezelt	243 : 5
geef dat het mij genoeg is	244 : 3
voor elke dag, mij hier gegeven	245 : 3
Geef dat wij zonder lijden	246b : 6

geef ons een zachte dood	246b : 6
Wie zich aan U gewonnen geeft	250 : 1
mij zicht op U zal geven	250 : 9
Hij geeft mij dag en nacht	253 : 1
geef mij warmte om te leven	254 : 2
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt	263 : 2
Geef ons elkaar tot licht en liefde	267 : 4
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan	274 : 3
dat wij elkaar gegeven zijn	276 : 3
dat mij herschept en adem geeft	282 : 2
zie het licht dat God gaf in Jezus	286 : 1
Jezus,licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons	289 : 1
Geef ons uw woord, Heer, ontsteek hier het licht.	289 : refr.
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade!	291d
Heer, ontferm U, geef mij antwoord!	293 : refr.
Wees hier aanwezig, woord ons gegeven	295 : vz.
Woord ons gegeven, God in ons midden,	295 : 1
ten Trooster ons gegeven	302 : 4
duurzame kracht die mensen wordt gegeven	304 : 3
blijf trouw aan wie u liefde gaf	310 : 4
En Hij heeft ook gegeven	311 : 3
Geef ruimte aan je naaste	311 : 6
je leven is pas leven / als je ook geven kunt.	311 : 10
De geesten onderscheiden,/gaf God ons als gebod	313 : 3
Geef dat tot U, o Heer / 't woord van uw welbehagen / niet ledig wederkeer'	313 : 5
Heilig ons, dat wij U geven hart en ziel en heel ons leven.	314 : 1
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,/uw licht en liefde ons toegewend	315 : 1
Wie oren om te horen heeft / hore naar de wet die God hem geeft:	320 : 1
een woning wilt hun geven	320 : 3
de adembron die ons te drinken geeft.	324 : 1
Dat woord, waarin ons richting werd gegeven,	325 : 1
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht.	330
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen.	334
Gij hebt uw woord gegeven / nog voor ik U iets vroeg,	345 : 1
Nu ik U heb gegeven / mijn woord op deze dag,	345 : 2
geef dat met heel mijn leven / ik daarvoor instaan mag,	345 : 2
God, die uw woord gegeven, uw Zoon gezonden hebt	345 : 3
Hij zal zijn leven geven, / hij maakt zichzelf tot brood -	346 : 8
O Heer, Gij zult ons breken / en geven aan elkaar,	346 : 10
Schrijf de naam door ons gegeven / in het levensboek ten leven.	347 : 3
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven,	348 : 4
Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven:	349 : 1
mag hij zijn krachten aan het Godsrijk geven.	353 : 4
Leven is gegeven / door het water, nu gaat er	359 : 1
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt,	360 : 4
en dat ons zwakke lichaam leeft / vanuit de kracht die Gij het geeft.	360 : 4
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed.	360 : 5
Het woord, van God gegeven,/brengt ommekeer,	361 : 4
Wie zich aan Hem wil geven / sta steeds bereid.	361 : 5
Gij hebt U zelf gegeven / als zaad voor ons ontkiemd,	365 : 7
Geef mijn geest te leven uit uw overvloed,	374 : 5

Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven.	375 : 2
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,-	375 : 2
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen,	375 : 3
totdat brood en wijn mij geven / deel, o Christus, aan uw leven.	376 : 2
die gewillig hebt uw leven / in de dood voor ons gegeven,	376 : 6
mij riep en zelf U gaf voor mij – o Lam van God, ik kom.	377 : 1
Sterk zo het hart dat voor U klopt / met bloed, door U gegeven -	378 : 5
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf,	379 : 3
waarheid, weg en leven,ons gegeven	379 : 5
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet?	381 : 4
Waarom toch uw geld en uw moeite te geven	382 : 2
Dit brood houdt ons in leven,/door God is het gegeven.	385 : 2
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
Als wij weer het brood gaan breken / dat Gij, Heer, ons geeft:	387 : 1, 2
Als wij samen in de kring staan / om wat Gij ons geeft:	387 : 3
Als wij weer de lofzang zingen / om wat Gij ons geeft:	387 : 4
Als wij zo de toekomst vieren / die Gij, Heer, ons geeft:	387 : 5
Hij gaf aan blinden het gezicht,/de nacht heeft Hij verdreven,	391 : 2
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht.	391 : 2
het geeft zijn voedsel aan de velen,/een weldaad in de wildernis	391 : 2
wij zijn geschapen om te geven,/zo tonen wij zijn beeltenis.	391 : 3
dat het brood ons werd gegeven / als een teken van zijn leven,	395 : 2
Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede.	398
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
naar U, naar alles wat U geven wilt / in brood en wijn.	400 : 5
waaraan Gij ons deel hebt gegeven / door Jezus, uw dienaar.	402a : vz
Wij zegenen U, Vader/om dit weten van leven,/ons gegeven door Jezus, uw dienaar	402b : vz.
Geef ons uw vrede, o Jezus.	409 : 3
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.	412 : 1
Lof zij uw Geest, die ons ten Trooster is gegeven,	412 : 3
Geef dat eeuw in, eeuw uit, ons lied U loven mag,	412 : 6
geef, dat wij bij uw komst onstraffelijk wezen mogen:	412 : 6
Geef ons genadig, goede God,/dat wij nu gaan in vrede.	414
en verhef uw aangezicht / over ons en geef ons licht.	415
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint.	422 : 3
geeft zich voor ons verloren / de Heiland van ’t heelal.	434 : 4
Nu komt de Vorst op aard,/die God zijn volk zou geven;	439 : 1
‘Ik geef aan blinden het gezicht / en oren aan de doven.	446 : 2
Er is een zoon voor ons gegeven,/de Zoon van God die koning is,	448 : 5
Want een kind is ons gegeven,/want een zoon staat ons terzij,	449 : 5
Daarom, dank God, de vrede die Hij geeft	450 : 3
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw.	451 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat God een teken geeft diep in de dood	455 : 4
en mensen zicht geeft op het grote koninkrijk/dat woord woont onder ons onafgebroken	455 : 6
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan	459 : 5
Die naam zal ons ten leven zijn./ Een zoon zal ons gegeven zijn.	460 : 6
Een kind is ons geboren,/een zoon is ons gegeven.	467c
Geef de koning van uw leven / wat de koningen Hem geven,	468 : 2
Hij die je van je schuld bevrijdt / geeft je geluk en zaligheid,	469 : 4
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken,	472 : 2
en geeft ons in zijns Vaders huis / zijn eigen overvloed (2 x)	474 : 4
Ik draag U als geschenken aan / wat Gij mij hebt gegeven.	475 : 1

hebt Gij U mij gegeven.	475 : 2
Geef mij, dat ik door U wense, geef mij door uw kindsheid raad.	478 : 3
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
geef in onze levensdagen / peis en vreê, kyrieleis.	487 : 3
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis	489 : 2
Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond.	489 : 3
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz.
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,	491
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:	503 : 2
Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid.	504 : 4
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn -	507 : 4
o Heer, geef onze opgejaagde zielen	511 : 2
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.	511 : 5
Hij is het die ons ’t leven geeft./ Halleluja, halleluja!	515 : 5
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet!	517 : 3
Wij sterven aan uw goedheid,/ die ons het leven geeft.	517 : 5
mijn koning en mijn bruidegom,/mijn hart wil ik U geven.	518 : 1
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven,	518 : 1
Hij de / mijne,/ die het leven / mij zal geven/ hoog daarboven,	518 : 5
Zo zegt ons het getuigenis / door woord en Geest gegeven.	522 : 2
O God aan ons gegeven.	522 : 3
woord zijt Gij gegeven,/ als een nacht van hoop en vrees,	527 : 5
en vraagt ons, Hem te geven / de rijkdom van ons leven.	531 : 2
Hij heeft en zal ons geven / alles, - het eeuwig leven.	531 : 3
is zelf het licht dat ruimte geeft:/ ons levenslicht, de Zoon van God.	534 : 1
Hij die de armen voedsel gaf/ met overdaad hen kwam verwarmen	534 : 3
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	536 : 4
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn	542 : 3
Geef ons vandaag de moed / het met uw naam te wagen,	552 : 3
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	556 : 4
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit.	557 : 3
geef alle dagen, o / Christus, dit brood ons.	559 : 3
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf.	563 : 1
Maar aan het maal des levens geeft / Hij zich aan hen als brood dat leeft.	565 : 2
Hij geeft zichzelf, zijn vlees en bloed,/ zodat Hij ons volkomen voedt.	565 : 3
als losgeld geeft Hij zich aan ’t kruis / en als ons loon in ’t vaderhuis.	565 : 4
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft.	565 : 6
maar Hij geeft ons moed,/ dat wij leven mogen / met de dood in ’t bloed.	566 : 2
etend van het brood / dat Hij heeft gegeven / midden in de dood.	566 : 3
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,/ met de dood in ’t bloed.	566 : 4
Hij gaf ons zwijgende een teken / en kwam ons voet voor voet nabij,	569 : 2
Hij die ons loskoopt, leven geeft,/ wordt hier geofferd als een beest.	572 : 2
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem ‘t leven gaf	573 : 3
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
Gij hebt U voor ons gegeven,/ Gij neemt op U angst en nood,	575 : 1
die Uzelf ons hebt gegeven / ons in alles bijgestaan,	575 : 6
Geef dat ik trouw mag wezen,/ want Gij zijt trouw en goed.	576 : 5
Die liefhad bovenmate,/ die zich gevangen gaf,	581 : 2
Zij keek naar de Zoon die de Vader ons gaf	583 : 4
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven,	584 : 7
Hij gaat heen, maar Hij blijft bij mij./ Met zijn laatste adem geeft Hij	584 : 8

Ooit was ik een vreemdeling: gaf jij mij onderdak?	585
Weerloos heeft Hij heel zijn leven/zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen.	586 : 2
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen?	587 : 1
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven.	587 : 7
Zij gaan U tegemoet,/ Gij geeft hun taal en teken,	589 : 3
Gij geeft hun vlees en bloed,/ zij mogen niet ontbreken.	589 : 3
voor het menselijk geslacht / in Gods hand gegeven.	590 : 1
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven;	590 : 2
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft	601 : 3
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet.	602 : 4
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden:	609 :3
Met uw adem kunt Gij toch / ons het leven geven?	610 : 3
Een nieuwe naam is ons gegeven.	611 : 2
'Aanschouw de windsels in het graf/Halleluja (2 x)/die Jozef Hem als doodskleed gaf.'	617 : 13
geef ons nu uw genade groot,/ halleluja (3 x)	619 : 5
met zalf, waar elk haar liefde in gaf./ Halleluja.	620 : 2
die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars 't leven gaf,/halleluja!	624 : 2
maar niemand die mij antwoord gaf./ Waar is Hij dan?	626 : 2
Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken,	632 : 1
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht.	634 : 2
De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf,	637 : 2
Jezus leeft! Hem is het rijk / over al wat is gegeven.	641 : 2
Troost en kracht in stervensnood / zal de Levende mij geven,	641 : 4
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf.	646 : 1
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.	647 : 1
zolang ons 't aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd,	653 : 1
Gij zijt het brood van God gegeven,/ de spijze van de eeuwigheid;	653 : 2
zijn ons ter lafenis gegeven,/ zijn doorgebroken in de tijd.	653 : 3
Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt,	653 : 4
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
Gij zijt tot herder ons gegeven,/ wij zijn de schapen die Gij weidt;	653 : 6
O Christus, ons van God gegeven,/ Gij tot in alle eeuwigheid	653 : 7
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God lof geven:	654 : 6
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang!	655 : 2
en al wat gij de Vader vraagt, / zal u gegeven zijn.	656 : 3
elkaar zijn wij gegeven / tot kleur en samenklank.	657 : 1
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank.	657 : 1
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand.	658 : 2
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw	658 : 5
om een leidsman ons te geven / die in alle waarheid leidt,	664 : 1
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd.	664 : 1
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad.	664 : 3
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat.	669 : 9
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat.	669 : 10
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat,	670 : 5
Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd.	671 : 2
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed,	671 : 3
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood,	671 : 4
Eens gaf de heilige Geest / aan velen heldenmoed.	672 : 1
tot teken van uw heil./ Bewoon ons, Geest van God, geef ons uw adem.	673 : 4
met Christus opgestaan. Halleluja!/ Eeuwigheidsleven / zal Hij ons geven	675 : 1

Die Geest geeft ’s Heren woord in kindermonden,	678 : 5
Geeft inzicht en uitzicht, doorbreekt en ontvouwt.	682 : 2
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij.	685 : 4
Wij teren op het woord,/ het brood van God gegeven,	687 : 3
dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven.	687 : 3
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden.	689 : 3
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan,	691 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als wijsheid die ons inzicht geeft	692 : 4
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad.	692 : 4
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht.	695 : 1
Heer, raak ons aan met uw adem,/ geef ons een vergezicht!	695 : 5
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land,	700 : 2
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt,	700 : 3
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven.	704 : 2
Van Hem, de ene Heer,/ gaf het verleden blijk,	704 : 3
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt!	706 : 3
Gevende, moederlijke zoon,/ U werd een mensenkind als wij,	707 : 2
wat God ons geeft. Of aan ’t gemis / der naasten wij niet schuldig zijn.	712 : 3
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond,	712 : 3
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood,	712 : 4
Hij schenkt de levensadem,/ hij geeft de levensgeest,	713 : 2
voor de zegen die Hij geeft,/ zodat elk het leven heeft.	716 : 2
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden	718 : 1
Niet voor schuren,/ die niet duren,/ gaf Gij vruchtbaarheid,/maar opdat op aarde,	718 : 2
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
gegeven door God die ons allemaal kent.	719 : 2
loof God die ze geeft omdat Hij van ons houdt.	719 : 3
wordt aan het volk dat Hem verwacht / de ware troost gegeven.	723 : 1
een ogenblik gegeven / een paasdag die ons wenkt.	731 : 1
God geve mij, Jeruzalem,/ dat ik eens op een dag	737 : 5
dat woord door God gegeven,/ een wrede, zoete wens.	740 : 3
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt.	740 : 4
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft	742 : 5
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend,	744 : 2
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven.	764 : 3
Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog.	750 : 3
en God ook mij van harte / mijn eeuwig erfdeel geeft.	750 : 4
Wat hun door de koning des lichts is gegeven,	752 : 1
zal God een lichaam geven / van onvergankelijkheid.	758 : 3
Zij geven zich uit handen / en leven in de Heer.	759 : 2
Gij zijt de zin van wat wij zijn,/ de hartsfontein / die water geeft	760 : 1
Uw regen geeft regen aan beide,/ uw zon ziet op beide terneer.	765 : 3
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn.	772 : 4
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water.	774
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed	777: 2
wij hebben het van U ontvangen,/ wij geven ’t U uit uwe hand.	778 : 1
Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal,	778 : 3
Geef dat het van ons leert te kijken / naar Hem die ’t licht der wereld is	778 : 4
Kind van God gegeven,/ kind bij God vandaan,	781 : 1, 4
Om liefde te geven,/ nu en altijd.	783 : 3
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn,	790 : 3
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw.	791 : 4

uw vrede aan ons geeft! 792 : 2
door uw hand elkaar gegeven,/ door uw vinger aangeraakt. 793 : 1
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind - 793 : 2
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
Geef mij dat ik van harte zeer / mijn vijand mag vergeven, 796 : 2
zoals Gij mij vergeeft, o Heer,/ en geeft aan mij het leven. 796 : 2
Heer geef mij vleugels dat ik reis / tot door de sluier heen, 798 : 1
Maar Christus gaf mij taal en teken / en ik ben zeker van zijn stem. 800 : 3
Ik zal jou mijn zegen geven,/ je geleiden allerwegen, 805 : 2
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen, 820 : refr.
Gij hebt, o vader van het leven,/ de aarde aan de mens gegeven, 823 : 1
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen, 823 : 4
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar 825 : 3
geef dat wij U herkennen mogen. 826 : 3
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd. 827 : 2
Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,/ dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad, 827 : 3
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / 't hart om te geven 830 : 6
zich in mijn bloed gedrongen heeft,/ als liefde waar ik mij aan geef. 831 : 4
Was zij, die mij het leven gaf / mij maar geworden tot een graf… 831 : 8
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt. 835 : 3
Geef dat uw roepstem wordt gehoord,/ als eenmaal bij de zee. 836 : 2
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2
vervul ons hart, dat wij altijd / ons aan uw liefde geven. 838 : 1
waar liefde wordt gegeven,/ wij uit uw liefde leven. 838 : 4
Ik gaf aan verschopten een stem, een nieuw gezicht. 839 : 3
geloof om veel te geven,/ te geven honderd-in, 741 : 2
Alles houden wat ik heb,/ of mij geven, gaandeweg? 843 : 1
Als wij uw sporen bijster zijn,/ Heer, geef ons denken moed; 848 : 4
Geef ons, o Christus, deel / aan levenslang geluk. 858 : 3
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2
Geef wie is uitgestoten,/ geborgenheid ontbeert 860 : 3
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd. 860 : 4
Want lijf en ziel en leven / heeft ons de Heer gegeven. 863 : 2
Een arts is ons gegeven / die zelve is het leven: 863 : 3
Bewaar ons in uw waarheid, geef ons op aarde vrijheid, 863 : 6
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal, 866 : 1
zodat uw hart zich verblijdt,/ Hij heeft zijn woord u gegeven. 868 : 2
dagelijks heeft Hij u kracht en gezondheid gegeven. / Hij heeft u lief, 868 : 3
Geef onze God de ere! 869 : 1-7
Gij allen die van Christus zijt,/ geef onze God de ere! 869 : 7
Die 't merk draagt van zijn majesteit,/ geef onze God de ere! 869 : 7
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft. 871 : 4
Prijshaar naam die nu en altijd / adem geeft, adem geeft. 877 : 1
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper, 880 : 4
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond. 885 : refr.
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt; 885 : 2
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2

U alleen geef ik eer, Vredevorst, hoogste Heer./ U heb ik lief (4 x) 889
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem. 890 : 2
U geeft mij vleugels, Heer, met de kracht van uw liefde. 891 : refr.
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U, 893 : 1
en nu wij om Hem roepen / geeft Hij ons deze stem. 896 : 6
En wie het wordt gegeven / bespeurt Hem overal 896 : 7
Wat Hij mij heeft gegeven / alleen is minnenswaard. 902 : 2
want God gaf mij ten geleide / op mijn wegen woord en Geest. 903 : 3
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve ’t hart hem weder. 906 : 1
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere. 906 : 3
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven. 906 : 8
Hij geeft na donk’re dagen / een mild en klaar seizoen. 910 : 1
die vogels geeft te eten,/ Hij voedt ons uit zijn hand. 910 : 3
Geef mij, Heer, mij los te zingen / van de wereld en haar strijd; 914 : 1
Zij mijn zingen: doortocht geven / aan uw overzijdse stem, 914 : 2
Geeft Gij ons nu een steen,/ meester, voor brood? 917 : 2
geef ons moed; ’t is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Ik ben gegeven als je brood./ Ik ben in leven en in dood je vriend. 934 : 3
Ik geef je overwinning over dood en pijn’. 936 : 2
Maar U geeft mij kracht als de vijand mij weer vindt. 936 : 3
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
Geef mij, als een die Gij bemint,/ geef, dat ik als uw eigen kind 944 : 4
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft, 947 : 2
om zo in vrede U mijn geest te geven. 949 : 3
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Geef dat hij/zij ademt op uw levensadem,/ en leeft bij U. 956 : 5
Zijn/Haar levensadem keerde weer / tot God, die hem/haar de adem gaf. 960 : 1
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op ’t eind 967 : 5
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit. 971 : 3
een oogst, een dienst van offerand./ Wij geven ’t U uit uwe hand! 972 : 6
Geloofd zij God die eeuwig leeft./ Geloofd Hij die zijn leven geeft! 972 : 10
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed, 977 : 4
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
zij geven van de liefde /van God de Vader op! 979 : 7
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren 980 : 5
Zolang er mensen zijn op aarde,/ zolang de aarde vruchten geeft, 981 : 1
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,/ zijn lichaam is het levend brood. 981 : 4
De oorsprong van leven en licht / is God die zijn woord heeft gegeven 986 : 1
Gij, die geen stenen geeft voor brood,/ wees met uw kinderen in nood; 995 : 1
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2
Kom, geef dat onze handen hen genezen die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
Met zoveel gaven aan ons gegeven,/ voor zoveel leed, zoveel gemis. 1005 : 5
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één. 1006
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1
Geef vrede, Heer, geef vrede / aan allen hier beneden 1009 : 1
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1

Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de aarde wacht zo lang, 1010 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ Gij die de vrede zijt, 1010 : 3
de mensen blijdschap geven / en vredestichters zijn. 1010 : 3
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4

zich(zelf) Geven
Liefde draagt hen meer en meer / die in dienst van Hem zich geven. 903 : 1
Ik wil mijzelf van nu voortaan / blijmoedig aan Hem geven, 909 : 2
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3
Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God. 991 : 8
om zijn naam te prijzen / gaf Hij zon en maan, 993 : 4
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar. 1006
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven; 1014 : 4

Geven om
Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede. 398
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen. 537 : 1
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud. 845 : 3
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu; 903 : 6
Gij die hem/haar toch van harte kent / en zoveel om hem/haar geeft, 963 : 3
zij geven van de liefde van God de Vader op! 979 : 7

te leen Geven
die hem/haar het leven gaf te leen / en die geen God van doden is. 960 : 3

Gevoel
Ons gevoel en ons verstand / zijn, o Heer, zo zonder klaarheid 314 : 2

Gewaad
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom. 019 : 2
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12

gewaden saamgeweven / uit daden die men deed. 384 : 4
Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen, 508 : 1
in stralend gewaad zullen zij Hem geleiden. 752 : 2
Christus die u wil(t) tooien / in het gewaad der schrift, 938 : 1

Gewaarworden
Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar? 686 : 2

Gewag maken
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4

Gewagen
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
Maar ik blijf, Here, op U wachten / en ik gewaag altijd / van uw gerechtigheid. 071 : 8
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2

wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt. 451 : 4

Gewapend
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan 1012 : 2

Gewas
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas. 085b : 3

Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft 742 : 5

Geween
Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven/en op mijn woord, dat met geween en klagen 022 :10
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2

dan wordt ons tot zegen lachen en geween. 418 : 1, 4
U Christus kennen wij alleen,/ U zoekt ons zingen, ons geween. 599 : 3

Geweld
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande, 007 : 2
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden, 010: 3
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
Laat mij niet ten prooi aan mijn haters;/ geweld is hun adem. 027b : 6
Boven ’t bodemloos geweld / heeft de Heer zijn troon gesteld. 029 : 6
God zal de nederlaag bereiden,/ aan hen die bouwen op geweld. 033 : 6
en onze nooddruft veilig stelt / voor onderdrukking en geweld. 035 : 3
Geef dat ik niet door ’t ruw geweld/ der goddelozen word geveld, 036 : 3
heeft mij met geweld bedolven: al uw baren, al uw golven! 042 : 4
Hem, die ’t aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer. 047 : 3
Hier wordt paal en perk gesteld / aan der wereld bruut geweld, 048 : 1
‘Daar ligt hij die God zo verachtte,/ die snoever van geweld, 052 : 4
Zij staan mij met geweld naar ’t leven,/ erkennen God noch zijn gebod. 054 : 1
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld 056 : 1
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1
red Gij mij, treed voor mij in ’t veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld. 059 : 1
die tot mijn onheil hebt besloten?/ Wat stormt gij aan met ruw geweld? 062 : 2
’t Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen. 074 : 13
Wie tot geweld was toegerust,/ van uw vermogen onbewust, 076 : 3
Als Gij, ten oordeel opgestaan,/ het boos geweld hebt weggedaan, 076 : 5
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen. 081 : 12
Al wat zich tot geweld verbindt,/ is opgestaan om eensgezind 083 : 3
die in mateloos geweld / U zich niet voor ogen stelt. 086 : 6
al wie zich met geweld / vergreep aan Gods bevrijden. 092 : 6
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.099 : 3
neergesmeten met geweld./ Ach, mijn dagen zijn geteld. 102 : 5
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door ’t geweld der vlagen brak. 105 : 12
ontketende ’t geweld der golven,/ en heeft Egyptes machtig heer 106 : 5
en in de ballingschap gezonden,/ ten prooi aan wreedheid en geweld. 106 : 19
en als hun ’t lot bejegent / met kommer en geweld, 107 : 18

Bescherm mij, Heer, behoed mijn leven,/ dat door geweld wordt overmand. 140 : 1
Zij maken in hun hoogmoed plannen,/ beramen in hun hart geweld, 140 : 3
Gij hebt getemd het sterk geweld,/ Gij hebt het paal en perk gesteld. 148 : 2
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld 149 : 4

Hun leiders die bouwen op list en geweld 151 : 4
Woedt overal op aarde het geweld 156 : 2
De aarde dreunde van geweld 169 : 3
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft…. 745 : 2
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden 846 : 2
in list en in geweld / kan geen hem evenaren. 898 : 1
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ 't is machtloos geweld ,- 898 : 3
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld, 911 : 1
in uw zacht geweld wil 'k wezen / onvoorwaardelijk uw knecht 914 : 2
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3
beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1

Geweldenaar
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./Geweldenaars treft zijn verbolgenheid. 011 : 2
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11
Te midden van de leeuwen lig ik neer./ Geweldenaars gaan tegen mij tekeer, 057 : 3
Hij zal geweldenaars vertreden,/ maar armen richt hij op. 072 : 1
geweldenaars verjaagt / en 't volk weer op doet leven. 107 : 18
Heer, wil de lasteraars verbannen,/ straf de geweldenaren af. 140 : 7

Geweldig
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om 't verste oord 050 : 2
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.092a : refr.
Geweldig is de Here die zijn voet / plant op de nek van deze watervloed. 093 : 3

want geweldig is mijn God 157b : refr.
Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis, 679 : 1
Geweldige, Gij vult dit huis/en slaat de tongen los, 679 : 4
Immers ik weet het niet / welk een geweldig lied / aan wordt geheven, 746 : 3
Niet in 't geweldige geluid / van stormwind die de rotsen breekt 892 : 1

Geweldiger
Geweldiger dan water en dan wind/ is in de hoogte God die overwint. 093 : 3

Gewelf
glinsterend in het zwart gewelf,/ sterren, ongetelde, - 919 : 2

Gewemel
Zij smaken de vrede in 't aardse gewemel, 752 : 5

Gewennen
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend. 478 : 3
O God, wat zijn wij dwaas geweest,/ dat we aan de vrijheid zó gewenden, 709 : 4

Geweten

Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2
Zij vrezen niet voor God de Heer,/en hun geweten spreekt niet meer, 036 : 1
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten! 082 : 2

Laat uw geweten zuiver zijn 214 : 3
Het bloed van Abel roept nog steeds tot ons geweten 272 : 3

Gewicht

Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3

als een geheim gewicht 242 : 4
De nacht is mij een licht,/ de dood een licht gewicht. 623 : 6
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930

Gewillig

die gewillig hebt uw leven / in de dood voor ons gegeven, 376 : 6
Die gewillig waart ten dode,/ in het duister van de pijn 575 : 2
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten, 906 : 6

Gewinnen

Nog voor Hij enig mens gewon, 325 : 2

Gewis

Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4
Bij U is hem het heil gewis/, wanneer de onheilsdag daar is. 094 : 6
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij 't kwade. 099 : 7
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren. 119 : 49
ja, zijn erfdeel is gewis,/ daar Gods goedheid eeuwig is. 136 : 10

Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4

Hoe maakt Gij onze ziel gewis,/dat God door de geschiedenis 446 : 3

Gewond

dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6

straks ligt hij dodelijk gewond / wanneer zijn rijk vergaat! 506 : 3
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam.. 588 : 2
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
voor wie gevangen zit of is gewond,/ halleluja, 973 : 3

Gewonnen (zich – geven)

Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.' 032 : 4

Wie zich aan U gewonnen geeft 250 : 1
Dat wij onszelf gewonnen geven / aan het bevrijdende bestaan, 816 : 1

Gewoon

Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1

Wij delen, wij delen gewoon het dagelijks brood. 385 : 2
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria. 443 : 1
hier is gewoon / geen koningszoon. 521 : 2
Maar een mens herkent Hem, Hij/ wordt gewoon verzwegen. 528 : 2
gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand. 549 : 3
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft…. 745 : 2
leg maar gewoon je hand / in die van onze Heer. 935 : 1

Gezag

’t Is tegen het gezag van God de Here / en tegen zijn gezalfde vorst gericht: 002 : 1
Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden. 002 : 3
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
De duisternis verslond de dag,/ zo triomfeerde Gods gezag. 105 : 10
Zo zal ik naar Gods woning gaan / en buigen voor zijn groot gezag 132 : 4

totdat door Gods gezag en macht 176 : 4
over ons leven uw gezag 208 : 2
houd ons onder uw gezag 210 : 1
verrees de Heer op Gods gezag./ Halleluja (3 x) 619 : 2
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag, 639 : 2
Maar een oneindig glorierijker dag / staat nog te wachten als op uw gezag 727 : 8
toon ons uw majesteit,/ Messias, uw gezag! 756 : 1
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag, 960 : 2
Want wie hier leeft op zijn gezag,/ die is voor God rechtvaardig, 966 : 4

Gezalfde

’t Is tegen het gezag van God de Here / en tegen zijn gezalfde vorst gericht: 002 : 1
‘Ik wijdde mijn gezalfde tot een koning / op Sions berg, de berg der heiligheid.’ 002 : 2
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
en zijn gezalfde tot een zegen!/ Verlos uw erfdeel allerwegen! 028 : 5
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer 084 : 5
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan. 105 : 5
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7
Aan hem, aan uw gezalfde zoon,/ hebt Gij gezworen bij uw eer: 132 : 8

Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht 455 : 2
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2

Gezang

Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
Ik zal de Heer lofzingen levenslang,/ zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang. 104 : 10
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen. 119 : 65
ons liederen en gezangen / en maakt ons eindelijk vrij. 146a : 5
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen. 149 : 1

U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen. 339abc
Het vuur van onze vreugde,/de gloed van ons gezang 461 : 3
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang 655 : 1
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang! 655 : 2
en zingen bij zijn wederkeer / een nieuw gezang voor God de Heer. 655 : 5
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang, 657 : 3
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest. 657 : 4
vol van gezang / om Hem mag zijn! 725 : 4
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang 750 : 8
tegen onrecht, tegen dwang / richten pelgrims hun gezang. 802 : 4
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val 866 : 1
de nacht is vol gevaren, de morgen vol gezang. 968 : 3
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4

Gezant
speelt zij de rol van een gezant 172 : 2
mag Gods gezant van vrede zijn 172 : 10

Gezeggen
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4

Gezellin
Het werd zijn liefste gezellin, 325 : 3

Gezelschap
De Heer is onze reisgenoot,/ Hij die ons zijn gezelschap bood 646 : 1

Gezeten zie **Zitten**

Gezicht
Hoelang nog, Heer, blijft U mij vergeten?/Hoelang nog laat U uw gezicht niet zien? 013c : 1
die Gij op zijn gezicht / als pijlen houdt gericht. 021 : 6
de spotlach spat van hun gezichten,/ maar U, mijn blijdschap en mijn lied, 031a : 2
geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht. 087a : antif. B
Naar mijn vader zijn gezicht,/ naar het moederlijke hart. 088a : 2
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht. 146 : 4
Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u ’t gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6

het warmt zijn gezicht 181 : 3
Saulus valt op zijn gezicht 189 : 1
hemel, uw schoonheid met stralend gezicht 211 : 1
om het innerlijk gezicht 225 : 2
en de weerglans op ons gezicht zien 289 : 3
levensgloed op ons gezicht 290
Houd uw gezicht voor mij niet verborgen 293 : vz.
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam, 322 : 2
Hij gaf aan blinden het gezicht,/de nacht heeft Hij verdreven, 391 : 2
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht. 424 : 3

‘Ik geef aan blinden het gezicht / en oren aan de doven. 446 : 2
Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister, 448 : 1
verwonderd omdat in een kind / God zijn gezicht aan mensen toont, 502 : 4
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht: 503 : 2
een naam en een gezicht / even weerloos als wij mensen. 527 : 1
heeft een menselijk gezicht,/ aller mensen broeder. 528 : 3
Ik zag een mens, geslagen,/met onverwoest gezicht 529 : 5
Gij zijt voorbijgegaan,/ een vreemd bekend gezicht, 607 : 3
Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht. 669 : 1
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden. 689 : 3
Zie het gezicht van deze Drie:/ een kind in Betlehem, 706 : 2
van zijn gezicht / zingt ons nu voor! 725 : 2
van dag tot dag ontloken,/ zo zien wij uw gezicht. 731 : 3
Als in het vorstelijke licht / voor uw gezicht / wij blinkend staan 760 : 6
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen. 762 : 4
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten. 771 : 1
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht. 779 : 3
Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde, 789 : 1
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt, 821
Ik gaf aan verschopten een stem, een nieuw gezicht. 839 : 3
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Herstel ons naar uw beeld en strijk / het kwaad uit ons gezicht. 858 : 1
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
van het innerlijk gezicht, -/ dat zal dood noch duivel doven. 903 : 3
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven. 906 : 6
Hoe blind vanuit zichzelve is / het menselijk gezicht. 943 : 6
zie het lijden, de onmacht,/ mijn armzalig gezicht. 945 : 3
Zij tekent jou ten voeten uit,/ in vrede jouw gezicht. 963 : 2
wat nog voor ’t oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht; 972 : 8
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
Laat lichten uw gezicht / over de duisternis 974 : 3

Gezin

tussen alle mensen in / in het menselijk gezin. 481 : 2
tot één gezin gemaakt,/ Gods dochters en Gods zonen? 662 : 1

Gezindheid

Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4

Gezond

Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4

Gezegend met gezond verstand 172 : 2
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond. 549 : 2
maar, God, behoed toch mijn gezond verstand 949 : 2

Gezond maken

Wij zijn uiteengevallen,/ o, maak ons weer gezond, 743 : 2

Gezond spreken

verzoen me en verbind mij,/ spreek mij gezond. 860 : 2

Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond 908 : 5

Gezonde
Voor zieken en gezonden / had Hij een woord, een onderdak. 391 : 1

Gezondheid
dagelijks heeft Hij u kracht en gezondheid gegeven. / Hij heeft u lief, 868 : 3

Gids
wees ons een gids in storm en nacht / en eeuwig ons tehuis! 090a : 6
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn. 091a : 2

zij onze gids in deze tijd 209 : 1
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat 263 : 3
De gekke ster / die vindt het fijn / om gids te zijn 521 : 3
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog. 798 : 5

Gier
de gekko en de gier 163a : 2

Gieten
Hij giet zijn eigen Geest in overvloed / op vlees en bloed. 678 : 4

Gift
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid; 701 : 4

Ginds
ginds waar de nieuwe dag ontluikt 248 : 2

Gissen
en uw voetspoor uitgewist:/ geen die nog uw treden gist. 077 : 6

Gister, gisteren
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog. 090 : 3
En duizend jaar gaan als de dag / van gisteren voor U heen, 090a : 4
Gij, dezelfde, gisteren, heden,/ zult de toekomst tegentreden, 102 : 13

er gister al en ook daarvoor 185 : 2
want God, de God van gisteren 311 : 5
en duizend jaren zijn er als / de dag van gisteren hier. 737 : 11
Jezus Christus, gisteren, heden,/ komt voor eens en komt voorgoed! 769 : 6

Gitaar
Het mooist is met gitaren / met trompet, klarinet en met saxofoon 092a : 2

Toeters, drums, viool, trompet, gitaar 223 : 4

Glad
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1

gladde Jakob 165 : 2,3,4

Glans

Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen.	017 : 6
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft.	023a : 3
oprijzen met een glans van tempeltinnen./ Jeruzalem zal Hij altijd beminnen.	078 : 24
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten	089 : 3
Gij, Here, die de glans van onze sterkte zijt,	089 : 8
Gij dooft zijn glans die eens zo stralend had geschenen,	089 : 15
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren.	090 : 4
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven.	090 : 8
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd.	093: 4
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht.	104a : 1
Verhef u, dat uw aangezicht / de hemel met zijn glans verlicht.	108 : 2
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen.	112 : 2
Een glans van heerlijkheid	159b : 3
in wie de glans van Israël mocht gloren	164 : 3
met glans die Hij zal schenken	176 : 2
houd niet uw glans voor ons verhuld	207 : 3
met glans en heerlijkheid verguld	215 : 3
ziet gij een bovenaardse glans	215 : 5
en dauw daal neer en geef het leven glans	223 : 1
verspreid uw glans nog in de dood	241 : 4
Alles verdoft wat glans bezat en gloed	247 : 2
O Gij glans der heerlijkheid / licht uit licht, uit God geboren,	314 : 3
Gij zijt in glans verschenen,/ verschenen voor altijd.	543 : 1, 3
Gij blijft in glans verschijnen,/ ziet ons in glorie aan.	543 : 1
en doet ons mee ontstijgen / in glans die alles heelt.	543 : 3
Zo wordt God in glans gekend;/ Hij, het licht van ons verlangen,	545 : 5
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht.	599 : 2
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur.	700 : 1
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans,	726 : 1
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen.	746 : 2
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam	761 : 4
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ glans van Gods aangezicht.	908 : 1
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven.	919 : 2
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht!	951 : 3

Glansrijk

en glansrijk overstraalt.	517 : 1

Glanzen

Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen.	019 : 2
Zijn troon staat even vast als ’t glanzend firmament.	089 ; 12
In het donker glanst het licht.	261 : 3
wat groeit in groot geduld en in het glanzend licht	455 : 2
het straalt voor onze ogen,/ het glanst uit alle pijn,	543 : 2
Nu glanst de hemel, bloeit het land.	549 : 3
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning.	746 : 1
Hoe glanst bij Gods kinderen het innerlijk leven,	752 : 1
o heimelijk sieraad dat glanst in de ziel,	752 : 7
glanzen van onvergankelijkheid.	760 : 5

het zal geschieden, zegt Hij,/ dat zij weer glanzen als nieuw.	773 : voorz.
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is	813 : 5
Glazen	
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee	726 : 1
Glimlach	
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist,	085a : 1, refr.
leg zo uw glimlach over ons bestaan	274 : 3
Een glimlach van zijn vrede / valt door die woorden heen	666 : 1
Glimlachen	
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land.	107 : 17
Glimp	
Maar als een glimp van de zon,/een groene twijg in de winter,	321 : 2
Werd Gij een verre glimp?/ Heer, zijt Gij onze Heer,/ kom van de kim!	917 : 4
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging.	952 : 3
Glinsteren	
glinsterend in het zwart gewelf,/ sterren, ongetelde, -	919 : 2
Glippen	
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben.	038 : 8
Gloed	
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen.	019 : 2
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed,	068 : 4
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen	069 : 6
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet?	076 : 4
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust.	085a : 1
Ik voelde de gloed van uw boosheid	153: 1
O kroonjuweel, o donkere gloed	176 : 2
uw adem geeft ons innigheid en gloed	220 : 4
verlicht mij, zet mijn ziel in gloed	244 : 1
Verlicht mij, zet mijn ziel in gloed	244 : 1
Alles verdoft wat glans bezat en gloed	247 : 2
dat uw gloed niet kan ontberen	254 : 3
de gloed van uw genade kent	281 : 5
dat Gij zijt de gloed van al wat leeft	324 : 1
U, ieders hartsverlangen,/vervult ook mij met gloed!	441 : 1
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed.	442 : 1
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan	459 : 5
Het vuur van onze vreugde,/de gloed van ons gezang	461 : 3
O zonlicht, mild en mateloos,/uw gloed heeft mij genezen.	475 : 3
wilt Gij ons warmen met / de gloed van uw genade.	500 : 5
In Kana was de gloed geweken,/het vuur bedolven onder as;	526 : 3
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten.	610 : 5
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof:	648 : 2
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin.	669 : 6

Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed, 671 : 3
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel. 673 : 2
versterk in ons de gloed,/ wakker het feestvuur aan. 687 : 2
verterend wat aan onrecht leeft,/ een gloed van mededogen. 691 : 2
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt. 790 : 2
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1

in Gloed staan
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Gloednieuw
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in. 839 : 2

Gloeien
Zie als gras, in 't felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2

Glooien
Gij bergen en glooiende heuvels 154a : 5

Gloren
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren 097 : 6
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7

in wie de glans van Israël mocht gloren 164 : 3
staat als de zon te gloren / bij moeder ophaar schoot./Cantate domino (2 x) 471 : 1
tot over 't ganse wereldrond / de nieuwe morgen gloort. 642 : 2
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2

Gloria
Zing uw gloria ons voor 154b : 1
Wij zingen samen van uw gloria 274 : 3
Gloria in excelsis 299j : 3, 4
Wij spelen en zingen in gloria 309
een wereld lang in gloria! 309
Jij weet nog niet van nee en ja,/van ondergang en gloria. 354 : 2
hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria. 443 : 1,2,3,4
Hoor, heel de engelenschaar / jubelt gloria 471 : 3
Zing nu mede met Maria,/zing nu gloria halleluja,/zing met alle engelen mede 472 : 3
Gloria in excelsis Deo. 487 : 1, 2, 3
dat Hij mensen bemint, mensen bemint / in excelsis gloria. 495 : 1
dat Hij vrede ons brengt, vrede ons brengt / in excelsis gloria. 495 : 2
over leven en dood, leven en dood, / in excelsis gloria 495 : 3
Zing nu: ere zij God, ere zij God, / in excelsis gloria 495 : 4
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria. 496 : 3
Koning Jezus, gloria, / Zoon van God, halleluja. 498 : 1-5
De lier hing aan de wilgen,/misericordia,/God zal ons niet verdelgen,/aan God zij gloria 713 : 4
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria, 713 : 5

Glorie
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2

Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
Eens zag ik in uw tempelhof / U in uw glorie hoogverheven, 063 : 2
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen 097 : 3
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren 097 : 6
God heeft Sion doen herbouwen,/ doet zijn glorie haar aanschouwen.' 102 : 7
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd, 103 : 2
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
Hoog boven alle volken de Heer;/ hemelhoog is zijn glorie. 113a : 2
Glorie aan de Vader almachtig,/ aan zijn Zoon, Jezus Christus, de Heer, 117b : 2
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

De glorie van de Eeuwige 159c : refr.
licht tot glorie van Israël, uw volk 159c : 3
Aan U ons loflied: glorie aan de Vader 217 : 5
Vriendelijk licht van de heilige glorie 238 : refr.
wie uw glorie stralen zag 254 : 1
Kom Jezus, kom, vul dit land met uw Vaders glorie 289 : refr.
Alle eer en alle glorie 305 : 1, 2, 3
U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen. 339abc
U alle glorie, nu en altijd. 402b : allen
dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt! 464 : 10
Glorie aan God en vrede voor de mensen! 477 : 5
glorie aan God, want vrede is / nu hartslag der geschiedenis. 479 : 4
al uw glorie legt Gij af / ons tot redding uit het graf, 481 : 3
Glorie aan God, de overwinning / is ongekend, de vreugde groot; 482 : 1
Heden zult gij zijn glorie aanschouwen / hier is uw God. 490 : vz.
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen, 492 : 3
voor de herder der geringen / tot de glorie van zijn naam. 498 : 5
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
Klaarlichte nacht,/Gods engelenmacht,/brengt glorie aan God in excelsis. 508 : 3
Hulde en eer op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden, 508 : 3
Gij blijft in glans verschijnen,/ ziet ons in glorie aan. 543 : 1
aan haat en hoon onttogen,/ blijft Gij onze glorie zijn. 543 : 2
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood, 574 : 1
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht; 574 : 3
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf; 578 : 1
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren. 587 : 4
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten. 596 : 2
De glorie van de dageraad / verleent een hof zijn pracht, 633 : 2
U zij de glorie, opgestane Heer,/ U zij de victorie, U zij alle eer! 634 : 1, 2
De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren. 678 : 8
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik 725 : 4
Halleluja, halleluja,/ God zij glorie, zingen zij. 726 : 1
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt. 726 : 5
Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijn,/ 't hart dat u huldigt, 746 : 4
de troon van God en zingen / de glorie van het Lam. 747 : 6
en roemen blij / de glorie van uw heerschappij. 749 : 3
het sieraad, de kroon en de glorie van God. 752 : 2

in glorie verschijnen, volkomen en rein. 752 : 6
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1
mens in mensentijd / en wij aanschouwen uw glorie. 882 : 1
De Heer is hier in glorie en luister. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884
Alle glorie aan de eeuwige Heer, alle heerlijkheid en eer. 890 : 1
de glorie van uw daden,/ in tijd en eeuwigheid. 968 : 5
zeg de wereld: Christus' glorie / is op aarde neergedaald. 975 : 2

Gloriekroon
Nu dragen zij met ere / de gouden gloriekroon. 750 : 6

Glorierijk
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer. 066 : 1
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden. 105 : 1

Christus, onze eer en roem,/ heeft glorierijk al onze doem 618 : 6
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1

Glorierijker
Maar een oneindig glorierijker dag / staat nog te wachten als op uw gezag 727 : 8

Glorieus
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit. 008a : 2

Dit is uw glorieuze ondergang;/de niet te peilen afgrond van uw liefde 524 : 3

Gluipen
Hij zal ze, die goden der aarde,/ die gluipen, die mooi praten, moorden, 012a : 2

God (afgod)

Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Hij zal ze, die goden der aarde,/ die gluipen, die mooi praten, moorden, 012a : 2
zich tot de goden had gewend?/ Hij die de hartsgeheimen kent? 044 : 10
de vijand drijft ons voor zich heen / als weerloos slachtvee voor zijn goden. 044 : 10
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
ondieren tegen U te keer,/ de volkeren en hun goden. 068 : 10
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7
God staat in 't midden van de goden,/ Hij heeft hen tot gericht ontboden: 082 : 1
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3
Allen die als goden blonken / zijn bij U in 't niet gezonken. 086 : 3
Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,/ de goden zijn Hem onderdaan; 095 : 2
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven. 096 : 2
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij. Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2
hebt Gij beschaamd, o Heer;/ gij goden, buig u neer:/ Hij heeft uw macht geknot. 097 : 3
Zij hebben roekeloos hun lot / verbonden aan een vreemde god, 106 : 13
die moesten voor hun goden sterven:/ zij deinsden niet terug om snood 106 : 17
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind 115 : 3
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden. 119 : 25
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal, 135 : 8
Wat men ook tot goden wijdt,/ 't is maar schijn en onbezield. 135 : 9
Geef de God der goden eer,/ jubel voor der heren Heer. 136 : 2
Ja, in de tegenwoordigheid / der goden wijd ik U mijn beden. 138 : 1

Voor vreemde goden knielt het neer 177 : 2
Eén is de Heer, de God der goden 310 : 1
er is geen god die zo bevrijdt! 310 : 1
Leugen en laster? Valse goden! 310 : 5
er is geen god die zo bevrijdt! 310 : 5
Hij heeft de boze goden / van al hun macht beroofd 311 :1
Hij heeft ons bevrijd / - geen andere goden zullen wij dienen 312
Gij zult geen vreemde goden / maar Mij alleen aanbidden voortaan. 320 : 1
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw! 466 : 3
geen god onder de goden, / geen engel en geen dier, 538 : 2
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate! 652 : 1
Wij offerden aan goden / ons leven en ons bloed, 743 : 1
Mijn vriend is van mij heengegaan,/ mijn god heeft mij verlaten. 808 : 1
o aarde, hebt gij uw god gezien?/ Toen heeft hij mij gevonden. 808 : 2
Roep, al wie goden zijn ten spot: / de Heer is God, de Heer is God! 869 : 7

Goddank

Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden. 124a

Goddank, wij overdenken / 't geheim van onze Heer, 910 : 2

God(de)loos, Goddeloze

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat, 001 : 1

Gans anders zal ’t de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3
mijn vijand op de kaak./ Ja, Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3
Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen. 009 : 3
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Stoot mij niet van U met de bozen,/ tref mij niet met de goddelozen, 028 : 2
Maar goddelozen gaan / te gronde aan hun eigen kwaad. 034 : 8
Geef dat ik niet door ’t ruw geweld/ der goddelozen word geveld, 036 : 3
Wees niet afgunstig op de goddeloze,/ benijd hem niet die u met onrecht kwelt. 037 : 1
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en ’t godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt. 037 : 10
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze, 045 : 3
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
Gij die goddeloos van zin / heft de hoorn der ijdelheid, 075 : 3
Hoe lang nog zullen, Heer, de bozen,/ hoe lang nog zullen goddelozen 094 : 2
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Heer, wij zijn zondig, wij zijn boos,/ als onze vaderen goddeloos, 106 : 3
De goddeloze roert de mond,/ staat mij naar ’t leven zonder grond. 109 : 1
‘Laat onrechtvaardigen hem richten,/ laat goddelozen hem betichten 109 : 3
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,- 119 : 20
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36
De scepter van de goddeloze / rust niet voorgoed op ’t land 125 : 3
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2

Verlos ons van de boze,/ laat niet de goddelozen 1009 : 3

Goddeloosheid
Zij spotten in hun goddeloosheid,/ bedelven mij onder hun boosheid. 035 : 5

Goddelijk
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
Gij kroont hem als uw bondgenoot / en maakt hem bijna goddelijk groot. 008a : 4
U in gerechtigheid aanschouwen,/ verzadigd met uw goddelijk beeld. 017 : 7
Hij brengt mij op de heerbaan van zijn wetten / en ’t goddelijke recht, 023a : 2
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
aan Davids huis verpand met goddelijke eden? 089 : 17
hunkert het naar het herstel / op uw goddelijk bevel, 102 : 7
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd. 103 : 8
Israël tot kroonsieraaad / van zijn goddelijke staat. 135 : 2

geleidt Hij de zijnen. Zijn goddelijk spoor 151 : 5
Zij draagt haar naam op goddelijk bevel 164 : 1
van het goddelijke woord? 178 : 3
in de ark van ’t goddelijk woord? 178 : 6
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
Om het woord van goddelijk recht / dat Gij tot uw rechters zegt, 558 : 7

O hoofd zo hoog verheven,/ o goddelijk gelaat, 576 : 2
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld. 579 : 3
van goddelijk geduld / en goddelijk beleid 650 : 1
Uw naam is Trooster, Gij geleidt,/o goddelijk geschenk, ons voort, 670 : 2
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet. 682 : 1
een niet te evenaren, / een goddelijk geluid. 747 : 6
Leer ons het goddelijk beleid / der liefde te beamen, 838 : 3
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag, 960 : 2

Goddelijkheid
Aan het kruis verborg zich slechts uw goddelijkheid, 374 : 3

Godenberg
Gij godenbergen voor Gods oog, Gij machten met uw hart zo hoog, 068 : 5

Godenmacht
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4

Godgegeven
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis! 813 : 6

Godgeklaagd
Onze stem breekt van ellende / want ons lot is godgeklaagd. 137a : 3

Godheid
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6

Die met zijne godheid wandelt / op de vleugels van de wind. 478 : 2

Godlof
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven. 119 : 10

Godlof, een kind is ons geboren, een held zal onze koning zijn, 482 : 3
Godlof, de Geest des Heren komt / en heeft het graf ontsloten. 643 : 6
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered. 800 : 4
Godlof, aan ons is toegezegd / dat Gij herleven doet 870 : 2

Godloos zie **Goddeloos**

God-met-ons
die raadsman, God-met-ons zal heten - / die zoon zal ons tot vader zijn! 482 : 3

Godsgeschenk
hij wijst een nieuw bestaan,/ een koppig godsgeschenk. 741 : refr.

Godshuis
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4

Godslasteraar
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4

Godsspraak
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5

Godsrijk
hoopt ook geen mens op ’t komend godsrijk meer 156 : 2
mag hij zijn krachten aan het Godsrijk geven. 353 : 4

Godsstad
De Godsstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen. 046 : 2
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt. 048 : 1
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden. 087 : 1
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!/ Jeruzalem, van ver aanschouwd, 122 : 1

Godverlaten
Omdat zij niet vergeet / wie godverlaten zijn: 650 : 4
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet. 658 : 3

Godzelf
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht. 943 : 6

God-zij-dank
Maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan / door ’t water van de doodsjordaan. 350 : 3

Goed (bn)
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
De dwaas zegt in zijn hart: ‘Er is geen God’,/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
Getrouw zult Gij voor de getrouwe zijn,/ goed voor de goede, voor de reine rein. 018 : 7
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen. 019 : 3
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
daar is het goed rusten. 023f : 1
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten, 025 : 1
God is goed, Hij is waarachtig / en gaat zijn getrouwen voor, 025 : 4
zijt Gij een goede en betrouwbare God. 025c : 1
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg. 025d : 3
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
met gaven groot en goed./ Toen ’t kwaad zich saamtrok om mijn woning, 031 : 17
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
zij laten door de schijn bekoord / wat goed is achterwege. 036 : 1
alom uw vleugelen spreiden. Bij U te wonen, Heer,is goed, 036 : 2
en wees voor wie U kennen goed,/ bevestig ons vertrouwen. 036 : 3
’t verhaal van wat Gij hebt gedaan, / wij hebben het zeer goed verstaan: 044 : 1
Wij wachten, aan U toegewijd,/ uw goede aanwezigheid. 052 : 5
Wij worden door U begenadigd / die heilig zijt en goed 065 : 2
heeft mijn gebed niet afgewezen./ De Heer is goed geweest voor mij. 066 : 7
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
Ja, God is goed voor Israël,/ is waarlijk goed, ik weet het wel, 073 : 1
Maar Gij gaf een goed geleide / aan het volk dat Gij bevrijdde: 077 : 6
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
Trouw zijt Gij in wat Gij doet,/ Gij zijt onvoorstelbaar goed. 086 : 6
Goed is het U te loven,/ uw naam te bezingen. 092b : Antif.B

God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet.	098b : 5
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht!	100b : 2
Loof nu de Heer, want Hij is goed,/ die met zijn liefde ons ontmoet.	106 : 1
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen.	112 : 2
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer.	112 : 3
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere,	112 : 5
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede,	112 : 5
Van harte zoek ik 't heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven.	119 : 22
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden.	119 : 26
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden.	119 : 26
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken.	119 : 27
Ik heb mijn voet van 't kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen.	119 : 38
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven.	119 : 54
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden.	119 : 60
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten.	119 : 64
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten,	125 : 4
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur.	126 : 3
tot goedertierenheid!/Hoor aan de goede tijding:/ Hij geeft in zijn geduld	130 : 4
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open'	131a : 2
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen.	133 : 1
Prijs de Heer, want Hij is goed./ Stem uw snaren en vertolk	135 : 1
Loof de Heer, want Hij is goed,/trouw in alles wat Hij doet.	136 : 1
die ons laaft en die ons voedt./ Eeuwig is Hij trouw en goed.	136 : 12
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide;	143 : 9
Hoe goed is 't hun die bouwen / op Israëls vaste rots,	146a : 2
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed!	146c : 7
Lof zij de Heer, goed is het leven / als 's Heren lof wordt aangeheven.	147 : 1
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed,	150 : 1
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God!	150a : 4

Zijn goede trouw fundeert	152 : 9
loof de Heer, want Hij is goed	154b : 10
Wat was het goed om op aarde te wonen	162 : 6
dan is hij vast wel goed op mij	165 : 2
Maar in Egypte gaat het goed	166a : 3
Hosanna, God is goed	173 : 2
de wereld wordt weer goed en blij	173 : 2
en is niet goed bij zijn verstand	173 : 4
Hosanna, God is goed!	173 : 5
Maar wat in goede aarde viel gaf zaad	183 : 5
Maak ook ons hart tot goede grond	183 : 6
Paulus op het goede pad	189 : 2
Hij wekt ons op, geeft goede moed	205 : 1
want God is met ons, God is goed	206 : 1
dan gaan wij voort vol goede moed	206 : 6
en doen ons werk getrouw en goed	206 : 6
al wie hier wandelt, ziet: het is goed	216 : 2
Dank U voor zoveel goede dingen	218 : 3
De morgen is een goede vriend	222 : 1
en God is goed, is licht, is licht!	222 : refr.
heel de hemel zegt dat Hij groot is en goed	224
God is voor de mensen goed	225 : 1

Voor alle goede gaven, Heer, zij U de dank en eer.	235
tot U, zo groot en goed	244 : 1
en wie zich doof houdt, hoort hem goed	204 : 5
Daar kraait een haan, een goed bericht:	205 : 1
ons deze nacht omgaf met goede zorgen	212 : 2
Loof de Heer, want Hij is goed!	227
geef goede God ons nu uw zegen	230
Ik loof de goede God	253 : 1
Goede herder, als wij slapen, heel deze nacht	268 : 1
Het zegt hoe de goede God	285 : 2
licht dat dit geheim behoedt: God is goed!	287 : 5
’t Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten.	314 : 2
Jezus, goede hoop en haven,	352 : 6
door uw goede Geest gedreven	352 : 7
help ons, Heer, en wees ons goed./Kyrie eleison!	375 : 1
Nu is het de goede, gezegende stonde.	382 : 3
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen.	385 : 4
Geef ons genadig, goede God,/dat wij nu gaan in vrede.	414
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft.	443 : 3
is goed, is God, Gij moet in Hem geloven.	450 : 3
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn	462 : 2
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan?	464 : 1
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel:	469 : 5
Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus’ naam.	469 : 15
een mensenkind van vlees en bloed,/die eeuwig God is, eeuwig goed. Kyrieleis.	470 : 2
grote blijdschap, goede tijd,/dat brengen wij bij deze,	472 : 1
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt.	507 : 3
Door goede machten trouw en stil omgeven,	511 : 1
aan uit uw goede, uw geliefde hand	511 : 3
In goede machten liefderijk geborgen	511 : 7
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in ’t oor,	512 : 1, 6
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed;	518 : 4
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind.	525 : 4
Hij kan hem goed gebruiken,/ die grote visserman,	532 : 4
Hij kan hem goed gebruiken,/de vis die vissen kan,/ de vis die vissen kan.	532 : 4
Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land:	541
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.	547 : 1
uw vrede uit te dragen./ Loof God, want Hij is goed!	552 : 3
Verleen de goeden jouw geluk / en breek het kwade in ons stuk.	572 : 9
Geef dat ik trouw mag wezen,/ want Gij zijt trouw en goed.	576 : 5
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop het schrift van onze zonden	580 : 1
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de schuld van onze handen	580 : 2
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer doornageld boette	580 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer van God verlaten	580 : 4
aan Hem vasthield, ons ten bate - / zie het was zeer goed.	580 : 4
’t Is goed, o Heer,/ Gij hoeft de eer / van God niet meer te staven.	590 : 4
‘Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.’	617 : 8
Aan de deurpost spreekt het bloed / ons van genade, God is goed,	618 : 5
Want hoe de wereld woedt,/mijn Heiland maakt het goed,	623 : 8
O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af,	628 : 7
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed…	635 : 8
draagt ons Gode tegemoet./ Loof nu God, want Hij is goed.	639 : 2

Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan,	642 : 7
want wat gij goed doet is als zaad,/ dat heerlijk op zal gaan.	642 : 7
Christengemeente, jubel nu!/ Dit zijn u goede dagen.	643 : 8
de wereld hemelsbreed / zal goede aarde zijn.	650 : 4
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water,	652 : 2
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
waar Gij ons leidt is ’t goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd.	653 : 6
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor	674 : 2
die goede woorden spreekt / als ik verdrietig ben.	676 : 2
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten.	691 : 3
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad.	692 : 4
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed.	712 : 1
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst.	715 : 3
Waartoe geploegd, als ’t zaad / niet valt in goede aarde?	717 : 1
in uw goede gaarde,/ niemand honger lijdt.	718 : 2
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
dat ieder geleid wordt, geduldig en goed,	719 : 5
Zijn onze lampen wel gereed / en branden ze wel goed,	751 : 4
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen.	762 : 1
dat je je weg niet meer kent / en ’t gaat helemaal niet goed.	785 : 3
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw.	791 : 4
van kracht tot kracht te leven./ In ’t eind is alles goed.	799 : 1
Maar reist gij op uw wijze,/ dan reist gij nog niet goed.	799 : 3
Vrede voor dit huis,/ gegrond op goed vertrouwen.	819 : 2
het goed is, goed om met elkaar / in zijn verbond te leven.	825 : 3
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland.	827 : 1
en kwaad te vergeven / het leven is goed.	830 : 6
opdat wij niet door onze strijd / uw goede trouw beschamen.	838 : 3
Wat zijn de goede vruchten,/ die groeien aan de Geest?	841 : 1
is de Ene, goed is God,/ hemelschat, genadebod.	843 : 3
‘Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed.	846 : 2
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed.	849 : 1
want goed zijn alle dingen / die wij van Hem ontvingen.	863 : 1
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet.	869 : 3
Uw liefde, God, zo wijs en goed:/ wat eens in Adam viel,	870 : 4
Op U vertrouw ik, goede God. (3 x)	887 : 3
vertrouw ik Hem, Hij maakt het goed,/ ik kan het overgeven.	899 : 3
Ik dank U duizend malen, -/ wat zijt Gij goed voor mij!	902 : 6
bronnen, vissen in de stroom. -/overal is ’t goed te wezen.	903 : 4
De Heer moet gij vertrouwen,/ begeert gij de uitkomst goed,	904 : 2
Loopt alles ons ook tegen,/ Hij zal ’t goede doen,	910 : 1
Leer mij volgen zonder vragen;/ Vader, wat Gij doet is goed!	913 : 1
geef ons moed; ’t is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen.	919 : 4
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg	941 : 4
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind.	964
Hoe goed, o Heer, is ’t hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn,	972 : 1
De wereld zegt ons niet de goede woorden aan.	974 : 1
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent,	975 : 1
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet.	978 : 4
in de wind daar is het feest,/ God is goed voor ons geweest.	980 : 4
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed.	987 : 3
Zo hebt Gij alles geschapen;/ het was zeer goed, toen Gij het bezag.	987 : 7

Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God. 991 : 8
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn. 997 : 4
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar. 1006

Goed (zn), het Goede, ten Goede
schenk Hem wat Hij van u verwacht./'Wie', zeggen velen, 'toont ons 't goede?' 004 : 2
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/'t allerhoogst en eeuwig goed? 025 : 6
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Hoe groot is 't goed dat Gij, o Here,/ hebt weggelegd voor hem, 031 : 15
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt. 037 : 1
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
zal in genade ons verhogen./ Zijn hand onthoudt het goede niet 084 : 6
De velden deelt hij van zijn overvloed,/ de Here die ons zegent met zijn goed. 085 : 3
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4
Want God is overstelpend goed,/ die ons in vrede wonen doet. 100 : 4
als de avond van de morgen,/ ja, kwaad vergeldt met goed. 103a : 2
God die de wereld schiep / gaf u de goede rede, 107 : 14
Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen: 107 : 19
ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad. 109 : 2
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
Omwille van het huis / van onze God, de Heer,/ zoek ik voor jou het goede! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Vrede alom en het goede! 122b
Het goede zult ge aanschouwen van Gods verkoren stad / en wat Hij in zijn trouwe 128 : 3
Wie maar aan Hem zich houden,/ die geeft Hij alle goed. 146a : 4

onderscheid van goed en kwaad 178 : 11
Bron van het goede, die ons zo behoedde 212 : 4
Voor het goede dat Hij doet 227
het goede van het land 233
O heilige Geest, ons hoogste goed 302 : 4
Gun dan elkaar het goede, / zo is het ons gegund: 311 : 10
De tafel van samen, de tafel van het goed, 385 : 3
ziet, die 't goed is, dat zo zoet is,/wordt verstoten, wordt veracht. 478 : 1
o bron van al het goede,/ waaruit mijn leven welt. 576 : 4
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor 't eeuwig goed de boze 654 : 3
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin. 669 : 6
verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2
en schenke ons al 't goede / nu en in eeuwigheid. 864 : 5
Lof zij de Heer, ons hoogste goed,/ oorsprong van al het goede, 869 : 1
wie zijn gesneuveld in 't gevecht / van 't kwade tegen 't goed. 870 : 2
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen. 974 : 4

Goed (bezit)

Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing;	019 : 4
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt.	049 : 1
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet,	062 : 6
Te gronde gaat uw heerlijk goed:/ het wordt door evers omgewroet	080 : 5
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare.	119 : 13
Ja, zonder uw geld en uw goed moogt gij komen	382 : 1
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed,	390 : 3
is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed.	843 : 2
Wie heeft zijn geld verloren,/ het goed waarvan hij leeft	896 : 1
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -/	898 : 4
niet mijn have en mijn goed / komt uw eisen tegemoet,	911 : 2
dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x)	1004 : 4

Goed afgaan

en zijn blad niet verliest:/ wat hij ook doet (2 x),/ het gaat hem goed af.	001a : vz.

Goeddoen

als één mij goed doet, dan is Hij het wel.	013c : 3
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen.	014 : 2; 053
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad.	034 : 5
Hij doet hen (sic!) goed en zegent / hun aantal ongeteld,	107 : 18
kwaad doet, zal ’t kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten,	125 : 4
Onder de volken werd gezegd:/ Groots deed de Heer hun goed.	126b
De Heer doet ons goed, een wonder van vreugde!	126b
Bewaar je nuchterheid, doe goed	205 : 2
U kennen doet ons bloeien,/uw liefde doet ons goed.	517 : 3
Sion, verblijd u, want de Here doet / u waarlijk goed.	678 : 2
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan?	977 : 5

Goed gaan

Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind:	010 : 2

het Goed maken

De Heer zal u steeds gadeslaan,/Hij maakt het kwade goed,/Hij is het die u hoedt.	121 : 4
zijn zon tot een verkwikking./ Hij maakt het goed met ons.	799 : 5

ten Goede

Hij, die uw hartenwensen kende,/ zij krachtig u ten goede.	020 : 2
Dat hij trone ons ten goede, dat hem hoede / trouw en goedertierenheid!	061 : 4
in genade, ons ten goede	261 : 2
Keer hun lot ten goede,/licht dat stralen zal!	363 : 3
op weg naar ’t paradijs./ Geleid Gij mij ten goede.	796 : 2
Spreek, dan keert alles ten goede.	837 : 2
Alles wendt Hij mij ten goede, / Hij is bij mij nacht en dag,	903 : 2

te Goeder trouw

Gij zijt te goeder trouw / geweest van het begin. 974 : 5

Goedemorgen
Goedemorgen, welkom allemaal 288

Goedertieren
dat God de Here goedertieren / ons antwoord geven moge. 020 : 6
Gij zijt God, ja Gij alleen,/ goedertieren om ons heen. 086 : 5

Liefde is droever dan de dood -/ o lichaam goedertieren, 808 : 4

Goedertierenheid
Ik zal mij naar uw huis begeven./ Door uwe goedertierenheid 005 : 3
O Heer, onthoud mij uw ontferming niet / en laat uw goedertierenheid 040 : 5
O God, wiens goedertierenheid / zich over mij heeft uitgebreid. 059 : 7
Dat hij trone ons ten goede, dat hem hoede / trouw en goedertierenheid! 061 : 4
Toon ons uw heil en goedertierenheid:/ ik ben, o God, tot luisteren bereid. 085 : 2
rijk in goedertierenheid / voor een hart dat tot U schreit. 086 : 2
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven, 089 : 1
mijn goedertierenheid zal nimmer hem verlaten. 089 : 10
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid, 092 : 1
Ja, Hij is ons getrouw gebleven,/ Hij heeft in goedertierenheid, 098 : 2
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid. 103 : 1
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd ’t westen is van ‘t oosten, 103 : 4
Laat ons nu voor de Here / zijn goedertierenheid 107: 4,7,10,15
Wie wijs is, zal de Here / zijn goedertierenheid 107 : 20
en rijk in goedertierenheid / naar uw beloften mij bevrijdt. 109 : 9
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in ’t strijdperk treden. 109 : 12
Want over ons is, groot en wijd / zijn gunst en goedertierenheid, 117
Stort over mij uw goedertierenheid,/ uw heil, naar uw belofte mij gebleken, 119 : 16
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24
opdat wij zouden vrezen / uw goedertierenheid. 130 : 2
tot goedertierenheid!/Hoor aan de goede tijding:/ Hij geeft in zijn geduld 130 : 4
Want zijn goedertierenheid / zal bestaan in eeuwigheid. 136 : 1
want zijn goedertierenheid / zal bestaan in eeuwigheid. 136 : 13

van uw goedertierenheid. 283 : 4
De aarde is vervuld / van goedertierenheid, 650 : 1
als dienaars tot de oogst / der goedertierenheid. 650 : 5
Voorwaar, het heil is nu nabij,/ uw goedertierenheid. 767 : 3
geduld om te verdragen / en goedertierenheid, 841 : 1

Goedgunstig
Gij waart goedgunstig voor uw land, o Heer,/ in Jakobs harde lot bracht Gij een keer. 085 : 1
Hij is goedgunstig in gerechtigheid,/ Hij wil zich altijd over ons ontfermen. 116 : 3
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60

goedgunstig aangezien 157a : 1

Goedgunstigheid
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2

Goedheid

uw goedheid is zeer groot./ Want wie kan U gedenken,	006 : 3
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel.	023b : 2
Uw trouw en goedheid volgen mij,/ uw liefde, dag aan dag;	023c : 5
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen.	025 : 3
Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd	025 : 5
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,/ dat Hij te vinden is voor die Hem zocht!	027 : 7
mijn angsten kent U en mijn zorgen -/ uw goedheid is mijn toeverlaat,	031a : 4
des Heren goedheid. Zalig hij / die veilig bij hem toeft.	034 : 4
Wees mij, God, in uw goedheid genadig,	051a : 1
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht.	063 : 3
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen.	069 : 8
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden.	079 : 5
hebben met haat uw volk omgeven,/ hoewel zij van uw goedheid leven.	083 : 3
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;	085 : 3
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot.	086 : 5
uw goedheid en uw trouw, o vorst van onze vrede.	089 : 6
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen.	095 : 4
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig.	098d : 2
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw.	100 : 4
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij.	100b : 2
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen.	101 : 1
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,	103 : 1
Hij is een God van liefde en genade,/ barmhartigheid en goedheid zijn zijn daden	103 : 3
Gods goedheid houdt ons staande,/ zolang de wereld staat!	107 : 1
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw.	108 : 2
Laat ieder ‘s Heren goedheid prijzen,/ zijn liefde duurt in eeuwigheid.	118 : 1
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen!	119 : 29
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten.	119 : 33
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen.	119 : 62
ja, zijn erfdeel is gewis,/ daar Gods goedheid eeuwig is.	136 : 10
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen.	145:2
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer.	145 : 3
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden.	145 : 3
want zijn goedheid zegent u	154b : 10
toon deze tijd uw trouw, uw goedheid weer	156 : 1
Wie wil van zijn goedheid dromen	178 : 1
en hij bracht uit zijn vooronder / woorden van Gods goedheid mee	178 : 15
De trouw en goedheid van de Heer	207 : 1
met al uw goedheid om ons zijn	208 : 2
klare zon van trouw en goedheid	213 : 5
die zijn goedheid ons bewijst	225 : 1
Uw goedheid is het licht, wij uw kandelaar!	233 : 3
zijn goedheid heeft,/met al wat leeft,/zijn kinderen bevrijd.	279 : 2.
houd ons dan in uw goedheid vast	281 : 2
Dat uw goedheid mij mag vinden	292 : vz
Ach, ik honger naar uw goedheid,/Zoon des mensen, naar uw zoetheid.	376 : 2
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij	381 : 5
Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag!	412 : 6
zij worden nooit beschaamd, die op uw goedheid bouwen.	412 : 6
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed.	424 : 1

uit goedheid en erbarmen / zelf voor uw komst bereid. 439 : 4
Trouw en goedheid zullen wonen / in het land dat Hij bemint. 498 : 4
Wij sterven aan uw goedheid,/ die ons het leven geeft. 517 : 5
Gods goedheid is te groot / voor het geluk alleen, 650 : 2
Het zaad der goedheid Gods,/ het hoge woord, de Heer, 650 : 6
Al gij die God bemint / en op zijn goedheid wacht, 650 : 7
De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade. 678 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons. 688 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend, 744 : 2
Zo zien wij jaar na jaar / zijn goedheid en zijn zegen. 786 : 1
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart. 849 : 2
Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen. 869 : 4
Ons leven op aarde: fontein vol van goedheid 880 : 2
Moge God je opnemen in grenzeloze goedheid. 953
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed, 977 : 4

Goedheiligman
dat 't rijk van God zou komen: goedheiligman! 744 : 5

Goedkeuren
mijn stilte is vergeven,/ mijn zwijgen keurt Gij goed. 894 : 1

Goedkoop
dan het goedkope leven dat 185 : 2

Goedmaken
want deze tijden zijn u toegemeten,/ maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed. 546 : 5

Goeds
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis! 423 : 3
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig. 528 : 4
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8

Goferhout
hij bouwt een ark van goferhout 163a : 1

Golf
heeft mij met geweld bedolven: al uw baren, al uw golven! 042 : 4
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
God, uw pad was door de golven./ Wateren hebben het bedolven 077 : 6
Uw grimmigheid heeft mij bedolven./ Ik word verbrijzeld door uw golven. 088 : 4
de golven en de wind brengt uw bevel tot vrede. 089 : 4
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding 098c : 2
ontketende 't geweld der golven,/ en heeft Egyptes machtig heer 106 : 5
Hij hief zijn stem en riep,/ toen steigerden de golven, 107 : 11
Hun vege leven spaart Hij,/ de golven maakt Hij stil. 107 : 13

Gij redt mij uit de golven 155 : 8
Schepen varen op de golven 178 : 4
De tijden slaan als golven / over ons hoofd. 361 : 6
Wat wilt Gij dat ik ben,/ een wrakhout op de golven? 603 : 2

de golven in de zee,/ het lange gras buigt door. 676 : 3
Gij komt ons reddend tegemoet / en treedt de golven met uw voet. 933 : 1
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog? 952 : 3

Golfslag
Schepen omhoog gedragen / op golfslag van de dood, 107 : 12

Golven
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2

de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee. 839 : 1

Gooien
Evenals men bij 't openbreken / der aarde 't puin terzijde gooit, 141 : 7

gooi jij alles overboord? 178 : 3

Gorden, Gegord
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd. 108 : 2

gegord met recht en vrede / voor ons uit, - een vorst van vrede. 1012 : 5

Goud, gouden
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
kostbaarder dan zuiver goud / is het woord des Heren. 019a : 4
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast? 037 : 6
en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide… 045 : 4
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed, 068 : 4
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10
Leve de koning in ons midden,/ geef hem Arabisch goud. 072 : 5
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14
Zij hebben niet op God vertrouwd./ Zij maakten zich een kalf van goud, 106 : 8
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken. 119 : 27
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal, 135 : 8
gaat te gronde met het goud,/ waar hij blindelings op vertrouwt. 135 : 9
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2

van de verslaving aan goud en genot 187 : 4
De zon gaat op in gouden schijn 206: 1
De gouden zonne heeft overwonnen 211 : 1
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt 441 : 4
van goud of diamanten zijn…./nog was ze als wieg voor U te klein. 469 : 10
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen 471 : 2

Z’offerden ootmoediglijk mirr’, wierook ende goud	476 : 4
met goud, met wierook en met mirre / aanbaden zij de Zoon van God.	526 : 1
En ooit zal hoog en droog / op gouden fundamenten	603 : 5
Hij brengt mij aan de poorten / van Sions gouden stad.	623 : 9
Daarboven staan de woorden,/ in gouden lijst gevat:	623 : 9
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud.	658 : 5
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven.	689 : 2
O pinksterdag, paasfeest in ’t goud:/ God heeft ons niet verlaten;	699 : 1
voor olie, voor ijzer, voor steenkool en goud,	719 : 3
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer.	737 : 6
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning.	746 : 1
Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon,	747 : 8
Nu dragen zij met ere / de gouden gloriekroon.	750 : 6
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn.	753 : 1
leggend onze gouden kronen / zingend voor uw aangezicht.	754 : 3
Jeruzalem is als een bruid getreden / voor God in wit en goud	766 : 2
Ik weet van een stad die het einde is,/ een stad met een gouden geschiedenis	771 : 2
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud,	776 : 1, 2 ,3
De stad die zij verbeiden / die staat in wit en goud	803 : 6
Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond	908 : 5
Neem mijn zilver en mijn goud,/ dat ik niets aan U onthoud.	912 : 4
De dienst aan Hem is ’t gouden koord / dat allen samen bindt.	969 : 2
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud.	977 : 4
lofprijzen met hun gouden stem / en als de sterren blinken!	977 : 7

Graag

die graag op eigen benen stond	185 : 1
als een die graag zijn dienst verricht	243 : 4
Hij komt, Hij komt met liefde / wil zo graag bij u zijn!	441 : 7
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,	511 : 1
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt.	1006

Graan

Gans anders zal 't de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan.	001 : 3
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan;	065 : 5
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen.	081 : 14
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede.	107 : 17
Dan zult gij staan met most en graan	176 : 5
want als graan is Hij gebroken / woord voor woord.	319 : 5
graan dat brood wordt voor uw volk in / overvloed	319 : 6
Wie weerloos in de aarde / als graan gestorven is,	346 : 9
o Heer, dat Gij gelijk het graan / te gronde gaat om op te staan.	393 : 2
Zoals het graan verzameld is van heinde en ver	402b : vz.
Groen ontluikt de aarde uit het slapend graan,	625 : 1
van het zaad dat stervend / nieuw ontkiemt tot graan.	625 : 2
Liefde staat te wuiven / als het groene graan.	625 : 3
en dat zal kiemen waar Gij waait,/ als levend graan.	679 : 3
Zonnige, moederlijke Geest,/ kus mij wakker als het graan,	707 : 3
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood-	715 : 3
God van het graan, van mensen en de wind,/ blaas uit uw hemel over ons,	715 : 4
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef	737 : 14
De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan,	764 : 4
Heer, zijn wij het zaad van uw akker,/ Gij doet ons ontkiemen tot graan.	765 : 4
o laat ons het dorsen verduren / waarmee Gij het graan onderscheidt!	765 : 6
het graan ontkiemt ternauwernood,/ het sterft om op te staan.	767 : 5

Grabbel (zich te – gooien)

mijn man, die zich te grabbel gooit!	173 : 4

Graf, ten Grave

Naar 't rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen 't graf een helper tonen.	016 : 4
geen graf geeft Gij uw vrome voor ogen.	016a : 3
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen,	023b : 3
'Wat hebt U eraan, als ik doodga / en in het graf word gelegd?	030a : 2
Beschaam wie zich aan U niet storen,/ stoot in het graf hen neer,	031 : 14
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf.	049 : 4
Maar God geeft voor mijn leven 't onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand.	049 : 5
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in 't graf	049 : 5
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd;	049 : 6
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken.	069 : 1
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf.	071 : 6
weldra zal hij ten grave dalen'./ Ik ben een man wiens krachten falen.	088 : 2
die aan de dood zijn toegevallen / en naamloos liggen in het graf.	088 : 3
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?/ Geeft het uw wonderwerken weer?	088 : 6
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf.	094 : 8
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid.	103 : 1

ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen,	109 : 5
Loof Hem die ons ter dood niet overgaf,/ wij zijn gered, wij zijn gered uit ’t graf.	124 : 3
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf.	139 : 4
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf.	140 : 7
ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken.	141 : 7
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog,	141 : 8
van ’t graf weer kan ontsluiten	152 : 8
Gij hebt de dood zijn eigen graf gedolven	155 : 8
De vijand echter vond zijn graf	169 : 4
Soms wordt daar hun graf gedolven	178 : 4
dat ik te ruste ga in ’t graf	243 : 3
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht,	315 : 2
Niet in het graf van voorbij,/niet in een tempel van dromen	321 : 6
O stem door merg en been / verwek mij uit het graf,	323 : 3
Want al het water wast niet af,/dat wij verzinken in het graf,	350 : 2
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf,	379 : 3
al uw glorie legt Gij af / ons tot redding uit het graf,	481 : 3
Zij kiemen uit zijn graf,/ zij bloeien uit zijn wonden,	544 : 3
zij bouwt een monument,/ legt bloemen op een graf.	563 : 1
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf.	583 : 4
Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd?	585
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven;	590 : 2
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf.	592 : 1
Het graf, de moederschoot / zal niet het einde wezen.	604 : 3
Kom dan en spreek / uw woord en breek / zo onze graven open.	610 : 4
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/’Wie wentelt straks de steen ons af?’	617 : 5
‘Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – ’t graf behield Hem niet.’	617 : 11
‘Aanschouw de windsels in het graf/Halleluja (2 x)/die Jozef Hem als doodskleed gaf.’	617 : 13
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag,	619 : 2
De drie Maria’s daalden af / vroeg in de schemer naar het graf.	620 : 2
De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan,	620 : 5
want Jezus Christus triomfeert,/Hij die het graf de rug toekeert./ Halleluja.	621 : 1
Hij heeft het graf verlaten;/ een nieuwe Adam lacht.	623 : 3
die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars ’t leven gaf,/halleluja!	624 : 2
Diep in het graf / is Hij de weg gegaan	625 : 2
Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet.	626 : 1
Wie ik ontmoette sprak ik aan,/ de engelen wenkten bij het graf,	626 : 2
Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in ’t donker graf.	627 : 3
En doe ons de schriften open,/zoals Gij het graf ontsluit,	627 : 5
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja!	628 : 1
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja!	628 : 4
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja!	628 : 6
O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af,	628 : 7
kom uit het graf dat u omsluit,/ kom uit en word geboren!	630 : 2
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van ’t graf ontkomen.	630 : 4
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht	631 : 1
De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf,	637 : 2
Christus in het graf geborgen / is verrezen in de morgen.	639 : 1
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand.	643 : 3
Godlof, de Geest des Heren komt / en heeft het graf ontsloten.	643 : 6
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf	645 : 5

en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf. 646 : 1
begraaft ze in uw graf./ Ten derde male vraagt Gij. 649 : 5
omdat zij niet verlaat / wie toeven in het graf. 650 : 3
Want stokt ons dansen in het graf,/ ook daar leidt God ons uit. 706 : 2
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen. 748 : 2
De nacht is als een graf,/ ontij heerst in het rond. 756 : 8
Al dwalen we ook ten dode af / tot over 't graf,/ voorgoed zijt Gij 760 : 3
Het wordt op de wegen vertreden,/ het valt in een vruchteloos graf, 764 : 3
Als de graven openbreken / en de mensenstroom vangt aan 769 : 4
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs 801 : 8
van Simson, dapper vechter,/ die uit het graf opstaat, 803 : 5
Was zij, die mij het leven gaf / mij maar geworden tot een graf… 831 : 8
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag, 960 : 2
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2

Grafkleed
zijn grafkleed achterlaat, opnieuw begon 223 : 1

Grafsteen
zijn grafsteen weggestoten / en heel de schepping lacht! 623 : 2

Gramschap
en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen 069 : 6
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
Gij die de vlammen van uw toorn bezweert,/Gij hebt U van uw gramschap afgekeerd. 085 : 1
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen. 138 : 3
Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer! 144 : 3
wat zij in trots bezaten,/ keert Hij in gramschap om. 146a : 6

die zal zijn gramschap treffen,/die doet Hij ondergaan. 438 : 3
maar op een hart vol hoogmoed / ziet Hij in gramschap neer. 439 : 3

Grandioos
De grandioze bloemen,/ de bloemen bij de vleet, 979 : 4

Gras
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
naar 't frisse gras en even later / waar water was, fris helder water 023d : 1
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar 't wordt met vuur verbrand. 037 : 7
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4
ze zijn als gras, door zon verdord,/ vervluchtigd als een droom. 090a : 5
Zie als gras, in 't felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2
Zoals gras in hete steppen / voel 'k mijn levenskracht verleppen. 102 : 5
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5

als gras zijn wij, als blaren,-/ wanneer de najaarswind 103a : 3
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3

Gij bomen, gij gras en gij bloemen 154a : 7
in het begin kwam het gras en de bomen 162 : 3
Dank voor gewassen, grassen en bomen 216 : 2
’t Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid! 315 : 3
de golven in de zee,/ het lange gras buigt door. 676 : 3
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen. 678 : 1
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in ’t gras. 783 : 1
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen. 876 : 6
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988

Grasje
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2

Gratie
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 1

dezelfde gratie wekt ook ons tot leven 220 : 3
Een koning bij de gratie Gods,/het onrecht breekt hij en de trots 459 : 2

Grauw
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7

Graven
Zij hebben mij arglistig met hun allen / een kuil gegraven, maar ik ben gered 057 : 4

ten Grave
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat 049 : 4

Grazen
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
een afgodsbeeld dat zij aanbaden./ Zij hebben voor een grazend beest 106 : 8

bloeiden de bloemen en graasde het vee 162 : 3

Grazig
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1

de steppe wordt grazige weide. 508 : 4
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6

Greep
Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan. 032a : 1
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22

Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde, 629 : 3
Dat niet de greep van het verleden / ons achterhaalt en stil doet staan. 816 : 2

Grens
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36
Groot is de Here, groot in krachten,/ er is geen grens aan zijn gedachten. 147 : 2

langs de grenzen van de pijn 210 : 4
Als ik in deze stille tijd / de grens der woorden overschrijd 393 : 1
Hij doorbreekt de oude grenzen, / Hij maakt recht wat is gekromd 498 : 3
Uit uw verborgenheid / voorbij aan onze grenzen, 500 : 1
Uit uw hemel zonder grenzen / komt Gij tastend aan het licht, 527 : 1
Wat draagkracht geeft:/ God neemt de grenzen weg, 579 : 4
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen. 762 : 4
als een wachter aan de grenzen;/ laat mijn licht niet ondergaan. 779 : 5
om de allerlaatste grens te vinden./ Zo vindt hij onverhoeds de dood. 823 : 3
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens, 882 : 2
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015

Grenzeloos
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 5
Moge God je opnemen in grenzeloze goedheid. 953

Gretig
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13

Die in uw lijden zijt terneergezeten,/ leef uw verlosser gretig tegemoet, 546 : 5

Grief
Want Hij weet van uw grieven / en Hij stilt al uw pijn. 441 : 7

Griek
voor de Grieken en de Joden:/ brood gebroken. 567 : 7
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier, 674 : 3

Grieven
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad 031 : 19

vergeef al wie u griefde. 320 : 5

Griffen, Gegrift
uw wet is binnenin mij gegrift.'/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./'t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6

Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
Zijn/Haar naam staat vaster dan in steen / gegrift in Gods gedachtenis, 960 : 3

Grimmig

Gij zult de grimmigen betomen,/ ja allen zullen tot U komen. 076 : 6

Grimmigheid
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
Uw grimmigheid heeft mij bedolven./ Ik word verbrijzeld door uw golven. 088 : 4

Groei
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4

ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn, 790 : 3
O, Christus, bron van lentebloei,/ doop ons in U om onze groei; 817 : 1

Groeien
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1
Boven ’t hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag, 073 : 1
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet. 073 : 4
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
gegroeid stond in Egypteland,/ en hem naar Kanaän verplant. 080 : 4
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 092b : Antif.A
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2

Alles wat op aarde groeit 154b : 6
Het groeit de grond te boven 181 : 3
Zo’n heel klein zaadje groeit langzaam, tak na tak 181 : 5
het groeit en wordt voor iedereen 181 : 6
het groeit, als je volhardt 181 : 7
Dank U dat ik groei 218 : 3
die het brood uit de aarde doet groeien 229 : 1
In het donker groeit het licht. 261 : 1
Licht, groei in de nacht 261 : 2
Zend uw regen uit de wolken / die het groeien doet: 319 : 6
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
wat groeit in groot geduld en in het glanzend licht 455 : 2
Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam. 461 : 2
Zoals bomen mensen tonen / dat er kracht tot groeien is 462 : 5
en eerstelingen van het zaad,/ dat uit uw bloed begint te groeien 510 : 5
Wanneer wij in U groeien / smaakt elke dag ons zoet. 517 : 3
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn, 518 : 3
in al wat groeit en leeft / zijn adem uitgezaaid. 686 : 1
dan zal ik groeien in geloof / tot ik voor U in bloei zal staan. 707 : 3
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 710c
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef 737 : 14
De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot. 740 : 1
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind, 765 : 5
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
Wat zijn de goede vruchten,/ die groeien aan de Geest? 841 : 1
zo laat Gij, zon van mij / in uw licht mij groeien / voor U openbloeien. 906 : 6

Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad, 923 : 1
In de koude van de winter / groeit de lente ondergronds, 982 : 1

Groen
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,/ wijst mij een groene streek; 023c : 1
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar 't wordt met vuur verbrand. 037 : 7
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween. 105 : 12

Maar als een glimp van de zon,/een groene twijg in de winter, 321 : 2
als uw groene ranken; / lam en herder tevens. 379 : 5
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren, 510 : 4
Groen ontluikt de aarde uit het slapend graan, 625 : 1
Liefde staat te wuiven / als het groene graan. 625 : 3
bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen. 678 : 1
Waarlangs de hoge bomen staan,/ het groene levenskruid, 737 : 12
God zal op aarde komen / met groene eeuwigheid. 747 : 1
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan, 753 : 3
De doornstruik maakt plaats voor een groene cipres, 772 : 1
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland. 827 : 1
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen brengt haar mee, 880 : 1
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4
een lichte groene wade;/ en tulp en narcis evenzo: 977 : 2
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1

Groenen
Ik zal als een olijfboom groenen,/ beschaduwd door zijn hand. 052 : 5

Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol, 729 : 2

Groet
Zie, uit de moederschoot van 't morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3

groet van Paulus, alsjeblieft 189 : 3
Voor ieder een groet, het leven licht 222 : refr.
Hoe zal ik U ontvangen,/wat wordt mijn eerste groet? 441 : 1
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1

Groeten
elkander groetend met de zegen / van zijn doorluchte naam. 072 : 6
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
wel saamgevoegd en wel gebouwd,/o schone stede, die wij groeten. 122 : 1
om 's Heren tempel wil ik u,/ o stad van God, met vrede groeten. 122 : 3
Jeruzalem, jij welgebouwde stad,/ jou groeten wij, jouw muur heeft ons omarmd 122a

het woord van den beginne groet 255 : 1
groeten wij elkaar met vrede 287 : 1, 5
met vrede gegroet en gezegend met licht! 430 : refr.
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria. 443 : 1
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht 447 : 3
Groet de dageraad,/heden zal de zon u vinden 453 : 2
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam: 464 : 3
Maria was bereid,/toen Gabriël haar groette/in 't midden van de tijd. 473 : 2
Wij groeten de toekomst, gevat in dit kind. 503 : 1
Gegroet, o kruis in lijdenstijd,/ jij, onze hoop, alleen maar jij. 572 : 9
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag. 576 : 1
licht uit licht, uit God geboren,/ groet ons als de dageraad! 600 : 2
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan! 750 : 4
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet. 849 : 1
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt: 910 : 1

Groeve
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2
en welke sterveling ontkomt er aan de groeve? 089 : 16

Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan 627 : 2
Zij daalt als vruchtbaar zaad / tot in de groeve af 650 : 3
Gij hebt de groeve toegedekt / waarin de korrel viel 767 : 5

Grof
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw Koninklijke tooi, 469 : 11
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4

Grommen
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond. 059 : 6

Grond
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Vaste grond van mijn bestaan,/ waarom ziet Gij mij niet aan? 042 : 5
en Israël, in hun grond geplant,/ onder de zon een plaats gegeven. 044 : 1
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge 068 : 3
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
o grond van al wat is, wat was en ooit zal zijn. 089 : 5
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
Datan, Abiram, ja zij allen / verzwolgen zijn zij in de grond. 106 : 7
De goddeloze roert de mond,/ staat mij naar 't leven zonder grond. 109 : 1
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1

Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3
Ik word in uw grond nooit vergeten./ In U gaat mijn ziel niet teloor. 139a : 3
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3

want Gij zult ons brengen naar heilige grond 151 : 3
dan slaapt het in de grond 181 : 2
Het groeit de grond te boven 181 : 3
op vier manieren kwam het van de grond 183 : 1
Maak ook ons hart tot goede grond 183 : 6
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt 263 : 2
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond. 313 : 4
dorstig en hard deze grond -/zo is het koninkrijk Gods 321 : 2
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan 339d
Gij zult op vaste grond / ons voor het donker sparen. 500 : 1
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond. 523 : 1
en spreiden de mantels / voor Hem op de grond. Hosanna (5 x) 551 : 3
en liefde doorgegeven / tot grond van ons bestaan. 552 : 2
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond. 637 : 2
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood; 745 : 4
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water 773 : 1
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond. 817 : 4
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland. 827 : 1
Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond. 831 : 3
De grond van mijn vertrouwen / is Christus, - in zijn bloed 902 : 2
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1
Als Gij niet zijt / de grond waarop ik sta / de bron waaruit ik put 926
Mijn vaste rots, mijn fundament,/ U bent de grond waarop ik sta. 939 : 1

te Gronde gaan, te Gronde richten
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
Maar goddelozen gaan / te gronde aan hun eigen kwaad. 034 : 8
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar 't wordt met vuur verbrand. 037 : 7
O God, mijn schild, richt ze te gronde,/ want in hun mond is enkel zonde. 059 : 5
Genees zijn dodelijke wonde,/ want het gaat wankelend te gronde. 060 : 1
Want allen die U verre staan,/ zij zullen eens te gronde gaan. 073 : 11
Te gronde gaat uw heerlijk goed:/ het wordt door evers omgewroet 080 : 5
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan, 083 : 6
gaat te gronde met het goud,/ waar hij blindelings op vertrouwt. 135 : 9

o Heer, dat Gij gelijk het graan / te gronde gaat om op te staan. 393 : 2

Grond(e)loos
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep 136 : 3

van de grondeloze zee 178 : 7
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem. 800 : 3
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn. 943 : 2

Gronden, Gegrond
Ik bewaar het wereldrond / op mijn trouw is het gegrond.' 075 : 2

Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide 089 : 6
'Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.' 089a : 2
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur, 104a : 2
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3

O, Schepper God, die alles grondt 236 : 1
om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1
Vrede voor dit huis,/ gegrond op goed vertrouwen. 819 : 2
De ware kerk des Heren,/ in Hem alleen gegrond, 968 : 1

Grondgebied
en heel hun wijde grondgebied / gaf Gij aan Israël om niet. 044 : 2
Gij hebt ons over 't grondgebied / der volkeren uiteengedreven; 044 : 6
Indien Ik honger had, Ik zei 't u niet,/ de hele wereld is mijn grondgebied. 050 : 6

de wateren zijn uw grondgebied 155: 8

Grondvesten
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
Hem, die ons heil gegrondvest heeft./ Vier Hem, de koning der getijden. 095 : 1
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2

Groot, de Grote
De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen. 002 : 1
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.' 002 : 3
gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade. 004 : 1
uw goedheid is zeer groot./ Want wie kan U gedenken, 006 : 3
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in 't strijdperk treden. 018 : 11
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6
Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden 021 : 4
Laat mij U loven in de grote kring / van die U vrezen! 022 : 11
laat uw verheven koning binnen./ Wie is die vorst zo groot in eer, 024 : 4
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht? 024 : 5
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
Grote vloeden stuwt Hij voort / en Hij dwingt ze met zijn woord. 029 : 2
Hoor de grote God der ere!/ Machtig is de stem des Heren. 029 : 2
Ik riep U aan in grote nood: 'Ach Heer, wat winst is in mijn dood? 030 : 4
Hoe groot is 't goed dat Gij, o Here,/ hebt weggelegd voor hem, 031 : 15
met gaven groot en goed./ Toen 't kwaad zich saamtrok om mijn woning, 031 : 17
mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen. 035 : 6
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U! 040 : 7
De Heer is hem een groot en helpend God / op 't bed der bitterheid. 041 : 1
Wij loven en wij prijzen U,/ wij roemen in uw groot vermogen. 044 : 3
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt. 048 : 1
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade, 059 : 6

Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad. 064 : 6
O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht, 068 : 6
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Laat ons de grote naam bezingen / van Hem die Israël leidt, 072 : 7
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd. 072 : 7
toen Gij, groot in heiligheid,/ Jakobs volk hebt uitgeleid. 077 : 4
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht. 078 : 1
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
dat wij met hen uw Naam bezingen:/ God onze Heer doet grote dingen. 078a : refr.
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Gij zijt groot en zeer verheven,/ Gij doet wonderen aan ons leven. 086 : 5
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot. 086 : 5
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4
in eerbied en ontzag uw grote troon omringen. 089 : 3
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen 089 : 8
de hoon waarmee ons thans de grote volken krenken. 089 : 1
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
dat hij Mij toebehoort, zal groot / verschijnen voor elks ogen. 091 : 8
maak wijd en zijd bekend / de grote naam des Heren. 092 : 2
ik juich om uw genade./ Hoe groot zijn uwe werken,/ de werken van uw hand, 092 : 3
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,/ de goden zijn Hem onderdaan; 095 : 2
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam, 096 : 3
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde 097 : 1
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2
Hef hier voor God uw lofzang aan:/ gebenedijd zijn grote naam. 100 : 3
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht! 100b : 2
Tijd is ’t voor uw grote daden,/ eindelijk tijd voor uw genade. 102 : 6
van zijn grote daden meldt / en Jeruzalem vertelt, 102 : 10
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade. 105 : 2
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten. 105 : 13
werd hoog weer opgericht / door zijn groot mededogen. 107 : 5
Help mij, o Heer, naar uw meedogen,/ verlos mij door uw groot vermogen. 109 : 12
de Heer in ’t midden der getrouwen./ Groot zijn de daden van de Heer, 111 : 1
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1
tot waar ze in ’t westen nederdaalt,/ zij ’s Heren grote naam geprezen. 113 : 1
Buig, aarde, voor die grote God en spring en dans voor je Heer; 114a : B
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam. 116 : 6

Want over ons is, groot en wijd / zijn gunst en goedertierenheid,	117
Hoe groot is zijn barmhartigheid / voor allen allerwege,	117a : 2
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht.	118 : 5
Gezegend zij de grote koning / die tot ons komt in ’s Heren naam.	118 : 9
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen,	119 : 8
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden.	119 : 25
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten.	/119:36
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken.	119 : 59
Toen hieven zelfs de heidenen aan:/ ‘De Heer heeft hun wat groots gedaan.’	126 : 1
Gij hebt, o Heer, ons bijgestaan / en grote dingen ons gedaan.	126 : 2
Ik zoek niet met een waanwijs oog / naar wat te groot is en te hoog.	131 : 1
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden.	131a : 1
Zo zal ik naar Gods woning gaan / en buigen voor zijn groot gezag	132 : 4
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer	135 : 5
Die de grote Schelfzee spleet,/ Israël ontkomen deed.	136 : 6
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood.	136 : 9
Groot is des Heren heerlijkheid,/ zij majesteit ten top gestegen.	138 : 3
ben ik door U geweven;/ U bent oneindig groot.	139b : 2
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God.	140 : 5
Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer!	144 : 3
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen.	145 : 1
U lof en dank toezingen?/ Gij zijt zo groot, zo schoon.	146a : 7
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet.	146c : 7
Groot is de Here, groot in krachten,/ er is geen grens aan zijn gedachten.	147 : 2
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht.	149 : 3
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed,	150 : 1
De Heilige van Israël is groot, is nabij!	153 : 4
de groten uit hun macht	157a : 3
ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan	157e
zijn deemoed was zo groot	160a : 2
die blijven in de grote zee	163a : 2
Kom naar Egypte, klein en groot	166a : 8
Jozef zoekt zijn grote broers	166b : 1
Hosanna, groot is God!	173 : 1,4
om Gods grote barmhartigheid	173 : 2
Daar roept God de grote vis	178 : 8
naar het grote Ninevé	178 : 15
ze hebben grote waarde	180 : 2
een boom zo sterk, zo groot	181 : 4
Een jongen met een grote mond	185 : 1
Dag jongen met je grote mond	185 : 2
Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan	210 : 3
heel de hemel zegt dat Hij groot is en goed	224
de grote zon verzinkt in nacht,	237 : 1
parel van grote waarde	241 : 4
Maar Christus brengt met groot geduld / mijn leven aan het licht	242 : 4
tot U, zo groot en goed	244 : 1
uw grote eeuwigheid	244 : 4
Zo zijn er grote zaken	246b : 3
om de kleinen en de groten	299j : 1

Vrede bij kleinen en groten	299j : 4
maar dat het vrucht mag dragen,/uw grote naam ter eer.	313 : 5
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord.	317 : 1
Aanbid Hem in uw daden./Dit is het eerste en grote gebod,	320 : 2
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit,	320 : 4
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed,	350 : 1
want grote dingen heeft de Heer gedaan:	353 : 1
Gij zijt de gave Gods, Gij zijt / de grote Trooster in de tijd,	360 : 2
met vlees en bloed en leven - / o God en Heer, groot is uw eer,/Halleluja!	365 : 7
Kyrie eleison!/Heer, die ons zo grote wonderen doet,	375 : 2
aan uw kind, het doet mij beven./Gij zijt groot, Gij zijt verheven.	376 : 3
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst.	381 : 6
voor al zijn genodigden, groten en kleinen.	382 : 1
op de maaltijd die God aanricht,/ en dat feest wordt groot.	395 : 4
Vol zijn hemel en aarde / van uw grote heerlijkheid!	411
in strijd en zegepraal, uw grote naam beleden.	412 : 2
Grote God, wij loven U,/Heer, o sterkste aller sterken!	413 : 1
Groot is de wereld / en lang duurt de tijd,	420
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam!	430 : a
En wie in groot verblijden / dit kindje kussen wil,	434 : 5
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven alle naar de dood,	437 : 6
in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk.	440 : 3
Wij willen , groot en klein, / die ’t al van U ontvingen,	440 : 4
waarmee wij allen falen , / maar houdt die grote last,	441 : 5
uw grote vreugde binnen, / uw feest, uw liefdesmaal.	441 : 10
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria.	443 : 3
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht.	448 : 1
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
wat groeit in groot geduld en in het glanzend licht	455 : 2
en mensen zicht geeft op het grote koninkrijk	455 : 6
Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad,	466 : 5
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot.	469 : 8
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer,	469 : 10
schoon het uwe grootheid nimmer vatten zal.	374 : 1
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren!	412 : 1
In julci jubilo,/onze vreugd is groot.	471 : 1
grote blijdschap, goede tijd,/dat brengen wij bij deze,	472 : 1
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan -	482 : 1
Glorie aan God, de overwinning / is ongekend, de vreugde groot;	482 : 1
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat,	506 : 3
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg!	507 : 4
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood.	516 : 4
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein.	520 : 6
Hij komt niet uit de grote stad./Hij wordt niet in de koningsburcht geboren,	521 : 1
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad.	521 : 1
Hij kan hem goed gebruiken,/ die grote visserman,	532 : 4
- ook al was de honger groot- / voor zijn tegenspreker.	539 : 2
Christus naar wie wij heten / heeft met zijn groot geduld	544 : 1
Jezus, om uw lijden groot,/ om uw leven en uw dood	558 : 1
Het geeft zich over aan de nacht,/ zo wordt zijn grote werk volbracht.	565 : 1
Heer van mijn hart, U bent gekomen / de nacht door naar uw grote dag,	569 : 4

om mij is het, mijn zonden,/ mijn schuld, mijn grote schuld.	576 : 3
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot.	578 : 2
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel.	578 : 6
Door wat voor grote eenzaamheden / is Hij aan ons voorbijgegaan,	582 : 1
Eeuwige, uw gerechtigheid is groot./Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood.	592 : 3
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning,	595 : refr.
Open ons het vergezicht / op uw groot erbarmen!	610 : 6
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen,	618 : 6
geef ons nu uw genade groot,/ halleluja (3 x)	619 : 5
met grote pracht en heerlijkheid./ Hem zij de lof in eeuwigheid!/ Halleluja (2 x)	622 : 1
Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x)	622 : 2
God heeft de dood beteugeld, zijn grote dag breekt door!	623 : 1
verhard om zijn woord niet te horen,/ Hij is zo groot,	632 : 2
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed…	635 : 8
breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot.	639 : 1
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag,	639 : 2
Gods goedheid is te groot / voor het geluk alleen,	650 : 2
straks, op de grote morgen,/ zien wij Hem allemaal	666 : 2
en met vernieuwde vreugd,/ want God deed grote dingen.	672 : 1
Wij mogen zingen / van grote dingen,/ als wij ontvangen	675 : 1
Zij zullen allen op de dag des Heren,/ de grote, de geduchte, profeteren,	678 : 7
En allen die naar ’s Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen,	678 : 9
Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis,	679 : 1
die grote dingen doet / hier en in alle landen,	704 : 1
van ’s Vaders grote daden./ Zo leven wij om Christus’ wil	723 : 1
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in ’t zoete licht	725 : 2
vonden zij het eeuwig leven / en hun loon bij U is groot.	726 : 4
Jeruzalem, die grote stad,/ mijn God was ik er maar	737 : 9
En Luther zingt er als een zwaan / en Bach, de grote Bach,	737 : 18
Eens komt de grote zomer / waarin zich ’t hart verblijdt,	747 : 1
het bruiloftsmaal bereiden / zijn grote naam ten prijs.	747 : 5
dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan:	747 : 8
en Hij in grote heerlijkheid / het oordeel uit zal spreken.	748 : 1
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal!	750 : 8
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel.	758 : 2
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang	760 : 2
Wij keren allen tot U weer,/ beminde Heer / en grote God.	760 : 4
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering,	761 : 3
Ten dage der grote genade / als God de gebeden beloont,	763 : 5
Want groot zijt Gij en daden groot / zijn door uw hand gedaan;	767 : 5
Hij de grote koning,/ die verzoening bracht.	777 : 3
Groot en wonderbaarlijk / is het werk van God.	777 : 6
Wij zingen God ter ere / in grote dankbaarheid	786 : 1
Hij wordt uw brood en wijn - / en dit geheim is groot.	788 : 3
dat wij samen lachend lopen / in uw grote bruiloftsstoet	793 : 1
Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot.	798 : 3
van onze grote dingen:/ wij weten wat ons wacht!	799 : 4
van David, koning David,/ en van zijn grote zoon,	803 : 5
Tel de sterren in de nacht,/ zo groot wordt jouw nageslacht.	805 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot.	806 : 2
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren.	808 : 4

bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat. 827 : 3
of het zal komen / dat grote geluk. 830 : 1
Ik riep: Gij vraagt te veel van mij./ Gij zijt te groot, ga mij voorbij! 831 : 2
O grote God die liefde zijt,/ o Vader van ons leven, 838 : 1
Wij danken U, o liefde groot,/ dat Christus is gekomen. 838 : 4
de kleinen en de groten,/ houd ze in uw hart besloten. 863 : 5
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer',/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal, 866 : 1
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1
Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader./ Er is geen schaduw van omkeer bij U. 885 : 1
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond. 885 : refr.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond. 885 : refr.
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
Al tonen zich verbolgen / de groten van de tijd, 902 : 5
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1
Jezus, mijn verdriet is groot,/ nog zo jong ging hij/zij al dood. 955 : 1
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan. 971 : 2
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein, 975 : 3
en weten van geen treuren,/ de vreugde is te groot. 979 : 5
om voor elkander te bestaan / in eerbied voor zijn grote naam. 984 : 4
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij. 987 : refr.
Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel; 987 : 5
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn; 997 : 4
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
'Hij heeft de groten neergehaald / en kleine mensen maakt Hij groot'. 1002 : 4
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4

Grootbrengen
geef op uw eigen planting acht / de zoon die Gij hebt grootgebracht, 080 : 6
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt. 080a : 5

En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2

Grootheid
Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid: 063b : 2
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen. 071 : 9
uw grootheid en uw sterkte,/ al wat uw arm bewerkte. 071 : 10
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden. 079 : 5
Aanbiddelijk in grootheid is de Heer,/ ziet Hij alleen maar op de aarde neer, 104 : 9
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen. 145 : 1
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen. 145:2

Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam 780 : 5
Laat zijn grootheid zien en verhoog Hem, totdat iedereen Hem ziet. 884

Grootmachtig
grootmachtige, U roemen. 071 : 5
Met trouw zijt Gij omgord, grootmachtig is uw rijk. 089 : 4
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4

Grootmaken
Gij kroont hem als uw bondgenoot / en maakt hem bijna goddelijk groot. 008a : 4
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4
Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer, 099 : 8
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1

Ik maak uw naam op aarde groot 155 : 9
maakt zich de macht van haat en afgunst groot 156 : 2
Mijn ziel maakt groot de Heer 157a : 1
maar Hij maakt kleinen groot 157a : 3
arme en kleine mensen maakt Hij groot 157b : 7
Met hart en ziel maak ik Hem groot 157c : refr.
in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk. 440 : 3
Die voor de wereld is te groot,/ligt hier in Maria's schoot. 470 : 3
Loof God, gij christenen, maak Hem groot / in zijn verheven troon, 474 : 1
Sterk mij door uw tere handen,/maak mij door uw kleinheid groot, 478 : 4
Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot. 625 : 1
maak uw genade in ons groot,/ een vreugde sterker dan de dood. 722 : 3
Gij zoekt wat is verloren,/ Gij maakt het leven groot. 990 : 2
'Hij heeft de groten neergehaald / en kleine mensen maakt Hij groot'. 1002 : 4

Groots
Hoor hoe Juda's dochters zingen,/ bij de grootse rechtsgedingen, 048 : 3
Onder de volken werd gezegd:/ Groots deed de Heer hun goed. 126b

Gods grootse daden op heel de aarde 153 : 4
Grootse dingen en machtige daden 157c : 3
tot alle vogels zingen in / hun grootse onderdak 181 : 5
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
en schrijft met groots gebaar / waarvoor de liefde staat: 563 : 1
Wonderlijk is het en groots,/ de Davidszoon heeft door zijn dood 618 : 4

Grootspraal
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2

Grootspreken
van die grootspreken in hun waan / en kleinen naar het leven staan. 459 : 2

Grootst
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen.119 : 6

wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren. 946 : 5

Grootvorst
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11

Groot worden
Het wordt van alle liefde groot 181 : 7

Grot
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot. 480 : 2

Grotemondigheid
ja zelfs zijn grotemondigheid 185 : 1

Groter
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48

maak dan jezelf niet groter 311 : 3
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken! 375 : 2

Gruwen
Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw. 041 : 2

Grijpen, Gegrepen
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
wij zijn ontkomen en hij greep ons niet. 124 : 3

Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand. 802 : 5
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte. 824 : 3
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2

Grijs
tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8

Als vader Jakob, oud en grijs 166a : 9

Grijsheid
Maak me in mijn grijsheid niet onmondig./ Verlaat mij niet te zeer, 071 : 10

Gul
God zegent wie met gulle hand 172 : 10
Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand 687 : 3
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land, 700 : 2
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen. 762 : 1

Gulden
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat, 745 : 3

Gulheid
Waar vindt men zoveel gulheid weer / als Jezus heeft voor mij (2 x) 474 : 5

Gunnen
Wij willen in Gods naam getuigen: Hij gunt wat gij begeert. 020 : 3
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5

Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
maar gun mij stem, o Heer,/ dat ik een nieuw geslacht verkondig 071 : 10
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32

zo een en al ontferming gunt Hij ons nu bevrijding 158c : 1
Gun u geen rust bij dag en nacht 176 : 4
Gun dan elkaar het goede, / zo is het ons gegund: 311 : 10
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur 655 : 2
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees. 870 : 5
wijzen en onwijzen / gunt Hij één bestaan. 993 : 4

Gunst
want Hij heeft mij zijn gunst bereid 013 : 3
Zie op mij in gunst van boven,/ wees mij toch genadig, Heer! 025 : 8
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,/ God houdt het oog op hem gericht. 033 : 7
Hij zal gebrokenen van hart / in gunst terzijde staan. 034 : 7
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
uw gunst schonk hun ’t beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
zijn toorn die ’t oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig. 051 : 2
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2
uw gunst is ons van node./ Als brute stieren gaan, o Heer, 068 : 10
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: 089 : 11
Waar is uw gunst, o God, het heil van lang geleden, 089 : 17
Ik verzeker hem eeuwig mijn gunst,/ mijn verbond met hem - het houdt stand. 089a : 4, refr.
Maar ’s Heren gunst zal over wie Hem vrezen / in eeuwigheid altoos dezelfde wezen, 103 : 7
Die gunst heeft God zijn volk bewezen,/ opdat het altoos Hem zou vrezen, 105 : 18
U bij de Schelfzee niet gedachten,/ uw gunsten sloegen in de wind. 106 : 3
zij nu voor mij die naam het teken / dat Gij tot mij in gunst wilt spreken 109 : 9
Aärons huis en Israëls geslacht / doet Hij zijn gunst aanschouwen. 115 : 5
Want over ons is, groot en wijd / zijn gunst en goedertierenheid, 117
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht. 118 : 10
Verlaat mij niet, ik ben U toegewijd,/ verlaat mij niet, laat in uw gunst mij delen. 119 : 3
Van harte zoek ik ’t heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten. 119 : 41
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren 133 : 3
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht. 134 : 1
die de tirannie verdrijft / door zijn gunst die eeuwig blijft. 136 : 11
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep. 145 : 3
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen. 149 : 3
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God! 150a : 4

wees met uw gunst ons hart niet ver; 207 : 2
Gij woudt mij met uw gunst omringen 245 : 1
De dag, door uwe gunst ontvangen 248 : 1
God toont zijn gunst aan ons geslacht. 302 : 1

zijn gunst uit Sion u bestraal' 363
Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,/ dat ik niet weer verdwalen zal; 908 : 6
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed, 977 : 4

Gunstbewijs
O, haal uw hart op aan zijn gunstbewijzen,/ die eeuwig zijn. 022 : 11
God immers heeft zijn gunstbewijzen / vast over ons gesteld. 052 : 1
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?/ Geeft het uw wonderwerken weer? 088 : 6
voor 't wonder van zijn gunstbewijzen. 096 : 1
lezen van zijn gunstbewijzen / en de eeuwen door Hem prijzen. 102 : 8
O God, geef thans uw gunstbewijzen,/ geef thans het heil door ons verbeid. 118 : 9

Gunsteling
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt. 080a : 5

Gunstgenoot
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8
voor al zijn gunstgenoten./ Hij redt u uit de hand / van die u overmant; 097 : 5

Gunstig
neem mijn zonden uit meedogen / gunstig weg, gedenk die niet. 025 : 9
Maar Gij, Heer, richt mij op, dat ik het weet / hoe Gij mij gunstig zijt, 041 : 4
God zij ons gunstig en genadig,/ Hij schenke ons 't gezegend licht 067 : 1
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10
O Here, ons schild van omhoog,/ zie neder met een gunstig oog 084 : 5

Gijzelen
Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,/ dat wij van elke dwang bevrijd 816 : 4

Haag
netjes bijeen gebracht binnen de haag? 170 : 2

Haan
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4

kraait de haan 163a : 2
De haan wist zelfs met zijn geluid 204 : 4
Wie liggen blijven, wekt de haan 204 : 5
De haan kraait en de hoop herleeft 204 : 6
Daar kraait een haan, een goed bericht: 205 : 1

Haar
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd 023a : 3
dat Gij mij bedient,/ dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren, 023f : 4
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd. 040 : 5

Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt. 583 : 1
De hel en zijn trawanten,/ zij krenken mij geen haar. 623 : 5
Met wind in de haren / en zon in de rug ligt 697 : 1
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft. 899 : 2

Haard
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4

Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid/zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken 536 : 3
Jezus, de haard van uw aanwezigheid / zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken. 556 : 3
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur, 700 : 1
Lof zij de Heer die uw huis en uw haard heeft gezegend, 868 : 4

Haast (bijna)
Mijn vege rest zal zonder tegenweer / haast zijn verslonden 022 : 8
‘Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?’/ Zo denkt hij in zijn hart, 041 : 2
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven. 044 : 6
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
het bloeit haast ongestoord,/ niemand komt tussenbeide. 092 : 4
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
en haast van honger stierven,/ neervallend langs de weg, - 107 : 2

De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver. 445 : 1
en Hij heeft overwonnen,/ haast zal het Pasen zijn, 540 : 9
O Trooster lief, berg me in U,/ wij waren haast verloren: 699 : 4
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2

Haast (spoedig)
tegen die Hem vleit / in arglistigheid / zal Hij haast zich keren. 081 : 13

Haast (gejaagdheid)

Mijn hart vergeet de wereld / van haast en regeldruk.	480 : 1
hun herders laten hen alleen,/ zij gaan, zij gaan met haast	507 : 3

zich Haasten

Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij.	038 : 12
Haast u om mij te redden, God!/ O Heer, doe uw verlossing dagen.	070 : 1
Maar ik ben arm, zie mijn ellende./ Haast u tot mij, bevrijd mij, Heer!	070 : 2
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen.	119 : 23
'Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.'	617 : 16
zij moeten zich niet haasten,/ die leven van de hoop.	991 : 1

Haastig

Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God.	039 : 5
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken;	040a : 5
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen.	056 : 3
de handen haastig naar U uit,/ ook daar zult Gij regeren.	068 : 11
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven.	102 : 1
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide.	109 : 1
Maar haastig klimt hij in een boom	186 : 1
Kom haastig, licht der wereld, en leid ons allemaal	441 : 10
Zouden wij niet haastig eten,/ gaandeweg Hem tegemoet,	769 : 6
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij.	773 : voorz.

Haat

wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat.	007 : 2
Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd.	018 : 14
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt.	027 : 6
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten,	031 : 13
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat.	035 : 6
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande.	035 : 7
Doe mij ontkomen aan hun haat,/ o Heer, mijn toeverlaat.	043 : 1
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze,	045 : 3
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen.	062 : 3
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd	076 : 1
hebben met haat uw volk omgeven,/ hoewel zij van uw goedheid leven.	083 : 3
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd.	105 : 9
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand,	106 : 5
De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen.	109 : 1
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden.	112 : 4
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd.	120 : 2
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft,	146c : 6
maakt zich de macht van haat en afgunst groot	156 : 2
een zee van vrede, alle haat verstomt	223 : 3
U redt mij ongeschonden,/uit alle haat en nijd.	441 : 4
Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd.	441 : 9
aan haat en hoon onttogen,/ blijft Gij onze glorie zijn.	543 : 2
Gij die alles hebt gedragen / al de haat en al de hoon,	575 : 2
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat.	636 : 1
Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij,	649 : 5

Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
Weer teisteren de machten / van duisternis en haat 743 : 3
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
de haat onzer twisten en veten / en gaan wij naar Hem op pad!' 770 : 2
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd. 861 : 1
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3

Hagel
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6
Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken, 148 : 3

Hagelstorm
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13

Haken naar
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36

Halen
En was ik stom, ging ik verdwalen,/ Hij keerde om om mij te halen. 023d : 2

tenzij de duif die nederdaalt / ons uit de hoge vrede haalt. 350 : 2
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
God, U ziet ons zitten, U haalt ons uit de nacht. 854

erbij Halen
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 : refr.

het Halen
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7

Half
wil zich maar half vertonen 246b : 3

Halleluja
Leer ons, o Heer, wat de weg is ten leven. Halleluja (2 x) 016a : refr.
Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer,/ Halleluja, halleluja! 067a : refr.
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja. 103b
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,/ alles in allen zal Hij triomferen. 104 : 10
Prijs, halleluja, prijs de Heer,/ gij 's Heren knechten, immermeer 113 : 1
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan! 117
omdat Hij u verkoren heeft,/ omdat Hij u genade geeft,/ door Christus, halleluja. 117a : 1
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja. 117b : refr.
Halleluja, loof de Heer,/ prijs zijn naam en majesteit, 135 : 1
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x) 146c : 1
Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x) 146c : 3
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x) 146c : 5
Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u 't gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6
Love dan ieder die Hem vreest / Vader en Zoon en Heilige Geest! / Halleluja! (2 x) 146c : 7

Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt, 148 : 1
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij watervloeden die Hij dwingt; 148 : 3
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen. 149 : 1

Het Halleluja als refrein 173 : 3
Halleluja!/ Wat, Galileeërs, staat u te staren? 660
Ten hemel opgevaren is,/halleluja,/Christus, die Heer en koning is,/halleluja. 661 : 1
Nu zit Hij aan Gods rechterhand, halleluja,/heerst over hemel, zee en land, halleluja 661 : 2
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja. 661 : 3
De Heer verleent zijn majesteit, halleluja,/aan Davids Zoon in eeuwigheid, halleluja. 661 : 4
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja. 661 : 5
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja. 661 : 6
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
met Christus opgestaan. Halleluja!/ Eeuwigheidsleven / zal Hij ons geven 675 : 1
als wij herboren / Hem toebehoren,/ die ons is voorgegaan. Halleluja! 675 : 1
de macht aanvaarden / en onze koning zijn. Halleluja! 675 : 2
en in U weten,/ dat wij Gods kinderen zijn. Halleluja! 675 : 2
Halleluja, halleluja,/ de Drieënige in zijn troon! 705 : 1
Halleluja, halleluja,/ere zij het Lam gewijd. 705 : 2
Halleluja, halleluja,/ loof de koning, heel zijn kerk! 705 : 3
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer, 705 : 4
Halleluja, halleluja,/ lof zij U, der heren Heer! 705 : 4
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ om alle goede dingen,/ halleluja, 713 : 1
Gij zendt uw zegeningen / halleluja. 713 : 1
Zijn woord zal ons genezen,/halleluja,/zoals het was voor dezen/ in Galilea. 713 : 4
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria, 713 : 5
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja 713 : 5
Halleluja, halleluja,/ God zij glorie, zingen zij. 726 : 1
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd! / Halleluja, halleluja! 727 : 1
Gij hebt uw pelgrims veilig thuisgebracht. Halleluja, halleluja! 727 : 2
tot aan de tijd die Gij hebt toegezegd,/ Halleluja, halleluja! 727 : 3
wij in de wereld, wachtend op Gods Zoon./ Halleluja, halleluja! 727 : 4
dat ons de zege bijna nog ontging./ Halleluja, halleluja! 727 : 5
trompetgeschal dat Gij weerklinken doet!/ Halleluja, halleluja! 727 : 6
God die de moede strijders binnenhaalt./ Halleluja, halleluja! 727 : 7
heel ’t heir der heiligen tot U naderen mag./ Halleluja, halleluja! 727 : 8
van vreugde stralend, scharen ongeteld./ Halleluja, halleluja! 727 : 9
U lovend, Vader, Zoon, heilige Geest!/ Halleluja, halleluja! 727 : 10
Gij slapenden, ontwaak/ de bruidegom genaakt!/ Halleluja, 749 : 1
Daar klinkt het halleluja / in volle zuiverheid, 750 : 7
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand, 763 : 4
en op te vangen wie zijn thuis verloor,/ halleluja, 973 : 1
wie dorst of hongert wordt gevoed,/ halleluja, 973 : 2
voor wie gevangen zit of is gewond,/ halleluja, 973 : 3
uw liefde, hoop, geloof – uw zonneschijn./ Halleluja! 973 : 4

Hallo
‘Hallo zeg’, zei Naäman, ‘kom ik daarvoor hier? 174 : 2

Halm
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4

voor wie de halmen buigen - / tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 4
Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot. 625 : 1
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
Er ruisen halmen op de akker / waar zich het zaad verloren gaf. 978 : 2

Hals
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3

met lamsvel aan je hand en hals 165 : 3

Halsstarrig
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27

Halverwege
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen, met een hart voor wie gebroken 812 : 2

Hamer
een hamer die de rotsen splijt,/ een God die aan ons mensen lijdt. 831 : 5

Hameren
Het hamert in mijn hart: Hij hielp me en ik zing van Hem: 013c : 3

Hamster
de hamster en de huisjesslak 163a : 2

Hand

'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
ik was in kwaad verblind./ Komt mij uw hand kastijden, 006 : 1
Here mijn God, Gij hoedt mijn leven,/ ik heb het in uwe hand gegeven, 007 : 1
Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande 007 : 2
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Aanschouw ik 's nachts het kunstwerk van uw handen 008 : 3
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3
Gij zijt de Heer, o God, die alles ziet / en alle moeiten opneemt in uw hand! 010 : 5
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 : 4
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden. 018 : 7
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13
De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
Heer, ik hef mijn hart en handen / op tot U, beslecht mijn zaak. 025 : 1
milde handen, vriendelijke ogen / zijn bij U van eeuwigheid. 025 : 3
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
Ik was mijn handen rein,/dat ik bij hen mag zijn,/ die in een stoet om uw altaar 026 : 3
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld 026 : 4
Ik hef mijn hand naar waar Gij zijt,/ verborgen in uw heiligheid. 028 : 1
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
In uwe handen, God almachtig,/ beveel ik nu mijngeest. 031 : 4
zij roven U de eer./ Maar ik leg in uw trouwe handen 031 : 5
Maar ik vertrouw op U, mijn tijden / o Heer, zijn in uw hand; 031 : 12
maak mij dan niet te schand!/ Ach, kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
dat om mij heen is uitgezet / mijn geest beveel ik in uw handen. 031a : 1
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4
Nederlaag en zege / zijn alleen gelegen / in des Heren hand. 033 : 6
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen 045 : 2
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob 't land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
Recht is in uw hand, o Heer,/ Sion jubelt U ter eer. 048 : 3
Maar God geeft voor mijn leven 't onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand.049 : 5
Ik zal als een olijfboom groenen,/ beschaduwd door zijn hand. 052 : 5
Want vreemden smeedden een complot / en hebben hun hand opgeheven. 054 : 1
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1
Kom, Heer, mij uit de hand bevrijden / van die mij haten en bestrijden; 059 : 1

Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van ’s vijands land? 060, 108 : 4
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,/ door uw hand word ik vastgehouden. 063 : 3
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.
Gij houdt het oordeel in uw handen,/ de aarde is uw domein. 065 : 3
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht. 066 : 5
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
de handen haastig naar U uit,/ ook daar zult Gij regeren. 068 : 11
en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Verlos, o Heer, mij uit de handen / van wie mij naar het leven staan. 070 : 1
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
Gij zijt het die door uw geduchte hand / des leviathans koppen hebt gespleten, 074 : 8
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen. 074 : 10
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand. 075 : 1
’t Is de Heer die in zijn hand / een beker heeft die Hij vult 075 : 5
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5
Nu de druk mij overmande,/ hef ik tot de Heer mijn handen, 077 : 1
Mozes’ en Aärons hand / voerde ’t in een veilig land. 077 : 6
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
bij ’t volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan ’t heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19
als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen. 078 : 23
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt. 080a : 5
toen des Heren hand / aan Egypteland / machtig is gebleken. 081 : 3
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
zal in genade ons verhogen./ Zijn hand onthoudt het goede niet 084 : 6
Heer, die het al in handen houdt,/ welzalig die op U vertrouwt. 084 : 6
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Voor U, o Heer, zijn zij verleden./ Zij zijn van uw hand afgesneden. 088 : 3
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen. 088 : 5
Wij loven, Heer, de macht van uw verheven hand, 089 : 6
Mijn hand is hem tot steun, mijn rechter arm zijn kracht. 089 : 10
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10
Ja, wat Gij hebt gebouwd, breekt Gij met eigen handen. 089 : 15
O laat ons, Here God, niet vallen uit uw hand. 089 : 17
Bevestig wat de hand heeft opgevat,/ het werk van onze hand, bevestig dat. 090 : 8
Al vallen duizenden in ’t rond / door ongeziene handen, 091 : 4
Ja, zij zijn om u als een wacht,/ zij dragen u op handen; 091 : 6
Zij zullen je op handen dragen / door een woestijn van hoop en pijn. 091a : 2
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen. 092 : 1
ik juich om uw genade./ Hoe groot zijn uwe werken,/ de werken van uw hand, 092 : 3
als palmen opgericht./ Hun lot zal in zijn hand zijn. 092 : 7
Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God. 092a : 3
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand. 095 : 2
Hij trekt met ons de diepte door./ Zijn hand zal ons als schapen leiden. 095 : 3
Breng aan de Heer met reine handen,/ breng aan de Here offeranden, 096 : 4

Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2
voor al zijn gunstgenoten./ Hij redt u uit de hand / van die u overmant; 097 : 5
Zijn volk is veilig in zijn handen./ Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd. 098 : 2
Rivieren klappen in de handen,/ de bergen jubelen het uit. 098 : 4
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm. 098d : 1
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen. 102 : 4
Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven, 102 : 5
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 104 : 8
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand. 105 : 7
en tekenen van ’s Heren hand / geschiedden in Egypteland. 105 : 10
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand, 106 : 5
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
aldus in eigen handen namen,/ niet horden naar de Heer, hun God. 106 : 11
aldus in eigen handen namen,/ niet hoorden naar de Heer, hun God. 106 : 11
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn, 106 : 12
had Hij hen niet gehoord / en bij de hand genomen. 107 : 2
hief Hij hen uit de diepe / onmacht met sterke hand. 107 : 6
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven. 108 : 2
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht 115 : 2
Des Heren hand is hoog verheven / des Heren rechterhand is sterk. 118 : 6
Dit werk is door Gods alvermogen,/ door ’s Heren hand alleen geschied. 118 : 8
Ik strek mijn hand naar uw geboden uit,/ die heb ik lief en die zal ik begeren. 119 : 18
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden. 119 : 48
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1
waar Hij hen heeft geplant,/ opdat zij niet de hand naar ’t boze 125 : 3
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem. 134 : 2
Hef uw handen op naar het heiligdom / en zegen de Heer. 134a : 2
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
werk van ’s mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal. 135 : 8
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand. 136 : 5
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4
Gij legt uw hand op mij, Gij zijt / zo dichtbij met uw majesteit, 139 : 3
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee. 139 : 5
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12
Heer, U bent altijd bij mij,/ u legt uw handen op mij 139b : 1
Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht. 139c : Antif. A
Laat, Heer, mijn gebed en mijn handen / geheven zijn, tot U gericht 141 : 2
Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen. 141 : 9

en door uw hand werd Israël vrij. 143 : 5
Ik strek naar U mijn beide handen./ Maak in mijn nood mij niet te schande 143 : 6
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide; 143 : 9
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven, 144 : 3
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen. 145 : 3
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3
hun die zich toevertrouwen / de trouwe handen Gods. 146a : 2
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x) 146c : 4
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1

Zijn hand is verheven, zijn hand die bevrijdt 151 : 1
zijn hand die zijn volk heeft geleid 151 : 1
De boog valt uit de hand 152 : 4
en rijken stuurt Hij heen met lege handen 157b : 8
Met krachtige hand brak Hij de trotsen 157c : 5
wie alles bezaten staan met lege handen 157c : 7
maar rijken stuurt Hij weg met lege handen 157e
de hand van die ons haten 158a : 1
met lamsvel aan je hand en hals 165 : 3
zo houdt God door Jozefs hand/’t volk van Israël in stand 166b : 5
Ons lot was echter in Gods hand 169
Neem nooit het recht in eigen hand 172 : 8
God zegent wie met gulle hand 172 : 10
Hij neemt zijn buurvrouw bij de hand 173 : 3
een hand neemt je mee in het leven 179 : 1
geeft hij ons in de hand. 180 : 1
Zo’n heel klein zaadje, dat vang je in je hand 181 : 2
de gaven van uw hand, o Heer 206 : 7
en al wat onze hand verricht 208 : 3
Wij zijn geschreven met dezelfde hand 220 : 3
uw mensen zijn wij, maaksel van uw handen 220 : 4
Wil mij behoeden en op handen dragen 221 : 1
Jij opent je hand en geeft ons te eten 228
van hand tot hand 233 : 1
God houdt ons vast, zijn hand behoedt 239 : 4
uw hand heeft mij gevoed, geleid 245 : 2
met liefdevolle hand bevrijdt 252 : 2
rust deze dag al in Gods handen 252 : 4
Kom, leg uw hand op ons 253 : 3
houdt in de holte / van uw hand 266 : 1
Hier leef ik uit uw hand 282 : 3
als een vuur voor hart en handen 292 : refr.
Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels woord is toevertrouwd 315 : 3
voor mensen die ’t zo traag beamen./Het is een teken in uw hand, 316 : 1
met een hemelse hand geschreven 318 : 4
laat ons voortgaan aan zijn hand en wijs de weg 319 : 2
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3
Blinden herkennen de hand,/dovemansoren verstaan Hem. 321 : 5

het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand.	348 : 2
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen.	349: 3
Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar ’t beloofde land.	350 : 4
en ’t gevaar dat wij niet achten:/richt U op en strek uw hand!	352 : 2
om aan zijn hand een nieuwe weg te leren.	353 : 2
van het kind dat onze handen dragen,	355 : 1
leggen wij dit leven in uw handen.	355 : 2
en uw handen, die de wereld dragen,	355 : 3
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt,	360 : 3
die het gewaagd heeft onze hand te vragen;	362 : 2
en ons tot hier op handen heeft gedragen	362 : 2
Hoor Gij ons aan! Wij heffen onze handen,	364 : 1
Wij dragen onze gaven,/het werk van onze hand,	365 : 1
Het is en moet zo blijven / de gave van uw hand,	365 : 6
Ogen, mond en handen raken U niet aan,	374 : 2
Zoals ik ben, kom ik nabij,/met niets in handen dan dat Gij	377 : 1
Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen,	378 : 1
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood,	381 “5
Hier weet gij met harten, met handen en monden	382 : 2
leer ons dan om vast te houden / wie geen hand in handen heeft.	387 : 3
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor.	388 : 3
Het brood in de aarde gevonden,/het brood door handen gemaakt,	390 : 1
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede.	398
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon,	400 : 2
Heer Jezus, deelgenoot aan deze dis,/ik maak mij leeg en strek mijn handen uit	400 : 5
Vrede, vrede laat/ Gij in onze handen,	418 : 3
Voor wie zoeken in de stilte / naar een vuur voor hart en handen:	430 : b
Het woord is vlees geworden,/Gods Zoon reikt ons de hand.	434 : 3
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland.	437 : 6
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt.	440 : 4
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand,	451 : 1
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u ’t leven uit de hand,	460 : 3
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt,	475 : 2
Ziet, hoe tere is de Here,/die ’t al draagt in zijne hand.	478 : 2
Sterk mij door uw tere handen,/maak mij door uw kleinheid groot,	478 : 4
Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond.	489 : 3
een mens in de handen van mensen.	492 : 2
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand.	499 : 2
aan uit uw goede, uw geliefde hand	511 : 3
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
opnemen in zijn paradijs,/ dan klap ik in de handen.	518 : 7
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand:	526 : 4
Alle rijkdom, alle macht / lagen in zijn handen,	539 : 3
De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand	549 : 3
hief zijn handen, sprak de zegen / voor dit eten.	567 : 2
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt,	572 : 2
Ik ben het, ik moest boeten,/ met handen en met voeten	577 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de schuld van onze handen	580 : 2
Die hem ooit op handen droegen / zijn dezelfden die hem sloegen	586 : 3
voor het menselijk geslacht / in Gods hand gegeven.	590 : 1
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon.	592 : 2

licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand! 600 : 5
uw uitgestrekte arm,/ uw hand die ons bevrijdt. 603 : 4
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond608 : 3
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven609 : 4
Halleluja!/Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht./Halleluja! 614
- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei, 620 : 8
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad: 636 : 1
een leven dat verborgen was / ontvangen we uit zijn hand. 642 : 3
Hemelse engelen zullen u / hier op de handen dragen. 643 : 8
Terwijl wij om Hem treuren,/ toont Hij ons hand en voet. 644 : 2
God is opgestaan / om de hand te slaan / aan de oude vijand. 645 : 6
De hand van God doet in de tijd / tekenen van gerechtigheid. 655 : 4
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
Gij blijft nabij, o Heer,/ met zegenende handen. 662 : 3
Hij leeft waar het brood wordt gebroken,/ Hij leeft van hand tot hand. 667 : 4
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat. 675 : 2
Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand 687 : 3
Als geroepen kom ik:/ mijn tijd is in uw hand 695 : 3
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen, 704 : 1
zijn vaderlijke hand / en trouwe liefde bood. 704 : 1
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand 709 : 3
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond, 712 : 3
Maar zij geloofden dat Gods hand / die hen tot daar geleid had 728 : 1
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft. 742 : 1, 8
Zij geven zich uit handen / en leven in de Heer. 759 : 2
Gij hebt met uw brede gebaren / de mensen gestrooid uit uw hand 765 : 1
Want groot zijt Gij en daden groot / zijn door uw hand gedaan; 767 : 5
wij hebben het van U ontvangen,/ wij geven ’t U uit uwe hand. 778 : 1
Als Gij ’t zelf niet vast blijft houden,/ nu het in onze handen is, 778 : 2
in zijn hand geschreven / staat jouw nieuwe naam. 781 : 1, 4
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
Zijn hand is een steun in de rug. 785 : refr.
Verlaat niet, wat uw hand begon,/ o God, ontbreek ons niet! 792 : 3
door uw hand elkaar gegeven,/ door uw vinger aangeraakt. 793 : 1
dat ik in ’t einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden 796 : 3
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand. 802 : 5
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten. 806 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land. 806 : 1
voor wie met open handen / om onderkomen vraagt. 819 : 3
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis). 821
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte. 824 : 3
gaan wij moedig met U mede./ Leid ons aan uw hand / naar het vaderland. 835 : 1
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
doet Gij uw wereld ondergaan / als maaksel van uw hand. 848 : 3
die leidt ons door de doodsjordaan / en houdt ons bij de hand 870 : 7
met handen, ogen, oren / en tranen zonder tal. 896 : 2
Hij leidt ons en met milde hand / schenkt Hij zijn geestesgaven. 898 : 4

hef ik, Heer, tot U mijn handen:/ Vader, zie ik ben uw kind. 903 : 6
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
‘k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,/ die hand geleidt mij veilig. 909 : 1
die vogels geeft te eten,/ Hij voedt ons uit zijn hand. 910 : 3
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
Wat ik in mijn handen houd / is uw kruis tot mijn behoud. 911 : 4
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
Maak mijn kracht en mijn verstand / tot een werktuig in uw hand. 912 : 4
Wat de toekomst brengen moge,/ mij geleidt des Heren hand; 913 : 1
Neem mijn hand in uwe handen / en geleid mij als uw kind. 913 : 3
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand, 913 : 4
Wees maar niet bang, zegt Gij,/ hier is mijn hand. 917 : 5
Gij die alle sterren houdt / in uw hand gevangen, 919 : 1
God, is dan wat U verliet / uit uw hand gevallen? 919 : 3
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
leg maar gewoon je hand / in die van onze Heer. 935 : 1
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
Wie neemt mijn hand en leert mij gaan? 952 : 1
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij. 954
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt. 957 : 1
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant! 957 : 3
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven, 957 : 4
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus’ kerk 971 : 1
een oogst, een dienst van offerand./ Wij geven ’t U uit uwe hand! 972 : 6
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet: 973 : 2
Hij zal ook ons bewaren,/ wij eten uit zijn hand. 979 : 14
wat Hij heeft geschapen / met zijn hand, zijn woord. 993 : 2
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen? 1000 : refr.
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2
brood voor hun knagende magen - / niemand een brood in de hand. 1003 : 2
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7
die onze mond leert spreken / en onze handen leidt. 1010 : 4
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren; 1014 : 1
Geef vrede door van hand tot hand / met liefde, onze redding; 1014 : 2
Geef vrede door van hand tot hand,/ als brood om uit te delen; 1014 : 3
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4
Geef Christus door van hand tot hand,/ zijn liefde schenkt ons leven. 1014 : 5

bij de Hand houden, nemen, ter Hand nemen, de Hand slaan
Zij slaan aan vreemden in uw land,/ aan wees en weduwe de hand. 094 : 3
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 3

Zij zullen de wereld bewonen,/ zij namen het wonder ter hand, 763 : 1
Het neemt ons bij de hand,/ dat woord, geduldig voert het ons 811 : 2
Twijfel of hoogmoed, onverstand -/ neem ons, uw mensen, bij de hand 837 : 3

die leidt ons door de doodsjordaan / en houdt ons bij de hand 870 : 7
Je kunt niet dieper vallen / dan in Gods eigen hand, 916 : 1
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,/ zult Gij mij bergen in uw mededogen? 942 : 2

Handel
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4

Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis 419 : 2

Handelbaar
ze worden bewerkt tot ze handelbaar zijn: 719 : 3

Handelen
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen. 086 : 4

Ziet, hoe dat men met Hem handelt,/hoe men Hem in doeken windt, 478 : 2

Handgeklap
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap ’s Heren koningschap. 047 : 1

Handhaven
Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
O Heer, Gij mijn erve, mijn beker,/ Gij handhaaft mijn erfgoed voor mij. 016a : 1
Ik weet, dat Hij –de Heer der heren- / ons handhaaft in zijn recht. 020 : 4
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij. 038 : 12

Handpalm
O teken dat zijn handpalm siert,/ zijn hartstreek en zijn voet, 633 : 4
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1

Handschrift
een handschrift van licht aan de hemel. 012a : 5
een spoor van licht dat als een handschrift staat 362 : 1

Handvest
Hij schreef, ons tot bescherming,/zijn handvest van ontferming. 322 : 1

Hanenpoot
Wat viel tussen de hanenpoot 183 : 4

Hangen
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren. 137 : 2
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1

waar nog de wolk gebeden hangt 280 : 2
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken, 548 : 2
ontluisterd en geschonden / aan ’t kruis gehangen is, 562 : 3
De geur van mirre hangt / in milde overdaad 563 : 1
God, die ons schept en ons behoudt / is mens, gehangen aan het hout. 572 : 1

waar haar zoon gekruisigd hing 573 : 1
troosteloos aan ’t kruis gehangen / opdat wij uw troost ontvangen. 575 : 3
Zo hangen zij / en levend dood ook wij, 579 : 2
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
Waar was jij, toen men Hem hing aan het kruis? 585
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan ’t kruishout heeft gehangen. 590 : 3
In flarden hangt uw woord / om onze wereld heen, 607 : 1
De lier hing aan de wilgen,/misericordia,/God zal ons niet verdelgen,/aan God zij gloria 713 : 4
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand. 736 : 1
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart. 740 : 3
Hing niet het wolkendek zo zwart / van twijfel om ons heen, 753 : 5

Hanteren
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht 447 : 3

Happen
De visser is gevangen,/ hij hapte naar het woord, 532 : 2

Hard
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2
Gij waart goedgunstig voor uw land, o Heer,/ in Jakobs harde lot bracht Gij een keer. 085 : 1
Stamp stevig hard met je voeten./’God zal het prachtig vinden!’ 092a : 3
en uit de harde steenrots een fontein / van lafenis ontspringen. 114 : 4
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan. 127 : 2
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2
Onder ’t lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6

want wij zijn boos en traag en hard 240 : 3
dorstig en hard deze grond -/zo is het koninkrijk Gods 321 : 2
’t Harde leven stelt een vraag aan God 223 : 2
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer. 623 : 5
Rest haar niets dan rusten / in de harde rots? 625 : 2
Zaad van God, verloren / in de harde steen 625 : 3
met water uit de harde steen./ Het is vol wonderen om u heen. 655 : 1
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren, 718 : 3
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2

Harden
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht. 060 : 2

Harder
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2

Hardnekkig
Hij wet zijn zwaard en zal het heffen / om de hardnekkigen te treffen 007 : 5

Harmonie
Als een vader mij beschermend, / breng je inzicht, harmonie 685 : 3

Harnas

Ik zie harnassen blinken / en niemand is met mij. 901 : 1

Harp

Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4
in liederen en verhalen / bij klanken van de harpen. 092a : 1
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
en slaat de harp en roert de trom / in 's Heren heiligdom. 149 : 2
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/d glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

David speelde harp 171 : 3
bij de harp en de citer en de tamboerijn 173 : 1, 2, 3
De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid. 504 : 2
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
David is daar met harp en al,/ koormeester van de stad, 737 : 15

Hart, harte

en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
hebben zij 's werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer. 004 : 2
Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart: 005 : 6
mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten 006 : 2
Stel paal en perk aan die U tarten,/ Gij die doorschouwt der mensen harten. 007 : 4
Voel je hart, voel je huid,/ voel je adem als je fluit. 008b : 4
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
'Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid', is wat zijn hart bepeinst, 010 : 3
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten. 012a : 3
Mijn hart juicht om uw zegeningen./ De Heer zal ik mijn loflied zingen, 013 : 3
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
tot mijn hart de vreugde hervindt om uw heil. 013b : refr.
Het hamert in mijn hart: Hij hielp me en ik zing van Hem: 013c : 3
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade, 015 : 2
Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij 't aanschouwen. 016 : 1
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden: 016a : 3
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan't licht de beddingen der stromen, 018 : 4
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen. 019 : 3

mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
O, haal uw hart op aan zijn gunstbewijzen,/ die eeuwig zijn. 022 : 11
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
De Heer is mijn herder!/ In 't hart der woestijn / verkwikken en laven 023b : 4
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
Heer, ik hef mijn hart en handen / op tot U, beslecht mijn zaak. 025 : 1
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op Hem gezet. 025a : 1
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op U gezet, 025a : 2
Op U is al mijn hopen./ Ik leg mij voor U open,/ die mij in hart en nieren kent. 026 : 1
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
Gij zegt – en mijn hart spreekt het na: 'zoek mijn aanschijn' 027b : 4
Wacht dan de Heer en wees sterk,/ onbezweken van hart./ Wacht dan de Heer. 027b : 7
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem. 028 : 4
Uit het hart der duisternis./ uit de nacht van het gemis, 029 : 4
Mijn hart is onbevreesd./ Ik ben altijd uw trouw indachtig, 031 : 4
Hoe is mijn moed geslonken,/ het hart is mij ontzonken. 031 : 7
Ik ben voor hen gelijk een dode,/ weg uit hun oog en hart, 031 : 10
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd! 032 : 4
Woord voor woord te lezen / is voor Hem hun wezen,/ want Hij vormt hun hart. 033 : 5
Wij wachten stil op Gods ontferming,/ ons hart heeft zich in Hem verheugd. 033 : 8
Hij zal gebrokenen van hart / in gunst terzijde staan. 034 : 7
Zo zal mijn hart zich voor de Heer/ vrolijk verhogen tot zijn eer, 035 : 3
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn, 035 : 6
Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt, 035 : 7
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden. 036 : 2
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt. 037 : 2
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en 't godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
't Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
Met heel mijn hart heb ik de Heer verwacht,/ Hij heeft gehoord naar mijn gebed, 040 : 1
Heer, ik weerhoud mij niet,/ maar loof U in mijn lied / met een blijmoedig hart. 040 : 4
en mijn hart vertwijfelt in mij. 040a : 4
'Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?'/ Zo denkt hij in zijn hart, 041 : 2
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
God, dit zal mijn hart doorboren,/ dit gaat mij door merg en been - 042 : 6
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt. 045 : 3
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Wij loven, Heer, U in uw huis,/ ons hart is in uw liefde thuis. 048 : 3
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult. 049 : 1
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4

Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, 051 : 5
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
God, herschep mijn hart, herschep mijn hart,/ maak het zuiver. 051a : refr.
Ik zit verschrikt ineengedoken,/ de doodsangst heeft mijn hart bekropen, 055 : 2
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
in U, Heer, heeft mijn hart zijn zekerheid,/ U wil ik loven, die mij hebt bevrijd. 057 : 5
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van ’s vijands land? 060, 108 : 4
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn vol valsheid en verraad, 062 : 3
O volk, uw God laat u niet vallen./ Als gij voor Hem uw hart uitstort, 062 : 5
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet. 064 : 4
Laat zich ons hart in Hem verblijden:/ God houdt de volken in het oog. 066 : 2
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
Toen hebt Gij ’t leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied. 066 : 6
zing Hem op een verhoogde wijs / om wat uw hart verheugde. 068 : 1
Gij godenbergen voor Gods oog, Gij machten met uw hart zo hoog, 068 : 5
ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet. 069 : 4
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5
daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve! 069 : 8
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen./ Hij draagt hen in zijn hart. 072 : 4
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden. 073 : 1
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan, 073 : 10
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
Zou de Heer zijn volk verstoten?/ Heeft de toorn zijn hart gesloten? 077 : 3
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood; 080 : 3
te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen 084 : 1
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein. 084 : 3
rijk in goedertierenheid / voor een hart dat tot U schreit. 086 : 2
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwe naam. 086 : 4
Heer mijn God, ik zal U loven,/ heffen ’t ganse hart naar boven. 086 : 4
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Naar mijn vader zijn gezicht,/ naar het moederlijke hart. 088a : 2
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd: 089 : 9
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
Omdat hij Mij zijn hart toewendt,/ spreekt God, zal Ik hem leiden; 091 : 7
Gij hebt mij door uw daden,/ o Here God,, verheugd./ Mijn hart is vol van vreugd, 092 : 3
Gij houdt het volk in stand,/ Gij zult hun hart versterken. 092 : 3

Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
ik viel niet, want Gij hield mij vast./ Als in mijn hart de twijfel wast, 094 : 9
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand. 095 : 2
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5
Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat./ Hij heeft zijn hart ontsloten 097 : 5
van wie Hem toebehoren./En vreugde van de Heer / stroomt in hun harten neer. 097 : 6
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./’t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in ’t kwaad verwart. 101 : 3
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet. 101 : 4
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Zie als gras, in ’t felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
Slaan we op Sions puin de ogen,/ o, hoe is ons hart bewogen, 102 : 7
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer. 105 : 1
De harten der Egyptenaren,/ die Israël genegen waren, 105 : 9
Begeerte had hun hart bevangen./ Zij tartten God in de woestijn. 106 : 6
hun hart, in zijn gericht / geslagen en gebogen, 107 : 5
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
Mijn hart, Heer, is in U gerust./ Uw lof te zingen is mijn lust. 108 : 1
Ik heb mijn liefde hun gegeven,/ geheel mijn hart, geheel mijn leven, 109 : 2
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten. 109 : 10
Van ganser harte loof ik Hem,/ in ’t midden van Jeruzalem, 111 : 1
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht. 118 : 10
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,/ opdat wij die met ijver onderhouden. 119 : 2
U dank ik, Heer, in opgetogenheid./Mijn hart verheugt zich over uw bevelen. 119 : 3
Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
O God, ik ben van harte zeer verblijd / over de weg van uw getuigenissen. 119 : 6
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
Van harte zoek ik ’t heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen. 119 : 24
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden. 119 : 26
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen! 119 :30
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte. 119 : 35
Ik zoek uw recht, en haat uit ’s harten grond / het pad van hen die zich in ’t kwaad verloren. 119 : 39
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in ’t harte dragen. 119 : 44
Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren. 119 : 49
Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig. 119 : 52

O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen. 119 : 55
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: 'Gord u aan 122 : 1
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2
uitstrekken en hun hart afkeren / van Hem, de Here. 125 : 3
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig, 130 : 3
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen. 130a :2
O Heer, er is geen trots in mij,/ ik houd mijn hart van hoogmoed vrij, 131 : 1
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom 137 : 1
met toegewijde tederheid / mijn nieren en mijn hart bereid, 139 : 7
Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht. 139 : 14
Gij hoort mij, ik hoor U mij spreken./ Gij voelt mij, voor U klopt mijn hart. 139a : 2
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg. 139c: Antif. B
Zij maken in hun hoogmoed plannen,/ beramen in hun hart geweld, 140 : 3
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan 't laag bedrijf van boos gespuis, 141 : 4
en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten, 143 : 4
zo smacht naar U, o Heer, mijn hart. 143 : 6
ja, Hem van harte loven,/ die veilig mij bewaart. 146a : 1
brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden. 147 : 1
die met hun harten voor Hem open / op zijn genade en liefde hopen. 147 : 4

Wij moeten U loven met hart en met mond 151 : 3
Mijn hart verheugt zich zeer 152 : 1, 10
is aan haar hart geborgen, - 155 : 4
Gij hebt mij vrees voor U in 't hart gelegd 156 : 1
Ik zing van ganser harte voor de Heer 157b : 1
Met hart en ziel maak ik Hem groot 157c : refr.
mijn hart juicht om God, mijn redder 157e
Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen 158c : 2
de harten vol van vrolijkheid 173 : 2
Deel ze van harte uit 180 : 2
Dit kleine zaadje, je vangt het in je hart 181 : 7
Maak ook ons hart tot goede grond 183 : 6
Dag jongen met je kleine hart 185 : 3
Hecht dan uw hart aan wie wij U hier noemen. 201 : 1
dat Gij hun harten sterkt, hun nacht aan banden legt. 201 : 2
Bind ons met trouw elkaar op het hart 201 : 4
niet meer het wakker hart belaagt 205 : 4
Neem Gij het hart dat voor U slaat 206 : 6
wees met uw gunst ons hart niet ver; 207 : 2
behoed ons hart voor ergernis 207 : 3
opdat ons hart gehoorzaam zij 208 : 3
Geef dat ons hart mag zijn gericht 209 : 2
is Hem te minnen met harten en zinnen 211 : 2
dat hart en ziel van vreugde kunnen springen 212 : 3

Hef op uw hart en uw gelaat	214 : 2
maar hef uw hart niet al te hoog	215 : 5
zo zoekt ons hart naar U, o eeuwig licht	220 : 1
God van ons hart, Gij die ons zingen doet	220 : 4
Zingen wij van harte zeer	225 : 1
vanuit de diepten van ons hart	235 : 4
die één in hart en wezen zijt	237 : 1
O licht, houd in ons hart de wacht	237 : 1
maar in de harten blijft het licht	239 : 4
Uw woord maakt onze harten sterk	240 : 6
die voor mijn hart ooit telde	241 : 1
moet ik mijn hart U geven	241 : 3
nu wil mijn hart zich wenden	244 : 1
ik schuil weer aan uw hart.	244 : 2
mijn hart wil in u wonen	244 : 4
Een dankgebed, een hart dat zucht -	252 : 3
Kom, God, genees ons hart	253 : 3
Vriendelijk licht, blijf in mijn hart	254 : 3
Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart	263 : 2
ken ons hart/zo onrustig,/vol van zichzelf is/het verblind	266 : 4
de duisternis zal wijken uit ons hart	271 : 2
Voor een gesloten hart blijft ook de hemel dicht.	272 : 2
met hart en ziel aan ons getrouwd	275 : 4
Wij prijzen God met hart en ziel	279 : 3
Genesteld aan uw hart	282 : 2
Als uw hart ons niet bewaarde	283 : 3
roepen wij met hart en mond	287 : 2
blaas, Geest, ons aan, zet ons hart in vlam	289 : refr.
Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen	291d
als een vuur voor hart en handen	292 : refr.
Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt:	293 : vz.
Dat ik U horen mag met hart en ziel	295 : vz.
Wij geloven met hart en ziel dat de Heer onze God is, de enige	312
God opent hart en oren, opdat wij in geloof	313 : 2
Laat in ’t hart dat naar U hoort / uw genade binnenstromen	314 : 1
Heilig ons, dat wij U geven / hart en ziel en heel ons leven.	314 : 1
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren	314 : 3
alleen de Geest beroert de geest, alleen het woord kan ’t hart toespreken.	316 : 3
is in uw eigen hart geschreven.	316 : 4
wordt in onze harten gehoord:	318 : 4
komen de woorden van God,/niet als een schot in het hart.	321 : 1
horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees.	321 : 4
Mijn adem opgekropt. / Mijn hart van leegte zwaar.	323 : 1
dat Gij het hart hebt, ogen, dat Gij hoort,	324 : 2
Toen heeft Hij in zijn hart gehoord	325 : 2
opdat niet ooit zijn hart bezwijkt,	325 : 3
als adem die de harten voedt,	326 : 3
Kom, Geest van God, maak onze harten open, dat Christus bij ons zijn woning vindt.	333
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee.	350 : 5
vervul het hart dat U verbeidt,/met hemelse barmhartigheid.	360 : 1
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt,	360 : 4
uw hart en ziel en zegen, / Gij zijt het die ons dient	365 : 7

O Jezus, uw gedachtenis / vervult het hart met lafenis,	373 : 1
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron,	373 : 4
die alle vreugd te boven gaat / en alles waar het hart op staat.	373 : 4
U geeft zich mijn harte over gans en al,	373 : 1
God, wien hemelen niet binden,/in uw hart een herberg vinden.	376 : 1
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen.	376 : 3
Jezus, hart van mijn beminnen,/levensbron en licht der zinnen	376 : 5
de mond geopend voor een lied / om wat het hart verheugde;	378 : 3
Sterk zo het hart dat voor U klopt / met bloed, door U gegeven	378 : 5
voor wat niet verzadigt, het hart niet verblijdt?	382 : 2
Hier weet gij met harten, met handen en monden	382 : 2
de dood gaat aan ons hart voorbij,/o Lam van God, U loven wij	389 : 3
Gij die een broodhuis voor ons zijt,/een wijngaard die het hart verblijdt,	389 : 4
Dank aan de Eeuwige / met hart en ziel: dank.	401
Stort, op onze bede,/in ons hart uw vrede,	415
totdat in uw vrede / ons hart rusten mag.	418 : 3
Laat de woorden / die we hoorden / klinken in het hart.	422 : 1
Voor wie zoeken in de stilte / naar een vuur voor hart en handen:	430 : b
Gezegend ’t hart, dat openstaat / en Hem als koning binnenlaat.	435 : 3
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid!	435 : 1
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart.	439 : 1
Een hart dat wacht in ootmoed/is lieflijk voor de Heer	439 : 3
maar op een hart vol hoogmoed / ziet Hij in gramschap neer.	439 : 3
Laat dit bestaan uw stal,/dit hart uw kribbe wezen,	439 : 4
Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al.	440 : 2
Schrijf, mensen in uw harten / dit, als verdriet u kwelt,	441 : 6
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn.	442 : 1
Vervul, o Heiland, het verlangen,/waarmee mijn hart uw komst verbeidt!	442 : 2
in de harten van de zijnen,/in de wereld wijd en zijd,	449 : 3
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst.	449 : 6
Hij die uw harten in zijn hoede heeft	450 : 3
zijn wij in U verzonken,/ons hart raakt niet ontsteld,	452 : 1
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood.	458
vrijheid en vrede eren hem / die ’t hart is van Jeruzalem.	459 : 7
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs.	468 : 4
U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid.	475 : 1
U, die ons liefhebt, U behoort ons harte!	477 : 4
Mijn hart vergeet de wereld / van haast en regeldruk.	480 : 1
Kom in mijn hart en woon er,/het is geen vreemde plek,	480 : 4
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet:	489 : 1
Het woord is vlees geworden, / God drukt ons aan het hart,	499 : 3
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn -	507 : 4
want heden stroomt om Jezus’ wil / uw hart vol zonneschijn!	507 : 4
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,	511 : 2
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand.	517 : 4
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft.	517 : 5
mijn koning en mijn bruidegom,/mijn hart wil ik U geven.	518 : 1
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort,	518 : 2
Gij schittert als een edelsteen,/ mijn hart is vol van U alleen,	518 : 3
mijn hart doet Hij ontbranden. / Hij zal mij tot zijn lof en prijs	518 : 7
diep in ons hart geschreven.	522 : 3
dan weet het hart en twijfelt niet,/ wat daarin ligt besloten.	522 : 5

Wij drinken daar van de bruiloftswijn./Wij willen van harte vrolijk zijn	525 : 1
Maar Hij zei: 'Nog is het niet mijn tijd.'/Zij wist in haar hart: Hij is bereid,	525 : 2
Hij draagt ons over de watervloed / en laaft ons hart met zijn hartebloed	525 : 5
Hij spreekt ons hart aan, heden, / en wenkt ons met zich mede.	531 : 3
Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid/zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken	536 : 3
dan zullen wij U loven, / ons hart in vuur en vlam.	540 : 10
Nu hoopt het hart. Nu zingt de mond.	549 : 2
Bij de intocht van uw woord / is ons hart de open poort.	554 : 4
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,	556 : 2
Jezus, de haard van uw aanwezigheid / zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.	556 : 3
Heer van mijn hart, U bent gekomen / de nacht door naar uw grote dag,	569 : 4
dat dwars door het hart heen ging.	573 : 2
'k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden	573 : 10
Moeder, wil mijn hart bezeren,/ met de wonden die Hem deren,	573 : 11
Laat mij Christus' dood ervaren,/laat mij in mijn hart bewaren	573 : 16
Wees Gij om mij bewogen / en troost mijn angstig hart.	576 : 7
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel.	578 : 6
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij.	586 : 4
Heilig aanschijn van het Lam, hart doorstoken,	588 : 1
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam..	588 : 2
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart.	592 : 1
Zie ons in eenvoud voor U staan,/ o Heer, neem onze harten aan.	599 : 3
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft	601 : 3
Wat ons het oog bericht / staat in ons hart te lezen.	604 : 1
De vonken van uw naam / zijn ogen in ons hart.	607 : 1
Uw hart spreekt onze harten aan,/ uw aangezicht doet ons bestaan.	611 : 3
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?'	617 : 12
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x)	618 : 1
O hart, spring op van vreugde,/ want dit is ongehoord:	623 : 1
en ons hart, in doornen / vruchteloos alleen -	625 : 3
O Heer, laat een engel komen,/ opdat van ons moede hart	627 : 4
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden,	629 : 4
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte,	632 : 2
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte	632 : 3
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen.	636 : 2
Wij keren naar Jeruzalem,/ ons brandend hart verneemt zijn stem,	646 : 4
dat Hij uw hart met vuur geneest,/ wees God indachtig, jubilate!	652 : 4
Wij hebben dag en nacht verward,/ de nacht geprezen in ons hart	654 : 2
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied.	658 : 3
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden.	662 : 3
Hij leeft in het hart van zijn vrienden / als liefde die ons verbindt,	667 : 2
kom wees in de harten licht.	669 : 2
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor 't hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt.	669 : 4
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond	669 : 8
Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid,	670 : 3
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed,	671 : 3
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen.	672 : 4
Geest van God, zo vol van liefde,/ vul mijn hart en ziel met jou.	685 : 1, 5
die doordringt in het hart,/ in de verborgen hof,	687 : 1
dit manna voor elk hart,/ dit voedsel voor elk land.	687 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind, / kom dan, waai door onze harten, /reinig ons	688 : 1

Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart.	689 : 2
een warmte in hart en ogen.	691 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt	692 : 3
Licht van de harten,/ mensenbeschermer./ Vuur ons aan en waai.	696 : 3
ons hart weer warmt./ Wij loven je om	697 : voorz.
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen,	704 : 1
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven.	704 : 2
in eigen hart en geest (Geen punt aan het regeleinde!)	709 : 4
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg.	710d
van Jezus die uw beeltenis / en die het hart der schriften is.	722 : 1
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim	723 : 1
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt	725 : 3
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik	725 : 4
Gelukkig die zuiver van hart zijn,/ want zij zullen God zien.	734 : 8
Dit heb ik in mijn hart bewaard:/ van zijn woord word ik zwanger.’	739 : 1
Wat van toen Simeon Hem dicht / heeft aan zijn hart gehouden?	739 : 4
wat zij van God ontving in ’t oor / en in haar hart bewaarde.	739 : 6
Hij sterft en zij komt nader,/ een zwaard doorsteekt haar hart.	740 : 3
van harte eensgezind: één lichaam, één verlangen,	743 : 2
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen.	746 : 2
Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijn,/ ’t hart dat u huldigt,	746 : 4
Eens komt de grote zomer / waarin zich ’t hart verblijdt,	747 : 1
Dan zien wij met verblijden / Hem die ons hart beleed,	747 : 3
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen,	749 : 2
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast.	750 : 1
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan!	750 : 4
en God ook mij van harte / mijn eeuwig erfdeel geeft.	750 : 4
Het hart van hun werken,/ dat niemand kan merken,	752 : 1
Want die in hun hart van het hemelse stammen,	752 : 4
O Jezus, o schat die in ‘t hart is geborgen,	752 : 7
wij zouden ’t land zien van ons hart / dat ’t hemels licht bescheen.	753 : 5
kom in onze harten binnen / met uw milde overdaad	754 : 1
met uw heerlijke bescherming / in ons bevend hart, o Heer.	754 : 1
want Hij zal ze weiden aan water / dat vloeit uit het hart der woestijn.	763 : 2
dat er verwachting is./ Wij hopen zo van harte	786 : 3
harten aan angst voor angst ten prooi / Delf mijn gezicht op…..	789 : 1
vuur uit Gods hart ontsproten -/ Hij houdt ons ja omsloten.	794 : 2
met mensen mens te zijn,/ uw woord in ’t hart geschreven	796 : 1
Geef mij dat ik van harte zeer / mijn vijand mag vergeven,	796 : 2
en richt uw hart en ogen / vast op Jeruzalem.	799 : 2
De Mensenzoon werd onze leider / en heeft ons hart in vlam gezet.	800 : 4
In ons hart is dit de luister / dit de liefde die ons leidt	801 : 4
Eén van hart en één van zinnen,/ één in onze aardse strijd,	801 : 6
zing ik: ‘Ooit mijn hart te breken,/ ooit mijn hart voor jou te breken.’	812 : 1
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen,/met een hart voor wie gebroken	812 : 2
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / ’t hart om te geven	830 : 6
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd.	831 : 7
druk uw zegel op mijn hart en leef in mij.	833
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden,	835 : 3
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld.	836 : 1
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust	836 : 4
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in ’t hart	836 : 5

Onrustig is mijn hart in mij,/ totdat het nieuw wordt geboren.	837 : 4
vervul ons hart, dat wij altijd / ons aan uw liefde geven.	838 : 1
Ik daal tot de mens uit den hoge,/ opdat ik zijn hart en zijn ogen	846 : 4
De mens die naar uw wijsheid zoekt,/ van harte, met verstand -	848 : 3
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart.	852 : 4
de kleinen en de groten,/ houd ze in uw hart besloten.	863 : 5
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt.	865 : 1
Zijn bitter lijden doet mij verblijden./ Zijn hart is mijn, het mijn is zijn.	866 : 1
het lied dat niemand stuit./ Het hart is 't bovenal,/ dat eeuwig zingen zal.	867 : 2
zodat uw hart zich verblijdt,/ Hij heeft zijn woord u gegeven.	868 : 2
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust,	869 : 5
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt.	869 : 1
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen	869 : 6
Mijn hart, verheug u in de Heer,/lichaam en ziel, verblijd u zeer!	869 : 6
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. / U alleen doorgrondt mijn hart,	886
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen.	886
Draag mij, Heer. Neem mij in uw armen. Draag mij, Heer. Sluit mij in uw hart.	891 : refr.
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer,	891 : 2
Ons hart is onrustig,/ totdat het rust vindt in U. (2 x)	897 : refr.
Het hart klopt door 't benauwen,/dies laat ik diep beschroomd	901 : 1
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt,	902 : 4
Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn,	902 : 6
Zou ik niet van harte zingen / Hem die zozeer mij verblijdt?	903 : 1
Omdat Gij mijn hart doet branden,/ omdat Gij mij zo bemint,	903 : 6
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u 't harte deert,	904 : 1
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve 't hart hem weder.	906 : 1
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid.	906 : 7
Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven.	906 : 8
Jezus, mijn verblijden,/ voor mijn hart de weide,	907 : 1
waar het vrede vindt./ 't hart dat in verlangen	907 : 1
Nu hebt Gij zo mijn hart gewend,/ dat ik U heb herkend.	908 : 4
Maak mijn hart tot uwe troon,/ dat uw heilige Geest er woon'.	912 : 5
Ach ons hart is verward leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten.	919 : 1
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel,	927 : 4
'kom zoals je bent,/ met je treurend hart, mijn kind,	936 : 1
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg	941 : 4
O ga niet aan mijn hart voorbij.	944 : 1
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood,	947 : 1
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft,	947 : 2
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt,	947 : 3
Gij die hem/haar toch van harte kent / en zoveel om hem/haar geeft,	963 : 3
Tot ieder hart, dat Hem behoort,/ met Hem gemeenschap vindt.	969 : 2
Zing een nieuw lied voor God de Here en wees van harte zeer verblijd.	971 : 1
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest	972 : 8
om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd,	973 : 3
Vernieuw ons hart en doe / ons uw beleid verstaan.	974 : 1
Weer met uw ruime hart / het kwade van ons allen.	974 : 5
Laat dan mijn hart U toebehoren / en laat mij door de wereld gaan	978 : 4
Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God.	991 : 8
Om zachtmoedigen van hart,/ geroepen om het land te erven,	996 : 2
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren,	996 : 3
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn;	997 : 4

Komt Hij terug op onze weg,/ keert Hij verharde harten? 1000 : refr.
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen. 1000 : 5
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart. 1008 : 3
Doe onze ogen stralen,/ doe ons het hart ophalen 1009 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ bekeer ons felle hart. 1010 : 4
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4

ter Harte gaan
wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,/ de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat. 008c : 2

in het Hart sluiten
Draag mij, Heer. Neem mij in uw armen. Draag mij, Heer. Sluit mij in uw hart. 891 : refr.

Hartaanval
zeer tragisch aan een hartaanval 172 : 11

Harte(n)bloed
Hij draagt ons over de watervloed / en laaft ons hart met zijn hartebloed 525 : 5
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,/ doorstroom ons met uw hartenbloed. 653 : 5
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van ’t hemels vaderland. 800 : 5

Hartelust
Naar hartelust beschimpt men mij,/ wordt met mijn naam de spot gedreven. 044 : 8

Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust. 469 : 14
gaat rond en gaat / zijn gang naar hartelust. 591 : 3
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam, 868 : 1

Hartenklop
De hartenklop van deze dag / laat zij ons horen, slag voor slag: 504 : 3

Hartenwens
Hij, die uw hartenwensen kende,/ zij krachtig u ten goede. 020 : 2
Gij hebt in alle dingen / zijn diepste hartenwens verstaan. 021 : 2

vrede van mens tot mens,/Gods hartenwens. 397
Hartenwens geboren / ligt kraaiend in het stro, 471 : 1

Hartsbeminde
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden. 145 : 3

Hartsfontein
Gij zijt de zin van wat wij zijn,/ de hartsfontein / die water geeft 760 : 1

Hartsgeheim
zich tot de goden had gewend?/ Hij die de hartsgeheimen kent? 044 : 10

Hartslag
Hartslag en adem hebt Gij ons gegeven 217 : 3
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij. 265 : 3
Hij is de hartslag van ons werk 273 : 2
het spreekt van een geheimenis,/uw hartslag die ons leven is. 389 : 2

glorie aan God, want vrede is / nu hartslag der geschiedenis. 479 : 4
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5
Er zijn herinneringen,/ uw hartslag in mijn oor, 786 : 2
Is de hartslag van het leven / niet de liefde van de Heer? 903 : 1
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1

Hartstocht
Wek onze kracht, vuur onze hartstocht aan 197 : 1
Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid, 362 : 3
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart. 836 : 5

Hartstreek
O teken dat zijn handpalm siert,/ zijn hartstreek en zijn voet, 633 : 4

Hartsverlangen
U, ieders hartsverlangen,/vervult ook mij met gloed! 441 : 1

Hartsvriendin
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1

Hartverkwikkend
Helder water is zijn wet,/ hartverkwikkend 019a : voorz.

Hartverwarmend
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt, 793 : 2

Haten
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
Hij dekt voor mij, ten schimp van die mij haten / met onverzoenbre wrok, 023a : 3
Ik haat ze, die hun wierook branden / voor leugengoden, Heer: 031 : 5
Een ieder die Gods knechten haat / zal voor Hem schuldig staan. 034 : 8
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan. 038 : 11
Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ 'Hij ligt, hij ligt voorgoed!'! 041 : 3
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
Kom, Heer, mij uit de hand bevrijden / van die mij haten en bestrijden; 059 : 1
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat; 068 : 8
Ik breek de tegenstand van allen die hem haten, 089 : 10
Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat./ Hij heeft zijn hart ontsloten 097 : 5
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren. 101 : 3
ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad. 109 : 2
Ik zoek uw recht, en haat uit 's harten grond / het pad van hen die zich in 't kwaad verloren. 119 : 39
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde. 119 : 48
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!'

/132 : 10
Zou ik niet haten, die U haat,/ de wijsheid van uw weg verlaat 139 : 13
Uw vijanden die U verlaten,/ hoe zou ik hen, o Heer, niet haten? 139 : 13
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6
Maar allen die Hem haten,/ hun wegen maakt Hij krom, 146a : 6

de hand van die ons haten 158a : 1
Een van zijn leerlingen verraadt / Hem aan de vijand die Hem haat. 565 : 2
bevrijdt ons uit ons haten, breekt onze ikzucht af. 581 : 2
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen, 649 : 1
O God, of Gij ons haat?/ Wat heeft ons werk voor waarde? 717 : 1
waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken 771 : 3
al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
En mij toevertrouw./ En het licht niet haat. 925

Hater
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
Laat mij niet ten prooi aan mijn haters;/ geweld is hun adem. 027b : 6
als mijn haters honend vragen:/ 'Waar is God die gij verwacht?' 042 : 2
Mijn haters sloten zich aaneen / met velen tegen mij alleen,- 062 : 3
God richt zich op, de vijand vlucht; zijn haters voor zijn aangezicht, 068 : 1
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld 106 : 19
De Heer wil mij tot helper wezen:/ ik zie op al mijn haters neer. 118 : 2
Wanneer spreekt Gij over mijn haters recht,/ die mij belagen uit hun hinderlagen; 119 : 32
Haters van Sion, zo zij dan uw lot,/ dat die voorbijgaan u niet zullen eren, 129 : 4

Have
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1

Wat David voor zijn have deed 172 : 4
Maar beter gave dan huis en dan have 211 : 2
niet mijn have en mijn goed / komt uw eisen tegemoet, 911 : 2

Haven
Gij zijt, o Heer, mijn schuilplaats en mijn haven,/Gij zult aan mij al uw beloften staven. 032 : 3
en dank nu God de Heer,/ Hij leidt u naar de haven. 107 : 13

waar zwerver, vreemdeling een haven vindt 223 : 2
Jezus, goede hoop en haven, 352 : 6

Havik
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x) 635 : 4

Hebben

maar die aan ’s Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
hebben zij ’s werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer. 004 : 2
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet. 009a : 3
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2; 053
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
De Heer is mijn herder!/’k Heb al wat mij lust;/ Hij zal mij geleiden 023b : 1
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/’t allerhoogst en eeuwig goed? 025 : 6
om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node? 031 : 10
Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan. 032a : 1
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in ’t bloed!’ 041 : 3
Tranen heb ik onder ’t klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie ’t recht verraadt, heb geen gena! 059 : 2
opdat zij weten: Jakobs God / heeft allen onder zijn gebod. 059 : 5
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt, 062 : 7
Moge God ons blijven zegenen,/ zodat men ontzag voor Hem heeft 067b : 8
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10
’t Is de Heer die in zijn hand / een beker heeft die Hij vult 075 : 5
van de slavernij / maakte Ik u vrij:/ hebt gij nog te vrezen? 081 : 8
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
gij hebt tot schild en tegenweer / de allerhoogste koning. 091 : 5
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij. Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2
de Heer heeft onder ons zijn woning, de Heer die bij ons intocht houdt. 098 : 3
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
als deze dode dingen./ Maar wij, wij hebben onze God die leeft, 115 : 3
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht. 118 : 5
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2
Hij is het die Israël kwijtscheldt / al wat het aan schuld heeft. 130b : 3
Uit de diepten roep ik U, Heer, mijn God,/Ik heb U nodig, Here luister 130c : 1
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2
Gelukkig ’t volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft! 144 : 6
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5
Alles wat adem heeft, love de Here,/ zinge de lof van Israëls God 146c : 1
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed! 146c : 7
Welgelukzalig is ieder te noemen,/ die Jakobs God als helper heeft! 146c : 3
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x) 146c : 4
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft! 148 : 4
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen. 150 : 2

De vissen hebben vinnen 163a : 2
Ik heb, denkt Nabal zelfvoldaan 172 : 3
ze hebben grote waarde 180 : 2

op zoek naar wat hij hebben wou	185 : 1
Zo raakte hij zijn hebben kwijt	185 : 1
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht.	341 : 1
en gij die geen geld hebt, treed nader en eet	382 : 1
Voor zieken en gezonden / had Hij een woord, een onderdak.	391 : 1
Hij die uw harten in zijn hoede heeft	450 : 3
Waar vindt men zoveel gulheid weer / als Jezus heeft voor mij (2 x)	474 : 5
Die de schone serafijnen / altijd heeft tot zijn gebod,	478 : 3
heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot,	478 : 3
Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak,	480 : 3
God heeft het eerste woord./Hij heeft in den beginne	513 : 1
God heeft het eerste woord./Voor wij ter wereld kwamen,	513 : 2
God heeft het laatste woord./ Wat Hij van oudsher zeide	513 : 3
heeft een menselijk gezicht, aller mensen broeder.	528 : 3
Hij heeft en zal ons geven / alles, - het eeuwig leven.	531 : 3
De visser is gevangen,/ de Heer heeft hem aan boord,/ de Heer heeft hem aan boord	532 : 2
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort,	549 : 1
en krijgt wie niets had nooit meer dorst.	549 : 1
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft.	565 : 6
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt,	572 : 2
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken?	585
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden.	587 : 3
‘Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.’	617 : 16
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja	635 : 6
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad:	636 : 1
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen,	649 : 2
dat ik U steeds vergeet./ O Heer, heb mededogen.	649 : 2
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven?	717 : 2
zijn arm en zij hebben het hoogste genot.	752 : 5
Zij hebben een blinkende wereld van binnen.	752 : 5
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid.	793 : 3
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft.	802 : 2
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan	807 : 2
De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg	807 : 3
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg?	807 : 3
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar,	807 : 4
Dat wat wij hebben ons niet gijzelt,/ dat wij van elke dwang bevrijd	816 : 4
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem.	828 : 3
Alles houden wat ik heb,/ of mij geven, gaandeweg?	843 : 1
Wat mij vasthoudt, wat mij heeft,/ wat mij werft en wat mij leeft,	843 : 2
Alles houden wat ik heb,/ of Hem volgen op zijn weg.	843 : 4
wie het houdt bij wat hij heeft / sterven zal hij ongeleefd.	845 : 3
en al wie oren heeft hoort.	846 : 1
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht.	846 : 4
Wij hebben het van horen zeggen / en dorsten naar uw onderricht.	850 : 5
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet	867 : 1
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft.	871 : 4
ik heb voor heel mijn leven / in God mijn bondgenoot.	902 : 1
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid.	903 : 1 - 5
als Hij, die alle macht heeft,/ met wonderbaar beleid	904 : 3

Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt 938 : 2
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen 942 : 1
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt: 972 : 6
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2

Hebzuchtig
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1

Hecht
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om. 078 : 24
Ga niet van Mij heen,/ volg Mij op mijn wegen,/ sluit u hecht aaneen. 081 : 11

om ootmoed en verstand,/ dat zij bewaren hecht en recht 994 : 1

Hechten
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte. 119 : 35
Op U laat ik mij voorstaan,/ ik ben aan U gehecht. 119a : 2
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd! 122a
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan ’t laag bedrijf van boos gespuis, 141 : 4

Hecht dan uw hart aan wie wij U hier noemen. 201 : 1
O God die al uw liefde hecht / aan wie van liefde leeft, 792 : 2
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet.813 : 2

Hectisch
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein 880 : 2

Heden, het –
Ik roep op aarde ’t woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: ‘Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
Licht straalt heden over ons: de Heer is geboren. 098d : refr.II
Gij, dezelfde, gisteren, heden,/ zult de toekomst tegentreden, 102 : 13
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede. 147 : 5

Vier de vrede die Hij heden 305 : 1
Wij geloven dat de Geest / ook nog heden 344 : 3
te beginnen in het heden,/te beginnen in de stal. 449 : 4
Groet de dageraad,/heden zal de zon u vinden 453 : 2
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn 462 : 2
God sprak tot mij: mijn zoon ben jij,/Ik riep je heden in het leven. 467a
Heden zult gij zijn glorie aanschouwen / hier is uw God. 490 : vz.
Heden is onze Heiland geboren,/Christus de Heer. 490 : allen
God heeft gesproken: Gij zijt mijn zoon,/Ik heb u heden voortgebracht. 490 : 1 vz.
Heden zult gij het licht aanschouwen, hier is uw God. 490 : 1 all

Heden is onze Heiland geboren, / Christus de Heer. 490 : 3 allen
hebt Gij uw heil gezocht / bij mensen, hier en heden. 500 : 3
want heden stroomt om Jezus' wil / uw hart vol zonneschijn! 507 : 4
Laat warm en stil de kaarsen branden heden, 511 : 5
van heden ons verschenen zijt, / zij lof en eer in eeuwigheid. 516 : 5
wie gelooft is heden / met Hem opgestaan. 523 : refr.
Hij spreekt ons hart aan, heden, / en wenkt ons met zich mede. 531 : 3
de Heer heeft het heden gezegd. 550 : 1
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem! 556 : 5
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht! 658 : refr.
het heden zingt zijn eer,/ de toekomst is zijn rijk 704 : 3
tot U, want in uw heden / bewaart Gij hun bestaan. 731 : 2
Jezus Christus, gisteren, heden,/ komt voor eens en komt voorgoed! 769 : 6
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden. 775 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Ik zou alleen zijn, van het heden / en van de toekomst ongewis. 800 : 2
kan Hem bevatten die ons riep / om Hem te kennen, - heden. 825 : 6
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in 't onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U 1012 : 5

Heel, van Heler
op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël. 014 : 5;053
Hem die, o Heer, uw recht niet schendt,/in heel zijn wandel U erkent 015 : 1
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
Met heel mijn hart heb ik de Heer verwacht,/ Hij heeft gehoord naar mijn gebed, 040 : 1
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.
en heel hun wijde grondgebied / gaf Gij aan Israël om niet. 044 : 2
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
Indien Ik honger had, Ik zei 't u niet,/ de hele wereld is mijn grondgebied. 050 : 6
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd.051 : 6
uw heerlijkheid zij over heel de aarde. 057 : 3
Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer. 057 : 5
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag. 057a : 3
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit. 066 : 1
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan. 066 : 5
Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer,/ Halleluja, halleluja! 067a : refr.
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht. 067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
God is de bron, de klare wel,/ springader voor heel Israël, 068 : 9
De wereld brengt U huldeblijk,/ want heel de wereld is uw rijk, 068 : 11
De hele aarde, zeggen zij,/ ligt onder onze heerschappij. 073 : 3

Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand. 075 : 1
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte, 077 : 4
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering. 077 : 5
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan, 083 : 6
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt 085a : 2
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
mijn God, op U stel ik heel mijn vertrouwen. 091b : voorz.
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7
Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde! 096b : refr.
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond. 098 : 3
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde: 098c : 3
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
gij zijt met heel uw leven / geborgen in zijn schoot. 103a : 1
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld, 103c : 1
God, die aan ons zich openbaarde,/ regeert en oordeelt heel de aarde. 105 : 3
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand. 105 : 7
Gedenk mij naar uw welbehagen./ Dat ik met heel mijn volk U dien, 106 : 2
Hem zal men als rechtvaardig eren,/ hem en zijn hele nageslacht. 106 : 14
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22
Zie, uit de moederschoot van ’t morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam. 116 : 6
Volkeren, loof de Heer,/ bezing Hem, heel de wereld. 117b : 1
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden. 119 : 26
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 : 30
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2
een stad van vrede en heil./ Zo is de Here heel hun leven 125 : 2
Farao met heel zijn heer / stortte in het water neer. 136 : 7
Want Gij hebt met uw stem en macht / heel dit bestel tot stand gebracht. 148 : 2
En zo danst in het morgenlicht / heel Gods volk voor zijn aangezicht 149 : 2

voor heel het huis van David 158a : 1
Hij kleedt zich uit voor heel het land 173 : 4
in heel Jeruzalem 177 : 1, 5
heel je leven overboord? 178 : 9
Een heel klein zaadje waait weg in de wind 181 : 1 – 7
heel de hemel zegt dat Hij groot is en goed 224
Zegen, Schepper, heel ons leven 231 : 2
O dat Gij heel mijn leven 244 : 3
van heel de dag vergeten zoudt 246b : 2
de zin van heel mijn leven 250 : 9
Vriendelijk licht, dat heel de dag 254 : 1
Goede herder, als wij slapen, heel deze nacht 268 : 1
waak dan over al uw schapen, heel deze nacht 268 : 1
lieve God, bij U geborgen / heel deze nacht. 268 : 1

Heilig ons, dat wij U geven / hart en ziel en heel ons leven.	314 : 1
heel de aarde moet U loven / meer en meer	319 : 7
Geloofd zij God die heel de wereld tot leven wekt,	343 : 1
dat is voor heel mijn leven, / ja voor de dood genoeg.	345 : 1
geef dat met heel mijn leven / ik daarvoor instaan mag,	345 : 2
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee.	350 : 5
om overal, de hele wereld rond,	353 : 4
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog!	358 : 2
Wij delen het met elkander / ons hele mensenbestaan.	390 : 4
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.	412 : 1
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden,	412 : 2
Heel de wereld buigt voor U/en bewondert uwe werken.	413 : 1
Heel Sion strooit haar palmen/ als vaandels voor uw voet.	441 : 2
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn.	442 : 1
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs.	468 : 4
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
Hoor, heel de engelenschaar / jubelt gloria	471 : 3
voor heel het volk zal deze vreugde wezen.	472 : 1
voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door:	472 : 3
die heel de wereld redden zal van zonde!	472 : 4
Os en ezel keken, ook een heel klein lam.	485 : 4
wordt aan het eind der tijden / in heel zijn rijk gehoord.	513 : 3
Heel de aarde zal U aanbidden,/ loven uw naam.	514b
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet!	517 : 3
Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen	518 : 3
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn.	524 : 5
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is.	536 : 1
Bid alleen tot God de Heer,/ dien Hem heel je leven.’	539 : 4
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
en omvat in dit gebaar de / hele aarde.	567 : 5
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij.	578 : 5
Maar de verlossing van de mensen / die lijdt Hij heel alleen.	582 : 5
Weerloos heeft Hij heel zijn leven zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen.	586 : 2
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven	590 : 1
Alles wat leeft,ja heel de schepping zucht.	592 : 1
zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang.	595 : cantor
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
Maar farao met heel zijn stoet / gaat onder in de vloed.	606 : 3
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in ’t zonlicht overal;	621 : 4
zijn grafsteen weggestoten / en heel de schepping lacht!	623 : 2
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee,	635 : 2
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja!	640^{e}
zij gaat in alle nood / door heel het leven heen.	650 : 2
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang	655 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen!	659 : 5
in heel de wereld en geloofd,/ en dat ons zegent hoofd voor hoofd.	665 : 4
tot God heel de wereld vergadert,/ zijn tent over allen heen.	667 : 5
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H.	668
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen,	687 : 1
Hem, Vader, Zoon en Geest / moet heel de schepping loven.	704 : 3

Halleluja, halleluja,/ loof de koning, heel zijn kerk! 705 : 3
heel ’t heir der heiligen tot U naderen mag./ Halleluja, halleluja! 727 : 8
Nicolaos, zegevieren / zal het recht voor heel het volk, 745 : 1
God zal zich openbaren / in heel zijn creatuur. 747 : 1
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis, 750 : 6
In deze onstuimige lente,/ waarin heel de wereld bestaat, 765 : 2
Sta op, o God, en maak het waar / wat heel uw kerk bezingt: 767 : 4
dat heel uw schepping weer ontwaakt / uit haar betovering. 767 : 4
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen. 780 : 5
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven. 797 : 8
In Hem bestaan, bewegen wij,/ in Hem is heel ons leven. 825 : 5
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd. 827 : 2
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor! 856 : 3
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt. 869 : 1
Heel ons leven, de gave van God./Amen (2x)/Heel ons leven, een loflied voor U. Amen. 876 : 1
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen. 876 : 2
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen. 876 : 3
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen. 876 : 4
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen. 876 : 5
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen. 876 : 6
ik heb voor heel mijn leven / in God mijn bondgenoot. 902 : 1
God, die liefde zijt, aan U / vast te houden, heel mijn leven. 903 : 6
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven. 919 : 2
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen. 963 : 1
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer. 967 : 7
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2
hemel vol vogels, - gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6

Heel alleen
maar heel alleen blijft Michal staan 173 : 5

Heelal
De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die ’t heelal volbracht. 019 : 1
Ik roep tot God, de heerser van ’t heelal,/de Here, die ’t voor mij voleinden zal; 057 : 2
van uwe rechtsgedingen./ O Koning van ’t heelal,/ die eeuwig heersen zal, 097 : 4
Loof Hem, - gij zult Hem geven / de lof van ’t gans heelal; 103a : 4
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2
O Heer, mijn God, Gij koning van ’t heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al. 145 : 1
Loof God, loof Hem overal./ Loof de Koning van ’t heelal 150 : 1

Hij schiep ’t heelal, zijn naam ter eer 363
Als koning opgetreden / en heerser van ’t heelal, 384 : 1
geeft zich voor ons verloren / de Heiland van ’t heelal. 434 : 4
’t ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van ’t heelal.’ 469 : 5
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
zie hoe men Hem in doeken windt: / de Heer van het heelal. 507 : 2
Zo gij ’t nog niet wist:/ Jezus Christus is ‘t,/ de Heer van ’t heelal, 898 : 2
Jezus roept ons te belijden / Hem als Heer van het heelal, 975 : 2

Heelhuids

Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12

Heelmaken
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren / heel om te horen. 587 : 1
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet: 855 : 5
Maak heel wat is gebroken,/ herstel in ons uw leven,/ uw levenskracht. (bis) 860 : refr.

Heel wat
Er gaat heel wat om in het tempelbedrijf 187 : 2

Heel worden
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3

Heen
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen. 529 : 6
heen is de nacht,/ de derde dag breekt aan. 625 : 3
een sterrenmantel in de nacht./ Kom Geest van God, wees om ons heen. 692 : 5

Heen en weer
Zwaai de takken heen en weer:/ zegen en vrede voor de Heer! 555 : 2

Heendrijven
Zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen. 418 : 2

Heengaan
Ga niet van Mij heen,/ volg Mij op mijn wegen,/ sluit u hecht aaneen. 081 : 11
En duizend jaar gaan als de dag / van gisteren voor U heen, 090a : 4
was over ons verwoestend heengegaan -/ de baaierd die onstuimig rebelleert 124 : 2

De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft. 517 : 5
Wanneer ik eens moet heengaan / ga Gij niet van mij heen, 576 : 6
Hij gaat heen, maar Hij blijft bij mij./ Met zijn laatste adem geeft Hij 584 : 8
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7
Heer, gaat Gij van ons heen,/in deze tijd?/ Vermaakt Gij ons alleen 662 : 2
Wij weten het nu zonneklaar: al ging Hij van ons heen, 683 : 2
In moeiten en verdriet / gaat zo ons leven heen. 717 : 2
al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
Mijn vriend is van mij heengegaan,/ mijn god heeft mij verlaten. 808 : 1
Wees gezegend, / waar je ook heen gaat,/ wees gezegend 814
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3

Heenleiden
naar huis werd heengeleid,/ zal van zijn liefde spreken. 107 : 1

op deze berg zal ’t feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2

Heenlopen, over iemand
om, als ik machteloos lig neergeveld,/ over mij heen te lopen. 056 : 1

Heensturen
en rijken stuurt Hij heen met lege handen 157b : 8

Heenvaren
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 11

Heenwijzen
zij wijzen naar het wonder heen / van Hem die op de aarde boet. 578 : 3

Heenzenden
Laat Gij ons nu alleen?/ Laat Gij ons in de nood?/ Zendt Gij ons heen? 917 : 2

Heer (gezaghebber)
Hij spot met hen die spotten met zijn macht./ Hij kent zijn tijd, Hij is de Heer der heren. 002 : 2
'Nu zal Ik opstaan', spreekt de Heer der heren,/'om wat zij armen hebben aangedaan. 012 : 3
Ik weet, dat Hij –de Heer der heren- / ons handhaaft in zijn recht. 020 : 4
Op U vertrouw ik, Heer der heren,/ Gij die mijn sterkte zijt. 031 : 1
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3
Zo heeft de prins aan u zijn welgevallen / hij is uw heer, die gij te voet zult vallen. 045 : 5
Dan, mij erkennend als hun heer,/ werpt zich het noorden voor mij neer, 060, 108 : 3
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet. 072 : 3
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
De Here God heeft tot mijn heer gesproken:/'Zit aan mijn rechterhand, Ik houd gericht. 110 : 1
Wie is als Hij, de Heer der heren?/ Hij onze God, die troont zo hoog, 113 : 2
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
Geef de God der goden eer,/ jubel voor der heren Heer. 136 : 2

De heer gaat naar het buitenland 180 : 1
De heer deelt zijn talenten uit 180 : 2
Wanneer hij thuiskomt, vraagt de heer: 180 : 3
looft, looft dan aller heren Heer! 363
O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit! 466 : 2
Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij! 474 : 5
Hij, der schepselen Heer, / Hij der schepselen Heer. 483 : 1
aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht. 488 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd, 488 : 3
al wat stem heeft zal getuigen / dat Gij heer en meester zijt, 557 : 3
Halleluja, halleluja,/ lof zij U, der heren Heer! 705 : 4
God zelf, de Heer der heren./ De eeuwen der onwetendheid 825 : 7
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen 825 : 10
Dans, dans, en doe maar mee met mij,/ ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 refr.
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 : refr.
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 : 1
en ik houd stiekem hoop / op de heer van de machten, 945 : 2
Aan U behoort, o Heer der heren,/ de aarde met haar wel en wee, 978 : 1
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren 994 : 4

Heer (leger)
Farao met heel zijn heer / stortte in het water neer. 136 : 7

vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4
ontketende ’t geweld der golven,/ en heeft Egyptes machtig heer 106 : 5

Heerbaan
Hij brengt mij op de heerbaan van zijn wetten / en ’t goddelijke recht, 023a : 2
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3

Heerlijk
Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven / hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven 008 : 1, 6
Heer, onze Heer, hoe heerlijk is / uw naam in de geschiedenis, 008a : 1, 6
Heer, hoe heerlijk is uw naam! 008b : 1-5
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend. 027 : 5
Meld het aan het nageslacht,/ wat God heerlijk heeft volbracht; 048 : 4
Te gronde gaat uw heerlijk goed:/ het wordt door evers omgewroet 080 : 5
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand. 098 : 1
Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht. 145 : 2

De God onze vaderen wordt heerlijk bekend 151 : 1
en zijn zoon bouwde uw woning / heerlijk af. 319 : 3
heerlijk, onzienlijk, enig / zij kracht en eer! 361 : 7
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren! 412 : 1
hoe heerlijk zijn uw stralen. 475 : 3
aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld. 483 : 3
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat. 510 : 5
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven, 518 : 1
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag, 576 : 1
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag. 621 : 1
want wat gij goed doet is als zaad,/ dat heerlijk op zal gaan. 642 : 7
met uw heerlijke bescherming / in ons bevend hart, o Heer. 754 : 1
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
Van U getuigen dag en nacht./ Gij hebt ze heerlijk voortgebracht. 978 : 1

Heerlijker
veel heerlijker dan Salomo / bekleedt ze Gods genade. 977 : 2

Heerlijkheid
En Gij, die aller koning zijt,/ troon boven hen in heerlijkheid. 007 : 3
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
heerlijkheid, in uw schutse, voor immer. 016a : 4
dat Hem de heerlijkheid, dat Hem de kracht is,/ het koninkrijk! 022 : 12
Gij die hoog verheven zijt,/ geef de Here heerlijkheid, 029 : 1
houden bergen mij gevangen,/ waar uw heerlijkheid niet troont. 042 : 4
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
uw heerlijkheid zij over heel de aarde. 057 : 3
Zijn heerlijkheid en hoog bevel / staan wakend over Israël, 068 : 12
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer. 072 : 7
uw wijsheid is het die mij leidt / en eenmaal kroont met heerlijkheid. 073 : 9

Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land,	085 : 3
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid.	089 : 8
zijn troon is neergestort, zijn heerlijkheid verdwenen.	089 : 15
Herstel in heerlijkheid het land van melk en honing.	089 : 18
Zijn volk is veilig in zijn handen./ Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd.	098 : 2
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort?	106 : 1
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd.	108 : 2
Ik ben van heerlijkheid beroofd.	109 : 11
Gij zult, o Here, wijd en zijd / uw heerlijkheid en trouw bewijzen.	138 : 1
Groot is des Heren heerlijkheid,/ zij majesteit ten top gestegen.	138 : 3
Zij roemen in uw koningschap, o Heer,/zij stellen in uw heerlijkheid hun eer.	145 : 4
De kracht, de heerlijkheid, de ere / zijn Hem, die eeuwig zal regeren.	147 : 7
om zijn wonderbare macht,/ om de heerlijkheid en kracht	150 : 1
Een glans van heerlijkheid	159b : 3
Stel ons deze ochtendtijd / uwe heerlijkheid voor ogen	213 : 1
dat Hij verschijnt in heerlijkheid	214 : 7
met glans en heerlijkheid verguld	215 : 3
zou ooit een mens die heerlijkheid verwerven?	220 : 2
Zijn heerlijkheid / straalt wereldwijd / als blozend morgenrood.	279 : 3
O Gij glans der heerlijkheid / licht uit licht, uit God geboren,	314 : 3
Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roemen / op mensengunst of –heerlijkheid?	315 : 3
zijn heerlijkheid openbaarde.	318 : 3
Waardig zijt Gij, o. Heer en o. God, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de macht.	339e
Eer zij de heerlijkheid Gods: Vader, Zoon en heilige Geest.	372 : 3
ongesluierd schouwe in Gods heerlijkheid!	374 : 6
Gij, Jezus Christus, opgestegen / tot hoogste heerlijkheid,	380 : 1
Nog is uw heerlijkheid verborgen,/maar ons geloof vertrouwt	380 : 3
U zij de heerlijkheid in alle eeuwen!	401a : allen
Vol zijn hemel en aarde / van uw grote heerlijkheid!	411
U looft de apostelschaar in heerlijkheid, o Heer,	412 : 2
Gij zit in heerlijkheid aan 's Vaders rechterhand,	412 : 5
Begroet Hem, Heer der heerlijkheid / en Heiland vol barmhartigheid!	435 : 1
de koning onzer dromen,/de Heer der heerlijkheid	438 : 1
Klaarlichte nacht, / Gods heerlijkheid lacht / ons toe in de velden van David.	508 : 1
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
zing halleluja! Uit de wolken / komt ons zijn heerlijkheid nabij.	526 : 4
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid.	543 : 1
op de berg der heerlijkheid,/licht uit licht en eeuwig leven./Halleluja.	545 : 1
verrees vandaag in heerlijkheid./ Halleluja.	620 : 1
met grote pracht en heerlijkheid./ Hem zij de lof in eeuwigheid!/ Halleluja (2 x)	622 : 1
om uw genade en liefde leid / ons binnen in uw heerlijkheid./Halleluja (2 x)	622 : 4
Prijs nu Christus in ons lied,/halleluja,/die in heerlijkheid gebiedt,/ halleluja,	624 : 2
Om Christus' wil zijn wij verblijd,/ die inging in Gods heerlijkheid	665 : 5
de Trooster ook zij lof en eer / en heerlijkheid van nu voortaan.	670 : 7
eer zij Hem die ons gekroond heeft, koningen in heerlijkheid.	705 : 2
heerlijkheid en kracht en machten / legt uw schepping voor U neer.	705 : 4
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd,	727 : 1
voor aller volken aangezicht,/ uw heerlijkheid aanschouwde!'	739 : 4
en Hij in grote heerlijkheid / het oordeel uit zal spreken.	748 : 1
Wij bidden, Heer, sta op / en kom in heerlijkheid!	756 : 6
Zo worden zij veranderd / tot heerlijkheid en eer.	759 : 2

Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden. 797 : 3
tot aan ’t eind van onze wegen./ Leid ons op uw tijd / in uw heerlijkheid. 835 : 4
Kniel voor hem neer, want Hij is waardig, vol macht en heerlijkheid. 890 : 1
Alle glorie aan de eeuwige Heer, alle heerlijkheid en eer. 890 : 1
Hij die met heerlijkheden / de leliën bekleedt, 910: 3
Laat ons zo uw heerlijkheid / zien in deze donkere tijd, 967 : 6
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal 977 : 6

Heerlijkst
Lof zij de Heer met de heerlijkste naam van zijn namen, 868 : 5

Heerschaar
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
God der heerschaten, Here Here!/ Hoe lang zult Gij uw volk verteren? 080 : 3
God van de heerscharen, richt ons weer op;/lach ons weer toe en wij zullen gered zijn. 080a : refr.
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3

Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand 451 : 1

Heerschappij
Al wat op aarde is laat Gij / zich buigen voor zijn heerschappij. 008a : 5
De hele aarde, zeggen zij,/ ligt onder onze heerschappij. 073 : 3
voorgoed zal uw geslacht de heerschappij behoren. 089 : 2
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde 096 : 5
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
Aan de God des hemels zij / eer en dank en heerschappij, 136 : 13
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden. 145 : 4

van alle heerschappij - 160a : 1
zijn heerschappij in het gebied 172 : 11
aan uw geprezen heerschappij 208 : 3
Onwrikbaar staat uw heerschappij 302 : 2
door Hem geschiedt Gods raad,/zijn heerschappij bestaat! 435 : 2
op zijn lippen eeuwig leven,/op zijn schouders heerschappij. 449 : 5
Wiens heerschappij geen einde kent,/ geen einde kent, 515 : 2
zijn heerschappij gaat in en uit / door al de deuren die men sluit,/ halleluja! 628 : 5
Heer, komt in deze tijd / uw heerschappij,/ het einde van de strijd, 662 : 1
en roemen blij / de glorie van uw heerschappij. 749 : 3

Heersen
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Als Gij uw knecht behoedt,/ o Heer, zal overmoed / niet heersen over mij. 019 : 6
Heerse van zee tot zee zijn vrede,/ van land tot land zijn lof, 072 : 3
van uwe rechtsgedingen./ O Koning van ’t heelal,/ die eeuwig heersen zal, 097 : 4
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven. 103 : 8
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen! 122b

Zijn vredevorst zal heersen 152 : 10

Hij komt de volken troosten,/die eeuwig heersen zal. 444 : 1, 5
Zult Gij, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht, 446 : 1
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht 446 : 5
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom! 466 : 6
Hij die heerst op 's hemels troon, / Here Christus, Vaders Zoon, 481 : 2
die heerst en alle dingen / tot ons geluk omspant, 517 : 4
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond. 523 : 1
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan. 523 : 2
Hij ligt in 't stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x 622 : 3
En ik zal, aan Hem gelijk,/ eeuwig heersen, eeuwig leven. 641 : 2
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en land,/halleluja. 661 : 2
De nacht is als een graf,/ ontij heerst in het rond. 756 : 8
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan. 823 : 2
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon. 990 : 1
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3
Het onrecht heerst op aarde,/ de leugen triomfeert, 1010 : 1

Heerser
Ik roep tot God, de heerser van 't heelal,/de Here, die 't voor mij voleinden zal; 057 : 2

heersers stoot Hij van hun troon 157e
De rol van heerser in dit lied 172 : 1
de heersers van de aarde, / ook zij komen naar U. 366 : 2
Als koning opgetreden / en heerser van 't heelal, 384 : 1
Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind. 498 : 4
Hij hekelt met zijn scherpe tong / de heersers van de aarde. 741 : 3
Er is een land van louter licht / waar heiligen heersers zijn. 753 : 1
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn. 768 : 2
De Here, de heerser der aarde,/ zegt Israël, Israël, 770 : 1

Hees
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6

Heester
De bloemen en de heesters / als sluiers van een bruid 979 : 8

Heet
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
Zoals gras in hete steppen / voel 'k mijn levenskracht verleppen. 102 : 5
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht. 142 : 5

Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land: 541
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2

(zich) Heffen, Geheven
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
Hij wet zijn zwaard en zal het heffen / om de hardnekkigen te treffen 007 : 5
Ik hef mijn hand naar waar Gij zijt,/ verborgen in uw heiligheid. 028 : 1

heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel.	041 : 3
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven:	063b : 3
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht -	068 : 12
Gij die goddeloos van zin / heft de hoorn der ijdelheid,	075 : 3
Nu de druk mij overmande,/ hef ik tot de Heer mijn handen,	077 : 1
Ja, tot U hef ik mijn leven./ Gij zijt mild om te vergeven,	086 : 2
Heer mijn God, ik zal U loven,/ heffen ’t ganse hart naar boven.	086 : 4
en met geheven hoofd de kroon der ere dragen.	089 : 8
Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven,	102 : 5
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn,	106 : 12
hief Hij hen uit de diepe / onmacht met sterke hand.	107 : 6
Hij hief zijn stem en riep,/ toen steigerden de golven,	107 : 11
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven.	108 : 2
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam.	116 : 6
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven.	120 : 1
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog.	123 : 1
Naar ’t heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen.	138 : 1
Laat, Heer, mijn gebed en mijn handen / geheven zijn, tot U gericht	141 : 2
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog,	141 : 8
Tot God de Heer hief ik mijn stem,/ ik riep tot God, ik smeekte Hem.	142 : 1
De vijand staat mij naar het leven,/ heeft tegen mij de hiel geheven.	143 : 3
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem!	150 : 2
en hef de tamboerijn	169 : 6
maar hef uw hart niet al te hoog	215 : 5
Zoals een bloem zijn kelk heft naar de zon	220 : 1
dat de doden bij U leven / eeuwig in uw licht geheven -	268 : 2
Gij heft de aarde aan het licht / door diepte heen en door gericht,	350 : 7
Hoor Gij ons aan! Wij heffen onze handen,	364 : 1
de hoogten die zich heffen / tussen uw Heer en u.	439 : 2
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft.	443 : 3
Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister,	448 : 1
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt.	498 : 3
van palmen hoog geheven,/ van zon en vergezicht.	552 : 3
hief zijn handen, sprak de zegen / voor dit eten.	567 : 2
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven,	577 : 1
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven.	584 : 4
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep,	606 : 3
weer in het licht geheven./ Als ’s Heren woord weerklinkt met macht	723 : 1
naar ’t nieuw Jeruzalem./ Hef dan het hoofd / en leef voorgoed	725 : 3
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft.	742 : 1, 8
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven,	748 : 3
heeft u in ’t licht als op adelaarsvleugelen geheven./ Hij die u leidt,	868 : 2
hef ik, Heer, tot U mijn handen:/ Vader, zie ik ben uw kind.	903 : 6
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve ’t hart hem weder.	906 : 1
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven.	906 : 6
ik hef het hoofd,/ en ik sta op,/ de dood ontkomen.	929 : 2
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt,	947 : 3

Heg

Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg	107 : 2

De twijfelaar vindt heg en steg 204 : 6
De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg 807 : 3

Heggentak
Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak, 480 : 3

Heiden
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert. 010 : 6
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen, 079 : 1
Laat Davids zoon de spot der heidenen beschamen. 089 : 18
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven. 096 : 2
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan. 096a : 1
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17
Zij hebben Gods bevel veracht,/ de heidenen niet omgebracht, 106 : 16
Toen hieven zelfs de heidenen aan:/ 'De Heer heeft hun wat groots gedaan.' 126 : 1

voor jood en voor heiden,/ door dood en door lijden 550 : 3
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen; 762 : 4

Heidendom
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan 't heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19
uw trouw en uw genade./ Waar is uw God? tart ons het heidendom. 115 : 1

Heidentrots
Gij die de heidentrots bedaarde,/ stilt ook de watervloed. 065 : 4

Heil
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3
God is mijn schild en mijn betrouwen,/ de reine zal zijn heil aanschouwen. 007 : 5
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open. 009 : 9
tot mijn hart de vreugde hervindt om uw heil. 013b : refr.
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd. 018 : 1
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
God heeft zijn vaandel hoog verheven / om ons zijn heil te tonen; 020 : 1
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in 't licht 024 : 3
want Gij zijt mijn heil, o Heer,/ 'k blijf U al den dag verwachten. 025 : 2
voor wie, tot zijn heil genegen,/ zijn geboden onderhoudt. 025 : 5
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven, 025 : 6
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart? 027 : 1
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar 't uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht! 027 : 7
De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen? 027b : refr., 1
O, als ik niet de zekerheid had / het heil des Heren te zien / in dit leven op aarde! 027b : 7
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht. 033 : 7
maar God, die zijn verlosser is,/ blijft op zijn heil bedacht. 034 : 7
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,/ Ik heb voor u mijn leven veil - 035 : 1

uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag! 035 : 10
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij. 038 : 12
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
Heil hem die de geringe helpt in nood,/ hem helpt in nood de Heer. 041 : 1
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen. 044 : 4
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, 051 : 5
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
Treed met uw heil mij tegemoet,/ Gij die het kwaad hen boeten doet. 059 : 4
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5
God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
God van ons heil, Gij gaat te rade / met uw gerechtigheid. 065 : 3
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent. 067 : 1
O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht, 068 : 6
Hij die het licht roept in de nacht, Hij heeft ons heil teweeggebracht, 068 : 7Sla,
Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Uw heil is nooit uit mijn gedachten;/want wat Gij mij kunt schenken 071 : 8
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken 074 : 3
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
’t Getuigenis aan Israël geschonken,/ het heil dat van de hemel heeft geklonken, 078 : 2
Gij Heer, die heilig zijt en heilig voorging,/vergeten zijn uw heil en uw verhoring 078 : 14
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20
stem en tegenstem / springen op voor Hem / die ons heil bewerkte. 081 : 1
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof. 084 : 2
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
Toon ons uw heil en goedertierenheid:/ ik ben, o God, tot luisteren bereid. 085 : 2
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land, 085 : 3
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons. 085b : refr.
Herstel ons dan, God die ons heil zijt,/ doorbreek uw afkeer van ons. 085b : 1
Heer, die mijn heil, mijn helper zijt,/ des daags roep ik om mededogen, 088 : 1
als pijlers van uw heil, onwrikbaar door de tijden. 089 : 6
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven. 089 : 8
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb ik omgeven 089 : 9
Waar is uw gunst, o God, het heil van lang geleden, 089 : 17
Gelijk hij mijn naam zegt: ‘Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.’ 089a : 4
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning. 091 : 1
en ’t heil, dat eindeloos verheugt / in volheid openbaren. 091 : 8
tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8

Bij U is hem het heil gewis/, wanneer de onheilsdag daar is.	094 : 6
Hem, die ons heil gegrondvest heeft./ Vier Hem, de koning der getijden.	095 : 1
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag	096 : 1
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren	097 : 6
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht	098 : 1
Zo werd tot in de verste landen / het heil van onze God aanschouwd.	098 : 2
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid.	098 : 4
Alle einden der aarde aanschouwen het heil van Hem, onze God.	098d : refr. I
De Heer openbaarde zijn heil;/ Hij heeft voor de ogen der volken	098d : 2
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten;	103 : 7
Zij hadden voor ’t gewaande heil / hun zonen en hun dochters veil,	106 : 17
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen.	111 : 1
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam.	116 : 6
de Heer had tot mijn heil besloten,/ Hij redde mij, Hij schonk mij kracht.	118 : 4
Hij is het, die mijn heil bewerkte./ Ik loof de Heer mijn leven lang.	118 : 5
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan.	118 : 7
O God, geef thans uw gunstbewijzen,/ geef thans het heil door ons verbeid.	118 : 9
Stort over mij uw goedertierenheid,/ uw heil, naar uw belofte mij gebleken,	119 : 16
Van harte zoek ik ’t heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven.	119 : 22
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken.	119 : 58
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren.	119 : 63
Het is uw wet, waarin ik mij verblijd,/het is uw heil, waarnaar ik blijf verlangen.	119 : 65
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht.	121 : 3
Bid heil toe aan dit Vredesoord:/ dat die u mint bevredigd zij,	122 : 3
Door zijn verlossing zijn wij vrijgemaakt./ Ons heil is in de naam van God de Heer,	124 : 4
een stad van vrede en heil./ Zo is de Here heel hun leven	125 : 2
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht,	128 : 3
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen	133 : 3
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen.	137 : 4
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep.	146 : 3
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,/ God is trouw aan wat Hij schiep.	146 : 3
Zij hebben ’t heil verkregen,/ de allerschoonste schat;	146a : 2
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden.	149 : 3
van ’t heil dat Gij onthult	159a : 1
Immers mijn ogen zagen het heil	159c : 2
maar zal het heil des Heren	176 : 1
dan kan uw heil ons niet ontgaan	207 : 2
zijt Gij mijn heil en hulp geweest	245 : 2
hij feilt niet, die uw heil verwacht	245 : 3
Doe ons uw heil aanschouwen	246b : 5
dat uw heil mijn toekomst wordt	292 : vz.
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren	314 : 3
Water, water van de Nijl,/draag het scheepje van het heil -	358 : 3
de lippen, aan uw kelk gezet,/om van uw heil te zingen.	378 : 1
van uw heil bezingen./Noem met nieuwe namen	379 : 6
Gij hebt, de mens tot heil, de schoot der maagd verkoren.	412 : 4
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee.	435 : 4
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart.	439 : 1
in hem wil woning maken / het heil, de Zoon van God.	439 : 3
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en ’t heil, dat eeuwig u verblijdt,	446 : 4
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven.	447 : 2

Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2
wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt. 451 : 4
opdat in u de ander / Gods heil aanschouwen mag. 456a : 6
Stille nacht, heilige nacht! / Vrede en heil, wordt gebracht 483 : 3
die ons heil ter wereld bracht,/antwoord op ons hopen. 486 : 1
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil. 489 : 2
Dan is uw heil aan ons geschied, / u allen even na, - 496 : 3
hebt Gij uw heil gezocht / bij mensen, hier en heden. 500 : 3
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd. 511 : 2
en roepen heil en zegen / over de aarde af. 544 : 5
Het kruis van de Heer is onze trots,/ in Christus ons heil en ons leven. 564a
In Hem is ons heil, ons leven en verrijzenis,/door wie wij verlost en bevrijd zijn. 564b
uw heil zinkt in de dood./ De eersteling van allen 577 : 1
heilige wonde. Gij, mijn levensbron, mijn heil, 588 : 1
Starre rotsen houden U,/ rots des heils, gevangen. 590 : 3
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x) 622 : 5
tot teken van uw heil./ Bewoon ons, Geest van God, geef ons uw adem. 673 : 4
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn. 700 : 2
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1
Haar nicht Maria komt te hulp,/ met haar in heil eendrachtig; 741 : 1
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen; 762 : 2
Voorwaar, het heil is nu nabij,/ uw goedertierenheid. 767 : 3
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1
Christus, voor ons gestorven, / heeft ons het heil verworven. 863 : 3
Daarom lof zij de Here,/ in wie ons heil bestaat, 864 : 5
houd moed,- God zal met overvloed / van heil u overstelpen. 869 : 5
is voor wie op Hem bouwen / Gods heil in overvloed. 902 : 2
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht, 905 : 1
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,/ zo laat heb liefgehad. 908 : 3
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer. 910 : 2
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade. 966 : 1
en als wij treden in de kring / rondom uw heil en zegening, 972 : 9

Heiland
Het volk dat woont in duisternis / zal weten wie zijn heiland is. 460 : 1

Heilgeheim
’t heilgeheim wordt aan zijn vrinden / naar zijn vreeverbond getoond. 025 : 7

Dat teken is een heilgeheim:/God wil met jou verbonden zijn. 354 : 4
doe ons in deze tekenen ’t heilgeheim verstaan! 374 : 1

Heilig
Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde. 003 : 1
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord. 020 : 2
Nochtans, op U, o God die heilig zijt / en troont op lofgezangen, U gewijd 022 : 2
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2

Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan? 024 : 2
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
Hij woont in haar, zij wankelt niet,/ zij kroont zijn heilig rijksgebied. 046 : 2
Hij spreekt: 'Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.' 046 : 3
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, 051 : 5
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a : 3
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5
Wij worden door U begenadigd / die heilig zijt en goed 065 : 2
dat overvloedig en gestadig / straalt van zijn heilig aangezicht: 067 : 1
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
Totdat ik in de tempel ging,/ uw heilige stilte mij omving, 073 : 6
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
in zijn heilig ongeduld,/ die Hij vult tot aan de rand 075 : 5
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht. 076 : 7
Gij Heer, die heilig zijt en heilig voorging,/vergeten zijn uw heil en uw verhoring 078 : 14
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden, 078 : 19
O Heilige, beschaam / ter wille van uw naam / die Israël schofferen. 079 : 3
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is 't en recht 081 : 4
gaan zij van zegen tot zegen,/ naar God die verschijnt in zijn heilige stad. 084a : 3
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Gij, Heilige Israëls, Gij zelf hebt ons ten leven 089 : 8
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12
De schaduw van uw troon omsloot / uw heiligen weleer, 090a : 2
Zijn kracht vervult de heilige hoven. 096 : 2
buig u in heilige feestdos neer,/ erken Hem als de ene Heer, 096 : 4
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm. 098d : 1
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./'t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord, 103a : 4
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
't werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord, 105 : 16
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21
in heilige feestdos, ja 't zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal 't als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken. 130a : 2
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden. 145 : 6
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6

De Heer heeft Jakob uitverkoren / om naar zijn heilig woord te horen.	147 : 7
Naam van de Heer die heilig zijt,/ geprezen uw aanwezigheid.	148 : 2
Naam van de Heer die heilig zijt,/ gezegend uw aanwezigheid.	148 : 6
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen.	149 : 2
Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent	151 : 1
in heilige luister, in reddende macht	151 : 3
want Gij zult ons brengen naar heilige grond	151 : 3
Want God allen is heilig	152 : 2
De Heilige van Israël is groot, is nabij!	157a : 2
de Heer is machtig en zijn Naam is heilig	157b : 4
waarvan ik wil zingen. Heilig is zijn Naam!	157c : 3
heilig is zijn naam.	157e
Hoog heeft de Heilige uw woord geschat:	164 : 3
De volken zien uw heilig spoor	176 : 2
wij zingen: 'Heilig is Gods naam!'	209 : 3
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden	213 : 3
Vriendelijk licht van de heilige glorie	238 : refr.
van de hemelse, de heilige, de zalige Jezus Christus	238 : refr.
het heilig loflied toe: eer zij God!	238 : 1
prijzen wij met heilige stem	238 : 2
Schepper, wij zingen uw heilige naam.	303 : 1
Jezus, wij zingen uw heilige naam.	303 : 2
Trooster, wij zingen uw heilige naam.	303 : 3
Wij geloven dat de dag van de Heer heilig is -	312
Breng ons naar de heilige stede van uw vrede.	317 : 3
Heilige gedachtenis van des Heren dood!	374 : 5
Kyrie eleison!/Door uw heilig lichaam, Zoon van God,	375 : 1
ons geboren uit Maria's schoot,/en uw heilige bloed	375 : 1
Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven.	375 : 2
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen,	378 : 1
Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,/het heilig feest van uw gedachtenis;	381 : 2
zijn heiligen Gods aan de tafel des Heren	382 : 3
Wij zegenen U, Vader,/vanwege de heilige wijnstok David, uw knecht,	402a : vz.
Wij danken U, Vader,/voor de heilige wijnstok, David, uw knecht,	402b : vz.
waarachtig en hoog verheven,/U, heilige Geest, de Vertrooster.	411
Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen,	412 : 1
en met uw heilig volk ons voor uw troon vergaren.	412 : 5
roepen U nooit lovensmoe:/'heilig, heilig, heilig' toe!	413 : 2
O Jezus, maak mij arme / in deze heilige tijd	439 : 4
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed.	442 : 1
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen,	468 : 3
Jezus is geboren op de heilige kerstnacht	476 : 2
Stille nacht, heilige nacht! / Davids Zoon, lang verwacht,	483 : 1
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint,	483 : 2
de weerstand van de nacht / met heilig vuur gebroken.	500 : 2
U met de Vader en de Geest,/ o Heer die op het heilig feest	516 : 5
O heilige Drievuldigheid,/ op aarde schoon en teder,	522 : 3
Eer aan de Vader en de Zoon / en aan de heilige Geest,	542 : 5
jij bent verkoren: met jouw stam / raak jij het heilig lichaam aan.	572 : 5
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3

Heilige, sterke, barmhartige God!	585
Heilig aanschijn van het Lam, hart doorstoken,	588 : 1
heilige wonde. Gij, mijn levensbron, mijn heil,	588 : 1
heilig gelaat van Jezus.	588 : 1, 2
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam..	588 : 2
'Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.'	617 : 9
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen.	618 : 7
Christus, onze Heer, verrees,/Halleluja!/ Heilige dag na angst en vrees,/Halleluja!	624 : 1
eren uw heilige naam / en U in waarheid aanbidden.	632 : 3
De Geest des Heren vuurt ons aan / de heilige tekens te verstaan.	655 : 4
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja.	661 : 6
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed,	671 : 3
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen	672 : 1
Heilige liefdeskracht,/ bezoek mijn ziel die smacht,	673 : 1
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht.	680 : 1
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord;	680 : 4
O, heilige Geest, wij zijn verblijd: Gij immers, eeuwig ondoorgrond,	680 : 5
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind, / kom dan, waai door onze harten, /reinig ons	688 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons.	688 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons.	688 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan. wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons.	688 : 4
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil,	692 : 1
Wij wachten op de heilige Geest / als krachtig, dansend vlammenspel	692 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt	692 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als wijsheid die ons inzicht geeft	692 : 4
Wij wachten op de heilige Geest / als wolk nabijheid overdag,	692 : 5
Wij wachten op de heilige Geest / als taal die mensentalen bindt	692 : 6
Wij wachten op de heilige Geest / als Geest die zeven gaven brengt	692 : 7
Wij wachten op de heilige Geest / als adem van het leven zelf	692 : 8
gedreven door een heilig moeten,/ het is als najagen van wind.	720 : 1
Uw stem, Heer, hebben wij gehoord./ het wonder van uw heilig woord,	722 : 1
Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur,	722 : 3
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij	725 : 2
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt	725 : 3
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee	726 : 1
koning, heilige, apostel,/ martelaar, evangelist,	726 : 2
in wiens lichaam uitverkoren / heiligen slechts heilig zijn,	726 : 6
zingen wij tot Vader, Zoon en / heilige Geest die levend maakt.	726 : 6
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd,	727 : 1
heel 't heir der heiligen tot U naderen mag./ Halleluja, halleluja!	727 : 8
U lovend, Vader, Zoon, heilige Geest!/ Halleluja, halleluja!	727 : 10
De heiligen, ons voorgegaan,/ hebben hier niets verworven,	728 : 1
Kom, zingen wij tesaam / met alle heiligen!	728 : refr.
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope.	728 : 3
en zij lachen en dansen en springen / met de engelen,/ met de heiligen,	729 : 3
met een heilig vuur,/ danken wij U Heer.	732 : 1
De heiligen staan in het licht / en kijken honderd uit	737 : 8
op 't vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar.	737 : 9
De engelen omringen / met heiligen tesaam	747 : 6
van 't heilige vuur dat hun leven behoort.	752 : 4
Er is een land van louter licht / waar heiligen heersers zijn.	753 : 1
Laat ons in de kerk U prijzen / met uw heiligen omhoog	754 : 2

de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land. 763 : 1
Gij, levende, zijt heilig, Gij, ongeziene, eeuwige God. 777 : refr.
De eerste en laatste zijt Gij. God, heilig zijt Gij alleen. 777 : refr.
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad, 778 : 5
en zie in ’t stralend paradijs / uw heiligen om U heen. 798 : 1
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij. 800 : 5
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons. 849 : 3
psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here. 868 : 1
Heilige God, geprezen zij / uw komst door alles heen, 870 : 1
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens, 882 : 2
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen, 882 : 3
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs, 882 : 4
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven. 898 : 4
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen. 906 : 2
Wat God doet, dat is welgedaan,/ zijn wil is wijs en heilig. 909 : 1
Maak mijn hart tot uwe troon,/ dat uw heilige Geest er woon’. 912 : 5
- vuur is te heilig en te hevig - / geef ons de schaduw van uw hand 948 : 1
Lof Vader, Zoon en heilige Geest,/ Hem die voor alle tijden 966 : 5
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit. 971 : 3
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2
deel het feest voor heilige zondaars,/ wees te gast bij God de Heer. 975 : 4
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft! 985 : 3
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht. 1005 : 1
uw heilige profeten / zijn niet verblind geweest. 1009 : 1

Heiligdom
Maar wat? Mijn God heeft reeds verhoord./ In ’t heiligdom weerklonk zijn woord. 060, 108 : 3
Hij, Here in zijn heiligdom,/ doet, wie verlaten was, weerom 068 : 2
Schatplichtig naar zijn heiligdom,/ Gij mensen, loof Hem allen! 068 : 5
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar ’t verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
temidden van het leger en rondom / de nederzetting van zijn heiligdom. 078 : 10
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om. 078 : 24
te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen 084 : 1
Zij zullen vruchten dragen / voor ’s Heren heiligdom / tot in hun ouderdom, 092 : 8
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam, 096 : 3
Uit zijn heiligdom omhoog / slaat Hij op zijn knechten ’t oog. 102 : 9
Hij onze God, gaat in zijn heiligdom / slechts met zichzelf te rade. 115 : 1
Hef uw handen op naar het heiligdom / en zegen de Heer. 134a : 2
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom 137 : 1
Naar ’t heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen. 138 : 1
en slaat de harp en roert de trom / in ’s Heren heiligdom. 149 : 2

Here Jezus, wij zijn nu / in het heiligdom verschenen, 347 : 1
Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht. 669 : 1

Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven. 906 : 8
Wees ons nabij en maak ons vrij / in dit uw heiligdom. / Kom, Here Jezus, kom! 971 : 3

Heiligen, Geheiligd
In de gemeente die U trouw betuigt,/'t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd,/ Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader, 022 : 4
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5

Heilig het daarom en houd het dus vrij 187 : 4
en heilig ons hier met uw licht 280 : 5
Heilig ons, dat wij U geven hart en ziel en heel ons leven 314 : 1
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen. 672 : 4
waar die geheiligd zijn,/ die bij God veilig zijn,/ altijd Hem prijzen. 746 : 5
Neem mijn wil en maak hem vrij,/ dat hij U geheiligd zij. 912 : 5

Heiligheid
'Ik wijdde mijn gezalfde tot een koning / op Sions berg, de berg der heiligheid.' 002 : 2
Ik hef mijn hand naar waar Gij zijt,/ verborgen in uw heiligheid. 028 : 1
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2
toen Gij, groot in heiligheid,/ Jakobs volk hebt uitgeleid. 077 : 4
mijn eigen heiligheid is daarvan onderpand. 089 : 13
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd. 093 : 4
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
Uit Sion, aan de Heer gewijd,/ zegene u zijn heiligheid. 134 : 3

Hij draagt een kroon van heiligheid,/een scepter van barmhartigheid. 435 : 2
Geest van de Vader en de Zoon, / vuur van hun heiligheid, 677 : 2
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889

Heilsrivier
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier! 157c : 5

Heilsweg
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9

Heilzaam
het heilzaam licht verspreiden / waarmede Gij hem overstelpt. 021 : 4
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4

Heimelijk
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Wat zij ook verzinnen,/ heimelijk beginnen,/ wordt door Hem ontward. 033 : 5
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4

ons heimelijk verwachten,/ ons innerlijk geheim 544 : 2
o heimelijk sieraad dat glanst in de ziel, 752 : 7

Heimwee
Diep in mijn lijf is zo'n heimwee,/zo'n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1

In ’t vage heimwee van dit uur 264 : 3
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan. 802 : 3

Heinde
Zoals het graan verzameld is van heinde en ver 402b : vz.
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster. 460 : 1
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen. 762 : 1

Heir
heel ’t heir der heiligen tot U naderen mag./ Halleluja, halleluja! 727 :

Hekelen
Hij hekelt met zijn scherpe tong / de heersers van de aarde. 741 : 3

Hel (zn)
loof God, want Hij heeft ons bevrijd uit de hel 154a : 11
Wie hel en dood 155 : 9
die de hel zijt doorgegaan / en hemelwaarts opgestaan. 433 : 3
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan. 529 : 4
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood, 621 : 2
nu spreidt de hel zijn buit / voor Christus’ voeten uit 623 : 3
De hel en zijn trawanten,/ zij krenken mij geen haar. 623 : 5
tot in de zwartste hel / blijft Hij mijn metgezel. 623 : 7
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel. 758 : 2
Al wordt de wereld ook een hel / en ’t leven niets dan lijden, 898 : 3
Al heeft zich ook verheven / de macht van hel en dood, 902 : 1
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede. 907 : 2
waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1

Hel (bn)
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is ’t geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5

Held
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen; 019 : 2
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1
Wat zou een mens mij doen als ik kan roepen:/ de Here is mijn Held! 056 : 1, 3
De Heer staat op, Hij is een held / die legers doet verstuiven. 068 : 4
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte, 078:23
De Heer is opgestaan, een held ten strijd,/ Hij heeft zijn naam in Juda uitgebreid. 078 : 23
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe; 080 : 1
de koninklijke held, uit al het volk verheven, 089 : 9
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden 103 : 8
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord, 103a : 4
God alleen is onverminderd / steeds dezelfde sterke held! 103c : 4
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

Maar met ons was de sterkste held 169 : 3
Hij won in elk gevecht, hij was een ware held 174 : 1
wees onze koning, onze held 206 : 5
op de aarde wordt gesteld,/gaat uw weg zoals een held. 433 : 2

houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen,	438 : 4
Godlof, een kind is ons geboren, een held zal onze koning zijn,	482 : 3
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x).	509 : 2
Mijn herder en mijn held, mijn vriend,/mijn koning en profeet,	512 : 3
mijn sterke held, mijn Vader./ Uw Zoon komt tot mij, kiest mij uit,	518 : 5
Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x)	622 : 2
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld	727 : 9
wanneer de held niet voor ons strijdt,/ die God heeft uitverkoren.	898 : 2

Heldendaad

is elke heldendaad te wagen./ De vijand wordt door Hem verslagen.	060, 108 : 4

Heldenmoed

Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed,	065 : 4
Hij doet uw kinderen veilig wonen,/ vervult met heldenmoed uw zonen.	147 : 5
Eens gaf de heilige Geest / aan velen heldenmoed.	672 : 1

Helder

Helder water is zijn wet,/ hartverkwikkend	019a : voorz.
naar ’t frisse gras en even later / waar water was, fris helder water	023d : 1
Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt.	037 : 2
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult.	049 : 1
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein.	084 : 3
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware.	119 : 7
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken	119 : 40
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad.	119b : refr.
Wij horen helder geluid	188 : refr.
helder als dag en zonneschijn	214 : 3
klaar als de dag met helder oog	214 : 3
het helder licht, uw goddelijk woord	240 : 1
Heer, hoe meer wij uw helder licht zien	289 : 3
Bezing nu met verblijden / de heldere morgenster.	445 : 1
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht	447 : 3
Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt,	459 : 5
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:	503 : 2
Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver,	518 : 1
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten.	596 : 2
Helder staat mij voor ogen,/ dit vrolijke toneel.	623 : 4
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof:	648 : 2
O heldere fontein,/ die uit Gods tempel welt,	672 : 2
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd.	766 : 2
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt.	972 : 2
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden	998 : 4

Heldergroen

dat kleedt en kleurt in heldergroen / de boom waarin hij schuilt.	057a : 1

Helderheid

Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd.	671 : 2

Helderste
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand. 111 : 5

Helderziende
om voortaan helderziende / te zijn op God gericht. 803 : 1

Helemaal
En helemaal vooraan 163a : 2
helemaal vooraan 171 : 2

hoe het nu met je gaat./ Je hebt het helemaal gehad. 785 : 1
Je weet de uitweg niet / bent de weg helemaal kwijt. 785 : 2
dat je je weg niet meer kent / en ’t gaat helemaal niet goed. 785 : 3

Helen
brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden. 147 : 1

Alle kwalen heelt Gij 182 : 3
die zieken heelt en leven geeft 204 : 6
en heel zo elke wond 253 : 3
Heel, Vader, ook de diepste wond. 253 : 3
horen, helpen, helen, - / vruchtbaar in de Heer 418 : 2
wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied 459 : 4
uw naam die onze wonden heelt / en ons met manna spijst, 512 : 2
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden. 522 : 1
en doet ons mee ontstijgen / in glans die alles heelt. 543 : 3
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld. 579 : 3
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
Al mijn wonden heelt Gij:/ Gij ziet in mij uw kind. 695 : 2
Kom Schepper, Geest Jij,/die wonden heelt, 697 : 5
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
Wij gaan onder in ons falen,/ als uw liefde ons niet heelt. 795 : 2
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd. 861 : 1
Ik ben het die u helen zal. (3 x) 887 : 2
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen. 1014 : 3

Helledood
Christus is opgestaan,/ uit de helledood vandaan. 613 : 1

Hellen
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2

Helm
Sterke verlosser, Here, Here,/ mijn helm en pantser in de strijd. 140 : 4

Helpen
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3
Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
Gij toch, Gij zijt mijn zekerheid./ Gij helpt en redt mij op uw tijd. 013 : 3
Het hamert in mijn hart: Hij hielp me en ik zing van Hem: 013c : 3

Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in ’t spoor door U gewild. 019 : 5
Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden 021 : 4
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één. 022 : 4
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Ik riep tot U: help mij, God,/ toen hebt Gij mij genezen. 030a : 1
Heil hem die de geringe helpt in nood,/ hem helpt in nood de Heer. 041 : 1
De Heer is hem een groot en helpend God / op ’t bed der bitterheid. 041 : 1
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
Hij helpt, met hun bestaan bewogen,/ die zijn in vrees verward. 072 : 4
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer. 080 : 1, 3, 7
wie is mijn burcht, wie is mijn schild? Als Gij, Heer, mij niet helpen wilt, 094 : 8
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven. 102 : 1
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand, 106 : 5
Help mij, o Heer, naar uw meedogen,/ verlos mij door uw groot vermogen. 109 : 12
aan de Geest, die ons bijstaat en helpt,/ in de eeuwen der eeuwen. Amen. 117b : 2
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt. 150a : 4

Vraag daar naar Elisa, want die helpt je wel 174 : 1
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3
die mensen hielp en meeleed en werd gedood. 343 : 2
help ons, Heer, en wees ons goed./Kyrie eleison! 375 1
horen, helpen, helen, - / vruchtbaar in de Heer 418 : 2
Vergeet uw angst en smarten , /daar Hij u helpen zal. 440 : 2
De Here Jezus is dat kind / die ieder helpt die Hem bemint, 469 : 3
help ons in ’t donker, o/ Heer, U te vinden. 559 : 1
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen. 565 : 5
O Jezus, help mij dan ter tijd / ter wille van uw wonden, 748 : 4
Maar wie zich door de hemel / laat helpen uit de droom, 841 : 4
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn. 865 : 3
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
Hij helpt uit nood, de trouwe God,/ Hij troost mij bovenmate. 899 : 1
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen? 952 : 1
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet: 973 : 2
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been. 1002 : 2
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006

Helper
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3
Naar ’t rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen ’t graf een helper tonen. 016 : 4
Gij zijt de helper die mij niet verlaat,/ als vader en als moeder van mij gaat. 027 : 5
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt. 027 : 6
O Heer, ’t behage U mij bij te staan./ Gij die altijd mijn helper waart, 040 : 6
Gij die mijn helper zijt,/ mijn God die mij bevrijdt,/ o toef niet langer, kom! 040 : 7
Heer, die mijn heil, mijn helper zijt,/ des daags roep ik om mededogen, 088 : 1
hun eer verruild, en God verraden / die steeds hun helper was geweest. 106 : 8
Hun helper, die vergaten zij,/ die in Egypte hun nabij 106 : 9
De Heer wil mij tot helper wezen:/ ik zie op al mijn haters neer. 118 : 2
van Jakobs sterke helper aan,/gedenk aan David en het leed / dat hij voor U heeft uitgestaan. 132 : 1

Welgelukzalig is ieder te noemen,/ die Jakobs God als helper heeft! 146c : 3

Andere helpers, Heer, ontvallen mij 247 : 1
Omdat ik U als helper ken 250 : 6
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet: 973 : 2

Helpershand
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4

Hels
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik 't helse vuur moet vrezen 573 : 1

Hemel
Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren. 002 : 2
machtige God, Gij die uw majesteit / ten hemel over ons hebt uitgebreid. 008 : 1
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers, 008c : 2
de vogels van de hemel, de vissen van de zee, 008c : 4
Ik kom, met vuur uit de hemel. 012a : 3
een handschrift van licht aan de hemel. 012a : 5
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2; 053
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die 't heelal volbracht. 019 : 1
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen. 019 : 2
het hoofd van 's hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning. 024 : 5
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
De aarde heeft de vrucht gegeven,/ die door de hemel werd verwekt, 067 : 3
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard, 068 : 6
zult Gij ternederdwingen./ Gij die de hemelen doorkruist, 068 : 10
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10
't Getuigenis aan Israël geschonken,/ het heil dat van de hemel heeft geklonken, 078 : 2
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
Zie van uw hoge hemel neder,/ dat onze aanblik U vertedert, 080 : 6
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel. 085b : 2
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve. 089 : 1
Het loflied van uw trouw weerklinkt de hemel door. 089 : 3
Hemel en aarde, Heer, 't is alles uw domein, 089 : 5
zo lang als zon en maan de hemelen doorschrijden. 089 : 13

en het luidt: ‘De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.’ 089a : 1
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
zijt Gij, de God van de hemel. 093a : 4
Hij heeft de hemelen gesticht,/ van luister is zijn aanschijn licht. 096 : 2
In ‘t lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen, 096 : 6
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij, Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen 097 : 3
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op ’t aardse leven. 102 : 9
In de aanvang van de tijden / hebt Gij aard en hemel beide 102 : 12
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven. 103 : 8
Kom allen tot de lof des Heren saam./ Lof zij de Heer in hemel en op aarde, 103 : 9
Ja, wat de hemel is voor de aarde,/ dat is zijn liefde voor hen die geloven. 103d : 1
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1
Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15
Verhef u, dat uw aangezicht / de hemel met zijn glans verlicht. 108 : 2
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
die neder wil zien op dit laagland?-/ in de hemel Hij en op aarde; 113a : 3
hemel en aarde beide./ De hemel is des Heren kroondomein; 115 : 6
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 10
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven. 119 : 34
Zij blijven naar uw ordinantie staan,/ hemel en aarde, want zij zijn uw knechten! 119 : 35
Mijn hulp komt van God / die hemel en aarde gemaakt heeft. 121a
Onze hulp komt van de Levende / die hemel en aarde maakt. 121b : antif. A
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog. 123 : 1
die God, die aarde en hemel heeft gemaakt. 124 : 4
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte! 124a
Hij die hemel en aarde schiep,/ Hij is ’t die u bij name riep. 134 : 3
Moge uit Sion de Heer u zegenen,/ die hemel en aarde gemaakt heeft. 134a : 3
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep 136 : 3
Aan de God des hemels zij / eer en dank en heerschappij, 136 : 13
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten! 144 : 3
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen. 145 : 3
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3
de aarde en de hemel,/ de mensen en het vee, 146a : 3
Hij is ‘t, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep, 146c : 4
voor onze God, Hem die in luister / de hemel dekt met wolkenduister, 147 : 3
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt, 148 : 1
zonlicht en maan en alle sterren,/ hemel der hemelen van verre, 148 : 1
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6
Hemel en aarde stemmen saam / en prijzen ’s Heren naam. 149 : 5
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1

gij sterren des hemels, gij zon en gij maan 154a : 2
zoals de opgaande zon aan de hemel 158b
aan hemel, zee en land 160a : 2
in het begin is de hemel ontstaan 162 : 2
die blijven aan de hemel staan 163a : 3
Als dageraad de hemel tooit 205 : 3
laat ons de hemel dankbaar zijn 206 : 1

God van hemel, zee en aarde	210 : 1
hemel, uw schoonheid met stralend gezicht	211 : 1
van des hemels zaligheid / voor altijd	213 : 5
De hemel immers is nabij	214 : 5
Het schijnsel van de hemel gaat	215 : 4
Houd dan de hemel in het oog	215 : 5
een boom zijn armen uitbreidt naar de hemel	220 : 1
heel de hemel zegt dat Hij groot is en goed	224
Gezegend zijt Gij, eeuwige God, koning van hemel en aarde	229 1,2
aan de hemel hebt geblonken	254 : 1
Voor een gesloten hart blijft ook de hemel dicht.	272 : 2
der hemelen Heer is Hij	273 : 1
dat het ten hemel toe moet gaan	273 : 3
de hemel open gaat,	280 : 4
die hemel en aarde gemaakt heeft	291 abcd, 292
Eer zij de God van de hemel	299j : 3
Hemel en aard' heeft Hij gemaakt	303 : 1
hemel en aarde wil zijn naam bezingen	304 : 1
lichten aarde en hemel	306 : 3
veracht, misbruik de hemel niet	310 : 2
dat ons bidden en ons zingen / tot de hemel door mag dringen.	314 : 3
Het is ook in de hemel niet,/hoe vaak gij ook naar boven ziet	316 : 3
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
Die onderging en overwon / en als de zon ten hemel klom,	342 : 4
tegen de zwartste hemel aangeschreven:	362 : 1
Woont Gij, wie zelfs de hemelen niet bevatten,/toch in een huis door ons gebouwd?	364 : 2
God, wien hemelen niet binden,/in uw hart een herberg vinden.	376 : 1
Vol zijn hemel en aarde / van uw grote heerlijkheid!	411
U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen	412 : 1
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren!	412 : 1
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde!	412 : 3
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken.	432d
Kind dat uit uw kamer klein / als des hemels zonneschijn	433 : 2
Kom tot ons, scheur de hemelen, Heer,/daal, Heiland, uit uw hemel neer.	437 : 1
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid.	437 : 2
reeds breekt in deze wereld / het licht des hemels door.	439 : 1
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed.	442 : 1
Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister,	448 : 1
omdat Hij de geheimen weet / van hemel en van aarde samen.	448 : 6
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht	462 : 4
De hemel spreekt, Maria hoort,/zij geeft zich over aan dat woord.	464 : 4
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht!	464 : 6
De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor	464 : 10
Prijs de Heer die herders prijzen,/die in 's hemels paradijzen	468 : 1
dat de hemelen weerschallen / van die jubelende wijs.	468 : 3
Ik ben een engel van de Heer,/daal uit de hemel tot je neer	469 : 1
dat je in de hemel dag aan dag / met ons, de engelen wonen mag.	469 : 4
die uit een maagd geboren zijt,/de hemel is om U verblijd./Kyrieleis.	470 : 1
Hij voert ons uit de duisternis,/naar waar de hemel open is. Kyrieleis.	470 : 5
De aarde en de hemel / ze zingen met elkaar / nova cantica (2 x)	471 : 3
voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door:	472 : 3

Nu zijt wellekome / van de hoge hemel neer.	476 : 1
Zingt aarde en hemel,/zingt nu engelenkoren,	477 : 5
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant.	478 : 2
Die de hemel heeft geschapen / en versiert het firmament,	478 : 3
Voeg u, volken, in het koor, / dat weerklinkt de hemel door,	481 : 1
Hij die heerst op ’s hemels troon, / Here Christus, Vaders Zoon,	481 : 2
schoner dan de hemel, waar de sterren staan!	485 : 5
Midden in de winternacht / ging de hemel open;	486 : 1
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei,	499 : 1
Uw wijde hemel welft / zich rond over de aarde.	500 : 1
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht,	502 : 2
zijn ster aan de hemel heeft alles omlijnd.	503 : 4
De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid.	504 : 2
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid.	517 : 2
Heer des/ hemels/ laat, getrouwe,/ mij aanschouwen / uw erbarmen.	518 : 4
Uit uw hemel zonder grenzen / komt Gij tastend aan het licht,	527 : 1
Uit de hemel komt een stem / die het visioen komt schragen:	545 : 4
maar de hemel draagt ons / op de adem Gods.	547 : 3
maar de hemel draagt ons,/ liefde wordt niet moe.	547 : 5
Nu glanst de hemel, bloeit het land.	549 : 3
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet,	565 : 5
die de hemel ons bereidt.	573 : 20
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd.	583 : 1
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren.	587 : 4
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?	592 : 2
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat.	599 : 4
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen.	604 : 1
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond	608 : 3
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit	620 : 1
Nu is Hij der hemelen Heer,/ halleluja!/ Engelen jubelen Hem ter eer,/ halleluja!	624 : 3
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde,	629 : 7
de hemel is mijn woning,/ aarde, breek in jubel uit!	629 : 7
Boven mij gaat de hemel open: Gods liefde die ons wakker kust.	636 : 3
Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja!	640b
Zing het de hoge hemel rond!/ ’t Woord aan de dood ontsprongen	643 : 7
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan	645 : 1
Zing, halleluja, hemel en aarde, zing / zing voor de Ene, de Eeuwige	648 : 1
Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader,	652 : 1
Zing jubilate voor de Zoon,/ dat Hij de hemel heeft verlaten,	652 : 3
Gij herder, doe ’t verlorene zoekt,/ de hemel heeft ons niet vervloekt;	654 : 5
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht!	658 : 1
Ten hemel opgevaren is,/halleluja,/Christus, die Heer en koning is,/halleluja.	661 : 1
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en land,/halleluja.	661 : 2
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht.	667 : 1
en uit de hemel nederdaalt / op alle tong en taal.	674 : 1
Geest, uit de hemel neergedaald,/ storm van gedrevenheid,	677 : 1
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen.	678 : 4
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif.	701 : 4
Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven,	702 : 1
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken	702 : 2
Geschenk uit de hemel, mensen van vuur,/ door de Geest bewogen	702 : 3

ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk!	705 : 3
al is de hemel boven / voor mensen doof en stom,	713 : 3
God van het graan, van mensen en de wind,/ blaas uit uw hemel over ons,	715 : 4
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans.	726 : 1
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt	726 : 5
Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan	729 : 1
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen.	734 : 3
want hun behoort het koninkrijk van de hemelen.	734 : 10
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart.	740 : 3
De hemel en de aarde / wordt stralende en puur.	747 : 1
de Heer die door zijn lijden / de hemel opendeed	747 : 3
ontwaakt met spoed, haar ster gaat op./ Uit de hemel daalt Hij neder,	749 : 2
Van vlammen is de wagen,/ die hem ten hemel vaart,	750 : 3
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang	750 : 8
dat zal, waar de eeuwige hemelen blinken,	752 : 4
Zij wandelen op aarde, zij zijn in de hemel,	752 : 5
als stralende lichten de hemelen sieren,	752 : 6
tot in ’s hemels paradijzen / wij U zien van oog tot oog.	754 : 2
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan,	755 : 2
Kom van de hemel af,/ o ster van Gods verbond!	756 : 8
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel.	758 : 2
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd	760 : 5
de hemelen is doorgegaan / en naar het westen is gericht,	761 : 1
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand,	763 : 4
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond	766 : 1
zal uit de hemel moeiteloos / neerdalen in de tijd.	767 : 2
De hemel van hier / is niet de hemel van ooit,/ wanneer hemel en aarde voorbijgaan.	768 : 1
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn.	768 : 2
De hemel van ooit / dat is de vrolijke stad,/ waar God zelf bij de mensen zal wonen.	768 : 3
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert.	768 : 4
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land,	790 : 1
Liefde boven alle liefde,/ die zich als de hemel welft	791 : 6
Wij kwamen in de hemel aan / bij God, ons levend woord.	798 : 4
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is?	800 : 2
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht.	800 : 4
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort.	801 : 1
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden.	813 : 4
Maar Hij die in de aanvang schiep / de hemel en de aarde,	825 : 2
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand	827 : 1
Maar wie zich door de hemel / laat helpen uit de droom,	841 : 4
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht	853 : 1
Gij aan de hemel, wijs me / uw hoopvol nieuw verschiet.	853 : 3
als de zon de hemel vindt / die van vogelzang vervuld is,	856 : 3
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet	867 : 1
uw nieuwe hemel, vrede op aarde.	893 : 3
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver.	896 : 3
van God, die ’s hemels lichten / heeft onder zijn gebied,	901 : 2
Hij heeft hemel, zee en aarde / om mijn bestwil toebereid.	903 : 4
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen.	905 : 4
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen.	906 : 4
Eenmaal zie ik al uw luister,/ als ik in uw hemel kom!	913 : 2
Want de lichten die wij zelf / aan de hemel stelden,	919 : 2

Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Licht van licht. Ontferming./ Hemel. Liefde is uw naam. 950 : 1
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2
Wees voor altijd bemind,/ in de hemel kind aan huis. 964
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade. 966 : 1
Geloven wordt aanschouwen,/ als uit de hemel daalt 968 : 4
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet. 978 : 4
De vogelen des hemels / de leliën des velds, 979 : 6
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde. 986 : 4
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd, 987 : 3
hemel vol vogels, - gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
Om eenvoudigen van geest / aan wie de hemel toegezegd is, 996 : 1
Onze Vader in de hemel,/ U staat zorgzaam om ons heen. 1006

ten Hemel schreien
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14

aan de Hemel staan
Zijn naam is tot in eeuwigheid,/ zolang de zon staat aan de hemel. 072a : 4

Hemelboog
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog 701 : 2

Hemelbruiloft
en op de hemelbruiloft / aan Jezus' tafel gaan. 738 : 4

Hemeldeur
Ruk open, rijt ze uit het slot,/de hemeldeuren, Zoon van God. 437 :1

Hemelhoog
Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht, 008a : 3
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog! 103c : 5
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar 'k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
Hoog boven alle volken de Heer;/ hemelhoog is zijn glorie. 113a : 2

zijn trouw reikt hemelhoog 279 : 3
allen die de Heer geloven,/prijs uw koning hemelhoog! 472 : 1
De sterren hemelhoog / zijn door dit zaad bereid 650 : 5
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang, 657 : 3
Hij die, ontheven hemelhoog,/ te stralend voor het sterflijk oog, 665 : 3
En hij verlaat voor even wat hem bindt,/ verheft zich hemelhoog. 750 : 3
Liefde Gods, die elk beminnen / hemelhoog te boven gaat, 754 : 1
Hij blies ons van zijn adem in./ Hij, hemelhoog verheven, 825 : 3
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven; 825 : 5
Gij, hemelhoog verheven,/ zo ver en zo nabij, 851 : 1
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1

Hemeling
Ja, Gij zijt zo geducht, dat al de hemelingen 089 : 3

Hemellichaam

O hemellichaam, Jezus,/dat ieder mens verlicht, 452 : 3

Hemellicht
En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht 214 : 5

Hemelmacht
loof Hem, de Heer der hemelmachten. 096 : 3

De hemelmachten met ons mee / willen U eer betonen. 869 : 2

Hemelpoort
verlieten engelen zingende / de hoge hemelpoort. 495 : 1

Hemelrond
de aarde en het hemelrond 236 : 1

Hemelrijk
Lof zij God in 't hemelrijk, Vader, Zoon en Geest gelijk, 433 : 5
en maakt ons in het hemelrijk / aan engelen in 't licht gelijk. Kyrieleis. 470 : 6
en brengt ons in het hemelrijk./ Halleluja, halleluja! 515 : 6
De donkere weg die Hij betrad / komt uit het hemelrijk, 642 : 5

Hemels
zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn. 023b : 4
die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan. 067a : 3
Wat hou ik van uw huis, Heer van de hemelse legers. 084a : 1
Een vogel is er thuis,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 2
Ach, hoor en kijk naar mij,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 4
Heer van de hemelse legers,/ gelukkig zijn zij die vertrouwen op U. 084a : 5
Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw. 108 : 2
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in 't hemels licht, 139 : 4
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God! 150a : 4

Gij engelen, hemelse machten 154a : 2
van de hemelse, de heilige, de zalige Jezus Christus 238 : refr.
der hemelse gerechtigheid 239 : 1
Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels woord is toevertrouwd 315 : 3
met een hemelse hand geschreven 318 : 4
vervul het hart dat U verbeidt,/met hemelse barmhartigheid. 360 : 1
zij zullen een licht zien stralen;/het hemelse morgenrood. 454 : 1
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht! 464 : 9
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind 469 : 6
De hemelse engelen / riepen eens de herders 477 : 2
hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal. 480 : 2
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom! 507 : 1
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
Het hemels lam stond wit en licht / in 't zuiver water opgericht. 516 : 3
Gij zijt / altijd / hosianna,/ hemels manna/ dat wij eten, 518 : 2
Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze? 587 : 3
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht? 592 : 3
Hemelse engelen zullen u / hier op de handen dragen. 643 : 8
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood. 653 : 2

Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht. 669 : 1
Hemelse vrede,/ deel U nu mede / aan een wereld die U verwacht! 675 : 1
U voedde mij met hemels brood,/ als levensgraan stierf U voor mij. 707 : 2
in 't beter, hemels vaderland / een stad voor hen bereid had. 728 : 1
en hebben 't hemels lied gemeld / dat voortzong in hun oren.' 739 : 3
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
en doet hen de hemelse zaligheid erven. 752 : 1
wij zouden 't land zien van ons hart / dat 't hemels licht bescheen. 753 : 5
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van 't hemels vaderland. 800 : 5
in ons hemels overwinnen,/ één in tijd en eeuwigheid. 801 : 6
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3
de dienst van de hemelse minne / die God van oudsher gebood, 846 : 6
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag 868 : 4
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem. 959b
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek. 975 : 4

Hemelsbreed
de wereld hemelsbreed / zal goede aarde zijn. 650 : 4

Hemelschat
is de Ene, goed is God,/ hemelschat, genadebod. 843 : 3

het Hemelse
Want die in hun hart van het hemelse stammen, 752 : 4

Hemelsfeer
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen. 906 : 2

Hemelstreek
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10

die alle hemelstreken,/ de aarde als een huis 979 : 3

Hemeltrans
In sierlijk schrift, hoog aan de hemeltrans 220 : 3

Hemelvuur
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur. 078 : 15

O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2

Hemelwaarts
die de hel zijt doorgegaan / en hemelwaarts opgestaan. 433 : 3

Hemelzaal
ons wachten in uw hemelzaal,/ Gij ongeëvenaarde! 977 : 6

Hemelzon
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht? 908 : 5

Henengaan
Laat van mij af, opdat ik vreugd verwerf,/ voor dat ik henenga en sterf. 039 : 6
In 't licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen. 109 : 10

Her, Her en der

Breng wat is gebeurd / generaties her / in herinnering / generaties ver.	078a : 3
Wie heeft zijn God verloren / en zoekt niet her en der	896 : 3
waarnaar wij van her en der / onze schreden richten,-	919 : 4

Herademen

Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven	107 : 13
Heradem ons dat wij in U volharden	197 : 1
dat wij herademen dat wij U leven	200 : 1
ons openbaart en herademt	306 : 2

Heraut

en als herauten gaan U voor op al uw schreden	089 : 6

Herberg

God, wien hemelen niet binden,/in uw hart een herberg vinden.	376 : 1

Herboren

Loof Hem door wie wij zijn herboren,/ die ons voor wankelen heeft bewaard.	066 : 3
Gij noemt zijn naam, hij is herboren,/vernieuwd door uw getuigenis	315 : 2
ons te verliezen aan U,/uit water en geest herboren.	349 : 2
wij zijn als kinderen van God herboren.	353 : 1
Herboren, uitgetogen / uit de toevalligheid,	612 : 2
Hij overmande de dood./ Wij zijn in Jezus herboren.	632 : 2
als wij herboren / Hem toebehoren,/ die ons is voorgegaan. Halleluja!	675 : 1
waar blijft de hoop als wij niet nu / uit U worden herboren?	699 : 4
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren.	741 : 3
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding	825 : 8
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn.	834 : 1

Herbouwen

God heeft Sion doen herbouwen,/ doet zijn glorie haar aanschouwen.’	102 :7
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven,	609 : 4
herbouwt wat is vernield / maakt één wat is verdeeld.	686 : 1
waar God zijn stad herbouwt;/ Sion, waar zijt ge dan?	756 : 3

Herdenken

leer ons wat is geleden dan herdenken,	511 : 4

Herder

Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken.	023 : 1
D’Almachtige is mijn herder en geleide,/ wat is er dat mij schort?	023a : 1
De Heer is mijn herder!/’k Heb al wat mij lust;/ Hij zal mij geleiden	023b : 1
De Heer is mijn herder! Hij waakt voor mijn ziel,/ Hij brengt mij op wegen	023b : 2
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen,	023b : 3
De Heer is mijn herder!/ In ’t hart der woestijn / verkwikken en laven	023b : 4
De Heer is mijn herder!/ Hem blijf ik gewijd!/’k zal immer verkeren	023b : 5
Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,/ wijst mij een groene streek;	023c : 1

Was ik een schaap, was Hij mijn herder,/ was ik een schaap, Hij bracht mij verder	023d : 1, 4
De Heer is mijn herder, mij zal niets ontbreken.	023e : refr.
De Heer is mijn herder,/ mij zal niets ontbreken.	023e : 1
Mijn herder, Gij alleen,/ het zal mij nooit aan iets ontbreken.	023f : refr.
Mijn herder is de Heer,/ nooit zal het mij aan iets ontbreken.	023g
Ik die als herder ’t wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt.	050 : 6
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden,	078 :25
om wolven van de schaapskooi af te weren -/ een herder Israëls, een knecht des Heren	078 : 25
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is.	078a : 5
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden.	079 : 5
O God van Jozef, leid ons verder,/ hoor ons en wees weer onze herder;	080 : 1
laat zijn gebed niet onverhoord!/ Herder Israëls, leid ons voort!	080 : 2
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister.	080a : 1
Wie nooddruft heeft, hij hope:/ een herder is de Heer.	107 : 19
Mijn hulp is van mijn Here, die/ dit alles heeft geschapen./Mijn herder zal niet slapen.	121 : 1
De herder heeft zich niet vergist	184 : 1
De herder neemt zijn stok en staf	184 : 2
de herder zoekt het weer	184 : 5
Goede herder, als wij slapen, heel deze nacht	268 : 1
als schapen dwalen waar geen herder ’t oog op richt	272 : 2
Herder David werd een koning / en hij zong uw lof	319 : 3
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden.	347 : 2
Dopen is geloven / dat een herder je verder	359 : 2
als uw groene ranken; / lam en herder tevens.	379 : 5
Herder, die ons voorgaat!	424 : allen
Herder, wil behoeden,/wie in ’t duister valt.	463 : 3
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied.	464 : 9
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw!	466 : 3
Prijs de Heer die herders prijzen,/die in ’s hemels paradijzen	468 : 1
en met de herders binnengaan./Zie, zie wat God hier heeft gedaan.	469 : 6
Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven,	472 : 1
gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode;	472 : 1
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden	472 : 3
Herders op den velde hoorden een nieuw lied,	476 : 3
De hemelse engelen / riepen eens de herders	477 : 2
Zeg eens, herder, waar kom jij vandaan?	485 : 1
Zeg eens herder, wat heb jij gezien?	485 : 2
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Zeg eens herder, zag je soms nog meer?	485 : 4
Zeg eens herder, is het lief en schoon?	485 : 5
Zeg eens herder, heeft het iets gevraagd?	485 : 6
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet?	486 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet?	486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet?	486 : 3
die ons weldra op zal gaan / herders blaas uw fluiten aan,	486 : 4
De herders in het open veld gezeten rond het vuur,	495 : 2
De herders hebben het gezien / in de geboortestal:	496 : 2
De herders in het veld / die mochten er van horen	497 : 3
voor de herder der geringen / tot de glorie van zijn naam.	498 : 5
Die is deze herder tot eerste tehuis,	503 : 3
Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid.	504 : 4

De herders waken in dit uur, / zij slaan hun mantels om - 507 : 1
hun herders laten hen alleen,/ zij gaan, zij gaan met haast 507 : 3
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt. 507 : 3
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg! 507 : 4
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
Mijn herder en mijn held, mijn vriend,/mijn koning en profeet, 512 : 3
Herder, neem mij in uw armen. 518 : 4
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder, 649 : 7
Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd, 651 : 6
Ja, de Heer zal u bewaren,/ Hij de herder, Hij het lam, 651 : 7
Gij zijt tot herder ons gegeven,/ wij zijn de schapen die Gij weidt; 653 : 6
Gij herder, doe ’t verlorene zoekt,/ de hemel heeft ons niet vervloekt; 654 : 5
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht! 658 : 1
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg? 664 : 2
Herders die ons weidden,/ op de nieuwe aarde / zult Gij ze vergaren, 732 : 3
‘De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld 739 : 3
lieflijk tot lafenis / zal die hun herder is / zachtkens hen leiden. 746 : 6
Hij is hun metgezel,/ herder van Israël,/ troost om hen henen. 746 : 7
een herder van zovelen / is vader Abraham, 803 : 4
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind 837 : 4
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer. 967 : 3
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1

Herdersfluit
hij de kleine jongen met de herdersfluit 171 : 1

Herdersstaf
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3

Herdersstok
Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok. 023a : 3

Herfst
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed. 712 : 1

Hergeven
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
Toen hebt Gij ’t leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4

Herhalen
de zee herhaalt het duizendvoud / en door de stilte van het woud 096 : 6
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5
Uw woorden te herhalen / is honing in mijn mond. 119a : 3

Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt: 293 : vz.
O Christus, man van smarten,/ herhaal in ons gemis 786 : 3
Om mensen zijn ontferming te herhalen / zijn wij gezonden, deze wereld in. 976 : 3

Herinneren, zich –
Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan. 025d : 2

Hij herinnert zich zijn barmhartigheid	157e
Heer, herinner u de namen / van hen die gestorven zijn,	730 : 1
Heer, herinner u hun luisterend / wakker liggen in de nacht	730 : 2
Heer, herinner u hun namen,/ oordeel hen en spreek hen vrij,	730 : 3

Herinnering, in Herinnering brengen

Breng wat is gebeurd / generaties her / in herinnering / generaties ver.	078a : 3
Jouw leven staat aan het begin,/het heeft nog geen herinnering,	354 : 1
Al is Hij opgenomen,/ houd in herinnering,	663 : 2
Er zijn herinneringen,/ uw hartslag in mijn oor,	786 : 2

Herkenbaar

Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift.	976 : 1

Herkennen

Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister?	088 6
Wij herkenden U niet, wij zochten onszelf / Gij, Heer vergeef ons!	291d
in ’t woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij!	313 : 4
Blinden herkennen de hand,/dovemansoren verstaan Hem.	321 : 5
het woord Immanuël herkent dat, in de schoot	455 : 4
Maar geen mens herkent Hem, Hij / wordt gewoon verzwegen.	528 : 2
Mogen wij hopen dat bij de dageraad / wij Hem herkennen als Hij voor ons staat?	592 : 3
Verheugd herkennen wij uw naam,/ roepen U aan als onze Vader.	611 : 3
dezelfde steeds, herkende ik Hem,/ toen Hij mij vond.	626 : 4
dat wij de vijand niet herkenden,/ in opstand tegen U, het meest	709 : 4
Breek onze kerken open,/ zodat men U herkent	743 : 4
geef dat wij U herkennen mogen.	826 : 3
Ach, dat ik U zo laat herkende,/ Gij die de schoonheid zelve zijt,	908 : 3
Nu hebt Gij zo mijn hart gewend,/ dat ik U heb herkend.	908 : 4
Maar wij herkennen niet uw gaan / en zien U voor een spookbeeld aan,	933 : 2
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt,	947 : 3
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd.	982 : 3

Herkomst

Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren	924 : 1

Herkrijgen

Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn,	800 : 3

Herleven

Volmaakt is ’s Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft.	019 : 3
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer.	040 : 1
daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve!	069 : 8
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven.	119 : 19
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven.	138 : 2
doet doden weer herleven	152 : 7
zo doet Hij ons herleven	158a : 1
De haan kraait en de hoop herleeft	204 : 6
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade!	291d

wees onze Heiland, dat wij herleven. 294
vrij van kwaad dat hen bezwaarde. Alle vlees zal dan ook herleven. 341 : 3
Kom allen tot mij en uw ziel zal herleven 382 2
die de mens in nood en dood herleven doet. 472 : 4
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven. 596 : 3
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven, 609 : 4
Zijt Gij het, Heer,/ die weet wanneer / wij ooit zullen herleven? 610 : 3
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed. 665 : 2
Godlof, aan ons is toegezegd / dat Gij herleven doet 870 : 2

Hermelijn
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen. 521 : 2

Hernieuwen
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2

Herrie
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed. 583 : 2

Herrijzen
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4

Maar nu herrijs ik, nu zegen en prijs ik 211 : 1
als ik uit de nacht herrijs. 254 : 4
het is gedoopt, begraven en herrezen / in Vader, Zoon en heilige Geest . 348 : 6

Herscheppen, Herschapen
God, herschep mijn hart, herschep mijn hart,/ maak het zuiver. 051a : refr.
Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht. 087a : antif. B

dat mij herschept en adem geeft 282 : 2
Zend uw Geest, dat wij worden herschapen 295 : 2
en naar zijn beeld het leven / van wie U kent herschept, - 345 : 3
Het oude zuurdeeg, doe het weg,/ wij zijn in Hem herschapen. 618 : 7
en die in zijn verrijzenis / alles herschapen heeft. 642 : 8
zij zijn uw schepselen geweest,/ herschep hen in genade, Heer. 670 : 1
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / herschept en wekt op wat als dood is geweest. 682 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons. 688 : 4
dat loutert, reinigt en herschept./ Kom, Geest van God en vuur ons aan. 692 : 2
naar ’t land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht, 723 : 2
en voor Gods aangezicht / worden ook wij herschapen. 758 : 2
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet. 982 : 2

Herschepper
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3

Herschrijven
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede! 859 : 2
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2

Herstel

hunkert het naar het herstel / op uw goddelijk bevel, 102 : 7

Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2

Herstellen
De Heer bewaart zijn leven voor de dood,/ herstelt hem in zijn eer. 041 : 1
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1
Sla, Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
Herstel ons dan, God die ons heil zijt,/ doorbreek uw afkeer van ons. 085b : 1
Herstel in heerlijkheid het land van melk en honing. 089 : 18
In recht hersteld zal het Hem prijzen / en wonen voor zijn aangezicht. 140 : 8

het overweldigend erbarmen / dat ons gebroken hart herstelt. 530 : 2
herstelt God uit duister / Adam in luister:/ wij dragen zijn naam. 647 : 4
tot de wereld is gewonnen,/ en in U hersteld zal zijn, 754 : 3
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond. 838 : 3
Herstel ons naar uw beeld en strijk / het kwaad uit ons gezicht. 858 : 1
Maak heel wat is gebroken,/ herstel in ons uw leven,/ uw levenskracht. (bis) 860 : refr.

Hert
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.

Zoals een hert naar water smacht,/ zo smacht ik naar U, mijn God. 895 : 2

Hertog
van Jozua de hertog / die ruimte heeft gemaakt, 803 : 5

Hervinden
tot mijn hart de vreugde hervindt om uw heil. 013b : refr.

het paradijs hervonden. 522 : 5
Raak met uw adem mijn onrust / tot ik de rust hervind. 695 : 2

Hervormen
naar ’t land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht, 723 : 2

Herverdelen
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5

Herwinnen
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8

Het achtergebleven linnen / doet hem het geloof herwinnen. 627 : 3
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen; 630 : 3

Heten
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet. 045 : 4
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1

Die Nabal heet, dat zegt wel iets 172 : 1

Jona, wil je Noach heten 178 : 6
waarmee ik U moet eren,/U waardig welkom heet. 441 : 1
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede, 448 : 7
Maar wie gelooft, verstaat het wel./ Dat twijgje heet Emmanuel. 460 : 5
voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door: 472 : 3
die raadsman, God-met-ons zal heten - / die zoon zal ons tot vader zijn! 482 : 3
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht. 501 : 3
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten. 521 : 4
Men zegt: Hij lijkt op Israëls profeten./ Maar voor zijn volk zal Hij Messias heten. 533 : 4
Christus naar wie wij heten / heeft met zijn groot geduld 544 : 1
Gij, onze Here,/ doet triomferen / die naar U heten 675 : 2
dan dat Hij had gezegd; ik schaam / mij niet uw God te heten. 728 : 2
Vergeet niet hoe wij heten:/ naar U zijn wij genoemd. 731 : 1
Vergeet niet hoe wij heten,/ wij heten naar uw naam. 731 : 3
Elisabet ontvangt, zij weet:/ Johannes zal hij heten. 741 : 1
ging jij op als de zon / die mijn licht en mijn leven wilt heten. 780 : 2
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart. 852 : 4
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet: 855 : 5
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon. 990 : 1
Vredebrengers onder ons,/ die Gij uw kinderen zult heten, 996 : 4

Hetzij
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer? 765 : 3

Heugenis
Hij delgt hun namen uit zijn boek,/ hun heugenis vergaat. 034 : 6

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4

Heulen
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/omdat ik nooit geheuld heb met het kwade, 018 : 6
heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel. 041 : 3

Heus
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: ‘Heus, je bent niet wijs, 521 : 2

Heuvel
tooit de woestijn zich met een wade,/ de heuvels zijn verblijd. 065 : 6
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing. 098b : 4
plotseling op, de heuvels in het rond / als lammeren in de velden. 114 : 2
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3
de bergen sprongen achteruit, de heuvels renden blind achter hen aan. 114a : 2
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4

Gij bergen en glooiende heuvels 154a : 5
zeven was voldoende / voor vijfduizend / op de heuvels langs de zee. 383 : 1
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots, 447 : 2
Zo staat geschreven:/de heuvel moet geslecht, 456a : 2
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede. 772 : 2
O vrede van Tiberias,/ o heuvels in het rond, 836 : 3
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878

Heuveltop
tot aan de hoogste heuveltop 163a : 3

Hevig
- vuur is te heilig en te hevig - / geef ons de schaduw van uw hand 948 : 1

Hiel

heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel. 041 : 3
De vijand staat mij naar het leven,/ heeft tegen mij de hiel geheven. 143 : 3

Hier

Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
Hier ben ik, God./ Uw wil te doen is mijn vreugde. 040a : refr.
Toen heb ik gesproken: 'Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
Hier wordt paal en perk gesteld / aan der wereld bruut geweld, 048 : 1
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend'; 067 : 1
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge 068 : 3
die op dit Sion neerziet,/ hier koos de Heer zich vaste voet, 068 : 5
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht - 068 : 12
God wordt geëerd in Israël,/ zijn roem, zijn naam is hier in tel. 076 : 1
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid. 098 : 4
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden, 120 : 2
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor 122 : 2
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2
hier zijn de zetels van het recht,/ de troon, waar David zal regeren! 122 : 2
Nu staat hier onze voet,/ hier in jouw poort, Jeruzalem! 122b
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam. 122b
Hier staan de zetels van het recht:/ de zetels van het huis van David. 122b
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid. 126 : 3
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
'Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen 133 : 3
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht, 139 : 6
Ik wil de Heer daarboven / lofprijzen hier op aard, 146a : 1
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6

Zegen Hem dan, hier en nu 154b : 10
'Hallo zeg', zei Naäman, 'kom ik daarvoor hier? 174 : 2
die wandelen hier in het licht 175 : 3
Rechtvaardigen, hier is uw stad 175 : 4
Standvastigen, hier is uw sterkte 175 : 4
Hier staat je vader en hij stond 185 : 2
Hier is je vader, welkom thuis. 185 : 2
Koester de namen die wij hier gedenken 199 : 1
op aarde hier, op aarde thans 215 : 5
al wie hier wandelt, ziet: het is goed 216 : 2
Die ons hier voedt met het licht van de liefde: 234

voor elke dag, mij hier gegeven	245 : 3
Die ons schiep,/en ook nu nog/als hier de nacht ons/overmant	266 : 1
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
Wij komen hier ter ere van uw naam	274 : 1
vonken verleden hier gezaaid	276 : 2
en heilig ons hier met uw licht	280 : 5
Wij zoeken hier uw aangezicht.	281 : 1
Hier wordt uw woord van kracht,	282 : 2
Hier leef ik uit uw hand	282 : 3
bij de Heer zijn wij hier thuis / kind aan huis	287 : 1
Geef ons uw woord, Heer, ontsteek hier het licht.	289 : refr.
Wees hier aanwezig,/God van de machten, licht in ons midden,	294
Wees hier aanwezig, woord ons gegeven	295 : vz.
voor allen, voor ons. /Hij leeft vandaag/hier onder ons/,hier onder ons	303 : 2
Here Jezus, om uw woord zijn wij hier bijeengekomen	314 : 1
hier in ons midden is Hij,/hier in de schaduw der hoop	321 : 6
Hier in dit stervend bestaan / wordt Hij voor ons geloofwaardig,	321 : 7
ik moest uw wegen gaan, / U volgen hier en nu.	323 : 2
gezegend, hier en overal	326 : 6
Hier zijn wij dan: / van U is ’t jonge leven	348 : 2
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof.	348 : 9
Je huilt nog van verwondering,/maar jij hoort hier, in onze kring.	354 : 3
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad,	362 : 1
en ons tot hier op handen heeft gedragen	362 : 2
Uw oog aanschouwt / ons hier met onze schatten.	364 : 2
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam.	364 : 5
Omwille van uw woord / zijn wij hier	366 : 2
hier verbergt zich tevens uwe menselijkheid	374 : 3
dat in ’t brood dat wij hier eten / wij met God zijn aangezeten,	376 : 4
dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede.	378 : 4
wie hier tot U kwamen. Eeuwig amen.	379 : 6
Hier weet gij met harten, met handen en monden	382 : 2
O zoek toch de Here, hier wordt Hij gevonden.	382 : 3
Aanbid Hem en prijs Hem, hier is Hij nabij.	382 : 3
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen.	385 : 4
Hier is de beker, daar de schaal: avondmaal.	394 : 3
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier,	400 : 4
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden,	412 : 2
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint.	422 : 3
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord	425
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt?	435 : 1
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven allen naar de dood,	437 : 6
om hier te overwinnen / de duivel en zijn macht.	438 : 1
Gij die hier woont in ’t dal der tranen/en van de schaduwen des doods	448 : 2
Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier,	464 : 2
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier.	466 : 2
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer.	468 : 1
en met de herders binnengaan./Zie, zie wat God hier heeft gedaan.	469 : 6
Gods eigen zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit,	470 : 2
Die voor de wereld is te groot,/ligt hier in Maria’s schoot.	470 : 3
in de kribbe vindt gij Hem / in Betlehem ter stede/die allen zal bevrijden hier beneden.	472 : 2
Hier al op dit aardrijk / zijt Gij gezien nooit meer./Kyrieleis.	476 : 1

Ziet nu de vorst der engelen hier geboren.	477 : 1
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint,	478 : 1
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend.	478 : 3
Vreugdevol nieuws, want hier is Hij:/de vorst van Gods barmhartigheid!	479 : 1
gezegend zijn de nachten / van kerst, hier ben ik thuis.	480 : 1
Hier vind ik Jezus' kribbe, / geloof is mijn geluk.	480 : 1
hoe 't woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt.	489 : 1
Heden zult gij zijn glorie aanschouwen / hier is uw God.	490 : vz.
Heden zult gij het licht aanschouwen, hier is uw God.	490 : 1 all
Heden is onze Heiland geboren,/Christus de Heer	490 : 1 all
Wij verkondigen u vol vreugde: Hier is uw God.	490 : 4 vz
In onze stoutste dromen / was God nooit hier en nu.	494 : 1
hebt Gij uw heil gezocht / bij mensen, hier en heden.	500 : 3
God heeft naar mensen omgezien!/Dit kind, hier aan het licht gebracht:	502 : 3
Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt.	503 : 2
Hier tussen de schapen is Hem uit het hout	503 : 3
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!	503 : 4
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,	511 : 5
in 't oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?'	520 : 3
hier is gewoon / geen koningszoon.	521 : 2
Hier zit Herodes op de troon.'	521 : 2
de Zoon van God hier jong en rein,/ ons bidden en ons wensen	522 : 3
Hier komt het beste het laatste.	525 : 4
tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend	526 : 2
Zal er ooit een ander zijn,/ ooit nog vrede hier op aarde?	527 : 4
en hier heeft Hij geleden / de wijsheid van de slang	540 : 8
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang	540 : 8
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten,	548 : 4
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen.	565 : 5
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis	581 : 1
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren.	587 : 4
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht?	592 : 3
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven.	596 : 3
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 4
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud,	600 : 5
Bezegel onze vreugde / hier met uw eigen naam!	612 : 3
'Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.'	617 : 9
'Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – 't graf behield Hem niet.'	617 : 11
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen,	618 : 6
Gij zoekt uw Heer, / Hij is hier niet./ Halleluja (3 x)	619 : 3
'Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon;	623 : 9
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!'	623 : 9
'Wijs mij de plaats waar ik Hem vind./ Hij is niet hier!'	626 : 3
Hemelse engelen zullen u / hier op de handen dragen.	643 : 8
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.	647 : 1
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan.	647 : 2
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan.	647 : 3
dus blijf in mij, ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier.	656 : 1
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht!	658 : refr.
Hier heeft de Heer ons geleid,/ hier doet Hij Israël wonen	659 : 3

dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier, 674 : 3
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu. 680 : 4
O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2
die grote dingen doet / hier en in alle landen, 704 : 1
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus' vrijheid staan. 709 : 5
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen? 717 : 2
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt 725 : 3
De heiligen, ons voorgegaan,/ hebben hier niets verworven, 728 : 1
roepen: God is hier,/ zingen voor de Heer. 732 : 4
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid, 737 : 10
en duizend jaren zijn er als / de dag van gisteren hier. 737 : 11
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt. 740 : 4
sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk. 745 : 1
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5
Het is zijn lieve schare / die Jezus mij hier toont, 750 : 5
Hier leven terzijde / in smaadheid en lijden, 752 : 7
Hier omgaan met Christus in stilte van binnen, 752 : 7
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij, 753 : 4
God, laat ons staan als Mozes hier / hoog in uw zonneschijn, 753 : 6
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen. 754 : 2
op deze berg zal 't feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2
De hemel van hier / is niet de hemel van ooit,/ wanneer hemel en aarde voorbijgaan. 786 : 1
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert. 768 : 4
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x) 784
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft: 794 : 2
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
het volk dat hier beneden / de stem van God verstond. 803 : 3
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet. 813 : 2
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland. 827 : 1
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in. 839 : 2
en als hij zich laat enten / hier in dit aardse dal, 841 : 4
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn. 846 : 5
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood, 846 : 6
wilt Gij ook zijn waar wij zijn,/ hier, in dit Babylon? 851 : 3
Zult Gij het licht vergaren / dat hier ten einde gaat 651 : 6
Hier zal de hoop vervliegen,/ geloof zal zijn gedaan - 851 : 7
Jij, als ik kom of wegga / en als ik hier blijf, jij. 857 : 3
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1
De Heer is hier in glorie en luister. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884
De Heer is hier, hosanna, hosanna. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu; 903 : 6
hier te mogen preluderen / 't lied van 't nieuw Jeruzalem. 914 : 3
Door God zijn wij omgeven / zoals wij hier bestaan. 916 : 3
Wees maar niet bang, zegt Gij,/ hier is mijn hand. 917 : 5
Ik zie en hoor je niet / en ben niet bang: Jij bent hier. 918 : 4
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
Liever had ik hem/haar hier dichtbij,/ was hij/zij nu maar vlak bij mij. 955 : 2

je bent bijzonder en dat zal je blijven,/ hier onder ons. 956 : 2
Hier leggen we zijn/haar lichaam neer / en staan het aan de aarde af. 960 : 1
dit overschot van stof van de aarde / dit was mijn liefde. Hier ben ik. 962
Want wie hier leeft op zijn gezag,/ die is voor God rechtvaardig, 966 : 4
God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid. 971 : 1
Hoe goed, o Heer, is 't hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en 't eerste licht in 't duister blinkt 972 : 3
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt: 972 : 6
Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied 975 : 1
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
hier in het ondermaanse / verheft Hij zijn gelaat. 979 : 13
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd. 987 : 3
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,/ zo worden wij de wereld in gezonden. 998 : 4
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht. 1005 : 1
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis. 1005 : refr.
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is. 1005 : 5
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen. 1006
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt. 1008 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede / aan allen hier beneden 1009 : 1
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Hierboven
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2

Hierheen
De stammen trekken hierheen op:/ een opgang naar de Heer! 122a

Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde. 327

Hiertoe
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde / staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde. 016 : 3

'Hiertoe ben Ik gekomen, / doe dit tot mijn gedachtenis.' 391 : 3
Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot. 798 : 3

Hiervandaan
Ik ben voor jou een nieuwe naam,/ Ik ben je God en hiervandaan 934 : 1

Hinde
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 :10
Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht, 042 : 1

Hinderen
Zou soms de last ons hinderen,/ Hij gaat aan onze zij. 799 : 5

Hinderlaag
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven. 056 : 2
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
Wanneer spreekt Gij over mijn haters recht,/ die mij belagen uit hun hinderlagen; 119 : 32

Hitte

Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan. 032a : 1

Gij sneeuw en gij ijs en gij hitte en vuur 154a : 3
Berg en heuvel, rots en dal 154b : 5
Al zal de hitte van de dag ons steken 212 : 5
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn 763 : 2
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen. 876 : 5

Hoe (Hoe lang zie **Hoelang)**

Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid. 008 : 6
Heer, hoe heerlijk is uw naam! 008b : 1-5
Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam / allerwegen op aarde. 008c : refr.
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ 'Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
Zie hoe de schrik hen eensklaps overmant 014 : 4
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
Hoe zegent Gij die U verbeiden,/ die schuilen bij uw rechterhand. 017 : 3
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
Hoe men zich ook verhoogt en hoe men / praalt met zijn wapening, 020 : 5
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?/ Hoe blijft Gij zwijgen? 022 : 1
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan. 025d : 2
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut: 027 : 3
Hoe zorgeloos had ik gedacht / dat ik, bevestigd door uw kracht, 030 : 3
Hoe is mijn moed geslonken,/ het hart is mij ontzonken. 031 : 7
Hoe groot is 't goed dat Gij, o Here,/ hebt weggelegd voor hem, 031 : 15
zie hoe zij spotten over mij:/ luister, o God, ga niet voorbij. 035 : 7
doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij. 035 : 9
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken. 039 : 2
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ 'O Here, zie, ik kom!' 040 : 3
Maar Gij, Heer, richt mij op, dat ik het weet / hoe Gij mij gunstig zijt, 041 : 4
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan, 042 : 2
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet. 045 : 4
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
Hoor hoe Juda's dochters zingen,/ bij de grootse rechtsgedingen, 048 : 3
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn vol valsheid en verraad, 062 : 3

Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid: 063b : 2
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard, 068 : 6
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5
Hoe was ik in opstandigheid / een dwaas voor U die wijsheid zijt. 073 : 8
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14
Gij, hoe vreeswekkend zijt Gij, Heer,/ wij slaan onze ogen voor U neer. 076 : 4
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten! 082 : 2
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om 084 : 1
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt 085a : 2
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht. 085a : 3
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten. 089 : 1
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten 089 : 3
Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt, 089 : 7
Zie hoe vergankelijk, hoe nietig is het leven 089 : 16
hoe honen zij uw knecht, o God van David, kom! 089 : 18
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
Slaan we op Sions puin de ogen,/ o, hoe is ons hart bewogen, 102 : 7
hoe verlosten huiswaarts keren / roemend in de naam des Heren 102 : 10
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7
Loof, mijn ziel, de Heer!/ Heer, mijn God, hoe ontzaglijk zijt Gij, 104a : 1
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt, 105 : 2
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer. 106 : 6
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4
het ging op weg naar Israël; dat was hoe God met Israël begon 114a : 1
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven? 116 : 6
Hoe groot is zijn barmhartigheid / voor allen allerwege, 117a : 2
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
Hoe aangenaam is ’t woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47

Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren. 119 : 49
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60
Zie hoe mijn vijand mij naar ’t leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: ‘Gord u aan 122 : 1
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor 122 : 2
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen. 125 : 1
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen. 130b : 1
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is ’t dat zonen/van ’t zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom 137 : 1
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden? 139 : 3
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6
van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na. 139 : 10
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed 139 : 10
Uw vijanden die U verlaten,/ hoe zou ik hen, o Heer, niet haten? 139 : 13
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3
zij zullen horen hoe ik zing / uw naam en uw rechtvaardiging. 142 : 7
Hoe waart Gij toen uw volk nabij./ Gij hebt het door de dood gedragen 143 : 5
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2
Hoe goed is ’t hun die bouwen / op Israëls vaste rots, 146a : 2
Ik arme en geringe,/ hoe zou ik voor uw troon 146a : 7

Hoe zal ik U ontvangen,/wat wordt mijn eerste groet? 441 : 1
hoe u Hem zult ontvangen / met uw gebrek aan kracht? 441 : 7
Hoe maakt Gij onze ziel gewis,/dat God door de geschiedenis 446 : 3
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan? 460 : 2
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan. 464 : 7
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht. 469 : 9
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt 469 : 9
Hoe arm daalt Hij op aarde neer,/is uit liefde onze Heer, 470 : 6
Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven, 472 : 1
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen 471 : 2
hoe heerlijk zijn uw stralen. 475 : 3
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint, 478 : 1
Ziet, hoe dat men met Hem handelt,/hoe men Hem in doeken windt, 478 : 2
hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal. 480 : 2
hoe ’t woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt. 489 : 1
Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt, 503 : 4
zie hoe men Hem in doeken windt: / de Heer van het heelal. 507 : 2
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn - 507 : 4
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes ’t licht verdragen, 510 : 1
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in ’t oor, 512 : 1
Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver, 518 : 1
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn, 518 : 3
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven. 518 : 3
Hoe liefelijk is uw gelaat;/ als Gij uw ogen op mij slaat, 518 : 4
Hoe is Hij mij zo innig na, / de alfa en de omega, 518 : 7
vertrouwend op een koningsster,/ zij wisten niet hoe ver. 520 : 1
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3

uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid. 543 : 1
Hoe bitter ook de pijnen / door ons U aangedaan, 543 : 1
Hoe sloeg ik ooit uw woorden weerspannig in de wind, 562 : 2
als teken hoe hij ooit / zijn einde vinden zou. 563 : 2
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem 't leven gaf 573 : 3
U ten offer hebt geboden,/ hoe verlaten moest Gij zijn, 575 : 3
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag. 576 : 1
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad! 576 : 2
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan 't kruishout heeft gehangen. 590 : 3
Hoe wonderlijk,/ uitzonderlijk / een sabbat is gekomen: 590 : 5
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?' 617 : 12
Hoe vrolijk treedt Hij aan,/ zwaait met zijn zegevaan: 623 : 2
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer. 623 : 6
Want hoe de wereld woedt,/mijn Heiland maakt het goed, 623 : 8
ziehier hoe God vergevend is / en hoe zijn liefde levend is. 637 : 3
hoe zou het ons vergaan, indien / Hij ons niet achterhaalde 654 : 4
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja. 661 : 3
Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is. 706 : 3
Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan: 709 : 1
Vergeet niet hoe wij heten,/ wij heten naar uw naam. 731 : 3
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10
'Hoe juichte toen Elisabet:/ Gezegend zijt gij, vrouwe, met 739 : 2
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Hoe glanst bij Gods kinderen het innerlijk leven, 752 : 1
Hoe liefelijk is dan ons lot. 760 : 4
Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn. 772 : 1
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was. 783 : 1
Dat heb je soms./Je weet je geen raad./Je weet niet hoe of wat 785 : 1
hoe het nu met je gaat./ Je hebt het helemaal gehad. 785 : 1
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe, 794 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot. 798 : 3
Hoe zou gij zonder pijn / uw oude mens verlaten? 799 : 3
Maar geeft men op ons acht,/ dan hoort men hoe wij zingen 799 : 4
Wat zou ik zonder U geweest zijn,/ hoe zou ik zonder U bestaan? 800 : 1
Hoe zullen wij volbrengen / wat door de eeuwen duren moet; 807 : 6
Hoe ontzagwekkend is de plaats / waar Gij op ons te wachten staat./ Ik ben. 815 : 4
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets / uit mensenhand aanvaarden? 825 : 2
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is 825 : 4
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven; 825 : 5
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

en maak ons innerlijk bewust / hoe schoon uw vrede is. 836 : 4
Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos. 850 : 4
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan. 861 : 1
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2
niet weet hoe te beginnen,/ niet spreek,in stil verzet, 894 : 2
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ 't is machtloos geweld ,- 898 : 3
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven. 899 : 2
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht? 908 : 5
Ach, hoe zou ik mij vergissen,/ als Gij mij de keuze liet! 913 : 3
Here God, hoe duizendvoud / wekt Gij ons verlangen! 919 : 1
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel. 928 : 2
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene. 928 : 3
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3
Hoe blind vanuit zichzelve is / het menselijk gezicht. 943 : 6
Hoe ik zal sterven en wanneer en waar, 949 : 2
Hoe goed, o Heer, is 't hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan? 977 : 5
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed 994 : 3
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen. 1000 : 3
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan 1012 : 2

Hoe dan ook
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1

Hoede
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken. 023 : 1
onder uw hoede durf ik het aan. 023f : 3
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
Wie woont onder de hoede van de allerhoogste God, 091b: voorz.,5

is in zijn hoede veilig 152 : 2
houd in uw hoede wie haar bewonen 199 : 3
Ik heb mij in uw hoede neergelegd 250 : 1
Zegen ons, Algoede,/neem ons in uw hoede 415
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam! 430 : a
Hij die uw harten in zijn hoede heeft 450 : 3
Houdt Gij mij in uw hoede,/ Gij die uw schapen telt, 576 : 4
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede. 837 : 2
de God die louter wonderen doet./ Wij leven in zijn hoede, 869 : 1
Ja, van voor ik 't licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede. 903 : 2
der trouwe hoede en zegen / van Hem, die 't al regeert. 904 : 1
Gods hoede zal ons leiden,/ de volle vrede komt! 968 : 4

Hoeden
Here mijn God, Gij hoedt mijn leven,/ ik heb het in uwe hand gegeven, 007 : 1
Hoed mij, God, bij U zoek ik toevlucht;/ tot de Heer spreek ik: 'Gij zijt mijn Heer.' 016a : 1

Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
Dat hij trone ons ten goede, dat hem hoede / trouw en goedertierenheid! 061 : 4
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed. 078 : 25
Hoed mijn leven, U gewijd,/ stel uw knecht in veiligheid. 086 : 1
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.' 100 : 2
De Heer zal u steeds gadeslaan,/Hij maakt het kwade goed,/Hij is het die u hoedt. 121 : 4
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet. 141 : 9

Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij 265 : 2
Die ons hoedt/in uw schaduw,/onder uw vleugels/toegedekt, 266 : 3
't vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden 341 : 1
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten. 691 : 3
dit kind voor 't licht bestemd, - hoe zouden / wij 't hoeden voor de duisternis? 778 : 2
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden 796 : 2
Als Gij mij wilt hoeden,/ ben ik voor het woeden / van de vijand vrij. 907 : 2
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4
Wat vraagt de aarde meer van ons / dan dat wij dienen en hoeden 992 : 2

Hoeder
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder,116 : 7

God van God en licht van licht,/aller dingen hoeder, 528 : 3
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt. 975 : 2

Hoek
in de doeken, in de hoeken / van dit huisken zonder slot. 478 : 3
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja! 628 : 4

Hoeksteen
werd tot verbazing der beschouwers / ten hoeksteen door God zelf gelegd, 118 : 8

Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen! 466 : 6
Zijn intocht werd tot teken,/ tot hoeksteen van het recht; 552 : 2

Hoelang, Hoe lang
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten 006 : 2
één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang? 006 : 2
in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen 006 : 4
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
Hoe lang, Heer, gaat Gij mij voorbij?/ Hoe lang verbergt Gij u voor mij? 013 : 1
Hoe lang maak ik vergeefse plannen, van dag tot dag in druk gebannen, 013 : 1
Hoe lang vergeet U mij, o God / verbergt U zich voor mij?/ Een teken krijg ik van U niet.013a : 1
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2
Hoe lang, Heer, zult Gij mij blijven vergeten, 013b : 1
hoe lang nog verbergen uw aanschijn voor mij? 013b : 1
Hoelang nog, Heer, blijft U mij vergeten?/Hoelang nog laat U uw gezicht niet zien? 013c : 1
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1
Hoelang nog doet mijn vijand of hij wint? 013c : 1
O Heer, hoelang nog ziet Gij toe?/ Zijt Gij hun brullen nog niet moe? 035 : 5
Hoe lang belaagt gij en hoe lang / bedreigt ge mij met ondergang, 062 : 2

en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2
God der heerschaten, Here Here!/ Hoe lang zult Gij uw volk verteren? 080 : 3
Hoelang, hoelang nog, Heer? Verbergt Gij U altijd? 089 : 16
Hoelang nog laait het vuur van uw verbolgenheid? 089 : 16
Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren? 090 : 7
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
Hoe lang nog zullen, Heer, de bozen,/ hoe lang nog zullen goddelozen 094 : 2

de stem der martelaren / roept uit: o Heer, hoe lang? 968 : 3
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Hoeveel, Hoevele
Vergeet niet, hoeveel keren / de Here u heeft welgedaan. 103a : 1
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32

Hoevele zware nachten / van bitterheid en pijn 445 : 3
Hij schiep ons voor een nieuw begin,/ hoeveel wij ook misdreven. 654 : 6

Hoeveel te meer
en vinden is hun zegen:/ hoeveel te meer dan God. 896 : 4

Hoeven (ww)
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
Ja, Heer, Gij zult mijn koning wezen./ Bij U hoeft Jakob niet te vrezen. 044 : 3
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1

die hoeven niet naar binnen 163a : 2
Hij wilde nog betalen, maar dat hoefde niet 174 : 3
Je hoeft niet bang te zijn 180 : 4
Ik hoef niet, wat verborgen is 250 : 6
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt, 441 : 8
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen. 533 : 2
’t Is goed, o Heer,/ Gij hoeft de eer / van God niet meer te staven. 590 : 4
Ik hoef nooit om te keren,/ ook niet bij tegenspoed. 623 : 8
gij hoeft niet te versagen,/ Hij redt uit alle nood. 864 : 1
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaat de storm tekeer, 935 : 1
Je hoeft niet bang te zijn / als oorlog komt of pijn. 935 : 2
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaan de lichten uit. 935 : 3

Hoever
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter. 457
Wachters op de morgen, hoever is de nacht? 594

Hoezeer, Hoe zeer
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op Hem gezet. 025a : 1
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op U gezet, 025a : 2
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
hoezeer hij door zijn schuld verloren / terneerlag in het stof. 065 : 2
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3
Als zo de storm opsteekt,/ hoezeer wordt allerwegen 107 : 12

Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig, 130 : 3
brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden. 147 : 1

wilde niet zien of horen / hoezeer ik werd bemind, 562 : 2
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt 725 : 3
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt, 841 : 3

Hof
Hij zal u uit het leven rukken,/ ontwortelen uit uw hof. 052 : 3
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof, 065 : 2
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof. 084 : 2
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Zijn kracht vervult de heilige hoven. 096 : 2

en lente in haar hoven 176 : 3
houdt Hij bij ons zijn hof. 273 : 4
Toen Jezus had gebeden,/ gebeden in de hof, 570 : 1
en niemand, niemand komt Hem nader / daar in de donkere hof. 582 : 3
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover, 629 : 1
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre 629 : 2
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde, 629 : 7
De glorie van de dageraad / verleent een hof zijn pracht, 633 : 2
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
die doordringt in het hart,/ in de verborgen hof, 687 : 1
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof 766 : 3
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn. 846 : 5

Hof houden
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof 766 : 3

Hofstad
om de loftrompet te steken / en uw hofstad in te gaan: 768 : 4

Hofstoet
Gij dan die in de hofstoet gaat / van Hem, die koningen verslaat, 076 : 7

Hoge
een schuilplaats uit de hoge / voor aller mensen ogen. 031 : 14
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge 068 : 3
Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen, 078 : 20
Wie is als de Heer onze God,/ die woning maakt in den hoge, 113a : 3

de opgang uit den hoge. 158a : 3
geef, o Opgang uit den hoge 213 : 4
God in den hoog' alleen zij eer 302 : 1
Luister naar Hem het woord van alzo hoge 304 : 2
want brood komt uit den hoge / van bij de Here God, 365 : 4
Heer, wien liefde heeft bewogen / neer te dalen uit den hoge, 376 : 6
Open uit den hoge / ons de ogen. 379 : 1
op de opgang uit den hoge,/de verschijning van het licht, 449 : 2
of boven in den hoge van genade/en vrede voor wie in des Heren daden 455 : 4

in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, - 455 : 5
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer. 476 : 1
hoe ’t woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt. 489 : 1
‘Ere in de hoge’ zingen / alle engelen tesaam 498 : 5
Gezegend die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoge! 535g
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood, 600 : 4
Heer Jezus, die ons hebt bezocht,/ Gij opgang uit den hoge, 654 : 5
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1
dit is Jeruzalem,/ ere zij God in den hoge! 659 : 2
En wat ons afleidt van / de vrede uit den hoge, 672 : 6
Wij leven van de wind /die aanrukt uit den hoge 687 : 1
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
Jezus, één en al ontferming,/ daal vanuit de hoge neer 754 : 1
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge. 762 : 5
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof 766 : 3
die riep hem uit den hoge / op naar Jeruzalem. 803 : 2
geboren uit den hoge,/ getogen uit de nacht. 803 : 2, 6
Ik daal tot de mens uit den hoge,/ opdat ik zijn hart en zijn ogen 846 : 4

Hogepriester
Gij waart met ons, Gij zult ons niet ontbreken,/ Gij hogepriester in der eeuwigheid. 536 : 3
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,/Gij hogepriester in der eeuwigheid. 555 : 3

Hoger
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw. 108 : 2

Maar hoger nog verheven is 169: 2
U hoger, reiner loflied toe 245 : 3
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan. 374 : 2
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur, 636 : 2
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden, 823 : 5

Hogerop
wie lager thuisbehoren / gaan hogerop vrijuit. 991 : 5

Hogerhand
In de nacht gekomen / kind van hogerhand 505 : 1
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand. 658 : 2
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind - 793 : 2

Hokje
Wie wil uit zijn hokje komen 178 : 1

Hol (bn)
Kruik, wat klink je hol 188 : 2
Hij is geen schreeuwer in de straat,/geen holle klank, geen potentaat, 459 : 3

Hol (zn)
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
zijn kinderen bedelen en dolen / en opgejaagd zijn uit hun holen. 109 : 4

De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg 807 : 3
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg? 807 : 3

Holst
Ik ben als het licht geboren / uit het holst van de nacht,/ Ik was verloren 629 : 5

Holte
houdt in de holte / van uw hand 266 : 1

Hond
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze 's avonds wederkeren 059 : 3, 6

Honderd
en gaat het honderd keer 184 : 5
Honderden feestvierders lopen te hoop. 187 : 1
honderd beelden, urenlang 264 : 1
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer, 469 : 10
De heiligen staan in het licht / en kijken honderd uit 737 : 8

Honderduit
geloof om veel te vragen / te vragen honderduit. 741 : 1

Honderdvoud
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud. 845 : 3

Honderdvoudig
Aan elkander prijsgegeven/ vindt gij honderdvoudig leven. 537 : 4

Honen
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt. 041 : 2
als mijn haters honend vragen:/ 'Waar is God die gij verwacht?' 042 : 2
Honend vraagt men dag en nacht:/ 'Waar is God, die gij verwacht?' 042 : 6
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2
hoe honen zij uw knecht, o God van David, kom! 089 : 18
hoewel zij met verraad mij lonen./ Ik bid voor allen die mij honen, 109 : 2

Ik kan vrijmoedig met al wie mij hoonde spreken 152 : 1
bespotten en Hem honen, / niemand zal Hem verslaan. 441 : 9
U bidt voor wie U hoonden -/ o Jesu, zie mij aan. 562 : 2
en honen en bestrijden / wie uw vrederijk belijden. 1012 : 1

Honger, honger hebben, honger lijden
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Indien Ik honger had, Ik zei 't u niet,/ de hele wereld is mijn grondgebied. 050 : 6
en haast van honger stierven,/ neervallend langs de weg, - 107 : 2

‘Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9

Wie honger hebben geeft Hij overvloed 157b : 8
Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven 157e
Als toch de honger weer begint 166a : 6
Wie honger heeft krijgt brood 166a : 10
alle honger stilt Gij 182 : 3
om de honger en de dood 299j : 1
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde 375 : 1
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst. 381 : 6
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed. 424 : 1
is zelf het brood dat honger stilt: ons levensbrood, de Zoon van God. 534 : 3
de dagen en de nachten,/ de honger en de dorst, 538 : 3
- ook al was de honger groot- / voor zijn tegenspreker. 539 : 2
De honger gaat de wereld rond,/ wij danken God voor overvloed. 712 : 3
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
door de stormen, door de schemer,/ door de honger, door tekort, 745 : 4
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn 763 : 2
geen honger of vervolging,/ niets dat mij van U scheidt. 902 : 5
en stil, God die rechtvaardig zijt, de honger naar gerechtigheid. 995 : 1
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006

Honger lijden
Honger heb ik geleden: gaf jij met toen te eten? 585
in uw goede gaarde,/ niemand honger lijdt. 718 : 2
Zoekend naar brood lijden zij honger,/ zoekend naar water lijden zij dorst. 1005 : 3

Hongeren
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4

Wie hongerden zijn ruimhartig verzadigd 157c : 7
Ach, ik honger naar uw goedheid,/Zoon des mensen, naar uw zoetheid. 376 : 2
Gelukkig zij die hongeren naar gerechtigheid,/ want zij zullen verzadigd worden. 734 : 6
wie dorst of hongert wordt gevoed,/ halleluja. 973 : 2
hen, die hongeren naar recht / en die Gij recht zult doen verwerven, 996 : 2

Hongerig
de hongerigen lonen 157a : 3
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier! 157c : 5

Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.840 : 3

Hongersnood
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht 105 : 6

De koning droomt van hongersnood 166a : 3
Ze komen in de hongersnood 166a : 4

Honing
Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing; 019 : 4

Even kostelijk als honing/, nee, nog meer.	019a : voorz.
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen.	081 : 14
Herstel in heerlijkheid het land van melk en honing.	089 : 18
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen.	119 : 39
Uw woorden te herhalen / is honing in mijn mond.	119a : 3
naar 't land van melk en honing	176 : 6
Hij heeft hen verzadigd met honing uit de rots.	372 : refr.
O land van melk en honing,/o water dat ons wast!	384 : 9
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn,	448 : 8
uw zoete evangeliewoord,/ is louter melk en honing.	518 : 2
daar zal melk en honing zijn,/de Heer zal onze koning zijn./Veertig jaren lopen…	541
de specerij, de honing,/ vrienden, drink en wees verblijd!	629 : 2
Zijn woorden zijn als honing, zijn naam is als een vis.	644 : 5
naar 't land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht,	723 : 2
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing,	746 : 1
dat zal een land van vrede / van melk en honing zijn!	1009 : 3

Honingraat

vraagt Hij ons om te eten:/ een vis, een honingraat.	644 : 4

Honingzoet

maar honingzoete zaligheid / is pas uw tegenwoordigheid	373 : 3

Hoofd, Hoofde

Maar, Heer, Gij zijt mijn schild./ Ik heb bij U geschuild / met opgerichte hoofde.	003 : 1
o Heer, uw sterke vrede strekt/tot schild en schutse voor de hoofden/van die geloofden.	005 : 7
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer.	007 : 6
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden.	023 : 3
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd	023a : 3
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar.	023c : 4
en zalft met olie mijn hoofd./ Mijn beker vloeit over.	023e : 3
Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog,	024 : 4, 5
het hoofd van 's hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning.	024 : 5
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht!	027 : 7
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken.	029 : 1
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht.	038 : 3
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd.	040 : 5
Zij schudden over ons het hoofd,/ met leedvermaak slaan zij ons gade,	044 : 7
aan 't hoofd van zijn vazallen,/ Hij voert de volkeren rondom	068 : 5
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat;	068 : 8
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd.	075 : 7
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft,	076 : 6
en met geheven hoofd de kroon der ere dragen.	089 : 8
't Komt op hun eigen hoofden neer./ Hij is mijn sterke tegenweer.	094 : 11
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden 't hoofd.	109 : 11
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held.	110 : 5
Naar 't heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen.	138 : 1
Gij die Gods naam durft uit te speken / en tegen Hem het hoofd opsteken.	139 : 12
Slaat men mij in trouw aan de Here,/ als olie op mijn hoofd zal 't zijn,	141 : 5
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen,	143 : 2
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd!	148 : 1

Hij doet mij ’t hoofd opsteken 152 : 1
Ik heb maar één ding in mijn hoofd 165 : 6
moet dan de krans, Heer, voor mijn hoofd geschapen 155: 7
Zomaar een dak boven wat hoofden 276 : 1
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden. 347 : 2
De tijden slaan als golven / over ons hoofd. 361 : 6
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid! 435 : 1
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft. 443 : 3
Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister, 448 : 1
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt. 498 : 3
O Zoon van God, ons aller hoofd, gelijk een kind hebt Gij geloofd 519 : 4
en heffen op hun hoofd / als bloemen en als doden 544 : 4
Wij heffen ’t hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is. 546 : 2
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon, 576 : 1
o hoofd zo wreed geschonden,/uw kroon en doornenkroon, 576 : 1
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag, 576 : 1
O hoofd zo hoog verheven,/ o goddelijk gelaat, 576 : 2
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God. 583 : 3
Ik ben voorgoed verbonden / met Christus, die als hoofd 623 : 7
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan 630 : 4
Als een ster zal Hij / boven ons hoofd stralen,/ ja, Hij maakt ons vrij 645 : 3
in heel de wereld en geloofd,/ en dat ons zegent hoofd voor hoofd. 665 : 4
Wij delen in het vuur / dat neerstrijkt op de hoofden, 687 : 2
naar ’t nieuw Jeruzalem./ Hef dan het hoofd / en leef voorgoed 725 : 3
Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4
Ik buig mijn hoofd en hef mijn handen / met al wat adem heeft. 742 : 1, 8
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
en daad werd, mens van hoofd tot voeten, 826 : 1
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd. 831 : 7
ik hef het hoofd,/ en ik sta op,/ de dood ontkomen. 929 : 2
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd, 987 : 3
Voor hen die ons regeren,/ de hoofden van het land,/bidden wij God de Here 994 : 1
de zwakken in de poort,/ want hoofd en lichaam zijn in pijn 994: 2

het Hoofd bieden
Wapengeweld biedt Gij het hoofd,/ Gij die de oorlogbliksem dooft, 076 : 2

Hoofdschudden
Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit: 022a : 5

Hoog
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet. 008a : 5
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
God heeft zijn vaandel hoog verheven / om ons zijn heil te tonen; 020 : 1

wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots 027b : 3
Gij die hoog verheven zijt,/ geef de Here heerlijkheid, 029 : 1
dat niet de hoon hen treffe / van wie zich hoog verheffen. 031 : 14
Gij waart zo ver, zo hoog./ Maar, Heer, Gij hoorde mijn gebeden. 031 : 18
Mijn toevlucht is de Here God,/ hoog, als een vesting op een rots, 031a : 1
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand. 033 : 6
Ja, ik beroem mij op de Heer / en prijs zijn hoog beleid. 034 : 1
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht? 058 : 1
want alle macht is snel vervlogen./ ’t Zij hoog of laag, ’t zij arm of rijk, 062 : 5
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van ’t verweesde kind, 068 : 2
Gij godenbergen voor Gods oog, Gij machten met uw hart zo hoog, 068 : 5
Zijn heerlijkheid en hoog bevel / staan wakend over Israël, 068 : 12
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen. 076 : 2
Zie van uw hoge hemel neder,/ dat onze aanblik U vertedert, 080 : 6
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid. 089 : 8
Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: 089 : 11
mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven. 089 : 11
Zoals de cederbomen / hoog op de Libanon,/ staan bij de levensbron 092 : 7
Ik loof de daden Gods,/ zijn recht is hoog verheven. 092 : 8
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd. 093 : 4
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand. 095 : 2
wat hoog verheven was,/ ’t gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat. 097 : 2
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op ’t aardse leven. 102 : 9
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden 103 : 8
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk. 104 : 4
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5

werd hoog weer opgericht / door zijn groot mededogen. 107 : 5
Hij is het die verlaagt / wie hoog zich had verheven, 107 : 18
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4
God zij geloofd en hoog geprezen./ Welzalig die de Here vrezen. 112 : 1
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Wie is als Hij, de Heer der heren?/ Hij onze God, die troont zo hoog, 113 : 2
Hoog boven alle volken de Heer;/ hemelhoog is zijn glorie. 113a : 2
Des Heren hand is hoog verheven / des Heren rechterhand is sterk. 118 : 6
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen. 119 : 5
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven. 119 : 34
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan? 121 : 1
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: 'Gord u aan 122 : 1
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog. 123 : 1
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen. 125 : 1
Hoog is Jeruzalem omgeven / door bergen sterk en steil, - 125 : 2
Ik zoek niet met een waanwijs oog / naar wat te groot is en te hoog. 131 : 1
Hij slaat, ofschoon oneindig hoog,/ op hen het oog die nederig knielen. 138 : 3
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven. 144 : 1
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6
Laat het een hoge feestdag wezen./ De naam des Heren wordt geprezen 149 : 2

dieren hoog en laag, doe mee 154b : 7
hoog aan zijn rechterhand 160a : 2
dat uit den hoge tot u werd gesproken 164 : 2
Farao hoog op zijn troon 166b : 4
Zing de Heer, want Hij is hoog verheven 169 : refr.
Hun ruiters zaten hoog te paard 169 : 2
Nooit is de winst zo hoog geweest 172 : 3
Want hoog of laag, en arm of rijk 173 : 3
De vesting zo hoog gebouwd 175 : 3
Daar zit hij, hoog en droog 186 : 2
Daar gaat Saulus hoog te paard 189 : 1
maar hef uw hart niet al te hoog 215 : 5
zo hoog van eer, een uitstraling zo zacht 220 : 2
In sierlijk schrift, hoog aan de hemeltrans 220 : 3
Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog 247 : 5
niet hoog en breed van ons vandaan 275 : 2
Het woord dat u ten leven riep / is niet te hoog, is niet te diep 316 : 1
Dat hoge woord, geschreven wit op zwart, 324 : 3
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen. 334
tenzij de duif die nederdaalt / ons uit de hoge vrede haalt. 350 : 2
Door de hoge inzet van uw liefde 355 : 4
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog! 358 : 2
Doe ons de Vader en de Zoon / aanschouwen in de hoge troon, 360 : 6
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven 376 : 5
Hoog staat de paaskaars opgericht:/licht uit licht 394 : 1
waarachtig en hoog verheven,/U, heilige Geest, de Vertrooster. 411
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen: 412 : 1
O daal toch uit uw hoog paleis/ in ons verloren paradijs. 437 : 4

U houdt mij hoog in ere. / Daarbij valt in het niet 441 : 4
Niets dreef U uit den hoge/ naar wat wij mensen zijn, 441 : 5
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria. 443 : 3
Zijn huis, hoog op de berg, staat vast in wijs beleid/als onderkomen van zijn welbehagen 455 : 1
dat 's werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat. 469 : 11
Nu zijt wellekome / van de hoge hemel neer. 476 : 1
van een maged reine, die hoog moet zijn geacht./Kyrieleis. 476 : 2
verlieten engelen zingende / de hoge hemelpoort. 495 : 1
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort, 518 : 2
Hij de / mijne,/ die het leven / mij zal geven/ hoog daarboven, 518 : 5
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten, 548 : 4
van palmen hoog geheven,/ van zon en vergezicht. 552 : 3
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen. 554 : 2
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit. 557 : 3
O hoofd zo hoog verheven,/ o goddelijk gelaat, 576 : 2
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven, 577 : 1
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis 581 : 1
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven. 584 : 4
En ooit zal hoog en droog / op gouden fundamenten 603 : 5
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen, 618 : 6
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed… 635 : 8
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2
Zing het de hoge hemel rond!/ 't Woord aan de dood ontsprongen 643 : 7
Het zaad der goedheid Gods,/ het hoge woord, de Heer, 650 : 6
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor, 673 : 2
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen. 678 : 4
Waarlangs de hoge bomen staan,/ het groene levenskruid, 737 : 12
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in 't ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
Maar met de ogen dicht / zie ik in 't hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5
God, laat ons staan als Mozes hier / hoog in uw zonneschijn, 753 : 6
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd 760 : 5
De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan, 764 : 4
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal, 771 : 1
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water 773 : 1
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad, 778 : 5
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land, 790 : 1
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
van Mozes, de bevrijder / die sprak op hoog bevel. 803 : 4
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand 827 : 1
De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein 846 : 5
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet 867 : 1
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen. 906 : 2
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
geef ons moed; 't is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog? 952 : 3
de bruid, de hoge vrouwe,/ de kerk die zegepraalt. 968 : 4
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4
Zo hoog zijn Gods gedachten,/ zij gaan de tijden door, 991 : 6

al wat hoog staat aangeschreven / zal Gods woord niet overleven; 1001 : 1

Hoog opgeven
Zeventig, tachtig jaren mensenleven,/ is dat, o Heer, om hoog van op te geven? 090 : 6

De vogels die daar vliegen,/ zij geven hoog van God/….op 979 : 7

Hoogbedaagd
gij jongemannen en gij maagden,/ gij kinderen en hoogbedaagden 148 : 5

Hooggeacht
dan dat ik aanzit, hooggeacht / waar men de Here God veracht. 084 : 5

Hooggeducht
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht. 076 : 7

Hooggeprezen
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen; 604 : 2

Hoogheid
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten! 082 : 2
opdat zij eens voor altijd weten / dat Gij in hoogheid zijt gezeten, 083 : 6

Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7

Hoog houden
Houd zijn naam hoog, houd die in ere, 310 : 2

Hoog lopen
al loopt een ruzie nog zo hoog 172 : 9

Hoogmoed
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5
Maar mijn eigen volk / was mij niet terwille./ Hoogmoed was hun tolk 081 : 10
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2
O Heer, er is geen trots in mij,/ ik houd mijn hart van hoogmoed vrij, 131 : 1
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
Zij maken in hun hoogmoed plannen,/ beramen in hun hart geweld, 140 : 3

Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed 157b : 6
smeet Hij hun hoogmoed aan stukken 157c : 5
maar op een hart vol hoogmoed / ziet Hij in gramschap neer. 439 : 3
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt. 510 : 1
Twijfel of hoogmoed, onverstand -/ neem ons, uw mensen, bij de hand 837 : 3

Hoogmoedig, Hoogmoedige
Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande! 010 : 5
Allen die hoogmoedig zijt,/ en onrecht pleegt, toont u in. 075 : 3

Hoogmogend
geef aan uw volk standvastigheid,/ o Here God hoogmogend. 068 : 12

Hoogschatten

Hoog heeft de Heilige uw woord geschat:	164 : 3

Hoogst

Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht.	007 : 3
Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden.	009 : 1
Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing;	019 : 4
tot in de hoogste wolken./ Uw recht is als de bergen vast,	036 : 2
Hij die ons hoogst verlangen is / ontvangt de hoogste hulde.	068 : 6
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit.	094 : 2
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor ’t hoogste recht uitgeeft,	094 : 10
tot aan de hoogste heuveltop	163a : 3
O heilige Geest, ons hoogste goed	302 : 4
Gij, Jezus Christus, opgestegen / tot hoogste heerlijkheid,	380 : 1
Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord,	434 : 1
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 1
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord.	466 : 1
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
U, Heer, mijn levensadem, / het hoogste woord van God,	480 : 2
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, -	502 : 4
met leed gevuld tot aan de hoogste rand,	511 : 3
Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht.	565 : 1
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied,	595 : cantor
Lof zij God in de hoogste troon,/ lof zij zijn eengeboren Zoon,	619 : 1
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit	620 : 1
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x)	635 : 4
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja	635 : 6
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur,	636 : 2
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood,	671 : 4
Voorbij de hoogste bergen,/ voorbij het verste veld,	750 : 1
zijn arm en zij hebben het hoogste genot.	752 : 5
Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd;	767 : 7
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan,	792 : 1
zijn om – het is de hoogste tijd / tot Hem ons te bekeren.	825 : 7
Lof zij de Heer, ons hoogste goed,/ oorsprong van al het goede,	869 : 1
U alleen geef ik eer, Vredevorst, hoogste Heer./ U heb ik lief (4 x)	889
Ik ben er in je hoogste lied./Ik ben er als je ’t niet meer ziet.	934 : 2
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied,	977 : 2

Hoogte

Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem.	029 : 3
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat.	035 : 6
Maak hen, mijn God, als waaiend kaf / en schroei hen van de hoogten af!	083 : 5
Geweldiger dan water en dan wind/ is in de hoogte God die overwint.	093 : 3
daal neder uit uw hoogte in ons midden! / In uw vergeving wonen wij.	364 : 6
Zoals ik ben – ja, dat ik dan / de lengte, breedte, hoogte van	377 : 6
de hoogten die zich heffen / tussen uw Heer en u.	439 : 2
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte / en maakt de aarde tot zijn vaderland.	546 : 3
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint.	690 : 4

En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee, 763 : 3
Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts, 769 : 1
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Zij is op de hoogte getreden,/ zij roept op de pleinen der steden 846 : 1
ver boven alle hoogten uit / en alle diepten door. 870 : 8

in de Hoogte steken
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ mijn God, U in de hoogte steken 118a : voorz.

Hoogtepunt
hoogtepunt en diepte - / alles zegent Hem. 993 : 5

Hoogtijdag
om mijn dank Hem op te dragen / in zijn huis op hoogtijdagen. 042 : 2

Hoogverheven
Ik roep U aan, Heer hoog verheven,/ want Gij verhoort, Gij antwoordt mij, 017 : 2
E ens zag ik in uw tempelhof / U in uw glorie hoogverheven, 063 : 2
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam 133 : 1
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven, 144 : 3

soms een zon die, hoogverheven,/zindert op het mulle zand; 700 : 2

Hoogwelgeboren
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor - 045 : 4

Hooi
dat Gij in doeken liggen moet / in ’t hooi dat os en ezel voedt. 469 : 9
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw koninklijke tooi, 469 : 11
dat ’s werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat. 469 : 11
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend. 478 : 3

Hoon
dat niet de hoon hen treffe / van wie zich hoog verheffen. 031 : 14
Maar ik wil hun hoon niet horen, /’k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen 038 : 8
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen. 074 : 14
God Israëls, zie aan/ de hoon U aangedaan/ door wat wij lijden moeten. 079 : 4
de hoon waarmee ons thans de grote volken krenken. 089 : 1
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
waarbij zij dodenoffers aten./ Hij, door hun hoon getergd, besloot 106 : 13

aan haat en hoon onttogen,/ blijft Gij onze glorie zijn. 543 : 2
Om de doornen van uw kroon,/ om de geseling en de hoon, 558 : 8
Gij die alles hebt gedragen / al de haat en al de hoon, 575 : 2
bij de moordenaars gerekend / overstelpt met smaad en hoon, 575 : 5
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon, 576 : 1
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot. 577 : 1
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed. 583 : 2
‘Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon; 623 : 9

Hoop, Hope

Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht.	009a : 4
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last.	013a : 3
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat.	039 : 4
ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet.	069 : 4
Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen,	072a : refr.
Zij zullen je op handen dragen / door een woestijn van hoop en pijn.	091a : 2
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here;	119 : 28
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog.	123 : 1
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig,	130 : 3
De haan kraait en de hoop herleeft	204 : 6
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt	205 : 3
een nieuw geloof, een nieuwe hoop	215 : 2
Leve*n* de Zoon, zijn woord, zijn wil biedt hoop	223 : 3
al leek de hoop vervlogen	250 : 5
geloof en hoop op U	253 : 2
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt	263 : 2
speurend naar hoop en dageraad	276 : 1
Gij, mijn hoop waar nog de nacht duurt	292 : vz.
hier in ons midden is Hij,/hier in de schaduw der hoop.	321 : 6
Uw dood werd ons een teken,/uw leven onze hoop.	351 : 1
Jezus, goede hoop en haven,	352 : 6
Bevrijd van zonde en vervuld van hoop	353 : 3
Water, water van de doop,/ taal en teken van de hoop:	358 : 1
Water, water van de doop,/uit uw bron ontspringt de hoop:	358 : 5
O hoop voor wie zich tot U keert,/o trouw voor wie naar U begeert,	373 : 3
Op U, o Heer, is onze hoop gevestigd,/beschaam ons niet in eeuwigheid.	411
Op U steunt onze hoop, o God van ons vertrouwen:	412 : 6
Vonkje van hoop diep in mij,/lieve God, wakker het aan	427
Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven:	430 : b
Er is weer nieuwe hoop: / Hij noemt u zijn beminden,	440 : 2
'In hoop en vrees doet boete,/geloof in zijn verbond.	456a : 5
voed ons dan met de hoop / dat Gij voorgoed zult komen.	500 : 4
Gij hebt gehoorzaamheid geleerd,/een vuur van hoop heeft U verteerd.	519 : 3
woord zijt Gij gegeven,/ als een nacht van hoop en vrees,	527 : 5
Hosanna! Hoop is aan de macht!	549 : 4
Gegroet, o kruis in lijdenstijd,/ jij, onze hoop, alleen maar jij.	572 : 9
Hoop is vervlogen en vriendschap weggevlucht.	592 : 1
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen;	604 : 2
zonder hoop en zonder troost / slijten wij de dagen.	610 : 1
Gezaaid op hoop van zegen,/ de dag als vergezicht.	612 : 3
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen;	630 : 3
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat.	636 : 1
Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop.	657 : 4
uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen	662 : 2
Hij is een bron van hoop / in alle dorst en duur.	686 : 2
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede.	689 : 3
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht,	691 : 2
waar blijft de hoop als wij niet nu / uit U worden herboren?	699 : 4
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht.	706 : 1

De liefde, het geloof, de hoop,/ zij leiden tot dit lied: 706 : 4
tot een wereld van hoop en van menselijkheid. 719 : 4
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope. 728 : 3
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4
uit wie de hoop van Israël,/ de Heer, geboren is, 735 : 2
die toch de hoop behoeden,/ dat kostbaar leven wint. 740 : 2
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering, 761 : 3
Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt. 783 : 3
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen 811 : 3
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.
De hoop die in ons is / en ons doet leven, 829 : 2
Hier zal de hoop vervliegen,/ geloof zal zijn gedaan - 851 : 7
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
God is mijn troost en toeverlaat,/ Hij is mijn hoop, mijn leven. 899 : 2
op Hem uw hope bouwen,/ zal slagen wat gij doet. 904 : 2
Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3
Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij. 939 : 1
en ik houd stiekem hoop / op de heer van de machten, 945 : 2
een volk, gedoopt in Christus' doop,/ verenigd in geloof en hoop 966 : 3
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op 't eind 967 : 5
in vreugde en verwondering,/ in hoop en liefde onderling. 972 : 5
uw liefde, hoop, geloof – uw zonneschijn./ Halleluja! 973 : 4
zij moeten zich niet haasten,/ die leven van de hoop. 991 : 1
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen. 1000 : 3
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2

te Hoop lopen
Honderden feestvierders lopen te hoop. 187 : 1

Hoopvol
Hoopvol is het mij te moede,/ U verwacht ik te allen tijd. 025 : 10

Gij aan de hemel, wijs me / uw hoopvol nieuw verschiet. 853 : 3

Hoorder
Heer Jezus, maak uw kerk tot hoorder en tot dader 272 : 4

Hoorn
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
Gij die goddeloos van zin / heft de hoorn der ijdelheid, 075 : 3

o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd. 018 : 1

Hopeloos
Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis. 137a : 2

in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen. 533 : 3

Hopen
Laat als ik roep mij op U hopen,/o God van mijn gerechtigheid, 004 : 1
Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open. 009 : 9

wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven. 012a : 4
Op U is al mijn hopen./ Ik leg mij voor U open,/ die mij in hart en nieren kent. 026 : 1
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar ’t uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
wie zich op Hem verlaat./ Hoop op de Heer, gij zijn geliefden. 031 : 19
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht. 033 : 7
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
hoop op God en wees geborgen./ Hij verheft wie nederviel. 042 : 3, 7
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3
Wie nooddruft heeft, hij hope:/ een herder is de Heer. 107 : 19
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft, 115 : 4
Ik klem mij vast aan uw getuigenis,/ o Heer, laat niet vergeefs mij op U hopen! 119 : 12
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren. 119 : 63
Ik hoop op God de Heer en wacht / het woord dat Hij zal spreken. 130a : 2
Hoop, Israël, op God de Heer / die rijk is aan genade. 130a : 3
Israël, hoop op de Heer./ Hoop op God,/ want Hij heeft zich aan jou verbonden. 130c : 4
Hoop, Israël, op God de Heer,/ rust bij Hem nu en immermeer. 131 : 3
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ ‘luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open’ 131a : 2
die met hun harten voor Hem open / op zijn genade en liefde hopen. 147 : 4
Geprezen zij God! Gij engelenkoor/dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn woord! 150a : 1

hoopt ook geen mens op ’t komend godsrijk meer 156 : 2
Ik mag het hopen 278
immer op U hopen en U minnen mag. 374 : 4
Laat ons hopen,/biddend hopen,/dat de liefde wint. 422 : 3
Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen. / Verlos mij van mijn bange pijn! 442 : 1
Kom, die van hopen moede zijt,/die arm zijt van verlangen! 446 : 4
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht, 465
hopen, Christus komt, het ware licht. 465
die ons heil ter wereld bracht,/antwoord op ons hopen. 486 : 1
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen- 522 : 4
in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen. 533 : 3
Nu hoopt het hart. Nu zingt de mond. 549 : 2
Mogen wij hopen dat bij de dageraad / wij Hem herkennen als Hij voor ons staat? 592 : 3
Ik hoop U tegemoet / zolang ik leven mag. 607 : 3
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen, 643 : 5
Opdat wij zouden weten,/ wat ons te hopen staat, 644 : 4
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan, 647 : 4
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen. 678 : 4
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
Wij blijven op U hopen,/ uw toekomst, uw advent! 743 : 4
gij moet op een wonder hopen / dat gij oplaait als een vuur, 769 : 5
dat er verwachting is./ Wij hopen zo van harte 786 : 3
Laat ons op uw toekomst hopen,/ gaandeweg U tegemoet; 793 : 1
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open. 794 : 1
Geloven konden wij en hopen./ Wij wisten ons van Gods geslacht. 800 : 4
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit 845 : 2
Daar ik op Hem mag hopen,/ ben ik alleen maar blij. 910 : 4
wij hopen dat de God van alle leven / ook jou voltooit. 956 : 3

Horde

Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ 'Hij ligt, hij ligt voorgoed!'! 041 : 3
Zij zijn tot wolven ons geworden,/ een wilde, felbeluste horde: 044 : 6
Sla, Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10

Horen (vernemen)

Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven. 003 : 1
Weet dat ik leef van zijn genade./ Hij is het die mijn roepen hoort. 004 : 1
en leg mijn noden voor U neer./Hoor naar mijn zuchten en mijn smeken: 005 : 1
Hoor de zee, hoor de wind,/ hoor de regen als hij zingt, 008b : 2
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
De vijand sluit mij in, o God!/ Ik hoor hem briesen, hoor hem brallen, 017 : 4
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in 't licht 018 : 2
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Nauwelijks hadden ze van mij gehoord,/ of bevend bogen zij zich voor mijn woord. 018 : 13
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
Hij zal zich tot uw offers wenden,/ Hij die uw roepen hoort. 020 : 2
oprees tot Hem om zijne hulp te vragen,/ heeft Hij gehoord! 022 : 10
zal eenmaal van de Heer getuigen horen,/ dat Hij 't volbracht! 022 : 13
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
Heer, hoor mijn aanroep tot U,/ geef mij genadig uw antwoord. 027b : 4
Geloofd zij God, die naar mijn woorden,/ mijn smeken en mijn klagen hoorde. 028 : 4
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
Hoor de grote God der ere!/ Machtig is de stem des Heren. 029 : 2
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!' 030 : 4
en iedereen mag het horen:/ Gij hebt mij omhoog getrokken. 030a : 5
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Ik hoor hun lachen en gefluister,/zij loeren op mijn val 031 : 11
Gij waart zo ver, zo hoog./ Maar, Heer, Gij hoorde mijn gebeden. 031 : 18
Een arme riep in nood./ De Here hoorde naar zijn stem, 034 : 3
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen 038 : 8
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen. 039 : 6
Met heel mijn hart heb ik de Heer verwacht,/ Hij heeft gehoord naar mijn gebed, 040 : 1
Het is geen offervuur wat U behaagt,/ Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor 040 : 3
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ 'O Here, zie, ik kom!' 040 : 3
van mijn vijand moet ik horen:/ 'God is ver, gij staat alleen!' 042 : 6
en altijd weer hoor ik ze zeggen: 'Waar blijft nu je God?' 042a : 1
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
Hoor hoe Juda's dochters zingen,/ bij de grootse rechtsgedingen, 048 : 3
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4
Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2

Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
Als ik mij kreunend tot Hem keer / zal Hij mij horen en bevrijden. 055 : 5
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze 's avonds wederkeren 059 : 3, 6
'Wie zou ons horen'- maar Gij spot / met die vermetelen, Heer mijn God. 059 : 3
O God, die ons verstoten had,/ die niet meer hoorde als men bad, 060 : 1
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3
God stelde eens voor al zijn woord,/ tot tweemaal toe heb ik 't gehoord,- 062 : 7
Behoed mij, Heer, hoor naar mijn klagen!/ De vijand trekt mij tegemoet. 064 : 1
Wij zullen ons naar Sion Keren / waar Gij ons bidden hoort. 065 : 1
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard, 066 : 3
Zou God mij hebben willen horen,/ wanneer ik onrecht had beraamd? 066 : 6
ik hoor de tamboerijnen slaan,/ weerklinken de bazuinen. 068 : 8
Tot U, o Heer, tot U is mijn gebed,/ hoor mij en kom mij met uw hulp te stade; 069 : 4
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
Hij zal de redder zijn der armen,/ hij hoort hun hulpgeschrei. 072 : 4
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
ontmoedigde dan niet mijn woord,/ het volk dat wacht tot Gij het hoort? 073 : 5
om zijnentwil zijn afgezworen./ Hij doet zijn roep uit Sion horen. 076 : 1
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde. 079 : 4
O Heer, wij zijn het volk door U verkoren,/ wij zijn de schapen die uw roepstem horen, 079 : 5
O God van Jozef, leid ons verder,/ hoor ons en wees weer onze herder; 080 : 1
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is 't en recht 081 : 4
Luister, welk bevel / Ik u in wil scherpen./ Hoor mij, Israël! 081 : 7
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
Ach, hoor en kijk naar mij,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 4
God van de machten, hoor mijn gebed,/ luister, God van Jakob. 084b : antif. B
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende. 086 : 1
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen. 086 : 2
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit. 088 : 1
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
God trad voor ons in 't krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen 097 : 4
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken. 102 : 1
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven. 102 : 1
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
nooit moede ons te melden / al wat gij van Hem hoort,- 103a : 4
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7
Maar Mozes liet Gods woorden horen,/ Aäron kwam, door God verkoren, 105 : 10
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort? 106 : 1
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer. 106 : 6
aldus in eigen handen namen,/ niet hoorden naar de Heer, hun God. 106 : 11
had Hij hen niet gehoord / en bij de hand genomen. 107 : 2
zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad: 107 : 14
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven. 108 : 2
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden 't hoofd. 109 : 11
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen. 115 : 3
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer. 116 : 1

Gij, die de Heer vreest, laat het horen:	118 : 1
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht:	118 : 5
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen.	119 : 5
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,-	119 : 20
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen.	119 : 39
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen.	119 : 63
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren.	119 : 66
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor.	119a : 4
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig,	130 : 3
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen!	130a : 1
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U	130b : 1 + vz.
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond.	/132 : 6
Ten dage dat ik riep hebt Gij/ gehoord naar mij en kracht gegeven.	138 : 2
Gij kent mijn leven woord voor woord,/ Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.	139 : 2
Gij hoort mij, ik hoor U mij spreken./ Gij voelt mij, voor U klopt mijn hart.	139a : 2
Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit.	140 : 4
zij zullen horen hoe ik zing / uw naam en uw rechtvaardiging.	142 : 7
O Here, hoor naar mijn gebeden, zie mij als smekeling tot U treden,	143 : 1
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit.	145 : 4
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven.	137 : 3
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken.	147 : 6
De Heer heeft Jakob uitverkoren / om naar zijn heilig woord te horen.	147 : 7
gij legioen dat naar Hem hoort,/ gij engelen die draagt zijn woord,	148 : 1
in het begin werd hun lied al gehoord	162 : 5
vrouw die het ongehoorde hebt gehoord	164 : 2
'In alles wat zij zegt, wil naar haar horen'	164 : 3
dan zeg je: Heer, spreek, uw knecht Samuël hoort	170 : 3
Hoor het woord des Heren	1771 : 1,2,3,4
als je naar zijn roepen hoort?	178 : 12
Luister, dan hoor je de woorden weer	179 : 2
Schreeuw niet: Here, hoor mij!	182 : 1
hoor naar wat Hij wil	182 : 2
Wij horen helder geluid	188 : refr.
Gij die het sprakeloze bidden hoort	197 : 1
Roep onze namen dat wij U horen	200 : 1
en wie zich doof houdt, hoort hem goed	204 : 5
bron die wij horen als wij tot Hem keren,	217 : 1
al wat ik zien en horen kan	218 : 5
maak dat alom het wordt gehoord	240 : 3
Hij hoort zijn kinderen bidden	258 : 2
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan	265 : 4
Gij hoort het mensenkind dat schreit	267 : 3
Monden van aarde, horen en zien	276 : 2
hoor naar ons bidden	291d
Hoor mijn stem, Heer	293 : refr.
Hoor mij roepen	293 : refr.
Dat ik U horen mag met hart en ziel	295 : vz.
Dat wij U horen, dat wij U leven	295 : 3
Hoor ook naar de verhalen	311 : 5
zijn roepstem zouden horen,/voor andere stemmen doof.	313 : 2

Laat in ’t hart dat naar U hoort / uw genade binnenstromen	314 : 1
spreek Heer, uw gemeente hoort	317 : 1
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort	317 : 1,2,3
wordt in onze harten gehoord:	318 : 4
Wie oren om te horen heeft / hore naar de wet die God hem geeft:	320 : 1
Hoor, Israël, mijn geboden.	320 : 1
horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees.	321 : 4
Hoor. Maar ik kan niet horen./Mijn oren dichtgestopt	323 : 1
Hoor. Maar ik wil niet horen./ Zou ik uw woord verstaan,	323 : 2
Hoor, roept Gij in mijn oren / en jaagt mijn angst uiteen.	323 : 3
dat Gij het hart hebt, ogen, dat Gij hoort,	324 : 2
Toen heeft Hij in zijn hart gehoord	325 : 2
wordt keer op keer als nieuw gehoord.	326 : 4
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
Hoor het woord (2x), het woord van onze God; gerechtigheid brengt vrede voort (2x)	335
die hoort de klacht van kleinen, hen ziet en redt.	343 : 1
Als kinderen gaan wij zingend voort,/de Vader is het die ons hoort.	350 : 4
de boodschap van zijn rijk te laten horen.	353 : 4
Gij ziet en hoort / wat onze mond wil spreken,	364 : 3
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam.	364 : 5
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem,	391 : 4
horen, helpen, helen, - / vruchtbaar in de Heer	418 : 2
Laat de woorden / die we hoorden / klinken in het hart.	422 : 1
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,	425
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.’	446 : 2
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen.	448 : 2
wees ons een tempel en roep onze namen/zodat wij juichen: God heeft ons gehoord!	451 : 3
de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord.	459 : 3
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit.	459 : 6
Hoor, heel de engelenschaar / jubelt gloria	471 : 3
Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven,	472 : 1
Herders op den velde hoorden een nieuw lied,	476 : 3
Hoor, de engelen zingen de eer / van de nieuwgeboren Heer!	481 : 1, 2, 3
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst!	482 : 1
laat de beltrom horen: / Christus is geboren.	486 : 1, 2, 3
kere om, kere om, laat de beltrom horen: Christus is geboren!	486 : 4
In den beginne was het woord,/op aarde is zijn stem gehoord	488 : 1
Hij roept totdat Hij wordt gehoord,/in den beginne was het woord.	488 : 5
die uit zijn mond / uw naam hebben gehoord	493 : vz.
Toen midden in de wintertijd / geen vogel werd gehoord	495 : 1
De herders in het veld / die mochten er van horen	497 : 3
De hartenklop van deze dag / laat zij ons horen, slag voor slag:	504 : 3
hoor de aarde klagen – Heer, de wereld wacht.	505 : 1
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren,	508 : 2
laat ons dan allerwege horen stijgen	511 : 6
riep Hij ons reeds bij name, / zijn roep wordt nog gehoord.	513 : 2
wordt aan het eind der tijden / in heel zijn rijk gehoord.	513 : 3
‘O koning, wil ons horen,/ er is een prins geboren,	520 : 3
Herodes, hij hoorde / verschrikt naar deze woorden.	520 : 4
Je zult zijn naam niet in paleizen horen. Waar zie je hem? In Betlehem,	521 : 1
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen-	522 : 4

ons aanspreekt zodat wij het horen / als hoorden wij Gods eigen stem. 530 : 1
Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven 534 : 4
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Hoor, de tranen in zijn stem / klagen om Jeruzalem: 554 : 3
wilde niet zien of horen / hoezeer ik werd bemind, 562 : 2
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis. 572 : 4
hoorde ’t kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen, 573 : 8
als Gij mij niet wilt horen./ Zie mij in liefde aan. 576 : 3
Zijn zwijgen voor de rechter / wordt nog door ons gehoord: 581 : 3
Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet 583 : 2
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren / heel om te horen. 587 : 1
Gij die verzwegen zijt, Gij kunt het roepen horen 589 : 4
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord. 592 : 2
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken, 595 : cantor
De dode zal leven./ De dode zal horen: nu leven. 608 : 3
En wij zullen horen / en wij zullen opstaan / en lachen en juichen en leven. 608 : 3
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde 609 : 2
‘Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.’ 617 : 16
maar God heeft willen horen,/ Hij heeft steeds aan Mij gedacht. 629 : 5
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht 631 : 1
verhard om zijn woord niet te horen,/ Hij is zo groot, 632 : 2
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x) 635 : 4
Halleluja!/ Hoor mij, God, ik roep,/ verberg U niet voor mij./ Halleluja! 640f
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan. 647 : 3
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord 651 : 2
Kondig het jubelend aan,/ laat het de windstreken horen, 659 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen! 659 : 5
Hij is aanwezig in het woord,/ dat wordt gepredikt en gehoord 665 : 4
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier, 674 : 3
De Geest, wij zien haar niet,/ toch horen wij haar stem 676 : 2
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan. 677 : 3
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord; 680 : 4
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu. 680 : 4
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd: 682 : 2
Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is. 706 : 3
Heer, opdat wij horen / ’t roepen aan de poort. 718 : 3
Uw stem, Heer, hebben wij gehoord./ het wonder van uw heilig woord, 722 : 1
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee 726 : 1
Wie heeft van zo nabij gehoord,/ wat God sprak tot de aarde? 739 : 6
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen 741 : 3
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan 748 : 3
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen, 749 : 2
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal! 750 : 8
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang 750 : 8
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde. 771 : 2
Ik weet van een stad, een nieuw begin,/ Jeruzalem, dat ik bemin. 771 : 2
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin. 779 : 2
Stemmen hoor ik om mij spreken,/ nauwelijks tot mij gericht; 779 : 3
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was. 783 : 1
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen 784
als ik uw klanken hoor / en psalmen mee kan zingen. 786 : 2
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft: 794 : 2

U Here Jezus roep ik aan,/ U bid ik, hoor mijn klagen. 796 : 1
verachten voor de wereld,/ die men niet hoort of ziet. 799 : 4
Maar geeft men op ons acht,/ dan hoort men hoe wij zingen 799 : 4
is, wie om God te horen / gestorven is en leeft: 803 : 3
Hij zag naar mij,- nu zie ik Hem,/ hoor in de eenzaamheid zijn stem. 804 : 2
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen 825 : 10
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10
Geef dat uw roepstem wordt gehoord,/ als eenmaal bij de zee. 836 : 2
het lied van de schepping werd zelden nog gehoord. 839 : 2
en al wie oren heeft hoort. 846 : 1
Geen mensenoog heeft dat gezien,/ geen oor heeft het gehoord; 848 : 2
Leer ons te luisteren naar de Geest / die doven horen doet. 848 : 4
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart. 849 : 2
Die het stille schreien hoort,/ droeg mij ook het duister door. 856 : 2
Ik riep de Heer aan in de nood:/ 'O God, hoor naar mijn klagen!' 869 : 4
Hoor: dan klinken troostende woorden / voor Jeruzalem: 879 : 2
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind. 894 : 1
dat woord, dat wij eens hoorden,/ dat woord, dat mij al droeg, 894 : 4
Ik hoor trompetten klinken,/ de vijand is nabij. 901 : 1
Ik roep: 'Ach Here, hoor mij!'/ En wat mij kwelt wordt klein. 902 : 1
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5
Ik zie en hoor je niet / en ben niet bang: Jij bent hier. 918 : 4
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij. 927 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
en spreekt, zodat uw knecht het hoort. 944 : 3
uw stem mag horen in mijn slaap. 944 : 4
Om voor elkaar te zijn uw oog en oor,/ te zien wie niet gezien wordt, niet gehoord, 973 : 1
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2
genade Heer, hoor ons gebed,/ zie deze wereld aan! 997 : 1
Wij reisgenoten in de stoet / horen van hen waarom, waarheen. 1002 : 2
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
Spreek door ons heen tot de verdrukten,/ zo wordt uw stem gehoord. 1005 : 2
Hoor de bittere gebeden / om de vrede die niet daagt. 1008 : 2

Horen (toebehoren), erbij Horen, Horen aan
Besef het: de Heer is God;/ Hij schiep ons, wij horen aan Hem, 100a : 2

Je huilt nog van verwondering,/maar jij hoort hier, in onze kring. 354 : 3
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten, 548 : 4
Kind door God geroepen,/ kind, jij hoort erbij: 781 : 3
en steeds meer bij U zal horen. 837 : 4
Laat ons de Heer lofzingen,/ juich, al wie bij Hem hoort! 864 : 1
Aan Christus hoort de wereld wijd,/in Hem is zij vertroost. 969 : 4

Horen zeggen
Wij hebben het van horen zeggen / en dorsten naar uw onderricht. 850 : 5

Horizon
en zo gaan wij verder, steeds verder en verder,/ zo trekken wij de horizon open (bis). 822

- haar armen veilig om jou heen - / voorbij de horizon. 963 : 2

Hosanna
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3

Hosanna, groot is God! 173 : 1,2,4
Hosanna, zing de Heer! 173 : 3
Hosanna, God is goed! 173 : 5
Hem ons hosanna zingen./Hij komt, Hij komt met macht. 440 : 1
U ons hosanna zingen / en eeuwig dankbaar zijn. 440 : 4
Kom Heiland, 's aardrijks kroon,/ Heer Jezus, 's Vaders Zoon!/ Zing Hosanna 749 : 2
en wordt met een hosanna / God alle eer gewijd. 750 : 7
De Heer is hier, hosanna, hosanna. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884

(zich) Houden (aan)
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
die Gij op zijn gezicht / als pijlen houdt gericht. 021 : 6
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
Heer mijn God, ik ben zeker van U./ Houd mij in leven, wees Gij mijn redding 025b : 2
Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden. 025d : 4
Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,/ wacht op de Heer en houd u onversaagd. 027 : 7
Ik word een dode met de doden,/ als Gij U doof houdt voor mijn noden. 028 : 1
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan. 032a : 1
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
houden bergen mij gevangen,/ waar uw heerlijkheid niet troont. 042 : 4
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
Gij houdt het oordeel in uw handen,/ de aarde is uw domein. 065 : 3
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt. 072 : 5
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
Heer, die het al in handen houdt,/ welzalig die op U vertrouwt. 084 : 6
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen. 089 : 11
Ik houd mij aan mijn woord, zal mijn verbond bewaren. 089 : 12
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen. 092 : 1
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht 096a : 3
Te rechter tijd hield Pinehas,/ die Gods getrouwe priester was, 106 : 14
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/'t ligt alles open voor uw ogen. 139 : 1

Hij houdt zich niet verscholen 166a : 7

houd in uw hoede wie haar bewonen	199 : 3
Houd ons omsloten, thuis in uw zegen	199 : 3
en wie zich doof houdt, hoort hem goed	204 : 5
houd niet uw glans voor ons verhuld	207 : 3
houd ons onder uw gezag	210 : 1
en houd u voor de dag bereid	214 : 7
Houd dan de hemel in het oog	215 : 5
Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog	247 : 5
Gij houdt uw sterke arm gestrekt	250 : 3
waarin Hij alle tijden houdt.	252 : 4
houdt in de holte / van uw hand	266 : 1
Hij houdt het welbewaard	273 : 2
houdt Hij bij ons zijn hof.	273 : 4
Geen macht op aarde houdt hem in zijn macht	353 : 2
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt,	360 : 3
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen.	376 : 3
Dit brood houdt ons in leven,/door God is het gegeven.	385 : 2
houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen,	438 : 4
U houdt mij hoog in ere. / Daarbij valt in het niet	441 : 4
Gij leeft en houdt de wacht,/wij hebben niets te vrezen,	452 : 1
Het houdt de nacht gevangen / totdat Hij komt!	461 : 2
houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang.	524 : 3
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem.	560 : 1
Houdt Gij mij in uw hoede,/ Gij die uw schapen telt,	576 : 4
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven	609 : 4
Geroepen om te leven,/gehouden aan zijn woord	612 : 2
Al is Hij opgenomen,/ houd in herinnering,	663 : 2
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat.	675 : 2
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan.	683 : 3
Wat van toen Simeon Hem dicht / heeft aan zijn hart gehouden?	739 : 4
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven,	748 : 3
dat houden zij teder naar binnen gekeerd.	752 : 1
vuur uit Gods hart ontsproten -/ Hij houdt ons ja omsloten.	794 : 2
Alles houden wat ik heb,/ of mij geven, gaandeweg?	843 : 1
Alles houden wat ik heb,/ of Hem volgen op zijn weg.	843 : 4
de kleinen en de groten,/ houd ze in uw hart besloten.	863 : 5
houd moed,- God zal met overvloed / van heil u overstelpen.	869 : 5
die leidt ons door de doodsjordaan / en houdt ons bij de hand	870 : 7
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren.	898 : 1
zo houdt over mij de Here / zijn beschuttende arm gestrekt.	903 : 2
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven.	906 : 5
houd Gij mijn voeten op uw wegen,/ dan brengen zij mij niet ten val	908 : 6
Wat ik in mijn handen houd / is uw kruis tot mijn behoud.	911 : 4
en ik houd stiekem hoop / op de heer van de machten,	945 : 2
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt.	957 : 1
Houd wat Gij hebt ondernomen,/ klief het duister met uw zwaard.	1008 : 3

zich Houden

Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen	038 : 8
Waarom houdt Gij u, Heer, verborgen / en stoot Gij mij bij U vandaan?	088 : 7
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden.	119 : 37
Wie maar aan Hem zich houden,/ die geeft Hij alle goed.	146a : 4

het Houden
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3

het Houden bij
wie het houdt bij wat hij heeft / sterven zal hij ongeleefd. 845 : 3

het Houden met
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10

Houden van
Tot zo lang houd ik hieraan vast / dat U nog van mij houdt. 013a : 3
'Hij zocht het bij God, laat die hem dan redden,/laat God hem bevrijden,die houdt toch van hem' 022a:6
Wat hou ik van uw huis, Heer van de hemelse legers. 084a : 1
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim! 122a

loof God die ze geeft omdat Hij van ons houdt. 719 : 3
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper, 880 : 4
U houdt van mij. Heer, ik weet het nu: in mijn zwakte draagt U mij. 891 : 1

Hout
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud, 148 : 4

Dit huis van hout en steen, dat lang 280 : 2
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel. 496 : 2
Hier tussen de schapen is Hem uit het hout 503 : 3
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis. 503 : 3
Naam van Jezus die ten dode / op het hout geschreven zijt, 557 : 1
God, die ons schept en ons behoudt / is mens, gehangen aan het hout. 572 : 1
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
Die de zonden heeft gekorven / in zijn lichaam aan het hout, 651 : 4
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan. 971 : 2
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2

Houvast
maar 's Heren naam als houvast noemen,/ die ons zal staande houden 020 : 5

Houwen
houwt des Heren stem het licht / als een vlam, een bliksemschicht. 029 : 4

Hovaardij
gedrukt door 's vijands hovaardij? 013 : 1

Hovenier
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3

Huid

Voel je hart, voel je huid,/ voel je adem als je fluit. 008b : 4
dat Gij mij bedient,/ dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren, 023f : 4

Muren van huid, ramen van ogen 276 : 1
en wil zeer aandachtig lezen / in de rimpels van hun huid 730 : 2

Huidskleur

ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn. 975 : 3

Huilen

Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan. 032a : 1
en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond, 059 : 3

lachen, huilen, vrolijkheid en pijn 288
Je huilt nog van verwondering,/maar jij hoort hier, in onze kring. 354 : 3
Ja, ik zag een kindje, huilend van de kou 485 : 3
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden, 573 : 13
laat mij huilend bij u staan. 573 : 15
huilend van verlangen / bij ons thuis te zijn. 781 : 2
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1
en om hun kinderen huilen - / nergens een feest in de stad. 1003 : 3

Huis

en wonen in een veilig huis. 004 : 3
Ik zal mij naar uw huis begeven./ Door uwe goedertierenheid 005 : 3
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade, 015 : 2
zal door de tijden met ons verder gaan,/ met David en zijn huis nu en voortaan. 018 : 15
Ik zal Gods huis en zegenrijke tempel / bewonen dag en nacht, 023a : 4
in ’t huis mijnes Heren: / zo kroont met haar zegen / zijn liefde me altijd. 023b : 5
en wonen zal ik in Gods huis / zo lang ik leven mag. 023c : 5
Verblijven mag ik in het huis van de Heer / tot in lengte van dagen. 023e : 4
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5
Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
dáár te zijn – in het huis van de Heer,/ al de dagen mijns levens. 027b : 2
Maar die in zijn huis verkeren / zingen luid de lof des Heren. 029 : 5
om mijn dank Hem op te dragen / in zijn huis op hoogtijdagen. 042 : 2
Wij loven, Heer, U in uw huis,/ ons hart is in uw liefde thuis. 048 : 3
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
maar gij, mijn vriend, mijn evennaaste,/ met wie ik opging naar Gods huis 055 : 4
Gij die ons in uw huis verzadigt met alle overvloed. 065 : 2
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
God heeft het woord gesproken: Ik doe u keren naar uw huis, 068 : 8
verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3
Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
Wat hou ik van uw huis, Heer van de hemelse legers. 084a : 1

Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	084b : Antif. A
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve.	089 : 1
aan hem en aan zijn huis heb ik mijn eed gezworen,	089 : 2
En toch zal Davids huis mijn liefde en trouw ervaren,	089 : 12
aan Davids huis verpand met goddelijke eden?	089 : 17
'Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.'	089a : 2
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht	092 : 7
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant.	092b : Antif.A
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd.	093 : 4
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen.	093a:5
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis.	096b : 2
naar de belofte eens gegeven,/ het huis van Israël bevrijd.	098 : 2
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig.	098d : 2
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand.	105 : 7
geweest was in het huis der slaven,/ hen door de Schelfzee had geleid.	106 : 9
naar huis werd heengeleid,/ zal van zijn liefde spreken.	107 : 1
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft,	115 : 4
Aärons huis en Israëls geslacht / doet Hij zijn gunst aanschouwen.	115 : 5
om naar des Heren huis te gaan!/ Kom, ga met ons en doe als wij!'	122 : 1
Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang!	122a
Hier staan de zetels van het recht:/ de zetels van het huis van David.	122b
Omwille van het huis / van onze God, de Heer,/ zoek ik voor jou het goede!	122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede!	122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Vrede alom en het goede!	122b
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren.	126 : 2
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt,	127 : 1
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen.	133 : 1
Die in het huis des Heren zijt,/ zegen zijn naam en majesteit,	134 : 2
en in het huis van de Heer staat, nacht aan nacht.	134a : 1
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom	137 : 1
Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis.	137a : 2
laat mij niet eten in hun huis / van hun verleidelijke gerechten.	141 : 4
voor heel het huis van David	158a : 1
moe van het werk in het huis van de Heer.	170 : 1
in 't huis door God verkoren	176 : 5
in het huis van je vader	179 : 3
huis om te leven en kind in te zijn	179 : 3
verliet zijn huis voor dag en dauw	185 : 1
het huis dat hij verliet weer vond	185 : 1
bedek met fijn linnen de tafel in huis	185 : refr.
zo duur betaald wordt, ver van huis	185 : 2
en breng mij in jouw huis	186 : 3
Dit is het huis van mijn Vader, zegt Hij	187 : 4
Maar beter gave dan huis en dan have	211 : 2
o leid ons uit het huis van schade en schande	220 : 4
Heer, blijf bij ons, kom in ons huis	232
ons in ons eigen huis nabij	255 : 2
Wij zoeken in uw huis uw aangezicht, o Here	272 : 1
Huis dat een levend lichaam wordt	276 : 1
Dit huis vol mensen weet Jij wie het zijn?	278
De vreugde voert ons naar dit huis	280 : 1

Dit huis van hout en steen, dat lang	280 : 2
dit huis, dat alle sporen draagt	280 : 3
Zal dit een huis, een plaats zijn waar	280 : 4
Dit huis slijt met ons aan de tijd	280 : 7
en aan uw altaar kind aan huis	282 : 1
en dit huis zingt met ons mee!	283 : 5
bij de Heer zijn wij hier thuis / kind aan huis	287 : 1
Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/'t houdt in de storm geen stand	313 :3
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond.	313 : 4
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt	326 : 2
Woont Gij, wie zelfs de hemelen niet bevatten,/toch in een huis door ons gebouwd?	364 : 2
de voeten die, op weg naar U / dit huis hebben betreden -	378 : 4
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis	419 : 1
Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis	419 : 2
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis!	423 : 3
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord	425
En een smidse van 't huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar,	
de speer tot een zicht.	447 : 3
Met gerechtigheid / zal Hij 't huis van David stutten	453 : 3
Zijn huis, hoog op de berg, staat vast in wijs beleid/als onderkomen van zijn welbehagen	455 : 1
het huis van dood en duisternis / waarin uw volk gekluisterd is!	466 : 4
en geeft ons in zijns Vaders huis / zijn eigen overvloed (2 x)	474 : 4
'Een koningszoon bij mij in huis?/U bent beslist abuis.'	520 : 4
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt	548 : 1
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven,	609 : 4
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen.	643 : 4
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis.	646 : 2
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht!	658 : refr.
Hij leeft in het huis van zijn Vader./ Daar houdt Hij ons bidden bijeen	667 : 5
dat Hij ons verblijde en ons bevrijde / en aan 't einde ons naar huis geleide./ Kyrieleis.	671 : 1
O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt,	674 : 4
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis.	679 : 1
Geweldige, Gij vult dit huis/en slaat de tongen los,	679 : 4
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen,	687 : 1
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	710b
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant.	710c
De huizen zijn er van ivoor / met vensters van kristal,	747 : 7
en zing ook met Batseba / die meebouwt aan Gods huis.	738 : 3
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent;	745 : 2
Zo gaan wij hier met elkander / door de nacht op weg naar huis,	801 : 7
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg?	807 : 3
Ik bracht hem in mijn moeders huis / en waar ik ben geboren.	808 : 3
Omdat de huizen die wij bouwden / geen onderkomen kunnen zijn.	816 : 3
Vrede voor dit huis / met lichtdoorschenen muren,	819 : 1
Vrede voor dit huis,/ gegrond op goed vertrouwen.	819 : 2
Vrede voor dit huis,/ een rustplaats langs de wegen	819 : 3
Vrede voor dit huis / voor wie er wonen liefde,	819 : 4
Vrede voor dit huis,/ wanneer de nacht zal komen	819 : 5
een huis, een naam en warmte / en alle eer.	860 : 3
Het huis dat wij bewonen,/ ons lichaam in de tijd:	860 : 4
Lof zij de Heer die uw huis en uw haard heeft gezegend,	868 : 4

Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd. 905 : 1
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3
Wees voor altijd bemind,/ in de hemel kind aan huis. 964
God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid. 971 : 1
die alle hemelstreken,/ de aarde als een huis, 979 : 3
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal op mijn bed niet slapen. 999 : voorz.
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal mijn ogen niet dichtdoen, 999: voorz.
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven. 1000 : 4
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 1
Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 5
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis. 1005 : refr.
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd. 1005 : 4
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3

Huisdier
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren:'Jij bent mijn schat.' 783 : 2

Huisgenoot
zijn God is onze Vader, Hij is een huisgenoot.

Huisjesslak
de hamster en de huisjesslak 163a : 2

Huiske
in de doeken, in de hoeken / van dit huisken zonder slot. 478 : 3

Huiswaarts
hoe verlosten huiswaarts keren / roemend in de naam des Heren 102 : 10

Huiver
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet. 742 : 6

Huiveren
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45

Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als ons nieuw lied. 501 : 1
Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan: 709 : 1
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij, 753 : 4

Huizen
in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond. 982 : 1

Hulde,Hulde bieden, Hulde brengen
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
Hij die ons hoogst verlangen is / ontvangt de hoogste hulde. 068 : 6
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6

Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14
Hulde en eer op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden, 508 : 3

en bidden U: neem met hun lied / ook onze hulde aan! 735 : 4
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt. 912 : 3

Huldeblijk
De wereld brengt U huldeblijk,/ want heel de wereld is uw rijk, 068 : 11
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
Alle volken, alle rijken / brengen Hem hun huldeblijken. 102 : 10

Huldigen
Alle volken, huldig de Heer. 117c : refr.

Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijn,/ 't hart dat u huldigt, 746 : 4

(zich) Hullen, Gehuld
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen. 076 : 2
Hul u niet in duisternis / nu 't mij bang te moede is. 102 : 1
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht. 104a : 1
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat. 109 : 13

Ommantel hen met licht en hul hen in uw vrede 201 : 3
dan gaan wij in nieuw licht gehuld 205 : 5
en zich in schemer hulde 246b : 2
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
Zullen wij dan gehuld zijn / in U, Gij levend licht? 851 : 8
Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is, 856 : 3
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1

Hulp, Hulpe
U smeekt de wees om hulp en onderstand. 010 : 5
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord. 020 : 2
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4
Gij hebt op zijn gebed / hem door uw hulp gered. 021 : 1
oprees tot Hem om zijne hulp te vragen,/ heeft Hij gehoord! 022 : 10
Gij die immer mijn hulp zijt geweest,/ wil mij niet verwerpen en verlaten. 027b : 5
Hij is een kracht voor al de zijnen!/ Hij zal hun tot een hulp verschijnen 028 : 5
Mijn God, om hulp riep ik U aan,/ en Gij schonk mij dit nieuw bestaan! 030 : 1
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Ik wil mij, Heer, in U verblijden,/ die hulp bood in de dag 031 : 6
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt. 033 : 7
Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij. 038 : 12
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1
mijn hulp zijt Gij, mijn bevrijder,/ mijn God, laat niet op U wachten. 040a : 5
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
God is mijn hulp, Hij is getrouw./ Het is de Heer die mij blijft schragen, 054 : 2
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen: 063b :4
Tot U, o Heer, tot U is mijn gebed,/ hoor mij en kom mij met uw hulp te stade; 069 : 4
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2

Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn, 075 : 4
Toon uw hulp mij door een teken,/ dat mijn vijanden verbleken, 086 : 7
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb ik omgeven 089 : 9
als een witte pelikaan,/ ver van alle hulp vandaan, 102 : 3
Want wie zijn hulp verlangt,/ Hem aanroept in gebeden, 107 : 4,7,10,15,20
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men hulp van vorsten wacht. 118 : 3
De Heer is mij tot hulp en sterkte,/ Hij is mijn lied, mijn psalmgezang. 118 : 5
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan? 121 : 1
Mijn hulp is van mijn Here, die/ dit alles heeft geschapen./Mijn herder zal niet slapen. 121 : 1
Mijn hulp komt van God / die hemel en aarde gemaakt heeft. 121a
Onze hulp komt van de Levende / die hemel en aarde maakt. 121b : antif. A
Hij, onze hulp, wij waren lang vergaan. 124 : 1
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte! 124a
Gelukkig hij, die wordt geschraagd / door zonen, tot zijn hulp bereid. 127 : 4
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep. 146 : 3

die met de Geest, tot hulp bereid 205 : 6
slechts met uw hulp, God, sta ons bij 236 : 3
zijt Gij mijn heil en hulp geweest 245 : 2
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij 247 : 1
en steeds mijn hulp wilt wezen 250 : 2
Onze hulp (is) in de Naam van de Heer 291 abcd, 292
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand 451 : 1
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren. 673 : 3
Wij wachten op de Geest beloofd / de Geest van kennis, hulp en troost. 692 : refr.
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk. 692 : 7
de oogst met de hulp van machines volbracht, 719 : 1
Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste. 899 : 1
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4
't gezicht 't gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
Daar is geen hulp voorhanden,/ voorhanden dan van God, 901 : 2
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en 't schijnt soms in de nacht 904 : 4

te Hulp komen, snellen
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken; 040a : 5
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
U, Heer, roep ik, U geldt mijn smeken,/ snel mij te hulp en hoor mij aan. 141 : 1

Haar nicht Maria komt te hulp,/ met haar in heil eendrachtig; 741 : 1

Hulp(e)loos
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij 247 : 1
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint, 483 : 2

Hulpeloosheid
Gij weet van de verborgen strik,/ de hulpeloosheid en de schrik; 142 : 3

Hulpgeschrei
Hij zal de redder zijn der armen,/ hij hoort hun hulpgeschrei. 072 : 4

Hunkeren

hunkert het naar het herstel / op uw goddelijk bevel,	102 : 7
Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade.	119 : 50
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht,	449 : 2
hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand.	802 : 5

Hunkering

liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid.	636 : 1
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering,	761 : 3

Huppelen

Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing.	098b : 4

Hut

Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut:	027 : 3

Huurling

O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder,	649 : 7

Huwelijk

op ’t vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar.	737 : 9

Huwen

Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond.	489 : 3

Hij-die-is

Ik ben Hij-die-is:/ God wil Ik u wezen./ Uit de duisternis	081 : 8

Hijgen

Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade.	119 : 50

Hysop

Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen.	051 : 4

Ibis

de eend en de ibis 163a : 4

Idool

De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij, Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2

dat wij geen anderen dienen, geen mammon, geen idool. (2 x) 1004 : 6

Ieder

noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
De Heer zal zich rechtvaardig tonen / en ieder naar zijn werken lonen. 009 : 8
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
Die onomkoopbaar 't recht erkent / van ieder die zich tot hem wendt. 015 : 4
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
Een ieder die Gods knechten haat / zal voor Hem schuldig staan. 034 : 8
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent. 067 : 1
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden. 087 : 1
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren! 087 : 2
Maar ik, mijn God, ik roep U aan./ Mijn bede zoekt U iedere morgen. 088 : 7
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6
en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht. 103 : 1
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar 'k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad. 109 : 2
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1
Laat ieder 's Heren goedheid prijzen,/ zijn liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 1
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in 't licht van uw verordeningen. 119 : 5
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden. 145 : 4
Welgelukzalig is ieder te noemen,/ die Jakobs God als helper heeft! 146c : 3
Love dan ieder die Hem vreest / Vader en Zoon en Heilige Geest! / Halleluja! (2 x) 146c : 7

Ieder op zijn eigen tijd 154b : 4
Ieder met zijn eigen stem 154b : 7
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade 157b : refr.
want eens zal ieders oog Hem zien 158a : 3
Rondom de muur wordt ieder uur 176 : 4
En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht 214 : 4
zodat het ieder helder is 214 : 4
En dat ons leven iedere dag 215 : 7
Voor ieder een groet, het leven licht 222 : refr.
dat ieder rust vindt in uw wil 239 : 5
met ieder eenzaam mensenkind 246b : 7

Zend ons een engel ieder uur	259 : 2
Dat ieder die zich tot U wendt	281 : 5
zie de mens die ieder mens verlicht	286 : 1
dankbaar zal ieder respecteren	310 : 2
Dan zal aan ieder blijken / der dwazen onverstand.	313 : 3
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood,	388 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor iedere vrouw, voor iedere man.	388 : 2
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor	388 : 3
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht,	388 : 4
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd,	388 : 5
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier,	400 : 4
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
U, ieders hartsverlangen,/vervult ook mij met gloed!	441 : 1
O hemellichaam, Jezus,/dat ieder mens verlicht,	452 : 3
De Here Jezus is dat kind / die ieder helpt die Hem bemint,	469 : 3
uw woorden uitgeschreven /in iedere mensentaal.	494 : 2
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk.	516 : 4
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein.	520 : 6
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was;	526 : 3
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt.	623 : 1
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat.	669 : 9
die ’s Vaders woord ons toevertrouwt / zodat het klinkt in ieder land.	670 : 4
Dat ieder op zijn plaats / een levend lidmaat zij.	672 : 3
De woorden gaan van mond tot mond,/ voor ieder te verstaan.	683 : 3
aan alwie Hem aanbaden,/ aan ieder die Hem vreest,	713 : 2
door te delen met elkaar / wat Hij aanbiedt, ieder jaar.	716 : 3
dat ieder geleid wordt, geduldig en goed,	719 : 5
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven,	748 : 3
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan	748 : 3
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt.	755 : 2
en (maar, want) ieder die eenvoudig wordt, een kind gelijk,	782 : 1, 2, 3
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond.	885 : refr.
Tot ieder hart, dat Hem behoort,/ met Hem gemeenschap vindt.	969 : 2
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw.	982 : 2
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin.	1002 : 4
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen.	1014 : 3

Iedereen

Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit:	022a : 5
en iedereen mag het horen:/ Gij hebt mij omhoog getrokken.	030a : 5
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen.	071 : 9
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel.	114a : 3
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen.	119 : 5
Laat iedereen gelukkig zijn!	174 : 4
het groeit en wordt voor iedereen	181 : 6
dat ik het in mijn daden / waarmaak aan iedereen.	345 : 2
want iedereen mag leven / en vrolijk zijn.	395 : refr.
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan.	464 : 7
Hij zocht en kende mij voorgoed, en iedereen!	626 : 7
Gij zijt genoeg om van te leven / voor iedereen en voor altijd.	653 : 2

’t is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint! 683 : 4
Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe 717 : 1
Gij die de mens geschapen hebt / en iedereen kent bij naam, 735 : 1
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef 737 : 14
aan ’t einde van de tijden / voor iedereen gebouwd. 803 : 6
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen: 837 : 1
Laat zijn grootheid zien en verhoog Hem, totdat iedereen Hem ziet. 884

Iemand
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 : 3
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4

Maar kan er iemand de slaap niet vatten 260 : 2
in stro van iemand anders, een stal, zo anoniem? 480 : 2
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand. 736 : 1
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
lag je daar tot iemand kwam,/ die jou meegenomen, 957 : 1
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2

Iets
Mijn herder, Gij alleen,/ het zal mij nooit aan iets ontbreken. 023f : refr.
Mijn herder is de Heer,/ nooit zal het mij aan iets ontbreken. 023g

Die Nabal heet, dat zegt wel iets 172 : 1
Gij hebt uw woord gegeven / nog voor ik U iets vroeg, 345 : 1
dat mijn oog uw aanzicht zonder iets dat scheidt 374 : 6
Zeg eens herder, heeft het iets gevraagd? 485 : 6
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen 805 : 3
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet? 809
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets / uit mensenhand aanvaarden? 825 : 2
Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3
laat God zich iets ontwringen:/ Hij wil gebeden zijn. 904 : 2
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2

Ikzucht
bevrijdt ons uit ons haten, breekt onze ikzucht af. 581 : 2

Immer
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
heerlijkheid, in uw schutse, voor immer. 016a : 4
De Heer is mijn herder!/ Hem blijf ik gewijd!/’k zal immer verkeren 023b : 5
Gij die immer mijn hulp zijt geweest,/ wil mij niet verwerpen en verlaten. 027b : 5
Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen: 063b :4
En ik vraag aan mijn gedachten:/ laat de Heer voor immer smachten? 077 : 2
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
Zij hebben immer van mijn jeugd af aan / zo zegge Israël, zij hebben immer, 129 : 1

immer op U hopen en U minnen mag. 374 : 4
Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht, 726 : 5
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1

Immermeer
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12
Prijs, halleluja, prijs de Heer,/ gij 's Heren knechten, immermeer 113 : 1
Hoop, Israël, op God de Heer,/ rust bij Hem nu en immermeer. 131 : 3

dat wij nu en immermeer 225 : 2
aan God de Zoon voor immermeer 237 : 3

Immers
wees mij genegen en nabij,/ Gij zult mij immers niet begeven? 017 : 2
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
Want onze God zou immers weten,/ wanneer zijn volk Hem had vergeten, 044 : 10
God immers heeft zijn gunstbewijzen / vast over ons gesteld. 052 : 1
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
Hij immers schiep ons, niet wijzelf./ Wij zijn het volk door Hem geweid! 100b : 1
Hij immers kent ons broze / bestaan, want stof zijn wij, - 103a : 3
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren. 119 : 66
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2
Gij hebt mij immers zelf gemaakt,/ mij met uw vingers aangeraakt, 139 : 7

Immers mijn ogen zagen het heil 159c : 2
De hemel immers is nabij 214 : 5
O, heilige Geest, wij zijn verblijd: Gij immers, eeuwig ondoorgrond, 680 : 5
Immers ik weet het niet / welk een geweldig lied / aan wordt geheven, 746 : 3
God immers houdt de ganse / aarde in stand en staat, 979 : 13
God immers houdt de aarde / wat leeft in staat en stand. 979 : 14

Inademen
Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt. 689 : 1

zich Inbeelden
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2

Inblazen
die dode stof tot leven brengt./ Kom Geest van God, blaas leven in. 692 : 8
Blaas, Trooster, ons uw adem in,/ maak ons op aarde eensgezind. 721 : 3
Hij blies ons van zijn adem in./ Hij, hemelhoog verheven, 825 : 3

Indachtig
om dood en onheil af te weren / is Hij zijn volk indachtig. 020 : 4
Mijn hart is onbevreesd./ Ik ben altijd uw trouw indachtig, 031 : 4
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig. 098d : 2
Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig. 119 : 52
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2

Indalen
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1
en indaalt als een zoete wijn / waarvan wij dronken zijn. 674 : 2
U daalt het duister in,/ U deelt mijn angst en pijn, 852 : 2

Indelen
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5

Indien
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12

Ineengedoken
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4
Ik zit verschrikt ineengedoken,/ de doodsangst heeft mijn hart bekropen, 055 : 2

Ineenkrimpen
de slang krimpt voor uw voet ineen,/ gij zult de draak vertreden. 091 : 6

Ineens
en stapt ineens naar binnen 222 : 1

Ineenstorten
en als het al ineenstort betrouwbaar blijkt. 343 : 4

Ingaan
Hij doet het uitgeleide het moet de zee ingaan. 346 : 2
en met u ingaan in het nieuwe jaar. 511 : 1
zijn heerschappij gaat in en uit door al de deuren die men sluit,/ halleluja! 628 : 5
Om Christus' wil zijn wij verblijd,/ die inging in Gods heerlijkheid 665 : 5
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan 750 : 2
om de loftrompet te steken / en uw hofstad in te gaan: 768 : 4
en gaan met U het leven in,/ dat ik door U zal erven / en verwerven. 796 : 3
In Hem zullen wij leven / en tot zijn feest ingaan. 916 : 3

Ingaan op
gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen, 823 : 4

Ingang
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7

bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7

Ingekeerde
Wij gaan als ingekeerden / stil door een vreemd gebied, 799 : 4

Ingesloten
Geef mij uw antwoord, doe mij open,/ die mij, als ik ben ingesloten, 004 : 1

Ingewand
mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4

Ingrijpen
God tot ingrijpen dwingen / met die almacht van Hem; 945 : 1

Inhouden (bevatten)
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60

zich Inhouden
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed. 712 : 1

Inleiden
word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3

Wie in ’t geloof is ingeleid,/die weet van Jezus’ innigheid. 373 :5

Inlijven, Ingelijfd
hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen. 087 : 3

Innemen
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in. 470 : 4
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor U in. 669 : 5

Innerlijk
om het innerlijk gezicht 225 : 2
ons heimelijk verwachten,/ ons innerlijk geheim 544 : 2
Hoe glanst bij Gods kinderen het innerlijk leven, 752 : 1
maar innerlijk zijn zij als lieflijke bruiden, 752 : 2
en maak ons innerlijk bewust / hoe schoon uw vrede is. 836 : 4
van het innerlijk gezicht, -/ dat zal dood noch duivel doven. 903 : 3

Innig
U hebt uw schepping innig lief 253 : 2
Hoe is Hij mij zo innig na, / de alfa en de omega, 518 : 7
zo zoet, en zo zuiver, zo innig weerklinken. 752 : 4

Inniger
wordt inniger vertrouwd 246b : 2

Innigheid
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62

uw adem geeft ons innigheid en gloed 220 : 4
Naar vrede smachten wij, naar stille innigheid 272 : 1
Wie in ’t geloof is ingeleid,/die weet van Jezus’ innigheid. 373 :5
U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid. 475 : 1

Inplanten
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in 379 : 5

Inruilen
We ruilen licht in tegen rust 264 : 2

Inschenken
en de matse werd gebroken / en de wijn werd ingeschonken, 395 : 1

Inscherpen
Luister, welk bevel / Ik u in wil scherpen./ Hoor mij, Israël! 081 : 7

Insect
Als een insect dat men vertreedt,/ zo lig ik neder in mijn leed. 109 : 10

Inslapen
wil Gij verlichten mijn ogen, / dat ik niet inslaap ten dode. 013b : 3

slaapt in als uw beminde 250 : 1
Al mijn zorgen zijn zijn zorgen,/ en zo slaap ik rustig in, 903 : 5

Insluiten
De vijand sluit mij in, o God!/ Ik hoor hem briesen, hoor hem brallen, 017 : 4
want rondom sluiten rampen mij in;/ door mijn zonden word ik achtervolgd 040a : 4
Waar zou ik vluchten voor uw Geest?/ Gij sluit mij in, ik ben bevreesd. 139 : 3

Inspireren
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3

Inspreken
het spreekt Hem moed en liefde in, 325 : 3

Instaan (voor)
dat hij een broer is. Hij staat in 166a : 6
zegt hij: wie instaat voor zijn broer 166a : 9
geef dat met heel mijn leven / ik daarvoor instaan mag, 345 : 2
in U zal hij een nieuw bestaan verwerven / als Gij maar voor hem in wilt staan. 348 : 4

In stand houden
zo houdt God door Jozefs hand/’t volk van Israël in stand 166b : 5

Instappen
Naäman, Naäman, stap de toekomst in 174 : 3

Instemmen
En alle eeuwen stemmen met mij in 157b : 4
Maar vader Jakob stemt niet in 166a : 5
En ik stem in met psalmen / waarmee ik U begroet. 441 : 2
Maria zingt de woorden voor,/wij stemmen in en zingen door! 464 : 6
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin! 479 : 3
Juichend stemt het leven in / met de toon van het begin. 631 : 4
Zing nu de Heer, stem allen in / met ons die God lofzingen, 654 : 1
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God lof geven: 654 : 6
die stemme met ons in / en prijze Gods verbond 672 : 7
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in. 871 : 4

Instrument
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument, 092 : 2

Intens

Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven.	949 : 4

Intocht houden, doen

Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt.	037 : 2
Ontelbaar is de ruiterstoet / waarmee de Heer zijn intocht doet	068 : 5
de Heer heeft onder ons zijn woning, de Heer die bij ons intocht houdt.	098 : 3
Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer,/houd Gij bij ons uw intocht, Heer;	360 : 1
de intocht is ophanden / van Hem die wonderen doet.	440 : 1
O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed!	442 : 2
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./ Is dit de intocht van een vorst?	549 : 1
Zijn intocht werd tot teken,/ tot hoeksteen van het recht;	552 : 2
Bij de intocht van uw woord / is ons hart de open poort.	554 : 4

(zich) Intomen

Allen die hoogmoedig zijt,/ en onrecht pleegt, toomt u in.	075 : 3

Intreden

Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden,	078 : 19
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen,	100a : 3
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer.	100b : 1a
Jeruzalem, dat ik bemin,/ wij treden uwe poorten in,	122 : 1, 2, 3

Invallen

De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt	247 : 1
De duisternis valt in	253 : 1

Invloed

zij stonden voor hun invloed open./ Door eigen schuld is Israël	106 : 16

Inwijden

het is een licht dat ons ten leven leidt, -/ ons en al wie door ons wordt ingewijd.	078 : 2

Inzet

Door de hoge inzet van uw liefde	355 : 4

(zich) Inzetten

Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / 't feestlied ingezet!	033 : 1
Dit is ingezet / als een eeuwig teken / Jozef tot een wet,	081 : 3
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde….	098d : 3
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen!	119 :30
Ook wij, wij zetten blij van zin / een stralend halleluja in.	621 : 5
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in	795 : 4
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in.	839 : 2
toen heeft de Zoon zich ingezet / om God en onzentwille	966 : 2

Inzicht

Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden,	014 : 3; 053
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult.	049 : 1

Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen?	094 : 5
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen.	119 : 39
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge.	119 : 47
Geeft inzicht en uitzicht, doorbreekt en ontvouwt.	682 : 2
Als een vader mij beschermend, / breng je inzicht, harmonie	685 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als wijsheid die ons inzicht geeft	692 : 4
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen	811 : 3

Inzien

Zo zal ook wie het onrecht / wil inzien en weerstaan,	529 : 4

Ivoor

Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor -	045 : 4
De huizen zijn er van ivoor / met vensters van kristal,	747 : 7

IJdel

Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel 's mensen plannen zijn. 094 : 5
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven. 096 : 2
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij. Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2

Verlos ons in zijn naam van onze ijdele wensen 272 : 2
en keert niet ijdel weder./Uw licht komt na de nacht! 452 : 2

IJdelheid

Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
want mensenhulp is ijdelheid./ Nu God ons bijstaat in de strijd 060, 108 : 4
Gij die goddeloos van zin / heft de hoorn der ijdelheid, 075 : 3
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt, 127 : 1

Mijn maskers en mijn ijdelheid – o Lam van God, ik kom. 377 : 2
en vroeg of laat ontdekken zij: 't is ijdelheid; 782 : 2
Al onze macht is ijdelheid;/ wij gaan terstond verloren, 898 : 2
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede. 906 : 3
de ijdelheden op hun pauwentroon,/ de luchtkastelen van de sterken: 1001 : 1

IJken

Alles zal zwichten en verwaaien / wat op het licht niet is geijkt. 601 : 3

IJl

Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2

IJlings

Daarom nu ijlings opgestaan! 204 : 5
nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.' 749 : 1

IJs

Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen. 147 : 6

Gij sneeuw en gij ijs en gij hitte en vuur 154a : 3
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen, 486 : 3

IJskou

Laat ze niet tot niets bevriezen / in de ijskou van voorbij, 733 : 2

IJver

verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3
Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,/ opdat wij die met ijver onderhouden. 119 : 2

Niet de arbeid die ik lijd,/ niet mijn ijver en mijn strijd, 911 : 2

IJzer

Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.' 002 : 3
Het ijzer van de ban,/ waaronder zij bezweken, 107 : 6

voor olie, voor ijzer, voor steenkool en goud, 719 : 3

Ja

Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.’	002 : 3
mijn vijand op de kaak./ Ja, Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden.	003 : 3
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/’t is door uw adem, door uw toorn geschied.	018 : 4
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht.	018 : 6
hij zal het niet volbrengen,/ ja hij zal vluchten voor uw blik	021 : 6
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen.	023 : 3
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten,	025 : 1
Eenzaam ben ik en verschoven,/ ja, de ellende drukt mij neer.	025 : 8
Ja, zijn stem is op de steppe /als de winden die zich reppen;	029 : 4
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen.	029 : 5
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt.	033 : 7
Ja, ik beroem mij op de Heer / en prijs zijn hoog beleid.	034 : 1
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen.	035 : 1
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen.	035 : 9
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij	036 : 2
van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid!/ Ja, waarlijk, amen, ja!	041 : 5
Ja, ik zoek zijn aangezicht,/ God van leven, God van licht.	042 : 1
Ja, ik zal zingen tot zijn eer:/ mijn redder is de Heer.	043 : 5
Ja, Heer, Gij zult mijn koning wezen./ Bij U hoeft Jakob niet te vrezen.	044 : 3
ja, onze schande werd in ’t rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond.	044 : 7
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht.	047 : 1
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden:	048 : 2
waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen.	048 : 3
ja, gij zult uw kinderen leren:/ deze God is onze Here;	048 : 4
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig.	051 : 2
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden.	054 : 2
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen!	059 : 4, 7
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid,	067a : 1
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht,	067a : 2
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen ’s Heren naam.	071 : 14
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer.	072 : 7
Ja, God is goed voor Israël,/ is waarlijk goed, ik weet het wel,	073 : 1
‘Ja, Ik kom, Ik kies de tijd,/ Ik kies de tijd ten gericht.	075 : 2
Gij zult de grimmigen betomen,/ ja allen zullen tot U komen.	076 : 6
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren	078 : 24
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan,	083 : 6
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein.	084 : 3
Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U.	084a : 4
Ja, tot U hef ik mijn leven./ Gij zijt mild om te vergeven,	086 : 2
Ja, uw naam en majesteit / loof ik tot in eeuwigheid.	086 : 4
Gij zijt God, ja Gij alleen,/ goedertieren om ons heen.	086 : 5
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot.	086 : 5
Rahab en Babel zullen U behoren./ Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer	087 : 2
Ja, Gij zijt zo geducht, dat al de hemelingen	089 : 3
Ja, wat Gij hebt gebouwd, breekt Gij met eigen handen.	089 : 15
Ja, zij zijn om u als een wacht,/ zij dragen u op handen;	091 : 6
Ja, onze God en toeverlaat / verdelgt hen in hun eigen kwaad.	094 : 11
Ja, Hij is ons getrouw gebleven,/ Hij heeft in goedertierenheid,	098 : 2
Sta Hem voor ogen, kom met gejuich./ Noem Hem uw Heer, ja, God is Hij!	100b : 1
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren.	101 : 3
Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven,	102 : 5

Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen, 102 : 8
Ja, de Heer komt ter bevrijding,/ opdat Sion blij de tijding 102 : 10
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
als de avond van de morgen,/ ja, kwaad vergeldt met goed. 103a : 2
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht. 103c : 3
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog! 103c : 5
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9
Datan, Abiram, ja zij allen / verzwolgen zijn zij in de grond. 106 : 7
Ja, toen zij tot Hem riepen / om steun en onderstand, 107 : 6
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw. 108 : 2
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders. 109 : 6
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen. 119 : 39
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag. 119a : 4
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,/ Gij onze vrede. 126a : 1
Ja, gij zult aan den lijve / Gods zegen ondergaan. 128 : 2
Ja, algemene vrede aan Israël toegedacht. 128 : 3
ja, zijn erfdeel is gewis,/ daar Gods goedheid eeuwig is. 136 : 10
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
Ja, in de tegenwoordigheid / der goden wijd ik U mijn beden. 138 : 1
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9
ja, Hem van harte loven,/ die veilig mij bewaart. 146a : 1
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede. 147 : 5

Levenswoorden : ja en amen - 287 : 2
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst. 449 : 6
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
die ons van kindsbeen aan, ja, van de moederschoot, 704 : 1
Ja, zij hebben overwonnen / met uw kruis als hun banier, 726 : 4
en zij zingen, zingen, ja zingen / een nieuw jubelgezang 729 : 1, 2, 3
Ja, Hij zal ons geleiden / in ’t schone paradijs, 747 : 5
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd, 769 : 1
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad. 791 : 3
Ja, Hij bemoedigt ons / en zendt in de verschrikking 799 : 5
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven; 825 : 5
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal, 827 : 4
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood, 846 : 6
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
die tot zijn kind u verhief,/ ja, Hij beschikt u ten leven. 868 : 3
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees. 870 : 5
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft. 877 : 1
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden. 879 : 1
Ja ik beveel mij Hem geheel / die met mij is begonnen. 899 : 3

Ja, van voor ik ’t licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede. 903 : 2
Ja, de Heer doet mij geloven,/ Hij ontstak in mij het licht 903 : 3
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere. 906 : 3
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 : 1
Ja, Gij zijt het die mij redt / van uw eigen strenge wet, 911 : 3
Ja, het liefst zou ook ik,/ als die andere drammers, 945 : 1
Ja, ons verlangen wordt vervuld / en onze menselijkheid onthuld, 966 : 5
Ja, welk een lentelijk festijn / zal het in Jezus’ lushof zijn, 977 : 7
worden ja en amen,/ ja uit ja en nee. 993 : 7
Ja, wat de hemel is voor de aarde,/ dat is zijn liefde voor hen die geloven. 103d : 1
in heilige feestdos, ja ’t zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3

Jaar
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
Denk toch aan de zonde niet / van mijn onbedachte jaren! 025 : 3
Mijn dagen teren op in klachten,/ mijn jaren gaan voorbij 031 : 8
Gij kroont het jaar van uw genade./ Waar Gij getreden zijt 065 : 6
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4
Zeventig, tachtig jaren mensenleven,/ is dat, o Heer, om hoog van op te geven? 090 : 6
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7
En duizend jaar gaan als de dag / van gisteren voor U heen, 090a : 4
Ik zal hem ’t leven, tot zijn vreugd,/ verlengen, lange jaren, 091 : 8

Zeshonderd jaar is Noach oud 163a : 1
Lange jaren gaan voorbij 166b : 3
dit is een dag als duizend jaar 214 : 6
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
en met u ingaan in het nieuwe jaar. 511 : 1
en meldt het jaar van Gods genade./ zijn recht en zijn barmhartigheid. 530 : 3
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang 540 : 4
Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land: 541
Het volk van God was veertig jaar / -een mensenleven lang- 542 : 2
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1
door te delen met elkaar / wat Hij aanbiedt, ieder jaar. 716 : 3
en duizend jaren zijn er als / de dag van gisteren hier. 737 : 11
in onze aardse jaren,/ in onze vreemde eeuw. 743 : 3
en in de seizoenen der jaren / volmaakt Gij de oogst op het land. 765 : 1
Zo zien wij jaar na jaar / zijn goedheid en zijn zegen 786 : 1
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3

Jacht
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht. 142 : 5

Jagen
Waar zijn ze die mij jaagden,/ die mij ter dood belaagden? 006 : 6
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
Mijn leger joeg de vijand voor zich henen,/hij werd vermaald als tussen molenstenen. 018 : 12
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
Hij heeft ons in het vuur gedreven / en door de wateren gejaagd. 066 : 4

Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32

want de aarde jaagt ons / naar de diepte toe, 547 : 5
het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht. 599 : 1
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit 845 : 2

voor zich uit Jagen
als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen. 078 : 23

Jakhals
en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde. 044 : 9
Gij laat door 't zwaard hen achterhalen./ Jakhalzen vallen op hen aan. 063 : 4

Jakobsbron
Bij de Jakobsbron 188 : 1

Jaloers
alle tien zijn ze jaloers 166b : 1

Jammeren
Zij smeekten mij om hen niet te vertreden,/ zij vleiden mij, zij jammerden om vrede. 018 : 13

Jarenlang
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7

Jas
zijn jas wordt afgenomen 166a : 2
op zijn jas en op zijn dromen 166b : 1
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht! 549 : 4

Jasmijn
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3

Jeugd
Gij hebt zijn jeugd verkort, hem overdekt met schande. 089 : 15
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
een weerbaar man zich op verheugt,/ zo zijn de zonen van de jeugd. 127 : 3
Zij hebben immer van mijn jeugd af aan / zo zegge Israël, zij hebben immer, 129 : 1
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5
mensen in ouderdom en jeugd,/ verhoog de Heer en wees verheugd! 148 : 5

Met jeugd en vergezicht / zult Gij ons nieuw bekleden. 786 : 3
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2
De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht; 817 : 3

Jeugdig
in heilige feestdos, ja 't zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3

Jodenkoning

Zie, de Jodenkoning! Woorden / waar ik Gabriël in hoorde./Is dit vader Davids troon? 584 : 3

Jong (bn)
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven. 137 : 3

Hier zijn wij dan: / van U is 't jonge leven 348 : 2
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor 388 : 3
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht! 464 : 6
bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen. 678 : 1
Gij maakt ons vurig dat het bruist / als jonge most. 679 : 4
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld 727 : 9
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven, 748 : 3
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen: 837 : 1
Jezus, mijn verdriet is groot,/ nog zo jong ging hij/zij al dood. 955 : 1
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2

Jong (zn)
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid. 084 : 2
Een zwaluw voedt haar jongen op / bij U onder de pannen, God. 084a : 2

Als een vogel, die zijn tere / jongen met de vleugels dekt, 903 : 2
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3

Jongeling
De jongelingen zien een vergezicht / van vrede en licht. 678 : 5

Jongeman
gij jongemannen en gij maagden,/ gij kinderen en hoogbedaagden, 148 : 5

Jongen
Maar laat de jongen vrij.' 166a : 7
hij de kleine jongen met de herdersfluit 171 : 1
Een jongen met een grote mond 185 : 1
Dag jongen met je grote mond 185 : 2
Dag jongen met je kleine hart 185 : 3
Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband. 740 : 2

Jongetje
om jongetjes te doden / teniet doen bij de Nijl 738 : 2

van Jongs af (aan)
Maak Gijzelf voor hem vrij baan,/ die U dient van jongs af aan. 086 : 7
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7

Jongste

De jongste mag van Jakob mee	166a : 6
Breekt de jongste morgen aan	213 : 4
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor.	388 : 3
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag,	667 : 6
Als God zich openbaren / zal op de jongste dag	747 : 2
dat wie in Christus was, in Hem / zal blijven op de jongste dag.	960 : 2

Jonkvrouw

Verheug u, gij dochter van Sion,/ en jonkvrouw Jeruzalem, juich!	550 : 1, 2, 3

Jood

voor jood en voor heiden,/ door dood en door lijden	550 : 3
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef	556 : 2
vreemde koning van de Joden / die ten spot verheven zijt,	557 : 1
voor de Grieken en de Joden:/ brood gebroken.	567 : 7
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier,	674 : 3
De negers met hun loftrompet,/ de joden met hun ster	737 : 19

Jubel

Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen:	063b :4
Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin,	089a : 3
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde	097 : 1
Dien de Heer met verblijden,/ kom voor zijn aanschijn met jubel.	100a : 1
van de jubel tot zijn eer	154b : 5
die aarde, zon en sterren met jubel schept,	343 : 1
de hemel is mijn woning,/ aarde, breek in jubel uit!	629 : 7
onweerstandelijk gedreven / tot de jubel: ‘k ben van Hem!	914 : 2

Jubelen

uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U!	040 : 7
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap ’s Heren koningschap.	047 : 1
Recht is in uw hand, o Heer,/ Sion jubelt U ter eer.	048 : 3
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag.	057a : 3
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen.	063b : 3
Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer,/ Halleluja, halleluja!	067a : refr.
de Tabor roemt uw naam, de Hermon jubelt luide	089 : 5
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer!	098b : 1
Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing.	098b : 4
Geef de God der goden eer,/ jubel voor der heren Heer.	136 : 2
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt.	150a : 3
Jubel en juich, al wie woont in Gods stad	153 : 4
ja zing en jubel allemaal	309
Juich voor de Heer, onze sterkte,/en jubel voor Jakobs God.	372 : 2
dat de hemelen weerschallen / van die jubelende wijs.	468 : 3
Hoor, heel de engelenschaar / jubelt gloria	471 : 3
Komt allen tezamen, jubelend van vreugde, komt nu, o komt nu naar Betlehem!	477 : 1
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst!	482 : 1
Nu is Hij der hemelen Heer,/ halleluja!/ Engelen jubelen Hem ter eer,/ halleluja!	624 : 3
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c

Christengemeente, jubel nu!/ Dit zijn u goede dagen. 643 : 8
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven! 643 : 9
Jubel, want elke blijde dag / is ons zijn woord ten leven! 643 : 9
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan 645 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat het de windstreken horen, 659 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen! 659 : 5
Jubel, jubel, dochter Sion,/ zing van vreugde, Israël! 879 : refr.

Jubelgezang
en zij zingen, zingen, ja zingen / een nieuw jubelgezang 729 : 1, 2, 3

Jubeljaar
Je weet niet beter: altijd jubeljaar! 214 : 4

Jubelzang
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer. 066 : 1

zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang. 595 : cantor
Een jubelzang gaat in het rond / om Vader, Zoon en Geest. 706 : 4

Jubilate
Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader, 652 : 1
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate! 652 : 1
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water, 652 : 2
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate! 652 : 2
Zing jubilate voor de Zoon,/ dat Hij de hemel heeft verlaten, 652 : 3
dat Hij de zonden heeft verzoend,/ Jezus Messias, jubilate! 652 : 3
Zing jubilate voor de Geest,/ offer de vogel Geest uw adem, 652 : 4
dat Hij uw hart met vuur geneest,/ wees God indachtig, jubilate! 652 : 4

Juichen
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
Mijn hart juicht om uw zegeningen./ De Heer zal ik mijn loflied zingen, 013 : 3
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! - 027 : 3
Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem. 028 : 4
geef des Heren naam de eer,/ buig u juichend voor Hem neer. 029 : 1
uw trouw de vriend die met mij gaat,/ ik juich, ik ben in U geborgen. 031a : 4
Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 1
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 2
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven? 042 : 1
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
Ik juich, ik zal de vijand slaan / aan beide oevers der Jordaan. 060, 108 : 3
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
De landen zullen zich verblijden / en juichen over uwe naam. 067 : 2
Heel de aarde jubelt en juicht voor de Heer,/ Halleluja, halleluja! 067a : refr.
Laten de naties juichen van vreugde, 067b : 5
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen ’s Heren naam. 071 : 14
Jubel God ter eer, Hij is onze sterkte!/ Juich voor Israëls Heer, 081 : 1
Jubel God ter eer, Hij is onze sterkte!/ Juich voor Israëls Heer, 081 : 1
dan dat het juichend U ontmoet / die leven zijt en leven doet. 084 : 1

ik juich om uw genade./ Hoe groot zijn uwe werken,/ de werken van uw hand,	092 : 3
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed	092a : 1
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij!	096a : 4
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij!	096a : 4
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val.	097 : 4
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer!	098b : 1
juichen en swingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 2
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde….	098d : 3
Blaas de trompetten, juich voor uw koning.	098f : antif.A
Juich voor de Heer, aarde alom!	100a : 1, refr.
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol!	100b : 1
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd.	118 : 9
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen.	119 : 65
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven 's Heren naam en zongen.	126 : 1
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,/ wij juichen in het morgenlicht.	126 : 2
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren.	126 : 2
Mensen die zaaien met tranen:/ juichend zullen zij maaien.	126b
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag!	132:4
Dan veranderen de tranen / in een juichend Sionslied!	137a : 4
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen.	145 : 2
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld	149 : 4
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen.	150 : 2
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem!	150a : 2
Jubel en juich, al wie woont in Gods stad	153 : 4
uw volk zal juichen om zijn God en Heer	156 : 1
toch blijf ik juichen om mijn God en Heer	156 : 2
nog zal ik juichen om mijn God en Heer	156 : 3
ik juich om U in tijd en eeuwigheid	156 :4
mijn hart juicht om God, mijn redder	157e
heel de aarde juicht over alles wat Hij doet	224
Juich voor de Heer, onze sterkte,/en jubel voor Jakobs God.	372 : 2
Hij geeft de wereld 't leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer,	435 : 1
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt;	435 : 2
de dood is dood, nu juichen wij,/ er is een kind voor ons geboren.	448 : 4
wees ons een tempel en roep onze namen/zodat wij juichen: God heeft ons gehoord!	451 : 3
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht,	526 : 1
Juich voor de koning van de volken / buig voor zijn opperheerschappij,	526 : 4
Verheug u met Jeruzalem,/ bedroefde, juich over haar!	535e
Verheug u, gij dochter van Sion,/ en jonkvrouw Jeruzalem, juich!	550 : 1, 2, 3
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom.	595 : 1
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning,	595 : refr.
juich om de overwinning,/ steek de bazuin, vreugde klinkt alom.	595 : refr.
De steppe zal bloeien / de steppe zal lachen en juichen.	608 : 1
De steppe zal drinken,/ de steppe zal bloeien,/ de steppe zal bloeien en juichen.	608 : 1
Met lachen en juichen -/ die zaaiden in tranen / die keren met lachen en juichen.	608 : 2
En wij zullen horen / en wij zullen opstaan / en lachen en juichen en leven.	608 : 3
Juichend stemt het leven in / met de toon van het begin.	631 : 4
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja!	640e
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan	645 : 1

Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen, 659 : 2
Blaas de trompetten,/ juich voor uw koning. 711d
Juich, rechtvaardigen, voor uw God,/ loof Hem, gij oprechten. 724
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt. 726 : 5
'Hoe juichte toen Elisabet:/ Gezegend zijt gij, vrouwe, met 739 : 2
God heeft voor ons gestreden,/ Maria zingt en juicht. 740 : 5
geen hart heeft ooit vermoed / zulk een vreugde./ Zo juichen wij 749 : 3
Laat ons de Heer lofzingen,/ juich, al wie bij Hem hoort! 864 : 1
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer',/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val 866 : 1
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
Hij zal naast je zijn, in liefde zwijgen,/ van vreugde juichen,/ jij zult zingen: 879 : 3
Verhef dan je stem, volk van de Ene. Verheug je en juich voor Hem. 890 : 2

Juichkreet
dat ik in doodsslaap niet verzinke,/ en niet des vijands juichkreet klinke: 013 : 2

Juist, het Juiste
juist vergeven. Dus verdient U / diep ontzag,/ ons diep ontzag. 130c : 2

En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug. 785 : refr.
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar. 1006

Juk
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12

De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk, 482 : 2
eens voor al heeft Hij het juk / van ons afgenomen. 590 : 5
Ook wij hebben het juk gekend / van Adams erfenis. 706 : 3

Kaak
mijn vijand op de kaak./ Ja. Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6

Kaal
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt 631 : 4

Kaars
Steek een kaars aan tegen al het duister 286 : 3
Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam. 461 : 2
Laat warm en stil de kaarsen branden heden, 511 : 5

Kaf
Gans anders zal 't de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3
Laat hen toch worden als het kaf / en waai hen van de aarde af. 035 : 2
Maak hen, mijn God, als waaiend kaf / en schroei hen van de hoogten af! 083 : 5
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5

Kaketoe
de koekoek en de kaketoe 163a : 1

Kakkerlak
de kikker en de kakkerlak 163a : 2

Kalf
Zij hebben niet op God vertrouwd./ Zij maakten zich een kalf van goud, 106 : 8
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd. 106 : 9

Kalm
De kalme gang, de kleine taak 215 : 6
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1

Kamer
met kamers zonder kieren 163a : 1
Kind dat uit uw kamer klein / als des hemels zonneschijn 433 : 2

Kamp
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht: 118 : 5

Kampvechter
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte, 078:23

Kandelaar
Uw goedheid is het licht, wij uw kandelaar! 233 : 3
Wij zijn uw kandelaar, / wij gaan het donker tegen. 500 : 5

Kans
Wonen bij U is een zegen,/ zo'n blijvende kans om te zingen voor U. 084a : 2

dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2

ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3

een Kans geven
Geef vrede door, geef haar een kans: een schat om uit te delen. 1014 : 5

Kant
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
In uw kracht stoten wij hem neer / die ons belaagt van alle kanten, 044 : 3
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4

Zijn naam is Simon Petrus,/ hij zet zijn schip aan kant, 532 : 6
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2
van alle kanten komen zij / de lange lanen door, 737 : 20
Zij zal niet in de weg staan,/ zij schaart zich aan de kant 740 : 2
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit 747 : 6
de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant. 776 : 1
waarmee Hij ons barmhartig / omvat van alle kant. 916 : 1
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is. 941 : 4
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant! 957 : 3
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard. 1004 : voorz.

Kapot
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot. En de Heer zet op zijn troon, 009a : 2

Kapotgezongen
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen,/met een hart voor wie gebroken 812 : 2

Karavaan
dan klopt een rijke karavaan / bij de paleispoort aan. 520 : 2

Karmozijn
zo rood als karmozijn,/ ons beeld blijft ongeschonden. 604 : 3

Kastijden
ik was in kwaad verblind./ Komt mij uw hand kastijden, 006 : 1
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2
niet wandelen naar mijn wil, dan zal Ik hen kastijden. 089 : 12
Gezegend is de mens, o Here,/ die Gij kastijdt, die Gij wilt leren. 094 : 6
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18

Kat
de kever en de kat 163a : 4

Kauw
de ekster en de kauw 163a : 3

Keel
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 : 6

Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1

Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen,/met een hart voor wie gebroken 812 : 2
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4

Keer (maal)
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
Vergeet niet, hoeveel keren / de Here u heeft welgedaan. 103a : 1

Farao roept na tien keer 167 : 9
was er zoveel nog te doen deze keer? 170 : 1
wordt keer op keer als nieuw gehoord 326 : 4
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer, 469 : 10
die zelf bedroefd ten dode / terneerboog keer op keer 562 : 1
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2

Keer (omdraaiing)
Breng, Here, breng een keer in ’t aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10
Gij waart goedgunstig voor uw land, o Heer,/ in Jakobs harde lot bracht Gij een keer. 085 : 1
Gij koos, Heer, het land tot het uwe,/ hebt de keer voor Jakob gebracht. 085b : 1

want Hij brengt in uw ballingschap een keer, 450 : 2
overwonnen zij de satan / en de wereld neemt een keer. 726 : 3

een Keer brengen, nemen
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden! 044 : 11
Hij doet de toekomst open,/ hun leven neemt een keer. 107 : 19

te Keer gaan
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer. 623 : 5
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4

Kelk
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam. 116 : 6

Zoals een bloem zijn kelk heft naar de zon 220 : 1
Wie Jezus’ kelk wil drinken, zijn doop wil ondergaan, 346 : 7
de lippen, aan uw kelk gezet,/om van uw heil te zingen. 378 : 1
om de kelk vol bitter leed,/ Kyrie eleison. 558 : 5

Kemelharen
Doper, wat liep je / in kemelharen pij, 456a : 3

Kennen
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood 001a : all.
Hij spot met hen die spotten met zijn macht./ Hij kent zijn tijd, Hij is de Heer der heren.002 : 2
wat is dan niet het mensenkind / dat Gij het kent en zo bemint. 008a : 3

U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten. 012a : 3
Hij, die uw hartenwensen kende,/ zij krachtig u ten goede. 020 : 2
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
mijn angsten kent U en mijn zorgen -/ uw goedheid is mijn toeverlaat, 031a : 4
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt. 033 : 7
Gods kleinen kennen mij / en zij verheugen zich tezaam. 034 : 1
en wees voor wie U kennen goed,/ bevestig ons vertrouwen. 036 : 3
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken. 039 : 2
zich tot de goden had gewend?/ Hij die de hartsgeheimen kent? 044 : 10
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht. 067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven. 088 : 5
Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin, 089a : 3
’t Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen / dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.090 : 6
omdat hij Mij bij name kent,/ hem dekken en bevrijden. 091 : 7
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in ’t kwaad verwart. 101 : 3
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
Hij immers kent ons broze / bestaan, want stof zijn wij, - 103a : 3
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht. 103c : 3
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. 103d : 3
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen.119 : 63
Gij zijt lofwaardig, Heer,/ leer mij uw beschikkingen kennen. 119b : 1
Heer, die mij ziet zoals ik ben,/ dieper dan ik mijzelf ooit ken, 139 : 1
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1
Gij kent mijn leven woord voor woord,/ Gij hebt mij voor ik spreek gehoord. 139 : 2
Gij kent mij, Heer, leer mij U kennen./ Gij denkt mij, ik denk met U mee. 139a : 1
Heer, U doorgrondt en kent mij; mijn zitten en mijn staan 139b : 1
en U kent mijn gedachten, mijn liggen en mijn gaan. 139b : 1
Heer, U doorgrondt mij en kent mij,/ want in de moederschoot 139b : 2
Ik dank U voor dit wonder, Heer,/ dat U mijn leven kent 139b : 2
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg. 139c: Antif. B
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden. 149 : 3

geslacht na geslacht, waar Hij wordt gekend 157c : 4
Want Jezus die de mensen kent 186 : 5
dat zij gekend zijn bij U en bij ons 199 : 1

neem het en zend mij wat Gij wilt, - Gij kent mij	211 : 3
Ik ken de rots waarop ik bouwe	245 : 3
Omdat ik U als helper ken	250 : 6
ken ons hart/zo onrustig,/vol van zichzelf is/het verblind	266 : 4
U kennen wij als een bevrijder	267 : 3
Heb Jij ons geteld, ken Jij ons bij name?	278
de gloed van uw genade kent	281 : 5
Zijn onvergankelijk testament:/dat Hij ons in de dood nog kent -	322 : 3
en naar zijn beeld het leven / van wie U kent herschept, -	345 : 3
Hij is nabij waar jij ook bent,/omdat Hij je bij name kent.	354 : 4
Diep verwonderd weten wij: U kent ons	355 : 3
leven deed aanschouwen / dat we U kennen mogen.	379 : 1
Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood?	392 : 1
die wij kennen door Jezus, uw dienaar.	402b : vz.
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
de Heiland die je droefheid kent / en alles waar je bang voor bent	469 : 3
Wiens heerschappij geen einde kent,/ geen einde kent,	515 : 2
U kennen doet ons bloeien,/uw liefde doet ons goed.	517 : 3
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend.	526 : 2
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.	528 : refr.
Zo wordt God in glans gekend;/ Hij, het licht van ons verlangen,	545 : 5
de koninklijke geur / van pure mirre kent.	563 : 4
maar mijn dorst kent lafenis:	584 : 6
U Christus kennen wij alleen,/ U zoekt ons zingen, ons geween.	599 : 3
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet:	619 : 3
Hij zocht en kende mij voorgoed, en iedereen!	626 : 7
U kennen, uit en tot U leven,/ Verborgene die bij ons zijt,	653 : 1
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg?	664 : 2
Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd.	671 : 2
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren.	673 : 3
Gij wakkert aan en gaat te lijf / en kent geen rust.	679 : 6
Ook wij hebben het juk gekend / van Adams erfenis.	706 : 3
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg.	710d
gegeven door God die ons allemaal kent.	719 : 2
Gij die de mens geschapen hebt / en iedereen kent bij naam,	735 : 1
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent;	745 : 2
mogen om Sint Niklaas vragen,/ want hij kent zijn makkers wel.	745 : 5
één en gekend en bevrijd / eindelijk mens zal ik zijn.	773 : voor.
Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal,	778 : 3
dat je je weg niet meer kent / en ’t gaat helemaal niet goed.	785 : 3
Liefde luidt de naam der namen / waarmee Gij U kennen laat.	791 : 3
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht	807 : 4
De wereld is van Hem vervuld,/ die ’t kennen gaat te boven,	825 : 1
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is	825 : 4
kan Hem bevatten die ons riep / om Hem te kennen, - heden.	825 : 6
De eeuwen kennen mijn naam.	846 : 3
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin:	848 : 1
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde.	891 : 2
wist, dat God de Heer mij ziet,/ als ik God, mijn God niet kende	903 : 5
als u de angst doet beven / dat God u niet meer kent,	904 : 4
zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed.	910 : 3

Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2
Ik noem U, maar ik ken U niet,/ ik buig mij, maar ik ben het niet 944 : 2
Waar zou het zijn, de eeuwigheid?/ Wie zal er zijn, wie kent dat land? 952 : 2
Wat ongezegd bleef wat onverzoend bleef / wat niet gekend werd wat ongebruikt bleef 962
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2
Gij die hem/haar toch van harte kent / en zoveel om hem/haar geeft, 963 : 3
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent, 975 : 1
de wereld heeft geschapen / en alle namen kent. 979 : 2
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2
de broeder kent de broeder / als een die voor moet gaan. 991 : 2
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn; 997 : 4
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Kennis
O trouwe Heer, die hebt gegeven / de kennis van uw naam ten leven, 109 : 9
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren. 119 : 49

schenk ons van uw rijkdom, kennis, klaar en zoet! 374 : 5
Wij zegenen U, Vader,/vanwege het leven en de kennis, 402a : vz.
Wij wachten op de Geest beloofd / de Geest van kennis, hulp en troost. 692 : refr.
Loof God voor de vruchten van kennis en brein, 719 : 4
De aarde is vol van de kennis van God, 772 : 2

(zich) Keren
De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken. 003 : 2
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3
Ik roep tot U, mijn rots, mijn Here!/ Blijf U niet zwijgend van mij keren, 028 : 1
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
die acht slaat op uw stem./ Gij zijt voor wie zich tot U keren 031 : 15
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Als ik mij kreunend tot Hem keer / zal Hij mij horen en bevrijden. 055 : 5
De mensen die zich van God keren,/ dwalen sinds zij geboren zijn. 058 : 2
Wij zullen ons naar Sion keren / waar Gij ons bidden hoort. 065 : 1
God heeft het woord gesproken: Ik doe u keren naar uw huis, 068 : 8
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
tegen die Hem vleit / in arglistigheid / zal Hij haast zich keren. 081 : 13
Want alles keert zich tegen mij./ Ik zwerf door al de vale streken, 088 : 2
ten oordeel opgestaan . zult Gij de vijand keren. 092 : 5
hoe verlosten huiswaarts keren / roemend in de naam des Heren 102 : 10
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden, 103 : 6
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen, 119 : 8
Gij hebt u in uw trouw tot mij gekeerd./ Gij zijt mijn ziel, mijn zaligheid, mijn zegen. 119 : 38
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren. 126 : 2
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn 126a : 2
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert. 127 : 1

Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit.	140 : 4
Nu keert voor ons het slechte tij	173 : 1
bron die wij horen als wij tot Hem keren,	217 : 1
O hoop voor wie zich tot U keert,/o trouw voor wie naar U begeert,	373 : 3
De dageraad breekt aan,/uw komst is niet te keren,	452 : 3
Keer hun lot ten goede,/licht dat stralen zal!	363 : 3
Antwoord mij en keer u tot mij.	535a
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren,	573 : 15
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert.	595 : cantor
De ballingen keren / zij keren met blinkende schoven.	608 : 2
die keren in stoeten.	608 : 2
Met lachen en juichen -/ die zaaiden in tranen / die keren met lachen en juichen.	608 : 2
Wij keren naar Jeruzalem,/ ons brandend hart verneemt zijn stem,	646 : 4
De stok die ons regeert,/ de dood zal zijn gekeerd,/ wij zullen mensen zijn.	689 : 3
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren.	808 : 5
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde	812 : 3
Spreek, dan keert alles ten goede.	837 : 2
Ik draai en keer mij van je, / ik ga, kom bij je uit.	857 : 2
Een vaste burcht is onze God,/ een wal die ’t kwaad zal keren;	898 : 1
Gij U tot mij wilt keren,/ uw zegen legt op mij.	938 : 2
Komt Hij terug op onze weg,/ keert Hij verharde harten?	1000 : refr.

Kerk

de rots der kerk zijn schulden uit	204 : 4
Opstaan, kerk, en durf voorop te gaan	223 : 3
Bewaar uw kerk, zij is benard	240 : 3
deel aan uw kerk genade mee	240 : 4
het is de schutsmuur van uw kerk	240 : 6
Heer Jezus, maak uw kerk tot hoorder en tot dader	272 : 4
Loof God, Hij stuurt het schip der kerk	273 : 2
als de kerk van liefde leest / is het feest!	287 : 2
Lof zij de Geest die wereldwijd / ons kerk maakt: Christus toegewijd	342 : 5
Heer van uw kerk,/Gij hebt het woord genomen	348 : 1
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee.	350 : 5
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden,	412 : 2
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde;	412 : 3
O Heer wees met uw kerk / en laat ons niet vergaan,/ maar zend uw kracht	591 : 1,6
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied,	595 : cantor
Als een verweeuwde zat de kerk,/ treurende om haar Heiland,	643 : 3
Vervul van dit geheimenis / uw kerk die in de wereld is.	653 : 7
Ere zij de Heer der engelen,/ ere zij de Heer der kerk,	705 : 3
Halleluja, halleluja,/ loof de koning, heel zijn kerk!	705 : 3
Behoed uw kerk in haar verdriet,/ dat zij u zegent in haar lied!	721 : 2
Breek onze kerken open,/ zodat men U herkent	743 : 4
Laat ons in de kerk U prijzen / met uw heiligen omhoog	754 : 2
Sta op, o God, en maak het waar / wat heel uw kerk bezingt:	767 : 4
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer’,/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk	865 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ De kerk zingt schoon en luid	867 : 2
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer	967 : 1
De ware kerk des Heren,/ in Hem alleen gegrond,	968 : 1

Zo offert allerwege / de kerk U lof en prijs. 968 : 2
de bruid, de hoge vrouwe,/ de kerk die zegepraalt. 968 : 4
Leden zijn er vele, één is zijn kerk,/ wij zijn Christus' lichaam 970 : 5
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus' kerk 971 : 1
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek. 975 : 4
Kerk en wereld samen,/ vasteland en zee, 993 : 7
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2

Kerker
Hij zal komen, de geduchte;/ hun die in de kerkers zuchten, 102 : 9

Kerkeren
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4

Kermen
geluisterd naar mijn kermen/ en neemt mijn bidden aan. 006 : 5
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3

en kermen in de nacht./ Gij vraagt ten tweede male. 649 : 3

Kerst
gezegend zijn de nachten / van kerst, hier ben ik thuis. 480 : 1

Kerstnacht
Emmanuel, de redder, bracht zij voort / in Betlehem, die kerstnacht naar Gods woord 443 : 4
Jezus is geboren op de heilige kerstnacht 476 : 2
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes 't licht verdragen, 510 : 1

Kerven
Die de zonden heeft gekorven / in zijn lichaam aan het hout, 651 : 4

Keten
't Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2

dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op. 595 : cantor

Keuze
Ach, hoe zou ik mij vergissen,/ als Gij mij de keuze liet! 913 : 3

Kever
de kever en de kat 163a : 4

Kiem
O zaaier, ga uit om te zaaien / de kiem waaruit leven ontstond, 764 : 6

Kiemen
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan; 065 : 5

Zij kiemen uit zijn graf,/ zij bloeien uit zijn wonden, 544 : 3
en dat zal kiemen waar Gij waait,/ als levend graan. 679 : 3
De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan, 764 : 4

Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2

Kier
Ik verlang zo naar het licht,/ naar wat kieren in het zwart. 088a : 2

met kamers zonder kieren 163a : 1
Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier, 464 : 2

Kiezen, Gekozen
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt. 037 : 1
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 : 5
die op dit Sion neerziet,/ hier koos de Heer zich vaste voet, 068 : 5
'Ja, Ik kom, Ik kies de tijd,/ Ik kies de tijd ten gericht. 075 : 2
Gij koos, Heer, het land tot het uwe,/ hebt de keer voor Jakob gebracht. 085b : 1
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor. 119a : 4
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade. 130a : 3
dat zijn naam ons leven doet./ Hij koos Jakob tot zijn volk, 135 : 2

David werd gekozen boven alles uit 171 : 1
Wij kiezen voor de vrijheid 311 : 1
Wij moeten kiezen voor U, want Gij hebt ons uitverkoren 349 : 1
o ware zoon van Abraham,/God kiest zichzelf een offerlam. 393 : 1
hij gaat voorgoed verloren,/ het leven dat hij koos 841 : 3
Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood? 843 : 1, 4
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen. 859 : 4
U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid 882 : 4
Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God. 991 : 8
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar. 1006

Kikker
de kikker en de kakkerlak 163a : 2

Kikvors
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11

Kil
Kil wordt de avondwind 246b : 7
onze kille koude / met uw licht verwarmt! 463 : 6
Het is al nacht in Betlehem,/ wat wordt de wereld kil! 507 : 1
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn - 507 : 4
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond. 637 : 2
Maar winters werd het in dit land; 't is kil rondom en in ons midden, 709 : 3
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1

Kilte
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf. 094 : 8

ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2

Kim

Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen. 748 : 2
Werd Gij een verre glimp?/ Heer, zijt Gij onze Heer,/ kom van de kim! 917 : 4

Kind, Kinde
sla mij met medelijden / als uw weerspannig kind. 006 : 1
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
de toekomst in de stroom van ’s konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
ja, gij zult uw kinderen leren:/ deze God is onze Here; 048 : 4
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van ’t verweesde kind, 068 : 2
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden. 078 : 2
Zij hebben zich als kinderen misdragen,/ zij hebben Gods geduld bestormd met vragen,078 : 7
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind. 078 : 13
Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen, 078 : 20
Wat onze ouders ons vertelden,/ zullen wij onze kinderen melden; 078a : refr.
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt. 080a : 5
hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen. 087 : 3
Uw kinderen zal Ik de eeuwen door geleiden, 089 : 2
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen 103 : 5
De Heer is als een vader,/ die voor zijn kinderen ’t beste wil; 103a : 3
’t Verbond met Abraham, zijn vrind / bevestigt Hij van kind tot kind. 105 : 3
aan Israël zijn trouw verpand:/ uw kinderen breng Ik naar dit land, 105 : 4
en dat hun kinderen zouden zwerven / en balling in den vreemde zijn. 106 : 12.
zijn kinderen bedelen en dolen / en opgejaagd zijn uit hun holen. 109 : 4
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
met bloei van kinderen om haar heen./ Prijs Hem, de Heer, met lofgezangen. 113 : 3
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft 115 : 6
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden.119 : 26
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2
Zie, kinderen zijn een gave Gods,/ waarmee de moeder wordt beloond, 127 : 3
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen. 137 : 4
en opstaat tegen U? Hij is/ een kind van kwaad en duisternis. 139 : 13
Hij doet uw kinderen veilig wonen,/ vervult met heldenmoed uw zonen. 147 : 5
gij jongemannen en gij maagden,/ gij kinderen en hoogbedaagden 148 : 5
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt. 150a : 2

Gij geesten en zielen der kinderen Gods 154a : 10
Israël koesterde Hij als zijn kind 157c : 8
een stad waar de kinderen dansen 175 : 1

huis om te leven en kind in te zijn	179 : 3
maar draagt het als een kind.	184 : 3
die mij als gehoorzaam kind	210 : 4
nooit hebt te zeer Gij uw kinderen beproefd	211 : 3
Wil naar uw kind, o Here	244 : 1
en, God, voor U als kinderen	246b : 5
Hij hoort zijn kinderen bidden	258 : 2
O Heer, ik zag / de nieuwe dag: / uw kind vergeet Gij niet	279 : 1
zijn goedheid heeft,/met al wat leeft,/zijn kinderen bevrijd.	279 : 2
en aan uw altaar kind aan huis	282 : 1
bij de Heer zijn wij hier thuis / kind aan huis	287 : 1
de bloem en het kind schiep onze God	303 : 1
en wat voor wijzen bleef verborgen / werd kinderen geopenbaard	315 : 1
Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede	321 : 4
ons als kinderen aanvaardde. Hij wil dagelijks ons voeden,	341 : 1
een Trooster is, zacht als de wind,/een sterke moeder bij haar kind.	342 : 2
met ons kind gaan wij tot U, / wil uw zegen ons verlenen	347 : 1
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen.	347 : 1
en zegt ons: laat de kinderen tot Mij komen,/want hunner is het koninkrijk.	348 : 1
Het water wacht / en ’t kind ontvangt uw zegen,	348 : 5
Uw mild gelaat / blijft over ’t kind gebogen;	348 : 7
En laat de mond / der kinderen die we U wijdden,	348 : 8
Als kinderen gaan wij zingend voort,/de Vader is het die ons hoort.	350 : 4
Wij zijn niet langer slaven,/maar kinderen van God.	351 : 2
wij zijn als kinderen van God herboren.	353 : 1
van het kind dat onze handen dragen,	355 : 1
aan uw kind, het doet mij beven./Gij zijt groot, Gij zijt verheven.	376 : 3
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis,	392 : 2
licht dat in de nacht begint,/kind van God, Maria’s kind.	433 : 1
Kind dat uit uw kamer klein / als des hemels zonneschijn	433 : 2
Wees onbezorgd, gij armen, / aan kinderen gelijk;	440 : 3
wil ook zijn kind bewijzen / dat Hij zijn noden weet.	440 : 3
Met alle kinderen deelt Hij / zijn vaders erfenis.	441 : 8
is als een kind gekomen / en heeft der wereld schuld	445 : 2
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in ’t duister stampen	448 : 3
de dood is dood, nu juichen wij,/ er is een kind voor ons geboren.	448 : 4
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede.	448 : 7
het kind van God zal koning zijn,/nooit zal de troon van David vallen.	448 : 8
Want een kind is ons gegeven,/want een zoon staat ons terzij,	449 : 5
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij.	454 : 2
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht	455 : 5
een kind wordt u geboren,/Messias is zijn naam.	456a : 8
Kind ons geboren,/jouw licht zal met ons gaan.	456a : 8
zal een kind ons komen redden / dat het licht der wereld is.	462 : 6
Want blij verwachten zij het kind / waarin God zelf behagen vindt.	464 : 5
Een kind is ons geboren,/een zoon is ons gegeven.	467c
De Here Jezus is dat kind / die ieder helpt die Hem bemint,	469 : 3
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind	469 : 6
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis.	470 : 4
Hij daalt uit ’s Vaders schoot terneer / op aard om kind te zijn,	474 : 2
Voor ik als kind ter wereld kwam,/zijt Gij voor mij geboren	475 : 2
te eren van dat kinde, dat alle ding behoudt. Kyrieleis.	477 : 4

goddelijk kind, gewonden in de doeken!	477 : 3
O kind, ons geboren,/liggend in de kribbe,	477 : 4
ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
zing met algemene stem / voor het kind van Betlehem!	481 : 1
Godlof, een kind is ons geboren, een held zal onze koning zijn,	482 : 3
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint,	483 : 2
'k Zag toen dat Maria 't kind in de armen nam.	485 : 4
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,	491
zoals een kind / geboren wordt.	493 : vz.
Gedenk de mens / die wordt genoemd uw kind / uw koninkrijk / uw licht.	493 : vz.
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
op zoek naar de geheimen van dit pasgeboren kind.	495 : 3
Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest	495 : 4
haar kind in stro en doeken. / Kyrieleis	497 : 2
Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind.	498 : 4
Een kind ligt in de kribbe, / Gods Zoon gaat onze gang,	499 : 2
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer	501 : 3
God heeft naar mensen omgezien!/Dit kind, hier aan het licht gebracht:	502 : 3
verwonderd omdat in een kind / God zijn gezicht aan mensen toont,	502 : 4
Wij groeten de toekomst, gevat in dit kind.	503 : 1
Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt.	503 : 2
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur,	503 : 2
In de nacht gekomen / kind van hogerhand	505 : 1
In de nacht gekomen / kind dat met geduld	505 : 2
In de nacht gekomen / onmiskenbaar kind,	505 : 3
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil.	507 : 1
en knielen bij de kribbe neer / in eerbied voor dit kind:	507 : 3
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x).	509 : 3
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in 't bloed versmoren,	510 : 3
Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren	510 : 5
Een kind geboren te Betlehem, / te Betlehem!	515 : 1
voor 't kleine kind, hun God en Heer./ Halleluja, halleluja.	515 : 4
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer.	516 : 1
Zij hebben gevonden / het kind door God gezonden,	520 : 6
Als een kind zijt Gij gekomen,/als een schaduw die verblindt	527 : 2
Kinderen zwaaien takken, zingen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 1
Zullen wij de kinderen volgen:/ 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 4
Heeft niet diezelfde geur / als kind hem al omhuld?	563 : 2
van de moeder bij haar kind?	573 : 6
hoorde 't kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen,	573 : 8
toch niet in 't kwaad gebonden / als wij en onze kinderen zijn.	577 : 2
mijn kind, was je hiervoor geboren, die dag?	583 : 2
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God.	583 : 3
Gij hebt ons lief in uw kind dat bevrijdt,	595 : cantor
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind.	601 : 2
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt	601 : 2
Getekend voor ons leven / als kinderen van het licht,	612 : 3
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit	620 : 1
Hij ligt in 't stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x	622 : 3
Hij heeft zijn kind aan ons verloren,/ Pasen schrijft zijn geschiedenis.	636 : 3

De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf,	637 : 2
Halleluja!/Verlang als pasgeboren kinderen/naar de zuivere moedermelk./Halleluja!	640a
als zonlicht om de bloemen / een moeder om haar kind.	663 : 1
zijn wij door uwe kracht / als kinderen nieuw geboren.	672 : 3
en in U weten,/ dat wij Gods kinderen zijn. Halleluja!	675 : 2
Al mijn wonden heelt Gij:/ Gij ziet in mij uw kind.	695 : 2
de eerste stappen van een kind,/ wij loven je om / troost die je schenkt.	697 : 2
Zie het gezicht van deze Drie:/ een kind in Betlehem,	706 : 2
Dragende, moederlijke God,/ u baarde mij, ik ben uw kind.	707 : 1
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind,	720 : 4
Gelukkig zij die vrede brengen,/ want zij zullen kinderen van God worden genoemd.	734 : 9
het is een eindeloze rij,/ de kinderen gaan voor.	737 : 20
Kom zing het lied van Anna / die uitziet naar het kind	738 : 4
En wat verhaalde zij ons nog / van toen Hij kind was later?	739 : 5
van dwaze, sterke moeders,/ zo kwetsbaar in hun kind,	740 : 2
De moeder draagt het lichaam / van haar verloren kind,	740 : 4
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt.	740 : 4
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig.	741 : 1
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent;	745 : 2
God, behoed al deze kinderen,/ dat de aarde toekomst heeft.	745 : 2
Hoe glanst bij Gods kinderen het innerlijk leven,	752 : 1
Gods kinderen op aarde / zij wandelen in ’t licht,	759 : 1
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden.	772 : 3
O Here God, ons liefst verlangen,/ dit kind van ons, dit liefdepand,	778 : 1
dit kind voor ’t licht bestemd, - hoe zouden / wij ’t hoeden voor de duisternis?	778 : 2
Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal,	778 : 3
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin.	779 : 2
Kind van God gegeven,/ kind bij God vandaan,	781 : 1, 4
Kind van God ontvangen,/ lachend, kind zo klein,	781 : 2
Kind door God geroepen,/ kind, jij hoort erbij:	781 : 3
Ik heb jou geroepen,/ kind, jij bent van Mij.	781 : 3
Het koninkrijk is voor een kind dat zorgeloos speelt	782 : 1
en (maar, want) ieder die eenvoudig wordt, een kind gelijk,	782 : 1, 2, 3
Kom kinderen niet dralen / want de avond is nabij!	799 : 1
Kom laat ons voortgaan kinderen!/ De Vader staat ons bij.	799 : 5
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot.	806 : 2
Zoals een moeder zorgt / voor kinderen, haar toevertrouwd,	811 : 1
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal,	827 : 4
leren beminnen / spontaan als een kind.	830 : 5
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid.	839 : 3
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden.	847 : 1
Zou ooit een vrouw vergeten / ’t kind dat zij in zich droeg,	864 : 3
Hij zal zijn kinderen sterken / met woord en sacrament.	864 : 5
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht,	866 : 2
die tot zijn kind u verhief,/ ja, Hij beschikt u ten leven.	868 : 3
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust,	869 : 5
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein	880 : 2
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind.	894 : 1
Wie heeft een kind verloren / en zoekt niet overal	896 : 2
hef ik, Heer, tot U mijn handen:/ Vader, zie ik ben uw kind.	903 : 6
zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed.	910 : 3
Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt:	913 : 3

Neem mijn hand in uwe handen / en geleid mij als uw kind. 913 : 3
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x) 927 : refr.
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
'kom zoals je bent,/ met je treurend hart, mijn kind, 936 : 1
Jezus, U bent Heer, en ik ben uw zwakke kind. 936 : 3
Want U regeert, U overwint,/ U neemt mij aan. Ik ben Gods kind. 939 : 3
Geef mij, als een die Gij bemint,/ geef, dat ik als uw eigen kind 944 : 4
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind. 964
Wees voor altijd bemind,/ in de hemel kind aan huis. 964
als kinderen om uw Vader heen / en Christus toegewijd. 969 : 3
Gij, die geen stenen geeft voor brood,/ wees met uw kinderen in nood; 995 : 1
Vredebrengers onder ons,/ die Gij uw kinderen zult heten, 996 : 4
Wij zagen God verloren staan,/ zouden zijn kinderen komen? 1000 : 5
en om hun kinderen huilen - / nergens een feest in de stad. 1003 : 3

Kinderlijk
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit. 008a : 2
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3

Kindermond
Die Geest geeft 's Heren woord in kindermonden, 678 : 5
en uit de kindermond ontspringt / de lofzang die zijn naam omringt. 871 : 2

Kinderzegen
krijgt rijke kinderzegen 152 : 6

Kindje
Te Betlehem geboren / als kindje in een stal, 434 : 4
En wie in groot verblijden / dit kindje kussen wil, 434 : 5
Daarom zal zij de moeder zijn / van Gods geheim, een kindje klein! 464 : 4
't Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht. 469 : 2
't Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn. 469 : 2
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed 469 : 13
Hij is een kindje klein en teer / die alles onderhoudt als Heer. Kyrieleis. 470 : 3
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x) 474 : 2
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt, 475 : 2
hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal. 480 : 2
Ja, ik zag een kindje, huilend van de kou 485 : 3
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x) 509 : 1
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x). 509 : 4

Kindsbeen
die ons van kindsbeen aan, ja, van de moederschoot, 704 : 1

Kindsheid

Geef mij, dat ik door U wense, geef mij door uw kindsheid raad. 478 : 3

Klaaglied
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1

Klaar (gereed)
Kom, stop met zorgen, je bent toch nooit klaar 223 : 4

Klaar (helder)
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht, 042 : 1
God is de bron, de klare wel,/ springader voor heel Israël, 068 : 9

Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen 158c : 2
klare zon van trouw en goedheid 213 : 5
klaar als de dag met helder oog 214 : 3
de nacht is stil en klaar 246b : 1
Maar nochtans geloof ik en belijd het klaar: 374 : 3
schenk ons van uw rijkdom, kennis, klaar en zoet! 374 : 5
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver, 437 : 5
Wie schreide in het duister / begroet zijn klare schijn 445 : 1
‘Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar. 476 : 3
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar, 511 : 1
over der wereld puinen / Gods licht op, klaar en weids. 758 : 1
Schep, God, een nieuwe geest in mij,/ een geest van licht, zo klaar als Gij; 834 : 2
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein. 838 : 1
Hij geeft na donk’re dagen / een mild en klaar seizoen. 910 : 1
Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5

Klaarder
Bij U, Heer, is de levensbron,/ Gij doet ons klaarder dan de zon 036 : 3

Klaarheid
Ons gevoel en ons verstand / zijn, o Heer, zo zonder klaarheid 314 : 2
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7

Klaarlicht
Klaarlichte nacht, / Gods heerlijkheid lacht / ons toe in de velden van David. 508 : 1
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
Klaarlichte nacht,/Gods engelenmacht,/brengt glorie aan God in excelsis. 508 : 3
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden. 508 : 4
Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden. 596 : 1

Klaarmaken
Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar. 023c : 4

Maak de tafel klaar / want de bruidegom komt spoedig 453 : 5

Klaarstaan
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1

Het eten staat op tafel klaar 230
Wat klaarstaat op de tafel 233 : 1
Reeds staat Gij klaar / en komt ons vriendelijk tegen, 348 : 3
Antwoord Hem vastbesloten,/sta voor hem klaar! 361 : 1
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren 649 4

Klaarzetten
Leve de Zoon, Hij zet de tafel klaar 223 : 4

Klacht
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht. 022 : 1
Mijn dagen teren op in klachten,/ mijn jaren gaan voorbij 031 : 8
Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken. 102 : 1
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht: 102 : 11
Zij liepen Mozes achterna / met bittere klacht bij Meriba. 106 : 15
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten, 143 : 4

Staan mij te wachten tranen en klachten 211 : 3
die hoort de klacht van kleinen, hen ziet en redt. 343 : 1
Het ware paaslam is geslacht / en zonder klacht gestorven, 618 : 5
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1

Klagen (ww en zn)
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven/en op mijn woord, dat met geween en klagen 022 : 10
Geloofd zij God, die naar mijn woorden,/ mijn smeken en mijn klagen hoorde. 028 : 4
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Tranen heb ik onder 't klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
Behoed mij, Heer, hoor naar mijn klagen!/ De vijand trekt mij tegemoet. 064 : 1
Luister, luister naar mijn klagen,/ want ik roep U alle dagen. 102 : 1
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2
Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen, 102 : 8
Zij klaagden eindelijk God hun nood,/ die in zijn liefde wondergroot 106 : 20
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren. 109 : 11
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5

hoor de aarde klagen – Heer, de wereld wacht. 505 : 1
Hoor, de tranen in zijn stem / klagen om Jeruzalem: 554 : 3
Ze moest klagen, ze moest rouwen / en ze beefde bij 't aanschouwen 573 : 4
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen, 643 : 4
van aarzelen en klagen,/ verdriet en bitterheid, 747 : 4
U Here Jezus roep ik aan,/ U bid ik, hoor mijn klagen. 796 : 1
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen 835 : 2
Ik riep de Heer aan in de nood:/ 'O God, hoor naar mijn klagen!' 869 : 4
Door geen bekommeringen,/ geen klagen en geen pijn 904 : 2
Want ons verdriet en onze nood / worden door klagen maar vergroot. 905 : 2
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht, 910 : 4

blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied. 947 : 3

Klank
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
in liederen en verhalen / bij klanken van de harpen. 092a : 1
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken 147 : 3

de roemrijke klank van zijn naam over ons 151 : 2
met onze allervroegste klank 204 : 8
Dank U voor alle mooie klanken 218 : 5
in klank en kleur, in toon en taal 309
naam zonder klank zonder macht,/vreemdeling zonder geslacht. 321 : 3
de klank en aandrift van dat woord 325 : 2
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor 388 : 3
Hij is geen schreeuwer in de straat,/geen holle klank, geen potentaat, 459 : 3
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang. 595 : cantor
Roepende ben ik geboren,/ woorden zonder klank of zin, 779 : 2
als ik uw klanken hoor / en psalmen mee kan zingen. 786 : 2

Klapnet
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a

Klappen
Rivieren klappen in de handen,/ de bergen jubelen het uit. 098 : 4
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3

opnemen in zijn paradijs,/ dan klap ik in de handen. 518 : 7
En de bomen in het veld zullen klappen voor Hem/ en jij gaat vrolijk voort. 878

Klaren
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht. 424 : 3

Klarinet
Het mooist is met gitaren / met trompet, klarinet en met saxofoon 092a : 2

Klateren
klaterende waterval 154b : 5

Klauteren
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5

Klauw
hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: ‘Geen rechter zal het weten 010 : 4
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Verlos mij als uw onderpand,/ uit klauw en tand en tegenstand. 035 : 5

Kleden, Gekleed

en Gij hebt mij gekleed in vreugde. 030a : 4
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2
dat kleedt en kleurt in heldergroen / de boom waarin hij schuilt. 057a : 1

zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed. 910 : 3
die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4
met schitterende kronen,/ als koningen gekleed, 979 : 4
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3

Kleed (mw. kleren)
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,/ hun tot een buit. 022 : 7
’t Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2
Koning is onze God,/ zijn kleed is majesteit,/ kracht heeft Hij aangetrokken. 093a : 1
Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen, 109 : 8
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren 133 : 3

de dag een kleed van licht verstrekt 236 : 1
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed 673 : 3
Komende uit de verdrukking / en de kleren wit als sneeuw 726 : 3
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom, 855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed. 855 : 5
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2
Gij, die hem/haar eigenhandig met / een kleed van licht omgeeft, 963 : 3
Is je beschutting verloren gegaan,/ in windvlagen zal ik mijn kleed om je slaan. 1007 : 3

Klei
Lieve boetseerder trek me uit de klei. (2 x) 983

Klein, Kleine
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
Gods kleinen kennen mij / en zij verheugen zich tezaam. 034 : 1
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen, 072a : refr.
zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen. 149 : 3

maar Hij maakt kleinen groot 157a : 3
arme en kleine mensen maakt Hij groot 157b : 7
maar armen en kleinen hief Hij omhoog 157c : 6
voor kleine Benjamin 166a : 6
Kom naar Egypte, klein en groot 166a : 8
Droom, kleine man, want de lampen zijn uit 170 : 3
hij de kleine jongen met de herdersfluit 171 : 1
Al is de winst nog maar zo klein 180 : 4
Een heel klein zaadje waait weg in de wind 181 : 1 – 7

Maar één klein schaapje wordt vermist	184 : 1
Dag jongen met je kleine hart	185 : 3
Zacheüs is te klein	186 : 1
Daar zit die kleine tollenaar	186 : 2
De kalme gang, de kleine taak	215 : 6
Alles komt nog even samen / in een kleine avondzang	264 : 1,4
om de kleinen en de groten	299j : 1
Vrede bij kleinen en groten	299j : 4
die maken God te klein,	311 : 2
die hoort de klacht van kleinen, hen ziet en redt.	343 : 1
het is zo weerloos en zo klein, / je weet nog niet hoe het zal zijn.	354 : 1
voor al zijn genodigden, groten en kleinen.	382 : 1
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen.	420
Kind dat uit uw kamer klein / als des hemels zonneschijn	433 : 2
Wij willen , groot en klein, / die ’t al van U ontvingen,	440 : 4
van die grootspreken in hun waan / en kleinen naar het leven staan.	459 : 2
Daarom zal zij de moeder zijn / van Gods geheim, een kindje klein!	464 : 4
’t Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn.	469 : 2
van goud of diamanten zijn…./nog was ze als wieg voor U te klein.	469 : 10
Hij is een kindje klein en teer / die alles onderhoudt als Heer. Kyrieleis.	470 : 3
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x)	474 : 2
Os en ezel keken, ook een heel klein lam.	485 : 4
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt.	498 : 3
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
voor ’t kleine kind, hun God en Heer./ Halleluja, halleluja.	515 : 4
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein.	520 : 6
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad.	521 : 1
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten.	521 : 4
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil.	578 : 6
Maar wij, de mensen zijn te klein./ Wij doen of het het onze is	712 : 2
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen.	748 : 5
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam	780 : 5
Kind van God ontvangen,/ lachend, kind zo klein,	781 : 2
De wereld is te klein!/Kom, ga met Jezus mede	799 : 6
Hij mij had laten dolen, klein / in eindeloosheid der woestijn.	804 : 1
Omdat het bloedeloos vertrouwde / ons achterdochtig maakt en klein.	816 : 3
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen	835 : 2
Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos.	850 : 4
de kleinen en de groten,/ houd ze in uw hart besloten.	863 : 5
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein	880 : 2
Ik roep: ‘Ach Here, hoor mij!’/ En wat mij kwelt wordt klein.	902 : 1
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad,	923 : 1
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn	923 : 2
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot?	927 : 2
Houd je vast aan Mij, als je eenzaam bent en klein	936 : 2
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt.	957 : 1
Kleine vogel, vlieg omhoog,/ nu je bent genezen!	957 : 3
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven,	957 : 4
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein,	975 : 3
Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel;	987 : 5
Veracht dan niet de kleinen / en die verloren zijn,	991 : 7
‘Hij heeft de groten neergehaald / en kleine mensen maakt Hij groot’.	1002 : 4

Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7
de toekomst is zo duister / en ons geloof zo klein; 1010 : 2
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1

zich Klein maken
Buig u voor Hem neer in uw feestgewaad./ Maak je klein voor zijn ogen, jij aarde! 096b : 3

Kleineren
om de macht, die ons kleineert 299j : 2

Kleingelovig
Roekeloos, kleingelovig,/zwak en niets meer. 361 : 3

Kleinheid
Sterk mij door uw tere handen,/maak mij door uw kleinheid groot, 478 : 4

Kleinhouden
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4

Klein maken
Sta toch op, Heer,met venijn,/ richt de slechten, maak ze klein, 009a : 4

Kleinood
o kleinood Gods dat flonkeren moet 176 : 2
Gij die mijn liefste kleinood zijt 241 : 1
Nu valt de nacht. O mijn kleinood 241 : 4

Kleinst
Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept. 009a : refr.
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16

David kwam als kleinste 171 : 2
dragen ook de kleinste in ons midden. 355 : 3

Kleinvee
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7

Kleur
In een regen van kleur 179 : 1
en kleur aan onze sleur verleent 204 : 1
en kleur geeft aan de dingen 222 : 1
in klank en kleur, in toon en taal 309
Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden 534 : 1
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht. 599 : 2
elkaar zijn wij gegeven / tot kleur en samenklank. 657 : 1
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
in kleuren en in geuren / vertellen zij van God 979 : 5

Kleuren
dat kleedt en kleurt in heldergroen / de boom waarin hij schuilt. 057a : 1
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1

het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht. 599 : 1
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt 631 : 4
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart. 740 : 3
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee. 880 : 1
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed; 894 : 1
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog? 952 : 3
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2

Kleurenpracht
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2

Kleurig
Wees een kleurig lofgedicht 154b : 6

Kleven
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2

Klieven
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat; 068 : 8
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5

Hoe ’t schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last; 434 : 2
Houd wat Gij hebt ondernomen,/ klief het duister met uw zwaard. 1008 : 3

Klimmen
Maar haastig klimt hij in een boom 186 : 1
Laat ons van Jezus zelf, die op een berg klom, leren 272 : 1
Die onderging en overwon / en als de zon ten hemel klom, 342 : 4
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen. 748 : 2

Klinken, Geklonken
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
dat ik in doodsslaap niet verzinke,/ en niet des vijands juichkreet klinke: 013 : 2
Hij zal u redden naar zijn welbehagen.’/ zo klinkt hun spot. 022 : 3
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 : 3
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder. 076 : 4
’t Getuigenis aan Israël geschonken,/ het heil dat van de hemel heeft geklonken, 078 : 2
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
‘God ziet het niet’, zo klinkt hun spot,/’Hij merkt het toch niet, Jakobs God.’ 094 : 3
In ‘t lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen, 096 : 6
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6
Hoe aangenaam is ’t woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
De overwinnaar sprak: ‘Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!’ 137 : 2
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

Tot Gods woorden zullen klinken 178 : 8
Kruik, wat klink je hol 188 : 2

Dan klinkt een lied, een stem vol kracht	236 : 4
en dankbaar klinken onze zangen	248 : 1
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod,	316 : 4
Het woord dat de wereld schiep/is het woord dat klonk door de eeuwen,	318 : 2
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.	362 : 3
Laat de woorden / die we hoorden / klinken in het hart.	422 : 1
Een oud verhaal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht.	496 : 1
Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal:	506 : 4
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren,	508 : 2
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt.	510 : 1
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in ’t oor,	512 : 1, 6
te zijner ere klinken./ Hij staat voor altijd aan mijn zij.	518 : 6
klinkt er een stem: ‘Mijn Zoon, mijn diepste vreugde’.	524 : 4
Wij danken God voor deze stem / die heeft geklonken in ons midden,	530 : 4
In Galilea overal/ klinkt het verhaal van Jezus al.	533 : slotrefr.
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm.	572 : 4
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt.	572 : 7
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom.	595 : 1
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/’de Heer is waarlijk opgestaan!’	617 : 18
Luid klinkt in het doodsgebied / de luisterrijke profetie	618 : 2
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen.	643 : 4
die ’s Vaders woord ons toevertrouwt / zodat het klinkt in ieder land.	670 : 4
De wind, wij zien hem niet,/ zijn stem klinkt in ons oor,	676 : 1
de trom die klinkt,/ wij loven je om / vrede die verstilt.	697 : 5
Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen.	748 : 2
‘Op, waak op’, zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden,	749 : 1
Daar klinkt het halleluja / in volle zuiverheid,	750 : 7
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal!	750 : 8
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang.	750 : 8
Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts,	769 : 1
Door de wereld klinkt een lied / tegen angsten en verdriet,	802 : 4
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht.	818 : 1
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land.	818 : 2
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht	838 : 4
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor!	856 : 3
Hoor: dan klinken troostende woorden / voor Jeruzalem:	879 : 2
Ik hoor trompetten klinken,/ de vijand is nabij.	901 : 1
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond.	927 : 5
Maar dan klinkt: ‘Zie de mens’/ en ik kijk in en spiegel,	945 : 3
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag,	960 : 2
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem	977 : 7
toen klonk uw stem: ‘Er zij licht!’-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest.	987 : 1

Klip

waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op -	330
het wrakhout van de moed / brak krakend op de klippen,	604 : 2

Klipdas

De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen.	104 : 5

Kloek

die trots van kloeke mannen	152 : 3

Klompje
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat, 745 : 3

Kloppen
Gij hoort mij, ik hoor U mij spreken./ Gij voelt mij, voor U klopt mijn hart. 139a : 2

Sterk zo het hart dat voor U klopt / met bloed, door U gegeven 378 : 5
van Gods levensteken./ Woord dat klopt en vindt gehoor. 702 : 2
Stem als een specht die klopt / aan mijn gehoorbeen. 828 : 3
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort. 846 : 1
Het hart klopt door 't benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1

Kloven
Gij hebt, o Heer, ons land gekloofd,/ Gij hebt het van zijn kracht beroofd. 060 : 1

Kluisteren, Gekluisterd
Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10

het huis van dood en duisternis / waarin uw volk gekluisterd is! 466 : 4

Knagen
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8
Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen, 109 : 8

Maar twijfel knaagt in het gevang,/ hij vraagt: ben jij de ware? 741 : 3
brood voor hun knagende magen - / niemand een brood in de hand. 1003 : 2

Knakken
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6

wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied 459 : 4

Knecht
Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht' 012 : 2
Wie wel doet aan Gods knechten, aan Gods zonen, 018 : 7
zult Gij als knecht, zult Gij als zoon belonen. 018 : 7
Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in 't spoor door U gewild. 019 : 5
Als Gij uw knecht behoedt,/ o Heer, zal overmoed / niet heersen over mij. 019 : 6
Nu weet ik, God doet triomferen / zijn uitverkoren knecht, 020 : 4
Gij hebt U mild betoond:/ Gij hebt uw knecht gekroond. 021 : 2
om zijnen naam en eer in top te zetten / door 't lof van zijnen knecht. 023a : 2
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
Wend uw aangezicht niet van mij af,/ wijs uw knecht niet toornig terug 027b : 5
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten, 031 : 13
Geprezen zij de Heer, mijn koning./ Hij die zijn knecht ontmoet 031 : 17
Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht. 034 : 3
Een ieder die Gods knechten haat / zal voor Hem schuldig staan. 034 : 8

G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Uw knechten zullen zich verblijden:/ het is uw wraak die leven doet. 058 : 4
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht. 060 : 2
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht. 066 : 5
Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
aan ’s konings zoon, om uwe knechten / te richten met beleid. 072 : 1
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5
om wolven van de schaapskooi af te weren -/ een herder Israëls, een knecht des Heren 078 : 25
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Hoed mijn leven, U gewijd,/ stel uw knecht in veiligheid. 086 : 1
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen. 086 : 7
Mijn uitverkoren knecht, zo spreekt des Heren mond, 089 : 2
David, mijn trouwe knecht, die Ik heb uitverkoren, 089 : 9
toch toornt Gij op uw knecht, hij is van U verstoken, 089 : 14
hoe honen zij uw knecht, o God van David, kom! 089 : 18
Een verbond sloot ik met mijn verkorene,/ ik bezwoer het David, mijn knecht: 089a : 2
Uit zijn heiligdom omhoog / slaat Hij op zijn knechten ’t oog. 102 : 9
de trouw die Hij had toegezegd / aan vader Abraham, zijn knecht. 105 : 16
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in ’t strijdperk treden. 109 : 12
Prijs, halleluja, prijs de Heer,/ gij ’s Heren knechten, immermeer 113 : 1
Loof, knechten des Heren,/ loof de naam van de Heer. 113a : 1
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht: 118 : 5
Dit is de poort, de poort des Heren,/ Gods knechten zullen binnengaan. 118 : 7
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde. 119 : 7
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken. 119 : 16
Gedenk aan ’t woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden. 119 : 25
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
Hoevele dagen gunt Gij aan uw knecht?/ Ja wat zal het getal zijn van zijn dagen? 119 : 32
Zij blijven naar uw ordinantie staan,/ hemel en aarde, want zij zijn uw knechten! 119 : 35
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren. 119 : 66
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
toegewijden aan zijn eer,/ die vanouds zijn knechten zijt, 135 : 1
Israël, des Heren knecht,/ trad in hun bezit en recht, 136 : 10
ga met uw knecht niet in ’t gericht,/ doe hem niet weg van voor uw ogen, 143 : 2
want, Heer mijn God, ik ben uw knecht. 143 : 10
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered, 144 : 4

aan Israël, zijn knecht 157a : 4
waarmee, o Heer, uw knecht 159a : 1
Hij werd ons aller knecht 160a : 2
dan zeg je: Heer, spreek, uw knecht Samuël hoort 170 : 3
spreek in de stilte / tot uw knecht 266 : 2
Mozes heeft het vuur zien branden / en hij werd uw knecht, 319 : 2

Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld, 321 : 3
Hebt Gij uw knecht genodigd? Wie ben ik, Heer? 361 : 3
Wij zegenen U, Vader,/vanwege de heilige wijnstok David, uw knecht, 402a : vz.
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind, 459 : 4
mijn knecht geeft gloed aan het bestaan,/hij wakkert het geringe aan 459 : 5
De vorst der vorsten is een knecht,/de volken komen tot hun recht, 459 : 7
neemt de gedaante aan van een knecht, / de Schepper van het al (2 x) 474 : 3
Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij! 474 : 5
aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht. 488 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd, 488 : 3
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein. 520 : 6
kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht. 526 : 1
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht. 550 : 3
Zo is de Heer een knecht geworden / en tot de bodem toe gegaan 569 : 3
'Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht 739 : 4
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan, 751 : 3
in uw zacht geweld wil 'k wezen / onvoorwaardelijk uw knecht 914 : 2
en spreekt, zodat uw knecht het hoort. 944 : 3
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon. 990 : 1
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen; 998 : 1

Knechten
om in het zadel zich te zetten,/ en als een rijdier ons geknecht. 066 : 4

maar mensen die steeds zijn geknecht 175 : 3
Niet meer zijn wij door angst geknecht / en aan de dood zijn wij ontheven. 611 : 2
dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x) 1004 : 4

Knechtschap
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2

Knellen
doorbrak ik in de naam des Heren / de knellende omsingeling. 118 : 3

niet een verleden dat ons knelt. 267 : 2

Knie
Mijn knieën kunnen mij niet dragen./ Ik heb van vasten en van klagen 109 : 11
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: 'Christus is Heer' 467d
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen, 687 : 1

Knielen
want ik schuil bij U, ik kniel/ met uw ganse volk tezamen. 025 : 9
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9
Hij slaat, ofschoon oneindig hoog,/ op hen het oog die nederig knielen. 138 : 3

Gezegend die zijn komst begroet / en knielen wil voor Hem! 506 : 1
kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht. 526 : 1
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6

Knieval
als Hij maar een knieval bracht / voor zijn tegenstander. 539 : 3

Knop
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5

Knotten
hebt Gij beschaamd, o Heer;/ gij goden, buig u neer:/ Hij heeft uw macht geknot. 097 : 3

Koe
van de koe en korenaar 166b : 4

Koekoek
de koekoek en de kaketoe 163a : 1

Koel
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi' 23a : 1
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

onder 't koele bladerdak? 178 : 10
De beken zwellen en de vijvers zijn / weer koel en rein. 678 : 3
een koele bries die zuivert. 691 : 1
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1

Koelte
Maar als de koelte om ons staat / en een zacht suizen ons vervult, 892 : 4

Koepel
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd, 987 : 3

Koeren
een duif koert in het lover,/dit is de overzij. 351 : 3

Koers
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11

Prijzen en koersen, geschreeuw en gekijf 187 : 2
had Gij mijn koers gezet / door deze diepten heen. 603 : 3

Koesteren
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2

Koester de namen die wij hier gedenken 199 : 1
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer, 748 : 4

Koker
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4

Kolken
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4

Kolom
O pracht van God, kolom van licht,/ zelf aan het Licht onttogen, 699 : 3

Komen
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde. 003 : 1
Laat mij, mijn koning, tot U spreken./ Vroeg in de morgen kom ik, Heer, 005 : 1
ik was in kwaad verblind./ Komt mij uw hand kastijden, 006 : 1

Ik word verteerd door vrezen,/ o Heer, kom mij genezen, 006: 2
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet. 008a : 5
Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
Ik kom, met vuur uit de hemel. 012a : 3
Breng, Here, breng een keer in ’t aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val. 016a : 2
Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen. 017 : 6
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang 023f : 5
het hoofd van ’s hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning. 024 : 5
Zijt Gij het, Heer, die komen zal / of moeten wij een ander verwachten 025b : 2
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag. 030a : refr.
maak mij dan niet te schand!/ Ach, kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten, 031 : 13
kwam Hij mijn val beletten,/ was Hij ’t die mij ontzette. 031 : 17
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht. 033 : 1
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
Ik sluit mijn mond voor U, ik ben verstomd,/ want Gij zijt God van wie het komt. 039 4
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ ‘O Here, zie, ik kom!’ 040 : 3
Gij die mijn helper zijt,/ mijn God die mij bevrijdt,/ o toef niet langer, kom! 040 : 7
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
O Here God, kom mij bevrijden,/ zend mij uw waarheid en uw licht 043 : 3
Geef dat lk door U opgericht / kom voor uw aangezicht. 043 : 3
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden! 044 : 11
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen. 046 : 2
Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade. 046 : 3
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één, 048 : 4
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om ’t verste oord 050 : 2
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
Kom, Heer, mij uit de hand bevrijden / van die mij haten en bestrijden; 059 : 1
Bij God alleen verstilt mijn ziel,/ van Hem komt mijn bevrijding. 062a
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,/ tot U komt al wat leeft, 065 : 1
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan: 066: 2
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht. 066 : 5
zijn woede heeft hen waar Hij kwam,/ ten dode opgeschreven. 068 : 1
zijn volk zal louter vreugde zijn,/ komend van allerwege. 068 : 9
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden. 068 : 11
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging! 069 : 7
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
Kom hen met schande overstelpen,/kom hen met smaad bedekken 071 : 7

Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen	072a : 2
‘Ja, Ik kom, Ik kies de tijd,/ Ik kies de tijd ten gericht.	075 : 2
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen.	076 : 2
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft,	076 : 6
Gij zult de grimmigen betomen,/ ja allen zullen tot U komen.	076 : 6
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen,	079 : 1
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde.	080 : 2
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei.	080 : 4
Werp uw macht in de strijd,/ kom om ons bij te staan.	080a : 2
te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen	084 : 1
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht.	085a : 3
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons.	085b : refr.
Heer, Gij hebt mij aangenomen,/ mij weer tot het licht doen komen	086 : 5
Mijn mond verkondigt, Heer, aan komende geslachten	089 : 1
Mijn naam, die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen,	089 : 10
hoe honen zij uw knecht, o God van David, kom!	089 : 18
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:/ wij zijn in uw ontferming opgenomen.	090 : 1
dan kom Ik nog dat ogenblik / om hem nabij te wezen.	091 : 7
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft,	095 : 1
Kom, werpen wij ons voor de Heer / die ons gemaakt heeft biddend neer,	095 : 3
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede.	095 : 5
In ‘t lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen,	096 : 6
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand,	096a : 2
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij!	096a : 4
Want zie, Hij zal komen,/ komen om recht te doen aan deze aarde,	096b : 5
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen	097 : 3
Hij komt, Hij komt de aarde richten,/ Hij komt, o volken wees verblijd,	098 : 4
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid.	098 : 4
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet.	098b : 5
Dien de Heer met verblijden,/ kom voor zijn aanschijn met jubel.	100a : 1
Sta Hem voor ogen, kom met gejuich./ Noem Hem uw Heer, ja, God is Hij!	100b : 1
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade?	101 : 2
Hij zal komen, de geduchte;/ hun die in de kerkers zuchten,	102 : 9
Ja, de Heer komt ter bevrijding,/ opdat Sion blij de tijding	102 : 10
En de komende geslachten / zal altoos uw vrede wachten.	102 : 13
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten;	103 : 7
door ’s levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt?	103a : 3
Zo kwamen Jakob en zijn zonen / als gasten in Egypte wonen.	105 : 8
Maar Mozes liet Gods woorden horen,/ Aäron kwam, door God verkoren,	105 : 10
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven.	105 : 11
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten.	105 : 13
maar telken kwam Hij hen bevrijden,/ daar Hij aan zijn verbond gedacht.	106 : 18
zijn geest komt aangevlogen,/ verhef uw aangezicht!	107 : 9
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.	116 : 3
Gezegend zij de grote koning / die tot ons komt in ’s Heren naam.	118 : 9
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten	119 : 64
Ik was bekommerd en ik zeide:/ ‘Ach Here, kom mij toch bevrijden	120 : 1
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan?	121 : 1
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren.	121 : 4
Mijn hulp komt van God / die hemel en aarde gemaakt heeft.	121a
Onze hulp komt van de Levende / die hemel en aarde maakt.	121b : antif. A
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid.	121b : antif. B

om naar des Heren huis te gaan!/ Kom, ga met ons en doe als wij!’	122 : 1
Komen zal hij met een lied / die de oogst in zijn armen draagt.	126b
Ik blijf wachten tot U komt,/ Heer, mijn God./ Ik blijf nog sterker op U wachten	130c : 3
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard.	132:3
naar het land waar Abraham / eenmaal als een vreemdeling kwam.	135 : 6
De overwinnaar sprak: ‘Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!’	137 : 2
Wanneer zal God ons bevrijden?/ Kom, verbreek de tirannie!	137a : 4
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen;	144 : 2
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan	146a : 1
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt.	149 : 3
het komt aan de dag	151 : 1
hoopt ook geen mens op ’t komend godsrijk meer	156 : 2
en al wie na hem kwam	157a : 4
Hij komt zijn volk bevrijden	158a : 1
Hij kwam in ons bestaan	160a : 1
In het begin is de aarde gekomen	162 : 3
in het begin kwam het gras en de bomen	162 : 3
In het begin kwamen vogels gevlogen	162 : 5
Daar komen ze gelopen	163a : 2
En dan komt eindelijk de dag	163a : 4
Ze komen in de hongersnood	166a : 4
Kom naar Egypte, klein en groot	166a : 8
komt in de gevangenis	166b : 2
Zijn er weer zoveel pelgrims gekomen	170 : 1
David kwam als kleinste	171 : 2
Kom mee, zei David, allemaal	173 : 1
‘Hallo zeg’, zei Naäman, ‘kom ik daarvoor hier?	174 : 2
Daar komt een man uit Anatot	177 : 1, 4
Wie wil uit zijn hokje komen	178 : 1
Zo kwam Jona uit het donker	178 : 14
op vier manieren kwam het van de grond	183 : 1
Kwam er een wolf op ’t schaapje af	184 : 2
Zacheüs, kom vlug uit je boom	186 : 3
Kom, schenk uw woord als water uit	188 : refr.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden	200 : 1
Het zwerversleger komt tot staan	204 : 3
Kom uit je warme bed, roept Hij	205 : 2
Wees waakzaam, want Ik kom met spoed	205 : 2
en, kome wat er komen mag	207 : 4
Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen	213 : 2
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen	217 : 2
bij U komen mag	218 : 1
toef niet langer, kom o Here.	218 : 7
een achtste dag moet komen.	222 : 3
Wees een teken van de tijd die komt	223 : 3
Kom, stop met zorgen, je bent toch nooit klaar	223 : 4
Heer, blijf bij ons, kom in ons huis	232
doe ons dan tot U komen	246b : 6
Ik vrees niet wat nog komen zal	250 : 7
Ik weet dat ook de dag die komt	250 : 9
Kom, nacht, en troost ons zacht	253 : 3

Kom, God, genees ons hart	253 : 3
Kom, leg uw hand op ons	253 : 3
de nacht zal spoedig komen	258 : 1
nu de avond is gekomen	261 : 1
Wees Gij mijn toevlucht de komende nacht	263 : 1
Kom tot ons/als de morgen./Ga over ons op/als het licht.	266 : 5
o lieve God, ik kom.	273 : 5
Wij komen hier ter ere van uw naam	274 : 1
kom met uw vrede, uw barmhartigheid	274 : 2
En van overal gekomen	283 : 3
komt de Rode Zee ter sprake	287 : 3
God, ik vraag U, kom in onze kring	288
Kom Jezus, kom, vul dit land met uw Vaders glorie	289 : refr.
Heer, ik kom in uw stralend schijnsel	289 : 2
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.	295 : refr.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome	295 : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden	295 : 3
en een ster riep de drie wijzen / toen Hij kwam	319 : 4
komen de woorden van God,/niet als een schot in het hart.	321 : 1
Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt	324 : 2
Dit woord komt tot ons op de wind.	326 : 2
die is, die was, die komen zal!	326 : 6
Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde.	327
Kom, Geest van God, maak onze harten open, dat Christus bij ons zijn woning vindt.	333
Geloofd zij God die kwam ter wereld, Maria's zoon	343 : 2
Wij werden nieuw geboren / toen de mens Jezus kwam,	346 : 4
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen.	347 : 1
en zegt ons: laat de kinderen tot Mij komen,/want hunner is het koninkrijk.	348 : 1
het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand.	348 : 2
kom met Mij naar de Jordaan,/daar ligt de weg naar het leven!	349
komen wij tot U, o bron van leven	355 : 1
zie wij komen bij u staan, wijs ons Gods beloften aan!	358 : 1
Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer,/houd Gij bij ons uw intocht, Heer;	360 : 1
kom Gij tot ons,/neem onze offeranden, waarmee wij dankbaar voor U staan.	364 : 1
de heersers van de aarde, / ook zij komen naar U.	366 : 2
mij riep en zelf U gaf voor mij – o Lam van God, ik kom.	377 : 1
Mijn maskers en mijn ijdelheid – o Lam van God, ik kom.	377 : 2
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom.	377 : 3
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij - Lam van God, ik kom.	377 : 4
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn – o Lam van God, ik kom.	377 : 5
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom.	377 : 6
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom.	377 : 7
dat wij met U leven. / Laat ter bruiloft komen,	379 : 3
wie hier tot U kwamen. Eeuwig amen.	379 : 6
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij	381 : 5
O alle gij dorstigen, kom tot de stromen	382 : 1
Ja, zonder uw geld en uw goed moogt gij komen,	382 : 1
Kom allen tot mij en uw ziel zal herleven	382 2
Ja, Gij zijt de eerste / en de laatste, kom, o Here Jezus – kom!	383 : 5
De bruiloft is gekomen,/de tafel aangericht,	384 : 5
Wij mogen komen eten / en niemand wordt vergeten.	385 : 1
Hier durven wij te dromen / dat alles goed zal komen.	385 : 4

‘Hiertoe ben Ik gekomen, / doe dit tot mijn gedachtenis.’	391 : 3
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis,	392 : 2
De tafel voor de dienst gereed;/kom en eet.	394 : 2
en ons de weg gebaand om tot Gods rijk te komen.	412 : 4
Voor al wie kwamen onder dit dak:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 3
Kom tot ons, de wereld wacht,/Heiland, kom in onze nacht,	433 : 1
Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord,	434 : 1
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee.	435 : 4
Kom tot ons, scheur de hemelen, Heer,/daal, Heiland, uit uw hemel neer.	437 : 1
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland.	437 : 6
God lof! Nu is gekomen / Gods aangename tijd:	438 : 1
Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen	439 : 2
Hem ons hosanna zingen./Hij komt, Hij komt met macht.	440 : 1
maar toen bent U gekomen/ en wist ik mij bemind.	441 : 3
Houd moed, want Hij zal komen,/Hij is met u begaan.	441 : 6
Hij komt, Hij komt met liefde / wil zo graag bij u zijn!	441 : 7
want Hij komt u genezen / met zijn genegenheid.	441 : 8
Hij komt, Hij komt, uw koning,/en wie hem ook weerstaan,	441 : 9
Kom haastig, licht der wereld, en leid ons allemaal	441 : 10
Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed!	442 : 1
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel.	443 : 1
Hij komt de volken troosten,/die eeuwig heersen zal.	444 : 1, 5
is als een kind gekomen / en heeft der wereld schuld	445 : 2
Hij komt ons toch te stade / ook in het strengst gericht.	445 : 4
Kom, die van hopen moede zijt,/die arm zijt van verlangen!	446 : 4
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en ’t heil, dat eeuwig u verblijdt,	446 : 4
Kom Heer, op wie de wereld wacht,/wij wachten op geen ander.	446 : 5
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht	446 : 5
Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid	448 : 3
In de duisternis verwachten / wij het licht dat komen zal,	449 : 1
op de wereldwijde vrede,/als Hij werkelijk komen zal,	449 : 4
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan.	451 : 5
Maak de tafel klaar / want de bruidegom komt spoedig	453 : 5
Kwam van Godswege / een man in ons bestaan,	456a : 1
Doper, wat moeten / wij doen totdat Hij komt?	456a : 5
Sta te gebeuren,/kom, woord, in onze nacht.	456a : 7
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter.	457
De vorst der vorsten is een knecht,/de volken komen tot hun recht,	459 : 7
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij.	460 : refr.
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster.	460 : 1
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit.	460 : 4
ontsteken onze lampen / totdat Hij komt!	461 : 1
Het houdt de nacht gevangen / totdat Hij komt!	461 : 2
zal niet meer kunnen doven / totdat Hij komt!	461 : 3
Vol vrede is de morgen / wanneer Hij komt!	461 : 4
zal de zoon des mensen komen / die de boom des levens is.	462 : 5
zal een kind ons komen redden / dat het licht der wereld is.	462 : 6
ons verlangend roepen / dat Gij spoedig komt.	463 : 7
Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier,	464 : 2
Het eerste woord dat uit de mond / van priester Zacharias komt,	464 : 7
hopen, Christus komt, het ware licht.	465
O kom. o kom, Emmanuël!/Verblijd uw volk, uw Israël!	466 : 1 – 7

O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit!	466 : 2
Ja kom, Gij wortel Isaï,/verlos ons van de tirannie,	466 : 3
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom!	466 : 6
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in ’t midden van de dood.	473 : 3
Voor ik als kind ter wereld kwam,/zijt Gij voor mij geboren	475 : 2
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer.	476 : 1
Komt allen tezamen, jubelend van vreugde, komt nu, o komt nu naar Betlehem!	477 : 1
Komt laten wij aanbidden (3 x) die koning!	477 : refr.
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint,	478 : 1
Kom in mijn hart en woon er,/het is geen vreemde plek,	480 : 4
Kom, wikkel U, Heer Jezus,/in diepten van mijn ziel.	480 : 4
Zeg eens, herder, waar kom jij vandaan?	485 : 1
’t Was er koud en donker, tocht kwam door het dak	485 : 2
Vrede was het overal,/wilde dieren kwamen	486 : 2
want het aardse paradijs / is vannacht gekomen.	486 : 3
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dit licht dat zoveel luister schiep.	488 : 4
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan,	489 : 1
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
zo komt de koning van de vrede, / voorgoed gekomen in zijn uur.	489 : 3
Vanwaar zijt Gij gekomen,/wij wisten niets van U.	494 : 1
van Hem die na ons komen zou en voor ons is geweest.	495 : 4
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt.	498 : 3
Zoals Gij kwam om ons / met vrede te ontmoeten,	500 : 3
Uit uw verborgenheid / ons zo te na gekomen,	500 : 4
voed ons dan met de hoop / dat Gij voorgoed zult komen.	500 : 4
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer	501 : 3
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht.	502 : refr.
In de nacht gekomen / kind van hogerhand	505 : 1
kom in onze dagen, / kom in onze nacht,	505 : 1, 2, 3
In de nacht gekomen / kind dat met geduld	505 : 2
kom met uw gestage, / milde overmacht.	505 : 2
In de nacht gekomen / onmiskenbaar kind,	505 : 3
kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind,	505 : 3
laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht.	505 : 3
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x)	509 : 1
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x).	509 : 2
verwachten wij getroost wat komen mag.	511 : 7
God heeft het eerste woord./Voor wij ter wereld kwamen,	513 : 2
God staat aan het begin / en Hij komt aan het einde.	513 : 4
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
komt ons als woord ter ore,/ verschijnt in onze tijd,	517 : 1
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet!	517 : 3
de luister van mijn leven./Kom tot mij, zoon van David, kom,	518 : 1
mijn sterke held, mijn Vader./ Uw Zoon komt tot mij, kiest mij uit,	518 : 5
Amen,/ amen,/ kom mij troosten / allerschoonste,/ mijn begeren,	518 : 7
Hij komt niet uit de grote stad./Hij wordt niet in de koningsburcht geboren,	521 : 1
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad.	521 : 1
Als wijzen wil je niet zomaar verdwijnen. / Ze komen er.	521 : 3
Toen Jezus bij het water kwam,/waar Hem Johannes wachtte,	522 : 1
Hier komt het beste het laatste.	525 : 4
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld,	526 : 2
omdat Hij, in zijn uur gekomen,/de aarde aan zijn zijde vond!	526 : 3

Uit uw hemel zonder grenzen / komt Gij tastend aan het licht,	527 : 1
Als een kind zijt Gij gekomen,/als een schaduw die verblindt	527 : 2
Omdat Hij niet ver wou zijn / is de Heer gekomen.	528 : 1
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht?	529 : 5
Jezus die langs de straten kwam / en tollenaars terzijde nam:	531 : 2
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 1
Er komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 6
Gezegend die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoge!	535g
is komen uit het water / en staan in de woestijn,	238 : 2
Elia heeft gelopen / tot hij bij Horeb kwam,	540 : 5
die uit de bodem komen / en 't licht zien ongedoofd.	544 : 4
Het licht van alle stralen / komt uit zijn aangezicht,	544 : 5
Uit de hemel komt een stem / die het visioen komt schragen:	545 : 4
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos.	546 : 1
want deze tijden zijn u toegemeten,/ maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed.	546 : 5
Al word ik onverhoeds gewond,/ al komen zij om mij te schenden,	548 : 3
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden.	548 : 4
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt.	552 : 2
Kinderen zwaaien takken, zingen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 1
als een generaal ten strijde?'/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 2
rustig op zijn ezel rijden: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 3
Zullen wij de kinderen volgen:/ 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 4
Kom, wij leggen mantels neer / als een loper voor de Heer:	554 : 1
Hosanna, hosanna, gezegend is Hij / die komt in de naam van de Heer	554 : refr.
teken van wat komen zou,/ Kyrie eleison	558 : 3
Maar wie komt in mijn uur / en zalft met liefde mij?	563 : 4
Hij komt tot ons als lotgenoot,/ Hij deelt zich aan ons uit als brood,	565 : 4
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan,	569 : 1
Heer van mijn hart, U bent gekomen / de nacht door naar uw grote dag,	569 : 4
zij kwamen naar Getsemane, maar lieten Hem alleen.	570 : 2
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed.	572 : 3
en het was haar in haar lijden / of een zwaard haar kwam doorsnijden	573 : 2
Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen,	573 : 5
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan,	574 : 2
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht?	584 : 1
Hoe wonderlijk,/ uitzonderlijk / een sabbat is gekomen:	590 : 5
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten.	596 : 2
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven.	596 : 3
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 3
Kom ons bevrijden,/ Zoon van God.	596 : 3, 5
het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht.	599 : 1
De aarde die in 't donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag.	599 : 2
licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand!	600 : 5
En na de vloed komt Gij./ Uw boog staat in de wolken.	603 : 4
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val.	606 : 1
dorstigen komen en drinken.	608 : 1
Kom dan en spreek / uw woord en breek / zo onze graven open.	610 : 4
Wij komen als geroepen / en aan het licht gebracht.	612 : 1
Wij komen als geroepen,/ getekend met een naam.	612 : 1
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij,	617 : 4
'Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – 't graf behield Hem niet.'	617 : 11

In zijn geliefde Zoon is God / als mens tot ons gekomen, 618 : 3
Kom, zie waar Hij gelegen heeft./ Halleluja (3 x(619 : 4
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3
Hij leeft! Hij komt tot u en mij: Hij raakt ons aan! 626 : 8
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt 628 : 2
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover, 629 : 1
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre 629 : 2
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde, 629 : 7
komen wij oog in oog te staan,/ niet langer dood-alleen. 633 : 3
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen, 636 : 2
Christus aan het licht gekomen / heeft de zijnen meegenomen. 639 : 2
De donkere weg die Hij betrad / komt uit het hemelrijk, 642 : 5
Godlof, de Geest des Heren komt / en heeft het graf ontsloten. 643 : 6
Hij komt door dichte deuren,/ Hij spreekt zijn vredegroet. 644 : 2
dat zijn liefde slaat,/ Hij kwam ons te baat, / Hij zal ons bevrijden! 645 : 4
die voor u ter aarde kwam,/ die voor u is opgevaren! 651 : 7
O Gij die als een bron ontspringt / in elk die tot U komt en drinkt. 653 : 3
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest. 657 : 4
Zoals Hij ging, zal Hij tot u komen,/ Halleluja! 660
Heer, komt in deze tijd / uw heerschappij,/ het einde van de strijd 662 : 1
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg? 664 : 2
Overal wordt U gebeden / om het Rijk dat komen gaat. 664 : 3
Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht. 669 : 1
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer, 669 : 2
kom wees in de harten licht. 669 : 2
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild. 669 : 3
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor ’t hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
Kom Schepper God, o heilige Geest,/ daal in de mensenharten neer, 670 : 1
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen 672 : 1
Gij liefdevuur van God,/ kom ons geheel doordringen 672 : 4
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren. 673 : 3
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht. 680 : 1
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord; 680 : 4
Uit het wachten komt de vonk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
uit het ruisen komt de rust / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
uit de stilte komt het lied / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
In het branden is het vuur / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
In verlies is het geschenk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
in het breken het bestaan / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2
Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar? 686 : 2
kom Schepper Geest, voltooi / wat Gij begonnen zijt. 686 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind, / kom dan, waai door onze harten, /reinig ons 688 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons. 688 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons. 688 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons. 688 : 4
Kom Geest van God, daal in ons neer. 692 : refr.
die komt en gaat en ons vervult./ Kom Geest van God, waai alles schoon. 692 : 1
dat loutert, reinigt en herschept./ Kom, Geest van God en vuur ons aan. 692 : 2
wanneer zij zilver in ons daalt./ Kom Geest van God, zo vederlicht. 692 : 3

in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad.	692 : 4
een sterrenmantel in de nacht./ Kom Geest van God, wees om ons heen.	692 : 5
tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan.	692 : 6
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk.	692 : 7
Als geroepen kom ik:/ mijn tijd is in uw hand	695 : 3
Kom en doorstraal mijn dagen, / Geest van God uitgegaan,	695 : 4
Kom Schepper, Geest Jij,/die de dag verlicht	697 : voorz.
Kom Schepper, Geest Jij,/ die de nacht doorbreekt,	697 : 2
Kom Schepper, Geest Jij,/die mensen aanraakt	697 : 3
Kom Schepper, Geest Jij,/ die ons roept te gaan	697 : 4
Kom Schepper, Geest Jij,/die wonden heelt,	697 : 5
kom in ons bestaan./ Wij loven je om / de wind die waait,	697 : 5
met Gods rijk voor ogen./ Kom, vervul ons, Geest, dit uur.	702 : 3
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid	711b
komt Hij, de Heer, te stade,/ de minsten allermeest.	713 : 2
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja	713 5
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het,	714 : 7
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht!	721 : 2
Komende uit de verdrukking / en de kleren wit als sneeuw	726 : 3
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld	727 : 9
zonder te weten waar hij kwam, om ’t land van God te zoeken.	728 : 2
Kom, zingen wij tesaam / met alle heiligen	728 : refr.
en vergeet niet, dat ze kwamen / langs de straten van de pijn,	730 : 1
maar ’t licht komt van de troon vandaan / waar de Messias is.	737 : 3
van alle kanten komen zij / de lange lanen door,	737 : 20
Kom zing het lied van Eva,/de bron vol levenskracht,	738 : 1
Kom zing het lied van Sifra / en Pua die ’t bevel	738 : 2
Kom zing het lied van Tamar / die opkomt voor haar recht	738 : 3
Kom zing het lied van Anna / die uitziet naar het kind	738 : 4
uw vrucht! O waaraan dank ik het,/ dat komt mijns Heren moeder!’	739 : 2
‘De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld	739 : 3
Haar nicht Maria komt te hulp,/ met haar in heil eendrachtig;	741 : 1
Johannes wijst op wie daar komt,/ het Lam van God, je redder,	741 : 2
dat ’t rijk van God zou komen: goedheiligman!	744 : 5
Eens komt de grote zomer / waarin zich ’t hart verblijdt,	747 : 1
God zal op aarde komen / met groene eeuwigheid.	747 : 1
Kom rechter in uw majesteit / in uw genade, kom, bevrijd	748 : 5
Kom Heiland, ’s aardrijks kroon,/ Heer Jezus, ’s Vaders Zoon!/ Zing Hosanna	749 : 2
Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan ’t avondmaal.	749 : 2
Wie komen daar? Een Koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij.	750 : 5
dat als de Heer komt om zijn recht / hij voor Hem kan bestaan?	751 : 3
Wij bidden, Heer, sta op / en kom in heerlijkheid!	756 : 6
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn.	768 : 2
Jezus Christus, gisteren, heden,/ komt voor eens en komt voorgoed!	769 : 6
Dan komt, zonder stokken of zwaarden,/ men tot u ‘Het ga u wel!’	770 : 1
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal,	771 : 1
Dan komt er een wereld van wijsheid en recht,	772 : 4
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij.	773 : voorz.
Wie wil mag komen, zegt Gij, komen drinken./ Ik zal er zijn.	774
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan,	779 : 5
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood,	779 : 7
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen	784

en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot. 787 : 3
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
Kom, God, en schrijf uw eigen naam / als licht over ons uit! 792 : 1
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken, 797 : 4
Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot. 798 : 3
Kom kinderen niet dralen,/ want de avond is nabij! 799 : 1
Kom, vatten wij dan moed / naar de eeuwigheid te streven, 799 : 1
Kom en vertrouw op Hem / die u is voorgetogen 799 : 2
Kom laat ons voortgaan kinderen!/ De Vader staat ons bij. 799 : 5
De wereld is te klein!/Kom, ga met Jezus mede 799 : 6
Het is niet meer te tellen,/ dat volk dat na hem kwam, 803 : 4
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4
smeek dat nu het eind zal komen,/ smeek de dood, dat hij zal komen. 812 : 2
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond. 817 : 4`
Wat komen zal is nog verborgen,/ God weet, wat ons te wachten staat: 818 : 1
Vrede voor dit huis,/ wanneer de nacht zal komen 819 : 5
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1
Ja, wij zijn allen kinderen der belofte,/ kinderen van de dag die komen zal, 827 : 4
of het zal komen / dat grote geluk. 830 : 1
Eindeloos turen / naar komend licht. 830 : 3
Zo ongelegen komt zijn woord,/ een fluistering die ongehoord 831 : 4
Wij danken U, o liefde groot,/ dat Christus is gekomen. 838 : 4
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in. 839 : 2
Lieve Heer, Gij zegt ‘kom’ en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld 840 : 1
van de Heer die mijn dagen en nachten telt / en de Heer zegt ‘kom’ en ik kom. 840 : 1
Want o Heer, ik zeg ‘kom’ en Gij komt,/ik zeg ‘kom’ en Gij komt en uw bloed wordt wijn840 : 3
toekomst die gekomen is / woord dat vol van stilte is. 845 : 1
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort. 846 : 1
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden. 847 : 2
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan. 856 : 1
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1
wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed. 871 : 3
Kom, verheug je en wees vrolijk,/stad van God, Jeruzalem. 879 : refr.
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd. 890 : 1
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
weten wij dat Gij komen zult,/ en wij omwinden het gelaat. 892 : 4
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt. 901 : 1
en wat er ook mag komen,/ Hij spreekt en maakt mij stil. 902 : 3
Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven. 906 : 8
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig. 907 : 1
Ik heb U lief, - o kom dan, kom,/ Christus mijn bruidegom! 908 : 2
Eenmaal zie ik al uw luister,/ als ik in uw hemel kom! 913 : 2
Werd Gij een verre glimp?/ Heer, zijt Gij onze Heer,/ kom van de kim! 917 : 4
Kom met uw scheppingswoord / in onze ziel! 917 : 5
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
Je hoeft niet bang te zijn / als oorlog komt of pijn. 935 : 2

‘kom zoals je bent,/ met je treurend hart, mijn kind, 936 : 1
want door uw bloed, uw levenskracht / komen wij vrij voor God te staan. 939 : 2
Totdat U komt, mij roept voorgoed,/ bent U het doel van mijn bestaan. 939 : 3
heb ik mij in mijn woord vermomd./ Nu wacht ik tot Gij zelve komt 944 : 3
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1
kom, Christus, kom en wis mijn tranen,/ als ik mij aan U overgeef. 947 : 2
die is, die komen zal ten laatste,/ ten eeuwigste. Kom niet te laat! 948 : 3
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?/ Kom dan, wij zijn ten einde raad. 948 : 3
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Komt straks de onverbiddelijke dood, 949 : 3
Dat ik kom in U, in vrede./ Dat ik door het vuur gegaan 950 : 2
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
lag je daar tot iemand kwam,/ die jou meegenomen, 957 : 1
en kwam tot ons, een mens als wij,/ maar zonder zonde, waarlijk vrij,- 966 : 2
Gods hoede zal ons leiden,/ de volle vrede komt! 968 : 4
Wees ons nabij en maak ons vrij / in dit uw heiligdom. / Kom, Here Jezus, kom! 971 : 3
Ons manna komt van boven,/ ons dagelijkse brood. 979 : 12
Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd, 991 : 5
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 : 3
Kom, geef dat onze handen hen genezen die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen? 1000 : refr.
Wij zagen God verloren staan,/ zouden zijn kinderen komen? 1000 : 5
Komt er, God, een nieuwe morgen / als een teken van uw trouw, 1003 : refr.
worden wij bevrijd van zorgen?/ God, kom gauw. 1003 : refr.
in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn. 1006
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart. 1008 : 3
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in ’t onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U 1012 : 5
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert: 1016 : 1

voor de dag Komen
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag,/ ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1

te hulp Komen
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8

op kracht Komen
Bij de bron van leven / komen zij op kracht. 777 : 5
Jij, als ik kom of wegga / en als ik hier blijf, jij. 857 : 3

Kommer
en als hun ’t lot bejegent / met kommer en geweld, 107 : 18
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11

de vragen en de angsten,/ de kommer en de koorts. 538 : 3

Komst
geef, dat wij bij uw komst onstraffelijk wezen mogen: 412 : 6
Verwacht de komst des Heren,/o mens, bereid u voor: 439 : 1
uit goedheid en erbarmen / zelf voor uw komst bereid. 439 : 4
Vervul, o Heiland, het verlangen,/waarmee mijn hart uw komst verbeidt! 442 : 2
De dageraad breekt aan,/uw komst is niet te keren, 452 : 3

Uw komst zal ons bevrijden,/voorbij zijn ach en wee. 471 : 2
uw stem in onze oren,/uw komst in ons bestaan. 494 : 3
Gezegend die zijn komst begroet / en knielen wil voor Hem! 506 : 1
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
zijn komst wordt door geen macht vertraagd;/ Hij heeft het zelf beloofd. 651 : 2
zo zal de komst zijn van Gods Zoon,/ Hem die de zoon des mensen is, 761 : 2
Heilige God, geprezen zij / uw komst door alles heen, 870 : 1
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1

Koning
'Ik wijdde mijn gezalfde tot een koning / op Sions berg, de berg der heiligheid.' 002 : 2
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
En Gij, die aller koning zijt,/ troon boven hen in heerlijkheid. 007 : 3
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert. 010 : 6
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6
O Heer, de koning is verheugd!/ Hij wil uw almacht prijzen, 021 : 1
Al wat de koning had begeerd / van U, o God, was leven; 021 : 3
en voor de koning die het al regeert / zich neer zal buigen. 022 : 12
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
Hij die zetelt op de vloed,/ koning zal Hij zijn voorgoed. 029 : 6
Geprezen zij de Heer, mijn koning./ Hij die zijn knecht ontmoet 031 : 17
Ja, Heer, Gij zult mijn koning wezen./ Bij U hoeft Jakob niet te vrezen. 044 3
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
de toekomst in de stroom van 's konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd. 061 : 4
In God wiens waarheid triomfeert / zal Israëls koning zich verheugen. 063 : 4
Uw feeststoet zal men zien, o Heer,/ mijn koning in uw wederkeer, 068 : 8
Jeruzalem het midden;/ koningen overal vandaan 068 : 11
Geef, Heer, de koning uwe rechten / en uw gerechtigheid 072 : 1
aan 's konings zoon, om uwe knechten / te richten met beleid. 072 : 1
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet. 072 : 3
Leve de koning in ons midden,/ geef hem Arabisch goud. 072 : 5
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
Gij dan die in de hofstoet gaat / van Hem, die koningen verslaat, 076 : 7
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden, 078 :25
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4
Mij is een schuilplaats toebereid / in het paleis van U, mijn koning. 084 : 2
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven. 089 : 8
de koning die Gij zelf gezalfd hebt naar uw raad, 089 : 14
Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
Het spoor is uitgewist van uw gezalfde koning. 089 : 18
hij overnacht in veiligheid / bij een almachtig koning. 091 : 1
gij hebt tot schild en tegenweer / de allerhoogste koning. 091 : 5
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1
Koning is onze God,/ zijn kleed is majesteit,/ kracht heeft Hij aangetrokken. 093a : 1

Hem, die ons heil gegrondvest heeft./ Vier Hem, de koning der getijden.	095 : 1
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht	096a : 3
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij!	096a : 4
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet	096b : 3
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde	097 : 1
van uwe rechtsgedingen./ O Koning van ’t heelal,/ die eeuwig heersen zal,	097 : 4
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem	099 : 1
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.	099 : 3
Gij, de koning der getijden,/ legt ze achteloos ter zijde.	102 : 12
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven.	103 : 8
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld,	103c : 1
Loof de koning, loof de koning,/ tot gij Hem ontmoeten zult.	103c : 1
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog!	103c : 5
Egyptes koning, die bespeurde / dat al wat Jozef zei gebeurde,	105 : 7
Egyptes koning zag ontsteld / zijn eerstelingen neergeveld.	105 : 13
Gezegend zij de grote koning / die tot ons komt in ’s Heren naam.	118 : 9
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren	119 : 18
Geen vrede kwam de koning toe,/ geen woning ter verlustiging,	132 : 2
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag!	132:4
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood.	136 : 9
die boven ons als koning troont.	143 : 1
Gelukkig ’t volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft!	144 : 6
O Heer, mijn God, Gij koning van ’t heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al.	145 : 1
Eeuwig koning is de Heer!/ Sion, zing uw God ter eer!	146 : 5
Jeruzalem, gewijde woning,/ prijs Sion, prijs de Heer uw koning.	147 : 5
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont,	148 : 5
Trek, Sion, in een blijde stoet / uw Koning tegemoet.	149 : 1
Loof God, loof Hem overal./ Loof de Koning van ’t heelal	150 : 1
Ik zing voor de Heer , Hij is koning voorgoed	151 : 5
de koning van zijn rijk	160a : 1
zijn koningen van volkeren geboren	164 : 3
en droomt al dat hij koning was	166a : 1
Maar nee, een koning wordt hij niet	166a : 2
De koning droomt van hongersnood	166a : 3
als Juda, die wordt koning.	166a : 9
Een koning wordt een lotgenoot	166a : 10
Als de koning toch eens wist	167 : 6
De koning van Eypteland	169 : 1
hij mocht koning worden, koning in Gods naam	171 : 2
want later krijgt een koning spijt	172 : 8
De koning, die het meest geniet	173 : 3
Geen koning, maar een zot!	173 : 4
Maar de koning wuifde vrolijk met zijn rechterhand	173 : 4
de standaard van uw koning	176 : 6
wees onze koning, onze held	206 : 5
Gezegend zijt Gij, eeuwige God, koning van hemel en aarde	229 1,2
Met koning David zingen wij	279 : 1
Eer aan de koning der volken	299j : 3
Die Heer is onze koning.	302 : 2
Herder David werd een koning / en hij zong uw lof	319 : 3
De koning nu der eeuwen,/eeuwig de Heer,	361 : 7

Als koning opgetreden / en heerser van ’t heelal,	384 : 1
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad.	435 : 3
Gezegend ’t hart, dat openstaat / en Hem als koning binnenlaat.	435 : 3
De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt.	435 : 4
de koning onzer dromen,/de Heer der heerlijkheid	438 : 1
Ga, stillen in den lande / uw koning tegemoet,	440 : 1
Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al.	440 : 2
Hij komt, Hij komt, uw koning,/en wie hem ook weerstaan,	441 : 9
Zult Gij, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht,	446 : 1
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht	446 : 5
Er is een zoon voor ons gegeven,/de Zoon van God die koning is,	448 : 5
het kind van God zal koning zijn,/nooit zal de troon van David vallen.	448 : 8
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk.	454 : 5
Een koning bij de gratie Gods,/het onrecht breekt hij en de trots	459 : 2
Wij wachten op de koning / die ons de vrede brengt,	461 : 1
Wij wachten op de koning; / zijn ster is al gezien.	461 : 4
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom!	466 : 6
Geef de koning van uw leven / wat de koningen Hem geven,	468 : 2
Aan de koning uitverkoren,uit een maagd voor ons geboren	468 : 4
’t ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van ’t heelal.’	469 : 5
allen die de Heer geloven,/prijs uw koning hemelhoog!	472 : 1
Komt laten wij aanbidden (3 x) die koning!	477 : refr.
Godlof, een kind is ons geboren, een held zal onze koning zijn,	482 : 3
Eer zij God die onze Vader / en die onze koning is.	487 : 2
zo komt de koning van de vrede, / voorgoed gekomen in zijn uur.	489 : 3
Koning zijt Gij op de dag van uw geboorte.	490 : 1 vz.
Koning van de vrede.	491
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind	495 : 3
De koningen van ver / verlieten hun paleizen	497 : 4
Koning Jezus, gloria, / Zoon van God, halleluja.	498 : 1-5
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt.	498 : 3
wij gaan uw koning tegemoet, / o stad Jeruzalem!	506 : 1
Wij loven U, koning en Heer,/koning en Heer,/Wij loven U, koning en Heer!	506 : refr.
Al gaat de vijand in het rond,/de koning van het kwaad,	506 : 3
die koning in Jeruzalem / voor eeuwig wezen zal!	506 : 4
Mijn herder en mijn held, mijn vriend,/mijn koning en profeet,	512 : 3
De koningen uit het Oostenland / het Oostenland,	515 : 3
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer.	516 : 1
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster,	516 : 2
mijn koning en mijn bruidegom,/mijn hart wil ik U geven.	518 : 1
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort,	518 : 2
die de koning is der ere.	518 : 6
‘O koning, wil ons horen,/ er is een prins geboren,	520 : 3
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein.	520 : 6
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht,	526 : 1
Juich voor de koning van de volken / buig voor zijn opperheerschappij,	526 : 4
daar zal melk en honing zijn,/de Heer zal onze koning zijn./Veertig jaren lopen…	541
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos.	546 : 1
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
Welkom, welkom, koning Jezus,/ vredelievend op een ezel.	554 : 1
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen.	554 : 2
Ongewenst is koning Jezus,/ door de mensen afgewezen.	554 : 3

Welkom, welkom, koning Jezus,/ laat uw vrede ons genezen.	554 : 4
Dans en zing:/ hosanna voor de koning;/ dans en zing:/ hosanna voor de Heer!	555 :refr.
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef	556 : 2
vreemde koning van de Joden / die ten spot verheven zijt,	557 : 1
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis	572 : 1
Koning tot een spot getekend / met een riet en doornenkroon,	575 : 5
Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze?	587 : 3
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning,	595 : 1
Hij is de Heer en koning,/ die eeuwig bij ons is.	644 : 5
Ten hemel opgevaren is,/halleluja,/Christus, die Heer en koning is,/halleluja.	661 : 1
de macht aanvaarden / en onze koning zijn. Halleluja!	675 : 2
eer zij Hem die ons gekroond heeft, koningen in heerlijkheid.	705 : 2
Halleluja, halleluja,/ loof de koning, heel zijn kerk!	705 : 3
den koning van Hispanje / heb ik altijd geëerd.	708 : 1
Blaas de trompetten,/ juich voor uw koning.	711d
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in ’t zoete licht	725 : 2
koning, heilige, apostel,/ martelaar, evangelist,	726 : 2
Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld	727 : 9
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning.	746 : 1
Wat hun door de koning des lichts is gegeven,	752 : 1
De koning zal onder de leliën weiden,	752 : 2
de koning zal de koningin beminnen / die Hem is toegewijd.	766 : 2
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof	766 : 3
een koning als een korenaar / staat op in majesteit.	767 : 7
van David, koning David,/ en van zijn grote zoon,	803 : 5
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden,	823 : 5
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren!	837 : 4
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid.	839 : 3
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht.	846 : 4
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal,	866 : 1
Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere.	868 : 1
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft.	871 : 4
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden.	879 : 1
God de koning is in je midden./ Hij bevrijdt zijn volk.	879 : 3
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd.	890 : 1
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen.	906 : 4
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt.	912 : 3
met schitterende kronen,/ als koningen gekleed,	979 : 4
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan,	1002 : 3
Rechter in het licht verheven,/ koning in uw majesteit,	1008 : 1
op aarde koning zijn!/ Laat ons het land betreden,	1009 : 3
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan	1012 : 2

Koningin

en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide…	045 : 4
Zij brengt het zelfs tot koningin	172 : 12
De koningin keek uit het raam	173 : 4
De koningin van Israël	173 : 5
de koning zal de koningin beminnen / die Hem is toegewijd.	766 : 2

Koningsburcht

Hij komt niet uit de grote stad./Hij wordt niet in de koningsburcht geboren, 521 : 1

Koningschap
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap 's Heren koningschap. 047 : 1
Zijn koningschap zij ons een teken / dat naar Gods toekomst wijst. 072 : 6
Zij roemen in uw koningschap, o Heer,/zij stellen in uw heerlijkheid hun eer. 145 : 4

Koningsjas
Hij wandelt in zijn koningsjas 166a : 1

Koningskind
Er is vannacht een koningskind / geboren in een stal; 507 : 2
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7

Koningskleed
Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis, 578 : 4

Koningskroon
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!'
/132 : 10

Koningsmacht
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11

wil door uw koningsmacht uw erfdeel trouw bewaren, 412 : 5
Hij wil zijn koningsmacht / en majesteit verhullen, 438 : 2

Koningspurper
Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht, 572 : 5

Koningsstad
Jeruzalem, de koningsstad/ heeft Hij zo vurig liefgehad: 533 : 5

Koningsstaf
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid. 045 : 3

Koningsster
vertrouwend op een koningsster,/ zij wisten niet hoe ver. 520 : 1

Koningszoon
'Een koningszoon bij mij in huis?/U bent beslist abuis.' 520 : 4
hier is gewoon / geen koningszoon. 521 : 2

Koninklijk
De aarde en haar volheid zijn / des Heren koninklijk domein, 024 : 1
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7
Gij mogendheden, zing een lied,/ zing Hem die koninklijk gebiedt, 068 : 12
en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Hij is met koninklijk erbarmen / hun eenzaamheid nabij. 072 : 4
de koninklijke held, uit al het volk verheven, 089 : 9
Zijn koninklijk geslacht leeft voort en zal regeren. 089 : 13

in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk.	440 : 3
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw koninklijke tooi,	469 : 11
de koninklijke geur / van pure mirre kent.	563 : 4
Wie komen daar? Een koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij.	750 : 5
Laat komen, Heer, uw rijk,/ uw koninklijke dag,	756 : 1
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de koninklijke tijd,	766 : 2
Gij hebt de bloesems op de velden / met koninklijke pracht bekleed.	978 : 3

Koninkrijk

dat Hem de heerlijkheid, dat Hem de kracht is,/ het koninkrijk!	022 : 12
Zo zal zijn koninkrijk beginnen./ De rechter rijdt de wereld binnen.	096 : 7
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid.	098 : 4
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren.	103 : 9
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan.	136 : 4
Zo'n heel klein zaadje is Gods Koninkrijk	181 : 6
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome	295 : 1
dorstig en hard deze grond -/zo is het koninkrijk Gods	321 : 2
en zegt ons: laat de kinderen tot Mij komen,/want hunner is het koninkrijk.	348 : 1
met het brood van gerechtigheid,/met de wijn van zijn koninkrijk.	386 : 3
zal van Sion uit blijde weerklinken/het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods.	447 : 2
Hij brengt het leven op aarde / terecht in zijn koninkrijk	454 : 5
en mensen zicht geeft op het grote koninkrijk	455 : 6
uw koninkrijk / uw licht	493 : vz.
Maar Hij heeft alle volken / zijn koninkrijk beloofd.	666 : 2
Gelukkig die arm van geest zijn,/ want aan hen behoort het koninkrijk der hemelen.	734 : 3
want hun behoort het koninkrijk van de hemelen.	734 : 10
met niets te vergelijken / dat schone koninkrijk.	747 : 2
Het koninkrijk is voor een kind dat zorgeloos speelt	782 : 1
die heet de Here Jezus welkom in zijn koninkrijk;	782 : 1, 2, 3
op 's Heren koninkrijk richt.'	846 : 4
Kroon de menselijke dromen / met uw koninkrijk op aard.	1008 : 3

Kooi

en afdwaal' van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi.	023a : 1
Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal?	050 : 5
Hij brengt het naar de kooi terug	184 : 4

Koop

Runderen, schapen en duiven te koop!	187 : 1

Koor

daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor.	045 : 6
Al gaat een mens brooddronken 't leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor	049 : 6
Uw macht bezingen, Heer, de engelen in koor.	089 : 3
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor.	139a : 3
En gij, engelen, in koor	154b : 1
voeg u in het grote koor	154b : 8
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor	388 : 3
De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor	464 : 10

Voeg u, volken, in het koor, / dat weerklinkt de hemel door, 481 : 1
Juich, hemelen, één koor van engelen,/ Juich hemelen, om de grote koning, 595 : 1
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning, 595 : refr.
Juich, aarde, één koor van Gods gemeente,/ juich aarde, om de grote koning, 595 : refr.
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in 't zoete licht 725 : 2
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee 726 : 1
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt. 726 : 5
één koor van mens' en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen, 749 : 3
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor! 856 : 3

Koord
De dienst aan Hem is 't gouden koord / dat allen samen bindt. 969 : 2

Koormeester
David is daar met harp en al,/ koormeester van de stad, 737 : 15

Koorts
de vragen en de angsten,/ de kommer en de koorts. 538 : 3
De schaduw, de verblinding,/ de koorts, de open wond: 860 : 2
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Kop
Gij zijt het die door uw geduchte hand / des leviathans koppen hebt gespleten, 074 : 8
Wat ooit aan vijandschap de kop heeft opgestoken 089 : 4

een eind aan wachten: wereld op zijn kop! 223 : 4

Kopen
Gij kocht ons met uw bloed, blijf, Heiland, ons regeren, 412 : 5
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed 777: 2

Koper
Kopers en verkopers, aanbod en vraag 187 : 1

Koperen
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10

Koppig
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.' 032 : 4

hij wijst een nieuw bestaan,/ een koppig godsgeschenk. 741 : refr.

Koren
De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond. 065 : 6
Het veld zal blinken van het koren./ Men zal het als een woud 072 : 5
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12

Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot. 625 : 1
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land. 818 : 2

Korenaar
van de koe en korenaar
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren, 510 : 4
een koning als een korenaar / staat op in majesteit. 767 : 7

Korrel
Gij hebt de groeve toegedekt / waarin de korrel viel 767 : 5
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2

Kort
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2

te kort voor alle dromen 222 : 3
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur. 700 : 1

te Kort komen
Want God is al hun leven,/ zij komen niet te kort 979 : 11

Kortstondig
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5

Kostbaar
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen./ Hij draagt hen in zijn hart. 072 : 4
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,/ hij koopt hen vrij uit het slavenhuis. 072a : refr.

en uw kostbaar bloed doen vloeien,/dat wij daaruit zouden bloeien, 376 : 6
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem. 392 : 4
Hoe ’t schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last; 434 : 2
Hoe achtloos in ons midden wordt / het kostbaar mensenbloed gestort 561 : 2
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed. 572 : 3
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf; 578 : 1
Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd. 671 : 2
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed 673 : 3
die toch de hoop behoeden,/ dat kostbaar leven wint. 740 : 2
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2

Kostbaarder
kostbaarder dan zuiver goud / is het woord des Heren. 019a : 4

Kostbaarheid
Gij allerschoonste kostbaarheid 241 : 1

Kostelijk
Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing; 019 : 4
Even kostelijk als honing/, nee, nog meer. 019a : voorz.
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed 139 : 10

De Heer heeft zijn volk gevoed / met kostelijke tarwe; 372 : 1
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7

Kosten

want God die geeft uit liefde en dat kost dus niets 174 : 3

Kot
heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot, 478 :

Kou
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

Ja, ik zag een kindje, huilend van de kou 485 : 3
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen. 876 : 5

Koud
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27

maar het wordt koud in het paleis 173 : 5
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden 213 : 3
als de koude dood mij wenkt. 254 : 2
’t Was er koud en donker, tocht kwam door het dak 485 : 2
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn - 507 : 4
al wat ik doe, al wat ik wil,/ het is te zwak, te koud, 512 : 4
koud, één voor één, en ongeborgen,/licht overdek mij, vuur mij aan. 601 : 1
De Geest van God bezielt / wie koud zijn en versteend 686 : 1
Maak warm wat koud is,/ doe buigen wat star is./ Vuur ons aan en waai. 696 : 1
ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot. 740 : 4
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud. 1005 : 4

Koude
onze kille koude / met uw licht verwarmt! 463 : 6
In de koude van de winter / groeit de lente ondergronds, 982 : 1

Kraaien
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4

kraait de haan 163a : 2
daar kraait de wachter van de dag 204 : 2
De haan kraait en de hoop herleeft 204 : 6
Hartenwens geboren / ligt kraaiend in het stro, 471 : 1

Kracht
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.’ 002 : 3
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/’t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding, 020 : 5
Verhef u in uw kracht, o Heer,/ toon uw geducht vermogen 021 : 7
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 : 6
dat Hem de heerlijkheid, dat Hem de kracht is,/ het koninkrijk! 022 : 12
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht? 024 : 5

Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
Hij is een kracht voor al de zijnen!/ Hij zal hun tot een hulp verschijnen 028 : 5
Hoe zorgeloos had ik gedacht / dat ik, bevestigd door uw kracht, 030 : 3
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan. 032a : 1
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd. 033 : 8
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
In uw kracht stoten wij hem neer / die ons belaagt van alle kanten, 044 : 3
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
want God verstrooit de kracht van zijn vijanden. 053 : 4
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1
Gij hebt, o Heer, ons land gekloofd,/ Gij hebt het van zijn kracht beroofd. 060 : 1
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed,/ o Heer, ik wil U dank bewijzen. 063 : 2
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht. 067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
dit is uw woord, dit is uw wet;/ Gij geeft ons nieuwe krachten. 068 : 3
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13
dat des Allerhoogsten kracht / stand houdt tot het laatst geslacht? 077 : 3
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht. 078 : 1
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur. 078 : 15
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden. 079 : 5
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2
Welzalig die uit uw kracht leeft,/ die naar uw tempel zich begeeft, 084 : 3
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord, 084 : 4
weldra zal hij ten grave dalen’./ Ik ben een man wiens krachten falen. 088 : 2
Mijn hand is hem tot steun, mijn rechter arm zijn kracht. 089 : 10
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10
lichtvoetig, in des Heren kracht,/ zo gaat gij door de landen. 091 : 5
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort, 092 : 6
Koning is onze God,/ zijn kleed is majesteit,/ kracht heeft Hij aangetrokken. 093a : 1
Zijn kracht vervult de heilige hoven. 096 : 2
Geef aan de Heer, alle geslachten,/ geef aan de Here lof en krachten. 096 : 3
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
van geslachte tot geslacht./ Gij zult opstaan in uw kracht. 102 : 6
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht: 102 : 11
De Heer vernieuwt uw krachten / als van een adelaar, 103a : 1
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht. 103c : 3
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3
de Heer had tot mijn heil besloten,/ Hij redde mij, Hij schonk mij kracht. 118 : 4
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht. 118 : 5
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven. 119 : 34
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer 135 : 5
Ten dage dat ik riep hebt Gij/ gehoord naar mij en kracht gegeven. 138 : 2

Verward, o Heer, zijn mijn gedachten./ Ik ben aan ’t einde van mijn krachten	143 : 4
opdat men alom spreke van uw kracht,/ en roeme in uw overwinningsmacht.	145 : 2
Groot is de Here, groot in krachten,/ er is geen grens aan zijn gedachten.	147 : 2
Voor God is alle kracht van paarden / en macht van mensen zonder waarde.	147 : 4
De kracht, de heerlijkheid, de ere / zijn Hem, die eeuwig zal regeren.	147 : 7
om zijn wonderbare macht,/ om de heerlijkheid en kracht	150 : 1
met nieuwe kracht omgord	152 : 5
Bezing op aarde de kracht van Gods liefde	153 : 1,3
angstaanjagend in uw kracht	154b : 3
Gij, Heer, Gij zijt mijn kracht, mijn zekerheid;	156 : 4
Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed	157b : 6
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm	157e
Wek onze kracht, vuur onze hartstocht aan	197 : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden	200 : 1
weer ’t leven vindt, verstand en kracht	215 : 1
een nieuwe kracht door ’s Geestes doop	215 : 2
zon die wij zoeken, kracht die wij ontberen	217 : 1
kracht en levensbron	218 : 2 zijn
kracht is niet te zwak voor aardse nood.	223 : 2
Dan klinkt een lied, een stem vol kracht	236 : 4
en alle duistere krachten	244 : 2
als ons de zekerheid en kracht	259 : 1
we laten woorden / en gebaren / zonder kracht	264 : 2
maar blijven zal de kracht	280 : 7
Hier wordt uw woord van kracht,	282 : 2
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.	295 : refr.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.	295 : 3
kracht onderweg / dag in dag uit.	303 : 3
duurzame kracht die mensen wordt gegeven	304 : 3
stroom uw mensen vol kracht	306 : 3
die opstond tot het leven in zijn kracht	353 : 2
mag hij zijn krachten aan het Godsrijk geven.	353 : 4
en dat ons zwakke lichaam leeft / vanuit de kracht die Gij het geeft.	360 : 4
heerlijk, onzienlijk, enig / zij kracht en eer!	361 : 7
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn	380 : 3
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij.	380 : 4
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer.	381 : 6
Want U is de heerlijkheid & de kracht, door Jezus Messias	402a : allen
en vervul ons met de kracht / van uw Geest bij dag en nacht.	415
God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven,	418 : 1, 4
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt.	422 : 2
hoe u Hem zult ontvangen / met uw gebrek aan kracht?	441 : 7
Zult Gij, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht,	446 : 1
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht	446 : 5
Zoals bomen mensen tonen / dat er kracht tot groeien is	462 : 5
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!	503 : 4
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen	534 : 2
Gij die mij naar U hebt geschapen / en in wiens kracht ik mij ontwapen.	548 : 3
Gods kracht zal ons omringen,/ zijn liefde duurt altijd.	552 : 1

Daar sprak Hij met zijn Vader en / ontving Hij nieuwe kracht. 570 : 4
wordt als bruiloftswijn van kracht. 584 : 7
O Heer wees met uw kerk / en laat ons niet vergaan,/ maar zend uw kracht 591 : 1, 6
diep in de nacht,/ uw kracht om op te staan. 591 : 6
Want zij verspilt haar krachten / aan louter overmoed. 623 : 6
Troost en kracht in stervensnood / zal de Levende mij geven, 641 : 4
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen. 643 : 7
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam. 647 : 1
Zolang wij ademhalen / schept Gij in ons de kracht 657 : 1
Al is mijn stem gebroken,/ mijn adem zonder kracht, 657 : 2
zijn wij door uwe kracht / als kinderen nieuw geboren. 672 : 3
Deel van uw gaven uit,/ wees met uw kracht nabij. 672 : 3
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
ontvangen wij een kracht,/ de Geest die uitzicht biedt. 676 : 5
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op ’t Pinksterfeest 682 : 1
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / herschept en wekt op wat als dood is geweest. 682 : 2
zo voed jij me met jouw lichaam,/ vormt me door je zorg en kracht. 685 : 2
dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven. 687 : 3
In stilte werkt de Geest van God,/ stuwt voort met zachte krachten, 691 : 3
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht. 698
O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2
heerlijkheid en kracht en machten / legt uw schepping voor U neer. 705 : 4
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus’ vrijheid staan. 709 : 5
geduldig gedaan met verenigde kracht. 719 : 1
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht! 721 : 2
en hun roepen in het duister,/ de armzaligheid van hun kracht, 730 : 2
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
van kracht tot kracht te leven./ In ’t eind is alles goed. 799 : 1
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt. 835 : 3
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht, 837 : 1
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet: 855 : 5
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden. 856 : 1
Beadem ons, o Geest,/ met wonderlijke kracht, 858 : 2
dagelijks heeft Hij u kracht en gezondheid gegeven. / Hij heeft u lief, 868 : 3
Voel de kracht van de Geest en volg het pad van de vrede, 880 : 4
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens, 882 : 2
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem. 890 : 2
Ik word overweldigd door de kracht van uw liefde. 891 : 1
U geeft mij vleugels, Heer, met de kracht van uw liefde. 891 : refr.
zoals U dat wilt: in de kracht van uw liefde. 891 : 2
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3
Maak mijn kracht en mijn verstand / tot een werktuig in uw hand. 912 : 4
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt, 929 : koor 1
Maar U geeft mij kracht als de vijand mij weer vindt. 936 : 3
Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij. 939 : 1
Als de oceaan haar krachten toont,/zweef ik met U hoog boven de storm. 940 : refr.
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2

Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer. 967 : 4
Alle eer en macht en kracht / worde, Heer, U toegebracht. 967 : 7
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht. 1005 : 1

van Kracht blijven
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht. 136 : 4

op Kracht komen
Bij de bron van leven / komen zij op kracht. 777 : 5

Krachtig
Hij, die uw hartenwensen kende,/ zij krachtig u ten goede. 020 : 2
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden 103 : 8

Met krachtige hand brak Hij de trotsen 157c : 5
Wij wachten op de heilige Geest / als krachtig, dansend vlammenspel 692 : 2
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3

Krakelen
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet. 855 : 3

Kraken
het wrakhout van de moed / brak krakend op de klippen, 604 : 2

Krank
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht. 908 : 5

Krans
moet dan de krans, Heer, voor mijn hoofd geschapen 155: 7

Kreet
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1

verdriet, een kreet, de eenzaamheid, 579 : 4
Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet 583 : 2
Van eerste kreet tot laatste zucht / leef ik in U, en U in mij. 939 : 3

Kreetje
We kunnen niet meer verder voor je zorgen,/je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1

Krekel
de krekel en de mier 163a : 2

Krenken
en hem nooit krenken zal of smaden. 015 : 2
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Maar aan de bron van zijn verbond gedrenkt,/ heeft Israël de trouw van God gekrenkt. 078 : 6
de hoon waarmee ons thans de grote volken krenken. 089 : 1

voor David die hij zo diep krenkt 172 : 6
De hel en zijn trawanten,/ zij krenken mij geen haar. 623 : 5
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10

Kreunen
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5
Als ik mij kreunend tot Hem keer / zal Hij mij horen en bevrijden. 055 : 5

die zal kreunen onder zorgen, die zal vechten in 't verborgen, 1001 : 3

Kreupel
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1

Kreupelhout
en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3

Krib, Kribbe, Kribje
Uw kribbe blinkt in de nacht / met een ongekende pracht. 433 : 4
Laat dit bestaan uw stal,/dit hart uw kribbe wezen, 439 : 4
't ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van 't heelal.' 469 : 5
Gods eigen zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit, 470 : 2
in de kribbe vindt gij Hem / in Betlehem ter stede 472 : 2
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x) 474 : 2
Ik mag hier aan uw kribbe staan,/Heer Jezus, licht en leven. 475 : 1
O kind, ons geboren,/liggend in de kribbe, 477 : 4
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend. 478 : 3
Hier vind ik Jezus' kribbe, / geloof is mijn geluk. 480 : 1
Een kind ligt in de kribbe, / Gods Zoon gaat onze gang, 499 : 2
Wij staan aan een kribbe, aanschouwen de bron, 503 : 1
van bomen uit Eden een kribbe gebouwd. 503 : 3
en knielen bij de kribbe neer / in eerbied voor dit kind: 507 : 3
Een wolk van mirre heeft / zijn kribbe rijk gevuld. 563 : 2

Krimpen
't Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,/ krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer. 114 : 4

Al krimpen mijn gedachten / en raak ik woorden kwijt, 786 : 2
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden, 835 : 3

Kring
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
de slechten niet in de kring van wie oprecht zijn. 001a : vz.
en in de kring van uw verkoren tal / uw naam verkonden: 022 : 9
Laat mij U loven in de grote kring / van die U vrezen! 022 : 11
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4

als gastheer in de kring 233 : 2
Rond de tafel, in de kring 287 : 4
God, ik vraag U, kom in onze kring 288

Je huilt nog van verwondering,/maar jij hoort hier, in onze kring. 354 : 3
Jezus is voldoende / voor ons allen / als de kring gesloten is. 383 : 3
Hij verbindt ons en maakt ons één / tot een kring om zijn tafel heen. 386 : 2
Vier de vrede van Christus, zing!/Vier het leven in deze kring. 386 : 2
Als wij samen in de kring staan / om wat Gij ons geeft: 387 : 3
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier, 400 : 4
Terwijl wij van Hem spreken,/ is Hij in onze kring 644 : 3
Dans mee met Vader, Zoon en Geest,/ kom binnen in hun kring, 706 : 1
en als wij treden in de kring / rondom uw heil en zegening, 972 : 9

Kringloop
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4

Kristal
De huizen zijn er van ivoor / met vensters van kristal, 747 : 7

Krokus
In de bloembol is de krokus,/ in de pit de appelboom, 982 : 1

Krom
Maar allen die Hem haten,/ hun wegen maakt Hij krom, 146a : 6

Oplaaiend vuur, verteer / wat krom is of verkeerd, 673 : 2

Krommen
Hij doorbreekt de oude grenzen, / Hij maakt recht wat is gekromd 498 : 3

Kronen
Gij kroont hem als uw bondgenoot / en maakt hem bijna goddelijk groot. 008a : 4
Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
Gij hebt U mild betoond:/ Gij hebt uw knecht gekroond. 021 : 2
in ’t huis mijnes Heren: / zo kroont met haar zegen / zijn liefde me altijd. 023b : 5
Hij woont in haar, zij wankelt niet,/ zij kroont zijn heilig rijksgebied. 046 : 2
Gij kroont het jaar van uw genade./ Waar Gij getreden zijt 065 : 6
uw wijsheid is het die mij leidt / en eenmaal kroont met heerlijkheid. 073 : 9
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid. 103 : 1
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen. 149 : 3

Want er is een prins geboren,/met prachtige namen gekroond. 454 : 4
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid, 482 : 3
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven. 584 : 4
eer zij Hem die ons gekroond heeft, koningen in heerlijkheid. 705 : 2
een mens tot bloedens toe gekroond / buiten Jeruzalem. 706 : 2
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet. 742 : 6
richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd. 769 : 3
Kroon de menselijke dromen / met uw koninkrijk op aard. 1008 : 3

Kroningsdag

en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag! 132:4

Kroningslied
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2

Kronkelig
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1

Kroon
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
zijn kroon ligt in het stof, zijn sterkte is gebroken. 089 : 14

Hij draagt een kroon van heiligheid,/een scepter van barmhartigheid. 435 : 2
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon. 438 : 2
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant. 478 : 2
Gij zijt mijn parel en mijn kroon,/o Zoon van God, Maria's zoon, 518 : 2
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen. 521 : 2
Om de doornen van uw kroon,/ om de geseling en de hoon, 558 : 8
opdat naar uw welbehagen / wij de kroon der ere dragen. 575 : 5
o hoofd zo wreed geschonden,/uw kroon en doornenkroon, 576 : 1
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon, 727 : 4
Kom Heiland, 's aardrijks kroon,/ Heer Jezus, 's Vaders Zoon!/ Zing Hosanna 749 : 2
het sieraad, de kroon en de glorie van God. 752 : 2
leggend onze gouden kronen / zingend voor uw aangezicht. 754 : 3
met schitterende kronen,/ als koningen gekleed, 979 : 4
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6

Kroondomein
hemel en aarde beide./ De hemel is des Heren kroondomein; 115 : 6

Kroongetuige
zijn op Pasen kroongetuigen / van nieuw leven uit de dood. 631 : 2

Kroonjuweel
O kroonjuweel, o donkere gloed 176 : 2

Kroonsieraad
Israël tot kroonsieraaad / van zijn goddelijke staat. 135 : 2

Kroost
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade 109 : 4
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5

Kruid
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom, 903 : 4

Kruik
De kruik breekt stuk, de kruik breekt stuk, 177 : 4
Kruik, wat klink je hol 188 : 2
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade. 424 : 2
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood. 516 : 4

laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond, 526 : 3
Ik spaarde levenslang / de balsem in mijn kruik, 563 : 3
nu mijn kruik gebroken is? 584 : 5

Kruin
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5

Kruipen
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2

kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren609 : 1
kruip ik onder dorenstruiken,/ druk mijn ogen in de aarde, 812 : 2
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid. 845 : 2

Kruis
O God, die droeg ons voorgeslacht / in tegenspoed en kruis, 090a : 6

Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog 247 : 5
heb vertrouwen, draag het kruis met blijdschap 286 : 2
en stil het kruis te dragen / achter hun Heiland aan. 313 : 2
Is voor ons, schuldig en verloren, aan ’t kruis gestorven. Uit de dood 341 : 2
Lof zij de Zoon, die onze nood, / ons kruis verdroeg en onze dood. 342 : 3
Aan het kruis verborg zich slechts uw goddelijkheid, 374 : 3
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf, 379 : 3
Lam van God, onschuldig / geslacht aan ’t kruis van de schande, 409 : 1
Gij hebt aan ’t kruis voor ons de dood zijn macht ontnomen 412 : 4
moet vooraf met Hem lijden / zijn kruis, om zijnentwil, 434 : 5
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis. 503 : 3
Gij wilt uw kruis ons lenen,/ als licht van eeuwigheid. 543 : 3
Om uw kruis, Heer, bidden wij,/ om de speerstoot in uw zij, 558 : 9
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis. 560 : 3
en in het onbarmhartig licht / het kruis des Heren opgericht. 561 : 2
ontluisterd en geschonden / aan ’t kruis gehangen is, 562 : 3
Het kruis van de Heer is onze trots,/ in Christus ons heil en ons leven. 564a
Wij roemen in ’t kruis van de Heer Jezus Christus. 564b
als losgeld geeft Hij zich aan ’t kruis / en als ons loon in ’t vaderhuis. 565 : 4
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis 572 : 1
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis. 572 : 4
Gegroet, o kruis in lijdenstijd,/ jij, onze hoop, alleen maar jij. 572 : 9
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden, 573 : 13
‘k Wil mij naar het kruis begeven / om daar met u mee te leven 573 : 14
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken 573 : 17
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken, 573 : 19
troosteloos aan ’t kruis gehangen / opdat wij uw troost ontvangen. 575 : 3
dank voor wat Gij hebt geleden,/ in het kruis is onze vrede. 575 : 6
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven, 577 : 1
genageld aan het kruis./ O Here, die uw leven 577 : 3
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf; 578 : 1
Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis, 578 : 4
het brood,het kruis, het tuinmanswoord, 579 : 3
Waar was jij, toen men Hem hing aan het kruis? 585
Die verhoogd werd aan het kruis,/halleluja,/bracht ons in Gods vrijheid thuis,/Halleluja 624 : 1

die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars ’t leven gaf,/halleluja! 624 : 2
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf. 646 : 1
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen, 649 : 1
Ja, zij hebben overwonnen / met uw kruis als hun banier, 726 : 4
Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis, 730 : 3
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis, 750 : 6
of ’t kruis met zijn schaduw ook over ons viel. 752 : 7
pelgrims die uit alle landen / samenkomen om het kruis. 801 : 7
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs 801 : 8
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad. 835 : 2
U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid 882 : 4
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Wat ik in mijn handen houd / is uw kruis tot mijn behoud. 911 : 4
U sloeg de zonden aan het kruis / en brengt ons bij de Vader thuis; 939 : 2
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3

Kruisen
Wij zagen hoe het spoor van God sporen van mensen kruiste 1000 : 1

Kruisgang
Uw kruisgang door de tijden,/uw dagelijkse dood, 543 : 2

Kruishout
aan het kruishout stierf Hij in gehoorzaamheid, 574 : 2
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan ’t kruishout heeft gehangen. 590 : 3

Kruisigen
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem! 556 : 5
waar haar zoon gekruisigd hing 573 : 1
Voer mij uw beeld voor ogen,/ gekruisigde, uw smart. 576 : 7
Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had? 585
Jezus gekruisigd – met ontzag en deernis 587 : 5
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt, 841 : 3

Kruistocht
op de kruistocht door het duister / naar de lichte eeuwigheid. 801 : 4

Kruisweg
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood, 574 : 1

Kruipen
gevlogen en gekropen 163a : 2

Krijgen
Hoe lang vergeet U mij, o God / verbergt U zich voor mij?/ Een teken krijg ik van U niet.013a : 1
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht. 022 : 1
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2

gekregen van zijn vader 166a : 1
Hij krijgt het voor het zeggen 166a : 3
Wie honger heeft krijgt brood 166a : 10
want later krijgt een koning spijt 172 : 8
je vroeg je deel, je krijgt je part 185 : 3
Nu krijg je meer dan je verdient 185 : 3
Wie hij opzoekt krijgt een brief 189 : 3
van U is alles wat wij kregen 230
Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen 348 : 5
Zo komt jouw leven aan het licht,/zo krijgt het zin, zo krijgt het zicht. 354 : 5
al wat wij van U krijgen,/de vruchten in de mand, 365 : 6
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk! 454 : 3
’t Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht. 469 : 2
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen. 529 : 6
en krijgt wie niets had nooit meer dorst. 549 : 1
gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand. 549 : 3
Niet alleen zijn vrienden kregen / deze zegen, 567 : 3
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht. 599 : 2
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden. 618 : 2
‘Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon; 623 : 9
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!’ 623 : 9
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam. 647 : 1
Zij krijgen deel aan een vernieuwd bestaan / in ’s Heren naam. 678 : 6
dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem. 800 : 3
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw 817 : 4
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten 824 : 1
antwoorden krijgen / waarom je niet vroeg. 830 : 2
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt, 902 : 4
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6
wie achter is gebleven / krijgt eerstgeboorterecht. 991 : 3

Krijgsman
De Heer is een krijgsman, Hij trekt voor ons uit 151 : 2

Krijgszuchtig
krijgszuchtige plannen, Hij zal ze verbannen, 550 : 2

in het Krijt treden
God treedt in ’t krijt voor hen die naar Hem vragen, 014 : 4
Gij antwoordt met geduchte daden,/ Gij treedt voor ons in ’t krijt. 065 : 3
God trad voor ons in ’t krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen 097 : 4

Kudde
en afdwaal’ van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed. 078 : 25

Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5

niet met de kudde mee op reis 184 : 5
weg van de kudde naar ’t schamel dak. 477 : 2
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer. 967 : 3

Kuil
Zij zullen in de kuil geraken / die zij voor andere mensen maken. 007 : 6
Zij hebben mij arglistig met hun allen / een kuil gegraven, maar ik ben gered 057 : 4
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6

Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen. 824 : 2

Kunnen
Zij kunnen zich voor God niet staande houden,/er is geen plaats voor hen bij zijn vertrouwden 001 : 3
en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
Ik kan gaan slapen zonder zorgen,/ want slapend kom ik bij U thuis. 004 : 3
uw goedheid is zeer groot./ Want wie kan U gedenken, 006 : 3
Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
is uw gericht. Niets dat hem kan benauwen. 010 : 2
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
Zelf kan ik slechts op uw genade vertrouwen 013b : refr.
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren? 018 : 9
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in’t ronde 018 : 11
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
Kan ik de nacht verduren,/ waarin Gij verre zijt? 025a : 1
dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in ’s levens loop. 025a : 2
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?’ 030a : 2
geen laster kan ze deren / die bij U schuilen, Here. 031 : 16
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
hij stort mij in het ongeluk / en ik kan nergens hem ontvluchten. 055 : 1
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
Wat zou een mens mij doen als ik kan roepen:/ de Here is mijn Held! 056 : 1, 3

Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan. 061 : 1
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
Uw heil is nooit uit mijn gedachten;/want wat Gij mij kunt schenken 071 : 8
is meer dan ik kan denken. 071 : 8
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren. 073 : 10
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten, 077 : 3
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven 078 : 8
Ik kan zo sterk verlangen naar / de binnenpleinen van de Heer. 084a : 1
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten 089 : 3
De overmoed der zee, haar trots kunt Gij vertreden, 089 : 4
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God. 092a : 3
Zou Hij, die ’t oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel 094 : 10
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding 098c : 2
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde: 098c : 3
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort? 106 : 1
alleen Gods engel kan / het eigenhandig breken. 107 : 6
Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven 107 : 13
loof Hem die ’t water riep / en op de zee kan treden. 107 : 14
de dorst des levens kan / omslaan in machteloosheid. 107 : 16
Mijn knieën kunnen mij niet dragen./ Ik heb van vasten en van klagen 109 : 11
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in ’t rijk 115 : 7
toen ‘k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116 : 5
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen. 119 : 55
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden, 130 : 1
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2
vorsten heeft Hij weggevaagd./ Israël kon veilig gaan 135 : 6
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden? 139 : 3
Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit. 140 : 4
dat ik U, Heer, dat ik U dan / mijn Heer en God, weer loven kan. 142 : 6
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen, 143 : 2
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen, 148 : 4

Maar Noachs ark kan drijven	163a : 3
Het kan niet waar zijn: heeft die broer	166a : 7
die Gods vraag niet kan weerstaan	178 : 8
Bomen kunnen mensen leren	178 : 11
die kan het nooit verspelen	180 : 4
op de weg kan hij weer lopen	189 : 2
In de bijbel kun je lezen	189 : 3
geen onheil kan het nog begaan	204 : 3
dan kan uw heil ons niet ontgaan	207 : 2
dat hart en ziel van vreugde kunnen springen	212 : 3
Leve de Zoon, Hij zegent wat Hij kan	223 : 2
nu al te kunnen lezen	250 : 6
dat uw gloed niet kan ontberen	254 : 3
Wij kunnen rustig slapen gaan	258 : 3
Maar kan er iemand de slaap niet vatten	260 : 2
kunnen wij geborgen zijn.	264 : 3
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij	265 : 1
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij	265 : 2
Breken en delen, zijn wat niet kan	276 : 3
Het wijst ons de weg hoe wij / in vrede kunnen gaan.	285 : 1
Dood nooit wie zich niet kan verweren	310 : 3
je leven is pas leven / als je ook geven kunt.	311 : 10
Heb moed, gij die op reis zijt,/want daarmee kunt gij voort	313 : 1
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond.	313 : 4
Hoor. Maar ik kan niet horen./Mijn oren dichtgestopt.	323 : 1
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen.	334
wordt als offer U bereid./Gij alleen kunt het behouden.	347 : 3
Vol van zorg om wat er kan gebeuren,	355 : 2
maar wie er niet kan vliegen / en wie de schoven bindt	365 : 3
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan.	374 : 2
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken!	375 : 2
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren,	376 : 4
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom.	377 : 6
Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/ons in brood en wijn	379 : 2
Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer,	400 : 1
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon,	400: 2
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde!	412 : 3
Alles wat U prijzen kan,/U de Eeuwige, ongeziene,	413 : 2
Niemand kan alleen,/Heer, uw zegen dragen;	418 : 2
Hij die het veld bekleedt, / de vogelen kan spijzen,	440 : 3
zal niet meer kunnen doven / totdat Hij komt!	461 : 3
Omdat hij niet geloven kan / wordt hij een sprakeloze man.	464 : 1
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien	480 : 3
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand.	499 : 2
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes ’t licht verdragen,	510 : 1
wanneer het stormt in ’t wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen,	510 : 4
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.	511 : 5
nooit meer kan ik U vergeten.	218 : 2
Zo teder als een mens kan zijn, / zo staat de Zoon des mensen,	522 : 3
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan.	523 : 2
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan	529 : 4

uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
Hij kan hem goed gebruiken,/ die grote visserman, 532 : 4
Hij kan hem goed gebruiken,/de vis die vissen kan,/ de vis die vissen kan. 532 : 4
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem. 560 : 1
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen. 565 : 5
Wij kunnen wel bij Hem verwijlen / met onze woorden en ons lied, 582 : 4
maar kunnen niet zijn lijden peilen,/ zijn duisternissen niet. 582 : 4
Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet 583 : 2
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan. 586 : 1
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder, 587 : 2
Gij die verzwegen zijt, Gij kunt het roepen horen 589 : 4
Met uw adem kunt Gij toch / ons het leven geven? 610 : 3
‘Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.’ 617 : 8
‘Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?’ 617 : 12
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen, 618 : 2
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt. 623 : 6
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan, 628 : 4
Jezus leeft! Hem is de macht./Niets kan mij van Jezus scheiden. 641 : 3
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen, 643 : 4
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan. 647 : 2
Het donker kan verbleken / door psalmen in de nacht. 657 : 3
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht! 657 : 3
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4
Wat kan ons schaden,/ wat van U scheiden,/ liefde die ons hebt liefgehad? 675 : 2
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur. 700 : 1
Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank. 714 : 1
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen? 717 : 2
een aarde, waar wij weer / gelukkig kunnen zijn. 717 : 3
de drang tot ontdekken van wat er kan zijn: 719 : 4
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans, 726 : 1
Een overgrote menigte / die niemand tellen kan, 735 : 2
ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot. 740 : 4
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent; 745 : 2
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk, 747 : 2
dat als de Heer komt om zijn recht / hij voor Hem kan bestaan? 751 : 3
Het hart van hun werken,/ dat niemand kan merken, 752 : 1
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed, 769 : 6
waar uw volk gelukkig kan zijn (bis), 772 : 4
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon, 780 : 2
In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt. 783 : 3
als ik uw klanken hoor / en psalmen mee kan zingen. 786 : 2
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan. 787 : 1
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn, 790 : 3
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid. 793 : 3
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3

Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
Geloven konden wij en hopen./ Wij wisten ons van Gods geslacht. 800 : 4
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
Omdat de huizen die wij bouwden / geen onderkomen kunnen zijn. 816 : 3
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen, 820 : refr.
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6
kan Hem bevatten die ons riep / om Hem te kennen, - heden. 825 : 6
Hij roept om ons en klaagt ons aan./ Kan Hij niet zonder ons bestaan? 831 : 1
Heer, als ons denken U ontkent,/ kan ons de leegte benauwen. 837 : 3
Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos. 850 : 4
kunt Gij het kwaad verhoeden / dat alom wordt begaan 851 : 2
zo dodelijk bedroefd / als maar een mens kan zijn. 852 : 2
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet: 855 : 5
Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan. 861 : 1
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel, 861 : 1
Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2
wat mij beschadigd heeft? Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn 861 : 2
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
als God en mens geleden heeft,/ wat niemand lijden kan, 870 : 6
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer, 891 : 2
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1
in list en in geweld / kan geen hem evenaren. 898 : 1
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -/ 898 : 4
vertrouw ik Hem, Hij maakt het goed,/ ik kan het overgeven. 899 : 3
Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn, 902 : 6
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan. 904 : 1
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en ’t schijnt soms in de nacht 904 : 4
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen. 906 : 4
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen. 906 : 4
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen. 906 : 8
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen. 909 : 3
Je kunt niet dieper vallen / dan in Gods eigen hand, 916 : 1
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten 946 : 3
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?/ Kom dan, wij zijn ten einde raad. 948 : 3
Moge God je opvangen, als je het leven los kunt laten. 953
Lieve God, begrijp het dan / dat ik hem/haar niet vergeten kan. 955 : 2
We kunnen niet meer verder voor je zorgen./je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2
verder vliegen kon je niet,/ zo niet langer leven, 957 : 2
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3
Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt, 976 : 2
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4

in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn. 1006
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen. 1014 : 3
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven; 1014 : 4

Kunstwerk
Aanschouw ik 's nachts het kunstwerk van uw handen 008 : 3

Kus
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3

Kussen
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2

En wie in groot verblijden / dit kindje kussen wil, 434 : 5
Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond 908 : 5

Kust
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
door één Geest tesaam verbonden,/ naar de kust waar God ons wacht. 801 : 5

Kwaad (bn)
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4
Voor kwaad gerucht zal hij niet vrezen,/ de Heer zal steeds zijn schuilplaats wezen. 112 : 3

Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3
voor redeloze angst en kwade spoken. 949 : 2

Kwaad, kwade
Maar zo niet die het kwaad opzoeken:/ kaf zijn ze, door de wind verwaaid. 001a : vz.
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood 001a : all.
ik was in kwaad verblind./ Komt mij uw hand kastijden, 006 : 1
Wijk, werkers van het kwade!/ De Heer heeft in genade 006 : 5
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
Zij die bevrucht zijn door het kwade/ gaan zwanger aan verkeerde daden 007 : 6
Zijn toorn verzengt wie zwelgen in het kwade. 011 : 2
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade, 015 : 2
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/omdat ik nooit geheuld heb met het kwade, 018 : 6
Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen. 018 : 6
O reinig metterdaad / mij van 't verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen! 019 : 4
Moge de Heer u antwoord geven / als u het kwaad benauwt. 020 : 1
mij aan mijn moeders borst een rustplaats bood,/ voor kwaad beveiligd. 022 : 4
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen, 023b : 3
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2

Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut: 027 : 3
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
met gaven groot en goed./ Toen 't kwaad zich saamtrok om mijn woning, 031 : 17
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld. 032 : 2
als ezels of als paarden zonder leidsel,/ dan word je niet getroffen door het kwaad. 032a : 2
Hij weert des vijands overmacht / en redt hen van het kwaad. 034 : 3
Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet. 035 : 5
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad. 034 : 5
ziet toe, dat hem geen kwaad ontmoet,/ gebroken wordt er geen. 034 : 8
Maar goddelozen gaan / te gronde aan hun eigen kwaad. 034 : 8
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4
zij zijn aan 't kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
Wees niet afgunstig op de welgeachte / die zich verheft op 't kwaad door hem gedaan. 037 : 3
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in 't bloed!' 041 : 3
Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad. 044 : 3
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar 't leven staan, 049 : 1
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
Want tegen U, want tegen U alleen / heb ik gezondigd. Red mij van het kwade. 051 : 2
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig. 051 : 2
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1
Uw voorkeur gaat uit naar het kwade,/ de leugen lacht u aan. 052 : 2
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
Treed met uw heil mij tegemoet,/ Gij die het kwaad hen boeten doet. 059 : 4
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3
Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2
die niets dan kwaad verwekken. 071 : 7
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven. 079 : 3
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
en Hij bevrijdt je van het kwade,/ opdat je eens geluk zult zien. 091a : 1
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
Ja, onze God en toeverlaat / verdelgt hen in hun eigen kwaad. 094 : 11
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij 't kwade. 099 : 7
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in 't kwaad verwart. 101 : 3
als de avond van de morgen,/ ja, kwaad vergeldt met goed. 103a : 2
ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad. 109 : 2
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad. 109 : 6
Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
Ik heb mijn voet van 't kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
Ik zoek uw recht, en haat uit 's harten grond / het pad van hen die zich in 't kwaad verloren. 119 : 39
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60

Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
De Heer zal u steeds gadeslaan,/Hij maakt het kwade goed,/Hij is het die u hoedt. 121 : 4
tenzij van U: o Heer, neem weg de smaad,/ verlos ons van dit kwaad. 123 : 2
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade. 130a : 3
en opstaat tegen U? Hij is/ een kind van kwaad en duisternis. 139 : 13
Doe, Heer, het kwaad waarvan zij dromen / en van hun lippen het venijn 140 : 6
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen, 143 : 2

Hoe lang vergeldt Gij 't kwade met het kwade, 155 : 5
heel veel kwaad wordt hem verweten 166b : 2
en het kwade valt in duigen 166b : 5
en het kwaad de les te lezen 178 : 2
onderscheid van goed en kwaad 178 : 11
Hij streelt het zacht en is niet kwaad 184 : 3
en ons bewaart voor alle kwaad 206 : 2
maar wij – niet meer geneigd tot kwaad- 236 : 7
het kwaad dat ik U heb gedaan 243 : 2
God, weer van ons het kwade 246b : 7
Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer 247 : 4
om alle kwaad te weren 250 : 3
Hij houdt het kwaad van ons vandaan 258 : 3
en wil ons voor kwaad behoeden 261 : 2
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal 320 : 5
vrij van kwaad dat hen bezwaarde. Alle vlees zal dan ook herleven. 341 : 3
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen. 342 : 5
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,/geen ongeval ons leven schaadt. 360 : 5
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing zijn;/voed mij en drenk mij met uw brood en wijn. 381 : 4
ons kwaad hebt U gedragen,/de wanhoop is verslagen. / Ontferm U over ons, Jezus! 409 : 1
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht, 465
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord. 466 : 1
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat. 488 : 3
Al gaat de vijand in het rond,/de koning van het kwaad, 506 : 3
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God wij staan voor U verlegen. 537 : 3
Verleen de goeden jouw geluk / en breek het kwade in ons stuk. 572 : 9
Zij zag wat Hij heeft geleden / van het kwaad dat mensen deden, 573 : 7
toch niet in 't kwaad gebonden / als wij en onze kinderen zijn. 577 : 2
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van 't kwaad 591 : 3
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein. 599 : 4
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!' 623 : 9
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat. 675 : 2
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1
geen kwaad zal ik duchten / want Jij bent nabij. 697 : 1
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2
ons van het kwade. Amen 748 : 5
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht. 755 : 1
verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2
waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken 771 : 3
en kwaad te vergeven / het leven is goed. 830 : 6
kunt Gij het kwaad verhoeden / dat alom wordt begaan 851 : 2

Herstel ons naar uw beeld en strijk / het kwaad uit ons gezicht. 858 : 1
wie zijn gesneuveld in ’t gevecht / van ’t kwade tegen ’t goed. 870 : 2
Een vaste burcht is onze God,/ een wal die ’t kwaad zal keren; 898 : 1
De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in ’t veld; 898 : 1
Of mij ’t kwaad naar ’t leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
God die al mijn kwaad verdroeg,/ uw genade is genoeg. 911 : 3
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen. 974 : 4
Weer met uw ruime hart / het kwade van ons allen. 974 : 5
om wie zalig zijn geprezen,/ Heer, wil ons van het kwaad genezen. 996 : 1
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2
dat wij ons niet verharden, maar weten van ons kwaad. 1004 : 7
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2

Kwaad doen, het Kwade doen
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3
Ik heb hun nimmer kwaad gedaan,/ en nochtans vallen zij mij aan. 059 : 2
kwaad doet, zal ’t kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12

Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x 622 : 3

Kwaadwillig
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten 001a : vz.

Kwaad worden
Naäman, Naäman, waarom word je kwaad? 174 : 2

Kwaal
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3

Alle kwalen heelt Gij 182 : 3
de wereld met haar kwalen,/in uw erbarmen vast. 441 : 5

Kwaken
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11

Kwakkel
Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15

Kwalijk
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3

Kweken
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4

(zich) Kwellen, Gekweld
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
O geef mij aan mijn lasteraars niet prijs,/ als zij mij kwellen met een vals bewijs. 027 : 6
Wees niet afgunstig op de goddeloze,/ benijd hem niet die u met onrecht kwelt. 037 : 1
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5

Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen. 081 : 12
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor 't hoogste recht uitgeeft, 094 : 10
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9
Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld 106 : 19
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld. 135 : 5

Wanneer mij slapeloosheid kwelt 243 : 5
Schrijf, mensen in uw harten / dit, als verdriet u kwelt, 441 : 6
Ik roep: 'Ach Here, hoor mij!'/ En wat mij kwelt wordt klein. 902 : 1
Voedsel is het niet dat verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2

Kwelling
hoe moeiteloos hun leven is,/ zo zonder kwelling en gemis. 073 : 1

Kwetsbaar
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein, 506 : 2
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x). 509 : 2
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan, 647 : 1
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
van dwaze, sterke moeders,/ zo kwetsbaar in hun kind, 740 : 2
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan, 779 : 5
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2

Kwetsbaarheid
Met onze kwetsbaarheid vertrouwd / ontwapent Gij wat ons benauwt. 008a : 2

Kwetsen
elk spottend woord waarmee ik heb gekwetst -/ ik leg het neer 400 : 3
gekwetst door vele wonden,/ Ik was weerloos totterdood. 629 : 4

Kwijnen
voor wie in duister kwijnen 158a : 3
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3

Kwijtraken
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3

Zo raakte hij zijn hebben kwijt 185 : 1
zonder U raken wij de liefde kwijt. 274 : 2
Al krimpen mijn gedachten / en raak ik woorden kwijt, 786 : 2

Kwijtschelden
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
Hij is het die Israël kwijtscheldt / al wat het aan schuld heeft. 130b : 3

Hij, de schuldeloze, scheldt de schulden kwijt. 574 : 2
louter ons geringe leven,/ scheld ons onze schulden kwijt, 1008 : 1

Kwijtschelding
Want bij de Heer is genade,/ kwijtschelding bij Hem menigvuldig. 130b : 3

Kwijt willen, Kwijt zijn

Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt. 783 : 3
Je weet de uitweg niet / bent de weg helemaal kwijt. 785 : 2

te Kijk stellen

waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld, 044 : 5

Kijken

Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers, 008c : 2
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1
Ach, hoor en kijk naar mij,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 4
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open' 131a : 2

De koningin keek uit het raam 173 : 4
Kijk naar de zon die ondergaat 232
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft. 443 : 3
Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog. 469 : 7
Ik heb eens gekeken in een oude stal, 485 : 1
Os en ezel keken, ook een heel klein lam 485 : 4
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./ Is dit de intocht van een vorst? 549 : 1
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./Wie ziek is wordt op slag gezond. 549 : 2
Zij keek naar de Zoon die de Vader ons gaf 583 : 4
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf. 583 : 4
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind. 601 : 2
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt 601 : 2
De heiligen staan in het licht / en kijken honderd uit 737 : 8
Geef dat het van ons leert te kijken / naar Hem die 't licht der wereld is 778 : 4
Leven is kijken / elkaar verrijken . opnieuw beginnen 830 : 5
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
Maar dan klinkt: 'Zie de mens'/ en ik kijk in en spiegel, 945 : 3

Kyrieleis

zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis 964

Laag (bn)

want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk,	062 : 5
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan 't laag bedrijf van boos gespuis,	141 : 4
dieren hoog en laag, doe mee	154b : 7
Want hoog of laag, en arm of rijk	173 : 3
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat.	488 : 3
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat,	488 : 4
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor,	673 : 2
De lage, de hoge gevaren / bedreigen het kiemende graan,	764 : 4

Laag (zn)

maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen,	031 : 2
en doe die mij naar 't leven staan / in eigen laag en list vergaan.	035 : 2
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen!	064 : 1
De lagen, voor uw volk gelegd,/ ze zijn een aanslag op het recht,	083 : 2
Verdelg hem die mij lagen legt,/ weersta hen die mij wederstreven,	143 : 10
en er listen zijn en lagen / en ik zwak ben en ook bang,	779 : 4

Laagland

die neder wil zien op dit laagland?-/ in de hemel Hij en op aarde;	113a : 3

Laaien

Hoelang nog laait het vuur van uw verbolgenheid?	089 : 16Een
vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken,	097 : 2
Bevrijd uit de laaiende vlammen	154a : 12
en laat uw Zoon een laaiend vuur,/ een nieuwe Mozes zijn.	542 : 3
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur,	700 : 1Woord
als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
Hij is een woord dat niet verwaait,/ een vuur waarin de liefde laait,	831 : 5

Laan

van alle kanten komen zij / de lange lanen door,	737 : 20

Laars

zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in 't duister stampen	448 : 3
verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed,	482 : 2

Laat

Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen.	064 : 6
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten.	119 : 56
Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot 's avonds laat,	127 : 2
Het is al donker en al laat	184 : 3
over de dag van vroeg tot laat	215 : 4
kijk naar de zon: het is al laat	232
U smeken wij des avonds laat	237 : 2
en vroeg of laat ontdekken zij: 't is ijdelheid;	782 : 2
Al zou u ook begeven / uw moeder vroeg of laat,	864 : 3

Ach, dat ik U zo laat herkende,/ Gij die de schoonheid zelve zijt, 908 : 3
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,/ zo laat heb liefgehad. 908 : 3
die is, die komen zal ten laatste,/ ten eeuwigste. Kom niet te laat! 948 : 3

Laatgeboren
want God noemt hen de zijnen / die laatgeboren zijn. 991 : 7

Laatst, ten Laatste
die slaan met stomheid de armen,/ die denken 'mijn woord is het laatste'. 012a : 2
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
dat des Allerhoogsten kracht / stand houdt tot het laatst geslacht? 077 : 3
Loof uw Vader, loof uw Vader,/ tot uw laatste adem toe. 103c : 2
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
Ligt niet alles wat hij wil / met zijn laatste adem stil? 146 : 2

De laatsten worden eersten 152 : 10
wees onze laatste reisgenoot 255 : 4
Jezus heeft het laatst gesproken / en zijn stem gaat voort 319 : 5
Ja, Gij zijt de eerste / en de laatste, kom, o Here Jezus – kom! 383 : 5
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht; 393 : 3
tot Gij als rechter eens de laatste vierschaar spant. 412 : 5
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan, 447 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit 455 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht 455 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem 455 : 3
God heeft het laatste woord./ Wat Hij van oudsher zeide 513 : 3
Hier komt het beste het laatste. 525 : 4
tot aan de laatste tijden -/ dan staan zij in zijn tuin 544 : 4
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen, 556 : 1
mijn laatste zorg en wens,/ naar het aloud gebruik. 563 : 3
Wees in mijn laatste lijden,/ mijn doodsangst, mij nabij. 576 : 6
De laatste drie die Hem behoorden / die sliepen in Getsemane; 582 : 2
Hij gaat heen, maar Hij blijft bij mij./ Met zijn laatste adem geeft Hij 584 : 8
dit is het laatste uur, / het eerste uur der doden. 589 : 2
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft. 601 : 3
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt. 623 : 1
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand. 643 : 3
en mag uw vredegroet / het laatste woord niet wezen? 662 : 2
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
En gaan wij door de laatste poort,/leid ons dan met uw levenswoord. 721 : 3
Zij zal mijn laatste adem dragen / tot waar U bent en mij verwarmt. 742 : 7
God zegt: In het laatste der dagen,/ dan zullen, o Israël, 770 : 3
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde. 774
De eerste en laatste zijt Gij. God, heilig zijt Gij alleen. 777 : refr.
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt. 791 : 2
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
De schaduw en de schuld zijn / ten laatste afgelegd. 851 : 8
Van eerste kreet tot laatste zucht / leef ik in U, en U in mij. 939 : 3

die is, die komen zal ten laatste,/ ten eeuwigste. Kom niet te laat! 948 : 3
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht! 951 : 3
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren. 953
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft! 985 : 3
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6
De eersten zijn de laatsten,/ wie nakomt gaat voorop. 991 : 1, 8

Lach
een lach, een wenk, een samenhang verstoord 164 : 2
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan - 419 : 3
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4
overal ogen die schrikken - / niemand een lach om de mond. 1003 : 4

Lachen
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren. 002 : 2
Ik hoor hun lachen en gefluister,/zij loeren op mijn val 031 : 11
Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt, 035 : 7
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4
En ’t volk, dat veilig is bij God,/ zal lachen om uw lot. 052 : 3
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven ’s Heren naam en zongen. 126 : 1
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:’Hun God doet wonderen.’ 126a : 1
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b

Zij lachte trots: wel heb je ooit, 173 : 4
Wees ook bij mij in de nacht / tot de zon weer naar me lacht 269
lachen, huilen, vrolijkheid en pijn 288
dan wordt ons tot zegen lachen en geween. 418 : 1, 4
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht. 437 : 3
door hun schijnsel wordt verdreven / tot een nieuwe dag die lacht. 462 : 4
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht! 464 : 6
’t Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht. 469 : 2
waar de doodsnacht heerste / wenkt en lacht het licht. 523 : 3
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./De meute aan zijn voeten lacht, 549 : 4
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht! 549 : 4
De steppe zal bloeien / de steppe zal lachen en juichen. 608 : 1
Met lachen en juichen -/ die zaaiden in tranen / die keren met lachen en juichen. 608 : 2
En wij zullen horen / en wij zullen opstaan / en lachen en juichen en leven. 608 : 3
zijn grafsteen weggestoten / en heel de schepping lacht! 623 : 2
Hij heeft het graf verlaten;/ een nieuwe Adam lacht. 623 : 3
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt. 623 : 6
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5
Dat wij volstromen met levensadem / en lachen eindelijk geboren. 694 : 2
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein, 700 : 2
en zij lachen en dansen en springen / met de engelen,/ met de heiligen, 729 : 3
en zing het lied van Sara / die moeder wordt en lacht 738 : 1
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan, 748 : 1
Kind van God ontvangen,/ lachend, kind zo klein, 781 : 2

dat wij samen lachend lopen / in uw grote bruiloftsstoet 793 : 1
dat wij weer lachen als we elkaar weerzien. 820 : refr.
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied 880 : 3
Ik lach en loop te zingen / in louter zonneschijn. 902 : 6
Ik ben er als het leven lacht,/ Ik ben er voor je in de nacht. 934 : 2
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2

Laden
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd 023a : 3

Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord, 434 : 1
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden 573 : 9

Lafenis
Hij moge mild zijn als de regen,/ het land tot lafenis. 072 : 2
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6
maaltijd en lafenis / meer dan zij durfden dromen; 107 : 3
en uit de harde steenrots een fontein / van lafenis ontspringen. 114 : 4

O Jezus, uw gedachtenis / vervult het hart met lafenis, 373 : 1
om volheid ons te schenken,/ zijn dorst bracht lafenis. 581 : 1
maar mijn dorst kent lafenis: 584 : 6
zijn ons ter lafenis gegeven,/ zijn doorgebroken in de tijd. 653 : 3
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor ’t hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
lieflijk tot lafenis / zal die hun herder is / zachtkens hen leiden. 746 : 6

Lager
wie lager thuisbehoren / gaan hogerop vrijuit. 991 : 5

Lam (zn)
plotseling op, de heuvels in het rond / als lammeren in de velden. 114 : 2
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide? 114 : 3

en heel gedwee en tam is het lam 163a : 3
Gij, Lam van God, voor ons geslacht 302 : 3
mij riep en zelf U gaf voor mij – o Lam van God, ik kom. 377 : 1
Mijn maskers en mijn ijdelheid – o Lam van God, ik kom. 377 : 2
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom. 377 : 3
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij - Lam van God, ik kom. 377 : 4
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn – o Lam van God, ik kom. 377 : 5
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom. 377 : 6
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom. 377 : 7
als uw groene ranken; / lam en herder tevens. 379 : 5
het lam dat voor ons boette / en dat nu zegepraalt. 384 : 8
Lam van God, onschuldig / geslacht aan ’t kruis van de schande, 409 : 1
Os en ezel keken, ook een heel klein lam. 485 : 4
Lam van God, Gij hebt gedragen / alle schuld tot elke prijs, 487 : 3
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis. 503 : 3
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht. 516 : 3
werd Hij gedoopt, dat zuiver lam,/ de volheid der geslachten. 522 : 1
Gods stem weerklinkt: dit is mijn Zoon,/mijn lam, mijn welgevallen, 522 : 2

Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden, 524 : 5
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet, 565 : 5
Hij onthaalde ons aan tafel,/ lam van Pasen, 567 : 1
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen. 618 : 7
Ja, de Heer zal u bewaren,/ Hij de herder, Hij het lam, 651 : 7
Halleluja, halleluja,/ere zij het Lam gewijd. 705 : 2
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij. 773 : voorz.
Volken, vorsten, machten / buigen voor het Lam, 777 : 4
Op de nieuwe aarde / woont het Lam voorgoed. 777 : 7
Wij danken, zeggen zij, het lam,/ wij leven uit zijn dood. 798 : 3
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig. 907 : 1

Lamgeslagen
niet meer vrolijk, niet meer blij,/ lamgeslagen, vogelvrij. 957 : 2

Lamme
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen 534 : 2
Wij zagen lammen op het feest,/ dansend en opgetogen 1000 : 3

Lamp
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken 119 : 40
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad. 119b : refr.

Droom, kleine man, want de lampen zijn uit 170 : 3
Lamp voor mijn voet, ga mij dan voor 250 : 10
Zijn woord is leven, een lamp voor mijn voet 271 : 1
en als een lamp verlichten / de lange gang van onze tijd. 391 : 4
Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt, 459 : 5
ontsteken onze lampen / totdat Hij komt. 461 : 1
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken, 548 : 2
Lamp voor onze voet,/ licht voor onze ogen, 566 : 4
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur. 700 : 1
zijn uwe lampen wel ontstoken,/ gij maagden, die de Heer verbeidt? 749 : 1
Zijn onze lampen wel gereed / en branden ze wel goed, 751 : 4

Lamsvel
met lamsvel aan je hand en hals 165 : 3

Land (gebied)
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
het land van uw belofte sieren / ten teken van uw Rijk. 020 : 6
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande. 035 : 7
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt. 037 : 1

dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
uw gunst schonk hun 't beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen 045 : 2
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob 't land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Gij hebt, o Heer, ons land gekloofd,/ Gij hebt het van zijn kracht beroofd. 060 : 1
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van 's vijands land? 060, 108 : 4
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten / en dorsten naar U in een land, 063 : 1
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1
O Gij vertrouwen aller landen / die ver gelegen zijn, 065 : 3
Dit is het land door U geschapen,/ uw lof schalt in het rond. 065 : 6
De landen zullen zich verblijden / en juichen over uwe naam. 067 : 2
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde. 067b : 5
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is, 068 : 11
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden. 068 : 11
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht - 068 : 12
Men zal weer wonen in 't beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Hij moge mild zijn als de regen,/ het land tot lafenis. 072 : 2
Heerse van zee tot zee zijn vrede,/ van land tot land zijn lof, 072 : 3
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet. 072 : 3
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand. 075 : 1
Mozes' en Aärons hand / voerde 't in een veilig land. 077 : 6
Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur. 078 : 15
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden, 078 : 19
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan 't heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Gij waart goedgunstig voor uw land, o Heer,/ in Jakobs harde lot bracht Gij een keer. 085 : 1
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land, 085 : 3
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4
Gij koos, Heer, het land tot het uwe,/ hebt de keer voor Jakob gebracht. 085b : 1
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren! 087 : 2
Herstel in heerlijkheid het land van melk en honing. 089 : 18
lichtvoetig, in des Heren kracht,/ zo gaat gij door de landen. 091 : 5
Zij slaan aan vreemden in uw land,/ aan wees en weduwe de hand. 094 : 3
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande. 095 : 2
beef voor Hem, volken aller landen. 096 : 4
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr. , 1

schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd. 097 : 1
Zo werd tot in de verste landen / het heil van onze God aanschouwd. 098 : 2
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4
aan Israël zijn trouw verpand:/ uw kinderen breng Ik naar dit land, 105 : 4
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
van volk tot volk, van land tot land,/ toen ging Hij aan hun rechterhand. 105: 5
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht 105 : 6
bevrijdde hem, gaf heel zijn land / en heel zijn huis in Jozefs hand. 105 : 7
God gaf hun bloei in ’t vreemde land,/ zij namen bijna de overhand. 105 : 8
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11
De doodsheraut ging door het land,/ maar God hield Israël in stand. 105 : 13
en erfden het beloofde land,/ de arbeid van der heidenen hand. 105 : 17
Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11
het land met bloedschuld te verderven / en te ontwijden door hun dood. 106 : 17
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond. 106 : 20
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar ‘k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken. 111 : 3
zij ’t vreemde land ontkwamen,/ werd Juda aan de Here toegewijd, 114 : 1
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond, 114a : 1
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen 119 : 24
Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden, 120 : 2
De scepter van de goddeloze / rust niet voorgoed op ’t land 125 : 3
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld. 135 : 5
naar het land waar Abraham / eenmaal als een vreemdeling kwam. 135 : 6
Hij heeft Israël dat land / als een erfdeel toegedacht. 135 : 7
mijn deel, mijn erve in het land / der levenden, mijn onderpand. 143 : 4
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen. 145 : 3
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden. 149 : 3

het land van belofte hebt binnengebracht 151 : 4
aan hemel, zee en land. 160a : 2
Boven het land en de zee en de stranden 162 : 4
Naar het Land, naar het Land 167 : 10
Nu is het stil in het land, overal 170 : 2
Hij kleedt zich uit voor heel het land 173 : 4
Naäman woonde in het land naast Israël 174 : 1
Haar land zal niet verlaten zijn 176 : 3
naar ’t land van melk en honing 176 : 6
land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven 217 : 3
uw stad van licht daalt neer over de landen. 220 : 4
staat ons land, de oogst voor ogen 287 : 4
Kom Jezus, kom, vul dit land met uw Vaders glorie 289 : refr.
God liet ons samen wonen / in ’t land van overvloed 311 : 8
dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte. 312
o draag het voort naar alle landen / vermenigvuldigd duizendvoud. 315 : 3
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land 330
Wij zien het beloofde land,/het water gaat voor ons open. 349 : 3

Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar ’t beloofde land. 350 : 4
’t water brengt ons weer aan land. 352 : 5
Uitzicht van het nieuwe land. 352 : 6
Ik zelf, de Heer, ben uw God,/die u bracht uit het land Egypte. 372 : 2
O land van melk en honing,/o water dat ons wast! 384 : 9
dat wij die als zaad / dragen door de landen, 418 : 3
Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land. 434 : 3
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad. 435 : 3
Ga, stillen in den lande / uw koning tegemoet, 440 : 1
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn, 448 : 8
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land. 451 : 1
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in ’t land van de dood, 454 : 1
de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord. 459 : 3
Wijzen uit het oosten, uit zo verre land, 476 : 4
in het land van licht noch luister / zal Hij onze redder zijn. 498 : 2
Trouw en goedheid zullen wonen / in het land dat Hij bemint. 498 : 4
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land! 526 : 4
zijn naam is Simon Petrus,/een visser op het land,/een visser op het land. 532 : 6
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land: 541
‘Verlaat wat gij bezit en ga / naar ’t land dat Ik u wijs.’ 542 : 1
op weg naar het beloofde land,/ het land van Kanaän. 542 : 2
Ons land zal straks een paradijs zijn./ Het woord hosanna fluistert rond. 549 : 2
Gij die ver voor ons uit / doordrong in ’t land der angst, 559 : 1
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd. 602 : 1
ons weg uit het bestaande / naar eens te vinden land. 605 : 1
ons uit het doods bestaande / naar nieuw, bewoonbaar land. 605 : 5
Hij brengt ons naar de overkant,/Hij leidt ons naar ’t beloofde land. 606 : 3
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x) 635 : 3
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
Wij zullen naar zijn land geleid / doorleven tot in eeuwigheid 655 : 5
die ’s Vaders woord ons toevertrouwt / zodat het klinkt in ieder land. 670 : 4
Vanuit de overkant,/ een land dat niemand ziet, 676 : 5
dit manna voor elk hart,/ dit voedsel voor elk land. 687 : 3
het land voor ons open./ Met Jou aan mijn zij,/ met Jou op mijn pad 697 : 1
die grote dingen doet / hier en in alle landen, 704 : 1
Maar winters werd het in dit land; ’t is kil rondom en in ons midden, 709 : 3
Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in ’t land van vuur en oven,/in ’t land van Babylon, 713 : 3
naar ’t land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht, 723 : 2
zonder te weten waar hij kwam, om ’t land van God te zoeken. 728 : 2
Voor de toegewijden,/stillen in den lande / die van binnen brandden 732 : 1
Gelukkig die zachtmoedig zijn,/ want zij zullen het land bewonen. 734 : 5
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing, 746 : 1
Er is een land van louter licht / waar heiligen heersers zijn. 753 : 1
Alleen de smalle doodszee scheidt / ons van dat zalig land. 753 : 2
als Israël ’t beloofde land / zag over de Jordaan. 753 : 3
wij zouden ’t land zien van ons hart / dat ’t hemels licht bescheen. 753 : 5
Waar blijft het overlang / beloofde land van God, 756 : 2
Dat land, het ons vanouds / vertrouwde Kanaän, 756 : 3
de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land. 763 : 1
pelgrims die uit alle landen / samenkomen om het kruis. 801 : 7
‘Breek uw tent op, ga op reis / naar het land dat Ik u wijs.’ 802 : 1, 6

hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand. 802 : 5
om voortaan te geloven / in ’t land van Kanaän, 803 : 1
Abraham, Abraham,/ verlaat je land, verlaat je stam (2 x) 805 : refr.
Abraham, je moet gaan wonen / in het land dat Ik zal tonen. 805 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land. 806 : 1
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen 825 : 10
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren. 847 : 3
totdat Gij mij zult vinden / in dit verlaten land. 853 : 1
Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is, 856 : 3
die heeft voor ons de weg gebaand / naar het beloofde land. 870 : 7
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1
van God, die ’s werelds landen / heeft onder zijn gebod, 901 : 2
moedig sla ik dus de ogen / naar het onbekende land. 913 : 1
loop ik met gesloten ogen / naar het onbekende land. 913 : 4
dan Gij, Gij plant hun adem voort / uw land zal hen behoren. 924 : 3
opdat wij over ’t boze tij / het land zien aan de overzij. 933 : 3
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is. 941 : 4
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam? 952 : 1
Waar zou het zijn, de eeuwigheid?/ Wie zal er zijn, wie kent dat land? 952 : 2
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven; 957 : 4
En als Lazarus, de arme van weleer,/ zult gij voor eeuwig / in het land van vrede zijn. 959b
om ongehinderd op te staan / en naar ’t beloofde land te gaan. 972 : 4
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd. 987 : 3
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand 993 : 1
Voor hen die ons regeren,/ de hoofden van het land,/bidden wij God de Here 994 : 1
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed 994 : 3
tot schade van het land./ Gij zijt genade, uw bevel 994 : 4
Om zachtmoedigen van hart,/ geroepen om het land te erven, 996 : 2
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land, 997 : 1
op aarde koning zijn!/ Laat ons het land betreden, 1009 : 3
dat zal een land van vrede / van melk en honing zijn! 1009 : 3

Land (akker, grond)
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/’t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4
de wereld en die daarin wonen./ Het land rijst uit de oceaan, 024 : 1
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5
Jeruzalem is stom / en op het land rondom / verzamelen zich de raven. 079 : 1
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land. 107 : 17
voor ’t oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6
voer mij in een geëffend land. 143 : 9

- geen oogst op ’t land, de vijgenboom verdord 156 : 3
zijn brood deelt in het schrale land 172 : 10
De zaaier eet de vrucht van ’t land 176 : 5
het goede van het land 233

het werk van onze dagen,/de garven van het land,	365 : 1
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
zijn land, zijn erf, zijn stad heeft Hij gezegend.	450 : 2
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw.	451 : 2
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u 't leven uit de hand,	460 : 3
Nu glanst de hemel, bloeit het land.	549 : 3
de erfgenamen van een land / dat nooit meer vruchteloos verzandt,	611 : 1
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land,	658 : 2
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide.	678 : 1
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land,	700 : 2
Loof God voor de vruchten van boomgaard en land,	719 : 1
om zijn wortels uit te strekken,/ vruchtbaar land voor al wat leeft.	742 : 5
en in de seizoenen der jaren / volmaakt Gij de oogst op het land.	765 : 1
en de doornstruik verovert het land (bis),	772 : 3
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land,	790 : 1
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land.	818 : 2
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water.	063b : 1

Land (het - hebben)

aan nukkers hebben wij het land	185 : 3

Landouw

Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij 't aanschouwen.	016 : 1
en de landouwen mogen / niet langer vruchtbaar zijn.	107 : 16
en de dorstige landouw	213 : 2

Lang (tijdsduur)

mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten	006 : 2
één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang?	006 : 2
in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen	006 : 4
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang	023f : 5
Richt mij, Gij zijt de God die mij redt / en op U wacht ik een leven lang.	025d : 1
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan.	032a : 1
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed?	034 : 5
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur,	039 : 2
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven.	044 : 6
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt	063 : 2
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen.	073 : 5
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang,	073 : 7
Waar is uw gunst, o God, het heil van lang geleden,	089 : 17
Ik zal hem 't leven, tot zijn vreugd,/ verlengen, lange jaren,	091 : 8
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht:	095 : 5
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
Hij is het, die mijn heil bewerkte./ Ik loof de Heer mijn leven lang.	118 : 5
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten.	119 : 56
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten.	120 : 2
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting,	123 : 2
Hij, onze hulp, wij waren lang vergaan.	124 : 1
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht.	130c : 3
Hoe lang vergeldt Gij 't kwade met het kwade,	155 : 5

Hij heeft het lang voorzegd	157a : 4
ons leven lang op aarde.	158a : 2
Lange jaren gaan voorbij	166b : 3
maar lang rammelt buiten nog de tamboerijn	174 : 5
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
De week duurt zeven dagen lang	222 : 3
Lang leve God, die ons de morgen geeft	223 : 1
Lang leve God, zijn wereld lenen wij	223 : 3
Lang leve God, zijn boodschap lenen wij	223 : 3
Lang leve God, Hij deelt met ons de wijn	223 : 4
Dit huis van hout en steen, dat lang	280 : 2
een wereld lang in gloria!	309
en als een lamp verlichten / de lange gang van onze tijd.	391 : 4
Groot is de wereld / en lang duurt de tijd,	420
Zo is ons God verschenen / in onze lange nacht.	445 : 2
Die lange nacht, die winter / doorstaan wij met geduld;	452 : 2
Stille nacht, heilige nacht! / Davids Zoon, lang verwacht,	483 : 1
Er was voor haar geen plaats./ Zij legde na lang zoeken	497 : 2
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen.	539 : 1
Jezus, diep in de woestijn,/ veertig lange dagen,	539 : 5
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang	540 : 4
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang	540 : 5
maar Jezus is beneden,/ een lange vastentijd,	540 : 7
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang	540 : 8
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
Het volk van God was veertig jaar / -een mensenleven lang-	542 : 2
Hij voltooit de lange lijn / van de wet en de profeten./ Halleluja.	545 : 2
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen.	554 : 2
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt	591 : 2
ons allen lang tevoren.	630 : 2
Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur;	637 : 4
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang	655 : 1
de golven in de zee,/ het lange gras buigt door.	676 : 3
woord om mee te leven,/ wijzer op de lange duur.	702 : 1
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin,	712 : 1
zijn liefde toegedaan!/ dat tot het eind / mijn leven lang	725 : 4
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling,	727 : 5
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist	729 : 3
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag.	737 : 18
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht.	742 : 2
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt.	742 : 7
Het duurt niet lang meer tot de tijd / van Christus aan zal breken,	748 : 1
Heer Jezus, ach, wat duurt dat lang / tot aan die dag der dagen.	748 : 5
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan,	750 : 4
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang.	750 : 8
de eeuwen door, / een wereld lang.	760 : 2
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon,	780 : 2
liefde die zo lang blijft bloeien / als uw liefde ons geleidt.	795 : 5
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht	807 : 4
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen.	824 : 2
U, God, hebt mij opgericht/ Lang was ik aan bed gebonden, -	856 : 1
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen	869 : 6

toeft Ge ook lang, ‘k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1
de stem der martelaren / roept uit: o Heer, hoe lang? 968 : 3
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de aarde wacht zo lang, 1010 : 2

Lang (afmeting)
Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd. 039 : 3
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2

Wij trekken in een lange stoet / op weg naar Betlehem, 506 : 1
die uitgang te volbrengen,/ de lange lijdensweg. 544 : 1
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan. 602 : 3
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2
van alle kanten komen zij / de lange lanen door, 737 : 20
hun lange wegen gaan,/ en God gaat met hen mee, 788 : 3
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan. 815 : 1

Lang vallen
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen 835 : 2

(niet) Langer
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3
Gij die mijn helper zijt,/ mijn God die mij bevrijdt,/ o toef niet langer, kom! 040 : 7
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
en de landouwen mogen / niet langer vruchtbaar zijn. 107 : 16

zijn boosheid duurt niet langer meer 173 : 1
Ik wil niet langer zwichten 250 : 4
zoek je weg niet langer in het duister 286 : refr.
Wij zijn niet langer slaven,/maar kinderen van God 351 : 2
Breng ons naar de morgen / wacht niet langer meer! 463 : 8
Niet langer drukt ons droefheid neer:/wij vinden vreugde in de Heer. 479 : 2
toef niet langer, kom o Here. 218 : 7
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem. 560 : 1
het spoor van onze daden / klaagt ons niet langer aan. 581 : 4
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen? 585
komen wij oog in oog te staan,/ niet langer dood-alleen. 633 : 3
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat. 636 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
verder vliegen kon je niet,/ zo niet langer leven, 957 : 2
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3

Langsgaan
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11

Langst
Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1

Languit
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1

Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in ’t gras. 783 : 1

Langverwacht
Jouw moederschap een zegen, weet dat wel,/jouw zoon, zo langverwacht, Emmanuel 443 : 2

Langzaam
Zo’n heel klein zaadje groeit langzaam, tak na tak 181 : 5
Hij drijft, door anderen bewogen,/ de verte langzaam tegemoet. 855 : 2

Lankmoedig
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer. 145 : 3

O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, 329

Lankmoedigheid
het is van Gods genade / en zijn lankmoedigheid. 841 : 2

Lanspunt
En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3

Last
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
de last van hun gemis / heeft Hij hun afgenomen. 107 : 3
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders. 109 : 6

Neem mij de last van doodsangst af 243 : 3
Hoe ’t schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last; 434 : 2
waarmee wij allen falen , / maar houdt die grote last, 441 : 5
De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk, 482 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd, 488 : 3
drukt nog de last van ’t leed dat ons beklemt, 511 : 2
Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is. 706 : 3
Zou soms de last ons hinderen,/ Hij gaat aan onze zij. 799 : 5
Eens zal Hij u bevrijden / ook van de zwaarste last, 904 : 5
U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt 939 : 2

Laster
geen laster kan ze deren / die bij U schuilen, Here. 031 : 16
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan. 052 : 2
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2

Leugen en laster? Valse goden 310 : 5

Lasteraar
O geef mij aan mijn lasteraars niet prijs,/ als zij mij kwellen met een vals bewijs. 027 : 6
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond, 031a : 2
Heer, wil de lasteraars verbannen,/ straf de geweldenaren af. 140 : 7

Lasteren

wie heeft U zo geslagen / gelasterd en gespuwd? 576 : 2

Lasterpraat
Zo loont de Heer wie mij weerstaat / met leugentaal en lasterpraat. 109 : 8

Lastertong
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1

Lastig
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3

Laten
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
Laat als ik roep mij op U hopen,/o God van mijn gerechtigheid, 004 : 1
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2
Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
Laat mij, mijn koning, tot U spreken./ Vroeg in de morgen kom ik, Heer, 005 : 1
De slaap is mij ontnomen,/ ik laat mijn tranen stromen 006 : 4
hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
Al wat op aarde is laat Gij / zich buigen voor zijn heerschappij. 008a : 5
en laat ontsteltenis hen treffen,/ dat zij hun sterfelijkheid beseffen. 009 : 10
laat ze zien dat ze maar mensen zijn. 009a : 4
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3
breid uit uw vleugels van omhoog / en laat mij zo geborgen wezen. 017 : 3
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 : 4
Heer, laten Israëls banieren / bevrijd en zegenrijk 020 : 6
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
'O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen, 022 : 9
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Laat mij U loven in de grote kring / van die U vrezen! 022 : 11
Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,/ik roept het 's nachts, en Gij laat mij maar roepen. 022a : 1
'Hij zocht het bij G.d, laat die hem dan redden,/laat G.d hem bevrijden,die houdt toch van hem.'022a:6
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
Laat mij niet ten prooi aan mijn haters;/ geweld is hun adem. 027b : 6
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken. 031 : 18
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt. 033 : 7
Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid. 033 : 8
Laat hen toch worden als het kaf / en waai hen van de aarde af. 035 : 2
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn, 035 : 6
Laat hen niet triomfantelijk / zwelgen in al mijn ongeluk. 035 : 9

Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
zij laten door de schijn bekoord / wat goed is achterwege. 036 : 1
Laat toch niet uw toorn, o Here,/ mij verteren,/ straf mij niet, o straf mij niet. 038 : 1
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8
Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij. 038 : 12
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen. 039 : 6
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
O Heer, onthoud mij uw ontferming niet / en laat uw goedertierenheid 040 : 5
Mijn ongerechtigheden / laten mij niet met vrede,/ mijn moed wordt mij ontroofd. 040 : 5
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind, 040 : 6
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U! 040 : 7
mijn hulp zijt Gij, mijn bevrijder,/ mijn God, laat niet op U wachten. 040a : 5
Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis. 042 : 5
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, 051 : 5
Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken, 051 : 7
Hergeef mij het geluk van uw heil,/laat bereide gezindheid mijn kracht zijn. 051a : 4
God, laat mij smekend tot U treden,/ verberg u niet voor mijn gebeden, 055 : 1
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen. 056 : 4
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3
Gij laat door 't zwaard hen achterhalen./ Jakhalzen vallen op hen aan. 063 : 4
Zij zeggen: 'Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!' 064 : 3
Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad. 064 : 6
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer. 066 : 1
Laat zich ons hart in Hem verblijden:/ God houdt de volken in het oog. 066 : 2
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd, 067a : 4
Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid. 067a : 4
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen, 067b : 2
Laten de naties juichen van vreugde, 067b : 5
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen. 069 : 4
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen 069 : 6
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging!069 : 7
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt. 072 : 5
Laat ons de grote naam bezingen / van Hem die Israël leidt, 072 : 7
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12

En ik vraag aan mijn gedachten:/ laat de Heer voor immer smachten?	077 : 2
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden.	078 : 2
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien.	078 : 6
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien-	078 : 8
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen.	078 : 12
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden,	078 : 19
Zij hebben U gesmaad:/ vergeld het hun en laat / hen zevenvoudig boeten.	079 : 4
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer.	080 : 1, 3, 7
laat zijn gebed niet onverhoord!/ Herder Israëls, leid ons voort!	080 : 2
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt.	080a : 5
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan	081 : 2
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen!	081 : 7
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord	083 : 1
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien.	083 : 4
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen	083 : 5
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan,	083 : 6
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om	084 : 1
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht.	085a : 3
Doe ons, Heer, uw genade aanschouwen,/ laat komen uw heil over ons.	085b : refr.
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen.	086 : 4
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen.	086 : 7
Laat mijn gebed voor U verschijnen / en niet in duisternis verdwijnen.	088 : 1
Laat Davids zoon de spot der heidenen beschamen.	089 : 18
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven.	090 : 8
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument,	092 : 2
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed	092a : 1
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd	095 : 4
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt.	096b:4
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond.	098 : 3
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid.	098 : 4
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren!	099 : 2
Heer, hoor mijn gebed, laat blijken / dat mijn klachten U bereiken.	102 : 1
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten.	102 : 2
Laat het worden opgeschreven,/ zodat zij, die later leven,	102 : 8
Laat niet midden in het leven / mij de duisternis omgeven,	102 : 11
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren,	103 : 1
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren.	103 : 9
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven.	103e : vert.
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden.	105 : 1
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan.	105 : 5
Maar Mozes liet Gods woorden horen,/ Aäron kwam, door God verkoren,	105 : 10
Houd dan de lofzang gaande / voor God die leven laat.	107 : 1
Laat ons nu voor de Here / zijn goedertierenheid	107: 4,7,10,15
‘Laat onrechtvaardigen hem richten,/ laat goddelozen hem betichten	109 : 3
en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde,	109 : 3
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade	109 : 4
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken,	109 : 5
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen,	109 : 5
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders.	109 : 6
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe.	109 : 7
Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen,	109 : 8

Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.' 109 : 8
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten. 109 : 10
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn 114 : 4
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1
Laat ieder 's Heren goedheid prijzen,/ zijn liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 1
Laat, Israël, uw loflied rijzen: 118 : 1
Gij, die de Heer vreest, laat het horen: 118 : 1
Laat mij de voorhof binnentreden / en loven 's Heren majesteit. 118 : 7
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 10
Verlaat mij niet, ik ben U toegewijd,/ verlaat mij niet, laat in uw gunst mij delen. 119 : 3
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen. 119 : 6
Ik klem mij vast aan uw getuigenis,/ o Heer, laat niet vergeefs mij op U hopen! 119 : 12
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29
Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 :30
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken. 119 : 59
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64
Op U laat ik mij voorstaan,/ ik ben aan U gehecht. 119a : 2
God, laat mij nooit verliezen / de vreugde om uw woord, 119a : 4
Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang! 122a
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a
Laat Israël nu zeggen, blij van geest: Indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3
Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest…/ -laat Israël nu toch zeggen - 124a
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren. 126 : 2
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
ik werp voor U mij neer./ O laat uw oor zich neigen / tot mij, tot mijn gebed. 130 : 1
Laat mij gehoor verkrijgen,/ red mij, o Here, red! 130 : 1
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad. 131 : 3
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
Hun tong is scherp als die van slangen./ Laat mij bij U geborgen zijn. 140 : 2
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God. 140 : 5
U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken. 141 : 1
Laat, Heer, mijn gebed en mijn handen / geheven zijn, tot U gericht 141 : 2
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3
Laat, o Heer, mijn hart zich niet hechten / aan 't laag bedrijf van boos gespuis, 141 : 4
laat mij niet eten in hun huis / van hun verleidelijke gerechten. 141 : 4

Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen.	141 : 9
Laat ’s morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen.	143 : 8
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven.	143 : 10
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn.	144 : 5
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden.	145 : 6
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan	146a : 1, 146b
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken.	147 : 7
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen.	149 : 1
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden.	149 : 1
Laat het een hoge feestdag wezen./ De naam des Heren wordt geprezen	149 : 2
Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn	150 : 2
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft.	150a : 3
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt.	150a : 3

Laat ons de Here danken en eren	211 : 2
Laten wij zingend deze dag begroeten!	212 : 1
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden	213 : 3
Laat uw geweten zuiver zijn	214 : 3
ons doen en laten zuiveren en dragen	217 : 4
Laat mij niet raken in de macht	243 : 5
Laten wij amen zeggen	246b : 7
Laat dagen in de nacht	253 : 2
laat niet eenzaam in het donker	254 : 1
we laten woorden / en gebaren / zonder kracht	264 : 2
Laat niet de nacht dan angst aanjagen	267 : 2
Laat ons van Jezus zelf, die op een berg klom, leren	272 : 1
Heer, wij gedenken U; laat ons dan nooit vergeten	272 : 3
waar Gij U vinden laat?	280 : 4
Zegen ons met uw vrede en laat lichten uw aangezicht. Amen.	291d
Laat uw woorden in ons branden	292 : refr.
God liet ons samen wonen / in ’t land van overvloed	311 : 8
Laat in ’t hart dat naar U hoort / uw genade binnenstromen	314 : 1
laat ons voortgaan aan zijn hand en wijs de weg	319 : 2
Heer, laat uw woord spreken/ op de adem van uw Geest	332
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen.	347 : 1
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien.	347 : 2
en zegt ons: laat de kinderen tot Mij komen,/want hunner is het koninkrijk.	348 : 1
En laat de mond / der kinderen die we U wijdden,	348 : 8
de boodschap van zijn rijk te laten horen.	353 : 4
God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze,	375 : 1
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken!	375 : 2
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten,	376 : 5
Jezus, ware levensspijze,/laat mij op de rechte wijze	376 : 7
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren,	376 : 7
dat wij met U leven. / Laat ter bruiloft komen,	379 : 3
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn,	379 : 4
Zo laat er in zijn woning / vrolijk zijn toegetast!	384 : 9
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat,	389 : 1
Laat nimmer in de nood uw bijstand ons ontberen,	412 : 5
Eeuwig blijft uw trouw bestaan - / laat ons niet verloren gaan!	413 : 3
Vrede, vrede laat/ Gij in onze handen,	418 : 3
Laat de woorden / die we hoorden / klinken in het hart.	422 : 1

Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
Laat ons weten,/nooit vergeten / hoe U tot ons spreekt:	422 : 2
Laat ons hopen,/biddend hopen,/dat de liefde wint.	422 : 3
o zon ga op, o zonneschijn,/laat ons niet in het donker zijn.	437 : 5
Laat dit bestaan uw stal,/dit hart uw kribbe wezen,	439 : 4
Gij die de Heer verwacht,/laat ons vóór alle dingen	440 : 1
Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd.	441 : 9
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand	451 : 1
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen,	468 : 3
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind	469 : 6
dat is de zijde, het brokaat waarin Gij, vorst, U vinden laat	469 : 11
Christe Kyrieleison, laat ons zingen blij,	476 : 2
Komt laten wij aanbidden (3 x) die koning!	477 : refr.
heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot,	478 : 3
Laten wij nu allen gaan tot Hem alleen	485 : 6
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom,	486 : 1, 2, 3
laat de beltrom horen: / Christus is geboren.	486 : 1, 2, 3, 4
laat de bel, bim-bam,/ laat de trom, rom-rom,	486 : 4
kere om, kere om, laat de beltrom horen: Christus is geboren!	486 : 4
laat het ook vrede zijn / waarmee wij U begroeten.	500 : 3
De hartenklop van deze dag / laat zij ons horen, slag voor slag:	504 : 3
laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht.	505 : 3
Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal:	506 : 4
hun herders laten hen alleen,/ zij gaan, zij gaan met haast	507 : 3
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg.	507 : 4
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x).	509 : 3
Laat warm en stil de kaarsen branden heden,	511 : 5
laat ons dan allerwege horen stijgen	511 : 6
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand.	517 : 4
Heer des/ hemels/ laat, getrouwe,/ mij aanschouwen / uw erbarmen.	518 : 4
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit,	518 : 6
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here,	518 : 6
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond,	526 : 3
en laat uw Zoon een laaiend vuur,/ een nieuwe Mozes zijn.	542 : 3
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht,	547 : 4
Welkom, welkom, koning Jezus,/ laat uw vrede ons genezen.	554 : 4
’k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden	573 : 10
laat mij delen in zijn pijn.	573 : 12
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden,	573 : 13
laat mij huilend bij u staan.	573 : 15
Laat mij Christus’ dood ervaren,/laat mij in mijn hart bewaren	573 : 16
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken	573 : 17
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken,	573 : 19
laat mij dan niet alleen gaan / niet in de dood alleen.	576 : 6
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot.	577 : 1
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken?	585
O Heer wees met uw kerk / en laat ons niet vergaan,/ maar zend uw kracht	591 : 1, 6
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren.	609 : 5
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven.	618 : 4

Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
O Heer, laat een engel komen,/ opdat van ons moede hart	627 : 4
de steen worde weggenomen./O Heer, laat een engel komen,	627 : 4
O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied,	628 : 5
Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken,	632 : 1
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen,	636 : 2
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust	636 : 3
De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf,	637 : 2
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,/ doorstroom ons met uw hartenbloed.	653 : 5
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang,	657 : 3
Kondig het jubelend aan,/ laat het de windstreken horen,	659 : 1
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen!	659 : 5
uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen	662 : 2
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad.	664 : 3
Daarop heeft Hij geschreven:/ Ik laat je niet alleen.	666 : 1
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen	672 : 1
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan.	672 : 6
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren.	673 : 3
Gij, die niet te bedaren zijt,/ laat ons toch tot de oogst,	679 : 7
tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan.	692 : 6
Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is.	706 : 3
God, laat ons niet vergaan!	709 : 5
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
laat de doden eeuwig leven / met U in het paradijs.	730 : 3
en bedek hun schuld en laat hen / zitten aan uw rechterzij.	730 : 3
Laat ze niet tot niets bevriezen / in de ijskou van voorbij,	733 : 2
laat hun namen nieuw geschieden / aan uw overzij.	733 : 2
‘De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld	739 : 3
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan.	742 : 3
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen,	749 : 3
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan!	750 : 4
laat ons met u meegaan op weg naar de morgen,	752 : 7
God, laat ons staan als Mozes hier / hoog in uw zonneschijn,	753 : 6
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen.	754 : 2
Laat ons in de kerk U prijzen / met uw heiligen omhoog	754 : 2
wij moeten de aarde vergeven / dat zij ons sterven laat.	764 5
o laat ons het dorsen verduren / waarmee Gij het graan onderscheidt!	765 : 6
Heer, laat ons dan niet ontbreken,/ want de traagheid grijpt ons aan.	769 : 4
‘De God op de Sion gezeten / is de Enige! Laat ons vergeten	770 : 2
als een wachter aan de grenzen;/ laat mijn licht niet ondergaan.	779 : 5
laat mij aan U toebehoren,/ maak mij tot uw lof bekwaam.	779 : 6
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam	780 : 5
Liefde luidt de naam der namen / waarmee Gij U kennen laat.	791 : 3
Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn.	791 : 5
Laat zonneklaar te lezen zijn / uw beeld, in ons geprent!	792 : 4
Laat ons op uw toekomst hopen,/ gaandeweg U tegemoet;	793 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn;	793 : 3
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden	796 : 3
dat ik in ’t einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden	796 : 3
Kom laat ons voortgaan kinderen!/ De Vader staat ons bij.	799 : 5
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan.	802 : 3
Hij mij had laten dolen, klein / in eindeloosheid der woestijn.	804 : 1

laat mij niet moeten gaan / als Gij niet zelf nabij zijt. 811 : 2
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat. 818 : 1
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt, 821
Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!/ God, laat mij voor uw aangezicht, 834 : 1
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
Laat ons uw schoonheid aanschouwen. 837 : 3
Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:/ laten wij anderen bloeden, 837 : 2
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein. 838 : 1
Laat ons uw woord bewaren,/ uw waarheid openbaren. 838 : 1
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan 838 : 2
en laat ons zonder vrezen / de minste willen wezen. 838 : 2
Maar wie zich door de hemel / laat helpen uit de droom, 841 : 4
en als hij zich laat enten / hier in dit aardse dal, 841 : 4
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn. 846 : 5
ik bid U, laat het licht / dat doorbrak in uw smart, 852 : 4
Nu laat ons God de Here / dankzeggen en Hem eren, 863 : 1
Laat ons de Heer lofzingen,/ juich, al wie bij Hem hoort! 864 : 1
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam, 868 : 1
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft. 871 : 4
Laat zijn grootheid zien en verhoog Hem, totdat iedereen Hem ziet. 884
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen. 886
maar zich niet uit laat leggen / en zich niet open geeft, 894 : 4
laat hem zijn overmoed!/ Gods rijk blijft ons behouden. 898 : 4
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4
Het hart klopt door ’t benauwen,/dies laat ik diep beschroomd 901 : 1
laat God zich iets ontwringen:/ Hij wil gebeden zijn. 904 : 2
Laat Hem besturen, waken,/ ’t is wijsheid wat Hij doet! 904 : 3
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht, 905 : 1
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3
Laat Gods genade u genoeg zijn,/ die voor u uit zijn sporen trekt. 905 : 3
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in ’t stof aanbidden. 906 : 1
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5
zo laat Gij, zon van mij / in uw licht mij groeien / voor U openbloeien. 906 : 6
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen. 906 : 7
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen. 906 : 8
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij. 907 : 2
Wat God doet dat is welgedaan,/ daar laat ik het bij blijven. 909 : 3
Neem mijn leven, laat het, Heer,/ toegewijd zijn aan uw eer. 912 : 1
Laat mij niet mijn lot beslissen:/zo ik mocht ik durfde niet. 913 : 3
laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt; 914 : 1
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2
Laat ons er zijn, een eeuwig even,/ laat ons er zijn met U die was. 948 : 2
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1
Laat Jezus dan mijn broer zijn en mijn zegen 949 : 3
en laat mij, Vader, omzien zonder wrok 949 : 3
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost. 969 : 4
Laat lichten uw gezicht / over de duisternis 974 : 3

God, laat geen mensenkind / uit uw ontferming vallen.	974 : 5
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal,	975 : 2
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift.	976 : 1
Laat dan mijn hart U toebehoren / en laat mij door de wereld gaan	978 : 4
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen.	1007 : 5
laat uw vleugelen ons omgeven,/ troost ons met uw tederheid.	1008 : 1
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart.	1008 : 3
Verlos ons van de boze,/ laat niet de goddelozen	1009 : 3
op aarde koning zijn!/ Laat ons het land betreden,	1009 : 3
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen.	1012 : 4
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert:	1016 : 1

erbij Laten blijven

Wat God doet dat is welgedaan,/ daar laat ik het bij blijven.	909 : 3

Laten dalen

Laat uw dauw van vrede dalen	283 : 4
Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken.	432d
om te lijden voor mijn zonden./ Laat mij lijden aan zijn wonden,	573 : 12

Laten gaan

Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan.	032a : 1
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan.	052 : 2
die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan.	067a : 3
en ik liet hen gaan / in hun eigenwaan / om hun trots te stillen.	081 : 10
Nu laat Gij, Heer, mij gaan;	159b : 1
Laat nu, Heer, uw dienstknecht vrijuit gaan	159c : 1
Laat ons gaan, laat ons gaan	167 : 7
Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan	210 : 3
laat je zorg om morgen gaan	262
‘Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht	739 : 4

Laten komen

Daarom laat hij Jozef komen	166b : 4
laat mij tot U komen	188 : 4
Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen	213 : 2
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen.	455 : 1
O Heer, laat een engel komen,/ opdat van ons moede hart	627 : 4
de steen worde weggenomen./O Heer, laat een engel komen,	627 : 4
Laat komen, Heer, uw rijk,/ uw koninklijke dag,	756 : 1
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten	946 : 3

Laten lopen

Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen	534 : 2

Laten opgaan

Laat de zon van uw aangezicht over ons opgaan	199 : 2, 4

Laten schijnen

En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht	214 : 5

Laten staan
laat niemand buiten staan 186 : 5
God, laat ons staan als Mozes hier / hoog in uw zonneschijn, 753 : 6

Laten stromen
laat uw zegeningen stromen 188 : 4

Laten vallen
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2
O volk, uw God laat u niet vallen./ Als gij voor Hem uw hart uitstort, 062 : 5
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
O laat ons, Here God, niet vallen uit uw hand. 089 : 17
Als gij zijt aangekomen en 't anker vallen laat, 107 : 14
Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle. 148 : 2

Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen 200 : 1
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen. 295 : 1
Ik ben de gesel die Hem openhaalde,/ ik laat hem vallen. 587 : 4

Laten varen
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede. 906 : 3

Laten vinden
in 't woord laat Hij zich vinden,/in avondmaal en doop. 440 : 2

Laten weten
Als David Nabal weten laat 172 : 4

Laten zien
Hoelang nog, Heer, blijft U mij vergeten?/Hoelang nog laat U uw gezicht niet zien? 013c : 1

Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden 534 : 1
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
Laat ons zo uw heerlijkheid / zien in deze donkere tijd, 967 : 6

Laten zijn
laat ze zien dat ze maar mensen zijn. 009a : 4

Laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat werkt 205 : 3
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde, 656 : 3
laat het water met het bloed / dat Gij stort in overvloed … zijn 911 : 1

Later
naar 't frisse gras en even later / waar water was, fris helder water 023d : 1
Laat het worden opgeschreven,/ zodat zij, die later leven, 102 : 8

Weet je waar hij later woont? 167 : 5
want later krijgt een koning spijt 172 : 8
Maar later sterft hij bij geval 172 : 11
later te Jeruzalem / in de volheid van de tijden./ Halleluja 545 : 3
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn. 700 : 2
En wat verhaalde zij ons nog / van toen Hij kind was later? 739 : 5

Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd, 991 : 5

Lauwerkrans
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon, 727 : 4

Laven
De Heer is mijn herder!/ In ’t hart der woestijn / verkwikken en laven 023b : 4
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 104 : 8
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven 107 : 13
die ons laaft en die ons voedt./ Eeuwig is Hij trouw en goed. 136 : 12

laaft je alle dagen 188 : 2
Hoe zalig die zich laven,/van vreugde dronken zijn! 384 : 7
Hij draagt ons over de watervloed / en laaft ons hart met zijn hartebloed 525 : 5
Gij die mijn ziel wilt laven / met liefelijke spijs, 576 : 4
Die ik laafde aan mijn borsten,/ vindt Hij antwoord op zijn dorsten 584 : 5
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang 655 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons. 688 : 3

Ledig zie **Leeg**

Leed

Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
Zij scholen samen als ik lijd,/ over mijn leed zijn zij verblijd. 035 : 5
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder 't leed, Heer, dat het torst. 038 : 5
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2
dat het vergolden wordt als om mijn leed / mijn vijand zich verblijdt. 041 : 4
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
Als een insect dat men vertreedt,/ zo lig ik neder in mijn leed. 109 : 10
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
van Jakobs sterke helper aan,/gedenk aan David en het leed / dat hij voor U heeft uitgestaan. 132 : 1
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7
beoordeelt lief en leed 152 : 3
totdat uw leed gewroken is 176 : 1
alle leed vergeten mogen 213 : 4
Ik moet in lief en leed naar U verlangen 221 : 2
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer 247 : 4
voor al het leed, dat zorgen baart 250 : 4
vernam de stem van 't leed die van de aarde schreit 272 : 4
de wereld trouw in lief en leed, 325 : 1
en geen leed mag ons wedervaren. 341 : 1
van vaderlijke troost het leed zal dragen. 455 : 2
in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, - 455 : 5
en blijf bij mij in lief en leed,/zodat ik, Heer, U nooit vergeet. 469 : 13
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg. 507 : 4
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemt, 511 : 2
met leed gevuld tot aan de hoogste rand, 511 : 3
om de kelk vol bitter leed,/ Kyrie eleison. 558 : 5
Alle leed hebt Gij geleden,/ Gij gedragen met geduld. 575 : 4
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed. 583 : 2
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood, 621 : 2
dat alle leed geleden is / omdat de Heer verrezen is, / Halleluja! 628 : 3
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen. 643 : 4
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood? 756 : 2
zo zult gij nu voortaan / in liefde en in leed 788 : 2
of ooit het leed vergoeden,/ uw schapen aangedaan? 851 : 2
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed. 910 : 3
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
O Vader, trek het leed U aan / van allen die met ons bestaan. 995 : 2
Met zoveel gaven aan ons gegeven,/ voor zoveel leed, zoveel gemis. 1005 : 5

Leedvermaak

Weer van mij de smaad en schande / van mijns vijands leedvermaak. 025 : 1
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
Zij schudden over ons het hoofd,/ met leedvermaak slaan zij ons gade, 044 : 7

Leeftocht

en reik ons zelf als leeftocht aan	280 : 6
wordt tot het brood verzameld / dat aller leeftocht is.	346 : 9

Leeg, Ledig

Mijn lijf verteerde tot de lege som / van mijn geraamte.	022 : 7
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend.	027 : 5
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig	079 : 2
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege.	119 : 14
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder.	119 : 45
en rijken stuurt Hij heen met lege handen	157b : 8
wie alles bezaten staan met lege handen	157c : 7
maar rijken stuurt Hij weg met lege handen	157e
die rust geeft aan het lege lijf	236 : 2
Geef dat tot U, o Heer / 't woord van uw welbehagen / niet ledig wederkeer'	313 : 5
leer ons dan om te gedenken /wie een lege beker heeft.	387 : 2
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat;	460 : 4
En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten,	525 : 3
Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet.	626 : 1
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja!	628 : 1
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja!	628 : 6
Voor 't leven hebben wij de dood,/ het lege niets verkozen,	654 : 3
zo leeg en woest, zo dood, als toen / Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan.	680 : 2
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht	853 : 1
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht,	910 : 4
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt,	929 : koor 1
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn.	1007 : 7

Leeg maken

Heer Jezus, deelgenoot aan deze dis,/ik maak mij leeg en strek mijn handen uit	400 : 5

Leegte

Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis.	137a : 2
met je buik van leegte vol	188 : 3
Dat wij niet leven gevangen in leegte	200 : 1
Dat wij niet leven, gevangen in leegte	295 : 2
Mijn adem opgekropt. / Mijn hart van leegte zwaar.	323 : 1
de mens vloeit leeg in leegte,/ in 't blinde niemandsland.	579 : 2
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef,	750 : 4
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte.	824 : 3
Heer, als ons denken U ontkent,/ kan ons de leegte benauwen.	837 : 3
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die.	918 : 4
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.	942 : 1

Leegvloeien

de mens vloeit leeg in leegte,/ in 't blinde niemandsland.	579 : 2

Leen

die hem/haar het leven gaf te leen / en die geen God van doden is.	960 : 3

Leer
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen. 111 : 1
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken. 119 : 58
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'. 132 : 8

Leerling
Een van zijn leerlingen verraadt / Hem aan de vijand die Hem haat. 565 : 2
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling, 587 : 5

Leesbaar
Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,/ leesbaar voor mensen als zijn erfenis. 976 : 1

Leeuw
hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
Te midden van de leeuwen lig ik neer./ Geweldenaars gaan tegen mij tekeer, 057 : 3
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6

de tijger en de leeuw 163a : 1
is het woord dat Abraham riep / en Daniël tussen de leeuwen. 318 : 2
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw! 466 : 3
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien 480 : 3

Leeuwenkuil
Ik ben alleen als in een leeuwenkuil./ Mijn oren zijn vervuld van hun gehuil, 022 : 5

Leeuwerik
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2

Lef
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen? 1000 : refr.

Legende
met legenden, staf en mijter,/ beeld van het erbarmen Gods. 645 : 1

Leger
Mijn leger joeg de vijand voor zich henen,/hij werd vermaald als tussen molenstenen. 018 : 12
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2
De Heer staat op, Hij is een held / die legers doet verstuiven. 068 : 4
temidden van het leger en rondom / de nederzetting van zijn heiligdom. 078 : 10
Wat hou ik van uw huis, Heer van de hemelse legers. 084a : 1
Een vogel is er thuis,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 2
Ach, hoor en kijk naar mij,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 4
Heer van de hemelse legers,/ gelukkig zijn zij die vertrouwen op U. 084a : 5
Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre. 147 : 2

trok al zijn legers saam 169 : 1
Hij werkte in het leger, hij was generaal 174 : 1
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur, 636 : 2

Legerbende
Met U durf ik mij in de strijd te wagen,/ de legerbenden op de vlucht te jagen. 018 : 8

Legermacht
het hoofd van ’s hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning. 024 : 5
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6

Legerschaar
in vrouwenhanden valt de buit / van boze legerscharen. 068 : 4

Gij, driemaal heilig zijt Gij, God der legerscharen, 412: 1

Legerstede
’t Verderf dat in de duisternis / zoekt naar uw legerstede, 091 : 3

Leggen, zich Leggen
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken. 003 : 2
En op de boog der wrake legt / de Heer de vlammen van zijn recht. 007 : 5
zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
‘Wat hebt U eraan, als ik doodga / en in het graf word gelegd? 030a : 2
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
zij roven U de eer./ Maar ik leg in uw trouwe handen 031 : 5
Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd. 033 : 1
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
dat zij uw wonderen verstaan / in ’t woord dat Gij mij op de lippen legt. 040 : 4
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
’t is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade. 051 : 6
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven. 056 : 2
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
De lagen, voor uw volk gelegd,/ ze zijn een aanslag op het recht, 083 : 2
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit. 088 : 1
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend 091a : 1
Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,/alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. 096a : 3
werd tot verbazing der beschouwers / ten hoeksteen door God zelf gelegd, 118 : 8
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten 119 : 64
Gij legt uw hand op mij, Gij zijt / zo dichtbij met uw majesteit, 139 : 3
Heer, U bent altijd bij mij,/ u legt uw handen op mij 139b : 1
Verdelg hem die mij lagen legt,/ weersta hen die mij wederstreven, 143 : 10

Gij hebt mij vrees voor U in ’t hart gelegd 156 : 1
en ons te slapen leggen 246b : 7
Kom, leg uw hand op ons 253 : 3
leg zo uw glimlach over ons bestaan 274 : 3
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd, 316 : 4
een naam, opnieuw op ons gelegd, 326 : 5

leggen wij dit leven in uw handen. 355 : 2
ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd. 483 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd, 488 : 3
Er was voor haar geen plaats./ Zij legde na lang zoeken 497 : 2
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand: 526 : 4
'Mijn dienstknecht, mijn geliefde -/ mijn geest op jou gelegd.' 529 : 1
zij bouwt een monument,/ legt bloemen op een graf. 563 : 1
Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd? 585
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd. 602 : 1
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,/ in vrijheid brengt Gij ons terecht. 611 : 2
legt zelf dit lied ons in de mond,/ ten teken dat Gij bij ons zijt. 680 : 5
leg Gij een zin daarin,/ verkeer de vloek in zegen, 717 : 3
leggend onze gouden kronen / zingend voor uw aangezicht. 754 : 3
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken. 780 : 4
omvat de trouw hier toegezegd./ Dat Gij uw zegen op ons legt, 792 : 2
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt. 823 : 5
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond. 838 : 3
leg maar gewoon je hand / in die van onze Heer. 935 : 1
Gij U tot mij wilt keren,/ uw zegen legt op mij. 938 : 2
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1

Legioen
gij legioen dat naar Hem hoort,/ gij engelen die draagt zijn woord, 148 : 1

Leguaan
de luiaard en de leguaan 163a : 4

Leiden
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde / staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde. 016 : 3
O reinig metterdaad / mij van 't verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen! 019 : 4
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3
Hij leidt mij in sporen van waarheid / getrouw aan zijn naam. 023e : 2
en zoekt des Heren aangezicht,/ Jakob, het volk dat Hij zal leiden. 024 : 3
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Hij zal leiden 't zacht gemoed / in het effen recht des Heren: 025 : 4
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde; 031 : 6
Ik houd je in het oog, Ik zal je leiden,/ dus wees niet eigenwijs of tegendraads 032a : 2
Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid. 033 : 8
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
God, Gij hebt zelf uw volk geleid,/ van onze vijand ons bevrijd. 044 : 3
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2
nimmer zal Hij van ons scheiden / tot de dood blijft Hij ons leiden. 048 : 4
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan. 061 : 1
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt. 067 : 2
die ons in ruimte heeft gezet / en leidt met vaste schreden. 068 : 7
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Laat ons de grote naam bezingen / van Hem die Israël leidt, 072 : 7
uw wijsheid is het die mij leidt / en eenmaal kroont met heerlijkheid. 073 : 9

Maar ’t is mijn ziel en zaligheid / te zijn bij God, die zelf mij leidt.	073 : 11
het is een licht dat ons ten leven leidt, -/ ons en al wie door ons wordt ingewijd.	078 : 2
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden.	079 : 5
O God van Jozef, leid ons verder,/ hoor ons en wees weer onze herder;	080 : 1
Verhoor mij, God van Israël,/ die alles leidt naar uw bestel.	084 : 4
Omdat hij Mij zijn hart toewendt,/ spreekt God, zal Ik hem leiden;	091 : 7
Hij trekt met ons de diepte door./ Zijn hand zal ons als schapen leiden.	095 : 3
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,	103 : 1
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd.	105 : 9
Hij was het die zijn volk bevrijdde,/ zijn uitverkorenen veilig leidde.	105 : 17
Prijs God om al zijn majesteit./ Hij leidt ons tot in eeuwigheid.	105 : 18
geweest was in het huis der slaven,/ hen door de Schelfzee had geleid.	106 : 9
en dank nu God de Heer,/ Hij leidt u naar de haven.	107 : 13
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden.	112 : 3
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in ’t licht van uw verordeningen.	119 : 5
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen	119 : 11
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden.	119 : 50
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden.	119 : 60
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in.	119b : 2
Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden.	130a : 3
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad.	131 : 3
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden.	131a : 1
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden.	139 : 5
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde.	139 : 11
O God, houd mij geheel omgeven,/ en leid mij op de weg ten leven.	139 : 14
Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee.	139a : 1
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg.	139c: Antif. B
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in ’t verderf.	146 : 5
God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat.	146a : 2
zijn hand die zijn volk heeft geleid	151 : 1
die dag en nacht in banen leidt	204 : 1
uw Geest die in de waarheid leidt	209 : 1
o leid ons uit het huis van schade en schande	220 : 4
aan God de Geest die troost en leidt	237 : 3
uw hand heeft mij gevoed, geleid	245 : 2
Ik weet, mijn leven wordt geleid	250 : 5
Ook als de nacht valt, blijf ons leiden	267 : 3
die alle volken leidt;	279 : 2
die wie hier schuilen verder leidt	280 : 7
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt / en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament.	381 : 3
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven.	412 : 3
Kom haastig, licht der wereld, / en leid ons allemaal	441 : 10
ons leiden tot elkander?	446 : 1
en leid ons tot elkander.	446 : 5
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan	447 : 1
Gij die de ster van David zijt / en wijzen roept en dwazen leidt,	519 : 1
dat is de Geest aanvaarden / die naar het leven leidt:	538 : 4
zij met de Geest wiens troost ons leidt,/ de lof en eer in eeuwigheid.	599 : 5
Hij brengt ons naar de overkant,/Hij leidt ons naar ’t beloofde land.	606 : 3
waar Gij ons leidt is ’t goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd.	653 : 6
Wij zullen naar zijn land geleid / doorleven tot in eeuwigheid	655 : 5

Hier heeft de Heer ons geleid,/ hier doet Hij Israël wonen 659 : 3
om een leidsman ons te geven / die in alle waarheid leidt, 664 : 1
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg 664 : 2
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt. 670 : 5
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw. 685 : 1, 5
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht. 706 : 1
De liefde, het geloof, de hoop,/ zij leiden tot dit lied: 706 : 4
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg. 710d
voor dromen en daden en alles dat leidt 719 : 4
dat ieder geleid wordt, geduldig en goed, 719 : 5
En gaan wij door de laatste poort,/leid ons dan met uw levenswoord. 721 : 3
Maar zij geloofden dat Gods hand / die hen tot daar geleid had 728 : 1
Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger 732 : 2
lieflijk tot lafenis / zal die hun herder is / zachtkens hen leiden. 746 : 6
Hij ontsluit de boekrol,/ leidt ons uit de nacht. 777 : 3
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5
daar Hij ons leven leidt / en weet wat wij ontberen. 786 : 1
dat ik in ’t einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden 796 : 3
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog. 798 : 5
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. weerlicht) 801 : 3
In ons hart is dit de luister / dit de liefde die ons leidt 801 : 4
gaan wij moedig met U mede./ Leid ons aan uw hand / naar het vaderland. 835 : 1
tot aan ’t eind van onze wegen./ Leid ons op uw tijd / in uw heerlijkheid. 835 : 4
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
heeft u in ’t licht als op adelaarsvleugelen geheven./ Hij die u leidt, 868 : 2
die leidt ons door de doodsjordaan / en houdt ons bij de hand 870 : 7
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt; 885 : 2
Hij leidt ons en met milde hand / schenkt Hij zijn geestesgaven. 898 : 4
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft. 899 : 2
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht, 905 : 1
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen. 909 : 3
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1
Zou gij verstaan, waar Hij u leidt?/ Vertrouw Hem waar Hij gaat. 943 : 4
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Gods hoede zal ons leiden,/ de volle vrede komt! 968 : 4
Onze Vader, wij geloven / dat U onze wereld leidt. 1006
die onze mond leert spreken / en onze handen leidt. 1010 : 4

Leider
Hun leiders die bouwen op list en geweld 151 : 4
van leiders naar volgers maar ook andersom: 719 : 5
De Mensenzoon werd onze leider / en heeft ons hart in vlam gezet. 800 : 4

Leiding
Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2

Leidsel
als ezels of als paarden zonder leidsel,/ dan word je niet getroffen door het kwaad. 032a : 2
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17

Leidsman
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6

Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij? 247 : 3
om een leidsman ons te geven / die in alle waarheid leidt, 664 : 1

Leis
Daarmeed' ook onze leisen beginnen vrij. 476 : 2

Lekkernij
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd 023a : 3

en lekkernijen at 152 : 5
Ik breng mijn vader lekkernij 165 : 2

Lelie
een hoog geboren koning./O lelie die mijn hart bekoort, 518 : 2
De koning zal onder de leliën weiden, 752 : 2
Hij die met heerlijkheden / de leliën bekleedt, 910: 3
De vogelen des hemels / de leliën des velds, 979 : 6

Lelijk
Maar speel jij dan niet lelijk vals 165 : 3

Lenen
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8

Lang leve God, zijn wereld lenen wij 223 : 3
Lang leve God, zijn boodschap lenen wij 223 : 3
Gij wilt uw kruis ons lenen,/ als licht van eeuwigheid. 543 : 3

Lengen
'k Zie ze als een schaduw lengen,/ met het duister zich vermengen. 102 : 5

de schaduw van ons leven lengt 255 : 4

Lengte
Verblijven mag ik in het huis van de Heer / tot in lengte van dagen. 023e : 4
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
Klamp je maar vast aan Hem, Hij zal ons redden./Wij zullen leven tot in lengte van dagen. 091b : 4
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5
Zijn trouw duurt voor tot in lengte van dagen. 117c : 3

Zoals ik ben – ja, dat ik dan / de lengte, breedte, hoogte van 377 : 6

Lente
en lente in haar hoven 176 : 3
als lente die ons bloeien doet 326 : 3
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht. 437 : 3
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4

Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet. 626 : 1
O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af, 628 : 7
er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken. 630 : 1
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt 631 : 4
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1
In deze onstuimige lente,/ waarin heel de wereld bestaat, 765 : 2
dan rijpt hij in de lente / tot hij vruchtdragen zal. 841 : 4
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt 977 : 1
In de koude van de winter / groeit de lente ondergronds, 982 : 1
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4

Lentebloei
O, Christus, bron van lentebloei,/ doop ons in U om onze groei; 817 : 1

Lentebode
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam! 600 : 3

Lentelicht
Vernieuw in ons, o God,/ uw liefde, lentelicht. 858 : 1

Lentelijk
Ja, welk een lentelijk festijn / zal het in Jezus' lushof zijn, 977 : 7

Lentetijd
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant. 753 : 2

Lente-tijding
Vergeef het ons! Raak ons weer aan / met levensadem, lente-tijding, 709 : 5

Leraar
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37

Leren
Leer ons, o Heer, wat de weg is ten leven. Halleluja (2 x) 016a : refr.
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
wie Hem nederig valt te voet,/ zal van Hem zijn wegen leren. 025 : 4
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
O, mocht elk dit verstaan met ontzag,/ op de Heer zich leren verlaten. 040a : 2
ja, gij zult uw kinderen leren:/ deze God is onze Here; 048 : 4
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen. 086 : 4
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
God, die de mens zijn wegen leert,/ zou dulden dat men Hem niet eert? 094 : 5
Gezegend is de mens, o Here,/ die Gij kastijdt, die Gij wilt leren. 094 : 6
en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen. 119 : 8

Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven. 119 : 10
Leer mij dan onderkennen en verstaan / wat Gij geboden hebt en niet geboden; 119 : 25
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38
Leer mij doorgronden wat Gij hebt gezegd,/ wees Gij om mij genadiglijk bewogen. 119 : 47
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten. 119 : 64
Gij zijt lofwaardig, Heer,/ leer mij uw beschikkingen kennen. 119b : 1
Als Gij hun 't woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2
Gij kent mij, Heer, leer mij U kennen./ Gij denkt mij, ik denk met U mee. 139a : 1
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide; 143 : 9
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1

leert schamel brood te prijzen 152 : 5
Bomen kunnen mensen leren 178 : 11
heeft ons Jezus' weg geleerd 189 : 3
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag 243 : 3
en leer ons wachten met geduld 259 : 4
Laat ons van Jezus zelf, die op een berg klom, leren 272 : 1
Sla, wat het voorgeslacht ons leerde / niet onnadenkend in de wind 310 : 3
om aan zijn hand een nieuwe weg te leren. 353 : 2
Leer ons eenvoudig leven / niet afgeleid. 361 : 5
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim 379 : 6
leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft. 387 : 1
leer ons dan om te gedenken /wie een lege beker heeft. 387 : 2
leer ons dan om vast te houden / wie geen hand in handen heeft. 387 : 3
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft. 387 : 4
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft. 387 : 5
toen heeft Jezus aan zijn mensen / een geheim geleerd: 395 : 1
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede. 399
om de rechten des Heren te leren,/zich tot God en elkaar te bekeren. 447 : 1
wil ons de eenvoud leren,/leer ons uw toekomst aan! 452 : 3
Zo voert Gij uit uw wijze plan / waar ik de les uit leren kan, 469 : 12
Leer me U danken daarvoor, / leer me U danken daarvoor 483 : 2
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x). 509 : 4
leer ons wat is geleden dan herdenken, 511 : 4
Gij hebt gehoorzaamheid geleerd,/een vuur van hoop heeft U verteerd. 519 : 3
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken, 548 : 2
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd. 664 : 1
Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan 670 : 6
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons 't vaderland heeft doen aanschouwen 671 : 2
Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
van wat het woord hem leerde:/ gelovig man. 744 : 4
dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2
Geef dat het van ons leert te kijken / naar Hem die 't licht der wereld is 778 : 4
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x) 784
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
leren beminnen / spontaan als een kind. 830 : 5
Leer ons het goddelijk beleid / der liefde te beamen, 838 : 3
wij zullen leren leven / van de verwondering: 841 : 2
Leer ons te luisteren naar de Geest / die doven horen doet. 848 : 4
Leer mij volgen zonder vragen;/ Vader, wat Gij doet is goed! 913 : 1

Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
Wie neemt mijn hand en leert mij gaan? 952 : 1
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is. 1005 : 5
die onze mond leert spreken / en onze handen leidt. 1010 : 4
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert: 1016 : 1
het woord dat ons de vrede leert,/ sjaloom in naam van Hem. 1016 : 3

Lering
De wegbereider van Gods rijk,/ de schare zoekt zijn lering. 741 : 2
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here. 119 : 18
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten. 119 : 41

Les
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2

en het kwaad de les te lezen 178 : 2
Zo voert Gij uit uw wijze plan waar ik de les uit leren kan, 469 : 12

Lessen
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

lest je dorst zolang je leeft 188 : 2

Leste
Hij is de beste, de eerste en de leste,/ die ik bemin, die ik bemin en beminnen zal. 866 : 2

Letten
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
Omdat zij op het werk des Heren / niet letten, noch zijn daden eren, 028 : 3
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
Mijn God, ik draag uw wetten,/ om op uw wil te letten,/ gedurig bij mij om. 040 : 3
Op Gods verbond werd niet door hen gelet,/ zij weigerden te wandelen in zijn wet. 078 : 4
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten. 119 : 41
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
Wanneer Gij op ons falen let,/ zijn wij, o God, verloren. 130a : 1

Letter
Gij hebt U onderworpen aan / de letter van ons voortbestaan. 519 : 2
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2

Leugen
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
Bestendig is niemand, bestendig / is enkel de vuurstenen leugen. 012a : vz. 1
zij zijn aan 't kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9

Uw voorkeur gaat uit naar het kwade,/ de leugen lacht u aan. 052 : 2
Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3
God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
de waarheid spreekt voorgoed,/ verstommen zal de leugen. 107 : 19
De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen. 109 : 1
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen, 119 : 26
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht. 139 : 12

Ja, dwars door leugen en bedrog 165 : 7
Leugen en laster? Valse goden 310 : 5
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen, 376 : 3
Het onrecht heerst op aarde,/ de leugen triomfeert, 1010 : 1

Leugenaar
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan. 026 : 2

Leugengod
Ik haat ze, die hun wierook branden / voor leugengoden, Heer: 031 : 5
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod, 097 : 3

Leugenrede
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6

Leugentaal
Zo loont de Heer wie mij weerstaat / met leugentaal en lasterpraat. 109 : 8
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45

dat wij niet angstig vluchten in schijn of leugentaal. (2 x) 1004 : 5

Leunen
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988

Leus, Leuze
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen. 1012 : 4

Leven (ww)
maar die aan 's Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
Weet dat ik leef van zijn genade./ Hij is het die mijn roepen hoort. 004 : 1
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
en wonen zal ik in Gods huis / zo lang ik leven mag. 023c : 5
O Heer op wie ik pleit,/ in mijn eenvoudigheid / heb ik geleefd, U toegewend. 026 : 1
Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2

Levenskracht zal Hij ons geven, ja, zijn volk zal Hij doen leven. 029 : 6
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht. 033 : 1
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,/ God houdt het oog op hem gericht. 033 : 7
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Al leef ik in ellende,/ de Here zal het wenden,/ de Heer ziet naar mij om. 040 : 7
In verdrukking moet ik leven,/ door mijn vijanden omgeven. 042 : 6
uw gunst schonk hun ’t beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
dat ik mag wandelen en ademhalen / in ’t licht dat leven doet! 056 : 4
Uw knechten zullen zich verblijden:/ het is uw wraak die leven doet. 058 : 4
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,/ tot U komt al wat leeft, 065 : 1
Hij zal zijn geprezen,/ Hem zal alles vrezen / wat op aarde leeft. 067 : 3
Het was voor velen tot een teken,/ Heer, dat ik staande bleef,-/een wonder dat ik leef. 071 : 5
Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12
Leve de koning in ons midden,/ geef hem Arabisch goud. 072 : 5
breken en binden, hij zal leven,/ onvergankelijk, als de zon. 072a : 1
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden. 073 : 1
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2
Zij leven vrolijk zonder God,/ voor hun bezit, hun dwaas genot. 073 : 4
Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven. 076 : 5
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft, 076 : 6
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven 078 : 8
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
hebben met haat uw volk omgeven,/ hoewel zij van uw goedheid leven. 083 : 3
dan dat het juichend U ontmoet / die leven zijt en leven doet. 084 : 1
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
Welzalig die uit uw kracht leeft,/ die naar uw tempel zich begeeft, 084 : 3
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen. 086 : 7
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
Wie is van al wat leeft, o God, aan U gelijk? 089 : 4
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
God is een schild voor zijn getrouwen / die leven van geloof alleen. 091a : 3
Klamp je maar vast aan Hem, Hij zal ons redden./Wij zullen leven tot in lengte van dagen. 091b : 4
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven 094 : 7
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor ’t hoogste recht uitgeeft, 094 : 10
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft, 095 : 1
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol! 100b : 1
Dan leef ik met de mijnen voor altijd / in zuiverheid. 101 : 2
Laat het worden opgeschreven,/ zodat zij, die later leven, 102 : 8
met de dood voor ogen leven,/ Hij zal hun de vrijheid geven. 102 : 9

Hij weet, dat wij, uit stof aan ’t licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem. 103 : 5
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9
Gelukkig zijn die Hij geleidt,/ die leven in gerechtigheid. 106 : 2
Geprezen zij de Heer die leeft,/ die Israël verkoren heeft. 106 : 22
Houd dan de lofzang gaande / voor God die leven laat. 107 : 1
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven. 111 : 5
als deze dode dingen./ Maar wij, wij hebben onze God die leeft, 115 : 3
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft, 115 : 4
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft 115 : 6
der stilte nederzinken./ Maar onder ons die leven in het licht 115 : 7
Ik zal niet sterven, ik zal leven / en zingen van des Heren werk. 118 : 6
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ zowaar als ik leef. 118a : refr.
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,/ zowaar als ik leef. 118a : voorz.
Ik zal niet sterven, ik zal leven,/ Hij tilt mij op. 118a : 3
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven. 119 : 10
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven. 119 : 15
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven. 119 : 34
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag. 119a : 4
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag! 132:4
dat zijn naam ons leven doet./ Hij koos Jakob tot zijn volk, 135 : 2
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft, 136 : 12
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven. 143 : 10
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden. 145 : 6
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,/ zing voor hem zolang gij leeft. 146 : 1
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x) 146c : 1
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen,/ die dag aan dag met Christus leeft? 146c : 3
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft! 148 : 4
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven. 148 : 6
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven. 149 : 5
van Gods ongemeten wezen, opdat zinge al wat leeft, 150 : 2
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem! 150a : 2
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft. 150a : 3

Al wat leeft, wees welgemoed 154b : 10
naar allen die eerbiedig met Hem leven 157b : refr.
Zo heeft Hij gesproken tot wie voor ons leefden 157c : 9
Wie leven in de nacht, getekend door het donker, - 158c : 3
zich buige al wat leeft, 160a : 3
Vissen in ’t water, wat leeft op het droge 162 : 5
Jeruzalem mag leven 176 : 4
Nee, je droomt niet, je leeft 179 : 3
huis om te leven en kind in te zijn 179 : 3

lest je dorst zolang je leeft	188 : 2
Dat wij niet leven gevangen in leegte	200 : 1
leeft nu en in de eeuwigheid	205 : 6
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
wordt alles wat er leeft gevoed	214 : 5
Door U geschapen om uit U te leven	217 : 3
Licht om te leven duisternis voorbij	219
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt	221 : 2
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft	221 : 3
Lang leve God, die ons de morgen geeft	223 : 1
Leve die warme vlam, Gods eigen Geest	223 : 1
Leve de Zoon, die opstaat als de zon	223 : 1
Lang leve God, zijn wereld lenen wij	223 : 3
Leve de Geest, Zij roept ook ons erbij	223 : 2
Leve de Zoon, Hij zegent wat Hij kan	223 : 2
Hij zegent vredezoekers, leef ervan	223 : 2
Lang leve God, zijn boodschap lenen wij	223 : 3
Leve de liefdesduif, de Geest maakt vrij!	223 : 3
Leve*n* de Zoon, zijn woord, zijn wil biedt hoop	223 : 3
Lang leve God, Hij deelt met ons de wijn	223 : 4
Leve de Geest, haar pijlen doen geen pijn	223 : 4
Leve de Zoon, Hij zet de tafel klaar	223 : 4
die het leven leven doet	225 : 1
Schepper die ons leven doet	226
Dek met uw vleugelen al wat leeft	239 : 3
veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef	243 : 2
Loof God de Heer die eeuwig leeft	243 : 7
geef mij warmte om te leven	254 : 2
en nu al wat leeft verstart	254 : 3
dat de doden bij U leven / eeuwig in uw licht geheven -	268 : 2
Loof God, die zegent al wat leeft	273 : 1
in al wat leeft en zich ontvouwt	275 : 4
Die voor ons het licht gemaakt hebt dat wij leven	277
zijn goedheid heeft,/met al wat leeft,/zijn kinderen bevrijd.	279 : 2
de ziel wil zijn / van al wat leeft	282 : 2
Rond het licht dat leven doet	287 : 1, 5
Dat wij niet leven, gevangen in leegte	295 : 2
Dat wij U horen, dat wij U leven	295 : 3
Jezus, Gods Zoon, / leefde en stierf	303 : 2
voor allen, voor ons. /Hij leeft vandaag/hier onder ons/,hier onder ons	303 : 2
geldt de Geest die leven doet	305 : 3
dat wij in Gods naam zullen leven.	312
doet ons in vrijheid ademhalen / en leven voor uw aangezicht.	315 : 2
Het tweede gebod is het eerste gelijk: / doe dit, en gij zult leven.	320 : 3
durf niet zijn geboren / en leven toe naar U.	323 : 2
dat Gij zijt de gloed van al wat leeft	324 : 1
Dit woord blijft leven in een lied.	326 : 3
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
wie van Christus zijn op aarde, doet Hij als een lichaam leven,	341 : 3
Hij leeft, geloofd zij Christus die bij ons woont.	343 : 2
hij moet zichzelf prijsgeven,/hij leeft ten dode toe.	346 : 1
hij sterft en anderen leven, / hij overleeft de dood.	346 : 8

eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond.	348 : 8
dat uw schepelingen leven	352 : 7
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven,	353 : 3
en dat ons zwakke lichaam leeft / vanuit de kracht die Gij het geeft.	360 : 4
volhard uw taak te dragen / en leef daarin!	361 : 2
Leer ons eenvoudig leven / niet afgeleid.	361 : 5
De vogels en de dieven / die leven van de wind,	365 : 3
Geef mijn geest te leven uit uw overvloed,	374 : 5
Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven.	375 : 2
dat wij met U leven. / Laat ter bruiloft komen,	379 : 3
want iedereen mag leven / en vrolijk zijn.	395 : refr.
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer.	395 : 3
De Eeuwige leeft / en waakt over ons.	401
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan	419 : 1
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint.	422 : 3
Brood, dat ons doet leven!	424 : allen
door liefde gedreven, om wie met ons leven	425
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht.	433 : 4
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven allen naar de dood,	437 : 6
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven.	447 : 2
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw	451 : 2
Gij leeft en houdt de wacht,/wij hebben niets te vrezen,	452 : 1
wij leven ongehinderd,/de dagen zijn vervuld,	452 : 2
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat,	488 : 4
dan deze mens om mee te leven / een God die onze broeder is.	489 : 2
Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond.	489 : 3
die moeten leven / in de schaduw van de dood	493 : vz.
wij willen U aanbidden, wij leven in uw naam.	499 : 5
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,	511 : 1
De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft.	517 : 5
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft.	517 : 5
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn,	518 : 3
Dat volk dat vast maar toch in tweedracht leeft,wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 :1
is leven van genade / buiten de eeuwigheid,	538 : 1
is leven van de woorden / die opgeschreven staan	538 : 1
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht,	547 : 4
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond,	548 : 3
wij zullen binnentreden / en leven ongestoord.	552 : 1
Maar aan het maal des levens geeft / Hij zich aan hen als brood dat leeft.	565 : 2
want Eén breekt het brood / om met ons te leven / midden in de dood.	566 : 1
maar Hij geeft ons moed,/ dat wij leven mogen / met de dood in ’t bloed.	566 : 2
Dat wij uit de dood / opstaan om te leven,	566 : 3
wees voor ons het brood,/ dat wij in U leven / midden in de dood.	566 : 5
opdat wij door U verheven / als verlosten zouden leven.	575 : 4
Alles wat leeft,ja heel de schepping zucht.	592 : 1
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt.	601 : 2
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft.	601 : 3
Wij leven uit de dood / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 3
Ik hoop U tegemoet / zolang ik leven mag.	607 : 3
De dode zal leven./ De dode zal horen: nu leven.	608 : 3
En wij zullen horen / en wij zullen opstaan / en lachen en juichen en leven.	608 : 3

Wij zullen leven, God zij dank,/genoemd als dochters en als zonen, 611 : 1
Geroepen om te leven,/gehouden aan zijn woord 612 : 2
Maar nu Hij overwonnen heeft,/ Halleluja (2 x)/ nu loven wij de Heer die leeft. 617 : 3
Hij is verrezen en Hij leeft./ De dood heeft voor het eerst gebeefd. 619 : 4
zijn deel is dat hij eeuwig leeft./ Halleluja. 620 : 10
'Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon; 623 : 9
Hij leeft! Hij komt tot u en mij: Hij raakt ons aan! 626 : 8
Wij willen zingen dat Hij leeft,/ Hij leeft die God gehoorzaamd heeft, 628 : 6
en Ik ben de omega,/ Ik leef tot in eeuwigheid. 629 : 6
dat door dood en duisternis / Jezus leeft en bij ons is. 631 : 1
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht, 632 : 1
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht. 634 : 2
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat. 636 : 1
Jezus leeft en ik met Hem!/ Dood, waar is uw schrik gebleven? 641 : 1
Jezus leeft! Hem is het rijk / over al wat is gegeven. 641 : 2
En ik zal, aan Hem gelijk,/ eeuwig heersen, eeuwig leven. 641 : 2
Jezus leeft! Hem is de macht./Niets kan mij van Jezus scheiden. 641 : 3
Jezus leeft! Nu is de dood / mij de toegang tot het leven. 641 : 4
Ik zeg het allen, dat Hij leeft,/ dat Hij is opgestaan, 642 : 1
't Is feest, omdat Hij bij ons is,/ de Heer die eeuwig leeft 642 : 8
dat gij Gode leven zoudt,/ aan de zonde afgestorven. 651 : 4
U kennen, uit en tot U leven,/ Verborgene die bij ons zijt, 653 : 1
Gij zijt genoeg om van te leven / voor iedereen en voor altijd. 653 : 2
waar Gij ons leidt is 't goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd. 653 : 6
Wij leven van vertrouwen,/ dat wij zijn majesteit 663 : 2
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht. 667 : 1
God zal Hem voor altijd bewaren,/ wij leven op Hem gericht. 667 : 1
Hij leeft in het hart van zijn vrienden / als liefde die ons verbindt, 667 : 2
Hij leeft in de woorden gezongen./ Zo gaat Hij van mond tot mond 667 : 3
Hij leeft waar het brood wordt gebroken,/ Hij leeft van hand tot hand. 667 : 4
Hij leeft in het huis van zijn Vader./ Daar houdt Hij ons bidden bijeen 667 : 5
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag, 667 : 6
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag. 667 : 6
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed 673 : 3
in al wat groeit en leeft / zijn adem uitgezaaid. 686 : 1
Wij leven van de wind /die aanrukt uit den hoge 687 : 1
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre. 689 : 2
als adem die ons leven doet,/ deelt ons een onrust mede 691 : 1
verterend wat aan onrecht leeft,/ een gloed van mededogen. 691 : 2
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad. 692 : 4
woord om mee te leven,/ wijzer op de lange duur. 702 : 1
zoals Gijzelf u in de dood / hebt uitgedeeld, o brood dat leeft. 712 : 4
Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in 't land van vuur en oven,/in 't land van Babylon, 713 : 3
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria, 713 : 5
Hij wint zijn brood en leeft,/ maar, Here, is dat leven? 717 : 2
Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint, 720 : 1
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt. 720 : 2
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint, 720 : 3
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind, 720 : 4
van 's Vaders grote daden./ Zo leven wij om Christus' wil 723 : 1
naar 't nieuw Jeruzalem./ Hef dan het hoofd / en leef voorgoed 725 : 3
laat de doden eeuwig leven / met U in het paradijs. 730 : 3

als nectar en als ambrozijn / waarvan men eeuwig leeft.	737 : 14
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft.	742 : 1, 8
om zijn wortels uit te strekken,/ vruchtbaar land voor al wat leeft.	742 : 5
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft….	745 : 2
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef,	750 : 4
en liefelijk leven zij zuiver van zinnen.	752 : 5
Hier leven terzijde / in smaadheid en lijden,	752 : 7
Zij leven Hem ter ere,/ zijn naam hun lieve lust.	759 : 1
Zij geven zich uit handen / en leven in de Heer.	759 : 2
dat leven is voor al wat leeft.	760 : 1
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede.	772 : 2
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x)	784
en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden,	789 : 2
O God die al uw liefde hecht / aan wie van liefde leeft,	792 : 2
waar wij van uw zegen leven,/ anderen tot zegen zijn.	795 : 4
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven	796 : 1
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven.	797 : 8
Wij danken, zeggen zij, het lam,/ wij leven uit zijn dood.	798 : 3
van kracht tot kracht te leven./ In ’t eind is alles goed.	799 : 1
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft.	802 : 2
is, wie om God te horen / gestorven is en leeft:	803 : 3
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind.	807 : 1
en waarborgt, dat zij leven:/ zo werkt een god van liefde,	811 : 1
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden.	813 : 4
aan wat ons uitdaagt om te leven./ Dat wij de stille roep verstaan.	816 : 1
leeft niet vergeefs, gaat niet verloren / in duisternis van niemandsland.	818 : 2
het goed is, goed om met elkaar / in zijn verbond te leven.	825 : 3
In Hem als in een tempel heeft/de God gewoond die eeuwig leeft,/de ongeëvenaarde	825 : 8
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding	825 : 8
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand	827 : 1
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.	827 : 2
De hoop die in ons is / en ons doet leven,	829 : 2
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen	830 : 1
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen	830 : 2
Leven is lijden / niet te vermijden / onmacht verduren	830 : 3
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken	830 : 4
Leven is kijken / elkaar verrijken / opnieuw beginnen	830 : 5
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / ’t hart om te geven	830 : 6
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood?	831 : 8
druk uw zegel op mijn hart en leef in mij.	833
waar liefde wordt gegeven,/ wij uit uw liefde leven.	838 : 4
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw.	839 : 4
wij zullen leren leven / van de verwondering:	841 : 2
Wat mij vasthoudt, wat mij heeft,/ wat mij werft en wat mij leeft,	843 : 2
Doorgang hebben wij ontzegd / aan wie wilden leven,	859 : 2
dat Hij wie met Hem leven / de zege schenken zal.	864 : 2
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal,	866 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet	867 : 1
de God die louter wonderen doet./ Wij leven in zijn hoede,	869 : 1
wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed.	871 : 3
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft.	871 : 4
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft.	877 : 1

Prijs haar oproep aan de wereld: leef oprecht,/ leef oprecht. 877 : 2
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer, 891 : 2
Wanneer ik zoek te zeggen / al wat er in mij leeft 894 : 3
Wie heeft zijn geld verloren,/ het goed waarvan hij leeft 896 : 1
Als zo de mensen leven / en zoeken is hun lot 896 : 4
dat ik niet val maar leven zal./ Gij zult mij niet beschamen. 899 : 4
Ach, in angst en in ellende / zou ik leven, als ik niet 903 : 5
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3
In Hem zullen wij leven / en tot zijn feest ingaan. 916 : 3
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
Van eerste kreet tot laatste zucht / leef ik in U, en U in mij. 939 : 3
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
om hier te schuilen, dat wij leven / al zijn wij dood, zo dood als as. 948 : 2
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Geef dat hij/zij ademt op uw levensadem,/ en leeft bij U. 956 : 5
verder vliegen kon je niet,/ zo niet langer leven, 957 : 2
Niemand leeft voor zichzelf / niemand sterft voor zichzelf. 961
Wij leven en sterven voor God onze Heer,/ aan Hem behoren wij toe. 961
voor al wie leeft op aarde. 966 : 1
Want wie hier leeft op zijn gezag,/ die is voor God rechtvaardig, 966 : 4
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
O Heer, wij leven totterdood -/ Gij roept ons uit de moederschoot 972 : 4
Gij Geest die woorden leven doet / zodat ons oor het woord ontmoet 972 : 7
Geloofd zij God die eeuwig leeft./ Geloofd Hij die zijn leven geeft! 972 : 10
Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed! 972 : 10
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op ’t schoonst gesierd, 977 : 1
God immers houdt de aarde / wat leeft in staat en stand. 979 : 14
zolang zijt Gij ons aller Vader,/ wij danken U voor al wat leeft. 981 : 1
Heilig, heilig, heilig, Vader van ons allen,/ eerste en laatste, U dankt al wat leeft! 985 : 3
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd. 987 : 3
die zal Hij ook verhogen / zo waar Hij eeuwig leeft. 990 : 5
zij moeten zich niet haasten,/ die leven van de hoop. 991 : 1
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4
doet leven en vergeven,/ o God van Israël! 994 : 4
tot ik gevonden heb:/ een plek waar de doden leven, 999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan 999 : 2
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgdoofde ogen. 1000 : 3
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7
opdat wij zouden leven / bevrijd van angst en pijn, 1010 : 3

Leven (znw)
word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Here mijn God, Gij hoedt mijn leven,/ ik heb het in uwe hand gegeven, 007 : 1
’t Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4
Leer ons, o Heer, wat de weg is ten leven. Halleluja (2 x) 016a : refr.
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4

Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
Het woord des Heren is volmaakt,/ bron van leven. 019a : voorz.
U wacht een onaantastbaar leven,/ zo gij zijn naam vertrouwt. 020 : 1
Al wat de koning had begeerd / van U, o God, was leven; 021 : 3
en Gij hebt hem gegeven / een leven dat de tijd trotseert, 021 : 3
een leven voor altijd / in onvergankelijkheid. 021 : 3
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Hij heeft mijn leven aan vernietiging / niet prijsgegeven! 022 : 10
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart. 023a : 4
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang 023f : 5
Maar wees mij dan genadig / en richt mijn leven op, 025a : 2
dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in ’s levens loop. 025a : 2
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
Heer mijn God, ik ben zeker van U./ Houd mij in leven, wees Gij mijn redding 025b : 2
Richt mij, Gij zijt de God die mij redt / en op U wacht ik een leven lang. 025d : 1
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend. 027 : 5
dáár te zijn – in het huis van de Heer,/ al de dagen mijns levens. 027b : 2
O, als ik niet de zekerheid had / het heil des Heren te zien / in dit leven op aarde! 027b : 7
plant de echo van het woord / zich in dood en leven voort. 029 : 5
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2
mijn aangevochten leven./ Gij zult mij nooit begeven. 031 : 5
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1
mijn leven was door eigen schuld ontspoord / en U, o God, U hebt het mij vergeven. 032a : 1
Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 1
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 2
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
De Heer verlost en spaart / het leven van wie Hem bemint. 034 : 9
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,/ Ik heb voor u mijn leven veil - 035 : 1
en doe die mij naar ’t leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
Bij U is de bron van het leven / en in uw licht zien wij het licht. 036a
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder ’t leed, Heer, dat het torst. 038 : 5
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
Heer mijn God, ik heb misdreven,/ red mijn leven,/ want ik ben ten einde raad. 038 : 10
Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij. 038 : 12
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
De Heer bewaart zijn leven voor de dood,/ herstelt hem in zijn eer. 041 : 1
Ja, ik zoek zijn aangezicht,/ God van leven, God van licht. 042 : 1
Hij mijn God, Hij heeft mijn leven / dikwijls aan de dood ontheven. 042 : 3, 7
Tot Hem roep ik in mijn lijden,/ die de God mijns levens is. 042 : 5
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven? 043 : 2
Maar God geeft voor mijn leven ’t onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand. 049 : 5
Al gaat een mens brooddronken ’t leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt, 050 : 11

Hij zal u uit het leven rukken,/ ontwortelen uit uw hof. 052 : 3
dat leven u tot dood gedijt!/ Maar ik, ik roep tot God de Heer. 055 : 5
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven. 056 : 2
Wat heb ik tegen hen misdreven,/ dat zij belust zijn op mijn leven? 059 : 2
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt 063 : 2
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof. 063b : 2
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt. 066 : 3
Toen hebt Gij ’t leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan. 066 : 5
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
bij wie een vrouw bescherming vindt / in haar vereenzaamd leven. 068 : 2
God zij geprezen met ontzag./ Hij draagt ons leven dag aan dag, 068 : 7
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
Men zal weer wonen in ’t beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
hoe moeiteloos hun leven is,/ zo zonder kwelling en gemis. 073 : 1
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
wie ik mijn leven toevertrouw,/ Gij zijt de rots waarop ik bouw. 073 : 10
het is een licht dat ons ten leven leidt, -/ ons en al wie door ons wordt ingewijd. 078 : 2
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven. 079 : 3
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
dan dat het juichend U ontmoet / die leven zijt en leven doet. 084 : 1
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt 085a : 2
Hoed mijn leven, U gewijd,/ stel uw knecht in veiligheid. 086 : 1
Ja, tot U hef ik mijn leven./ Gij zijt mild om te vergeven, 086 : 2
Gij zijt groot en zeer verheven,/ Gij doet wonderen aan ons leven. 086 : 5
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6
waar ’t leven bijna is geweken./ Men zegt: ‘Het is met hem voorbij, 088 : 2
Gij, Heilige Israëls, Gij zelf hebt ons ten leven 089 : 8
Ik heb zijn nageslacht het leven toegekend. 089 : 12
Zie hoe vergankelijk, hoe nietig is het leven 089 : 16
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5
Ik zal hem ’t leven, tot zijn vreugd,/ verlengen, lange jaren, 091 : 8
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./’t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven. 102 : 1
Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2
Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven, 102 : 5
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op ’t aardse leven. 102 : 9

Laat niet midden in het leven / mij de duisternis omgeven, 102 : 11
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid. 103 : 1
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven. 103 : 8
gij zijt met heel uw leven / geborgen in zijn schoot. 103a : 1
door ’s levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt? 103a : 3
en gij, mijn ziel, mijn leven,/ loof gij Hem bovenal! 103a : 4
want uw leven is genezen / en vergeven is uw schuld. 103c : 1
Loof de Heer van dood en leven,/ Hem die onze dagen telt. 103c : 4
Hun vege leven spaart Hij,/ de golven maakt Hij stil. 107 : 13
de dorst des levens kan / omslaan in machteloosheid. 107 : 16
Hij doet de toekomst open,/ hun leven neemt een keer. 107 : 19
Ik heb mijn liefde hun gegeven,/ geheel mijn hart, geheel mijn leven, 109 : 2
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3
O trouwe Heer, die hebt gegeven / de kennis van uw naam ten leven, 109 : 9
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen. 115 : 3
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven? 116 : 6
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, 116 : 7
Hij is het, die mijn heil bewerkte./ Ik loof de Heer mijn leven lang. 118 : 5
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Van harte zoek ik ’t heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 : 30
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven. 119 : 34
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken. 119 : 59
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren. 119 : 66
Uw woord omvat mijn leven / en tilt het aan het licht. 119a : 1
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a
bedolven was ons leven door wild woedend water… 124a
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a
een stad van vrede en heil./ Zo is de Here heel hun leven 125 : 2
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn 126a : 2
en leven tot in eeuwigheid. 133 : 3
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4
Gij kent mijn leven woord voor woord,/ Gij hebt mij voor ik spreek gehoord. 139 : 2
O God, houd mij geheel omgeven,/ en leid mij op de weg ten leven. 139 : 14
Ik dank U voor dit wonder, Heer,/ dat U mijn leven kent 139b : 2
Bescherm mij, Heer, behoed mijn leven,/ dat door geweld wordt overmand. 140 : 1
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven. 141 : 8
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan ’t donker waar de doden zijn. 143:3

Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven.	144 : 1
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt.	144 : 2
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven,	144 : 3
Zing, mijn ziel, voor God uw Here,/ zing die u het leven geeft.	146 : 1
Maar omdat Gij mijn leven / duldt voor uw aangezicht.	146a : 7
Lof zij de Heer, goed is het leven / als 's Heren lof wordt aangeheven.	147 : 1
Die zich ootmoedig aan Hem geven,/ schenkt Hij een overvloed van leven.	147 : 2
Aan Israël heeft Hij ten leven / zijn rechten en zijn wet gegeven.	147 : 7
Waar Hij het leven geeft	152 : 8
Die nederig zijt in het leven	154a : 11
Ik roep U uit de diepten van het leven, de diepten van het dodenrijk	155 : 2
Breng uit de zee mijn leven weer!	155 : 3
naar 't leven en zijn overvloed?	155 : 6
brengt zij het leven enkel nog ter dood,	156 : 2
ons leven lang op aarde.	158a : 2
In het begin riep God mensen tot leven	162 : 6
zo zal in leven blijven	163a : 3
Is vader nog in leven?	166a : 8
God redde je leven en Hij geeft het zin!	174 : 3
heel je leven overboord?	178 : 9
een hand neemt je mee in het leven	179 : 1
in een zonvloed van leven	179 : 1
veel meer dan een droom is het leven	179 : 3
dan het goedkope leven dat	185 : 2
die zieken heelt en leven geeft	204 : 6
't is Christus, die ten leven roept	205 : 1
al wat ons naar het leven staat	206 : 4
over ons leven uw gezag	208 : 2
Hij, die het leven aan ons heeft gegeven,	212 : 2
van ons leven overstromen	213 : 2
weer 't leven vindt, verstand en kracht	215 : 1
En dat ons leven iedere dag	215 : 7
Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen	216 : 3
zoekt naar het licht en opstaat om te leven	220 : 1
dezelfde gratie wekt ook ons tot leven	220 : 3
Voor ieder een groet, het leven licht	222 : refr.
en dauw daal neer en geef het leven glans	223 : 1
't Harde leven stelt een vraag aan God	223 : 2
die het leven leven doet	225 : 1
Zegen, Schepper, heel ons leven	231 : 2
O bron van alle leven	233 : 3
u, Zoon van God, die alles 't leven geeft en zingen doet: lof en dank!	238 : 2
uw trouw in dood en leven	241 : 3
Maar Christus brengt met groot geduld / mijn leven aan het licht	242 : 4
O dat Gij heel mijn leven	244 : 3
Eens aan de avond van mijn leven	245 : 3
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.	247 : 5
Ik weet, mijn leven wordt geleid	250 : 5
de zin van heel mijn leven	250 : 9
Vriendelijk licht, dat leven schenkt	254 : 2
de schaduw van ons leven lengt	255 : 4

liefde, die ons tot / leven wekt	266 : 3
in wie ons leven rusten mag	267 : 1
Zijn woord is leven, een lamp voor mijn voet	271 : 1
Ik loof U die mijn leven draagt	273 : 5
dank voor het leven, dank U voor elkaar	274 : 3
geef ons uw geestdrift, vuur ons leven aan	274 : 3
en zet ons leven in uw licht	281 : 6
Christus, Gij zijt het licht in ons leven	284
dat ons leven niet in wanhoop eindigt	286 : 3
zal ons leven voor anderen stralen	289 : 3
schenk mij leven op uw wegen	292 : vz.
waar het leven wordt weersproken	292 : vz.
Met uw woord schenkt Gij het leven.	292 : vz.
in Jezus' dood en leven	302 : 4
Zing van de Geest, de adem van het leven	304 : 3
want alle mensen heeft Hij / zijn leven meegedeeld	311 : 6
En breek niet met je woorden / een anders leven stuk	311 : 9
je leven is pas leven / als je ook geven kunt/	311 : 10
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt	313 : 1
Heilig ons, dat wij U geven / hart en ziel en heel ons leven.	314 : 2
Heb dank, o God van alle leven,/die zijt alleen U zelf bekend,	315 : 1
Het woord dat u ten leven riep / is niet te hoog, is niet te diep	316 : 1
die 's levens raadsel kan verklaren?	316 : 2
Vlak vóór u ligt de weg ten leven	316 : 4
Heer, uw boodschap staat geschreven,/ons ten leven,	317 : 2
want uw woorden zijn ons leven,/spreek ons aan!	319 : 1
worden wij mensen van God,/liefde op leven en dood.	321 : 7
de dagen van ons leven / ten dode opgeschreven	322 : 3
ten eeuwig leven omgewend.	322 : 3
dat onze gang bepaald heeft bij het leven,	325 : 1
Heer, Gij hebt woorden van eeuwig leven; wij danken U.	339f
Woorden van leven, een weg om te gaan, Jezus Messias.	339g
ten leven opgewekt door God.	341 : 2
Na deze ellende ons bereid een leven in de eeuwigheid! Amen.	341 : 3
Geloofd zij God die heel de wereld tot leven wekt	343 : 1
dat is voor heel mijn leven, / ja voor de dood genoeg.	345 : 1
geef dat met heel mijn leven / ik daarvoor instaan mag,	345 : 2
en naar zijn beeld het leven / van wie U kent herschept, -	345 : 3
Roept God een mens tot leven,/wie weet van waar en hoe,	346 : 1
Hij zal zijn leven geven, / hij maakt zichzelf tot brood -	346 : 8
Schrijf de naam door ons gegeven / in het levensboek ten leven.	347 : 3
Hier zijn wij dan: / van U is 't jonge leven,	348 : 2
kom met Mij naar de Jordaan,/daar ligt de weg naar het leven!	349
Uw dood werd ons een teken,/uw leven onze hoop.	351 : 1
uw lichaam is ons leven,/uw offer is ons bloed.	351 : 1
Nu heeft het oude leven afgedaan!	353 : 1
die opstond tot het leven in zijn kracht	353 : 2
Jouw leven staat aan het begin,/het heeft nog geen herinnering,	354 : 1
Jij weet nog niet wat leven is,/wat liefde is en wat gemis.	354 : 2
Zo komt jouw leven aan het licht,/zo krijgt het zin, zo krijgt het zicht.	354 : 5
komen wij tot U, o bron van leven.	355 : 1
leggen wij dit leven in uw handen.	355 : 2

mogen wij in Christus' leven delen	355 : 4
God, U bent er als ons leven eindigt	355 : 5
Leven is gegeven / door het water, nu gaat er	359 : 1
de bron waaruit het leven springt,/het liefdevuur dat ons doordringt.	360 : 2
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,/geen ongeval ons leven schaadt.	360 : 5
het voedt ons in het leven,/is vol verweer.	361 : 4
een tocht door de woestijn, een weg ten leven,	362 : 1
met vlees en bloed en leven - / o God en Heer, groot is uw eer,/Halleluja!	365 : 7
Leven schenkt Ge ons mensen, Heiland, levend brood.	374 : 5
totdat brood en wijn mij geven / deel, o Christus, aan uw leven.	376 : 2
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven	376 : 5
die gewillig hebt uw leven / in de dood voor ons gegeven,	376 : 6
uw lichaam dat ons lichaam voedt / met uw verheerlijkt leven.	378 : 5
leven deed aanschouwen / dat we U kennen mogen.	379 : 1
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf,	379 : 3
waarheid, weg en leven,ons gegeven	379 : 5
belooft voor ons verloren leven / behoud in eeuwigheid.	380 : 2
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer.	381 : 6
Voed ons met uw leven,/vis en brood,	383 : 4
het leven is ontloken,/de bruid heeft zich versierd.	384 : 2
het ongerepte leven / gaat blinkende gekleed:	384 : 4
't Geheim van het leven wordt zo maar verstrekt.	385 : 1
Vier de vrede van Christus, zing!/Vier het leven in deze kring.	386 : 2
leer ons dan met hem te delen / die geen deel van leven heeft.	387 : 1
het spreekt van een geheimenis,/uw hartslag die ons leven is.	389 : 2
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem.	392 : 4
en Gij het brood des levens zijt,/de beker van de dankbaarheid -	393 : 2
Het leven uit de dood vandaan / spreekt ons aan	394 : 5
dat het brood ons werd gegeven / als een teken van zijn leven,	395 : 2
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
Wij zegenen U, Vader,/vanwege het leven en de kennis,	402a : vz.
Wij zegenen U, Vader/om dit weten van leven,/ons gegeven door Jezus, uw dienaar	402b : vz.
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven.	412 : 3
in de dood je leven sparen./Ga met God en Hij zal met je zijn.	416 : 3
Water, bron van leven!	424 : allen
Waarheid, weg en leven!	424 : allen
Mijn leven til ik, God, naar U omhoog,/op U vertrouw ik.	432A
en 't leven te verwerven,/gelijk Hij heeft gedaan.	434 : 6
Hij geeft de wereld 't leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer,	435 : 1
Geprezen zij de Heer, / Hij geeft u 't leven weer!	435 : 4
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart.	439 : 1
die 't licht is in de duisternis,/de weg, de waarheid en het leven.	448 : 5
op zijn lippen eeuwig leven,/op zijn schouders heerschappij.	449 : 5
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk!	454 : 3
Hij brengt het leven op aarde / terecht in zijn koninkrijk	454 : 5
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen	455 : 6
van die grootspreken in hun waan / en kleinen naar het leven staan.	459 : 2
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u 't leven uit de hand,	460 : 3
Die naam zal ons ten leven zijn./ Een zoon zal ons gegeven zijn.	460 : 6
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn?	462 : 2
zal de zoon des mensen komen / die de boom des levens is.	462 : 5
God sprak tot mij: mijn zoon ben jij,/Ik riep je heden in het leven.	467a

Geef de koning van uw leven / wat de koningen Hem geven,	468 : 2
Ik mag hier aan uw kribbe staan,/Heer Jezus, licht en leven.	475 : 1
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht.	479 : 1
In den beginne was het woord,/en in Hem was alle leven,	492 : 1
en dat leven was het licht der mensen.	492 : 1
over leven en dood, leven en dood, / in excelsis gloria	495 : 3
Daar was het leven argeloos, / verlosten waren zij.	496 : 2
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand.	499 : 2
dit leven zal stralen, door God zelf bemind.	503 : 1
geheel van U zal dan ons leven zijn.	511 : 4
Hij is het die ons ’t leven geeft./ Halleluja, halleluja!	515 : 5
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet!	517 : 3
Wij sterven aan uw goedheid,/ die ons het leven geeft.	517 : 5
de luister van mijn leven./Kom tot mij, zoon van David, kom,	518 : 1
Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen	518 : 3
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven.	518 : 4
Hij de / mijne,/ die het leven / mij zal geven/ hoog daarboven,	518 : 5
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden.	522 : 1
Zijn sterven is ons leven.	522 : 1
Dit is Gods wil: het water is / niet water slechts, is leven.	522 : 2
staat Adam stralend op en loopt/ terug in ’t eeuwig leven,	522 : 5
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven;	524 : 2
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad.	524 : 2
Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend,	526 : 2
als een pijn die ons geneest,/ als een nieuw begin van leven.	527 : 5
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd.	529 : 1
en vraagt ons, Hem te geven / de rijkdom van ons leven.	531 : 2
Hij heeft en zal ons geven / alles, - het eeuwig leven.	531 : 3
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is.	536 : 1
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven	536 : 4
Aan elkander prijsgegeven/ vindt gij honderdvoudig leven.	537 : 4
dat is de Geest aanvaarden / die naar het leven leidt:	538 : 4
Bid alleen tot God de Heer,/ dien Hem heel je leven.’	539 : 4
God roept de mens op weg te gaan,/ zijn leven is een reis:	542 : 1
verhogen zij de dag,/ verhogen zij het leven	544 : 5
op de berg der heerlijkheid,/licht uit licht en eeuwig leven./Halleluja.	545 : 1
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht.	547 : 1
Met de boom des levens/doodzwaar op zijn rug	547 : 6
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht.	550 : 3
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt.	552 : 2
Gezegend is zijn naam./ Hij heeft aan ons zijn leven	552 : 2
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven	556 : 4
Alle leven moet zich buigen,/ voor U buigen mettertijd,	557 : 3
Jezus, om uw lijden groot,/ om uw leven en uw dood	558 : 1
mijn leven liep verloren,/ uw stem bracht mij tot staan,	562 : 2
Dit leven met de dood/ is afgelegd sinds Hij	563 : 3
Het weten van zijn dood / blijft mij mijn leven bij.	563 : 4
Het kruis van de Heer is onze trots,/ in Christus ons heil en ons leven.	564a
In Hem is ons heil, ons leven en verrijzenis,/door wie wij verlost en bevrijd zijn.	564b
Maar aan het maal des levens geeft / Hij zich aan hen als brood dat leeft.	565 : 2
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft.	565 : 6
Midden in de dood / zijn wij in het leven,	566 : 1

Jezus, uit de dood / opgestaan tot leven,	566 : 5
Hij die ons loskoopt, leven geeft,/ wordt hier geofferd als een beest.	572 : 2
het leven heeft de dood doorstaan,/ reikt door de dood het leven aan.	572 : 8
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem ‘t leven gaf	573 : 3
Jezus, leven van ons leven,/ Jezus, dood van onze dood,	575 : 1
Gij moet sterven aan uw lijden / om ons leven te bevrijden.	575 : 1
Dank zij U, o Heer des levens,/ die de dood zijt doorgegaan,	575 : 6
o bron van al het goede,/ waaruit mijn leven welt.	576 : 4
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven,	577 : 1
genageld aan het kruis./ O Here, die uw leven	577 : 3
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld.	579 : 3
uw reddende dood geeft het leven ons weer.	583 : 4
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven.	584 : 4
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven,	584 : 7
Weerloos heeft Hij heel zijn leven/zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen.	586 : 2
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven.	587 : 7
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven	590 : 1
al zijn onschuld werd Hem straf / en zijn leven sterven.	590 : 2
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden.	596 : 1
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 4
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
Met licht van licht hebt Gij geschreven / uw boek dat ons het leven redt,	602 : 4
Met uw adem kunt Gij toch / ons het leven geven?	610 : 3
Vol van leven zullen wij / ’t morgenlicht begroeten.	610 : 5
Het leven te begroeten / heeft God ons toegedacht.	612 : 1
Getekend voor ons leven / als kinderen van het licht,	612 : 3
wij delen in zijn leven,/ halleluja.	518 : 7
Hij heeft het licht teruggebracht,/ Hij schenkt het leven overmacht./ Halleluja.	621 : 3
die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars ’t leven gaf,/halleluja!	624 : 2
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen	630 : 1
Zij die zich als eersten buigen / over leven in haar schoot	631 : 2
zijn op Pasen kroongetuigen / van nieuw leven uit de dood.	631 : 2
Lente kleurt de kale bomen,/ door het leven aangeraakt	631 : 4
Juichend stemt het leven in / met de toon van het begin.	631 : 4
De Heer is waarlijk opgestaan!/Halleluja!/ Het leven wint het van de dood!	638
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven	641 : 1
Jezus leeft! Nu is de dood / mij de toegang tot het leven.	641 : 4
een leven dat verborgen was / ontvangen we uit zijn hand.	642 : 3
Jubel, want elke blijde dag / is ons zijn woord ten leven!	643 : 9
Hem, het woord van God,/ uit de zwarte dood / in het leven riepen.	645 : 5
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan,	647 : 1
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.	647 : 1
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan,	647 : 2
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan,	647 : 3
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan,	647 : 4
enig onvertogen woord,/ maar de adem van het leven	651 : 2
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood.	653 : 2
Gij zijt het water ons ten leven;/ de bronnen van de eeuwigheid	653 : 3
Gij zijt de wijnstok van het leven,/ in duizend ranken uitgebreid,	653 : 5
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd.	653 : 7

Voor ’t leven hebben wij de dood,/ het lege niets verkozen,	654 : 3
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht.	654 : 6
In Christus is ons leven!	654 : 6
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang	655 : 1
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur	655 : 2
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde,	656 : 3
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank.	657 : 1
waarvan de wijs ons tekent,/ dit lieve leven lang.	657 : 3
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt.	657 : 4
Overvloed, overvloed Gods,/ sprengen van water en leven,	659 : 5
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat!	664 : 3
Adem van leven in het woord,/ wek hen die niet verstaan:	677 : 3
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu.	680 : 4
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op ’t Pinksterfeest	682 : 1
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw.	685 : 1, 5
Opdat ons leven nooit / in weer en wind bezwijkt,	686 : 3
dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven.	687 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons.	688 : 4
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven.	689 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als adem van het leven zelf	692 : 8
die dode stof tot leven brengt./ Kom Geest van God, blaas leven in.	692 : 8
Die eeuwig rijke God / moge ons reeds in dit leven	704 : 2
verweven met ons leven is / de dans van deze Drie!	707 : 4
voor de zegen die Hij geeft,/ zodat elk het leven heeft.	716 : 2
Hij wint zijn brood en leeft,/ maar, Here, is dat leven?	717 : 2
In moeiten en verdriet / gaat zo ons leven heen.	717 : 2
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden	718 : 1
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt,	720 : 5
zijn liefde toegedaan!/ dat tot het eind / mijn leven lang	725 : 4
vonden zij het eeuwig leven / en hun loon bij U is groot.	726 : 4
schenk ons leven uit uw bronnen;/ door uw adem aangeraakt	726 : 6
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in,	729 : 1
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen,	729 : 2
te sterven aan uw leven;/ maar zo Gij ons gedenkt/ is er een eeuwig even,	731 : 1
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand.	736 : 1
Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier	737 : 11
De stroom des levens vloeit maar aan,/ de straten in en uit	737 : 12
die toch de hoop behoeden,/ dat kostbaar leven wint.	740 : 2
Die boodschap van nieuw leven,/ de redding van de mens,	740 : 3
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet.	742 : 6
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt.	742 : 7
Wij offerden aan goden / ons leven en ons bloed,	743 : 1
Dan schenkt de boom des levens / ons vrucht in overvloed,	747 : 7
en van de stroom des levens / drinken wij daar met God.	747 : 7
de dagen van zijn leven.	748 : 3
Hoe glanst bij Gods kinderen het innerlijk leven,	752 : 1
verlicht hen met liefde in leven en sterven	752 : 1
van ’t heilige vuur dat hun leven behoort.	752 : 4
Als Christus, hun leven, zich zal openbaren,	752 : 6
dat leven is voor al wat leeft.	760 : 1
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand,	763 : 4

Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad, 764 : 5
O zaaier, ga uit om te zaaien / de kiem waaruit leven ontstond, 764 : 6
om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert. 768 : 4
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde. 771 : 2
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep. 777 : 1
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed 777: 2
Bij de bron van leven / komen zij op kracht. 777 : 5
aan het licht toegewijd,/ is mijn leven door liefde omgeven. 780 : 1
ging jij op als de zon / die mijn licht en mijn leven wilt heten. 780 : 2
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen. 780 : 5
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
daar Hij ons leven leidt / en weet wat wij ontberen. 786 : 1
zo zal Hij met u zijn / in leven en in dood, 788 : 3
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt. 790 : 2
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt 793 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt, 793 : 2
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn; 793 : 3
zoals Gij mij vergeeft, o Heer,/ en geeft aan mij het leven. 796 : 2
en gaan met U het leven in,/ dat ik door U zal erven / en verwerven. 796 : 3
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
en niet meer tot stilstand komen / wordt ons leven meegenomen. 789 : 2
Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door ’s levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. weerlicht) 801 : 3
aan de Heer van dood en leven / in zijn zalig paradijs. 801 : 8
De Heer heeft naar mij omgezien!/ Ik had geen leven meer, indien 804 : 1
De bron des levens is vlakbij,-/ Gods toekomst opent zich voor mij. 804 : 2
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot. 806 : 2
Nog een leven zal ik reizen./ Nooit meer zonder reisgenoot. 812 : 3
Gij hebt, o vader van het leven,/ de aarde aan de mens gegeven, 823 : 1
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is 825 : 4
In Hem bestaan, bewegen wij,/ in Hem is heel ons leven. 825 : 5
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding 825 : 8
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen. 626 : 2
en kwaad te vergeven / het leven is goed. 830 : 6
Was zij, die mij het leven gaf / mij maar geworden tot een graf… 831 : 8
Ik ben gevangen in zijn stem,/ mijn leven spreekt alleen van Hem. 831 : 9
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet. 831 : 9
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
O grote God die liefde zijt,/ o Vader van ons leven, 838 : 1
Lieve Heer, Gij zegt ‘kom’ en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld 840 : 1
dit leven, deze aarde,/ de adem in en uit, 841 : 2
hij gaat voorgoed verloren,/ het leven dat hij koos 841 : 3
die vindt de boom des levens,/ de messiaanse boom 841 : 4
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven. 842
Wat te kiezen, leven, dood,/ afgod geld, genadebrood? 843 : 1, 4
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud. 845 : 3
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen - 845 : 3
waar ik het leven behoed. 846 : 2
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood, 846 : 6

Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1
Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep? 850 : 2
Wie zijn wij dat wij zouden weten / de oorsprong van wat leven is, 850 : 3
Dit menselijke leven,/ wie heeft erom gevraagd? 851 : 4
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet: 855 : 5
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron! 856 : 4
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht. 858 : 2
Zie ons aan: onze naam / had Gij opgeschreven / in uw boek des levens. 859 : 1
Maak heel wat is gebroken,/ herstel in ons uw leven,/ uw levenskracht. (bis) 860 : refr.
Want lijf en ziel en leven / heeft ons de Heer gegeven. 863 : 2
Een arts is ons gegeven / die zelve is het leven: 863 : 3
Hij heeft aan ons vergeven / de schuld en schenkt ons leven. 863 : 4
de Heer zweert bij zijn leven,/ dat Hij u niet verlaat. 864 : 3
Lof zij de Heer, Hij omringt met zijn liefde uw leven; 868 : 2
die tot zijn kind u verhief,/ ja, Hij beschikt u ten leven. 868 : 3
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen 869 : 6
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel. 870 : 4
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees. 870 : 5
Heel ons leven, de gave van God./Amen (2 x)/Heel ons leven, een loflied voor U. Amen. 876 : 1
Het leven op aarde is vreugde en rijkdom, 880 : 1
Ons leven op aarde: fontein vol van goedheid 880 : 2
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied. 880: 3
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper, 880 : 4
tot ons leven zijn tijd heeft voltooid. 880 : 4
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
en wij aanschouwen het leven. 882 : 5
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem. 890 : 2
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed; 894 : 1
Al wordt de wereld ook een hel / en ’t leven niets dan lijden, 898 : 3
God is mijn troost en toeverlaat,/ Hij is mijn hoop, mijn leven. 899 : 2
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3
ik heb voor heel mijn leven / in God mijn bondgenoot. 902 : 1
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
Is de hartslag van het leven / niet de liefde van de Heer? 903 : 1
God, die liefde zijt, aan U / vast te houden, heel mijn leven. 903 : 6
Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven. 906 : 8
dat Hij zich van uw leven / voorgoed heeft afgewend. 904 : 4
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven 906 : 3
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven. 906 : 5
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven. 906 : 6
Of mij ’t kwaad naar ’t leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
Ik heb U lief, o Gij mijn leven,/ vriend die mij trouw zijt tot het eind. 908 : 2
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel. 908 : 6
Wat God doet , dat is welgedaan./ Hij is mijn licht en leven. 909 : 2
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld, 911 : 1
Neem mijn leven, laat het, Heer,/ toegewijd zijn aan uw eer. 912 : 1
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven. 919 : 2
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht 923 : 1

dat woord heeft zin gegeven / ons angstbeladen leven. 924 : 2
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1
Ik ben er als het leven lacht,/ Ik ben er voor je in de nacht. 934 : 2
Ik ben gegeven als je brood./ Ik ben in leven en in dood je vriend. 934 : 3
De Heer zal als een muur / rondom ons leven zijn. 935 : 2
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
Moge God je opvangen, als je het leven los kunt laten. 953
wij hopen dat de God van alle leven / ook jou voltooit. 956 : 3
die hem/haar het leven gaf te leen / en die geen God van doden is. 960 : 3
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen. 963 : 1
Om Hem rechtvaardigt nu de Heer / het leven van ons allen. 966 : 3
dankt aan zijn dood het leven,/ Hij is haar bruidegom. 968 : 1
Ons leven zal geborgen zijn / en eenmaal zal het morgen zijn, 972 : 2
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3
Geloofd zij God die eeuwig leeft./ Geloofd Hij die zijn leven geeft! 972 : 10
Maak ons uw liefde, God,/ tot opmaat van het leven! 974 : 1
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift. 976 : 1
opdat gij ’t lieve leven viert,/ dat God u openbaarde. 977 : 1
loof Hem, in wie u eens voor al / het leven is ontsprongen. 977 : 3
het lied dat overal weerklinkt,/ de lofzang om het leven. 977 : 5
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2
Dan is het aardse leven goed,/ omdat de hemel mij begroet. 978 : 4
Want God is al hun leven,/ zij komen niet te kort 979 : 11
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood. 981 : 4
in de twijfel ligt geloven,/ in ons leven eeuwigheid, 982 : 3
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd, 982 : 3
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5
Heilig, heilig, heilig, bron van alle leven,/ bloemen en bomen en al wat adem heeft! 985 : 3
De oorsprong van leven en licht / is God die zijn woord heeft gegeven 986 : 1
dat, niet te weerstaan, is gericht / op wording van licht en van leven. 986 : 1
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde. 986 : 3
Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel; 987 : 5
Gij zoekt wat is verloren,/ Gij maakt het leven groot. 990 : 2
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 :3
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven. 1000 : 4
en elkaar dragend weten wij:/ dat woord zal ons ten leven zijn. 1002 : 3
louter ons geringe leven,/ scheld ons onze schulden kwijt, 1008 : 1
Geef Christus door van hand tot hand,/ zijn liefde schenkt ons leven. 1014 : 5

in Leven blijven
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu 130c : 2

tot Leven brengen
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8

in (het) Leven houden
Dit brood houdt ons in leven,/door God is het gegeven. 385 : 2

Liefde houdt ons in het leven, -/ daarop hebt Gij ons gebouwd. 791 : 4

tot Leven komen
Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2

het Leven laten
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven. 618 : 4
Als ik eens het leven laat / en de adem mij ontgaat, 911 : 5

naar het Leven staan
en doe die mij naar ’t leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
Hun blikken doden. – Waar zijt Gij?/ Hun wraakzucht staat mij naar het leven. 044 : 8
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar ’t leven staan, 049 : 1
Zij staan mij met geweld naar ’t leven,/ erkennen God noch zijn gebod. 054 : 1
Staan de mensen mij naar ’t leven, Gij zult geven / ’t erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
Maar die mij naar het leven staan,/ zij zullen ’t met de dood betalen: 063 : 4
Verlos, o Heer, mij uit de handen / van wie mij naar het leven staan. 070 : 1
Want allen die Hem tegenstreven / staat Hij, de Here, naar het leven. 076 : 7
men staat uw natie naar het leven./ O Heer, zult Gij hen niet begeven! 083 : 2
als water staan zij mij naar ’t leven./ Mijn vrienden gaan aan mij voorbij. 088 : 8
De goddeloze roert de mond,/ staat mij naar ’t leven zonder grond. 109 : 1
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat. 109 : 13
Zie hoe mijn vijand mij naar ’t leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
De vijand staat mij naar het leven,/ heeft tegen mij de hiel geheven. 143 : 3

Levenloos
Zo dor en doods,/ zo levenloos / verlamd, uiteengeslagen, 610 : 1

Levend
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.
Ik dorst naar God, de levende God (2 x) 042a : refr.
Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
Diep in mijn lijf is zo’n heimwee,/zo’n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 092b : Antif.A
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
Onze hulp komt van de Levende / die hemel en aarde maakt. 121b : antif. A
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid. 121b : antif. B
-ze hadden ons levend verslonden- Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a
Zegen de Levende nacht aan nacht. 134a : antif.
mijn deel, mijn erve in het land / der levenden, mijn onderpand. 143 : 4

geen levend water meer, geen brood, geen wijn -, 156 : 3
werpt levenden in ’t stof 152 : 7
nu om levend water vragen 188 : 2
en mij levend water schenkt 188 : 4
Dat zij gezien zijn onder de levenden 201 : 2
Huis dat een levend lichaam wordt 276 : 1
Levende vlam, doof niet meer uit 284
Geest die ons troost, / levend nabij 303 : 3
lichtende levende God 306 : refr.
maak uw schrift het levend woord. 317 : 2

en met elkaar verbonden,/levend voor God alleen	346 : 6
Leven schenkt Ge ons mensen, Heiland, levend brood.	374 : 5
een plaats om te zijn, een plaats om te worden/getuige van Hem, een levend bewijs.	388 : 5
De Levende richt ons op,/gaat ons voor de weg,/zendt ons uit tot vrede.	429a
Jezus, de Zoon van de levende God.	492
en bij de doden is Hij niet te vinden,/Hij wil zich met de levenden verbinden.	533 : 6
is zelf het woord dat waarheid spreekt:/ het levend woord, de Zoon van God.	534 : 4
een levende, een dode,/ een mens in wind en vuur.	538 : 2
Zij moeten met Hem lijden / en met Hem levend zijn	544 : 4
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
Zo hangen zij / en levend dood ook wij,	579 : 2
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 4
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen.	610 : 2
ziehier hoe God vergevend is / en hoe zijn liefde levend is.	637 : 3
Troost en kracht in stervensnood / zal de Levende mij geven,	641 : 4
om als het woord der opstanding / levend terug te keren.	643 : 2
als een vuur vooraan levenden en doden.	645 : 1
aan wie het licht, de liefde ontspringt, -/ verheven is Hij, de Levende.	648 : 1
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende!	648 : 3
Door wiens striemen gij genezen,/ door wiens dood gij levend zij,	651 : 5
levend in rechtvaardigheid,/ taal en teken van Gods wezen.	651 : 5
o balsem die ons werd bereid,/ o bron van vuur, o levend woord.	670 : 2
Dat ieder op zijn plaats / een levend lidmaat zij.	672 : 3
en dat zal kiemen waar Gij waait,/ als levend graan.	679 : 3
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein,	700 : 2
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant.	710c
Zegen de Levende, jullie engelen,/ daders van zijn woord.	711a
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid	711b
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood-	715 : 3
want zij traden uit de schemer / voor uw levend aangezicht.	726 : 5
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis,	729 : 4
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend,	744 : 2
om weer te worden opgewekt:/ Adam, levende ziel.	767 : 6
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water	773 : 1
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water.	774
Gij, levende, zijt heilig, Gij, ongeziene, eeuwige God.	777 : refr.
Wij kwamen in de hemel aan / bij God, ons levend woord.	798 : 4
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt,	841 : 3
Zullen wij dan gehuld zijn / in U, Gij levend licht?	851 : 8
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden.	879 : 1
Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water.	895 : refr.
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien?	895 : 3
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen?	943 : 2
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij.	954
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,/ zijn lichaam is het levend brood.	981 : 4
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen.	1000 : 5
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd.	1005 : 4
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd!	1010 : 4

Levend maken

al bij de doden gerekend,/ Gij hebt mij weer levend gemaakt.	030a : 1

Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10

Maak mij blijde door uw lijden,/maak mij levend door uw dood! 478 : 4
zingen wij tot Vader, Zoon en / heilige Geest die levend maakt. 726 : 6

Levendmakend
van levendmakend water 188 : refr.

Levenloos
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2

Levensadem
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft! 148 : 4

U, Heer, mijn levensadem, / het hoogste woord van God, 480 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en schreeuwen eindelijk geboren. 694 : 1
Dat wij volstromen met levensadem / en lachen eindelijk geboren. 694 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en weten eindelijk geboren. 694 : 3
Vergeef het ons! Raak ons weer aan / met levensadem, lente-tijding, 709 : 5
Hij schenkt de levensadem,/ hij geeft de levensgeest, 713 : 2
Geef dat hij/zij ademt op uw levensadem,/ en leeft bij U. 956 : 5
Zijn/Haar levensadem keerde weer / tot God, die hem/haar de adem gaf. 960 : 1

Levensboek
Schrijf de naam door ons gegeven / in het levensboek ten leven. 347 : 3
heilige wonde. Gij, mijn levensbron, mijn heil, 588 : 1

Levensboom
dat wordt door alles wat Hij leed / de levensboom van ’t paradijs. 578 : 4
vorm ons tot loten en doorstroom / de takken aan uw levensboom. 817 : 1
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom. 817 : 5

Levensbron
Bij U, Heer, is de levensbron,/ Gij doet ons klaarder dan de zon 036 : 3
Zoals de cederbomen / hoog op de Libanon,/ staan bij de levensbron 092 : 7
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4

kracht en levensbron 218 : 2
Jezus, hart van mijn beminnen,/levensbron en licht der zinnen 376 : 5
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt 726 : 5
O, Christus, wijnstok, levensbron,/ dank, dat Gij U met ons verbond. 817 : 5
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron! 856 : 4

Levensbrood
als ’t levensbrood 380 : 1
is zelf het brood dat honger stilt: ons levensbrood, de Zoon van God. 534 : 3
Gij die met levensbrood / door tijd en ruimte gaat, 559 : 3

Levensdag
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in ’t licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3

geef in onze levensdagen / peis en vreê, kyrieleis. 487 : 3
Uw wijsheid en uw welbehagen / bepalen 's mensen levensdagen 823 : 2
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald, 951 : 1

Levensdoel
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar 825 : 3

Levensgeest
Hij schenkt de levensadem,/ hij geeft de levensgeest, 713 : 2

Levensgloed
levensgloed op ons gezicht 290

Levensgraan
U voedde mij met hemels brood,/ als levensgraan stierf U voor mij. 707 : 2

Levensjordaan
Zo gaat het van doodszee naar levensjordaan 151 : 5

Levenskracht
Levenskracht zal Hij ons geven, ja, zijn volk zal Hij doen leven. 029 : 6
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1
Zoals gras in hete steppen / voel 'k mijn levenskracht verleppen. 102 : 5

met uw levenskracht 261 : 2
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn – o Lam van God, ik kom. 377 : 5
Kom zing het lied van Eva,/de bron vol levenskracht, 738 : 1
Maak heel wat is gebroken,/ herstel in ons uw leven,/ uw levenskracht. (bis) 860 : refr.
want door uw bloed, uw levenskracht / komen wij vrij voor God te staan. 939 : 2

Levenskrachtig
verlies ik taal en tijd,/ uw woord is levenskrachtig. 786 : 2

Levenskruid
Waarlangs de hoge bomen staan,/ het groene levenskruid, 737 : 12

Levenslang
Aan U, Heer, wijd ik levenslang / mijn psalmgezang. 101 : 1
Ik zal de Heer lofzingen levenslang,/ zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang. 104 : 10
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer. 116 1

vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
voor wie worden doodgezwegen / levenslang gebroken zijn? 462 : 1
Ik spaarde levenslang / de balsem in mijn kruik, 563 : 3
Als het dan begint te dagen / en ik mens word, levenslang, 779 : 4
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind. 807 : 1
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
Geef ons, o Christus, deel / aan levenslang geluk. 858 : 3

Levenslicht
Gij die mijn ogen 't levenslicht ontsloot,/ mij hebt geroepen uit de moederschoot, 022 : 4
en dat zijn woord u weer / ten levenslicht zal wezen. 107 : 8

Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken, 472 : 2
is zelf het licht dat ruimte geeft:/ ons levenslicht, de Zoon van God. 534 : 1
Wij zien het levenslicht,/ nu Christus is verrezen (4 x) 604 : 1
vandaag zien wij het levenslicht,/ de Heer is opgestaan. 633 : 5
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan, 779 : 5

Levenslied
Wat wordt gezongen onderweg?/ Een levenslied tegen de dood: 1002 : 4

Levensloop
Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd. 039 : 3

Levenslot
Ons eigen levenslot / met uw geluk verweven, / zo zijt Gij onze God 494 : 2

Levenslust
in heilige feestdos, ja ’t zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3

Levensmoed
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,/ met de dood in ’t bloed. 566 : 4

Levenspad
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9

is zelf de weg tot waar geluk:/ ons levenspad, de Zoon van God. 534 : 2

Levensspijze
Jezus, ware levensspijze,/laat mij op de rechte wijze 376 : 7

Levensstroom
ons warmt nu Christus’ levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon. 817 : 3

Levensvorst
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst. 381 : 6

Levensteken
licht, waarachtig levensteken, werp uw waarheid om ons heen! 600 : 1
van Gods levensteken./ Woord dat klopt en vindt gehoor. 702 : 2
tot op vandaag verwijst hij ons / naar Jezus’ levensteken. 741 : 4

Levenstijd
Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd. 039 : 3
Wat is de mens, wat is zijn levenstijd?/Een ademtocht, een nietigheid! 039 : 5
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd. 061 : 4
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7

wijd God uw ganse levenstijd! 214 : 2

Levenswater
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6

Levensweg
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9

Levenswoord
Levenswoorden : ja en amen - 287 : 2
En gaan wij door de laatste poort,/leid ons dan met uw levenswoord. 721 : 3
o levenswoord van den beginne? 826 : 2

Levenszon
Levenszon, liefdesbron 305 :

het Leven-zelf
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen. 762 : 4
En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen 762 : 5

Leviathan
Gij zijt het die door uw geduchte hand / des leviathans koppen hebt gespleten, 074 : 8
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7

Leviet
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet. 855 : 3

Lezen
Woord voor woord te lezen / is voor Hem hun wezen,/ want Hij vormt hun hart. 033 : 5
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
lezen van zijn gunstbewijzen / en de eeuwen door Hem prijzen. 102 : 8
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 :30

en het kwaad de les te lezen 178 : 2
In de bijbel kun je lezen 189 : 3
nu al te kunnen lezen 250 : 6
voor wie liefde leest 261 : 3
als de kerk van liefde leest / is het feest! 287 : 2
Wat gij ook in de sterren leest, 316 : 3
wij staan in U te lezen,/Gij zijt ons vergezicht. 452 : 3
Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt. 503 : 2
Wat ons het oog bericht / staat in ons hart te lezen. 604 : 1
en wil zeer aandachtig lezen / in de rimpels van hun huid 730 : 2
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven, 748 : 3
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
Laat zonneklaar te lezen zijn / uw beeld, in ons geprent! 792 : 4
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen. 906 : 8
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest 972 : 8
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift. 976 : 1
Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt, 976 : 2

te Lezen staan
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9

Lichaam

Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Hun lichaam is zo gaaf, zo mooi,/ zij vallen aan geen plaag ten prooi, 073 : 2
Men legt mijn lichaam aanstonds af / bij de verslagenen, bij allen 088 : 3
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.' 109 : 8

houd Gij ons lichaam wel bewaakt 239 : 3
tot rust voor lichaam en voor geest 245 : 2
Huis dat een levend lichaam wordt 276 : 1
wie van Christus zijn op aarde, doet Hij als een lichaam leven, 341 : 3
uw lichaam is ons leven,/uw offer is ons bloed. 351 : 1
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde 375 : 1
Kyrie eleison!/Door uw heilig lichaam, Zoon van God, 375 : 1
Zijn heilig lichaam, in de dood gegeven,/is het brood waardoor wij leven. 375 : 2
uw lichaam dat ons lichaam voedt / met uw verheerlijkt leven. 378 : 5
Uw weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood 380 : 1
in 't teken van uw lichaam en uw bloed. 381 : 2
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed, 390 : 3
Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond. 489 : 3
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt, 572 : 2
En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3
jij bent verkoren: met jouw stam / raak jij het heilig lichaam aan. 572 : 5
de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt. 572 : 6
O lichaam van het woord,/ dat riep in den beginne, 590 : 1
Uw licht is in mijn bloed,/ mijn lichaam is uw dag. 607 : 3
maar wij vinden uw lichaam niet. 627 : 1
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan 630 : 4
Diep in de donkere aarde ging / 't lichaam van onze Here 643 : 2
Die de zonden heeft gekorven / in zijn lichaam aan het hout, 651 : 4
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate! 652 : 2
In 't lichaam van de Heer / tot leden uitverkoren, 672 : 3
Deel Gij ons Christus' bloed / en Christus' lichaam mede. 672 : 5
zo voed jij me met jouw lichaam,/ vormt me door je zorg en kracht. 685 : 2
in wiens lichaam uitverkoren / heiligen slechts heilig zijn, 726 : 6
De moeder draagt het lichaam / van haar verloren kind, 740 : 4
van harte eensgezind: één lichaam, één verlangen, 743 : 2
zijn zondaren die aan het lichaam behoren, 752 : 3
zal God een lichaam geven / van onvergankelijkheid. 758 : 3
elkanders antwoord zijn,/ één lichaam en één geest. 788 : 2
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4
Liefde is droever dan de dood -/ o lichaam goedertieren, 808 : 4
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond. 840 : 3
Het huis dat wij bewonen,/ ons lichaam in de tijd: 860 : 4
Lof zij de Heer die uw lichaam zo schoon heeft geweven, 868 : 3
Mijn hart, verheug u in de Heer,/lichaam en ziel, verblijd u zeer! 869 : 6
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Hier leggen we zijn/haar lichaam neer / en staan het aan de aarde af. 960 : 1
Leden zijn er vele, één is zijn kerk,/ wij zijn Christus' lichaam 970 : 5
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt. 975 : 2
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer, 975 : 4

Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven,/ zijn lichaam is het levend brood. 981 : 4
de zwakken in de poort,/ want hoofd en lichaam zijn in pijn 994: 2

Licht (schijnsel)
een handschrift van licht aan de hemel. 012a : 5
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in ’t licht 018 : 2
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom. 019 : 2
Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen. 019 : 3
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in ’t licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
zijn geboden recht en reden,/ licht voor onze ogen. 019a : 2
het heilzaam licht verspreiden / waarmede Gij hem overstelpt. 021 : 4
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in ’t licht 024 : 3
Zend mij uw licht en uw trouw tegemoet. 025c : 2
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart? 027 : 1
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom nog angst (2 x)? 027a : refr.
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom ben ik nog bang? 027a : refr.
De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen? 027b : refr., 1
houwt des Heren stem het licht / als een vlam, een bliksemschicht. 029 : 4
Gij doet in ’t licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
Die opzien naar de Heer,/ zij zullen blinken in het licht, 034 : 2
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
Bij U is de bron van het leven / en in uw licht zien wij het licht. 036a
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
Ja, ik zoek zijn aangezicht,/ God van leven, God van licht. 042 : 1
O Here God, kom mij bevrijden,/ zend mij uw waarheid en uw licht 043 : 3
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die ’t licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
dat ik mag wandelen en ademhalen / in ’t licht dat leven doet! 056 : 4
In trouw en liefde spiegelt zich / het licht waarin hij schuilt. 057a : 3
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
God zij ons gunstig en genadig,/ Hij schenke ons ’t gezegend licht 067 : 1
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
God, wees ons genadig, zegen ons met het licht van uw ogen. 067b : antif. A
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen, 067b : 2
Hij die het licht roept in de nacht, Hij heeft ons heil teweeggebracht, 068 : 7
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in ’t licht, 073 : 8
het is een licht dat ons ten leven leidt, -/ ons en al wie door ons wordt ingewijd. 078 : 2
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2
Stel mij in het blijde licht,/ want ik zoek uw aangezicht. 086 : 1
Heer, Gij hebt mij aangenomen,/ mij weer tot het licht doen komen 086 : 5
Ik verlang zo naar het licht,/ naar wat kieren in het zwart. 088a : 2
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt; 089a : 3
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt. 091a : 3

uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld 092 : 6
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht 092 : 7
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2
Licht straalt heden over ons: de Heer is geboren. 098d : refr.II
Mozes trad in ’t licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam. 099 : 5
Loof uw Heiland, loof uw Heiland,/ die het licht is in de nacht. 103c : 3
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 : 6
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht. 104a : 1
Waarom sluit gij uw ogen?/ Zijn licht ontsteekt het licht, 107 : 9
In ’t licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen. 109 : 10
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht 115 : 2
der stilte nederzinken./ Maar onder ons die leven in het licht 115 : 7
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht. 118 : 10
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in ’t licht van uw verordeningen. 119 : 5
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven. 119 : 10
Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open, 119 : 12
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.119 : 17
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken 119 : 40
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal ’t als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64
Uw woord omvat mijn leven / en tilt het aan het licht. 119a : 1
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad. 119b : refr.
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen. 130a :2
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht. 130c : 3
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht. 135 : 4
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in ’t hemels licht, 139 : 4
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht, 139 : 6
wie is rechtvaardig in uw licht? 143 : 2
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht. 145 : 2
Hij is het licht der blinden,/ der zwakken steun en staf. 146a : 6
mag ik, o Heer, u geven / de weerglans van het (*moet zijn: uw*) licht. 146a : 7
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1
Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u ’t gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6

gij nachten en dagen, gij duister en licht 154a : 4
laat uw licht in volle schijn 154b : 2
Licht en donker, dag en nacht 154b : 4
Ach Heer, geef licht 155 : 5
En als het licht eenmaal verduisterd wordt 156 : 3
het licht dat weldra schijnen gaat 158a : 3
Hij vangt hen in zijn licht, zijn zon gaat stralend op 158c : 3
een licht is opgegaan 159a : 2
hoe Gij een stralend licht 159b : 2
Licht, dat de sluier van alle naties wegneemt; 159c : 3
licht tot glorie van Israël, uw volk 159c : 3
God sprak zijn woord en het licht werd geboren 162 : 1
’t licht dat vandaag onze dag nog is 162 : 2
die wandelen hier in het licht 175 : 3
totdat uw licht ontstoken is 176 : 1
Want het licht wil je zien 179 : 2

speel met de wind in het licht van de zon	179 : 2
Zo’n heel klein zaadje wordt wakker van het licht	181 : 3
zegen ons allen met het licht van uw ogen.	199 : 2, 4
Ommantel hen met licht en hul hen in uw vrede	201 : 3
een licht voor mensen onderweg	204 : 2
Licht, dat ons opgaat en doorschijnt	204 : 8
weldra verschijnt het eerste licht	205 : 1
met flarden licht, zo rond gestrooid	205 : 3
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt	205 : 3
dan gaan wij in nieuw licht gehuld	205 : 5
steek al uw lichten in ons aan	207 : 2
Drijf uit, o licht, wat duister is	207 : 3
Nu wordt het licht, de dag breekt aan,	208 : 1
een spiegelglans zij van uw licht	208 : 3
Gij, licht der wereld, ja doorschijn	208 : 4
en zien U in het zalig licht	209 : 3
licht aan ’t eeuwig licht onttogen	213 : 1
Overstroom ons met uw licht	213 : 5
Het licht dat weer opnieuw begon	214 : 1
Gelijk het licht dat opengaat	214 : 2
En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht	214 : 4
dat God uw licht, uw helper is	214 : 4
Mijn licht, mijn dag, mijn zon zijt Gij	214 : 5
Nu dan het licht verrezen is	214 : 7
het wordt voor wie Gods licht aanschouwt	215 : 3
loopt in het licht en wordt niet moe	215 : 4
voor licht en vrede in eeuwigheid	215 : 7
Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen	216 : 3
land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven	217 : 3
Licht om te leven duisternis voorbij	219
zoekt naar het licht en opstaat om te leven	220 : 1
zo zoekt ons hart naar U, o eeuwig licht	220 : 1
uw stad van licht daalt neer over de landen	220 : 4
Zo vriendelijk en veilig als het licht	221 : 1
met licht dat speels je ogen vindt	222 : 1
en God is goed, is licht, is licht!	222 : refr.
Voor ieder een groet, het leven licht	222 : refr.
van liefde, licht, voor niemand bang	222 : 3
Bidden wij de Geest om licht	225 : 2
Uw goedheid is het licht, wij uw kandelaar!	233 : 3
Die ons hier voedt met het licht van de liefde:	234
de dag een kleed van licht verstrekt	236 : 1
O zalig licht, Drievuldigheid	237 : 1
O licht, houd in ons hart de wacht	237 : 1
Vriendelijk licht van de heilige glorie	238 : refr.
maar in de harten blijft het licht	239 : 4
Blijf, Jezus, Gij, het licht voor mij	241 : 4
het lieve licht verdwijnt	242 : 1
want Hij is enkel licht.	242 : 2
en ons het licht gegeven hebt.	243 : 1
Dan zal ik zijn in ’t nieuwe licht	243 : 4
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet	245 : 1

De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt	247 : 1
mijn enig licht in nacht en duisternis	247 : 3
licht in het duister, wijs de weg omhoog	247 : 5
tot U, die ’t licht en ’t duister maakt	248 : 1
uw licht is mij genade	250 : 10
nog overvol van licht en duister	252 : 1
Waar blijft het licht en waar het duister?	252 : 3
Vriendelijk licht, dat heel de dag	254 : 1
Vriendelijk licht, dat leven schenkt	254 : 2
Vriendelijk licht, blijf in mijn hart	254 : 3
Vriendelijk licht van ’t paradijs	254 : 4
Vriendelijk licht, dat eeuwig brandt	254 : 5
licht der zondaars, licht des Heren	254 : 5
licht van ’t eeuwig vaderland.	254 : 5
O, blijf met uw genade bij ons, licht in het duister	256
Licht, verlaat ons niet	261 : 1
In het donker groeit het licht.	261 : 1
Licht, groei in de nacht	261 : 2
Licht, dat ons geneest	261 : 3
In het donker glanst het licht.	261 : 3
Licht, gezegend vuur	261 : 4
Door de Geest zien wij het licht.	261 : 4
We ruilen licht in tegen rust	264 : 2
Kom tot ons/als de morgen./Ga over ons op/als het licht.	266 : 5
Geef ons elkaar tot licht en liefde	267 : 4
dat de doden bij U leven / eeuwig in uw licht geheven -	268 : 2
Jezus Christus is het licht van God	271 : refr.
Hij is het licht der wereld voor alle mensen	271 : 2
Die voor ons het licht gemaakt hebt dat wij leven	277
spreek licht, wees hier aanwezig in uw naam Ik zal er zijn.	277
en heilig ons hier met uw licht	280 : 5
Christus, Gij zijt het licht in ons leven	284
Want in uw licht zien wij elkaar.	284
Het licht is ons voorgegaan	285 : 1
Dit licht is voor ons de zon!	285 : 2
draai je om en zie het nieuwe licht	286 : 1
zie het licht dat God gaf in Jezus	286 : 1
Want het licht is sterker dan het donker	286 : refr.
er is licht dat alles overwint	286 : 2
Rond het licht dat leven doet	287 : 1, 5
licht dat dit geheim behoedt: God is goed!	287 : 5
Heer, het licht van uw liefde schittert, schijnt in donkere diepten, schittert	289 : 1
Jezus,licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons	289 : 1
Geef ons uw woord, Heer, ontsteek hier het licht.	289 : refr.
Heer, hoe meer wij uw helder licht zien	289 : 3
Licht van Pasen, zondagslicht	290
‘Zoek dan het licht van mijn ogen!’	293 : vz.
Zoeken zal ik, Heer / het licht van uw ogen.	293 : vz.
Wees hier aanwezig,/God van de machten, licht in ons midden,	294
Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen, zegen ook ons met uw licht!	296 : refr.
Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen	304 : 2
Aangezicht vol van licht	305 : 1

Licht uit licht / vergezicht	305 : 2
licht dat niet dooft	306 : 4
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt	313 : 1
als uw Geest de nacht niet bant / ons niet stelt in ’t licht der waarheid.	314 : 2
O Gij glans der heerlijkheid / licht uit licht, uit God geboren,	314 : 3
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,/uw licht en liefde ons toegewend	315 : 1
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name	316 : 1
Schrift die mensendagen schrijft./Licht dat aanblijft.	322 : 2
Toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde.	325 : 3
Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep	342 : 3
Gij heft de aarde aan het licht / door diepte heen en door gericht,	350 : 7
dat het licht voor ons zal blijven schijnen.	355 : 5
een spoor van licht dat als een handschrift staat	362 : 1
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron,	373 : 4
om u met het licht te sieren / en uw zaligheid te vieren.	376 : 1
Jezus, hart van mijn beminnen,/levensbron en licht der zinnen	376 : 5
de ogen spiegels van uw licht / dat doorbreekt in het duister;	378 : 2
het licht zien en uw naam verhogen,/voor ’t oordeel onbevreesd.	380 : 4
De lichten zijn ontstoken,/de liefde wordt gevierd	384 : 2
een veilige plek, een plaats om te schuilen,/een plaats in Gods licht als tafelgenoot.	388 : 1
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht.	391 : 2
Hoog staat de paaskaars opgericht:/licht uit licht	394 : 1
Geen ander is aan onze zij / een licht, een schild, een God als Gij!	414
en verhef uw aangezicht / over ons en geef ons licht.	415
Nu wij uiteengaan vragen wij God:/ga met uw licht voor ons uit!	423 : 1
Voor wie ons lief zijn vragen wij God:/ga met uw licht vóór hen uit!	423 : 2
Licht in onze wereld!	424 : allen
met vrede gegroet en gezegend met licht!	430 : refr.
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
licht dat in de nacht begint,/kind van God, Maria’s kind.	433 : 1
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht.	433 : 4
reeds breekt in deze wereld / het licht des hemels door	439 : 1
O Jezus, licht der wereld,/verlicht mij, dat ik weet	441 : 1
Kom haastig, licht der wereld, / en leid ons allemaal	441 : 10
Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal:	444 : 1
en die zal zegepralen,/is Christus, ’t eeuwig licht!	444 : 4
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal:	444 : 5
Zijn oordeel is genade,/zijn duisternis is licht.	445 : 4
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.’	446 : 2
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht	447 : 3
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht.	448 : 1
die ’t licht is in de duisternis,/de weg, de waarheid en het leven.	448 : 5
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
In de duisternis verwachten / wij het licht dat komen zal,	449 : 1
op de opgang uit den hoge,/de verschijning van het licht,	449 : 2
Als tussen licht en donker / de tijd zijn stroom versnelt,	452 : 1
en keert niet ijdel weder./Uw licht komt na de nacht!	452 : 2
Wachters van de tijd,/licht zal in uw ogen wonen,	453 : 1
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht!	453 : 2
zij zullen een licht zien stralen;/het hemelse morgenrood.	454 : 1
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen.	455 : 1

wat groeit in groot geduld en in het glanzend licht	455 : 2
een licht dat schijnt voor alle volken in die nacht	455 : 5
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen	455 : 6
Volk uitverkoren / om in het licht te staan,	456a : 8
Kind ons geboren,/jouw licht zal met ons gaan.	456a : 8
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood.	458
Ik breng een rechter aan het licht,/zo spreekt de Heer, en zijn gericht	459 : 1
Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam.	461 : 2
zal een kind ons komen redden / dat het licht der wereld is.	462 : 6
Licht in onze ogen,/redder uit de nacht,	463 : 1
Keer hun lot ten goede,/licht dat stralen zal!	363 : 3
onze kille koude / met uw licht verwarmt!	463 : 6
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht!	464 : 2
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt.	464 : 8
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht!	464 : 9
dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt!	464 : 10
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht,	465
hopen, Christus komt, het ware licht.	465
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis.	470 : 4
Ik mag hier aan uw kribbe staan,/Heer Jezus, licht en leven.	475 : 1
O zon die door het donker breekt / en ’t ware licht in mij ontsteekt,	475 : 3
Het licht van de Vader,/licht van den beginne,	477 : 3
ziet, die ’t al is, in gebreken,/ziet, die ’t licht is in de nacht,	478 : 1
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht.	479 : 1
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan -	482 : 1
Hij werd geboren in de nacht / die al het licht heeft voortgebracht,	488 : 2
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dat licht dat zoveel luister schiep.	488 : 4
Dit licht dat in het duister sliep / is God die ons bij name riep,	488 : 5
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis	489 : 2
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
Heden zult gij het licht aanschouwen, hier is uw God.	490 : 1 all
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz
en dat leven was het licht der mensen.	492 : 1
Soms breekt uw licht / in mensen door onstuitbaar	493 : vz
uw koninkrijk / uw licht.	493 : vz.
Hij is geboren in de nacht / en heeft de wereld ’t licht gebracht.	495 : 4
in het land van licht noch luister / zal Hij onze redder zijn.	498 : 2
Uit uw verborgenheid / ontsteekt Gij licht op aarde,	500 : 5
Wij delen met elkaar / het licht, het lied, de zegen,	500 : 5
Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter,	501 : 2
Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, -	502 : 2
wordt licht en geleide in ons donkerste uur.	503 : 2
licht in blinde ogen, / licht dat zingend brandt,	505 : 1
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom!	507 : 1
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren,	508 : 2
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden,	508 : 4
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes ’t licht verdragen,	510 : 1
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.	511 : 5
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort.	513 : 1
God, wees ons genadig,/zegen ons met het licht van uw ogen.	514c
zij zijn van licht tot licht gegaan / en boden God geschenken aan.	516 : 2

Gij, licht van den beginne / en Vaders rechterhand,	517 : 4
waar de doodsnacht heerste / wenkt en lacht het licht.	523 : 3
Uit uw hemel zonder grenzen / komt Gij tastend aan het licht,	527 : 1
God van God en licht van licht,/aller dingen hoeder,	528 : 3
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht?	529 : 5
is zelf het licht dat ruimte geeft:/ ons levenslicht, de Zoon van God.	534 : 1
Gij wilt uw kruis ons lenen,/ als licht van eeuwigheid.	543 : 3
Geen licht is ons gebleven,/ er is geen God te zien,	544 : 2
die uit de bodem komen / en ’t licht zien ongedoofd.	544 : 4
Het licht van alle stralen / komt uit zijn aangezicht,	544 : 5
op de berg der heerlijkheid,/licht uit licht en eeuwig leven./Halleluja.	545 : 1
Zo wordt God in glans gekend;/ Hij, het licht van ons verlangen,	545 : 5
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht,	547 : 4
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt	548 : 1
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt,	548 : 2
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten,	548 : 4
Dit is een dag van zegen,/ een dag van feest en licht,	552 : 3
en in het onbarmhartig licht / het kruis des Heren opgericht.	561 : 2
Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht.	565 : 1
Lamp voor onze voet,/ licht voor onze ogen,	566 : 4
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht;	574 : 3
Gij, eens in ’t licht gedragen,/ door engelen omstuwd,	576 : 2
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen?	587 : 1
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon.	592 : 2
Licht van Christus! Heer, wij danken U.	593
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus!	594
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,	595 : cantor
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
En ’s nachts zal de maan uw licht niet meer zijn	595 : 2
Wij wachten op licht, maar het blijft donker -	596 : 1
op het licht van de zon, maar wij dolen in duisternis.	596 : 1
Hij is een mantel van licht om u heen./ Hij zal u noemen niet-langer-verlaten	596 : 2
want God de Heer zal een licht voor u zijn.	596 : 2
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven.	596 : 3
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 3
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht.	599 : 2
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein.	599 : 4
Licht, ontloken aan het donker,/ licht, gebroken uit de steen,	600 : 1
Licht, aan liefde aangestoken,/ licht, dat door het donker brandt,	600 : 3
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam!	600 : 3
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood,	600 : 4
licht, onstuitbaar,niet te doven,/ zegen ons met morgenrood!	600 : 4
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud,	600 : 5
licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand!	600 : 5
Licht dat ons aanstoot in de morgen,/voortijdig licht waarin wij staan	601 : 1
Licht, van mijn stad de stedehouder,/ aanhoudend licht dat overwint.	601 : 2
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind.	601 : 2
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt	601 : 2
Alles zal zwichten en verwaaien / wat op het licht niet is geijkt.	601 : 3

Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft	601 : 3
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft.	601 : 3
Met niets van niets zijt Gij begonnen,/ hebt sprakeloos het licht gezegd,	602 : 1
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag.	602 : 2
Met licht van licht hebt Gij geschreven / uw boek dat ons het leven redt,	602 : 4
De nacht van vóór het licht./ De dood van vóór uw naam.	603 : 1
een stuk van ons bestaan,/ een vriend, een spoor van licht.	607 : 3
Uw licht is in mijn bloed,/ mijn lichaam is uw dag.	607 : 3
het licht van de morgen.	608 : 3
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen,	609 : 2
de nacht is voor het licht verdwenen.	611 : 4
Wij komen als geroepen / en aan het licht gebracht.	612 : 1
Getekend voor ons leven / als kinderen van het licht,	612 : 3
Hij heeft het licht teruggebracht,/ Hij schenkt het leven overmacht./ Halleluja.	621 : 3
De nacht is mij een licht,/ de dood een licht gewicht.	623 : 6
Ik ben als het licht geboren / uit het holst van de nacht,/ Ik was verloren	629 : 5
Toen heeft zich in het vroegste licht / de nieuwe Adam opgericht,	630 : 2
heeft Hij ons licht aangeheven.	632 : 1
de zon die wij verduisterden / breekt uit in stralend licht.	633 : 1
Nu ons een licht is opgegaan,/ gewenteld onze steen,	633 : 3
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht.	634 : 2
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x)	635 : 3
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid;	636 : 1
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen,	636 : 2
Liefde is licht, uit Hem geboren / die zelf de bron van liefde is.	636 : 3
Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur;	637 : 4
Het licht schijnt in ons midden!/ Halleluja…	638
Christus aan het licht gekomen / heeft de zijnen meegenomen.	639 : 2
opdat ik zijn licht aanschouw,/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 1
aan wie het licht, de liefde ontspringt, -/ verheven is Hij, de Levende.	648 : 1
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water,	652 : 2
Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt,	653 : 4
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4
Hij heeft het menselijk geslacht / in ’t licht geroepen en bedacht	654 : 1
indien niet in de duisternis / het licht van Jezus Christus is	654 : 4
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht.	654 : 6
Maar wij verkozen ’t duister meer / dan ’t licht door God geschapen	654 : 2
het lied van uw verlangen / heeft mij aan ’t licht getild.	657 : 2
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht!	658 : 1
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht!	658 : refr.
aan de engelen verschenen is / in ’t licht van zijn verrijzenis, -	665 : 3
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht.	667 : 1
kom wees in de harten licht.	669 : 2
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5
Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid,	670 : 3
Geef, kostbaar licht, ons uw helderheid,/ dat wij Christus kennen voor altijd.	671 : 2
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan.	672 : 6
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan.	678 : 8
Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt,	680 : 3
Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar?	686 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons.	688 : 4

Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden. 689 : 3
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor, 673 : 2
De jongelingen zien een vergezicht / van vrede en licht. 678 : 5
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, - 690 : 3
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht, 691 : 2
Heer, raak mij aan met uw adem,/ reik mij uw stralend licht, 695 : 1
O pracht van God, kolom van licht,/ zelf aan het Licht onttogen, 699 : 3
Lof, eer en prijs zij God / die troont in ’t licht daarboven. 704 : 3
In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken. 710a
weer in het licht geheven./ Als ’s Heren woord weerklinkt met macht 723 : 1
God uit God, Gij eerstgeboren / licht uit licht, o zonneschijn, 726 : 6
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken, 731 : 3
Dat zij die ons zijn voorgegaan / zijn in het licht, rusten in vrede. 736 : 1, 2, 3
maar ’t licht komt van de troon vandaan / waar de Messias is. 737 : 3
‘Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht 739 : 4
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt. 740 : 4
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen. 746 : 8
Draag ons op uw vleugels,/ zegen ons met uw licht! 695 : 5
Licht van de harten,/ mensenbeschermer./ Vuur ons aan en waai. 696 : 3
licht, waarachtig levensteken, werp uw waarheid om ons heen! 600 : 1
Licht, geschapen, uitgesproken,/ licht, dat straalt van Gods gelaat, 600 : 2
licht uit licht, uit God geboren,/ groet ons als de dageraad! 600 : 2
dat ik licht ontvang,/ naar de zon verlang,/ God zij dank, 714 : 3
op vleugels van het licht,/draagt met uw stem / ons mensenlied 725 : 1
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in ’t zoete licht 725 : 2
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt 726 : 5
De heiligen staan in het licht / en kijken honderd uit 737 : 8
Maar daar is, alleluja,/ de redder in nieuw licht. 740 : 5
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning. 746 : 1
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven. 764 : 3
Maar met de ogen dicht / zie ik in ’t hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op. 749 : 2
Wat hun door de koning des lichts is gegeven, 752 : 1
behalve dat zij in het licht willen wandelen. 752 : 3
als stralende lichten de hemelen sieren, 752 : 6
Er is een land van louter licht / waar heiligen heersers zijn. 753 : 1
wij zouden ’t land zien van ons hart / dat ’t hemels licht bescheen. 753 : 5
tot wij eeuwig bij U wonen,/ schrijdende van licht tot licht, 754 : 3
De wereld treedt in ’s Vaders licht,/ verheerlijkt voor zijn aangezicht. 755 : 1
over der wereld puinen / Gods licht op, klaar en weids. 758 : 1
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen 758 : 2
Gods kinderen op aarde / zij wandelen in ’t licht, 759 : 1
Als in het vorstelijke licht / voor uw gezicht / wij blinkend staan 760 : 6
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen; 762 : 4
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten. 771 : 1
van geur en smaak, van licht en steen,/ uw evenbeeld. 773 : 1
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
Door God de Heer wordt zij gesticht. / Daar zal geen nacht zijn: God is haar licht. 776 : 2
dit kind voor ’t licht bestemd, - hoe zouden / wij ’t hoeden voor de duisternis? 778 : 2
Geef dat het van ons leert te kijken / naar Hem die ’t licht der wereld is 778 : 4
In de ongerepte morgen,/ uit het duister naar het licht, 779 : 1

als een wachter aan de grenzen;/ laat mijn licht niet ondergaan.	779 : 5
aan het licht toegewijd,/ is mijn leven door liefde omgeven.	780 : 1
ging Jij op als de zon / die mijn licht en mijn leven wilt heten.	780 : 2
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht.	786 : 3
Kom, God, en schrijf uw eigen naam / als licht over ons uit!	792 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt	793 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt,	793 : 2
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn;	793 : 3
Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden.	797 : 3
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem.	800 : 3
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij.	800 : 5
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht	801 : 2
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. weerlicht)	801 : 3
om voortaan als een blinde / te zien een donker licht,	803 : 1
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen	811 : 3
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan.	815 : 1
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat.	818 : 1
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt,	818 : 2
dat wij de warmte delen / en God het licht behoedt.	819 : 5
soms lood in de schoenen, soms vleugels van licht	822
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken.	824 : 4
wiens heerlijkheid ons is verhuld,/ in vonken licht verstoven.	825 : 1
Eindeloos turen / naar komend licht.	830 : 3
Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!/ God, laat mij voor uw aangezicht,	834 : 1
Schep, God, een nieuwe geest in mij,/ een geest van licht, zo klaar als Gij;	834 : 2
tot ik U zie, o eeuwig licht,/ van aangezicht tot aangezicht.	834 : 3
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt.	835 : 3
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein.	838 : 1
Ik danste voor blinden die mij riepen om licht.	839 : 3
Jezus Messias zegt: Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt	842
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven.	842
En allen die luisteren, zullen / mij volgen, ’t licht tegemoet.	846 : 2
Ik was het vermaak van zijn dagen,/ terwijl ik speelde in ’t licht.	846 : 4
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons.	849 : 3
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht	850 : 1
Zult Gij het licht vergaren / dat hier ten einde gaat	651 : 6
Zullen wij dan gehuld zijn / in U, Gij levend licht?	851 : 8
ik bid U, laat het licht / dat doorbrak in uw smart,	852 : 4
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht.	854
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht.	854
Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is,	856 : 3
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen.	859 : 4
heeft u in ’t licht als op adelaarsvleugelen geheven./ Hij die u leidt,	868 : 2
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen.	868 : 5
wees blij met het licht van de Zoon dat ons tooit.	880 : 4
Niet in het alverblindend licht / van vuur, niet in een vlammengloed	892 : 3
Mensen van vlees, van licht en gesteente,	893 : 2
Enkel de dorst zal ons licht zijn,/ (2x)	895 : refr.
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn.	895 : 1
van God, die ’s hemels lichten / heeft onder zijn gebied,	901 : 2
Ja, van voor ik ’t licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede.	903 : 2
Ja, de Heer doet mij geloven,/ Hij ontstak in mij het licht	903 : 3

alsof geen licht zal dagen,/ alsof geen troost u wacht,	904 : 4
God is tegenwoordig, die in ’t licht daarboven / dag en nacht de engelen loven.	906 : 2
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven.	906 : 6
zo laat Gij, zon van mij / in uw licht mij groeien / voor U openbloeien.	906 : 6
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ glans van Gods aangezicht.	908 : 1
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor ’t licht dat Gij mij hebt gebracht?	908 : 5
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel.	908 : 6
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ gezegend Aangezicht!	908 : 7
Wat God doet , dat is welgedaan./ Hij is mijn licht en leven.	909 : 2
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen.	909 : 3
Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt:	910 : 1
Want de lichten die wij zelf / aan de hemel stelden,	919 : 2
Christus, stille vaste ster, / o Gij licht der lichten,	919 : 4
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht	923 : 1
En mij toevertrouw./ En het licht niet haat.	925
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/een licht dat uitbreekt.	929 : 2
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht	930
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaan de lichten uit.	935 : 3
Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij.	939 : 1
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn.	943 : 2
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht.	943 : 6
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst.	946 : 4
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied.	947 : 3
Licht van licht. Ontferming./ Hemel. Liefde is uw naam.	950 : 1
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald,	951 : 1
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert,	951 : 2
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht.	951 : 3
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht!	951 : 3
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam?	952 : 1
Rust en vrede, rust en vrede,/mensenkind, Gods licht voor jou!	954
Gij, die hem/haar eigenhandig met / een kleed van licht omgeeft,	963 : 3
Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn.	963 : 3
Vlammen zijn er vele, één is het licht,/ licht van Jezus Christus,	970 : 1
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt.	972 : 2
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en ’t eerste licht in ’t duister blinkt	972 : 3
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest	972 : 8
als vederlichte dromen,/ zij wonen in het licht.	979 : 1
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood.	981 : 4
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw.	982 : 2
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan.	984 : 1
De oorsprong van leven en licht / is God die zijn woord heeft gegeven	986 : 1
dat, niet te weerstaan, is gericht / op wording van licht en van leven.	986 : 1
Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde;	986 : 3
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde.	986 : 3
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde.	986 : 4
toen klonk uw stem: ‘Er zij licht!’-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest.	987 : 1
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister	1000 : 1
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen?	1000 : refr.
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven.	1000 : 4
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht.	1005 : 1
Christus, ons licht,/ schijn door ons heen, schijn door het duister.	1005 : refr.
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis.	1005 : refr.

Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen. 1006
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet. 1007 : 6
Rechter in het licht verheven,/ koning in uw majesteit, 1008 : 1

Licht (bn)
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Hij heeft de hemelen gesticht,/ van luister is zijn aanschijn licht. 096 : 2
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren 097 : 6
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6

wend naar ons toe uw licht gelaat 209 : 1
uw licht gelaat toekeren 244 : 1
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land 330
dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede. 378 : 4
en maakt ons in het hemelrijk / aan engelen in ’t licht gelijk. Kyrieleis. 470 : 6
straalt lichte eeuwigheid / als daglicht voor de mensen. 500 : 1
Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen. 501 : 1
groot licht tussen waken en slapen. 508 : 1
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht. 516 : 3
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn, 518 : 3
het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht. 599 : 1
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat. 599 : 4
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood, 600 : 4
De nacht is mij een licht,/ de dood een licht gewicht. 623 : 6
De Zoon, voor wie het duister zwicht,/ de Zoon is als de zon zo licht! 637 : 1
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2
door de woestijn, onder de lichte wolk./ Die bracht hen veilig thuis. 750 : 6
op de kruistocht door het duister / naar de lichte eeuwigheid. 801 : 4
God onze toekomst, God is onze Vader,/ Hij is het licht voor onze dagen uit. 827 : 2
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2
een lichte groene wade;/ en tulp en narcis evenzo: 977 : 2

Licht (gemakkelijk)
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
dan mocht met lichte schreden / ik in de ruimte treden. 031 : 6

Wij zouden licht verdwalen / in deze woestenij. 799 : 1

Aan het licht brengen
Rechtvaardig sta ik voor ’t gericht./ Heer, breng mijn onschuld aan het licht. 007 : 4
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan’t licht de beddingen der stromen, 018 : 4

Maar Christus brengt met groot geduld / mijn leven aan het licht 242 : 4
God heeft naar mensen omgezien!/Dit kind, hier aan het licht gebracht: 502 : 3
Dat heeft Hij aan het licht gebracht:/ de mensen zijn van zijn geslacht, 825 : 5

Aan het licht komen
Hij weet, dat wij, uit stof aan ’t licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem.103 : 5

Zo komt jouw leven aan het licht,/zo krijgt het zin, zo krijgt het zicht. 354 : 5
Voordat ik aan het licht ben gekomen / was Jij met mij vertrouwd 780 : 3
Veelvuldig zijt Gij aan het licht gekomen,/ Gij hebt uw naam aan ons geopenbaard, 1004 : voorz.

Licht maken
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 :10

In het licht zetten
en zet ons leven in uw licht 281 : 6

Lichtbron
Hij is ons tot lichtbron in donkere nacht. 503 : 3

Lichten
Doe over mij genadig lichten / uw liefelijk gelaat, 031 : 13
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2
uw gunst schonk hun 't beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer. 080 : 1, 3, 7
Uw lichtend aangezicht zal altijd hen geleiden. 089 : 7
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor. 103 : 7
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
blijf ik, o Heer, verwachten / uw lichtend aangezicht. 130 : 3

Doe lichten over ons uw lieve naam. 197 : 1
Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat 263 : 3
Gods vrij en lichtend woord. 276 : 2
Zegen ons met uw vrede en laat lichten uw aangezicht. Amen. 291d
lichtende levende God 306 : refr.
Gij die doet lichten de zee 306 : 3
lichten aarde en hemel 306 : 3
God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen. 429a
Genadig zal Hij lichten / voor wie Hem heeft gezocht. 441 : 10
de ster ging, als een lichtend spoor / naar Betlehem hen voor. 520 : 5
God zij genadig en zegene ons / en dat zijn aanschijn over ons moge lichten. 564b
Ontwaak, gij die slaapt,/ sta op uit de dood/ en Christus zal over u lichten. 596 : refr.
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten. 596 : 2
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten. 596 : 2
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest. 657 : 4
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel. 673 : 2
in elk ander mens aanschouwen / 't lichten van Gods aangezicht. 801 : 2
zij is een lichtend spoor,/ een vuur van binnen dat straalt. 829 : 1
Laat lichten uw gezicht / over de duisternis 974 : 3

Lichtengel
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots. 680 : 1

Lichter
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1

Lichterlaaie
totdat weer in lichterlaaie / vonkt en vlamt: het vuur, de Geest! 700 : 3

Lichtdoorschenen
Vrede voor dit huis / met lichtdoorschenen muren, 819 : 1

Lichtglans
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake! 094 : 1

en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, - 778 : 4

Lichtlichaam
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4

Lichtnacht
Dit is de nacht dat het duister wijkt,/ een lichtnacht tot ons geluk 595 : cantor

Lichtvoetig
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
lichtvoetig, in des Heren kracht,/ zo gaat gij door de landen. 091 : 5

Lichtvorst
De lichtvorst, de ontluisterde,/ verheft zijn aangezicht, 633 : 1

Lichtzuil
dit is de nacht waarin uw lichtzuil de weg wijst; 595 : cantor

Lid (lichaamsdeel, mv. Leden)
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1
de vloek die van de middag is,-/ God bant ze van uw leden. 091 : 3

Met moede leden zo lag ik terneder 211 : 1
met lijf en leden wij hem dank toezingen 212 : 3
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden. 347 : 2
mij als één van zijn leden / voor altijd trouw belooft. 623 : 7
In ’t lichaam van de Heer / tot leden uitverkoren, 672 : 3
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht. 786 : 3
Leden zijn er vele, één is zijn kerk,/ wij zijn Christus’ lichaam 970 : 5

Lidmaat
Dat ieder op zijn plaats / een levend lidmaat zij. 672 : 3

Lied
Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit. 007 : 7
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
Geeft Gij uw woord aan deze wereld,/ Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde, 025b : 3
de spotlach spat van hun gezichten,/ maar U, mijn blijdschap en mijn lied, 031a : 2
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Heer, ik weerhoud mij niet,/ maar loof U in mijn lied / met een blijmoedig hart. 040 : 4
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is. 040a : 2

Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis. 042 : 5
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor. 045 : 6
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
doe met uw lied het morgenlicht ontwaken. 057 : 4
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1
Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied. 066 : 6
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt; 068 : 2
Gij mogendheden, zing een lied,/ zing Hem die koninklijk gebiedt, 068 : 12
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen. 071 :14
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord, 084 : 4
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
Wat de Heer genadig verleende / dat drage mijn lied door de tijden. 089a : refr., 1
in liederen en verhalen / bij klanken van de harpen. 092a : 1
In ‘t lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen, 096 : 6
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr.
Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde! 096b : refr.
Zing een nieuw lied voor God de Here,/ want Hij bracht wonderen tot stand. 098 : 1
Zing voor de Heer een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan; 098d : 1
Zing voor God een nieuw lied:/ wonderen heeft Hij verricht. 098f : antif. B
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen. 101 : 1
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd. 103 : 8
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden. 104 : 10
De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet. 105 : 14
zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad: 107 : 14
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1
Dit zij het lied der priesterkoren: 118 : 1
De Heer is mij tot hulp en sterkte,/ Hij is mijn lied, mijn psalmgezang. 118 : 5
De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt, is als een lied mij, als een spel van snaren, 119 : 21
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen. 119 : 23
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren. 119 : 66
Komen zal hij met een lied / die de oogst in zijn armen draagt. 126b
De overwinnaar sprak: ‘Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!’ 137 : 2
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3
De bewakers zeiden spottend:/ ‘Zing nog eens een lied van thuis!’ 137a : 2
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
Lieflijk en recht te allen tijde / is ’t onze God ons lied te wijden. 147 : 1
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt. 150a : 4

Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan 146a : 1
ons liederen en gezangen / en maakt ons eindelijk vrij. 146a : 5
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen. 149 : 2
Gods lof zal in hun lied weerklinken / en in hun rechterhand zal blinken 149 : 4

Zing een lied voor de Ene 153 : 4

in het begin werd hun lied al gehoord	162 : 5
De rol van heerser in dit lied	172 : 1
zingt zelf het allerhoogste lied	173 : 3
zo taalt ons lied naar U, o God van vrede	220 : 1
Lijster zing en wek in ons het lied	223 : 1
geef dat ons lied uw lof verspreidt	237: 2
zoekend naar warmte, naar een ander lied.	274 : 1
dat Gij dit lied wel zult verstaan.	275 : 2
en wekt in ons het lied.	280 : 1
Het lied van wie zijn voorgegaan	281 : 9
Zing nu verheugd een vrolijk lied	309
Dit lied zal in de lucht opgaan,/maar blijve in ons de liefde.	320 : 5
Dit woord blijft leven in een lied.	326 : 3
Dit lied dat onze nacht verstoort	326 : 4
een lied, dat Gods gelaat onthult.	326 : 5
’t Lied van de vreugde gaat van mond tot mond:	353 : 4
Er is geen liefelijker lied / en in het oor zo’n zoetheid niet,	373 : 3
de mond geopend voor een lied / om wat het hart verheugde;	378 : 3
wees dan, o Heer, aanbeden / met liederen overal!	384 : 1
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen:	412 : 1
Geef dat eeuw in, eeuw uit, ons lied U loven mag,	412 : 6
de vorst van uw verlangen,/ met liederen zonder tal!	438 : 4
wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied.	459 : 4
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied.	464 : 9
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen,	468 : 3
Herders op den velde hoorden een nieuw lied,	476 : 3
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht.	479 : 1
Hij doet de duisternis teniet / en engelen zingen ons dit lied	479 : 4
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet?	486 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet?	486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet?	486 : 3
Zij daalden langs de sterren neer. / Hun lied ging over God de Heer,	495 : 1
Een oud verhaal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht.	496 : 1
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria	496 : 3
Wij delen met elkaar / het licht, het lied, de zegen,	500 : 5
Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als ons nieuw lied.	501 : 1
Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, -	502 : 2
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, -	502 : 4
Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog:	504 : 4
tot lof van U het wereldwijde lied.	511 : 6
Wij kunnen wel bij Hem verwijlen / met onze woorden en ons lied,	582 : 4
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied.	583 : 3
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied,	595 : cantor
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,	595 : cantor
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet.	602 : 4
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren	609 : 1
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag.	621 : 1
Prijs nu Christus in ons lied,/halleluja,/die in heerlijkheid gebiedt,/ halleluja,	624 : 2
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja!	628 : 1
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover,	629 : 1
de wind is in de bomen./ Halleluja is mijn lied!	629 : 1
Ik ben als een lied ontstegen / aan de val van de tijd,/ Ik ben de alfa	629 : 6

De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x) 635 : 4
Halleluja!/Zing voor God een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan./Halleluja 640d
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen. 643 : 4
Een lied van uw verwondering / dat nóg uw naam niet onderging, 655 : 3
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht. 657 : 2
het lied van uw verlangen / heeft mij aan 't licht getild. 657 : 2
Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop. 657 : 4
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht! 658 : 1
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht! 658 : refr.
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan. 677 : 3
legt zelf dit lied ons in de mond,/ ten teken dat Gij bij ons zijt. 680 : 5
uit de stilte komt het lied / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
bevestig ons, en wees / de vonk, de rust, het lied. 684 : 1
en uitbreekt in een lied / en opstijgt God ten lof. 687 : 1
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het, 714 : 7
Behoed uw kerk in haar verdriet,/ dat zij u zegent in haar lied! 721 : 2
en bidden U: neem met hun lied / ook onze hulde aan! 735 : 4
Kom zing het lied van Eva,/ de bron vol levenskracht, 738 : 1
en zing het lied van Sara / die moeder wordt en lacht 738 : 1
en zing het lied van Hanna / die God bestormt met haar gebed 738 : 1
Kom zing het lied van Sifra / en Pua die 't bevel 738 : 2
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om 738 : 2
en zing het lied van Ester / die massamoord voorkomt. 738 : 2
Kom zing het lied van Tamar / die opkomt voor haar recht 738 : 3
Kom zing het lied van Anna / die uitziet naar het kind 738 : 4
en zing het lied van Marta / die Jezus volgt en dient 738 : 4
en hebben 't hemels lied gemeld / dat voortzong in hun oren.' 739 : 3
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft. 742 : 1, 8
Immers ik weet het niet / welk een geweldig lied / aan wordt geheven, 746 : 3
Het lied dat zij zingen, / met engelenkringen, 752 : 4
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken. 780 : 4
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam 780 : 5
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog. 798 : 5
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht 801 : 2
Door de wereld klinkt een lied / tegen angsten en verdriet, 802 : 4
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
het lied van de schepping werd zelden nog gehoord. 839 : 2
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid. 839 : 3
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.840 : 3
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1
het lied dat niemand stuit./ Het hart is 't bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2
en in mijn lied, mijn lofgezang / mijn dank aan U bewijzen. 869 : 6
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal, 871 : 2
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in. 871 : 4
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.880: 3
Want de Heer daalt neer in Sion en Hij vestigt zijn troon op ons lied. 884
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt. 912 : 3

hier te mogen preluderen / ’t lied van ’t nieuw Jeruzalem.	914 : 3
Ik ben er in je hoogste lied./Ik ben er als je ’t niet meer ziet.	934 : 2
Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt:	936 : 1
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten.	946 : 2
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied.	947 : 3
In ’t woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd,	968 : 4
Zing een nieuw lied voor God de Here en wees van harte zeer verblijd.	971 : 1
Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied	975 : 1
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer,	975 : 4
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied,	977 : 2
het lied dat overal weerklinkt,/ de lofzang om het leven.	977 : 5
als was hun bloei oneindig,/ hun lied onsterfelijk.	979 : 9
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen.	986 : 2
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde.	986 : 4

Lief (zn)

beoordeelt lief en leed	152 : 3
Ik moet in lief en leed naar U verlangen	211 : 2
de wereld trouw in lief en leed,	325 : 1
en blijf bij mij in lief en leed,/zodat ik, Heer, U nooit vergeet.	469 :13
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg.	507 : 4
zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed.	910 : 3

Lief (bn)

Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart:	005 : 6
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag!	035 : 10
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen,	119 : 29
met alle lieve dieren	163a : 4
Doe lichten over ons uw lieve naam.	197 : 1
tot een lieve broeder zijn	210 : 4
het lieve licht verdwijnt	242 : 1
ach lieve engel, spreid dan je vleugels	260 : 2
lieve God, bij U geborgen / heel deze nacht.	268 : 1
o lieve God, ik kom.	273 : 5
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord.	317 : 1
en geen gedachte ooit zo schoon / als Jezus is, Gods lieve zoon.	373 : 2
is uw gedaante, lieve Heer,/Gij daalt als manna in ons neer.	389 : 1
De vrede van de lieve Heer / daalt nu neer	394 : 6
Voor wie ons lief zijn vragen wij God:/ga met uw licht vóór hen uit!	423 : 2
Vonkje van hoop diep in mij,/lieve God, wakker het aan	427
’t Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn.	469 : 2
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed	469 : 13
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen,	472 : 4
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer.	476 : 1
Zeg eens herder, is het lief en schoon?	485 : 5
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in ’t bloed versmoren,	510 : 3
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden,	524 : 5
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
Is Hij zo Gods lieve zoon?	584 : 4
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam!	600 : 3

uw lieve naam gebenedijd./ Halleluja (3 x) 619 : 6
waarvan de wijs ons tekent,/ dit lieve leven lang. 657 : 3
Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij, 685 : 4
Waai nu, Geest, waai./Vuur ons aan en waai./Lieve Geest, waai. 696 : refr.
O Trooster lief, berg me in U,/ wij waren haast verloren: 699 : 4
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag. 737 : 18
Het is zijn lieve schare / die Jezus mij hier toont, 750 : 5
Zij leven Hem ter ere,/ zijn naam hun lieve lust. 759 : 1
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht. 779 : 3
ons warmt nu Christus' levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon. 817 : 3
Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld 840 : 1
U komt mij, lieve God,/ zo nederig nabij, 852 : 1
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Lieve God, begrijp het dan / dat ik hem/haar niet vergeten kan. 955 : 2
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind. 964
opdat gij 't lieve leven viert,/ dat God u openbaarde. 977 : 1
Lieve boetseerder trek me uit de klei. (2 x) 983

Liefde
Maar Heer, ik reken op uw liefde, uw redding is het enige dat telt. 013c : 3
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3
in 't huis mijnes Heren: / zo kroont met haar zegen / zijn liefde me altijd. 023b : 5
Uw trouw en goedheid volgen mij,/ uw liefde, dag aan dag; 023c : 5
Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan. 025d : 2
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid. 033 : 8
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze, 045 : 3
Wij loven, Heer, U in uw huis,/ ons hart is in uw liefde thuis. 048 : 3
In trouw en liefde spiegelt zich / het licht waarin hij schuilt. 057a : 3
Mijn twijfel stilt en mijn verlangen,/ die mij in liefde houdt omvangen. 073 : 9
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
En toch zal Davids huis mijn liefde en trouw ervaren, 089 : 12
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
Hij is een God van liefde en genade,/ barmhartigheid en goedheid zijn zijn daden 103 : 3
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd 't westen is van 't oosten, 103 : 4
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
Loof Hem als uw vaderen deden,/ eigen u zijn liefde toe, 103c : 2
Ja, wat de hemel is voor de aarde,/ dat is zijn liefde voor hen die geloven. 103d : 1
Maar duren zal de liefde van God / voor allen die zijn verbond bewaren, 103d : 5
Loof nu de Heer, want Hij is goed,/ die met zijn liefde ons ontmoet. 106 : 1
Zij klaagden eindelijk God hun nood,/ die in zijn liefde wondergroot 106 : 20
naar huis werd heengeleid,/ zal van zijn liefde spreken. 107 : 1
Ik heb mijn liefde hun gegeven,/ geheel mijn hart, geheel mijn leven, 109 : 2
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5

Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen. 112 : 2
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
zijn liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 1
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 10
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,/ als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde. 119 : 2
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand. 136 : 5
Ik loof U die mijn schepper zijt,/ die met uw liefde mij geleidt, 139 : 8
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1
die met hun harten voor Hem open / op zijn genade en liefde hopen. 147 : 4
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem! 150a : 2

Uw liefde bereidt ons een heilige grond 151 : 3
Bezing op aarde de kracht van Gods liefde 153 : 1, 3
Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen 158c : 2
want God die geeft uit liefde en dat kost dus niets 174 : 3
wie liefde durft te delen 180 : 4
Het wordt van alle liefde groot 181 : 7
Verzegel hun namen ook met onze liefde 201 : 4
waar de liefde wordt beleden 210 : 3
van uw liefde, eindeloos 210 : 3
wij zijn voor altijd van uw liefde zeker 212 : 5
lof zij de Geest, der liefde vuur 214 : 8
die u Gods liefde doet verstaan 215 : 1
Maak in uw liefde ons, Heer, bereid 215 : 7
wil alle liefde aan uw mens besteden 221 : 3
van liefde, licht, voor niemand bang 222 : 3
gaat hier met alle liefde 233 : 1
Die ons hier voedt met het licht van de liefde: 234
uit liefde puur op U gericht 236 : 4
O Vader, dat uw liefde ons blijk 239 : 7
Rijk ben ik in uw liefde en trouw 241 : 2
met liefde blijft omgeven 244 : 3
voor uwe liefde en majesteit. 248 : 4
te rusten in uw liefde, die 250 : 8
Gij die liefde zijt 257
voor wie liefde leest 261 : 3
liefde, die ons tot / leven wekt 266 : 3
Geef ons elkaar tot licht en liefde 267 : 4
zonder U raken wij de liefde kwijt. 274 : 2
al uw liefde ons besteedt 283 : 5
het donker van onze nacht / met liefde overwon. 285 : 2
als de kerk van liefde leest / is het feest! 287 : 2
zegen wie uw liefde delen, - 287 : 5
Heer, het licht van uw liefde schittert, schijnt in donkere diepten, schittert 289 : 1
het verhaal van uw liefde vertalen 289 : 3
liefdes eerste begin 306 : 2
liefdes weg, liefdes volharding 306 : 2
liefde die blijft. 306 : 4
blijf trouw aan wie u liefde gaf 310 : 4

zo is tot in de diepte / ook God zijn liefde trouw	311 : 7
Wij geloven dat enkel liefde de dood overwint	312
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,/uw licht en liefde ons toegewend	315 : 1
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd,	316 : 4
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit,	320 : 4
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal	320 : 5
Dit lied zal in de lucht opgaan,/maar blijve in ons de liefde.	320 : 5
worden wij mensen van God,/liefde op leven en dood.	321 : 7
hun overslaande liefde,/hun overgaande liefde	322 : 2
het spreekt Hem moed en liefde in,	325 : 3
O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw,	329
bewarend liefde tot het duizendste geslacht.	329
uw liefde vindt ons langs verborgen wegen,/eer wij U zoeken zijt Gij daar	348 : 3
Gods liefde heeft ons samen uitverkoren	353 : 4
Jij weet nog niet wat leven is,/wat liefde is en wat gemis.	354 : 2
Door de hoge inzet van uw liefde	355 : 4
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt,	360 : 4
ter wille van uw liefde – tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 2
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,-	375 : 2
broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe.	375 : 2
Heer, wien liefde heeft bewogen / neer te dalen uit den hoge,	376 : 6
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren,	376 : 7
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom.	377 : 6
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij	381 : 5
De lichten zijn ontstoken,/de liefde wordt gevierd	384 : 2
Jezus spreekt ons in liefde aan,/daagt ons uit om op weg te gaan	386 : 3
het vreemde brood van de liefde,/het stenen brood van de dood.	390 : 2
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen,	413 : 2
Ga met God en Hij zal met je zijn:/in zijn liefde je bewaren,	416 : 3
Laat ons hopen,/biddend hopen,/dat de liefde wint.	422 : 3
Wijnstok van de liefde!	424 : allen
door liefde gedreven, om wie met ons leven	425
dat wij gaan in vurige liefde./Vonken die overslaan.	427
Voor wie wachten in vertrouwen / dat de liefde zal blijven:	430 : b
het zeil, dat is de liefde,/de heilige Geest de mast.	434 : 2
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee.	435 : 4
dan liefde, louter liefde./ U ziet de schuld en pijn,	441 : 5
Hij komt, Hij komt met liefde / wil zo graag bij u zijn!	441 : 7
Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed!	442 : 1
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt.	442 : 2
Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij,	448 : 4
Hoe arm daalt Hij op aarde neer,/is uit liefde onze Heer,	470 : 6
neem onze liefde in genade aan!	477 : 4
Ja, het vroeg om liefde, schatten vraagt het geen.	485 : 6
Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond.	489 : 3
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht.	501 : 3
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:	503 : 2
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x).	509 : 2
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x).	509 : 3
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x).	509 : 4
U kennen doet ons bloeien,/uw liefde doet ons goed.	517 : 3

laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand.	517 : 4
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn,	518 : 3
U, mijn liefde, mijn verlangen.	518 : 3
Voor Gij de wereld hebt gemaakt,/ heeft mij uw liefde aangeraakt,	518 : 5
Dit is uw glorieuze ondergang;/de niet te peilen afgrond van uw liefde	524 : 3
Wees elkaar om zijnentwil / niets dan liefde schuldig.	528 : 4
Gedenk uw ontferming, God,/ uw liefde eeuwen door.	535c
maar de hemel draagt ons,/ liefde wordt niet moe.	547 : 5
Gods kracht zal ons omringen,/ zijn liefde duurt altijd.	552 : 1
en liefde doorgegeven / tot grond van ons bestaan.	552 : 2
O liefde die verborgen zijt / in diepe stilten eeuwigheid,	561 : 1
O liefde uit de eeuwigheid / die met ons mens geworden zijt,	561 : 4
en schrijft met groots gebaar / waarvoor de liefde staat:	563 : 1
mij al zijn liefde bood./ Zijn sterven maakt mij vrij.	563 : 3
Maar wie komt in mijn uur / en zalft met liefde mij?	563 : 4
hij omarmt ook ons, bedient ons / in zijn liefde	567 : 4
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden	573 : 9
’k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden	573 : 10
van de liefde voor uw Zoon.	573 : 17
als Gij mij niet wilt horen./ Zie mij in liefde aan.	576 : 3
O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed,	578 : 3
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel.	578 : 6
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent./ Open mijn oren.	587 : 2
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
Heilig aanschijn van de liefde, hart, gewond tot/mijn genezing, heilig lichaam..	588 : 2
Licht, aan liefde aangestoken,/ licht, dat door het donker brandt,	600 : 3
van uitgesproken vrede,/ van liefde ongehoord.	612 : 2
met zalf, waar elk haar liefde in gaf./ Halleluja.	620 : 2
om uw genade en liefde leid / ons binnen in uw heerlijkheid./Halleluja (2 x)	622 : 4
Liefde staat op, wordt wakker uit de dood.	624 : 1
Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot.	625 : 1
Onder steen bedolven / lijkt de liefde Gods,	625 : 2
Liefde staat te wuiven / als het groene graan.	625 : 3
Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde,	629 : 3
De liefde toont zijn aangezicht,/ een zonnelied breekt aan,	633 : 5
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid;	636 : 1
liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid.	636 : 1
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad:	636 : 1
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat.	636 : 1
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen,	636 : 2
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur,	636 : 2
Liefde is licht, uit Hem geboren / die zelf de bron van liefde is.	636 : 3
Boven mij gaat de hemel open: Gods liefde die ons wakker kust.	636 : 3
ziehier hoe God vergevend is / en hoe zijn liefde levend is.	637 : 3
dat zijn liefde slaat,/ Hij kwam ons te baat, / Hij zal ons bevrijden!	645 : 4
aan wie het licht, de liefde ontspringt, -/ verheven is Hij, de Levende.	648 : 1
Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren,	649 : 6
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder,	649 : 7
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde,	656 : 3
Hij leeft in het hart van zijn vrienden / als liefde die ons verbindt,	667 : 2
waarmee Hij de mensen diende / en al onze liefde begint.	667 : 2

Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond.	667 : 3
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag.	667 : 6
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat.	669 : 10
Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid,	670 : 3
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed,	671 : 3
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen.	673 : 1
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed	673 : 3
Wat kan ons schaden,/ wat van U scheiden,/ liefde die ons hebt liefgehad?	675 : 2
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet.	682 : 1
Geest van God, zo vol van liefde,/ vul mijn hart en ziel met jou.	685 : 1, 5
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw.	685 : 1
Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij,	685 : 4
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons.	688 : 2
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht.	698
zijn vaderlijke hand / en trouwe liefde bood.	704 : 1
Ere zij aan Hem, wiens liefde / ons van alle smet bevrijdt,	705 : 2
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht.	706 : 1
De liefde, het geloof, de hoop,/ zij leiden tot dit lied:	706 : 4
dat de morgen daagt / die de liefde waagt,/ God zij dank.	714 : 8
Loof God voor de vruchten van liefde alom,	719 : 5
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht!	721 : 2
Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur,	722 : 3
zijn liefde toegedaan!/ dat tot het eind / mijn leven lang	725 : 4
Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht,	726 : 5
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope.	728 : 3
heeft liefde uitgemeten / als edelman.	744 : 1
De liefde die wij zingen,/ zo schoon, zo ongekend,	747 : 5
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op.	749 : 2
verlicht hen met liefde in leven en sterven	752 : 1
Liefde Gods, die elk beminnen / hemelhoog te boven gaat,	754 : 1
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood?	756 : 2
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert.	768 : 4
buigen voor de liefde / die hen overkwam.	777 : 4
aan het licht toegewijd,/ is mijn leven door liefde omgeven.	780 : 1
Om liefde te geven,/ nu en altijd.	783 : 3
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood.	787 : 4
zo zult gij nu voortaan / in liefde en in leed	788 : 2
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land,	790 : 1
dat zij delen in die zegen,/ gave van God die liefde is.	790 : 1, 2, 3
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan,	790 : 2
Dat zij de ander in liefde,/ samen op weg door de tijd,	790 : 3
Liefde, eenmaal uitgesproken / als uw woord van het begin	791 : 1
Liefde, wil ons overkomen / als geheim en zegening.	791 : 1
Liefde, die ons hebt geschapen,/ vonk waarmee Gij zelfons raakt,	791 : 2
Liefde luidt de naam der namen / waarmee Gij U kennen laat.	791 : 3
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad.	791 : 3
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw.	791 : 4
Liefde houdt ons in het leven, -/ daarop hebt Gij ons gebouwd.	791 : 4
Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn.	791 : 5
Liefde blijft het feest gedenken / waarop wij uw gasten zijn.	791 : 5
Liefde boven alle liefde,/ die zich als de hemel welft	791 : 6
over ons: wil ons genezen,/ bron van liefde, liefde zelf!	791 : 6

de naam die liefde luidt! 792 : 1
O God die al uw liefde hecht / aan wie van liefde leeft, 792 : 2
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt 793 : 1
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt, 793 : 2
liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen. 793 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn; 793 : 3
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn. 793 : 3
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid. 793 : 3
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2
Wat ons bond, God, is verbroken,/ onze liefde is gedoofd. 795 : 1
Wij gaan onder in ons falen,/ als uw liefde ons niet heelt. 795 : 2
liefde die zo lang blijft bloeien / als uw liefde ons geleidt. 795 : 5
Wij zijn zijn voetstap nagegaan,/ zijn liefde leidde ons voort. 798 : 4
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet. 800 : 1
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered. 800 : 4
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
In ons hart is dit de luister / dit de liefde die ons leidt 801 : 4
Liefde is droever dan de dood -/ o lichaam goedertieren, 808 : 4
Wek niet de liefde voor haar tijd,/ die dorst zal u verteren. 808 : 5
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren. 808 : 5
Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga. 810
en waarborgt, dat zij leven:/ zo werkt een god van liefde, 811 : 1
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde 812 : 3
Vrede voor dit huis / voor wie er wonen liefde, 819 : 2
De liefde gaat ons voor / van den beginne; 829 : 1
zich in mijn bloed gedrongen heeft,/ als liefde waar ik mij aan geef. 831 : 4
Hij is een woord dat niet verwaait,/ een vuur waarin de liefde laait, 831 : 5
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
dorstend naar liefde en zegen. 837 : 1
O grote God die liefde zijt,/ o Vader van ons leven, 838 : 1
vervul ons hart, dat wij altijd / ons aan uw liefde geven. 838 : 1
Leer ons het goddelijk beleid / der liefde te beamen, 838 : 3
Wij danken U, o liefde groot,/ dat Christus is gekomen. 838 : 4
waar liefde wordt gegeven,/ wij uit uw liefde leven. 838 : 4
Ik danste uit liefde veel sterker dan de dood. 839 : 4
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw. 839 : 4
De liefde en de vreugde,/ de vrede allermeest, 841 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
wat overblijft is liefde./ Breekt zo de morgen aan? 851 : 7
Gij slaat uw eigen mantel / der liefde om ons heen. 851 : 9
Vernieuw in ons, o God,/ uw liefde, lentelicht. 858 : 1
Gij onthult ons uw geduld / als uw liefde luistert. 859 : 3
Lof zij de Heer, Hij omringt met zijn liefde uw leven; 868 : 2
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag 868 : 4
aan wat zijn almacht vermag,/ die u met liefde bejegent. 868 : 4
geprezen zij de liefde Gods / die ons zijn raad ontvouwt. 870 : 3
Uw liefde, God, zo wijs en goed:/ wat eens in Adam viel, 870 : 4
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal, 871 : 2
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2

Hij zal naast je zijn, in liefde zwijgen,/ van vreugde juichen,/ jij zult zingen: 879 : 3
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
Ik word overweldigd door de kracht van uw liefde. 891 : 1
U geeft mij vleugels, Heer, met de kracht van uw liefde. 891 : refr.
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
zoals U dat wilt: in de kracht van uw liefde. 891 : 2
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed; 894 : 1
Die van nabij zolang reeds mij / in liefde vergezeld heeft. 899 : 2
Is de hartslag van het leven / niet de liefde van de Heer? 903 : 1
Liefde draagt hen meer en meer / die in dienst van Hem zich geven. 903 : 1
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid. 903 : 1 – 5
God, die liefde zijt, aan U / vast te houden, heel mijn leven. 903 : 6
de Heer is ’t die met vleugels / van liefde hem omringt 910 : 1
Neem ook mijne liefde, Heer,/ ‘k leg voor U haar schatten neer. 912 : 6
Heer, ik wil uw liefde loven,/ al begrijpt mijn ziel U niet. 913 : 2
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3
Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt: 936 : 1
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
En wees niet toornig over mij,/ wanneer ik U geen liefde bied. 944 : 2
Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren. 946 : 5
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Licht van licht. Ontferming./ Hemel. Liefde is uw naam. 950 : 1
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1
dit overschot van stof van de aarde / dit was mijn liefde. Hier ben ik. 962
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2
Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn. 963 : 3
en liefde tot elkander. 966 : 3
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op ’t eind 967 : 5
in vreugde en verwondering,/ in hoop en liefde onderling. 972 : 5
uw liefde, hoop, geloof – uw zonneschijn./ Halleluja! 973 : 4
Maak ons uw liefde, God,/ tot opmaat van het leven! 974 : 1
Op liefde hebt Gij ons / gebouwd, bedeeld met gaven. 974 : 2
In onze eenheid wordt / uw liefde openbaar. 974 : 2
Vasthoudend blijft Gij tot / uw liefde overwint. 974 : 5
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer, 975 : 4
Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,/ leesbaar voor mensen als zijn erfenis. 976 : 1
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3
zij geven van de liefde /van God de Vader op! 979 : 7
vuur dat in de oven brandt,/ liefde van de overkant. 980 : 5
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht. 981 : 5
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed, 984 : 4
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5
manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens. 987 : 6
Deel ons uw liefde mede,/ die onze boosheid tart, 1010 : 4
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4

Geef vrede door van hand tot hand / met liefde, onze redding; 1014 : 2
Geef Christus door van hand tot hand,/ zijn liefde schenkt ons leven. 1014 : 5

Liefdeband
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam 133 : 1

Liefdedaad
een liefdedaad, een zoete pijn / waarvan ik mij niet af zal keren. 141 : 5

Liefdegloed
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden 213 : 3

Liefdemaal
Bij ’s Heren liefdemaal / zult Gij aanwezig zijn. 672 : 4

Liefdepand
O Here God, ons liefst verlangen,/ dit kind van ons, dit liefdepand, 778 : 1

Liefderijk
In goede machten liefderijk geborgen 511 : 7

Liefdesbron
Levenszon, liefdesbron 305 : 3

Liefdesduif
Leve de liefdesduif, de Geest maakt vrij! 223 : 3

Liefdeskracht
Heilige liefdeskracht,/ bezoek mijn ziel die smacht, 673 : 1

Liefdesmaal
uw grote vreugde binnen, / uw feest, uw liefdesmaal. 441 : 10

Liefdeswoord
Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,/God heeft het tot ons gesproken 320 : 4

Liefdevol
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen 103 : 5

Zo’n heel klein zaadje is liefdevol gepoot 181 : 4
ons met uw liefdevolle trouw omgeven 212 : 4
met liefdevolle hand bevrijdt 252 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder 744 : 4

Liefdevuur
de bron waaruit het leven springt,/het liefdevuur dat ons doordringt. 360 : 2
Gij liefdevuur van God,/ kom ons geheel doordringen 672 : 4

Liefdewet
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2

Lief(e)lijk

Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij ’t aanschouwen. 016 : 1
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: ‘Zoekt mijn aangezicht’. 027 : 4
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , - 031 : 7
Doe over mij genadig lichten / uw liefelijk gelaat, 031 : 13
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
Hoe aangenaam is ’t woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is ’t dat zonen/van ’t zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden. 141 : 6
Lieflijk en recht te allen tijde / is ’t onze God ons lied te wijden. 147 : 1

Er is geen liefelijker lied / en in het oor zo’n zoetheid niet, 373 : 3
en uw liefelijke geschenken / altijd liefelijk gedenken. 376 : 6
Een hart dat wacht in ootmoed/is lieflijk voor de Heer, 439 : 3
op zijn lieflijke verschijnen / in het midden van de tijd, 449 : 3
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven, 518 : 1
Hoe liefelijk is uw gelaat;/ als Gij uw ogen op mij slaat, 518 : 4
Gij die mijn ziel wilt laven / met liefelijke spijs, 576 : 4
lieflijk tot lafenis / zal die hun herder is / zachtkens hen leiden. 746 : 6
maar innerlijk zijn zij als lieflijke bruiden, 752 : 2
en liefelijk leven zij zuiver van zinnen. 752 : 5
Hoe liefelijk is dan ons lot. 760 : 4
Hem die ons toe wou keren / zijn liefelijk gelaat. 864 : 5
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald, 951 : 1
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3

Liefhebben
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,/ mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder. 018a : 1
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat./ Hij heeft zijn hart ontsloten 097 : 5
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe. 109 : 7
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1
Ik strek mijn hand naar uw geboden uit,/ die heb ik lief en die zal ik begeren. 119 : 18
Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60
Loof de Heer die ons bevrijdt / en ons liefheeft voor altijd. 136 : 7
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4

U hebt uw schepping lief 253 : 2
U hebt uw schepping innig lief 253 : 2
en dit is het genadebrood,/Gij hebt mij lief tot in de dood; 393 : 3
U, die ons liefhebt, U behoort ons harte! 477 : 4
en als een minnaar liefgehad / Jeruzalem uw moederstad. 519 : 4
Jeruzalem, de koningsstad/ heeft Hij zo vurig liefgehad: 533 : 5
Die liefhad bovenmate,/ die zich gevangen gaf, 581 : 2
Gij hebt ons lief in uw kind dat bevrijdt, 595 : cantor
en met wie Gij liefhad vertoeven / Hij die U het meeste bedroefde 627 : 2
Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren, 649 : 6

Geest van hierboven,/ leer ons geloven,/ hopen, liefhebben door uw kracht! 675 : 1
Wat kan ons schaden,/ wat van U scheiden,/ liefde die ons hebt liefgehad? 675 : 2
als alwie Christus' stralend-schone / verschijning hebben liefgehad. 778 : 5
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
dagelijks heeft Hij u kracht en gezondheid gegeven. / Hij heeft u lief, 868 : 3
U alleen geef ik eer, Vredevorst, hoogste Heer./ U heb ik lief (4 x) 889
tot ik U na deze tijd / liefheb in der eeuwigheid. 903 : 6
Ik heb U lief, o mijn beminde / die al mijn vreugd en sterkte zijt. 908 : 1
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ glans van Gods aangezicht. 908 : 1
Ik heb U lief, o Gij mijn leven,/ vriend die mij trouw zijt tot het eind. 908 : 2
Ik heb U lief, - o kom dan, kom,/ Christus mijn bruidegom! 908 : 2
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,/ zo laat heb liefgehad. 908 : 3
Ik heb U lief, o wonderschone,/ ik heb U lief, Gij zijt mijn God. 908 : 7
Ik vraag niet dat Gij mij zult lonen;/ ik heb U lief, ook in de nood. 908 : 7
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ gezegend Aangezicht! 908 : 7
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4

Liefkrijgen
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1

Liefst(e)
Gij die mijn liefste kleinood zijt 241 : 1
Het werd zijn liefste gezellin, 325 : 3
Al het onze is U gewijd,/'t liefste wat Ge ons toevertrouwde 347 : 3
God kiest jou als zijn liefste uit,/voor Hem ben jij de ware bruid! 464 : 3
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven, 511 : 1
Hij is mijn liefste, ik zijn bruid,/ ik treed Hem zingend nader. 518 : 5
Mijn schone liefste is van mij,/ in Hem wil ik verzinken. 518 : 6
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft. 601 : 3
O Here God, ons liefst verlangen,/ dit kind van ons, dit liefdepand, 778 : 1
al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons. 849 : 3

het Liefste
Ja, het liefst zou ook ik,/ als die andere drammers, 945 : 1
Ja, het liefst bid ook ik / tot die God om erbarmen 945 : 5

Lier
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren. 137 : 2
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken 147 : 3

De lier hing aan de wilgen,/misericordia,/God zal ons niet verdelgen,/aan God zij gloria 713 : 4

Liever
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8
te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen 084 : 1
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5

Ja, liever één dag dicht bij U,/ dan duizend dagen zonder U. 084a : 4
Liever bij U aan de drempel / dan binnen te zijn in een duistere tent. 084a 4

Ik was me liever thuis dan in die prutrivier.' 174 : 2
Ga je liever overboord? 178 : 6
en liever dan de sterren / is Hem een mensenkind. 896 : 5
Liever had ik hem/haar hier dichtbij,/ was hij/zij nu maar vlak bij mij. 955 : 2

Liggen, Gelegen
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
Nederlaag en zege / zijn alleen gelegen / in des Heren hand. 033 : 6
men stoot ze om, zij zijn niet meer:/ zij liggen, waar zij vielen. 036 : 3
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1
Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ 'Hij ligt, hij ligt voorgoed!'! 041 : 3
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen. 046 : 2
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die 't licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6
'Daar ligt hij die God zo verachtte,/ die snoever van geweld, 052 : 4
die alles van zichzelf verwachtte./ Daar ligt hij neergeveld. 052 : 4
Daar ligt hij die zijn buidel had / tot schutse en tot schat.' 052 : 4
om, als ik machteloos lig neergeveld,/ over mij heen te lopen. 056 : 1
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
O Gij vertrouwen aller landen / die ver gelegen zijn, 065 : 3
De hele aarde, zeggen zij,/ ligt onder onze heerschappij. 073 : 3
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering. 077 : 5
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1, refr.
die aan de dood zijn toegevallen / en naamloos liggen in het graf. 088 : 3
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood. 088a : 1
zijn kroon ligt in het stof, zijn sterkte is gebroken. 089 : 14
Zij die in boeien lagen / van duisternis en dood, 107 : 5
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land. 107 : 17
In uw bevelen ligt mijn zaligheid,/ ik zal mij van uw wegen vergewissen. 119 : 6
o Heer, ik ben bedroefd, ik ben verstoord / over een wereld liggend in het boze. 119 : 20
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht, 139 : 6
Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht. 139 : 14
en U kent mijn gedachten, mijn liggen en mijn gaan. 139b : 1
ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken. 141 : 7

ligt over Israël 159b : 3
In het begin lag de aarde verloren 162 : 1
Samuël, Samuël, lig je te dromen, 170 : 1
Samuël. Samuël, lig je te slapen 170 : 2
Stil ligt de aarde, en zonder geluid 170 : 3
Het ligt verloren op de straat 181 : 1
Wie liggen blijven, wekt de haan 204 : 5

Wij liggen met de ogen dicht	239 : 4
de aarde ligt in dromen	246b : 1
Vlak vóór u ligt de weg ten leven	316 : 4
kom met Mij naar de Jordaan,/daar ligt de weg naar het leven!	349
De mensheid lag in schuld en vloek voor God verloren:	412 : 4
't ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van 't heelal.'	469 : 5
dat Gij in doeken liggen moet / in 't hooi dat os en ezel voedt.	469 : 9
Gods eigen zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit,	470 : 2
Die voor de wereld is te groot,/ligt hier in Maria's schoot.	470 : 3
Hartenwens geboren / ligt kraaiend in het stro,	471 : 1
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken,	472 : 2
O kind, ons geboren,/liggend in de kribbe,	477 : 4
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden / zonder teken van verstand,	478 : 2
Een kind ligt in de kribbe, / Gods Zoon gaat onze gang,	499 : 2
het leven kan beginnen, / geluk ligt voor de hand.	499 : 2
Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt.	503 : 2
straks ligt hij dodelijk gewond / wanneer zijn rijk vergaat!	506 : 3
Wij gaan op weg naar Betlehem,/ daar ligt Hij in een stal	506 : 4
Alle rijkdom, alle macht / lagen in zijn handen,	539 : 3
toen lagen zijn discipelen / te slapen in het stof.	570 : 1
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf.	592 : 1
De aarde die in 't donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag.	599 : 2
'Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.'	617 : 9
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag,	619 : 2
Kom, zie waar Hij gelegen heeft./ Halleluja (3 x(	619 : 4
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot,	621 : 3
Hij ligt in 't stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x	622 : 3
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja!	628 : 4
't Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode.	643 : 6
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven!	643 : 9
Met wind in de haren / en zon in de rug ligt	697 : 1
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer;	709 : 2
Heer, als er dan geen zin / is in ons werk gelegen,	717 : 3
Heer, herinner u hun luisterend / wakker liggen in de nacht	730 : 2
waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat.	787 : 2
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet.	800 : 1
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde	812 : 3
Het ligt verhuld in uw geheim / dat eind is en begin.	848 : 1
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht,	910 : 4
lag je daar tot iemand kwam,/ die jou meegenomen,	957 : 1
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven,	957 : 2
wat nog voor 't oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht;	972 : 8
in de twijfel ligt geloven,/ in ons leven eeuwigheid,	982 : 3

Likken

de volken zullen tot hem treden,/ zijn vijand likt het stof.	072 : 3

Links

en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5

Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts,	769 : 1

Linnen

bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1

het smetteloze linnen / van de rechtvaardigheid, 384 : 3
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een schaal gedaan. 569 : 1
Het achtergebleven linnen / doet hem het geloof herwinnen. 627 : 3

Lip

Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8
dat zij uw wonderen verstaan / in 't woord dat Gij mij op de lippen legt. 040 : 4
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof. 063b : 2
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen 's Heren naam. 071 : 14
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1
Doe, Heer, het kwaad waarvan zij dromen / en van hun lippen het venijn 140 : 6
Uw grootheid, Heer, gaat boven mijn begrippen,/uw goedheid, Heer, is altijd op mijn lippen. 145:2

uw lof op onze lippen zij 209 : 2
de lippen, aan uw kelk gezet,/om van uw heil te zingen. 378 : 1
Uw bloed, het raakt de lippen aan,/de deurposten van ons bestaan, 389 : 3
op zijn lippen eeuwig leven,/op zijn schouders heerschappij. 449 : 5
De lippen der natuur / zijn achter U gesloten, 589 : 2
Het water van de vloed/stond ons al aan de lippen, 604 : 2
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf 645 : 5
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht. 657 : 2
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is. 690 : 1
heb Jij mij al gebouwd / en mijn naam op je lippen genomen. 780 : 3
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor! 831 : refr.
Maak, o Heer, mijn lippen rein,/ dat zij uw getuigen zijn. 912 : 3
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4

List

Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
en doe die mij naar 't leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
zij zijn aan 't kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9

Hun leiders die bouwen op list en geweld 151 : 4
en niet de vijand met een list 236 : 7
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
en er listen zijn en lagen / en ik zwak ben en ook bang, 779 : 4
in list en in geweld / kan geen hem evenaren. 898 : 1

Listig

der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan. 026 : 2
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet. 064 : 4

CONCORDANTIE OP HET LIEDBOEK 2013, SAMENGESTELD DOOR HANS BOUMA

In deze concordantie zijn alleen Nederlandstalige liederen opgenomen. Liederen in het Latijn, Engels of Duits zijn dus niet opgenomen. Weggelaten zijn namen, persoonlijke voornaamwoorden als *ik, mij, ons*, tussenwerpsels en voegwoorden, namen van personen, landen en streken, hulpwerkwoorden als *hebben, zijn, worden* en *zullen*. Ook op muziek gezette Bijbelteksten zijn niet opgenomen, evenals grote litanieën zoals Lied 597 en liturgische teksten als Kyrie- en Glorialiederen in de standaardvorm. Van het Wilhelmus (Lied 708) heb ik alleen de eerste strofe opgenomen, evenals van de zaligsprekingen (989). Hetzelfde geldt voor Bijbelteksten en berijmde psalmen: daar zijn alleen de antifonen opgenomen. Titels als Vader, Zoon en Geest zijn ook niet opgenomen, tenzij de woorden met een kleine letter (onderkast) zijn gespeld. Verder heb ik doorgaans als lemma de infinitief gebruikt, dus het woord *verloren* staat onder het lemma *verliezen.* Niet overal is dit doenlijk: *geboren* staat zelfstandig en niet onder zoiets als *baren.* Ook heb ik bij sommige werkwoorden het participium praesens als apart lemma opgevoerd, zoals levend en stralend. In enkele gevallen is onderscheid gemaakt: er zijn bijv. twee lemma's *bestaan*: het een voor het werkwoord, het andere voor het zelfstandig naamwoord, zo ook voor *leven*. De letter *ij* is als de voorlaatste in het alfabet opgenomen; een *y* als beginletter heb ik niet aangetroffen, maar de *y* komt na de *ij*. De alfabetisering van de computer heeft ertoe geleid dat de *IJ* in het systeem direct na de *I* komt. Tenslotte: sommige lemma's komen dubbel voor, zoals *bestaan*, *leven, lijden* (als werkwoord en als zelfstandig naamwoord), en *blijven* (als verblijven en als voortgaan). Ook *aarde* komt dubbel voor: eenmaal als equivalent van 'wereld' en nog als 'grond'.

Advent 2014 Hans Bouma

Loden

De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk,	482 : 2
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst.	1002 : 1

Loeren

bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast.	010 : 4
Of zich de boosheid tegen mij verbindt / en op mij loert opdat zij mij verslindt,	027 : 1
Ik hoor hun lachen en gefluister,/zij loeren op mijn val	031 : 11
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind,	040 : 6
heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel.	041 : 3
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven.	056 : 2

Lof

dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël.	014 : 5; 053
O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen,	017 : 7
om zijnen naam en eer in top te zetten / door 't lof van zijnen knecht.	023a : 2
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet.	026 : 5
Maar die in zijn huis verkeren / zingen luid de lof des Heren.	029 : 5
Zal ik nog zingen tot uw lof,/ als ik terneerlig in het stof?	030 : 4
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer.	034 : 1
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs	035 : 10
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor -	045 : 4
Hem, die 't aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer.	047 : 3
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt.	048 : 1
Gij die uw naam ons openbaarde,/ uw lof is tot het eind der aarde.	048 : 3
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd.	050 : 7
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade.	051 : 6
Gods lof draag ik door de seizoenen;/ zijn daden houden stand.	052 : 5
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof.	063 : 2
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof.	063b : 2
Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad.	064 : 6
Dit is het land door U geschapen,/ uw lof schalt in het rond.	065 : 6
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer.	066 : 1
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd,	067a : 4
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein,	068 : 9
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven,	069 : 8
Heerse van zee tot zee zijn vrede,/ van land tot land zijn lof,	072 : 3
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht.	076 : 7
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade.	079 : 5
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof.	084 : 2
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden.	087 : 1
Geef aan de Heer, alle geslachten,/ geef aan de Here lof en krachten.	096 : 3
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit.	096b : 2
Gij die rechtvaardig zijt,/ wees in de Heer verblijd./ Zijn naam zij lof en eer.	097 : 6
Kom allen tot de lof des Heren saam./ Lof zij de Heer in hemel en op aarde,	103 : 9
Loof Hem, - gij zult Hem geven / de lof van 't gans heelal;	103a : 4
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer.	106 : 5
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam.	106 : 21
Mijn hart, Heer, is in U gerust./ Uw lof te zingen is mijn lust.	108 : 1
Ik breng mijn lof, o Heer, U toe / onder de volken en ik doe	108 : 1
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.	111 : 5
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid.	118 : 10

Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren.	145 : 6
U lof en dank toezingen?/ Gij zijt zo groot, zo schoon.	146a : 7
Alles wat adem heeft love de Here,/ zinge de lof van Israëls God!	146c : 1
Lof zij de Heer, goed is het leven / als 's Heren lof wordt aangeheven.	147 : 1
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken.	147 : 7,
Gods lof zal in hun lied weerklinken / en in hun rechterhand zal blinken	149 : 4
De Heer, zijn naam zij lof	152 : 7
Zing, Israël, zijn lof	169 : 3
uw lof op onze lippen zij	209 : 2
Lof zij de Vader, eeuwig licht	214 : 8
lof zij de Geest, der liefde vuur	214 : 8
Lof zij uw naam die oplicht in de nacht	220 : 2
geef dat ons lied uw lof verspreidt	237 : 2
zij lof nu en te allen tijd	237 : 3
u, Zoon van God, die alles 't leven geeft en zingen doet: lof en dank!	238 : 2
zij lof en eer U toegebracht	243 : 1
Hij troont op onze lof	273 : 4
Herder David werd een koning / en hij zong uw lof	319 : 3
U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen.	339abc
Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep	342 : 3
Lof zij de Zoon, die onze nood, / ons kruis verdroeg en onze dood.	342 : 3
Lof zij de Geest die wereldwijd / ons kerk maakt: Christus toegewijd	342 : 5
God bevrijdt en Hij geneest – lof zij Vader, Zoon en Geest!	358 : 5
blijft ons nabij op onze wegen; / U zij de lof gewijd,	380 : 1
U, Vader, U zij lof op een verhoogde toon!	412 : 3
Lof en aanbidding zij uw eengeboren Zoon.	412 : 3
Lof zij uw Geest, die ons ten Trooster is gegeven,	412 : 3
des Vaders enige Zoon, zij lof in eeuwigheid!	412 : 4
Lof zij God in 't hemelrijk, Vader, Zoon en Geest gelijk,	433 : 5
God lof! Nu is gekomen / Gods aangename tijd:	438 : 1
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs.	468 : 4
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank.	469 : 14
De cherub staat er niet meer voor./God zij lof, eer en prijs!	474 : 6
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
tot lof van U het wereldwijde lied.	511 : 6
van heden ons verschenen zijt, / zij lof en eer in eeuwigheid.	516 : 5
mijn hart doet Hij ontbranden. / Hij zal mij tot zijn lof en prijs	518 : 7
De enige, drie-ene Heer,/ zij eeuwig alle lof en eer,	565 : 6
zij met de Geest wiens troost ons leidt,/ de lof en eer in eeuwigheid.	599 : 5
Lof zij God in de hoogste troon,/ lof zij zijn eengeboren Zoon,	619 : 1
Wij vieren 't feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
met grote pracht en heerlijkheid./ Hem zij de lof in eeuwigheid!/ Halleluja (2 x)	622 : 1
en aan de Geest zij toegewijd/ lof, dank en eer in eeuwigheid./ Halleluja (2 x)	622 : 6
Daarom, zing Hem toe!/ Hij is onze Heiland./ Word zijn lof niet moe!	645 : 6
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof.	648 : 2
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God lof geven:	654 : 6
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja.	661 : 6
Lof zij de Vader, lof de Heer / die uit de dood is opgestaan,	670 : 7
de Trooster ook zij lof en eer / en heerlijkheid van nu voortaan.	670 : 7
en uitbreekt in een lied / en opstijgt God ten lof.	687 : 1
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2

Lof, eer en prijs zij God / die troont in ’t licht daarboven. 704 : 3
Halleluja, lof, aanbidding / brengen engelen, U ter eer, 705 : 4
Halleluja, halleluja,/ lof zij U, der heren Heer! 705 : 4
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd! / Halleluja, halleluja! 727 : 1
Lof zij het Lam dat is geslacht,/ Hem zij de roem en eer, 735 : 4
Wij zongen met zijn allen / uw lof als uit één mond, 743 : 2
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Lof zij en eer en sterkte / de Vader en de Zoon, 747 : 8
de Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan. 747 : 8
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs. 750 : 7
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt. 755 : 2
en alle tranen zal Hij van hun ogen / afwissen tot zijn lof. 766 : 3
laat mij aan U toebehoren,/ maak mij tot uw lof bekwaam. 779 : 6
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs 801 : 8
Daarom lof zij de Here,/ in wie ons heil bestaat, 864 : 5
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer’,/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
Roept overal met groot geschal:/ ’Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!’ 865 : 3
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank. 866 : 1
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1
Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere. 868 : 1
Lof zij de Heer, Hij omringt met zijn liefde uw leven; 868 : 2
Lof zij de Heer die uw lichaam zo schoon heeft geweven, 868 : 3
Lof zij de Heer die uw huis en uw haard heeft gezegend, 868 : 4
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag 868 : 4
Lof zij de Heer met de heerlijkste naam van zijn namen, 868 : 5
Lof zij de Heer, ons hoogste goed,/ oorsprong van al het goede, 869 : 1
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
zij geheel aan U gegeven./ Ja Gij zijt / voor altijd / onze God en Here / U zij lof en ere. 906 : 3
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid. 912 : 1
Lof Vader, Zoon en heilige Geest,/ Hem die voor alle tijden 966 : 5
Zo offert allerwege / de kerk U lof en prijs. 968 : 2

Lofgedicht
Wees een kleurig lofgedicht 154b : 6

Lofgezang
Nochtans, op U, o God die heilig zijt / en troont op lofgezangen, U gewijd 022 : 2
met bloei van kinderen om haar heen./ Prijs Hem, de Heer, met lofgezangen. 113 : 3

Ons lofgezang volbrengen wij 236 : 3
woont niet in een aardse tent,/ maar op onze lofgezangen. / Halleluja. 545 : 5
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood? 756 : 2
en in mijn lied, mijn lofgezang / mijn dank aan U bewijzen. 869 : 6

Loflied
Mijn hart juicht om uw zegeningen./ De Heer zal ik mijn loflied zingen, 013 : 3
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem. 028 : 4
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard, 066 : 3
Het loflied van uw trouw weerklinkt de hemel door. 089 : 3

weerklinkt het loflied van de bomen. 096 : 6
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond. 098 : 3
Gij volken, loof uw God en Heer / wil Hem het loflied zingen. 117a : 1
Laat, Israël, uw loflied rijzen: 118 : 1
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6

laat uw licht in volle schijn / voorde Heer een loflied zijn. 154b : 2
Aan U ons loflied: glorie aan de Vader 217 : 5
het heilig loflied toe: eer zij God! 238 : 1
U hoger, reiner loflied toe. 245 : 3
Een loflied zingen wij voor Hem 279 : 2
met het loflied in de mond! 352 : 7
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen, 468 : 3
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 536 : 4
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja. 661 : 5
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is. 690 : 1
Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon, 747 : 8
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan, 755 : 2
Heel ons leven, de gave van God./Amen (2x)/Heel ons leven, een loflied voor U. Amen. 876 : 1
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen. 876 : 2
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen. 876 : 3
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen. 876 : 4
Kou en hitte, de gave van God./Amen./Kou en hitte, een loflied voor U./Amen. 876 : 5
Bomen, grassen, de gave van God./Amen./Bomen, grassen, een loflied voor U./Amen. 876 : 6
Maan en sterren, de gave van God./Amen./Maan en sterren, een loflied voor U./Am.. 876 : 7
Wij zingen een loflied voor Hem / die ons door de nacht zal bewaren, 986 : 4

Lofoffer
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen. 056 : 4

Lofprijzen
Ik wil de Heer daarboven / lofprijzen hier op aard, 146a : 1

lofprijzen met hun gouden stem / en als de sterren blinken! 977 : 7

Lofprijzing
in ’s Heren voorhof mijn gejubel mengen / me uw lofprijzingen, Jeruzalem. 116 : 8

Loftrompet
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
Steek nu voor God de loftrompet,/ Hem die ons in de vrijheid zet. 095 : 1

De negers met hun loftrompet,/ de joden met hun ster 737 : 19
om de loftrompet te steken / en uw hofstad in te gaan: 768 : 4

Lofwaardig
Gij zijt lofwaardig, Heer,/ leer mij uw beschikkingen kennen. 119b : 1

Lofzang
Hef tot zijn eer een lofzang aan,/ gij die de Heer zijt toegedaan. 030 : 2

Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd.	033: 1
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is.	040a : 2
Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt,	089 : 7
De naam des Heren wordt geprezen,/lofzangen gaan de wereld rond.	098 : 3
Hef hier voor God uw lofzang aan:/ gebenedijd zijn grote naam.	100 : 3
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen,	100a : 3
Houd dan de lofzang gaande / voor God die leven laat.	107 : 1
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken.	115 : 7
o taal waarin wij God verstaan,/wij heffen onze lofzang aan.	360 : 3
Als wij weer de lofzang zingen / om wat Gij ons geeft:	387 : 4
Zo zal ik U ontvangen: /mijn lofzang is de twijg,	441 : 2
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	556 : 4
Een lofzang zijn wij om Jezus,/ het offerlam tot onze redding.	595 : cantor
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank.	657 : 1
Simeon heft zijn lofzang aan,/ Mirjam en Hanna zijn	737 :16
en uit de kindermond ontspringt / de lofzang die zijn naam omringt.	871 : 2
het lied dat overal weerklinkt,/ de lofzang om het leven.	977 : 5

Lofzingen

willen uw wondermacht / lofzingen dag en nacht.	021 : 7
Ik zal de Heer lofzingen levenslang,/ zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang.	104 : 10
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet.	146c : 7
Lofzingend profeteren	176 : 1
opdat nu en na dezen / ik U lofzingen zal.	439 : 4
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam!	617 : 19
opdat wij, vrolijk en bevrijd,/ lofzingen in der eeuwigheid	619 : 6
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
Zing nu de Heer, stem allen in / met ons die God lofzingen,	654 : 1
Laat ons de Heer lofzingen,/ juich, al wie bij Hem hoort!	864 : 1

Lonen

De Heer zal zich rechtvaardig tonen / en ieder naar zijn werken lonen.	009 : 8
hoewel zij met verraad mij lonen./ Ik bid voor allen die mij honen,	109 : 2
Zo loont de Heer wie mij weerstaat / met leugentaal en lasterpraat.	109 : 8
de hongergen lonen	157a : 3
uit de ellende bevrijd,/ God zal het lijden ons lonen.	659 : 3
Ik vraag niet dat Gij mij zult lonen;/ ik heb U lief, ook in de nood.	908 : 7

Loochenen

warm ik mij aan uw liefde die niet loochent./ Open mijn oren.	587 : 2

Lood

soms lood in de schoenen, soms vleugels van licht	822

Loodrecht

Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht 096a : 3

Loods

Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2

Loof
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2

Loofhut
bij U, mijn God, die in uw loofhut mij bewaart. 282 : 1

Loom
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6

Loon
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4

als losgeld geeft Hij zich aan 't kruis / en als ons loon in 't vaderhuis. 565 : 4
die voor ons droeg der zonde loon./ Halleluja (3 x) 619 : 1
vonden zij het eeuwig leven / en hun loon bij U is groot. 726 : 4
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6

Loop
dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in 's levens loop. 025a : 2
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3

Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend, 526 : 2
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1

Loos
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5

Waartoe dat loos gepraat 152 : 3
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt 628 : 2

Loot
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5

en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood. 453: 3
vorm ons tot loten en doorstroom / de takken aan uw levensboom. 817 : 1

Lopen
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken. 130a : 2

Daar komen ze gelopen 163a : 2
en al wat lopen kan, dat gaat 173 : 2
Honderden feestvierders lopen te hoop. 187 : 1
op de weg kan hij weer lopen 189 : 2
loopt in het licht en wordt niet moe 215 : 4
en de dag loopt nu ten einde 251
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij 263 : 3
en straalt als een lopend vuur 285 : 1
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen. 349: 3

Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.’ 446 : 2
Doper, wat liep je / in kemelharen pij, 456a : 3
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij. 460 : refr.
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier. 466 : 2
staat Adam stralend op en loopt/ terug in ’t eeuwig leven, 522 : 5
Jezus die langs het water liep / en Simon en Andreas riep, 531 : 1
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen 534 : 2
Elia heeft gelopen / tot hij bij Horeb kwam, 540 : 5
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang 540 : 5
Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land: 541
mijn leven liep verloren,/ uw stem bracht mij tot staan, 562 : 2
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee, 635 : 2
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond. 637 : 2
dat wij omgeven door de wolk / de weg ten einde lopen, 728 : 3
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht. 786 : 3
dat wij samen lachend lopen / in uw grote bruiloftsstoet 793 : 1
Ik lach en loop te zingen / in louter zonneschijn. 902 : 6
loop ik met gesloten ogen / naar het onbekende land. 913 : 4
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
De vogels van de bomen / die lopen door de lucht 979 : 1

Loper
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht! 549 : 4
Kom, wij leggen mantels neer / als een loper voor de Heer: 554 : 1

Losbarsten
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4

Losbreken
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede. 907 : 2

Losgeld
als losgeld geeft Hij zich aan ’t kruis / en als ons loon in ’t vaderhuis. 565 : 4

Loskopen
Hij die ons loskoopt, leven geeft,/ wordt hier geofferd als een beest. 572 : 2

Loslaten
het onheil op hen los te laten./ Hij sloeg hen met verderf en dood. 106 : 13

Zij wiegt hem in haar armen,/ zij laat hem niet meer los. 740 : 4
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen, 820 : refr.
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
Moge God je opvangen, als je het leven los kunt laten. 953
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2

Losmaken
Tot in ’t diepste van het bos / maakt zijn stem de stammen los, 029 : 5

maak de tongen los voorgoed! 305 : 3
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3

Losprijs
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2

Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk; 572 : 6

Losrukken
verlieten zij het spoor van hun bestemming / als rukten zij zich los uit een omklemming; 078 : 20

Losser
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2

Losslaan
Geweldige, Gij vult dit huis/en slaat de tongen los, 679 : 4

Loszingen
Geef mij, Heer, mij los te zingen / van de wereld en haar strijd; 914 : 1

Lot
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot. En de Heer zet op zijn troon, 009a : 2
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3
Wend, Heer, ons lot, stel paal en perk aan 't lijden, 014 : 5; 053
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden! 044 : 11
Hij is met ons, Hij wendt ons lot./ Een vaste burcht is onze God. 046 : 2, 3
En 't volk, dat veilig is bij God,/ zal lachen om uw lot. 052 : 3
Vrijwaren zal Hij Sion en behoeden,/ in Juda's lot brengt Hij een ommekeer. 069 : 9
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
bij U beveiligd is ons lot / en zeker ons verweer. 090a : 2
als palmen opgericht./ Hun lot zal in zijn hand zijn. 092 : 7
Here onze God, bitter was hun lot./Gij hebt hen verhoord,/ ja Gij gaf uw woord. 099 : 7
Zij hokten in hun tenten samen,/ zij die in ongeloof hun lot 106 : 11
Zij hebben roekeloos hun lot / verbonden aan een vreemde god, 106 : 13
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond, 106 : 20
Verlos ons, Here, onze God,/ verhef uw aanschijn, wend ons lot, 106 : 21
en als hun 't lot bejegent / met kommer en geweld, 107 : 18
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Wees ons nabij, wees ons nabij, ons lot / stelt ons voor elk ten spot. 123 : 2
Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd. 126 : 2
Haters van Sion, zo zij dan uw lot,/ dat die voorbijgaan u niet zullen eren, 129 : 4
Onze stem breekt van ellende / want ons lot is godgeklaagd. 137a : 3
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1

laat Gij mij over aan mijn lot? 155 : 1
Hij trekt zich het lot aan van Israël, zijn dienaar 157e
Ons lot was echter in Gods hand 169
om ons gelukkig lot 173 : 1
dat in het armzaligste lot 318 : 3
in het lot van stervelingen brengt Gij tekenen tot stand 352 : 1
Hoe hebt Gij ons lot gedragen 352 : 6

Keer hun lot ten goede,/licht dat stralen zal!	363 : 3
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk.	496 : 1
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend.	526 : 2
onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert.	595 : cantor
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald,	727 : 7
ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot.	740 : 4
Hoe liefelijk is dan ons lot.	760 : 4
Hij weerspreekt de chaos,/ tart het blinde lot.	777 : 6
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot.	787 : 3
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem.	800 : 3
De Heer doet redding dagen,/ Hij trok uw lot zich aan.	864 : 4
Als zo de mensen leven / en zoeken is hun lot	896 : 4
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag?	905 : 2
Laat mij niet mijn lot beslissen:/zo ik mocht ik durfde niet.	913 : 3Eens
komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen	916 : 2
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren	924 : 3
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen	942 : 1
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft,	947 : 2
O Vader, trek het lot U aan / van allen die door U bestaan.	995 : 1

Lotgenoot

Een koning wordt een lotgenoot	166a : 10
Hij komt tot ons als lotgenoot,/ Hij deelt zich aan ons uit als brood,	565 : 4
Onzeker gaan wij, lotgenoten,/ op weg met wie ons samenbracht.	818 : 1
een lotgenoot, een vriend, - / o Heer die bij mij zijt,	852 : 3

Lotgeval

uit het doodsgeding,/ uit de wisseling / van de lotgevallen.	645 : 3

Louter

Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen.	019 : 3
Wat Hij belooft is louter waarheid,/ enkel vrede.	019a : voorz.
Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd	025 : 5
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein,	068 : 9
zijn volk zal louter vreugde zijn,/ komend van allerwege.	068 : 9
Zijn doen is louter majesteit,/ zijn luister, zijn gerechtigheid	111 : 2
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere.	119 : 53
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond.	119a : 1
dan liefde, louter liefde. / U ziet de schuld en pijn,	441 : 5
uw zoete evangeliewoord,/ is louter melk en honing	518 : 2
Want zij verspilt haar krachten / aan louter overmoed.	623 : 6
met louter zegeningen.	654 : 1
Er is een land van louter licht / waar heiligen heersers zijn.	753 : 1
de God die louter wonderen doet./ Wij leven in zijn hoede	869 : 1
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs,	882 : 4
Ik lach en loop te zingen / in louter zonneschijn.	902 : 6

Louteren, Gelouterd

als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar.	012 : 4
Zijn woord is geen woord als van mensen./ Het is bevochten, gelouterd in	012a : 4
Gij die ons, aan het vuur ontheven,/ gelouterd voor uw ogen stelt.	066 : 3

Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede	321 : 4
dat loutert, reinigt en herschept./ Kom, Geest van God en vuur ons aan.	692 : 2
louter ons geringe leven,/ scheld ons onze schulden kwijt,	1008 : 1
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur	1012 : 2

Loven (lofzingen), Geloofd

Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde.	003 : 1
God zal ik loven, de Gerechte,/ Hij zal voor mij het pleit beslechten.	007 : 7
Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit.	007 : 7
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd.	018 : 1
Ik loof U, Heer, ik loof uw zegeningen,/ onder de volken zal ik psalmen zingen.	018 : 15
Gij hebt verhoord! O God mijn Heer, ik zal / U loven voor mijn broeders overal	022 : 9
Laat mij U loven in de grote kring / van die U vrezen!	022 : 11
Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef!	027 : 2
Geloofd zij God, die naar mijn woorden,/ mijn smeken en mijn klagen hoorde.	028 : 4
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?’	030a : 2
Ik loof U Heer, in mijn verdriet / ontbreekt het aan vertroosting niet,	031a : 3
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer.	034 : 1
Heer, ik weerhoud mij niet,/ maar loof U in mijn lied / met een blijmoedig hart.	040 : 4
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena	041 : 5
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven?	042 : 1
Wij loven en wij prijzen U,/ wij roemen in uw groot vermogen.	044 : 3
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor.	045 : 6.
Wij loven, Heer, U in uw huis,/ ons hart is in uw liefde thuis.	048 : 3
in U, Heer, heeft mijn hart zijn zekerheid,/ U wil ik loven, die mij hebt bevrijd.	057 : 5
Loof Hem door wie wij zijn herboren,/ die ons voor wankelen heeft bewaard.	066 : 3
De volken zullen U belijden,/ o God, U loven al tezaam!	067 : 2
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid,	067a : 1
Dat de volken U loven, God,/ dat alle volken U loven.	067b : 4, 6
Schatplichtig naar zijn heiligdom,/ Gij mensen, loof Hem allen!	068 : 5
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven.	071 : 4
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht.	072 : 2
Loof God de Heer, Hij openbaarde / zijn wonderen, zijn eer.	072 : 7
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer.	072 : 7
U alleen, U loven wij,/ U loven wij, onze Heer,	075 : 1
God is ’t die ik loven zal,/ ik loven zal als mijn Heer.	075 : 7
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft,	076 : 6
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	084b : Antif. A
Heer mijn God, ik zal U loven,/ heffen ’t ganse hart naar boven.	086 : 4
Ja, uw naam en majesteit / loof ik tot in eeuwigheid.	086 : 4
Wij loven, Heer, de macht van uw verheven hand,	089 : 6
Geloofd zij God de Heer voor eeuwig. Amen, Amen.	089 : 18
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid,	092 : 1
Ik loof de daden Gods,/ zijn recht is hoog verheven.	092 : 8
Goed is het U te loven,/ uw naam te bezingen.	092b : Antif.B
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven.	096 : 2
loof Hem, de Heer der hemelmachten.	096 : 3
loof Hem, zegen zijn naam.	101a : 3
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd,	103 : 2
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden	103 : 8
Loof nu, mijn ziel, de Here,/ loof, al wat in mij is, zijn naam!	103a : 1

Loof Hem, - gij zult Hem geven / de lof van ’t gans heelal;	103a : 4
en gij, mijn ziel, mijn leven,/ loof gij Hem bovenal!	103a : 4
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja.	103b
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld,	103c : 1
Loof de koning, loof de koning,/ tot gij Hem ontmoeten zult.	103c : 1
Loof Hem als uw vaderen deden,/ eigen u zijn liefde toe,	103c : 2
Loof uw Vader, loof uw Vader,/ tot uw laatste adem toe.	103c : 2
Loof uw Heiland, loof uw Heiland,/ die het licht is in de nacht.	103c : 3
Loof de Heer van dood en leven,/ Hem die onze dagen telt.	103c : 4
Loof uw Schepper, loof uw Schepper,/ loof Hem, die het al bewoog!	103c : 5
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,/ alles in allen zal Hij triomferen.	104 : 10
Loof, mijn ziel, de Heer!/ Heer, mijn God, hoe ontzaglijk zijt Gij,	104a : 1
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden.	105 : 1
Loof nu de Heer, want Hij is goed,/ die met zijn liefde ons ontmoet.	106 : 1
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort?	106 : 1
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid.	106 : 22
loof Hem die ’t water riep / en op de zee kan treden.	107 : 14
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide.	109 : 1
Van ganser harte loof ik Hem,/ in ’t midden van Jeruzalem,	111 : 1
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.	111 : 5
God zij geloofd en hoog geprezen./ Welzalig die de Here vrezen.	112 : 1
Loof, knechten des Heren,/ loof de naam van de Heer.	113a : 1
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer.	117
Gij volken, loof uw God en Heer / wil Hem het loflied zingen.	117a : 1
Volkeren, loof de Heer,/ bezing Hem, heel de wereld.	117b : 1
Loof nu de Heer, alle naties der aarde,	117c : 1
Hij is het, die mijn heil bewerkte./ Ik loof de Heer mijn leven lang.	118 : 5
Laat mij de voorhof binnentreden / en loven ’s Heren majesteit.	118 : 7
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen.	119 : 6
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren.	119 : 21
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten.	119 : 64
Loof Hem die ons ter dood niet overgaf,/ wij zijn gered, wij zijn gered uit ’t graf.	124 : 3
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden.	124a
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte!	124a
Halleluja, loof de Heer,/ prijs zijn naam en majesteit,	135 : 1
Loof de Heer, want Hij is goed,/trouw in alles wat Hij doet.	136 : 1
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep	136 : 3
Loof de Heer, Hij gaat ons voor,/ Hij is trouw de eeuwen door.	136 : 6
Loof de Heer die ons bevrijdt / en ons liefheeft voor altijd.	136 : 7
Loof de Heer, die in de nacht / der vernedering aan ons dacht,	136 : 11
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft,	136 : 12
U loof ik, Heer, met hart en ziel / in eerbied kniel ik voor U neder	138 : 1
Ik loof U die mijn schepper zijt,/ die met uw liefde mij geleidt,	139 : 8
dat ik U, Heer, dat ik U dan / mijn Heer en God, weer loven kan.	142 : 6
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen.	145 : 3
ja, Hem van harte loven,/ die veilig mij bewaart.	146a : 1
Alles wat adem heeft love de Here,/ zinge de lof van Israëls God!	146c : 1
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x)	146c : 1
Love dan ieder die Hem vreest / Vader en Zoon en Heilige Geest! / Halleluja! (2 x)	146c : 7
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd!	148 : 1
Volk van God, loof Hem die u schiep;/ Israël, dank Hem die u riep.	149 : 1
Loof God, loof Hem overal./ Loof de Koning van ’t heelal	150 : 1

van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed, 150 : 1
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem! 150a : 2

Wij moeten U loven met hart en met mond 151 : 3
Ik zal U loven, trouwe God 153 : 1
Loof onze redder, noem vol vreugde Gods naam 153 : 3
ja loof en verhef Hem in eeuwigheid 154a : 1,5,9, 13
loof God, want Hij heeft ons bevrijd uit de hel 154a : 11
loof de Heer, want Hij is goed 154b : 10
Mijn ziel prijst en looft de Heer 157e
God zij geloofd uit alle macht 158a : 1
Loof nu de Heer met snarenspel 169 : 6
God zij geloofd, dat Hij vannacht 208 : 1
en die alleen te loven is 214 : 1
loof Hem die ’t eeuwig wezen is 214 : 7
loof God vandaag van uur tot uur! 214 : 8
als ons gebed U loven mag 215 : 7
loven, danken wij de Heer 225 : 1
Loof de Heer, want Hij is goed! 227
U loven we in de dageraad 237 : 2
Loof God de Heer die eeuwig leeft 243 : 7
Ik loof de goede God 253 : 1
Loof God, die zegent al wat leeft 273 : 1
Loof God, Hij stuurt het schip der kerk 273 : 2
Loof God, zijn vinger wijst ons aan 273 : 3
Loof God, want Hij spreekt onze taal 273 : 4
Loof God, die ons aan tafel vraagt 273 : 5
Ik loof U die mijn leven draagt 273 : 5
heel de aarde moet U loven / meer en meer 319 : 7
Geloofd zij God die heel de wereld tot leven wekt 343 : 1
Geloofd zij God die kwam ter wereld, Maria’s zoon 343 : 2
Hij leeft, geloofd zij Christus die bij ons woont. 343 : 2
Geloofd zij God die in de wereld met vuur en geest 343 : 3
Geloofd zij God die tijd en wereld ver overstijgt. 343 : 4
looft, looft dan aller heren Heer! 363
de dood gaat aan ons hart voorbij,/o Lam van God, U loven wij 389 : 3
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede. 399
U, God, loven wij!/U, Heer, prijzen wij! 411
Wij loven U, o God, belijden U als Heer. 412 : 1
U looft de apostelschaar in heerlijkheid, o Heer, 412 : 2
Zij looft, o Vader, U, oneindig in vermogen, 412 : 2
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde; 412 : 3
U looft wat loven kan, in hemel en op aarde! 412 : 3
Geef dat eeuw in, eeuw uit, ons lied U loven mag, 412 : 6
Grote God, wij loven U,/Heer, o sterkste aller sterken! 413 : 1
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen, 413 : 2
loof Hem, die sterk van daad / de deuren binnengaat. 435 : 1
U Jezus Christus loven wij,/die een mens zijt, ons nabij, 470 : 1
Hoor de herders, hoe ze Hem loven,/hoor de engelen daarboven, 472 : 1
Loof God, gij christenen, maak Hem groot / in zijn verheven troon, 474 : 1
Wij loven U, koning en Heer,/koning en Heer,/Wij loven U, koning en Heer! 506 : refr.

Heel de aarde zal U aanbidden,/ loven uw naam.	514b
eeuwig zal mijn stem Hem loven.	518 : 5
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
dan zullen wij U loven, / ons hart in vuur en vlam.	540 : 10
Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,/stad van de Heer, die zeer te loven is!	546 : 2
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht,	547 : 4
uw vrede uit te dragen./ Loof God, want Hij is goed!	552 : 3
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil.	578 : 6
Christus overwon de dood,/ God de Vader zij geloofd./ Kyrieleis	613 : 2
Maar nu Hij overwonnen heeft,/ Halleluja (2 x)/ nu loven wij de Heer die leeft.	617 : 3
Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken,	632 : 1
breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot.	639 : 1
draagt ons Gode tegemoet./ Loof nu God, want Hij is goed.	639 : 2
Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader,	652 : 1
Loof Hem, die van de Geest ontving / voor altijd zijn rechtvaardiging,	665 : 2
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint.	690 : 4
ons hart weer warmt./ Wij loven je om	697 : voorz.
Wij loven je om / verlangen dat weerklinkt.	697 : voorz.
het schimmenuur bedwingt./ Wij loven je om / de prilheid van de morgen,	697 : 2
en winterkou verdrijft. Wij loven je om / rivieren die stromen,	697 : 3
wij loven je om / adem die je brengt.	697 : 3
en in beweging zet./ Wij loven je om / de dieren op het veld,	697 : 4
een nachtegaal die zingt,/ wij loven je om / vrijheid die verbindt.	697 : 4
kom in ons bestaan./ Wij loven je om / de wind die waait,	697 : 5
de trom die klinkt,/ wij loven je om / vrede die verstilt.	697 : 5
Hem, Vader, Zoon en Geest / moet heel de schepping loven.	704 : 3
ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk!	705 : 3
Halleluja, halleluja,/ loof de koning, heel zijn kerk!	705 : 3
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	710b
nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom.	713 : 3
Loof God voor de vruchten van boomgaard en land,	719 : 1
loof God voor de boer, op vooruitgang gebrand,	719 : 1
Loof God voor de vruchten van over de zee,	719 : 2
Loof God voor de vruchten uit aarde en mijn,	719 : 3
loof God die ze geeft omdat Hij van ons houdt.	719 : 3
Loof God voor de vruchten van kennis en brein,	719 : 4
Loof God voor de vruchten van liefde alom,	719 : 5
Juich, rechtvaardigen, voor uw God,/ loof Hem, gij oprechten.	724
haar tegemoet./ God zij geloofd.	725 : 3
U lovend, Vader, Zoon, heilige Geest!/ Halleluja, halleluja!	727 : 10
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet	867 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ De kerk zingt schoon en luid	867 : 2
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft.	867 : 1, 2
psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here.	868 : 1
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust,	869 : 5
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal,	871 : 2
Laat loven al wat adem heeft / de koning die ons alles geeft.	871 : 4
God is tegenwoordig, die in ’t licht daarboven / dag en nacht de engelen loven.	906 : 2
Heer, ik wil uw liefde loven,/ al begrijpt mijn ziel U niet.	913 : 2
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven;	957 : 4
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer.	967 : 2
Geloofd zij God die eeuwig leeft./ Geloofd Hij die zijn leven geeft!	972 : 10

Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed! 972 : 10
loof Hem, in wie u eens voor al / het leven is ontsprongen. 977 : 3

Loven (- en bieden)
Loven en bieden, het hoort er toch bij 187 : 2
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan - 419 : 2

Lovensmoe
roepen U nooit lovensmoe:/'heilig, heilig, heilig' toe! 413 : 2

Lover
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12

een duif koert in het lover,/dit is de overzij. 351 : 3
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover, 629 : 1

Lucht (dampkring)
Ruik een bloem, ruik een vrucht, ruik de geuren in de lucht, 008b : 3
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
gij zijt een ademtocht gelijk,/ lucht in een weegschaal afgewogen. 062 : 6
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2
Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven, 102 : 5
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 2

In het begin zijn de wolken en luchten 162 : 2
de lucht zag zwart van stof 169 : 3
Dit lied zal in de lucht opgaan,/maar blijve in ons de liefde. 320 : 5
het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht. 599 : 1
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja! 628 : 2
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende! 648 : 3
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in 't gras. 783 : 1
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht 853 : 1
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen, 869 : 2
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht, 910 : 4
De vogels van de bomen / die lopen door de lucht 979 : 1
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4

Luchtkasteel
de ijdelheden op hun pauwentroon,/ de luchtkastelen van de sterken: 1001 : 1

Lui
of ben je ziek, doodop of lui? 205 : 2

Luiaard
de luiaard en de leguaan 163a : 4

Luid, Luide
Maar die in zijn huis verkeren / zingen luid de lof des Heren. 029 : 5
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1

God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen. 086 : 2
de Tabor roemt uw naam, de Hermon jubelt luide 089 : 5
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2
Ik zal met luider stem de Here / in 't midden der gemeente eren, 109 : 14
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen. 119 : 55
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem. 134 : 2

Zij zingen luid Gods eer 173 : 3
Jeruzalem, met luid stem 176 : 1
Luid klinkt in het doodsgebied / de luisterrijke profetie 618 : 2
Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen. 748 : 2
'Op, waak op', zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden, 749 : 1
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord. 846 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ De kerk zingt schoon en luid 867 : 2
even een luide sirene -/ stil is de straat overal. 1003 : 1
even een luide sirene - / stil is de stad overal. 1003 : 5

Luiden
en het luidt: 'De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.' 089a : 1

Wanneer ze raast uit misvertrouwen !/Wat luidt zo schendig dat haar rouwt! 510 : 4
Liefde luidt de naam der namen / waarmee Gij U kennen laat. 791 : 3
de naam die liefde luidt! 792 : 1

Luider (met l. stem)
Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal: 506 : 4

Luidkeels
geef luidkeels de echo weer 154b : 5

Luister (glorie)
Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is, 068 : 11
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister. 080a : 1
Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister? 088 : 6
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid. 089 : 8
Hij heeft de hemelen gesticht,/ van luister is zijn aanschijn licht. 096 : 2
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht. 104a : 1
Zijn doen is louter majesteit,/ zijn luister, zijn gerechtigheid 111 : 2
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6
voor onze God, Hem die in luister / de hemel dekt met wolkenduister, 147 : 3
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6
Na het duister der wereldnacht / blinkt de luister van Gods geslacht. 149 : 5

in heilige luister, in reddende macht 151 : 3

Uw luister gaat als dageraad	176 : 2
na storm en duister / in al haar luister	211 : 4
uw luster staat geschreven in de sterren	220 : 2
nog overvol van licht en duister	252
door uw Zoon mag ik staan in uw luister	289 : 2
Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister	376 : 1
als hij met al zijn luister / straalt over angst en pijn.	445 : 1
maar schenkt ons toch een morgen / die vol van luister is.	445 : 4
want de dag is niet meer ver, / bode van de luister	486 : 4
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dit licht dat zoveel luister schiep.	488 : 4
in het land van licht noch luister / zal Hij onze redder zijn.	498 : 2
Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen.	501 : 1
de dag zal zijn luister vertellen.	508 : 3
de luister van mijn leven./Kom tot mij, zoon van David, kom,	518 : 1
herstelt God uit duister / Adam in luister:/ wij dragen zijn naam.	647 : 4
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht.	742 : 2
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan,	753 : 3
In ons hart is dit de luister / dit de liefde die ons leidt	801 : 4
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen,	882 : 3
U die met ons bent / en wij aanschouwen uw luister.	882 : 3
De Heer is hier in glorie en luister. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam.	884
Eenmaal zie ik al uw luister,/ als ik in uw hemel kom!	913 : 2
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht.	1005 : 1

Luisteren

één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang?	006 : 2
geluisterd naar mijn kermen/ en neemt mijn bidden aan.	006 : 5
Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept.	009a : refr.
zie hoe zij spotten over mij:/ luister, o God, ga niet voorbij.	035 : 7
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet.	045 : 4
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord.	049 : 1
Israël, luister wat mijn aanklacht zegt,/ Ik ben uw God, voor Mij staat gij terecht.	050 : 4
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer.	078a : 1
Luister, welk bevel / Ik u in wil scherpen./ Hoor mij, Israël!	081 : 7
God van de machten, hoor mijn gebed,/ luister, God van Jakob.	084b : antif. B
Toon ons uw heil en goedertierenheid:/ ik ben, o God, tot luisteren bereid.	085 : 2
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht.	085a : 3
dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward;	095 : 5
Luister, luister naar mijn klagen,/ want ik roep U alle dagen.	102 : 1
Zij is mijn lust, ik luister naar uw raad,/ zij ondersteunt mij in het ongewisse.	119 : 9
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen	119 : 11
Uit de diepten roep ik U, Heer, mijn God,/Ik heb U nodig, Here luister	130c : 1
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch.	130c : 1
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ ‘luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open’	131a : 2
en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten,	143 : 4
Naäman heeft geluisterd en nooit spijt gehad	174 : 3
Maar niemand luistert naar zijn stem	177 : 1, 5
Jona luisterde naar God en	178 : 13
Luister, dan hoor je de woorden weer	179 : 2
Luister naar Hem het woord van alzo hoge	304 : 2
zie hoe wij aan uw voeten / zitten en luisteren stil.	313 : 5

Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister, 448 : 1
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer. 469 : 7
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt. 510 : 1
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
Heer, herinner u hun luisterend / wakker liggen in de nacht 730 : 2
Here God, wij zijn vervreemden / door te luisteren naar uw stem. 802 : refr.
En allen die luisteren, zullen / mij volgen, 't licht tegemoet. 846 : 2
Leer ons te luisteren naar de Geest / die doven horen doet. 848 : 4
Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar. 849 : 2
Gij onthult ons uw geduld / als uw liefde luistert. 859 : 3
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt: 936 : 1
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988
o Jezus Christus, luister / en laat ons niet alleen! 1010 : 2

Luisterrijk
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2

geldt de luisterrijke naam! 305 : 1
Luid klinkt in het doodsgebied / de luisterrijke profetie 618 : 2
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen, 882 : 3

Luit
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1

Lust
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/'t allerhoogst en eeuwig goed? 025 : 6
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3
Mijn hart, Heer, is in U gerust./ Uw lof te zingen is mijn lust. 108 : 1
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen. 111 : 1
Zij is mijn lust, ik luister naar uw raad,/ zij ondersteunt mij in het ongewisse. 119 : 9
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43

Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover, 629 : 1
Wie zal verduren wat U drijft / en wie begeert uw lust: 679 : 6
Zij leven Hem ter ere,/ zijn naam hun lieve lust. 759 : 1
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden 796 : 3
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen. 868 : 5
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust. 907 : 3

Lusten
De Heer is mijn herder!/'k Heb al wat mij lust;/ Hij zal mij geleiden 023b : 1

Lusthof
tot een lusthof voor ziel en zinnen. 318 : 1

Ja, welk een lentelijk festijn / zal het in Jezus' lushof zijn, 977 : 7

Lijden (znw)

Wend, Heer, ons lot, stel paal en perk aan 't lijden, 014 : 5; 053
Ik heb gebeden en gerouwd / toen ik hun lijden had aanschouwd. 035 : 4
Tot Hem roep ik in mijn lijden,/ die de God mijns levens is. 042 : 5
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4
Onder 't lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6

verlossing in zijn lijden 158a : 1
Geef dat wij zonder lijden 246b : 6
en denken aan Jezus, zijn lijden en dood. 385 : 2
in Betlehem, Gods antwoord uit den hoge/om alle leed en lijden te gedogen, - 455 : 5
troost mij in mijn lijden,/o puer optime. 473 : 2
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden / zonder teken van verstand, 478 : 2
Maak mij blijde door uw lijden,/maak mij levend door uw dood! 478 : 4
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
Uw marteling, uw lijden,/ in aller wereldnood, 543 2
Daarom spreken zij met Hem / van zijn uitgang en zijn lijden 545 : 3
Wees blijde nu, in 't midden van het lijden,/verheug u, want gij zijt niet vruchteloos, 546 : 1
Die in uw lijden zijt terneergezeten,/ leef uw verlosser gretig tegemoet, 546 : 5
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden. 548 : 4
voor jood en voor heiden,/ door dood en door lijden 550 : 3
Jezus, om uw lijden groot,/ om uw leven en uw dood 558 : 1
Ik wil mij gaan vertroosten / in 't lijden van mijn Heer 562 : 1
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8
en het was haar in haar lijden / of een zwaard haar kwam doorsnijden 573 : 2
Gij moet sterven aan uw lijden / om ons leven te bevrijden. 575 : 1
Wees in mijn laatste lijden,/ mijn doodsangst, mij nabij. 576 : 6
maar kunnen niet zijn lijden peilen,/ zijn duisternissen niet. 582 : 4
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan. 586 : 1
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder, 587 : 2
Maar zijn lijden en zijn strijd,/ halleluja,/ heeft verzoening ons bereid, halleluja! 624 : 3
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
uit de ellende bevrijd,/ God zal het lijden ons lonen. 659 : 3
Met uw lijden medelijdend,/ medestervend in uw dood, 726 : 4
langs de wegen van het lijden,/ door het woud der eenzaamheid, 730 : 1
Hier leven terzijde / in smaadheid en lijden, 752 : 7
Zijn bitter lijden doet mij verblijden./ zijn hart is mijn, het mijn is zijn. 866 : 1
Al wordt de wereld ook een hel / en 't leven niets dan lijden, 898 : 3
Of mij 't kwaad naar 't leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
zie het lijden, de onmacht,/ mijn armzalig gezicht. 945 : 3
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5

Lijden (ww), Geleden

dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
O schepper die mijn schutse zijt,/ ik lijd onder vijandigheid, 031a : 4
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7
Zij scholen samen als ik lijd,/ over mijn leed zijn zij verblijd. 035 : 5
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4

De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet ’t elke morgen dragen. 073 : 5
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
God Israëls, zie aan/ de hoon U aangedaan/ door wat wij lijden moeten. 079 : 4
als hij onschuldig lijden doet,/ beschuldigend onschuldig bloed? 094 : 10
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12
En gij, ontrouwe dwazen,/ die lijdt door eigen schuld, 107 : 8Hij
richt een woonstee aan / voor wie ontbering leden, 107 : 17
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
want Hij staat aan de rechterzijde / van allen die verdrukking lijden. 109 : 14
Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden, 120 : 2
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God. 140 : 5
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5

Uit u, die om uw volk geleden had 164 : 3
Gij weet wie om uws Naams wil lijdt 239 : 5
Waar de mensen lijden onder onrecht 286 : 2
moet vooraf met Hem lijden / zijn kruis, om zijnentwil 434 : 5
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt, 441 : 8
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2
leer ons wat is geleden dan herdenken, 511 : 4
daar was Hij thuis en daar heeft Hij geleden. 533 : 5
en hier heeft Hij geleden / de wijsheid van de slang 540 : 8
Zij moeten met Hem lijden / en met Hem levend zijn 544 : 4
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht. 550 : 3
Hij zweeg en leed voor hen, / Hij deed dit ook voor hen. 560 : 2
Hij bad Mijn God, vergeef hen!/ Hij leed en stierf op Golgotha. 560 : 3
Tot aan het eind der wereld lijdt / Christus in hun verlatenheid. 561 : 3
Zij zag wat Hij heeft geleden / van het kwaad dat mensen deden, 573 : 7
alles wat u lijden doet. 573 : 9
om te lijden voor mijn zonden./ Laat mij lijden aan zijn wonden, 573 : 12
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden, 573 : 13
in wat Hem zo lijden doet. 573 : 14
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood, 574 : 1
In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid. 574 : 1
Alle leed hebt Gij geleden,/ Gij gedragen met geduld. 575 : 4
dank voor wat Gij hebt geleden,/ in het kruis is onze vrede. 575 : 6
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag. 576 : 1
voor wat Gij hebt geleden / aan bitterheid en smaad. 576 : 5
O God, sta mij terzijde,/ die lijdt en sterft met mij. 576 : 6
dat wordt door alles wat Hij leed / de levensboom van ’t paradijs. 578 : 4
Maar de verlossing van de mensen / die lijdt Hij heel alleen. 582 : 5
Honger heb ik geleden: gaf jij met toen te eten? 585
dat alle leed geleden is / omdat de Heer verrezen is, / Halleluja! 628 : 3
Christus heeft voor ons geleden / als een beeld van ons bestaan, 651 : 1
die niet dreigde als Hij leed,/ maar het zwijgend heeft verdragen. 651 : 3
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor ’t hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat. 675 : 2
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
de Heer die door zijn lijden / de hemel opendeed 747 : 3
van alles wat wij dragen,/ van ’t lijden aan de tijd. 747 : 4
Zij hebben in lijden / bestendig verblijden 752 : 5

Dat alle tirannie / eens zal geleden zijn? 756 : 5
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees, 798 : 2
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
Leven is lijden / niet te vermijden / onmacht verduren 830 : 3
een hamer die de rotsen splijt,/ een God die aan ons mensen lijdt. 831 : 5
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden, 835 : 3
Wie lijdt,- God zal het merken,/ 't is alles Hem bekend; 864 : 4
als God en mens geleden heeft,/ wat niemand lijden kan, 870 : 6
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Niet de arbeid die ik lijd,/ niet mijn ijver en mijn strijd, 911 : 2
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt. 1008 : 2
er wordt zo veel geleden,/ de mensen zijn zo bang, 1010 : 2
die voor ons hebt geleden,/ gestreden onze strijd, 1010 : 3

Lijdenstijd
Gegroet, o kruis in lijdenstijd,/ jij, onze hoop, alleen maar jij. 572 : 9

Lijdensweg
die uitgang te volbrengen,/ de lange lijdensweg. 544 : 1

Lijf, Lijve
Mijn lijf verteerde tot de lege som / van mijn geraamte. 022 : 7
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
Diep in mijn lijf is zo'n heimwee,/zo'n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11
Ja, gij zult aan den lijve / Gods zegen ondergaan. 128 : 2
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x) 146c : 1

met lijf en leden wij hem dank toezingen 212 : 3
die rust geeft aan het lege lijf 236 : 2
't vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden 341 : 1
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad. 524 : 2
en mijn ziel, als 't lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven 573 : 20
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht. 786 : 3
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn. 834 : 1
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden. 856 : 1
Want lijf en ziel en leven / heeft ons de Heer gegeven. 863 : 2
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven 906 : 3
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel. 908 : 6

te Lijf gaan
Gij wakkert aan en gaat te lijf / en kent geen rust. 679 : 6

Lijfsbehoud
Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken:/Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God 042a : 3

Lijken

Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan. 032a : 1
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid, 075 : 2
De Heer brengt ons thuis, het lijkt of wij dromen! 126b

Het lijkt een sprookje, maar het is 172 : 12
al leek de hoop vervlogen 250 : 5
God lijkt wel diep verborgen / in onze duisternis 445 : 4
Onder steen bedolven / lijkt de liefde Gods, 625 : 2
en al wat onontbeerlijk leek / wordt ons ontrukt. 679 : 5
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
De dans leek te breken, maar Ik deel de het brood. 839 : 4
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd. 861 : 1
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede. 907 : 2
Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt 929 : koor 2
Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren / de mensen niet die wij nu angstig zijn 946 : 1, 5
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2

Lijken op
Ik zorg dat ik op Ezau lijk 165 : 4
Men zegt: Hij lijkt op Israëls profeten./ Maar voor zijn volk zal Hij Messias heten. 533 : 4
en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, - 778 : 4

Lijn
Hij voltooit de lange lijn / van de wet en de profeten./ Halleluja. 545 : 2

Lijst
Daarboven staan de woorden,/ in gouden lijst gevat: 623 : 9

Lijster
Lijster zing en wek in ons het lied 223 : 1

Lijsterbes
De merel in de lijsterbes haalt uit:/ wees mij nabij, U bent nabij 057a : 4

Maag
brood voor hun knagende magen - / niemand een brood in de hand. 1003 : 2

Maagd, maged
gij jongemannen en gij maagden,/ gij kinderen en hoogbedaagden 148 : 5

Zoals een maagd die wordt gevraagd 176 : 3
Gij hebt, de mens tot heil, de schoot der maagd verkoren. 412 : 4
Aan de koning uitverkoren,uit een maagd voor ons geboren 468 : 4
die uit een maagd geboren zijt,/de hemel is om U verblijd./Kyrieleis. 470 : 1
is door een maagd ontvangen / uit Gods verborgen raad. 473 : 2
van een maged reine, die hoog moet zijn geacht./Kyrieleis. 476 : 2
wordt geboren uit een maagd / op de tijd die God behaagt. 481 : 2
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer. 516 : 1
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind, 726 : 2
'Toen heeft mij God geopenbaard: / De maagd wordt zwanger en zij baart. 739 : 1
zijn uwe lampen wel ontstoken,/ gij maagden, die de Heer verbeidt? 749 : 1

Maaien
Zaaien, maaien, oogsten./ Dank de Allerhoogste 716 : 1, 2, 3
wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer. 967 : 5

Maaksel
uw mensen zijn wij, maaksel van uw handen 220 : 4
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven 609 : 4
doet Gij uw wereld ondergaan / als maaksel van uw hand. 848 : 3

Maal (keer), Male
als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4

en vier maal tien is veertig,/ het tijdperk van de Geest, 540 : 3
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang 540 : 4
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang 540 : 5
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang 540 : 8
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang, 540 : 10
Gij vraagt ten tweede male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3
en kermen in de nacht./ Gij vraagt ten tweede male. 649 : 3
begraaft ze in uw graf./ Ten derde male vraagt Gij. 649 : 5
Ik dank U duizend malen, -/ wat zijt Gij goed voor mij! 902 : 6

Maal (maaltijd)
Maar aan het maal des levens geeft / Hij zich aan hen als brood dat leeft. 565 : 2

Maalstroom
Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door 's levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2

Maaltijd
maaltijd en lafenis / meer dan zij durfden dromen; 107 : 3

Wij vieren de maaltijd, wij vieren samen feest. 385 : 4
Op die maaltijd van het paasfeest,/op de avond voor zijn dood 395 : 4
op de maaltijd die God aanricht,/ en dat feest wordt groot. 395 : 4

Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer, 400 : 1
En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten, 525 : 3
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn, 618 : 7
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen, 762 : 1

Maan
de maan, de duizend sterren die daar branden, 008 : 3
Zie de zon, zie de maan,/ zie de sterren in hun baan, 008b : 1
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan! 008b : 5
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd, 008c : 2
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is. 072 : 2
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
zo lang als zon en maan de hemelen doorschrijden. 089 : 13
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog! 103c : 5
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5

gij sterren des hemels, gij zon en gij maan 154a : 2
Zegen Hem, gij zon en maan 154b : 2
De zon, de sterren en de maan 163a : 3
van de maan en sterren waar 166b : 4
Dank U voor sterren, maan en zon 218 : 2
De maan is opgekomen 246b : 1
Ziet gij de maan? De schone 246b : 3
Zonne en maan, water en wind 303 : 1
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan 419 : 1
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan - 419 : 3
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan, 451 : 5
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan? 460 : 2
Schoner dan het zonlicht, schoner dan de maan, 485 : 5
aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht. 488 : 2
En ’s nachts zal de maan uw licht niet meer zijn 595 : 2
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan. 678 : 8
Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis, 737 : 3
Ik zing voor U en zuster maan/ en alle sterren om haar heen, 742 : 3
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1
Maan en sterren, de gave van God./Amen./Maan en sterren, een loflied voor U./Am.. 876 : 7
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4
om zijn naam te prijzen / gaf Hij zon en maan, 993 : 4

Maat
Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn 150 : 2

gaf zaad, een overvolle maat! 183 : 5
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag. 737 : 18
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2

Maatloos, mateloos

Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2

Maatslag
Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn 150 : 2

de maatslag der getijden geeft 204 : 1
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4

Machine
de oogst met de hulp van machines volbracht, 719 : 1

Macht
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
Hij spot met hen die spotten met zijn macht./ Hij kent zijn tijd, Hij is de Heer der heren.002 : 2
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde. 020 : 5
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen. 024 : 1
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
Als de kwade machten mij besluipen,/ als mijn lijf en leden zijn bedreigd, 027a : 1
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken. 029 : 1
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
Hij zal voor zijn macht u doen bukken,/ teniet doen in het stof. 052 : 3
want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk, 062 : 5
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt, 062 : 7
Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid: 063b : 2
Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht, 064 : 5
De volkeren van verre vrezen / de tekens van uw macht, 065 : 4
Gij godenbergen voor Gods oog, Gij machten met uw hart zo hoog, 068 : 5
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Sla, Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht - 068 : 12
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
Hij zal opkomen voor de misdeelden,/ hij zal de machten die ons dwingen 072a : 1
zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
Werp uw macht in de strijd,/ kom om ons bij te staan. 080a : 2
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht. 082 : 1
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan, 083 : 6
God van de machten, hoor mijn gebed,/ luister, God van Jakob. 084b : antif. B
Uw macht bezingen, Heer, de engelen in koor. 089 : 3
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten 089 : 3
Wij loven, Heer, de macht van uw verheven hand, 089 : 6
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht. 089 : 10
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis! 090a : 1
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1

Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd. 097 : 1
hebt Gij beschaamd, o Heer;/ gij goden, buig u neer:/ Hij heeft uw macht geknot. 097 : 3
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.099 : 3
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons / van de boze en zijn macht. 103c : 3
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht. 104 : 1
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
’t Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men bouwt op man en macht. 118 : 3
Beter te schuilen bij God, dan te vertrouwen op macht. 118a : 2
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht. 149 : 3
om zijn wonderbare macht,/ om de heerlijkheid en kracht 150 : 1

in heilige luister, in reddende macht 151 : 3
Vergaan door het diepe geheim van de macht 151 : 4
Gij engelen, hemelse machten 154a : 2
wees de weerklank van Gods macht 154b : 3
maakt zich de macht van haat en afgunst groot 156 : 2
de groten uit hun macht 157a : 3
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm 157e
God zij geloofd uit alle macht 158a : 1
opdat zijn macht verstaan 160a : 3
totdat door Gods gezag en macht 176 : 4
ons heeft bewaard voor satans macht 208 : 1
en verdrijf door uwe macht 213 : 1
Laat mij niet raken in de macht 243 : 5
Bezweer de boze machten 244 : 2
Wees hier aanwezig,/God van de machten, licht in ons midden, 294
om de macht, die ons kleineert 299j : 2
Gij hebt onmetelijke macht 302 : 2
Hij heeft de boze goden / van al hun macht beroofd 311 :1
Des Heren woord maakt vrij / van dienst aan vreemde machten; 313 : 4
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit, 320 : 4
naam zonder klank zonder macht,/vreemdeling zonder geslacht. 321 : 3
Waardig zijt Gij, o. Heer en o. God, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de macht.339e
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht. 341 : 1
die eeuwig bij de Vader woont, God gelijk in macht en ere. 341 : 2
uit God geboren voor de tijd / Hem zij de macht, de majesteit! 342 : 1
Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen/en niemand rukt het uit uw macht. 348 : 5
Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten 352 : 2
Geen macht op aarde houdt hem in zijn macht 353 : 2
dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt. 380 : 3
U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen, 412 : 1
Gij hebt aan ’t kruis voor ons de dood zijn macht ontnomen 412 : 4
dan zal ons geen macht uit elkander drijven. 418 : 1, 4
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt. 422 : 2
om hier te overwinnen / de duivel en zijn macht. 438 : 1

Hem ons hosanna zingen./Hij komt, Hij komt met macht.	440 : 1
Zult Gij, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht,	446 : 1
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht	446 : 5
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand	451 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit	455 : 1
als woord dat sterker is dan alle machten.	455 : 5
dat 's werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat.	469 : 11
Verzakende zijn macht en recht,/verkiest Hij zich een stal,	474 : 3
Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind.	498 : 4
Wij zingen door de tranen heen,/ver boven onze macht,	502 : 1
Dan toch, door onze tranen heen,/vèr boven onze macht:	502 : 3
Door goede machten trouw en stil omgeven,	511 : 1
In goede machten liefderijk geborgen	511 : 7
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood.	516 : 4
Alle rijkdom, alle macht / lagen in zijn handen,	539 : 3
Hosanna! Hoop is aan de macht!	549 : 4
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van 't kwaad	591 : 3
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden.	618 : 2
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x)	622 : 2
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
Uw macht is zo diep verborgen,/ wij wandelen in de morgen,	627 : 1
Jezus leeft! Hem is de macht./Niets kan mij van Jezus scheiden.	641 : 3
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht!	657 : 3
de macht aanvaarden / en onze koning zijn. Halleluja!	675 : 2
Uw overdaad van adem stuwt / het water voort met macht,	679 : 2
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten.	691 : 3
heerlijkheid en kracht en machten / legt uw schepping voor U neer.	705 : 4
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij,	709 : 2
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht!	721 : 2
weer in het licht geheven./ Als 's Heren woord weerklinkt met macht	723 : 1
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht;	727 : 2
Weer teisteren de machten / van duisternis en haat	743 : 3
zijn komst wordt door geen macht vertraagd;/ Hij heeft het zelf beloofd.	651 : 2
Volken, vorsten, machten / buigen voor het Lam,	777 : 4
De mensen willen macht en eer en voeren strijd	782 : 2
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered.	800 : 4
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht.	837 : 2
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht	838 : 4
Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld	840 : 1
Eer aan de Vader, Zoon en Geest,/ aan de drie-ene macht:	848 : 5
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht	850 : 1
Geen mens bij machte uit te leggen / wat in uw plan besloten ligt.	850 : 5
Hij die mijn leven heel kan maken,/ de kracht, de macht die Jezus heet:	855 : 5
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens,	882 : 2
Kniel voor hem neer, want Hij is waardig, vol macht en heerlijkheid.	890 : 1
Al onze macht is ijdelheid;/ wij gaan terstond verloren,	898 : 2
Al heeft zich ook verheven / de macht van hel en dood,	902 : 1
als Hij, die alle macht heeft,/ met wonderbaar beleid	904 : 3
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt.	939 : 3
en ik houd stiekem hoop / op de heer van de machten,	945 : 2
Alle eer en macht en kracht / worde, Heer, U toegebracht.	967 : 7
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend!	985 : 2

Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde; 986 : 3
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan, 1002 : 3
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x) 1004 : 3

Macht(e)loos
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan. 032a : 1
om, als ik machteloos lig neergeveld,/ over mij heen te lopen. 056 : 1
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede, 112 : 5

het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord 364 : 3
en zonder werken van de wet,/en zonder machtloos pogen, 522 : 4
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ 't is machtloos geweld ,- 898 : 3

Machteloosheid
de dorst des levens kan / omslaan in machteloosheid. 107 : 16

Machthebber
Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen 157b : 7

Machtig, de Machtige
De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen. 002 : 1
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
machtige God, Gij die uw majesteit / ten hemel over ons hebt uitgebreid. 008 : 1
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam / allerwegen op aarde. 008c : refr.
Hoor de grote God der ere!/ Machtig is de stem des Heren. 029 : 2
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
en 't roofdier rukt de ranken neer./ O God, machtige God, keer weer! 080 : 5
toen des Heren hand / aan Egypteland / machtig is gebleken. 081 : 3
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
ontketende 't geweld der golven,/ en heeft Egyptes machtig heer 106 : 5
dat hij zetelen mag met de machtigen / met de machtigen van zijn volk. 113a : 4
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft 115 : 6
Want machtig voor ons is zijn genade,/ en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw. 117b : 1
want machtig toont zich voor ons zijn genade. 117c : 2

en machtig verluidt 151 : 2
de Heer is machtig en zijn Naam is heilig 157b : 4
Grootse dingen en machtige daden 157c : 3
Hij haalde de machtigen neer van hun tronen 157c : 6
ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan 157e
Gij machtigen der aarde,/'t is uit met Gods geduld, 438 : 3
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Allerhoogste God, heilig met macht en kracht,/machtig zonder grens, 882 : 2
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1

Machtiger
Machtiger dan de stem van dat water,/ machtiger dan de branding van de zee 093a : 4

Machtwoord
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3

Machtsgebied
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16

Magnificat
Maria, denkend aan de stal,/ zingt het magnificat; 737 : 15

Majesteit
Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit. 007 : 7
machtige God, Gij die uw majesteit / ten hemel over ons hebt uitgebreid. 008 : 1
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid. 008 : 6
op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
want op de aarde is wijd en zijd / het mensenkind uw majesteit. 008a : 6
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Ik zal in tegenwoordigheid / van al het volk uw majesteit 035 : 6
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen 045 : 2
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid. 045 : 3
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit. 066 : 1
geen wankeling gedogend./ Doorluchtig is uw majesteit, 068 : 12
en straal voor ons in majesteit,/ Gij zon van de gerechtigheid! 082 : 3
Ja, uw naam en majesteit / loof ik tot in eeuwigheid. 086 : 4
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1
Koning is onze God,/ zijn kleed is majesteit,/ kracht heeft Hij aangetrokken. 093a : 1
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen 097 : 3
zult dezelfde zijn, altijd,/ eindeloos in majesteit. 102 : 13
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden 103 : 8
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht. 104 : 1
De ere Gods zij tot in eeuwigheid./ De schepping blinke van zijn majesteit. 104 : 9
Prijs God om al zijn majesteit./ Hij leidt ons tot in eeuwigheid. 105 : 18
Maar Hij heeft nochtans hen bevrijd./ Hij toonde hun zijn majesteit, 106 : 4
Zijn doen is louter majesteit,/ zijn luister, zijn gerechtigheid 111 : 2
Laat mij de voorhof binnentreden / en loven ’s Heren majesteit. 118 : 7

voor uwe liefde en majesteit. 248 : 4
uit God geboren voor de tijd / Hem zij de macht, de majesteit! 342 : 1
Gij, ’s Vaders Zoon, ten troon verheven,/betoont uw majesteit, 380 : 2
U, Vader, onmetelijk in majesteit,/U eniggeboren Zoon, 411
U, Christus onze Heer, bekleed met majesteit, 412 : 4
De zonne der gerechtigheid / verblindde niet door majesteit; 435 : 3
Hij wil zijn koningsmacht / en majesteit verhullen, 438 : 2
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit 455 : 1
O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit! 466 : 2
Gods eigen zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit, 470 : 2
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken. 472 : 2
Christus staat in majesteit / door een stralenkrans omgeven 545 : 1
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit 620 : 1

De Heer verleent zijn majesteit, halleluja,/aan Davids Zoon in eeuwigheid, halleluja. 661 : 4
Wij leven van vertrouwen,/ dat wij zijn majesteit 663 : 2
Kom rechter in uw majesteit / in uw genade, kom, bevrijd 748 : 5
toon ons uw majesteit,/ Messias, uw gezag! 756 : 1
een koning als een korenaar / staat op in majesteit. 767 : 7
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Die 't merk draagt van zijn majesteit,/ geef onze God de ere! 869 : 7
Erken nu de Heer, volken der aarde, erken nu zijn majesteit. 890 : 1
God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit 943 : 1
Rechter in het licht verheven,/ koning in uw majesteit, 1008 : 1

Maken
Verhef dan uw gelaat, o Heer,/ Gij maakt het mij zo wel te moede; 004 : 2
Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in 't rond. 005 : 4
Zij zullen in de kuil geraken / die zij voor andere mensen maken. 007 : 6
Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Hoe lang maak ik vergeefse plannen, van dag tot dag in druk gebannen, 013 : 1
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom, 019 : 2
het hoofd van 's hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning. 024 : 5
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen. 035 : 2
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11
Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw. 041 : 2
God, herschep mijn hart, herschep mijn hart,/ maak het zuiver. 051a : refr.
en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week. 065 : 5
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
Maak me in mijn grijsheid niet onmondig./ Verlaat mij niet te zeer, 071 : 10
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte, 078:23
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig 079 : 2
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11
Maak hen, mijn God, als waaiend kaf / en schroei hen van de hoogten af! 083 : 5
Maak Gijzelf voor hem vrij baan,/ die U dient van jongs af aan. 086 : 7
al wat Gij hebt gemaakt, zal zich in U verblijden. 089 : 5
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
Kom, werpen wij ons voor de Heer / die ons gemaakt heeft biddend neer, 095: 3
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij, Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam. 102 : 4
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. 103d : 3
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot to klein. 104 : 7

Zij hebben niet op God vertrouwd./ Zij maakten zich een kalf van goud,	106 : 8
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond,	106 : 20
die water maakt van steen. Want dat is God:	114a : B
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind	115 : 3
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen.	119 : 12
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.	119 : 17
maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen.	119 : 29
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren.	119 : 49
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig.	119 : 52
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt.	119a:3

en waar men muziek maakt en zingt	175 : 1
Maak ook ons hart tot goede grond	183 : 6
of maakte het een val?	184 : 2
wordt ons gegeven en maakt ons blij	219
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt	221 : 1
maak dat alom het wordt gehoord	240 : 3
Heer Jezus, maak uw kerk tot hoorder en tot dader	272 : 4
Die voor ons het licht gemaakt hebt dat wij leven	277
die hemel en aarde gemaakt heeft	291 abcd, 292
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade!	291d
Hemel en aard' heeft Hij gemaakt	303 : 1
die maken God te klein	311 : 2
maak dan jezelf niet groter	311 : 3
geen enkel beeld van de Levende zullen wij maken.	312
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren	314 : 3
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort	317 : 1
maak uw schrift het levend woord.	317 : 2
Wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt.	328
Lof zij de Geest die wereldwijd / ons kerk maakt: Christus toegewijd	342 : 5
Maak zichtbaar uw genade / door mij en om mij heen.	345 : 2
Hij zal zijn leven geven, / hij maakt zichzelf tot brood -	346 : 8
Uw tafel is het teken, / uw vrijmacht maakt het waar.	346 : 10
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden.	347 : 2
Gods adem heeft je aangeraakt / en jou tot bondgenoot gemaakt.	354 : 5
Maak sterk,/sterker nog wat Gij in ons begonnen zijt,	366 : 1
Maak, dat ik steeds vaster U geloven mag,	374 : 4
en maakt ons rein.	380 : 3
Hij verbindt ons en maakt ons één / tot een kring om zijn tafel heen.	386 : 2
Het brood in de aarde gevonden,/het brood door handen gemaakt,	390 : 1
wilt gij uw Heer ontmoeten,/zo maak voor Hem ruim baan.	439 : 2
in hem wil woning maken / het heil, de Zoon van God.	439 : 3
O Jezus, maak mij arme / in deze heilige tijd	439 : 4
in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk.	440 : 3
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt.	440 : 4
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht,	441 : 7
Hoe maakt Gij onze ziel gewis,/dat God door de geschiedenis	446 : 3
En een smidse van 't huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar, de speer tot een zicht.	447 : 3
verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood!	466 : 5
Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen!	466 : 6
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil	466 : 7

O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt	469 : 9
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis.	470 : 4
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt,	475 : 2
Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt.	490 : 3 vz.
Hij maakt ons door zijn armoe rijk,/ zijn armoe rijk,	515 : 6
Voor Gij de wereld hebt gemaakt,/ heeft mij uw liefde aangeraakt,	518 : 5
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte / en maakt de aarde tot zijn vaderland.	546 : 3
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken	573 : 17
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken,	573 : 19
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein.	599 : 4
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren	609 : 5
Al maakt de dood stampij,/ voor mij is hij voorbij.	623 : 5
Want hoe de wereld woedt,/mijn Heiland maakt het goed,	623 : 8
bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt	631 : 4
Dit is de dag die de Heer heeft / gemaakt en gegeven./ Laat ons Hem loven en danken,	632 : 1
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen.	643 : 1
tot één gezin gemaakt,/ Gods dochters en Gods zonen?	662 : 1
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat!	664 : 3
Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan	670 : 6
Maak ons in Christus één,/ gelovig, blij en stil.	672 : 5
maak onze eigen woorden tot / de eigen taal van God!	674 : 4
Gij maakt ons vurig dat het bruist / als jonge most.	679 : 4
De Geest des Heren heeft / een nieuw begin gemaakt,	686 : 1
herbouwt wat is vernield / maakt één wat is verdeeld.	686 : 1
Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart.	689 : 2
Maak warm wat koud is,/ doe buigen wat star is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood-	715 : 3
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst.	715 : 3
eenmaal nieuw maken zal,/ dat wij in duizelingen	717 : 4
Blaas, Trooster, ons uw adem in,/ maak ons op aarde eensgezind.	721 : 3
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht	727 : 3
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen.	746 : 2
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen.	746 : 2
tot nieuwe mensen maken.	748 : 2
Wat Gij eenmaal zijt begonnen / o voltooi het: maak ons rein,	754 : 3
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht.	755 : 1
En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee,	763 : 3
zo wijd als de winden waaien / en maak ons tot moedergrond!	764 : 6
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn.	772 : 4
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water	773 : 1
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep.	777 : 1
laat mij aan U toebehoren,/ maak mij tot uw lof bekwaam.	779 : 6
Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt.	783 : 3
Hij maakte ons genegen / te zorgen voor elkaar.	786 : 1
Hij doet u samen zijn,/ Hij maakt u man en vrouw,	788 : 1
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt.	790 : 2
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt.	791 : 2
Bron van liefde, licht en leven,/ voor elkaar zijn wij gemaakt	793 : 1
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn.	793 : 3
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in	795 : 4
van Jozua de hertog / die ruimte heeft gemaakt,	803 : 5
Omdat het bloedeloos vertrouwde / ons achterdochtig maakt en klein.	816 : 3

ons warmt nu Christus' levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon. 817 : 3
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom. 817 : 5
Maar spreken moest ik, aangeraakt / ben ik nu tot zijn stem gemaakt. 831 : 2
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet. 831 : 9
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in 't hart 836 : 5
Maak ons volbrengers van dat woord,/ getuigen van uw vrede, 838 : 2
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4
Hoe Hij het voeget, mij wel genoeget./ Hij maket al na zijn geval. 866 : 2
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
Aarde is wat wij zijn, wat wij maken./ Adem ons open, maak ons uw aarde, 893 : 3
vertrouw ik Hem, Hij maakt het goed,/ ik kan het overgeven. 899 : 3
Zo zal Hij alles maken,/ dat ge u verwonderen moet, 904 : 3
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede. 906 : 7
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7
die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid. 912 : 1
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
Maak dat ik mijn voeten zet / op de wegen van uw wet. 912 : 2
Maak, o Heer, mijn lippen rein,/ dat zij uw getuigen zijn. 912 : 3
Maak mijn kracht en mijn verstand / tot een werktuig in uw hand. 912 : 4
Maak mijn hart tot uwe troon,/ dat uw heilige Geest er woon'. 912 : 5
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding, 941 : 2
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3
Maak ons uw liefde, God,/ tot opmaat van het leven! 974 : 1
alleen maar door te spreken / maakte, spelenderwijs. 979 : 3
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
Gezegend die een woonplaats maakt / voor wat beweegt en ademhaalt: 984 : 3
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht. 1005 : 1
Maak ons uw brood, breek ons voor allen,/ U bent de vredevorst. 1005 : 3
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd. 1005 : 4
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is. 1005 : 5
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd! 1010 : 4
een ploegschaar maak je van je zwaard,/ een snoeimes van je speer. 1016 : 1, 4

Maker
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft. 877 : 1
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2

Makker
mogen om Sint Niklaas vragen,/ want hij kent zijn makkers wel. 745 : 5

Male zie **Maal**

Mals
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4

Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3

Mammon
dat wij geen anderen dienen, geen mammon, geen idool. (2 x) 1004 : 6

Man

Maar, Heer mijn God, ik heb behoed / de man die dorstte naar mijn bloed. 007 : 2
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5
Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan 040 : 2
en zal niet dalen ten verderve,/ maar mannen van bedrog en bloed 055 : 7
weldra zal hij ten grave dalen'./ Ik ben een man wiens krachten falen. 088 : 2
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men bouwt op man en macht. 118 : 3

die trots van kloeke mannen 152 : 3
slimme man? 165 : 1
Voor altijd worden man en paard 169 : 5
Droom, kleine man, want de lampen zijn uit 170 : 3
Een rijke man, een man van niets 172 : 1
Zijn mannen stonden zij aan zij 172 : 5
zij treedt op ongelijke voet vierhonderd mannen tegemoet 172 : 7
mijn man, die zich te grabbel gooit! 173 : 4
Zoals een bruid haar man verblijdt 176 : 3
Daar komt een man uit Anatot 177 : 1
Blinde man, ga voort, gij 182 : 1
Blinde man, houd moed nu 182 : 2
Blinde man, Hij roept u 182 : 2
Blinde man, vertrouw nu 182 : 4
als mens, als man of vrouw 311 : 7
Zalig de man die gelooft,/zalig de vrouw aan de bron 321 : 5
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor iedere vrouw, voor iedere man. 388 : 2
Kwam van Godswege / een man in ons bestaan, 456a : 1
Man van Godswege,/Johannes was zijn naam. 456a : 1
Omdat hij niet geloven kan / wordt hij een sprakeloze man. 464 : 1
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt, 533 : 1
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
Er komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt, 533 : 6
Massa's mensen in Jeruzalem;/ vol verbazing zien zij deze man 553 : 3
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef 556 : 2
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3
de oude mannen dromen onomwonden, 678 : 5
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind, 726 : 2
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in 't ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend, 744 : 2
naar recht en waarheid strevend / als dienstbaar man. 744 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3
zichzelve niet verhogend / als eerbaar man. 744 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder 744 : 4
van wat het woord hem leerde:/ gelovig man. 744 : 4
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5
vrijgekocht heeft hij drie dochters / van een redeloze man. 745 : 3
O Christus, man van smarten,/ herhaal in ons gemis 786 : 3
Hij doet u samen zijn,/ Hij maakt u man en vrouw, 788 : 1
God heeft zichzelf ons toegewend:/ een man verscheen op aarde, 825 : 8
een man van smarten die / ter aarde valt en schreit, 852 : 3

Want wie voor ons gestreden heeft / alleen, man tegen man, 870 : 6
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan, 1002 : 3

Mand
al wat wij van U krijgen,/de vruchten in de mand, 365 : 6

Mandje
In een mandje in de Nijl 167 : 2
Wie pakt daar het mandje weg? 167 : 3
biezen mandje in het riet: God vergeet de zijnen niet! 358 : 3

Manier
op vier manieren kwam het van de grond 183 : 1

Mankepoot
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2

Mankracht
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer. 078 : 17

Manna
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer. 078 : 9

is uw gedaante, lieve Heer,/Gij daalt als manna in ons neer. 389 : 1
uw naam die onze wonden heelt / en ons met manna spijst, 512 : 2
Gij zijt / altijd / hosianna,/ hemels manna/ dat wij eten, 518 : 2
dit manna voor elk hart,/ dit voedsel voor elk land. 687 : 3
Ons manna komt van boven,/ ons dagelijkse brood. 979 : 12

Man(ne)lijk
manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens. 987 6

Mantel
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1
met glans en luister bekleed,/ gehuld in een mantel van licht. 104a : 1
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat. 109 : 13

wordt zijn mantel afgerukt 166b : 1
zo als een mantel om mij heen geslagen 221 : 1
verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed, 482 : 2
en spreiden de mantels / voor Hem op de grond. Hosanna (5 x) 551 : 3
Kom, wij leggen mantels neer / als een loper voor de Heer: 554 : 1
Hij is een mantel van licht om u heen./ Hij zal u noemen niet-langer-verlaten 596 : 2
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel. 673 : 2
omgeeft ons als een mantel. 691 : 3
draag ik de mantel van profeet./ Met Gods verdriet ben ik bekleed. 831 : 1
Gij slaat uw eigen mantel / der liefde om ons heen. 851 : 9

Maraboe
de marter en de maraboe 163a : 1

Marcheren
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2

Mare
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
dit is de blijde mare:/ veldheren vluchten voor Hem uit, 068 : 4
Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare, 078 : 1

Ons is daarbuiten in het veld / een mare vermeld/door Gabriël, Gods bode: 472 : 1

Markt
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt. 041 : 2

Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar. 849 : 2

Martelaar
profeten, martelaars vermelden daar uw eer. 412 : 2
Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren 510 : 5
koning, heilige, apostel,/ martelaar, evangelist, 726 : 2
apostelen en martelaars,/ belijders van uw woord 735 : 3
apostelen, martelaren,/ verlosten in zijn naam. 747 : 3
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem. 959b
de stem der martelaren / roept uit: o Heer, hoe lang? 968 : 3

Marteling
Uw marteling, uw lijden,/ in aller wereldnood, 543 2

Marter
de marter en de maraboe 163a : 1

Masker
Mijn maskers en mijn ijdelheid – o Lam van God, ik kom. 377 : 2

Massa
Massa's mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard, 553 : 2
Massa's mensen in Jeruzalem;/ vol verbazing zien zij deze man 553 : 3

Massamoord
en zing het lied van Ester / die massamoord voorkomt. 738 : 2

Mast
het zeil, dat is de liefde,/de heilige Geest de mast. 434 : 2

Mateloos
die in mateloos geweld / U zich niet voor ogen stelt. 086 : 6
Toen strafte, aan 't eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld. 106 : 12

O zonlicht, mild en mateloos,/uw gloed heeft mij genezen. 475 : 3
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen. 746 :
want mateloos zijn wij verblind / in ons gevecht met storm en wind. 933 : 2
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2

Matse

en de matse werd gebroken / en de wijn werd ingeschonken, 395 : 1

Mededelen
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd. 061 : 4

Mededingen
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3

Mededogen
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,/ reinig mij door uw diepe mededogen. 051 : 1
Heer, die mijn heil, mijn helper zijt,/ des daags roep ik om mededogen, 088 : 1
werd hoog weer opgericht / door zijn groot mededogen. 107 : 5

sprekend van mededogen 158a : 3
verterend wat aan onrecht leeft,/ een gloed van mededogen. 691 : 2

Mede-erfgenaam
van ongeweten toekomst / de mede-erfgenaam. 612 : 1

Medestrijden
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3

Medicijn
Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3

Meebidden
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee. 350 : 5

Meebouwen
en zing ook met Batseba / die meebouwt aan Gods huis. 738 : 3

Meebrengen
en hij bracht uit zijn vooronder / woorden van Gods goedheid mee 178 : 15
wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee, 316 : 2
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee. 435 : 4
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen brengt haar mee, 880 1

Meedansen
Dans mee met Vader, Zoon en Geest,/ kom binnen in hun kring, 706 : 1
Wij dansen mee met deze Drie./ op weg van feest tot feest. 706 : 4
de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee. 839 : 1

Meedelen, Mededelen
Overvloedig deelt Hij mede / voorspoed en geluk en vrede. 029 : 6
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed, 068 : 4

deel aan uw kerk genade mee 240 : 4
want alle mensen heeft Hij / zijn leven meegedeeld. 311 : 6
Deel Gij ons Christus' bloed / en Christus' lichaam mede. 672 : 5
Hemelse vrede,/ deel U nu mede / aan een wereld die U verwacht! 675 : 1
als adem die ons leven doet,/ deelt ons een onrust mede 691 : 1
Deel ons uw liefde mede,/ die onze boosheid tart, 1010 : 4

Mededeelzaam

dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven. 687 : 3

Mededogen, Meêdogen
Denk aan ’t vaderlijk meedogen,/ Heer, waarop ik biddend pleit: 025 : 3
neem mijn zonden uit meedogen / gunstig weg, gedenk die niet. 025 : 9

proef hoe zoet: Gods mededogen 287 : 4
onpeilbaar in verstand, onmeetbaar in meêdogen! 412 : 2
ontferm, ontferm U, Heer, toon ons uw mededogen! 412 : 6
geldt uw mededogen / nog wie U verwacht? 463 : 1
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen, 649 : 2
dat ik U steeds vergeet./ O Heer, heb mededogen. 649 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,/ zult Gij mij bergen in uw mededogen? 942 : 2

Meedenken
Gij kent mij, Heer, leer mij U kennen./ Gij denkt mij, ik denk met U mee. 139a : 1

Meedoen
dieren hoog en laag, doe mee 154b : 7
Dans, dans, en doe maar mee met mij,/ ik ben de heer van de dans, zegt Hij. 839 refr.
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878

Meedogen
Help mij, o Heer, naar uw meedogen,/ verlos mij door uw groot vermogen. 109 : 12

Me(d)edragen
draagt Hij met zich mede / de blijdschap, de vrede, 550 : 3
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis, 750 : 6
om niets meer mee te dragen / dat onze ziel bezwaart. 799 : 6
Want zolang de schepping zingt,/ word ik daarop meegedragen. 856 : 4
en de boten op de zee / dragen al haar vruchten mee. 980 : 3

Me(d)egaan
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee. 139 : 5

Hij ging met ons mee 151 : 1
Alleen de vissen gaan niet mee 163a : 2
en gaat het honderd keer/ niet met de kudde mee op reis 184 : 5
Zacheüs gaat met Jezus mee 186 : 4
Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat 263 : 3
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee. 359 : 1
bewaren zal en sparen / zo gaat God met jou mee. 359 : 2
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg! 507 : 4
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem. 560 : 1
en wij, wij waken wel met woorden,/ maar gaan niet met Hem mee. 582 : 2
laat ons met u meegaan op weg naar de morgen, 752 : 7
hun lange wegen gaan,/ en God gaat met hen mee, 788 : 3
De wereld is te klein!/Kom, ga met Jezus mede 799 : 6
gaan wij moedig met U mede./ Leid ons aan uw hand / naar het vaderland. 835 : 1
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede. 838 : 2

Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2
ga ik als schaduw met je mee / door de woestijn en door de zee. 934 : 1

Meegeven
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee. 354 : 3
Met Mozes zijn wij meegegaan,/ omdat de Heer ons riep. 606 : 1

Meehuilen
Ik huil mee met het volk,/ ik ben blind met de blinden, 945 : 6

Meekomen
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee, 635 : 2
Ik ben het, zegt Gij dan./ Kom maar met Mij / mee naar de overkant. 917 : 5

Meeleven
O, Jesu parvule,/U leeft met ons mee, 473 : 2
'k Wil mij naar het kruis begeven / om daar met u mee te leven 573 : 14

Meelijden, Medelij(den)
sla mij met medelijden / als uw weerspannig kind. 006 : 1
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt. 041 : 2
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5

die mensen hielp en meeleed en werd gedood. 343 : 2
Met uw lijden medelijdend,/ medestervend in uw dood, 726 : 4

Meemogen
De jongste mag van Jakob mee 166a : 6

Meenemen, met zich M.
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in 't graf 049 : 5

een hand neemt je mee in het leven 179 : 1
Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen, 573 : 5
dat wij verdrinken in de zee?/ Waarom nam jij ons mee? 606 : 2
Christus aan het licht gekomen / heeft de zijnen meegenomen. 639 : 2
van ver nemen schepen de oogst met zich mee; 719 : 2
en niet meer tot stilstand komen / wordt ons leven meegenomen. 789 : 2
lag je daar tot iemand kwam,/ die jou meegenomen, 957 : 1

Medesterven
Met uw lijden medelijdend,/ medestervend in uw dood, 726 : 4

Meer (zie ook Niet(s) meer)
hebben zij 's werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer. 004 : 2
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
Die wet is 't hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan 't edelst van de honing; 019 : 4
Even kostelijk als honing, / nee, nog meer. 019a : voorz.
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3

Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast? 037 : 6
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ 't gaat boven mijn bereik. 040 : 2
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd. 040 : 5
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2
is meer dan ik kan denken. 071 : 8
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is. 072 : 2
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in 't licht, 073 : 8
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer 084 : 5
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer. 093 : 2
maaltijd en lafenis / meer dan zij durfden dromen; 107 : 3
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
De Heer is met mij, 'k zal niet vrezen./ Geen sterveling verschrikt mij meer. 118 : 2
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2

wordt nergens meer Gods naam met eer vermeld 156 : 2
hoopt ook geen mens op 't komend godsrijk meer 156 : 2
geen levend water meer, geen brood, geen wijn -, 156 : 3
is er bij mensen geen verwachting meer 156 : 3
veel meer dan een droom is het leven 179 : 3
Dan geef ik je nog meer.' 180 : 3
Nu krijg je meer dan je verdient 185 : 3
Meer dan Jakob, Gij 188 : 4
Daar is geen offer, dat Hem meer verblijdt 211 : 2
Ja, samen met Hem loopt geen weg meer dood 223 : 3
meer dan een vader zorgdet Gij 245 : 1
Heer, hoe meer wij uw helder licht zien 289 : 3
heel de aarde moet U loven / meer en meer. 319 : 7
met het brood gebroken / méér dan wijn: uw wezen, 379 : 4
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft. 387 : 4
Wat Gij schenkt wordt meer / naar gelang wij delen, 418 : 2
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht 447 : 3
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in 't duister stampen 448 : 3
Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij, 448 : 4
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2
Dit is het, wat Hij heeft beloofd:/Ik zend een vuur dat nooit meer dooft, 464 : 8
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed. 482 : 2
Zeg eens herder, zag je daar nog meer? 485 : 3
Zeg eens herder, zag je soms nog meer? 485 : 4

Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen,	511 : 6
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen.	533 : 2
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort,	549 : 1
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt,	572 : 2
de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer.	579 : 1
Er is voor ons geen uitweg meer,/ het water is zo diep.	606 : 2
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen.	610 : 2
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer.	623 : 6
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan,	642 : 7
Maar wij verkozen ’t duister meer / dan ’t licht door God geschapen	654 : 2
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht.	689 : 2
Mijn ziel verlangt naar U,/ meer dan wachters naar de morgen.	711c
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent;	745 : 2
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood;	745 : 4
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen.	746 : 7
Het duurt niet lang meer tot de tijd / van Christus aan zal breken,	748 : 1
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer,	748 : 4
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn	763 : 2
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn,	766 : 3
en altijd meer op Hem gaat lijken:/ een lichtglans in de duisternis, -	778 : 4
Dat heb je soms / dat je ’t echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt.	785 : 2
Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde,	789 : 1
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid,	795 : 5
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft.	802 : 2
De Heer heeft naar mij omgezien!/ Ik had geen leven meer, indien	804 : 1
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben.	815 : 1
en steeds meer bij U zal horen.	837 : 4
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk.	858 : 3
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees.	870 : 5
Al je zonde heeft Hij vergeven./ De vijand is niet meer.	879 : 1
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt,	902 : 4
Liefde draagt hen meer en meer / die in dienst van Hem zich geven.	903 : 1
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,	941 : 2
niet meer vrolijk, niet meer blij,/ lamgeslagen, vogelvrij.	957 : 2
’t Is alles een gelijkenis / van meer dan aards geheimenis.	978 : 3
Wat vraagt de Heer nog meer van ons / dan dat wij recht doen en trouw zijn	992 : 1
Wat vraagt de aarde meer van ons / dan dat wij dienen en hoeden	992 : 2
Wat vragen mensen meer van ons / dan dat wij breken en delen	992 : 3
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen	1003 : 3
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x)	1004 : 3
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven;	1014 : 4

Meer (waterplas)

Wandelt Gij als een schim / over het meer?	917 : 4
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee.	978 : 1

Mees

De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x)	635 : 5

Meesmuilen

Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,/ al die mij smaden.	022 : 3

Meest

Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis;	027a : 3
De koning, die het meest geniet	173 : 3
en met wie Gij liefhad vertoeven / Hij die U het meeste bedroefde	627 : 2
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht.	689 : 2
dat wij de vijand niet herkenden,/ in opstand tegen U, het meest	709 : 4
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur.	980 : 1

Meester

en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde.	044 : 9
Jezus, meester aller dingen,/woord van God van den beginne,	352 : 1
O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit!	466 : 2
al wat stem heeft zal getuigen / dat Gij heer en meester zijt,	557 : 3
'Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.'	617 : 8
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan,	751 : 3
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen?	837 : 1
Geeft Gij ons nu een steen,/ meester, voor brood?	917 : 2

Meet (van – af)

Herinner U, hoe Gij barmhartig zijt geweest,/ hoe een en al liefde van meet af aan.	025d : 2
wat Gij gewild hebt van meet af	306 : 3
dat was bij God, van meet af aan.	325 : 1
Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt,	788 : 2

Meetrekken

Prijs de Geest die stuwt en meetrekt:/ zij bevrijdt,/ zij bevrijdt.	877 : 3

Meetsnoer

Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos.	850 : 4

Meeuw

de merel en de meeuw	163a : 1

Meezenden

Geen engel met ons mee gezonden / om nacht en ontij te verslaan.	602 : 3

Meezingen

zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad:	107 : 14
en dit huis zingt met ons mee!	283 : 5
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja..	635 : 7
Zing mee, wij zijn door deze Drie / in vuur en vlam gezet,	706 : 3
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik	725 : 4
als ik uw klanken hoor / en psalmen mee kan zingen.	786 : 2
Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.	880: 3
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt,	977 : 5

Meisje

Meisje sta op, want je slaapt niet meer 179 : 1,2,3
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria. 443 : 1
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam: 464 : 3
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken, 472 : 2

Melaats
die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4

Melden
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
Meld het aan het nageslacht,/ wat God heerlijk heeft volbracht; 048 : 4
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen. 071 : 9
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden. 078 : 2
Wat onze ouders ons vertelden,/ zullen wij onze kinderen melden; 078a : refr.
Geslacht meldt aan geslacht / uw goedheid en uw kracht/de grootheid van uw daden. 079 : 5
van zijn grote daden meldt / en Jeruzalem vertelt, 102 : 10
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd. 103 : 8
nooit moede ons te melden / al wat gij van Hem hoort,- 103a : 4
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht. 103 : 1
Efrata heeft uw naam gemeld,/ het veld weerklonk: 'de Heer is daar!'- 132 : 3

God heeft zijn naam gemeld 160a : 2
Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is 462 : 6
Wat is het dat hij aan ons meldt?/ De blijde boodschap voor de armen: 530 : 2
en meldt het jaar van Gods genade./ zijn recht en zijn barmhartigheid. 530 : 3
om zelf te zien wat werd gemeld./ Halleluja. 620 : 4
en hebben 't hemels lied gemeld / dat voortzong in hun oren.' 739 : 3
De zorgeloze vogels melden/ dat Gij uw schepping niet vergeet. 978 : 3

Melk
Herstel in heerlijkheid het land van melk en honing. 089 : 18

naar 't land van melk en honing 176 : 6
met wijn en met melk uit Gods eigen domeinen 382 : 1
O land van melk en honing,/o water dat ons wast! 384 : 9
Dan zal de aarde voor ons allen / het land van melk en honing zijn, 448 : 8
uw zoete evangeliewoord,/ is louter melk en honing. 518 : 2
daar zal melk en honing zijn,/de Heer zal onze koning zijn./Veertig jaren lopen… 541
naar 't land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht, 723 : 2
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing, 746 : 1
dat zal een land van vrede / van melk en honing zijn! 1009 : 3

Melodie
dat morgenlicht begroet, Gods melodie 223 : 1
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2

Menen
Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal? 050 : 5
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6

te menen iets te weten 246b : 4

Mengen
in ’s Heren voorhof mijn gejubel mengen / me uw lofprijzingen, Jeruzalem. 116 : 8

Menig
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3

Menigeen
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had. 802 : 3

Menigmaal
Ik heb tegen U, o Heer,/ zwaar en menigmaal misdreven. 025 : 5

Menigte
Want gij zijt ook zelf geschonden// door een menigte van zonden, 537 : 3
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans, 726 : 1
Een overgrote menigte / die niemand tellen kan, 735 : 2

Menigvoud
Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: 089 : 11

Menigvuldig
Want bij de Heer is genade,/ kwijtschelding bij Hem menigvuldig. 130b : 3

Mennen
Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee. 139a : 1

Mens, Mense
niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1
Stel paal en perk aan die U tarten,/ Gij die doorschouwt der mensen harten. 007 : 4
Zij zullen in de kuil geraken / die zij voor andere mensen maken. 007 : 6
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,/het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt? 008 : 3
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4
Mensen ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 4
wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,/ de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat. 008c : 2
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4
laat ze zien dat ze maar mensen zijn. 009a : 4
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Zijn woord is geen woord als van mensen./ Het is bevochten, gelouterd in 012a : 4
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen. 014 : 2; 053
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4
Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan? 024 : 2
Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden. 025d : 4
een schuilplaats uit de hoge / voor aller mensen ogen. 031 : 14
Al wat door mensen wordt bedreven, / een open boek is ’t voor de Heer. 033 : 5
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2

Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
Wat is de mens, wat is zijn levenstijd?/Een ademtocht, een nietigheid! 039 : 5
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
Wat zou een mens mij doen als ik kan roepen:/ de Here is mijn Held! 056 : 1, 3
De mensen die zich van God keren,/ dwalen sinds zij geboren zijn. 058 : 2
Staan de mensen mij naar ’t leven, Gij zult geven / ’t erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan: 066: 2
Schatplichtig naar zijn heiligdom,/ Gij mensen, loof Hem allen! 068 : 5
Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen, 072a : refr.
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens. 072a : 4
Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen, 078 : 20
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om 084 : 1
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood. 088a : 1
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd: 089 : 9
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
God, die de mens zijn wegen leert,/ zou dulden dat men Hem niet eert? 094 : 5
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
Gezegend is de mens, o Here,/ die Gij kastijdt, die Gij wilt leren. 094 : 6
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde: 098c : 3
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 : 6
De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen. 109 : 1
wij mensen mogen op de aarde zijn / en ons in Hem verblijden. 115 : 6
toen ‘k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Beter te schuilen bij God / dan te vertrouwen op mensen, 118a : 2
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
-toen mensen tegen ons opstonden - / Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
breng ons zó thuis, Heer, breng ons terecht./ Mensen die zaaien met tranen: 126b
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht. 130c : 3
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer 135 : 5
werk van ’s mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal. 135 : 8
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2
Reken niet op mensenwaarde / want bij mensen is geen baat. 146 : 2
Aarde wordt een mens tot aarde,/ als zijn adem uit hem gaat. 146 : 2
de aarde en de hemel,/ de mensen en het vee, 146a : 3
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer; 146c : 2
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet. 146c : 7

Voor God is alle kracht van paarden / en macht van mensen zonder waarde.	147 : 4
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen,	148 : 4
mensen in ouderdom en jeugd,/ verhoog de Heer en wees verheugd!	148 : 5
de mensen der aarde	151 : 5
en weegt der mensen plannen	152 : 3
En gij mensen, allen saam	154b : 8
ben ik uw mens nog, Here?	155 : 1
Gij wilt mijn God, ik mag uw mens weer wezen	155 : 9
hoopt ook geen mens op ’t komend godsrijk meer	156 : 2
is er bij mensen geen verwachting meer	156 : 3
arme en kleine mensen maakt Hij groot	157b : 7
Hij werd een mens als wij	160a : 1
In het begin riep God mensen tot leven	162 : 6
Wat ook de mensen allemaal	166a : 10
Hier weet geen mens van rang of stand	173 : 3
maar mensen die steeds zijn geknecht	175 : 3
Bomen kunnen mensen leren	178 : 11
naar de stad van zoveel mensen	178 : 13
De mensen kunnen hem niet zien	186 : 2
de mensen zijn verrast	186 : 4
Want Jezus die de mensen kent	186 : 5
Hij wil mensen op gaan jagen	189 : 1
Gij die de mensen ziet zoals geen mens	197 : 1
een licht voor mensen onderweg	204 : 2
Ontwaak, o mens, de dag breekt aan	215 : 1
altijd ziet U naar mensen om	218 : 4
zou ooit een mens die heerlijkheid verwerven?	220 : 2
uw mensen zijn wij, maaksel van uw handen	220 : 4
wil alle liefde aan uw mens besteden	221 : 3
Opstaan, mensen, zet je feestmuts op	223 : 4
God is voor de mensen goed	225 : 1
Wij mensen, arm en zondig	246b : 4
komt de Zoon de mensen nader	261 : 4
Hij is het licht der wereld voor alle mensen	271 : 2
Maar Jezus weende en bad, alleen, omdat de mensen	272 : 2
Maar in de mensen wilt Gij wonen	275 : 4
waar ook ter wereld mensen zijn	275 : 5
Wonder van God, mensen in vrede	276 : 3
Dit huis vol mensen weet Jij wie het zijn?	278
van wie maar mensen zijn	280 : 3
Want wij mensen op de aarde	283 : 3
Waar de mensen dwalen in het donker	286 : 1
zie de mens die ieder mens verlicht.	286 : 1
mensen voor mensen, alles voor allen	295 : 3
Om de mensen en de dieren	299j : 1
Vrede bij mensen op aarde	299j : 4
de mensen schiep, de dieren en de dingen	304 : 1
duurzame kracht die mensen wordt gegeven	304 : 3
stroom uw mensen vol kracht	306 : 3
als mens, als man of vrouw	311 : 7
En of een mens al diep verloren en ver van U verzworven is,	315 : 2

voor mensen die ’t zo traag beamen./Het is een teken in uw hand,	316 : 1
tussen mensen een mens werd op aarde	318 : 3
Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede	321 : 4
worden wij mensen van God,/liefde op leven en dood.	321 : 7
Die chaos schiep tot mensenland,/die mensen riep tot zinsverband	322 : 1
uw mens opnieuw geboren – / o toekomst, laat niet af.	323 : 3
Nog voor Hij enig mens gewon,	325 : 2
gehoor bij mensen, onderdak	326 : 2
Waar mensen zingen sterft het niet,	326 : 3
Uit Maria, die geloofde, werd de ware mens geboren, die de heilige Geest beloofde.	341 : 2
die mensen hielp en meeleed en werd gedood.	343 : 2
werd mens en is mij nader / dan wie mijn naasten zijn.	345 : 1
Roept God een mens tot leven,/wie weet van waar en hoe,	346 : 1
Wij werden nieuw geboren / toen de mens Jezus kwam,	346 : 4
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven,	348 : 4
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven,	353 : 3
Gij spreekt ons aan,/Ge hebt de mens verkoren:	364 : 5
Leven schenkt Ge ons mensen, Heiland, levend brood.	374 : 5
Ach, ik honger naar uw goedheid,/Zoon des mensen, naar uw zoetheid.	376 : 2
Wordt er ooit een mens gevonden / die uw almacht kan doorgronden?	376 : 3
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf,	379 : 3
De vallende mensen die nu zich bekeren	382 : 3
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk!	388 : refr.
het brood van tranen en zorgen,/dat brood dat naar mensen smaakt.	390 : 1
een mens om nooit te vergeten,/een God van vlees en bloed.	390 : 5
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem,	391 : 4
toen heeft Jezus aan zijn mensen / een geheim geleerd:	395 : 1
dat Hij uitdeelt aan zijn mensen, / dat heeft Hij gezegd.	395 : 2
vrede van mens tot mens,/Gods hartenwens.	397
Gij hebt, de mens tot heil, de schoot der maagd verkoren.	412 : 4
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan	419 : 1
mensen veel geluk.	419 : 1, 2, 3
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan -	419 : 3
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis!	423 : 3
Verwacht de komst des Heren,/o mens, bereid u voor:	439 : 1
Niets dreef U uit den hoge/ naar wat wij mensen zijn,	441 : 5
Schrijf, mensen in uw harten / dit, als verdriet u kwelt,	441 : 6
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt,	441 : 8
en alle mensen danken jou de eeuwen door;/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 2
van God en mens verlaten - / begroeten ’t morgenrood.	444 : 3
van de waarheid die eindelijk zal dagen / over mensen van zijn welbehagen.	447 : 3
En alle, alle mensen samen,/die zullen voor zijn aangezicht	448 : 9
O hemellichaam, Jezus,/dat ieder mens verlicht,	452 : 3
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in ’t land van de dood,	454 : 1
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt.	454 : 3
En hij is de vorst van de vrede,/de God die bij mensen woont.	454 : 4
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk.	454 : 5
en mensen zicht geeft op het grote koninkrijk	455 : 6
Zoals bomen mensen tonen / dat er kracht tot groeien is	462 : 5
zal de zoon des mensen komen / die de boom des levens is.	462 : 5
Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is	462 : 6

Als der mensen trooster / roepen wij U aan:	463 : 2
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan.	464 : 7
Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog.	469 : 7
U Jezus Christus loven wij,/die een mens zijt, ons nabij,	470 : 1
Hij, God uit God van eeuwigheid,/die een mens wordt in de tijd,	470 : 5
die de mens van nood en dood genezen doet.	471 : 1,2,3
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen,	472 : 3
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen,	472 : 4
die de mens in nood en dood herleven doet.	472 : 4
Glorie aan God en vrede voor de mensen!	477 : 5
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint,	478 : 1
O Heer Jesu, God en mense,/die aanvaard hebt deze staat,	478 : 4
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin!	479 : 3
Vrede op aarde, 't is vervuld: God verzoent der mensen schuld.	481 : 1
tussen alle mensen in / in het menselijk gezin.	481 : 2
Mensen van het welbehagen,/roep op aarde vrede uit.	487 : 1
dan deze mens om mee te leven / een God die onze broeder is.	489 : 2
Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond.	489 : 3
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz.
Vrede op aarde voor alle mensen,/ere zij God.	490 : 2 all
en dat leven was het licht der mensen.	492 : 1
een mens in de handen van mensen.	492 : 2
Soms breekt uw licht / in mensen door onstuitbaar	493 : vz.
Gedenk de mens / die wordt genoemd uw kind / uw koninkrijk / uw licht.	493 : vz.
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
dat Hij mensen bemint, mensen bemint / in excelsis gloria.	495 : 1
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt.	498 : 3
de vrede daalt van boven, / God lacht de mensen toe.	499 : 1
straalt lichte eeuwigheid / als daglicht voor de mensen.	500 : 1
hebt Gij uw heil gezocht / bij mensen, hier en heden.	500 : 3
Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, -	502 : 2
God heeft naar mensen omgezien!/Dit kind, hier aan het licht gebracht:	502 : 3
verwonderd omdat in een kind / God zijn gezicht aan mensen toont,	502 : 4
Gij, als een mens geboren, / vervult voor ons de tijd.	517 : 2
De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft.	517 : 5
Zo teder als een mens kan zijn, / zo staat de Zoon des mensen,	522 : 3
een naam en een gezicht / even weerloos als wij mensen.	527 : 1
Als een bron zijt Gij begraven,/ als een mens in de woestijn.	527 : 4
Midden in wat mensen zijn / heeft Hij willen wonen.	528 : 1
Maar geen mens herkent Hem, Hij / wordt gewoon verzwegen.	528 : 2
heeft een menselijk gezicht,/ aller mensen broeder.	528 : 3
Ik zag een mens, geslagen,/met onverwoest gezicht	529 : 5
Daar is een zee van mensen,/ ze snakken naar het woord,	532 : 5
Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort?	532 : 5
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 1
en Hij wil mensen van hun angst genezen,	533 : 2
Er komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 6
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Een mens te zijn op aarde / in deze wereldtijd,	538 : 1, 2, 3, 4
een levende, een dode,/ een mens in wind en vuur.	538 : 2

de mensen niet verlaten,/ Gods woord zijn toegedaan,	538 : 4
God roept de mens op weg te gaan,/ zijn leven is een reis:	542 : 1
God, die al voor de eerste mens / belofte zijt geweest.	542 : 4
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden.	548 : 4
Massa's mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard,	553 : 2
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen.	554 : 2
Ongewenst is koning Jezus,/ door de mensen afgewezen.	554 : 3
aan de mens gelijk geworden,/ ja gestorven / voor ons aller zaligheid.	557 : 2
zend ons met vrede en brood,/ Heer tot de mensen.	559 : 4
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem.	560 : 1
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn.	561 : 3
O liefde uit de eeuwigheid / die met ons mens geworden zijt,	561 : 4
maar bij U zijn in al de pijn / waarmee de mensen mensen zijn.	561 : 5
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf.	563 : 1
God, die ons schept en ons behoudt / is mens, gehangen aan het hout.	572 : 1
Zij zag wat Hij heeft geleden / van het kwaad dat mensen deden,	573 : 7
als de minste mens gebonden,/ aangeklaagd om onze zonde.	575 : 2
de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer.	579 : 1
de mens vloeit leeg in leegte,/ in 't blinde niemandsland.	579 : 2
Maar de verlossing van de mensen / die lijdt Hij heel alleen.	582 : 5
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
Een mens moet sterven om een volk te redden.	587 : 2
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren.	587 : 4
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed	591 : 4
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,	595 : cantor
Als blinden tasten wij langs de muur,/ tastend als mensen zonder ogen.	596 : 1
Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft.	601 : 3
Gij zijt te ver gegaan,/ gij zijt een mens te veel.	607 : 2
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren.	609 : 5
In zijn geliefde Zoon is God / als mens tot ons gekomen,	618 : 3
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren;	630 : 2
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland:	642 : 3
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan,	647 : 1
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan,	647 : 2
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan,	647 : 3
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan,	647 : 4
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate!	652 : 1
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen,	662 : 1
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed.	665 : 2
waarmee Hij de mensen diende / en al onze liefde begint.	667 : 2
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin.	669 : 6
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered,	723 : 1
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij	673 : 4
breek niet de mens die ademhaalt,/ Gij die ook stilte zijt.	677 : 1
Hij is nog niet verstomd,/ Hij zoekt naar ons, Hij komt / in mens na mens ons tegen.	689 : 1
De stok die ons regeert,/ de dood zal zijn gekeerd,/ wij zullen mensen zijn.	689 : 3
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan,	691 : 3
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad.	692 : 4
Kom Schepper, Geest Jij,/die mensen aanraakt	697 : 3
Geschenk uit de hemel, mensen van vuur,/ door de Geest bewogen	702 : 3
een mens tot bloedens toe gekroond / buiten Jeruzalem.	706 : 2
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij,	709 : 2

naar mens en dier en plant. 709 : 3
Maar wij, de mensen zijn te klein./ Wij doen of het het onze is 712 : 2
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
al is de hemel boven / voor mensen doof en stom, 713 : 3
dat de mensen zijn / als bokalen wijn,/ God zij dank, 714 : 6
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens. 715 : 2
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
God van het graan, van mensen en de wind,/ blaas uit uw hemel over ons, 715 : 4
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven? 717 : 2
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt, 720 : 5
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen 723 : 2
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen 732 : 4
Gij die de mens geschapen hebt / en iedereen kent bij naam, 735 : 1
Gij die als mens verschenen zijt / en ons bent voorgegaan, 735 : 1
de eerste mens die Gij U schiep,/ het volk van Abraham, 735 : 2
Die boodschap van nieuw leven,/ de redding van de mens, 740 : 3
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet. 742 : 6
tot nieuwe mensen maken. 748 : 2
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven, 748 : 3
hoort ieder mens Hem bevend aan,/ hoort ieder wat hij heeft gedaan 748 : 3
één koor van mens' en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen, 749 : 3
voor engelen donker, voor mensen een spot. 752 : 2
zo zal de komst zijn van Gods Zoon,/ Hem die de zoon des mensen is, 761 : 2
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen; 762 : 4
de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land. 763 : 1
Gij hebt met uw brede gebaren / de mensen gestrooid uit uw hand 765 : 1
totdat Gij in garven en schoven / de mensen tezamen bindt. 765 : 5
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof 766 : 3
Mensen, kom uw lot te boven,/ wacht na dit een ander uur, 769 : 5
Eens zullen de mensen het weten / en roepen van stad tot stad: 770 : 2
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten. 771 : 1
Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen, 773 voorz.
één en gekend en bevrijd / eindelijk mens zal ik zijn. 773 : voor.
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Als het dan begint te dagen / en ik mens word, levenslang, 779 : 4
kom dan, levenslicht der mensen,/ in mijn kwetsbare bestaan, 779 : 5
De mensen willen macht en eer en voeren strijd 782 : 2
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x) 784
de mensen voor elkaars / geluk geschapen heeft, 788 : 1
Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt, 788 : 2
als hij niet door een mens / ten diepste wordt bemind, 788 : 2
Zoals ten einde toe / de mensen twee aan twee 788 : 3
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt. 790 : 2
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe, 794 : 1
met mensen mens te zijn,/ uw woord in 't hart geschreven 796 : 1
zoals nevelen verdwijnen,/ zo zal ook de mens verkwijnen. 797 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden. 797 : 3
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5

Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
die mensen met verdriet en strijd,/ als wij zijn, zijn geweest. 798 : 2
Hoe zou gij zonder pijn / uw oude mens verlaten? 799 : 3
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
in elk ander mens aanschouwen / 't lichten van Gods aangezicht. 801 : 2
Door de wereld gaat een woord / en het drijft de mensen voort: 802 : 1, 6
Een mens te zijn op aarde,/ is eens voorgoed geboren zijn, 807 : 1
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind. 807 : 1
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan 807 : 2
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2
De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg 807 : 3
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4
Een mens te zijn op aarde / is pijnlijk begenadigd zijn 807 : 5
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6
zo overkomt Gij mensen, ik besta / uw woord en ga. 811 : 3
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is. 813 : 3
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is. 813 : 5
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
Gij hebt, o vader van het leven,/ de aarde aan de mens gegeven, 823 : 1
Uw wijsheid en uw welbehagen / bepalen 's mensen levensdagen 823 : 2
Dat heeft Hij aan het licht gebracht:/ de mensen zijn van zijn geslacht, 825 : 5
Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer, 826 : 3
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand 827 : 1
Stem als een zee van mensen / om mij door mij heen. 828 : 1
dat een mens blijkt / als hij mij aankijkt. 828 : 1
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem. 828 : 3
een hamer die de rotsen splijt,/ een God die aan ons mensen lijdt. 831 : 5
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
Twijfel of hoogmoed, onverstand -/ neem ons, uw mensen, bij de hand 837 : 3
'Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed. 846 : 2
Ik daal tot de mens uit den hoge,/ opdat ik zijn hart en zijn ogen 846 : 4
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin: 848 : 1
De mens die naar uw wijsheid zoekt,/ van harte, met verstand - 848 : 3
zo dodelijk bedroefd / als maar een mens kan zijn. 852 : 2
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2
met alle mensen samen / uw rijk, Heer, te beamen. 863 : 6
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet. 869 : 3
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
Een ander trad in onze plaats,/ een mens tot ons behoud, 870 : 3
als God en mens geleden heeft,/ wat niemand lijden kan, 870 : 6
mens in mensentijd / en wij aanschouwen uw glorie. 882 : 1
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht. 882 : 2
mensen bestaan U, zien en beleven U. 893 : 1
Mensen van vlees, van licht en gesteente, 893 : 2
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Als zo de mensen leven / en zoeken is hun lot 896 : 4
in woorden allerwegen,/ in mensen zonder tal. 896 : 7
en die 't weleer al stichtte / dat 's mensen oge ziet. 901 : 2

Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd. 939 : 2
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
Maar dan klinkt: 'Zie de mens'/ en ik kijk in en spiegel, 945 : 3
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren / de mensen niet die wij nu angstig zijn 946 : 1, 5
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
en kwam tot ons, een mens als wij,/ maar zonder zonde, waarlijk vrij,- 966 : 2
de mens van den beginne. 966 : 2
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt: 972 : 6
De zon gaat op in uw / nabijheid bij de mensen. 974 : 4
Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied 975 : 1
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent, 975 : 1
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein, 975 : 3
Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,/ leesbaar voor mensen als zijn erfenis. 976 : 1
Om mensen zijn ontferming te herhalen / zijn wij gezonden, deze wereld in. 976 : 3
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt 977 : 1
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
Zolang er mensen zijn op aarde,/ zolang de aarde vruchten geeft, 981 : 1
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan, 981 : 2
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed, 984 : 4
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6
als mensen naar Gods beeld? 992 : 2
Wat vragen mensen meer van ons / dan dat wij breken en delen 992 : 3
Mensen van barmhartigheid,/die uw barmhartigheid zal sparen, 996 : 3
mensen om uw naam vertrapt,/ die zich in U geborgen weten, 996 : 4
Wij zagen hoe het spoor van God sporen van mensen kruiste 1000 : 1
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen. 1000 : 2
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede. 1001 : 2
'Hij heeft de groten neergehaald / en kleine mensen maakt Hij groot'. 1002 : 4
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 1
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen 1003 : 3
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4
Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 5
dat wij geen mensen knechten voor aanzien, geld of goed. (2 x) 1004 : 4
Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één. 1006
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1
die uitzien naar uw feest,/ opdat de mensen weten: 1009 : 1
er wordt zo veel geleden,/ de mensen zijn zo bang, 1010 : 2
de mensen blijdschap geven / en vredestichters zijn. 1010 : 3
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2
Als alle mensen huizen bouwen / met bloementuinen en jasmijn 1013 : 3
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4

als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen. 1014 : 3
vrede op aarde voor alle mensen. 1015

Mens(e)lijk
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen. 130a : 1

Gij zijt zo menselijk in ons midden 275 : 2
tussen alle mensen in / in het menselijk gezin. 481 : 2
hoe 't woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt. 489 : 1
Overal nabij is Hij / menselijk allerwegen. 528 : 2
heeft een menselijk gezicht,/ aller mensen broeder. 528 : 3
voor het menselijk geslacht / in Gods hand gegeven. 590 : 1
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
Hij heeft het menselijk geslacht / in 't licht geroepen en bedacht 654 : 1
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed. 665 : 2
een mens, in wie Hij onherkend / zich aan ons openbaarde. 825 : 8
en daad werd, mens van hoofd tot voeten, 826 : 1
wij danken U, God die Gij zijt,/ dat Gij ons menslijk wilt ontmoeten. 826 : 1
Dit menselijke leven,/ wie heeft erom gevraagd? 851 : 4
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel. 870 : 4
Hoe blind vanuit zichzelve is / het menselijk gezicht. 943 : 6
Hem, die het menselijk gemoed / verzadigt met zijn zoetheid. 977 : 4
Kroon de menselijke dromen / met uw koninkrijk op aard. 1008 : 3

Menselijkheid
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13

hier verbergt zich tevens uwe menselijkheid. 374 : 3
Om Christus' wil zijn wij verblijd./ Hij heeft in alle menselijkheid 665 : 1
tot een wereld van hoop en van menselijkheid. 719 : 4
Ja, ons verlangen wordt vervuld / en onze menselijkheid onthuld, 966 : 5

Mensenbeschermer
Licht van de harten,/ mensenbeschermer./ Vuur ons aan en waai. 696 : 3

Mensenbestaan
Wij delen het met elkander / ons hele mensenbestaan. 390 : 4

Mensenbloed
Hoe achtloos in ons midden wordt / het kostbaar mensenbloed gestort 561 : 2

Mensendag
Schrift die mensendagen schrijft./Licht dat aanblijft. 322 : 2

Mensengestalte
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde 609 : 2

Mensengezicht
ik ben blind voor het teken / in een mensengezicht. 945 : 6

Mensengunst

Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roemen / op mensengunst of –heerlijkheid? 315 : 3

Mensenhand
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets / uit mensenhand aanvaarden? 825 : 2
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6

Mensenhart
Kom Schepper God, o heilige Geest,/ daal in de mensenharten neer, 670 : 1
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2

Mensenheugenis
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen 942 : 1

Mensenhulp
want mensenhulp is ijdelheid./ Nu God ons bijstaat in de strijd 060, 108 : 4

Mensenkind
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,/het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt? 008 : 3
wat is dan niet het mensenkind / dat Gij het kent en zo bemint. 008a : 3
want op de aarde is wijd en zijd / het mensenkind uw majesteit. 008a : 6
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind. 045 : 1
dat Gij het mensenkind, uw schepsel, hebt gegeven. 089 : 16
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
Snel vergaan de mensenkinderen / als de bloemen op het veld. 103c : 4
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2

mij, mensenkind, mij vogel van de morgen 155 : 4
Die ons gedenkt en van geen / mensenkind de naam vergeet 201 : 1
met ieder eenzaam mensenkind 246b : 7
Gij hoort het mensenkind dat schreit 267 : 3
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind, 459 : 4
een mensenkind van vlees en bloed,/die eeuwig God is, eeuwig goed. Kyrieleis. 470 : 2
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen. 472 : 4
een mensenkind voor ons geboren, / ‘God zal ons redden’ is zijn naam. 489 : 1
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde 609 : 2
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt. 623 : 1
Gevende, moederlijke zoon,/ U werd een mensenkind als wij, 707 : 2
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind 837 : 4
en liever dan de sterren / is Hem een mensenkind. 896 : 5
Rust en vrede, rust en vrede,/mensenkind, Gods licht voor jou! 954
God, laat geen mensenkind / uit uw ontferming vallen. 974 : 5

Mensenland
Die chaos schiep tot mensenland,/die mensen riep tot zinsverband 322 : 1

Mensenleven
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
O Here God, Gij wendt het mensenleven / om het weer aan het stof terug te geven. 090 : 3
Zeventig, tachtig jaren mensenleven,/ is dat, o Heer, om hoog van op te geven? 090 : 6

Het volk van God was veertig jaar / -een mensenleven lang- 542 : 2
Dit broze mensenleven,/ verloren in de tijd, 758 : 3

Mensenlied
op vleugels van het licht,/draagt met uw stem / ons mensenlied 725 : 1

Mensenloon
een mensenwoord, een mensenloon,/ de waarheid voor ons allen, 522 : 2

Mensenlot
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard. 1004 : voorz.

Mensenmond
maar steeds opnieuw door mensenmonden 248 : 3

Mensenoog
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
Geen mensenoog heeft dat gezien,/ geen oor heeft het gehoord; 848 : 2

Mensenoorsprong
Schrift die mensen oorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft. 322 : 1

Mensenstroom
Als de graven openbreken / en de mensenstroom vangt aan 769 : 4

Mensentaal
verteld in mensentaal 288
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal 469 : 1
uw woorden uitgeschreven /in iedere mensentaal. 494 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als taal die mensentalen bindt 692 : 6

Mensentoekomst
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft. 322 : 3

Mensentijd
mens in mensentijd / en wij aanschouwen uw glorie. 882 : 1

Mensenvangen
is het mensenvangen zat 189 : 2

Mensenwaarde
Reken niet op mensenwaarde / want bij mensen is geen baat. 146 : 2

Mensenwoord
het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord. 364 : 3
een mensenwoord, een mensenloon,/ de waarheid voor ons allen, 522 : 2

Mensenzoon
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster. 460 : 1
Dit was het uur van onze God, / een mensenzoon gelijk, 496 : 1
Gij morgenster en mensenzoon,/breng ons de nieuwe tijd, 496 : 3
roepen wij, o Mensenzoon,/ Kyrie eleison. 558 : 8

Mensheid

Dan zal de aarde rein,/ bevrijd de mensheid zijn.	021 : 5
De mensheid zonder God, de mensheid zonder brood	272 : 3
De mensheid lag in schuld en vloek voor God verloren:	412 : 4
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag.	602 : 2
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer.	967 : 7
één wordt de mensheid door zijn troost,/ de wereld door zijn woord.	969 : 1
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt.	1008 : 2

Mensje

En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje,	945 : 4

Menslievendheid

Zing voor uw God, Hij openbaarde / in Jezus zijn menslievendheid.	489 : 2

Menswaardig

Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten.	012a : 3

Menszijn

werd vernietigd, ons geschonden / menszijn werd geboet.	580 : 1

Merel

De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit,	057a : 1
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag.	057a : 3
De merel in de lijsterbes haalt uit:/ wees mij nabij, U bent nabij	057a : 4
de merel en de meeuw	163a : 1
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x)	635 : 4

Merg

God, dit zal mijn hart doorboren,/ dit gaat mij door merg en been -	042 : 6
O stem door merg en been / verwek mij uit het graf	323 : 3
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen,	762 : 1

Merk

Die ’t merk draagt van zijn majesteit,/ geef onze God de ere!	869 : 7
Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid;	903 : 4

Merken

‘God ziet het niet’, zo klinkt hun spot,/’Hij merkt het toch niet, Jakobs God.’	094 : 3
Het hart van hun werken,/ dat niemand kan merken,	752 : 1
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet?	809
Wie lijdt,- God zal het merken,/ ’t is alles Hem bekend;	864 : 4
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen.	1007 : 5

Messiaans

die vindt de boom des levens,/ de messiaanse boom	841 : 4

Metalen

Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2

Meteen
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1

Meten, zich Meten
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob 't land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3
hoe bovenaards in glans, kan met uw macht zich meten 089 : 3

Een ruimte die niemand mat 175 : 4
en met God zich durven meten,/ in de dood zijn zij vergeten. 797 : 7
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht 850 : 1

Meteoor
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5

Metgezel
een metgezel in alle nood 255 : 4
in onze slaap, de metgezel 259 : 3
Rechtvaardigheid is zijn bestel,/zachtmoedigheid zijn metgezel. 435 : 2
tot in de zwartste hel / blijft Hij mijn metgezel. 623 : 7
Hij is hun metgezel,/ herder van Israël,/ troost om hen henen. 746 : 7

Metselwerk
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt, 127 : 1

Metterdaad
O reinig metterdaad / mij van 't verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen! 019 : 4
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad. 034 : 5
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6

Open uw poorten metterdaad / dat uw verlosser binnengaat. 460 : 6
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad. 791 : 3

Metterdood
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7

Mettertijd
Alle leven moet zich buigen,/ voor U buigen mettertijd, 557 : 3

Meute
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./De meute aan zijn voeten lacht, 549 : 4

Middag

de vloek die van de middag is,-/ God bant ze van uw leden.	091 : 3

Middaglicht

Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt.	037 : 2

Middagmaal

en met dat rijke middagmaal	165 : 1

Middaguur

op het middaguur der schaamte	188 : 1
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water-/dan valt de nacht over het middaguur.	946 : 3

Middelpunt

zal uit de bron ontspringen / van God ons middelpunt.	747 : 5
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest,	766 : 1

Midden

die zullen in hun overmoed / in ’t midden van hun dagen sterven.	055 : 7
Jeruzalem het midden;/ koningen overal vandaan	068 : 11
Leve de koning in ons midden,/ geef hem Arabisch goud.	072 : 5
God staat in ’t midden van de goden,/ Hij heeft hen tot gericht ontboden:	082 : 1
Laat niet midden in het leven / mij de duisternis omgeven,	102 : 11
omdat Hij in hun midden / zijn wonder heeft gedaan:	107 : 3
Ik zal met luider stem de Here / in ’t midden der gemeente eren,	109 : 14
Van ganser harte loof ik Hem,/ in ’t midden van Jeruzalem,	111 : 1
de Heer in ’t midden der getrouwen./ Groot zijn de daden van de Heer,	111 : 1
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,/ Gij onze vrede.	126a : 1
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden.	141 : 6
dat die boom in ’t midden staat	178 : 11
verdwijnt maar uit ons midden want	185 : 3
Gezegend ben jij, God in ons midden	228
blijf in ons midden, wees nabij	255 : 3
de Heer is in ons midden!	258 : 2
Gij zijt zo menselijk in ons midden	275 : 2
onthult hoe Gij, o zon,/al in ons midden woont.	282 : 3
Wees hier aanwezig,/God van de machten, licht in ons midden,	294
Woord ons gegeven, God in ons midden,	295 : 1
hier in ons midden is Hij,/hier in de schaduw der hoop	321 : 6
dragen ook de kleinste in ons midden.	355 : 3
daal neder uit uw hoogte in ons midden! / In uw vergeving wonen wij.	364 : 6
op zijn lieflijke verschijnen / in het midden van de tijd,	449 : 3
Midden onder u / heeft Hij zijn verblijf geslagen	453 : 4
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf,	467b
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht.	473 : 1
Maria was bereid,/toen Gabriël haar groette/in ’t midden van de tijd.	473 : 2
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in ’t midden van de dood.	473 : 3
Midden in de winternacht / ging de hemel open;	486 : 1
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat.	488 : 3
Het woord is vlees geworden,/het heeft in ons midden gewoond,	492 : 2
Toen midden in de wintertijd / geen vogel werd gehoord	495 : 1

O broeder in ons midden, / Gods strijd om ons bestaan, 499 : 5
Midden in wat mensen zijn / heeft Hij willen wonen. 528 : 1
Midden onder u staat Hij die gij niet kent. 528 : refr.
is ons rakelings nabij,/ wonend in ons midden. 528 : 5
Wij danken God voor deze stem / die heeft geklonken in ons midden, 530 : 4
Het zal niet meer verdwijnen,/ en midden onder ons zal Hij verschijnen. 533 : slotrefr.
Wees blijde nu, in ’t midden van het lijden,/verheug u, want gij zijt niet vruchteloos, 546 : 1
Hoe achtloos in ons midden wordt / het kostbaar mensenbloed gestort 561 : 2
Midden in de dood / zijn wij in het leven, 566 : 1
etend van het brood / dat Hij heeft gegeven / midden in de dood. 566 : 3
wees voor ons het brood,/ dat wij in U leven / midden in de dood. 566 : 5
Wees hier aanwezig,/ licht in ons midden,/ kom ons bevrijden,/ dat wij herleven. 596 : 3
God in ons midden,/ Jezus Messias. 596 : 3
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte 632 : 3
Het licht schijnt in ons midden!/ Halleluja… 638
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood. 653 : 2
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd. 664 : 1
Maar winters werd het in dit land; ’t is kil rondom en in ons midden, 709 : 3
Hun zon is God, de Here / die in hun midden woont. 750 : 6
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden. 879 : 1
God de koning is in je midden./ Hij bevrijdt zijn volk. 879 : 3
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden, 882 : 1
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in ’t stof aanbidden. 906 : 1
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen / alles in ons voor Hem neigen. 906 : 1
Vader, Gijzelf zijt in ons midden,/ o Heer, wij zijn van uw geslacht. 981 : 5

Middernacht

Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen, 119 : 23
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken. 130a : 2
En als wij zijn gevangen,/ te middernacht zendt Hij 146a : 5

Een engel –is het Gabriël?-/ verschijnt te middernacht: 507 : 2
gij torenwachters van de tijd?/ ‘Middernacht is aangebroken, 749 : 1
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil, 751 : 1, 5
Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt 929 : koor 2

Mier

de krekel en de mier 163a : 2

Mikpunt

het mikpunt van hun spot./ Ik werd een schrik voor mijn bekenden: 031 : 9
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7

Mild

Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
Gij hebt U mild betoond:/ Gij hebt uw knecht gekroond. 021 : 2
milde handen, vriendelijke ogen / zijn bij U van eeuwigheid. 025 : 3
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8
Hij moge mild zijn als de regen,/ het land tot lafenis. 072 : 2
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3

Want God onze Heer die ons mild / bestraalt als zon, beschermt als schild, 084 : 6
Ja, tot U hef ik mijn leven./ Gij zijt mild om te vergeven, 086 : 2
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil, 131 : 2
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3

Aan Christus, die ons mild regeert 205 : 6
Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen 213 : 2
Gij, milde bron van zegeningen 245 : 1
Uw mild gelaat / blijft over 't kind gebogen; 348 : 7
wees niet bezorgd,maar mild en toegenegen, 450 : 2
O zonlicht, mild en mateloos,/uw gloed heeft mij genezen. 475 : 3
kom met uw gestage, / milde overmacht. 505 : 2
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in 't geven, 518 : 1
en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden. 547 : 1
De geur van mirre hangt / in milde overdaad 563 : 1
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild. 669 : 3
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven. 704 : 2
kom in onze harten binnen / met uw milde overdaad 754 : 1
Hij leidt ons en met milde hand / schenkt Hij zijn geestesgaven. 898 : 4
Hij geeft na donk're dagen / een mild en klaar seizoen. 910 : 1
Zijn duistere voorzienigheid / verhult zijn mild gelaat. 943 : 4

Mildheid
Verschenen is de mildheid / en de trouw van onze God. 492 : refr.
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren. 673 : 3

Miljoen
die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal, 483 : 1

Min, Minne
zo blakende van minne / in alle waardigheid: 384 : 3
de dienst van de hemelse minne / die God van oudsher gebood, 846 : 6

Minachting
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot. 480 : 2

Minder
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan. 388 : 2
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind. 525 : 4

Minderen
'Ik doop met water, Hij met vuur;/ ik minder, Hij gaat verder'. 741 : 2

Minnaar
en als een minnaar liefgehad / Jeruzalem uw moederstad. 519 : 4

Minnen

God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
Bid heil toe aan dit Vredesoord:/ dat die u mint bevredigd zij, 122 : 3
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2

is Hem te minnen met harten en zinnen 211 : 2
immer op U hopen en U minnen mag. 374 : 4
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint, 483 : 2
te bloeien en te minnen. 630 : 3
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt. 908 : 4

Minnenswaard
Wat Hij mij heeft gegeven / alleen is minnenswaard. 902 : 2

Minst, Minste
Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienares 157e
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden. 533 : 1
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn. 561 : 3
als de minste mens gebonden,/ aangeklaagd om onze zonde. 575 : 2
Alles wat je niet voor een der minsten gedaan hebt, heb je ook Mij niet gedaan! 585
komt Hij, de Heer, te stade,/ de minsten allermeest. 713 : 2
en laat ons zonder vrezen / de minste willen wezen. 838 : 2
dan doet Hij u aanschouwen / wat gij het minst verwacht. 904 : 5
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2

Mirre
onze Heer eer te bewijzen,/mirre en wierook uit hun paleis. 472 : 2
Z'offerden ootmoediglijk mirr', wierook ende goud 476 : 4
met goud, met wierook en met mirre / aanbaden zij de Zoon van God. 526 : 1
De geur van mirre hangt / in milde overdaad 563 : 1
Een wolk van mirre heeft / zijn kribbe rijk gevuld. 563 : 2
de koninklijke geur / van pure mirre kent. 563 : 4
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven. 587 : 7
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre, 629 : 2

Misbruiken
veracht, misbruik de hemel niet 310 : 2

Misdeeld
Hij zal opkomen voor de misdeelden,/ hij zal de machten die ons dwingen 072a : 1

Misdoen, Misdaan
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven. 025 : 5
Zuiver mij geheel van mijn zonde,/ reinig mij van wat ik misdeed. 051a : 2
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2

Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed; 381 : 1
zei Hij: wat jullie misdeden / dat is nu voorgoed verleden, 395 : 3
Al wat wij misdeden / is met Hem vergaan, 523 : refr.
Wat ik gewild heb wat ik gedaan heb/ wat mij gedaan werd wat ik misdaan heb 962

Misdragen

Zij hebben zich als kinderen misdragen,/ zij hebben Gods geduld bestormd met vragen, 078 : 7

Misdrijven, Misdreven
Ik heb tegen U, o Heer,/ zwaar en menigmaal misdreven. 025 : 5
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1
Heer mijn God, ik heb misdreven,/ red mijn leven,/ want ik ben ten einde raad. 038 : 10
Wat heb ik tegen hen misdreven,/ dat zij belust zijn op mijn leven? 059 : 2

Hij schiep ons voor een nieuw begin,/ hoeveel wij ook misdreven. 654 : 6

Mishandelen
alles verdroeg U geduldig,/U werd veracht en mishandeld, 409 : 1

Miskennen
dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2

Misleiden
wie buigt voor beelden wordt misleid 310 : 1

Mislukken
mislukt, vergeten, uitgebeend, 579 : 2

Misschien
Zou Hij, die 't oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3

in 't oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?' 520 : 3
Hij komt misschien vandaag voorbij / en roept ook ons, roept jou en mij, 531 : 1
Hij komt misschien vandaag voorbij / en neemt ook jou terzij of mij 531 : 2
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2

Missen, Gemist
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven. 069 : 7
Wat denkt ge toch: zou Hij die 't oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen. 119 : 6
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen. 119 : 55

Jona, wil je alles missen 178 : 9
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist 729 : 3
'Toen wij Hem misten op de tocht,/ vroeg Hij: Wat hebt gij Mij gezocht? 739 : 5
Mist Gij onze wereld niet / bij uw duizendtallen? 919 : 3
ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1
'k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1

Mist
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12

Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis, 737 : 3
De vragen zijn vergeten / en opgelost als mist. 851 : 1

Misvertrouwen

Wanneer ze raast uit misvertrouwen !/Wat luidt zo schendig dat haar rouwt!	510 : 4

Modderbad

zijn ziekte was verdwenen na dat modderbad	174 : 3

Modderpoel

mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht.	040 : 1

Moe, Moede, te Moede

Hoopvol is het mij te moede,/ U verwacht ik te allen tijd.	025 : 10
O Heer, hoelang nog ziet Gij toe?/ Zijt Gij hun brullen nog niet moe?	035 : 5
Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht,	042 : 1
Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden -	044 : 1
nooit moede ons te melden / al wat gij van Hem hoort,-	103a : 4
moe van het werk in het huis van de Heer.	170 : 1
Met moede leden zo lag ik terneder	211 : 1
loopt in het licht en wordt niet moe	215 : 4
breng ik, van zorg en strijden moe	245 : 3
Kom, die van hopen moede zijt,/die arm zijt van verlangen!	446 : 4
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden.	548 : 4
zij wilden zijn waar Jezus was,/ maar waren veel te moe.	570 : 3
O Heer, laat een engel komen,/ opdat van ons moede hart	627 : 4
Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe	717 : 1
God die de moede strijders binnenhaalt./ Halleluja, halleluja!	727 : 7
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht,	837 : 1
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt,	929 : koor 1

Moe worden

God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat.	146a : 2
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe;	080 : 1
want Hij bergt u in zijn vrede,/ zegenend wordt Hij niet moe.	103c : 2
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen.	119 : 63
die moe geworden zijn.	242 : 1
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan	645 : 1
Daarom, zing Hem toe!/ Hij is onze Heiland./ Word zijn lof niet moe!	645 6

Moe raken

raken van het duister moe.	283 : 3

Moed

Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen.	023d : 4
Hoe is mijn moed geslonken,/ het hart is mij ontzonken.	031 : 7
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd.	033 : 8
Mijn ongerechtigheden / laten mij niet met vrede,/ mijn moed wordt mij ontroofd.	040 : 5
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed,/ o Heer, ik wil U dank bewijzen.	063 : 2
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege	069 : 2
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven.	107 : 11
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor.	119a : 4

en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten, 143 : 4
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4

Abigaïl voorkomt met moed 172 : 9
Blinde man, houd moed nu 182 : 2
De zeeman vat weer nieuwe moed 204 : 4
Hij wekt ons op, geeft goede moed 205 : 1
dan gaan wij voort vol goede moed 206 : 6
en versterk in ons de moed 213 : 3
geduld en eenheid, moed en vree 240 : 4
Heb moed, gij die op reis zijt,/want daarmee kunt gij voort 313 : 1
het spreekt Hem moed en liefde in, 325 : 3
houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen, 438 : 4
Hem ons hosanna zingen./Hij komt, Hij komt met macht. 440 : 1
Vat moed,bedroefde harten,/de koning nadert al. 440 : 2
Houd moed, want Hij zal komen,/Hij is met u begaan. 441 : 6
Zolang het donker duurt, / de moed ons wordt ontnomen, 500 : 4
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn 542 : 3
Geef ons vandaag de moed / het met uw naam te wagen, 552 : 3
maar Hij geeft ons moed,/ dat wij leven mogen / met de dood in ’t bloed. 566 : 2
het wrakhout van de moed / brak krakend op de klippen, 604 : 2
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet: 619 : 3
Niets dat de moed beneemt,/ en mij de schat ontvreemdt 623 : 4
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet. 682 : 1
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan, 691 : 3
Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet 727 : 6
Velen, die de moed begaf,/ blijven staan of dwalen af, 802 : 5
Als wij uw sporen bijster zijn,/ Heer, geef ons denken moed; 848 : 4
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1
geef ons moed; ’t is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4.
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed, 984 : 4

Moed geven
Dat Hij met ons samen wil wonen,/ geeft ons de moed voor dit gebouw. 971 : 2

Moed houden
Wees dapper, hart, houd altijd goede moed!/ Hij is getrouw, de bron van alle goed! 027 : 7
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19

houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen, 438 : 4
Houd moed, want Hij zal komen,/Hij is met u begaan. 441 : 6
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet: 619 : 3
houd moed,- God zal met overvloed / van heil u overstelpen. 869 : 5

Moed scheppen
Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest, 943 : 3

Moed vatten
Kom, vatten wij dan moed / naar de eeuwigheid te streven, 799 : 1

te Moede

Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
Hul u niet in duisternis / nu ’t mij bang te moede is. 102 : 1

Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen, 472 : 4

Moedeloos
Maar waarom zo moedeloos, waarom opstandig? 042a : 3

Moeder
mij aan mijn moeders borst een rustplaats bood,/ voor kwaad beveiligd. 022 : 4
Gij zijt de helper die mij niet verlaat,/ als vader en als moeder van mij gaat. 027 : 5
Ontvangen heeft mijn moeder mij in zonde,/ zie op mij neer in uw barmhartigheid. 051 : 3
Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4
uw dienstknecht ben ik, dienstmaagd was mijn moeder./ Uw eigen ben ik, Gij hebt mij bevrijd! 116 :7
Zie, kinderen zijn een gave Gods,/ waarmee de moeder wordt beloond, 127 : 3
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder. 131a : 2

daar men haar moeder noemt 152 : 6
een Trooster is, zacht als de wind,/een sterke moeder bij haar kind. 342 : 2
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis 419 : 1
Daarom zal zij de moeder zijn / van Gods geheim, een kindje klein! 464 : 4
’t Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht. 469 : 2
staat als de zon te gloren / bij moeder ophaar schoot./Cantate domino (2 x) 471 : 1
Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3
Wij heffen ’t hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is. 546 : 2
Moeder stond door smart bevangen / en met tranen langs haar wangen 573 : 1
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem ‘t leven gaf 573 : 3
waar hij Christus’ moeder vindt? 573 : 5
van de moeder bij haar kind? 573 : 6
Moeder, wil mijn hart bezeren,/ met de wonden die Hem deren, 573 : 11
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling, 587 : 5
als zonlicht om de bloemen / een moeder om haar kind. 663 : 1
Als een moeder mij omhelzend,/ een omarming dag en nacht, 685 : 2
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten. 691 : 3
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag. 701 : 1
In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken. 710a
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind, 726 : 2
Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger 732 : 2
en zing het lied van Sara / die moeder wordt en lacht 738 : 1
uw vrucht! O waaraan dank ik het,/ dat komt mijns Heren moeder!’ 739 : 2
Maria, moeder van het woord,/ spreekt ook in onze oren door 739 : 6
van dwaze, sterke moeders,/ zo kwetsbaar in hun kind, 740 : 2
De moeder draagt het lichaam / van haar verloren kind, 740 : 4
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft 742 : 5
In de schoot van mijn moeder geweven,/ als een wonder bereid, 780 : 1
Ik bracht hem in mijn moeders huis / en waar ik ben geboren. 808 : 3
Al zou u ook begeven / uw moeder vroeg of laat, 864 : 3
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot? 927 : 2

Moedergrond
zo wijd als de winden waaien / en maak ons tot moedergrond! 764 : 6

Moederhuis
Jeruzalem, mijn vaderstad,/ mijn moederhuis, wanneer 737 : 1

Moederland
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland. 827 : 1

Moederlijk
Naar mijn vader zijn gezicht,/ naar het moederlijke hart. 088a : 2

Dragende, moederlijke God,/ u baarde mij, ik ben uw kind. 707 : 1
Gevende, moederlijke zoon,/ U werd een mensenkind als wij, 707 : 2
Zonnige, moederlijke Geest,/ kus mij wakker als het graan, 707 : 3

Moedermelk
Halleluja!/Verlang als pasgeboren kinderen/naar de zuivere moedermelk./Halleluja! 640a

Moederschap
Jouw moederschap een zegen, weet dat wel,/jouw zoon, zo langverwacht, Emmanuel 443 : 2

Moederschoot
Gij die mijn ogen ’t levenslicht ontsloot,/ mij hebt geroepen uit de moederschoot, 022 : 4
Zie, uit de moederschoot van ’t morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
mij in de moederschoot geweven,/ mij met uw wonderen omgeven. 139 : 7
Heer, U doorgrondt mij en kent mij,/ want in de moederschoot 139b : 2

dat is de aardse moederschoot, dat is de diepte van de dood. 350 : 1
Het graf, de moederschoot / zal niet het einde wezen. 604 : 3
die ons van kindsbeen aan, ja, van de moederschoot, 704 : 1
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood? 831 : 8
Ja, ik ben het beeld van onze maker,/moederschoot van al wat leeft. 877 : 1
O Heer, wij leven totterdood -/ Gij roept ons uit de moederschoot 972 : 4

Moederstad
en ieder land erkent Hem als de Heer./ O moederstad, uit u is elk geboren! 087 : 2

en als een minnaar liefgehad / Jeruzalem uw moederstad. 519 : 4
Jeruzalem,mijn vaderhuis,/ mijn moederstad, wanneer 737 : 21

Moedig
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan! 864 : 4
houd moedig bij het strijden / aan zijn beloften vast. 904 : 5
moedig sla ik dus de ogen / naar het onbekende land. 913 : 1

Moeilijkheid
Dank U voor steun in moeilijkheden 218 : 4
Nabij in elke moeilijkheid 245 : 2

Moeite
Gij zijt de Heer, o God, die alles ziet / en alle moeiten opneemt in uw hand! 010 : 5
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet, 025 : 9

’t Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen / dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.090 : 6

in onze moeiten, onze pijn 239 : 6
Waarom toch uw geld en uw moeite te geven 382 : 2
uw tranen u verwarren / om moeiten ongeteld. 441 : 6
In moeiten en verdriet / gaat zo ons leven heen. 717 : 2
in dagen van gemis / en moeite vindt U mij. 852 : 1

Moeiteloos
hoe moeiteloos hun leven is,/ zo zonder kwelling en gemis. 073 : 1
zal uit de hemel moeiteloos / neerdalen in de tijd. 767 : 2

Moeras
uit het slijk van dit zuigend moeras. 040a : 1
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1

Moeten
in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen 006 : 4
God zal der volken rechter wezen./ Zou ik zijn oordeel moeten vrezen? 007 : 4
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?’ 011 : 1
wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven. 012a : 4
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,- 022 : 13
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij. 023c : 3
Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar. 023c : 4
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2
Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me, 023f : 3
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien: 023f : 4
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6
Zijt Gij het, Heer, die komen zal / of moeten wij een ander verwachten 025b : 2
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a : 2
In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
Moet ik onder ’s vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5
van mijn vijand moet ik horen:/ ‘God is ver, gij staat alleen!’ 042 : 6
In verdrukking moet ik leven,/ door mijn vijanden omgeven. 042 : 6
Hij spreekt: ‘Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.’ 046 : 3
Hij moet het al op aarde achterlaten./ Zijn heerlijkheid zal in de dood niet baten. 049 : 5
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uw majesteit. 066 : 1
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet ’t elke morgen dragen. 073 : 5
maar ’t gedenken is mij pijn,/ nu ik zonder God moet zijn. 077 : 1
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17

Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here? 079 : 3
God Israëls, zie aan/ de hoon U aangedaan/ door wat wij lijden moeten. 079 : 4
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht. 082 : 1
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7
Als een vogel, die in steppen / zich wanhopig voort moet reppen, 102 : 3
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
As is 't brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. 'k Ben vergeten 102 : 4
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot tot klein. 104 : 7
die moesten voor hun goden sterven:/ zij deinsden niet terug om snood 106 : 17
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18
Zij moeten God aanbidden,/ rondom zijn altaar staan, 107 : 3
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4
moet 's Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in 't oosten straalt 113 : 1
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6

moet dan de krans, Heer, voor mijn hoofd geschapen 155: 7
Wat moet je met die zilveren schaal, 165 : 1
dan moeten ze weer reizen 166a : 6
moet hij naar Egypte gaan 166b : 2
en de broers ze moeten buigen 166b : 5
Geprezen moet Hij zijn 169 : 6
Het feest, het feest moet verder gaan 173 : 5
o kleinood Gods dat flonkeren moet 176 : 2
wij moeten ons bekeren 177 : 1,2,3,4
de Geest, die ons vertroost, Hij moet 204 : 9
Ik moet in lief en leed naar U verlangen 211 : 2
een achtste dag moet komen. 222 : 3
alles is zo mooi, dat ik zingen moet 224
moet ik mijn hart U geven 241 : 3
Gij zelf moet meegaan, uw lichtend gelaat 263 : 3
dat het ten hemel toe moet gaan 273 : 3
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet 311 : 8
't Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten. 314 : 2
heel de aarde moet U loven / meer en meer 319 : 7
ik moest uw wegen gaan, / U volgen hier en nu. 323 : 2
hij moet zichzelf prijsgeven,/hij leeft ten dode toe. 346 : 1
Hij doet het uitgeleide het moet de zee ingaan. 346 : 2
het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand. 348 : 2
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven, 348 : 4
Wij moeten kiezen voor U, want Gij hebt ons uitverkoren 349 : 1
Water, water van de vloed / die de ark wel dragen moet, 358 : 2
moet werken en geloven – / tot eer van U, o God en Heer,/ Halleluja! 365 : 3
Het is en moet zo blijven / de gave van uw hand, 365 : 6
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
Dat brood dat wij moeten eten/om niet verloren te gaan. 390 : 4

moet vooraf met Hem lijden / zijn kruis, om zijnentwil	434 : 5
waarmee ik U moet eren,/U waardig welkom heet	441 : 1
is goed, is God, Gij moet in Hem geloven.	450 : 3
Zo staat geschreven:/de heuvel moet geslecht,	456a : 2
Doper, wat moeten / wij doen totdat Hij komt?	456a : 5
moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs.	468 : 4
dat Gij in doeken liggen moet / in ’t hooi dat os en ezel voedt.	469 : 9
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant.	478 : 2
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend.	478 : 3
hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal.	480 : 2
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot.	480 : 2
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien	480 : 3
die moeten leven / in de schaduw van de dood	493 : vz.
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
Hulde en eer op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden,	508 : 3
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor.	512 : 6
De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft.	517 : 5
De wijzen, de wijzen,/die moesten verder reizen,	520 : 5
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen-	522 : 4
bespot wordt en geslagen,/ in Galilea moet je naar Hem vragen.	533 : refr.
daar moet de koning wel tevoorschijn treden,	533 : 5
Zij moeten met Hem lijden / en met Hem levend zijn	544 : 4
Alle leven moet zich buigen,/ voor U buigen mettertijd,	557 : 3
Ze moest klagen, ze moest rouwen / en ze beefde bij ’t aanschouwen	573 : 4
tot ik zelf eens doodgaan moet.	573 : 13
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren,	573 : 15
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik ’t helse vuur moet vrezen	573 : 18
en mijn ziel, als ’t lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven	573 : 20
Gij moet sterven aan uw lijden / om ons leven te bevrijden.	575 : 1
U ten offer hebt geboden,/ hoe verlaten moest Gij zijn,	575 : 3
Ik volg U zonder vrezen / wanneer ik sterven moet.	576 : 5
Wanneer ik eens moet heengaan / ga Gij niet van mij heen,	576 : 6
Wie heeft U zo geslagen,/ waarom moet Gij verdragen	577 : 2
Ik ben het, ik moest boeten,/ met handen en met voeten	577 : 3
Een mens moet sterven om een volk te redden.	587 : 2
Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus,/ Kyrieleis.	613 : 1
Halleluja (3 x)/ Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus./ Kyrieleis.	613 : 3
‘Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon;	623 : 9
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin,	628 : 1
Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., -	656 : 2
Hem, Vader, Zoon en Geest / moet heel de schepping loven.	704 : 3
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ om alle goede dingen,/ halleluja,	713 : 1
nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom.	713 : 3
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria,	713 : 5
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja	713 : 5
moeten we U vergelden,-/ dank voor ’t dagelijks brood.	718 : 1
gedreven door een heilig moeten,/ het is als najagen van wind.	720 : 1
Want Ik moest doen, gij wist dat toch,/ de dingen van mijn Vader.’	739 : 5
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken;	741 : 4
nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.’	749 : 1
wij moeten de aarde vergeven / dat zij ons sterven laat.	764 : 5

Jeruzalem, zoals het in Gods dromen / vanouds moet zijn geweest. 766 : 1
gij moet op een wonder hopen / dat gij oplaait als een vuur, 769 : 5
Dat heb je soms./ Je weet niet waar je bent./ Je weet niet wat je moet 785 : 3
Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3
Wij moesten het maar wagen / -'t is wel het wagen waard - 799 : 6
in alle eeuwigheden!/ Het moet toch Jezus zijn! 799 : 6
Abraham, je moet gaan wonen / in het land dat Ik zal tonen. 805 : 1
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2
Hoe zullen wij volbrengen / wat door de eeuwen duren moet; 807 : 6
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6
laat mij niet moeten gaan / als Gij niet zelf nabij zijt. 811 : 2
Maar spreken moest ik, aangeraakt / ben ik nu tot zijn stem gemaakt. 831 : 2
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden, 835 : 3
Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan. 861 : 1
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen. 898 : 3
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3
De Heer moet gij vertrouwen,/ begeert gij de uitkomst goed, 904 : 2
Zo zal Hij alles maken,/ dat ge u verwonderen moet, 904 : 3
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Hoe moet ik, hemelzon, U danken / voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht? 908 : 5
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3
Waarom moest ik uw stem verstaan?/ Waarom, Heer, moet ik tot U gaan 941 : 1
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft, 947 : 2
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1
Daarom ben ik nu aan 't treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1
op deze arme aarde,/ wat heerlijkheid moet dan eenmaal 977 : 6
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht. 981 : 5
zij moeten zich niet haasten,/ die leven van de hoop. 991 : 1
de broeder kent de broeder / als een die voor moet gaan. 991 : 2
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren 994 : 4
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan. 1002 : refr.
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren; 1014 : 1

Mogen

De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken. 003 : 2
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in 't stof vertreden. 007 : 2
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan! 008b : 5
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7
Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open. 009 : 9
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken? 015 : 4
Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden: 016a : 3
Moge de Heer u antwoord geven / als u het kwaad benauwt. 020 : 1
Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord. 020 : 2
dat God de Here goedertieren / ons antwoord geven moge. 020 : 6

Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Moge Gods toorn ontbranden / en ’t boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok. 023a : 3
en wonen zal ik in Gods huis / zo lang ik leven mag. 023c : 5
Verblijven mag ik in het huis van de Heer / tot in lengte van dagen. 023e : 4
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
maar wie uw gebod beaamt,/ mag gelovig U verwachten. 025 : 1
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid. 025 : 10
Ik was mijn handen rein,/dat ik bij hen mag zijn,/ die in een stoet om uw altaar 026 : 3
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht! 027 : 7
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
en iedereen mag het horen:/ Gij hebt mij omhoog getrokken. 030a : 5
dan mocht met lichte schreden / ik in de ruimte treden. 031 : 6
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
O, mocht elk dit verstaan met ontzag,/ op de Heer zich leren verlaten. 040a : 2
Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde, 040a : 4
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan, 042 : 2
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
dat ik mag wandelen en ademhalen / in ’t licht dat leven doet! 056 : 4
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen! 059 : 4, 7
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen. 064 : 6
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof, 065 : 2
Moge God ons blijven zegenen,/ zodat men ontzag voor Hem heeft 067b : 8
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13
Hij moge mild zijn als de regen,/ het land tot lafenis. 072 : 2
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1, refr.
moge ik geslacht op geslacht / uw trouw door mijn mond openbaren: 089a : 1
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
’t Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen / dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.090 : 6
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.092a : refr.
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21
en de landouwen mogen / niet langer vruchtbaar zijn. 107 : 16
dat hij zetelen mag met de machtigen / met de machtigen van zijn volk. 113a : 4
wij mensen mogen op de aarde zijn / en ons in Hem verblijden. 115 : 6
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen! 119 :30
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
O geef mij dat mijn hart dit goed beseft,/ opdat ik voor uw aangezicht mag leven. 119 : 54

Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen.	119 : 55
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren.	119 : 66
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag.	119a : 4
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren.	121 : 4
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!/ Jeruzalem, van ver aanschouwd,	122 : 1
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen.	130b : 1
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden.	131a : 1
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag!	132:4
Moge uit Sion de Heer u zegenen,/ die hemel en aarde gemaakt heeft.	134a : 3
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide.	144 : 6
mag ik, o Heer, u geven / de weerglans van het licht.	146a : 7
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot.	146c : 1
Gij wilt mijn God, ik mag uw mens weer wezen	155 : 9
mogen er twee de ark in gaan	163a : 2
dat Noach weer naar buiten mag	163a : 4
in wie de glans van Israël mocht gloren.	164 : 3
hij mocht koning worden	171 : 2
mag Gods gezant van vrede zijn	172 : 10
Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan	176 : 6
dat ik U mag zien?	182 : 3
Heer, dat ik mag zien!’	182 : 3
en, kome wat er komen mag	207 : 4
Geef dat ons hart mag zijn gericht	209 : 2
Nacht mag het wezen, ik zal niet vrezen	211 : 4
alle leed vergeten mogen	213 : 4
als ons gebed U loven mag	215 : 7
bij U komen mag	218 : 1
moog’ bij ons schijnen ongestoord	240 : 1
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag	343 : 3
Het zonlicht moge nederdalen	245 : 1
en mag de vrede vinden	250 : 1
mag ik bij U verkeren	250 : 3
in wie ons leven rusten mag	267 : 1
Ik mag het hopen	278
zegen zoekt, mag binnentreden	287 : 1
door uw Zoon mag ik staan in uw luister	289 : 2
Dat uw goedheid mij mag vinden	292 : vz
Dat ik U horen mag met hart en ziel	295 : vz.
Moge het worden, eindelijk	306 : 4
dat wij elkaar trouw mogen zijn / zoals God zich met ons verbonden heeft	312
maar dat het vrucht mag dragen,/uw grote naam ter eer.	313 : 5
dat ons bidden en ons zingen / tot de hemel door mag dringen.	314 : 3
en geen leed mag ons wedervaren.	341 : 1
geef dat met heel mijn leven / ik daarvoor instaan mag,	345 : 2
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen.	349: 3
Naäman, nu niet meer onrein,/mag onder uw beminden zijn.	350 : 6
Wij mogen aan de toekomst toebehoren,	353 : 1
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven,	353 : 3
mag hij zijn krachten aan het Godsrijk geven.	353 : 4
mogen wij in Christus’ leven delen	355 : 4
Maak, dat ik steeds vaster U geloven mag,	374 : 4

immer op U hopen en U minnen mag. 374 : 4
Jezus, wiens gedachtenis ik nu vieren mag, 374 : 6
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen, 376 : 3
leven deed aanschouwen / dat we U kennen mogen. 379 : 1
Ja, zonder uw geld en uw goed moogt gij komen 382 : 1
Wij mogen komen eten / en niemand wordt vergeten. 385 : 1
want iedereen mag leven / en vrolijk zijn. 395 : refr.
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer. 395 : 3
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken. 396
Geef dat eeuw in, eeuw uit, ons lied U loven mag, 412 : 6
geef, dat wij bij uw komst onstraffelijk wezen mogen: 412 : 6
totdat in uw vrede / ons hart rusten mag. 418 : 3
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon. 438 : 2
houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen, 438 : 4
O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed! 442 : 2
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
opdat in u de ander / Gods heil aanschouwen mag. 456a : 6
dat je in de hemel dag aan dag / met ons, de engelen, wonen mag. 469 : 4
Ik mag hier aan uw kribbe staan,/Heer Jezus, licht en leven. 475 : 1
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen, 492 : 3
De herders in het veld / die mochten er van horen 497 : 3
Maria slaat de tamboerijn. / Zij mag de allereerste zijn. 504 : 3
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn - 507 : 4
verwachten wij getroost wat komen mag. 511 : 7
Zo zinge al wat zingen mag,/ wat zingen mag: 515 : 7
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven. 518 : 3
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten. 521 : 4
Wij mogen met Jezus gezeten zijn / te Kana tussen de gasten. 525 : 4
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1
God zij genadig en zegene ons / en dat zijn aanschijn over ons moge lichten. 564b
maar Hij geeft ons moed,/ dat wij leven mogen / met de dood in ’t bloed. 566 : 2
ik heb in eenvoud aangenomen / dat ik U daarin volgen mag. 569 : 4
Geef dat ik trouw mag wezen,/ want Gij zijt trouw en goed. 576 : 5
Gij geeft hun vlees en bloed,/ zij mogen niet ontbreken. 589 : 3
Mogen wij hopen dat bij de dageraad / wij Hem herkennen als Hij voor ons staat? 592 : 3
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt. 601 : 2
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag. 602 : 2
Ik hoop U tegemoet / zolang ik leven mag. 607 : 3
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag. 621 : 1
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel. 623 : 4
mag het eerste naar binnen gaan. 627 : 2
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen; 630 : 3
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is. 634 : 2
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren 649 4
die onze ziel hebt vrijgekocht,/ dat zij U dienen moge, - 654 : 5
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest. 657 : 4
en mag uw vredegroet / het laatste woord niet wezen? 662 : 2
Wij mogen zingen / van grote dingen,/ als wij ontvangen 675 : 1
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag. 701 : 1
Die eeuwig rijke God / moge ons reeds in dit leven 704 : 2
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen. 723 : 2

vol van gezang / om Hem mag zijn! 725 : 4
een pelgrim aan uw poorten ben / en dat ik binnen mag. 737 : 5
o mocht ik maar die deuren door,/ dan wist ik alles al! 737 : 7
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag. 737 : 18
mogen om Sint Niklaas vragen,/ want hij kent zijn makkers wel. 745 : 5
Moge aan ons allen de / Heer in de vallende / schaduw verschijnen. 746 : 8
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan 750 : 2
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef, 750 : 4
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag. 771 : 3
Wie wil mag komen, zegt Gij, komen drinken./ Ik zal er zijn. 774
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad, 778 : 5
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open. 794 : 1
Geef mij dat ik van harte zeer / mijn vijand mag vergeven, 796 : 2
dat ik in ’t einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden 796 : 3
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan 807 : 2
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan. 823 : 2
geef dat wij U herkennen mogen. 826 : 3
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom, 855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed. 855 : 5
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor! 856 : 3
Hij moge ons behoeden,/ elkander toegewijd, 864 : 5
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen, 869 : 2
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 : 3
en wat er ook mag komen,/ Hij spreekt en maakt mij stil. 902 : 3
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust. 907 : 3
en vrezen niet de morgen,/ wat hij ook brengen mag. 910 : 2
Daar ik op Hem mag hopen,/ ben ik alleen maar blij. 910 : 4
Wat de toekomst brengen moge,/ mij geleidt des Heren hand; 913 : 1
Laat mij niet mijn lot beslissen:/zo ik mocht ik durfde niet. 913 : 3
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand, 913 : 4
hier te mogen preluderen / ’t lied van ’t nieuw Jeruzalem. 914 : 3
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die. 918 : 4
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1
al ’t oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
uw stem mag horen in mijn slaap. 944 : 4
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren. 953
Moge God je opvangen, als je het leven los kunt laten. 953
Moge God je opnemen in grenzeloze goedheid. 953
Jij mag vliegen waar je vloog / zonder pijn te vrezen. 957 : 3
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven; 957 : 4
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem. 959b
Moge het koor der engelen/ u met vreugde ontvangen. 959b
wij bidden U: neem hem/haar op,/ voltooi wie hij/zij mag zijn. 963 : 3
opdat al wat leeft de dag / in uw kerk aanschouwen mag./ Erbarm u, Heer 967 : 1
wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer. 967 : 5
Velen mogen dienen als onze Heer./ Hij wast onze voeten, 970 : 4
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift. 976 : 1

Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd. 987 : 3
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon. 990 : 1
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6
God moge ons behoeden,/ wij zien elkander aan, 991 : 2
Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015

Mogendheid
Gij mogendheden, zing een lied,/ zing Hem die koninklijk gebiedt, 068 : 12

Molensteen
Mijn leger joeg de vijand voor zich henen,/hij werd vermaald als tussen molenstenen. 018 : 12

Mond
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond 007 : 7
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
‘ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.’/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond, 031a : 2
Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd. 033: 1
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer. 034 : 1
Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt, 035 : 7
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
Ik sluit mijn mond voor U, ik ben verstomd,/ want Gij zijt God van wie het komt. 039 : 4
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is. 040a : 2
ja, onze schande werd in ’t rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond. 044 : 7
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult. 049 : 1
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
die uit de schede van hun mond / de dolk van het verraad ontblootten. 055 : 6
en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond, 059 : 3
O God, mijn schild, richt ze te gronde,/ want in hun mond is enkel zonde. 059 : 5
Want steeds zijt Gij mijn rots gebleken,/steeds wil mijn mond U noemen, 071 : 5
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
Hoewel zij Hem beleden met hun mond,/ zij waren niet getrouw aan zijn verbond. 078 : 12
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
Mijn mond verkondigt,Heer,aan komende geslachten 089 : 2
Mijn uitverkoren knecht, zo spreekt des Heren mond, 089 : 2
moge ik geslacht op geslacht / uw trouw door mijn mond openbaren: 089a : 1
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond. 098 : 3
De goddeloze roert de mond,/ staat mij naar ’t leven zonder grond. 109 : 1

De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen. 119 : 39
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
Uw woorden te herhalen / is honing in mijn mond. 119a : 3
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
Als Gij hun ’t woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2
De woorden van mijn mond, o Heer, die zijn voor U bekend 139b : 1
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1
Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren. 145 : 6

Wij moeten U loven met hart en met mond 151 : 3
Zoals gesproken ooit bij monde van profeten 158c : 1
in het begin was het woord in hun mond 162 : 6
Een jongen met een grote mond 185 : 1
Dag jongen met je grote mond 185 : 2
Monden van aarde, horen en zien 276 : 2
Dit brood in onze mond 282 : 4
roepen wij met hart en mond 287 : 2
Maar wie op ’t woord vertrouwen / dat uitging uit Gods mond 313 : 4
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren 314 : 3
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd, 316 : 4
een woord, dat onze monden vult, 326 : 5
En laat de mond / der kinderen die we U wijdden, 348 : 8
met het loflied in de mond! 352 : 7
’t Lied van de vreugde gaat van mond tot mond: 353 : 4
Gij ziet en hoort / wat onze mond wil spreken, 364 : 3
Ogen, mond en handen raken U niet aan, 374 : 2
de mond geopend voor een lied / om wat het hart verheugde; 378 : 3
Hier weet gij met harten, met handen en monden 382 : 2
Het eerste woord dat uit de mond / van priester Zacharias komt, 464 : 7
zoals er was gesproken / door der profeten mond. 473 : 1
Hij huwt de mensen aan elkander / zijn liefde gaat van mond tot mond. 489 : 3
die uit zijn mond / uw naam hebben gehoord 493 : vz.
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat, 506 : 3
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond, 526 : 3
In het verborgen trekt Hij rond./ Verhalen gaan van mond tot mond, 533 : 3
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 536 : 4
Nu hoopt het hart. Nu zingt de mond. 549 : 2
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 556 : 4
nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen. 590 : 1
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja! 628 : 1
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja! 628 : 6
Ik zeg het allen, en de mond / van allen zegt het voort, 642 : 2
’t Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode. 643 : 6
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen. 643 : 7
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord 651 : 2
Die wanneer Hij werd geslagen,/ zelfs zijn mond niet opendeed, 651 : 3
Hij leeft in de woorden gezongen./ Zo gaat Hij van mond tot mond 667 : 3

legt zelf dit lied ons in de mond,/ ten teken dat Gij bij ons zijt. 680 : 5
De woorden gaan van mond tot mond,/ voor ieder te verstaan. 683 : 3
Hij opent ons de mond / en schenkt ons aan elkaar. 686 : 2
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen, 704 : 1
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand 709 : 3
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond, 712 : 3
zo buigen wij ons samen door uw Geest / naar U, o God, en bidden met één mond. 715 : 1
Wij zongen met zijn allen / uw lof als uit één mond, 743 : 2
In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht, 801 : 5
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond. 838 : 3
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.840 : 3
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind. 894 : 3
Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond 908 : 5
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd, 973 : 3
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4
overal ogen die schrikken - / niemand een lach om de mond. 1003 : 4
die onze mond leert spreken / en onze handen leidt. 1010 : 4

Mondjesmaat
daar wordt de wijn geschonken / en mondjesmaat gedronken 385 : 3

Monster
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
gij monsters uit het diep der zee,/ speel voor de Heer en wees gedwee! 148 : 3

houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang. 524 : 3

Monument
zij bouwt een monument,/ legt bloemen op een graf. 563 : 1

Mooi
Hun lichaam is zo gaaf, zo mooi,/ zij vallen aan geen plaag ten prooi, 073 : 2

Dat is niet mooi niet recht door zee 165 : 5
Dank U voor deze mooie aarde 218 : 2
Dank U voor alle mooie klanken 218 : 5
alles is zo mooi, dat ik zingen moet 224
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal 469 : 1
Tijd van troosten tijd van tranen / tijd van mooi zijn tijd van schamen 845 : 2
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1

Mooi praten
Hij zal ze, die goden der aarde,/ die gluipen, die mooi praten, moorden, 012a : 2

Mooist
Het mooist is met gitaren / met trompet, klarinet en met saxofoon 092a : 2

Moord
beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1

Moorden

Hij zal ze, die goden der aarde,/ die gluipen, die mooi praten, moorden,	012a : 2
Hij poogt d'onnoozle te vernielen / door 't moorden van onnoozle zielen,	510 : 2

Moordenaar

schenk mij dan genade als de moordenaar!	374 : 3
bij de moordenaars gerekend / overstelpt met smaad en hoon,	575 : 5

Morgen

De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken.	003 : 2
Alleen bij U ben ik geborgen./ Gij doet mij rusten tot de morgen	004 : 3
Laat mij, mijn koning, tot U spreken./ Vroeg in de morgen kom ik, Heer,	005 : 1
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen;	019 : 2
vertrouw op 's Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen.	043 : 5
tot de onheilsnacht wijkt voor de nieuwe morgen.	057 : 1
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade,	059 : 6
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen.	073 : 5
Maar ik, mijn God, ik roep U aan./ Mijn bede zoekt U iedere morgen.	088 : 7
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid,	092 : 1
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen.	101 : 6
als een uil in 't puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen.	102 : 3
als de avond van de morgen,/ ja, kwaad vergeldt met goed.	103a : 2
de schemer gaat voorbij,/ de morgen is ontboden.	107 : 9
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen.	130a :2
Laat 's morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen.	143 : 8
mij, mensenkind, mij vogel van de morgen	155 : 4
verschijnt ons elke morgen weer	207 : 1
Neem mijn dank aan, deze morgen	210 : 2
slechts op die morgen, op uw dageraad .	211 : 4
roept ons nu vrolijk naar een nieuwe morgen	212 : 2
Breekt de jongste morgen aan	213 : 4
Dit is een morgen als ooit de eerste	216 : 1
Dank voor het zingen, dank voor de morgen	216 : 1
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping	216 : 3
bron die wij horen als wij tot Hem keren, vroeg in de morgen	217 : 1
Dank U voor deze nieuwe morgen	218 : 1
De morgen is een goede vriend	222 : 1
Opstaan, morgen, weg je sluiers, dans	221 : 1
Lang leve God, die ons de morgen geeft	223 : 1
Heb dank, reeds van de vroege morgen	245 : 2
Gij voert mij naar de morgen	250 : 11
wijs mij waar Gods morgen is en	254 : 4
en wachten op de morgen	258 : 3
laat je zorg om morgen gaan	262
de morgen die ik ondanks alles verwacht	263 : 1
Kom tot ons/als de morgen./Ga over ons op/als het licht.	266 : 5
tezamen op uw morgen aan!	267 : 4
dat wij dromen zonder zorgen / veilig rusten tot de morgen	268 : 1
Als ik slaap en droom van morgen	269
dat naar de morgen vaart	273 : 2

Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen, zegen ook ons met uw licht!	296 : refr.
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard,	315 : 1
Een wereld zijn wij oud,/maar nieuw als deze morgen,	351 : 2
dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt.	380 : 3
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft.	387 : 5
De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver.	445 : 1
maar schenkt ons toch een morgen / die vol van luister is.	445 : 4
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter.	457
Vol vrede is de morgen / wanneer Hij komt!	461 : 4
Breng ons naar de morgen / wacht niet langer meer!	463 : 8
Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter,	501 : 2
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
God is met ons des avonds en des morgens,	511 : 7
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem!	556 : 5
diep in de nacht,/ dan breekt de morgen aan.	591 : 1
Wachters op de morgen, hoever is de nacht?	594
Licht dat ons aanstoot in de morgen,/voortijdig licht waarin wij staan	601 : 1
De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag,	602 : 2
het licht van de morgen.	608 : 3
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij,	617 : 4
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag,	619 : 2
Uw macht is zo diep verborgen,/ wij wandelen in de morgen,	627 : 1
Sta op! Een morgen ongedacht,/ Gods dag is aangebroken,	630 : 1
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen.	630 : 4
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood;	637 : 3
Christus in het graf geborgen / is verrezen in de morgen.	639 : 1
tot over ’t ganse wereldrond / de nieuwe morgen gloort.	642 : 2
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen.	643 : 1
deed de dood te niet / in de nieuwe morgen.	645 : 2
gelijk de morgen straalde.	654 : 4
straks, op de grote morgen,/ zien wij Hem allemaal	666 : 2
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag.	667 : 6
het schimmenuur bedwingt./ Wij loven je om / de prilheid van de morgen,	697 : 2
Mijn ziel verlangt naar U,/ meer dan wachters naar de morgen.	711c
dat de morgen daagt / die de liefde waagt,/ God zij dank.	714 : 8
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint,	720 : 3
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt,	720 : 5
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht.	742 : 2
laat ons met u meegaan op weg naar de morgen,	752 : 7
In de ongerepte morgen,/ uit het duister naar het licht,	779 : 1
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt.	800 : 2
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort.	801 : 1
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht	807 : 4
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat.	818 : 1
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt,	818 : 2
De poort omrankt met wijsheid / die in de morgen geurt.	819 : 2
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon	839:1
wat overblijft is liefde./ Breekt zo de morgen aan?	851 : 7
Gij verheft uw aangezicht / als de nieuwe morgen.	859 : 4
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond.	885 : refr.
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin.	903 : 5
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag?	905 : 2

en vrezen niet de morgen,/ wat hij ook brengen mag. 910 : 2
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,- 929 : koor 2
Ons leven zal geborgen zijn / en eenmaal zal het morgen zijn, 972 : 2
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord. 979 : 11
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw. 982 : 2
die zal waken tot de morgen dauwt -/ die zal zijn ogen niet geloven. 1001 : 3
Komt er, God, een nieuwe morgen / als een teken van uw trouw, 1003 : refr.

Morgendauw
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw. 100 : 4

Laat als milde morgendauw / uw genade tot ons komen 213 : 2
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2

Morgenglans
Morgenglans der eeuwigheid 213 : 1

Morgengrauwen
Zie, uit de moederschoot van ’t morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56

Morgenland
Egypte zal U eren./ Het morgenland strekt als een bruid 068 : 11

Morgenlicht
doe met uw lied het morgenlicht ontwaken. 057 : 4
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,/ wij juichen in het morgenlicht. 126 : 2
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht. 130c : 3
En zo danst in het morgenlicht / heel Gods volk voor zijn aangezicht 149 : 2

dat morgenlicht begroet, Gods melodie 223 : 1
Het breekt zich baan in morgenlicht, 326 : 4
Hij is het eerste morgenlicht,/een blinde ziet een vergezicht, 459 : 6
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht? 592 : 3
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2
Vol van leven zullen wij / ’t morgenlicht begroeten. 610 : 5
Tussen waken, tussen dromen,/ in het vroege morgenlicht, 631 1

Morgenlied
een psalm, een morgenlied. 279 : 1

Morgenopening
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1

Morgenrood
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
Maak, harp en luit, de Here groot./ Mijn lied begroet het morgenrood. 108 : 1

beschamen met zijn morgenrood 158a : 3
Zijn heerlijkheid / straalt wereldwijd / als blozend morgenrood. 279 : 3

van God en mens verlaten - / begroeten ’t morgenrood. 444 : 3
zij zullen een licht zien stralen;/het hemelse morgenrood. 454 : 1
licht, onstuitbaar, niet te doven,/ zegen ons met morgenrood! 600 : 4
nu straalt ons in het morgenrood / zijn toekomst tegemoet. 642 : 4

Morgenster
Nu is de morgenster gewekt 204 : 3
O Christus, schone morgenster 207 : 2
De morgenster, zozeer aan U verwant 220 : 3
Bezing nu met verblijden / de heldere morgenster. 445 : 1
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster. 460 : 1
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister, 486 : 4
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan, 489 : 1
Gij morgenster en mensenzoon,/breng ons de nieuwe tijd, 496 : 3
Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver, 518 : 1
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4

Morgenstond
dat Hij vandaag vernieuwt / en elke morgenstond. 672 : 7
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3

Morgenvroeg
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg. 507 : 4

Morgenzon
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6

Mos
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3

Most
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14

Dan zult gij staan met most en graan 176 : 5
Gij maakt ons vurig dat het bruist / als jonge most. 679 : 4

Mosterdzaad
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad, 923 : 1
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3

Mot
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5

Muil
en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren. 022 : 5
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8

Muis
zo angstig als een muis? 186 : 3

Mus
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid. 084 : 2

Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak, 480 : 3
De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x) 635 : 5

Musiceren
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument, 092 : 2

Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam, 868 : 1

Muur
Gij zijt mijn steenrots, mijn bevrijder Gij,/Gij zijt een muur, een vestingwal om mij. 018 : 1
Met U ga ik door water en door vuur,/ en met mijn God spring ik over een muur. 018 : 8
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2
dat vrede in uw wallen zij,/ gezegend zij uw muur en poort! 122 : 3
Jeruzalem, jij welgebouwde stad,/ jou groeten wij, jouw muur heeft ons omarmd 122a
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen! 122b

een stad met muren en schansen 175 : 1
wanneer wij voor de blinde muur 259 : 2
Muren van huid, ramen van ogen 276 : 1
ons zuivert en doet opstaan en muren breekt, 343 : 3
Als blinden tasten wij langs de muur,/ tastend als mensen zonder ogen. 596 : 1
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur, 636 : 2
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht! 657 : 3
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis. 679 : 1
Daar zijn de muren transparant,/ de deuren parelmoer, 737 : 6
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten. 771 : 1
de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant. 776 : 1
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3
Vrede voor dit huis / met lichtdoorschenen muren, 819 : 1
De Heer zal als een muur / rondom ons leven zijn. 935 : 2

Muziek
uw tempel en uw tuinen./ Muziek zal U ter zijde staan, 068 : 8
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2

en waar men muziek maakt en zingt 175 : 1
en stem, muziek te zijn die wordt verstaan 223 : 3
als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek. 512 : 7
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit 747 : 6

Mijden, Gemeden
Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort. 017 : 2
Verre van mij zijn mijn vrinden,/ mijn beminden / mijden mij, zien mij niet aan. 038 : 7
heeft nu henzelf ten val gebracht./God sloeg hen, zij zijn zonder vrede-/ door elk gemeden. 064 : 5
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde. 119 : 48

wie ’t woord der waarheid mijden,/weerstaan het rijk van God 313 : 3
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt. 670 : 5

Mijn
Loof God voor de vruchten uit aarde en mijn, 719 : 3

de Mijne
Dan leef ik met de mijnen voor altijd / in zuiverheid. 101 : 2

Hij de / mijne,/ die het leven / mij zal geven/ hoog daarboven, 518 : 5

Mijnentwege
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2

Mijter
met legenden, staf en mijter,/ beeld van het erbarmen Gods. 645 : 1

Mysterie
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot. 578 : 2

Na (nabij)

Dan is uw heil aan ons geschied, / u allen even na, -	496 : 3
Uit uw verborgenheid / ons zo te na gekomen,	500 : 4
Hoe is Hij mij zo innig na, / de alfa en de omega,	518 : 7

te Na komen

mij komt het niet te na – ik ben veilig./Want Gij geeft mij niet prijs aan de dood,	016a : 3
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja	713 5

Naakt

waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld,	044 : 5
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat;	460 : 4
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt	469 : 9
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x)	474 : 2
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt,	475 : 2
Gij die naakten overkleedt,/ die tot redding zijt gereed,	911 : 4

Naaktheid

De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met	977 : 2

Naam, name

Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart:	005 : 6
Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit.	007 : 7
Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven / hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven	008 : 1, 6
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid.	008 : 6
Heer, onze Heer, hoe heerlijk is / uw naam in de geschiedenis,	008a : 1, 6
Heer, hoe heerlijk is uw naam!	008b : 1-5
Heer, onze Heer, hoe machtig is uw naam / allerwegen op aarde.	008c : refr.
Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden.	009 : 1
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam?	009a : 2
gaan in uw naam als eeuwig onbevreesden.	010 : 6
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen	016 : 2
U wacht een onaantastbaar leven,/ zo gij zijn naam vertrouwt.	020 : 1
Wij willen in Gods naam getuigen: Hij gunt wat gij begeert.	020 : 3
maar ’s Heren naam als houvast noemen,/ die ons zal staande houden	020 : 5
en in de kring van uw verkoren tal / uw naam verkonden:	022 : 9
om zijnen naam en eer in top te zetten / door ’t lof van zijnen knecht.	023a : 2
de paden van gerechtigheid,/ ter ere van zijn naam.	023c : 2
Hij leidt mij in sporen van waarheid / getrouw aan zijn naam.	023e : 2
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven.	025 : 5
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,	025c : 3
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed,	026 : 5
geef des Heren naam de eer,/ buig u juichend voor Hem neer.	029 : 1
God, uw naam bezingen:/ eeuwig duurt uw trouw.	030b
Gij zijt mijn rots, Gij wilt mij wezen,/ om uwe naam, o Heer,	031 : 3
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd.	033 : 8
Verhef met mij des Heren naam,/ zegen die en wees blij.	034 : 1
Hij delgt hun namen uit zijn boek,/ hun heugenis vergaat.	034 : 6
‘Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?’/ Zo denkt hij in zijn hart,	041 : 2
Gereed om in uw naam, o Heer,/ de voet hem op zijn nek te planten.	044 : 3

Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen. 044 : 4
Naar hartelust beschimpt men mij,/ wordt met mijn naam de spot gedreven. 044 : 8
Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3
Gij die uw naam ons openbaarde,/ uw lof is tot het eind der aarde. 048 : 3
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9
O God, verlos mij door uw naam!/ O Heer, neem mijn gebed ter ore! 054 : 1
O God, ontvang mijn offeranden!/ O Heer, geprezen zij uw naam! 054 : 2
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt! 061 : 4
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt 063 : 2
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer. 066 : 1
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit. 066 : 1
De naam des Heren zij geprezen!/ Hij die getrouw is en nabij, 066 : 6
De landen zullen zich verblijden / en juichen over uwe naam. 067 : 2
Laat Heer, uw naam bezongen wezen,/ in aller eeuwen eeuwigheid. 067a : 4
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van ’t verweesde kind, 068 : 2
Zijn naam is onze vrede./ Hij is het die ons heeft gered, 068 : 7
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen ’s Heren naam. 071 : 14
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
elkander groetend met de zegen / van zijn doorluchte naam. 072 : 6
Laat ons de grote naam bezingen / van Hem die Israël leidt, 072 : 7
Zijn naam is tot in eeuwigheid,/ zolang de zon staat aan de hemel. 072a : 4
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens. 072a : 4
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
want uw naam, zo rijk van eer / is tot onze vreugd nabij. 075 : 1
God wordt geëerd in Israël,/ zijn roem, zijn naam is hier in tel, 076 : 1
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
De Heer is opgestaan, een held ten strijd,/ Hij heeft zijn naam in Juda uitgebreid. 078 : 23
dat wij met hen uw Naam bezingen:/ God onze Heer doet grote dingen. 078a : refr.
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
het land door ons bewoond./ Zij hebben U gehoond,/ uw grote naam beledigd. 079 : 2
O Heilige, beschaam / ter wille van uw naam / die Israël schofferen. 079 : 3
Dan zullen wij niet van U wijken,/ uw naam zal op ons voorhoofd prijken, 080 : 7
uw naam is ons als uw gelaat: een sterrenbeeld, een dageraad. 080 : 7
uw erfdeel en uw naam vervloeken./ Zult Gij niet met uw toorn bezoeken 083 : 1
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name, 086 : 3
buigen voor uw zetel neer,/ brengen uwe naam de eer. 086 : 3
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwe naam. 086 : 4
Ja, uw naam en majesteit / loof ik tot in eeuwigheid. 086 : 4

hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen. 087 : 3
de Tabor roemt uw naam, de Hermon jubelt luide 089 : 5
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden, 089 : 7
Mijn naam, die hij belijdt, doet hem tot aanzien komen, 089 : 10
Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: 089 : 11
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt; 089a : 3
Gelijk hij mijn naam zegt: 'Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.' 089a : 4
omdat hij Mij bij name kent,/ hem dekken en bevrijden. 091 : 7
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid, 092 : 1
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep 092 : 2
maak wijd en zijd bekend / de grote naam des Heren. 092 : 2
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.092a : refr.
Goed is het U te loven,/ uw naam te bezingen. 092b : Antif.B
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze, 096 : 1
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam, 096 : 3
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr., 1
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd. 097 : 1
Gij die rechtvaardig zijt,/ wees in de Heer verblijd./ Zijn naam zij lof en eer. 097 : 6
De naam des Heren wordt geprezen,/lofzangen gaan de wereld rond. 098 : 3
roepen en zingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 1
juichen en swingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 2
dansen en springen ter ere van de Heer./ Wij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 3
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4
Mozes trad in 't licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam. 099 : 5
Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer, 099 : 8
Hef hier voor God uw lofzang aan:/ gebenedijd zijn grote naam. 100 : 3
loof Hem, zegen zijn naam. 101a : 3
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam. 102 : 4
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden 102 : 6
hoe verlosten huiswaarts keren / roemend in de naam des Heren 102 : 10
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
Laat heel het machtig koninkrijk des Heren / zijn grote naam, zijn grote daden eren. 103 : 9
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
Loof nu, mijn ziel, de Here,/ loof, al wat in mij is, zijn naam! 103a : 1
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja. 103b
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
Loof God de Heer en laat ons blijde / zijn glorierijke naam belijden. 105 : 1
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer. 105 : 1
volk dat op Abram u beroemt, met Jakobs nieuwe naam genoemd. 105 : 2
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen, 106 : 4
een strafgericht in naam des Heren./ Hij heeft Gods toorn tot rust gebracht. 106 : 14
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5
O trouwe Heer, die hebt gegeven / de kennis van uw naam ten leven, 109 : 9
zij nu voor mij die naam het teken / dat Gij tot mij in gunst wilt spreken 109 : 9
zijn naam in de geschiedenis./ Nooit wordt wat Hij belooft verbroken. 111 : 4
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
moet 's Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in 't oosten straalt 113 : 1
tot waar ze in 't westen nederdaalt,/ zij 's Heren grote naam geprezen. 113 : 1

Van de opgang der zon tot haar dalen / zij geprezen de naam van de Heer.	113a : refr., 2
Loof, knechten des Heren,/ loof de naam van de Heer.	113a : 1
De naam van de Heer zij gezegend / van thans tot in eeuwigheid.	113a : 1
De naam des Heren zij geprezen / van nu af tot in eeuwigheid.	113b
heb ik de naam des Heren aangeroepen / en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel.	116 : 2
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam.	116 : 6
doorbrak ik in de naam des Heren / de knellende omsingeling.	118 : 3
In Gods naam brak ik door hun rijen,/ als strovuur sloeg ik hen uiteen.	118 : 4
Gezegend zij de grote koning / die tot ons komt in ’s Heren naam.	118 : 9
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,/ zowaar als ik leef.	118a : voorz.
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen,	119 : 8
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren.	119 : 21
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen.	119 :30
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven.	119 : 34
naar ’s Heren woord, om zijns naams ere!/ Zo is het Israël gezegd:	122 : 2
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam.	122b
Door zijn verlossing zijn wij vrijgemaakt./ Ons heil is in de naam van God de Heer,	124 : 4
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven ’s Heren naam en zongen.	126 : 1
niet ‘vrede’ zeggen, niet: ‘u zegene God’./’Wij zegenen u in de naam des Heren!’	129 : 4
Heer, denk aan David en zijn eed./ Eens riep hij de geduchte naam	132 : 1
Efrata heeft uw naam gemeld,/ het veld weerklonk: ‘de Heer is daar!’-	132 : 3
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam	133 : 1
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd.	134 : 1
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht.	134 : 1
Die in het huis des Heren zijt,/ zegen zijn naam en majesteit,	134 : 2
Hij die hemel en aarde schiep,/ Hij is ’t die u bij name riep.	134 : 3
Halleluja, loof de Heer,/ prijs zijn naam en majesteit,	135 : 1
dat zijn naam ons leven doet./ Hij koos Jakob tot zijn volk,	135 : 2
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht.	135 : 7
Gij die Gods naam durft uit te speken / en tegen Hem het hoofd opsteken.	139 : 12
zij zullen horen hoe ik zing / uw naam en uw rechtvaardiging.	142 : 7
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven.	143 : 10
O Heer, mijn God, Gij koning van ’t heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al.	145 : 1
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen.	145 : 1
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden.	145 : 6
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre.	147 : 2
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd!	148 : 1
Naam van de Heer die heilig zijt,/ geprezen uw aanwezigheid.	148 : 2
Naam van de Heer die heilig zijt,/ gezegend uw aanwezigheid.	148 : 6
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden.	149 : 1
Laat het een hoge feestdag wezen./ De naam des Heren wordt geprezen	149 : 2
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht.	149 : 3
Hemel en aarde stemmen saam / en prijzen ’s Heren naam.	149 : 5
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed,	150 : 1
Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent	151 : 1
de roemrijke klank van zijn naam over ons	151 : 2
De Heer, zijn naam zij lof	152 : 7
Loof onze redder, noem vol vreugde Gods naam	153 : 3
Ik maak uw naam op aarde groot.	155 : 9
wordt nergens meer Gods naam met eer vermeld	156 : 2
want heilig is zijn naam	157a : 2

de Heer is machtig en zijn Naam is heilig	157b : 4
waarvan ik wil zingen. Heilig is zijn Naam!	157c : 3
heilig is zijn naam.	157e
God heeft zijn naam gemeld	160a : 2
opdat in Jezus' naam	160a : 3
Zij is een vrouw van naam in Israël	164 : 1
Zij draagt haar naam op goddelijk bevel	164 : 1
vrouwen van naam, zij zullen niet versagen	164 : 1
Geprezen zij zijn naam!	169 : 1
Maar rondom is de naam vermaard	169 : 5
koning in Gods naam	171 : 2
Gij draagt voortaan een nieuwe naam	176 : 2
Wil je van die naam niet weten?	178 : 6
Hij roept ze bij hun naam	186 : 5
die de naam van Jezus dragen	189 : 1
Doe lichten over ons uw lieve naam.	197 : 1
Koester de namen die wij hier gedenken	199 : 1
Roep onze namen dat wij U horen	200 : 1
Die ons gedenkt en van geen / mensenkind de naam vergeet	201 : 1
Verzegel hun namen ook met onze liefde	201 : 4
opdat uw naam ons steeds nabij	209 : 2
wij zingen: 'Heilig is Gods naam!'	209 : 3
wij bestonden, riep Hij ons bij name,	217 : 2
Lof zij uw naam die oplicht in de nacht	220 : 2
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen	221 : 1
gezegend uw naam!	234
Gij weet wie om uws Naams wil lijdt	239 : 5
in de naam van God de Vader	261 : 4
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan	265 : 4
gezegend is zijn naam!	271 : refr.
Verlos ons in zijn naam van onze ijdele wensen	272 : 2
Wij komen hier ter ere van uw naam	274 : 1
Namen voor Hem, dromen, signalen	276 : 2
spreek licht, wees hier aanwezig in uw naam Ik zal er zijn.	277
Heb Jij ons geteld, ken Jij ons bij name?	278
God roept zijn naam over ons uit	280 : 1
uw naam, die met ons gaat	280 : 5
Gij roept ons met een nieuwe naam	281 : 4
Die ons naam voor naam wil noemen	283 : 5
noemen wij elkaar bij name	287 : 2
Onze hulp is in de Naam van de Heer	291 abcd, 292
zijn naam richt de geschiedenis	299j : 3
Schepper, wij zingen uw heilige naam.	303 : 1
Jezus, wij zingen uw heilige naam.	303 : 2
Trooster, wij zingen uw heilige naam.	303 : 3
hemel en aarde wil zijn naam bezingen	304 : 1
geldt de luisterrijke naam!	305 : 1
is Hij onze nieuwe naam.	305 : 2
Houd zijn naam hoog, houd die in ere,	310 : 2
met Gods naam als je vlag.	311 : 3
dat wij in Gods naam zullen leven.	312
maar dat het vrucht mag dragen,/uw grote naam ter eer.	313 : 5

Gij noemt zijn naam, hij is herboren,/vernieuwd door uw getuigenis	315 : 2
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name.	316 : 1
naam zonder klank zonder macht,/vreemdeling zonder geslacht.	321 : 3
horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees.	321 : 4
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam,	322 : 2
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft.	322 : 3
zijn naam van deze wereld wijkt.	325 : 3
een naam, opnieuw op ons gelegd,	326 : 5
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
Schrijf de naam door ons gegeven / in het levensboek ten leven.	347 : 3
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven,	348 : 4
Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen/en niemand rukt het uit uw macht.	348 : 5
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond.	348 : 8
Tot onder gang zijn wij gedoemd,/als God ons niet bij name noemt,	350 : 3
O Heer, bevestig ons bestaan,/noem ons bij onze naam.	354 : refr.
Hij is nabij waar jij ook bent,/omdat Hij je bij name kent.	354 : 4
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee.	359 : 1
Uw naam is hartstocht voor gerechtigheid,	362 : 3
Hij schiep ’t heelal, zijn naam ter eer	363
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam.	364 : 5
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
van uw heil bezingen./Noem met nieuwe namen	379 : 6
het licht zien en uw naam verhogen,/voor ’t oordeel onbevreesd.	380 : 4
in naam van de Vader, de Zoon en de Geest.	385 : 4
En alwie Jezus’ naam belijdt / zal wonderen verrichten	391 : 4
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
in strijd en zegepraal, uw grote naam beleden.	412 : 2
Jezus Christus onze Heer,/amen, God, uw naam ter eer!	415
in zijn naam elkaar begroeten./Ga met God en Hij zal met je zijn.	416 : 4
Bij name geroepen,/naar buiten gebracht,/een weg voor ons uit.	424 : 4
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam!	430 : a
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria.	443 : 3
En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet,	448 : 6
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
Op zijn wonderlijke namen - / vader, raadsman, vredevorst -	449 : 6
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht	449 : 7
wees ons een tempel en roep onze namen/zodat wij juichen: God heeft ons gehoord!	451 : 3
Want er is een prins geboren,/met prachtige namen gekroond.	454 : 4
een stem om te getuigen,/Johannes was zijn naam.	456a : 1
Man van Godswege,/Johannes was zijn naam.	456a : 1
een kind wordt u geboren,/Messias is zijn naam.	456a : 8
Een twijgje, weerloos en ontdaan,/zonder gestalte, zonder naam.	460 : 5
Die naam zal ons ten leven zijn./ Een zoon zal ons gegeven zijn.	460 : 6
noem de namelozen / met een nieuwe naam!	463 : 2
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam:	464 : 3
Emmanuël, bewijs uw naam! / wees uw belofte, neem ons aan,	466 : 7
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: ‘Christus is Heer’	467d
Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus’ naam.	469 : 15
aan God de Vader ere / en vrede zal van nu voortaan/in Jezus’ naam	472 : 3
want wie zijn Gods erfgenamen? / Gij en ik in Jezus’ naam!	472 : 3
Dit licht dat in het duister sliep / is God die ons bij name riep,	488 : 5
een mensenkind voor ons geboren, / ‘God zal ons redden’ is zijn naam.	489 : 1

die uit zijn mond / uw naam hebben gehoord	493 : vz.
Gij zijt ons doorgegeven / een naam, een oud verhaal	494 : 2
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk.	496 : 1
voor de herder der geringen / tot de glorie van zijn naam.	498 : 5
wij willen U aanbidden, wij leven in uw naam.	499 : 5
Gij brandt uw eigen naam / voorgoed in onze dagen	500 : 2
Hulde en eer / op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden,	508 : 3
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in ’t oor,	512 : 1, 6
uw naam die mij geloven doet: / Gij gaat mij reddend voor;	512 : 1
uw naam die onze wonden heelt / en ons met manna spijst,	512 : 2
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor.	512 : 6
O naam, eeuwige ademtocht, een sterveling ben ik,	512 : 2
riep Hij ons reeds bij name, / zijn roep wordt nog gehoord.	513 : 2
Heel de aarde zal U aanbidden,/ loven uw naam.	514b
Je zult zijn naam niet in paleizen horen. Waar zie je hem? In Betlehem,	521 : 1
met een naam en een gezicht / even weerloos als wij mensen.	527 : 1
Zijn naam is Simon Petrus,/ hij zet zijn schip aan kant,	532 : 6
zijn naam is Simon Petrus,/een visser op het land,/een visser op het land.	532 : 6
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 1
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden.	533 : 1
Er komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 6
Gezegend die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoge!	535g
dan deze ene naam;/ die naam is alle nachten	544 : 2
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken,	548 : 2
Gezegend is zijn naam./ Hij heeft aan ons zijn leven	552 : 2
Geef ons vandaag de moed / het met uw naam te wagen,	552 : 3
Kinderen zwaaien takken, zingen: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 1
als een generaal ten strijde?’/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 2
rustig op zijn ezel rijden: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 3
Zullen wij de kinderen volgen:/ ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 4
Hosanna, hosanna, gezegend is Hij / die komt in de naam van de Heer	554 : refr.
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem!	556 : 5
Naam van Jezus die ten dode / op het hout geschreven zijt,	557 : 1
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit.	557 : 3
al ben ik U onwaardig,/ mijn toevlucht is uw naam,	562 : 3
wij hebben wel zijn naam beleden / maar niet zijn stem verstaan.	582 : 1
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?	592 : 2
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt.	601 : 2
De nacht van vóór het licht./ De dood van vóór uw naam.	603 : 1
De vonken van uw naam / zijn ogen in ons hart.	607 : 1
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren	609 : 5
Een nieuwe naam is ons gegeven.	611 : 2
Verheugd herkennen wij uw naam,/ roepen U aan als onze Vader.	611 : 3
Wij komen als geroepen,/ getekend met een naam.	612 : 1
Bezegel onze vreugde / hier met uw eigen naam!	612 : 3
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam!	617 : 19
uw lieve naam gebenedijd./ Halleluja (3 x)	619 : 6
eren uw heilige naam / en U in waarheid aanbidden.	632 : 3
Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja!	640b
Halleluja!/ jubel voor God, heel de aarde,/ juich tot eer van de Naam./ Halleluja!	640c
Hij die ons riep in ’s Vaders naam,/ heeft ons bevrijd van zorgen.	643 : 1
Zijn woorden zijn als honing, zijn naam is als een vis.	644 : 5

ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.	647 : 1
herstelt God uit duister / Adam in luister:/ wij dragen zijn naam.	647 : 4
Een lied van uw verwondering / dat nóg uw naam niet onderging,	655 : 3
Naam van Jezus, nu verheven / boven alle namen uit,	664 : 1
Uw naam is Trooster, Gij geleidt,/o goddelijk geschenk, ons voort,	670 : 2
Houd Gij ons staande door / het wonder van Gods naam.	672 : 6
Zij krijgen deel aan een vernieuwd bestaan / in 's Heren naam.	678 : 6
En allen die naar 's Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen,	678 : 9
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre.	689 : 2
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2
verzonden door buren, hun naam onbekend,	719 : 2
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik	725 : 4
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd! / Halleluja, halleluja!	727 : 1
Geprezen zij zijn naam! / Hij deed (doet) hen veilig gaan!	728 : refr.
Zij zijn gestorven in zijn naam / en hebben niets geweten	728 : 2
Heer, herinner u de namen / van hen die gestorven zijn,	730 : 1
Heer, herinner u hun namen,/ oordeel hen en spreek hen vrij,	730 : 3
Hun namen zijn verzekerd / in uw gedachtenis,	731 : 2
Vergeet niet hoe wij heten,/ wij heten naar uw naam.	731 : 3
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken,	731 : 3
Vouw ze samen in de vrede / van uw ene naam.	733 : 1
laat hun namen nieuw geschieden / aan uw overzij.	733 : 2
bind ze samen in het amen / van uw vaste naam.	733 : 3
Gij die de mens geschapen hebt / en iedereen kent bij naam,	735 : 1
Wij danken U voor hun geloof / in uw verheven naam	735 : 4
Johannes is zijn naam,/ Gods rijk kondigt hij aan,	741 : refr.
ter wille van het woord,/ uw naam die wij belijden,	743 : 4
apostelen, martelaren,/ verlosten in zijn naam.	747 : 3
het bruiloftsmaal bereiden / zijn grote naam ten prijs.	747 : 5
dat in het boek der zaligheid / ook mijn naam wordt gevonden.	748 : 4
Uw schapen zijn in nood,/ uw naam wordt niets geacht…	756 : 7
Zij leven Hem ter ere,/ zijn naam hun lieve lust.	759 : 1
verenigt in de ene naam / van Christus die zijn rijk begint.	761 : 4
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam;	779 : 6
heb Jij mij al gebouwd / en mijn naam op je lippen genomen.	780 : 3
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam	780 : 5
in zijn hand geschreven / staat jouw nieuwe naam.	781 : 1, 4
Liefde luidt de naam der namen / waarmee Gij U kennen laat.	791 : 3
Kom, God, en schrijf uw eigen naam / als licht over ons uit!	792 : 1
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan,	792 : 1
de naam die liefde luidt!	792 : 1
van Jakob, edel strijder / wiens naam is Israël,	803 : 4
en de volkeren tezaam / vinden zegen in jouw naam.	805 : 2
Ik zal mijn naam vernemen daar,/ ik ga in hem verloren.	808 : 3
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben.	815 : 1
De naam die afdaalt in de nacht:/ Ik ben,/ die in een droom op Jakob wacht.	815 : 2
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben	815 : 3
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land.	818 : 2
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem.	828 : 3
Ik bande Hem uit hart en hoofd./ Zijn naam dacht ik in mij gedoofd.	831 : 7
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.	840 : 3
De eeuwen kennen mijn naam.	846 : 3

Uw naam Ik-zal-nabij-zijn / gaat heel de wereld rond - 851 : 3
Zie ons aan: onze naam / had Gij opgeschreven / in uw boek des levens. 859 : 1
een huis, een naam en warmte / en alle eer. 860 : 3
psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here. 868 : 1
Lof zij de Heer met de heerlijkste naam van zijn namen, 868 : 5
en uit de kindermond ontspringt / de lofzang die zijn naam omringt. 871 : 2
Prijs haar naam die nu en altijd / adem geeft, adem geeft. 877 : 1
De Heer is hier in glorie en luister. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw. 889
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd. 890 : 1
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren 923 : 2
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren 924 : 2
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
Ik ben voor jou een nieuwe naam,/ Ik ben je God en hiervandaan 934 : 1
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen. 942 : 1
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,/ zult Gij mij bergen in uw mededogen? 942 : 2
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
Licht van licht. Ontferming./ Hemel. Liefde is uw naam. 950 : 1
Dat Gij mij zult noemen bij mijn naam. 950 : 2
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam? 952 : 1
Zijn/Haar naam staat vaster dan in steen / gegrift in Gods gedachtenis, 960 : 3
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer. 967 : 3
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer. 967 : 7
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs. 968 : 2
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2
de wereld heeft geschapen / en alle namen kent. 979 : 2
zolang zult Gij ons niet ontbreken,/ wij danken U in Jezus' naam. 981 : 2
om voor elkander te bestaan / in eerbied voor zijn grote naam. 984 : 4
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2
om zijn naam te troosten / zijn zij aangebracht; 993 : 3
om zijn naam te prijzen / gaf Hij zon en maan, 993 : 4
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed 994 : 3
mensen om uw naam vertrapt,/ die zich in U geborgen weten, 996 : 4
Veelvuldig zijt Gij aan het licht gekomen,/ Gij hebt uw naam aan ons geopenbaard, 1004 : voorz.
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4
Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:1004 : 7
het woord dat ons de vrede leert,/ sjaloom in naam van Hem. 1016 : 3

Naamloos, Nameloos
die aan de dood zijn toegevallen / en naamloos liggen in het graf. 088 : 3

noem de namelozen / met een nieuwe naam! 463 : 2

Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, - 502 : 2
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan, 647 : 1
Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,/ hebt boven ’t nameloze mij uitgetild, 920 : 1

Naar (ellendig)
Al zworf ik om in nare en donk’re dalen,/ beschaduwd van de dood, 023a : 2

Totdat hij door een nare ziekte werd geveld 174 : 1
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006

Naast
Naäman woonde in het land naast Israël 174 : 1
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan. 374 : 2

Naaste
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4

neem niet uw naaste vreugde af. 310 : 4
Geef ruimte aan je naaste 311 : 6
Wij geloven dat een waarachtig getuigenis jegens onze naaste 312
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land, 320 : 3
werd mens en is mij nader / dan wie mijn naasten zijn. 345 : 1
wat God ons geeft. Of aan ’t gemis / der naasten wij niet schuldig zijn. 712 : 3
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons. 849 : 3
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ ‘de minste mens een naaste zijn’ 924 : 2
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Nabuurvolk
Het nabuurvolk bespot zijn bittere ellende. 089: 14

Nabij, Nabij zijn
God is hem zegenrijk nabij,/ in ’t recht des Heren wandelt hij, 024 : 3
Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij. 038 : 12
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,/ reinig mij door uw diepe mededogen. 051 : 1
Wees mij genadig, Heer, wees mij nabij,/ want bij U schuil ik, sta mij toch terzij, 057 : 1
De merel in de lijsterbes haalt uit:/ wees mij nabij, U bent nabij 057a : 4
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,/ door uw hand word ik vastgehouden. 063 : 3
De naam des Heren zij geprezen!/ Hij die getrouw is en nabij, 066 : 6
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
Hij is met koninklijk erbarmen / hun eenzaamheid nabij. 072 : 4
want uw naam, zo rijk van eer / is tot onze vreugd nabij. 075 : 1
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3
dan kom Ik nog dat ogenblik / om hem nabij te wezen. 091 : 7
Roept hij Mij, ik antwoord,/ in zijn nood ben Ik hem nabij. 091c : antif.B
dan zijt Gij, Heer, mij zeer nabij / en met uw troost verkwikt Gij mij. 094 : 9
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij. 100b : 2
Hun helper, die vergaten zij,/ die in Egypte hun nabij 106 : 9
Wees ons nabij, wees ons nabij, ons lot / stelt ons voor elk ten spot. 123 : 2
Gij zijt mij overal nabij,/ uw ogen waken over mij 139 : 9

Hoe waart Gij toen uw volk nabij./ Gij hebt het door de dood gedragen	143 : 5
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij.	145 : 6
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven.	148 : 6
De Heilige van Israël is groot, is nabij!	153 : 4
maar de Heer is hem nabij	166b : 3
wees ook vandaag ons weer nabij	206 : 4
opdat uw naam ons steeds nabij	209 : 2
De hemel immers is nabij	214 : 5
nabij in elke moeilijkheid	245 : 2
Gij waart nabij in mijn bezwaren	245 : 2
Ik triomfeer, mij is de Heer nabij	247 : 4
In dood en leven, Heer, wees Gij nabij.	247 : 5
ons in ons eigen huis nabij.	255 : 2
blijf in ons midden, wees nabij	255 : 3
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij	263 : 3
Die ver is, is nabij.	273 : 1
wees ons nabij, kijk speurend naar ons om	274 : 2
en hoe onzegbaar ons nabij	275 : 1
Geest die ons troost, / levend nabij	303 : 3
nabij en nieuw ons aangedaan,	326 : 1
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij.	380 : 4
Aanbid Hem en prijs Hem, hier is Hij nabij.	382 3
Ga met God en Hij zal met je zijn,/jou nabij op al je wegen	416 : 1
Verblijd u, nu en altijd./De Heer is nabij!	432c
Wat hebt U opgegeven,/om mij nabij te zijn,	441 : 3
Uw trooster is nu nabij, / die uw vergeving is!	441 : 8
verblijd u, want de Heer is zeer nabij,/de Heer is zeer nabij en Hij bevrijdt u.	450 : 1
Zo spreekt de Heer: verhef u vrij / want uw verlosser is nabij.	460 : 2
U Jezus Christus loven wij,/die een mens zijt, ons nabij,	470 : 1
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer	501 : 3
Overal nabij is Hij / menselijk allerwegen.	528 : 2
is ons rakelings nabij,/ wonend in ons midden.	528 : 5
Roept hij Mij, Ik antwoord,/ in zijn nood ben ik nabij.	535b
Wees in mijn laatste lijden,/ mijn doodsangst, mij nabij.	576 : 6
Deel van uw gaven uit,/ wees met uw kracht nabij.	672 : 3
geen kwaad zal ik duchten / want Jij bent nabij.	697 : 1
in schande en in schade / is Hij nabij geweest,	713 : 2
Wie heeft van zo nabij gehoord,/ wat God sprak tot de aarde?	739 : 6
ons met uw tederheid nabij.	760 : 3
Voorwaar, het heil is nu nabij,/ uw goedertierenheid.	767 : 3
Kom kinderen niet dralen,/ want de avond is nabij!	799 : 1
laat mij niet moeten gaan / als Gij niet zelf nabij zijt.	811 : 2
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven;	825 : 5
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren!	837 : 4
Gij, hemelhoog verheven,/ zo ver en zo nabij,	851 : 1
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet.	853 : 3
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U,	893 : 1
Die van nabij zolang reeds mij / in liefde vergezeld heeft.	899 : 2
Ik hoor trompetten klinken,/ de vijand is nabij.	901 : 1
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht.	905 : 1
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen.	906 : 8

In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 :1
in de dorre doodsvallei,/ o Gij rots, wees daar nabij! 911 : 5
stem die in stilte spreekt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 1
Stem die de schepping draagt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 2
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij. 954
Wees ons nabij en maak ons vrij / in dit uw heiligdom. / Kom, Here Jezus, kom! 971 : 3
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij. 987 : refr.

Nabij blijven, Nabij komen
alsof U mijn verdriet niet ziet./ Mijn wanhoop blijft nabij. 013a : 1
geen thuis, geen toevluchtsoord / was hun nabijgekomen, 107 : 2

blijf ons nabij in deze nacht 236 : 3
Blijf Heer ons met uw woord nabij 240 : 4
Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt 247 : 1
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij 247 : 1
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij 247 : 2
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij 247 : 3
blijf ons nabij in angst en dood 302 : 4
in ’t woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij! 313 : 4
Hij is nabij waar jij ook bent,/omdat Hij je bij name kent. 354 : 4
blijft ons nabij op onze wegen; / U zij de lof gewijd, 380 : 1
Gij blijft nabij, o Heer,/ met zegenende handen. 662 : 3
In de woestenij,/ Heer, blijf ons nabij / met uw troost en met uw zegen 835 : 4
U komt mij, lieve God,/ zo nederig nabij, 852 : 1
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede! 859 : 2
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1

Nabijer
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer 501 : 3

Nabijheid
Betoon mij uw nabijheid / en stel mij in de vrijheid. 031 : 1
het volk dat zich gedragen weet / door uw nabijheid en ontferming. 031a : 3
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade. 105 : 2

Heer, uw nabijheid is mijn brood. 244 : 3
uit de schaduw in uw nabijheid 289 : 2
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg 664 : 2
Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij, 685 : 4
Wij wachten op de heilige Geest / als wolk nabijheid overdag, 692 : 5
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn. 800 : 3
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt; 885 : 2
De zon gaat op in uw / nabijheid bij de mensen. 974 : 4

Nabijkomen
Wie komt U nabij? 151 : 3
Wil mij als de nacht nabijkomt 210 : 4
Zoals ik ben, kom ik nabij,/met niets in handen dan dat Gij 377 : 1
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij 381 : 5
zing halleluja! Uit de wolken / komt ons zijn heerlijkheid nabij. 526 : 4

Hij gaf ons zwijgende een teken / en kwam ons voet voor voet nabij, 569 : 2
Hij zal, als de vorst der nacht / mij nabij komt, voor mij strijden. 641 : 3

Nacht

maar die aan ’s Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
haar wikt en weegt dag en nacht. 001a : vz.
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2
mijn hart is droef en bang./ Hoe lang al zijn de nachten 006 : 2
in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen 006 : 4
Aanschouw ik ’s nachts het kunstwerk van uw handen 008 : 3
Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht, 008a : 3
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht. 018 : 6
De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
willen uw wondermacht / lofzingen dag en nacht. 021 : 7
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,/ik roept het ’s nachts, en Gij laat mij maar roepen. 022a 1
Kan ik de nacht verduren,/ waarin Gij verre zijt? 025a : 1
Uit het hart der duisternis./ uit de nacht van het gemis, 029 : 4
Die wenend ’s nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen. 030 : 2
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leve werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
Tranen heb ik onder ’t klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
Honend vraagt men dag en nacht:/ ‘Waar is God, die gij verwacht?’ 042 : 6
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde. 044 : 9
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die ’t licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
Hij die het licht roept in de nacht, Hij heeft ons heil teweeggebracht, 068 : 7
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen. 074 : 10
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit. 088 : 1
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood. 088a : 1
O God, die droeg ons voorgeslacht / in nacht en stormgebruis, 090a : 1
wees ons een gids in storm en nacht / en eeuwig ons tehuis! 090a : 6
Wees niet bevreesd, al wil de nacht / zich tegen u verheffen: 091 : 3
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3
Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,/zij waken over je deze nacht. 091c : antif.A

ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen.	092 : 1
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht.	094 : 6
Loof uw Heiland, loof uw Heiland,/ die het licht is in de nacht.	103c : 3
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten.	105 : 13
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen.	112 : 2
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren.	119 : 21
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten.	119 : 56
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten.	119 : 64
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht.	119a : 2
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht.	121 : 3
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht,	130 : 3
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht.	130c : 3
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht.	134 : 1
Zegen de Levende nacht aan nacht.	134a : antif.
en in het huis van de Heer staat, nacht aan nacht.	134a : 1
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht.	136 : 4
Loof de Heer, die in de nacht / der vernedering aan ons dacht,	136 : 11
Wanneer ik mij geborgen dacht / in ’t vallend duister van de nacht,	139 : 6
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht,	139 : 6
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht,	139 : 6
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister.	139 : 6
zijn uw onpeilbare gedachten,/ ik overdenk die al mijn nachten.	139 : 10
Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht.	139c : Antif. A
Dat zeggen ons zijn werken,/ dat zeggen dag en nacht,	146a : 3
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht.	149 : 3
zal in de nacht verdwijnen	152 : 9
gij nachten en dagen, gij duister en licht	154a : 4
Licht en donker, dag en nacht	154b : 4
Wie leven in de nacht, getekend door het donker, -	158c : 3
Gun u geen rust bij dag en nacht	176 : 4
dat Gij hun harten sterkt, hun nacht aan banden legt.	201 : 2
die dag en nacht in banen leidt	204 : 1
die wakker was in diepe nacht	204 : 2
het donker wijkt, de nacht vertrekt	204 : 3
en van de nacht de boeien slaakt	205 : 5
Hij heeft ons deze nacht behoed	206 : 1
rondom ons heen in deze nacht	206 : 3
die ons deze nacht bewaarde	210 : 1
Wil mij als de nacht nabijkomt	210 : 4
Nacht mag het wezen, ik zal niet vrezen	211 : 4
ons deze nacht omgaf met goede zorgen	212 : 2
blijf elke nacht en dag, zo lang wij leven	212 : 4
en verdrijf door uwe macht onze nacht	213 : 1
om, de eeuwige nacht ontvloden	213 : 3
als nieuw, nu gij door slaap en nacht	215 : 1
Lof zij uw naam die oplicht in de nacht	220 : 2
hebt Gij de nacht uw signatuur gegeven	220 : 3
alle nachten fluisteren tot zijn eer	224
de nacht met zoete slaap bedekt	236 : 1
blijf ons nabij in deze nacht	236 : 3
des nachts de dag verborgen is	236 : 5

maar onze nacht opnieuw verlicht	236 : 5
de grote zon verzinkt in nacht,	237 : 1
Behoed ons Heer in deze nacht	239 : 2
Nu valt de nacht. O mijn kleinood	241 : 4
in deze zwarte nacht.	242 : 3
O Heer mijn God, ook deze nacht	243 : 1
der boze geesten van de nacht	243 : 5
al wisselen ook dag en nacht	245 : 3
de nacht is stil en klaar	246b : 1
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt	247 : 1
mijn enig licht in nacht en duisternis	247 : 3
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij	247 : 3
is weer voorbij, de nacht genaakt	248 : 1
als mij de schaduw van de nacht	250 : 2
De avond valt, de nacht is daar	250 : 4
Gij bracht mij tot in deze nacht	250 : 11
dan valt de nacht – en welbewaard	252 : 4
Hij geeft mij dag en nacht	253 : 1
mijn taak bij dag, mijn droom bij nacht.	253 : 1
Laat dagen in de nacht	253 : 2
Kom, nacht, en troost ons zacht	253 : 3
nu de nacht gaat wederkeren	254 : 3
als ik uit de nacht herrijs.	254 : 4
de nacht zal spoedig komen	258 : 1
Zend ons een engel in de nacht	259 : 1
die bang en eenzaam is in de nacht	260 : 2
voor de nacht, die vol van dromen	261 : 1
Licht, groei in de nacht	261 : 2
nacht daalt op de aarde	262
Wees Gij mijn toevlucht de komende nacht	263 : 1
De dag loopt ten einde, de nacht is nabij	263 : 3
op de drempel van de nacht.	264 : 2
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij.	265 : 3
Die ons schiep,/en ook nu nog/als hier de nacht ons/overmant	266 : 1
laat niet de nacht dan angst aanjagen,	267 : 2
Ook als de nacht valt, blijf ons leiden	267 : 3
Goede herder, als wij slapen, heel deze nacht	268 : 1
waak dan over al uw schapen, heel deze nacht	268 : 1
lieve God, bij U geborgen / heel deze nacht.	268 : 1
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
engelen steeds om ons heen zijn / bij dag en nacht	268 : 2
allen door uw trouw omgeven / bij dag en nacht	268: 2
Wees ook bij mij in de nacht / tot de zon weer naar me lacht	269
het donker van onze nacht / met liefde overwon.	285 : 2
en het daglicht overwint de nacht	286 : refr.
Gij, mijn hoop waar nog de nacht duurt	292 : vz.
Die de weerstand van de nacht wilt breken	296 : vr.
verhoor ons roepen uit de nacht	302 : 3
als uw Geest de nacht niet bant / ons niet stelt in ’t licht der waarheid.	314 : 2
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard,	315 : 1
Dit lied dat onze nacht verstoort	326 : 4
Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep	342 : 3

Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten	352 : 2
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag!	364 : 4
Hij gaf aan blinden het gezicht,/de nacht heeft Hij verdreven,	391 : 2
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht;	393 : 3
en vervul ons met de kracht / van uw Geest bij dag en nacht.	415
Kom tot ons, de wereld wacht,/Heiland, kom in onze nacht,	433 : 1
licht dat in de nacht begint,/kind van God, Maria's kind.	433 : 1
Uw kribbe blinkt in de nacht / met een ongekende pracht.	433 : 4
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht,	441 : 7
De duisternis gaat wijken / van de eeuwenlange nacht.	444 : 2
De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver.	445 : 1
Zo is ons God verschenen / in onze lange nacht.	445 : 2
Hoevele zware nachten / van bitterheid en pijn	445 : 3
de ster van Gods genade / aan 't einde van de nacht.	445 : 3
Hem, die in de nacht der nachten / wordt geboren in een stal.	449 : 1
als een tuin vol voorjaarsbloemen,/als de sterren in de nacht.	449 : 7
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land.	451 : 1
de slaap zal ons genezen,/Gij waakt de ganse nacht!	452 : 1
Die lange nacht, die winter / doorstaan wij met geduld;	452 : 2
en keert niet ijdel weder./Uw licht komt na de nacht!	452 : 2
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht!	453 : 2
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht	455 : 5
een licht dat schijnt voor alle volken in die nacht	455 : 5
Volk uitentreuren / gezeten in de nacht,	456a : 7
Sta te gebeuren,/kom, woord, in onze nacht.	456a : 7
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter.	457
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij.	460 : refr.
Het houdt de nacht gevangen / totdat Hij komt!	461 : 2
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht	462 : 4
Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is	462 : 6
Licht in onze ogen,/redder uit de nacht,	463 : 1
dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt!	464 : 10
verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood!	466 : 5
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf,	467b
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht.	469 : 9
Al is de nacht ook nog zo dicht,/het maakt ons kinderen van het licht. Kyrieleis.	470 : 4
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in 't midden van de nacht.	473 : 1
Temidden van de nacht des doods / zijt Gij mijn zon, verrezen.	475 : 3
ziet, die 't al is, in gebreken,/ziet, die 't licht is in de nacht,	478 : 1
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht.	479 : 1
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid.	479 : 2
gezegend zijn de nachten / van kerst, hier ben ik thuis.	480 : 1
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht.	488 : 1
Hij werd geboren in de nacht / die al het licht heeft voortgebracht,	488 : 2
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan,	489 : 1
de Heiland eeuwenlang verwacht./ De engelen zongen in de nacht,	495 : 2
Hij is geboren in de nacht / en heeft de wereld 't licht gebracht.	495 : 4
Een ster ging op uit Israël / na duizend en één nacht.	496 : 1
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk.	496 : 1
de weerstand van de nacht / met heilig vuur gebroken.	500 : 2
deelt Gij in onze nacht / en zaait er nieuwe dromen.	500 : 4
Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als ons nieuw lied.	501 : 1

de nacht niet meer te vrezen,/want uw ster verlaat ons niet.	501 : 4
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht.	502 : 1
Breek het donker met uw stralen; met uw warmte: breek de nacht!	502 : refr.
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, -	502 : 4
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:	503 : 2
Hij is ons tot lichtbron in donkere nacht.	503 : 3
In de nacht gekomen / kind van hogerhand	505 : 1
In de nacht gekomen / kind dat met geduld	505 : 2
In de nacht gekomen / onmiskenbaar kind,	505 : 3
Het is al nacht in Betlehem,/ wat wordt de wereld kil!	507 : 1
Het is nog nacht in Betlehem,/ de schapen staan verbaasd,	507 : 3
Klaarlichte nacht, / Gods heerlijkheid lacht / ons toe in de velden van David.	508 : 1
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie.	508 : 2
Klaarlichte nacht,/Gods engelenmacht,/brengt glorie aan God in excelsis.	508 : 3
Hulde en eer / op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden,	508 : 3
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x)	509 : 1
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.	511 : 5
Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,/ een zon diep in de nacht,	512 : 5
woord zijt Gij gegeven,/ als een nacht van hoop en vrees,	527 : 5
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan	529 : 4
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht?	529 : 5
de dagen en de nachten,/ de honger en de dorst,	538 : 3
dan deze ene naam;/ die naam is alle nachten	544 : 2
De duisternis te boven / al staat de nacht rondom,	544 : 3
zij worden uitgezonden / de nacht uit in de dag.	544 : 3
Het geeft zich over aan de nacht,/ zo wordt zijn grote werk volbracht.	565 : 1
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan,	569 : 1
Heer van mijn hart, U bent gekomen / de nacht door naar uw grote dag,	569 : 4
En Jezus ging iets verder,/ iets verder in de nacht.	570 : 4
In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid.	574 : 1
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht;	574 : 3
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht?	584 : 1
stem aan psalmen in de nacht.	584 : 8
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen?	587 : 1
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven	590 : 1
diep in de nacht,/ dan breekt de morgen aan.	591 : 1
diep in de nacht,/ uw kracht om op te staan.	591 : 6
Wachters op de morgen, hoever is de nacht?	594
Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren;	595 : cantor
dit is de nacht waarin uw lichtzuil de weg wijst;	595 : cantor
dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op.	595 : cantor
Dit is de nacht dat het duister wijkt,/ een lichtnacht tot ons geluk	595 : cantor
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
En ’s nachts zal de maan uw licht niet meer zijn	595 : 2
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt,	599 : 1
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam!	600 : 3
Geen engel met ons mee gezonden / om nacht en ontij te verslaan.	602 : 3
De nacht van vóór het licht./ De dood van vóór uw naam.	603 : 1
Gij zijt voorbijgegaan,/ een steekvlam in de nacht.	607 : 1
kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren	609 : 1
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen.	610 : 2

de nacht is voor het licht verdwenen.	611 : 4
Halleluja!/Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht./Halleluja!	614
De Heer is waarlijk opgestaan,/ Halleluja (2 x)/ de nacht des doods voorbijgegaan.	617 : 1
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood,	621 : 2
De nacht is mij een licht,/ de dood een licht gewicht.	623 : 6
heen is de nacht,/ de derde dag breekt aan.	625 : 3
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja!	628 : 2
Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde,	629 : 3
Ik ben als het licht geboren / uit het holst van de nacht,/ Ik was verloren	629 : 5
er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken.	630 : 1
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht,	632 : 1
geweken is het rouwgewaad,/ de smartelijke nacht.	633 : 2
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid;	636 : 1
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood;	637 : 3
Hij passeert de dodenwacht,/ breekt het zegel van de nacht,	639 : 1
Hij zal, als de vorst der nacht / mij nabij komt, voor mij strijden.	641 : 3
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen.	643 : 1
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen.	643 : 4
en kermen in de nacht./ Gij vraagt ten tweede male.	649 : 3
de oogst ruist in de wind / als psalmen in de nacht.	650 : 7
wanneer het nacht wordt in ons leven,/ wanneer het nacht wordt in de tijd.	653 : 4
Wij hebben dag en nacht verward,/ de nacht geprezen in ons hart	654 : 2
Maar God heeft naar ons omgezien!/ Wij, in de nacht verdwaalden, -	654 : 4
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht.	654 : 6
het lied op andere lippen / draagt mij dan door de nacht.	657 : 2
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht	658 : 4
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots.	680 : 1
Als een moeder mij omhelzend,/ een omarming dag en nacht,	685 : 2
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, -	690 : 3
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht,	691 : 2
een sterrenmantel in de nacht./ Kom Geest van God, wees om ons heen.	692 : 5
Kom Schepper, Geest Jij,/ die de nacht doorbreekt,	697 : 2
brand ons vooruit door diepe nacht,/ de aarde tot een teken.	699 : 2
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht;	727 : 2
naar het dag en nacht verbeide / vaderhuis, hun toebereid.	730 : 1
Heer, herinner u hun luisterend / wakker liggen in de nacht	730 : 2
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht,	742 : 2
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht.	755 : 1
De nacht is als een graf,/ ontij heerst in het rond.	756 : 8
de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land.	763 : 1
Door God de Heer wordt zij gesticht. / Daar zal geen nacht zijn: God is haar licht.	776 : 2
Hij ontsluit de boekrol,/ leidt ons uit de nacht.	777 : 3
heel mijn leven bestaan / om de dreigende nacht te bedwingen.	780 : 5
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan,	792 : 1
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt.	800 : 2
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem.	800 : 3
Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort,	801 : 1
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. weerlicht)	801 : 3
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht,	801 : 5
Zo gaan wij hier met elkander / door de nacht op weg naar huis,	801 : 7
geboren uit den hoge,/ getogen uit de nacht.	803 : 2, 6
Tel de sterren in de nacht,/ zo groot wordt jouw nageslacht.	805 : 1

In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten. 808 : 1
De naam die afdaalt in de nacht:/ Ik ben,/ die in een droom op Jakob wacht. 815 : 2
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
Vrede voor dit huis,/ wanneer de nacht zal komen 819 : 5
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen 830 : 1
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht 831 : 1
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht, 837 : 1
van de Heer die mijn dagen en nachten telt / en de Heer zegt 'kom' en ik kom. 840 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
God, U ziet ons zitten, U haalt ons uit de nacht. 854
Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2
Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is, 856 : 3
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2
Dagen, nachten, de gave van God./Amen./Dagen, nachten, een loflied voor U./Amen. 876 : 4
Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water. 895 : refr.
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn. 895 : 1
En als het nacht gaat worden,/ een nacht vol schrik en pijn, 902 : 4
Alles wendt Hij mij ten goede, / Hij is bij mij nacht en dag, 903 : 2
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en 't schijnt soms in de nacht 904 : 4
Maar blijft gij met vertrouwen / naar God zien in de nacht; 904 : 5
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht. 905 : 1
God is tegenwoordig, die in 't licht daarboven / dag en nacht de engelen loven. 906 : 2
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht. 908 : 5
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht, 918 : 1
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven. 919 : 2
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,- 929 : koor 2
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht. 933 : 1
Ik ben er als het leven lacht,/ Ik ben er voor je in de nacht. 934 : 2
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water-/dan valt de nacht over het middaguur. 946 : 3
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer. 967 : 4
de nacht is vol gevaren, de morgen vol gezang. 968 : 3
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3
Van U getuigen dag en nacht./ Gij hebt ze heerlijk voortgebracht. 978 : 1
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
Wij zingen een loflied voor Hem / die ons door de nacht zal bewaren, 986 : 4
toen klonk uw stem: 'Er zij licht!'-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest. 987 : 1
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht. 1005 : 1

Nachtegaal

De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x) 635 : 5
een nachtegaal die zingt,/ wij loven je om / vrijheid die verbindt. 697 : 4

Nachtelijk
in het nachtelijke uur / vlamt een vuur 287 : 3
De zonne, voor wier stralen / het nachtelijk duister zwicht, 444 : 4

Nachtenlang
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4

Nachtmaal
Onder het oog van hen die mij verraden / richt Gij mij toe het nachtmaal der genade. 023 : 2

Als er tot uw gedachtenis / de viering van het nachtmaal is 393 : 2

Nachtwaak
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog. 090 : 3
een schaduw, een gedachte vaag,/ een nachtwaak, die verdween. 090a : 4

Nader
Maar Gij zijt nader, Heer, dan het gemeen / dat U verlaat, want Gij zijt trouw gebleken. 119 : 57

werd mens en is mij nader / dan wie mijn naasten zijn. 345 : 1
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer 501 : 3
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer! 626 : 5

Naderbrengen
brengt dagelijks nader ons tot God 215 : 6

Naderbij
De nacht loopt ten einde,/de dag komt naderbij. 460 : refr.

Naderen
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één. 022 : 4
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen. 039 : 6
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil. 103a : 3
Zij wilden naderen tot hun Heer,/ zij eisten dat Aärons eer, 106 : 7
Ik nader U, het hoofd gebogen./ Gij kunt, o Heer, geen kwaad gedogen, 143 : 2
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen. 149 : 2

houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen, 438 : 4
Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al. 440 : 2
Hosanna, hosanna,/ nu nadert de stoet,/ nu nadert de stoet. 551 : 2
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/'Wie wentelt straks de steen ons af?' 617 : 5
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur. 678 : 7
heel 't heir der heiligen tot U naderen mag./ Halleluja, halleluja! 727 : 8

Nadering
roep ik uw nadering reeds uit / omdat ik U verwacht. 512 : 5

Naderkomen
Kom nader, zie en proef,/ opdat men smake naar waardij 034 : 4
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3

komt de Zoon des mensen nader 261 : 4
en niemand, niemand komt Hem nader / daar in de donkere hof. 582 : 3
In Christus komt Gij zelf ons nader. 611 : 3
Hij sterft en zij komt nader,/ een zwaard doorsteekt haar hart. 740 : 3
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest, 766 : 1
Al bent U in ons gebroken,/ kom ons nader, maak ons vrij 795 : 3

Nadertreden
Juich Gode toe, bazuin en zing./ Treed nader tot gij Hem omringt. 100 : 1

zijn broeders treden nader 166a : 1
en gij die geen geld hebt, treed nader en eet 382 : 1
Hij is mijn liefste, ik zijn bruid,/ ik treed Hem zingend nader. 518 : 5

Nadeze
''k Wil in uw woning wezen / voor nu en voor nadeze',-/ 531 : 2

Nagaan
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na. 139 : 10
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2

Wij zijn zijn voetstap nagegaan,/ zijn liefde leidde ons voort. 798 : 4

Nagelen
genageld aan het kruis./ O Here, die uw leven 577 : 3

Nageslacht
van wat zij zaaiden, o geduchte,/ hun en hun verre nageslacht. 017 : 6
en zijn zalig nageslacht / zal 't gezegend aardrijk erven. 025 : 6
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8
Meld het aan het nageslacht,/ wat God heerlijk heeft volbracht; 048 : 4
Ik heb zijn nageslacht het leven toegekend. 089 : 12
heeft hun bidden niet veracht./Zeg het aan het nageslacht. 102 : 8
Hem zal men als rechtvaardig eren,/ hem en zijn hele nageslacht. 106 : 14
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht, 128 : 3
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'. 132 : 8

jegens Abraham en zijn nageslacht 157e
Tel de sterren in de nacht,/ zo groot wordt jouw nageslacht. 805 : 1
't Westen en het oosten,/ voor- en nageslacht, 993 : 3

Nakomen
De eersten zijn de laatsten,/ wie nakomt gaat voorop. 991 : 1, 8

Nakroost
maar wie de strijd met God heeft opgenomen/zal met zijn nakroost worden uitgeroeid. 037 : 12

Najaarskou
De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht; 817 : 3

Najaarswind

als gras zijn wij, als blaren,-/ wanneer de najaarswind 103a : 3

Najagen
De vijand joeg ik rustloos na, totdat/ ik hem vernietigend verslagen had. 018 : 11

gedreven door een heilig moeten,/ het is als najagen van wind. 720 : 1
Gods daden zijn niet na te meten:/ ook dit is najagen van wind. 720 : 2
maar niets kan je tevredenstellen,/ het is als najagen van wind. 720 : 3
altijd jezelf maar overvragen,/ ook dit is najagen van wind. 720 : 4

Naleven
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2

om alles op te geven / en trouw Hem na te leven. 531 : 1

Name zie **Naam; Nameloos** zie **Naamloos**

Nameten
Gods daden zijn niet na te meten:/ ook dit is najagen van wind. 720 : 2

Narcis
een lichte groene wade;/ en tulp en narcis evenzo: 977 : 2

Naroepen
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Nasmaak
Zout is de nasmaak van / een overmaat van boosheid; 107 : 16

Naspreken
Gij zegt – en mijn hart spreekt het na: ‘zoek mijn aanschijn’ 027b : 4

Natie
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12
Laten de naties juichen van vreugde, 067b : 5
men staat uw natie naar het leven./ O Heer, zult Gij hen niet begeven! 083 : 2
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet 096b : 3
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer. 117
Loof nu de Heer, alle naties der aarde, 117c : 1
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont, 148 : 5

Licht, dat de sluier van alle naties wegneemt; 159c : 3
stroom, overstroom alle naties met uw genade 289 : refr.

Natuur
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur. 078 : 15

De lippen der natuur / zijn achter U gesloten, 589 : 2
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4

in het Nauw drijven

die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
Gij hebt mij in het nauw gedreven,/uw aangezicht van mij gewend. 088 : 5

Drijft de vijand mij in ’t nauw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 3

Nauw (nauwelijks)
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied. 066 : 6

Nauw zien
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2

Nauw(e)lijks
Nauwelijks hadden ze van mij gehoord,/ of bevend bogen zij zich voor mijn woord. 018 : 13
Maar nauwelijks hield Gij U verborgen,/ of mij omringden schrik en zorgen. 030 : 3
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9

aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd? 510 : 3
Stemmen hoor ik om mij spreken,/ nauwelijks tot mij gericht; 779 : 3

Nawijzen, Nagewezen
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3

Nazingen
de wind zingt ze na door de bomen 179 : 2

Nectar
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7
als nectar en als ambrozijn / waarvan men eeuwig leeft. 737 : 14

Nederbuigen
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45

Nederdalen
tot waar ze in 't westen nederdaalt,/ zij 's Heren grote naam geprezen. 113 : 1
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten! 144 : 3

Het zonlicht moge nederdalen 245 : 1
tenzij de duif die nederdaalt / ons uit de hoge vrede haalt. 350 : 2
daal neder uit uw hoogte in ons midden! / In uw vergeving wonen wij. 364 : 6
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht. 680 : 1
ontwaakt met spoed, haar ster gaat op./ Uit de hemel daalt Hij neder, 749 : 2
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3

Nederig
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
wie Hem nederig valt te voet,/ zal van Hem zijn wegen leren. 025 : 4
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht 092 : 7
Hij slaat, ofschoon oneindig hoog,/ op hen het oog die nederig knielen. 138 : 3
Zijn welbehagen zal slechts wezen / met allen die Hem nederig vrezen, 147 : 4

om nederigen te treffen 152 : 5
Die nederig zijt in het leven 154a : 11
om nederig te vervullen / wat God van Hem verwacht. 438 : 2
die zo nederig wilde zijn. 573 : 11
God almachtig boven mate,/ die zo nederig verscheen, 754 : 2
U komt mij, lieve God,/ zo nederig nabij, 852 : 1

Nederigst
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6

Nederknielen
U loof ik, Heer, met hart en ziel / in eerbied kniel ik voor U neder 138 : 1

Nederkomen
als vlammen op hen nederkomen / en als een vuur rondom hen zijn. 140 : 6

Nederlaag
God zal de nederlaag bereiden,/ aan hen die bouwen op geweld. 033 : 6
Nederlaag en zege / zijn alleen gelegen / in des Heren hand. 033 : 6
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4

Nederliggen
Als een insect dat men vertreedt,/ zo lig ik neder in mijn leed. 109 : 10
Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.' 110 : 1

Nederslaan

Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 3

Nederstorten
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9

Nedervallen
hoop op God en wees geborgen./ Hij verheft wie nederviel. 042 : 3, 7

Nedervaren
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
Van verre zien uw ogen aan / Gods toornend nedervaren. 091 : 4

Nederzetting
temidden van het leger en rondom / de nederzetting van zijn heiligdom. 078 : 10

Nederzien
Zie van uw hoge hemel neder,/ dat onze aanblik U vertedert, 080 : 6
O Here, ons schild van omhoog,/ zie neder met een gunstig oog 084 : 5
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
die neder wil zien op dit laagland?-/ in de hemel Hij en op aarde; 113a : 3

Nederzinken
der stilte nederzinken./ Maar onder ons die leven in het licht 115 : 7

Nee, Neen
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen. 014 : 2; 053
Even kostelijk als honing/, nee, nog meer. 019a : voorz.
Zou Gij ooit mij te schande maken?/Nee, voor allen die op U wachten 025c : 1
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
Maar nee, gij brengt de chaos weer,/ Ik stort u in de afgrond neer. 082 : 2
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder. 131a : 2

worden ja en amen,/ ja uit ja en nee. 993 : 7

Neerbreken
Gij, wolken, breek in regens neer,/regen de Heiland,Israëls Heer. 437 : 2

Neerbuigen
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
en voor de koning die het al regeert / zich neer zal buigen. 022 : 12
geef des Heren naam de eer,/ buig u juichend voor Hem neer. 029 : 1
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
buigen voor uw zetel neer,/ brengen uwe naam de eer. 086 : 3
Rahab en Babel zullen U behoren./ Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer 087 : 2
buig u in heilige feestdos neer,/ erken Hem als de ene Heer, 096 : 4
Buig u voor Hem neer in uw feestgewaad./ Maak je klein voor zijn ogen, jij aarde! 096b : 3
hebt Gij beschaamd, o Heer;/ gij goden, buig u neer:/ Hij heeft uw macht geknot. 097 : 3
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4
Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer, 099 : 8
Hij richt u op, als u neer zijt gebogen / en Hij buigt neer wie zich verheft. 146c : 6

en buigen zich voor Jozef neer 166a : 1
zij buigen zich eerbiedig neer 166a : 4
Zij bogen zich voor Jezus neer / en zij verstonden: Hij is Heer 495 : 3
Heer Jezus, ik buig met Maria mij neer, 583 : 4
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd. 890 : 1

Neerdalen, Nederdalen
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1
op Hermons top en daalt op Sion neer./ 't Wordt al een tuin voor God de Heer 133 : 2

uw stad van licht daalt neer over de landen 220 : 4
en dauw daal neer en geef het leven glans 223 : 1
de avond daalt op aarde neer 240 : 1
onze zonden draagt de Heer,/zie: de duif daalt op Hem neer! 358 : 4
Kom Schepper, Geest, daal tot ons neer,/houd Gij bij ons uw intocht, Heer; 360 : 1
Heer, wien liefde heeft bewogen / neer te dalen uit den hoge, 376 : 6
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer. 381 : 6
is uw gedaante, lieve Heer,/Gij daalt als manna in ons neer. 389 : 1
De vrede van de lieve Heer / daalt nu neer. 394 : 6
Gij daalt van de Vader neer / tot de Vader keert Gij weer, 433 : 3
Kom tot ons, scheur de hemelen, Heer,/daal, Heiland, uit uw hemel neer. 437 : 1
alle engelen eer bewijzen,/hier op aarde daalt Hij neer. 468 : 1
Ik ben een engel van de Heer,/daal uit de hemel tot je neer 469 : 1
Hoe arm daalt Hij op aarde neer,/is uit liefde onze Heer, 470 : 6
Hij daalt uit 's Vaders schoot terneer / op aard om kind te zijn, 474 : 2
Zij daalden langs de sterren neer. / Hun lied ging over God de Heer, 495 : 1
Hij daalde neer om onze ellend',/Halleluja, halleluja! 515 : 2
Hij daalde neer in de Jordaan,/badwater onzer zonden. 522 : 1
vervullend met aanwezigheid./ Een stem, een duif daalt neder. 522 : 3
Christus onze Heer / is voor ons gestorven / en Hij daalde neer / in het doodsgebied, 645 : 2
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer, 669 : 2
Kom Schepper God, o heilige Geest,/ daal in de mensenharten neer, 670 : 1
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1
en uit de hemel nederdaalt / op alle tong en taal. 674 : 1
Geest, uit de hemel neergedaald,/ storm van gedrevenheid, 677 : 1
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint. 690 : 4
Kom Geest van God, daal in ons neer. 692 : refr.
Jezus, één en al ontferming,/ daal vanuit de hoge neer 754 : 1
zal uit de hemel moeiteloos / neerdalen in de tijd. 767 : 2
Want de Heer daalt neer in Sion en Hij vestigt zijn troon op ons lied. 884
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd. 939 : 2
zeg de wereld: Christus' glorie / is op aarde neergedaald. 975 : 2

Neerdauwen
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer. 078 : 9

Neerdrukken
Eenzaam ben ik en verschoven,/ ja, de ellende drukt mij neer. 025 : 8

Niet langer drukt ons droefheid neer:/wij vinden vreugde in de Heer. 479 : 2

Neerhalen
Hij haalde de machtigen neer van hun tronen 157c : 6
'Hij heeft de groten neergehaald / en kleine mensen maakt Hij groot'. 1002 : 4

Neerhurken
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5

Neerknielen
Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem. 029 : 3

Voor vreemde goden knielt het neer 177 : 2
en knielen bij de kribbe neer / in eerbied voor dit kind: 507 : 3
Die knielden daar in ootmoed neer,/ in ootmoed neer, 515 : 4
Jezus zei: 'Ik kniel niet neer,/ want er staat geschreven: 539 : 4
Kniel voor hem neer, want Hij is waardig, vol macht en heerlijkheid. 890 : 1

Neerkomen
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer. 007 : 6
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3
't Komt op hun eigen hoofden neer./ Hij is mijn sterke tegenweer. 094 : 11
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders. 109 : 6

Neerleggen
en leg mijn noden voor U neer./Hoor naar mijn zuchten en mijn smeken: 005 : 1
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3

Gij die uw woord in ons hebt neergelegd 197 : 1
Ik heb mij in uw hoede neergelegd 250 : 1
erken ik wat er donker is in mij en leg dat neer. 400 : 1
de vriendschap die in drukte onderging - / ik leg het neer. 400 : 2
elk spottend woord waarmee ik heb gekwetst -/ ik leg het neer. 400 : 3
dat alles wat zijn vrede tegenwerkt / wordt neergelegd. 400 : 4
Kom, wij leggen mantels neer / als een loper voor de Heer: 554 : 1
Leggen wij ons bij U neer,/ in uw dood begraven. 590 : 4
en legt zijn wapens neer./ De zege is de Heer! 623 : 3
heerlijkheid en kracht en machten / legt uw schepping voor U neer. 705 : 4
Neem ook mijne liefde, Heer,/ 'k leg voor U haar schatten neer. 912 : 6
Hier leggen we zijn/haar lichaam neer / en staan het aan de aarde af. 960 : 1

Neerliggen
Te midden van de leeuwen lig ik neer./ Geweldenaars gaan tegen mij tekeer, 057 : 3

Neerreiken
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel. 085b : 2

Neerrukken
en 't roofdier rukt de ranken neer./ O God, machtige God, keer weer! 080 : 5

Neerschrijven
Ons heeft de Heer met liefde neergeschreven,/ leesbaar voor mensen als zijn erfenis. 976 : 1

Neerslaan, Nederslaan

'Ik overwon, ik sloeg hem neer!' 013 : 2
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in't ronde 018 : 11
geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd. 040 : 5
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
Hij verhoogt en Hij slaat neer / naar zijn recht, Hij is de Heer. 075 : 4
Gij, hoe vreeswekkend zijt Gij, Heer,/ wij slaan onze ogen voor U neer. 076 : 4
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer. 078 : 17
In Egypte sloeg zijn macht / alle eerstgeborenen neer, 135 : 5
Hij slaat onze vijand neer./ Eeuwig trouw is onze Heer. 136 : 9

Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve 't hart hem weder. 906 : 1
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1

Neerslingeren

Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer! 144 : 3

Neersmijten

in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan 't wild gedierte in het zand. 074 : 8
neergesmeten met geweld./ Ach, mijn dagen zijn geteld. 102 : 5

Neerstorten

Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer, 036 : 3
Stort, God de volken die voor U niet beven / neer in uw ongena! 056 : 2
Gij stort hen neer in de ellende,/ die zich in ontrouw van U wenden. 073 : 11
Maar nee, gij brengt de chaos weer,/ Ik stort u in de afgrond neer. 082 : 2
zijn troon is neergestort, zijn heerlijkheid verdwenen. 089 : 15
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval, 104 : 3
Farao met heel zijn heer / stortte in het water neer. 136 : 7

Neerstoten

Beschaam wie zich aan U niet storen,/ stoot in het graf hen neer, 031 : 14
In uw kracht stoten wij hem neer / die ons belaagt van alle kanten, 044 : 3,
Gij zijt het die ze neer zult stoten,/ de schenders van het trouwverbond 055 : 6

Neerstromen

van wie Hem toebehoren./En vreugde van de Heer / stroomt in hun harten neer. 097 : 6

Neerstrijken

Wij delen in het vuur / dat neerstrijkt op de hoofden, 687 : 2
O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2

Neervallen

Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
en haast van honger stierven,/ neervallend langs de weg, - 107 : 2

mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde 609 : 2

valt in de voor des doods,/ valt in de aarde neer. 650 : 6

Neervellen, Neergeveld
Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
die alles van zichzelf verwachtte./ Daar ligt hij neergeveld. 052 : 4
om, als ik machteloos lig neergeveld,/ over mij heen te lopen. 056 : 1
Egyptes koning zag ontsteld / zijn eerstelingen neergeveld. 105 : 13
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld 149 : 4

waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1

(zich) Neerwerpen
Dan, mij erkennend als hun heer,/ werpt zich het noorden voor mij neer, 060, 108 : 3
Gij werpt mij in de afgrond neer,/ in duisternis, in barre vloeden. 088 : 4
Kom, werpen wij ons voor de Heer / die ons gemaakt heeft biddend neer, 095: 3
ik werp voor U mij neer./ O laat uw oor zich neigen / tot mij, tot mijn gebed. 130 : 1

Neerzenden
Naar ’t rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen ’t graf een helper tonen. 016 : 4

o Geest, zend uwe troost ons neer 239 : 7
Gij gaat onze aard’ te boven,/zend uw adem neer 319 : 7

(zich) Neerzetten
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet 096b : 3

De avond daalt, blijf bij ons Heer!/ Hij zet zich aan de tafel neer 646 : 3

Neerzien
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
Ontvangen heeft mijn moeder mij in zonde,/ zie op mij neer in uw barmhartigheid. 051 : 3
die op dit Sion neerziet,/ hier koos de Heer zich vaste voet, 068 : 5
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3
Zie op ons neer met vriendelijke ogen./ O God, bevestig ons in ons onvermogen. 090 : 8
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op ’t aardse leven. 102 : 9
Aanbiddelijk in grootheid is de Heer,/ ziet Hij alleen maar op de aarde neer, 104 : 9
De Heer wil mij tot helper wezen:/ ik zie op al mijn haters neer. 118 : 2
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken. 119 : 58

Niet als Thomas zie ik op uw wonden neer, 374 : 4
maar op een hart vol hoogmoed / ziet Hij in gramschap neer. 439 : 3

Neerzijgen, Neergezegen
Die wenend ’s nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen. 030 : 2
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10

Neger
De negers met hun loftrompet,/ de joden met hun ster 737 : 19

(zich) Neigen
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3

ik werp voor U mij neer./ O laat uw oor zich neigen / tot mij, tot mijn gebed. 130 : 1
bewaak de deuren van mijn mond,/ laat niet mijn hart tot kwaad zich neigen. 141 : 3

zij volgen het en neigen voor 176 : 6
mijn zangen zijn het vaandel / dat zich in eerbied neigt. 441 : 2
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen / alles in ons voor Hem neigen. 906 : 1

Nek
Gereed om in uw naam, o Heer,/ de voet hem op zijn nek te planten. 044 : 3
Geweldig is de Here die zijn voet / plant op de nek van deze watervloed. 093 : 3
Hij zet zijn voeten op de nek / van alle macht en majesteit. 132 : 5

Nemen, Genomen
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3
Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal? 050 : 5
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
O God, verlos mij door uw naam!/ O Heer, neem mijn gebed ter ore! 054 : 1
Maar Hij nam mijn gebed ter ore,/ Hij heeft mijn bidden niet beschaamd. 066 : 6
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7
Gij neemt mij bij de rechterhand,/ Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand, 073 : 9
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen, 079 : 1
God onze Vader, want wij zijn van Hem./Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen, 103 : 5
aldus in eigen handen namen,/ niet hoorden naar de Heer, hun God. 106 : 11
had Hij hen niet gehoord / en bij de hand genomen. 107 : 2
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17

Neem nooit het recht in eigen hand 172 : 8
Hij neemt zijn buurvrouw bij de hand 173 : 3
De herder neemt zijn stok en staf 184 : 2
Neem Gij het hart dat voor U slaat 206 : 6
neem het en zend mij wat Gij wilt, - Gij kent mij 211 : 3
neem en eet, drink en gedenk 287 : 4
En neem voluit de vrijheid 311 : 4
Heer van uw kerk,/Gij hebt het woord genomen 348 : 1
kom Gij tot ons,/neem onze offeranden, waarmee wij dankbaar voor U staan. 364 : 1
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
Daags voordat Hij gestorven is,/heeft Hij het brood genomen: 391 : 3
Zegen ons, Algoede,/neem ons in uw hoede 415
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed 474 : 4
‘k Zag toen dat Maria ’t kind in de armen nam. 485 : 4
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven, 490 : 2 vz.
dan nemen wij hem dankbaar zonder beven 511 : 3
Herder, neem mij in uw armen. 518 : 4
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een schaal gedaan. 569 : 1
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij, 617 : 4
O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied, 628 : 5
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre, 629 : 2
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht 631 : 1
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
overwonnen zij de satan / en de wereld neemt een keer. 726 : 3

heb Jij mij al gebouwd / en mijn naam op je lippen genomen. 780 : 3
waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2
Het neemt ons bij de hand,/ dat woord, geduldig voert het ons 811 : 2
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede. 837 : 2
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde. 891 : 1
Draag mij, Heer. Neem mij in uw armen. Draag mij, Heer. Sluit mij in uw hart. 891 : refr.
Neem mijn leven, laat het, Heer,/ toegewijd zijn aan uw eer. 912 : 1
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt. 912 : 3
Neem mijn zilver en mijn goud,/ dat ik niets aan U onthoud. 912 : 4.
Neem mijn wil en maak hem vrij,/ dat hij U geheiligd zij. 912 : 5
Neem ook mijne liefde, Heer,/ 'k leg voor U haar schatten neer. 912 : 6
Neem mijzelf, en voor altijd / ben ik aan U toegewijd. 912 : 6
Neem mijn hand in uwe handen / en geleid mij als uw kind. 913 : 3
Wie neemt mijn hand en leert mij gaan? 952 : 1
al het beschamende neem het van mij / en dat ik dit was en geen ander - 962

te baat Nemen
Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad, 139 : 5

op zich Nemen
die als een slaaf de zonde / der wereld op zich nam 346 : 4
nu zelf op zich genomen / en draagt ze met geduld. 445 : 2
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8
Gij hebt U voor ons gegeven,/ Gij neemt op U angst en nood, 575 : 1
onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert. 595 : cantor
heeft onze zonde, onze dood,/ geheel op zich genomen, 618 : 3

Nergens
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
hij stort mij in het ongeluk / en ik kan nergens hem ontvluchten. 055 : 1
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5

wordt nergens meer Gods naam met eer vermeld 156 : 2
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis 419 : 1
de eenzaamheid, die nergens uitkomst ziet, 511 : 6
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn, 766 : 3
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde. 771 : 2
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen 1003 : 3
en om hun kinderen huilen - / nergens een feest in de stad. 1003 : 3

Nest
beschutting voor de wingerd,/ de zwaluw bouwt haar nest. 819 : 1

Nestelen
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5

Genesteld aan uw hart 282 : 2
waar boven in de hemel / de Geest genesteld is, 540 : 6

Nestje
Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak, 480 : 3

Net (als)of
doet Nabal net of hij niet weet 172 : 4
en net als Jezus worden / die 't ons heeft voorgedaan. 538 : 1
En vergeef ons wat we fout doen,/net als wij niet blijven staan 1006

Net (vangnet)
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
Hij die trouw is, zal mijn voet / voeren uit der bozen netten. 025 : 7
Al spannen zij hun netten,/ Gij zelf zult mij ontzetten. 031 : 3
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar 't leven staan. 038 : 7
Zij hebben mij een valstrik uitgezet,/ maar God bevrijdt mijn voeten uit het net. 057 : 4
Gij bracht ons in des vijands netten./ Hij heeft het tuig ons aangelegd 066 : 4
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf. 140 : 7
Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen. 141 : 9

om zomaar zonder praten / hun netten te verlaten. 531 : 1
Mijn ogen zijn gericht op U:/ bevrijd mijn voeten uit het net! 535d

Netjes
netjes bijeen gebracht binnen de haag? 170 : 2

Neus
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2

Nevel
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht. 135 : 4

de nevels wit en wonderbaar 246b : 1
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, - 690 : 3
de mensen van nacht en nevel / brengt Hij naar het heilige land. 763 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/ Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
zoals nevelen verdwijnen,/ zo zal ook de mens verkwijnen. 797 : 1

Nicht
Haar nicht Maria komt te hulp,/ met haar in heil eendrachtig; 741 : 1

Niemand
'Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind'. 010 : 2
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht' 012 : 2
Bestendig is niemand, bestendig / is enkel de vuurstenen leugen. 012a : vz. 1
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node? 031 : 10

Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet. 035 : 5
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om. 078 : 24
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
Er is niemand die mij wacht,/ ik zie geen weg uit deze nood. 088a : 1
het bloeit haast ongestoord,/ niemand komt tussenbeide. 092 : 4
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5
ja, laat zijn kroost ten grave dalen,/ niemand hun namen meer herhalen, 109 : 5
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond, 114a : 1
dat niemand, niemand naar mij vraagt,/ en dat ik steeds word voortgejaagd. 142 : 3
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5
Hij is de Heer, de trouwe,/ die niemand onrecht doet. 146a : 4
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2

Niemand ter wereld is van rang en stand gewis 152 : 2
Een ruimte die niemand mat 175 : 4
een toekomst die niemand bewerkte 175 : 4
Maar niemand luistert naar zijn stem 177 : 1, 5
Niemand is er die hen roept 178 : 7
en niemand die het vindt 181 : 1
laat niemand buiten staan 186 : 5
van liefde, licht, voor niemand bang 222 : 3
en niemand heeft U ooit gezien 275 : 3
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet 311 : 8
Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen/en niemand rukt het uit uw macht. 348 : 5
Wij mogen komen eten / en niemand wordt vergeten. 385 : 1
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor. 388 : 3
Niemand kan alleen,/Heer, uw zegen dragen; 418 : 2
bespotten en Hem honen, / niemand zal Hem verslaan. 441 : 9
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht 447 : 3
Ontsluit, Gij die de sleutel zijt,/die opendoet en niemand sluit, 466 : 4
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dat licht dat zoveel luister schiep. 488 : 4
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen, 492 : 3
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen. 533 : 2
en niemand, niemand komt Hem nader / daar in de donkere hof. 582 : 3
maar niemand die mij antwoord gaf./ Waar is Hij dan? 626 : 2
Vanuit de overkant,/ een land dat niemand ziet, 676 : 5
in uw goede gaarde,/ niemand honger lijdt. 718 : 2
Een overgrote menigte / die niemand tellen kan, 735 : 2
Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft, 751 : 2
Het hart van hun werken,/ dat niemand kan merken, 752 : 1
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang 760 : 2
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot. 764 : 2
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd. 766 : 2
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed, 769 : 6
aan niets en niemand meer ten prooi./ Delf mijn gezicht op…. 789 : 2
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2

het lied dat niemand stuit./ Het hart is ’t bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2
als God en mens geleden heeft,/ wat niemand lijden kan, 870 : 6
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw. 889
Ik zie harnassen blinken / en niemand is met mij. 901 : 1
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt, 914 : 3
Niemand leeft voor zichzelf / niemand sterft voor zichzelf. 961
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4
en niemand wordt behouden,/ als die verlaten zijn! 994 : 2
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2
brood voor hun knagende magen - / niemand een brood in de hand. 1003 : 2
Niemand een lach om de mond,/ mensen met angst om de lippen, 1003 : 4

Niemandsland
de mens vloeit leeg in leegte,/ in ’t blinde niemandsland. 579 : 2
leeft niet vergeefs, gaat niet verloren / in duisternis van niemandsland. 818 : 2

Niemendal
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 11

Nier
Op U is al mijn hopen./ Ik leg mij voor U open,/ die mij in hart en nieren kent. 026 : 1
met toegewijde tederheid / mijn nieren en mijn hart bereid, 139 : 7

Niet (het -)
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
Allen die als goden blonken / zijn bij U in ’t niet gezonken. 086 : 3

Uw dreigende vinger verwijst naar het niet 151 : 3
Om niet staat de tafel des Heren gereed 382 1
U houdt mij hoog in ere. / Daarbij valt in het niet 441 : 4
zult gij om niet ontvangen!’ 446 : 4

om Niet
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2

Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774

te Niet doen, gaan
had ons bestaan welhaast te niet gedaan. 124 : 2

Gods aanwezigheid beamen,/ geen belofte gaat te niet. 975 : 1

Nietig
Zie hoe vergankelijk, hoe nietig is het leven 089 : 16

Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden, 797 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is ’t geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7

Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht. 882 : 2

Nietigheid
Wat is de mens, wat is zijn levenstijd?/Een ademtocht, een nietigheid! 039 : 5

Niet-langer-verlaten
Hij is een mantel van licht om u heen./ Hij zal u noemen niet-langer-verlaten 596 : 2

Niet meer *zie Niets meer*

Niets
Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven. 003 : 1
is uw gericht. Niets dat hem kan benauwen. 010 : 2
De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken. 023 : 1
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1De
Heer is mijn herder, mij zal niets ontbreken. 023e : refr.
De Heer is mijn herder,/ mij zal niets ontbreken. 023e : 1
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk. 040 : 2
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
die niets dan kwaad verwekken. 071 : 7
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet. 073 : 4
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen. 119 : 3
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten. 119 : 33
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt, 127 : 1
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, 't is niets dan waan. 127 : 2
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu 130c : 2
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8

Een rijke man, een man van niets 172 : 1
want God die geeft uit liefde en dat kost dus niets 174 : 3
terwijl je niets te zoeken had 185 : 2
Hij ziet niets meer, wat een strop 189 : 2

buiten uw woord niets zoeken meer 240 : 6
op niets dan uw genade 241 : 2
alles uit niets geschapen heeft 243 : 7
niets dan op U vertrouwen 250 : 7
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen: 304 : 3
riep en niets dan onheil vond. 352 : 4
Roekeloos, kleingelovig,/zwak en niets meer. 361 : 3
niets dan liefde dwong U, dat Ge uw bloed / in de dood voor ons gaf,- 375 : 2
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren, 376 : 4
Zoals ik ben, kom ik nabij,/met niets in handen dan dat Gij 377 : 1
Niets dreef U uit den hoge/ naar wat wij mensen zijn, 441 : 5
Gij leeft en houdt de wacht,/wij hebben niets te vrezen, 452 : 1
Vanwaar zijt Gij gekomen,/wij wisten niets van U. 494 : 1
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
Wees elkaar om zijnentwil / niets dan liefde schuldig. 528 : 4
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt 548 : 1
en krijgt wie niets had nooit meer dorst. 549 : 1
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot. 578 : 2
Niets droeg hem meer/voor hem de afgrond nog, 579 : 1
Met niets van niets zijt Gij begonnen,/ hebt sprakeloos het licht gezegd, 602 : 1
Niets dat de moed beneemt,/ en mij de schat ontvreemdt 623 : 4
Rest haar niets dan rusten / in de harde rots? 625 : 2
Jezus leeft! Hem is de macht./Niets kan mij van Jezus scheiden. 641 : 3
Voor ’t leven hebben wij de dood,/ het lege niets verkozen, 654 : 3
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat. 675 : 2
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja 713 : 5
maar niets kan je tevredenstellen,/ het is als najagen van wind. 720 : 3
De heiligen, ons voorgegaan,/ hebben hier niets verworven, 728 : 1
Zij zijn gestorven in zijn naam / en hebben niets geweten 728 : 2
Laat ze niet tot niets bevriezen / in de ijskou van voorbij, 733 : 2
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk, 747 : 2
met niets te vergelijken / dat schone koninkrijk. 747 : 2
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Uw schapen zijn in nood,/ uw naam wordt niets geacht… 756 : 7
Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal, 778 : 3
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid. 793 : 3
en de vloed is niet te weren, -/ alles zal tot niets verkeren. 797 : 6
Nog weet ik niets van U,/ ooit zal ik U aanschouwen. 811 : 3
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets 825 : 2
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind, 894 : 1
Al wordt de wereld ook een hel / en ’t leven niets dan lijden, 898 : 3
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
geen honger of vervolging,/ niets dat mij van U scheidt. 902 : 5
Want ik zie in alle dingen / niets dan zijn genegenheid. 903 : 1
Lam, o kom, mijn bruidegom./Buiten U is niets op aarde / zo beminnenswaardig. 907 : 1
ook mijn tranen en verdriet / zijn voor niets, redt Gij mij niet. 911 : 2
Neem mijn zilver en mijn goud,/ dat ik niets aan U onthoud. 912 : 4
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt, 914 : 3
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene. 928 : 3
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3

Niets(s) meer

Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan.	032a : 1
Zij vrezen niet voor God de Heer,/en hun geweten spreekt niet meer,	036 : 1
men stoot ze om, zij zijn niet meer:/ zij liggen, waar zij vielen.	036 : 3
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten	045 : 6
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden.	054 : 2
O God, die ons verstoten had,/ die niet meer hoorde als men bad,	060 : 1
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt,	076 : 2
Neemt Hij hen die smekend staan / niet meer in genade aan?	077 : 2
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer.	103 : 6
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn.	104 : 10
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer.	106 : 6
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad.	109 : 6
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer.	116 : 1
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,-	119 : 20
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen.	119 : 51
Mij raakt niet meer het smalen / dat ik mij aan U bond.	119a : 3
waarom is God niet meer in tel?	177 : 3
Meisje sta op, want je slaapt niet meer	179 : 1,2,3
Hij ziet niets meer, wat een strop	189 : 2
niet meer het wakker hart belaagt	205 : 4
buiten uw woord niets zoeken meer.	240 : 6
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer	247 : 4
Roekeloos, kleingelovig,/zwak en niets meer.	361 : 3
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan.	388 : 2
De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver.	445 : 1
zal niet meer kunnen doven / totdat Hij komt!	461 : 3
Breng ons naar de morgen / wacht niet langer meer!	463 : 8
want de dag is niet meer ver, / bode van de luister	486 : 4
de nacht niet meer te vrezen,/want uw ster verlaat ons niet.	501 : 4
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid.	517 : 2
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten.	521 : 4
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan.	523 : 2
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn.	524 : 5
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan	529 : 4
Het zal niet meer verdwijnen,/ en midden onder ons zal Hij verschijnen.	533 : slotrefr.
zijn ster zal nooit meer dalen / en met Hem opgericht	544 : 5
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt,	548 : 2
Niets droeg hem meer/voor hem de afgrond nog,	579 : 1
't Is goed, o Heer,/ Gij hoeft de eer / van God niet meer te staven.	590 : 4
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
En 's nachts zal de maan uw licht niet meer zijn	595 : 2
zingt tegen het vergaan in:/ de dood zal niet meer zijn.	605 : 3
Niet meer zijn wij door angst geknecht / en aan de dood zijn wij ontheven.	611 : 2
'Wees niet bevreesd, verheug u zeer,/Halleluja (2 x)/Hij die gij zoekt, is hier niet meer'	617 : 7
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer,	620 : 9
Hij ligt in 't stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x	622 : 3
Ja, hij bestaat niet meer,/ al gaat hij hard te keer.	623 : 5
Keerde de Heer der schepping weer, dan is het tevergeefs niet meer	630 : 3
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen,	643 : 5

wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar,/ wij zijn niet meer alleen. 683 : 2
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
nu Christus niet meer wordt geëerd en men bestrijdt dat Hij regeert. 721 : 1
Zoudt Gij ons niet meer weten dan waren wij gedoemd 731 : 1
Zij wiegt hem in haar armen,/ zij laat hem niet meer los. 740 : 4
Ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot. 740 : 4
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1
rest er niets meer dan te zingen,-/ Heer, dan is uw pleit beslecht. 769 : 1
Niet meer beklemd en verdeeld / niet meer in woorden gevangen 773 : voorz.
dat je je weg niet meer kent / en 't gaat helemaal niet goed. 785 : 3
aan niets en niemand meer ten prooi./ Delf mijn gezicht op…. 789 : 2
en niet meer tot stilstand komen / wordt ons leven meegenomen. 789 : 2
om niets meer mee te dragen / dat onze ziel bezwaart. 799 : 6
Het is niet meer te tellen,/ dat volk dat na hem kwam, 803 : 4
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
als u de angst doet beven / dat God u niet meer kent, 904 : 4
Ik ben er in je hoogste lied./Ik ben er als je 't niet meer ziet. 934 : 2
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren. 946 : 5
Dan zal ik niet meer dansen, niet meer rouwen. 949 : 1
'k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1
We kunnen niet meer verder voor je zorgen./je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1
God is op ons niet toornig meer,/ maar ziet met welgevallen 966 : 3

Nieuw
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen; 019 : 2
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in 't licht 024 : 3
Mijn God, om hulp riep ik U aan,/ en Gij schonk mij dit nieuw bestaan! 030 : 1
De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag. 030a : refr.
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen. 031 : 7
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs 035 : 10
Hij heeft mij doen herleven,/ mij in de mond gegeven / een nieuw lied tot zijn eer. 040 : 1
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is. 040a : 2
Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren. 051 : 6
tot de onheilsnacht wijkt voor de nieuwe morgen. 057 : 1
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
dit is uw woord, dit is uw wet;/ Gij geeft ons nieuwe krachten. 068 : 3
Men zal weer wonen in 't beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
maar gun mij stem, o Heer,/ dat ik een nieuw geslacht verkondig 071 : 10
Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht. 087a : antif. B
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze, 096 : 1
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr. , 1
Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde! 096b : refr.
Zing een nieuw lied voor God de Here,/ want Hij bracht wonderen tot stand. 098 : 1
Zing voor de Heer een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan; 098d : 1
Zing voor God een nieuw lied:/ wonderen heeft Hij verricht. 098f : antif. B
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw. 100 : 4

gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2
Maar de adem v. uw Geest brengt hen tot leven:/het aardrijk wordt een nieuwe bloei gegeven. 104:8
volk dat op Abram u beroemt, met Jakobs nieuwe naam genoemd. 105 : 2
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen. 149 : 1

met nieuwe kracht omgord 152 : 5
een lach, een wenk, een samenhang verstoord 164 : 2
Nieuwe dromen worden wakker 166b : 3
vrouw, naar een nieuwe toekomst opgebroken 164 : 2
die stad op de nieuwe aarde? 175 : 2
Gij draagt voortaan een nieuwe naam 176 : 2
De zeeman vat weer nieuwe moed 204 : 4
dan gaan wij in nieuw licht gehuld 205 : 5
ook in deze nieuwe dag 210 : 1
roept ons nu vrolijk naar een nieuwe morgen 212 : 2
als nieuw, nu gij door slaap en nacht 215 : 1
een nieuw geloof, een nieuwe hoop 215 : 2
een nieuwe kracht door ’s Geestes doop 215 : 2
beide ontspringen nieuw aan het woord 216 : 1
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping 216 : 3
dank opgetogen Gods nieuwe dag. 216 : 3
Dank U voor deze nieuwe morgen 218 : 1
Dan zal ik zijn in ’t nieuwe licht 243 : 4
weer nieuwe zangen op doet stijgen 248 : 2
ginds waar de nieuwe dag ontluikt 248 : 2
oud en vergeten nieuw geheim 276 : 3
O Heer, ik zag / de nieuwe dag: / uw kind vergeet Gij niet 279 : 1
Vervul ons met een nieuw verstaan 280 : 6
Gij roept ons met een nieuwe naam 281 : 4
bidden wij om nieuwe dromen, 283 : 2
draai je om en zie het nieuwe licht 286 : 1
keer je om en zie Gods nieuwe dag. 286 : refr.
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade! 291d
is Hij onze nieuwe naam. 305 : 2
‘Ik zal er zijn’, zonsopgang, nieuw verbond 324 : 2
nabij en nieuw ons aangedaan, 326 : 1
wordt keer op keer als nieuw gehoord. 326 : 4
een nieuwe dag, een vergezicht. 326 : 4
Wij werden nieuw geboren / toen de mens Jezus kwam, 346 : 4
in U zal hij een nieuw bestaan verwerven / als Gij maar voor hem in wilt staan. 348 : 4
Een wereld zijn wij oud,/maar nieuw als deze morgen, 351 : 2
De zondvloed is voorbij,/ziedaar de nieuwe oever, 351: 1
Uitzicht van het nieuwe land. 352 : 6
om aan zijn hand een nieuwe weg te leren. 353 : 2
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven, 353 : 3
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad, 362 : 1
van uw heil bezingen./Noem met nieuwe namen 379 : 6
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag! 430: c
Er is weer nieuwe hoop: / Hij noemt u zijn beminden, 440 : 2

Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht. 444 : 2
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit. 459 : 6
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2
tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt. 462 : 3
door hun schijnsel wordt verdreven / tot een nieuwe dag die lacht. 462 : 4
noem de namelozen / met een nieuwe naam! 463 : 2
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal 469 : 1
Herders op den velde hoorden een nieuw lied, 476 : 3
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin! 479 : 3
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil. 489 : 2
Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond. 489 : 3
Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij 494 : 1
Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest 495 : 4
Gij morgenster en mensenzoon,/breng ons de nieuwe tijd, 496 : 3
in u is een vorst geboren / als een nieuwe Jozua. 498 : 1
Hef uw hoofden, kleine mensen,/als uw nieuwe koning komt. 498 : 3
deelt Gij in onze nacht / en zaait er nieuwe dromen. 500 : 4
Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als ons nieuw lied. 501 : 1
en met u ingaan in het nieuwe jaar. 511 : 1
is zeker met ons elke nieuwe dag. 511 : 7
De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft. 517 : 5
als een pijn die ons geneest,/ als een nieuw begin van leven. 527 : 5
Hij is gedoopt in de Jordaan./ Hij durft een nieuwe weg te gaan 533 : 2
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn. 540 : 9
en laat uw Zoon een laaiend vuur,/ een nieuwe Mozes zijn. 542 : 3
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3
Daar sprak Hij met zijn Vader en / ontving Hij nieuwe kracht. 570 : 4
ons uit het doods bestaande / naar nieuw, bewoonbaar land. 605 : 5
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 :3
Een nieuwe naam is ons gegeven. 611 : 2
In dood gedompeld waren wij,/ nu met Hem stralend nieuw verschenen! 611 : 4
Hij heeft het graf verlaten;/ een nieuwe Adam lacht. 623 : 3
van het zaad dat stervend / nieuw ontkiemt tot graan. 625 : 2
er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken. 630 : 1
Toen heeft zich in het vroegste licht / de nieuwe Adam opgericht, 630 : 2
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen. 630 : 4
zijn op Pasen kroongetuigen / van nieuw leven uit de dood. 631 : 2
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt 631 : 4
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is. 634 : 2
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht. 634 : 2
Halleluja!/Zing voor God een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan./Halleluja 640d
tot over ’t ganse wereldrond / de nieuwe morgen gloort. 642 : 2
deed de dood te niet / in de nieuwe morgen. 645 : 2
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam. 647 : 1
Hij schiep ons voor een nieuw begin,/ hoeveel wij ook misdreven. 654 : 6
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang 655 : 1
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang! 655 : 2
en zingen bij zijn wederkeer / een nieuw gezang voor God de Heer 655 : 5
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad. 664 : 3

vieren in ’t nieuw Jeruzalem het feest / van woord en Geest. 678 : 9
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op ’t Pinksterfeest 682 : 1
’t is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint! 683 : 4
De Geest des Heren heeft / een nieuw begin gemaakt, 686 : 1
dat mededeelzaam is / en kracht geeft en nieuw leven. 687 : 3
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons. 688 : 4
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen, 689 : 1
Hij geeft een nieuw gezicht / aan duisternis en licht,/ aan alles wat wij deden. 689 : 3
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint. 690 : 4
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht. 695 : 1
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht. 698
de macht was eindelijk aan de dromer,/ de nieuwe mens, zo droomden wij, 709 : 2
eenmaal nieuw maken zal,/ dat wij in duizelingen 717 : 4
naar ’t nieuw Jeruzalem./ Hef dan het hoofd / en leef voorgoed 725 : 3
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in, 729 : 1
en zij zingen, zingen, ja zingen / een nieuw jubelgezang 729 : 1, 2, 3
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4
Herders die ons weidden,/ op de nieuwe aarde / zult Gij ze vergaren, 732 : 3
laat hun namen nieuw geschieden / aan uw overzij. 733 : 2
Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband. 740 : 2
Die boodschap van nieuw leven,/ de redding van de mens, 740 : 3
Maar daar is, alleluja,/ de redder in nieuw licht. 740 : 5
hij wijst een nieuw bestaan,/ een koppig godsgeschenk. 741 : refr.
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht. 742 : 2
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet. 742 : 6
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
tot nieuwe mensen maken. 748 : 2
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan, 755 : 2
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd 760 : 5
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering, 761 : 3
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam 761 : 4
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond 766 : 1
Want de Geest zal ons bestoken,/ nieuw wordt alle creatuur. 769 : 5
Ik weet van een stad, een nieuw begin,/ Jeruzalem, dat ik bemin. 771 : 2
Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn. 772 : 1
het zal geschieden, zegt Hij,/ dat zij weer glanzen als nieuw. 773 : voorz.
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud, 776 : 1, 2 ,3
Op de nieuwe aarde / woont het Lam voorgoed. 777 : 7
in zijn hand geschreven / staat jouw nieuwe naam. 781 : 1, 4
Met jeugd en vergezicht / zult Gij ons nieuw bekleden. 786 : 3
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in 795 : 4
Breng ons saam met uw ontheemden / naar het nieuw Jeruzalem. 802 : refr.
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat. 818 : 1
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land. 818 : 2
Als op het einde van de weg / een nieuwe weg zich ontrolt; 820 : 1
Schep, God, een nieuwe geest in mij,/ een geest van licht, zo klaar als Gij; 834 : 2
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
Onrustig is mijn hart in mij,/ totdat het nieuw wordt geboren. 837 : 4
Ik gaf aan verschopten een stem, een nieuw gezicht. 839 : 3
Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen 845 : 3
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3
Gij aan de hemel, wijs me / uw hoopvol nieuw verschiet. 853 : 3

Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan.	856 : 1
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron!	856 : 4
Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk.	858 : 3
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede!	859 : 2
Gij verheft uw aangezicht / als de nieuwe morgen.	859 : 4
O aarde om dit nieuw begin / stem met het lied der engelen in.	871 : 4
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem.	890 : 2
Heer, ik kom bij U, neem mijn leven, maak het nieuw door uw grote liefde.	891 : 1
uw nieuwe hemel, vrede op aarde.	893 : 3
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin.	903 : 5
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag?	905 : 2
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer.	910 : 2
hier te mogen preluderen / 't lied van 't nieuw Jeruzalem.	914 : 3
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt,	929 : koor 1
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,-	929 : koor 2
Ik ben voor jou een nieuwe naam,/ Ik ben je God en hiervandaan	934 : 1
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen?	943 : 2
Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest,	943 : 3
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam -	950 : 4
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan	966 : 4
van 's Heren nieuwe aarde.	966 : 4
Zing een nieuw lied voor God de Here en wees van harte zeer verblijd.	971 : 1
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft?	976 : 2
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw.	982 : 2
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd,	982 : 3
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis.	993 : 6
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde.	1000 : 2
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin.	1002 : 4
Komt er, God, een nieuwe morgen / als een teken van uw trouw,	1003 : refr.
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard.	1004 : voorz.

Nieuwgeboren

ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
Hoor, de engelen zingen de eer / van de nieuwgeboren Heer!	481 : 1, 2, 3
dat wij ongerept en rein / nieuwgeboren zouden zijn.	481 : 3
zijn wij door uwe kracht / als kinderen nieuw geboren.	672 : 3

Nieuwjaar

Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus' naam.	469 : 15

Nieuws

Er kan iets nieuws beginnen	166a : 10
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan?	464 : 1
Vreugdevol nieuws, want hier is Hij:/de vorst van Gods barmhartigheid!	479 : 1
De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid.	504 : 2
Klaarlichte nacht, / groot nieuws is gebracht,/God zal van de dood ons bevrijden.	508 : 4
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet?	809
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag;	956 : 2

Nimmer

Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen	016 : 2
om uw gerechtigheid / wil nimmer mij de rug toekeren.	031 : 1

nimmer zal Hij van ons scheiden / tot de dood blijft Hij ons leiden. 048 : 4
Ik heb hun nimmer kwaad gedaan,/ en nochtans vallen zij mij aan. 059 : 2
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging!069 : 7
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
mijn goedertierenheid zal nimmer hem verlaten. 089 : 10
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken. 119 : 58
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1
Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle. 148 : 2

een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat 263 : 3
schoon het uwe grootheid nimmer vatten zal. 374 : 1
Laat nimmer in de nood uw bijstand ons ontberen, 412 : 5
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde. 595 : cantor
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft: 794 : 2
gaat nimmer in duisternis, maar heeft licht van eeuwig leven. 842

Nimmermeer
maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer, 015 : 3
Vertrouwend op zijn Heer / wankelt hij nimmermeer. 021 : 4
en nimmermeer verlaten Arons drempel,/ maar sterven op mijn wacht! 023a : 4
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade. 130a : 3

van U verlaten nimmermeer 207 : 4
daarom, dat nu en nimmermeer 302 : 1
Hij is de wijn, de zoete / die nimmermeer verschaalt, 384 : 8
waar onrecht nimmermeer zal wonen. 611 : 1

Noch

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat, 001 : 1
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
Omdat zij op het werk des Heren / niet letten, noch zijn daden eren, 028 : 3
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a : 3
Zij staan mij met geweld naar 't leven,/ erkennen God noch zijn gebod. 054 : 1
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat. 146a : 2

Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft, 751 : 2
In Christus is noch west noch oost / in Hem noch zuid noch noord, 969 : 1

Nochtans

Nochtans, op U, o God die heilig zijt / en troont op lofgezangen, U gewijd 022 : 2
Ik heb hun nimmer kwaad gedaan,/ en nochtans vallen zij mij aan. 059 : 2
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
Maar Hij heeft nochtans hen bevrijd./ Hij toonde hun zijn majesteit, 106 : 4

Maar nochtans geloof ik en belijd het klaar: 374 : 3
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven. 919 : 2

van Node hebben, zijn

om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node? 031 : 10
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
uw gunst is ons van node./ Als brute stieren gaan, o Heer, 068 : 10
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25

Noden

noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1

Wij zijn op het bruiloftsfeest genood / met Jezus en met Maria. 525 : 5
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2
en zelf aan tafel u noodt. 846 : 6

Nodig

Uit de diepten roep ik U, Heer, mijn God,/Ik heb U nodig, Here luister 130c : 1
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5

U heb ik nodig, uw genade is 247 : 3
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond. 885 : refr.

Nodigen

Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien: 023f : 4

Hebt Gij uw knecht genodigd? Wie ben ik, Heer? 361 : 3
voor al zijn genodigden, groten en kleinen. 382 : 1
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden; 648 : 3

Noemen, genoemd

maar ’s Heren naam als houvast noemen,/ die ons zal staande houden 020 : 5
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk. 040 : 2
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen! 059 : 4, 7
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
Want steeds zijt Gij mijn rots gebleken,/steeds wil mijn mond U noemen, 071 : 5
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
Sta Hem voor ogen, kom met gejuich./ Noem Hem uw Heer, ja, God is Hij! 100b : 1
volk dat op Abram u beroemt, met Jakobs nieuwe naam genoemd. 105 : 2
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam. 116 : 6
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,/ zowaar als ik leef. 118a : voorz.
Welgelukzalig is ieder te noemen,/ die Jakobs God als helper heeft! 146c : 3

Hecht dan uw hart aan wie wij U hier noemen. 201 : 1
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan 265 : 4
Die ons naam voor naam wil noemen 283 : 5
noemen wij elkaar bij name 287 : 2
dat je Hem noemen mag: 311 : 3
Gij noemt zijn naam, hij is herboren,/vernieuwd door uw getuigenis 315 : 2
Tot onder gang zijn wij gedoemd,/als God ons niet bij name noemt, 350 : 3
O Heer, bevestig ons bestaan,/noem ons bij onze naam. 354 : refr.
van uw heil bezingen./Noem met nieuwe namen 379 : 6
Er is weer nieuwe hoop: / Hij noemt u zijn beminden, 440 : 2
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht 449 : 7
noem de namelozen / met een nieuwe naam! 463 : 2
Een engel spreekt een meisje aan,/hij groet haar, noemt haar bij haar naam: 464 : 3
Hij zal genoemd worden: vrede op aarde. 490 : 2 vz.
Gedenk de mens / die wordt genoemd uw kind / uw koninkrijk / uw licht. 493 : vz.
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten. 521 : 4
Al wat ik anders noemen zou / is niets bij dit mysterie groot. 578 : 2
Hij is een mantel van licht om u heen./ Hij zal u noemen niet-langer-verlaten 596 : 2
Wij zullen leven, God zij dank,/genoemd als dochters en als zonen, 611 : 1
Vergeet niet hoe wij heten:/ naar U zijn wij genoemd. 731 : 1
Gelukkig zij die vrede brengen,/ want zij zullen kinderen van God worden genoemd. 734 : 9
Eens treedt Hij uit de duisternis / en noemt ons zijn beminden. 825 : 4
dat niet ter dood gedoemd zijn / wij die naar U genoemd zijn. 923 : 1
Ik noem U, maar ik ken U niet,/ ik buig mij, maar ik ben het niet 944 : 2
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
Dat Gij mij zult noemen bij mijn naam. 950 : 2
want God noemt hen de zijnen / die laatgeboren zijn. 991 : 7
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Nog

U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
Tot zo lang houd ik hieraan vast / dat U nog van mij houdt. 013a : 3
hoe lang nog verbergen uw aanschijn voor mij? 013b : 1
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1

Hoelang nog doet mijn vijand of hij wint? 013c : 1
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2
Even kostelijk als honing, / nee, nog meer. 019a : voorz.
Spant ook de onzalige nog een strik / om u ten val te brengen, 021 : 6
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom nog angst (2 x)? 027a : refr.
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom ben ik nog bang? 027a : refr.
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2
om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node? 031 : 10
O Heer, hoelang nog ziet Gij toe?/ Zijt Gij hun brullen nog niet moe? 035 : 5
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 : 11
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat. 039 : 4
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
van de slavernij / maakte Ik u vrij:/ hebt gij nog te vrezen? 081 : 8
te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen 084 : 1
Hoelang, hoelang nog, Heer? Verbergt Gij U altijd? 089 : 16
Hoelang nog laait het vuur van uw verbolgenheid? 089 : 16
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren? 090 : 7
dan kom Ik nog dat ogenblik / om hem nabij te wezen. 091 : 7
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
Hoe lang nog zullen, Heer, de bozen,/ hoe lang nog zullen goddelozen 094 : 2
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
O, ‘k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in ’t diepst van mijn benauwen, 116 : 5
Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen, 119 : 23
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht, 128 : 3
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Ik blijf wachten tot U komt,/ Heer, mijn God./ Ik blijf nog sterker op U wachten 130c : 3
De bewakers zeiden spottend:/ ‘Zing nog eens een lied van thuis!’ 137a : 2
Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht. 139c : Antif. A
Onder ’t lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6

nog zal ik juichen om mijn God en Heer 156 : 3
Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven 157b : 9
Maar hoger nog verheven is 169: 2
zingen nog steeds door 171 : 4
maar lang rammelt buiten nog de tamboerijn 174 : 5
Hij wilde nog betalen, maar dat hoefde niet 174 : 3
en nog bovendien veel vee 178 : 13
Dan geef ik je nog meer.’ 180 : 3
Al is de winst nog maar zo klein 180 : 4

dat dwaalt nog op het veld	184 : 1
geen onheil kan het nog begaan	204 : 3
Tot Jezus, nog voor alles uit	205 : 4
Ik vrees niet wat nog komen zal	250 : 7
nog overvol van licht en duister	252
Het bloed van Abel roept nog steeds tot ons geweten	272 : 3
waar nog de wolk gebeden hangt	280 : 2
Gij, mijn hoop waar nog de nacht duurt	292 : vz.
Zijn onvergankelijk testament:/dat Hij ons in de dood nog kent -	322 : 3
Ik ben nog niet geboren. / Ik ben niet ik. Niet waar.	323 : 1
Nog voor Hij enig mens gewon,	325 : 2
nog voor het opgaan van de zon.	325 : 2
Wij geloven dat de Geest / ook nog heden	344 : 3
Gij hebt uw woord gegeven / nog voor ik U iets vroeg,	345 : 1
Jouw leven staat aan het begin,/het heeft nog geen herinnering,	354 : 1
het is zo weerloos en zo klein, / je weet nog niet hoe het zal zijn.	354 : 1
Jij weet nog niet wat leven is,/wat liefde is en wat gemis.	354 : 2
Jij weet nog niet van nee en ja,/van ondergang en gloria	354 : 2
Nog is uw heerlijkheid verborgen,/maar ons geloof vertrouwt	380 : 3
geldt uw mededogen / nog wie U verwacht?	463 : 1
Christe eleison,/nog is niet verstomd	463 : 7
van goud of diamanten zijn…./nog was ze als wieg voor U te klein.	469 : 10
Een mus heeft nog zijn nestje,/zijn eigen heggentak,	480 : 3
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Zeg eens herder, zag je soms nog meer?	485 : 4
Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als nieuw lied.	501 : 1
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis.	503 : 3
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
Het is nog nacht in Betlehem,/ de schapen staan verbaasd,	507 : 3
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,	511 : 2
Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken	511 : 4
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor.	512 : 6
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort.	513 : 1
Maar Hij zei: 'Nog is het niet mijn tijd.'/Zij wist in haar hart: Hij is bereid,	525 : 2
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een.	529 : 6
En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan?	531 : 3
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
Dat volk dat vast maar toch in tweedracht leeft,wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 :1
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
Zijn zwijgen voor de rechter / wordt nog door ons gehoord:	581 : 3
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij.	586 : 4
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus!	594
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
Van vóór de vloed zijt Gij./ Nog eer ik werd geboren,	603 : 3
Halleluja!/Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht./Halleluja!	614
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?'	617 : 12
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag,	619 : 2
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel.	623 : 4
Ik ben er niet voor u alleen,/ mijn andere broeders zijn er nog,	626 : 6
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen,	643 : 4
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood.	653 : 2

Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt, 653 : 4
Een lied van uw verwondering / dat nóg uw naam niet onderging, 655 : 3
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg? 664 : 2
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg? 664 : 2
Verloochend of weersproken,/ nog steeds wordt Hij voortgeplant. 667 : 4
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag, 667 : 6
zo leeg en woest, zo dood, als toen / Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan. 680 : 2
Hij is nog niet verstomd,/ Hij zoekt naar ons, Hij komt / in mens na mens ons tegen. 689 : 1
nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom. 713 : 3
dat ons de zege bijna nog ontging./ Halleluja, halleluja! 727 : 5
zij spreken en getuigen nog / om ons geloof te sterken, 728 : 3
En wat verhaalde zij ons nog / van toen Hij kind was later? 739 : 5
Maar die nog op de aarde gaan,/ die zal de Heer van stond af aan 748 : 3
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan, 750 : 4
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef, 750 : 4
zolang ik op de aarde / nog als een balling woon. 750 : 5
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal! 750 : 8
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil, 751 : 1, 5
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde. 771 : 2
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
is de toekomst nog verborgen,/ onbekend uw aangezicht. 779 : 1
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin. 779 : 2
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon, 780 : 2
In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
en dat zich in de wereldtijd nog niet verveelt; 782 : 1
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog. 798 : 5
Maar reist gij op uw wijze,/ dan reist gij nog niet goed. 799 : 3
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij. 800 : 5
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Nog weet ik niets van U,/ ooit zal ik U aanschouwen. 811 : 3
Nog een leven zal ik reizen./ Nooit meer zonder reisgenoot. 812 : 3
Hij is op deze plaats geweest:/ Ik ben./ De schepping ademt nog zijn geest. 815 : 3
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem. 828 : 3
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht 838 : 4
het lied van de schepping werd zelden nog gehoord. 839 : 2
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit 845 : 2
Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven. 846 : 3
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang. 855 : 4
Overal zoek ik / U, nog onvindbaar. 897 : 2
Zo gij ’t nog niet wist:/ Jezus Christus is ‘t,/ de Heer van ’t heelal, 898 : 2
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen: 899 : 4
Ja, van voor ik ’t licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede. 903 : 2
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3
Wat zou ik nog treuren,/ als de Heer der vreugde,/ Jezus, binnenschrijdt! 907 : 4
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht. 914 : 2
Wij zien alleen nog maar / water en wind. 917 : 3

dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht 923 : 1
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel. 928 : 2
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene. 928 : 3
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
Jezus, mijn verdriet is groot,/ nog zo jong ging hij/zij al dood. 955 : 1
waarmee Gij roept wat nog niet is,/ uw toekomst, uw geschiedenis, - 972 : 7
wat nog voor ’t oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht; 972 : 8
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren 980 : 5
nog verborgen tot het uitkomt,/ God ziet naar de schepping om. 982 : 1
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet. 982 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd. 982 : 3
Wat vraagt de Heer nog meer van ons / dan dat wij recht doen en trouw zijn 992 : 1
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2

Nogal
Dat valt bij David nogal slecht 172 : 5

Nood
en leg mijn noden voor U neer./Hoor naar mijn zuchten en mijn smeken: 005 : 1
Een burcht voor wie in nood verkeren,/ een vaste burcht is onze Here. 009 : 5
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1
Ik word een dode met de doden,/ als Gij U doof houdt voor mijn noden. 028 : 1
Ik riep U aan in grote nood: ‘Ach Heer, wat winst is in mijn dood? 030 : 4
Een arme riep in nood./ De Here hoorde naar zijn stem, 034 : 3
Heil hem die de geringe helpt in nood,/ hem helpt in nood de Heer. 041 : 1
en zij vluchtten in hun nood./ Oostenwind verdreef hun vloot. 048 : 2
Hij is de God, die ons verblijdde,/ die onze nood heeft verstaan; 067a : 3
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood; 080 : 3
Er is niemand die mij wacht,/ ik zie geen weg uit deze nood. 088a : 1
God redt uw ziel van nood en dood,/ Hij heeft u aangenomen: 091 : 2
Ik zal hem redden uit de nood,/ spreekt God, en hem verhogen. 091 : 8
Roept hij Mij, ik antwoord,/ in zijn nood ben Ik hem nabij. 091c : antif.B
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15
Zij klaagden eindelijk God hun nood,/ die in zijn liefde wondergroot 106 : 20
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,/ maar niet verlaten in mijn nood, 118 : 6
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten. 119 : 41
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59

en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen! 130a : 1
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan 't donker waar de doden zijn. 143:3
Ik strek naar U mijn beide handen./ Maak in mijn nood mij niet te schande 143 : 6
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5
Hij geeft ons drank en spijze / in schaarste en in nood. 146a : 5

Abigaïl redt uit de nood 172 : 7
zijn kracht is niet te zwak voor aardse nood. 223 : 2
een metgezel in alle nood 255 : 4
droogvoets, tussen nood en dood 287 : 3
al uw schepselen in nood, 299j : 1
ons deren nood en schade 302 : 1
Beveilig ons in alle nood 302 : 4
Lof zij de Zoon, die onze nood, / ons kruis verdroeg en onze dood. 342 : 3
Laat nimmer in de nood uw bijstand ons ontberen, 412 : 5
Wij zijn hier in zo grote nood,/wij leven allen naar de dood, 437 : 6
wil ook zijn kind bewijzen / dat Hij zijn noden weet. 440 : 3
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij, 454 : 2
verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood! 466 : 5
die de mens van nood en dood genezen doet. 471 : 1,2,3
die de mens in nood en dood herleven doet. 472 : 4
maak mij vrij door uwe banden,/maak mij rijk door uwe nood, 478 : 4
Roept hij Mij, Ik antwoord,/ in zijn nood ben ik nabij. 535b
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood, 574 : 1
Gij hebt U voor ons gegeven,/ Gij neemt op U angst en nood, 575 : 1
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood, 621 : 2
Al trekt Hij door de dood,/ tot in de diepste nood, 623 : 7
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden, 629 : 4
zij gaat in alle nood / door heel het leven heen. 650 : 2
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
God, dat wij elkaar behoeden / en in weelde en in nood. 745 : 4
Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood, 747 : 4
Uw schapen zijn in nood,/ uw naam wordt niets geacht… 756 : 7
dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood. 845 : 1
gij hoeft niet te versagen,/ Hij redt uit alle nood. 864 : 1
Ik riep de Heer aan in de nood:/ 'O God, hoor naar mijn klagen!' 869 : 4
Hij helpt uit nood, de trouwe God,/ Hij troost mij bovenmate. 899 : 1
Want ons verdriet en onze nood / worden door klagen maar vergroot. 905 : 2
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Ik vraag niet dat Gij mij zult lonen;/ ik heb U lief, ook in de nood. 908 : 7
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 :1
bijeen in zijn genade,/ voorbij aan alle nood. 916 : 2
een reusachtige redder / van een wereld in nood. 945 : 2
Gij, die geen stenen geeft voor brood,/ wees met uw kinderen in nood; 995 : 1
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2

in de Nood laten
Laat Gij ons nu alleen?/ Laat Gij ons in de nood?/ Zendt Gij ons heen? 917 : 2

Nooddruft

en onze nooddruft veilig stelt / voor onderdrukking en geweld. 035 : 3
Wie nooddruft heeft, hij hope:/ een herder is de Heer. 107 : 19

Nooddruftig
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8

Noodlot
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen, 689 : 1

Nooit
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God 009a : refr.
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden, 010: 3
en hem nooit krenken zal of smaden. 015 : 2
Nooit zal hij wankelen en bezwijken 015 : 4
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/omdat ik nooit geheuld heb met het kwade, 018 : 6
Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,/en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd. 022a : 3
Mijn herder, Gij alleen,/ het zal mij nooit aan iets ontbreken. 023f : refr.
Mijn herder is de Heer,/ nooit zal het mij aan iets ontbreken. 023g
mijn aangevochten leven./ Gij zult mij nooit begeven. 031 : 5
Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / 't feestlied ingezet! 033 : 1
geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
God laat hem nooit alleen;/ Hij die zijn beenderen behoedt, 034 : 8
Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden - 044 : 1
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
Uw heil is nooit uit mijn gedachten;/want wat Gij mij kunt schenken 071 : 8
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is 't en recht 081 : 4
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven. 094 : 7
nooit moede ons te melden / al wat gij van Hem hoort,- 103a : 4
zijn naam in de geschiedenis./ Nooit wordt wat Hij belooft verbroken. 111 : 4
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
God, laat mij nooit verliezen / de vreugde om uw woord, 119a : 4
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;/ uw woorden vergeet ik nooit. 119b : 1
Ik word in uw grond nooit vergeten./ In U gaat mijn ziel niet teloor. 139a : 3

Nooit is de winst zo hoog geweest 172 : 3
Neem nooit het recht in eigen hand 172 : 8
die kan het nooit verspelen 180 : 4
Nooit ben ik geheel alleen 210 : 2
nooit hebt te zeer Gij uw kinderen beproefd 211 : 3
Kom, stop met zorgen, je bent toch nooit klaar 223 : 4
en nooit in tijd of eeuwigheid 241 : 2
Gij berooft mij nooit van wat het heeft beloofd 241 : 3
dat het U nooit te vroeg is 244 : 3
op aard nooit onderbroken wordt 248 : 3
Geef dat wij hier nooit alleen zijn / bij dag en nacht 268 : 2
Heer, wij gedenken U; laat ons dan nooit vergeten 272 : 3

Nu weten wij voorgoed:/Gij zult ons nooit begeven, 351 : 1
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan. 374 : 2
een mens om nooit te vergeten,/een God van vlees en bloed. 390 : 5
zij worden nooit beschaamd, die op uw goedheid bouwen. 412 : 6
roepen U nooit lovensmoe:/'heilig, heilig, heilig' toe! 413 : 2
Laat ons weten,/nooit vergeten / hoe U tot ons spreekt: 422 : 2
het kind van God zal koning zijn,/nooit zal de troon van David vallen. 448 : 8
verborgen van de tijd, nu wordt voldragen 455 : 4
en blijf bij mij in lief en leed,/zodat ik, Heer, U nooit vergeet. 469 :13
In onze stoutste dromen / was God nooit hier en nu. 494 : 1
Ik hoef nooit om te keren,/ ook niet bij tegenspoed. 623 : 8
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat. 636 : 1
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang, 657 : 3
Al heeft Hij ons verlaten,/ Hij laat ons nooit alleen. 663 : 1
Opdat ons leven nooit / in weer en wind bezwijkt, 686 : 3
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1
dat het water vloeit,/ het raakt nooit vermoeid,/ God zij dank. 714 : 4
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt. 720 : 2
de vreugde gaat er nooit voorbij,/ het is als in een droom. 737 : 13
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal! 750 : 8
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn. 753 : 1
liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen. 793 : 3
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht. 807 : 5
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit 845 : 2
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten. 899 : 1
In het duister van de tijden / ben ik nooit alleen geweest, 903 : 3
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd. 905 : 1
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x) 927 : refr.
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2
In 't woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd, 968 : 4
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2

Nooit meer
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
en nooit meer wankelt zij./ Hij zet de volken recht met zijn waarheid. 096b : 3
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4

Dit is het, wat Hij heeft beloofd:/Ik zend een vuur dat nooit meer dooft, 464 : 8
Hier al op dit aardrijk / zijt Gij gezien nooit meer./Kyrieleis. 476 : 1
Nooit gaan wij meer verloren / voor God in eeuwigheid. 517 : 2
nooit meer kan ik U vergeten. 218 : 2
zijn ster zal nooit meer dalen / en met Hem opgericht 544 : 5
en krijgt wie niets had nooit meer dorst. 549 : 1
de erfgenamen van een land / dat nooit meer vruchteloos verzandt, 611 : 1
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed… 635 : 8
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind, 720 : 4
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen. 754 : 2
Nog een leven zal ik reizen./ Nooit meer zonder reisgenoot. 812 : 3
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt. 972 : 2
toen klonk uw stem: 'Er zij licht!'-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest. 987 : 1

Noord, Noorden

Dan, mij erkennend als hun heer,/ werpt zich het noorden voor mij neer,	060, 108 : 3
Gij die de schepper zijt van ’t noorden en het zuiden,	089 : 5
In Christus is noch west noch oost / in Hem noch zuid noch noord,	969 : 1
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost.	969 : 4

Nu

Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen.	003 : 2
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede.	003 : 3
Nu looft mijn lied in eeuwigheid / des Heren naam en majesteit.	007 : 7
‘Nu zal Ik opstaan’, spreekt de Heer der heren,/’om wat zij armen hebben aangedaan.	012 : 3
zal door de tijden met ons verder gaan,/ met David en zijn huis nu en voortaan.	018 : 15
Nu weet ik, God doet triomferen / zijn uitverkoren knecht,	020 : 4
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één.	022 : 4
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem.	028 : 4
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden.	032 : 2
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht.	033 : 1
Zalig die Hem eren,/ ’t volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd.	033 : 4
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd.	033 : 8
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld.	037 : 1
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat.	038 : 10
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord,	039 : 1
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat.	039 : 4
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind,	040 : 6
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer	040 : 7
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena	041 : 5
en altijd weer hoor ik ze zeggen: ‘Waar blijft nu je God?’	042a : 1
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven?	043 : 2
Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen.	044 : 4
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten	045 : 6
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen.	050 : 3
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging.	050 : 4
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden,	051 : 5
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede!	055 : 6
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen.	056 : 4
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht.	060 : 2
want mensenhulp is ijdelheid./ Nu God ons bijstaat in de strijd	060, 108 : 4
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt,	062 : 7
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf.	071 : 6
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt.	072 : 5
Nu blijf ik bij U voor altijd,/ God die mij troost, die bij mij zijt,	073 : 9
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in ’t duister hun geweld beramen.	074 : 13
Nu de druk mij overmande,/ hef ik tot de Heer mijn handen,	077 : 1
maar ’t gedenken is mij pijn,/ nu ik zonder God moet zijn.	077 : 1
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen.	078 : 1
bij ’t volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt.	078 : 14
O God, nu zijn de heidenen gekomen,/ hebben uw erfdeel in bezit genomen,	079 : 1
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here?	079 : 3
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen.	081 : 4
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu	081 : 6

Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist,	085a : 1, refr.
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht.	085a : 3
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood.	088a : 1
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk.	090 : 7
Steek nu voor God de loftrompet,/ Hem die ons in de vrijheid zet.	095 : 1
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet	096b : 3
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd.	097 : 1
Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer,	099 : 8
Hul u niet in duisternis / nu ’t mij bang te moede is.	102 : 1
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht:	102 : 11
Loof nu, mijn ziel, de Here,/ loof, al wat in mij is, zijn naam!	103a : 1
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja.	103b
Loof nu de Heer, want Hij is goed,/ die met zijn liefde ons ontmoet.	106 : 1
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid.	106 : 22
en dank nu God de Heer,/ Hij leidt u naar de haven.	107 : 13
zij nu voor mij die naam het teken / dat Gij tot mij in gunst wilt spreken	109 : 9
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in ’t strijdperk treden.	109 : 12
De naam des Heren zij geprezen / van nu af tot in eeuwigheid.	113b
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken.	115 : 7
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd.	116 : 3
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven?	116 : 6
Loof nu de Heer, alle naties der aarde,	117c : 1
zoals het was in het begin en nu en altijd,	117c : 5
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht:	118 : 5
Ontsluit, ontsluit nu voor mijn schreden / de poorten der gerechtigheid.	118 : 7
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan.	118 : 7
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd.	118 : 9
Nu worde ’t offer onzer vreugde / op zijn altaren aangericht.	118 : 10
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node.	119 : 25
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid.	121b : antif. B
Nu staat hier onze voet,/ hier in jouw poort, Jeruzalem!	122b
Laat Israël nu zeggen, blij van geest: Indien de Heer niet bij ons was geweest,	124 : 1
Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest…/ -laat Israël nu toch zeggen -	124a
Laat alle ballingen nu keren / en juichen in het huis des Heren.	126 : 2
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid.	126 : 3
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch.	130c : 1
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu	130c : 2
Hoop, Israël, op God de Heer,/ rust bij Hem nu en immermeer.	131 : 3
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder.	131a : 2
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard.	132:3
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan	146a : 1, 146b
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft!	148 : 4
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden.	149 : 3
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt.	149 : 3
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld	149 : 4
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven.	149 : 5
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft.	150a : 3
Zegen Hem dan, hier en nu	154b : 10
Nu word ik voor altijd gelukkig geprezen	157c : 3
Nu is het woord gezegd	159a : 1
Nu laat Gij, Heer, mij gaan;	159b : 1

Nu breek het uur van Juda aan	166a : 7
Loof nu de Heer met snarenspel	169 : 6
Nu is het stil in het land, overal	170 : 2
Zo is de tijd die nu verstrijkt	176 : 4
Blinde man, houd moed nu	182 : 2
wie gelooft, aanschouwt nu	182 : 4
Nu krijg je meer dan je verdient	185 : 3
nu om levend water vragen	188 : 2
Nu is de morgenster gewekt	204 : 3
Daarom nu ijlings opgestaan!	204 : 5
Daarom nu ijlings opgestaan!	204 : 5
geprezen zijn, nu en voorgoed	204 : 9
leeft nu en in de eeuwigheid	205 : 6
Nu wordt het licht, de dag breekt aan,	208 : 1
en toont haar zege nu allerwegen	211 : 1
Maar nu herrijs ik, nu zegen en prijs ik	211 : 1
Nu dan het licht verrezen is	214 : 7
dat wij nu en immermeer	225 : 2
geef goede God ons nu uw zegen	230
zij lof nu en te allen tijd	237 : 3
nu hier het daglicht ondergaat	239 : 1
nu ’t donker wordt op aarde	241 : 4
Nu is de dag voorbij gegaan	242: 1
Nu is de dag ten einde	244 : 1
nu wil mijn hart zich wenden	244 : 1
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer	247 : 4
nu al te kunnen lezen	250 : 6
en de dag loopt nu ten einde	251
nu de nacht gaat wederkeren	254 : 3
en nu al wat leeft verstart	254 : 3
Nu het avond is, waak, Gij Schepper, als wij slapen	257 : 1
De dag gaat nu bij ons vandaan	258 : 1
Nu ben ik veilig voor boze dromen	260 : 1
nu de avond is gekomen	261 : 1
Die ons schiep,/en ook nu nog/als hier de nacht ons/overmant	266 : 1
daarom, dat nu en nimmermeer	302 : 1
Zing nu verheugd een vrolijk lied	309
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard,	315 : 1
Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,/God heeft het tot ons gesproken	320 : 4
ik moest uw wegen gaan, / U volgen hier en nu.	323 : 2
Nu ik U heb gegeven / mijn woord op deze dag,	345 : 2
Here Jezus, wij zijn nu / in het heiligdom verschenen,	347 : 1
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen.	349: 3
Naäman, nu niet meer onrein,/mag onder uw beminden zijn.	350 : 6
Nu weten wij voorgoed:/Gij zult ons nooit begeven,	351 : 1
Nu heeft het oude leven afgedaan!	353 : 1
Leven is gegeven / door het water, nu gaat er	359 : 1
Jezus, wiens gedachtenis ik nu vieren mag,	374 : 6
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
Nu ik mijn hand strek naar ’t gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood,	381 : 5
Nu is het de goede, gezegende stonde.	382 : 3
Nu maakt Hij van blaam en van smetten u vrij.	382 : 3

De vallende mensen die nu zich bekeren	382 : 3
Zeven is voldoende,/toen en nu,	383 : 2
het lam dat voor ons boette / en dat nu zegepraalt.	384 : 8
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer.	395 : 3
U alle glorie, nu en altijd.	402b : allen
Nu wij uiteengaan vragen wij God:/ga met uw licht voor ons uit!	423 : 1
Nu wij uiteengaan wens ik jou toe: /Ga met God! /Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 1
Verblijd u, nu en altijd./De Heer is nabij!	432c
nu en overal altijd,/nu en tot in eeuwigheid.	433 : 5
Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land.	434 : 3
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt;	435 : 2
God lof! Nu is gekomen / Gods aangename tijd:	438 : 1
Nu komt de Vorst op aard,/die God zijn volk zou geven;	439 : 1
Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen	439 : 2
opdat nu en na dezen / ik U lofzingen zal.	439 : 4
De trooster uit uw dromen,/zie Hem nu voor u staan!	441 : 6
Uw trooster is nu nabij, / die uw vergeving is!	441 : 8
Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal:	444 : 1
Bezing nu met verblijden / de heldere morgenster.	445 : 1
nu zelf op zich genomen / en draagt ze met geduld.	445 : 2
de dood is dood, nu juichen wij er is een kind voor ons geboren.	448 : 4
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu / van de Zoon die hier woont.	453 : 4
het woord Immanuël herkent dat, in de schoot	455 : 4
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht	464 : 6
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind	469 : 6
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt	469 : 9
aan God de Vader ere / en vrede zal van nu voortaan/in Jezus' naam	472 : 3
nu heeft het aangename uur geslagen.	472 : 3
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x)	474 : 1
En nu ontsluit Hij weer de poort / van 't schone paradijs.	474 : 6
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer.	476 : 1
Nu zijt wellekome / van de hoge hemel neer.	476 : 1
Zingt aarde en hemel,/zingt nu engelenkoren,	477 : 5
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht.	479 : 1
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid,	482 : 3
Laten wij nu allen gaan tot Hem alleen	485 : 6
In onze stoutste dromen / was God nooit hier en nu.	494 : 1
Zing nu: ere zij God, ere zij God, / in excelsis gloria	495 : 4
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei,	499 : 1
Uit uw verborgenheid / nu aan de dag getreden,	500 : 3
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in 't bloed versmoren,	510 : 3
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid.	517 : 2
Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen	518 : 3
die baden nu in zonnelicht / en doen hun ogen dicht.	520 : 7
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten.	521 : 4
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond,	526 : 3
''k Wil in uw woning wezen / voor nu en voor nadeze',-/	531 : 2
Wees blijde nu, in 't midden van het lijden,/verheug u, want gij zijt niet vruchteloos,	546 : 1

ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen.	548 : 2
Nu hoopt het hart. Nu zingt de mond.	549 : 2
Nu glanst de hemel, bloeit het land.	549 : 3
Hosanna, hosanna,/ nu nadert de stoet,/ nu nadert de stoet.	551 : 2
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan,	569 : 1
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis	572 : 1
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm.	572 : 4
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag.	576 : 1
En door zijn dood en door zijn bloed / is nu de wereld dood voor mij.	578 : 5
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht?	584 : 1
nu mijn kruik gebroken is?	584 : 5
nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen.	590 : 1
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven	590 : 1
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan ’t kruishout heeft gehangen.	590 : 3
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon.	592 : 2
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken,	595 : cantor
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
Wij zien het levenslicht,/ nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 1
wij vieren onze doop / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 2
Wij leven uit de dood / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 3
De dode zal leven./ De dode zal horen: nu leven.	608 : 3
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,/ in vrijheid brengt Gij ons terecht.	611 : 2
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/’de Heer is waarlijk opgestaan!’	617 : 18
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x)	618 : 1
Nu bidden wij U, Zoon van God,/ omdat Gij opstond uit de dood,	619 : 5
geef ons nu uw genade groot,/ halleluja (3 x)	619 : 5
dat nu de Heer was opgestaan./ Halleluja.	620 : 5
nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja.	620 : 12
dit alles is teniet gedaan,/ nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja.	621 : 2
voorbij is nu de droefenis,/ omdat de Heer verrezen is./ Halleluja.	621 : 4
Nu triomfeert de Zoon van God / die is verrezen uit de dood,/ halleluja (2 x)	622 : 1
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt.	623 : 6
Nu is Hij der hemelen Heer,/ halleluja!/ Engelen jubelen Hem ter eer,/ halleluja!	624 : 3
nu de zon de zaden roept om op te staan.	625 : 1
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin,	628 : 1
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja!	628 : 2
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan,	628 : 4
Al wat ten dode was gedoemd / mag nu de hoop herwinnen;	630 : 3
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan	630 : 4
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte	632 : 3
Nu ons een licht is opgegaan,/ gewenteld onze steen,	633 : 3
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x)	635 : 3
breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot.	639 : 1
Jezus leeft! Nu is de dood / mij de toegang tot het leven.	641 : 4
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland:	642 : 3
nu straalt ons in het morgenrood / zijn toekomst tegemoet.	642 : 4
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet:	642 : 6
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan,	642 : 7
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen	643 : 1
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen,	643 : 5

Christengemeente, jubel nu!/ Dit zijn u goede dagen.	643 : 8
Zing nu de Heer, stem allen in / met ons die God lofzingen,	654 : 1
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en land,/halleluja.	661 : 2
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja.	661 : 3
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja.	661 : 5
Naam van Jezus, nu verheven / boven alle namen uit,	664 : 1
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal,	666 : 2
de Trooster ook zij lof en eer / en heerlijkheid van nu voortaan.	670 : 7
Nu bidden wij de heilige Geest / om een recht geloof het allermeest,	671 : 1
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor	674 : 2
dat Jood en Griek en Arabier / uw daden horen, nu en hier,	674 : 3
Hemelse vrede,/ deel U nu mede / aan een wereld die U verwacht!	675 : 1
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu.	680 : 4
Wij weten het nu zonneklaar: al ging Hij van ons heen,	683 : 2
die mijn ogen opent / voor wie nu naast mij staan.	695 : 4
waar blijft de hoop als wij niet nu / uit U worden herboren?	699 : 4
Dank, dank nu allen God / met hart en mond en handen,	704 : 1
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt!	706 : 3
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid	711b
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed.	712 : 1
nu Christus niet meer wordt geëerd en men bestrijdt dat Hij regeert.	721 : 1
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in 't zoete licht	725 : 2
van zijn gezicht / zingt ons nu voor!	725 : 2
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt	726 : 5
Die van de aarde vrijgekocht / nu rusten van hun werken,	728 : 3
zijn ze, maar van nu,/ want ze zijn van U!	732 : 2
'Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht	739 : 4
sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk.	745 : 1
de Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan.	747 : 8
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan,	750 : 2
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan!	750 : 4
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef,	750 : 4
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij.	750 : 5
Nu dragen zij met ere / de gouden gloriekroon.	750 : 6
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil,	751 : 1, 5
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen	758 : 2
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de Koninklijke tijd,	766 : 2
Voorwaar, het heil is nu nabij,/ uw goedertierenheid.	767 : 3
Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd;	767 : 7
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen	775: 4
Als Gij 't zelf niet vast blijft houden,/ nu het in onze handen is,	778 : 2
Om liefde te geven,/ nu en altijd.	783 : 3
hoe het nu met je gaat./ Je hebt het helemaal gehad.	785 : 1
zo zult gij nu voortaan / in liefde en in leed	788 : 2
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn,	800 : 3
Die bij wat op aarde leeft / nu geen burgerrecht meer heeft.	802 : 2
smeek dat nu het eind zal komen,/ smeek de dood, dat hij zal komen.	812 : 2
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw.	839 : 4
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit	845 : 2
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden.	847 : 2
Nu laat ons God de Here / dankzeggen en Hem eren,	863 : 1
en schenke ons al 't goede / nu en in eeuwigheid.	864 : 5

Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet. 865 : 2
Daarom, o Here, dank ik U,-/ o dank Hem met mij, dank Hem nu! 869 : 4
Prijshaar naam die nu en altijd / adem geeft, adem geeft. 877 : 1
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu 885 : 1
Erken nu de Heer, volken der aarde, erken nu zijn majesteit. 890 : 1
U houdt van mij. Heer, ik weet het nu: in mijn zwakte draagt U mij. 891 : 1
en nu wij om Hem roepen / geeft Hij ons deze stem. 896 : 6
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu; 903 : 6
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5
Nu hebt Gij zo mijn hart gewend,/ dat ik U heb herkend. 908 : 4
Ik wil mijzelf van nu voortaan / blijmoedig aan Hem geven, 909 : 2
Geeft Gij ons nu een steen,/ meester, voor brood? 917 : 2
Laat Gij ons nu alleen?/ Laat Gij ons in de nood?/ Zendt Gij ons heen? 917 : 2
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
Je hebt Mij nu tot antwoord bewogen,/ Ik daal af als een God die bevrijdt. 927 : 3
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft, 947 : 2
Nu leef ik nog, maar eenmaal komt mijn dood. 949 : 1
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1
Daarom ben ik nu aan 't treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1
'k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1
Kleine vogel, vlieg omhoog,/ nu je bent genezen! 957 : 3
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon 963 : 2
Om Hem rechtvaardigt nu de Heer / het leven van ons allen. 966 : 3
opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer. 967 : 6
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent, 975 : 1
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt, 977 : 5
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen. 1006
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in 't onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U 1012 : 5

Nuchter
bidden wij nuchter, overluid 205 : 4

Nuchterheid
Bewaar je nuchterheid, doe goed 205 : 2

Nukker
aan nukkers hebben wij het land 185 : 3

Nijd

Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd. 018 : 14
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt. 027 : 6
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande. 035 : 7
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd. 105 : 9
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4

de slapenden uit nijd verschrikt 236 : 7
U redt mij ongeschonden,/uit alle haat en nijd. 441 : 4
Laat uw belagers brallen / met al hun haat en nijd. 441 : 9
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd, 737 : 2
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3

Nijgen

wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3

Nijl

In een mandje in de Nijl 167 : 2

Nijlpaard

Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep? 850 : 2

Nijpen

geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10

Oase
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1

Oceaan
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2
de wereld en die daarin wonen./ Het land rijst uit de oceaan, 024 : 1
Die langs Gods oceanen / trotseren wind en vloed 107 : 11

rivieren en zeeën en gij, oceaan 154a : 6
de wijde oceaan bevaren, wie brengt van de overkant der zee 316 : 2
Als de oceaan haar krachten toont,/zweef ik met U hoog boven de storm. 940 : refr.

Och
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten. 119 : 31

Ochtend
toon uw gelaat,/ een ochtend zonder schuld! 591 : 5

Ochtendgloren
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4

Ochtendrood
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge. 762 : 5

Ochtendstond
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4

Ochtendtijd
Stel ons deze ochtendtijd / uwe heerlijkheid voor ogen 213 : 1

Oefenen
Oefen, Heer Christus, deze dag 208 : 2

Oefenmeester
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10

Oerbegin
Gij hebt mijn oerbegin aanschouwd,/ in ’t diepst der aarde opgebouwd. 139 : 8

Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in 379 : 5

Oergestalte
Uit de schemer van de tijden / doemt een oergestalte op, 745 : 1

Oergeweld
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld. 093 : 2

Oervloed
Hij sluit de oervloed in zijn schuren / en weert ze van het vaste land. 033 : 3
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3

houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang. 524 : 3

Oerzee
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2

Oever
Ik juich, ik zal de vijand slaan / aan beide oevers der Jordaan. 060, 108 : 3
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
Volkeren heeft Hij verjaagd / aan de oevers der Jordaan; 135 : 6

De zondvloed is voorbij,/ziedaar de nieuwe oever, 351: 1
Noach en Mozes, Jona en Naäman / moedigen U vanaf de oever aan. 524 : 1

Oeverloos
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5

Offer
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2
Hij zal zich tot uw offers wenden,/ Hij die uw roepen hoort. 020 : 2
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt, 050 : 11
het offer van een diep gewond gemoed / en een gebroken hart zal U behagen. 051 : 6
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan. 066 : 5
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22
Voor ’t oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen, 116 : 8
Nu worde ’t offer onzer vreugde / op zijn altaren aangericht. 118 : 10
als reukwerk voor uw aangezicht, als offers die des avonds branden. 141 : 2

‘t worde Hem alles ten offer gewijd 211 : 2
Daar is geen offer, dat Hem meer verblijdt 211 : 2
wordt als offer U bereid./Gij alleen kunt het behouden. 347 : 3
uw lichaam is ons leven,/uw offer is ons bloed. 351 : 1
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 536 : 4
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 556 : 4
U ten offer hebt geboden,/ hoe verlaten moest Gij zijn, 575 : 3

ten Offer vallen
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven. 138 : 2

Offerand(e)
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4
O God, ontvang mijn offeranden!/ O Heer, geprezen zij uw naam! 054 : 2
en brengt U, Heer, de offeranden,/ U in benauwdheid toegezegd. 066 : 5
Breng aan de Heer met reine handen,/ breng aan de Here offeranden, 096 : 4
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan. 096a : 1

kom Gij tot ons,/neem onze offeranden, waarmee wij dankbaar voor U staan. 364 : 1
zij zochten onze Here met offerand’. 476 : 4
vereerden Hem met offerand’, Halleluja, halleluja! 515 : 3

de offerande is gebracht,/ de vrede is verworven. 618 : 5
een oogst, een dienst van offerand./ Wij geven ’t U uit uwe hand! 972 : 6

Offerblok
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8

Offerdier
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6

Offerdood
alle zeven dagen,/Gij verzadigt/allen met uw offerdood. 383 : 4

Offeren
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd. 050 : 7
Zij offerden een dier hun gaven,/ alsof een kalf hen had bevrijd. 106 : 9

Z’offerden ootmoediglijk mirr’, wierook ende goud 476 : 4
Hij die ons loskoopt, leven geeft,/ wordt hier geofferd als een beest. 572 : 2
Zing jubilate voor de Geest,/ offer de vogel Geest uw adem, 652 : 4
Wij offerden aan goden / ons leven en ons bloed, 743 : 1
Zo offert allerwege / de kerk U lof en prijs. 968 : 2
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan 1012 : 2

Offergave
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6

Offerlam
o ware zoon van Abraham,/God kiest zichzelf een offerlam. 393 : 1
Een lofzang zijn wij om Jezus,/ het offerlam tot onze redding. 595 : cantor
Het offerlam regeert./ O Heer, vraag altijd verder. 649 : 7

Offervuur
Het is geen offervuur wat U behaagt,/ Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor 040 : 3

Ogenblik
zij zijn beschaamd gevloden / als in een ogenblik! 006 : 6
dan kom Ik nog dat ogenblik / om hem nabij te wezen. 091 : 7
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5

een ogenblik gegeven / een paasdag die ons wenkt. 731 : 1
Zij slapen en ontwaken / als in een ogenblik. 759 : 2
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden. 847 : 2
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,/ ik zal niet rusten, geen ogenblik, 999 : voorz.
Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.

Olie
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3
en zalft met olie mijn hoofd./ Mijn beker vloeit over. 023e : 3
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt. 045 : 3
die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren. 089 : 9
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1
Als olie die Aärons baard en kleren / met geur doordringt, zo is de gunst des Heren 133 : 3

Slaat men mij in trouw aan de Here,/ als olie op mijn hoofd zal ’t zijn, 141 : 5

voor olie, voor ijzer, voor steenkool en goud, 719 : 3

Oliegeur
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft. 023a : 3

Olifant
de eland en de olifant 163a : 3

Olijf
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan. 128 : 2

Olijfboom
Ik zal als een olijfboom groenen,/ beschaduwd door zijn hand. 052 : 5

Om .. heen
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
dat om mij heen is uitgezet / mijn geest beveel ik in uw handen. 031a : 1
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één, 048 : 4
Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2
Gij zijt God, ja Gij alleen,/ goedertieren om ons heen. 086 : 5
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend 091a : 1
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
met bloei van kinderen om haar heen./ Prijs Hem, de Heer, met lofgezangen. 113 : 3
Zij zwermden om mij heen als bijen,/ zij waren dreigend om mij heen 118 : 4
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57
en U bent voor mij en naast mij en om mij heen, elke dag. 139b : 1

Hing niet het wolkendek zo zwart / van twijfel om ons heen, 753 : 5
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen. 923 : 2
Toen jij haar riep, droeg ze jou / -haar armen om jou heen- 963 : 1
-haar armen veilig om jou heen-/ voorbij de horizon. 963 : 2
als kinderen om uw Vader heen / en Christus toegewijd. 969 : 3

Om niet
en heel hun wijde grondgebied / gaf Gij aan Israël om niet. 044 : 2
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven. 044 : 6

Omarmen
Jeruzalem, jij welgebouwde stad,/ jou groeten wij, jouw muur heeft ons omarmd 122a

mijn vragen wil omarmen 250 : 8
hij omarmt ook ons, bedient ons / in zijn liefde 567 : 4
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt. 742 : 7

Omarming
Als een moeder mij omhelzend,/ een omarming dag en nacht, 685 : 2
in uw omarming heeft / eenzaamheid afgedaan. 974 : 4

Ombrengen

Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
Zij hebben Gods bevel veracht,/ de heidenen niet omgebracht, 106 : 16

Omdraaien
het wordt door God weer omgedraaid 166a : 10
draai je om en zie het nieuwe licht 286 : 1

Omdragen
Mijn God, ik draag uw wetten,/ om op uw wil te letten,/ gedurig bij mij om. 040 : 3
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5

Omega
Hoe is Hij mij zo innig na, / de alfa en de omega, 518 : 7
en Ik ben de omega,/ Ik leef tot in eeuwigheid. 629 : 6
Ik ben, zegt Gij, de eerste en de laatste,/Alfa, Omega, begin en einde. 774

Omgaan
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering. 077 : 5

Er gaat heel wat om in het tempelbedrijf 187 : 2
Hier omgaan met Christus in stilte van binnen, 752 : 7
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1

Omgang
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7

Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood? 392 : 1

Omgeven
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
In verdrukking moet ik leven,/ door mijn vijanden omgeven. 042 : 6
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
hebben met haat uw volk omgeven,/ hoewel zij van uw goedheid leven. 083 : 3
Het heil dat uw altaar omgeeft / beschermt en koestert al wat leeft. 084 : 2
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb ik omgeven 089 : 9
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
Laat niet midden in het leven / mij de duisternis omgeven, 102 : 11
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1
Hoog is Jeruzalem omgeven / door bergen sterk en steil, - 125 : 2
mij in de moederschoot geweven,/ mij met uw wonderen omgeven. 139 : 7

ons deze nacht omgaf met goede zorgen 212 : 2
ons met uw liefdevolle trouw omgeven 212 : 4
met liefde blijft omgeven 244 : 3
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf, 467b
Door goede machten trouw en stil omgeven, 511 : 1
Christus staat in majesteit / door een stralenkrans omgeven 545 : 1
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft / waar wij ook staan of gaan. 642 : 1
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel. 673 : 2

omgeeft ons als een mantel. 691 : 3
dat wij omgeven door de wolk / de weg ten einde lopen, 728 : 3
aan het licht toegewijd,/ is mijn leven door liefde omgeven. 780 : 1
dat ons blinkend zal omgeven / als ons God ontvangen zal. 801 : 3
dat Hij hen zal omgeven / met sterkte als een wal, 864 : 2
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven. 906 : 5
Door God zijn wij omgeven / zoals wij hier bestaan. 916 : 3
al hun glans dooft nochtans, / dan is heel ons leven / door de nacht omgeven. 919 : 2
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied. 947 : 3
Gij, die hem/haar eigenhandig met / een kleed van licht omgeeft, 963 : 3
laat uw vleugelen ons omgeven,/ troost ons met uw tederheid. 1008 : 1

Omgeven houden
O God, houd mij geheel omgeven,/ en leid mij op de weg ten leven. 139 : 14

Omgorden
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9
Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed, 065 : 4
Met trouw zijt Gij omgord, grootmachtig is uw rijk. 089 : 4
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit. 093 : 1

met nieuwe kracht omgord 152 : 5

Omhaal
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1

Omhelzen
Als een moeder mij omhelzend,/ een omarming dag en nacht, 685 : 2

Omhoog
breid uit uw vleugels van omhoog / en laat mij zo geborgen wezen. 017 : 3
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
O Here, ons schild van omhoog,/ zie neder met een gunstig oog 084 : 5
Uit zijn heiligdom omhoog / slaat Hij op zijn knechten ’t oog. 102 : 9
Schepen omhoog gedragen / op golfslag van de dood, 107 : 12

Gij vogels omhoog en gij dieren 154a : 8
Want God ziet alles van omhoog 214 : 3
licht in het duister, wijs de weg omhoog 247 : 5
Mijn leven til ik, God, naar U omhoog,/op U vertrouw ik. 432a
Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken. 432d
Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog: 504 : 4
Gij rijst uit onze dood en van omhoog 524 : 4
reeds vaar ik op tot God omhoog./ Ga! Zeg het hun! 626 : 6
Laat ons in de kerk U prijzen / met uw heiligen omhoog 754 : 2
De wolk van de getuigen wijst / dezelfde weg omhoog. 798 : 5

Omhoog heffen

Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog, 024 : 4, 5

maar armen en kleinen hief Hij omhoog 157c : 6
Wij heffen 't hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is. 546 : 2
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep, 606 : 3

Omhoog kijken
maar Jezus kijkt omhoog. 186 : 2

Omhoog richten
richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd. 769 : 3

Omhoog springen
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn. 540 : 9

Omhoog trekken
en iedereen mag het horen:/ Gij hebt mij omhoog getrokken. 030a : 5
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven. 141 : 8

Omhoog vliegen
Kleine vogel, vlieg omhoog,/ nu je bent genezen! 957 : 3
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven, 957 : 4
vlieg omhoog en vlieg voorgoed,/ vlieg de vrijheid tegemoet! 957 : 4

Omhullen
straks zal het donker / ons omhullen / urenlang 264 : 4
Heeft niet diezelfde geur / als kind hem al omhuld? 563 : 2

Omkeer, Ommekeer
Vrijwaren zal Hij Sion en behoeden,/ in Juda's lot brengt Hij een ommekeer. 069 : 9
heb Ik u beproefd:/ waar ge Mij bedroeft,/ roep Ik u tot omkeer. 081 : 6
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'. 132 : 8

Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader./ Er is geen schaduw van omkeer bij U. 885 : 1

Omkeren, Omgekeerd
En was ik stom, ging ik verdwalen,/ Hij keerde om om mij te halen. 023d : 2
Hecht als de bergen is zijn heiligdom,/hecht als de aarde, niemand keert haar om. 078 : 24
wat zij in trots bezaten,/ keert Hij in gramschap om. 146a : 6

God heeft alles omgekeerd 166b : 5
Paulus die is omgekeerd 189 : 3
keer je om en zie Gods nieuwe dag. 286 : refr.
'Dat wij omkeren,/verlaten ons domein, 456a : 4
kere om, kere om, laat de beltrom horen: Christus is geboren! 486 : 4
Ik hoef nooit om te keren,/ ook niet bij tegenspoed. 623 : 8
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2

Omkleden
Met hulp heb Ik omkleed, met heil heb ik omgeven 089 : 9

Omklemming

verlieten zij het spoor van hun bestemming / als rukten zij zich los uit een omklemming; 078 : 20

Omkomen
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om 738 : 2

Omkijken (naar)
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf 013c : 2
wees ons nabij, kijk speurend naar ons om 274 : 2

Omlaagschieten
Als beken vol water/ als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen 608 : 2

Omloop
De beker die de ronde doet,/het is de omloop van uw bloed, 389 : 2

Omlijnen
zijn ster aan de hemel heeft alles omlijnd. 503 : 4

Ommantelen
Ommantel hen met licht en hul hen in uw vrede 201 : 3

Ommekeer
Het woord, van God gegeven,/brengt ommekeer, 361 : 4

Omrankt
De poort omrankt met wijsheid / die in de morgen geurt. 819 : 2

Omringen
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
Maar nauwelijks hield Gij U verborgen,/ of mij omringden schrik en zorgen. 030 : 3
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 2
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
in eerbied en ontzag uw grote troon omringen. 089 : 3
Juich Gode toe, bazuin en zing./ Treed nader tot gij Hem omringt. 100 : 1
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen 103 : 5
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen. 139 : 4
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8

een stad door de Heer omringd 175 : 1
Gij woudt mij met uw gunst omringen 245 : 1
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord, 451 : 3
Gods kracht zal ons omringen,/ zijn liefde duurt altijd. 552 : 1
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt, 599 : 1
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen. 746 : 8
De engelen omringen / met heiligen tesaam 747 : 6
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen, 749 : 3
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd, 769 : 1
Een diepe nacht zou mij omringen / waarna geen blijde morgen daagt. 800 : 2

Hij zal met trouw omringen / wie steunen op zijn woord. 864 : 1
Lof zij de Heer, Hij omringt met zijn liefde uw leven; 868 : 2
en uit de kindermond ontspringt / de lofzang die zijn naam omringt. 871 : 2
de Heer is ’t die met vleugels / van liefde hem omringt 910 : 1

Omschijnen, Omschenen
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij. 800 : 5

Omsingelen
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2

Omsingeling
doorbrak ik in de naam des Heren / de knellende omsingeling. 118 : 3

Omslaan
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1
de dorst des levens kan / omslaan in machteloosheid. 107 : 16

zo als een mantel om mij heen geslagen 221 : 1
Is je beschutting verloren gegaan,/ in windvlagen zal ik mijn kleed om je slaan. 1007 : 3

Omsluieren
zien wij omsluierd, verhuld in ’t vlees: 477 : 3

Omsluiten, Omsloten
De schaduw van uw troon omsloot / uw heiligen weleer, 090a : 2
en zijn gerechtigheid de eeuwen door./ Zijn heil omsluit de komende geslachten; 103 : 7
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3

Houd ons omsloten, thuis in uw zegen 199 : 3
Hij was door steen omsloten,/ maar heeft op deze dag 623 : 2
kom uit het graf dat u omsluit,/ kom uit en word geboren! 630 : 2
vuur uit Gods hart ontsproten -/ Hij houdt ons ja omsloten. 794 : 2
Door een geheimenis omsloten,/ door alle dingen uitgestoten, 823 : 4

Omspannen
die heerst en alle dingen / tot ons geluk omspant, 517 : 4

Omspelen
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren. 119 : 21

Omstoten
men stoot ze om, zij zijn niet meer:/ zij liggen, waar zij vielen. 036 : 3

Omstralen
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt 726 : 5

Omstuwen
Gij, eens in ’t licht gedragen,/ door engelen omstuwd, 576 : 2

Omvallen
Het onderste komt boven,/ de torens vallen om, 991 : 4

Omvangen, Omvangen houden
Totdat ik in de tempel ging,/ uw heilige stilte mij omving, 073 : 6
Mijn twijfel stilt en mijn verlangen,/ die mij in liefde houdt omvangen. 073 : 9

Omvatten
Uw woord omvat mijn leven / en tilt het aan het licht. 119a : 1

en omvat in dit gebaar de / hele aarde. 567 : 5
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
omvat de trouw hier toegezegd./ Dat Gij uw zegen op ons legt, 792 : 2
waarmee Hij ons barmhartig / omvat van alle kant. 916 : 1

Omweg
Geprezen, God, uw wijs beleid,/ de omweg van uw woord, 870 : 8

Omwenden
ten eeuwig leven omgewend. 322 : 3

Omwille
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,roep ik jou vrede toe! 122b
Omwille van het huis / van onze God, de Heer,/ zoek ik voor jou het goede! 122b

Omwille van uw woord / zijn wij hier 366 : 2
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3
Omwille van uw naam:/ Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4
Omwille van uw naam:/ Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:1004 : 7

Omwinden
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden; 762 : 3
weten wij dat Gij komen zult,/ en wij omwinden het gelaat. 892 : 4

Omwroeten
Te gronde gaat uw heerlijk goed:/ het wordt door evers omgewroet 080 : 5

Omzet
afzet en omzet, geldzuchtig bestaan 187 : 3

Omzien
Omdat Gij zijt zoals Gij zijt / zie naar mij om en wees mij genadig 025b : 1
Al leef ik in ellende,/ de Here zal het wenden,/ de Heer ziet naar mij om. 040 : 7
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6

De Barmhartige ziet naar mij om 157e : refr.
want omgezien heeft Hij naar zijn volk 158c : refr.
altijd ziet U naar mensen om 218 : 4

Zie toch naar ons om 257 : 5
God heeft naar mensen omgezien!/Dit kind, hier aan het licht gebracht: 502 : 3
Maar God heeft naar ons omgezien!/ Wij, in de nacht verdwaalden, - 654 : 4
dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn. 715 : 4
De Heer heeft naar mij omgezien!/ Ik had geen leven meer, indien 804 : 1
en laat mij, Vader, omzien zonder wrok 949 : 3
Want God, zo staat geschreven,/ zag naar zijn dienstmaagd om. 968 : 1
nog verborgen tot het uitkomt,/ God ziet naar de schepping om. 982 : 1
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4

Omzwerven
Al zworf ik om in nare en donk’re dalen,/ beschaduwd van de dood, 023a : 2

Omzwerving
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3

Onaantastbaar
U wacht een onaantastbaar leven,/ zo gij zijn naam vertrouwt. 020 : 1

Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden. 775 : 6
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in 't onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U 1012 : 5

Onafgebroken
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen 412 : 1
dat woord woont onder ons onafgebroken 455 : 6

Onbarmhartig
en in het onbarmhartig licht / het kruis des Heren opgericht. 561 : 2

Onbedacht
Denk toch aan de zonde niet / van mijn onbedachte jaren! 025 : 3

Onbedwingbaar
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig, 491

Onbegaanbaar
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2

Onbegraven
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1

Onbehouwenheid
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2

Onbekeerd
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4

Onbekend
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen. 521 : 2
verzonden door buren, hun naam onbekend, 719 : 2
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in, 729 : 1
is de toekomst nog verborgen,/ onbekend uw aangezicht. 779 : 1
naar onbekende plaatsen reizen./ Dat Gij ons onderkomen zijt. 816 : 4
moedig sla ik dus de ogen / naar het onbekende land. 913 : 1
loop ik met gesloten ogen / naar het onbekende land. 913 : 4
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten 946 : 3

Onbeleden
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt, 914 : 3

Onbeperkt
De Heer is steeds barmhartig,/ zijn genade onbeperkt. 130b voorz.

Onberispelijk
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht. 018 : 6

Onbeschaamd
Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3

Onbeschreven
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven; 524 : 2

Onbesmet
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 :30

Onbesmeurd
dan zal ik onbesmeurd en onbesmet / uw naam in heel mijn leven laten lezen. 119 : 30

Onbestreden
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht, 128 : 3

Onbevangen
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein 880 : 2

Onbevreesd
gaan in uw naam als eeuwig onbevreesden. 010 : 6
Mijn hart is onbevreesd./ Ik ben altijd uw trouw indachtig, 031 : 4

doe ons opgaan tot uw feest / onbevreesd 213 : 4
het licht zien en uw naam verhogen,/voor 't oordeel onbevreesd. 380 : 4

Onbewust
Wie tot geweld was toegerust,/ van uw vermogen onbewust, 076 : 3

Onbezield
Wat men ook tot goden wijdt,/ 't is maar schijn en onbezield. 135 : 9

Onbezonnen
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15

Onbezorgd
Wees onbezorgd, gij armen, / aan kinderen gelijk; 440 : 3

Onbezwaard
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen, 148 : 4

Onbezweken
Wacht dan de Heer en wees sterk,/ onbezweken van hart./ Wacht dan de Heer. 027b : 7

Ondanks
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen, 486 : 3
De toekomst houdt ons gaande,/ voert ondanks tegenstand 605 : 5

Ondeelbaar
In alles wat uw geest heeft ingezet / moge mijn hart één en ondeelbaar wezen! 119 :30

Ondenkbaar
doen wat ondenkbaar is 276 : 3

Geen stilte spreekt U uit,/ ondenkbaar is uw dood. 607 : 2
Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt 929 : koor 2

ten Onder gaan
maar onze schuld ten onder gaat 236 : 6
Mozes heeft behoud gevonden,/Farao ging diep ten onder 352 : 3
Ten onder ging de sterke dood,/ ten onder in de vloed; 642 : 4
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5

Onderbreken
op aard nooit onderbroken wordt 248 : 3
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen, 689 : 1

Onderdaan
Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,/ de goden zijn Hem onderdaan; 095 : 2

Onderdak
tot alle vogels zingen in / hun grootse onderdak 181 : 5
gehoor bij mensen, onderdak. 326 : 2
Voor zieken en gezonden / had Hij een woord, een onderdak. 391 : 1
een zwaluw die wil rusten /vindt veilig onderdak 480 : 3
Ooit was ik een vreemdeling: gaf jij mij onderdak? 585

Onderdrukken, Onderdrukt
daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve! 069 : 8

Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
Al heeft men haar geteisterd,/ al wordt zij onderdrukt, 968 : 3

Onderdrukking
en onze nooddruft veilig stelt / voor onderdrukking en geweld. 035 : 3

Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij, 448 : 4

Onderduiken
als hier het daglicht onderduikt 248 : 2

Ondereen
O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed, 578 : 3

Ondergaan
Moge Gods toorn ontbranden / en ’t boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
Al zou de aarde ondergaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12
Zo doet de Here ondergaan / al wie Hem ontrouw waren. 091 : 4
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5
Ja, gij zult aan den lijve / Gods zegen ondergaan. 128 : 2

Jeruzalem zal ondergaan 177 : 4
Kijk naar de zon die ondergaat 232

nu hier het daglicht ondergaat 239 : 1
Die onderging en overwon / en als de zon ten hemel klom, 342 : 4
Wie Jezus' kelk wil drinken, zijn doop wil ondergaan, 346 : 7
de vriendschap die in drukte onderging - / ik leg het neer. 400 : 2
die zal zijn gramschap treffen,/die doet Hij ondergaan. 438 : 3
Van 't vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat 516 : 1
Maar farao met heel zijn stoet / gaat onder in de vloed. 606 : 3
Alle menselijk lijden hebt Gij ondergaan / om ons te bevrijden tot een nieuw bestaan: 634 : 1
Een lied van uw verwondering / dat nóg uw naam niet onderging, 655 : 3
als een wachter aan de grenzen;/ laat mijn licht niet ondergaan. 779 : 5
Wij gaan onder in ons falen,/ als uw liefde ons niet heelt. 795 : 2
doet Gij uw wereld ondergaan / als maaksel van uw hand. 848 : 3

Ondergang
zij zullen zich in onze val,/ in onze ondergang verblijden. 017 : 4
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde. 020 : 5
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
Waarom hebt Gij ons dan verstoten,/ tot onze ondergang besloten, 044 : 5
Hoe lang belaagt gij en hoe lang / bedreigt ge mij met ondergang, 062 : 2
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7

Tot ondergang zijn wij gedoemd,/als God ons niet bij name noemt, 350 : 3
Jij weet nog niet van nee en ja,/van ondergang en gloria 354 : 2
Dit is uw glorieuze ondergang;/de niet te peilen afgrond van uw liefde 524 : 3
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
in die aangolvende zee / ik mijn ondergang verwachtte. 856 : 2

Ondergronds
In de koude van de winter / groeit de lente ondergronds, 982 : 1

Onderhouden
voor wie, tot zijn heil genegen,/ zijn geboden onderhoudt. 025 : 5
Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,/ opdat wij die met ijver onderhouden. 119 : 2
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen. 119 : 55

Hij is een kindje klein en teer / die alles onderhoudt als Heer. Kyrieleis. 470 : 3
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 536 : 4
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 556 : 4

Onderhuids
Jij wacht me in de verte,/ ik weet je onderhuids. 857 : 2

Onderkennen
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
Leer mij dan onderkennen en verstaan / wat Gij geboden hebt en niet geboden; 119 : 25

Onderkomen
Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1

als onderkomen van zijn welbehagen 455 : 1
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt 548 : 1

Omdat de huizen die wij bouwden / geen onderkomen kunnen zijn. 816 : 3
naar onbekende plaatsen reizen./ Dat Gij ons onderkomen zijt. 816 : 4
voor wie met open handen / om onderkomen vraagt. 819 : 3
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen / en al mijn dagen zijn geteld. 981 : 3

Onderliggen
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk. 113 : 3

Onderling
tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan. 692 : 6
in vreugde en verwondering,/ in hoop en liefde onderling. 972 : 5

het Ondermaanse
hier in het ondermaanse / verheft Hij zijn gelaat. 979 : 13

Ondermijnen
angst ondermijnt mij niet:/ Ik ben het – dat is jouw stem. 918 : 3

Ondernemen, Ondernomen
Houd wat Gij hebt ondernomen,/ klief het duister met uw zwaard. 1008 : 3

Onderpand
Verlos mij als uw onderpand,/ uit klauw en tand en tegenstand. 035 : 5
Maar God geeft voor mijn leven 't onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand. 049 : 5
mijn eigen heiligheid is daarvan onderpand. 089 : 13
mijn deel, mijn erve in het land / der levenden, mijn onderpand. 143 : 4

Onderricht
Wij hebben het van horen zeggen / en dorsten naar uw onderricht. 850 : 5

Onderrichten
Onderricht mij in uw woorden 292 : vz

Onderscheid
Onderscheid van goed en kwaad 178 : 11

Onderscheiden
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6
Wij liggen in het stof terneer,/ van de aarde niet te onderscheiden. 044 : 11
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60

De geesten onderscheiden,/gaf God ons als gebod 313 : 3
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer? 765 : 3
o laat ons het dorsen verduren / waarmee Gij het graan onderscheidt! 765 : 6

Onderstand
U smeekt de wees om hulp en onderstand. 010 : 5
Ja, toen zij tot Hem riepen / om steun en onderstand, 107 : 6

(het) Onderste
Het onderste komt boven,/ de torens vallen om, 991 : 4
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3

Ondersteunen
Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen. 003 : 2
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Zij is mijn lust, ik luister naar uw raad,/ zij ondersteunt mij in het ongewisse. 119 : 9
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44

Ondervangen
Sint Niklaas, die weet wat recht is / en wat slecht is ondervangt, 745 : 3

Ondervinden
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden. 145 : 3

Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden 534 : 1

Onderweg
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5

een licht voor mensen onderweg 204 : 2
kracht onderweg / dag in dag uit. 303 : 3
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk. 692 : 7
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden 796 : 2
Wat wordt gezongen onderweg?/ Een levenslied tegen de dood: 1002 : 4

Onderwerpen, Onderworpen
Hij is de God die mij voldoening geeft / en volken aan mij onderworpen heeft. 018 : 14
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7

Gij hebt U onderworpen aan / de letter van ons voortbestaan. 519 : 2
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht. 755 : 1

Ondier
ondieren tegen U te keer,/ de volkeren en hun goden. 068 : 10

Ondoofbaar
Ondoofbaar vuur,/over ons opgegaan als een zon 296 : m

Ondoordringbaar
In het ondoordringbaar duister, / in onzekerheid en pijn, 498 : 2

Ondoorgrond
O, heilige Geest, wij zijn verblijd: Gij immers, eeuwig ondoorgrond, 680 : 5

Ondoorgrondelijk
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen. 145 : 1

U, Heer, te ontvangen./Ondoorgrondelijk wonder: 379 : 2

Oneindig
neem in uw oneindig erbarmen / mijn overtredingen weg. 051a : 1
Hij slaat, ofschoon oneindig hoog,/ op hen het oog die nederig knielen. 138 : 3
ben ik door U geweven;/ U bent oneindig groot. 139b : 2

Zij looft, o Vader, U, oneindig in vermogen, 412 : 2
Maar een oneindig glorierijker dag / staat nog te wachten als op uw gezag 727 : 8
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1
als was hun bloei oneindig,/ hun lied onsterfelijk. 979 : 9
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij. 987 : refr.

Oneindigheid
In ons einde is de aanvang,/ in de tijd oneindigheid, 982 : 3

Onfeilbaar
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5

Ongastvrij
Al wie door Hem bevrijd / uit ongastvrije streken, 107 : 1

Ongebaand
dwars door het ongebaande / een pad dat voortgaan doet. 605 : 2

Ongeboren
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht 923 : 1

Ongeborgen
geboren ongeborgen,/verloren tot behoud 351 : 2
koud, één voor één, en ongeborgen,/licht overdek mij, vuur mij aan. 601 : 1

Ongebroken
Alleen was God in stilte ongebroken, 325 : 2
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst. 946 : 4

Ongebruikt
Wat ongezegd bleef wat onverzoend bleef / wat niet gekend werd wat ongebruikt bleef 962

Ongedacht
Als een kind tot ons gekomen,/zijt Gij ons ongedacht / nader, nabijer 501 : 3
Sta op! Een morgen ongedacht,/ Gods dag is aangebroken, 630 : 1
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht. 800 : 4
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht 831 : 1

Ongedeerd
De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken. 003 : 2

Ongedoofd
die uit de bodem komen / en ’t licht zien ongedoofd. 544 : 4

Ongeduld
in zijn heilig ongeduld,/ die Hij vult tot aan de rand 075 : 5
Om water was het hun begonnen./ En hij, in driftig ongeduld, 106 : 15

Ongeëvenaard
Gedachten ongeëvenaard / hebt Gij, o God, geopenbaard 139 : 11

die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets 825 : 2
In Hem als in een tempel heeft/de God gewoond die eeuwig leeft,/de ongeëvenaarde 825 : 8
ons wachten in uw hemelzaal,/ Gij ongeëvenaarde! 977 : 6

Ongehinderd
wij leven ongehinderd,/de dagen zijn vervuld, 452 : 2
om ongehinderd op te staan / en naar ’t beloofde land te gaan. 972 : 4

Ongehoord
vrouw die het ongehoorde hebt gehoord 164 : 2
van uitgesproken vrede,/ van liefde ongehoord. 612 : 2
O hart, spring op van vreugde,/ want dit is ongehoord: 623 : 1
Uit een sprakeloos verleden / weggeschoven, ongehoord, 631 : 3
Zo ongelegen komt zijn woord,/ een fluistering die ongehoord 831 : 4

Ongekend
Uw kribbe blinkt in de nacht / met een ongekende pracht. 433 : 4
Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht. 444 : 2
Glorie aan God, de overwinning / is ongekend, de vreugde groot; 482 : 1
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht. 502 : 1
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre. 689 : 2
De liefde die wij zingen,/ zo schoon, zo ongekend, 747 : 5
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen, 882 : 3
God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit 943 : 1
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3

Ongeleefd
wie het houdt bij wat hij heeft / sterven zal hij ongeleefd. 845 : 3

Ongelegen
Zo ongelegen komt zijn woord,/ een fluistering die ongehoord 831 : 4

Ongelofelijk, Ongelooflijk
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad, 923 : 1

Ongeloof
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11
Zij hokten in hun tenten samen,/ zij die in ongeloof hun lot 106 : 11

Ongeluk
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
Laat hen niet triomfantelijk / zwelgen in al mijn ongeluk. 035 : 9
hij stort mij in het ongeluk / en ik kan nergens hem ontvluchten. 055 : 1

De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk, 482 : 2
En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood, 737 : 4

Ongelijk
zij treedt op ongelijke voet vierhonderd mannen tegemoet 172 : 7

Ongemeten
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33

van Gods ongemeten wezen, opdat zinge al wat leeft, 150 : 2

Ongemoeid
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12

Ongena(de)
wij zijn van alle steun beroofd,/ een teken van uw ongenade. 044 : 7
Stort, God de volken die voor U niet beven / neer in uw ongena! 056 : 2
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade 109 : 4

wie viel in ongenade! 155 : 5

Ongerechtigheid
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht. 018 : 6
Mijn ongerechtigheden / laten mij niet met vrede,/ mijn moed wordt mij ontroofd. 040 : 5
Ik ben, o Heer, in ongerechtigheid / geboren en in zware schuld gebonden. 051 : 3
ons niet naar onze ongerechtigheden / vergeldt, maar onze schuld heeft uitgewist. 103 : 3
Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden. 130a : 3

verzeng ons niet, maar brand ons schoon / van ongerechtigheid. 677 : 2

Ongerept
het ongerepte leven / gaat blinkende gekleed: 384 : 4
dat wij ongerept en rein / nieuwgeboren zouden zijn. 481 : 3
In de ongerepte morgen,/ uit het duister naar het licht, 779 : 1

Ongeschonden
U redt mij ongeschonden,/uit alle haat en nijd. 441 : 4
zo rood als karmozijn,/ ons beeld blijft ongeschonden. 604 : 3

Ongesluierd
ongesluierd schouwe in Gods heerlijkheid! 374 : 6

Ongestoord
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven, 025 : 6
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord 083 : 1
het bloeit haast ongestoord,/ niemand komt tussenbeide. 092 : 4
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9

moog' bij ons schijnen ongestoord 240 : 1
wij zullen binnentreden / en leven ongestoord. 552 : 1
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2

Ongeteld
Ongeteld zijn uw werken, o Heer,/ Gij schiep ze alle met wijsheid. 104a : 3
Hij doet hen (sic!) goed en zegent / hun aantal ongeteld, 107 : 18

uw tranen u verwarren / om moeiten ongeteld. 441 : 6
van vreugde stralend, scharen ongeteld./ Halleluja, halleluja! 727 : 9
glinsterend in het zwart gewelf,/ sterren, ongetelde, - 919 : 2

Ongetroost

roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost. 077 : 1

o storm van vuur en tegenheid / niet ongetroost! 679 : 7

Ongeval
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,/geen ongeval ons leven schaadt. 360 : 5

Ongewend
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in 't bloed /is dat genade? 941 : 1

Ongewenst
Ongewenst is koning Jezus,/ door de mensen afgewezen. 554 : 3

Ongeweten
van ongeweten toekomst / de mede-erfgenaam. 612 : 1
Bij U, o God, bezitten / wij schatten ongeweten. 863 : 4

Ongewis, het Ongewisse
Zij zijn 't, wier voet op vallen staat,/ wier weg in 't ongewisse gaat. 073 : 7
Zij is mijn lust, ik luister naar uw raad,/ zij ondersteunt mij in het ongewisse. 119 : 9

Ik zou alleen zijn, van het heden / en van de toekomst ongewis. 800 : 2
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3

Ongezegd
Wat ongezegd bleef wat onverzoend bleef / wat niet gekend werd wat ongebruikt bleef 962

Ongezien
Al vallen duizenden in 't rond / door ongeziene handen, 091 : 4

Alles wat U prijzen kan,/U de Eeuwige, ongeziene, 413 : 2
Gij, levende, zijt heilig, Gij, ongeziene, eeuwige God. 777 : refr.
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.

Onheil
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Israëls Heer zal voor ellende / en onheil u behoeden. 020 : 2
om dood en onheil af te weren / is Hij zijn volk indachtig. 020 : 4
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één. 022 : 4
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart? 027 : 1
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar 't leven staan. 038 : 7
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
die tot mijn onheil hebt besloten?/ Wat stormt gij aan met ruw geweld? 062 : 2
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen. 062 : 4
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
het onheil op hen los te laten./ Hij sloeg hen met verderf en dood. 106 : 13
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62

Onheil treft Egypteland 167 : 8

geen onheil kan het nog begaan 204 : 3
’t vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden 341 : 1
riep en niets dan onheil vond. 352 : 4
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2

Onheilsdag
Bij U is hem het heil gewis/, wanneer de onheilsdag daar is. 094 : 6

Onheilsnacht
tot de onheilsnacht wijkt voor de nieuwe morgen. 057 : 1

Onherkend
een mens, in wie Hij onherkend / zich aan ons openbaarde. 825 : 8

Onherroepelijk
De Heer heeft onherroepelijk gezworen,/ dat gij als Melchisedek zijt gewijd. 110 : 4

Onkreukbaar
Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken 012a : vz. 1

Onkruid
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
dat zijn geslacht geen wortel schiet,/ als onkruid dat is uitgewied. 109 : 5

Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe 717 : 1

Onkundig
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren. 119 : 49

Onmacht
hief Hij hen uit de diepe / onmacht met sterke hand. 107 : 6

Maar wie zijn onmacht kent 152 : 2
zijn onmacht heeft gezegevierd,/ de onschuld van zijn bloed 633 : 4
Leven is lijden / niet te vermijden / onmacht verduren 830 : 3
zie het lijden, de onmacht,/ mijn armzalig gezicht. 945 : 3

Onmachtig
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13

onmachtig en onmondig 246b : 4

Onmeetbaar
onpeilbaar in verstand, onmeetbaar in meêdogen! 412 : 2

Onmetelijk
Gij hebt onmetelijke macht 302 : 2

Onmiskenbaar
In de nacht gekomen / onmiskenbaar kind, 505 : 3

Onmogelijk

een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen 761 : 3

Onmondig
Maak me in mijn grijsheid niet onmondig./ Verlaat mij niet te zeer, 071 : 10

onmachtig en onmondig 246b : 4

Onnadenkend
Sla, wat het voorgeslacht ons leerde / niet onnadenkend in de wind 310 : 3

Onnaspeurbaar
onnaspeurbaar als de wind / die voorbijgaat in de bomen. 527 : 2

Onnoembaar
volmaakt zichzelf, onnoembaar, onweersproken 325 : 2

Onnozel
Hij poogt d'onnoozle te vernielen / door 't moorden van onnoozle zielen, 510 : 2

Onontbeerlijk
en al wat onontbeerlijk leek / wordt ons ontrukt. 679 : 5

Onomkoopbaar
Die onomkoopbaar 't recht erkent / van ieder die zich tot hem wendt. 015 : 4

Onomwonden
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5

de oude mannen dromen onomwonden, 678 : 5
en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden, 789 : 2
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht! 951 : 3
.
Onpeilbaar
zijn uw onpeilbare gedachten,/ ik overdenk die al mijn nachten. 139 : 10

onpeilbaar in verstand, onmeetbaar in meêdogen! 412 : 2

Onrecht
bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond 007 : 7
Gij zijt ten rechterstoel gestegen / om recht en onrecht af te wegen. 009 : 2
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort. 017 : 2
Wees niet afgunstig op de goddeloze,/ benijd hem niet die u met onrecht kwelt. 037 : 1
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3
wordt zo door u het pleit beslecht?/ veeleer is 't onrecht toegenomen 058 : 1
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
Zou God mij hebben willen horen,/ wanneer ik onrecht had beraamd? 066 : 6
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
Allen die hoogmoedig zijt,/ en onrecht pleegt, toomt u in. 075 : 3

Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen, 094 : 8
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor 't hoogste recht uitgeeft, 094 : 10
Maar God is mij een sterke veste,/ Hij wendt het onrecht mij ten beste; 094 : 11
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren. 101 : 3
Ik delg de bozen uit, dat Sion zij / van onrecht vrij. 101 : 6
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
aan Israël bevrijding / van onrecht en van schuld. 130 : 4
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1
Hij is de Heer, de trouwe,/ die niemand onrecht doet. 146a : 4
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5

Waar de mensen lijden onder onrecht 286 : 2
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt 342 : 4
Een koning bij de gratie Gods,/het onrecht breekt hij en de trots 459 : 2
Zo zal ook wie het onrecht / wil inzien en weerstaan, 529 : 4
waar onrecht nimmermeer zal wonen. 611 : 1
verterend wat aan onrecht leeft,/ een gloed van mededogen. 691 : 2
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn. 772 : 4
tegen onrecht, tegen dwang / richten pelgrims hun gezang. 802 : 4
Het onrecht heerst op aarde,/ de leugen triomfeert, 1010 : 1

Onrechtvaardig
'Laat onrechtvaardigen hem richten,/ laat goddelozen hem betichten 109 : 3

Gij, die voor armen rijkdom hebt bereid,/voor onrechtvaardigen gerechtigheid, 381 : 3

Onrein
Naäman, nu niet meer onrein,/mag onder uw beminden zijn. 350 : 6
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7

Onrust
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor 't hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
als adem die ons leven doet,/ deelt ons een onrust mede 691 : 1
Raak met uw adem mijn onrust / tot ik de rust hervind. 695 : 2
Rusteloos ben ik,/onrust beweegt mij. 897 : 1
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U? 897 : 2
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in 't bloed /is dat genade? 941 : 1

Onrustig
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op Hem gezet. 025a : 1
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op U gezet, 025a : 2
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig, 130 : 3

ken ons hart/zo onrustig,/vol van zichzelf is/het verblind 266 : 4
Onrustig is mijn hart in mij,/ totdat het nieuw wordt geboren. 837 : 4
Ons hart is onrustig,/ totdat het rust vindt in U. (2 x) 897 : refr.

Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2

Onrijp
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door ’t geweld der vlagen brak. 105 : 12

Onschuld
Rechtvaardig sta ik voor ’t gericht./ Heer, breng mijn onschuld aan het licht. 007 : 4

al zijn onschuld werd Hem straf / en zijn leven sterven. 590 : 2
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden. 618 : 2
zijn onmacht heeft gezegevierd,/ de onschuld van zijn bloed 633 : 4

Onschuldig
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
als hij onschuldig lijden doet,/ beschuldigend onschuldig bloed? 094 : 10

Jozef die onschuldig is 166b : 2
Lam van God, onschuldig / geslacht aan ’t kruis van de schande, 409 : 1

Onstandvastig
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3

Onsterfelijk
van de onsterfelijke Vader 238 : refr.
als was hun bloei oneindig,/ hun lied onsterfelijk. 979 : 9

Onstraf(fe)lijk
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4

geef, dat wij bij uw komst onstraffelijk wezen mogen: 412 : 6

Onstuimig
In deze onstuimige lente,/ waarin heel de wereld bestaat, 765 : 2
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee. 880 : 1
was over ons verwoestend heengegaan -/ de baaierd die onstuimig rebelleert 124 : 2

Onstuitbaar
Soms breekt uw licht / in mensen door onstuitbaar 493 : vz
licht, onstuitbaar, niet te doven,/ zegen ons met morgenrood! 600 : 4

Onszelf
de wereld en onszelf geneest. Vrede, vrede. 344 : 3

Ontaal
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond, 031a : 2

Ontberen
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren. 088 : 8

zon die wij zoeken, kracht die wij ontberen 217 : 1
dat uw gloed niet kan ontberen 254 : 3
Laat nimmer in de nood uw bijstand ons ontberen, 412 : 5

richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd. 769 : 3
daar Hij ons leven leidt / en weet wat wij ontberen. 786 : 1
Geef wie is uitgestoten,/ geborgenheid ontbeert 860 : 3
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5

Ontbering
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
Hij richt een woonstee aan / voor wie ontbering leden, 107 : 17

Ontbieden, Ontboden
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21
God staat in 't midden van de goden,/ Hij heeft hen tot gericht ontboden: 082 : 1
de schemer gaat voorbij,/ de morgen is ontboden. 107 : 9

Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen, zegen ook ons met uw licht! 296 : refr.
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan 501 : 4

Ontbinden
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4

Gij hebt uit de zonden / ons ontbonden. 379 : 2
mijn priester die mijn schuld ontbindt,/ mijn weg waarop ik treed; 512 : 3
de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden. 762 : 3
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4

Ontbloten
die uit de schede van hun mond / de dolk van het verraad ontblootten. 055 : 6

Ontbranden
en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
Moge Gods toorn ontbranden / en 't boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1

Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,/God heeft het tot ons gesproken 320 : 4
mijn hart doet Hij ontbranden. / Hij zal mij tot zijn lof en prijs 518 : 7
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1

Ontbreken
Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken. 023 : 1
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1
De Heer is mijn herder, mij zal niets ontbreken. 023e : refr.
De Heer is mijn herder,/ mij zal niets ontbreken. 023e : 1
Mijn herder, Gij alleen,/ het zal mij nooit aan iets ontbreken. 023f : refr.
Mijn herder is de Heer,/ nooit zal het mij aan iets ontbreken. 023g
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken. 031 : 18
Ik loof U Heer, in mijn verdriet / ontbreekt het aan vertroosting niet, 031a : 3
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig. 081 : 9

U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken. 141 : 1

Gij waart met ons, Gij zult ons niet ontbreken,/ Gij hogepriester in der eeuwigheid. 536 : 3
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt, 548 : 2
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,/Gij hogepriester in der eeuwigheid. 555 : 3
Gij geeft hun vlees en bloed,/ zij mogen niet ontbreken. 589 : 3
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang, 657 : 3
Vul aan wat ons ontbreekt,/ want stukwerk is ons pogen. 672 : 6
Heer, laat ons dan niet ontbreken,/ want de traagheid grijpt ons aan. 769 : 4
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets / uit mensenhand aanvaarden? 825 : 2
Tel de duizendmaal dat wij / U hebben ontbroken. 859 : 1
Hij is het zelf die ons voorziet;/ wat ons ontbreekt ontgaat Hem niet. 905 : 3
zolang zult Gij ons niet ontbreken,/ wij danken U in Jezus' naam. 981 : 2

Ontdekken
de drang tot ontdekken van wat er kan zijn: 719 : 4
en vroeg of laat ontdekken zij: 't is ijdelheid; 782 : 2
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was. 783 : 1
Verlaat niet, wat uw hand begon,/ o God, ontbreek ons niet! 792 : 3
In de nacht gaan wij om de bron te ontdekken./ Alleen de dorst zal ons licht zijn. 895 : 1
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2

Ontdoen, zich –, Ontdaan
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2

Hij heeft zichzelf ontdaan 160a : 1
Een twijgje, weerloos en ontdaan,/zonder gestalte, zonder naam. 460 : 5
Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren. 587 : 4
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan, 1002 : 3

Onteigenen
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan 't heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19

Ontelbaar
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Mensen ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 4
Ontelbaar is de ruiterstoet / waarmee de Heer zijn intocht doet 068 : 5
Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2

Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5

Onteren
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4

Ontevreden
Jona, ben je ontevreden, 178 : 10

Ontfermen
mijn smekingen verstaan./ De Heer heeft in ontfermen 006 : 5

Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
Hij is goedgunstig in gerechtigheid,/ Hij wil zich altijd over ons ontfermen. 116 : 3

Ontferm U God, kyrie eleison 274 : 2
Heer, ontferm U, geef mij antwoord! 293 : refr.
Kyrieleis, ontferm U, Heer. 299j : 2
ons kwaad hebt U gedragen,/de wanhoop is verslagen. / Ontferm U over ons, Jezus! 409 : 1
ontferm, ontferm U, Heer, toon ons uw mededogen! 412 : 6
Heer, ontferm U over ons,/open uwe vaderarmen, 413 : 3

Ontfermer
zulk een ontfermer waart Gij mij 245 : 1

Ontferming
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29
{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4

Ontlenen
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 536 : 4

Ontluisteren, Ontluisterd
ontluisterd en geschonden / aan ’t kruis gehangen is, 562 : 3

Ontferming
Gij hebt, als zij u riepen om ontferming,/ hen niet beschaamd. 022 : 2
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!’ 030 : 4
het volk dat zich gedragen weet / door uw nabijheid en ontferming. 031a : 3
Wij wachten stil op Gods ontferming,/ ons hart heeft zich in Hem verheugd. 033 : 8
O Heer, onthoud mij uw ontferming niet / en laat uw goedertierenheid 040 : 5
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:/ wij zijn in uw ontferming opgenomen. 090 : 1

Hij bleef gedachtig aan zijn ontferming 157c : 8
Een schoot van ontferming is onze God 158b
zo een en al ontferming gunt Hij ons nu bevrijding 158c : 1
Zie met ontferming naar onze aarde 199 : 3
zie ons vol ontferming aan! 305 : 1
Hij schreef, ons tot bescherming,/zijn handvest van ontferming. 322 : 1
Gedenk uw ontferming, God,/ uw liefde eeuwen door. 535c
Jezus, één en al ontferming,/ daal vanuit de hoge neer 754 : 1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
Licht van licht. Ontferming./ Hemel. Liefde is uw naam. 950 : 1
God, laat geen mensenkind / uit uw ontferming vallen. 974 : 5
Om mensen zijn ontferming te herhalen / zijn wij gezonden, deze wereld in. 976 : 3

Ontgaan
dan kan uw heil ons niet ontgaan. 207 : 2
dat ons de zege bijna nog ontging./ Halleluja, halleluja! 727 : 5
Hij is het zelf die ons voorziet;/ wat ons ontbreekt ontgaat Hem niet. 905 : 3
Als ik eens het leven laat / en de adem mij ontgaat, 911 : 5
Hun vreugden en verdriet / zullen u niet ontgaan; 974 : 4

Onthalen

Hij onthaalde ons aan tafel,/ lam van Pasen,	567 : 1

Ontheemd

Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden,	120 : 2
Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf.	146 : 5
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren.	609 : 5
Zij baart en wordt ontheemde,/ redt Jezus van de dood	740 : 1
Breng ons saam met uw ontheemden / naar het nieuw Jeruzalem.	802 : refr.
o God, wij bouwen als ontheemden,/ wij wonen en wij blijven vreemden,	823 : 5
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land,	997 : 1

Ontheffen, Ontheven

Hij mijn God, Hij heeft mijn leven / dikwijls aan de dood ontheven.	042 : 3, 7
Gij die ons, aan het vuur ontheven,/ gelouterd voor uw ogen stelt.	066 : 3
Niet meer zijn wij door angst geknecht / en aan de dood zijn wij ontheven.	611 : 2
Hij die, ontheven hemelhoog,/ te stralend voor het sterflijk oog,	665 : 3
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs	801 : 8

Onthouden

O Heer, onthoud mij uw ontferming niet / en laat uw goedertierenheid	040 : 5
zal in genade ons verhogen./ Zijn hand onthoudt het goede niet	084 : 6
Onthoud mij uw getuigenissen niet./ Ik was een schaap en had de weg verloren.	119 : 66
Onthield Gij de schulden, o God,/ wie hield stand in uw oordeel?	130b : 2
onthouden, spreken voort	276 : 2
Neem mijn zilver en mijn goud,/ dat ik niets aan U onthoud.	912 : 4

Onthullen

Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult.	049 : 1
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig.	098d : 2
van ’t heil dat Gij onthult	159a : 1
zal worden onthuld	159c : refr.
Onthul ons dan uw aangezicht	280 : 5
onthult hoe Gij, o zon,/al in ons midden woont.	282 : 3
een lied, dat Gods gelaat onthult.	326 : 5
Scheurt het voorhang van de wolken,/ wordt uw aangezicht onthuld,	769 : 2
‘Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed.	846 : 2
Gij onthult ons uw geduld / als uw liefde luistert.	859 : 3
Ja, ons verlangen wordt vervuld / en onze menselijkheid onthuld,	966 : 5

Ontkennen

Heer, als ons denken U ontkent,/ kan ons de leegte benauwen.	837 : 3

Ontketenen

ontketende ’t geweld der golven,/ en heeft Egyptes machtig heer	106 : 5

Ontkiemen

wat ontkiemt en wat er bloeit	154b : 6

Gij hebt U zelf gegeven / als zaad voor ons ontkiemd, 365 : 7
tot de trouw ontkiemt en / vrede bloeien gaat. 463 : 5
van het zaad dat stervend / nieuw ontkiemt tot graan. 625 : 2
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen. 678 : 1
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
Heer, zijn wij het zaad van uw akker,/ Gij doet ons ontkiemen tot graan. 765 : 4
het graan ontkiemt ternauwernood,/ het sterft om op te staan. 767 : 5
Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,/ dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad, 827 : 3

Ontkomen
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Hij heeft het altijd voor mij opgenomen,/ Hij deed mij aan mijn vijanden ontkomen. 018 : 14
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12
Doe mij ontkomen aan hun haat,/ o Heer, mijn toeverlaat. 043 : 1
de losprijs die zijn broeder zou behoeven / om voor altijd te ontkomen aan de groeve. 049 : 2
de Here Here doet alleen / ons aan de dood ontkomen. 068 : 7
Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
en welke sterveling ontkomt er aan de groeve? 089 : 16
een vogel die ternauwernood / is aan de strik ontkomen. 091 : 2
zij ’t vreemde land ontkwamen,/ werd Juda aan de Here toegewijd, 114 : 1
wij zijn ontkomen en hij greep ons niet. 124 : 3
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a
Die de grote Schelfzee spleet,/ Israël ontkomen deed. 136 : 6
Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen. 141 : 9

O dood, die Hem ontkomen liet,/ Hij neemt bezit van uw gebied, 628 : 5
Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde, 629 : 3
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van ’t graf ontkomen. 630 : 4
ontkomen aan de schijn,/ geheel en al veranderd. 758 : 1
ik hef het hoofd,/ en ik sta op,/ de dood ontkomen. 929 : 2
licht – ongebroken valt het bij ons binnen./ Even zijn wij ontkomen aan de angst. 946 : 4

Ontlenen
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 536 : 4
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 556 : 4

Ontlokken
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken 147 : 3

Ontlopen
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4

Vergeefs ontliep ik zijn geluid,/ want als een vlam slaat Hij mij uit. 831 : 7

Ontluiken, Ontloken
ginds waar de nieuwe dag ontluikt 248 : 2
het leven is ontloken,/de bruid heeft zich versierd. 384 : 2
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
Er is een roos ontloken / uit barre wintergrond, 473 : 1
in de woestijn ontloken,/als belofte bloeit Gij daar. 501 : 2
Licht, ontloken aan het donker,/ licht, gebroken uit de steen, 600 : 1
Groen ontluikt de aarde uit het slapend graan, 625 : 1

er is in één bewogen nacht / een nieuwe lente ontloken. 630 : 1
van dag tot dag ontloken,/ zo zien wij uw gezicht. 731 : 3
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen. 984 : 2

Ontluisteren
De lichtvorst, de ontluisterde,/ verheft zijn aangezicht, 633 : 1
ontluistert elke waarde,/ o red ons, sterke Heer. 1010 : 1

Ontmaskeren
al onze eigenwaan ontmaskert Hij 157b : 6

Ontmoedigen
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5

Ontmoeten
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
Geprezen zij de Heer, mijn koning./ Hij die zijn knecht ontmoet 031 : 17
ziet toe, dat hem geen kwaad ontmoet,/ gebroken wordt er geen. 034 : 8
de toekomst in de stroom van 's konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
dan dat het juichend U ontmoet / die leven zijt en leven doet. 084 : 1
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2
Loof de koning, loof de koning,/ tot gij Hem ontmoeten zult. 103c : 1
Loof nu de Heer, want Hij is goed,/ die met zijn liefde ons ontmoet. 106 : 1
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!/ Jeruzalem, van ver aanschouwd, 122 : 1
om u met vrede te ontmoeten!/ Om al mijn broeders binnen u, 122 : 3
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4

O Gij die wilt ontmoeten / wie vragen naar uw wil 313 : 5
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten, 376 : 5
schenk mij uw Geest, opdat ik U ontmoet 381 : 2
Ga met God en Hij zal met je zijn,/tot wij weer elkaar ontmoeten, 416 : 4
wilt gij uw Heer ontmoeten,/zo maak voor Hem ruim baan. 439 : 2
Maria wordt verheugd begroet / als zij Elisabeth ontmoet. 464 : 5
Zoals Gij kwam om ons / met vrede te ontmoeten, 500 : 3
opdat ik Hem zo ontmoet. 573 : 10
Wie ik ontmoette sprak ik aan,/ de engelen wenkten bij het graf, 626 : 2
Vrouwen hebben Hem ontmoet,/ weten zich bevrijd voorgoed. 631 : 2
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist 729 : 3
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis, 729 : 4
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan, 750 : 4
En die in Christus zijn / ontmoeten blij elkander 758 : 1
wij danken U, God die Gij zijt,/ dat Gij ons menslijk wilt ontmoeten. 826 : 1
is het dat Gij wilt zijn ontmoet / en vinden wij uw aangezicht. 892 : 3
Gij Geest die woorden leven doet / zodat ons oor het woord ontmoet 972 : 7
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet: 973 : 2
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3

Ontmoetingsplek
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek. 975 : 4

Ontnemen
De slaap is mij ontnomen,/ ik laat mijn tranen stromen 006 : 4
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, 051 : 5
dat wordt ons niet ontnomen./ Hij droeg ons door de diepte heen, 068 : 7

Gij hebt aan ’t kruis voor ons de dood zijn macht ontnomen 412 : 4
Zo veel was mij ontnomen / waarin ik vreugde vind, 441 : 3
Zolang het donker duurt, / de moed ons wordt ontnomen, 500 : 4
de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt. 572 : 6
de angel is ontnomen,/ halleluja 618 : 3
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x) 622 : 2

Ontoegankelijk
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen; 762 : 4

Ontoereikend
het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord 364 : 3

Ontrechten
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2

Ontredderd
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4

Ontroeren
Ontroerd kijkt Noach naar omhoog 163a : 4
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren 649 4
maar dit is mij te zwaar./ Heer, blijf mij niet ontroeren. 649 : 4

zich Ontrollen
Als op het einde van de weg / een nieuwe weg zich ontrolt; 820

Ontroostbaar
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5

Ontrouw (bn en zn)
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen. 025 : 3
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld. 032 : 2
Gij stort hen neer in de ellende,/ die zich in ontrouw van U wenden. 073 : 11
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20
Zo doet de Here ondergaan / al wie Hem ontrouw waren. 091 : 4
En gij, ontrouwe dwazen,/ die lijdt door eigen schuld, 107 : 8

Onze ontrouw hebt Gij ver / achter U geworpen. 859 : 4
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1

Ontroven
Mijn ongerechtigheden / laten mij niet met vrede,/ mijn moed wordt mij ontroofd. 040 : 5

Ontrukken
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
red Gij mij, treed voor mij in ’t veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld. 059 : 1
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4

en al wat onontbeerlijk leek / wordt ons ontrukt. 679 : 5
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3

Ontschieten
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren. 847 : 3

Ontsluiten, zich –
Gij die mijn ogen ’t levenslicht ontsloot,/ mij hebt geroepen uit de moederschoot, 022 : 4
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3
Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat./ Hij heeft zijn hart ontsloten 097 : 5
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 107 : 8
Ontsluit, ontsluit nu voor mijn schreden / de poorten der gerechtigheid. 118 : 7
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56

van ’t graf weer kan ontsluiten 152 : 8
die uw bron ontsluit voor mij 188 : 4
Ontsluit, Gij die de sleutel zijt,/die opendoet en niemand sluit, 466 : 4
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x) 474 : 1
En nu ontsluit Hij weer de poort / van ’t schone paradijs. 474 : 6
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen. 536 : 2
Ontsloten is de poort / scharnierend op de vrede, 552 : 1
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten, 556 : 2
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
En doe ons de schriften open,/zoals Gij het graf ontsluit, 627 : 5
Godlof, de Geest des Heren komt / en heeft het graf ontsloten. 643 : 6
Hij ontsluit de boekrol,/ leidt ons uit de nacht. 777 : 3
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten, 906 : 6

Ontsnappen
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a

Ontsporen, Ontspoord
mijn leven was door eigen schuld ontspoord / en U, o God, U hebt het mij vergeven. 032a : 1

Ontspringen
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein, 068 : 9
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein. 084 : 3
en uit de harde steenrots een fontein / van lafenis ontspringen. 114 : 4
Laat de fonteinen van zijn eer / in ieder hart ontspringen, 117a : 1
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4

beide ontspringen nieuw aan het woord 216 : 1
Water, water van de doop,/uit uw bron ontspringt de hoop: 358 : 5
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot. 437 : 3

Zing het de hoge hemel rond!/ ’t Woord aan de dood ontsprongen 643 : 7
aan wie het licht, de liefde ontspringt, -/ verheven is Hij, de Levende. 648 : 1
O Gij die als een bron ontspringt / in elk die tot U komt en drinkt. 653 : 3
daaruit ontspringt ons bestaan,/ zo zijn wij wedergeboren! 659 : 5
Nu omstraalt hen licht des hemels / en de levensbron ontspringt 726 : 5
zal uit de bron ontspringen / van God ons middelpunt. 747 : 5
en uit de kindermond ontspringt / de lofzang die zijn naam omringt. 871 : 2
als een bron van Sion zijn,/ die ontspringt in de woestijn. 911 : 1
loof Hem, in wie u eens voor al / het leven is ontsprongen. 977 : 3

Ontspruiten
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4

de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4
vuur uit Gods hart ontsproten -/ Hij houdt ons ja omsloten. 794 : 2

Ontstaan
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij. 104a : refr.
van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9

de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan. 677 : 3
Alles uit Hem ontstaan,/ alles door Hem geschapen, 703
Zoals het witte bliksemlicht / dat in het oosten is ontstaan 761 : 1
O zaaier, ga uit om te zaaien / de kiem waaruit leven ontstond, 764 : 6
Wij sliepen en Gij roept ons wakker,/ Gij doet ons uit aarde ontstaan. 765 : 4
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond 766 : 1
wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen / wees de adem waaruit ik ontsta 840 : 2
Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1

Ontsteken, Ontstoken
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
Waarom sluit gij uw ogen?/ Zijn licht ontsteekt het licht, 107 : 9
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4

totdat uw licht ontstoken is 176 : 1
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft 221 : 3
Geef ons uw woord, Heer, ontsteek hier het licht. 289 : refr.
wanneer zij is ontstoken. 320 : 4
De lichten zijn ontstoken,/de liefde wordt gevierd 384 : 2
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt. 422 : 2
ontsteken onze lampen / totdat Hij komt. 461 : 1
O zon die door het donker breekt / en ’t ware licht in mij ontsteekt, 475 : 3
Uit uw verborgenheid / ontsteekt Gij licht op aarde, 500 : 5
Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid/zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken 536 : 3
Jezus, de haard van uw aanwezigheid / zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken. 556 : 3
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken, 595 : cantor
Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid, 670 : 3

Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur, 722 : 3
zijn uwe lampen wel ontstoken,/ gij maagden, die de Heer verbeidt? 749 : 1
Ja, de Heer doet mij geloven,/ Hij ontstak in mij het licht 903 : 3
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest 972 : 8

Ontstellen, Ontsteld zijn
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1
Egyptes koning zag ontsteld / zijn eerstelingen neergeveld. 105 : 13
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk 106 : 10
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld. 135 : 5

verstommen en zwijgen ontsteld 151 : 4
bevrijding van wat mij ontstelt en verwart 263 : 2
zijn wij in U verzonken,/ons hart raakt niet ontsteld, 452 : 1

Ontsteltenis
en laat ontsteltenis hen treffen,/ dat zij hun sterfelijkheid beseffen. 009 : 10

Ontstijgen
en doet ons mee ontstijgen / in glans die alles heelt. 543 : 3
Ik ben als een lied ontstegen / aan de val van de tijd,/ Ik ben de alfa 629 : 6

Onttijgen, onttrekken
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a 3
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59

licht aan ’t eeuwig licht onttogen 213 : 1
aan haat en hoon onttogen,/ blijft Gij onze glorie zijn. 543 : 2
De Heer is in de wolken,/ onttrokken aan ons oog. 666 : 2
O pracht van God, kolom van licht,/ zelf aan het Licht onttogen, 699 : 3

Ontuchtig
Gij houdt het met ontuchtigen en dieven / en leeft naar eigen lusten en believen. 050 : 8

Ontvallen
Andere helpers, Heer, ontvallen mij 247 : 1
ontvallen in de duisternis 259 : 1

Ontvangen
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Ontvangen heeft mijn moeder mij in zonde,/ zie op mij neer in uw barmhartigheid. 051 : 3
O God, ontvang mijn offeranden!/ O Heer, geprezen zij uw naam! 054 : 2
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
Laat van alom Hem lof ontvangen./ Geducht zijn uwe daden, Heer. 066 : 1
Hij die ons hoogst verlangen is / ontvangt de hoogste hulde. 068 : 6
Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4
Toen Israël uit Egypteland ging,/ Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving, 114 : 1
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven. 119 : 34
Ja, zij is mij als honing in de mond,/ inzicht ontvang ik, door naar haar te horen. 119 : 39

Breek om te ontvangen. 188 : 3
en wij ontvangen U ter eer 206 : 7

wat wij ontvingen aan zegeningen 211 : 2
De dag, door uwe gunst ontvangen 248 : 1
Waardig zijt Gij, o. Heer en o. God, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de macht.339e
Het water wacht / en ’t kind ontvangt uw zegen, 348 : 5
Tranen schrei ik van verlangen/ om uw spijze te ontvangen, 376 : 2
Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen, 378 : 1
U, Heer, te ontvangen./Ondoorgrondelijk wonder: 379 : 2
Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer, 400 : 1
houd moed, Hij nadert al!/Gij moogt uw held ontvangen, 438 : 4
Wij willen , groot en klein, / die ’t al van U ontvingen, 440 : 4
Hoe zal ik U ontvangen,/wat wordt mijn eerste groet? 441 : 1
Zo zal ik U ontvangen: /mijn lofzang is de twijg, 441 : 2
hoe u Hem zult ontvangen / met uw gebrek aan kracht? 441 : 7
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid. 442 : 2
zult gij om niet ontvangen!’ 446 : 4
is door een maagd ontvangen / uit Gods verborgen raad. 473 : 2
Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen 518 : 3
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen. 524 : 1
Daar sprak Hij met zijn Vader en / ontving Hij nieuwe kracht. 570 : 4
troosteloos aan ’t kruis gehangen / opdat wij uw troost ontvangen. 575 : 3
een leven dat verborgen was / ontvangen we uit zijn hand. 642 : 3
Loof Hem, die van de Geest ontving / voor altijd zijn rechtvaardiging, 665 : 2
Wij mogen zingen / van grote dingen,/ als wij ontvangen 675 : 1
ontvangen wij een kracht,/ de Geest die uitzicht biedt. 676 : 5
dat ik licht ontvang,/ naar de zon verlang,/ God zij dank, 714 : 3
wat zij van God ontving in ’t oor / en in haar hart bewaarde. 739 : 6
Maria heeft ontvangen / de Geest, een blij bericht. 740 : 1
Elisabet ontvangt, zij weet:/ Johannes zal hij heten. 741 : 1
om adem te ontvangen / die in ons bidt en zingt! 743 : 2
wij hebben het van U ontvangen,/ wij geven ’t U uit uwe hand. 778 : 1
Kind van God ontvangen,/ lachend, kind zo klein, 781 : 2
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft: 794 : 2
dat ons blinkend zal omgeven / als ons God ontvangen zal. 801 : 3
Wij houden ons bereid / om te ontvangen 829 : 3
want goed zijn alle dingen / die wij van Hem ontvingen. 863 : 1
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5

Ontvankelijk
Wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt. 328

Ontvlammen
Ontvlam in ons en vuur ons aan 281 : 9
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur, 503 : 2
Hij die de lammen lopen liet / hun dode krachten deed ontvlammen 534 : 2
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed, 671 : 3

Ontvlieden, ontvluchten
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
hij stort mij in het ongeluk / en ik kan nergens hem ontvluchten. 055 : 1
Dank dan de Heer als gij / de doodsnacht zijt ontvloden - 107 : 9

om, de eeuwige nacht ontvloden 213 : 3

Ontvoeren

dat ons ontvoert van U vandaan	259 : 2
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd.	914 : 3

(zich) Ontvouwen

O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen,	017 : 7
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij.	063 : 3
Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd,	089 : 9
Zijn volk is veilig in zijn handen./ Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd.	098 : 2
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde.	119 : 7
Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg.	119a : 2
in al wat leeft en zich ontvouwt	275 : 4
Geeft inzicht en uitzicht, doorbreekt en ontvouwt.	682 : 2
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog.	701:2
geprezen zij de liefde Gods / die ons zijn raad ontvouwt.	870 : 3
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen brengt haar mee,	880 1

Ontvreemden

Niets dat de moed beneemt,/ en mij de schat ontvreemdt	623 : 4
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding,	941 : 2

Ontwaken

De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken.	003 : 2
Maar mij doet Gij uit boze dromen / ontwaken, o mijn dageraad.	017 : 6
O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen,	017 : 7
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom,	019 : 2
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak!	044 : 11
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien.	045 : 4
doe met uw lied het morgenlicht ontwaken.	057 : 4
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren!	059 : 2
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte,	078 :23
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake!	094 : 1
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde.	139 : 11
Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht.	139c : Antif. A
de dag, de pas ontwaakte zon	214 : 1
Ontwaak, o mens, de dag breekt aan	215 : 1
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen	217 : 2
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond.	348 : 8
maar wat in duister sliep,/ontwaakte, toen Hij riep.	435 : 3
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand	451 : 1
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden,	508 : 4
Het duister wijkt,/ de blindeman ontwaakt:	579 : 3
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus!	594
Ontwaak, gij die slaapt,/ sta op uit de dood/ en Christus zal over u lichten.	596 : refr.,
Halleluja!/Ontwaak ik, nog ben ik bij U,/ uw hand draagt mij door de nacht./Halleluja!	614
ontwaakt hier nieuw leven,/ wordt kracht gegeven: wij krijgen een naam.	647 : 1
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen,	662 : 1
Gij slapenden, ontwaak/ de bruidegom genaakt!/ Halleluja,	749 : 1
ontwaakt met spoed, haar ster gaat op./ Uit de hemel daalt Hij neder,	749 : 2

Zij slapen en ontwaken / als in een ogenblik. 759 : 2
dat heel uw schepping weer ontwaakt / uit haar betovering. 767 : 4

Onwankelbaar
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31

Ontwapenen
Met onze kwetsbaarheid vertrouwd / ontwapent Gij wat ons benauwt. 008a : 2

Gij die mij naar U hebt geschapen / en in wiens kracht ik mij ontwapen. 548 : 3
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2

Ontwaren
Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid: 063b : 2
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware. 119 : 7

Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid; 903 : 4

Ontwarren
Wat zij ook verzinnen,/ heimelijk beginnen,/ wordt door Hem ontward. 033 : 5

Ontworstelen
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven, 144 : 3

Ontwortelen
Hij zal u uit het leven rukken,/ ontwortelen uit uw hof. 052 : 3

Ontwrichten
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51

Ontwringen
laat God zich iets ontwringen:/ Hij wil gebeden zijn. 904 : 2

Ontwijden
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12
het land met bloedschuld te verderven / en te ontwijden door hun dood. 106 : 17

Ontwijding
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14

Ontwijken
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6

Gij weet het: ik ben bang voor U,/ ontwijk U en verlang naar U. 944 : 1

Ontij
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3

In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij 247 : 3

Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten 352 : 2
Geen engel met ons mee gezonden / om nacht en ontij te verslaan. 602 : 3
De nacht is als een graf,/ ontij heerst in het rond. 756 : 8

Ontzag
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,/ o Israël!" 022 : 9
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
O, mocht elk dit verstaan met ontzag,/ op de Heer zich leren verlaten. 040a : 2
Moge God ons blijven zegenen,/ zodat men ontzag voor Hem heeft 067b : 8
God zij geprezen met ontzag./ Hij draagt ons leven dag aan dag, 068 : 7
in eerbied en ontzag uw grote troon omringen. 089 : 3
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1
juist vergeven. Dus verdient U / diep ontzag,/ ons diep ontzag. 130c : 2

uw werk vervult mijn wezen met ontzag, 156 : 1
In stil ontzag zijn wij voor U getreden. 364 : 4
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag. 576 : 1
Jezus gekruisigd – met ontzag en deernis 587 : 5

Ontzag(ge)lijk
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1
Loof, mijn ziel, de Heer!/ Heer, mijn God, hoe ontzaglijk zijt Gij, 104a : 1

Ontzagwekkend
Hoe ontzagwekkend is de plaats / waar Gij op ons te wachten staat./ Ik ben. 815 : 4
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1

Ontzeggen
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
Hij heeft zijn liefde nooit ontzegd / aan mensen, eerlijk onderweg. 074a : 5
De steen, die door de tempelbouwers / verachtelijk was een plaats ontzegd, 118 : 8

ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd. 483 : 2
Doorgang hebben wij ontzegd / aan wie wilden leven, 859 : 2

Ontzetten
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8
Al spannen zij hun netten,/ Gij zelf zult mij ontzetten. 031 : 3
kwam Hij mijn val beletten,/ was Hij 't die mij ontzette. 031 : 17
Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij. 038 : 12
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons / van de boze en zijn macht. 103c : 3

Ontzetting
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen. 029 : 5

Ontzien
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet. 073 : 4
de Rode Zee door God gesust, gewekt / heeft hén ontzien, hun vijand overdekt. 078 : 18
omdat zij niet ontzagen / wat hun de Heer gebood, 107 : 5
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen. 119 : 17

Ontzinken
Hoe is mijn moed geslonken,/ het hart is mij ontzonken. 031 : 7
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5
en alle moed ontzonk mijn hart./ Als Gij niet luistert naar mijn klachten, 143 : 4

Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet 727 : 6

Onuitsprekelijk
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15

O onuitsprekelijk geheim,/ Ik ben./ Wil ons ook tegenwoordig zijn. 815 : 4
zijn rustloos zoeken en verdwalen / een onuitsprekelijke zin. 823 : 4

Onuitzegbaar
dan zucht de Geest in woorden / die onuitzegbaar zijn. 902 : 4

Onvast
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3

Onveranderlijk
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889

Onverbiddelijk
Komt straks de onverbiddelijke dood, 949 : 3

Onverbreekbaar
’t verbond van trouw, van onverbreekbaar recht 156 : 4

Onverdiend
Heer, om uw vijf wonden rood,/ om uw onverdiende dood, 558 : 10

Onvergelijkelijk
Het onvergelijkelijk woord 318 : 4

Onvergankelijk
breken en binden, hij zal leven,/ onvergankelijk, als de zon. 072a : 1

Zijn onvergankelijk testament:/dat Hij ons in de dood nog kent - 322 : 3

Onvergankelijkheid
een leven voor altijd / in onvergankelijkheid. 021 : 3

zal God een lichaam geven / van onvergankelijkheid. 758 : 3
glanzen van onvergankelijkheid. 760 : 5

Onverhoeds
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2

Al word ik onverhoeds gewond,/ al komen zij om mij te schenden, 548 : 3
om de allerlaatste grens te vinden./ Zo vindt hij onverhoeds de dood. 823 : 3

Onverhoord

laat zijn gebed niet onverhoord!/ Herder Israëls, leid ons voort! 080 : 2

nu gaat Gij onverhoord / de mond der aarde binnen. 590 : 1

Onverkort
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10

Onverminderd
God alleen is onverminderd / steeds dezelfde sterke held! 103c : 4

Onvermogen
De ganse dag staan mij voor ogen / mijn schande en mijn onvermogen, 044 : 8
Zie op ons neer met vriendelijke ogen./ O God, bevestig ons in ons onvermogen. 090 : 8

Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij. 586 : 4
Mijn dagen zijn door twijfel overmand,/ ik ben gevangen in mijn onvermogen. 942 : 2

Onverpoosd
roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost. 077 : 1

Ja, verkwik ons door uw troost onverpoosd 213 : 2
Waar blijft Gij toch, o 's werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd? 437 : 4
die onverpoosd,/de Zoon des mensen gaat,/ te allen tijde, 662 : 4

Onversaagd
Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,/ wacht op de Heer en houd u onversaagd. 027 : 7

Onverschillig
Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2

Onverstand
Gods getuigenis betrouwbaar - / onverstand wordt wijs. 019a : 1

al zijn wij traag door onverstand. 255 : 3
Dan zal aan ieder blijken / der dwazen onverstand. 313 : 3
Twijfel of hoogmoed, onverstand -/ neem ons, uw mensen, bij de hand 837 : 3
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren 994 : 4

Onverstoord
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren, 718 : 3

Onverwacht
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster. 460 : 1
En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug. 785 : refr.
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht. 854

Onverwrikbaar
Doe uw beloften onverwrikbaar zijn,/immers uw knecht is tot uw dienst genegen. 119 : 14

Onvertogen
Een oud verenig onvertogen woord,/ maar de adem van het leven 651 : 2
Een oud verhaal haal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht. 496 : 1

Onvervaard
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2

Onvervalst
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4

Onverveerd
Een prinse van Oranje / ben ik vrij onverveerd, 708 : 1

Onverwacht
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt, 929 : koor 1

Onverwoest
Ik zag een mens, geslagen,/met onverwoest gezicht 529 : 5

Onverwijld
uw wil wordt onverwijld volbracht 302 : 2

Onverzoenbaar
Hij dekt voor mij, ten schimp van die mij haten / met onverzoenbre wrok, 023a : 3

Onverzoend
Wat ongezegd bleef wat onverzoend bleef / wat niet gekend werd wat ongebruikt bleef 962

Onvindbaar
niet uit elkaars genade vallen / en doelloos en onvindbaar zijn. 601 : 1
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen 723 : 2
Overal zoek ik / U, nog onvindbaar. 897 : 2
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen. 942 : 1

Onvoltooid
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht? 584 : 1

Onvoorstelbaar
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Mensen ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 4
Trouw zijt Gij in wat Gij doet,/ Gij zijt onvoorstelbaar goed. 086 : 6

Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt 929 : koor 2

Onvoorwaardelijk
in uw zacht geweld wil ‘k wezen / onvoorwaardelijk uw knecht 914 : 2

Onvoorzien
op onvoorziene paden 250 : 10

Onvree
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2

Onvruchtbaar
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3

Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., - 656 : 2
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,/ die geen vader was, zal vader zijn; 1001 : 2

Onwaar
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9

Onwaardig
al ben ik U onwaardig,/ mijn toevlucht is uw naam, 562 : 3

Onwaarheid
bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond 007 : 7

Onwankelbaar
'Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid', is wat zijn hart bepeinst, 010 : 3
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid. 093a : 2
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here. 119 : 18
maar door uw gunst zal ik onwankelbaar / in alle nood op uw bevelen letten. 119 : 41
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig. 119 : 52

Onweer
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu 081 : 6

Onweersproken
volmaakt zichzelf, onnoembaar, onweersproken. 325 : 2
Schuldig staan wij voor U, Heer,/ schuldig, onweersproken. 859 : 1

Onweerstaanbaar
O Heer, uw onweerstaanbaar woord / drijft rusteloos de eeuwen voort 723 : 2

Onweerstandelijk
onweerstandelijk gedreven / tot de jubel: 'k ben van Hem! 914 : 2

Onwetend
onwetend wij geloven. 825 : 1

Onwetendheid
God zelf, de Heer der heren./ De eeuwen der onwetendheid 825 : 7

Onwil
en om Sions onwil schreit,/ Kyrie eleison. 558 : 2

Onwillig
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken. 119 : 58

Onwrikbaar
als pijlers van uw heil, onwrikbaar door de tijden. 089 : 6
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1

Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur, 104a : 2

Onwrikbaar staat uw heerschappij 302 : 2

Onwijze
wijzen en onwijzen / gunt Hij één bestaan. 993 : 4

Onzalig, Onzalige
Spant ook de onzalige nog een strik / om u ten val te brengen, 021 : 6
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in 't bloed!' 041 : 3

het Onze
Maar wij, de mensen zijn te klein./ Wij doen of het het onze is 712 : 2

Onzegbaar
en hoe onzegbaar ons nabij 275 : 1

Onzeker
In een onzeker en kwetsbaar bestaan / ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: 682 : 1
Onzeker gaan wij, lotgenoten,/ op weg met wie ons samenbracht. 818 : 1
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1

Onzekerheid
zonder onzekerheid U blijft beminnen,/ verwerp mij niet van voor uw aangezicht. 051 : 5

Zoals ik ben, met al mijn strijd,/mijn angsten en onzekerheid, 377 : 2
In het ondoordringbaar duister, / in onzekerheid en pijn, 498 : 2

Onzentwil(le)
toen heeft de Zoon zich ingezet / om God en onzentwille 966 : 2

Onzichtbaar
Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen 275 : 3
Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,/ een zon diep in de nacht, 512 : 5
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U, 893 : 1

Onzienlijk
heerlijk, onzienlijk, enig / zij kracht en eer! 361 : 7

Ooft
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door 't geweld der vlagen brak. 105 : 12
Dan wordt uw ooft niet meer geroofd 176 : 5

Oog
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer, 013 : 2
wil Gij verlichten mijn ogen, / dat ik niet inslaap ten dode. 013b : 3
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Slechts zij die U verwerpen, Heer,/ die zijn verwerpelijk in zijn ogen; 015 : 3
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3

geen graf geeft Gij uw vrome voor ogen. 016a : 3
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen. 019 : 3
zijn geboden recht en reden,/ licht voor onze ogen. 019a : 2
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6
aan sterfelijke ogen./ Wij willen zingen tot uw eer, 021 : 7
Gij die mijn ogen ’t levenslicht ontsloot,/ mij hebt geroepen uit de moederschoot, 022 : 4
en bliksemende ogen op mij toornen -/ ik ben alleen. 022 : 5
Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit: 022a : 5
Onder het oog van hen die mij verraden / richt Gij mij toe het nachtmaal der genade. 023 : 2
milde handen, vriendelijke ogen / zijn bij U van eeuwigheid. 025 : 3
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet, 025 : 9
Mijn ogen zijn gevestigd / op God, of Hij mij redt. 025a : 1
mijn ogen zijn gevestigd / op U, tot Gij mij redt. 025a : 2
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : 1, 2, 3
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
In de reidans voor zijn ogen / wordt de Libanon bewogen. 029 : 3
Ik ben voor hen gelijk een dode,/ weg uit hun oog en hart, 031 : 10
een schuilplaats uit de hoge / voor aller mensen ogen. 031 : 14
Ik voelde mij wel afgesneden,/ gebannen uit uw oog,- 031 : 18
Zo spreekt de Heer:’mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4
geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen. 035 : 6
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat. 035 : 6
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
Wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God? 042a : 1
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden: 048 : 2
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig. 051 : 2
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3
Gij die ons, aan het vuur ontheven,/ gelouterd voor uw ogen stelt. 066 : 3
God, wees ons genadig, zegen ons met het licht van uw ogen. 067b : antif. A
Gij godenbergen voor Gods oog, Gij machten met uw hart zo hoog, 068 : 5
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
Hun bloed is kostbaar in zijn ogen./ Hij draagt hen in zijn hart. 072 : 4
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,/ hij koopt hen vrij uit het slavenhuis. 072a : refr.
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2
Toen ‘k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6
Gij, hoe vreeswekkend zijt Gij, Heer,/ wij slaan onze ogen voor U neer. 076 : 4
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2

Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen,	078 : 20
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde.	079 : 4
O Here, ons schild van omhoog,/ zie neder met een gunstig oog	084 : 5
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen.	084 : 6
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen.	086 : 7
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit.	088 : 1
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen.	088 : 5
Zij gaan in vrede voort, zij wandelen voor uw ogen,	089 : 7
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog.	090 : 3
Zie op ons neer met vriendelijke ogen./ O God, bevestig ons in ons onvermogen.	090 : 8
Van verre zien uw ogen aan / Gods toornend nedervaren.	091 : 4
dat hij Mij toebehoort, zal groot / verschijnen voor elks ogen.	091 : 8
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld	092 : 6
Zou Hij, die ’t oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien?	094 : 4
Buig u voor Hem neer in uw feestgewaad./ Maak je klein voor zijn ogen, jij aarde!	096b : 3
De bomen van het woud, zij jubelen het uit,/zij jubelen het uit voor de ogen van Hem!	096b : 4
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod,	097 : 3
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren	097 : 6
De Heer openbaarde zijn heil;/ Hij heeft voor de ogen der volken	098d : 2
met de dood voor ogen leven,/ Hij zal hun de vrijheid geven.	102 : 9
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog!	103c : 5
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond.	106 : 20
Waarom sluit gij uw ogen?/ Zijn licht ontsteekt het licht,	107 : 9
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht	115 : 2
O God, mijn God, die van de dood mij redt,/mijn tranen afwist. Voor het oog des Heren	116 : 4
Voor ’t oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen,	116 : 8
Het is een wonder in onze ogen. Wij zien het, maar doorgronden ’t niet.	118 : 8
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht.	118 : 10
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware.	119 : 7
Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open,	119 : 12
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege.	119 : 14
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten.	119 : 31
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen,	119 : 51
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten.	119 : 56
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan?	121 : 1
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen.	121 : 2
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog.	123 : 1
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe,	123 : 1
Ik zoek niet met een waanwijs oog / naar wat te groot is en te hoog.	131 : 1
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/’t ligt alles open voor uw ogen.	139 : 1
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen.	139 : 8
Gij zijt mij overal nabij,/ uw ogen waken over mij	139 : 9
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog,	141 : 8
ga met uw knecht niet in ’t gericht,/ doe hem niet weg van voor uw ogen,	143 : 2
voor ’t oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande,	143 : 6
Laat ’s morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen.	143 : 8
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht.	145 : 5
Gij zelf deed, Heer, mij weg van voor uw ogen	155 : 3
Want Hij had oog voor mij, zijn dienares	157b : 2
Voor mij had Hij oog, zijn dienares	157c : 1
Hij heeft oog gehad voor mij, zijn minste dienares	157e

want eens zal ieders oog Hem zien	158a : 3
mijn ogen zijn vervuld	159a : 1
Mijn ogen zagen aan	159b : 2
Immers mijn ogen zagen het heil	159c : 2
door U bereid voor het oog van alle volken	159c : 2
Hij sluit zijn ogen en zijn deur	172 : 6
Geen tand om tand, geen oog om oog	172 : 9
zegen ons allen met het licht van uw ogen.	199 : 2, 4
Stel ons deze ochtendtijd / uwe heerlijkheid voor ogen	213 : 1
klaar als de dag met helder oog	214 : 3
zijn wonderen, die geen oog ooit zag	215 : 2
Houd dan de hemel in het oog	215 : 5
Dag van mijn leven, licht voor mijn ogen	216 : 3
licht dat ooit speelde waar Eden lag.	216 : 3
met licht dat speels je ogen vindt	222 : 1
Wij liggen met de ogen dicht	239 : 4
doet nooit zijn ogen dicht	242 : 2
Wanneer de slaap mijn ogen sluit	242 : 5
en onze ogen open doet	243 : 7
zal voor mijn oog verrijzen	244 : 4
ons oog ziet enkel maar een deel	246b : 3
niet op ons oog vertrouwen	246b : 5
Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn brekend oog	247 : 5
Uw doel staat mij voor ogen	250 : 5
Gij hebt mijn ogen toegedekt	250 : 11
als schapen dwalen waar geen herder ’t oog op richt	272 : 2
Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen	275 : 3
Muren van huid, ramen van ogen	276 : 1
God, houd uw oog op ons gericht:	281 : 1
staat ons land, de oogst voor ogen	287 : 4
‘Zoek dan het licht van mijn ogen!’	293 : vz.
Zoeken zal ik, Heer / het licht van uw ogen.	293 : vz.
doe ons gedijen in uw ogen!	296 : m
Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen	304 : 2
doe opleven hun ogen	306 : 3
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name	316 : 1
dat Gij het hart hebt, ogen, dat Gij hoort,	324 : 2
Uw oog aanschouwt / ons hier met onze schatten.	364 : 2
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag!	364 : 4
Ogen, mond en handen raken U niet aan,	374 : 2
dat mijn oog uw aanzicht zonder iets dat scheidt	374 : 6
de ogen spiegels van uw licht / dat doorbreekt in het duister;	378 : 2
Open uit den hoge / ons de ogen.	379 : 1
Heer, open ons genadig de ogen en doe ons door uw Geest	380 : 4
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat,	389 : 1
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel.	443 : 1
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht,	449 : 2
Wachters van de tijd,/licht zal in uw ogen wonen,	453 : 1
Licht in onze ogen,/redder uit de nacht,	463 : 1
Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog.	469 : 7
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet:	489 : 1

licht in blinde ogen, / licht dat zingend brandt, 505 : 1
God, wees ons genadig,/zegen ons met het licht van uw ogen. 514c
Hoe liefelijk is uw gelaat;/ als Gij uw ogen op mij slaat, 518 : 4
die baden nu in zonnelicht / en doen hun ogen dicht. 520 : 7
wordt hij gereinigd en gered / en staat hij voor uw ogen, 522 : 4
Als ’t oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten, 522 : 5
Dat hebben onze ogen / gezien: hoe ’t één verging 529 : 3
Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden 534 : 1
Mijn ogen zijn gericht op U:/ bevrijd mijn voeten uit het net! 535d
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen. 536 : 2
het straalt voor onze ogen,/ het glanst uit alle pijn, 543 : 2
Dit is uw opgang naar Jeruzalem / waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen, 556 : 5
Dood is in ons bloed,/ dood voor onze ogen, 566 : 2
Lamp voor onze voet,/ licht voor onze ogen, 566 : 4
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,/ met de dood in ’t bloed. 566 : 4
Hun ogen gingen open,/ hun ogen vielen toe, 570 : 3
Voer mij uw beeld voor ogen,/ gekruisigde, uw smart. 576 : 7
Als blinden tasten wij langs de muur,/ tastend als mensen zonder ogen. 596 : 1
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud, 600 : 5
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt 601 : 2
Wat ons het oog bericht / staat in ons hart te lezen. 604 : 1
De vonken van uw naam / zijn ogen in ons hart. 607 : 1
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3
komen wij oog in oog te staan,/ niet langer dood-alleen. 633 : 3
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad: 636 : 1
van oog tot oog aanschouwen / in alle eeuwigheid. 663 : 2
Hij die, ontheven hemelhoog,/ te stralend voor het sterflijk oog, 665 : 3
en voor Gods ogen, stralend schoon,/ is wat wij zullen zijn, - de Zoon. 665 : 5
Wij staan met onze ogen / voor een beslagen ruit. 666 : 1
De Heer is in de wolken,/ onttrokken aan ons oog. 666 : 2
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag, 667 : 6
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd: 682 : 2
een warmte in hart en ogen. 691 : 2
die mijn ogen opent / voor wie nu naast mij staan. 695 : 4
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog. 701:2
met Gods rijk voor ogen./ Kom, vervul ons, Geest, dit uur. 702 : 3
zien wat ons oog niet ziet / en ons verblijden zeer, 717 : 4
Maar met de ogen dicht / zie ik in ’t hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog. 750 : 3
Wie komen daar? Een koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij. 750 : 5
tot in ’s hemels paradijzen / wij U zien van oog tot oog. 754 : 2
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd 760 : 5
En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen 762 : 5
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd. 766 : 2
en alle tranen zal Hij van hun ogen / afwissen tot zijn lof. 766 : 3
Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde, 789 : 1
en richt uw hart en ogen / vast op Jeruzalem. 799 : 2
kruip ik onder dorenstruiken,/ druk mijn ogen in de aarde, 812 : 2
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren! 837 : 4
Ik daal tot de mens uit den hoge,/ opdat ik zijn hart en zijn ogen 846 : 4

Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog. 858 : 4
met handen, ogen, oren / en tranen zonder tal. 896 : 2
en die 't weleer al stichtte / dat 's mensen oge ziet. 901 : 2
Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid; 903 : 4
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve 't hart hem weder. 906 : 1
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen. 906 : 4
als mijn oog gebroken is,/ als mijn ziel gedoken is 911 : 5
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2
loop ik met gesloten ogen / naar het onbekende land. 913 : 4
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925
God is er en Hij blijft / als jij je ogen sluit. 935 : 3
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
met de ogen naar boven,/ met de blik afgewend. 945 : 5
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging. 952 : 3
wat nog voor 't oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht; 972 : 8
Om voor elkaar te zijn uw oog en oor,/ te zien wie niet gezien wordt, niet gehoord, 973 : 1
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan. 978 : 4
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,/ ik zal niet rusten, geen ogenblik, 999 : voorz.
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal mijn ogen niet dichtdoen, 999: voorz.
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen. 1000 : 3
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1
die zal waken tot de morgen dauwt -/ die zal zijn ogen niet geloven. 1001 : 3
overal ogen die schrikken - / niemand een lach om de mond. 1003 : 4
Doe onze ogen stralen,/ doe ons het hart ophalen 1009 : 2

onder het Oog brengen
Ik breng ze een voor een u onder 't oog./ Bedenk dat Ik de zonde niet gedoog. 050 : 10

het Oog gericht houden
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,/ God houdt het oog op hem gericht. 033 : 7

in het Oog houden
Ik houd je in het oog, Ik zal je leiden,/ dus wees niet eigenwijs of tegendraads 032a : 2
Laat zich ons hart in Hem verblijden:/ God houdt de volken in het oog. 066 : 2

voor Ogen staan
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4
Sta Hem voor ogen, kom met gejuich./ Noem Hem uw Heer, ja, God is Hij! 100b : 1
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47

Helder staat mij voor ogen,/ dit vrolijke toneel. 623 : 4

voor Ogen stellen
die in mateloos geweld / U zich niet voor ogen stelt. 086 : 6

de Ogen slaan, het oog slaan
Slaan we op Sions puin de ogen,/ o, hoe is ons hart bewogen, 102 : 7
Uit zijn heiligdom omhoog / slaat Hij op zijn knechten 't oog. 102 : 9
slaat op het diepste diep zijn oog./ Hemel en aarde moet Hem eren. 113 : 2

Hij slaat, ofschoon oneindig hoog,/ op hen het oog die nederig knielen. 138 : 3

moedig sla ik dus de ogen / naar het onbekende land. 913 : 1

Ooggetuige
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige / wil ik mij buigen 587 : 6

Oogopslag
Uw oogopslag wijst ons terecht; 204 : 7

Oogst
en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week. 065 : 5
De aarde heeft een rijke oogst gegeven,/ God, onze God, zegent ons. 067b : 7
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
Komen zal hij met een lied / die de oogst in zijn armen draagt. 126b
dat dort, voor iemand er de hand aan slaat/dat in de oogst geen maaier aan zal raken. 129 3

- geen oogst op 't land, de vijgenboom verdord 156 : 3
geen oogst gaat meer verloren 176 : 5
staat ons land, de oogst voor ogen 287 : 4
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal, 466 : 1
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst! 482 : 1
als dienaars tot de oogst / der goedertierenheid. 650 : 5
de oogst ruist in de wind / als psalmen in de nacht. 650 : 7
Gij, die niet te bedaren zijt,/ laat ons toch tot de oogst, 679 : 7
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
de oogst met de hulp van machines volbracht, 719 : 1
van ver nemen schepen de oogst met zich mee; 719 : 2
en in de seizoenen der jaren / volmaakt Gij de oogst op het land. 765 : 1
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus' regen rijk gevoed. 817 : 2
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat. 827 : 3
een oogst, een dienst van offerand./ Wij geven 't U uit uwe hand! 972 : 6

Oogsten
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3

Het zaaizaad is gevallen,/het loopt op oogsten uit. 351 : 3
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof. 648 : 2
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood- 715 : 3
Zaaien, maaien, oogsten./ Dank de Allerhoogste 716 : 1, 2, 3
Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd; 767 : 7
dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood. 845 : 1
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1

Oogstfeest
De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen. 678 : 2

Oogstlied
Maar bij het feest der eerstelingen / zal hij verheugd het oogstlied zingen. 126 : 3

Oogwenk

De Heer verstrooit hen allen, / een oogwenk duurt die strijd. 441 : 9
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1

Ooit
ooit zal opdagen uw waarheid,/voor ons werd uw Schriftwoord geschreven: 012a : 5
Zou Gij ooit mij te schande maken?/Nee, voor allen die op U wachten 025c : 1
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7
Wat ooit aan vijandschap de kop heeft opgestoken 089 : 4
o grond van al wat is, wat was en ooit zal zijn. 089 : 5
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
Heer, die mij ziet zoals ik ben,/ dieper dan ik mijzelf ooit ken, 139 : 1

Zij lachte trots: wel heb je ooit, 173 : 4
zijn wonderen, die geen oog ooit zag 215 : 2
Dit is een morgen als ooit de eerste 216 : 1
licht dat ooit speelde waar Eden lag. 216 : 3
die voor mijn hart ooit telde 241 : 1
en niemand heeft U ooit gezien 275 : 3
opdat niet ooit zijn hart bezwijkt, 325 : 3
en geen gedachte ooit zo schoon / als Jezus is, Gods lieve zoon. 373 : 2
Wordt er ooit een mens gevonden / die uw almacht kan doorgronden? 376 : 3
Zal er ooit een dag van vrede,/zal er ooit bevrijding zijn 462 : 1
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn 462 : 2
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht. 469 : 9
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht. 479 : 1
Geen duisternis / heeft ooit hem overmeesterd. 493 : vz.
dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht. 501 : 3
Zal er ooit een ander zijn,/ ooit nog vrede hier op aarde? 527 : 4
Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind, 562 : 2
Mijn afscheid geldt de mens / die mij ooit alles gaf. 563 : 1
als teken hoe hij ooit / zijn einde vinden zou. 563 : 2
Ooit was ik een vreemdeling: gaf jij mij onderdak? 585
Ooit zat ik gevangen, kwam jij toen naar mij toe? 585
Die hem ooit op handen droegen / zijn dezelfden die hem sloegen 586 : 3
En ooit zal hoog en droog / op gouden fundamenten 603 : 5
Zijt Gij het, Heer,/ die weet wanneer / wij ooit zullen herleven? 610 : 3
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen, 618 : 2
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4
die nederdalen uit den hoge / het hemelse Jeruzalem./Geen oog heeft ooit begroet, 749 : 3
geen hart heeft ooit vermoed / zulk een vreugde./ Zo juichen wij 749 : 3
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd. 766 : 2
De hemel van hier / is niet de hemel van ooit,/ wanneer hemel en aarde voorbijgaan. 768 : 1
De hemel van ooit / dat is de Heer als Hij komt,/ als de heersers der aarde gegaan zijn. 768 : 2
De hemel van ooit / dat is de vrolijke stad,/ waar God zelf bij de mensen zal wonen. 768 : 3
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert. 768 : 4
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was. 783 : 1
Geen mens kan deze liefde ooit ontbinden,/daar komt geen einde aan dan door de dood. 787 : 4
Nog weet ik niets van U,/ ooit zal ik U aanschouwen. 811 : 3

zing ik: ‘Ooit mijn hart te breken,/ ooit mijn hart voor jou te breken.’ 812 : 1
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden. 813 : 4
Hoe hadden wij U ooit verstaan,/ waart Gij niet tot ons uitgegaan, 826 2
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit 845 : 2
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel, 861 : 1
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2
Wat mijn ogen ooit ontwaarden / droeg het merk van Gods beleid; 903 : 4
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x) 927 : refr.
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3

Ook
en zijn blad niet verliest:/ wat hij ook doet (2 x),/ het gaat hem goed af. 001a : vz.
Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven. 003 : 1
Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
O helper, help ook nu./ Elk heil berust bij U./ Wees met ons en strijd mede. 003 : 3
Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6
als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?’ 011 : 1
Hoe men zich ook verhoogt en hoe men / praalt met zijn wapening, 020 : 5
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen, 023b : 3
Zo spreekt de Heer:’mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4
Wat zij ook verzinnen,/ heimelijk beginnen,/ wordt door Hem ontward. 033 : 5
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
Hebt Gij mij ook niet voortijds opgericht / om mijn eenvoudigheid? 041 : 4
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen. 062 : 4
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt, 062 : 7
Gij die de heidentrots bedaarde,/ stilt ook de watervloed. 065 : 4
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is, 068 : 11
de handen haastig naar U uit,/ ook daar zult Gij regeren. 068 : 11
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16
om voor Gods aangezicht te staan./ Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden. 084 : 4
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
Doe ook voor ons geslacht uw oude woord gestand. 089 : 17
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis! 090a : 1
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen. 092 : 1
Het kan ook goed met dansen,/ met geklap in je handen, applaus voor God. 092a : 3
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren 119 : 18
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade. 130a : 3
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht. 134 : 1
Hij die regens heeft vergaard,/ slingert ook zijn bliksemschicht. 135 : 4

Wat men ook tot goden wijdt,/ ’t is maar schijn en onbezield.	135 : 9
en waar ik ook naar toe zou gaan, ik weet dat U daar bent.	139b : 1
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta!	142 : 2
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x)	146c : 4
er gister al en ook daarvoor	185 : 2
Verzegel hun namen ook met onze liefde	201 : 4
ook in deze nieuwe dag	210 : 1
Leve de Geest, Zij roept ook ons erbij	223 : 2
Hoor ook naar de verhalen	311 : 5
je leven is pas leven / als je ook geven kunt.	311 : 10
Het is ook in de hemel niet,/hoe vaak gij ook naar boven ziet	316 : 3
Wij geloven één voor één / en ook samen:	344 : 1
Wij geloven dat de Geest / ook nog heden	344 : 3
Hij is nabij waar jij ook bent,/omdat Hij je bij name kent.	354 : 4
de heersers van de aarde, / ook zij komen naar U.	366 : 2
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom.	377 : 7
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde;	412 : 3
Die Gij waart te allen tijd,/blijft Gij ook in eeuwigheid.	413 : 1
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt,	441 : 8
in excelsis Deo,/o, waren wij ook daar.	471 : 3
Spoeden ook wij ons met eerbiedige schreden!	477 : 2
ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd.	483 : 2
Os en ezel keken, ook een heel klein lam.	485 : 4
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen,	492 : 3
laat het ook vrede zijn / waarmee wij U begroeten.	500 : 3
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal:	504 : 2
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand.	517 : 4
Zo zal ook wie het onrecht / wil inzien en weerstaan,	529 : 4
Hij komt misschien vandaag voorbij / en roept ook ons, roept jou en mij,	531 : 1
Hij komt misschien vandaag voorbij / en neemt ook jou terzij of mij	531 : 2
En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan?	531 : 3
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
Want gij zijt ook zelf geschonden// door een menigte van zonden,	537 : 3
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook./ Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
- ook al was de honger groot- / voor zijn tegenspreker.	539 : 2
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid.	543 : 1
Hij ging die weg voor hen./ Hij deed dit ook voor hen.	559 : 1
Hij zweeg en leed voor hen, / Hij deed dit ook voor hen.	560 : 2
Hij deed dit ook voor ons,/ voor allen, ook voor ons.	560 : 3
opdat ook wij o Heer U niet / verlaten in uw diep verdriet	561 : 5
hij omarmt ook ons, bedient ons / in zijn liefde	567 : 4
Zo hangen zij / en levend dood ook wij,	579 : 2
Alles wat je niet voor een der minsten gedaan hebt, heb je ook Mij niet gedaan!	585
’t Bericht werd Thomas ook gedaan./ Hij hoorde het vol twijfel aan	620 : 7
Ook wij, wij zetten blij van zin / een stralend halleluja in.	621 : 5
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x	622 : 3
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel.	623 : 4
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt.	623 : 6
Ik hoef nooit om te keren,/ ook niet bij tegenspoed.	623 : 8
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven	641 : 1

dat met zijn Geest Hij ons omgeeft / waar wij ook staan of gaan.	642 : 1
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen,	643 : 5
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat.	675 : 2
breek niet de mens die ademhaalt,/ Gij die ook stilte zijt.	677 : 1
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten.	678 : 6
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint.	690 : 4
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms éven – soms ook niet.	700 : 3
Ook wij hebben het juk gekend / van Adams erfenis.	706 : 3
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens.	715 : 2
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
van leiders naar volgers maar ook andersom:	719 : 5
Gods daden zijn niet na te meten:/ ook dit is najagen van wind.	720 : 2
altijd jezelf maar overvragen,/ ook dit is najagen van wind.	720 : 4
naar ’t land van melk en honing./ Hervorm, herschep ook ons geslacht,	723 : 2
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik	725 : 4
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald,	727 : 7
en bidden U: neem met hun lied / ook onze hulde aan!	735 : 4
en zing ook met Batseba / die meebouwt aan Gods huis.	738 : 3
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd.	746 : 4
Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood,	747 : 4
dat in het boek der zaligheid / ook mijn naam wordt gevonden.	748 : 4
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer,	748 : 4
en God ook mij van harte / mijn eeuwig erfdeel geeft.	750 : 4
Ook ik sluit mij bij deze feeststoet aan / en vind het paradijs.	750 : 7
Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft,	751 : 2
of ’t kruis met zijn schaduw ook over ons viel.	752 : 7
en voor Gods aangezicht / worden ook wij herschapen.	758 : 2
en er listen zijn en lagen / en ik zwak ben en ook bang,	779 : 4
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot.	787 : 3
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe,	794 : 1
zoals nevelen verdwijnen,/ zo zal ook de mens verkwijnen.	797 : 1
Wees gezegend, / waar je ook heen gaat,/ wees gezegend	814
O onuitsprekelijk geheim,/ Ik ben./ Wil ons ook tegenwoordig zijn.	815 : 4
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding	825 : 8
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord,	836 : 2
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij.	839 : refr.
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart.	852 : 4
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd.	860 : 4
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood,	864 : 1
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk.	865 : 3
Wat onze God in de aanvang schiep,/ dat wil Hij ook bewaren;	869 : 3
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu	885 : 1
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet,	892 : 2
Al wordt de wereld ook een hel / en ’t leven niets dan lijden,	898 : 3
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ ’t is machtloos geweld ,-	898 : 3
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven.	899 : 2
’t gezicht ’t gebergt aanschouwen / of daar ook hulp van koomt.	901 : 1
en wat er ook mag komen,/ Hij spreekt en maakt mij stil.	902 : 3
Wat er mij ook gebeure,/ in eeuwigheid zijt Gij,	902 : 5
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan.	904 : 1
Een zal Hij u bevrijden / ook van de zwaarste last,	904 : 5
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht.	905 : 1

Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen. 906 : 2
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust. 907 : 3
Zij die God beminnen / zullen vreugde winnen / ook uit bitterheid. 907 : 4
Of mij 't kwaad naar 't leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
Ik vraag niet dat Gij mij zult lonen;/ ik heb U lief, ook in de nood. 908 : 7
Loopt alles ons ook tegen,/ Hij zal 't goede doen, 910 : 1
en vrezen niet de morgen,/ wat hij ook brengen mag. 910 : 2
zal ook zijn kinderen kleden,/ Hij kent ons lief en leed. 910 : 3
ook mijn tranen en verdriet / zijn voor niets, redt Gij mij niet. 911 : 2
Neem ook mijne liefde, Heer,/ 'k leg voor U haar schatten neer. 912 : 6
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2
toeft Ge ook lang, 'k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die. 918 : 4
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen. 928 : 1
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel. 928 : 2
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene. 928 : 3
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is. 941 : 4
Ja, het liefst zou ook ik,/ als die andere drammers, 945 : 1
Ja, het liefst bid ook ik / tot die God om erbarmen 945 : 5
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2
wij hopen dat de God van alle leven / ook jou voltooit. 956 : 3
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt; 969 : 3
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen. 974 : 4
Hij zal ook ons bewaren,/ wij eten uit zijn hand. 979 : 14
die zal Hij ook verhogen / zo waar Hij eeuwig leeft. 990 : 5
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen 994 : 2
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis. 1005 : refr.
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen. 1007 : 5

Oor; (**ter Ore** zie ald.)
Gij hebt uw oor geneigd, en onderscheidt / wat ook het nederigste hart van U begeert. 010 : 6
Ik ben alleen als in een leeuwenkuil./ Mijn oren zijn vervuld van hun gehuil, 022 : 5
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor. 034 : 6
Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen 038 : 8
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
Gun aan mijn oog een lichte ochtendstond,/doe aan mijn oor uw blijde boodschap horen, 051 : 4
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1
Wat denkt ge toch: zou Hij die 't oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden 't hoofd. 109 : 11
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1
Hoe aangenaam is 't woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
ik werp voor U mij neer./ O laat uw oor zich neigen / tot mij, tot mijn gebed. 130 : 1
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen. 130b : 1

Het fluistert in mijn oor / hoe vurig Gij mij wacht.	282 : 2
God opent hart en oren, opdat wij in geloof	313 : 2
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren	314 : 3
Wie oren om te horen heeft / hore naar de wet die God hem geeft	320 : 1
Hoor. Maar ik kan niet horen./Mijn oren dichtgestopt.	323 : 1
Hoor, roept Gij in mijn oren / en jaagt mijn angst uiteen.	323 : 3
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag!	364 : 4
Er is geen liefelijker lied / en in het oor zo'n zoetheid niet,	373 : 3
de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister,	378 : 2
'Ik geef aan blinden het gezicht / en oren aan de doven.	446 : 2
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan,	489 : 1
uw stem in onze oren,/uw komst in ons bestaan.	494 : 3
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren,	508 : 2
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt.	510 : 1
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in 't oor,	512 : 1, 6
Hij die de doven horen deed/ hun eigen oren deed geloven	534 : 4
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren / heel om te horen.	587 : 1
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent./ Open mijn oren.	587 : 2
van de verleden tijd / in uw gestorven oren.	589 : 4
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren	609 : 5
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren;	630 : 2
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad:	636 : 1
De wind, wij zien hem niet,/ zijn stem klinkt in ons oor,	676 : 1
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd:	682 : 2
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren,	718 : 3
en hebben 't hemels lied gemeld / dat voortzong in hun oren.'	739 : 3
Maria, moeder van het woord,/ spreekt ook in onze oren door	739 : 6
wat zij van God ontving in 't oor / en in haar hart bewaarde.	739 : 6
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in 't gras.	783 : 1
Er zijn herinneringen,/ uw hartslag in mijn oor,	786 : 2
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken.	824 : 5
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren!	837 : 4
en al wie oren heeft hoort.	846 : 1
Geen mensenoog heeft dat gezien,/ geen oor heeft het gehoord;	848 : 2
met handen, ogen, oren / en tranen zonder tal.	896 : 2
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren	924 : 2
Gij Geest die woorden leven doet / zodat ons oor het woord ontmoet	972 : 7
Om voor elkaar te zijn uw oog en oor,/ te zien wie niet gezien wordt, niet gehoord,	973 : 1
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan.	978 : 4

Oord

Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde.	003 : 1
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden,	010: 3
Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord.	020 : 2
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om 't verste oord	050 : 2
De stilte zingt U toe, o Here,/ in uw verheven oord.	065 : 1
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord,	084 : 4
Loof, engelen, zijn hoge majesteit,/ krachtige helden, die aan alle oorden	103 : 8
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in 't licht van uw verordeningen.	119 : 5

Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
in uw oord van rust en vrede / doe mij binnengaan. 950 : 4

Oordeel
God zal der volken rechter wezen./ Zou ik zijn oordeel moeten vrezen? 007 : 4
'Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind'. 010 : 2
uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken. 036 : 2
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen. 048 : 3
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
opdat mijn volk het niet vergeet,/ maar van uw trouw, uw oordeel weet. 059 : 4
Gij houdt het oordeel in uw handen,/ de aarde is uw domein. 065 : 3
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder. 076 : 4
Als Gij, ten oordeel opgestaan,/ het boos geweld hebt weggedaan, 076 : 5
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
ten oordeel opgestaan . zult Gij de vijand keren. 092 : 5
Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,/alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. 096a : 3
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt, 105 : 2
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op 't wijde veld - 110 : 5
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45
Onthield Gij de schulden, o God,/ wie hield stand in uw oordeel? 130b : 2

vertroostend wie het oordeel vreest en verrijkend met zijn gaven, 341 : 3
het licht zien en uw naam verhogen,/voor 't oordeel onbevreesd. 380 : 4
Zijn oordeel is genade,/zijn duisternis is licht. 445 : 4
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en 't heil, dat eeuwig u verblijdt, 446 : 4
na het oordeel voor zijn troon. 573 : 18
en Hij in grote heerlijkheid / het oordeel uit zal spreken. 748 : 1
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4

Oordelen
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt. 037 : 10
God, die aan ons zich openbaarde,/ regeert en oordeelt heel de aarde. 105 : 3
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden. 141 : 6

Heer, herinner u hun namen,/ oordeel hen en spreek hen vrij, 730 : 3

Oorlog
Oorlog tegen mij? In de razernij / zal ik bij Hem veilig zijn! 027a : 2
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt, 076 : 2

Het brood van oorlog en vrede,/dat dagelijks eendere brood, 390 : 2
Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid 448 : 3
een rijk waarin de vrede wint / van oorlog en van pijn. 506 : 2
Zal ooit een dag bestaan / dat oorlog, haat en nijd 756 : 4
Geen oorlog zal er zijn, geen pijn:/ Dit zal de stad van vrede zijn. 776 : 3
Je hoeft niet bang te zijn / als oorlog komt of pijn. 935 : 2
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2

Oorlogbliksem
Wapengeweld biedt Gij het hoofd,/ Gij die de oorlogbliksem dooft, 076 : 2

Oorlogsfakkel
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4

Oorlogstuig
zijn toorn die ’t oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3

Oorsprong
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet. 045 : 4

land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven, oorsprong en toekomst 217 : 3
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven 376 : 5
de oorsprong der schepping, de rijzende zon: 503 : 1
Zijn woord is van het zijnde / oorsprong en doel en zin. 513 : 4
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht. 800 : 4
geheim dat aan de oorsprong staat / en in het eind ons wacht. 848 : 5
Wie zijn wij dat wij zouden weten / de oorsprong van wat leven is, 850 : 3
Lof zij de Heer, ons hoogste goed,/ oorsprong van al het goede, 869 : 1
De oorsprong van leven en licht / is God die zijn woord heeft gegeven 986 : 1

Oorzaak
Oorzaak aller dingen, houdt Gij ons omgeven,/ adem van ons aardse leven. 906 : 5

Oost, Oosten
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn, 075 : 4
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd ’t westen is van ‘t oosten, 103 : 4
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2
moet ’s Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in ’t oosten straalt 113 : 1

Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 1
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 5
Wijzen uit het oosten, uit zo verre land, 476 : 4
Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3
in ’t oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?’ 520 : 3
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen. 521 : 2
Zoals het witte bliksemlicht / dat in het oosten is ontstaan 761 : 1
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam 761 : 4
In Christus is noch west noch oost / in Hem noch zuid noch noord, 969 : 1
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost. 969 : 4
’t Westen en het oosten,/ voor- en nageslacht, 993 : 3

Oostenland
De koningen uit het Oostenland / het Oostenland, 515 : 3

Oostenwind
en zij vluchtten in hun nood./ Oostenwind verdreef hun vloot. 048 : 2

Ootmoed
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4

Een hart dat wacht in ootmoed/is lieflijk voor de Heer	439 : 3
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid.	442 : 2
Die knielden daar in ootmoed neer,/ in ootmoed neer,	515 : 4
om ons met ootmoed te omgorden,/ Hij doet ons zijn geringheid aan.	569 : 3
om ootmoed en verstand,/ dat zij bewaren hecht en recht	994 : 1

Ootmoedig

Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden.	025d : 4
Ik werd benauwd van alle zijden / en riep de Heer ootmoedig aan.	118 : 2
Die zich ootmoedig aan Hem geven,/ schenkt Hij een overvloed van leven.	147 : 2
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld,	526 : 2
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand:	526 : 4
Voor alles wat Hij heeft gedaan,/roepen wij God ootmoedig aan	620 : 12

Ootmoediglijk

Z'offerden ootmoediglijk mirr', wierook ende goud	476 : 4

Opademen
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw. 791 : 4

zich Opblazen
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 4

Opbloeien
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven. 518 : 3
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2

Opbouw
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt, 127 : 1

Opbouwen, Opgebouwd
Gij hebt mijn oerbegin aanschouwd,/ in 't diepst der aarde opgebouwd. 139 : 8

Opbreken
vrouw, naar een nieuwe toekomst opgebroken 164 : 2
'Breek uw tent op, ga op reis / naar het land dat Ik u wijs.' 802 : 1, 6

Opbrengst
en de opbrengst van ons werk / valt straks een ander toe. 717 : 1

Opdagen
ooit zal opdagen uw waarheid,/voor ons werd uw Schriftwoord geschreven: 012a : 5

Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad, 466 : 5
Terwijl de nacht nog huivert / daagt Gij op als ons nieuw lied. 501 : 1

Opdelven
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi (2x)/Wie mij ontmaskert zal mij vinden (w. gev.) 789 : 1, 2

Opdoemen
Uit de schemer van de tijden / doemt een oergestalte op, 745 : 1

Opdragen
om mijn dank Hem op te dragen / in zijn huis op hoogtijdagen. 042 : 2
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt; 068 : 2

Opdringen
Zij dringen op van alle zijden,/ belagen ons van overal, 017 : 4
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
De vorsten sloten zich aaneen / en drongen op om Sion heen, 048 : 2

Opdrogen
Het had geen bodem, droogde op 183 : 3
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn. 700 : 2

Opeens
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen. 754 : 2

Open

Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
Al wat door mensen wordt bedreven, / een open boek is ’t voor de Heer. 033 : 5
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor. 034 : 6
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
die met hun harten voor Hem open / op zijn genade en liefde hopen. 147 : 4

Open in geloof en vol vertrouwen. 355 : 4
de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister, 378 : 2
Hij voert ons uit de duisternis,/naar waar de hemel open is. Kyrieleis. 470 : 5
De herders in het open veld gezeten rond het vuur, 495 : 2
Bij de intocht van uw woord / is ons hart de open poort. 554 : 4
Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan 627 : 2
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja! 628 : 4
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
Liefde heeft handen, ogen, oren / zo open als de dageraad: 636 : 1
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
het land voor ons open./ Met Jou aan mijn zij,/ met Jou op mijn pad 697 : 1
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
voor wie met open handen / om onderkomen vraagt. 819 : 3
De schaduw, de verblinding,/ de koorts, de open wond: 860 : 2
Aarde is wat wij zijn, wat wij maken./ Adem ons open, maak ons uw aarde, 893 : 3
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant! 957 : 3
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan. 978 : 4
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2

Openbaar

In onze eenheid wordt / uw liefde openbaar. 974 : 2

Openbaren

Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar ’t uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
Die zich openbaarde / overal op aarde,/ alles spreekt van Hem. 033 : 2
Gij die uw naam ons openbaarde,/ uw lof is tot het eind der aarde. 048 : 3
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
Hij zal het zien, hij zal het zelf ervaren:/ Ik zal mijn vrede aan hem openbaren. 050 : 11
Loof God de Heer, Hij openbaarde / zijn wonderen, zijn eer. 072 : 7
Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare, 078 : 1
moge ik geslacht op geslacht / uw trouw door mijn mond openbaren: 089a : 1
en ’t heil, dat eindeloos verheugt / in volheid openbaren. 091 : 8
Hij, die het recht ons openbaarde. 096 : 5
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht 098 : 1
De Heer openbaarde zijn heil;/ Hij heeft voor de ogen der volken 098d : 2
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
God, die aan ons zich openbaarde,/ regeert en oordeelt heel de aarde. 105 : 3
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde. 119 : 7
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45

Gedachten ongeëvenaard / hebt Gij, o God, geopenbaard 139 : 11
de enige God die zijn macht openbaarde,-/Hem is gehoorzaam wat Hij schiep. 146c : 4

ons openbaart en herademt 306 : 2
en wat voor wijzen bleef verborgen / werd kinderen geopenbaard. 315 : 1
zijn heerlijkheid openbaarde. 318 : 3
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren, 376 : 7
wiens grootheid aarde en hemel heerlijk openbaren! 412 : 1
Zing voor uw God, Hij openbaarde / in Jezus zijn menslievendheid. 489 : 2
- een zoon die naar zijn vader aardt -/ God in het vlees geopenbaard. 665 : 1
De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren. 678 : 8
'Toen heeft mij God geopenbaard: / De maagd wordt zwanger en zij baart. 739 : 1
God zal zich openbaren / in heel zijn creatuur. 747 : 1
Als God zich openbaren / zal op de jongste dag 747 : 2
Als Christus, hun leven, zich zal openbaren, 752 : 6
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
die U in Christus onze Here / geopenbaard hebt eens voor al. 778 : 3
een mens, in wie Hij onherkend / zich aan ons openbaarde. 825 : 8
Laat ons uw woord bewaren,/ uw waarheid openbaren. 838 : 1
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart. 849 : 2
om zo te openbaren / uw gave dageraad? 851 : 6
is het in deze beving niet / dat Gij U openbaren wilt. 892 : 2
opdat gij 't lieve leven viert,/ dat God u openbaarde. 977 : 1
Veelvuldig zijt Gij aan het licht gekomen,/ Gij hebt uw naam aan ons geopenbaard, 1004 : voorz.

Openbloeien
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5
zo laat Gij, zon van mij / in uw licht mij groeien / voor U openbloeien. 906 : 6

Openblijven
Maar wie ellendig is, mag hopen./ Het heil blijft voor de arme open. 009 : 9

Openbreken
Evenals men bij 't openbreken / der aarde 't puin terzijde gooit, 141 : 7

Kom dan en spreek / uw woord en breek / zo onze graven open. 610 : 4
Breek onze kerken open,/ zodat men U herkent 743 : 4
Als de graven openbreken / en de mensenstroom vangt aan 769 : 4

Opendoen
Geef mij uw antwoord, doe mij open,/ die mij, als ik ben ingesloten, 004 : 1
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
Hij doet de toekomst open,/ hun leven neemt een keer. 107 : 19
Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open, 119 : 12

en onze ogen open doet 243 : 7
waar Gij de Schriften opendoet 255 : 1
Ontsluit, Gij die de sleutel zijt,/die opendoet en niemand sluit, 466 : 4
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet, 565 : 5
En doe ons de schriften open,/zoals Gij het graf ontsluit, 627 : 5
Die wanneer Hij werd geslagen,/ zelfs zijn mond niet opendeed, 651 : 3
Daarna doet God de hoge hemel open / en antwoordt op uw bidden en uw hopen. 678 : 4

de Heer die door zijn lijden / de hemel opendeed 747 : 3
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open. 794 : 1
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht 923 : 1

(zich) Openen, Geopend
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware. 119 : 7
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal 't als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5

O poortwachter, open de poort 175 : 2
Jij opent je hand en geeft ons te eten 228
God opent hart en oren, opdat wij in geloof 313 : 2
maak ons voor uw heil bereid, / open hart en mond en oren 314 : 3
Open ons en raak ons aan (2 x). 336
de mond geopend voor een lied / om wat het hart verheugde; 378 : 3
Open uit den hoge / ons de ogen 379 : 1
Heer, open ons genadig de ogen en doe ons door uw Geest 380 : 4
Heer, ontferm U over ons,/open uwe vaderarmen, 413 : 3
Open uw poorten metterdaad / dat uw verlosser binnengaat. 460 : 6
Ik ben met ziel en zinnen / geopend, wonderstil. 480 : 4
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet: 489 : 1
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen. 536 : 2
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten, 556 : 2
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent./ Open mijn oren. 587 : 2
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond 608 : 3
Open ons het vergezicht / op uw groot erbarmen! 610 : 6
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja! 628 : 1
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren; 630 : 2
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2
Hij opent ons de mond / en schenkt ons aan elkaar. 686 : 2
die mijn ogen opent / voor wie nu naast mij staan. 695 : 4
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren, 718 : 3
De bron des levens is vlakbij,-/ Gods toekomst opent zich voor mij. 804 : 2
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren! 837 : 4
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht. 858 : 2
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
Open overal de poort,/ Heer, voor uw voortvarend woord, 967 : 4

Opengaan
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open' 131a : 2

Saulus' ogen gaan weer open 189 : 2
Gelijk het licht dat opengaat 214 : 2
De dag gaat open voor het woord des Heren 217 : 1
de hemel open gaat, 280 : 4

Gij wacht op ons totdat wij opengaan voor U.	328
Wij zien het beloofde land,/het water gaat voor ons open.	349 : 3
Midden in de winternacht / ging de hemel open;	486 : 1
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei,	499 : 1
in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen.	533 : 3
Hun ogen gingen open,/ hun ogen vielen toe,	570 : 3
de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen,	608 : 1
Boven mij gaat de hemel open: Gods liefde die ons wakker kust.	636 : 3
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht.	800 : 4
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn.	846 : 5
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen.	1000 : 5

Opengeven

maar zich niet uit laat leggen / en zich niet open geeft,	894 : 4

Openhalen

Ik ben de gesel die Hem openhaalde,/ ik laat hem vallen.	587 : 4

Openleggen

Op U is al mijn hopen./ Ik leg mij voor U open,/ die mij in hart en nieren kent.	026 : 1
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen.	078 : 1

Openliggen

bijeengegaard en in uw boek geteld:/ alles ligt voor U open.	056 : 3
Wat mij ten diepste houdt bewogen,/'t ligt alles open voor uw ogen.	139 : 1
Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht.	139 : 14
ik weet het niet, het einde ligt wijd open,	949 : 2

Openlijk

Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont.	074 : 11

Openmaken

Kom, Geest van God, maak onze harten open, dat Christus bij ons zijn woning vindt.	333
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur.	930

Openrukken

Ruk open, rijt ze uit het slot,/de hemeldeuren, Zoon van God.	437 : 1

Openrijten

Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten!	144 : 3

Openscheuren

Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken.	074 : 9

Openstaan

zij stonden voor hun invloed open./ Door eigen schuld is Israël	106 : 16
deur die naar buiten openstaat	276 : 1
Gezegend 't hart, dat openstaat / en Hem als koning binnenlaat.	435 : 3
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn.	442 : 1

de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant.	776 : 1

Opentrekken

en zo gaan wij verder, steeds verder en verder,/ zo trekken wij de horizon open (bis).	822

Opgaan

Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan?	024 : 2
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in ’t licht	024 : 3
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan,	042 : 2
Dan ga ik op tot uw altaren,/ tot U, o bron van zaligheid.	043 : 4
maar gij, mijn vriend, mijn evennaaste,/ met wie ik opging naar Gods huis	055 : 4
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan.	061 : 1
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan.	066 : 5
Als uit de afgrond zo uw lof opgaat,/ dan zal dat uw bedroefden blijdschap geven,	069 : 8
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor	122 : 2
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud,	148 : 4
zoals de opgaande zon aan de hemel	158b
een licht is opgegaan	159a : 2
hebt op doen gaan	159b : 2
Licht, dat ons opgaat en doorschijnt	204 : 8
De zon gaat op in gouden schijn	206: 1
doe ons opgaan tot uw feest / onbevreesd	213 : 4
de avondster is opgegaan	258 : 1
Kom tot ons/als de morgen./Ga over ons op/als het licht.	266 : 5
Ondoofbaar vuur,/over ons opgegaan als een zon	296 : m
nog voor het opgaan van de zon.	325 : 2
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan -	482 : 1
die ons weldra op zal gaan / herders blaas uw fluiten aan,	486 : 4
Komt ons in diepe nacht ter ore / de morgenster is opgegaan,	489 : 1
Een ster ging op uit Israël / na duizend en één nacht.	496 : 1
bij ’t opgaan van de zon / vocht Hij en overwon!	623 : 2
Nu ons een licht is opgegaan,/ gewenteld onze steen,	633 : 3
want wat gij goed doet is als zaad,/ dat heerlijk op zal gaan.	642 : 7
’t woord van uw genade / opgaan, sterk en vrij.	718 : 4
Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan	729 : 1
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op.	749 : 2
Bij ’t steken der bazuinen / gaat in een punt des tijds/.. Gods licht op	758 : 1
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge.	762 : 5
ging Jij op als de zon / die mijn licht en mijn leven wilt heten.	780 : 2
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,-	929 : koor 2
Zonne der gerechtigheid,/ ga ons op in deze tijd	967 : 1
De zon gaat op in uw / nabijheid bij de mensen.	974 : 4
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert:	1016 : 1

Opgang

Van de opgang der zon tot haar dalen / zij geprezen de naam van de Heer.	113a : refr., 2
Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang!	122a
De stammen trekken hierheen op:/ een opgang naar de Heer!	122a
de opgang uit den hoge	158a : 3

geef, o Opgang uit den hoge 213 : 4
op de opgang uit den hoge,/de verschijning van het licht, 449 : 2
Dit is uw opgang naar Jeruzalem / waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen, 556 : 5
Heer Jezus, die ons hebt bezocht,/ Gij opgang uit den hoge, 654 : 5
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge. 762 : 5

Opgekropt
Mijn adem opgekropt. / Mijn hart van leegte zwaar. 323 : 1

Opgelucht
want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1

ik ben weer opgelucht,/ als na een enge droom. 676 : 4

Opgereisd
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen, met een hart voor wie gebroken 812 : 2

Opgetast
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast? 037 : 6

Opgetogen
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen. 019 : 3
Dat opgetogen allerwegen / de volken komen saam, 072 : 6
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen. 149 : 1

ben opgetogen om mijn God en redder 157b : 1
is Sion opgetogen 176 : 3
dank opgetogen Gods nieuwe dag. 216 : 3
Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen, 659 : 2
De Heer is opgetogen,/ Hij steeg boven ons uit. 666 : 1
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen. 906 : 4
Wij zagen lammen op het feest,/ dansend en opgetogen. 1000 : 3

Opgetogenheid
U dank ik, Heer, in opgetogenheid./Mijn hart verheugt zich over uw bevelen. 119 : 3

Opgeven
Wat hebt U opgegeven,/om mij nabij te zijn, 441 : 3
om alles op te geven / en trouw Hem na te leven. 531 : 1

Opgewekt (vrolijk)
om opgewekt te vieren 311 : 4
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin. 903 : 5
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt. 905 : 3

Opgroeien
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2

Ophalen
O, haal uw hart op aan zijn gunstbewijzen,/ die eeuwig zijn. 022 : 11

Doe onze ogen stralen,/ doe ons het hart ophalen 1009 : 2

Ophanden
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden. 149 : 3

doet proeven wat ophanden is 282 : 4
de intocht is ophanden / van Hem die wonderen doet. 440 : 1
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10

Opheffen, Opgeheven
Heer, ik hef mijn hart en handen / op tot U, beslecht mijn zaak. 025 : 1
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht! 027 : 7
Want vreemden smeedden een complot / en hebben hun hand opgeheven. 054 : 1
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand. 098 : 1
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem. 134 : 2
Hef uw handen op naar het heiligdom / en zegen de Heer. 134a : 2

Hef op uw hart en uw gelaat 214 : 2
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid! 435 : 1
Hef naar de hemel uw gezicht,/met opgeheven hoofden, luister, 448 : 1
en heffen op hun hoofd / als bloemen en als doden 544 : 4

Opjagen, Opgejaagd
zijn kinderen bedelen en dolen / en opgejaagd zijn uit hun holen. 109 : 4

Hij wil mensen op gaan jagen 189 : 1
o Heer, geef onze opgejaagde zielen 511 : 2
men breekt uw volk als brood,/ men heeft ons opgejaagd. 756 : 7

Opklaren
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal ’t als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49

de duisternis zal worden afgelegd,/ geheimen opgeklaard, boeien ontbonden. 762 : 3

Opkomen
Hij zal opkomen voor de misdeelden,/ hij zal de machten die ons dwingen 072a : 1
Hij heeft mij de ruimte gegeven,/ Hij komt voor mij op als een vriend. 118a : 1

De maan is opgekomen 246b : 1
Kom zing het lied van Tamar / die opkomt voor haar recht 738 : 3
om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd, 973 : 3

Opkroppen
Wat overdag is opgekropt 236 : 2

Opkijken
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 11

Oplaaien
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2

Oplaaiend vuur, verteer / wat krom is of verkeerd, 673 : 2
gij moet op een wonder hopen / dat gij oplaait als een vuur, 769 : 5
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister 1000 : 1

Opleggen
Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,/ opdat wij die met ijver onderhouden. 119 : 2

Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2

Opletten
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind. 720 : 5

Opleven
geweldenaars verjaagt / en ’t volk weer op doet leven. 107 : 18

En wij, wij leven weer voorgoed op Hem gericht 158c : 2
doe opleven hun ogen 306 : 3

Oplichten
Lof zij uw naam die oplicht in de nacht 220 : 2

Oplossen
lost in de stille rust weer op 236 : 2
De vragen zijn vergeten / en opgelost als mist. 851 : 1

Opmaat
Maak ons uw liefde, God,/ tot opmaat van het leven! 974 : 1

zich Opmaken
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4

Opnemen, Opgenomen
Gij zijt de Heer, o God, die alles ziet / en alle moeiten opneemt in uw hand! 010 : 5
maar wie de strijd met God heeft opgenomen/zal met zijn nakroost worden uitgeroeid. 037 : 12
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:/ wij zijn in uw ontferming opgenomen. 090 : 1
In ‘t lied dat klinkt als Hij zal komen / zijn aarde en hemel opgenomen, 096 : 6

dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede 221 : 3
stort uw zegen over ons,/neem ons op in uw erbarmen. 413 : 3
opnemen in zijn paradijs,/ dan klap ik in de handen. 518 : 7
Al is Hij opgenomen,/ houd in herinnering, 663 : 2
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
Moge God je opnemen in grenzeloze goedheid. 953
wij bidden U: neem hem/haar op,/ voltooi wie hij/zij mag zijn. 963 : 3

het Opnemen voor
Hij heeft het altijd voor mij opgenomen,/ Hij deed mij aan mijn vijanden ontkomen. 018 : 14

nemen het voor de zwakken op,/ lopen aandachtig achteraan. 1002 : 3

Opnieuw

dat ik opnieuw gestadig / kan gaan in ’s levens loop.	025a : 2
elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet.	027a : 3
Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren.	051 : 6
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,/ wij juichen in het morgenlicht.	126 : 2
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen.	126a : 2
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade	157b : refr.
Het licht dat weer opnieuw begon	214 : 1
zijn grafkleed achterlaat, opnieuw begon	223 : 1
maar onze nacht opnieuw verlicht	236 : 5
maar steeds opnieuw door mensenmonden	248 : 3
uw mens opnieuw geboren – / o toekomst, laat niet af.	323 : 3
een naam, opnieuw op ons gelegd,	326 : 5
zet ons opnieuw tot zingen aan:	326 : 6
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht.	473 : 1
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht.	502 : refr.
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid;	636 : 1
maar weer opnieuw geboren is / uit water en uit duisternis.	655 : 3
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht	658 : 4
wat God wil bouwen wordt opnieuw / tot stand gebracht.	679 : 2
wat God wil bouwen is gezaaid / en door de dood gegaan	679 : 3
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen.	723 : 2
O God, roep ons opnieuw!/ O God, blijf ons bewaren	743 : 3
en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden,	789 : 2
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in	795 : 4
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw	817 : 4
Leven is kijken / elkaar verrijken / opnieuw beginnen	830 : 5

Opnoemen

Teveel om op te noemen / zijn wij door Hem bemind.	663 : 1

Opperbroodverkoper

Als opperbroodverkoper ziet	166a : 4

Opperheerschappij

Juich voor de koning van de volken / buig voor zijn opperheerschappij,	526 : 4

Opperwezen

aanbeden wordt in elke taal,/ almachtig Opperwezen!	068 : 6

Opperste

Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3

De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein	846 : 5

Oprecht

de slechten niet in de kring van wie oprecht zijn.	001a : vz.
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood	001a : all.
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,/ en Gij hebt mij oprecht bevonden.	017 : 1
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed,	026 : 5
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd!	032 : 4

Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast? 037 : 6
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat 049 : 4
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen. 064 : 6
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed. 078 : 25
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here; 119 : 28

Juich, rechtvaardigen, voor uw God,/ loof Hem, gij oprechten. 724
Prijs haar oproep aan de wereld: leef oprecht,/ leef oprecht. 877 : 2

Oprichten, Opgericht
Maar, Heer, Gij zijt mijn schild./ Ik heb bij U geschuild / met opgerichte hoofde. 003 : 1
God heeft zijn rechtstoel opgericht,/ zijn troon in eeuwigheid gesticht. 009 : 4
Maar wees mij dan genadig / en richt mijn leven op, 025a : 2
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten, 031 : 13
Maar Gij, Heer, richt mij op, dat ik het weet / hoe Gij mij gunstig zijt, 041 : 4
Hebt Gij mij ook niet voortijds opgericht / om mijn eenvoudigheid? 041 : 4
Geef dat lk door U opgericht / kom voor uw aangezicht. 043 : 3
Hij gaat ons voor op alle wegen,/ heeft uit de zonde ons opgericht. 067a : 2
God richt zich op, de vijand vlucht; zijn haters voor zijn aangezicht, 068 : 1
Hij zal geweldenaars vertreden,/ maar armen richt hij op. 072 : 1
God van de heerscharen, richt ons weer op;/lach ons weer toe en wij zullen gered zijn. 080a : refr.
als palmen opgericht./ Hun lot zal in zijn hand zijn. 092 : 7
werd hoog weer opgericht / door zijn groot mededogen. 107 : 5
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
Hebt Gij zo door uw spreken / niet alles opgericht? 119a : 1
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10
Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ 't verdrukte volk wordt opgericht. 140 : 8
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneergeslagen. 145 : 4
Hij richt u op, als u neer zijt gebogen / en Hij buigt neer wie zich verheft. 146c : 6

Hij heeft zijn teken opgericht 158a : 1
Gij hebt het opgericht 159a : 2
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht, 315 : 2
en 't gevaar dat wij niet achten:/richt U op en strek uw hand! 352 : 2
Hoog staat de paaskaars opgericht:/licht uit licht. 394 : 1
Wij richten ons op / en zien uit naar God. 401
De Levende richt ons op,/gaat ons voor de weg,/zendt ons uit tot vrede. 429a
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.' 446 : 2
Richt op uw macht, o Here der heerscharen / en laat uw hulp ontwaken uit uw hand 451 : 1
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord, 451: 3
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht. 479 : 1
Het hemels lam stond wit en licht / in 't zuiver water opgericht. 516 : 3
zijn ster zal nooit meer dalen / en met Hem opgericht 544 : 5
en in het onbarmhartig licht / het kruis des Heren opgericht. 561 : 2
Toen heeft zich in het vroegste licht / de nieuwe Adam opgericht, 630 : 2
Gods woord is haar verlangen,/ zij weet zich opgericht. 740 : 1
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning. 746 : 1

U, God, hebt mij opgericht/ Lang was ik aan bed gebonden, - 856 : 1

Oproep
Prijs haar oproep aan de wereld: leef oprecht,/ leef oprecht. 877 : 2

Oproepen
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
opgeroepen door uw woord./ Zij vergaan, maar Gij leeft voort. 102 : 12
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9

die riep hem uit den hoge / op naar Jeruzalem. 803 : 2

Oprijzen
oprees tot Hem om zijne hulp te vragen,/ heeft Hij gehoord! 022 : 10
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
oprijzen met een glans van tempeltinnen./ Jeruzalem zal Hij altijd beminnen. 078 : 24
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven, 089 : 1

Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
Uit aarde en hemel opgerezen,/ vangt dan het nieuwe loflied aan, 755 : 2

Opschieten, Opgeschoten
Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten, 144 : 5

Opschrijven, Opgeschreven
zijn woede heeft hen waar Hij kwam,/ ten dode opgeschreven. 068 : 1
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven. 069 : 7
Laat het worden opgeschreven,/ zodat zij, die later leven, 102 : 8

de dagen van ons leven / ten dode opgeschreven, 322 : 3
is leven van de woorden / die opgeschreven staan 538 : 1
Zie ons aan: onze naam / had Gij opgeschreven / in uw boek des levens. 859 : 1

Opslaan, Opgeslagen
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan? 121 : 1

zie het boek van uw behagen / opgeslagen/spreek Heer, uw gemeente hoort. 317 : 2

Opsluiten, zich Opsluiten
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2

Opspringen
Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij ’t aanschouwen. 016 : 1
Bergen als gehoornde dieren / springen op om God te vieren. 029 : 3
stem en tegenstem / springen op voor Hem / die ons heil bewerkte. 081 : 1
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: ‘Gord u aan 122 : 1

spring maar op en spoed u 182 : 2
O hart, spring op van vreugde,/ want dit is ongehoord: 623 : 1

een zalm die opspringt,/ wij loven je om / adem die je brengt.	697 : 3
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig.	741 : 1
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen,	749 : 2
Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn,	902 : 6

Opstaan

Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen	003 : 3
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen.	007 : 3
Die tegen U zijn opgestaan,/ hebt Gij in eeuwigheid verdaan.	009 : 3
O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid	009 : 10
Heer, want U bent opgestaan, deed de rechterstoga aan	009a : 1
Sta toch op, Heer,met venijn,/ richt de slechten, maak ze klein,	009a : 4
Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande!	010 : 5
'Nu zal Ik opstaan', spreekt de Heer der heren,/'om wat zij armen hebben aangedaan.	012 : 3
Sta op om hem terug te werpen,/ bedwing Gij zelf mijn vijand, Heer.	017 : 5
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in't ronde	018 : 11
Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan.	032a : 1
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden!	044 : 11
De Heer staat op, Hij is een held / die legers doet verstuiven.	068 : 4
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen.	074 : 14
Als Gij, ten oordeel opgestaan,/ het boos geweld hebt weggedaan,	076 : 5
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte,	078 :23
De Heer is opgestaan, een held ten strijd,/ Hij heeft zijn naam in Juda uitgebreid.	078 : 23
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer.	080 : 1, 3, 7
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde;	082 : 3
Al wat zich tot geweld verbindt,/ is opgestaan om eensgezind	083 : 3
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen?	088 : 6
ten oordeel opgestaan . zult Gij de vijand keren.	092 : 5
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet	096b : 3
van geslachte tot geslacht./ Gij zult opstaan in uw kracht.	102 : 6
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen.	119 : 23
toen vijandschap rondom was opgestaan,/ indien de Heer niet bij ons was geweest,	124 : 1
-toen mensen tegen ons opstonden - / Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest…	124a
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond,	132 : 6
en opstaat tegen U? Hij is/ een kind van kwaad en duisternis.	139 : 13
Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot 's avonds laat,	127 : 2
en Hij zal ons op doen staan	154b : 9
Meisje sta op, want je slaapt niet meer	179 : 1,2,3
Daarom nu ijlings opgestaan!	204 : 5
de Heer wekt ons om op te staan	208 : 1
voordat wij tenondergaan, / op te staan	213 : 3
dat wij, met U opgestaan	213 : 3
zoekt naar het licht en opstaat om te leven	220 : 1
Opstaan, morgen, weg je sluiers, dans	221 : 1
Leve de Zoon, die opstaat als de zon	223 : 1
Opstaan, wereld, dat Gods rijk begint	223 : 2
Opstaan, kerk, en durf voorop te gaan	223 : 3
Opstaan, mensen, zet je feestmuts op	223 : 4
want Gij zijt waarlijk opgestaan	255 : 2
wij zijn met Christus opgestaan	281 : 7
weer vlees geworden, opgestaan!	326 : 1

ons zuivert en doet opstaan en muren breekt,	343 : 3
gestorven en weer opgestaan./Halleluja!	344 : 2
zal in de dood verzinken / en uit die dood opstaan.	346 : 7
die opstond tot het leven in zijn kracht	353 : 2
Gij zijt de doodspoort doorgegaan;/als overwinnaar opgestaan,/nam Gij ons aan.	380 : 2
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
o Heer, dat Gij gelijk het graan / te gronde gaat om op te staan.	393 : 2
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan	419 : 1
die de hel zijt doorgegaan / en hemelwaarts opgestaan.	433 : 3
en daarna met Hem sterven, / om met Hem op te staan	434 : 6
staat Adam stralend op en loopt/ terug in 't eeuwig leven,	522 : 5
wie gelooft is heden / met Hem opgestaan.	523 : refr.
Dat wij uit de dood / opstaan om te leven,	566 : 3
Jezus, uit de dood / opgestaan tot leven,	566 : 5
Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond?	585
diep in de nacht,/ uw kracht om op te staan.	591 : 6
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus!	594
dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op.	595 : cantor
Ontwaak, gij die slaapt,/ sta op uit de dood/ en Christus zal over u lichten.	596 : refr.
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten.	596 : 2
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op.	608 : 3
En wij zullen horen / en wij zullen opstaan / en lachen en juichen en leven.	608 : 3
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde	609 : 2
Christus is opgestaan,/ uit de helledood vandaan.	613 : 1
Was Hij niet opgestaan / de wereld was teloor gegaan.	613 : 2
De Heer is waarlijk opgestaan,/ Halleluja (2 x)/ de nacht des doods voorbijgegaan.	617 : 1
Wanneer Hij niet was opgestaan,/Halleluja (2 x)/ dan zou de wereld zijn vergaan.	617 : 2
'Zeg Petrus, dat Hij is opgestaan!/Halleluja (2 x)/Zeg het al zijn discipelen aan.'	617 : 17
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/'de Heer is waarlijk opgestaan!'	617 : 18
Nu bidden wij U, Zoon van God,/ omdat Gij opstond uit de dood,	619 : 5
dat nu de Heer was opgestaan./ Halleluja.	620 : 5
dat Jezus zou zijn opgestaan./ Halleluja.	620 : 7
aan onze opgestane Heer./ Halleluja	620 : 11
nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja.	620 : 12
dit alles is teniet gedaan,/ nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja.	621 : 2
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in 't zonlicht overal;	621 : 4
nu de zon de zaden roept om op te staan.	625 : 1
Liefde staat op, wordt wakker uit de dood.	624 : 1
De Heer is waarlijk opgestaan!/ Dat weten wij, dat zingen wij.	626 : 8
Sta op! Een morgen ongedacht,/ Gods dag is aangebroken,	630 : 1
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van 't graf ontkomen.	630 : 4
sluiers worden weggedaan:/ het is tijd om op te staan.	631 : 3
vandaag zien wij het levenslicht,/ de Heer is opgestaan.	633 : 5
U zij de glorie, opgestane Heer,/ U zij de victorie, U zij alle eer!	634 : 1, 2
De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja,/ als Noach uit de ark gegaan, halleluja (4 x)	635 : 1
O vlam van Pasen, steek ons aan,/de Heer is waarlijk opgestaan!	637 : 1, 4
De Heer is waarlijk opgestaan!/Halleluja!/ Het leven wint het van de dood!	638
Ik zeg het allen, dat Hij leeft,/ dat Hij is opgestaan,	642 : 1
God is opgestaan / om de hand te slaan / aan de oude vijand.	645 : 6
Lof zij de Vader, lof de Heer / die uit de dood is opgestaan,	670 : 7
met Christus opgestaan. Halleluja!/ Eeuwigheidsleven / zal Hij ons geven	675 : 1
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet.	682 : 1

dat Hij ons in de Zoon / doet opstaan uit de dood. 686 : 3
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1
nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.' 749 : 1
Wij bidden, Heer, sta op / en kom in heerlijkheid! 756 : 6
Sta op, o God, en maak het waar / wat heel uw kerk bezingt: 767 : 4
het graan ontkiemt ternauwernood,/ het sterft om op te staan. 767 : 5
een koning als een korenaar / staat op in majesteit. 767 : 7
van Simson, dapper vechter,/ die uit het graf opstaat, 803 : 5
staat hij op en gaat op reis,/ langs de weg die God hem wijst. 805 : 3
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood. 812 : 3
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / 't hart om te geven 830 : 6
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
ik hef het hoofd,/ en ik sta op,/ de dood ontkomen. 929 : 2
om ongehinderd op te staan / en naar 't beloofde land te gaan. 972 : 4
Zijn wij dat volk gewekt om op te staan?/ Wij gaan. 1002 : refr.
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been. 1002 : 2
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin. 1002 : 4

Opstand
Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij, 649 : 5
dat wij de vijand niet herkenden,/ in opstand tegen U, het meest 709 : 4
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2
Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd. 018 : 14

Opstandig
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Maar waarom zo moedeloos, waarom opstandig? 042a : 3
Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen, 078 : 20
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5

Opstandigheid
Hoe was ik in opstandigheid / een dwaas voor U die wijsheid zijt. 073 : 8

Opstanding
om als het woord der opstanding / levend terug te keren. 643 : 2
tot onze val en opstanding / heeft God Hem uitverkoren. 825 : 9

Opsteken, Opgestoken
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken. 029 : 1
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken 074 : 3
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10
Wat ooit aan vijandschap de kop heeft opgestoken 089 : 4
Als zo de storm opsteekt,/ hoezeer wordt allerwegen 107 : 12
Gij die Gods naam durft uit te speken / en tegen Hem het hoofd opsteken. 139 : 12

Hij doet mij 't hoofd opsteken 152 : 1

de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep, 606 : 3

Opstellen, Opgesteld
Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld 056 : 1
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3

Opstuwen
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3

Opstijgen
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in ’t hemels licht, 139 : 4

weer nieuwe zangen op doet stijgen 248 : 2
Gij, Jezus Christus, opgestegen / tot hoogste heerlijkheid, 380 : 1
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja. 661 : 5
en uitbreekt in een lied / en opstijgt God ten lof. 687 : 1

Opteren
Mijn dagen teren op in klachten,/ mijn jaren gaan voorbij 031 : 8

Optillen
Ik zal niet sterven, ik zal leven,/ Hij tilt mij op. 118a : 3

Optocht
Daar stroomt de optocht over straat 173 : 2

Optreden
Als koning opgetreden / en heerser van ’t heelal, 384 : 1

Optrekken
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij. 110 : 2
De stammen trekken hierheen op:/ een opgang naar de Heer! 122a

Opvangen
om, als ik val, mij telkens op te vangen 221 : 2
Moge God je opvangen, als je het leven los kunt laten. 953
en op te vangen wie zijn thuis verloor,/ halleluja, 973 : 1

Opvaren
reeds vaar ik op tot God omhoog./ Ga! Zeg het hun! 626 : 6
die voor u ter aarde kwam,/ die voor u is opgevaren! 651 : 7
Ten hemel opgevaren is,/halleluja,/Christus, die Heer en koning is,/halleluja. 661 : 1

Opvatten
Bevestig wat de hand heeft opgevat,/ het werk van onze hand, bevestig dat. 090 : 8

Opvoeden
Een zwaluw voedt haar jongen op / bij U onder de pannen, God. 084a : 2

Opwaarts, Opwaarts houden, Opwaarts schieten
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3

Opwaken
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe; 080 : 1

'Op, waak op', zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden, 749 : 1

Opwassen
Dan wast waarheid op uit de aarde,/ reikt gerechtigheid neer van de hemel. 085b : 2

Opwegen
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood, 846 : 6

Opwekken [Opgewekt (vrolijk), zie ook ald.]
bij 't volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2

Hij wekt ons op, geeft goede moed 205 : 1
ten leven opgewekt door God. 341 : 2
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / herschept en wekt op wat als dood is geweest. 682 : 2
om weer te worden opgewekt:/ Adam, levende ziel. 767 : 6

Opwellen
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6

Dit leven op aarde: een bron van genezing,/welt op in ons lachen, zingt mee in ons lied.880: 3

Opwoelen, Opgewoeld
Ik heb bedwongen wat ik heb gevoeld,/ maar 't is weer in mij opgewoeld. 039 : 1

Opzet
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36

Opzetten
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet. 141 : 9

Opstaan, mensen, zet je feestmuts op 223 : 4

Opzien
en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren. 022 : 5
Die opzien naar de Heer,/ zij zullen blinken in het licht, 034 : 2
zo zien wij op tot God, de Heer, tot Hij / ons weer genadig zij. 123 : 1

Opzoeken
Maar zo niet die het kwaad opzoeken:/ kaf zijn ze, door de wind verwaaid. 001a : vz.
Ananias zoekt hem op 189 : 2
Wie hij opzoekt krijgt een brief 189 : 3
Gij zoekt mij op in donkere nacht./Hoe wordt U ooit mijn dank gebracht. 469 : 9
En toen ik ziek was, heb jij mij opgezocht? 585

Opzij
Maar één staat er geschreven,/die wordt opzij gezet 365 : 2
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn. 524 : 5

ter Ore komen, nemen
O God, verlos mij door uw naam!/ O Heer, neem mijn gebed ter ore! 054 : 1
Maar Hij nam mijn gebed ter ore,/ Hij heeft mijn bidden niet beschaamd. 066 : 6
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen. 086 : 2

komt ons als woord ter ore,/ verschijnt in onze tijd, 517 : 1

Orde
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4
Gij hebt ons hart uw orde opgelegd,/ opdat wij die met ijver onderhouden. 119 : 2

Ordening
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken. 119 : 16

Orgel
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

Orkaan
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2

Os
de os en de ezel 163a : 1
dat Gij in doeken liggen moet / in ’t hooi dat os en ezel voedt. 469 : 9
‘k Zag een os en ezel bij een voederbak 485 : 2
Os en ezel keken, ook een heel klein lam 485 : 4

Oud, de Oude
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1, refr.
Doe ook voor ons geslacht uw oude woord gestand. 089 : 17
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37

Zeshonderd jaar is Noach oud 163a : 1
Als vader Jakob, oud en grijs 166a : 9
en die oude woorden 171 : 4
verlos ons van de oude schuld 205 : 5
oud en vergeten nieuw geheim 276 : 3
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven, 348 : 4
Een wereld zijn wij oud,/maar nieuw als deze morgen, 351 : 2
om het oude te begraven, 352 : 6
Nu heeft het oude leven afgedaan! 353 : 1
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor 388 : 3
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4

De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht! 464 : 6
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht. 473 : 1
Ik heb eens gekeken in een oude stal, 485 : 1
Gij zijt ons doorgegeven / een naam, een oud verhaal 494 : 2
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind 495 : 3
Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest 495 : 4
Een oud verhaal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht. 496 : 1
Hij doorbreekt de oude grenzen, / Hij maakt recht wat is gekromd 498 : 3
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen, 511 : 2
De oude mens moet heengaan,/ de nieuwe Adam leeft. 517 : 5
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm. 572 : 4
Het oude zuurdeeg, doe het weg,/ wij zijn in Hem herschapen. 618 : 7
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
God is opgestaan / om de hand te slaan / aan de oude vijand. 645 : 6
de oude mannen dromen onomwonden, 678 : 5
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
wat ieder mens, zo jong als oud / op aarde heeft bedreven, 748 : 3
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam 761 : 4
Hoe zou gij zonder pijn / uw oude mens verlaten? 799 : 3
hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand. 802 : 5
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken 830 : 4
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen: 837 : 1
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom. 855 : 1
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6

het Oude
al ’t oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2

Ouder
Wat onze ouders ons vertelden,/ zullen wij onze kinderen melden; 078a : refr.
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders. 109 : 6

het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof. 348 : 9
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3

Ouderdom
Zij zullen vruchten dragen / voor ’s Heren heiligdom / tot in hun ouderdom, 092 : 8
mensen in ouderdom en jeugd,/ verhoog de Heer en wees verheugd! 148 : 5

van Oudsher
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare, 078 : 1
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken. 119 : 57

Van ver, van oudsher aangereikt, 326 : 1
Dit woord, dat God van oudsher sprak. 326 : 2
Van ver, van oudsher aangezegd, 326 : 5
God heeft het laatste woord./ Wat Hij van oudsher zeide 513 : 3
wie arm is, achteropgezet,/ de vromen van oudsher, 737 : 19
Roep de doden tot getuigen / dat Gij van oudsher regeert, 769 : 3

de dienst van de hemelse minne / die God van oudsher gebood, 846 : 6

Oudste
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7

Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor. 388 : 3

Oudtijds
Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd, 089 : 9

Oven
Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in 't land van vuur en oven,/in 't land van Babylon, 713 : 3
vuur dat in de oven brandt,/ liefde van de overkant. 980 : 5

te Over
Voedsel is het dat niet verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2

Overal
Ook hoor ik overal / dat niets mij baten zal / daar God mij heeft begeven. 003 : 1
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
Zij dringen op van alle zijden,/ belagen ons van overal, 017 : 4
Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1
Gij hebt verhoord! O God mijn Heer, ik zal / U loven voor mijn broeders overal 022 : 9
Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang 023f : 5
altijd en overal./ Zie, zij verbergen zich in 't duister, 031 : 11
Die zich openbaarde / overal op aarde,/ alles spreekt van Hem. 033 : 2
Zij overal de Heer aanbeden,/ want Hij geeft zijn dienaren vrede! 035 : 10
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2
Gij blijft mij, God, in alle dingen,/ altijd en overal omringen. 139 : 4
Gij zijt mij overal nabij,/ uw ogen waken over mij 139 : 9
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen. 145 : 2
Loof God, loof Hem overal./ Loof de Koning van 't heelal 150 : 1

Woedt overal op aarde het geweld 156 : 2
Nu is het stil in het land, overal 170 : 2
en zoekt het overal. 184 : 2
En van overal gekomen 283 : 3
gezegend, hier en overal 326 : 6
om overal, de hele wereld rond, 353 : 4
wees dan, o Heer, aanbeden / met liederen overal! 384 : 1
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis 419 : 1
Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis 419 : 2
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis 419 : 3
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
nu en overal altijd,/nu en tot in eeuwigheid. 433 : 5
Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 1
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 5
Vrede was het overal,/wilde dieren kwamen 486 : 2

Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal. 496 : 2
Overal nabij is Hij / menselijk allerwegen. 528 : 2
In Galilea overal/ klinkt het verhaal van Jezus al. 533 : slotrefr.
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in 't zonlicht overal; 621 : 4
Overal wordt U gebeden / om het Rijk dat komen gaat. 664 : 3
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal! 750 : 8
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. weerlicht) 801 : 3
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht 838 : 4
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ Zo hoog de hemel niet 867 : 1
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal, 871 : 2
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U, 893 : 1
Wie heeft een kind verloren / en zoekt niet overal 896 : 2
En wie het wordt gegeven / bespeurt Hem overal 896 : 7
Overal zoek ik / U, nog onvindbaar. 897 : 2
bronnen, vissen in de stroom. -/overal is 't goed te wezen. 903 : 4
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer. 967 : 2
Open overal de poort,/ Heer, voor uw voortvarend woord, 967 : 4
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3
het lied dat overal weerklinkt,/ de lofzang om het leven. 977 : 5
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 1
even een luide sirene -/ stil is de straat overal. 1003 : 1
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen 1003 : 3
overal ogen die schrikken - / niemand een lach om de mond. 1003 : 4
Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 5
even een luide sirene - / stil is de stad overal. 1003 : 5

Overblijven
wat overblijft is liefde./ Breekt zo de morgen aan? 851 : 7

Overboord
gooi jij alles overboord? 178 : 3
Ga je liever overboord? 178 : 6
heel je leven overboord? 178 : 9

Overdaad
Hij die de armen voedsel gaf/ met overdaad hen kwam verwarmen 534 : 3
De geur van mirre hangt / in milde overdaad 563 : 1
Uw overdaad van adem stuwt / het water voort met macht, 679 : 2
kom in onze harten binnen / met uw milde overdaad. 754 : 1

Overdag
Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,/ik roept het 's nachts, en Gij laat mij maar roepen. 022a 1
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3

Wat overdag is opgekropt 236 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als wolk nabijheid overdag, 692 : 5

Overdekken
de Rode Zee door God gesust, gewekt / heeft hén ontzien, hun vijand overdekt. 078 : 18
Gij hebt zijn jeugd verkort, hem overdekt met schande. 089 : 15
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.' 109 : 8

koud, één voor één, en ongeborgen,/licht overdek mij, vuur mij aan. 601 : 1
Uw schaduw overdekt me / met troost en tederheid. 853 : 2

Overdenken
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11
zijn uw onpeilbare gedachten,/ ik overdenk die al mijn nachten. 139 : 10

Goddank, wij overdenken / 't geheim van onze Heer, 910 : 2

Overeind helpen
Ik was geslagen, maar God / heeft mij overeind geholpen. 118a : 3

Overgaan
hun overslaande liefde,/hun overgaande liefde 322 : 2
hun weeën die niet overgaan. 322 : 2
Zij raken niet vergeten / die over zijn gegaan 731 : 2

Overgave
Hij is de overgave,/Hij wil geschonken zijn. 384 : 7

(zich) Overgeven
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
Lever uw tortelduif niet uit, o Here,/ geef haar niet aan de wilde dieren over, 074 : 12
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22
Gij geeft mij over aan het woeden / van alle elementen, Heer. 088 : 4
en zijn genadig welbehagen / gaf mij niet over aan de dood. 118 : 6
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
Loof Hem die ons ter dood niet overgaf,/ wij zijn gered, wij zijn gered uit 't graf. 124 : 3
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan 't donker waar de doden zijn. 143:3

U geeft zich mijn harte over gans en al, 373 : 1
De hemel spreekt, Maria hoort,/zij geeft zich over aan dat woord. 464 : 4
Het geeft zich over aan de nacht,/ zo wordt zijn grote werk volbracht. 565 : 1
Zalig wie niet getwijfeld heeft,/ niet ziet en toch zich overgeeft, 620 : 10,
vertrouw ik Hem, Hij maakt het goed,/ ik kan het overgeven. 899 : 3
Ik wil mij aan U overgeven,/ mijn zon, zolang Gij mij beschijnt. 908 : 2
kom, Christus, kom en wis mijn tranen,/ als ik mij aan U overgeef. 947 : 2

Overgroot
Een overgrote menigte / die niemand tellen kan, 735 : 2

Overhand nemen, krijgen
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
Gij geeft zijn vijand vreugd, hij neemt de overhand. 089 : 15
God gaf hun bloei in 't vreemde land,/ zij namen bijna de overhand. 105 : 8

gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand. 549 : 3

Overhebben
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft. 387 : 4

Overkant
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4

wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee, 316 : 2
Gij doet wonder boven wonder,/draag ons naar de overkant. 352 : 3
Hij brengt ons naar de overkant,/Hij leidt ons naar 't beloofde land. 606 : 3
Vanuit de overkant,/ een land dat niemand ziet, 676 : 5
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing, 746 : 1
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan, 753 : 3
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij. 917 : 1
Ik ben het, zegt Gij dan./ Kom maar met Mij / mee naar de overkant. 917 : 5
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging. 952 : 3
vuur dat in de oven brandt,/ liefde van de overkant. 980 : 5

Overkleden
Gij die naakten overkleedt,/ die tot redding zijt gereed, 911 : 4

Overkomen
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3

buigen voor de liefde / die hen overkwam. 777 : 4
Liefde, wil ons overkomen / als geheim en zegening. 791 : 1
zo overkomt Gij mensen, ik besta / uw woord en ga. 811 : 3
Schep in mij ruimte / en overkom mij. 897 : 3
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/ een bron die uitbreekt / in mijn woestijn; 929 : 1
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/een licht dat uitbreekt. 929 : 2

Overladen
Wie honger heeft overlaadt Hij met gaven 157e

Overlang
Waar blijft het overlang / beloofde land van God, 756 : 2

Overlaten
laat Gij mij over aan mijn lot? 155 : 1

Overleg
Bij 't sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3

Overleggen
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade, 015 : 2
scherp als een zwaard is wat zij zeggen./ Sla acht op wat zij overleggen: 059 : 3

Overleven
hij sterft en anderen leven, / hij overleeft de dood. 346 : 8
al wat hoog staat aangeschreven / zal Gods woord niet overleven; 1001 : 1

Overluid
bidden wij nuchter, overluid 205 : 4
Zij bloeien zo uitbundig,/ zij zingen overluid 979 : 9

Overlijden
Vrienden die zijn overleden,/ al wie ons zijn voorgegaan, 733 : 1

Overmaat
Zout is de nasmaak van / een overmaat van boosheid; 107 : 16

Overmacht
O Heer, de vijand stelt / zijn overmacht in 't veld / en staat mij naar het leven. 003 : 1
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
Hij weert des vijands overmacht / en redt hen van het kwaad. 034 : 3
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen. 091 : 3

dan wij ooit durven dromen./Liefde heet uw overmacht. 501 : 3
kom met uw gestage, / milde overmacht. 505 : 2
Hij heeft het licht teruggebracht,/ Hij schenkt het leven overmacht./ Halleluja. 621 : 3

Overmannen, Overmand
Zie hoe de schrik hen eensklaps overmant: 014 : 4
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3
Nu de druk mij overmande,/ hef ik tot de Heer mijn handen, 077 : 1
voor al zijn gunstgenoten./ Hij redt u uit de hand / van die u overmant; 097 : 5
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4
Bescherm mij, Heer, behoed mijn leven,/ dat door geweld wordt overmand. 140 : 1

Die ons schiep,/en ook nu nog/als hier de nacht ons/overmant 266 : 1
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand. 517 : 4
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon. 592 : 2
Hij overmande de dood./ Wij zijn in Jezus herboren. 632 : 2
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren, 823 : 3
Mijn dagen zijn door twijfel overmand,/ ik ben gevangen in mijn onvermogen. 942 : 2

Overmeesteren
Geen duisternis / heeft ooit hem overmeesterd. 493 : vz.

Overmoed
Als Gij uw knecht behoedt,/ o Heer, zal overmoed / niet heersen over mij. 019 : 6
die zullen in hun overmoed / in 't midden van hun dagen sterven. 055 : 7
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig 079 : 2
De overmoed der zee, haar trots kunt Gij vertreden, 089 : 4
in heilige feestdos, ja 't zal om u dauwen / van levenslust en jeugdige overmoed. 110 : 3
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen, 119 : 26

Want zij verspilt haar krachten / aan louter overmoed. 623 : 6

laat hem zijn overmoed!/ Gods rijk blijft ons behouden. 898 : 4
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed 994 : 3

Overmoedig
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan. 038 : 11
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen, 119 : 8
maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen. 119 : 29

Overmoedigheid
van blinde overmoedigheid 172 : 8

Overnachten
hij overnacht in veiligheid / bij een almachtig koning. 091 : 1
wie overnacht in de schaduw van God almachtig, 091b : voorz.

waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2

Overneigen
is taal voor Hem en teken,/ als Hij zich overneigt. 902 : 4

Overpeinzen
Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30

Overschot
dit overschot van stof van de aarde / dit was mijn liefde. Hier ben ik. 962

Overschrijden
Als ik in deze stille tijd / de grens der woorden overschrijd 393 : 1

Overslaan
dat hij diens feest niet overslaat 172 : 4
hun overslaande liefde,/hun overgaande liefde 322 : 2
dat wij gaan in vurige liefde./Vonken die overslaan. 427

Overspoelen
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a

Overspringen
de vonk die overspringt / op allen die geloven. 687 : 2

Overstag
als een zeeman overstag. 178 : 14

Overstelpen, Overstelpt
het heilzaam licht verspreiden / waarmede Gij hem overstelpt. 021 : 4
mij toch bewaren in de tijd / dat ik word overstelpt door mijn verdriet. 040 : 5
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen. 069 : 4
Kom hen met schande overstelpen,/kom hen met smaad bedekken 071 : 7
Want God is overstelpend goed,/ die ons in vrede wonen doet. 100 : 4

bij de moordenaars gerekend / overstelpt met smaad en hoon, 575 : 5

Gij overstelpt met gaven / tot in het paradijs. 576 : 4
houd moed,- God zal met overvloed / van heil u overstelpen. 869 : 5

Overstemmen
Wie ’t zingend overstemt is Kaïns deelgenoot 272 : 3

Overstralen
Dagelijks zal ik U geven, heel mijn leven,/ door uw lichtglans overstraald. 061 : 5

en glansrijk overstraalt. 517 : 1
als helder licht haar overstraalt;/ een Davidsster die nooit meer daalt. 972 : 2

Overstromen
Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen. 017 : 6
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2

van ons leven overstromen 213 : 2
Overstroom ons met uw licht 213 : 5
stroom, overstroom alle naties met uw genade 289 : refr.
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
stroomt over in arbeid, in passie en pijn, 880 : 2

Overstrijken
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken, 797 : 4

Overstijgen
Geloofd zij God die tijd en wereld ver overstijgt. 343 : 4

Overtreden
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden. 032 : 2

Overtreding
neem in uw oneindig erbarmen / mijn overtredingen weg. 051a : 1

Overtreder
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45

Overtreffen
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37

Overtuigen
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag. 119a : 4

Overval
ik ken geen angst voor nood en overval:/ het is de Heer die mij behouden zal! 027 : 1

Overvallen
maar bij de aanblik van haar wallen / heeft ’s Heren schrik hen overvallen 048 : 2
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
Geen duister zal je overvallen,/ er is een licht dat eeuwig brandt. 091a : 3

Voor wie reizen in den vreemde,/ voor wie overvallen wordt 745 : 4

Overvloed

hebben zij ’s werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer.	004 : 2
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede.	016 : 4
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/	022 : 13
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden.	036 : 2
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd.	061 : 4
Gij die ons in uw huis verzadigt met alle overvloed.	065 : 2
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed,	068 : 4
Tarsis en Scheba’s verre stranden, breng hem uw overvloed.	072 : 3
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,/ zal er vrede in overvloed zijn.	072a : 2
met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed.	075 : 5
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven	078 : 8
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed.	078 : 25
De velden deelt hij van zijn overvloed,/ de Here die ons zegent met zijn goed.	085 : 3
Overvloed geeft de Heer daarenboven:/ onze aarde draagt haar gewas.	085b : 3
Overvloed geeft Hij, de Heer,/ tot in eeuwigheid is zijn genade,	100a : 4
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen.	112 : 1
zijn waarheid en zijn tederheid / als overvloed van regen.	117a : 2
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken.	119 : 27
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede.	119 : 61
‘Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt!	132 : 9
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed	139 : 10
Die zich ootmoedig aan Hem geven,/ schenkt Hij een overvloed van leven.	147 : 2
naar ’t leven en zijn overvloed?	155 : 6
en zal met overvloed	157a : 3
Wie honger hebben geeft Hij overvloed	157b : 8
Dank U voor uw overvloed	226
God liet ons samen wonen / in ’t land van overvloed.	311 : 8
graan dat brood wordt voor uw volk in / overvloed	319 : 6
Geef mijn geest te leven uit uw overvloed,	374 : 5
daar vinden wij vrede, in overvloed.	385 : 3
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
Heer Jezus, die ons drenkt en voedt,/Gijzelf zijt onze overvloed.	389 : 4
het brood van ons samenleven,/die schamele overvloed.	390 : 3
en geeft ons in zijns Vaders huis / zijn eigen overvloed (2 x)	474 : 4
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed.	482 : 2
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
Overvloed, overvloed Gods,/ sprengen van water en leven,	659 : 5
Geef, heilige liefde, uw overvloed,/doe ons hart ontvlammen in uw gloed,	671 : 3
Hij giet zijn eigen Geest in overvloed / op vlees en bloed.	678 : 4
De honger gaat de wereld rond,/ wij danken God voor overvloed.	712 : 3
Dan schenkt de boom des levens / ons vrucht in overvloed,	747 : 7
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus’ regen rijk gevoed.	817 : 2
is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed.	843 : 2
houd moed,- God zal met overvloed / van heil u overstelpen.	869 : 5
wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed.	871 : 3
is voor wie op Hem bouwen / Gods heil in overvloed.	902 : 2
laat het water met het bloed / dat Gij stort in overvloed	911 : 1
zijn zwaar van regen, overvloed / van zegen die geneest.	943 : 3
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed,	977 : 4

Overvloedig
Overvloedig deelt Hij mede / voorspoed en geluk en vrede. 029 : 6
dat overvloedig en gestadig / straalt van zijn heilig aangezicht: 067 : 1
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig. 081 : 9
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29

Er staat tot ons geluk geschreven / dat God zeer overvloedig is, 391 : 3
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood. 453 : 5

Overvloeien
en zalft met olie mijn hoofd./ Mijn beker vloeit over. 023e : 3

Overvol
gaf zaad, een overvolle maat! 183 : 5
nog overvol van licht en duister 252

Overvragen
altijd jezelf maar overvragen,/ ook dit is najagen van wind. 720 : 4

Overwegen
Toen 'k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6

Overweldigen
Uw toorngloed overweldigt mij, uw schrikgerichten doen mij beven, 088 : 8
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1

het overweldigend erbarmen / dat ons gebroken hart herstelt. 530 : 2
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Ik word overweldigd door de kracht van uw liefde. 891 : 1

Overwinnaar
De overwinnaar sprak: 'Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!' 137 : 2

Gij zijt de doodspoort doorgegaan;/als overwinnaar opgestaan,/nam Gij ons aan. 380 : 2

Overwinnen
'Ik overwon, ik sloeg hem neer!' 013 : 2
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1
Geweldiger dan water en dan wind/ is in de hoogte God die overwint. 093 : 3
Zijn trouw en waarheid overwinnen. 096 : 7
Gij zijt voor mij een schuilplaats en een schild,/want in uw woord doet Gij mij overwinnen. 119 : 43

De gouden zonne heeft overwonnen 211 : 1
het donker van onze nacht / met liefde overwon. 285 : 2
en het daglicht overwint de nacht 286 : refr.
er is licht dat alles overwint. 286 : 2
Wij geloven dat enkel liefde de dood overwint 312
Die onderging en overwon / en als de zon ten hemel klom, 342 : 4
om hier te overwinnen / de duivel en zijn macht. 438 : 1

En sterke God, die de gebeden / verhoren zal, die overwint. 448 : 7
bazuint het uit: de dag begint / die al het donker overwint! 504 : 1
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort. 513 : 1
en Hij heeft overwonnen,/ haast zal het Pasen zijn, 540 : 9
dit is de nacht waarin Jezus de ketenen breekt,/Hij overwint de dood, Hij staat op. 595 : cantor
Licht, van mijn stad de stedehouder,/ aanhoudend licht dat overwint. 601 : 2
Christus overwon de dood,/ God de Vader zij geloofd./ Kyrieleis 613 : 2
Maar nu Hij overwonnen heeft,/ Halleluja (2 x)/ nu loven wij de Heer die leeft. 617 : 3
maar Hij verrees, Hij is de Heer,/ de dood is overwonnen. 618 : 1
bij ’t opgaan van de zon / vocht Hij en overwon! 623 : 2
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur, 636 : 2
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
overwonnen zij de satan / en de wereld neemt een keer. 726 : 3
Ja, zij hebben overwonnen / met uw kruis als hun banier, 726 : 4
dat Gij hebt overwonnen. 748 : 4
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht. 755 : 1
het doodsrijk zinkt in ’t niet;/ Gods rijk zal overwinnen. 758 : 3
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt. 791 : 2
niets kan liefde overwinnen -/ liefde heeft de eeuwigheid. 793 : 3
in ons hemels overwinnen,/ één in tijd en eeuwigheid. 801 : 6
Gij zult eens overwinnen / de tegenstem in mij. 894 : 2
die overwinnen zal,- / God zelf staat ons terzijde. 898 : 2
Die mij geleidt door dood en strijd,/ Hij heeft al overwonnen. 899 : 3
Want U regeert, U overwint,/ U neemt mij aan. Ik ben Gods kind. 939 : 3
met alwie overwonnen,/ alwie zijn trouw geweest. 968 : 5
Vasthoudend blijft Gij tot / uw liefde overwint. 974 : 5
en zingen op de aarde / de zon die overwint. 979 : 10
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd, 982 : 3

Overwinning
de overwinning zijn beschoren./ O God, wil ons gebed verhoren! 060 : 2
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm. 098d : 1

Glorie aan God, de overwinning / is ongekend, de vreugde groot; 482 : 1
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom. 595 : 1
juich om de overwinning,/ steek de bazuin, vreugde klinkt alom. 595 : refr.
En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen 762 : 5
Ik geef je overwinning over dood en pijn’. 936 : 2

Overwinningsmacht
opdat men alom spreke van uw kracht,/ en roeme in uw overwinningsmacht. 145 : 2

Overwinningstocht
O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht, 068 : 6

Overzij
Het is niet aan de overzij. /Wat zegt gij dan: Wie zal voor mij 316 : 2
een duif koert in het lover,/dit is de overzij. 351 : 3
laat hun namen nieuw geschieden / aan uw overzij. 733 : 2
opdat wij over ’t boze tij / het land zien aan de overzij. 933 : 3

Overzijds

Zij mijn zingen: doortocht geven / aan uw overzijdse stem, 914 : 2

Paal en perk stellen

Stel paal en perk aan die U tarten,/ Gij die doorschouwt der mensen harten.	007 : 4
Wend, Heer, ons lot, stel paal en perk aan ’t lijden,	014 : 5; 053
Hem, die ’t aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer.	047 : 3
Hier wordt paal en perk gesteld / aan der wereld bruut geweld,	048 : 1
Gij hebt getemd het sterk geweld,/ Gij hebt het paal en perk gesteld.	148 : 2

Paard

als ezels of als paarden zonder leidsel,/ dan word je niet getroffen door het kwaad.	032a : 2
Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand.	033 : 6
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard,	068 : 6
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen.	076 : 3
Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee.	139a : 1
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind.	139a : 4
Voor God is alle kracht van paarden / en macht van mensen zonder waarde.	147 : 4
met wagens en paarden	151 : 1
het paard en zijn ruiter stortte Hij in zee	169 : refr.
Hun ruiters zaten hoog te paard	169 : 2
Voor altijd worden man en paard	169 : 5
Daar gaat Saulus hoog te paard	189 : 1
De wagens, de paarden,/ de wapens, de zwaarden,	550 : 2
Massa’s mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard,	553 : 2
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om	738 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in ’t ware weten / zo hoog te paard gezeten,	744 : 1

Paarl

één koor van mens’ en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen,	749 : 3

Paasdag

een ogenblik gegeven / een paasdag die ons wenkt.	731 : 1

Paasfeest

Op die avond van het paasfeest / heeft Hijzelf ons uitgelegd,	395 : 2
O pinksterdag, paasfeest in ’t goud:/ God heeft ons niet verlaten;	699 : 1

Paaslam

Het ware paaslam is geslacht / en zonder klacht gestorven,	618 : 5

Paaslicht

Paaslicht straal ons tegemoet	287 : 5

Paasmaal

die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan.	067a : 3

Pad (weg)

Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in ’t rond.	005 : 4
al wat er wandelt op de paden van het water.	008c : 4
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat.	009 : 9
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond	011 : 3
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede.	016 : 4
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden.	018 : 7

Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in ’t spoor door U gewild. 019 : 5
de paden van gerechtigheid,/ ter ere van zijn naam. 023c : 2
Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd 025 : 5
Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
O God, die ons verstoten had,/ trek met ons uit, wijs ons het pad, 060, 108 : 4
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
God, uw pad was door de golven./ Wateren hebben het bedolven 077 : 6
zij zullen u naar Gods bestel / behoeden op uw paden. 091 : 5
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
maar Gij zijt goed in alles wat Gij doet,/ van ganser harte ga ik op uw paden. 119 : 26
Ik heb mijn voet van ’t kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
Ik zoek uw recht, en haat uit ’s harten grond / het pad van hen die zich in ’t kwaad verloren. 119 : 39
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken 119 : 40
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad. 119b : refr.
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in. 119b : 2
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2

Aartsmoeder Sara, sterre op ons pad 164 : 3
Zijn adem baande ons een pad 169 : 4
Paulus op het goede pad 189 : 2
op onvoorziene paden 250 : 10
Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan 313 : 2
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
Zo staat geschreven:/maak alle paden recht. 456a : 2
dwars door het ongebaande / een pad dat voortgaan doet. 605 : 2
en wie Hem volgen op dat pad,/ worden aan Hem gelijk. 642 : 5
het land voor ons open./ Met Jou aan mijn zij,/ met Jou op mijn pad 697 : 1
de haat onzer twisten en veten / en gaan wij naar Hem op pad!’ 770 : 2
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad, 787 : 2
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had. 802 : 3
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen. 824 : 2
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad. 835 : 2
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
Voel de kracht van de Geest en volg het pad van de vrede, 880 : 4
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen 916 : 2
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in ’t bloed /is dat genade? 941 : 1
Begaanbaar pad de verte in. 952 : 3

op Pad gaan
Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,/ zingen elkaar de toekomst in. 1002 : 4

Pais
Schenk ons pais en vree,/schenk ons pais en vree. 471 : 2

Pakken

Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Paleis
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4
Mij is een schuilplaats toebereid / in het paleis van U, mijn koning. 084 : 2
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer 084 : 5
terwijl ik toornig de bedriegers wijs / uit mijn paleis. 101 : 5
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn. 144 : 5

In ’t paleis, in ’t paleis 167 : 5
maar het wordt koud in het paleis 173 : 5
O daal toch uit uw hoog paleis/ in ons verloren paradijs. 437 : 4
onze Heer eer te bewijzen,/mirre en wierook uit hun paleis. 472 : 2
De koningen van ver / verlieten hun paleizen 497 : 4
Je zult zijn naam niet in paleizen horen. Waar zie je hem? In Betlehem, 521 : 1
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: ‘Heus, je bent niet wijs, 521 : 2
Maar met de ogen dicht / zie ik in ’t hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5
heeft hier haar paleis laten bouwen / en open hof zal het zijn. 846 : 5

Paleispoort
dan klopt een rijke karavaan / bij de paleispoort aan. 520 : 2

Palm
als palmen opgericht./ Hun lot zal in zijn hand zijn. 092 : 7
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 092b : Antif.A

De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt. 435 : 4
Wij komen met palmen/ Hem blij tegemoet. Hosanna (5 x) 551 : 2
van palmen hoog geheven,/ van zon en vergezicht. 552 : 3
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 710c
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans. 726 : 1
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis). 821

Pan
Een zwaluw voedt haar jongen op / bij U onder de pannen, God. 084a : 2

Pand
als een van zijn beminden,/ als uitverkoren pand. 750 : 2

Pantser
Hij is, in trouw u toegedaan,/ uw schild en pantser beide. 091 : 2
Sterke verlosser, Here, Here,/ mijn helm en pantser in de strijd. 140 : 4

Pantseren
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft…. 745 : 2

Paradijs Paradijze
Vriendelijk licht van ’t paradijs 254 : 4
O daal toch uit uw hoog paleis/ in ons verloren paradijs. 437 : 4
Prijs de Heer die herders prijzen,/die in ’s hemels paradijzen 468 : 1
En nu ontsluit Hij weer de poort / van ’t schone paradijs. 474 : 6

want het aardse paradijs / is vannacht gekomen. 486 : 3
opnemen in zijn paradijs,/ dan klap ik in de handen. 518 : 7
het paradijs hervonden. 522 : 5
Ons land zal straks een paradijs zijn./ Het woord hosanna fluistert rond. 549 : 2
Gij overstelpt met gaven / tot in het paradijs. 576 : 4
voor mij hebt prijsgegeven,/ gedenk mij in het paradijs. 577 : 3
dat wordt door alles wat Hij leed / de levensboom van ’t paradijs. 578 : 4
Waar is ’t beloofde paradijs?/ Is dit het einde van de reis 606 : 2
bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7
laat de doden eeuwig leven / met U in het paradijs. 730 : 3
Ja, Hij zal ons geleiden / in ’t schone paradijs, 747 : 5
Ook ik sluit mij bij deze feeststoet aan / en vind het paradijs. 750 : 7
tot in ’s hemels paradijzen / wij U zien van oog tot oog. 754 : 2
op weg naar ’t paradijs./ Geleid Gij mij ten goede. 796 : 2
en zie in ’t stralend paradijs / uw heiligen om U heen. 798 : 1
aan de Heer van dood en leven / in zijn zalig paradijs. 801 : 8
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs. 806 : 3
Ten paradijze / geleiden u de engelen,/ dat bij uw aankomst 959b
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan, 964 : 1
naar het eeuwige paradijs:/ het ga je goed, lieve kind. 964
zij hebben ons van Jezus/ en ’t paradijs verteld. 979 : 6

Parel
parel van grote waarde 241 : 4
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x). 509 : 2
Gij zijt mijn parel en mijn kroon,/o Zoon van God, Maria’s zoon, 518 : 2

Parelmoer
Daar zijn de muren transparant,/ de deuren parelmoer, 737 : 6

Part
je vroeg je deel, je krijgt je part 185 : 3

Partij kiezen
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9

Pas (zojuist)
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2

de dag, de pas ontwaakte zon 214 : 1
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland: 642 : 3
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen, met een hart voor wie gebroken 812 : 2

Pasen
Ik deel het brood / dat Pasen sticht 282 : 3
Licht van Pasen, zondagslicht 290
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht! 503 : 4
en Hij heeft overwonnen,/ haast zal het Pasen zijn, 540 : 9
Hij onthaalde ons aan tafel,/ lam van Pasen, 567 : 1
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen. 618 : 7

Wij vieren ’t feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer 620 : 11
zijn op Pasen kroongetuigen / van nieuw leven uit de dood. 631 : 2
Hij heeft zijn kind aan ons verloren,/ Pasen schrijft zijn geschiedenis. 636 : 3
O vlam van Pasen, steek ons aan,/de Heer is waarlijk opgestaan! 637 : 1, 4
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf 645 : 5
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart. 852 : 4

Pasgeboren
op zoek naar de geheimen van dit pasgeboren kind. 495 : 3
Halleluja!/Verlang als pasgeboren kinderen/naar de zuivere moedermelk./Halleluja! 640a

Passen
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1

Passeren
Hij passeert de dodenwacht,/ breekt het zegel van de nacht, 639 : 1

Passie
het vuur in onze ziel,/ de passie van de pijn, 697 : voorz.
stroomt over in arbeid, in passie en pijn, 880 : 2

Patriarch
Patriarchen en profeten,/ de getuigen van uw Geest 726 : 2
en alle patriarchen / met de profeten saam, 747 : 3

Pauk
met toeters, bellen en banjo’s / met bekkens en met pauken. 092a : 2

Pauw
de panter en de pauw 163a : 3

Pauwentroon
de ijdelheden op hun pauwentroon,/ de luchtkastelen van de sterken: 1001 : 1

Peilen
Gij hebt gepeild mijn diepste gronden,/ mijn hart doorschouwd in diepste nacht, 017 : 1

Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen 291d
Dit is uw glorieuze ondergang;/de niet te peilen afgrond van uw liefde 524 : 3
maar kunnen niet zijn lijden peilen,/ zijn duisternissen niet. 582 : 4
Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart. 689 : 2
Hoe zouden wij U kunnen peilen?/ Ons meetsnoer is zo klein en broos. 850 : 4

Peilloos
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd! 148 : 1

Peis
geef in onze levensdagen / peis en vreê, kyrieleis. 487 : 3

Pelgrim
tot zij Jeruzalem betreden,/ waar alle pelgrims binnengaan 084 : 4

der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2

Zijn er weer zoveel pelgrims gekomen 170 : 1
pelgrim die schuilt,/zo ben ik thuis 282 : 1
Gij hebt uw pelgrims veilig thuisgebracht. Halleluja, halleluja! 727 : 2
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen 732 : 4
een pelgrim aan uw poorten ben / en dat ik binnen mag. 737 : 5
Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort, 801 : 1
pelgrims die uit alle landen / samenkomen om het kruis. 801 : 7
tegen onrecht, tegen dwang / richten pelgrims hun gezang. 802 : 4

Pelgrimsreize
Aan 't eind der pelgrimsreize 244 : 4
De rechte pelgrimsreize / is tegen vlees en bloed. 799 : 3

Pelikaan
als een witte pelikaan,/ ver van alle hulp vandaan, 102 : 3

de pijlstaart en de pelikaan 163a : 4

Pen
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 1

Geen taal weet daar voldoende van,/geen pen die dat beschrijven kan. 373 : 5

Penning
Eens daalt berooid hij in het donker af,/ geen penning neemt hij met zich mee in 't graf 049 : 5

Perk
Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
Hij stelde aan de wateren perken,/ droogvoets zijn zij erdoor gegaan. 066 : 2
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7

Uit uw verborgenheid / hebt Gij vervuld / het perk van deze tijd 662 : 3

een Perk stellen
Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan. 032 : 2

Pilaar
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5

Pinksterdag
O pinksterdag, paasfeest in 't goud:/ God heeft ons niet verlaten; 699 : 1

Pinksteren
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt! 706 : 3

Pinksterfeest
O God, die op het Pinksterfeest / uw Geest uitstort op alle vlees 674 : 1
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op 't Pinksterfeest 682 : 1
't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam, 683 : 1

Pinkstergloed
Bid dat Hij ons vandaag / verlicht met Pinkstergloed 672 : 1

Pit
In de bloembol is de krokus,/ in de pit de appelboom, 982 : 1

Plaag
Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God. 039 : 5
Hun lichaam is zo gaaf, zo mooi,/ zij vallen aan geen plaag ten prooi, 073 : 2
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet 't elke morgen dragen. 073 : 5

Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen. 748 : 5
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag? 905 : 2

Plaats
Zij kunnen zich voor God niet staande houden,/er is geen plaats voor hen bij zijn vertrouwden 001 : 3
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5
en Israël, in hun grond geplant,/ onder de zon een plaats gegeven. 044 : 1
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning. 091 : 1
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
De steen, die door de tempelbouwers / verachtelijk was een plaats ontzegd, 118 : 8
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4

Er is geen plaats, er is geen plaats 186 : 1
Zal dit een huis, een plaats zijn waar 280 : 4
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam. 364 : 5
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood, 388 : 1
een veilige plek, een plaats om te schuilen,/een plaats in Gods licht als tafelgenoot. 388 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor iedere vrouw, voor iedere man. 388 : 2
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor 388 : 3
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht, 388 : 4
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd, 388 : 5
een plaats om te zijn, een plaats om te worden/getuige van Hem, een levend bewijs. 388 : 5
Er was voor haar geen plaats./ Zij legde na lang zoeken 497 : 2
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd. 602 : 1
'Wijs mij de plaats waar ik Hem vind./ Hij is niet hier!' 626 : 3
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
Dat ieder op zijn plaats / een levend lidmaat zij. 672 : 3
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog 701 : 2
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon. 735 : 1
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer. 737 : 6
Hij is op deze plaats geweest:/ Ik ben./ De schepping ademt nog zijn geest. 815 : 3
Hoe ontzagwekkend is de plaats / waar Gij op ons te wachten staat./ Ik ben. 815 : 4
naar onbekende plaatsen reizen./ Dat Gij ons onderkomen zijt. 816 : 4
Een ander trad in onze plaats,/ een mens tot ons behoud, 870 : 3
Gij wijst ons onze plaatsen / wanneer de strijd verstomt. 990 : 3
Kies dan de goede plaatsen / en geef uw hart aan God. 991 : 8
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2

een plaats om te rusten voor Hem / die God is, de enige ware. 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.

Plaats maken
De doornstruik maakt plaats voor een groene cipres, 772 : 1

Plaatsen
en vrolijk was bij feestgedruis,/ wat deed ge u tegen mij te plaatsen? 055 : 4

Plan
Hoe lang maak ik vergeefse plannen, van dag tot dag in druk gebannen, 013 : 1
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3
Oudtijds hebt Gij, o Heer, uw hoge plan ontvouwd, 089 : 9
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel 's mensen plannen zijn. 094 : 5
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4
want al zijn boosheid is gebreideld / en al zijn plannen zijn verijdeld. 112 : 5
Zij maken in hun hoogmoed plannen,/ beramen in hun hart geweld, 140 : 3
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God. 140 : 5

en weegt der mensen plannen 152 : 3
volbrengt de Heer zijn plannen toch 165 : 7
van plan zijn of verzinnen 166a : 10
van uw geheime plannen staan 259 : 2
in 't woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij! 313 : 4
Niet minder of meer, de een of de ander:/het delen van macht is deel van ons plan. 388 : 2
Zo voert Gij uit uw wijze plan waar ik de les uit leren kan, 469 : 12
krijgszuchtige plannen, Hij zal ze verbannen, 550 : 2
want Hij, die bij ons is geweest,/ werkt verder aan zijn plan. 683 : 1
Geen mens bij machte uit te leggen / wat in uw plan besloten ligt. 850 : 5
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,/ zijn wil is soeverein. 943 : 2

Planeet
De wijzen, die weten / van sterren en planeten, 520 : 7

Plant
naar mens en dier en plant. 709 : 3
Daar is het altijd lentetijd,/ in bloei staat elke plant. 753 : 2

Planten, Geplant
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
en Israël, in hun grond geplant,/ onder de zon een plaats gegeven. 044 : 1
Gereed om in uw naam, o Heer,/ de voet hem op zijn nek te planten. 044 : 3
Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed, 065 : 4
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land, 085 : 3
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht 092 : 7
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 092b : Antif.A
Geweldig is de Here die zijn voet / plant op de nek van deze watervloed. 093 : 3

Wat denkt ge toch: zou Hij die ’t oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7
waar Hij hen heeft geplant,/ opdat zij niet de hand naar ’t boze 125 : 3

Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 710c
Al wat de Heer vanbinnen / geplant heeft, rijpt tot vrucht. 902 : 3
die in de zee zijn voetstap plant / en op de wolken rijdt. 943 : 1

Planting
geef op uw eigen planting acht / de zoon die Gij hebt grootgebracht, 080 : 6

Plegen
Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort. 017 : 2
Allen die hoogmoedig zijt,/ en onrecht pleegt, toomt u in. 075 : 3
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen, 094 : 8

Plein
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5

Zij is op de hoogte getreden,/ zij roept op de pleinen der steden 846 : 1
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2

Pleit
God zal ik loven, de Gerechte,/ Hij zal voor mij het pleit beslechten. 007 : 7
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
wordt zo door u het pleit beslecht?/ veeleer is ’t onrecht toegenomen 058 : 1
Sta op, o God, sta op, beslecht uw pleit / en maak een einde aan de hoon der dwazen. 074 : 14
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht. 096 : 7
Voorgoed zal u het priesterschap behoren./ De Heer is met u. Hij beslecht het pleit. 110 : 4
Genade, Heer, Gij die mijn pleit beslecht,/ Gij die mij uw belofte hebt gegeven. 119 : 22
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58

voor ons het pleit beslechtend / als zijn vrijsprekend woord. 581 : 3
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
rest er niets meer dan te zingen,-/ Heer, dan is uw pleit beslecht. 769 : 1
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit 1010 : 1

Pleiten
Denk aan ’t vaderlijk meedogen,/ Heer, waarop ik biddend pleit: 025 : 3
O Heer op wie ik pleit,/ in mijn eenvoudigheid / heb ik geleefd, U toegewend. 026 : 1
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd. 120 : 2

Ze pleit voor vrede met verstand 172 : 8
in gebed of in verstrooiing,/ Nikolaos, pleit voor ons. 745 : 5

Pleiter
Mijn rechter en mijn pleiter / ben jij en altijd jij. 857 : 3

Plek

geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5

een veilige plek, een plaats om te schuilen,/een plaats in Gods licht als tafelgenoot. 388 : 1
Kom in mijn hart en woon er,/het is geen vreemde plek, 480 : 4
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
tot ik gevonden heb:/ een plek waar de doden leven, 999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan/aan de verworpenen d.aarde 999 : 2
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1

Plengen
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2

Wij brengen U de druiven,/wij plengen U de wijn, 365 : 5

Plezier
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3

Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier 737 : 11

Plicht
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 : 6
gij die uw verheven plicht / in de tempelhof verricht. 135 : 1

Ploegen
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2

Waartoe geploegd, als ’t zaad / niet valt in goede aarde? 717 : 1
Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond. 831 : 3

Ploegschaar
En een smidse van ’t huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar,
de speer tot een zicht. 447 : 3
een ploegschaar maak je van je zwaard,/ een snoeimes van je speer. 1016 : 1, 4

Plooi
ik berg mij in haar plooien./ Met mijn bestaan op drift,/ met mijn gemiste kansen, 938 : 1

Plotseling
Argeloos ging ik mijn wegen./ Plotseling kwam God mij tegen, 102 : 11
plotseling op, de heuvels in het rond / als lammeren in de velden. 114 : 2
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water… 126b

Plotseling een bliksemschicht 189 : 1
Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen, 508 : 1
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1

Plukken

Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog: 504 : 4
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof. 648 : 2
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht! 658 : 1

Plunderen, Geplunderd
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15
Worde al wat hij had vergaard / geplunderd en verbeurd verklaard. 109 : 4

Pochen
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord. 127 : 4

van wie hem pochend spant 152 : 4

Pogen
Hij poogt d'onnoozle te vernielen / door 't moorden van onnoozle zielen, 510 : 2
en zonder werken van de wet,/en zonder machtloos pogen, 522 : 4
Vul aan wat ons ontbreekt,/ want stukwerk is ons pogen. 672 : 6
waarmee wij ons armoedig pogen sieren./ Verdwenen is de trots, 673 : 3

Poort
Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog, 024 : 4, 5
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden. 087 : 1
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen, 100a : 3
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer. 100b : 1a
Ontsluit, ontsluit nu voor mijn schreden / de poorten der gerechtigheid. 118 : 7
Dit is de poort, de poort des Heren,/ Gods knechten zullen binnengaan. 118 : 7
Jeruzalem, dat ik bemin,/ wij treden uwe poorten in, 122 : 1, 2, 3
dat vrede in uw wallen zij,/ gezegend zij uw muur en poort! 122 : 3
Nu staat hier onze voet,/ hier in jouw poort, Jeruzalem! 122b
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord. 127 : 4
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5

voor eeuwig achter mij de poort gesloten 155 : 6
O poortwachter, open de poort 175 : 2
Trek voort, trek voort! ga door de poort 176 : 6
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid! 435 : 1
Open uw poorten metterdaad / dat uw verlosser binnengaat. 460 : 6
En nu ontsluit Hij weer de poort / van 't schone paradijs. 474 : 6
Ontsloten is de poort / scharnierend op de vrede, 552 : 1
Bij de intocht van uw woord / is ons hart de open poort. 554 : 4
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
Hij brengt mij aan de poorten / van Sions gouden stad. 623 : 9
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
Heer, opdat wij horen / 't roepen aan de poort. 718 : 3
En gaan wij door de laatste poort,/leid ons dan met uw levenswoord. 721 : 3
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in, 729 : 1

een pelgrim aan uw poorten ben / en dat ik binnen mag.	737 : 5
één koor van mens' en engelenstem./ Paarlen zijn der poorten bogen,	749 : 3
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan	750 : 2
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan,	750 : 4
met muren en poorten en lichten / en mensen met blijde gezichten.	771 : 1
de muren zijn van diamant,/ poorten staan open naar alle kant.	776 : 1
De poort omrankt met wijsheid / die in de morgen geurt.	819 : 2
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort.	846 : 1
Open overal de poort,/ Heer, voor uw voortvarend woord,	967 : 4
de zwakken in de poort,/ want hoofd en lichaam zijn in pijn	994: 2

Poortwachter

O poortwachter, open de poort	175 : 2

Pop

in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond.	982 : 1

Poten

Zo'n heel klein zaadje is liefdevol gepoot	181 : 4

Potentaat

Hij is geen schreeuwer in de straat,/geen holle klank, geen potentaat,	459 : 3

Pracht

Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal,	135 : 8

Pralen

Hoe men zich ook verhoogt en hoe men / praalt met zijn wapening,	020 : 5

Praal

spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals.	075 : 3
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal,	135 : 8
treedt, zonder praal en pracht,/in onze wereld binnen,	438 : 1

Pracht

Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht,	008a : 3
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot.	039 : 5
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht,	104 : 1
Wij zien verwonderd naar de stille pracht	220 : 2
Uw kribbe blinkt in de nacht / met een ongekende pracht.	433 : 4
Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht.	437 : 3
treedt, zonder praal en pracht,/in onze wereld binnen,	438 : 1
Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht.	444 : 2
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht	445 : 3
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht	449 : 7
Ziet, die 't woord is, zonder spreken,/ziet, die vorst is, zonder pracht,	478 : 1
Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht,	572 : 5
met grote pracht en heerlijkheid./ Hem zij de lof in eeuwigheid!/ Halleluja (2 x)	622 : 1
De glorie van de dageraad / verleent een hof zijn pracht,	633 : 2
O pracht van God, kolom van licht,/ zelf aan het Licht onttogen,	699 : 3

zo zal onze pracht bezwijken. 797 : 4
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht. 858 : 2
Gij hebt de bloesems op de velden / met koninklijke pracht bekleed. 978 : 3

Prachtig
Stamp stevig hard met je voeten./'God zal het prachtig vinden!' 092a : 3

Want er is een prins geboren,/met prachtige namen gekroond. 454 : 4
Massa's mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard, 553 : 2

Pralen
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 4

Praten
om zomaar zonder praten / hun netten te verlaten. 531 : 1

Prediken
Hij is aanwezig in het woord,/ dat wordt gepredikt en gehoord 665 : 4

Preluderen
hier te mogen preluderen / 't lied van 't nieuw Jeruzalem. 914 : 3

Prenten
Laat zonneklaar te lezen zijn / uw beeld, in ons geprent! 792 : 4

Priester
Mozes trad in 't licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam. 099 : 5
Te rechter tijd hield Pinehas,/ die Gods getrouwe priester was, 106 : 14
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1

Gij priesters en dienaars des Heren 154a : 10
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan? 464 : 1
Het eerste woord dat uit de mond / van priester Zacharias komt, 464 : 7
mijn priester die mijn schuld ontbindt,/ mijn weg waarop ik treed; 512 : 3
Zoon van God en zoon van David,/ priester zonder waardigheid 557 : 2
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet. 855 : 3

Priesterkoor
Dit zij het lied der priesterkoren: 118 : 1

Priesterschap
Voorgoed zal u het priesterschap behoren./ De Heer is met u. Hij beslecht het pleit. 110 : 4

Prikkel
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij? 247 : 4

Pril
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin. 779 : 2

Prilheid

het schimmenuur bedwingt./ Wij loven je om / de prilheid van de morgen,	697 : 2

Prins, Prinse

Zo heeft de prins aan u zijn welgevallen / hij is uw heer, die gij te voet zult vallen.	045 : 5
Want er is een prins geboren,/met prachtige namen gekroond.	454 : 4
'O koning, wil ons horen,/ er is een prins geboren,	520 : 3
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf;	578 : 1
Een prinse van Oranje / ben ik vrij onverveerd,	708 : 1

Prinses

De prinses, de prinses	167 : 3
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven.	846 : 3

Proeven

dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht.	063 : 3
Wie op de aarde zal de bittere dood niet proeven?	089 : 16
doet proeven wat ophanden is	282 : 4
proef hoe zoet: Gods mededogen	287 : 4
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen,	376 : 3
Zij proefden: wijn was het water.	525 : 3
Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart.	689 : 2
en hebben het aardse verlangen geproefd,	752 : 3
dat zij de zegen proeven / van vruchten, brood en wijn.	819 : 4
als we adem, woord en brood / hebben gedeeld, geproefd;	820 : 1
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed.	849 : 1
Kom nader, zie en proef,/ opdat men smake naar waardij	034 : 4

Profeet

Zoals gesproken ooit bij monde van profeten	158c : 1
om profeet van God te zijn	178 : 2
profeten, martelaars vermelden daar uw eer.	412 : 2
als een profeet, wat riep je / daar in die woestenij?	456a : 3
zoals er was gesproken / door der profeten mond.	473 : 1
Mijn herder en mijn held, mijn vriend,/mijn koning en profeet,	512 : 3
Men zegt: Hij lijkt op Israëls profeten./ Maar voor zijn volk zal Hij Messias heten.	533 : 4
de wet en de profeten / ten einde toe vervuld.	544 : 1
Hij voltooit de lange lijn / van de wet en de profeten./ Halleluja.	545 : 2
Patriarchen en profeten,/ de getuigen van uw Geest	726 : 2
de redder Mozes, de profeet / die sprak: zie daar het Lam.	735 : 2
en alle patriarchen / met de profeten saam,	747 : 3
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis,	750 : 6
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken,	762 : 6
het volk van de profeten,/ de stam van het verbond,	803 : 3
draag ik de mantel van profeet./ Met Gods verdriet ben ik bekleed.	831 : 1
uw heilige profeten / zijn niet verblind geweest.	1009 : 1

Profeteren

Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer.	057 : 5

Lofzingend profeteren 176 : 1
Zij zullen allen op de dag des Heren,/ de grote, de geduchte, profeteren, 678 : 7

Profetie
Gij zijt de stem der profetie 158a : 3
Zij dacht aan de engel, aan zijn profetie, 583 : 3
Luid klinkt in het doodsgebied / de luisterrijke profetie 618 : 2

Profiteur
Maar Nabal is een profiteur 172 : 6

Pronk
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6

Prooi, ten Prooi vallen
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4
Laat mij niet ten prooi aan mijn haters;/ geweld is hun adem. 027b : 6
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze 's avonds wederkeren 059 : 3
Hun lichaam is zo gaaf, zo mooi,/ zij vallen aan geen plaag ten prooi, 073 : 2
ten prooi aan dood en ondergang,/ al duurt het, lijkt het, nog zo lang, 073 : 7
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan 't wild gedierte in het zand. 074 : 8
de kracht des lands door krachten der natuur/ ten prooi aan duisternis en hemelvuur. 078 : 15
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden, 103 : 6
en in de ballingschap gezonden,/ ten prooi aan wreedheid en geweld. 106 : 19
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden. 124a

en een prooi zijn van de vissen 178 : 9
de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt. 572 : 6
De vijand heeft, verslagen,/ zijn prooi bij Hem gebracht: 623 : 3
harten aan angst voor angst ten prooi / Delf mijn gezicht op….. 789 : 1
aan niets en niemand meer ten prooi./ Delf mijn gezicht op…. 789 : 2
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan. 800 : 1
en wijzen hem zijn woonplaats aan./ Hij is ten prooi aan duizend vrezen, 823 : 2

Prutrivier
Ik was me liever thuis dan in die prutrivier.' 174 : 2

Prijken
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
Dan zullen wij niet van U wijken,/ uw naam zal op ons voorhoofd prijken 080 : 7

Een nieuwe dag gaat prijken / met ongekende pracht. 444 : 2
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken, 797 : 4

Prijs, Prijze
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs 035 : 10
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze, 096 : 1

Prijzen en koersen, geschreeuw en gekijf 187 : 2

moet ons hele hart behoren / onze lof en eer en prijs. 468 : 4
De cherub staat er niet meer voor./God zij lof, eer en prijs! 474 : 6
Lam van God, Gij hebt gedragen / alle schuld tot elke prijs, 487 : 3
mijn hart doet Hij ontbranden. / Hij zal mij tot zijn lof en prijs 518 : 7
De heilige Drievuldigheid, halleluja,/zij lof en prijs in eeuwigheid, halleluja. 661 : 6
Lof, eer en prijs zij God / die troont in 't licht daarboven. 704 : 3
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon, 727 : 4
Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4
het bruiloftsmaal bereiden / zijn grote naam ten prijs. 747 : 5
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs. 750 : 7
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs 801 : 8
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs, 882 : 4
Zo offert allerwege / de kerk U lof en prijs. 968 : 2

Prijsgeven
mij komt het niet te na – ik ben veilig./ Want Gij geeft mij niet prijs aan de dood, 016a : 3
Hij heeft mijn leven aan vernietiging / niet prijsgegeven! 022 : 10
O geef mij aan mijn lasteraars niet prijs,/ als zij mij kwellen met een vals bewijs. 027 : 6
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven? 043 : 2
als schapen gaf Ge ons aan hen prijs,/ hun vraatzucht dienden wij tot spijs. 044 : 6
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog, 141 : 8

in tranen prijsgegeven 166a : 8
hij moet zichzelf prijsgeven,/hij leeft ten dode toe. 346 : 1
voor mij hebt prijsgegeven,/ gedenk mij in het paradijs. 577 : 3
Aan elkander prijsgegeven/ vindt gij honderdvoudig leven. 537 : 4
En wie zijn ziel niet prijsgeeft / maar vasthoudt tot het eind, 841 : 3

Prijzen, Geprezen
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,/ verheerlijkt zij God, mijn verlosser. 018a : 4
O Heer, de koning is verheugd!/ Hij wil uw almacht prijzen, 021 : 1
'O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen, 022 : 9
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem. 028 : 4
Geprezen zij de Heer, mijn koning./ Hij die zijn knecht ontmoet 031 : 17
Ja, ik beroem mij op de Heer / en prijs zijn hoog beleid. 034 : 1
mijn grote dankbaarheid bewijzen / en U voor aller ogen prijzen. 035 : 6
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena 041 : 5
Wij loven en wij prijzen U,/ wij roemen in uw groot vermogen. 044 : 3
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap 's Heren koningschap. 047 : 1
waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen. 048 : 3
Al gaat een mens brooddronken 't leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1

O God, ontvang mijn offeranden!/ O Heer, geprezen zij uw naam! 054 : 2
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen, 056 : 4
Maar ik bezing uw grote daden,/ prijs elke morgen uw genade, 059 : 6
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt 063 : 2
Kon ik zó heel mijn leven U prijzen,/ uw naam noemen, de handen geheven: 063b : 3
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen. 064 : 6
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
De naam des Heren zij geprezen!/ Hij die getrouw is en nabij, 066 : 6
Hij zal zijn geprezen,/ Hem zal alles vrezen / wat op aarde leeft. 067 : 3
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
o Heer, die zijt geprezen! / Gij God, die duizend- duizendmaal 068 : 6
God zij geprezen met ontzag./ Hij draagt ons leven dag aan dag, 068 : 7
Maar ik, die diep gebukt ga onder leed,/ ik zal nochtans uw grote goedheid prijzen. 069 : 8
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade. 079 : 5
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen? 088 : 6
Hij prijst mijn hoge gunst met namen menigvoud: 089 : 11
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
Waarlijk, dit is rechtvaardig,/ dat men de Here prijst,/ dat men Hem eer bewijst 092 : 1
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument, 092 : 2
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2
De naam des Heren wordt geprezen,/lofzangen gaan de wereld rond. 098 : 3
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
lezen van zijn gunstbewijzen / en de eeuwen door Hem prijzen. 102 : 8
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
Prijs God om al zijn majesteit./ Hij leidt ons tot in eeuwigheid. 105 : 18
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
Geprezen zij de Heer die leeft,/ die Israël verkoren heeft. 106 : 22
God zij geloofd en hoog geprezen./ Welzalig die de Here vrezen. 112 : 1
Prijs, halleluja, prijs de Heer,/ gij ’s Heren knechten, immermeer 113 : 1
tot waar ze in ’t westen nederdaalt,/ zij ’s Heren grote naam geprezen. 113 : 1
met bloei van kinderen om haar heen./ Prijs Hem, de Heer, met lofgezangen. 113 : 3
Van de opgang der zon tot haar dalen / zij geprezen de naam van de Heer. 113a : refr., 2
De naam des Heren zij geprezen / van nu af tot in eeuwigheid. 113b
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in ’t rijk 115 : 7
Laat ieder ‘s Heren goedheid prijzen,/ zijn liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 1
Gij zijt mijn God, U zal ik prijzen,/ o God, U roemen wijd en zijd 118 : 10
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in ’t licht van uw verordeningen. 119 : 5
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen, 119 : 8
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen. 119 : 65
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag! 132:4
Halleluja, loof de Heer,/ prijs zijn naam en majesteit, 135 : 1
Prijs de Heer, want Hij is goed./ Stem uw snaren en vertolk 135 : 1
Naar ’t heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen. 138 : 1
In recht hersteld zal het Hem prijzen / en wonen voor zijn aangezicht. 140 : 8
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen. 145 : 1
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1
Jeruzalem, gewijde woning,/ prijs Sion, prijs de Heer uw koning. 147 : 5

Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt,	148 : 1
Naam van de Heer die heilig zijt,/ geprezen uw aanwezigheid.	148 : 2
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij watervloeden die Hij dwingt;	148 : 3
Laat het een hoge feestdag wezen./ De naam des Heren wordt geprezen	149 : 2
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht.	149 : 3
De boze vijand is verslagen./ Prijs 's Heren welbehagen!	149 : 5
Hemel en aarde stemmen saam / en prijzen 's Heren naam.	149 : 5
die Hij triomferend doet,/ Hem zij eer, Hij zij geprezen.	150 : 1
juiche al wat adem heeft / tot Gods eer. Hij zij geprezen.	150 : 2
Geprezen zij God! Gij engelenkoor/dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn woord!	150a : 1
Geprezen zij God! Gij allen op aard, / aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.	150a : 2
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft.	150a : 3
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt.	150a : 4
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God!	150a : 4

Ik zing voor de Heer en ik prijs zijn gezag	151 : 1
Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent	151 : 1
leert schamel brood te prijzen	152 : 5
Heel de schepping, prijs de Heer	154b : 1
Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen	157b : 3
Nu word ik voor altijd gelukkig geprezen	157c : 3
Mijn ziel prijst en looft de Heer	157e
Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen	157e
Geprezen zij zijn naam!	169 : 1
Geprezen moet Hij zijn	169 : 6
geprezen zijn, nu en voorgoed	204 : 9
aan uw geprezen heerschappij	208 : 3
Maar nu herrijs ik, nu zegen en prijs ik	211 : 1
Christus prijzen, onze Heer	225 : 2
prijzen wij met heilige stem	238 : 2
U prijzen in mijn avondlied	245 : 1
Wij prijzen God met hart en ziel	279 : 3
Schepper, wij prijzen U	303 : 1
Jezus, wij prijzen U	303 : 2
Trooster, wij prijzen U	303 : 3
genieten van uw spijze,/bij U zijn om U te prijzen.	376 : 5
Aanbid Hem en prijs Hem, hier is Hij nabij	382 3
U, God, loven wij!/U, Heer, prijzen wij!	411
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
Alles wat U prijzen kan,/U de Eeuwige, ongeziene,	413 : 2
Geprezen zij de Heer, / Hij geeft u 't leven weer!	435 : 4
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria.	443 : 3
Prijs de Heer die herders prijzen,/die in 's hemels paradijzen	468 : 1
allen die de Heer geloven,/prijs uw koning hemelhoog!	472 : 1
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen	471 : 2
Hosanna, hosanna, geprezen zijt Gij, geprezen zijt Gij,	551 : 4
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen.	554 : 2
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam!	617 : 19
O Christus, die verrezen zijt,/ wij prijzen uw aanwezigheid./ Halleluja.	621 : 5
Prijs nu Christus in ons lied,/halleluja,/die in heerlijkheid gebiedt,/ halleluja,	624 : 2
Wij hebben dag en nacht verward,/ de nacht geprezen in ons hart	654 : 2
die stemme met ons in / en prijze Gods verbond	672 : 7

Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is.	690 : 1
Geprezen zij zijn naam! / Hij deed (doet) hen veilig gaan!	728 : refr.
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft.	742 : 1, 8
waar die geheiligd zijn,/ die bij God veilig zijn,/ altijd Hem prijzen.	746 : 5
Laat ons in de kerk U prijzen / met uw heiligen omhoog	754 : 2
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog.	798 : 5
Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar.	849 : 2
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet.	865 : 2
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht,	866 : 2
het prijst U, die de Schepper zijt,/ die 't al zo schoon heeft toebereid.	869 : 2
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen	869 : 6
Heilige God, geprezen zij / uw komst door alles heen,	870 : 1
geprezen zij de liefde Gods / die ons zijn raad ontvouwt.	870 : 3
Geprezen, God, uw wijs beleid,/ de omweg van uw woord,	870 : 8
Prijs haar naam die nu en altijd / adem geeft,/ adem geeft.	877 : 1
Prijs haar oproep aan de wereld: leef oprecht,/ leef oprecht.	877 : 2
Prijs de Geest die stuwt en meetrekt:/ zij bevrijdt,/ zij bevrijdt.	877 : 3
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw.	889
Laat o Heer, U ter eer,/ ons lied ook U prijzen,/lof en dank bewijzen.	906 : 2
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen.	906 : 4
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost.	969 : 4
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent,	975 : 1
Prijs de Geest die als de Trooster / zich naar ons heeft toegewend.	975 : 1
om zijn naam te prijzen / gaf Hij zon en maan,	993 : 4

Psalm

Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden.	009 : 1
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God	009a : refr.
Ik loof U, Heer, ik loof uw zegeningen,/ onder de volken zal ik psalmen zingen.	018 : 15
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt!	061 : 4
Laat heel de aarde een loflied wezen,/ de psalmen gaan van mond tot mond.	098 : 3
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar 'k hemelhoog uw trouw zie blinken.	108 : 1
een psalm, een morgenlied	279 : 1
En ik stem in met psalmen / waarmee ik U begroet.	441 : 2
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank.	469 : 14
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm.	572 : 4
stem aan psalmen in de nacht.	584 : 8
Zing met de psalm: geen woord is er gebroken -	587 : 6
de oogst ruist in de wind / als psalmen in de nacht.	650 : 7
Het donker kan verbleken / door psalmen in de nacht.	657 : 3
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans.	726 : 1
als ik uw klanken hoor / en psalmen mee kan zingen.	786 : 2

Psalmgezang

Aan U, Heer, wijd ik levenslang / mijn psalmgezang.	101 : 1
De Heer is mij tot hulp en sterkte,/ Hij is mijn lied, mijn psalmgezang.	118 : 5

Psalmzingen

Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont:	009 : 6
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit.	066 : 1

psalmzingt de heilige naam,/ loof al wat ademt de Here. 868 : 1

Puin

Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2
als een uil in ’t puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen. 102 : 3
Slaan we op Sions puin de ogen,/ o, hoe is ons hart bewogen, 102 : 7
Evenals men bij ’t openbreken / der aarde ’t puin terzijde gooit, 141 : 7

over der wereld puinen / Gods licht op, klaar en weids. 758 : 1

Puinhoop

Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen. 009 : 3

Punt

Bij ’t steken der bazuinen / gaat in een punt des tijds 758 : 1

Put

Diep zit Jozef in de put 166b : 1

Putten

Vol vreugde put je water uit de bron van bevrijding 153 : 1
Als Gij niet zijt / de grond waarop ik sta / de bron waaruit ik put 926
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn. 943 : 2

Puur

uit liefde puur op U gericht 236 : 4
de koninklijke geur / van pure mirre kent. 563 : 4
De hemel en de aarde / wordt stralende en puur. 747 : 1
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5

Pij

Doper, wat liep je / in kemelharen pij, 456a : 3

Pijl

zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
die Gij op zijn gezicht / als pijlen houdt gericht. 021 : 6
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 3
Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt 064 : 2
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen. 091 : 3
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4
Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer! 144 : 3

Leve de Geest, haar pijlen doen geen pijn 223 : 4

Pijler

als pijlers van uw heil, onwrikbaar door de tijden. 089 : 6
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld. 093 : 2

de pijler die het alles schraagt 280 : 3

Pijlstaart
de pijlstaart en de pelikaan 163a : 4
Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep? 850 : 2

Pijn, pijn doen
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2
maar 't gedenken is mij pijn,/ nu ik zonder God moet zijn. 077 : 1
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
Zij zullen je op handen dragen / door een woestijn van hoop en pijn. 091a : 2
en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1
een liefdedaad, een zoete pijn / waarvan ik mij niet af zal keren. 141 : 5
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan 't donker waar de doden zijn. 143:3

langs de grenzen van de pijn 210 : 4
Leve de Geest, haar pijlen doen geen pijn 223 : 4
bewaar ons voor verdriet en pijn 239 : 2
in onze moeiten, onze pijn 239 : 6
draag jij mijn tranen / en mijn vreugde / ik jouw pijn 264 : 3
lachen, huilen, vrolijkheid en pijn 288
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
toen mijn armzalig leven / getekend was door pijn? 441 : 3
dan liefde, louter liefde./ U ziet de schuld en pijn, 441 : 5
Want Hij weet van uw grieven / en Hij stilt al uw pijn. 441 : 7
Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen. / Verlos mij van mijn bange pijn! 442 : 1
als hij met al zijn luister / straalt over angst en pijn. 445 : 1
Hoevele zware nachten / van bitterheid en pijn 445 : 3
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2
In het ondoordringbaar duister, / in onzekerheid en pijn, 498 : 2
een rijk waarin de vrede wint / van oorlog en van pijn. 506 : 2
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen, 511 : 2
als een pijn die ons geneest,/ als een nieuw begin van leven. 527 : 5
Hoe bitter ook de pijnen / door ons U aangedaan, 543 : 1
het straalt voor onze ogen,/ het glanst uit alle pijn, 543 : 2
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn. 561 : 3
maar bij U zijn in al de pijn / waarmee de mensen mensen zijn. 561 : 5
Hij dronk zijn wijn om onze pijn, om / onze vreugde, 567 : 6
laat mij delen in zijn pijn. 573 : 12
Laat zijn pijnen mij genaken,/laat het kruis mij dronken maken 573 : 17
Die gewillig waart ten dode,/ in het duister van de pijn 575 : 2
Voor uw angst en diepe pijn / wil ik eeuwig dankbaar zijn. 575 : 6
die bitterheid en pijn?/ Gij zijt toch zonder zonde, 577 : 2
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein. 599 : 4
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?' 617 : 12
het vuur in onze ziel,/ de passie van de pijn, 697 : voorz.
opdat wij als weleer / bewonen zonder pijn 717 : 3
en vergeet niet, dat ze kwamen / langs de straten van de pijn, 730 : 1

Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd,	737 : 2
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen.	746 : 7
Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood,	747 : 4
Nooit gaat de gouden dag daar dicht / in duisternis of pijn.	753 : 1
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn.	772 : 4
Geen oorlog zal er zijn, geen pijn:/ Dit zal de stad van vrede zijn.	776 : 3
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd.	795 : 3
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden	796 : 3
Hoe zou gij zonder pijn / uw oude mens verlaten?	799 : 3
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart.	836 : 5
geven wij pijn en angsten door -/ neem ons dan onder uw hoede.	837 : 2
U daalt het duister in,/ U deelt mijn angst en pijn,	852 : 2
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen	861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen.	861 : 2
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn.	865 : 3
stroomt over in arbeid, in passie en pijn,	880 : 2
En als het nacht gaat worden,/ een nacht vol schrik en pijn,	902 : 4
Door geen bekommeringen,/ geen klagen en geen pijn	904 : 2
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet.	932 : 4
Je hoeft niet bang te zijn / als oorlog komt of pijn.	935 : 2
Ik geef je overwinning over dood en pijn'.	936 : 2
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd.	939 : 2
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn.	943 : 2
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten	946 : 3
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren.	946 : 5
Jij mag vliegen waar je vloog / zonder pijn te vrezen.	957 : 3
de zwakken in de poort,/ want hoofd en lichaam zijn in pijn	994: 2
O God, uw groot begrijpend hart kent onze angst en pijn;	997 : 4
Doe ons telkens weer geloven / in een wereld zonder pijn,	1006
opdat wij zouden leven / bevrijd van angst en pijn,	1010 : 3

Pijnlijk

Een mens te zijn op aarde / is pijnlijk begenadigd zijn	807 : 5

Raad (te Rade gaan zie aldaar)

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat,	001 : 1
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten	001a : vz.
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen.	031 : 7
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad	031 : 19
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad,	032a : 2
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad.	033 : 3
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad.	050 : 1
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht?	058 : 1
Gij neemt mij bij de rechterhand,/ Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand,	073 : 9
de koning die Gij zelf gezalfd hebt naar uw raad,	089 : 14
zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad:	107 : 14
Zij is mijn lust, ik luister naar uw raad,/ zij ondersteunt mij in het ongewisse.	119 : 9
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven.	119 : 10
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad.	131 : 3
Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x)	146c : 3
hoe hij raad en troost wil geven	189 : 3
uw voorbedachte raad.	280 : 5
Dat woord stond Hem met raad en daad terzijde,	325 : 3
het wordt voor U geboren en getogen,/vervult zijn wegen naar uw raad.	348 : 7
met zijn raad en troost en zegen./Ga met God en Hij zal met je zijn.	416 : 1
door Hem geschiedt Gods raad,/zijn heerschappij bestaat!	435 : 2
Daag op, o grote dageraad,/licht aan, wij zijn ten einde raad,	466 : 5
is door een maagd ontvangen / uit Gods verborgen raad.	473 : 2
Geef mij, dat ik door U wense, geef mij door uw kindsheid raad.	478 : 3
in wat er diep in mensen leeft./ Kom, Geest van God, geef goede raad.	692 : 4
Dat heb je soms./Je weet je geen raad./Je weet niet hoe of wat	785 : 1
geprezen zij de liefde Gods / die ons zijn raad ontvouwt.	870 : 3

Raadsbesluit

Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden.	002 : 3
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand.	033 : 4

Raadsel

Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren.	049 : 1
als alles ons een raadsel is	259 : 1
die ’s levens raadsel kan verklaren?	316 : 2

Raadsman

En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet,	448 : 6
Op zijn wonderlijke namen - / vader, raadsman, vredevorst -	449 : 6
die raadsman, God-met-ons zal heten - / die zoon zal ons tot vader zijn!	482 : 3

Raaf

Jeruzalem is stom / en op het land rondom / verzamelen zich de raven.	079 : 1
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven.	137 : 3
Elia met de raven,/ Hizkia met zijn droom.	803 : 5

Raam

De koningin keek uit het raam 173 : 4
Muren van huid, ramen van ogen 276 : 1

te Rade gaan
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1
God van ons heil, Gij gaat te rade / met uw gerechtigheid. 065 : 3
Hij onze God, gaat in zijn heiligdom / slechts met zichzelf te rade. 115 : 1
Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x) 146c : 3

Met mij ging de Vader te rade / nog eer Hij iets deed ontstaan 846 : 3

Raden
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4

Raken, Geraakt
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2
en in gevangenschap geraakt,/ maar door Gods woorden vrijgemaakt. 105 : 6
Mij raakt niet meer het smalen / dat ik mij aan U bond. 119a : 3

Laat mij niet raken in de macht 243 : 5
raken van het duister moe 283 : 3
zijn wij in U verzonken,/ons hart raakt niet ontsteld, 452 : 1
Nu gaat de hemel open, / de aarde raakt in bloei, 499 : 1
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden, 508 : 4
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren. 609 : 5
Raak met uw adem mijn onrust / tot ik de rust hervind. 695 : 2
Zij raken niet vergeten / die over zijn gegaan 731 : 2
Liefde, die ons hebt geschapen,/ vonk waarmee Gij zelf ons raakt, 791 : 2
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1

Rakelings
is ons rakelings nabij,/ wonend in ons midden. 528 : 5

Ram
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide? 114 : 3

Rammelen
maar lang rammelt buiten nog de tamboerijn 174 : 5

Ramp
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/'t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4
want rondom sluiten rampen mij in;/ door mijn zonden word ik achtervolgd 040a : 4
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12

Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid 448 : 3

Rand
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
dat Gij mijn beker vult tot de rand. 023f : 4

in zijn heilig ongeduld,/ die Hij vult tot aan de rand 075 : 5

met leed gevuld tot aan de hoogste rand, 511 : 3

Rang
Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3

Niemand ter wereld is van rang en stand gewis 152 : 2
Hier weet geen mens van rang of stand 173 : 3
ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn. 975 : 3

Rank, rankje (zn)
en ’t roofdier rukt de ranken neer./ O God, machtige God, keer weer! 080 : 5

Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
als uw groene ranken; / lam en herder tevens. 379 : 5
Die zelf het brood der broden,/de wijn der ranken is. 384 : 6
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven. 518 : 3
Gij zijt de wijnstok van het leven,/ in duizend ranken uitgebreid, 653 : 5
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,/ doorstroom ons met uw hartenbloed. 653 : 5
Ik ben de wijnstok,/ mijn Vader de wijngaardenier./ Gij zijt de ranken, 656 : 1
Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., - 656 : 2
Ranken zijn er vele, één is de stam,/ wijnstok van het leven, 970 : 2

Rank (bn)
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn. 144 : 5

Ras
God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3

ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn. 975 : 3

Rat
de buffel en de rat 163a : 4

Ravijn
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3

Razen
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4

Wanneer ze raast uit misvertrouwen !/Wat luidt zo schendig dat haar rouwt! 510 : 4
en voor het blinde razen,/ de stemmen van het bloed. 994 : 3

Razernij
Oorlog tegen mij? In de razernij / zal ik bij Hem veilig zijn! 027a : 2
doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij. 035 : 9

Rebelleren
was over ons verwoestend heengegaan -/ de baaierd die onstuimig rebelleert 124 : 2

Rebels
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5

Recht (znw)
Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
En op de boog der wrake legt / de Heer de vlammen van zijn recht. 007 : 5
Gij zijt ten rechterstoel gestegen / om recht en onrecht af te wegen. 009 : 2
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2
Maar God kent zijn kleine knecht,/ biedt de armen hoop op recht. 009a : 4
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
Hem die, o Heer, uw recht niet schendt,/in heel zijn wandel U erkent 015 : 1
Die onomkoopbaar 't recht erkent / van ieder die zich tot hem wendt. 015 : 4
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
zijn geboden recht en reden,/ licht voor onze ogen. 019a : 2
Ik weet, dat Hij –de Heer der heren- / ons handhaaft in zijn recht. 020 : 4
Hij brengt mij op de heerbaan van zijn wetten / en 't goddelijke recht, 023a : 2
God is hem zegenrijk nabij,/ in 't recht des Heren wandelt hij, 024 : 3
Hij zal leiden 't zacht gemoed / in het effen recht des Heren: 025 : 4
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van 's Heren recht. 033 : 1
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Wie 's Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis, 034 : 7
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag! 035 : 10
tot in de hoogste wolken./ Uw recht is als de bergen vast, 036 : 2
Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt. 037 : 2
God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Uw liefde geldt het recht, uw haat het boze./ Gij zijt de gesel van de goddeloze, 045 : 3
Recht is in uw hand, o Heer,/ Sion jubelt U ter eer. 048 : 3
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht? 058 : 1
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie 't recht verraadt, heb geen gena! 059 : 2
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen. 071 : 9
Geef, Heer, de koning uwe rechten / en uw gerechtigheid 072 : 1
ik tastte rond als in den blinde / om van uw recht het spoor te vinden. 073 : 6
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid, 075 : 2
Hij verhoogt en Hij slaat neer / naar zijn recht, Hij is de Heer. 075 : 4
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde; 082 : 3
De lagen, voor uw volk gelegd,/ ze zijn een aanslag op het recht, 083 : 2
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide 089 : 6
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12
Ik loof de daden Gods,/ zijn recht is hoog verheven. 092 : 8

en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor ’t hoogste recht uitgeeft, 094 : 10
Hij, die het recht ons openbaarde. 096 : 5
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht. 096 : 7
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht / in de verborgenheid. 097 : 1
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht 098 : 1
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.099 : 3
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen. 119 : 5
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Ik zoek uw recht, en haat uit ’s harten grond / het pad van hen die zich in ’t kwaad verloren. 119 : 39
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,/ dat ik uw recht zal roepen van de daken. 119 : 40
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
’t verbond van trouw, van onverbreekbaar recht 156 : 4
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen. 119 : 53
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60
hier zijn de zetels van het recht,/ de troon, waar David zal regeren! 122 : 2
Hier staan de zetels van het recht:/ de zetels van het huis van David. 122b
Recht is het kleed van heiligheid,/ daar zijn uw priesters mee bekleed, 132 : 7
wees dan, o God, tot recht gereed,/geef uw gezalfde levenstijd,/gedenk aan David, aan zijn leed. /132 : 7
Uw genaderijk bestel / schept het recht voor Israël. 135 : 7
Israël, des Heren knecht,/ trad in hun bezit en recht, 136 : 10
In recht hersteld zal het Hem prijzen / en wonen voor zijn aangezicht. 140 : 8
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen. 145 : 2
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5
Aan Israël heeft Hij ten leven / zijn rechten en zijn wet gegeven. 147 : 7
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed, 148 : 5

want hij staat in en op zijn recht 172 : 5
Neem nooit het recht in eigen hand 172 : 8
waar het recht bloeit als een roos 210 : 3
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd, 316 : 4
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt 342 : 4
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk! 388 : 1
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
om de rechten des Heren te leren,/zich tot God en elkaar te bekeren. 447 : 1
De vorst der vorsten is een knecht,/de volken komen tot hun recht, 459 : 7

Verzakende zijn macht en recht,/verkiest Hij zich een stal, 474 : 3
de Eeuwige zal hem doen tronen / op recht en op gerechtigheid. 482 : 3
en meldt het jaar van Gods genade./ zijn recht en zijn barmhartigheid. 530 : 3
een bloeiende tuin zijn van vrede en recht 550 : 1
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2
Zijn intocht werd tot teken,/ tot hoeksteen van het recht; 552 : 2
die volbrengen 't recht van God,/ Kyrie eleison 558 : 1
Om het woord van goddelijk recht / dat Gij tot uw rechters zegt, 558 : 7
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht. 682 : 2
Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht, 726 : 5
Kom zing het lied van Tamar / die opkomt voor haar recht 738 : 3
naar recht en waarheid strevend / als dienstbaar man. 744 : 2
Nicolaos, zegevieren / zal het recht voor heel het volk, 745 : 1
dat als de Heer komt om zijn recht / hij voor Hem kan bestaan? 751 : 3
Dan komt er een wereld van wijsheid en recht, 772 : 4
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen 775 : 2
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden 846 : 2
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2
hen, die hongeren naar recht / en die Gij recht zult doen verwerven, 996 : 2
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan 999 : 2
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit 1010 : 1
gegord met recht en vrede / voor ons uit, - een vorst van vrede. 1012 : 5

Recht (bn)
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten. 012a : 3
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden. 018 : 7
Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen. 019 : 3
Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in 't spoor door U gewild. 019 : 5
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
en afdwaal' van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet. 026 : 5
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is 't en recht 081 : 4
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
Te rechter tijd hield Pinehas,/ die Gods getrouwe priester was, 106 : 14
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1

Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1
Hij wijst ons het rechte spoor./ Trouw is Hij de eeuwen door. 136 : 8
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4
Lieflijk en recht te allen tijde / is 't onze God ons lied te wijden. 147 : 1

dat wij het toch recht verstaan 225 : 2
Jezus, ware levensspijze,/laat mij op de rechte wijze 376 : 7
Gij hebt in duister U gewaagd / en naar de rechte weg gevraagd. 519 : 1
om wat je weet dat recht is -/ en zou je het volbrengen / god weet, je werd vermoord. 529 : 2
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen. 548 : 2
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten. 610 : 5
Nu bidden wij de heilige Geest / om een recht geloof het allermeest, 671 : 1
Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank. 714 : 1
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
Sint Niklaas, die weet wat recht is / en wat slecht is ondervangt, 745 : 3
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan 750 : 2
eens recht van lijf en leden / te lopen in uw licht. 786 : 3
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
De rechte pelgrimsreize / is tegen vlees en bloed. 799 : 3
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad. 835 : 2
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede. 906 : 7
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3
om ootmoed en verstand,/ dat zij bewaren hecht en recht 994 : 1

Recht doen
en zo heeft U aan mij recht gedaan. 009a : 1
in zijn strik zijn eigen voet./ Zo bent U, u heeft mij recht gedaan. 009a : 3
Want zie, Hij zal komen,/ komen om recht te doen aan deze aarde, 096b : 5
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden. 129 : 2

Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen/zij scheppen recht en geluk! 388 : refr.
Doe mij recht, o God,/ vecht voor mijn zaak. 535f
Wat vraagt de Heer nog meer van ons / dan dat wij recht doen en trouw zijn 992 : 1
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1

Recht door zee
Dat is niet mooi niet recht door zee 165 : 5

Recht houden
Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in 't spoor door U gewild. 019 : 5

Recht spreken
Gij hoge raad, bijeengekomen / om recht te doen, spreekt gij wel recht? 058 : 1
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4

waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken 771 : 3

Recht staan
om recht voor God te staan

Rechteloos
Voor kleine mensen is hij bereikbaar,/ hij geeft hoop aan rechtelozen, 072a : refr.

Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze? 587 : 3

Rechten
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1
Volken zult Gij rechten,/ hun geding beslechten / in gerechtigheid, 067 : 2

Rechtens
Die rechtens God gelijk 160a : 1

Rechter
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
God zal der volken rechter wezen./ Zou ik zijn oordeel moeten vrezen? 007 : 4
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: 'Geen rechter zal het weten 010 : 4
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen. 050 : 3
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
Zo zal zijn koninkrijk beginnen./ De rechter rijdt de wereld binnen. 096 : 7
Onder 't lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed, 148 : 5

tot Gij als rechter eens de laatste vierschaar spant. 412 : 5
Ik breng een rechter aan het licht,/zo spreekt de Heer, en zijn gericht 459 : 1
Om het woord van goddelijk recht / dat Gij tot uw rechters zegt, 558 : 7
Zijn zwijgen voor de rechter / wordt nog door ons gehoord: 581 : 3
Kom rechter in uw majesteit / in uw genade, kom, bevrijd 748 : 5
Mijn rechter en mijn pleiter / ben jij en altijd jij. 857 : 3
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4
Rechter in het licht verheven,/ koning in uw majesteit, 1008 : 1

te Rechter tijd
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5

Rechterarm
Mijn hand is hem tot steun, mijn rechter arm zijn kracht. 089 : 10

Rechterhand
Hoe zegent Gij die U verbeiden,/ die schuilen bij uw rechterhand. 017 : 3
Gij neemt mij bij de rechterhand,/ Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand, 073 : 9
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand. 098 : 1
van volk tot volk, van land tot land,/ toen ging Hij aan hun rechterhand. 105 : 5
De Here God heeft tot mijn heer gesproken:/'Zit aan mijn rechterhand, Ik houd gericht. 110 : 1
Gods rechterhand doet grote dingen,/ Gods rechterhand heeft grote kracht. 118 : 5
Des Heren hand is hoog verheven / des Heren rechterhand is sterk. 118 : 6

Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen. 119 : 65
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
Indien ik u vergeet, Jeruzalem,/ begeven mij mijn rechterhand,mijn stem. 137 : 3
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Gods lof zal in hun lied weerklinken / en in hun rechterhand zal blinken 149 : 4

hoog aan zijn rechterhand 160a : 2
Maar de koning wuifde vrolijk met zijn rechterhand 173 : 4
Dit heeft God bij zijn rechterhand 176 : 5
Gij zit in heerlijkheid aan 's Vaders rechterhand, 412 : 5
Gij, licht van den beginne / en Vaders rechterhand, 517 : 4
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en land,/halleluja. 661 : 2
Gij zijt door gaven zevenvoud / de vinger van Gods rechterhand, 670 : 4

Rechterstoel
Gij zijt ten rechterstoel gestegen / om recht en onrecht af te wegen. 009 : 2
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2

Rechterstoga
Heer, want U bent opgestaan, deed de rechterstoga aan 009a : 1

Rechterzij, rechterzijde
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde / staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde. 016 : 3
want Hij staat aan de rechterzijde / van allen die verdrukking lijden. 109 : 14

en bedek hun schuld en laat hen / zitten aan uw rechterzij. 730 : 3

Rechtmaken
geen kwaad mag zijn bedreven,/maak alle paden recht. 456a : 2
Zo staat geschreven:/maak alle paden recht. 456a : 2
Hij doorbreekt de oude grenzen, / Hij maakt recht wat is gekromd 498 : 3

Rechtop (staan)
als wij er binnen gaan / om recht voor God te staan. 276 : 1
Wij zijn in U begraven,/wij staan met U rechtop. 351 : 2

Rechtovereind
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde 609 : 2

Rechts
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5

Eens als de bazuinen klinken,/ uit de hoogte, links en rechts, 769 : 1

Rechtsgeding
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3
Hoor hoe Juda's dochters zingen,/ bij de grootse rechtsgedingen, 048 : 3
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
voor altijd zonder wandeling./ Hij richt der volken rechtsgeding, 096 : 5
van uwe rechtsgedingen./ O Koning van 't heelal,/ die eeuwig heersen zal, 097 : 4

Rechtspraak
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7

Rechtspreken
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
Wanneer spreekt Gij over mijn haters recht,/ die mij belagen uit hun hinderlagen; 119 : 32

Rechtstoel
God heeft zijn rechtstoel opgericht,/ zijn troon in eeuwigheid gesticht. 009 : 4

Rechtvaardig
Rechtvaardig sta ik voor 't gericht./ Heer breng mijn onschuld aan het licht. 007 : 4
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Hij zal de volken voor zich stellen / en zijn rechtvaardig vonnis vellen. 009 : 4
De Heer zal zich rechtvaardig tonen / en ieder naar zijn werken lonen. 009 : 8
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde. 067b : 5
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven. 069 : 7
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
Waarlijk, dit is rechtvaardig,/ dat men de Here prijst,/ dat men Hem eer bewijst 092 : 1
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 092b : Antif.A
Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,/alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. 096a : 3
Gij die rechtvaardig zijt,/ wees in de Heer verblijd./ Zijn naam zij lof en eer. 097 : 6
Hem zal men als rechtvaardig eren,/ hem en zijn hele nageslacht. 106 : 14
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen. 119 : 23
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen. 119 : 62
wie is rechtvaardig in uw licht? 143 : 2
Rechtvaardig is de Heer in al zijn wegen,/ in al zijn daden is Hij ons genegen. 145 : 5

Rechtvaardigen, hier is uw stad 175 : 4
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht, 388 : 4
rechtvaardig, zachtmoedig, de aarde zal spoedig 550 : 1
die beschimpt wordt en geslagen,/ Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon, 575 : 2
Rechtvaardigen groeien als palmen,/ in het huis van de Levende geplant. 710c
Juich, rechtvaardigen, voor uw God,/ loof Hem, gij oprechten. 724
Hij die rechtvaardig was en stil / droeg wat Hem was beschoren, 825 : 9
Want wie hier leeft op zijn gezag,/ die is voor God rechtvaardig, 966 : 4
en stil, God die rechtvaardig zijt, de honger naar gerechtigheid. 995 : 1

Rechtvaardigen
omdat zij gerechtvaardigd / zijn voor zijn aangezicht. 759 : 1
Om Hem rechtvaardigt nu de Heer / het leven van ons allen. 966 : 3

Rechtvaardigheid
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen. 089 : 7

opdat wij in rechtvaardigheid 158a : 2
het smetteloze linnen / van de rechtvaardigheid, 384 : 3
Rechtvaardigheid is zijn bestel,/zachtmoedigheid zijn metgezel. 435 : 2
levend in rechtvaardigheid,/ taal en teken van Gods wezen. 651 : 5

gaan vrede en rechtvaardigheid / als bruidegom en bruid. 767 : 1

Rechtvaardiging
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging! 069 : 7
zij zullen horen hoe ik zing / uw naam en uw rechtvaardiging. 142 : 7

Loof Hem, die van de Geest ontving / voor altijd zijn rechtvaardiging, 665 : 2

Rechtzetten
en nooit meer wankelt zij./ Hij zet de volken recht met zijn waarheid. 096b : 3

Reddeloos
en zij zijn reddeloos erin gevallen. 057 : 4
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7

Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x) 622 : 2

Redden
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
Gij toch, Gij zijt mijn zekerheid./ Gij helpt en redt mij op uw tijd. 013 : 3
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
Volmaakt is 's Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft. 019 : 3
Gij hebt op zijn gebed / hem door uw hulp gered. 021 : 1
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?/ Hoe blijft Gij zwijgen? 022 : 1
Hij zal u redden naar zijn welbehagen.'/ zo klinkt hun spot. 022 : 3
Red dan mijn leven uit de muil der honden!/ Kom uit de klauw der leeuwen mij ontzetten! 022 : 8'
Hij zocht het bij G.d, laat die hem dan redden,/laat G.d hem bevrijden,die houdt toch van hem.' 022a:6
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar. 023c : 4
Red mij en bewaar mijn ziel,/ wil, mijn God, mij niet beschamen, 025 : 9
Here God van Israël,/ red uw volk in tegenspoeden! 025 : 10
Mijn ogen zijn gevestigd / op God, of Hij mij redt. 025a : 1
mijn ogen zijn gevestigd / op U, tot Gij mij redt. 025a : 2
Richt mij, Gij zijt de God die mij redt / en op U wacht ik een leven lang. 025d : 1
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!' 030 : 4
Hij heeft mij van mijn angst gered,/ en mijn verlossing daagt. 034 : 2
Hij weert des vijands overmacht / en redt hen van het kwaad. 034 : 3
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Heer mijn God, ik heb misdreven,/ red mijn leven,/ want ik ben ten einde raad. 038 : 10
Haast U mij te hulp en red mij,/ Heer, ontzet mij,/ o mijn heil, wees mij nabij. 038 : 12
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Maar God geeft voor mijn leven 't onderpand,/ Hij redt mij uit het graf met eigen hand. 049 : 5
Want tegen U, want tegen U alleen / heb ik gezondigd. Red mij van het kwade. 051 : 2
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade. 051 : 6
Zij hebben mij arglistig met hun allen / een kuil gegraven, maar ik ben gered 057 : 4
red Gij mij, treed voor mij in 't veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld. 059 : 1
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht. 067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
Zijn naam is onze vrede./ Hij is het die ons heeft gered, 068 : 7
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1

Haast u om mij te redden, God!/ O Heer, doe uw verlossing dagen.	070 : 1
God van de heerscharen, richt ons weer op;/lach ons weer toe en wij zullen gered zijn.	080a : refr.
God redt uw ziel van nood en dood,/ Hij heeft u aangenomen:	091 : 2
Ik zal hem redden uit de nood,/ spreekt God, en hem verhogen.	091 : 8
Klamp je maar vast aan Hem, Hij zal ons redden./Wij zullen leven tot in lengte van dagen.	091b : 4
voor al zijn gunstgenoten./ Hij redt u uit de hand / van die u overmant;	097 : 5
Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven.	102 : 1
Hij wil uw schuld vergeven,/ u redden van de dood,	103a : 1
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht.	103c : 3
gebeden en gesmeekt / om Gods reddende zegen!	107 : 12
O God, mijn God, die van de dood mij redt,/mijn tranen afwist. Voor het oog des Heren	116 : 4
de Heer had tot mijn heil besloten,/ Hij redde mij, Hij schonk mij kracht.	118 : 4
Loof Hem die ons ter dood niet overgaf,/ wij zijn gered, wij zijn gered uit ’t graf.	124 : 3
Laat mij gehoor verkrijgen,/ red mij, o Here, red!	130 : 1
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht.	142 : 5
Red mij van wie te sterk mij is,/ voer mij uit zijn gevangenis,	142 : 6
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered,	144 : 4
Op duizenderlei wijze / redt Hij ons van de dood.	146a : 5
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/de glorie doen klinken van Hem die ons redt.	150a : 3
in heilige luister, in reddende macht	151 : 3
Hij heeft mijn eer gered	152 : 1
Red mij! de wateren zijn om mij bewogen	155 : 3
Gij redt mij uit de golven	155 : 8
ons redde van de dood.’	166a : 9
Abigaïl redt uit de nood	172 : 7
God redde je leven en Hij geeft het zin!	174 : 3
Er is geen redden aan.	177 : 4
en redt wie was verloren	302 : 3
‘redden wat verloren is’, dat woord,	324 : 2
die hoort de klacht van kleinen, hen ziet en redt.	343 : 1
U redt mij ongeschonden,/uit alle haat en nijd.	441 : 4
zal een kind ons komen redden / dat het licht der wereld is.	462 : 6
die heel de wereld redden zal van zonde!	472 : 4
een mensenkind voor ons geboren, / ‘God zal ons redden’ is zijn naam.	489 : 1
uw naam die mij geloven doet: / Gij gaat mij reddend voor;	512 : 1
wordt hij gereinigd en gered / en staat hij voor uw ogen,	522 : 4
Daar komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 1
Er komt een man uit Nazaret./ Zijn naam is: Hij die mensen redt,	533 : 6
uw reddende dood geeft het leven ons weer.	583 : 4
Een mens moet sterven om een volk te redden.	587 : 2
Met licht van licht hebt Gij geschreven / uw boek dat ons het leven redt,	602 : 4
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt!	706 : 3
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered,	723 : 1
Zij baart en wordt ontheemde,/ redt Jezus van de dood	740 : 1
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig.	741 : 1
Het einde is begin./ Gij redt ons van het sterven.	796 : 3
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered.	800 : 4
gij hoeft niet te versagen,/ Hij redt uit alle nood.	864 : 1
Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen.	869 : 4
ook mijn tranen en verdriet / zijn voor niets, redt Gij mij niet.	911 : 2
Ja, Gij zijt het die mij redt / van uw eigen strenge wet,	911 : 3

die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4
toeft Ge ook lang, ‘k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1
Gij komt ons reddend tegemoet / en treedt de golven met uw voet. 933 : 1
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood. 981 : 4
ontluistert elke waarde,/ o red ons, sterke Heer. 1010 : 1
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2

Redder
Wat deert hem of zijn vijand hem bespot,/ als Gij de redder zijt? 041 : 1
Ja, ik zal zingen tot zijn eer:/ mijn redder is de Heer. 043 : 5
tot U, o redder uit ellende,/ die alle schuld vergeeft. 065 : 1
Hij zal de redder zijn der armen,/ hij hoort hun hulpgeschrei. 072 : 4
Toch niet voor eeuwig zijt Gij uitgevaren/ tegen mijn volk, daar Gij een redder zijt; 085a : 2
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven. 144 : 1

God is mijn redder 153 : 2
Loof onze redder, noem vol vreugde Gods naam 153 : 3
ben opgetogen om mijn God en redder 157b : 1
mijn hart juicht om God, mijn redder 157e
Emmanuel, de redder, bracht zij voort / in Betlehem, die kerstnacht naar Gods woord 443 : 4
Licht in onze ogen,/redder uit de nacht, 463 : 1
in het land van licht noch luister / zal Hij onze redder zijn. 498 : 2
vannacht is uw redder geboren. 508 : 2
mijn redder, mijn genade -/o Jesu, zie mij aan. 562 : 3
de redder Mozes, de profeet / die sprak: zie daar het Lam. 735 : 2
Maar daar is, alleluja,/ de redder in nieuw licht. 740 : 5
Johannes wijst op wie daar komt,/ het Lam van God, je redder, 741 : 2
‘Wees niet angstig, Sion, stad van mij,/ blijf vertrouwen op je redder.’ 879 : 2
een reusachtige redder / van een wereld in nood. 945 : 2
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt. 975 : 2

Redding
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Maar Heer, ik reken op uw liefde, uw redding is het enige dat telt. 013c : 3
Onze vaderen hadden vertrouwen in U,/ vertrouwen en Gij zijt hun redding geweest. 022a : 2
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
Heer mijn God, ik ben zeker van U./ Houd mij in leven, wees Gij mijn redding 025b : 2
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom nog angst (2 x)? 027a : refr.
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom ben ik nog bang? 027a : refr.
God, die in al zijn angsten hem / uitzicht en redding bood. 034 : 3
laat mij nu voor de redding van de dood / lofoffers U betalen. 056 : 4
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven? 116 : 6
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 6

de Eeuwige heeft mij redding gebracht 153 : 2
uit de bron van de redding 153 : 3
Hij wil zijn redding vieren 163a : 4
al uw glorie legt Gij af / ons tot redding uit het graf, 481 : 3

Wees mij een rots, een toevlucht;/ U bent mijn redding. 514d
Een lofzang zijn wij om Jezus,/ het offerlam tot onze redding. 595 : cantor
Die boodschap van nieuw leven,/ de redding van de mens, 740 : 3
De Heer doet redding dagen,/ Hij trok uw lot zich aan. 864 : 4
Gij die naakten overkleedt,/ die tot redding zijt gereed, 911 : 4
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
Geef vrede door van hand tot hand / met liefde, onze redding; 1014 : 2

Rede
dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward; 095 : 5
God die de wereld schiep / gaf u de goede rede, 107 : 14

Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land. 434 : 3

Redeloos
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat. 035 : 6
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4

en dwaalden weg van onze Heer / als redeloze schapen. 654 : 2
vrijgekocht heeft hij drie dochters / van een redeloze man. 745 : 3
voor redeloze angst en kwade spoken. 949 : 2
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2

Redelijk
gaat alle redelijk verstand te boven. 450 : 3

Reden
zijn geboden recht en reden,/ licht voor onze ogen. 019a : 2
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
Zie hoe mijn vijand mij naar ’t leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
Wat is de mens, o Heer? Hoe hebt Gij reden / aan mensenkinderen aandacht te besteden, 144 : 2

Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt. 510 : 1

Reeds
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
en delen reeds, al dobbelend, zijn kleren,/ hun tot een buit. 022 : 7
heult reeds met hen die loeren op mijn dood,/ hief tegen mij de hiel. 041 : 3
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven. 044 : 6
Maar wat? Mijn God heeft reeds verhoord./ In ’t heiligdom weerklonk zijn woord. 60, 108 : 3
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied. 066 : 6
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht: 095 : 5
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren 097 : 6
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht 105 : 6
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2

Voor dag en dauw reeds op te staan / en op te zijn tot ’s avonds laat, 127 : 2
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1
Ja, in uw boek stond reeds te lezen,/ wat eens mijn levensweg zou wezen. 139 : 9

Heb dank, reeds van de vroege morgen 245 : 2
Reeds staat Gij klaar / en komt ons vriendelijk tegen, 348 : 3
reeds breekt in deze wereld / het licht des hemels door 439 : 1
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal: 444 : 5
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister, 486 : 4
roep ik uw nadering reeds uit / omdat ik U verwacht. 512 : 5
riep Hij ons reeds bij name, / zijn roep wordt nog gehoord. 513 : 2
reeds vaar ik op tot God omhoog./ Ga! Zeg het hun! 626 : 6
Die eeuwig rijke God / moge ons reeds in dit leven 704 : 2
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 1
Die van nabij zolang reeds mij / in liefde vergezeld heeft. 899 : 2
Laat mij nu / reeds aan U / alles mogen geven,/ lieve God, mijn leven. 906 : 4
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord. 979 : 11

Refrein
Het Halleluja als refrein 173 : 3

Regel
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,- 119 : 20

breekt de regel van de dood./ Loof nu God, want Hij is groot. 639 : 1

Regeldruk
Mijn hart vergeet de wereld / van haast en regeldruk. 480 : 1

Regen
Hoor de zee, hoor de wind,/ hoor de regen als hij zingt, 008b : 2
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen. 029 : 5
Een regen van vrijgevigheid / hebt Gij uw erfdeel toebereid, 068 : 3
Hij moge mild zijn als de regen,/ het land tot lafenis. 072 : 2
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
zijn waarheid en zijn tederheid / als overvloed van regen. 117a : 2
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen. 126a : 2
Hij die regens heeft vergaard,/ slingert ook zijn bliksemschicht. 135 : 4
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3

Gij winden van God en gij regen 154a : 3
De regen valt, de vloed komt op 163a : 3
In een regen van kleur 179 : 1
Zend uw regen uit de wolken / die het groeien doet: 319 : 6
van wind en zon en regen -/tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365 : 1
Gij, wolken, breek in regens neer,/regen de Heiland,Israëls Heer. 437 : 2
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3

De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade.	678 : 3
al zijn zij door zonlicht en regen verweerd.	752 : 1
Uw regen geeft regen aan beide,/ uw zon ziet op beide terneer.	765 : 3
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus' regen rijk gevoed.	817 : 2
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt,	821
Tijd van vloek en tijd van zegen / tijd van droogte tijd van regen	845 : 1
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt,	929 : koor 1
zijn zwaar van regen, overvloed / van zegen die geneest.	943 : 3
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen	980 : 3

Regenboog

en ziet de eerste regenboog	163a : 4
Met Noach en zijn regenboog,/Mozes die uit Egypte toog	350 : 5
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog!	358 : 2
Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog:	504 : 4
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog?	952 : 3

Regenen

Regen uw gerechtigheid / en bevrucht de aard,	463 : 5
lof zij de hemelse liefde die over ons regent./ Denk elke dag	868 : 4

Regenstroom

Zie op de Libanon Gods cederbomen,/ zij staan verzadigd door zijn regenstromen.	104 : 4

Regentijd

Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd.	126 : 2

Regenval

Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval,	084a : 3

Regenwolken

Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken,	148 : 3

Regeren

Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren.	002 : 2
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert.	010 : 6
en voor de koning die het al regeert / zich neer zal buigen.	022 : 12
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning.	048 : 1
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde.	067b : 5
de handen haastig naar U uit,/ ook daar zult Gij regeren.	068 : 11
en dat Gij, Allerhoogste, Here,/ regeert en eeuwig zult regeren.	083 : 6
Zijn koninklijk geslacht leeft voort en zal regeren.	089 : 13
De Heer is koning, Hij regeert altijd,/omgord met macht, bekleed met majesteit.	093 : 1
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet.	098b : 5
God, die aan ons zich openbaarde,/ regeert en oordeelt heel de aarde.	105 : 3
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren	119 : 18
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren.	119 : 28
hier zijn de zetels van het recht,/ de troon, waar David zal regeren!	122 : 2
God regeert bij dag en nacht,/ zijn genade blijft van kracht.	136 : 4
De kracht, de heerlijkheid, de ere / zijn Hem, die eeuwig zal regeren.	147 : 7
De Here God regeert	152 : 9

Aan Christus, die ons mild regeert 205 : 6
voorgoed zult Gij regeren 302 : 2
Gij kocht ons met uw bloed, blijf, Heiland, ons regeren, 412 : 5
Gij, wolken, breek in regens neer,/regen de Heiland,Israëls Heer. 437 : 2
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen, 472 : 3
Hij zal u regeren/ met God en met ere. 550 : 2
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis. 572 : 4
Het offerlam regeert./ O Heer, vraag altijd verder. 649 : 7
Nu stijgt ons loflied op en eert, halleluja,/de Here Christus die regeert, halleluja. 661 : 5
De stok die ons regeert,/ de dood zal zijn gekeerd,/ wij zullen mensen zijn. 689 : 3
nu Christus niet meer wordt geëerd en men bestrijdt dat Hij regeert. 721 : 1
Zij zullen regeren,/ met Hem triomferen, 752 : 6
Roep de doden tot getuigen / dat Gij van oudsher regeert, 769 : 3
eens zullen die 't aardrijk regeren / tot Mij en elkaar zich bekeren, - 770 : 4
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet. 869 : 3
der trouwe hoede en zegen / van Hem, die 't al regeert. 904 : 1
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 :1
Want U regeert, U overwint,/ U neemt mij aan. Ik ben Gods kind. 939 : 3
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2
Voor hen die ons regeren,/ de hoofden van het land,/bidden wij God de Here 994 : 1
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren 994 : 4

Regering
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2

Regiment
Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3

Rei
Gij hebt mijn weeklacht en geschrei / veranderd in een blijde rei! 030 : 5
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan, 042 : 2
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen. 149 : 2

Reidans
In de reidans voor zijn ogen / wordt de Libanon bewogen. 029 : 3
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22

Reidansen
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4

Reiken
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken? 015 : 4
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken. 119 : 58
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide; 143 : 9
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven, 144 : 3

zijn trouw reikt hemelhoog 279 : 3
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon, 400 : 2

Het woord is vlees geworden,/Gods Zoon reikt ons de hand. 434 : 3
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond, 451 : 4
Om het brood, Heer, dat Gij breekt,/ om de beker die Gij reikt, 558 : 4
Heer, raak mij aan met uw adem,/ reik mij uw stralend licht, 695 : 1
of daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1

Reikhalzen
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.

Rein
God is mijn schild en mijn betrouwen,/ de reine zal zijn heil aanschouwen. 007 : 5
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden. 018 : 7
Getrouw zult Gij voor de getrouwe zijn,/ goed voor de goede, voor de reine rein. 018 : 7
Des Heren vrees is rein,/ zo zal ik zeker zijn / van de allerhoogste schat. 019 : 4
Dan zal de aarde rein,/ bevrijd de mensheid zijn. 021 : 5
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5
Breng aan de Heer met reine handen,/ breng aan de Here offeranden, 096 : 4
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2

Laten uw engelen, sterk en rein 208 : 2
van een maged reine, die hoog moet zijn geacht./Kyrieleis. 476 : 2
dat wij ongerept en rein / nieuwgeboren zouden zijn. 481 : 3
de Zoon van God hier jong en rein,/ ons bidden en ons wensen 522 : 3
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden, 524 : 5
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin. 669 : 6
De beken zwellen en de vijvers zijn / weer koel en rein. 678 : 3
in glorie verschijnen, volkomen en rein. 752 : 6
Wat Gij eenmaal zijt begonnen / o voltooi het: maak ons rein, 754 : 3
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn. 834 : 1
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in ’t hart 836 : 5
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein. 838 : 1
De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein 846 : 5
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7
die melaatsen rein doet zijn,/ kleed mij, red mij, maak mij rein. 911 : 4
Maak, o Heer, mijn lippen rein,/ dat zij uw getuigen zijn. 912 : 3

Rein maken
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein. 380 : 3
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein. 599 : 4

Reine, in het - brengen
Breng ons in het reine met U en met elkaar 291d

Reiner
U hoger, reiner loflied toe 245 : 3

Reinigen

O reinig metterdaad / mij van ’t verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen!	019 : 4
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,/ reinig mij door uw diepe mededogen.	051 : 1
Zuiver mij geheel van mijn zonde,/ reinig mij van wat ik misdeed.	051a : 2
Zoals ik ben, ontvangt Gij mij, / reinigt, vergeeft, omarmt Gij mij,	377 : 4
wordt hij gereinigd en gered / en staat hij voor uw ogen,	522 : 4
Hij deed het water van zich spreken,/ het stort zich uit en reinigt mij.	569 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind, / kom dan, waai door onze harten, /reinig ons.	688 : 1
dat loutert, reinigt en herschept./ Kom, Geest van God en vuur ons aan.	692 : 2

Reiniging

Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen.	051 : 4

Reinwassen

Ik was mijn handen rein,/dat ik bij hen mag zijn,/ die in een stoet om uw altaar	026 : 3

Reis

verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen.	119 : 12
En vrolijk verder gaat de reis	173 : 5
Maria ging op reis,/ een reis van zeven dagen,	497 : 1
God roept de mens op weg te gaan,/ zijn leven is een reis:	542 : 1
Waar is ’t beloofde paradijs?/ Is dit het einde van de reis	606 : 2

op Reis (gaan)

niet met de kudde mee op reis	184 : 5
Heb moed, gij die op reis zijt,/want daarmee kunt gij voort	313 : 1
zal ik u zien? Wij zijn op reis / naar u en naar de Heer!	737 : 21
‘Breek uw tent op, ga op reis / naar het land dat Ik u wijs.’	802 : 1, 6
staat hij op en gaat op reis,/ langs de weg die God hem wijst.	805 : 3
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan,	964 : 1
zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis	964

Reisgenoot

Blijf bij ons, reisgenoot	251
wees onze laatste reisgenoot	255 : 4
De Heer is onze reisgenoot,/ Hij die ons zijn gezelschap bood	646 : 1
deelt met ons het dagelijks brood,/ de Heer is onze reisgenoot.	646 : 4
hunkerend naar hun oude land./ Reisgenoten, grijp hun hand.	802 : 5
Nog een leven zal ik reizen./ Nooit meer zonder reisgenoot.	812 : 3
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben.	815 : 1
Wij reisgenoten in de stoet / horen van hen waarom, waarheen.	1002 : 2

Reizen

Zo spreekt de Heer:’mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4

dan moeten ze weer reizen	166a : 6
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen	471 : 2
om naar de stal te reizen. / Kyrieleis	497 : 4

De wijzen, de wijzen,/ die gingen samen reizen, 520 : 1
De wijzen, de wijzen,/die moesten verder reizen, 520 : 5
Voor wie reizen in den vreemde,/ voor wie overvallen wordt 745 : 4
Heer geef mij vleugels dat ik reis / tot door de sluier heen, 798 : 1
Maar reist gij op uw wijze,/ dan reist gij nog niet goed. 799 : 3
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
Nog een leven zal ik reizen./ Nooit meer zonder reisgenoot. 812 : 3
naar onbekende plaatsen reizen./ Dat Gij ons onderkomen zijt. 816 : 4
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
Gij doet ons reizen door de tijd,/ verbonden in saamhorigheid, 972 : 5

Rekenen
Maar Heer, ik reken op uw liefde, uw redding is het enige dat telt. 013c : 3
al bij de doden gerekend,/ Gij hebt mij weer levend gemaakt. 030a : 1
Reken niet op mensenwaarde / want bij mensen is geen baat. 146 : 2

bij de moordenaars gerekend / overstelpt met smaad en hoon, 575 : 5
reken mij dan bij de vromen / die vertoeven in uw schoot. 779 : 7

Rekenschap
'Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind'. 010 : 2

Rennen
de bergen sprongen achteruit, de heuvels renden blind achter hen aan. 114a : 2

Rente
Of zorgde je voor rente? 180 : 3

zich Reppen
Ja, zijn stem is op de steppe /als de winden die zich reppen; 029 : 4
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 : 1

Resideren
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 5

Respect
Onze gaven, ons respect,/wij schenken het U 366 : 3

Respecteren
dankbaar zal ieder respecteren 310 : 2

Respijt
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5

Rest
Mijn vege rest zal zonder tegenweer / haast zijn verslonden 022 : 8

Resten
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat. 039 : 4

Rest haar niets dan rusten / in de harde rots? 625 : 2
rest er niets meer dan te zingen,-/ Heer, dan is uw pleit beslecht. 769 : 1

Reukwerk
als reukwerk voor uw aangezicht, als offers die des avonds branden. 141 : 2

Reusachtig
een reusachtige redder / van een wereld in nood. 945 : 2

Richten, zich -, Gericht
’t Is tegen het gezag van God de Here / en tegen zijn gezalfde vorst gericht: 002 : 1
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid 009 : 10
Sta toch op, Heer,met venijn,/ richt de slechten, maak ze klein, 009a : 4
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
die Gij op zijn gezicht / als pijlen houdt gericht. 021 : 6
Richt mij, Gij zijt de God die mij redt / en op U wacht ik een leven lang. 025d : 1
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor. 034 : 6
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied. 066 : 6
aan ’s konings zoon, om uwe knechten / te richten met beleid. 072 : 1
dat naar geen doel meer scheen gericht./ Ik was voor U, die troont in ’t licht, 073 : 8
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar ’t verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde; 082 : 3
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt. 085 : 4
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
voor altijd zonder wandeling./ Hij richt der volken rechtsgeding, 096 : 5
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht. 096 : 7
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b 5
Hij komt, Hij komt de aarde richten,/ Hij komt, o volken wees verblijd, 098 : 4
greep mij aan en brak mijn kracht./ Nu richt ik tot Hem mijn klacht: 102 : 11
‘Laat onrechtvaardigen hem richten,/ laat goddelozen hem betichten 109 : 3
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken, 119 : 40
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen, 119 : 51
Uw rechterhand geleide mij altijd;/ naar uw geboden richt ik al mijn gangen. 119 : 65
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4
Laat, Heer, mijn gebed en mijn handen / geheven zijn, tot U gericht 141 : 2
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5

mij richten naar het woord van het begin 156 : 4
Hij zal onze voeten richten 158b
En wij, wij leven weer voorgoed op Hem gericht 158c : 2
Geef dat ons hart mag zijn gericht 209 : 2
heb ik te wachten ik richt mijn gedachten 211 : 4
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt 221 : 1
uit liefde puur op U gericht 236 : 4
op U alleen mij richten 250 : 4
als schapen dwalen waar geen herder ’t oog op richt 272 : 2

richten wij ons naar de zon	283 : 2
zijn naam richt de geschiedenis	299j : 3
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt	313 : 1
Hij zal de wereld richten, / berecht wie Hem bevocht.	441 : 10
Onze hunkerende ogen / blijven op één doel gericht,	449 : 2
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan,	451 : 5
Mijn ogen zijn gericht op U:/ bevrijd mijn voeten uit het net!	535d
'Naar Galilea richt uw voet,/halleluja (2 x)/daar wordt gij door uw Heer begroet.'	617 : 15
God zal Hem voor altijd bewaren,/ wij leven op Hem gericht.	667 : 1
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens.	715 : 2
de hemelen is doorgegaan / en naar het westen is gericht,	761 : 1
vaart de tijding door de volken / dat Gij alles richten zult:	769 : 2
Stemmen hoor ik om mij spreken,/ nauwelijks tot mij gericht;	779 : 3
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam;	779 : 6
en richt uw hart en ogen / vast op Jeruzalem.	799 : 2
tegen onrecht, tegen dwang / richten pelgrims hun gezang.	802 : 4
om voortaan helderziende / te zijn op God gericht.	803 : 1
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt.	835 : 3
op 's Heren koninkrijk richt.'	846 : 4
Zijn Geest wil in mij wonen,/ Hij richt mijn wens en wil,	902 : 3
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten.	919 : 1
waarnaar wij van her en der / onze schreden richten,-	919 : 4
dat, niet te weerstaan, is gericht / op wording van licht en van leven.	986 : 1

Richting

Dat woord, waarin ons richting werd gegeven,	325 : 1
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt,	700 : 3

Riet

tussen 't riet	167 : 2
wij schuilen weg als vogels in het riet	273 : 1
biezen mandje in het riet: God vergeet de zijnen niet!	358 : 3
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind,	459 : 4
Koning tot een spot getekend / met een riet en doornenkroon,	575 : 5
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet,	892 : 2

Rimpel

en wil zeer aandachtig lezen / in de rimpels van hun huid	730 : 2

Ring

Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring,	118 : 3

Ritme

De dans werd vergeten en het ritme verstoord;	839 : 2

Rivier

Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren	023d : 3
rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen.	024 : 1
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen.	078 : 6
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer.	093 : 2
Rivieren klappen in de handen,/ de bergen jubelen het uit.	098 : 4
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier.	098b : 3

verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren.	104 : 3
’t werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord,	105 : 16
Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn,	107 : 16
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn	126a : 2
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren.	137 : 2
rivieren en zeeën en gij, oceaan	154a : 6
waar gerechtigheid als rivieren stroomt, waar een wijnstof bloeit tegen de klippen op-	330
en winterkou verdrijft. Wij loven je om / rivieren die stromen,	697 : 3
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein,	700 : 2
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren,	823 : 3

Roekeloos

Zij hebben roekeloos hun lot / verbonden aan een vreemde god,	106 : 13
Roekeloos, kleingelovig,/zwak en niets meer.	361 : 3

Roem

Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden	021 : 4
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd.	072 : 7
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val.	075 : 7
God wordt geëerd in Israël,/ zijn roem, zijn naam is hier in tel,	076 : 1
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan.	096a : 1
Van uw rijkdom vervuld is de aarde./ Eeuwig zij de roem van de Heer.	104a : 3
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in 't rijk	115 : 7
Christus, onze eer en roem,/ heeft glorierijk al onze doem	618 : 6
Lof zij het Lam dat is geslacht,/ Hem zij de roem en eer,	735 : 4

Roemen

zichzelve roemend, Heer, om U te smaden.	010 : 1
De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die 't heelal volbracht.	019 : 1
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding,	020 : 5
Mijn God, ik wil U roemen / en al uw daden noemen,/niets is aan U gelijk.	040 : 2
Wij loven en wij prijzen U,/ wij roemen in uw groot vermogen.	044 : 3
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt.	049 : 1
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer	050 : 3
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen!	059 : 4, 7
grootmachtige, U roemen.	071 : 5
Ik roem de grootheid van uw daden,/ik meld aan iedereen/uw recht, uw recht alleen.	071 : 9
'k Vertrouw op Hem geheel en al,/ de Heer, wiens werk ik roemen zal.	073 : 11
de Tabor roemt uw naam, de Hermon jubelt luide	089 : 5
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam,	096 : 3
hoe verlosten huiswaarts keren / roemend in de naam des Heren	102 : 10
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer.	117
Gij zijt mijn God, U zal ik prijzen,/ o God, U roemen wijd en zijd	118 : 10
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here.	119 : 18
Van dag tot dag roem ik uw majesteit,/ ik zegen U voor eeuwig en altijd.	145 : 1
opdat men alom spreke van uw kracht,/ en roeme in uw overwinningsmacht.	145 : 2
Zij roemen in uw koningschap, o Heer,/zij stellen in uw heerlijkheid hun eer.	145 : 4
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot.	146c : 1
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet.	146c : 7
Prijs dan zijn naam bij dag en nacht / en roem zijn grote macht.	149 : 3
en roemt in God, de Heer	152 : 1, 10
zingend zullen wij U roemen	283 : 5
Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roemen / op mensengunst of –heerlijkheid?	315 : 3
Wij roemen in 't kruis van de Heer Jezus Christus.	564b
Bewaar mij dat ik roemen zou / dan in mijns Heren Christi dood.	578 : 2
bloemen en vogels, - alles roemt / Hem als in den beginne.	630 : 3
en roemen blij / de glorie van uw heerschappij.	749 : 3
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet.	865 : 2
Roem dan de gunst en goedheid / van Hem die geeft in overvloed,	977 : 4

Roemrijk
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht. 078 : 1

de roemrijke klank van zijn naam over ons 151 : 2

Roep
om zijnentwil zijn afgezworen./ Hij doet zijn roep uit Sion horen. 076 : 1
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven. 137 : 3

de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord. 459 : 3
riep Hij ons reeds bij name, / zijn roep wordt nog gehoord. 513 : 2
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/'de Heer is waarlijk opgestaan!' 617 : 18
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren. 808 : 5
aan wat ons uitdaagt om te leven./ Dat wij de stille roep verstaan. 816 : 1

Roepen (ook zn), Geroepen
Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde. 003 : 1
Laat als ik roep mij op U hopen,/o God van mijn gerechtigheid, 004 : 1
Weet dat ik leef van zijn genade./ Hij is het die mijn roepen hoort. 004 : 1
Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept. 009a : refr.
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen; 019 : 2
Hij zal zich tot uw offers wenden,/ Hij die uw roepen hoort. 020 : 2
Gij hebt, als zij u riepen om ontferming,/ hen niet beschaamd. 022 : 2
Gij die mijn ogen 't levenslicht ontsloot,/ mij hebt geroepen uit de moederschoot, 022 : 4
Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,/ik roept het 's nachts, en Gij laat mij maar roepen. 022a 1
Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,/en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd. 022a : 3
Ik roep tot U, mijn rots, mijn Here!/ Blijf U niet zwijgend van mij keren, 028 : 1
Ik riep tot U: help mij, God,/ toen hebt Gij mij genezen. 030a : 1
Ik heb U geroepen, God,/ U om genade gesmeekt: 030a : 2
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Een arme riep in nood./ De Here hoorde naar zijn stem, 034 : 3
Wie God roept hoort Hij aan / en Hij verlost wie is benard. 034 : 7
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1
Watervloed roept watervloed./ Aller diepten euvelmoed 042 : 4
Tot Hem roep ik in mijn lijden,/ die de God mijns levens is. 042 : 5
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
dat leven u tot dood gedijt!/ Maar ik, ik roep tot God de Heer. 055 : 5
Wat zou een mens mij doen als ik kan roepen:/ de Here is mijn Held! 056 : 1, 3
Ik roep tot God, de heerser van 't heelal,/de Here, die 't voor mij voleinden zal; 057 : 2
zolang ik roep, zolang ik fluit / van U waarin ik schuil. 057a : 4
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan; 065 : 5
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4
Hij die het licht roept in de nacht, Hij heeft ons heil teweeggebracht, 068 : 7
Ik heb geroepen tot mijn stem 't begaf./ Voortdurend heb ik naar U uitgekeken. 069 : 1
Roepend om gehoor te vinden,/ om bij God gehoor te vinden, 077 : 1
roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost. 077 : 1
Opstandig tegen God, die uit den hoge / de mensen roept als kinderen voor zijn ogen, 078 : 20
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden, 078 :25

Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde.	079 : 4
heb Ik u beproefd:/ waar ge Mij bedroeft,/ roep Ik u tot omkeer.	081 : 6
Heer mijn God, wees mij genadig,/ want ik roep tot U gestadig.	086 : 1
In het bitterste getij / roep ik en Gij antwoordt mij.	086 : 2
Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name,	086 : 3
Heer, die mijn heil, mijn helper zijt,/ des daags roep ik om mededogen,	088 : 1
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen.	088 : 5
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep.	088a : 3
Roept hij Mij, ik antwoord,/ in zijn nood ben Ik hem nabij.	091c : antif.B
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep	092 : 2
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande.	095 : 2
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land.	096a : 2
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht	096a : 3
roepen en zingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 1
Luister, luister naar mijn klagen,/ want ik roep U alle dagen.	102 : 1
Ja, toen zij tot Hem riepen / om steun en onderstand,	107 : 6
Hij hief zijn stem en riep,/ toen steigerden de golven,	107 : 11
loof Hem die ’t water riep / en op de zee kan treden.	107 : 14
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren	116 : 1
Ik was gevangen en riep:/ God, en Hij heeft mij geantwoord.	118a : 1
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,/ dat ik w recht zal roepen van de daken.	119 : 40
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen.	119 : 55
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen.	119 : 55
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten.	119 : 56
En overtuig mij dag aan dag / dat Gij mij hebt geroepen,/ ja, dat ik leven mag.	119a : 4
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden,	130 : 1
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U	130b : 1 + vz.
Uit de diepten roep ik U, Heer, mijn God,/Ik heb U nodig, Here luister	130c : 1
Hij die hemel en aarde schiep,/ Hij is ’t die u bij name riep.	134 : 3
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht.	135 : 4
Ten dage dat ik riep hebt Gij/ gehoord naar mij en kracht gegeven.	138 : 2
U, Heer, roep ik, U geldt mijn smeken,/ snel mij te hulp en hoor mij aan.	141 : 1
U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken.	141 : 1
Tot God de Heer hief ik mijn stem,/ ik riep tot God, ik smeekte Hem.	142 : 1
Tot U roep ik dat Gij, o Heer,/ mijn schuilplaats zijt, mijn tegenweer,	142 : 4
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep.	145 : 3
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij.	145 : 6
Dichtbij is God voor wie Hem roepen.	145b
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep.	146 : 3
Hij is ‘t, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep,	146c : 4
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed!	146c : 7
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre.	147 : 2
Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle.	148 : 2
Volk van God, loof Hem die u schiep;/ Israël, dank Hem die u riep.	149 : 1
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep.	150a : 1

Ik roep U uit de diepten van het leven	155 : 2
In het begin riep God mensen tot leven	162 : 6
Farao roept na tien keer	167 : 9
zo stil voor Gods stem, die je straks roepen zal	170 : 2
Hij die ons riep in de woestijn	177 : 3
op het roepen van Gods stem?	178 : 1

Niemand is er die hen roept	178 : 7
Daar roept God de grote vis	178 : 8
als je naar zijn roepen hoort?	178 : 12
Blinde man, Hij roept u	182 : 2
Hij roept ze bij hun naam	186 : 5
achter de woorden die wij tot U roepen	197 : 1
Roep onze namen dat wij U horen	200 : 1
’t is Christus, die ten leven roept	205 : 1
Kom uit je warme bed, roept Hij	205 : 2
roept ons nu vrolijk naar een nieuwe morgen	212 : 2
wij bestonden, riep Hij ons bij name,	217 : 2
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen	221 : 1
Leve de Geest, Zij roept ook ons erbij	223 : 2
Deze avond roept mij na mijn zorgen	245 : 2
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan	265 : 4
Het bloed van Abel roept nog steeds tot ons geweten	272 : 3
Gij roept ons met een nieuwe naam	281 : 4
roepen wij met hart en mond	287 : 2
Hoor mij roepen	293 : refr.
Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen, zegen ook ons met uw licht!	296 : refr.
roepen wij voor alle volken:	299j : 2
verhoor ons roepen uit de nacht	302 : 3
Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roemen / op mensengunst of –heerlijkheid?	315 : 3
Het woord dat u ten leven riep / is niet te hoog, is niet te diep	316 : 1
een licht dat in uw ogen brandt:/het roept u dag aan dag bij name	316 : 1
Roep ons uit de doodse dalen/waar wij dwalen	317 : 3
is het woord dat Abraham riep / en Daniël tussen de leeuwen	318 : 2
en een ster riep de drie wijzen / toen Hij kwam	319 : 4
Hoor, roept Gij in mijn oren / en jaagt mijn angst uiteen.	323 : 3
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep.	342 : 3
Roept God een mens tot leven,/wie weet van waar en hoe,	346 : 1
Gods woord roept door de tijden / zijn volk en grijpt het aan.	346 : 2
Geroepen en verzameld / uit dood en slavernij,	346 : 3
riep en niets dan onheil vond.	352 : 4
mij riep en zelf U gaf voor mij – o Lam van God, ik kom.	377 : 1
God en mens, die gaf / aan het kruis uw leven,/roep ons uit het graf,	379 : 3
Gij hebt mij, Heer, geroepen aan uw dis,/het heilig feest van uw gedachtenis;	381 : 2
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft.	387 : 4
roepen U nooit lovensmoe:/’heilig, heilig, heilig’ toe!	413 : 2
Bij name geroepen,/naar buiten gebracht,/een weg voor ons uit.	424 : 4
Voor wie roepen om vrede,/ van gerechtigheid dromen:	430 : b
maar wat in duister sliep,/ontwaakte, toen Hij riep.	435 : 3
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord,	451: 3
wees ons een tempel en roep onze namen/zodat wij juichen: God heeft ons gehoord!	451 : 3
als een profeet, wat riep je / daar in die woestenij?	456a : 3
ons verlangend roepen / dat Gij spoedig komt.	463 : 7
God sprak tot mij: mijn zoon ben jij,/Ik riep je heden in het leven.	467a
De hemelse engelen / riepen eens de herders	477 : 2
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dat licht dat zoveel luister schiep.	488 : 4
Dit licht dat in het duister sliep / is God die ons bij name riep,	488 : 5
Hij roept totdat Hij wordt gehoord,/in den beginne was het woord.	488 : 5

riep Hij ons reeds bij name, / zijn roep wordt nog gehoord.	513 : 2
Gij die de ster van David zijt / en wijzen roept en dwazen leidt,	519 :1
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn.	524 : 5
en deed ze vullen door die Hij riep,/en scheppen wat Hij te drinken schiep.	525 : 3
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land!	526 : 4
Jezus die langs het water liep / en Simon en Andreas riep,	531 : 1
Hij komt misschien vandaag voorbij / en roept ook ons, roept jou en mij,	531 : 1
Roept hij Mij, Ik antwoord,/ in zijn nood ben ik nabij.	535b
God roept de mens op weg te gaan,/ zijn leven is een reis:	542 : 1
Hosanna, hosanna,/ wij roepen het rond,/ wij roepen het rond	551 : 3
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
roepen wij, o Mensenzoon,/ Kyrie eleison.	558 : 8
O lichaam van het woord,/ dat riep in den beginne,	590 : 1
Gij die verzwegen zijt, Gij kunt het roepen horen	589 : 4
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed	591 : 4
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?	592 : 2
Met Mozes zijn wij meegegaan,/ omdat de Heer ons riep.	606 : 1
O Mozes, roep toch tot de Heer,/ het water is zo diep.	606 : 2
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep,	606 : 3
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond	608 : 3
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde	609 : 2
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren	609 : 5
Wij komen als geroepen / en aan het licht gebracht.	612 : 1
Wij komen als geroepen,/ getekend met een naam.	612 : 1
Geroepen om te leven,/gehouden aan zijn woord	612 : 2
nu de zon de zaden roept om op te staan.	625 : 1
Halleluja!/ Hoor mij, God, ik roep,/ verberg U niet voor mij./ Halleluja!	640f
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven	641 : 1
Hij die ons riep in ’s Vaders naam,/ heeft ons bevrijd van zorgen.	643 : 1
Hem, het woord van God,/ uit de zwarte dood / in het leven riepen.	645 : 5
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan,	647 : 2
Hij heeft het menselijk geslacht / in ’t licht geroepen en bedacht	654 : 1
Hij riep ons uit de nacht in ’t licht / van zijn genadig aangezicht.	654 : 6
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord;	680 : 4
Als geroepen kom ik:/ mijn tijd is in uw hand	695 : 3
Kom Schepper, Geest Jij,/ die ons roept te gaan	697 : 4
In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken.	710a
Heer, opdat wij horen / ’t roepen aan de poort.	718 : 3
Zij trokken uit als Abraham,/ door God de Heer geroepen	728 : 2
en hun roepen in het duister,/ de armzaligheid van hun kracht,	730 : 2
roepen: God is hier,/ zingen voor de Heer.	732 : 4
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart.	740 : 3
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken.	741 : 1
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering.	741 : 2
O God, roep ons opnieuw!/ O God, blijf ons bewaren	743 : 3
‘Op, waak op’, zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden,	749 : 1
Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan ’t avondmaal.	749 : 2
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de Koninklijke tijd,	766 : 2
Roep de doden tot getuigen / dat Gij van oudsher regeert,	769 : 3
roep hen die men dwong te zwijgen,/ die de wereld heeft geweerd,	769 : 3
Eens zullen de mensen het weten / en roepen van stad tot stad:	770 : 2
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep.	777 : 1

Roepende ben ik geboren,/ woorden zonder klank of zin, 779 : 2
Kind door God geroepen,/ kind, jij hoort erbij: 781 : 3
Ik heb jou geroepen,/ kind, jij bent van Mij. 781 : 3
Hij riep ons, de getrouwe,/ en Hij ging zelf vooraan. 799 : 2
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets 825 : 2
kan Hem bevatten die ons riep / om Hem te kennen, - heden. 825 : 6
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand 827 : 1
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
Ik riep: Gij vraagt te veel van mij./ Gij zijt te groot, ga mij voorbij! 831 : 2
Hij roept om ons en klaagt ons aan./ Kan Hij niet zonder ons bestaan? 831 : 1
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
Ik danste voor blinden die mij riepen om licht. 839 : 3
Zij is op de hoogte getreden,/ zij roept op de pleinen der steden 846 : 1
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep? 850 : 2
Roept overal met groot geschal:/ 'Lof, prijs en dank alleen / zij God en anders geen!' 865 : 3
wat onze God tot aanzijn riep / doet Hij zijn trouw ervaren. 869 : 3
Roep, al wie goden zijn ten spot: / de Heer is God, de Heer is God! 869 : 7
en nu wij om Hem roepen / geeft Hij ons deze stem. 896 : 6
Ik roep: 'Ach Here, hoor mij!'/ En wat mij kwelt wordt klein. 902 : 1
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij. 927 : 3
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4
Totdat U komt, mij roept voorgoed,/ bent U het doel van mijn bestaan. 939 : 3
Heer, roep mij als uw dwalend schaap,/ dat U niet zoekt en U niet vindt. 944 : 4
Toen jij haar riep, droeg ze jou / -haar armen om jou heen- 963 : 1
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon 963 : 2
zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis 964
ons heeft geroepen tot zijn feest,/ die zeer ons zal verblijden. 966 : 5
O Heer, wij leven totterdood -/ Gij roept ons uit de moederschoot 972 : 4
waarmee Gij roept wat nog niet is,/ uw toekomst, uw geschiedenis, - 972 : 7
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
Wij zijn geroepen om / haar zingend door te geven. 974 : 1
Jezus roept ons te belijden / Hem als Heer van het heelal, 975 : 2
Jezus roept ons tot de ander,/ zo verschillend als wij zijn, 975 : 3
Jezus roept ons tot zijn tafel,/ breed en wereldwijd gedekt, 975 : 4
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed, 984 : 4
Om zachtmoedigen van hart,/ geroepen om het land te erven, 996 : 2
als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4

Roeping
en de trouw aan zijn roeping bewaarde 175 : 2

Roepstem
O Heer, wij zijn het volk door U verkoren,/ wij zijn de schapen die uw roepstem horen, 079 : 5

zijn roepstem zouden horen,/voor andere stemmen doof. 313 : 2
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen. 347 : 1
Geef dat uw roepstem wordt gehoord,/ als eenmaal bij de zee. 836 : 2

Roeren

Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht.	033 : 1
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom,	068 : 4
De goddeloze roert de mond,/ staat mij naar ’t leven zonder grond.	109 : 1
en slaat de harp en roert de trom / in ’s Heren heiligdom.	149 : 2

Roes

als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen.	078 : 23

Roest

Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot.	039 : 5

Roken

Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond.	018 : 2
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen.	021 : 5
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken.	104 : 9
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten!	144 : 3

Rol

God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft,	087 : 3
De rol van heerser in dit lied	172 : 1
speelt zij de rol van een gezant	172 : 2

Rollen

Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur.	890 : 1

Romein

dat U Romein en Aziaat / in eigen taal verstaat!	674 : 3

Rom-rom

laat de bel, bim-bam,/ laat de trom, rom-rom,	486 : 4

Rond, Ronde (in ‘t -)

Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in ’t rond.	005 : 4
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in’t ronde	018 : 11
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond,	031a : 2
Gij hebt ze zelf uiteengeslagen,/ die onze vaderen rond zich zagen	044 : 2
ja, onze schande werd in ’t rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond.	044 : 7
en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond,	059 : 3
Dit is het land door U geschapen,/ uw lof schalt in het rond.	065 : 6
en onder fluitspel in het ronde gaan,/ zingend: ‘In U zijn al onze fonteinen’.	087 : 4
Al vallen duizenden in ’t rond / door ongeziene handen,	091 : 4
plotseling op, de heuvels in het rond / als lammeren in de velden.	114 : 2
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide?	114 : 3
Een zaaier zaaide zaad in ’t rond	183 : 1
Heer, zaai uw woord de wereld rond	183 : 6
Rond het licht dat leven doet	287 : 1
Rond het boek van zijn verbond	287 : 2
Rond het water van de doop	287 : 3

Rond de tafel, in de kring 287 : 4
Rond het licht dat leven doet 287 : 5
om overal, de hele wereld rond, 353 : 4
rond de doopvont staan wij in vertrouwen, 355 : 6
Want Gij zijt de eerste,/rond alom, 383 : 5
Uw wijde hemel welft / zich rond over de aarde. 500 : 1
Al gaat de vijand in het rond,/de koning van het kwaad, 506 : 3
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond. 637 : 2
Zing het de hoge hemel rond!/ 't Woord aan de dood ontsprongen 643 : 7
Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond. 667 : 3
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan. 683 : 3
Een jubelzang gaat in het rond / om Vader, Zoon en Geest. 706 : 4
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in 't zoete licht 725 : 2
De nacht is als een graf,/ ontij heerst in het rond. 756 : 8
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de Koninklijke tijd, 766 : 2
O vrede van Tiberias,/ o heuvels in het rond, 836 : 3
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan 966 : 4
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2

Rondbrengen
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7

Ronde
De beker die de ronde doet,/het is de omloop van uw bloed, 389 : 2
Ik zocht hem en ik vond hem niet. O wachters op uw ronde 808 : 2

Rondfladderen
in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond. 982 : 1

Rondfluisteren
Ons land zal straks een paradijs zijn./ Het woord hosanna fluistert rond. 549 : 2

Rondgaan
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond. 059 : 6
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens. 072a : 4
De naam des Heren wordt geprezen,/lofzangen gaan de wereld rond. 098 : 3

Wij gaan rond met het brood,/wij gaan rond met de wijn, 395 : refr.
gaat rond en gaat / zijn gang naar hartelust. 591 : 3
De honger gaat de wereld rond,/ wij danken God voor overvloed. 712 : 3
Uw naam Ik-zal-nabij-zijn / gaat heel de wereld rond - 851 : 3

Rondkrioelen
En weer sprak Mozes, en terstond / krioelde 't ongedierte rond. 105 : 11

Rondlopen
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3

Rondom

Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht. 034 : 3
want rondom sluiten rampen mij in;/ door mijn zonden word ik achtervolgd 040a : 4
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld 056 : 1
aan ’t hoofd van zijn vazallen,/ Hij voert de volkeren rondom 068 : 5
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
temidden van het leger en rondom / de nederzetting van zijn heiligdom. 078 : 10
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19
Jeruzalem is stom / en op het land rondom / verzamelen zich de raven. 079 : 1
Uw vijanden, o Heer, uw vijanden rondom, 089 : 18
Zij moeten God aanbidden,/ rondom zijn altaar staan, 107 : 3
Hier buigen zij in dankbaarheid / rondom de éne naam. 122b
toen vijandschap rondom was opgestaan,/ indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
rondom hen die zijn woord bewaarden,/ zijn volk op aarde. 125 : 2
als vlammen op hen nederkomen / en als een vuur rondom hen zijn. 140 : 6
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont, 148 : 5

Maar rondom is de naam vermaard 169 : 5
Rondom de muur wordt ieder uur 176 : 4
rondom ons heen in deze nacht 206 : 3
Rondom wie bidden dag aan dag 215 : 2
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod, 316 : 4
zingt alle scharen rondom de troon: 477 : 5
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom! 507 : 1
De duisternis te boven / al staat de nacht rondom, 544 : 3
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf. 592 : 1
Maar winters werd het in dit land; ’t is kil rondom en in ons midden, 709 : 3
Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon, 747 : 8
rondom de grote aarde heen,/ een nieuwe hoop, een hunkering, 761 : 3
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte. 824 : 3
Rondom mij in verdriet,/ dichtbij waar ik ook ben, 918 : 3
De Heer zal als een muur / rondom ons leven zijn. 935 : 2
en als wij treden in de kring / rondom uw heil en zegening, 972 : 9

Rondroepen
en voor zijn daden./Roep het rond: Hij wreekt vergoten bloed. 009a : refr.

Hosanna, hosanna,/ wij roepen het rond,/ wij roepen het rond, 551 : 3

Rondstrooien
met flarden licht, zo rond gestrooid 205 : 3

Rondtasten
bedrog en onrecht baart hun mond./ Zij tasten in onwaarheid rond 007 : 7
ik tastte rond als in den blinde / om van uw recht het spoor te vinden. 073 : 6

Rondtrekken
In het verborgen trekt Hij rond./ Verhalen gaan van mond tot mond, 533 : 3

Ronduit
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4

Rood
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven. 079 : 1

komt de Rode Zee ter sprake 287 : 3
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed, 350 : 1
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot. 437 : 3
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in ’t midden van de dood. 473 : 3
verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed, 482 : 2
aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd? 510 : 3
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood. 516 : 4
Heer, om uw vijf wonden rood,/ om uw onverdiende dood, 558 : 10
Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis, 578 : 4
zo rood als karmozijn,/ ons beeld blijft ongeschonden. 604 : 3
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald, 727 : 7
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen; 762 : 2

Roof
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11

Roofdier
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5
en ’t roofdier rukt de ranken neer./ O God, machtige God, keer weer! 080 : 5
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2

Rook
als rook zijn zij verdreven./ Zij zijn als was in deze vlam, 068 : 1
Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2

zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur. 678 : 7

Roos
een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij; 103a : 3

waar het recht bloeit als een roos 210 : 3
eens zal zij bloeien als een roos,/een dal van rozen, zondeloos! 350 : 7
Er is een roos ontloken / uit barre wintergrond, 473 : 1
Die roos van ons verlangen,/dat uitverkoren zaad, 473 : 2
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in ’t midden van de dood. 473 : 3
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel. 496 : 2
Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter, 501 : 2
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos. 546 : 1
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven, 584 : 7
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5
De trouw zal bloeien als een roos / en zie, gerechtigheid 767 : 2

Rots
Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren? 018 : 9

De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,/ verheerlijkt zij God, mijn verlosser. 018a : 4
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
Ik roep tot U, mijn rots, mijn Here!/ Blijf U niet zwijgend van mij keren, 028 : 1
Gij zijt mijn rots, Gij wilt mij wezen,/ om uwe naam, o Heer, 031 : 3
Mijn toevlucht is de Here God,/ hoog, als een vesting op een rots, 031a : 1
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen. 062 : 4
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5
Stel je vertrouwen op God alleen,/ je zult niet wankelen, Hij is je rots. 062c
Mijn rots, bij U is niets te duchten,/Gij hebt in al mijn noden/redding en heil geboden. 071 : 2
Want steeds zijt Gij mijn rots gebleken,/steeds wil mijn mond U noemen, 071 : 5
wie ik mijn leven toevertrouw,/ Gij zijt de rots waarop ik bouw. 073 : 10
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14
Mijn Vader en mijn God, o rots van mijn behoud. 089 : 11
Gelijk hij mijn naam zegt: ‘Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.’ 089a : 4
tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 : 2
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
als Hij het wil, dan spuiten fonteinen uit de rots, 114a : B
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen. 137 : 4
Hoe goed is ’t hun die bouwen / op Israëls vaste rots, 146a : 2

Berg en heuvel, rots en dal 154b : 5
Wat op de rots viel werd een flop 183 : 3
de rots der kerk zijn schulden uit 204 : 4
Ik ken de rots waarop ik bouwe 245 : 3
Hij heeft hen verzadigd met honing uit de rots. 372 : refr.
Wees mij een rots, een toevlucht;/ U bent mijn redding. 514d
Starre rotsen houden U,/ rots des heils, gevangen. 590 : 3
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht 608 : 1
de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen, 608 : 1
Rest haar niets dan rusten / in de harde rots? 625 : 2
bloed uit de flank van de rots, / water en bloed om het even; 659 : 5
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water 773 : 1
een hamer die de rotsen splijt,/ een God die aan ons mensen lijdt. 831 : 5
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw. 889
Niet in ’t geweldige geluid / van stormwind die de rotsen breekt 892 : 1
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld, 911 : 1
in de dorre doodsvallei,/ o Gij rots, wees daar nabij! 911 : 5
Mijn vaste rots, mijn fundament,/ U bent de grond waarop ik sta. 939 : 1

Rouw
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
Die Egypte sloeg met rouw,/ toonde Israël zijn trouw. 136 : 5
Die zich in rouw bevinden,/ neemt Hij de droefheid af. 146a : 6

Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u ’t gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6

Om de zalving door een vrouw,/ vreugdeolie, geur van rouw, 558 : 3
Een wijze gaf het aan,/ sprak woordeloos van rouw 563 : 2
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed, 608 : 2
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet: 642 : 6
bloeien aan dorens van de rouw / lachend de rozen open. 643 : 5
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn, 766 : 3

Rouwen
Ik heb gebeden en gerouwd / toen ik hun lijden had aanschouwd. 035 : 4

Wanneer ze raast uit misvertrouwen !/Wat luidt zo schendig dat haar rouwt! 510 : 4
Ze moest klagen, ze moest rouwen / en ze beefde bij ’t aanschouwen 573 : 4
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart. 592 : 1
Dan zal ik niet meer dansen, niet meer rouwen. 949 : 1

Rouwgewaad
geweken is het rouwgewaad,/ de smartelijke nacht. 633 : 2

Rouwkleed
Mijn rouwkleed hebt Gij weggedaan,/ een vreugdekleed deed Gij mij aan, 030 : 5
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
Moet ik onder ’s vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5

Roven
Zij roepen God niet aan, zij roven de eer / van God de Heer 014 : 3; 053
zij roven U de eer./ Maar ik leg in uw trouwe handen 031 : 5
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5

dan wordt uw ooft niet meer geroofd 176 : 4
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -/ 898 : 4

Rover
De rover bergt zijn wapen weg 204 : 6
Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis, 730 : 3

Roze (bloem)
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot. 437 : 3

Roze (kleur)
Bloesem in de winter ,/roze dageraad, 463 : 4

Rozerood
verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood! 466 : 5
Zo zal het zijn aan ’t einde van de tijden,/ de dageraad van God is rozerood. 546 : 4

Rug
om uw gerechtigheid / wil nimmer mij de rug toekeren. 031 : 1
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2

Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2

Hij draagt het op zijn sterke rug 184 : 4
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht. 547 : 1
Met de boom des levens/doodzwaar op zijn rug 547 : 6
Stap voor stap gaat door Jeruzalem / Jezus op de rug van een ezelin. 553 : 1, 4
En farao in onze rug,/ hij wil zijn slaven weer terug. 606 : 1
want Jezus Christus triomfeert,/Hij die het graf de rug toekeert./ Halleluja. 621 : 1
Met wind in de haren / en zon in de rug ligt 697 : 1
Zijn hand is een steun in de rug. 785 : refr.
Dat de weg naar je toekomt,/ dat de wind je steunt in je rug, 821

Ruig
Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe 717 : 1

Ruiken
Ruik een bloem, ruik een vrucht, ruik de geuren in de lucht, 008b : 3

tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt. 462 : 3

Ruilen
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed 474 : 4

Ruim , Ruim baan
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd./ Hij is het die in liefde mij behoudt. 018 : 5
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen. 024 : 1
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht? 024 : 5
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.119 : 17

Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan 176 : 6
zijn ruim genoeg voor Godes zaak 215 : 6
wilt gij uw Heer ontmoeten,/zo maak voor Hem ruim baan. 439 : 2
Weer met uw ruime hart / het kwade van ons allen. 974 : 5

Ruimhartig
Wie hongerden zijn ruimhartig verzadigd 157c : 7
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet 311 : 8

Ruimschoots
Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11

Ruimte
dan mocht met lichte schreden / ik in de ruimte treden. 031 : 6
Mij roepen en Ik zal het al doen keren./ Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren. 050 : 7
die ons in ruimte heeft gezet / en leidt met vaste schreden. 068 : 7

De Heer verhoorde en bevrijdde,/ Hij deed mij in de ruimte staan. 118 : 2
Hij heeft mij de ruimte gegeven,/ Hij komt voor mij op als een vriend. 118a : 1

Zo bracht Hij scheiding en ruimte aan 162 : 2
Een ruimte die niemand mat 175 : 4
Geef ruimte aan je naaste 311 : 6
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land 330
is zelf het licht dat ruimte geeft:/ ons levenslicht, de Zoon van God. 534 : 1
Gij die met levensbrood / door tijd en ruimte gaat, 559 : 3
zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang. 595 : cantor
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn, 790 : 3
van Jozua de hertog / die ruimte heeft gemaakt, 803 : 5
Hij meet ons tijd en ruimte toe / genoeg om Hem te vinden. 825 : 4
Schep in mij ruimte / en overkom mij. 897 : 3
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
Heilig, heilig, heilig, mateloze ruimte,/ machten en krachten, maak zijn naam bekend! 985 : 2

Ruisen
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Bergen kunnen het / door het ruisen van duizend bomen in bossen 098c : 1

de oogst ruist in de wind / als psalmen in de nacht. 650 : 7
uit het ruisen komt de rust / kom, Geest van boven, kom 684 : 1
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3
Er ruisen halmen op de akker / waar zich het zaad verloren gaf. 978 : 2

Ruit
Wij staan met onze ogen / voor een beslagen ruit. 666 : 1

Ruiter
het paard en zijn ruiter stortte Hij in zee 169 : refr.
Hun ruiters zaten hoog te paard 169 : 2
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om 738 : 2

Ruiterschaar
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17

Ruiterstoet
Ontelbaar is de ruiterstoet / waarmee de Heer zijn intocht doet 068 : 5

Rukken
Hij zal u uit het leven rukken,/ ontwortelen uit uw hof. 052 : 3

Gij spreekt het aan, het heeft een naam gekregen/en niemand rukt het uit uw macht. 348 : 5
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis. 679 : 1

Rumoerig
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5

Rund

Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
Geef dat op onze pleinen niemand klage,/ behoed de kudden, doe de runderen dragen. 144 : 5

Runderen, schapen en duiven te koop! 187 : 1

Rust

maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht. 022 : 1
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Heer, ik kan geen rust meer krijgen / door uw dreigen,/ enkel onvree is mijn deel. 038 : 2
Lengte van leven zal God geven,/ rust aan de oever van een beek. 091a : 2
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil. 103a : 3
Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven 107 : 13
'Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9

Gun u geen rust bij dag en nacht 176 : 4
de rust daalt op de watervloed 204 : 4
die rust geeft aan het lege lijf 236 : 2
lost in de stille rust weer op 236 : 2
dat ieder rust vindt in uw wil 239 : 5
tot rust voor lichaam en voor geest 245 : 2
Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart 263 : 2
We ruilen licht in tegen rust 264 : 2
totdat het rust in / U weer vindt. 266 : 4
zijn dag, zijn rust – gedenk, geniet! 310 : 2
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van 't kwaad 591 : 3
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan. 602 : 3
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur 655 : 2
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor 't hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
een briesje of een storm / die alle rust verstoort. 676 : 1
Gij wakkert aan en gaat te lijf / en kent geen rust. 679 : 6
uit het ruisen komt de rust / kom, Geest van boven, kom 684 : 1
bevestig ons, en wees / de vonk, de rust, het lied. 684 : 1
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij. 685 : 4
Raak met uw adem mijn onrust / tot ik de rust hervind. 695 : 2
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
Ons hart is onrustig,/ totdat het rust vindt in U. (2 x) 897 : refr.
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U? 897 : 2
Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust. 907 : 3
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
in uw oord van rust en vrede / doe mij binnengaan. 950 : 4
Rust en vrede, rust en vrede,/mensenkind, Gods licht voor jou! 954

te(r) Ruste gaan

geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2

dat ik te ruste ga in ’t graf 243 : 3

tot Rust brengen, komen
een strafgericht in naam des Heren./ Hij heeft Gods toorn tot rust gebracht. 106 : 14

wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed. 871 : 3

Rust(e)loos
O Heer, uw onweerstaanbaar woord / drijft rusteloos de eeuwen voort 723 : 2
zijn rustloos zoeken en verdwalen / een onuitsprekelijke zin. 823 : 4
Rusteloos ben ik,/onrust beweegt mij. 897 : 1

Rusten
Alleen bij U ben ik geborgen./ Gij doet mij rusten tot de morgen 004 : 3
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1
daar is het goed rusten. 023f : 1
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen. 074 : 10
Laat uw hand op uw gunsteling rusten,/ op het kind dat Gij grootgebracht hebt. 080a : 5
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10
Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen, 089 : 11
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1
De scepter van de goddeloze / rust niet voorgoed op ’t land 125 : 3
Hoop, Israël, op God de Heer,/ rust bij Hem nu en immermeer. 131 : 3

te rusten in uw liefde, die 250 : 8
rust deze dag al in Gods handen 252 : 4
in wie ons leven rusten mag 267 : 1
dat wij dromen zonder zorgen / veilig rusten tot de morgen 268 : 1
onder uw vleugels rusten wij. 275 : 1
totdat in uw vrede / ons hart rusten mag. 418 : 3
een zwaluw die wil rusten /vindt veilig onderdak 480 : 3
Deze is mijn Zoon; op Hem / rust mijn eeuwig welbehagen. Halleluja. 545 : 4
Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk; 572 : 6
Rest haar niets dan rusten / in de harde rots? 625 : 2
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog. 701:2
Die van de aarde vrijgekocht / nu rusten van hun werken, 728 : 3
Dat zij die ons zijn voorgegaan / zijn in het licht, rusten in vrede. 736 : 1, 2, 3
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht. 807 : 5
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen. 876 : 2
Vul mijn verlangen / totdat Gij zelf zult / rusten in mij. 897 : 3
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Zij rusten op de adem / van God die ademend 979 : 2
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,/ ik zal niet rusten, geen ogenblik, 999 : voorz.
een plaats om te rusten voor Hem / die God is, de enige ware. 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1

Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
de strijd voor ’t rijk aanvaarden,/ dat niet rust op ’t scherp van zwaarden. 1012 : 3

Rustig
verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3

Jona, wil je rustig wonen 178 : 12
Wij kunnen rustig slapen gaan 258 : 3
rustig op zijn ezel rijden: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 3
Al mijn zorgen zijn zijn zorgen,/ en zo slaap ik rustig in, 903 : 5
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1

Rustplaats
mij aan mijn moeders borst een rustplaats bood,/ voor kwaad beveiligd. 022 : 4

‘Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – ’t graf behield Hem niet.’ 617 : 11
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt. 623 : 1
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Vrede voor dit huis,/ een rustplaats langs de wegen 819 : 3

Ruw
Geef dat ik niet door ’t ruw geweld/ der goddelozen word geveld, 036 : 3
red Gij mij, treed voor mij in ’t veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld. 059 : 1
die tot mijn onheil hebt besloten?/ Wat stormt gij aan met ruw geweld? 062 : 2
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen. 081 : 12

Speelt als een ruwe Kalebiet 172 : 1
En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan ’t kruishout heeft gehangen. 590 : 3

Ruzie
al loopt een ruzie nog zo hoog 172 : 9
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3

Rij
De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet. 105 : 14
In Gods naam brak ik door hun rijen,/ als strovuur sloeg ik hen uiteen. 118 : 4
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4

en engelen zitten op een rij / als vogels in een boom, 737 : 13
het is een eindeloze rij,/ de kinderen gaan voor. 737 : 20

Rijden
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt; 068 : 2

hun wagens reden snel 169 : 2
De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt. 435 : 4
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht. 550 : 3
Hij rijdt op een ezel,/gezegend is Hij. Hosanna (5 x) 551 : 1
Massa’s mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard, 553 : 2
Heer, om uw zachtmoedigheid,/ vorst die op een ezel rijdt 558 : 2

die in de zee zijn voetstap plant / en op de wolken rijdt. 943 : 1

Rijdier
om in het zadel zich te zetten,/ en als een rijdier ons geknecht. 066 : 4

Rijgen
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen. 610 : 2
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1Wie
kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt, 976 : 2

Rijk (bn), Rijke
Gij zijt hem tegemoet gegaan / met rijke zegeningen. 021 : 2
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk, 062 : 5
en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week. 065 : 5
De aarde heeft een rijke oogst gegeven,/ God, onze God, zegent ons. 067b : 7
want uw naam, zo rijk van eer / is tot onze vreugd nabij. 075 : 1
rijk in goedertierenheid / voor een hart dat tot U schreit. 086 : 2
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12
en rijk in goedertierenheid / naar uw beloften mij bevrijdt. 109 : 9
Hoop, Israël, op God de Heer / die rijk is aan genade. 130a : 3

krijgt rijke kinderzegen 152 : 6
en rijken stuurt Hij heen met lege handen 157b : 8
maar rijken stuurt Hij weg met lege handen 157e
en met dat rijke middagmaal 165 : 1
Dan ben ik straks de zegen rijk 165 : 4
Een rijke man, een man van niets 172 : 1
Want hoog of laag, en arm of rijk 173 : 3
Rijk ben ik in uw liefde en trouw 241 : 2
Een rijke schat van wijsheid / schonk God ons in zijn woord. 313 : 1
O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, 329
In de doop hebt U ons rijk gezegend: 355 : 6
in koninklijk erbarmen / maakt God u groot en rijk. 440 : 3
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk. 454 : 5
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst! 482 : 1
Hij maakt ons door zijn armoe rijk,/ zijn armoe rijk, 515 : 6
dan klopt een rijke karavaan / bij de paleispoort aan. 520 : 2
Een wolk van mirre heeft / zijn kribbe rijk gevuld. 563 : 2
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven. 587 : 7
Die eeuwig rijke God / moge ons reeds in dit leven 704 : 2
Maar wij rijken,/ ach, wij blijken / hard en onverstoord./ Open onze oren, 718 : 3
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus' regen rijk gevoed. 817 : 2
Ik danste voor kinderen, de koning te rijk./ Ik danste het lied van gerechtigheid. 839 : 3
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen. 1000 : 5

Rijk (znw, land)
Naar 't rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen 't graf een helper tonen. 016 : 4

het land van uw belofte sieren / ten teken van uw Rijk.	020 : 6
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog.	066 : 2
De wereld brengt U huldeblijk,/ want heel de wereld is uw rijk,	068 : 11
Met trouw zijt Gij omgord, grootmachtig is uw rijk.	089 : 4
die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren.	089 : 9
Alle volken, alle rijken / brengen Hem hun huldeblijken.	102 : 10
gebeukten en gebukten, in zijn rijk is gerechtigheid.	103a : 2
Maar 't rijk van Gods genade / staat vast en blijft in eeuwigheid.	103a : 4
zij 't vreemde land ontkwamen,/ werd Juda aan de Here toegewijd,	114 : 1
De doden geven van Gods roem geen blijk./ Zij kunnen Hem niet prijzen, die in 't rijk	115 : 7
zijn rijk voor al de zijnen	152 : 9
de koning van zijn rijk	160a : 1
Opstaan, wereld, dat Gods rijk begint	223 : 2
wie 't woord der waarheid mijden,/weerstaan het rijk van God	313 : 3
in 't woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij!	313 : 4
de boodschap van zijn rijk te laten horen.	353 : 4
breng zo uw gemeente bijeen in uw rijk,/van de einden der aarde.	402a : vz.
en ons de weg gebaand om tot Gods rijk te komen.	412 : 4
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint.	422 : 3
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x)	474 : 1
die onze naam draagt en ons lot / die nacht begon zijn rijk.	496 : 1
wij weten dat het rijk begint / waarvan Gij Heer zult zijn,	506 : 2
een rijk waarin de vrede wint / van oorlog en van pijn.	506 : 2
wordt aan het eind der tijden / in heel zijn rijk gehoord.	513 : 3
Nu komt de Heer; in zijn hand het rijk,/ de kracht en de heerlijkheid.	514a
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
Jezus leeft! Hem is het rijk / over al wat is gegeven.	641 : 2
met Gods rijk voor ogen./ Kom, vervul ons, Geest, dit uur.	702 : 3
het heden zingt zijn eer,/ de toekomst is zijn rijk	704 : 3
Johannes is zijn naam,/ Gods rijk kondigt hij aan,	741 : refr.
De wegbereider van Gods rijk,/ de schare zoekt zijn lering.	741 : 2
dat 't rijk van God zou komen: goedheiligman!	744 : 5
Laat komen, Heer, uw rijk,/ uw koninklijke dag,	756 : 1
het doodsrijk zinkt in 't niet;/ Gods rijk zal overwinnen.	758 : 3
verenigt in de ene naam / van Christus die zijn rijk begint.	761 : 4
Koning, uw rijk is zo nabij -/ open mijn ogen en oren!	837 : 4
met alle mensen samen / uw rijk, Heer, te beamen.	863 : 6
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd,	871 : 3
laat hem zijn overmoed!/ Gods rijk blijft ons behouden.	898 : 4
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten.	919 : 1
geef ons moed; 't is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen.	919 : 4
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer.	967 : 4
Maak ons uw dienaars, leer ons te delen,/ totdat uw rijk hier is.	1005 : 5
in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn.	1006
de strijd voor 't rijk aanvaarden,/ dat niet rust op 't scherp van zwaarden.	1012 : 3
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in 't onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U	1012 : 5

Rijk maken

maak mij vrij door uwe banden,/maak mij rijk door uwe nood,	478 : 4

Rijkdom

het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
Eens komt de dood en alle rijkdom faalt./ Er is geen mens die ooit aan God betaalt 049 : 2
Van uw rijkdom vervuld is de aarde./ Eeuwig zij de roem van de Heer. 104a : 3
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen.119 : 6
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2

schenk ons van uw rijkdom, kennis, klaar en zoet! 374 : 5
Gij, die voor armen rijkdom hebt bereid,/voor onrechtvaardigen gerechtigheid, 381 : 3
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt 441 : 4
ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd. 483 : 2
en vraagt ons, Hem te geven / de rijkdom van ons leven. 531 : 2
Alle rijkdom, alle macht / lagen in zijn handen, 539 : 3
Het leven op aarde is vreugde en rijkdom, 880 : 1

Rijkelijk
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6

Rijksdomein
gij aard'alom, zijn rijksdomein,/ zult voor de Heer dienstvaardig zijn. 100 : 1

Rijksgebied
Hij woont in haar, zij wankelt niet,/ zij kroont zijn heilig rijksgebied. 046 : 2
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2

Rijksgrote
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7

Rijkst
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw. 451 : 2

Rijp (bn)
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2

De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht; 817 : 3

Rijp (zn)
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

Rijpen
Die ons doorstroomt / en ons in bloei zet,/rijpt ons tot vrucht. 424 : 5
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef 737 : 14
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen; 762 : 2
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind, 765 : 5
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van 't hemels vaderland. 800 : 5
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus' regen rijk gevoed. 817 : 2
dan rijpt hij in de lente / tot hij vruchtdragen zal. 841 : 4
Al wat de Heer vanbinnen / geplant heeft, rijpt tot vrucht. 902 : 3

Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5

Rijten
Ruk open, rijt ze uit het slot,/de hemeldeuren, Zoon van God. 437 :1

Rijzen
de wereld en die daarin wonen./ Het land rijst uit de oceaan, 024 : 1
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
U prijzend komt het licht gerezen,/ het juicht tot in de nacht. 065 : 4
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 : 2
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
Laat, Israël, uw loflied rijzen: 118 : 1
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd. 118 : 9
Laat aller lof ten hemel rijzen:/ Gods liefde duurt in eeuwigheid. 118 : 10
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2

Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard, 315 : 1
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen: 412 : 1
de oorsprong der schepping, de rijzende zon: 503 : 1
Gij rijst uit onze dood en van omhoog 524 : 4
Geen ondergang kan dreigen,/ of heerlijk rijst uw beeld 543 : 3
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen 758 : 2

Saam

Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ 'Hij ligt, hij ligt voorgoed!'!	041 : 3
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen 's Heren naam.	071 : 14
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan,	087 : 4
Mozes trad in 't licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam.	099 : 5
verzamel ons uit alle streken,/ opdat wij eenmaal allen saam	106 : 21
totdat met alle engelen saam	209 : 3
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus' naam.	469 : 15
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam!	617 : 19
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam	761 : 4
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam.	978 : 2

Saambrengen

daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die 't licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6

Breng ons saam met uw ontheemden / naar het nieuw Jeruzalem.	802 : refr.
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer.	967 : 3

Saamhorigheid

Gij doet ons reizen door de tijd,/ verbonden in saamhorigheid,	972 : 5

Saamhouden

Maak het dan bekend: Godes regiment/houdt de volken saam/geeft hun rang en naam047 : 3

Saamkomen

Dat opgetogen allerwegen / de volken komen saam,	072 : 6
Kom allen tot de lof des Heren saam./ Lof zij de Heer in hemel en op aarde,	103 : 9

Saamroepen

al uw getrouwen roep ik saam / als Gij mij zo hebt welgedaan,	142 : 7

Saamstemmen

Hemel en aarde stemmen saam / en prijzen 's Heren naam.	149 : 5
heel de mensheid stemme saam / in de drieklank van uw naam./ Erbarm u, Heer.	967 : 7

Saamtrekken

met gaven groot en goed./ Toen 't kwaad zich saamtrok om mijn woning,	031 : 17

Saamvoegen

wel saamgevoegd en welgebouwd,/o schone stede, die wij groeten.	122 : 1

Saamweven

Gewaden saamgeweven / uit daden die men deed.	384 : 4

Sabbat

Hoe wonderlijk,/ uitzonderlijk / een sabbat is gekomen:	590 : 5
De vrijdag is voorbij,/ de sabbat is vervuld./ O dageraad	591 : 5
O sabbat Gods! En zie,/ dan zal het vrede zijn!	756 : 5

Sacrament

opdat wij woord en sacrament 240 : 2
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt / en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament. 381 : 3
Hij zal zijn kinderen sterken / met woord en sacrament. 864 : 5

Samaritaanse

mij, Samaritaanse 188 : 1

Samen

zij zijn met velen samen / die mijn verderf beramen. 031 : 11
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.092a : refr.
werden tot rijk van Gods volkomenheid / al Israëls stammen samen. 114 : 1

Ja, samen met Hem loopt geen weg meer dood 223 : 3
Dank U dat wij samen eten 231
Even wachten wij nog samen 264 : 4
Wij zingen samen van uw gloria 274 : 3
God liet ons samen wonen / in ’t land van overvloed 311 : 8
Wij geloven één voor één / en ook samen: 344 : 1
Gods liefde heeft ons samen uitverkoren 353 : 4
De tafel van samen, de tafel is gedekt. 385 : 1
De tafel van samen, de tafel van het goed, 385 : 3
Wij vieren de maaltijd, wij vieren samen feest. 385 : 4
Als wij samen in de kring staan / om wat Gij ons geeft: 387 : 3
Zijn wij in U één, samen op uw wegen, 418 : 1, 4
omdat Hij de geheimen weet / van hemel en van aarde samen. 448 : 6
En alle, alle mensen samen,/die zullen voor zijn aangezicht 448 : 9
De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor 464 : 10
Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen! 466 : 6
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen, 472 : 4
bij de schapen in de stal / en zij speelden samen. 486 : 2
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here, 518 : 6
De wijzen, de wijzen,/ die gingen samen reizen, 520 : 1
zo buigen wij ons samen door uw Geest / naar U, o God, en bidden met één mond. 715 : 1
Voor mij is geluk het leven te delen,/ een hand in mijn hand en samen op pad. 783 : 2
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen784
samen om te leren met elkaar te leven,/samen hier op aarde,/mensen voor elkaar (2x) 784
Dat zij de ander in liefde,/ samen op weg door de tijd, 790 : 3
dat wij samen lachend lopen / in uw grote bruiloftsstoet 793 : 1
met alle mensen samen / uw rijk, Heer, te beamen. 863 : 6
christenen loof Hem met Abrahams kinderen samen./ Hart wees gerust, 869 : 5
De dienst aan Hem is ’t gouden koord / dat allen samen bindt. 969 : 2
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand 993 : 1
Kerk en wereld samen,/ vasteland en zee, 993 : 7
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
bij de fouten van een ander,/ maar weer samen verder gaan. 1006
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4

Samenbinden

bind ze samen in het amen / van uw vaste naam. 733 : 3

Samenbrengen, tesamenbrengen

brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden.	147 : 1
zag Hij ons aan en bracht Hij ons tesamen	217 : 2
en werd samengebracht, en één is geworden,	402a : vz.
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.	511 : 5
Onzeker gaan wij, lotgenoten,/ op weg met wie ons samenbracht.	818 : 1

Samengaan

Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4

Samenhang

een lach, een wenk, een samenhang verstoord	164 : 2
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang!	655 : 2

Samenhokken

Zij hokten in hun tenten samen,/ zij die in ongeloof hun lot	106 : 11

Samenklank

elkaar zijn wij gegeven / tot kleur en samenklank.	657 : 1

Samenkomen

Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name,	086 : 3
Alles komt nog even samen / in een kleine avondzang	264 : 1
pelgrims die uit alle landen / samenkomen om het kruis.	801 : 7
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam,	868 : 1

Samenleven

het brood van ons samenleven,/die schamele overvloed.	390 : 3

Samenroepen

Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied	975 : 1

Samenscholen

Zij scholen samen als ik lijd,/ over mijn leed zijn zij verblijd.	035 : 5

Samenspannen

De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen.	002 : 1

Samenspel

dat wervelende samenspel, van ver voor ons begin.	706 : 1

Samenstellen

Uit duizenden gebeden / stelt zich uw eenvoud saam.	731 : 3

Samenstromen

Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen	732 : 4

Samentrekken

trok al zijn legers saam	169 : 1

Samenvallen
Laat uw loflied samenvallen / met het lied der heiligen allen, 468 : 3

Samenvatten
Vat ons samen in de stralen 283 : 4
vat ons samen in de stralen 296: m

Samenvouwen
Vouw ze samen in de vrede / van uw ene naam. 733 : 1

Samenwonen
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1

Dat Hij met ons samen wil wonen,/ geeft ons de moed voor dit gebouw. 971 : 2

Samen zijn
het samenzijn ervaren./ Wie was gevangen wordt bevrijd, 068 : 2
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2

Hij doet u samen zijn,/ Hij maakt u man en vrouw, 788 : 1

Satan
overwonnen zij de satan / en de wereld neemt een keer. 726 : 3
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ 't is machtloos geweld ,- 898 : 3
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij. 907 : 2

Satijn
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1

Saxofoon
Het mooist is met gitaren / met trompet, klarinet en met saxofoon 092a : 2

Scepter
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid. 045 : 3
Laten wij dagelijks voor hem bidden,/ nu hij de scepter houdt. 072 : 5
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
De scepter van de goddeloze / rust niet voorgoed op 't land 125 : 3

Hij draagt een kroon van heiligheid,/een scepter van barmhartigheid. 435 : 2

Scha
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand'en scha, 056 : 2

al zijn wij vreemdelingen / in schande en in scha, 713 : 1

Schaal
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./ Geweldenaars treft zijn verbolgenheid 011 : 2

Wat moet je met die zilveren schaal, 165 : 1
Hier is de beker, daar de schaal: avondmaal. 394 : 3
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een schaal gedaan. 569 : 1

Schaamrood

geen schaamrood is op hun gezicht,/ nooit slaan zij de ogen neer. 034 : 2
Het schaamrood stijgt mij naar ’t gelaat;/ o God, ik ben ten einde raad. 044 : 8
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3

Schaamte

Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
de schaamte knaagt van binnen, -/ doe mij uw gunst herwinnen! 031 : 8
voor U verschrikken, God,/ bespottelijk in hun spot / en stom van schaamte zijn. 040 : 6
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren 119 : 18

op het middaguur der schaamte 188 : 1
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3

Schaap, Schaapje

Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
Was ik een schaap, was Hij mijn herder,/ was ik een schaap, Hij bracht mij verder 023d : 1, 4
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
als schapen gaf Ge ons aan hen prijs,/ hun vraatzucht dienden wij tot spijs. 044 : 6
daalt met hen in één grote kudde af,/ de dood leidt hen als schapen naar het graf. 049 : 4
De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond. 065 : 6
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide, 078 : 18
O Heer, wij zijn het volk door U verkoren,/ wij zijn de schapen die uw roepstem horen, 079 : 5
Hij trekt met ons de diepte door./ Zijn hand zal ons als schapen leiden. 095 : 3
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.’ 100 : 2
zijn volk – Hij weidt het als schapen. 100a : 2
Onthoud mij uw getuigenissen niet./ Ik was een schaap en had de weg verloren. 119 : 66

wanneer de schapen Gods verdreven zijn 156 : 3
Sloot jij de deuren wel, heb je de schapen 170 : 2
mijn schaapjes op het droge staan 172 : 3
de schapen zijn geteld 184 : 1
Maar één klein schaapje wordt vermist 184 : 1
Kwam er een wolf op ’t schaapje af 184 : 2
als Hij het schaapje vindt 184 : 3
Al is het schaapje eigenwijs 184 : 5
Runderen, schapen en duiven te koop! 187 : 1
Verjaag de wolven van uw schaap 243 : 6
waak dan over al uw schapen, heel deze nacht 268 : 1
als schapen dwalen waar geen herder ’t oog op richt 272 : 2
Herder, neem uw schaapje aan./Hoofd, maak het een van uw leden. 347 : 2
gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode; 472 : 1
bij de schapen in de stal / en zij speelden samen. 486 : 2
Hier tussen de schapen is Hem uit het hout 503 : 3
De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil. 507 : 1
Het is nog nacht in Betlehem,/ de schapen staan verbaasd, 507 : 3
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt. 507 : 3

Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen, 508 : 1
Houdt Gij mij in uw hoede,/ Gij die uw schapen telt, 576 : 4
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3
Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd, 651 : 6
Gij zijt tot herder ons gegeven,/ wij zijn de schapen die Gij weidt; 653 : 6
en dwaalden weg van onze Heer / als redeloze schapen. 654 : 2
Uw schapen zijn in nood,/ uw naam wordt niets geacht… 756 : 7
of ooit het leed vergoeden,/ uw schapen aangedaan? 851 : 2
Heer, roep mij als uw dwalend schaap,/ dat U niet zoekt en U niet vindt. 944 : 4

Schaapskooi
om wolven van de schaapskooi af te weren -/ een herder Israëls, een knecht des Heren 078 : 25

Schaarste
Hij geeft ons drank en spijze / in schaarste en in nood. 146a : 5

Schade
Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet. 035 : 5
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan. 052 : 2
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12
Gij die, uzelf tot schade,/ des Heren weg verliet, 103a : 2

o leid ons uit het huis van schade en schande 220 : 4
ons deren nood en schade 302 : 1
eten ’t brood van uw genade / tot genezing, niet tot schade. 376 : 7
Dat de gevangenen bevrijdt / en ons verlost uit schande en schade 530 : 3
in schande en in schade / is Hij nabij geweest, 713 : 2
Wij werkten en wij wonnen veel,/ maar alle winst bleek schade. 966 : 1
tot schade van het land./ Gij zijt genade, uw bevel 994 : 4

Schade doen
Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet. 035 : 5

Tot schade worden
wordt mij die schat tot schade 241 : 2

Schaden
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
Hij gaf zijn engelen bevel / dat u geen ding zou schaden; 091 : 5
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
Toets mij of niet een weg in mij/ mij schaadt en leidt aan U voorbij. 139 : 14
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen,/ die dag aan dag met Christus leeft? 146c : 3

Neem in genade weg wat mij zou schaden 211 : 3
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,/geen ongeval ons leven schaadt. 360 : 5
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt. 670 : 5
Wat kan ons schaden,/ wat van U scheiden,/ liefde die ons hebt liefgehad? 675 : 2

Schaduw
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1

alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen: 063b :4
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen. 069 : 6
De schaduw van uw troon omsloot / uw heiligen weleer, 090a : 2
een schaduw, een gedachte vaag,/ een nachtwaak, die verdween. 090a : 4
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1
wie overnacht in de schaduw van God almachtig, 091b : voorz.
Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel 094 : 10
'k Zie ze als een schaduw lengen,/ met het duister zich vermengen. 102 : 5
In 't licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen. 109 : 10
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt. 144 : 2

Hij zal de schaduw van de dood 158a : 3
toen wij in duisternis waren, in schaduw van dood 158b
in de schaduw van Gods woord? 178 : 12
voor Hem bestaat de schaduw niet 242 : 2
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij 247 : 5
als mij de schaduw van de nacht 250 : 2
de schaduw van ons leven lengt 255 : 4
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij 265 : 1
Die ons hoedt/in uw schaduw,/onder uw vleugels/toegedekt, 266 : 3
uit de schaduw in uw nabijheid 289 : 2
hier in ons midden is Hij,/hier in de schaduw der hoop. 321 : 6
Zij, die gebonden zaten / in schaduw van de dood, 444 : 3
Gij die hier woont in 't dal der tranen/en van de schaduwen des doods 448 : 2
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood. 458
die moeten leven / in de schaduw van de dood 493 : vz.
Als een kind zijt Gij gekomen,/als een schaduw die verblindt 527 : 2
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land, 700 : 2
Moge aan ons allen de / Heer in de vallende / schaduw verschijnen. 746 : 8
of 't kruis met zijn schaduw ook over ons viel. 752 : 7
De schaduw en de schuld zijn / ten laatste afgelegd. 851 : 8
Uw schaduw overdekt me / met troost en tederheid. 853 : 2
De schaduw, de verblinding,/ de koorts, de open wond: 860 : 2
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen, 869 : 2
Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader./ Er is geen schaduw van omkeer bij U. 885 : 1
ga ik als schaduw met je mee / door de woestijn en door de zee. 934 : 1
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2

Schaduwdak
Hij doet onder zijn schaduwdak / mij schuilen in dagen van dreiging, 027b : 3

Schaduwen
Geschaduwd zul je worden,/ gewantrouwd om zijn woord, 529 : 2

Schaduwspel
't is maar een droom, een schaduwspel . 246b : 4

Schallen
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt! 061 : 4
Dit is het land door U geschapen,/ uw lof schalt in het rond. 065 : 6

Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon, 747 : 8
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen. 1012 : 4

Schalmei
gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode; 472 : 1

Schamel
Is niet het schamel deel van de oprechten / meer dan het goud, door bozen opgetast? 037 : 6
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, 't is niets dan waan. 127 : 2

leert schamel brood te prijzen 152 : 5
het brood van ons samenleven,/die schamele overvloed. 390 : 3
weg van de kudde naar 't schamel dak. 477 : 2
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt 548 : 1

(zich) Schamen
Maak hen beschaamd, ja laat hen samen / over hun leedvermaak zich schamen. 035 : 9
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!' /132 : 10

dan dat Hij had gezegd; ik schaam / mij niet uw God te heten. 728 : 2
Tijd van troosten tijd van tranen / tijd van mooi zijn tijd van schamen 845 : 2

Schamper
en zag het schouwspel schamper aan 173 : 4
Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren 924 : 1

Schamperen
die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer 001a : vz

Schand, Schande
Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande, 007 : 2
Weer van mij de smaad en schande / van mijns vijands leedvermaak. 025 : 1
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande. 035 : 7
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
ja, onze schande werd in 't rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond. 044 : 7
De ganse dag staan mij voor ogen / mijn schande en mijn onvermogen, 044 : 8
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan. 052 : 2
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand'en scha, 056 : 2
Het is om U dat ik word afgeweerd,/ om U draag ik het brandmerk van de schande, 069 : 3
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Kom hen met schande overstelpen,/kom hen met smaad bedekken 071 : 7
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22
Gij hebt zijn jeugd verkort, hem overdekt met schande. 089 : 15
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren. 101 : 3
Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen. 119 : 9
Doe van mij weg de schande en de smaad,/ want Gij hebt uw geboden mij gegeven 119 : 14

voor blindheid en voor schande en schuld 207 : 3
o leid ons uit het huis van schade en schande 220 : 4
Lam van God, onschuldig / geslacht aan 't kruis van de schande, 409 : 1
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt. 440 : 4
Dat de gevangenen bevrijdt / en ons verlost uit schande en schade 530 : 3
werd gevorderd en hun schande / weggedaan voorgoed. 580 : 2
Toen ik was uitgekleed: bedekte jij mijn schande? 585
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
al zijn wij vreemdelingen / in schande en in scha, 713 : 1
in schande en in schade / is Hij nabij geweest, 713 : 2
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10

te Schande maken, worden
Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande! 010 : 5
Hij maakt te schande wie zijn volk belagen; 014 : 4
Zou Gij ooit mij te schande maken?/Nee, voor allen die op U wachten 025c : 1
maak mij dan niet te schand!/ Ach kom mij uit de hand bevrijden 031 : 12
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
Ik strek naar U mijn beide handen./ Maak in mijn nood mij niet te schande 143 : 6

Schandelijk
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4

Het rode bloed, zijn koningskleed / bedekt het schandelijke kruis, 578 : 4

Schandpaal
Aan de schandpaal hoog geheven / kroont Hij met zijn dood het leven. 584 : 4

Schans
een stad met muren en schansen 175 : 1

Schare
Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd. 033: 1
uw erfdeel dat versmachtte. / Uw schare heeft zich daar gezet; 068 : 3
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5

zingt alle scharen rondom de troon: 477 : 5
van vreugde stralend, scharen ongeteld./ Halleluja, halleluja! 727 : 9
De wegbereider van Gods rijk,/ de schare zoekt zijn lering. 741 : 2
Het is zijn lieve schare / die Jezus mij hier toont, 750 : 5
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5

(zich) Scharen
Hem, die aldus ten strijde vaart,/ zal, onder zijn banier geschaard, 060 : 2

Zij zal niet in de weg staan,/ zij schaart zich aan de kant 740 : 2
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard. 1004 : voorz.

Scharnieren
Ontsloten is de poort / scharnierend op de vrede, 552 : 1

Schat

Des Heren vrees is rein,/ zo zal ik zeker zijn / van de allerhoogste schat. 019 : 4
Gij zijt het enigst dat mijn hart bezit!/ Van al mijn schatten bleef mij niets dan dit: 027 : 5
Elk raakt aan anderen eens zijn schatten kwijt,/al droomt hij zich een aardse eeuwigheid. 049 : 3
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
Daar ligt hij die zijn buidel had / tot schutse en tot schat.' 052 : 4
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Zij hebben 't heil verkregen,/ de allerschoonste schat; 146a : 2

wordt mij die schat tot schade 241 : 2
O Heer, omdat Gij zijt mijn schat 241 : 3
Een rijke schat van wijsheid / schonk God ons in zijn woord. 313 : 1
wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee, 316 : 2
Uw oog aanschouwt / ons hier met onze schatten. 364 : 2
breng uw schatten de verheven / in de stal geboren Heer. 468 : 2
Ja, het vroeg om liefde, schatten vraagt het geen. 485 : 6
Niets dat de moed beneemt,/ en mij de schat ontvreemdt 623 : 4
O Jezus, o schat die in 't hart is geborgen, 752 : 7
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren: 'Jij bent mijn schat.' 783 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed. 843 : 2
Bij U, o God, bezitten / wij schatten ongeweten. 863 : 4
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust. 907 : 3
Ach, dat ik U, mijn heil, mijn schat,/ zo laat heb liefgehad. 908 : 3
Neem ook mijne liefde, Heer,/ 'k leg voor U haar schatten neer. 912 : 6
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren; 1014 : 1
Geef vrede door, geef haar een kans: een schat om uit te delen. 1014 : 5

Schatgewelf

Uit zijn schatgewelf laat Hij / het tumult der winden vrij. 135 : 4

Schatplichtig

Schatplichtig naar zijn heiligdom,/ Gij mensen, loof Hem allen! 068 : 5

Schatten

te schatten van uw eeuwig wezen./ Wie zijn wij voor uw aangezicht? 850 : 1

Schatting

Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan. 045 : 5
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden. 068 : 11

Schede

die uit de schede van hun mond / de dolk van het verraad ontblootten. 055 : 6

Scheepje

Water, water van de Nijl,/draag het scheepje van het heil - 358 : 3

Scheepslui

Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal 745 : 5

Scheepsvolk

Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven 107 : 13

Scheermes
Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid. 052 : 1

Scheiden
nimmer zal Hij van ons scheiden / tot de dood blijft Hij ons leiden. 048 : 4
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3

uit deze wereld scheiden 246b : 6
in de schemer van het scheiden 261 : 3
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt. 342 : 4
dat mijn oog uw aanzicht zonder iets dat scheidt 374 : 6
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor. 512 : 6
Jezus leeft! Hem is de macht./Niets kan mij van Jezus scheiden. 641 : 3
tot Hij weer voor ons staat, zoals Hij van ons scheidde. 662 : 4
Weer Gij de vijand af / die sluw ons scheiden wil. 672 : 5
Wat kan ons schaden,/ wat van U scheiden,/ liefde die ons hebt liefgehad? 675 : 2
verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt; 793 : 3
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden 796 : 3
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort. 846 : 1
en wat ter wereld, Here,/ zou scheiden U en mij? 902 : 5
geen honger of vervolging,/ niets dat mij van U scheidt. 902 : 5
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt, 914 : 3
Geen boze macht, geen kwaad gerucht,/ niets is er dat mij van U scheidt. 939 : 3
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1

Scheiding
Zo bracht Hij scheiding en ruimte aan 162 : 2
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan. 523 : 2
en geen Jordaan, geen doodsrivier / zal scheiding voor ons zijn. 753 5
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3

Scheidingslijn
ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn. 975 : 3

Schel
Zijn hoogmoed luistert naar geen reden,/hoe schel die in zijn oren klinkt. 510 : 1

Schelden
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11

Schemer
de schemer gaat voorbij,/ de morgen is ontboden. 107 : 9
en zich in schemer hulde 246b : 2
in de schemer van het scheiden 261 : 3
De drie Maria's daalden af / vroeg in de schemer naar het graf. 620 : 2
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet. 658 : 3
want zij traden uit de schemer / voor uw levend aangezicht. 726 : 5
Uit de schemer van de tijden / doemt een oergestalte op, 745 : 1

door de stormen, door de schemer,/ door de honger, door tekort, 745 : 4

Schemering
God die de schemering doorziet 242 : 2
De schemering voltooit de dag 264 : 2
voer mij door de schemering naar die volle dag, 374 : 6

Schenden, Geschonden
Hem die, o Heer, uw recht niet schendt,/in heel zijn wandel U erkent 015 : 1
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam. 102 : 4
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden. 119 : 48
brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden. 147 : 1

Want gij zijt ook zelf geschonden// door een menigte van zonden, 537 : 3
Al word ik onverhoeds gewond,/ al komen zij om mij te schenden, 548 : 3
ontluisterd en geschonden / aan ’t kruis gehangen is, 562 : 3
o hoofd zo wreed geschonden,/uw kroon en doornenkroon, 576 : 1
werd vernietigd, ons geschonden / menszijn werd geboet. 580 : 1
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden. 587 : 3
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3

Schender
Gij zijt het die ze neer zult stoten,/ de schenders van het trouwverbond 055 : 6

Schendig
Wanneer ze raast uit misvertrouwen !/Wat luidt zo schendig dat haar rouwt! 510 : 4

Schenken
schenk Hem wat Hij van u verwacht./’Wie’, zeggen velen, ‘toont ons ‘t goede?’ 004 : 2
wie kan U ere schenken / in ’t donker van de dood? 006 : 3
wat is de mens, dat Gij aan hem gedenkt,/het mensenkind, dat Gij hem aandacht schenkt? 008 : 3
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6
U juichend dank bewijzen./ Gij schonk hem dapperheid en deugd. 021 : 1
Mijn God, om hulp riep ik U aan,/ en Gij schonk mij dit nieuw bestaan! 030 : 1
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
U schenkt uw kinderen bescherming,/ wij zijn in al ons bitter leed 031a : 3
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
uw gunst schonk hun ’t beloofde land,/ uw lichtend aanschijn deed hen leven. 044 : 2
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
mij met uw kracht, Gij schenkt mij moed,/ o Heer, ik wil U dank bewijzen. 063 : 2
God zij ons gunstig en genadig,/ Hij schenke ons ’t gezegend licht 067 : 1
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
Uw heil is nooit uit mijn gedachten;/want wat Gij mij kunt schenken 071 : 8
’t Getuigenis aan Israël geschonken,/ het heil dat van de hemel heeft geklonken, 078 : 2
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven. 079 : 3
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt 085a : 2

Zend uw adem en wij worden herschapen,/ schenk de aarde een nieuw gezicht. 087a : antif. B
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
Gij zult ons verlossing schenken,/ Sion eindelijk gedenken. 102 : 6
Laat niemand hem meer liefde schenken,/ niemand zijn kinderen gedenken, 109 : 5
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken. 111 : 3
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
de Heer had tot mijn heil besloten,/ Hij redde mij, Hij schonk mij kracht. 118 : 4
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4
{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x) 146c : 5
Zijt gij in rouw, God is uw licht;/Hij schenkt, o blinde, u 't gezicht./Halleluja! (2 x) 146c : 6
Die zich ootmoedig aan Hem geven,/ schenkt Hij een overvloed van leven. 147 : 2
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede. 147 : 5

zal Hij genade schenken 157a : 4
schenkt Gij uw zegen 159b : 3
met glans die Hij zal schenken 176 : 2
en mij levend water schenkt 188 : 4
Gij schenkt de sterveling een vergezicht 220 : 4
Vriendelijk licht, dat leven schenkt 254 : 2
die ons schenkt in de woestijn / brood en wijn 287 : 4
schenk mij leven op uw wegen 292 : vz.
Met uw woord schenkt Gij het leven 292 : vz.
Een rijke schat van wijsheid / schonk God ons in zijn woord. 313 : 1
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt, 360 : 3
Onze gaven, ons respect,/wij schenken het U 366 : 3
schenk mij dan genade als de moordenaar! 374 : 3
Leven schenkt Ge ons mensen, Heiland, levend brood. 374 : 5
schenk ons van uw rijkdom, kennis, klaar en zoet! 374 : 5
Geen groter gave kon Hij aan ons schenken,-/laat ons daarom Hem gedenken! 375 : 2
dorstende in al mijn denken / naar de drank die Gij zult schenken, 376 : 2
in de wijn die wordt gedronken,/Christus' bloed ons wordt geschonken 376 : 4
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn, 379 : 4
schenk mij uw Geest, opdat ik U ontmoet 381 : 2
Hij is de overgave,/Hij wil geschonken zijn. 384 : 7
daar wordt de wijn geschonken / en mondjesmaat gedronken 385 : 3
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier, 400 : 4
God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven, 418 : 1, 4
Wat Gij schenkt wordt meer / naar gelang wij delen, 418 : 2
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt. 440 : 4
maar schenkt ons toch een morgen / die vol van luister is. 445 : 4
Schenk ons pais en vree,/schenk ons pais en vree. 471 : 2
Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken 511 : 4
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk. 516 : 4
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft. 517 : 5
en zal het ons zeker schenken. 525 : 2
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind. 525 : 4
Schenk uw brood aan de geboeiden/schenk uw troost aan de vermoeiden. 537 : 2

om volheid ons te schenken,/ zijn dorst bracht lafenis. 581 : 1
Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6
Hij heeft het licht teruggebracht,/ Hij schenkt het leven overmacht./ Halleluja. 621 : 3
en breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn! 646 : 3
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer, 669 : 2
Hij opent ons de mond / en schenkt ons aan elkaar. 686 : 2
de eerste stappen van een kind,/ wij loven je om / troost die je schenkt. 697 : 2
Hij schenkt de levensadem,/ hij geeft de levensgeest, 713 : 2
schenk ons leven uit uw bronnen;/ door uw adem aangeraakt 726 : 6
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4
Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn. 791 : 5
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
Hij heeft aan ons vergeven / de schuld en schenkt ons leven. 863 : 4
dat Hij wie met Hem leven / de zege schenken zal. 864 : 2
en schenke ons al ’t goede / nu en in eeuwigheid. 864 : 5
Hij leidt ons en met milde hand / schenkt Hij zijn geestesgaven. 898 : 4
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer. 910 : 2
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Gaven schonk Hij vele, één is de Geest, Geest van Jezus Christus, 970 : 3
Geef Christus door van hand tot hand,/ zijn liefde schenkt ons leven. 1014 : 5

Schenker
Zelf zal Hij de schenker zijn,/ de schenker zijn en Hij dwingt 075 : 6

door de schenker en de bakker 166b : 3
Maar de schenker, hij vergeet 166b : 3
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk. 516 : 4
Wees geprezen, bron en schenker,/ om uw lied in al wat leeft. 742 : 1, 8

Schenner
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in ’t stof vertreden. 007 : 2

Schepeling
Als de schepelingen bang zijn 178 : 5
dat uw schepelingen leven 352 : 7

Scheppen (creëren), Geschapen
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken. 003 : 2
Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht, 008a : 3
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding, 020 : 5
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand’en scha, 056 : 2
Dit is het land door U geschapen,/ uw lof schalt in het rond. 065 : 6
Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name, 086 : 3
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep 092 : 2
Zou Hij, die ’t oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande. 095 : 2
Roep uit met blijdschap,: ‘God is Hij,/ Hij schiep ons, Hem behoren wij, 100 : 2
Besef het: de Heer is God;/ Hij schiep ons, wij horen aan Hem, 100a : 2

Hij immers schiep ons, niet wijzelf./ Wij zijn het volk door Hem geweid!	100b : 1
Ongeteld zijn uw werken, o Heer,/ Gij schiep ze alle met wijsheid.	104a : 3
God die de wereld schiep / gaf u de goede rede,	107 : 14
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft	115 : 6
Mijn hulp is van mijn Here, die/ dit alles heeft geschapen./Mijn herder zal niet slapen.	121 : 1
Hij die hemel en aarde schiep,/ Hij is 't die u bij name riep.	134 : 3
Uw genaderijk bestel / schept het recht voor Israël.	135 : 7
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep	136 : 3
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep.	145 : 3
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,/ God is trouw aan wat Hij schiep.	146 : 3
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x)	146c : 1
de enige God die zijn macht openbaarde,-/Hem is gehoorzaam wat Hij schiep.	146c : 4
Volk van God, loof Hem die u schiep;/ Israël, dank Hem die u riep.	149 : 1
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep.	150a : 1

moet dan de krans, Heer, voor mijn hoofd geschapen	155: 7
Gods beeld en scheppend woord	160a : 1
God schiep de dieren, elk naar hun soort	162 : 5
Gij die ons hebt geschapen naar U toe	197 : 1
Door U geschapen om uit U te leven	217 : 3
die de vrucht van de wijnstok hebt geschapen	229
omdat Gij dag en duister schept	243 : 1
alles uit niets geschapen heeft	243 : 7
Die ons schiep,/en ook nu nog/als hier de nacht ons/overmant	266 : 1
de bloem en het kind schiep onze God	303 : 1
de mensen schiep, de dieren en de dingen	304 : 1
geschapen naar Gods beeld	311 : 6
Wij geloven dat wij naar zijn beeld en gelijkenis geschapen zijn-	312
Het woord dat de wereld schiep/is het woord dat klonk door de eeuwen,	318 : 2
Die chaos schiep tot mensenland,/die mensen riep tot zinsverband	322 : 1
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land	330
Wij geloven allen in één God, die de hemel en de aarde geschapen heeft en Vader is;	341 : 1
Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep	342 : 3
die aarde, zon en sterren met jubel schept,	343 : 1
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad,	362 : 1
Hij schiep 't heelal, zijn naam ter eer	363
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk!	388 : refr.
wij zijn geschapen om te geven,/zo tonen wij zijn beeltenis.	391 : 3
Die de hemel heeft geschapen / en versiert het firmament,	478 : 3
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid.	479 : 2
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dat licht dat zoveel luister schiep.	488 : 4
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond.	523 : 1
en deed ze vullen door die Hij riep,/en scheppen wat Hij te drinken schiep.	525 : 3
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
Gij die mij naar U hebt geschapen / en in wiens kracht ik mij ontwapen.	548 : 3
God, die ons schept en ons behoudt / is mens, gehangen aan het hout.	572 : 1
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed	591 : 4
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep?	592 : 2
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
Licht, geschapen, uitgesproken,/ licht, dat straalt van Gods gelaat,	600 : 2
De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed	605 : 2
Maar wij verkozen 't duister meer / dan 't licht door God geschapen	654 : 2

Hij schiep ons voor een nieuw begin,/ hoeveel wij ook misdreven.	654 : 6
Zolang wij ademhalen / schept Gij in ons de kracht	657 : 1
Alles uit Hem ontstaan,/ alles door Hem geschapen,	703
Gij die de mens geschapen hebt / en iedereen kent bij naam,	735 : 1
de eerste mens die Gij U schiep,/ het volk van Abraham,	735 : 2
geboren uit God door zijn scheppende woord.	752 : 4
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep.	777 : 1
de mensen voor elkaars / geluk geschapen heeft,	788 : 1
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan,	790 : 2
Liefde, die ons hebt geschapen,/ vonk waarmee Gij zelfons raakt,	791 : 2
Maar Hij die in de aanvang schiep / de hemel en de aarde,	825 : 2
Schep, God, een nieuwe geest in mij,/ een geest van licht, zo klaar als Gij;	834 : 2
Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep?	850 : 2
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen.	859 : 4
Gij die ons hebt geschapen / uit aarde, adem, woord,	860 : 1
Wat onze God in de aanvang schiep,/ dat wil Hij ook bewaren;	869 : 3
Schep in mij ruimte / en overkom mij.	897 : 3
geschapen Hem ter ere,/ de bruid van zijn verbond,	968 : 1
de wereld heeft geschapen / en alle namen kent.	979 : 2
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt,	984 : 1
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen.	986 : 2
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd,	987 : 3
Zo hebt Gij alles geschapen;/ het was zeer goed, toen Gij het bezag.	987 : 7
wat Hij heeft geschapen / met zijn hand, zijn woord.	993 : 2

Scheppen (iets opscheppen)

en deed ze vullen door die Hij riep,/en scheppen wat Hij te drinken schiep.	525 : 3

moed Scheppen

Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest,	943 : 3

Schepper

O schepper die mijn schutse zijt,/ ik lijd onder vijandigheid,	031a : 4
Dus juich voor Hem, de schepper van het leven.	032a : 1
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven.	032a : 2
Gij die de schepper zijt van ’t noorden en het zuiden,	089 : 5
Loof uw Schepper, loof uw Schepper,/ loof Hem, die het al bewoog!	103c : 5
Ik loof U die mijn schepper zijt,/ die met uw liefde mij geleidt,	139 : 8
Zegen, Schepper, heel ons leven	231 : 2
O, Schepper God, die alles grondt	236 : 1
waak, Gij schepper, als wij slapen	257 : 1 – 7
Schepper, wij willen U danken	303 : 1
Schepper, wij danken U	303 : 1
Schepper, wij prijzen U	303 : 1
Schepper, wij zingen uw heilige naam	303 : 1
neemt de gedaante aan van een knecht, / de Schepper van het al (2 x)	474 : 3
Kom Schepper, Geest Jij,/die de dag verlicht	697 : voorz.
Kom Schepper, Geest Jij,/ die de nacht doorbreekt,	697 : 2
Kom Schepper, Geest Jij,/die mensen aanraakt	697 : 3
Kom Schepper, Geest Jij,/ die ons roept te gaan	697 : 4
Kom Schepper, Geest Jij,/die wonden heelt,	697 : 5

Schepper die mij adem geeft,/ u bent mijn zon, mijn weer en wind. 707 : 1
het prijst U, die de Schepper zijt,/ die ’t al zo schoon heeft toebereid. 869 : 2
Dus houd van het leven, geef dank aan de Schepper, 880 : 4
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1

Schepping
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
De ere Gods zij tot in eeuwigheid./ De schepping blinke van zijn majesteit. 104 : 9
Gij laat uw schepping nimmer vallen./ Gij roept uw creaturen alle. 148 : 2
Daarom, gij schepping wijd en zijd,/ verhoogt de Heer en wees verblijd! 148 : 6
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God! 150a : 4

Heel de schepping, prijs de Heer 154b : 1
Dank elke morgen Gods nieuwe schepping 216 : 3
U hebt uw schepping lief 253 : 2
U hebt uw schepping innig lief 253 : 2
De schepping zingt zijn vreugde uit 281 : 8
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria 496 : 3
de oorsprong der schepping, de rijzende zon: 503 : 1
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn. 524 : 5
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen. 536 : 2
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten, 556 : 2
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van ’t kwaad 591 : 3
Alles wat leeft,ja heel de schepping zucht. 592 : 1
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht 608 : 1
zijn grafsteen weggestoten / en heel de schepping lacht! 623 : 2
Keerde de Heer der schepping weer, dan is het tevergeefs niet meer 630 : 3
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee, 635 : 2
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag. 701 : 1
Hem, Vader, Zoon en Geest / moet heel de schepping loven. 704 : 3
heerlijkheid en kracht en machten / legt uw schepping voor U neer. 705 : 4
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren. 741 : 3
dat heel uw schepping weer ontwaakt / uit haar betovering. 767 : 4
Hij is op deze plaats geweest:/ Ik ben./ De schepping ademt nog zijn geest. 815 : 3
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt, 818 : 2
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
het lied van de schepping werd zelden nog gehoord. 839 : 2
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw. 839 : 4
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet. 849 : 1
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4
Want zolang de schepping zingt,/ word ik daarop meegedragen. 856 : 4
Stem die de schepping draagt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 2
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan? 977 : 5
De zorgeloze vogels melden/ dat Gij uw schepping niet vergeet. 978 : 3
nog verborgen tot het uitkomt,/ God ziet naar de schepping om. 982 : 1
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde. 986 : 3
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2
dat wij uw schepping eren, de aarde die ons draagt. (2 x) 1004 : 2
Wees vriendelijk in woord en daad / bewogen om Gods schepping. 1014 : 2

Scheppingswoord
Kom met uw scheppingswoord / in onze ziel! 917 : 5

Schepsel
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3
dat Gij het mensenkind, uw schepsel, hebt gegeven. 089 : 16

Vader, Gij weet wat uw schepsel behoeft 211 : 3
tot al uw schepselen zich buigen 248 : 4
al uw schepselen in nood, 299j : 1
Hij, der schepselen Heer, / Hij der schepselen Heer. 483 : 1
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in ’t zonlicht overal; 621 : 4
zij zijn uw schepselen geweest,/ herschep hen in genade, Heer. 670 : 1
Geen schepsel wordt vergeten,/ Hij houdt het al in stand, 910 : 3

Scherf
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 :6

de schreven brengen geen geluk 177 : 4

Scherm
Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2

Scherp, het Scherp
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
Hun tong is scherp als die van slangen./ Laat mij bij U geborgen zijn. 140 : 2

En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3
Hij hekelt met zijn scherpe tong / de heersers van de aarde. 741 : 3
de strijd voor ’t rijk aanvaarden,/ dat niet rust op ’t scherp van zwaarden. 1012 : 3
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
scherp als een zwaard is wat zij zeggen./ Sla acht op wat zij overleggen: 059 : 3
Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt 064 : 2

Scherpen
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen. 017 : 5

Scheuren
‘Kom’, zeggen zij, ‘laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!’ 002 : 1
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9

Kom tot ons, scheur de hemelen, Heer,/daal, Heiland, uit uw hemel neer. 437 : 1
Scheurt het voorhang van de wolken,/ wordt uw aangezicht onthuld, 769 : 2

Scheut
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Schieten
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet. 038 : 1

Schild
Maar, Heer, Gij zijt mijn schild./ Ik heb bij U geschuild / met opgerichte hoofde. 003 : 1
o Heer, uw sterke vrede strekt / tot schild en schutse voor de hoofden / van die geloofden. 005 : 7
God is mijn schild en mijn betrouwen,/ de reine zal zijn heil aanschouwen. 007 : 5
Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid. 018 : 9
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
Hij is mijn schild en mijn betrouwen,/ een bolwerk voor wie op Hem bouwen! 028 : 4
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
O God, mijn schild, richt ze te gronde,/ want in hun mond is enkel zonde. 059 : 5
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt, 076 : 2
O Here, ons schild van omhoog,/ zie neder met een gunstig oog 084 : 5
Want God onze Heer die ons mild / bestraalt als zon, beschermt als schild, 084 : 6
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven. 089 : 8
Ik zeg tot God: Gij zijt mijn schild,/ mijn toevlucht en mijn veste, 091 : 1
Hij is, in trouw u toegedaan,/ uw schild en pantser beide. 091 : 2
gij hebt tot schild en tegenweer / de allerhoogste koning. 091 : 5
God is een schild voor zijn getrouwen / die leven van geloof alleen. 091a : 3
wie is mijn burcht, wie is mijn schild? Als Gij, Heer, mij niet helpen wilt, 094 : 8
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft, 115 : 4
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen. 115 : 4
hun schild, hun vast betrouwen./ De Heer heeft zegenrijk aan ons gedacht, 115 : 5
Gij zijt voor mij een schuilplaats en een schild,/want in uw woord doet Gij mij overwinnen. 119 : 43
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven. 144 : 1

Geen ander is aan onze zij / een licht, een schild, een God als Gij! 414
gaat voor mij uit als schild./ De storm heeft Hij gestild. 623 : 8

Schim
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen? 088 : 6

vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan 419 : 1
Wandelt Gij als een schim / over het meer? 917 : 4

Schimmenspel
Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3

Schimmenuur
het schimmenuur bedwingt./ Wij loven je om / de prilheid van de morgen, 697 : 2

Schimp
Hij dekt voor mij, ten schimp van die mij haten / met onverzoenbre wrok, 023a : 3

Schip
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7
Schepen omhoog gedragen / op golfslag van de dood, 107 : 12

Schepen varen op de golven 178 : 4
Loof God, Hij stuurt het schip der kerk 273 : 2
Daar komt een schip, geladen / tot aan het hoogste boord, 434 : 1
Hoe ’t schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last; 434 : 2
Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land. 434 : 3
Zijn naam is Simon Petrus,/ hij zet zijn schip aan kant, 532 : 6
van ver nemen schepen de oogst met zich mee; 719 : 2
Ga in het schip zegt Gij,/ steek van het strand. 917 : 1

Schipbreuk lijden
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God. 140 : 5

Schitteren
Heer, het licht van uw liefde schittert, schijnt in donkere diepten, schittert 289 : 1
Gij schittert als een edelsteen,/ mijn hart is vol van U alleen, 518 : 3
met schitterende kronen,/ als koningen gekleed, 979 : 4

Schittering
Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen, 508 : 1
een flits in de geschiedenis,/ een schittering verblindend schoon, 761 : 2

Schoen
soms lood in de schoenen, soms vleugels van licht 822
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1

Schofferen
O Heilige, beschaam / ter wille van uw naam / die Israël schofferen. 079 : 3

Scholen, Geschoold
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10

Schoner
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind. 045 : 1

Schoner dan het zonlicht, schoner dan de maan, 485 : 5
schoner dan de hemel waar de sterren staan! 485 : 5
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes ’t licht verdragen, 510 : 1

Schoof
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur. 126 : 3
Zingende keert hij terug met zijn schoven. 126a : 3

maar wie er niet kan vliegen / en wie de schoven bindt 365 : 3
Wij wijden U de schoven,/wij wijden U het brood, 365 : 4
De ballingen keren / zij keren met blinkende schoven. 608 : 2
schoven in uw schuur./ Eenmaal slaat het uur, 732 : 3
totdat Gij in garven en schoven / de mensen tezamen bindt. 765 : 5

Schoon
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4

aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie oo aarde leven. 048 : 1
een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij; 103a : 3
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten. 119 : 64
wel saamgevoegd en wel gebouwd,/o schone stede, die wij groeten. 122 : 1
Hoe schoon is alles wat Gij doet./ Hoe kostelijk in overvloed 139 : 10
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
U lof en dank toezingen?/ Gij zijt zo groot, zo schoon. 146a : 7

in de stad van schone schijn 178 : 2
O Christus, schone morgenster 207 : 2
O eeuwigheid, gij schone 244 : 4
Ziet gij de maan? De schone 246b : 3
en geen gedachte ooit zo schoon / als Jezus is, Gods lieve zoon. 373 : 2
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood, 388 : 1
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver, 437 : 5
En nu ontsluit Hij weer de poort / van ’t schone paradijs. 474 : 6
Die de schone serafijnen / altijd heeft tot zijn gebod, 478 : 3
Zeg eens herder, is het lief en schoon? 485 : 5
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven, 518 : 1
Mijn schone liefste is van mij,/ in Hem wil ik verzinken. 518 : 6
O heilige Drievuldigheid,/ op aarde schoon en teder, 522 : 3
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag, 576 : 1
Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan 670 : 6
Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan: 709 : 1
met niets te vergelijken / dat schone koninkrijk. 747 : 2
Ja, Hij zal ons geleiden / in ’t schone paradijs, 747 : 5
De liefde die wij zingen,/ zo schoon, zo ongekend, 747 : 5
een flits in de geschiedenis,/ een schittering verblindend schoon, 761 : 2
ons warmt nu Christus’ levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon. 817 : 3
en maak ons innerlijk bewust / hoe schoon uw vrede is. 836 : 4
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht. 846 : 4
de stralende vrouwe, de schone,/ de wijsheid die bij u wil wonen 846 : 6
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ De kerk zingt schoon en luid 867 : 2
Lof zij de Heer die uw lichaam zo schoon heeft geweven, 868 : 3
het prijst U, die de Schepper zijt,/ die ’t al zo schoon heeft toebereid. 869 : 2
Want is het, Heer, reeds hier zo schoon / en geeft Ge ons al zo heerlijk loon 977 : 6
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan, 1002 : 3

Schoon (ofschoon)
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4

Schoonbranden
verzeng ons niet, maar brand ons schoon / van ongerechtigheid. 677 : 2

Schoonheid
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2

elke dag opnieuw open voor zijn schoonheid,/ als ik Hem daar ontmoet. 027a : 3
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
Hij doet wie lust heeft aan zijn leer / de schoonheid van zijn heil aanschouwen. 111 : 1
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,/ als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde. 119 : 2

hemel, uw schoonheid met stralend gezicht 211 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
Laat ons uw schoonheid aanschouwen. 837 : 3
ontvouwt zich in schoonheid, fris groen brengt haar mee, 880 : 1
Ach, dat ik U zo laat herkende,/ Gij die de schoonheid zelve zijt, 908 : 3

Schoonst
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken 147 : 3

Ik heb U lief, o schoonste licht,/ glans van Gods aangezicht. 908 : 1
Ik heb U lief, o schoonste licht,/ gezegend Aangezicht! 908 : 7
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op ’t schoonst gesierd, 977 : 1

Schoonwaaien
De Geest, wij zien haar niet,/ maar zij waait alles schoon 676 : 4
die komt en gaat en ons vervult./ Kom Geest van God, waai alles schoon. 692 : 1

Schoonwassen
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed. 572 : 3
en voor Gods ogen, stralend schoon,/ is wat wij zullen zijn, - de Zoon. 665 : 5

Schoorvoetend
bij ’t volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14

Schoot
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4
gij zijt met heel uw leven / geborgen in zijn schoot. 103a : 1
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder. 131a : 2
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep. 145 : 3

Een schoot van ontferming is onze God 158b
ons geboren uit Maria’s schoot,/en uw heilige bloed 375 : 1
Gij hebt, de mens tot heil, de schoot der maagd verkoren. 412 : 4
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot. 437 : 3
het woord Immanuël herkent dat, in de schoot/verborgen van de tijd, nu wordt voldragen 455 : 4
Die voor de wereld is te groot,/ligt hier in Maria’s schoot. 470 : 3
staat als de zon te gloren / bij moeder ophaar schoot./Cantate domino (2 x) 471 : 1
Hij daalt uit ’s Vaders schoot terneer / op aard om kind te zijn, 474 : 2
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot, 621 : 3
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van ’t graf ontkomen. 630 : 4
Zij die zich als eersten buigen / over leven in haar schoot 631 : 2
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog. 701:2
In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken. 710a
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden 718 : 1

De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot. 740 : 1
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig. 741 : 1
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot. 764 : 2
reken mij dan bij de vromen / die vertoeven in uw schoot. 779 : 7
In de schoot van mijn moeder geweven,/ als een wonder bereid, 780 : 1
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot? 927 : 2

Schor
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch. 130c : 1

Schors
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7

Schorten
D'Almachtige is mijn herder en geleide,/ wat is er dat mij schort? 023a : 1

Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren 510 : 5

Schot
komen de woorden van God,/niet als een schot in het hart. 321 : 1

buiten Schot houden
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1

Schouder
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen. 081 : 12
Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders. 109 : 6

op zijn lippen eeuwig leven,/op zijn schouders heerschappij. 449 : 5
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood. 453: 3
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden 573 : 9
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind. 601 : 2
en je zet me op je schouders / zodat ik de wereld zie. 685 : 3

Schouwen
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3

ongesluierd schouwe in Gods heerlijkheid! 374 : 6
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7

Schouwspel
een schouwspel voor de tijden 159a : 2
en zag het schouwspel schamper aan 173 : 4
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3

Schraal
zijn brood deelt in het schrale land 172 : 10
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal, 466 : 1

Schragen
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel. 023b : 2

Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,/ wacht op de Heer en houd u onversaagd. 027 : 7
God is mijn hulp, Hij is getrouw./ Het is de Heer die mij blijft schragen, 054 : 2
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
Ik schraag uw troon en rijk tot aan het eind der tijden. 089 : 2
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen. 089 : 11
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Gelukkig hij, die wordt geschraagd / door zonen, tot zijn hulp bereid. 127 : 4
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneer geslagen. 145 : 4

Zij is een vrouw die volkeren mag schragen 164 : 1
de pijler die het alles schraagt 280 : 3
Uit de hemel komt een stem / die het visioen komt schragen: 545 : 4

Schrapen
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3

Schrede
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Zo zijn dan geluk en genade om mijn schreden / al de dagen mijns levens. 023e : 4
dan mocht met lichte schreden / ik in de ruimte treden. 031 : 6
Mijn levensloop is maar één schrede lang,/ een ademtocht mijn levenstijd. 039 : 3
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan. 061 : 1
die ons in ruimte heeft gezet / en leidt met vaste schreden. 068 : 7
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar ’t verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
en als herauten gaan U voor op al uw schreden 089 : 6
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6
Ontsluit, ontsluit nu voor mijn schreden / de poorten der gerechtigheid. 118 : 7
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken, 119 : 40
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4

Spoeden ook wij ons met eerbiedige schreden! 477 : 2
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered, 723 : 1
Jezus, ga ons voor / deze wereld door,/ en U volgend op uw schreden 835 : 1
waarnaar wij van her en der / onze schreden richten,- 919 : 4

Schreeuw
Diep in mijn lijf is zo’n heimwee,/zo’n blijvende schreeuw om de levende God. 084a : 1
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6

Schreeuwen
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,/ die ik ademloos verwacht. 042 : 1
dan schreeuwt gij tot de Heer,/ dat Hij u zal genezen 107 : 8

Schreeuw niet: Here, hoor mij! 182 : 1
Dat wij volstromen met levensadem / en schreeuwen eindelijk geboren. 694 : 1
En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje, 945 : 4

Schreeuwer
Hij is geen schreeuwer in de straat,/geen holle klank, geen potentaat, 459 : 3

Schreien
Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1

mijn God, die als ik schreide / mij troostte en bevrijdde. 031 : 4
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
rijk in goedertierenheid / voor een hart dat tot U schreit. 086 : 2
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit. 088 : 1
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen. 130b : 1
Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit. 140 : 4

de schuld wordt schreiend afgelegd 204 : 7
Gij hoort het mensenkind dat schreit 267 : 3
vernam de stem van ’t leed die van de aarde schreit 272 : 4
Tranen schrei ik van verlangen/ om uw spijze te ontvangen, 376 : 2
Wie schreide in het duister / begroet zijn klare schijn 445 : 1
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in ’t duister stampen 448 : 3
Gods eigen zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit, 470 : 2
en om Sions onwil schreit,/ Kyrie eleison. 558 : 2
geen leven, dan waar Gij het wekt / in een gemis dat naar U schreit. 680 : 3
een man van smarten die / ter aarde valt en schreit, 852 : 3
Die het stille schreien hoort,/ droeg mij ook het duister door. 856 : 2
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3

Schrift
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./’t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6

In sierlijk schrift, hoog aan de hemeltrans 220 : 3
waar Gij de Schriften opendoet 255 : 1
maak uw schrift het levend woord. 317 : 2
Schrift die mensenoorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft. 322 : 1
Schrift die mensendagen schrijft./Licht dat aanblijft 322 : 2
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft. 322 : 3
Gij die de zin der Schriften zijt,/ Gods woord in alle eeuwigheid, 519 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop het schrift van onze zonden 580 : 1
En doe ons de schriften open,/zoals Gij het graf ontsluit, 627 : 5
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4
van Jezus die uw beeltenis / en die het hart der schriften is. 722 : 1
Heer, dan is de dood verzwolgen,/ want de schriften zijn vervuld. 769 : 2
Christus die u wil(t) tooien / in het gewaad der schrift, 938 : 1
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift. 976 : 1

Schriftwoord
ooit zal opdagen uw waarheid,/voor ons werd uw Schriftwoord geschreven: 012a : 5

Schrik
God sloeg ze met zijn schrik!/ Zij werden zelf als doden, 006 : 6
want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik. 009a : 1
ontstel hem met de dreiging van uw schrik!/ Hij gaat met zijn hebzuchtig hart te rade, 010 : 1
Zie hoe de schrik hen eensklaps overmant: 014 : 4
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6
Maar nauwelijks hield Gij U verborgen,/ of mij omringden schrik en zorgen. 030 : 3
het mikpunt van hun spot./ Ik werd een schrik voor mijn bekenden: 031 : 9
uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken. 036 : 2

maar bij de aanblik van haar wallen / heeft ’s Heren schrik hen overvallen 048 : 2
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
Gij weet van de verborgen strik,/ de hulpeloosheid en de schrik; 142 : 3

Jezus leeft en ik met Hem!/ Dood, waar is uw schrik gebleven? 641 : 1
En als het nacht gaat worden,/ een nacht vol schrik en pijn, 902 : 4al ’t
oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2

Schrikgericht
Uw toorngloed overweldigt mij, uw schrikgerichten doen mij beven, 088 : 8

Schrikken
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3

overal ogen die schrikken - / niemand een lach om de mond. 1003 : 4

Schroeien
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2

Schrijden
O God, de wonderen die Gij deed,/ toen Gij daar voor ons henen schreed! 068 : 3
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1

tot wij eeuwig bij U wonen,/ schrijdende van licht tot licht, 754 : 3
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3

Schrijnen
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4

Schrijven, Geschreven
ooit zal opdagen uw waarheid,/voor ons werd uw Schriftwoord geschreven: 012a : 5
daarin heeft Hij zijn wil geschreven: mijn volk zal veilig wonen. 020 : 1
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ ‘O Here, zie, ik kom!’ 040 : 3
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven. 149 : 5

zoals voorlang geschreven stond 158a : 1
uw luster staat geschreven in de sterren 220 : 2
Wij zijn geschreven met dezelfde hand 220 : 3
rond de verhalen die geschreven staan 274 : 2
is in uw eigen hart geschreven. 316 : 4
Heer, uw boodschap staat geschreven,/ons ten leven, 317 : 2
met een hemelse hand geschreven 318 : 4
Alles wat er staat geschreven,/Heer doe ons verstaan 319 : 1

Hij schreef, ons tot bescherming,/zijn handvest van ontferming. 322 : 1
Hij schreef ons vrij, met eigen hand. 322 : 1
Schrift die mensenoorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft. 322 : 1
Schrift die mensendagen schrijft./Licht dat aanblijft. 322 : 2
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft. 322 : 3
Wat vrolijk over U geschreven staat; 324 : 1
Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt 324 : 2
Dat hoge woord, geschreven wit op zwart, 324 : 3
Schrijf de naam door ons gegeven / in het levensboek ten leven. 347 : 3
Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar 't beloofde land. 350 : 4
Maar één staat er geschreven,/die wordt opzij gezet 365 : 2
Er staat tot ons geluk geschreven / dat God zeer overvloedig is, 391 : 3
Schrijf, mensen in uw harten / dit, als verdriet u kwelt, 441 : 6
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven. 447 : 2
Gij hebt het woord volbracht,/dat feilloos staat geschreven 452 : 2
Zo staat geschreven:/de heuvel moet geslecht, 456a : 2
Zo staat geschreven:/maak alle paden recht. 456a : 2
en schrijft in ons bestaan / uw woord van welbehagen. 500 : 2
diep in ons hart geschreven. 522 : 3
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad. 524 : 2
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen; 536 : 1
Jezus zei: 'Ik kniel niet neer,/ want er staat geschreven: 539 : 4
Het waren tien geboden / die God schreef in de steen, 540 : 1
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen, 556 : 1
Naam van Jezus die ten dode / op het hout geschreven zijt, 557 : 1
en schrijft met groots gebaar / waarvoor de liefde staat: 563 : 1
Met licht van licht hebt Gij geschreven / uw boek dat ons het leven redt, 602 : 4
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven 609 : 4
Hij heeft zijn kind aan ons verloren,/ Pasen schrijft zijn geschiedenis. 636 : 3
Daarop heeft Hij geschreven:/ Ik laat je niet alleen. 666 : 1
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim 723 : 1
naar Petrus heeft geschreven. 748 : 1
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven, 748 : 3
in zijn hand geschreven / staat jouw nieuwe naam. 781 : 1, 4
met mensen mens te zijn,/ uw woord in 't hart geschreven 796 : 1
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank. 866 : 1
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2
Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt 938 : 2
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,/ zult Gij mij bergen in uw mededogen? 942 : 2

Geschreven staan
Want God, zo staat geschreven,/ zag naar zijn dienstmaagd om. 968 : 1

Schudden
Zij schudden over ons het hoofd,/ met leedvermaak slaan zij ons gade, 044 : 7
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden 't hoofd. 109 : 11

Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat; 460 : 4
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren, 510 : 4
zo worden wij ook door elkaar geschud / en richt uw Geest ons op een ander mens. 715 : 2

Schuilen

en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
Maar, Heer, Gij zijt mijn schild./ Ik heb bij U geschuild / met opgerichte hoofde. 003 : 1
schuilt hij om schuldelozen te vermoorden. 010 : 3
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ 'Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
Bewaar mij, want ik schuil bij U, o God,/Gij zijt mijn Heer, en mijn geluk is zeker. 016 : 1
Hoe zegent Gij die U verbeiden,/ die schuilen bij uw rechterhand. 017 : 3
want ik schuil bij U, ik kniel/ met uw ganse volk tezamen. 025 : 9
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
Hij doet onder zijn schaduwdak / mij schuilen in dagen van dreiging, 027b : 3
geen laster kan ze deren / die bij U schuilen, Here. 031 : 16
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid. 037 : 12
Wees mij genadig, Heer, wees mij nabij,/ want bij U schuil ik, sta mij toch terzij, 057 : 1
dat kleedt en kleurt in heldergroen / de boom waarin hij schuilt. 057a : 1
Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2In
trouw en liefde spiegelt zich / het licht waarin hij schuilt. 057a : 3
zolang ik roep, zolang ik fluit / van U waarin ik schuil. 057a : 4
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen. 064 : 6
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
't Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men bouwt op man en macht. 118 : 3
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men hulp van vorsten wacht. 118 : 3
Beter te schuilen bij God / dan te vertrouwen op mensen, 118a : 2
Beter te schuilen bij God, dan te vertrouwen op macht. 118a : 2
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven. 141 : 8

ik schuil weer aan uw hart. 244 : 2
Stilte schuilt in onze wimpers 264 : 2
wij schuilen weg als vogels in het riet 273 : 1
die wie hier schuilen verder leidt 280 : 7
pelgrim die schuilt,/zo ben ik thuis 282 : 1
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag. 771 : 3
Jij zoekt mij: mens waar ben je?/ Ik vlucht en schuil bij jou, 857 : 1
om hier te schuilen, dat wij leven / al zijn wij dood, zo dood als as. 948 : 2
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen 1003 : 3

Schuilplaats
Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart: 005 : 6
Mijn G.d,mijn schild,mijn schuilplaats in gevaren,/mijn rots die mij beschermt & blijft bewaren 018 : 1
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid. 018 : 9
een schuilplaats uit de hoge / voor aller mensen ogen. 031 : 14
Gij zijt, o Heer, mijn schuilplaats en mijn haven,/Gij zult aan mij al uw beloften staven. 032 : 3
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
vertrouw dat gij gezegend wordt:/ God is een schuilplaats voor ons allen. 062 : 5
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12
Mij is een schuilplaats toebereid / in het paleis van U, mijn koning. 084 : 2
Voor kwaad gerucht zal hij niet vrezen,/ de Heer zal steeds zijn schuilplaats wezen. 112 : 3
Gij zijt voor mij een schuilplaats en een schild,/want in uw woord doet Gij mij overwinnen. 119 : 43
Tot U roep ik dat Gij, o Heer,/ mijn schuilplaats zijt, mijn tegenweer, 142 : 4

een schuilplaats wereldwijd 181 : 6
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd. 1005 : 4

Schuimen
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed. 075 : 5

Schuld
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld. 032 : 2
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1
mijn leven was door eigen schuld ontspoord / en U, o God, U hebt het mij vergeven. 032a : 1
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Ik ben, o Heer, in ongerechtigheid / geboren en in zware schuld gebonden. 051 : 3
Niet aan het altaar wordt mijn schuld geboet,/geen offerdier, hoe gaaf ook, kan die dragen, 051 : 6
tot U, o redder uit ellende,/ die alle schuld vergeeft. 065 : 1
hoezeer hij door zijn schuld verloren / terneerlag in het stof. 065 : 2
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging! 069 : 7
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1, refr.
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
ons niet naar onze ongerechtigheden / vergeldt, maar onze schuld heeft uitgewist. 103 : 3
Hij wil uw schuld vergeven,/ u redden van de dood, 103a : 1
want uw leven is genezen / en vergeven is uw schuld. 103c : 1
Toen strafte, aan ’t eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld. 106 : 12
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19
En gij, ontrouwe dwazen,/ die lijdt door eigen schuld, 107 : 8
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten. 109 : 6
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
aan Israël bevrijding / van onrecht en van schuld. 130 : 4
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen. 130a : 1
Onthield Gij de schulden, o God,/ wie hield stand in uw oordeel? 130b : 2
Hij is het die Israël kwijtscheldt / al wat het aan schuld heeft. 130b : 3

de rots der kerk zijn schulden uit 204 : 4
de schuld wordt schreiend afgelegd 204 : 7
verlos ons van de oude schuld 205 : 5
voor blindheid en voor schande en schuld 207 : 3
maar onze schuld ten onder gaat 236 : 6
Ik voel de zwaarte van mijn schuld 242 : 4
Water, water der Jordaan,/alle schuld is weggedaan, 358 : 4
zo lost Ge onze schulden af. Kyrie eleison! 375 : 2
De mensheid lag in schuld en vloek voor God verloren: 412 : 4
dan liefde, louter liefde./ U ziet de schuld en pijn, 441 : 5
is als een kind gekomen / en heeft der wereld schuld 445 : 2
Hij die je van je schuld bevrijdt / geeft je geluk en zaligheid, 469 : 4
Vrede op aarde, ’t is vervuld: God verzoent der mensen schuld. 481 : 1

aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld. 483 : 3
mijn priester die mijn schuld ontbindt,/ mijn weg waarop ik treed; 512 : 3
Met onze schuld heeft Hij gestaan / als dopeling in de Jordaan. 516 : 3
als men vruchtloos zoekt naar schuld,/ Kyrie eleison. 558 : 6
ga aan onze schuld voorbij,/ Kyrie eleison. 558 : 9
Gij die al onze schuld / in uw vergeving draagt, 559 : 2
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed. 572 : 3
Hij, de schuldeloze, scheldt de schulden kwijt. 574 : 2
Als een worm zijt Gij vertreden / zonder schuld, om onze schuld, 575 : 4
om mij is het, mijn zonden,/ mijn schuld, mijn grote schuld. 576 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de schuld van onze handen 580 : 2
toon uw gelaat,/ een ochtend zonder schuld! 591 : 5
onze schuld op zich neemt, ons lot deelt en keert. 595 : cantor
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden. 618 : 2
en bedek hun schuld en laat hen / zitten aan uw rechterzij. 730 : 3
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10
De aarde is ziek door de schuld van uw volk, 772 : 3
O Heer die onze Vader zijt,/ vergeef ons onze schuld. 836 : 1
De schaduw en de schuld zijn / ten laatste afgelegd. 851 : 8
Zwijgend in de eigen schuld / duchten wij het duister. 859 : 3
Hij heeft aan ons vergeven / de schuld en schenkt ons leven. 863 : 4
van mijn eigen dwaze schuld,/ die Gij delgt in uw geduld, 911 : 3
Eens komen alle paden / van lot en schuld, van dood,/ bijeen 916 : 2
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd. 939 : 2
verenig ons en maak ons vrij / van dood en schuld en slavernij! 972 : 9
louter ons geringe leven,/ scheld ons onze schulden kwijt, 1008 : 1

Schuldeloos
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9

Hij, de schuldeloze, scheldt de schulden kwijt. 574 : 2
schuilt hij om schuldelozen te vermoorden. 010 : 3

Schuldig
Een ieder die Gods knechten haat / zal voor Hem schuldig staan. 034 : 8
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde, 109 : 3

Is voor ons, schuldig en verloren, aan ’t kruis gestorven. Uit de dood 341 : 2
Wees elkaar om zijnentwil / niets dan liefde schuldig. 528 : 4
wat God ons geeft. Of aan ’t gemis / der naasten wij niet schuldig zijn. 712 : 3
Schuldig staan wij voor U, Heer,/ schuldig, onweersproken. 859 : 1

Schurk
En al word je door schurken omgeven,/ bonst van doodsvrees het hart in je keel, 927 : 4

Schutse
o Heer, uw sterke vrede strekt/tot schild en schutse voor de hoofden/van die geloofden. 005 : 7
heerlijkheid, in uw schutse, voor immer. 016a : 4
O schepper die mijn schutse zijt,/ ik lijd onder vijandigheid, 031a : 4
Daar ligt hij die zijn buidel had / tot schutse en tot schat.’ 052 : 4

Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5

Schutsmuur
het is de schutsmuur van uw kerk 240 : 6

Schutter
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4

Schuur
Hij sluit de oervloed in zijn schuren / en weert ze van het vaste land. 033 : 3
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur. 126 : 3
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5

Niet voor schuren,/ die niet duren,/ gaf Gij vruchtbaarheid,/maar opdat op aarde, 718 : 2
schoven in uw schuur./ Eenmaal slaat het uur, 732 : 3
En als Gij ons brengt in uw schuren / ten tijde der eeuwigheid, 765 : 6

Schijn (glans)
laat uw licht in volle schijn 154b : 2
De zon gaat op in gouden schijn 206: 1
Wie schreide in het duister / begroet zijn klare schijn 445 : 1
uw liefde doet mij leven./ Hoe groei ik in uw lichte schijn, 518 : 3

Schijn (bedrieglijk uiterlijk)
gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade. 004 : 1
zij laten door de schijn bekoord / wat goed is achterwege. 036 : 1
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Wat men ook tot goden wijdt,/ 't is maar schijn en onbezield. 135 : 9

in de stad van schone schijn 178 : 2
niet blij zijn met de schijn 246b : 5
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim 723 : 1
ontkomen aan de schijn,/ geheel en al veranderd. 758 : 1
De koningen van man en macht / zijn van hun schone schijn ontdaan, 1002 : 3
dat wij niet angstig vluchten in schijn of leugentaal. (2 x) 1004 : 5

Schijnen
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen, 067b : 2
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in 't licht, 073 : 8
Gij dooft zijn glans die eens zo stralend had geschenen, 089 : 15
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen. 112 : 2
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3
en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1

het licht dat weldra schijnen gaat 158a : 3
Die zullen weer gaan schijnen 163a : 3
En laat uw licht als hemellicht / schijnen voor ieders aangezicht 214 : 5

moog' bij ons schijnen ongestoord	240 : 1
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt	263 : 2
schijn op mij, schijn op mij	289 : 1, 2, 3
dat het licht voor ons zal blijven schijnen.	355 : 5
Nu daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal:	444 : 1
Reeds daagt het in het oosten,/het licht schijnt overal:	444 : 5
een licht dat schijnt voor alle volken in die nacht	455 : 5
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen	455 : 6
Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt,	459 : 5
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt.	464 : 8
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.	511 : 5
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen.	521 : 2
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?	585
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
Het licht schijnt in ons midden!/ Halleluja…	638
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland:	642 : 3
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen	723 : 2
Wel schijnen zij enkel geringen van buiten,	752 : 2
een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen	761 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt,	793 : 2
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt,	841 : 3
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en 't schijnt soms in de nacht	904 : 4
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede.	907 : 2
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom?	913 : 2
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht.	1005 : 1
Christus, ons licht,/ schijn door ons heen, schijn door het duister.	1005 : refr.
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis.	1005 : refr.

Schijnsel

De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit.	011 : 2
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken	119 : 40
Het schijnsel van de hemel gaat	215 : 4
Heer, ik kom in uw stralend schijnsel	289 : 2
door hun schijnsel wordt verdreven / tot een nieuwe dag die lacht.	462 : 4
en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden.	547 : 1

Seizoen

Gods lof draag ik door de seizoenen;/ zijn daden houden stand.	052 : 5
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer.	074 : 10
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen.	678 : 1
en in de seizoenen der jaren / volmaakt Gij de oogst op het land.	765 : 1
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee.	880 : 1
Hij geeft na donk're dagen / een mild en klaar seizoen.	910 : 1
ontluiken doet het jonge groen,/ de kleurenpracht van elk seizoen.	984 : 2

Seraf

U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen	412 : 1

Serafijn

Die de schone serafijnen / altijd heeft tot zijn gebod, 478 : 3
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient, 548 : 4
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7

Sfeer
Hij antwoordt uit zijn hoge sferen / met hulp en heil daadkrachtig, 020 : 4

Sidderen
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet, 892 : 2

Siddering
en uw donder om U ging,/ lag heel de aard in siddering. 077 : 5

Sier
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1

Sieraad
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd. 093 : 4

het sieraad, de kroon en de glorie van God. 762 : 2
het sieraad, de kroon en de glorie voor God 752 : 2
o heimelijk sieraad dat glanst in de ziel, 752 : 7

Sieren
het land van uw belofte sieren / ten teken van uw Rijk. 020 : 6

om u met het licht te sieren / en uw zaligheid te vieren. 376 : 1
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon. 438 : 2
O teken dat zijn handpalm siert,/ zijn hartstreek en zijn voet, 633 : 4
waarmee wij ons armoedig pogen sieren./ Verdwenen is de trots, 673 : 3
als stralende lichten de hemelen sieren, 752 : 6
al wat er leeft op aarde!/ De gaarden zijn op ’t schoonst gesierd, 977 : 1

Sierlijk
In sierlijk schrift, hoog aan de hemeltrans 220 : 3
Van binnen zijn zij als de sierlijke vlammen 752 : 4

Signaal
Namen voor Hem, dromen, signalen 276 : 2

Signatuur
hebt Gij de nacht uw signatuur gegeven 220 : 3

Sikkel
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4

Simpel
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw Koninklijke tooi, 469 : 11

Sinds
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1
De mensen die zich van God keren,/ dwalen sinds zij geboren zijn. 058 : 2

Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4

Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan.	536 : 4
Dit leven met de dood/ is afgelegd sinds Hij	563 : 3
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg?	664 : 2

Sindsdien

Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal.	496 : 2

Sint

Sint Maarten, strijdbaar man /	744 : 1-5
Sint Niklaas, die weet wat recht is / en wat slecht is ondervangt,	745 : 3
mogen om Sint Niklaas vragen,/ want hij kent zijn makkers wel.	745 : 5

Sionslied

Dan veranderen de tranen / in een juichend Sionslied!	137a : 4

Sirene

even een luide sirene -/ stil is de straat overal.	1003 : 1
even een luide sirene - / stil is de stad overal.	1003 : 5

Sjalo(o)m

Vraag vrede voor Jeruzalem:/ sjalom Jeroesjalaim!	122B
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim!	122a

De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja	635 : 6
Sjaloom, sjaloom, Jeruzalem./ Sjaloom Jeruzalem.	1016 : refr.
het woord dat ons de vrede leert,/ sjaloom in naam van Hem.	1016 : 3

Slaaf

Het huis der slaven was hun onderkomen;/maar naar het land der levenden ontkomen, 078 : 15
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht 105 : 6
geweest was in het huis der slaven,/ hen door de Schelfzee had geleid. 106 : 9

zijn broers verkopen hem als slaaf 166a : 2
die als een slaaf de zonde / der wereld op zich nam 346 : 4
Wij zijn niet langer slaven,/maar kinderen van God 351 : 2
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3
die ten dienste van de slaven / als een slaaf op aarde zijt, 557 : 2
En farao in onze rug,/ hij wil zijn slaven weer terug. 606 : 1
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht. 882 : 2
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6

Slaafs

met slaafse ellende en vorstelijke waarde 151 : 5

Slaan, Geslagen

Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
sla mij met medelijden / als uw weerspannig kind. 006 : 1
God sloeg ze met zijn schrik!/ Zij werden zelf als doden, 006 : 6
die slaan met stomheid de armen,/ die denken ‘mijn woord is het laatste’. 012a : 2
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet, 025 : 9
met stomheid sla ze, Heer!/ Bescherm wie aan U toebehoren, 031 : 14
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad 031 : 19
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar ’t leven staan, 049 : 1
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie ’t recht verraadt, heb geen gena! 059 : 2
Ik juich, ik zal de vijand slaan / aan beide oevers der Jordaan. 060, 108 : 3
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
heeft nu henzelf ten val gebracht./God sloeg hen, zij zijn zonder vrede-/ door elk gemeden. 064 : 5
ik hoor de tamboerijnen slaan,/ weerklinken de bazuinen. 068 : 8
Sla, Heer, de horde van de Nijl,/ bestraf hun macht, herstel ons heil. 068 : 10
Gij hebt hen in hun droom gestoord,/ geslagen met uw dreigend woord. 076 : 3
als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen. 078 : 23
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen 083 : 5
dat zij, door uw tempeest geslagen,/ in ’t stof vernederd naar U vragen. 083 : 5
Zij zullen saam, de groten met de kleinen,/ dansend de harpen en cimbalen slaan, 087 : 4
Van jongsaf metterdood geslagen / moet ik gekweld uw gramschap dragen. 088 : 7
is door uw sterke arm geslagen en gebroken. 089 : 4
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer. 093 : 2
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2

en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen.	102 : 4
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen	103 : 5
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden.	105 : 12
het onheil op hen los te laten./ Hij sloeg hen met verderf en dood.	106 : 13
Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld	106 : 19
hun hart, in zijn gericht / geslagen en gebogen,	107 : 5
Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.'	110 : 1
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,/ maar niet verlaten in mijn nood,	118 : 6
Ik was geslagen, maar God / heeft mij overeind geholpen.	118a : 3
Die Egypte sloeg met rouw,/ toonde Israël zijn trouw.	136 : 5
Slaat men mij in trouw aan de Here,/ als olie op mijn hoofd zal 't zijn,	141 : 5
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen.	143 : 5
en slaat de harp en roert de trom / in 's Heren heiligdom.	149 : 2
De tirannen die God weerstaan / zullen zij in de boeien slaan.	149 : 4
Neem Gij het hart dat voor U slaat	206 : 6
Sla, wat het voorgeslacht ons leerde / niet onnadenkend in de wind	310 : 3
De tijden slaan als golven / over ons hoofd.	361 : 6
Midden onder u heeft Hij zijn verblijf geslagen	453 : 4
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt.	454 : 3
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u 't leven uit de hand,	460 : 3
van alle goden dezer eeuw,/o herder, sla de boze leeuw!	466 : 3
nu heeft het aangename uur geslagen.	472 : 3
Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom,	486 : 1, 2, 3
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is.	504 : refr.
Maria slaat de tamboerijn. / Zij mag de allereerste zijn.	504 : 3
Hoe liefelijk is uw gelaat;/ als Gij uw ogen op mij slaat,	518 : 4
Ik zag een mens, geslagen,/met onverwoest gezicht	529 : 5
bespot wordt en geslagen,/ in Galilea moet je naar Hem vragen.	533 : refr.
De beulen die Hem sloegen, bespotten met een doornenkroon.	560 2
Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind,	562 : 2
zag de zwepen, zag het slaan,	573 : 7
die beschimpt wordt en geslagen,/ Gij rechtvaardig, Gij Gods Zoon,	575 : 2
wie heeft U zo geslagen / gelasterd en gespuwd?	576 : 2
Wie heeft U zo geslagen,/ waarom moet Gij verdragen	577 : 2
Die hem ooit op handen droegen / zijn dezelfden die hem sloegen	586 : 3
dat zijn liefde slaat,/ Hij kwam ons te baat, / Hij zal ons bevrijden!	645 : 4
God is opgestaan / om de hand te slaan / aan de oude vijand.	645 : 6
Die wanneer Hij werd geslagen,/ zelfs zijn mond niet opendeed,	651 : 3
springende als een fontein,/ bronnen geslagen als wonden.	659 : 4
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg?	664 : 2
schoven in uw schuur./ Eenmaal slaat het uur,	732 : 3
die mag de maat der engelen slaan / de lieve lange dag.	737 : 18
Geslagen zijn Maria,/ de vrienden dof en dicht.	740 : 5
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan,	750 : 2
de volken u vinden en vragen:/ 'Vergeef wie u hebben geslagen!'	770 : 3
Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen,	773 voorz.
Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond.	831 : 3
Gij slaat uw eigen mantel / der liefde om ons heen.	851 : 9
U sloeg de zonden aan het kruis / en brengt ons bij de Vader thuis;	939 : 2

Slaan op iets

Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2

de ogen Slaan
moedig sla ik dus de ogen / naar het onbekende land. 913 : 1

Slaap (lichaamsdeel)
Zie ’t zeewier om mijn slapen 155 : 7

Slaap (rusttoestand)
De slaap is mij ontnomen,/ ik laat mijn tranen stromen 006 : 4
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen. 121 : 2
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2

Maar als je slaap door Gods stem wordt verstoord 170 : 3
waardoor de slaap voorgoed verdwijnt 204 : 8
een smeekgebed, zodat de slaap 205 : 4
Gij, Christus, die de slaap verjaagt 205 : 5
als nieuw, nu gij door slaap en nacht 215 : 1
de nacht met zoete slaap bedekt 236 : 1
dat wij niet blijven in de slaap 236 : 6
de zwaarte van de slaap verlicht 236 : 6
dromen van U in diepe slaap. 236 : 7
Wanneer de slaap ons weerloos maakt 239 : 3
De slaap raakt alle dingen aan 242 : 1
Wanneer de slaap mijn ogen sluit 242 : 5
dat mij de slaap een balsem zij 243 : 4
en in een zorgeloze slaap 250 : 8
in onze slaap, de metgezel 259 : 3
Maar kan er iemand de slaap niet vatten 260 : 2
de slaap zal ons genezen,/Gij waakt de ganse nacht! 452 : 1
uw stem mag horen in mijn slaap. 944 : 4

In slaap vallen
Ik ben niet bang meer, ik val in slaap 260 : 1

Slachten
Gij, Lam van God, voor ons geslacht 302 : 3
Lam van God, onschuldig / geslacht aan ’t kruis van de schande, 409 : 1
Het ware paaslam is geslacht / en zonder klacht gestorven, 618 : 5
Lof zij het Lam dat is geslacht,/ Hem zij de roem en eer, 735 : 4

Slachting
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op ’t wijde veld - 110 : 5

Slachtvee
de vijand drijft ons voor zich heen / als weerloos slachtvee voor zijn goden. 044 : 10

Slag
De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen. 002 : 1
maar ’t boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Moet ik onder ’s vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5

Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen,	044 : 9
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij.	110 : 2
ging voortvarend aan de slag	178 : 14
De hartenklop van deze dag / laat zij ons horen, slag voor slag:	504 : 3
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is.	536 : 1
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond.	549 : 2
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot.	577 : 1
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft	601 : 3
Slagen	
op Hem uw hope bouwen,/ zal slagen wat gij doet.	904 : 2
Slaken	
Die onze boeien slaakt, het is de Heer./ Die voor de vrijheid waakt, het is de Heer.	124 : 4
en van de nacht de boeien slaakt	205 : 5
Slang	
Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)*	058 : 2
de slang krimpt voor uw voet ineen,/ gij zult de draak vertreden.	091 : 6
Hun tong is scherp als die van slangen./ Laat mij bij U geborgen zijn.	140 : 2
gaat de slang	163a : 1
en hier heeft Hij geleden / de wijsheid van de slang	540 : 8
Slapeloosheid	
Wanneer mij slapeloosheid kwelt	243 : 5
Slapen	
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken.	003 : 2
Ik kan gaan slapen zonder zorgen,/ want slapend kom ik bij U thuis.	004 : 3
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep.	088a : 3
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at.	105 : 11
Mijn hulp is van mijn Here, die/ dit alles heeft geschapen./Mijn herder zal niet slapen.	121 : 1
Slaap dan gerust, want het werk is gedaan	170 : 1
Samuël. Samuël, lig je te slapen	170 : 2
Meisje sta op, want je slaapt niet meer	179 : 1,2,3
dan slaapt het in de grond	181 : 2
wakend en niet slapend vindt	210 : 4
de slapenden uit nijd verschrikt	236 : 7
want ik ben weerloos als ik slaap	243 : 6
en ons te slapen leggen	246b : 7
nu slaap ik zonder zorgen	250 : 11
waak, Gij schepper, als wij slapen	257 : 1 – 7
slapend in elkaars gedachten	264 : 3
Goede herder, als wij slapen, heel deze nacht	268 : 1
Als ik slaap en droom van morgen	269
sliepen wij ten dode toe	283 : 3
Als wij slapen zult Gij waken;	352 : 4
maar wat in duister sliep,/ontwaakte, toen Hij riep.	435 : 3

hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal. 480 : 2
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot. 480 : 2
Dit licht dat in het duister sliep / is God die ons bij name riep, 488 : 5
De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil. 507 : 1
groot licht tussen waken en slapen. 508 : 1
toen lagen zijn discipelen / te slapen in het stof. 570 : 1
De laatste drie die Hem behoorden / die sliepen in Getsemane; 582 : 2
Hoe slaapt Gij nu,/ die men zo ruw / aan 't kruishout heeft gehangen. 590 : 3
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus! 594
Ontwaak, gij die slaapt,/ sta op uit de dood/ en Christus zal over u lichten. 596 : refr.
Groen ontluikt de aarde uit het slapend graan, 625 : 1
die u in de waarheid weidt./ Uw bewaarder zal niet slapen. 651 : 6
Gij slapenden, ontwaak/ de bruidegom genaakt!/ Halleluja, 749 : 1
In daaglijkse zaken,/ in slapen en waken, 752 : 3
dan rijzen in het licht / de doden, die nu slapen 758 : 2
Zij sterven in de Here,/ zij slapen zo gerust 759 : 1
Zij slapen en ontwaken / als in een ogenblik. 759 : 2
Wij sliepen en Gij roept ons wakker,/ Gij doet ons uit aarde ontstaan. 765 : 4
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal op mijn bed niet slapen. 999 : voorz.

Slapen gaan
Wij kunnen rustig slapen gaan 258 : 3
Wie blijft er waken als ik ga slapen? 260 : 1
Hoe kan ik gaan slapen, als Gij er niet zijt 263 : 1

zich Slapend houden
Waarom houdt Gij U slapend, Here / en blijft Gij uw gelaat afkeren? 044 : 11

Slaven
Wat zullen wij dan slaven / en werken totterdood? 979 : 11

Slavenhuis
hun bloed is kostbaar in zijn ogen,/ hij koopt hen vrij uit het slavenhuis. 072a : refr.

Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren; 595 : cantor

Slavenjuk
Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk; 572 : 6

Slavenkaravaan
Met een slavenkaravaan 166b : 2

Slavernij
van de slavernij / maakte Ik u vrij:/ hebt gij nog te vrezen? 081 : 8

'Straf mij, zijn broer, met slavernij 166a : 7
Geroepen en verzameld / uit dood en slavernij, 346 : 3
verbrak de slavernij. 709 : 2
verenig ons en maak ons vrij / van dood en schuld en slavernij! 972 : 9

Slecht, de Slechte
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten 001a : vz.

de slechten niet in de kring van wie oprecht zijn. 001a : vz.
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
Sta toch op, Heer,met venijn,/ richt de slechten, maak ze klein, 009a : 4

Nu keert voor ons het slechte tij 173 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht, 388 : 4
Sint Niklaas, die weet wat recht is / en wat slecht is ondervangt, 745 : 3
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht. 914 : 2
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006

Slecht vallen
Dat valt bij David nogal slecht 172 : 5

Slechten
Zo staat geschreven:/de heuvel moet geslecht, 456a : 2
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3

Slechts
Zelf kan ik slechts op uw genade vertrouwen 013b : refr.
Slechts zij die U verwerpen, Heer,/ die zijn verwerpelijk in zijn ogen; 015 : 3
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.’ 032 : 4
Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad. 044 : 3
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
alle grootheid is slechts schijn:/ God is rechter die gebiedt. 075 : 4
Hij weet, dat wij, uit stof aan ’t licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem.103 : 5
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan. 127 : 2
Zijn welbehagen zal slechts wezen / met allen die Hem nederig vrezen, 147 : 4

dat deze slechts aan bloedwraak denkt 172 : 6
slechts op die morgen, op uw dageraad . 211 : 4
slechts met uw hulp, God, sta ons bij 236 : 3
Begeerte baart slechts bitterheid 310 : 5
door ’t gehoor slechts wordt Gij in ’t geloof verstaan. 374 : 2
Aan het kruis verborg zich slechts uw goddelijkheid, 374 : 3
Dit is Gods wil: het water is / niet water slechts, is leven. 522 : 2
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven; 590 : 2
in wiens lichaam uitverkoren / heiligen slechts heilig zijn, 726 : 6
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1
slechts dit wilt Gij mij vragen:/ dat ik naar U verlang. 894 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5
Leer mij slechts het heden dragen / met een rustig kalme moed. 913 : 1
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1

Slepen
niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1

Sleur
en kleur aan onze sleur verleent 204 : 1

Sleutel
Ontsluit, Gij die de sleutel zijt,/die opendoet en niemand sluit, 466 : 4
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4

Slim
slimme man? 165 : 1, 2, 3, 4

Slingeren
Hij die regens heeft vergaard,/ slingert ook zijn bliksemschicht. 135 : 4

Slinken, Geslonken
Hoe is mijn moed geslonken,/ het hart is mij ontzonken. 031 : 7

Slinks
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3

Slopen
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5

Slot
Ruk open, rijt ze uit het slot,/de hemeldeuren, Zoon van God. 437 :1
in de doeken, in de hoeken / van dit huisken zonder slot. 478 : 3
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot: 583 : 3

Sloven
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3

Sluier
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2

Licht, dat de sluier van alle naties wegneemt; 159c : 3
Opstaan, morgen, weg je sluiers, dans 221 : 1
sluiers worden weggedaan:/ het is tijd om op te staan. 631 : 3
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden; 762 : 3
Heer geef mij vleugels dat ik reis / tot door de sluier heen, 798 : 1
De bloemen en de heesters / als sluiers van een bruid 979 : 8

Sluimer
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6

Sluimeren
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2

Sluiten, Gesloten
Hij sluit de oervloed in zijn schuren / en weert ze van het vaste land. 033 : 3
Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen 038 : 8
Ik sluit mijn mond voor U, ik ben verstomd,/ want Gij zijt God van wie het komt. 039 : 4
De merel fluit als morgenopening / het lied dat bange nachten sluit, 057a : 1
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6

Zou de Heer zijn volk verstoten?/ Heeft de toorn zijn hart gesloten? 077 : 3
Een verbond sloot ik met mijn verkorene,/ ik bezwoer het David, mijn knecht: 089a : 2
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
Waarom sluit gij uw ogen?/ Zijn licht ontsteekt het licht, 107 : 9
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5

voor eeuwig achter mij de poort gesloten 155 : 6
Sloot jij de deuren wel, heb je de schapen 170 : 2
Hij sluit zijn ogen en zijn deur 172 : 6
Wanneer de slaap mijn ogen sluit 242 : 5
Voor een gesloten hart blijft ook de hemel dicht. 272 : 2
Breek geen verbond, voorgoed gesloten 310 : 4
Jezus is voldoende / voor ons allen / als de kring gesloten is. 383 : 3
Uw God ziet uit naar het uur / dat Hij u in de armen sluit. 432b
Ontsluit, Gij die de sleutel zijt,/die opendoet en niemand sluit, 466 : 4
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen. 536 : 2
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten, 556 : 2
De lippen der natuur / zijn achter U gesloten, 589 : 2
zijn heerschappij gaat in en uit / door al de deuren die men sluit,/ halleluja! 628 : 5
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen, 636 : 2
loop ik met gesloten ogen / naar het onbekende land. 913 : 4
God is er en Hij blijft / als jij je ogen sluit. 935 : 3

Slurpen
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6

Sluw
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot. 140 : 5

Zijn eigen sluwe gang 163a : 1
Weer Gij de vijand af / die sluw ons scheiden wil. 672 : 5

Slijk
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
uit het slijk van dit zuigend moeras. 040a : 1
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk. 113 : 3
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4

Slijten
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2

Dit huis slijt met ons aan de tijd 280 : 7
zonder hoop en zonder troost / slijten wij de dagen. 610 : 1

Smaad
Weer van mij de smaad en schande / van mijns vijands leedvermaak. 025 : 1
Voor hen die tegen mij zich wendden,/ werd ik een smaad, o God, 031 : 9
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3
Gij kent mijn smaad, mijn schande en mijn schaamte,/spreek over hen die mij benauwen recht! 069:5
Kom hen met schande overstelpen,/kom hen met smaad bedekken 071 : 7

Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
Erbarm U over ons, wil onze smaad gedenken, 089 : 17
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat. 109 : 13
Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen.119 : 9
Doe van mij weg de schande en de smaad,/ want Gij hebt uw geboden mij gegeven 119 : 14
Wat mij aangaat, mij heeft de overmoed / beticht van leugens en met smaad beladen, 119 : 26
tenzij van U: o Heer, neem weg de smaad,/ verlos ons van dit kwaad. 123 : 2

Uw weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood 380 : 1
bij de moordenaars gerekend / overstelpt met smaad en hoon, 575 : 5
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon, 576 : 1
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad! 576 : 2
O Heer uw smaad en wonden,/ ja alles wat Gij duldt, 576 : 3
voor wat Gij hebt geleden / aan bitterheid en smaad. 576 : 5
de smaad van Israël wordt uitgewist;/ zo zal het gaan, want zo heeft Hij gesproken. 762 : 6
Smaad en nood en kruis en dood/zal mij, wat ik ook moet lijden,/niet van Jezus scheiden. 907 : 3

Smaadheid
Hier leven terzijde / in smaadheid en lijden, 752 : 7

Smaak
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7
van geur en smaak, van licht en steen,/ uw evenbeeld. 773 : 1

Smachten
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar ’t uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht, 042 : 1
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten / en dorsten naar U in een land, 063 : 1
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1
En ik vraag aan mijn gedachten:/ laat de Heer voor immer smachten? 077 : 2
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31
Zo aan dood en graf prijsgegeven / hef ik tot U mijn smachtend oog, 141 : 8
zo smacht naar U, o Heer, mijn hart. 143 : 6

Naar vrede smachten wij, naar stille innigheid 272 : 1
Heilige liefdeskracht,/ bezoek mijn ziel die smacht, 673 : 1
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Zoals een hert naar water smacht,/ zo smacht ik naar U, mijn God. 895 : 2

Smaden
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
zichzelve roemend, Heer, om U te smaden. 010 : 1
en hem nooit krenken zal of smaden. 015 : 2
Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,/ al die mij smaden. 022 : 3
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3
Zij hebben U gesmaad:/ vergeld het hun en laat / hen zevenvoudig boeten. 079 : 4
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16

Een vrouw die wordt gesmaad 152 : 6

Smaken
Kom nader, zie en proef,/ opdat men smake naar waardij 034 : 4
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3

ik smaak de beste wijn / en word een bloedverwant 282 : 3
het brood van tranen en zorgen,/dat brood dat naar mensen smaakt. 390 : 1
Wanneer wij in U groeien / smaakt elke dag ons zoet. 517 : 3
Zij smaken de vrede in ’t aardse gewemel, 752 : 5

Smal
Hoe donker ook de wegen en hoe smal 164 : 1
Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan 313 : 2
Dan zullen alle doden uit / hun smalle graven klimmen. 748 : 2
Alleen de smalle doodszee scheidt / ons van dat zalig land. 753 : 2
Het zal ons niet berouwen / de smalle weg te gaan. 799 : 2
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3

Smalen
Mij raakt niet meer het smalen / dat ik mij aan U bond. 119a : 3

Smart
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
maar ’t boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart. 023a : 4
‘k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node? 031 : 10
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2

Vergeet uw angst en smarten , /daar Hij u helpen zal. 440 : 2
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef 556 : 2
Moeder stond door smart bevangen / en met tranen langs haar wangen 573 : 1
Voer mij uw beeld voor ogen,/ gekruisigde, uw smart. 576 : 7
O Christus, man van smarten,/ herhaal in ons gemis 786 : 3
Krimpt ons angstig hart / onder eigen smart,/ moet het met de ander lijden, 835 : 3
een man van smarten die / ter aarde valt en schreit, 852 : 3
ik bid U, laat het licht / dat doorbrak in uw smart, 852 : 4
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4

Smartelijk
van smartelijk verwachten / ons deel nog zullen zijn 445 : 3
geweken is het rouwgewaad,/ de smartelijke nacht. 633 : 2

Smeden
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4
Want vreemden smeedden een complot / en hebben hun hand opgeheven. 054 : 1
Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht, 064 : 5
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9

Smeekgebed

en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde,	109 : 3
een smeekgebed, zodat de slaap	205 : 4
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag!	364 : 4

Smekeling

Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan.	045 : 5
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten	119 : 64
O Here, hoor naar mijn gebeden, zie mij als smekeling tot U treden,	143 : 1

Smeken (ww en zn)

en leg mijn noden voor U neer./Hoor naar mijn zuchten en mijn smeken:	005 : 1
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken.	009 : 6
U smeekt de wees om hulp en onderstand.	010 : 5
Zij smeekten mij om hen niet te vertreden,/ zij vleiden mij, zij jammerden om vrede.	018 : 13
Geloofd zij God, die naar mijn woorden,/ mijn smeken en mijn klagen hoorde.	028 : 4
Donderslagen doet Hij spreken / en de watermassa's smeken.	029 : 2
Ik heb U geroepen, God,/ U om genade gesmeekt:	030a : 2
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken.	031 : 18
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor.	034 : 6
God, laat mij smekend tot U treden,/ verberg u niet voor mijn gebeden,	055 : 1
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan.	061 : 1
Nauw richtte ik tot Hem mijn smeken,/ of in mijn hart was reeds een lied.	066 : 6
ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet.	069 : 4
roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost.	077 : 1
Neemt Hij hen die smekend staan / niet meer in genade aan?	077 : 2
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig.	081 : 9
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen.	086 : 2
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk	106 : 10
gebeden en gesmeekt / om Gods reddende zegen!	107 : 12
U, Heer, roep ik, U geldt mijn smeken,/ snel mij te hulp en hoor mij aan.	141 : 1
Tot God de Heer hief ik mijn stem,/ ik riep tot God, ik smeekte Hem.	142 : 1
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht.	142 : 5
U smeken wij des avonds laat	237 : 2
Wees niet bezorgd, maar bid en smeek de Heer,	450 : 2
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen.	537 : 2
De Geest die ons bewoont / verzucht en smeekt naar God	686 : 3
smeek dat nu het eind zal komen,/ smeek de dood, dat hij zal komen.	812 : 2
Christus en al de zijnen,/ versmaad hun smeken niet!	1009 : 2

Smeking

mijn smekingen verstaan./ De Heer heeft in ontfermen	006 : 5
Hoor mijn gebed, Heer, neem mijn smeking aan / en laat mij tot U naderen.	039 : 6

Smelten

want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik.	009a : 1
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt.	066 : 3
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen.	147 : 6

Smeltkroes

als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4

Smet
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9

Nu maakt Hij van blaam en van smetten u vrij. 382 : 3
Ere zij aan Hem, wiens liefde / ons van alle smet bevrijdt, 705 : 2

Smetteloos
het smetteloze linnen / van de rechtvaardigheid, 384 : 3
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden, 524 : 5

Smeulen
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2

Smidse
En een smidse van ’t huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar,
de speer tot een zicht. 447 : 3

Smijten
smeet Hij hun hoogmoed aan stukken 157c : 5

Snaar
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht. 033 : 1
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde…. 098d : 3
De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt, is als een lied mij, als een spel van snaren, 119 : 21
Prijs de Heer, want Hij is goed./ Stem uw snaren en vertolk 135 : 1
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4

Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit 747 : 6

Snakken
Daar is een zee van mensen,/ ze snakken naar het woord, 532 : 5

Snarenspel
Loof nu de Heer met snarenspel 169 : 6
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1

Snavel
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja 635 : 6

Sneeuw
een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld. 068 : 4
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7
sneeuw die de bergen blank bekleedt:/ wees alle tot zijn dank gereed! 148 : 3

Gij sneeuw en gij ijs en gij hitte en vuur 154a : 3
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel. 443 : 1
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen, 486 : 3
Komende uit de verdrukking / en de kleren wit als sneeuw 726 : 3

Sneeuwwit
Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan. 051 : 4
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1

Snel
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken. 039 : 2
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 : 1
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
want alle macht is snel vervlogen./ ’t Zij hoog of laag, ’t zij arm of rijk, 062 : 5
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij; 103a : 3
Snel vergaan de mensenkinderen / als de bloemen op het veld. 103c : 4
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer. 106 : 6

hun wagens reden snel 169 : 2
een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen 761 : 3
Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden. 797 : 3

Snellen, te hulp Snellen
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen; 019 : 2
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7

Sneller
Johannes is over het veld / sneller dan Petrus voortgesneld, 620 : 4

Sneuvelen
wie zijn gesneuveld in ’t gevecht / van ’t kwade tegen ’t goed. 870 : 2

Snoeimes
een ploegschaar maak je van je zwaard,/ een snoeimes van je speer. 1016 : 1, 4

Snoeven
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
Het snoeven van wie wapens dragen / is niet aan ’s Heren welbehagen. 147 : 4

Snoever
‘Daar ligt hij die God zo verachtte,/ die snoever van geweld, 052 : 4

Snood
die moesten voor hun goden sterven:/ zij deinsden niet terug om snood 106 : 17

Snuiven
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt. 027 : 6

Snijden
Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid. 052 : 1
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9

uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

Snijwerk
en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3

Soeverein
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,/ zijn wil is soeverein. 943 : 2

Soldaat
verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed, 482 : 2
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val. 606 : 1

Som
Mijn lijf verteerde tot de lege som / van mijn geraamte. 022 : 7

Somber

Moet ik onder ’s vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2

Soms
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?’ 030a : 2
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9

Soms wordt daar hun graf gedolven 178 : 4
Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier, 464 : 2
Zeg eens herder, zag je soms nog meer? 485 : 4
Soms breekt uw licht / in mensen door onstuitbaar 493 : vz
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1
soms een storm, met donderslagen, soms een stem: Wees niet bevreesd! 700 : 1
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur, 700 : 1
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land, 700 : 2
soms een zon die, hoogverheven,/zindert op het mulle zand; 700 : 2
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms éven – soms ook niet. 700 : 3
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
Dat heb je soms./Je weet je geen raad./Je weet niet hoe of wat 785 : 1
Dat heb je soms / dat je ’t echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt. 785 : 2
Dat heb je soms./ Je weet niet waar je bent./ Je weet niet wat je moet 785 : 3
Zou soms de last ons hinderen,/ Hij gaat aan onze zij. 799 : 5
soms lood in de schoenen, soms vleugels van licht 822
God, soms is het donker, we voelen ons alleen. 854
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en ’t schijnt soms in de nacht 904 : 4
Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt: 910 : 1
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
zonder redding van boven?/ Brengt een mens ons soms heil? 945 : 4
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten. 946 : 2
in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn. 1006

Soort
God schiep de dieren, elk naar hun soort 162 : 5

Spa, spade (bn., laat)
De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade. 678 : 3

Spannen (zie ook Gespannen)
Hij is mijn oefenmeester van omhoog,/door Hem geschoold span ik de koperen boog. 018 : 10
Spant ook de onzalige nog een strik / om u ten val te brengen, 021 : 6
Al spannen zij hun netten,/ Gij zelf zult mij ontzetten. 031 : 3
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Zij zeggen: ‘Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!’ 064 : 3
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf. 140 : 7
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet. 141 : 9

van wie hem pochend spant 152 : 4

tot Gij als rechter eens de laatste vierschaar spant. 412 : 5
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant. 478 : 2

Spanning
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4

Sparen, Gespaard
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen. 025 : 3
De Heer verlost en spaart / het leven van wie Hem bemint. 034 : 9
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons, / Hij kent onze broze kracht. 103c : 3
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk 106 : 10
Hun vege leven spaart Hij,/ de golven maakt Hij stil. 107 : 13

en voor de zondvloed sparen 163a : 1
talenten die hij spaarde 180 : 1
bewaren zal en sparen / zo gaat God met jou mee. 359 : 2
in de dood je leven sparen./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 3
Gij zult op vaste grond / ons voor het donker sparen. 500 : 1
Ik spaarde levenslang / de balsem in mijn kruik, 563 : 3
eens zal u de wereld aanvaarden / en weten, waarom Ik u spaarde. 770 : 1
Mensen van barmhartigheid,/die uw barmhartigheid zal sparen, 996 : 3

Spatten
de spotlach spat van hun gezichten,/ maar U, mijn blijdschap en mijn lied, 031a : 2

Specerij
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4

Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij, 617 : 4
de specerij, de honing,/ vrienden, drink en wees verblijd! 629 : 2

Specht
Stem als een specht die klopt / aan mijn gehoorbeen. 828 : 3

Speelbal
Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht. 741 : 4

Speels
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4

met licht dat speels je ogen vindt 222 : 1

Speer
En een smidse van ’t huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar,
de speer tot een zicht. 447 : 3
De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand 549 : 3
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer, 620 : 9
een ploegschaar maak je van je zwaard,/ een snoeimes van je speer. 1016 : 1, 4

Speerstoot

Om uw kruis, Heer, bidden wij,/ om de speerstoot in uw zij, 558 : 9

Spel
dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël. 014 : 5; 053
'O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen, 022 : 9
's Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren, 077 : 2
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16
De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt, is als een lied mij, als een spel van snaren, 119 : 21
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2

droom na het werk en het spel op Gods drempel 170 : 3
Als alles is volbracht / zal Hij voor ons een stad / van brood en spelen zijn. 689 : 3
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3

Spelen
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde…. 098d : 3
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7
De overwinnaar sprak: 'Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!' 137 : 2
gij monsters uit het diep der zee,/ speel voor de Heer en wees gedwee! 148 : 3

David speelde harp 171 : 3
speelt als een ruwe Kalebiet 172 : 1
speelt zij de rol van een gezant 172 : 2
speel met de wind in het licht van de zon 179 : 2
licht dat ooit speelde waar Eden lag. 216 : 3
Wij spelen en zingen in gloria 309
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2
bij de schapen in de stal / en zij speelden samen. 486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet? 486 : 2
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis! 504 : refr.
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here, 518 : 6
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent; 745 : 2
Het koninkrijk is voor een kind dat zorgeloos speelt 782 : 1
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen 784
Ik was het vermaak van zijn dagen,/ terwijl ik speelde in 't licht. 846 : 4
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank. 866 : 1
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
'k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1

Spelenderwijs
alleen maar door te spreken / maakte, spelenderwijs. 979 : 3

Spenen
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad. 131 : 3

Spervuur
onder een spervuur van tongen. 012a : vz. 1

Speuren

wees ons nabij, kijk speurend naar ons om 274 : 2
speurend naar hoop en dageraad 276 : 1
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken 830 : 4
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen: 837 : 1
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1

Spieden
arglistig fluisterend op het plein / en spiedend rondgaan op de muren. 055 : 3

Spiegel
de ogen spiegels van uw licht / dat doorbreekt in het duister; 378 : 2
Maar dan klinkt: 'Zie de mens'/ en ik kijk in en spiegel, 945 : 3

zich Spiegelen
In trouw en liefde spiegelt zich / het licht waarin hij schuilt. 057a : 3

Spiegelglans
een spiegelglans zij van uw licht 208 : 3

Splinter
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden. 847 : 1

Splijten
Gij zijt het die door uw geduchte hand / des leviathans koppen hebt gespleten, 074 : 8
dat Mozes' ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond 106 : 7
Die de grote Schelfzee spleet,/ Israël ontkomen deed. 136 : 6
Daal neder, dat de hemelen openrijten!/Beroer de bergen, dat zij rokend splijten! 144 : 3

een hamer die de rotsen splijt,/ een God die aan ons mensen lijdt. 831 : 5

Spoed
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7

De dromers spoort hij aan tot spoed 204 : 5
Wees waakzaam, want Ik kom met spoed 205 : 2
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7
ontwaakt met spoed, haar ster gaat op./ Uit de hemel daalt Hij neder, 749 : 2
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed, 769 : 6

Spoeden, zich –
O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2

spring maar op en spoed u 182 : 2
Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt 247 : 2
Spoeden ook wij ons met eerbiedige schreden! 477 : 2
Wat van toen zij uit Nazaret / zich naar Judea spoedde? 739 : 2

Spoedig
de nacht zal spoedig komen 258 : 1
Maak de tafel klaar / want de bruidegom komt spoedig 453 : 5ons
verlangend roepen / dat Gij spoedig komt. 463 : 7

rechtvaardig, zachtmoedig, de aarde zal spoedig 550 : 1

om – heen Spoelen
Het water van de zee spoelt angstig om ons heen. 854

Sponde
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt. 041 : 2

Spons
geen woord of kreet, geen spons azijn 579 : 1

Spontaan
leren beminnen / spontaan als een kind. 830 : 5

Spook
voor redeloze angst en kwade spoken. 949 : 2

Spookbeeld
Maar wij herkennen niet uw gaan /en zien U voor een spookbeeld aan, 933 : 2

Spoor
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen. 019 : 2
Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in ’t spoor door U gewild. 019 : 5
Hij leidt mij in sporen van waarheid / getrouw aan zijn naam. 023e : 2
brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
ik tastte rond als in den blinde / om van uw recht het spoor te vinden. 073 : 6
verlieten zij het spoor van hun bestemming / als rukten zij zich los uit een omklemming; 078 : 20
Zo gaat een blinkend spoor / van lof de eeuwen door./ Wij prijzen uw genade. 079 : 5
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
Het spoor is uitgewist van uw gezalfde koning. 089 : 18
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b 5
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor. 103 : 7
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Hij wijst ons het rechte spoor./ Trouw is Hij de eeuwen door. 136 : 8

geleidt Hij de zijnen. Zijn goddelijk spoor 151 : 5
De volken zien uw heilig spoor 176 : 2
dit huis, dat alle sporen draagt 280 : 3
een spoor van licht dat als een handschrift staat 362 : 1
de ster ging, als een lichtend spoor / naar Betlehem hen voor. 520 : 5
in den vreemde wijst uw spoor,/in de dood zijt Gij verdwenen. 527 : 3
het spoor van onze daden / klaagt ons niet langer aan. 581 : 4
een stuk van ons bestaan,/ een vriend, een spoor van licht. 607 : 3
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel. 673 : 2
De wind, wij zien hem niet, / maar toch trekt hij zijn spoor: 676 : 3
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1

- even trekken zij hun sporen- zo gaat hun geluk verloren. 797 : 5
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is. 813 : 3
zij is een lichtend spoor,/ een vuur van binnen dat straalt. 829 : 1
stoffige boeken / de sporen van God. 830 : 4
Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:/ laten wij anderen bloeden, 837 : 2
Als wij uw sporen bijster zijn,/ Heer, geef ons denken moed; 848 : 4
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1
Laat Gods genade u genoeg zijn,/ die voor u uit zijn sporen trekt. 905 : 3
leven,/de plaats waar recht wordt gedaan/aan de verworpenen der aarde 999 : 2
Wij zagen hoe het spoor van God sporen van mensen kruiste 1000 : 1
Wij gaan waar onze voeten gaan,/ God zet ons op het spoor 1016 : 2

Spoorloos
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde 812 : 3

Spoorslags
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt; 068 : 2

Spot
Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
Hij zal u redden naar zijn welbehagen.'/ zo klinkt hun spot. 022 : 3
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
het mikpunt van hun spot./ Ik werd een schrik voor mijn bekenden: 031 : 9
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
voor U verschrikken, God,/ bespottelijk in hun spot / en stom van schaamte zijn. 040 : 6
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7
Heer, laat mij schuilen in uw hoede,/ begeef mij niet, o God,/maak nimmer mij ten spot, 071 : 1
Zij lopen rond met hoon en spot,/ zij lachen om ons bitter lot. 073 : 3
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2
Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood; 080 : 3
Laat Davids zoon de spot der heidenen beschamen. 089 : 18
'God ziet het niet', zo klinkt hun spot,/'Hij merkt het toch niet, Jakobs God.' 094 : 3
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
Wees ons nabij, wees ons nabij, ons lot / stelt ons voor elk ten spot. 123 : 2

vreemde koning van de Joden / die ten spot verheven zijt, 557 : 1
Koning tot een spot getekend / met een riet en doornenkroon, 575 : 5
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot. 577 : 1
Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6
voor engelen donker, voor mensen een spot. 752 : 2
Roep, al wie goden zijn ten spot: / de Heer is God, de Heer is God! 869 : 7

de Spot drijven
Naar hartelust beschimpt men mij,/ wordt met mijn naam de spot gedreven. 044 : 8
Maak hen beschaamd die mij belagen./ Drijf met de spotters zelf de spot. 070 : 1

Spotlach
de spotlach spat van hun gezichten,/ maar U, mijn blijdschap en mijn lied, 031a : 2
Ik hoor een spotlach in mijn oren / en die mij aanzien schudden 't hoofd. 109 : 11

Spotten
Hij spot met hen die spotten met zijn macht./ Hij kent zijn tijd, Hij is de Heer der heren.002 : 2
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 : 4
Zij spotten in hun goddeloosheid,/ bedelven mij onder hun boosheid. 035 : 5
zie hoe zij spotten over mij:/ luister, o God, ga niet voorbij. 035 : 7
Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2
'Wie zou ons horen'- maar Gij spot / met die vermetelen, Heer mijn God. 059 : 3
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2

elk spottend woord waarmee ik heb gekwetst -/ ik leg het neer. 400 : 3
bekeer u, die nog spot en lacht,/de grote dag, de grote nacht,/het oordeel is ophanden. 825 : 10
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht, 866 : 2

Spotter
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19

Spraak
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3

Sprake, ter – komen
komt de Rode Zee ter sprake 287 : 3

Sprakeloos
Gij die het sprakeloze bidden hoort 197 : 1
Omdat hij niet geloven kan / wordt hij een sprakeloze man. 464 : 1
Met niets van niets zijt Gij begonnen,/ hebt sprakeloos het licht gezegd, 602 : 1
Uit een sprakeloos verleden / weggeschoven, ongehoord, 631 : 3
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen. 746 : 2
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4

Spreekwoord
ja, onze schande werd in 't rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond. 044 : 7

(zich) Spreiden
alom uw vleugelen spreiden. Bij U te wonen, Heer,is goed, 036 : 2
ook als de nacht zich spreidt houdt ons uw hand geborgen. 092 : 1
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

ach lieve engel, spreid dan je vleugels 260 : 2
Toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde. 325 : 3
over jou zijn vleugels spreiden./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 2
De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt. 435 : 4
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed 469 : 13
en spreiden de mantels / voor Hem op de grond. Hosanna (5 x) 551 : 3
Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt, 653 : 4

Spreken
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
Ik roep op aarde 't woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: 'Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
Laat mij, mijn koning, tot U spreken./ Vroeg in de morgen kom ik, Heer, 005 : 1

Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
‘Nu zal Ik opstaan’, spreekt de Heer der heren,/’om wat zij armen hebben aangedaan. 012 : 3
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4
Hoed mij, God, bij U zoek ik toevlucht;/ tot de Heer spreek ik: ‘Gij zijt mijn Heer.’ 016a : 1
De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken. 023 : 1
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
zal Hij bespotten, wat zij spreken,/ en wat zij bouwen zal Hij breken, 028 : 3
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken. 029 : 1
Donderslagen doet Hij spreken / en de watermassa’s smeken. 029 : 2
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3
Van U wil ik spreken, God, 030a : 4, 030b
Zo spreekt de Heer:’mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4
Die zich openbaarde / overal op aarde,/ alles spreekt van Hem. 033 : 2
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
Zij spreken toch van vrede niet,/ maar zij beogen ons verdriet. 035 : 7
Zij vrezen niet voor God de Heer,/en hun geweten spreekt niet meer, 036 : 1
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Ik spreek dat woord met klaarheid,/ opdat uw trouw en waarheid / door elk begrepen wordt. 040: 4
Toen heb ik gesproken: ‘Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad. 044 : 3
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
Hij spreekt: ‘Laat af, Ik ben de Here,/ de Heilige die elk moet eren.’ 046 : 3
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4
Maar tot de goddeloze mens spreekt God:/ mijn rechten klinken in uw mond als spot. 050 : 8
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt, 050 : 11
Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt. 052 : 2
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1
Gewis, God spreekt zijn recht op aard,/ zijn loon wordt voor zijn knecht bewaard. 058 : 4
zij spreken heil, maar denken haat,/ hun lust en leven is de leugen. 062 : 3
uw genade gaat boven dit leven./ En mijn lippen spraken uw lof. 063b : 2
Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad. 064 : 6
Gij die God vreest, ik zal u spreken / van al wat aan mij is geschied. 066 : 6
God heeft het woord gesproken: Ik doe u keren naar uw huis, 068 : 8
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
Mijn uitverkoren knecht, zo spreekt des Heren mond, 089 : 2
Omdat hij Mij zijn hart toewendt,/ spreekt God, zal Ik hem leiden; 091 : 7
Ik zal hem redden uit de nood,/ spreekt God, en hem verhogen. 091 : 8
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
opdat alle volken spreken: ‘God is niet van hen geweken, 102 : 7
En weer sprak Mozes, en terstond / krioelde ’t ongedierte rond. 105 : 11
Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween. 105 : 12
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21
naar huis werd heengeleid,/ zal van zijn liefde spreken. 107 : 1

de waarheid spreekt voorgoed,/ verstommen zal de leugen. 107 : 19
zij nu voor mij die naam het teken / dat Gij tot mij in gunst wilt spreken 109 : 9
De Here God heeft tot mijn heer gesproken:/'Zit aan mijn rechterhand, Ik houd gericht. 110 : 1
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op 't wijde veld - 110 : 5
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen. 115 : 3
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here. 119 : 18
Gedenk aan 't woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen. 119 : 63
Ik hoop op God de Heer en wacht / het woord dat Hij zal spreken. 130a : 2
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht. 135 : 7
De overwinnaar sprak: 'Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!' 137 : 2
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2
Gij kent mijn leven woord voor woord,/ Gij hebt mij voor ik spreek gehoord. 139 : 2
Gij hoort mij, ik hoor U mij spreken./ Gij voelt mij, voor U klopt mijn hart. 139a : 2
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden. 141 : 6
opdat men alom spreke van uw kracht,/ en roeme in uw overwinningsmacht. 145 : 2
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen. 147 : 6

Zo heeft Hij gesproken tot wie voor ons leefden 157c : 9
al sinds Abraham, - zo spreekt Hij voorgoed 157c : 9
sprekend van mededogen 158a : 3
Zoals gesproken ooit bij monde van profeten 158c : 1
God sprak zijn woord en het licht werd geboren 162 : 1
God sprak zijn woord en de wateren vluchtten 162 : 2
dat uit den hoge tot u werd gesproken 164 : 2
spreekt over al zijn zonen 166a : 9
dan zeg je: Heer, spreek, uw knecht Samuël hoort 170 : 3
Als je wist, sprak Hij 188 : 2
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting biedt 221 : 3
gezongen en gesproken wordt 248 : 3
en spreekt zo, dat ons in uw stem 255 : 1
spreek in de stilte / tot uw knecht 266 : 2
Loof God, want Hij spreekt onze taal 273 : 4
onthouden, spreken voort 276 : 2
spreek licht, wees hier aanwezig in uw naam Ik zal er zijn. 277
van 't woord, waarin Gij spreekt 280 : 6
want God sprak tot ons allen / het woord van ons geluk 311 : 9
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht, 315 : 2
spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1,2,3
Wat de sterren niet verzwijgen / sprak tot Abraham 319 : 4
Jezus heeft het laatst gesproken / en zijn stem gaat voort 319 : 5
Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,/God heeft het tot ons gesproken. 320 : 4
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal 320 : 5
Dit woord, dat God van oudsher sprak. 326 : 2
Heer, laat uw woord spreken/ op de adem van uw Geest 332
Uw teken spreekt - / Gij wilt zijn Heiland wezen, 348 : 6

Er heeft een stem gesproken,/de Heer was daar!	361 : 1
Hij die gesproken heeft een woord dat gáát,	362 : 1
Gij ziet en hoort / wat onze mond wil spreken,	364 : 3
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn,	379 : 4
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim	379 : 6
het spreekt van een geheimenis,/uw hartslag die ons leven is.	389 : 2
Hij ging van stad tot stad, Hij sprak:/'Tot u ben ik gezonden.'	391 : 1
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken.	396
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon,	400 : 2
Laat ons weten,/nooit vergeten / hoe U tot ons spreekt:	422 : 2
Zijt Gij van wie gesproken is / in de voorbije tijden?	446 : 3
In den beginne werd het woord gesproken/dat was bij God en aan Hemzelf gelijk,	455 : 6
Ik breng een rechter aan het licht,/zo spreekt de Heer, en zijn gericht	459 : 1
Zo spreekt de Heer: verhef u vrij / want uw verlosser is nabij.	460 : 2
De hemel spreekt, Maria hoort,/zij geeft zich over aan dat woord.	464 : 4
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht!	464 : 4
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied.	464 : 9
God sprak tot mij: mijn zoon ben jij,/Ik riep je heden in het leven.	467a
zoals er was gesproken / door der profeten mond.	473 : 1
Die bloem van Gods behagen heeft, naar Jesaja sprak,	473 : 3
Ziet, die 't woord is, zonder spreken,/ziet, die vorst is, zonder pracht,	478 : 1
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht.	488 : 1
God heeft gesproken: Gij zijt mijn zoon,/Ik heb u heden voortgebracht.	490 : 1 vz.
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort.	513 : 1
Maria sprak in bekommerdheid: 'Er is niet genoeg te drinken.'	525 : 2
is zelf het woord dat waarheid spreekt:/ het levend woord, de Zoon van God.	534 : 4
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen.	537 : 2
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
Daarom spreken zij met Hem / van zijn uitgang en zijn lijden	545 : 3
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken,	548 : 2
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt.	552 : 2
om de woorden die Gij spreekt,/ Kyrie eleison.	558 : 4
Een wijze gaf het aan,/ sprak woordeloos van rouw	563 : 2
hief zijn handen, sprak de zegen / voor dit eten.	567 : 2
Hij deed het water van zich spreken,/ het stort zich uit en reinigt mij.	569 : 2
Daar sprak Hij met zijn Vader en / ontving Hij nieuwe kracht.	570 : 4
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag.	602 : 2
De vloed van vóór de tijd,/ van vóór Gij hebt gesproken.	603 : 1
Kom dan en spreek / uw woord en breek / zo onze graven open.	610 : 4
die spreekt van een bevrijder, halleluja.	618 : 2
Aan de deurpost spreekt het bloed / ons van genade, God is goed,	618 : 5
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet:	619 : 3
spreekt, dat God heeft gesproken.	630 : 1
Hij komt door dichte deuren,/ Hij spreekt zijn vredegroet.	644 : 2
Terwijl wij van Hem spreken,/ is Hij in onze kring	644 : 3
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf.	646 : 1
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen	649 : 3
die goede woorden spreekt / als ik verdrietig ben.	676 : 2
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan.	677 : 3
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen,	689 : 1

Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede. 689 : 3
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken 702 : 2
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed. 712 : 1
dat ik spreek in taal,/ dat ik U verhaal,/ God zij dank, 714 : 2
zij spreken en getuigen nog / om ons geloof te sterken, 728 : 3
Gij zult ze blijven spreken / tot die dag aan zal breken / waarop het wachten is. 731 : 2
Want zo zijt Gij gebroken,/ gelijk het ene licht,/van naam tot naam gesproken, 731 : 3
de redder Mozes, de profeet / die sprak: zie daar het Lam. 735 : 2
Wie heeft van zo nabij gehoord,/ wat God sprak tot de aarde? 739 : 6
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
de smaad van Israël wordt uitgewist;/ zo zal het gaan, want zo heeft Hij gesproken. 762 : 6
dan wordt in mijn stad, spreekt de Here,/ 't verzoeningsmaal aangericht. 770 : 4
waar ander recht wordt gesproken,/ het kwaad wordt gehaat en gebroken 771 : 3
Stemmen hoor ik om mij spreken,/ nauwelijks tot mij gericht; 779 : 3
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam; 779 : 6
In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
van Mozes, de bevrijder / die sprak op hoog bevel. 803 : 4
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
Maar spreken moest ik, aangeraakt / ben ik nu tot zijn stem gemaakt. 831 : 2
Ik ben gevangen in zijn stem,/ mijn leven spreekt alleen van Hem. 831 : 9
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in 't hart 836 : 5
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
Spreek, dan keert alles ten goede. 837 : 2
Spreek zelf door onze daden / van vrede en genade. 838 : 3
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht 838 : 4
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord. 846 : 1
wordt dán het woord gesproken / waarin ik heb geloofd? 851 : 5
Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur. 890 : 1
is het uw stem die tot ons spreekt./ De stormen trekken voor U uit. 892 : 1
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U, 893 : 1
niet weet hoe te beginnen,/ niet spreek,in stil verzet, 894 : 2
en wat er ook mag komen,/ Hij spreekt en maakt mij stil. 902 : 3
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt, 902 : 4
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5
stem die in stilte spreekt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 1
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg 941 : 4
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3
en spreekt, zodat uw knecht het hoort. 944 : 3
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag, 960 : 2
De Vader zelf wil tot ons spreken / en elk verstaat wat het beduidt. 971 : 3
alleen maar door te spreken / maakte, spelenderwijs. 979 : 3
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan, 981 : 2
Spreek door ons heen tot de verdrukten,/ zo wordt uw stem gehoord. 1005 : 2
die onze mond leert spreken / en onze handen leidt. 1010 : 4
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4

Spreng
Overvloed, overvloed Gods,/ sprengen van water en leven, 659 : 5

Spreuk
Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1

Springader
God is de bron, de klare wel,/ springader voor heel Israël, 068 : 9

Springen
Met U ga ik door water en door vuur,/ en met mijn God spring ik over een muur. 018 : 8
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6
Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing. 098b : 4
dansen en springen ter ere van de Heer./ Wij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 3
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide? 114 : 3
Buig, aarde, voor die grote God en spring en dans voor je Heer; 114a : B

en hij heeft gesprongen 171 : 3
dat hart en ziel van vreugde kunnen springen 212 : 3
de bron waaruit het leven springt,/het liefdevuur dat ons doordringt. 360 : 2
sprong uw woord van zijn troon. 467b
Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust. 469 : 14
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here, 518 : 6
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn. 540 : 9
Liefde kan legers overwinnen,/ springt hoger dan de hoogste muur, 636 : 2
springende als een fontein,/ bronnen geslagen als wonden. 659 : 4
en zij lachen en dansen en springen / met de engelen,/ met de heiligen, 729 : 3

Springfontein
Als een springfontein 188 : 3

Sprinkhaanwolk
Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween. 105 : 12

Sproeien
doet Hij fonteinen sproeien,/ glimlachend ligt het land. 107 : 17

Sprong
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4

Sprookje
Het lijkt een sprookje, maar het is 172 : 12

Spruiten
de aarde drenkt met milde regen,/ het gras doet spruiten allerwegen, 147 : 3

Spuiten
als Hij het wil, dan spuiten fonteinen uit de rots, 114a : B

Spuwen
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn. 140 : 2

wie heeft U zo geslagen / gelasterd en gespuwd? 576 : 2

Spijker
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer, 620 : 9

Spijs, spijze
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden. 036 : 2
Tranen heb ik onder 't klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
als schapen gaf Ge ons aan hen prijs,/ hun vraatzucht dienden wij tot spijs. 044 : 6
Ik die als herder 't wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt. 050 : 6
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Nergens is troost en nergens medelij!/Gal is mijn spijs, azijn krijg ik te drinken. 069 : 5
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
'Hier is mijn rust in eeuwigheid,/hier geef Ik brood in overvloed/en spijze al wie honger lijdt! 132 : 9
Loof de Heer, die al wat leeft / dagelijks zijn spijze geeft, 136 : 12
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4
Hij geeft ons drank en spijze / in schaarste en in nood. 146a : 5
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier! 157c : 5

vol uitgelezen spijzen 152 : 5
Wilt Gij mij wijzen bittere spijzen 211 : 3
God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze, 375 : 1
broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe. 375 : 2
Tranen schrei ik van verlangen/ om uw spijze te ontvangen, 376 : 2
Het geheim van deze spijze / 't wonder dat Gij wilt bewijzen 376 : 3
genieten van uw spijze,/bij U zijn om U te prijzen. 376 : 5
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein. 380 : 3
van spijs en van drank die voor eeuwig gedijt 382 : 2
Gij die mijn ziel wilt laven / met liefelijke spijs, 576 : 4
Gij zijt het brood van God gegeven,/ de spijze van de eeuwigheid; 653 : 2
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms even – soms ook niet. 700 : 3
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen; 762 : 1
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden 796 : 2
zag mij, bracht mij drank en spijze,/ deed mij opstaan uit de dood. 812 : 3
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs. 968 : 2

Spijt
want later krijgt een koning spijt 172 : 8
Naäman heeft geluisterd en nooit spijt gehad 174 : 3
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt! 737 : 10
Dat heb je soms / dat je 't echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt. 785 : 2
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid. 845 : 2
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1

ten Spijt
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt, 127 : 1

Spijzen
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3

die ons alle dagen spijst 225 : 1

Hij die het veld bekleedt, / de vogelen kan spijzen,	440 : 3
uw naam die onze wonden heelt / en ons met manna spijst,	512 : 2

Spijzigen

Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood;	080 : 3
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven.	104 : 8
Bied uw naaste de helpende hand,/spijzig de armen in uw land,	320 : 3

Staan

Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten 001a : vz.
De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen. 002 : 1
Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in ’t rond. 005 : 4
Rechtvaardig sta ik voor ’t gericht./ Heer breng mijn onschuld aan het licht. 007 : 4
‘Ik sta met mijn geslacht onwankelbaar / in eeuwigheid’, is wat zijn hart bepeinst, 010 : 3
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde / staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde. 016 : 3
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val. 016a : 2
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan? 024 : 2
Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
o Here, boven elk gevaar / stond als een berg, onwankelbaar! 030 : 3
God rekent hem zijn dwalingen niet aan -/ heil hem die recht voor God is komen staan! 032 : 1
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3
Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht. 034 : 3
Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan. 034 : 5
Een ieder die Gods knechten haat / zal voor Hem schuldig staan. 034 : 8
en doe die mij naar ’t leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
Drijf mijn belagers achterwaarts / en doe hen met beschaamde kaken staan. 040 : 6
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven? 042 : 1
van mijn vijand moet ik horen:/ ‘God is ver, gij staat alleen!’ 042 : 6
Wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God? 042a : 1
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3
en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide… 045 : 4
Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan. 045 : 5
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld 056 : 1
Maar de getrouwen zijn verblijd,/ zij staan voor hem in vrolijkheid, 068 : 1
komen met schatting voor U staan,/ elk land zal tot U bidden. 068 : 11
Zijn heerlijkheid en hoog bevel / staan wakend over Israël, 068 : 12
Zij zijn ‘t, wier voet op vallen staat,/ wier weg in ’t ongewisse gaat. 073 : 7
Neemt Hij hen die smekend staan / niet meer in genade aan? 077 : 2
gegroeid stond in Egypteland,/ en hem naar Kanaän verplant. 080 : 4
God staat in ’t midden van de goden,/ Hij heeft hen tot gericht ontboden: 082 : 1
om voor Gods aangezicht te staan./ Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden. 084 : 4
en het luidt: ‘De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.’ 089a : 1
Zoals de cederbomen / hoog op de Libanon,/ staan bij de levensbron 092 : 7
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld. 093 : 2
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid. 093a : 2
Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel 094 : 10
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde 096 : 5
Gods heil, Gods glorie staat / licht als de dageraad / reeds voor het oog te gloren 097 : 6
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2
Zie op de Libanon Gods cederbomen,/ zij staan verzadigd door zijn regenstromen. 104 : 4
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2

Gods goedheid houdt ons staande,/ zolang de wereld staat! 107 : 1
Zij moeten God aanbidden,/ rondom zijn altaar staan, 107 : 3
want Hij staat aan de rechterzijde / van allen die verdrukking lijden. 109 : 14
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, 116 : 7
De Heer verhoorde en bevrijdde,/ Hij deed mij in de ruimte staan. 118 : 2
dat ik zou onderkennen goed en kwaad / door uw gerechtigheid die staat geschreven. 119 : 15
De Heer is al mijn lied. Ik ben uw knecht / en ik zal houden wat er staat geschreven. 119 : 22
Zij blijven naar uw ordinantie staan,/ hemel en aarde, want zij zijn uw knechten! 119 : 35
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2
Nu staat hier onze voet,/ hier in jouw poort, Jeruzalem! 122b
Hier staan de zetels van het recht:/ de zetels van het huis van David. 122b
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan. 128 : 2
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3
en juichen dat ik leven mag,/zo zal ik voor mijn koning staan/Hem prijzen op zijn kroningsdag! 132:4
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10
en in het huis van de Heer staat, nacht aan nacht. 134a : 1
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1
Heer, U doorgrondt en kent mij; mijn zitten en mijn staan 139b : 1
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan. 146a : 1, 146b
Moet iemand onrecht lijden,/ de Heer staat aan zijn kant. 146a : 4
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven. 149 : 5

De wateren weken en stonden gedwee 151 : 2
staat eenzaam en verlegen 152 : 6
wie alles bezaten staan met lege handen 157c : 7
Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen 158c : 2
die blijven aan de hemel staan 163a : 3
mijn schaapjes op het droge staan 172 : 3
want hij staat in en op zijn recht 172 : 5
Zijn mannen stonden zij aan zij 172 : 5
staat trots maar eenzaam buitenspel 173 : 5
Dan zult gij staan met most en graan 176 : 5
dat die boom in ’t midden staat 178 : 11
die graag op eigen benen stond 185 : 1
Hier staat je vader en hij stond 185 : 2
stond ik dorstig in de zon 188 : 1
Het zwerversleger komt tot staan 204 : 3
Uw aanblik doet standvastig staan 204 : 7
De dag staat weer aan het begin 206 : 2
al wat ons naar het leven staat 206 : 4
uw luster staat geschreven in de sterren 220 : 2
Want Gij stond naast mij al die tijd 250 : 5
van uw geheime plannen staan 259 : 2
rond de verhalen die geschreven staan 274 : 2

staat ons land, de oogst voor ogen	287 : 4
door uw Zoon mag ik staan in uw luister	289 : 2
Onwrikbaar staat uw heerschappij	302 : 2
Heer, uw boodschap staat geschreven,/ons ten leven,	317 : 2
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam,	322 : 2
Wat vrolijk over U geschreven staat;	324 : 1
Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt	324 : 2
dat zij die staan niet vallen./Maak gij ons trouw en echt.	345 : 3
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof.	348 : 9
Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven:	349 : 1
Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar ’t beloofde land.	350 : 4
Wij zijn in U begraven,/wij staan met U rechtop.	351 : 2
Jouw leven staat aan het begin,/het heeft nog geen herinnering,	354 : 1
rond de doopvont staan wij in vertrouwen,	355 : 6
zie wij komen bij u staan, wijs ons Gods beloften aan!	358 : 1
hoog staat daar de regenboog: God maakt heel de aarde droog!	358 : 2
Wie zich aan Hem wil geven / sta steeds bereid.	361 : 5
een spoor van licht dat als een handschrift staat	362 : 1
kom Gij tot ons,/neem onze offeranden, waarmee wij dankbaar voor U staan.	364 : 1
De dagen alle zeven / die staan in Mozes’ wet,	365 : 2
Maar één staat er geschreven,/die wordt opzij gezet	365 : 2
Als wij samen in de kring staan / om wat Gij ons geeft:	387 : 3
Het brood dat ons voor ogen staat / en zich geduldig breken laat,	389 : 1
Er staat tot ons geluk geschreven / dat God zeer overvloedig is,	391 : 3
De trooster uit uw dromen,/zie Hem nu voor u staan!	441 : 6
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht	445 : 3
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan,	447 : 1
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven.	447 : 2
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
Gij hebt het woord volbracht,/dat feilloos staat geschreven	452 : 2
wij staan in U te lezen,/Gij zijt ons vergezicht.	452 : 3
Zo staat geschreven:/de heuvel moet geslecht,	456a : 2
Zo staat geschreven:/maak alle paden recht.	456a : 2
Sta te gebeuren,/kom, woord, in onze nacht.	456a : 7
Volk uitverkoren / om in het licht te staan,	456a : 8
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat;	460 : 4
Soms staat de hemel op een kier:/een bode van de Heer komt hier,	464 : 2
En even staat door dit bericht / de aarde in een hemels licht!	464 : 9
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
staat als de zon te gloren bij moeder op haar schoot./Cantate domino (2 x)	471 : 1
De cherub staat er niet meer voor./God zij lof, eer en prijs!	474 : 6
Ik mag hier aan uw kribbe staan,/Heer Jezus, licht en leven.	475 : 1
wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan.	482 : 1
en daarbij stond Jozef die ’t warmen wou.	485 : 3
schoner dan de hemel, waar de sterren staan!	485 : 5
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister,	486 : 4
Wij staan aan een kribbe, aanschouwen de bron,	503 : 1
Het is nog nacht in Betlehem,/ de schapen staan verbaasd,	507 : 3
Plotseling staat / in blinkend gewaad / een schittering tussen de schapen,	508 : 1
God staat aan het begin / en Hij komt aan het einde.	513 : 4
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht.	516 : 3
Met onze schuld heeft Hij gestaan / als dopeling in de Jordaan.	516 : 3

Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver,	518 : 1
te zijner ere klinken./ Hij staat voor altijd aan mijn zij.	518 : 6
in ’t oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?’	520 : 3
Zo teder als een mens kan zijn, / zo staat de Zoon des mensen,	522 : 3
Christus ging als eerste / waar het water stond,	523 : 1
Christus staat als eerste / voor Gods aangezicht,	523 : 3
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven;	524 : 2
Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend,	526 : 2
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.	528 : refr.
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook./ Heer God, wij staan voor U verlegen.	537 : 3
is leven van de woorden / die opgeschreven staan	538 : 1
is komen uit het water / en staan in de woestijn,	238 : 2
Jezus zei: ‘Ik kniel niet neer,/ want er staat geschreven:	539 : 4
De duisternis te boven / al staat de nacht rondom,	544 : 3
tot aan de laatste tijden -/ dan staan zij in zijn tuin	544 : 4
Christus staat in majesteit / door een stralenkrans omgeven	545 : 1
mijn leven liep verloren,/ uw stem bracht mij tot staan,	562 : 2
en schrijft met groots gebaar / waarvoor de liefde staat:	563 : 1
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen.	565 : 5
laat mij huilend bij u staan.	573 : 15
Mogen wij hopen dat bij de dageraad / wij Hem herkennen als Hij voor ons staat?	592 : 3
Zie ons in eenvoud voor U staan,/ o Heer, neem onze harten aan.	599 : 3
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat.	599 : 4
Licht dat ons aanstoot in de morgen,/voortijdig licht waarin wij staan	601 : 1
En na de vloed komt Gij./ Uw boog staat in de wolken.	603 : 4
uw stad voor eeuwig staan./ En dood zal niet meer zijn.	603 : 5
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen.	604 : 1
Wat ons het oog bericht / staat in ons hart te lezen.	604 : 1
Het water van de vloed/stond ons al aan de lippen,	604 : 2
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht	608 : 1
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde	609 : 2
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven	609 : 4
Daarboven staan de woorden,/ in gouden lijst gevat:	623 : 9
Liefde staat te wuiven / als het groene graan.	625 : 3
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan	627 : 2
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja!	628 : 6
komen wij oog in oog te staan,/ niet langer dood-alleen.	633 : 3
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft / waar wij ook staan of gaan.	642 : 1
Opdat wij zouden weten,/ wat ons te hopen staat,	644 : 4
Halleluja!/ Wat, Galileeërs, staat u te staren?	660
die onverpoosd,/de Zoon des mensen gaat,/ te allen tijde,	662 : 4
tot Hij weer voor ons staat, zoals Hij van ons scheidde.	662 : 4
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat!	664 : 3
Wij staan met onze ogen / voor een beslagen ruit.	666 : 1
Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht.	669 : 1
’t Is feest vandaag, ’t is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam,	683 : 1
die mijn ogen opent / voor wie nu naast mij staan.	695 : 4
dan zal ik groeien in geloof / tot ik voor U in bloei zal staan.	707 : 3
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus’ vrijheid staan.	709 : 5

Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank.	714 : 1
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in ’t zoete licht	725 : 2
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee	726 : 1
De heiligen staan in het licht / en kijken honderd uit	737 : 8
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen.	746 : 8
Als Hij het boek geheven houdt / en leest wat staat geschreven,	748 : 3
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan	750 : 2
Duurt het nog lang, voordat ik jou ontmoet / en in je poort zal staan,	750 : 4
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs.	750 : 7
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan,	753 : 3
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij,	753 : 4
Als in het vorstelijke licht / voor uw gezicht / wij blinkend staan	760 : 6
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd.	766 : 2
Daar staat de stoel van het recht,/ daar zal staan de tafel der armen,	773 : voorz.
in zijn hand geschreven / staat jouw nieuwe naam.	781 : 1, 4
Ik heb ’t verleden achter me gelaten / en altijd, altijd zal ik naast je staan.	787 : 1
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken,	797 : 4
De stad die zij verbeiden / die staat in wit en goud	803 : 6
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan	807 : 2
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat.	827 : 3
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond.	836 : 3
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan	838 : 2
geheim dat aan de oorsprong staat / en in het eind ons wacht.	848 : 5
Nieuwe dagen vangen aan;/ dankbaar kom ik voor U staan.	856 : 1
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog.	858 : 4
Schuldig staan wij voor U, Heer,/ schuldig, onweersproken.	859 : 1
Maar als de koelte om ons staat / en een zacht suizen ons vervult,	892 : 4
De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in ’t veld;	898 : 1
De zon die staat te stralen,/ o Jezus, dat zijt Gij.	902 : 6
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen.	906 : 8
Als Gij niet zijt / de grond waarop ik sta / de bron waaruit ik put	926
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam.	927 : 1
Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt	938 : 2
Mijn vaste rots, mijn fundament,/ U bent de grond waarop ik sta.	939 : 1
want door uw bloed, uw levenskracht / komen wij vrij voor God te staan.	939 : 2
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.	942 : 1
Want God, zo staat geschreven,/ zag naar zijn dienstmaagd om.	968 : 1
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en ’t eerste licht in ’t duister blinkt	972 : 3
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met	977 : 2
Zo staat het voorgeschreven,/ zo is het steeds voorzegd,	991 : 3
Wij zagen God verloren staan,/ zouden zijn kinderen komen?	1000 : 5
Onze Vader in de hemel,/ U staat zorgzaam om ons heen.	1006
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan	1012 : 2

ter beschikking Staan

opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer.	967 : 6

Staan blijven

Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing.	098b : 4
maar heel alleen blijft Michal staan	173 : 5

tot Staan brengen
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5

naar het leven Staan
O Heer, de vijand stelt / zijn overmacht in 't veld / en staat mij naar het leven. 003 : 1
Gij hebt mijn vijand op de vlucht gedreven,/ik heb verdelgd wie stonden naar mijn leven 018 : 12
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar 't leven staan. 038 : 7

van die grootspreken in hun waan / en kleinen naar het leven staan. 459 : 2
Of mij 't kwaad naar 't leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4

voor ogen Staan
Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen. 018 : 6
De ganse dag staan mij voor ogen / mijn schande en mijn onvermogen, 044 : 8

Uw doel staat mij voor ogen 250 : 5
wordt hij gereinigd en gered / en staat hij voor uw ogen, 522 : 4
Helder staat mij voor ogen,/ dit vrolijke toneel. 623 : 4

Staande blijven
Het was voor velen tot een teken,/ Heer, dat ik staande bleef,-/een wonder dat ik leef. 071 : 5

Staande houden
Zij kunnen zich voor God niet staande houden,/er is geen plaats voor hen bij zijn vertrouwden 001 : 3
maar 's Heren naam als houvast noemen,/ die ons zal staande houden 020 : 5
Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
de hoge bergen houdt Hij staande./ Het hart der aarde is in zijn hand. 095 : 2
Gods goedheid houdt ons staande,/ zolang de wereld staat! 107 : 1

Houd Gij ons staande door / het wonder van Gods naam. 672 : 6

Staat
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
Een schimmenspel, zo is des mensen gang,/ zijn eer en staat slechts ijdelheid. 039 : 3
Israël tot kroonsieraaad / van zijn goddelijke staat. 135 : 2
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6

om haar vergeefse staat 152 : 6
dat 's werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat. 469 : 11
O Heer Jesu, God en mense,/die aanvaard hebt deze staat, 478 : 4
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat. 488 : 3
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat, 488 : 4
zijn Geest getuigt zeventigvoud,/ brengt ons in alle staten. 699 : 1
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
God immers houdt de ganse / aarde in stand en staat, 979 : 13
God immers houdt de aarde / wat leeft in staat en stand. 979 : 14

Staat maken
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide. 144 : 6

Staatzucht

wanneer het stormt in ’t wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4

Stad

Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen. 009 : 3
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot. En de Heer zet op zijn troon, 009a : 2
God heeft voor zijn stad gestreden,/ eeuwig is Hij Sions vrede. 048 : 2
Verwar hen, Heer, die met hun woorden / de vrede van de stad verstoorden. 055 : 3
Gij zult uw stad gedenken./ Vorsten van verre bieden Hem 068 : 9
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd 076 : 1
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
gaan zij van zegen tot zegen,/ naar God die verschijnt in zijn heilige stad. 084a : 3
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11
om ’s Heren tempel wil ik u,/ o stad van God, met vrede groeten. 122 : 3
Jeruzalem, jij welgebouwde stad,/ jou groeten wij, jouw muur heeft ons omarmd 122a
een stad van vrede en heil./ Zo is de Here heel hun leven 125 : 2
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,/ wij juichen in het morgenlicht. 126 : 2
Het goede zult ge aanschouwen van Gods verkoren stad / en wat Hij in zijn trouwe 128 : 3
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!’ /132 : 10
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld. 135 : 5
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren 147 : 1

Wij hebben een sterke stad 175 : 1
een stad met muren en schansen 175 : 1
een stad waar de kinderen dansen 175 : 1
een stad door de Heer omringd 175 : 1
Wie wonen daar in die stad 175 : 2
die stad op de nieuwe aarde? 175 : 2
Rechtvaardigen, hier is uw stad 175 : 4
in de stad van schone schijn 178 : 2
naar de stad van zoveel mensen 178 : 13
uw stad van licht daalt neer over de landen 220 : 4
Hij ging van stad tot stad, Hij sprak:/’Tot u ben ik gezonden.’ 391 : 1
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad. 435 : 3
zijn land, zijn erf, zijn stad heeft Hij gezegend. 450 : 2
Betlehem, o uitverkoren / stad in ’t veld van Efrata 498 : 1
wij gaan uw koning tegemoet, / o stad Jeruzalem! 506 : 1
Hij komt niet uit de grote stad./Hij wordt niet in de koningsburcht geboren, 521 : 1
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad. 521 : 1
naar Betlehem, een stad zo klein. 521 : 3
We noemen je nu niet meer klein./Je mag de stad van de Messias heten. 521 : 4
Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,/stad van de Heer, die zeer te loven is! 546 : 2
Wij heffen ’t hoofd omhoog, o Sion, gij zijt / ons aller moeder, stad die boven is. 546 : 2
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3
Licht, van mijn stad de stedehouder,/ aanhoudend licht dat overwint. 601 : 2
uw stad voor eeuwig staan./ En dood zal niet meer zijn. 603 : 5
Hij brengt mij aan de poorten / van Sions gouden stad. 623 : 9
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen, 662 : 1
Als alles is volbracht / zal Hij voor ons een stad / van brood en spelen zijn. 689 : 3
in ’t beter, hemels vaderland / een stad voor hen bereid had. 728 : 1

Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan	729 : 1
Jeruzalem, die grote stad,/ mijn God was ik er maar	737 : 9
David is daar met harp en al,/ koormeester van de stad,	737 : 15
Stad in het gouden licht / glanzende opgericht,/ stad van mijn koning.	746 : 1
Jeruzalem, jij stad door God gebouwd,/ ach, was ik daar jouw gast!	750 : 1
O stad, die ik nu al van harte groet,/ laat mij jou binnengaan!	750 : 4
waar God zijn stad herbouwt;/ Sion, waar zijt ge dan?	756 : 3
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest,	766 : 1
De hemel van ooit / dat is de vrolijke stad,/ waar God zelf bij de mensen zal wonen.	768 : 3
Eens zullen de mensen het weten / en roepen van stad tot stad:	770 : 2
dan wordt in mijn stad, spreekt de Here,/ 't verzoeningsmaal aangericht.	770 : 4
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal,	771 : 1
Ik weet van een stad die toekomst heeft,/ Jeruzalem, dat wordt een feest.	771 : 1
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde.	771 : 2
Ik weet van een stad op Sions top,/ een stad van de vrede dicht bij God,	771 : 3
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag.	771 : 3
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud,	776 : 1, 2, 3
Geen oorlog zal er zijn, geen pijn:/ Dit zal de stad van vrede zijn.	776 : 3
Zie, de stad van vrede / komt ons tegemoet.	777 : 7
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad,	778 : 5
De stad die zij verbeiden / die staat in wit en goud	803 : 6
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt.	823 : 5
Zij is op de hoogte getreden,/ zij roept op de pleinen der steden	846 : 1
Kom, verheug je en wees vrolijk,/stad van God, Jeruzalem.	879 : refr.
'Wees niet angstig, Sion, stad van mij,/ blijf vertrouwen op je redder.'	879 : 2
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein	880 : 2
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde.	893 : 2
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.	946 : 3
Boven akkers, stad en land / mag je God gaan loven;	957 : 4
u de martelaren mogen begroeten,/ zij geleiden u/ tot in de hemelse stad Jeruzalem.	959b
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede.	1001 : 2
Nergens meer feest in de stad,/ mensen die overal schuilen	1003 : 3
en om hun kinderen huilen - / nergens een feest in de stad.	1003 : 3
Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen,	1003 : 5
even een luide sirene - / stil is de stad overal.	1003 : 5

Stad- en landgeschrei

en wekt een stad- en landgeschrei / in Betlehem en op de akker	510 : 2

te Stade komen

Tot U, o Heer, tot U is mijn gebed,/ hoor mij en kom mij met uw hulp te stade;	069 : 4
Kome, Heer, mij uw genade,/ uw barmhartigheid te stade.	086 : 6
Zijn trouw komt hun te stade,/ die Hem getrouw zijn toegewijd.	103a : 4
Hij komt ons toch te stade / ook in het strengst gericht.	445 : 4
komt Hij, de Heer, te stade,/ de minsten allermeest.	713 : 2

Stadsmuur

en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond,	059 : 3
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond.	059 : 6
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert.	127 : 1

Staf

vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok. 023a : 3
Gij zult bij mij wezen;/ o Heer, mij vertroosten / uw stok en uw staf! 023b : 3
Want naast mij gaat Gij,/ uw stok en uw staf / zij doen mij getroost zijn. 023e : 2
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28
Hij is het licht der blinden,/ der zwakken steun en staf. 146a : 6

De herder neemt zijn stok en staf 184 : 2
een ezel mag Hem dragen, / Hem sieren staf noch kroon. 438 : 2
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep, 606 : 3
met legenden, staf en mijter,/ beeld van het erbarmen Gods. 645 : 1

Staken

Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4

Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3
dat wij ons werken staken, genieten van uw tijd. (2 x) 1004 : 1
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2

Stal

Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal? 050 : 5

en stallen voor de dieren 163a : 1
Te Betlehem geboren / als kindje in een stal, 434 : 4
Laat dit bestaan uw stal,/dit hart uw kribbe wezen, 439 : 4
Hem, die in de nacht der nachten / wordt geboren in een stal. 449 : 1
te beginnen in het heden,/te beginnen in de stal. 449 : 4
breng uw schatten de verheven / in de stal geboren Heer. 468 : 2
’t ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van ’t heelal.’ 469 : 5
Verzakende zijn macht en recht,/verkiest Hij zich een stal, 474 : 3
hoe God als hemels kindje / moet slapen in een stal. 480 : 2
in stro van iemand anders, een stal, zo anoniem? 480 : 2
die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal, 483 : 1
Ik heb eens gekeken in een oude stal, 485 : 1
bij de schapen in de stal / en zij speelden samen. 486 : 2
om naar de stal te reizen. / Kyrieleis 497 : 4
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
Wij gaan op weg naar Betlehem,/ daar ligt Hij in een stal 506 : 4
Er is vannacht een koningskind / geboren in een stal; 507 : 2
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg! 507 : 4
Maria, denkend aan de stal,/ zingt het magnificat; 737 : 15

Stam

Tot in ’t diepste van het bos / maakt zijn stem de stammen los, 029 : 5
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren 078 : 24
werden tot rijk van Gods volkomenheid / al Israëls stammen samen. 114 : 1
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor 122 : 2
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd! 122a
De stammen trekken hierheen op:/ een opgang naar de Heer! 122a

jij bent verkoren: met jouw stam / raak jij het heilig lichaam aan. 572 : 5

verzameld uit de volkeren / van elke taal en stam: 735 : 2
het volk van de profeten,/ de stam van het verbond, 803 : 3
Abraham, Abraham,/ verlaat je land, verlaat je stam (2 x) 805 : refr.
Ranken zijn er vele, één is de stam,/ wijnstok van het leven, 970 : 2

Stamelen
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2

het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord 364 : 3
maar stamelde: mijn God en Heer./ Halleluja. 620 : 9

Stammen
Want die in hun hart van het hemelse stammen, 752 : 4

Stampen
Stamp stevig hard met je voeten./'God zal het prachtig vinden!' 092a : 3
zal er meer zijn, geen kind dat schreit,/geen laarzen die in 't duister stampen. 448 : 3

Stampij
Al maakt de dood stampij,/ voor mij is hij voorbij. 623 : 5

Stang
De loden last die op ons drukte,/de stang, het juk, ons ongeluk, 482 : 2

Stand (positie)
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5

Niemand ter wereld is van rang en stand gewis 152 : 2
Hier weet geen mens van rang of stand 173 : 3
ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn. 975 : 3

Stand, tot stand brengen
Zing een nieuw lied voor God de Here,/ want Hij bracht wonderen tot stand. 098 : 1
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht. 121 : 3
Want Gij hebt met uw stem en macht / heel dit bestel tot stand gebracht. 148 : 2

die wonderen tot stand heeft gebracht? 151 : 3
in het lot van stervelingen brengt Gij tekenen tot stand 352 : 1
wat God wil bouwen wordt opnieuw / tot stand gebracht. 679 : 2
wat God wil bouwen is gezaaid / en door de dood gegaan 679 : 3
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand, 763 : 4

(in) Stand houden
Daarom houden ze geen stand bij hun berechting, 001a : vz.
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand. 033 : 4
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Gods lof draag ik door de seizoenen;/ zijn daden houden stand. 052 : 5
Gij neemt mij bij de rechterhand,/ Gij zijt getrouw, uw raad houdt stand, 073 : 9
dat des Allerhoogsten kracht / stand houdt tot het laatst geslacht? 077 : 3
uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. 089 : 6
Wat Ik gezworen heb aan David, dat houdt stand, 089 : 13

Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
Ik verzeker hem eeuwig mijn gunst,/ mijn verbond met hem - het houdt stand. 089a : 4, refr.
Gij houdt het volk in stand,/ Gij zult hun hart versterken. 092 : 3
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
Gij grondvest het heelal, houdt het in stand,/onwrikbaar staat het bouwwerk v.uw hand. 104 : 2
De doodsheraut ging door het land,/ maar God hield Israël in stand. 105 : 13
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden./ Genadig en barmhartig is 111 : 2
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven. 111 : 5
Zijn recht houdt stand, niets kan hem deren,/ zijn goede naam is hoog in ere, 112 : 5
Onthield Gij de schulden, o God,/ wie hield stand in uw oordeel? 130b : 2
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht. 135 : 7
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand. 136 : 5
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x) 146c : 4

Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/'t houdt in de storm geen stand 313 : 3
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven. 898 : 4
Geen schepsel wordt vergeten,/ Hij houdt het al in stand, 910 : 3
God immers houdt de ganse / aarde in stand en staat, 979 : 13
God immers houdt de aarde / wat leeft in staat en stand. 979 : 14
Samen op de aarde,/ dat beloofde land,/God zal ons bewaren,/want Hij houdt in stand 993 : 1

Standaard
de standaard van uw koning 176 : 6

Standplaats
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3

Standvastig
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4

Standvastigen, hier is uw sterkte 175 : 4
Uw aanblik doet standvastig staan 204 : 7
in vervolgingen standvastig / wachtende op U, hun Heer, 726 : 3

Standvastigheid
geef aan uw volk standvastigheid,/ o Here God hoogmogend. 068 : 12

volharding en standvastigheid 240 : 2

Stap
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
Stap voor stap gaat door Jeruzalem / Jezus op de rug van een ezelin. 553 : 1, 4
de eerste stappen van een kind,/ wij loven je om / troost die je schenkt. 697 : 2

Stappen
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3

en stapt ineens naar binnen 222 : 1
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad. 524 : 2

Star

Starre rotsen houden U,/ rots des heils, gevangen.	590 : 3

Staren

en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren.	022 : 5
’s Nachts doet Gij mijn ogen staren./ Denkend aan het spel der snaren,	077 : 2
Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis.	137a : 2
Halleluja!/ Wat, Galileeërs, staat u te staren?	660
Blijf niet staren op wat vroeger was./ Sta niet stil in het verleden.	809

Statig

Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord.	100 : 3

Staven

Gij zijt, o Heer, mijn schuilplaats en mijn haven,/Gij zult aan mij al uw beloften staven.	032 : 3
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid.	045 : 3
’t Is goed, o Heer,/ Gij hoeft de eer / van God niet meer te staven.	590 : 4
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven.	898 : 4

Stede

Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof.	087 : 1
wel saamgevoegd en wel gebouwd,/o schone stede, die wij groeten.	122 : 1
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede.	137 : 1
Breng ons naar de heilige stede/ van uw vrede.	317 : 3
in de kribbe vindt gij Hem / in Betlehem ter stede/die allen zal bevrijden hier beneden.	472 : 2
Bet’lem is de stede, daar is ’t geschied voorwaar.’/ Kyrieleis.	476 :3

Stedehouder

Licht, van mijn stad de stedehouder,/ aanhoudend licht dat overwint.	601 : 2

Steeds

Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde.	003 : 1
die steeds mijn ziel benauwen?/ O Heer, verlaat mij niet!	006 : 4
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand.	012 : 5
omdat ik steeds zijn wegen heb gegaan,/ omdat ik naar zijn wetten heb gedaan.	018 : 6
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij.	023c : 3
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid.	025 : 10
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U.	025b : refr.
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.	025b : 1, 2, 3
naar U gaat mijn verlangen, Heer./ Steeds weer zoeken mijn ogen naar U.	025b : 3
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden,	025c : 3
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde;	031 : 6
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer.	034 : 1
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar ’t leven staan.	038 : 7
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden,	050 : 4
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid.	067a : 1
Want steeds zijt Gij mijn rots gebleken,/steeds wil mijn mond U noemen,	071 : 5
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten,	077 : 3
Wat Gij eens gedaan hebt is / steeds in mijn gedachtenis.	077 : 4

vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof. 084 : 2
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord, 084 : 4
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen. 088 : 5
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer. 093 : 2
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden 102 : 6
God alleen is onverminderd / steeds dezelfde sterke held! 103c : 4
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden. 104 : 10
Zo trokken zij in vrede voort,/ en steeds heeft God hun wens verhoord. 105 : 15
hun eer verruild, en God verraden / die steeds hun helper was geweest. 106 : 8
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Voor kwaad gerucht zal hij niet vrezen,/ de Heer zal steeds zijn schuilplaats wezen. 112 : 3
Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen.119 : 9
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig. 119 : 52
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen. 121 : 2
De Heer zal u steeds gadeslaan,/Hij maakt het kwade goed,/Hij is het die u hoedt. 121 : 4
De Heer is steeds barmhartig,/ zijn genade onbeperkt. 130b voorz.
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3
en wat er ook gebeuren zal,/ dat U steeds bij mij bent. 139b : 2
dat niemand, niemand naar mij vraagt,/ en dat ik steeds word voortgejaagd. 142 : 3
Geprezen zij God! Gij engelenkoor/dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn woord! 150a : 1

zingen nog steeds door 171 : 4
maar mensen die steeds zijn geknecht 175 : 3
opdat uw naam ons steeds nabij 209 : 2
maar steeds opnieuw door mensenmonden 248 : 3
en steeds mijn hulp wilt wezen 250 : 2
engelen steeds om ons heen zijn / bij dag en nacht 268 :2
Het bloed van Abel roept nog steeds tot ons geweten 272 : 3
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee. 359 : 1
Wie zich aan Hem wil geven / sta steeds bereid. 361 : 5
Maak, dat ik steeds vaster U geloven mag, 374 : 4
Door heel uw kerk wordt steeds, daar boven, hier beneden, 412 : 2
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt. 440 : 4
Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen, 511 : 6
dezelfde steeds, herkende ik Hem,/ toen Hij mij vond. 626 : 4
maar God heeft willen horen,/ Hij heeft steeds aan Mij gedacht. 629 : 5
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen, 649 : 2
dat ik U steeds vergeet./ O Heer, heb mededogen. 649 : 2
Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop. 657 : 4
Verloochend of weersproken,/ nog steeds wordt Hij voortgeplant. 667 : 4
en zing van de Maria's / die steeds Hem hebben bijgestaan 738 : 4

Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam; 779 : 6
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Gods zegen bidden wij je toe;/ Hij zelf gaat steeds vooraan 794 : 1
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
en zo gaan wij verder, steeds verder en verder,/ zo trekken wij de horizon open (bis). 822
en steeds meer bij U zal horen. 837 : 4
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,/ die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu. 885 : 1
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen. 886
Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste. 899 : 1
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding, 941 : 2
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen. 998 : 2

Steekvlam
Gij zijt voorbijgegaan,/ een steekvlam in de nacht. 607 : 1

Steen
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
die water maakt van steen. Want dat is God: 114a : B
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
De steen, die door de tempelbouwers / verachtelijk was een plaats ontzegd, 118 : 8
Onder ’t lijden zal ik nog bidden./ Gestrenge rechters, hard als steen, 141 : 6

De vijand verzonk als een steen in de zee 151 : 2
Dit huis van hout en steen, dat lang 280 : 2
Het waren tien geboden / die God schreef in de steen, 540 : 1
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel: 554 : 2
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart. 592 : 1
Licht, ontloken aan het donker,/ licht, gebroken uit de steen, 600 : 1
Ten einde gegaan / en onder stenen bedolven / dode, dode, sta op. 608 : 3
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/’Wie wentelt straks de steen ons af?’ 617 : 5
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan 617 : 6
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag, 619 : 2
Hij was door steen omsloten,/ maar heeft op deze dag 623 : 2
Onder steen bedolven / lijkt de liefde Gods, 625 : 2
Zaad van God, verloren / in de harde steen 625 : 3
de steen worde weggenomen./O Heer, laat een engel komen, 627 : 4
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen 630 : 1
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht 631 : 1
Nu ons een licht is opgegaan,/ gewenteld onze steen, 633 : 3
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate! 652 : 1
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor ’t eeuwig goed de boze 654 : 3
met water uit de harde steen./ Het is vol wonderen om u heen. 655 : 1
van geur en smaak, van licht en steen,/ uw evenbeeld. 773 : 1
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen. 824 : 2
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood. 845 : 1
mensen keer op keer ontrecht,/ steen voor brood gegeven, 859 : 2
Geeft Gij ons nu een steen,/ meester, voor brood? 917 : 2
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht, 918 : 1
Zijn/Haar naam staat vaster dan in steen / gegrift in Gods gedachtenis, 960 : 3
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan. 971 : 2
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3
Maak ons een huis van levende stenen,/ schuilplaats door U gebouwd. 1005 : 4
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen. 1007 : 5

Steenbok
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5

Steenkool
voor olie, voor ijzer, voor steenkool en goud, 719 : 3

Steenrots
Gij zijt mijn steenrots, mijn bevrijder Gij,/Gij zijt een muur, een vestingwal om mij. 018 : 1
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots 027b : 3
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8
en uit de harde steenrots een fontein / van lafenis ontspringen. 114 : 4

Steenwoestijn
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen. 1000 : 2

Steevast
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind. 601 : 2

Steg
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2

De twijfelaar vindt heg en steg 204 : 6
De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg 807 : 3

Steigeren
Hij hief zijn stem en riep,/ toen steigerden de golven, 107 : 11

Steil
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval, 104 : 3
Hoog is Jeruzalem omgeven / door bergen sterk en steil, - 125 : 2

de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1

Steilte
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 :10

Stek
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan. 128 : 2

Steken
Meld de blijde mare / bij de klank der snaren,/ steek de loftrompet. 033 : 1

Steek nu voor God de loftrompet,/ Hem die ons in de vrijheid zet. 095 : 1
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2

Al zal de hitte van de dag ons steken 212 : 5
heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot, 478 : 3
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom. 595 : 1
juich om de overwinning,/ steek de bazuin, vreugde klinkt alom. 595 : refr.
Bij 't steken der bazuinen / gaat in een punt des tijds 758 : 1
om de loftrompet te steken / en uw hofstad in te gaan: 768 : 4
Ga in het schip zegt Gij,/ steek van het strand. 917 : 1

Stekje
Bescherm wat uw eigen hand heeft geplant,/ het stekje dat Gij hebt gekweekt. 080a : 4

Stelen
de beker echt gestolen? 166a : 7
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet 311 : 8

Stellen, zich Stellen, voor zich Stellen, Gesteld
Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
Hij zal de volken voor zich stellen / en zijn rechtvaardig vonnis vellen. 009 : 4
Wend, Heer, ons lot, stel paal en perk aan 't lijden, 014 : 5
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots 027b : 3
Boven 't bodemloos geweld / heeft de Heer zijn troon gesteld. 029 : 6
Betoon mij uw nabijheid / en stel mij in de vrijheid. 031 : 1
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4
o Heer, Gij stelt mij voor uw aangezicht /tot in alle eeuwigheid. 041 : 4
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
God immers heeft zijn gunstbewijzen / vast over ons gesteld. 052 : 1
God stelde eens voor al zijn woord,/ tot tweemaal toe heb ik 't gehoord,- 062 : 7
Stel je vertrouwen op God alleen,/ je zult niet wankelen, Hij is je rots. 062c
Hij stelde aan de wateren perken,/ droogvoets zijn zij erdoor gegaan. 066 : 2
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Stel mij in het blijde licht,/ want ik zoek uw aangezicht. 086 : 1
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen. 091 : 3
mijn God, op U stel ik heel mijn vertrouwen. 091b : voorz.
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld. 093 : 2
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht. 099 : 3
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt, 105 : 2
de Heer, en zijn gedachtenis / eeuwig waar Hij zijn daden stelde. 111 : 2
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here; 119 : 28

Maar God heeft Hem gesteld 160a : 2
't Harde leven stelt een vraag aan God 223 : 2
op de aarde wordt gesteld,/gaat uw weg zoals een held. 433 : 2
God heeft in Hem zijn welbehagen / en alle zaligheid gesteld: 526 : 2
In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken. 710a
Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld 840 : 1
Want de lichten die wij zelf / aan de hemel stelden, 919 : 2

Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij. 939 : 1

eer Stellen
Zij roemen in uw koningschap, o Heer,/zij stellen in uw heerlijkheid hun eer. 145 : 4

te kijk Stellen
waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld, 044 : 5

in 't licht Stellen
als uw Geest de nacht niet bant / ons niet stelt in 't licht der waarheid. 314 : 2

voor ogen Stellen
Gij die ons, aan het vuur ontheven,/ gelouterd voor uw ogen stelt. 066 : 3
die in mateloos geweld / U zich niet voor ogen stelt. 086 : 6

Stel ons deze ochtendtijd / uwe heerlijkheid voor ogen 213 : 1
Dit is uw opgang naar Jeruzalem / waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen, 556 : 5

ten spot Stellen
Wees ons nabij, wees ons nabij, ons lot / stelt ons voor elk ten spot. 123 : 2

veilig Stellen
en onze nooddruft veilig stelt / voor onderdrukking en geweld. 035 : 3

in 't veld Stellen
O Heer, de vijand stelt / zijn overmacht in 't veld / en staat mij naar het leven. 003 : 1

aan mijn zij Stellen
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3

Stellig
wij vrezen niet,- Immanuël / zal stellig ons bevrijden. 898 : 3

Stelpen
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U? 897 : 2

Stem, Stemme
Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept. 009a : refr.
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1
Wij willen dat de stemmen zwijgen / die thans U tegenspreken, 020 : 3
Nu juicht mijn hart, nu juicht mijn stem / en met mijn loflied prijs ik Hem. 028 : 4
Hoor de grote stem des Heren,/ alles moet zich tot Hem keren. 029 : 1
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Hoor de grote God der ere!/ Machtig is de stem des Heren. 029 : 2
Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem. 029 : 3
houwt des Heren stem het licht / als een vlam, een bliksemschicht. 029 : 4
Ja, zijn stem is op de steppe /als de winden die zich reppen; 029 : 4
Tot in 't diepste van het bos / maakt zijn stem de stammen los, 029 : 5
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen. 029 : 5

die acht slaat op uw stem./ Gij zijt voor wie zich tot U keren 031 : 15
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Een arme riep in nood./ De Here hoorde naar zijn stem, 034 : 3
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om 't verste oord 050 : 2
In diep berouw belijd ik U mijn daden,/ hoor naar de donkere stem van mijn geween. 051 : 2
Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 3
hier en in alle landen./ Hij heft zijn stem, een stem van macht - 068 : 12
Ik heb geroepen tot mijn stem 't begaf./ Voortdurend heb ik naar U uitgekeken. 069 : 1
maar gun mij stem, o Heer,/ dat ik een nieuw geslacht verkondig 071 : 10
stem en tegenstem / springen op voor Hem / die ons heil bewerkte. 081 : 1
des nachts leg ik mij voor uw ogen./ Hoor naar mijn stem die tot U schreit. 088 : 1
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument, 092 : 2
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
Machtiger dan de stem van dat water,/ machtiger dan de branding van de zee 093a : 4
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem.103 : 5
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7
Ik zal met luider stem de Here / in 't midden der gemeente eren, 109 : 14
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen. 119 : 55
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven. 120 : 1
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem. 134 : 2
Indien ik u vergeet, Jeruzalem,/ begeven mij mijn rechterhand,mijn stem. 137 : 3
Onze stem breekt van ellende / want ons lot is godgeklaagd. 137a : 3
Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit. 140 : 4
Tot God de Heer hief ik mijn stem,/ ik riep tot God, ik smeekte Hem. 142 : 1
Want Gij hebt met uw stem en macht / heel dit bestel tot stand gebracht. 148 : 2
Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken, 148 : 3
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem./Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem! 150a : 2

Ieder met zijn eigen stem 154b : 7
een stem die Hem de toegang baant 158a : 2
Gij zijt de stem der profetie 158a : 3
zo stil voor Gods stem, die je straks roepen zal 170 : 2
Maar als je slaap door Gods stem wordt verstoord 170 : 3
Gods stem in een geschiedenis 172 : 12
Jeruzalem, met luide stem 176 : 1
Maar niemand luistert naar zijn stem 177 : 1
op het roepen van Gods stem? 178 : 1
een stem riep je weg uit je dromen 179 : 2
geven wij stem aan onze dank. 204 : 8
Geven wij stem aan onze diepe vreugde 212 : 1
en stem, muziek te zijn die wordt verstaan 223 : 3
Dan klinkt een lied, een stem vol kracht 236 : 4
prijzen wij met heilige stem 238 : 2
en spreekt zo, dat ons in uw stem 255 : 1
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan 265 : 4
vernam de stem van 't leed die van de aarde schreit 272 : 4

Hoor mijn stem, Heer	293 : refr.
U komt toe alle stem, alle veerkracht en zingen	306 : 1
zijn roepstem zouden horen,/voor andere stemmen doof.	313 : 2
Een stem zegt: Roep! Wat zoudt gij roemen / op mensengunst of –heerlijkheid?	315 : 3
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod,	316 : 4
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord.	317 : 1
door een vreemde stem bekoord.	317 : 3
Jezus heeft het laatst gesproken / en zijn stem gaat voort	319 : 5
Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld,	321 : 3
O stem door merg en been / verwek mij uit het graf	323 : 3
Stem ons af op uw stem, stem ons af op uw stem, op uw stilte.	328
Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven:	349 : 1
Er heeft een stem gesproken,/de Heer was daar!	361 : 1
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.	362 : 3
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim	379 : 6
leer ons dan voor hem te roepen / die geen stem meer over heeft.	387 : 4
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor	388 : 3
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem,	391 : 4
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan -	419 : 3
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord	425
een stem om te getuigen,/Johannes was zijn naam.	456a : 1
In den beginne was het woord,/op aarde is zijn stem gehoord	488 : 1
uw stem in onze oren,/uw komst in ons bestaan.	494 : 3
Laat klinken dan met luider stem / en blij bazuingeschal:	506 : 4
eeuwig zal mijn stem Hem loven.	518 : 5
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit,	518 : 6
Gods stem weerklinkt: dit is mijn Zoon,/mijn lam, mijn welgevallen,	522 : 2
vervullend met aanwezigheid./ Een stem, een duif daalt neder.	522 : 3
klinkt er een stem: 'Mijn Zoon, mijn diepste vreugde'.	524 : 4
ons aanspreekt zodat wij het horen / als hoorden wij Gods eigen stem.	530 : 1
Wij danken God voor deze stem / die heeft geklonken in ons midden,	530 : 4
Christus die door de wereld gaat / verheft zijn stem niet op de straat,	531 : 3
Uit de hemel komt een stem / die het visioen komt schragen:	545 : 4
Hoor, de tranen in zijn stem / klagen om Jeruzalem:	554 : 3
al wat stem heeft zal getuigen / dat Gij heer en meester zijt,	557 : 3
mijn leven liep verloren,/ uw stem bracht mij tot staan,	562 : 2
wij hebben wel zijn naam beleden / maar niet zijn stem verstaan.	582 : 1
stem aan psalmen in de nacht.	584 : 8
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
een stem die te verstaan is,/ een God die draagt en dient.	605 : 4
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond	608 : 3
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren	609 : 5
'Maria!' zegt Hij, en terstond,/ ik zag Hem niet, maar aan zijn stem,	626 : 4
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte	632 : 3
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven	641 : 1
Wij keren naar Jeruzalem,/ ons brandend hart verneemt zijn stem,	646 : 4
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank.	657 : 1
Al is mijn stem gebroken,/ mijn adem zonder kracht,	657 : 2
Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen,	659 : 2
De wind, wij zien hem niet,/ zijn stem klinkt in ons oor,	676 : 1
De Geest, wij zien haar niet,/ toch horen wij haar stem	676 : 2
soms een storm, met donderslagen, soms een stem: Wees niet bevreesd!	700 : 1

nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom. 713 : 3
Uw stem, Heer, hebben wij gehoord./ het wonder van uw heilig woord, 722 : 1
op vleugels van het licht,/draagt met uw stem / ons mensenlied 725 : 1
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt 725 : 3
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee 726 : 1
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering. 741 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang 750 : 8
als ieder voor de Heer zich buigt / en aller stem Gods lof getuigt. 755 : 2
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de Koninklijke tijd, 766 : 2
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd, 769 : 1
Stemmen hoor ik om mij spreken,/ nauwelijks tot mij gericht; 779 : 3
Maar Christus gaf mij taal en teken / en ik ben zeker van zijn stem. 800 : 3
Here God, wij zijn vervreemden / door te luisteren naar uw stem. 802 : refr.
Uit Oer is hij getogen / ten antwoord op een stem, 803 : 2
het volk dat hier beneden / de stem van God verstond. 803 : 3
Hij zag naar mij,- nu zie ik Hem,/ hoor in de eenzaamheid zijn stem. 804 : 2
Hoor dan de stem van Christus, die/ uit aller heren landen 825 : 10
Stem als een zee van mensen / om mij door mij heen. 828 : 1
Stem van die drenkeling,/ van dat stuk wrakhout, 828 : 1
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
Stem die mijn vliezen breekt / en mij bevrijdt, die 828 : 2
Stem die geen naam heeft, nog niet,/ mensen zonder stem. 828 : 3
Stem als een specht die klopt / aan mijn gehoorbeen. 828 : 3
Stem, die ons uitdaagt, vind bij ons gehoor! 831 : refr.
Maar spreken moest ik, aangeraakt / ben ik nu tot zijn stem gemaakt. 831 : 2
Ik ben gevangen in zijn stem,/ mijn leven spreekt alleen van Hem. 831 : 9
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in ’t hart 836 : 5
Ik gaf aan verschopten een stem, een nieuw gezicht. 839 : 3
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2
Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar. 849 : 2
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1
Verhef dan je stem, volk van de Ene. Verheug je en juich voor Hem. 890 : 2
is het uw stem die tot ons spreekt./ De stormen trekken voor U uit. 892 : 1
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind. 894 : 1
dan roep ik mij te binnen / uw stem, o Christus – Gij, 894 : 2
en nu wij om Hem roepen / geeft Hij ons deze stem. 896 : 6
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt, 902 : 4
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve ’t hart hem weder. 906 : 1
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
Neem mijn stem, opdat mijn lied / U, mijn koning, hulde biedt. 912 : 3
Zij mijn zingen: doortocht geven / aan uw overzijdse stem, 914 : 2
Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem 914 : 3
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht, 918 : 1
stem die in stilte spreekt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 1
Stem die de schepping draagt: Ik ben nabij, wees niet bang. 918 : 2
angst ondermijnt mij niet:/ Ik ben het – dat is jouw stem. 918 : 3
Waarom moest ik uw stem verstaan?/ Waarom, Heer, moet ik tot U gaan 941 : 1
uw stem mag horen in mijn slaap. 944 : 4
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam? 952 : 1
Over de graven klinkt een stem / die spreekt met goddelijk gezag, 960 : 2
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1

de stem der martelaren / roept uit: o Heer, hoe lang?	968 : 3
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en ’t eerste licht in ’t duister blinkt	972 : 3
lofprijzen met hun gouden stem / en als de sterren blinken!	977 : 7
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen.	986 : 2
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde.	986 : 4
toen klonk uw stem: ‘Er zij licht!’-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest.	987 : 1
Israël, Egypte,/ stem en tegenstem,	993 : 5
en voor het blinde razen,/ de stemmen van het bloed.	994 : 3
Spreek door ons heen tot de verdrukten,/ zo wordt uw stem gehoord.	1005 : 2

Stemmen

Prijs de Heer, want Hij is goed./ Stem uw snaren en vertolk	135 : 1

Stenen

het vreemde brood van de liefde,/het stenen brood van de dood.	390 : 2

Steppe

Ja, zijn stem is op de steppe /als de winden die zich reppen;	029 : 4
Als een vogel, die in steppen / zich wanhopig voort moet reppen,	102 : 3
Zoals gras in hete steppen / voel ‘k mijn levenskracht verleppen.	102 : 5
en Israël ging op het droge / als door een vlakke steppe heen.	106 : 4
Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd.	126 : 2
de steppe wordt grazige weide.	508 : 4
De steppe zal bloeien / de steppe zal lachen en juichen.	608 : 1
De steppe zal drinken,/ de steppe zal bloeien,/ de steppe zal bloeien en juichen.	608 : 1

Ster, sterre

de maan, de duizend sterren die daar branden,	008 : 3
Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht,	008a : 3
Zie de zon, zie de maan,/ zie de sterren in hun baan,	008b : 1
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan.	008b : 1
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan!	008b : 5
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd,	008c : 2
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen.	074 : 10
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog!	103c : 5
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan.	136 : 4
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre.	147 : 2
zonlicht en maan en alle sterren,/ hemel der hemelen van verre,	148 : 1
gij sterren des hemels, gij zon en gij maan	154a : 2
sterren in uw vaste baan	154b : 2
In het begin zijn de sterren gaan branden	162 : 4
De zon, de sterren en de maan	163a : 3
Aartsmoeder Sara, sterre op ons pad	164 : 3
van de maan en sterren waar	166b : 4
De zon is gedoofd en de sterren zijn aan	170 : 1
Dank U voor sterren, maan en zon	218 : 2
uw luster staat geschreven in de sterren	220 : 2
Woorden van ver, vallende sterren	276 : 2
Wat gij ook in de sterren leest,	316 : 3
Wat de sterren niet verzwijgen / sprak tot Abraham	319 : 4

en een ster riep de drie wijzen / toen Hij kwam 319 : 4
die aarde, zon en sterren met jubel schept, 343 : 1
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan 419 : 1
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan - 419 : 3
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver, 437 : 5
de ster van Gods genade / aan ’t einde van de nacht. 445 : 3
als een tuin vol voorjaarsbloemen,/als de sterren in de nacht. 449 : 7
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan, 451 : 5
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan? 460 : 2
Wij wachten op de koning; / zijn ster is al gezien. 461 : 4
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht 462 : 4
Zoals sterren mensen melden / dat geen nacht te donker is 462 : 6
schoner dan de hemel, waar de sterren staan! 485 : 5
Zij daalden langs de sterren neer. / Hun lied ging over God de Heer, 495 : 1
Een ster ging op uit Israël / na duizend en één nacht. 496 : 1
Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen. 501 : 1
de nacht niet meer te vrezen,/want uw ster verlaat ons niet. 501 : 4
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht. 502 : 1
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht. 502 : refr.
zijn ster aan de hemel heeft alles omlijnd. 503 : 4
Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog: 504 : 4
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster, 516 : 2
een ster, die alle sterren / te boven gaat, hen verre 517 : 1
Gij die de ster van David zijt / en wijzen roept en dwazen leidt, 519 : 1
in ’t oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?’ 520 : 3
de ster ging, als een lichtend spoor / naar Betlehem hen voor. 520 : 5
De wijzen, die weten / van sterren en planeten, 520 : 7
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen. 521 : 2
De gekke ster / die vindt het fijn / om gids te zijn 521 : 3
Als een vuur zijt Gij verschenen,/als een ster gaat Gij ons voor, 527 : 3
zijn ster zal nooit meer dalen / en met Hem opgericht 544 : 5
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat. 599 : 4
De sterren hemelhoog / zijn door dit zaad bereid 650 : 5
Als een ster zal Hij / boven ons hoofd stralen,/ ja, Hij maakt ons vrij 645 : 3
engelen, goden, mens en dier,/ sterren en stenen, jubilate! 652 : 1
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht! 658 : 1
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans, 726 : 1
De negers met hun loftrompet,/ de joden met hun ster 737 : 19
Ik zing voor U en zuster maan/ en alle sterren om haar heen, 742 : 3
ontwaakt met spoed, haar ster gaat op./ Uit de hemel daalt Hij neder, 749 : 2
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op. 749 : 2
Kom van de hemel af,/ o ster van Gods verbond! 756 : 8
Tel de sterren in de nacht,/ zo groot wordt jouw nageslacht. 805 : 1
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden. 847 : 1
Maan en sterren, de gave van God./Amen./Maan en sterren, een loflied voor U./Am.. 876 : 7
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee. 880 : 1
en liever dan de sterren / is Hem een mensenkind. 896 : 5
Gij die alle sterren houdt / in uw hand gevangen, 919 : 1
glinsterend in het zwart gewelf,/ sterren, ongetelde, - 919 : 2
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3

Christus, stille vaste ster, / o Gij licht der lichten, 919 : 4
lofprijzen met hun gouden stem / en als de sterren blinken! 977 : 7
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4

Sterf(e)lijk
aan sterfelijke ogen./ Wij willen zingen tot uw eer, 021 : 7
Hij was hun broze menselijkheid indachtig,/ hoe sterfelijk ze zijn en hoe onmachtig, 078 : 13

Hij die, ontheven hemelhoog,/ te stralend voor het sterflijk oog, 665 : 3

Sterflijkheid
en laat ontsteltenis hen treffen,/ dat zij hun sterfelijkheid beseffen. 009 : 10

Sterk, de Sterke
Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
o Heer, uw sterke vrede strekt / tot schild en schutse voor de hoofden / van die geloofden. 005 : 7
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: 'Geen rechter zal het weten 010 : 4
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8
die sterke held? Het is de Heer,/ die alle macht kan overwinnen. 024 : 4
Wacht dan de Heer en wees sterk,/ onbezweken van hart./ Wacht dan de Heer. 027b : 7
Sterke bomen buigt zijn stem./ Hoogten knielen neer voor Hem. 029 : 3
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte, 078:23
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
Ik kan zo sterk verlangen naar / de binnenpleinen van de Heer. 084a : 1
is door uw sterke arm geslagen en gebroken. 089 : 4
De Heer zal over uw bestaan / zijn sterke vleugels breiden. 091 : 2
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9
Maar God is mij een sterke veste,/ Hij wendt het onrecht mij ten beste; 094 : 11
't Komt op hun eigen hoofden neer./ Hij is mijn sterke tegenweer. 094 : 11
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord, 103a : 4
God alleen is onverminderd / steeds dezelfde sterke held! 103c : 4
hief Hij hen uit de diepe / onmacht met sterke hand. 107 : 6
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
Des Heren hand is hoog verheven / des Heren rechterhand is sterk. 118 : 6
Hoog is Jeruzalem omgeven / door bergen sterk en steil, - 125 : 2
van Jakobs sterke helper aan,/gedenk aan David en het leed / dat hij voor U heeft uitgestaan. 132 : 1
Hij bevrijdt met sterke hand./ Eeuwig houdt zijn liefde stand. 136 : 5
Koningen, geducht en groot,/ heeft zijn sterke arm gedood. 136 : 9
De Heer is zo getrouw als sterk,/ Hij zal zijn werk voor mij voleinden. 138 : 4
Sterke verlosser, Here, Here,/ mijn helm en pantser in de strijd. 140 : 4
Red mij van wie te sterk mij is,/ voer mij uit zijn gevangenis, 142 : 6

Hij is de Heer, de sterke,/ in Hem is alle macht. 146a : 3
Gij hebt getemd het sterk geweld,/ Gij hebt het paal en perk gesteld. 148 : 2

de sterke deed aan mij 157a : 2
Wij hebben een sterke stad 175 : 1
een boom zo sterk, zo groot 181 : 4
Hij draagt het op zijn sterke rug 184 : 4
Laten uw engelen, sterk en rein 208 : 2
Gij houdt uw sterke arm gestrekt 250 : 3
een Trooster is, zacht als de wind,/een sterke moeder bij haar kind. 342 : 2
Grote God, wij loven U,/Heer, o sterkste aller sterken! 413 : 1
loof Hem, die sterk van daad / de deuren binnengaat. 435 : 1
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland. 437 : 6
En sterke God, die de gebeden / verhoren zal, die overwint. 448 : 7
maar sterk en vurig wordt mijn ziel / wanneer zij U aanschouwt. 512 : 4
mijn sterke held, mijn Vader./ Uw Zoon komt tot mij, kiest mij uit, 518 : 5
Heilige, sterke, barmhartige God! 585
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer. 623 : 6
Ik ben aan de greep ontkomen / van de dief, van de nacht,/ sterk is de liefde, 629 : 3
Ten onder ging de sterke dood,/ ten onder in de vloed; 642 : 4
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw. 685 : 1, 5
Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe 717 : 1
’t woord van uw genade / opgaan, sterk en vrij. 718 : 4
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer. 737 : 6
van dwaze, sterke moeders,/ zo kwetsbaar in hun kind, 740 : 2in
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4
waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op. 749 : 2
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
dat ik in ’t einde sterk mag zijn,/ mij door uw hand laat leiden 796 : 3
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1
Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste. 899 : 1
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen. 963 : 1
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen 994 : 2
de ijdelheden op hun pauwentroon,/ de luchtkastelen van de sterken: 1001 : 1
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1
ontluistert elke waarde,/ o red ons, sterke Heer. 1010 : 1
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven; 1014 : 4

Sterk maken
Uw woord maakt onze harten sterk 240 : 6
Maak sterk,/sterker nog wat Gij in ons begonnen zijt, 366 : 1
maak uw genade in ons groot,/ een vreugde sterker dan de dood. 722 : 3

Sterken
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen. 086 : 7

dat Gij hun harten sterkt, hun nacht aan banden legt. 201 : 2
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt 205 : 3

Sterk, Heer, de handen tot uw dienst, / die heilig brood ontvingen,	378 : 1
Sterk zo het hart dat voor U klopt / met bloed, door U gegeven	378 : 5
Sterk mij door uw tere handen,/maak mij door uw kleinheid groot,	478 : 4
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij.	685 : 4
zij spreken en getuigen nog / om ons geloof te sterken,	728 : 3
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen	835 : 2
Hij zal zijn kinderen sterken / met woord en sacrament.	864 : 5
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;	885 : 2

Sterker

Ik blijf wachten tot U komt,/ Heer, mijn God./ Ik blijf nog sterker op U wachten	130c : 3
Want het licht is sterker dan het donker	286 : refr.
dat de vrede sterker is dan strijd.	286 : 3
Maak sterk,/sterker nog wat Gij in ons begonnen zijt,	366 : 1
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt.	422 : 2
als woord dat sterker is dan alle machten.	455 : 5
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken,	573 : 19
Ik danste uit liefde veel sterker dan de dood.	839 : 4
Vader, U bent sterker dan de vloed./ Dan word ik stil; U bent mijn God.	940 : refr.

Sterkste

uw sterkte zij Hem toegebracht,/ strek tot Hem uit uw handen.	068 : 12
Maar met ons was de sterkste held	169 : 3
Grote God, wij loven U,/Heer, o sterkste aller sterken!	413 : 1
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit	1010 : 1

Sterkte

de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde	005 : 2
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit.	008a : 2
Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,/ mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder.	018a : 1
Op U vertrouw ik, Heer der heren,/ Gij die mijn sterkte zijt.	031 : 1
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen!	059 : 4, 7
uw grootheid en uw sterkte,/ al wat uw arm bewerkte.	071 : 10
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte,	077 : 4
Jubel God ter eer, Hij is onze sterkte!/ Juich voor Israëls Heer,	081 : 1
Gij, Here, die de glans van onze sterkte zijt,	089 : 8
zijn kroon ligt in het stof, zijn sterkte is gebroken.	089 : 14
De Heer is mij tot hulp en sterkte,/ Hij is mijn lied, mijn psalmgezang.	118 : 5
want de Ene, mijn sterkte, beschermt mij	153 : 2
Standvastigen, hier is uw sterkte	175 : 4
Juich voor de Heer, onze sterkte,/en jubel voor Jakobs God.	372 : 2
Lof zij en eer en sterkte / de Vader en de Zoon,	747 : 8
dat Hij hen zal omgeven / met sterkte als een wal,	864 : 2
Ik heb U lief, o mijn beminde / die al mijn vreugd en sterkte zijt.	908 : 1

Sterrenbeeld

uw naam is ons als uw gelaat: een sterrenbeeld, een dageraad.	080 : 7

Sterrenhemel
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4

Sterrenmantel
een sterrenmantel in de nacht./ Kom Geest van God, wees om ons heen. 692 : 5

Sterveling
en welke sterveling ontkomt er aan de groeve? 089 : 16
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4
die spreekt en hoort en die het leven geeft / aan alle stervelingen. 115 : 3
De Heer is met mij, 'k zal niet vrezen./ Geen sterveling verschrikt mij meer. 118 : 2
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen. 145 : 2
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen, 148 : 4

Gij schenkt de sterveling een vergezicht 220 : 4
in het lot van stervelingen brengt Gij tekenen tot stand 352 : 1
O naam, eeuwige ademtocht, een sterveling ben ik, 512 : 2
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja 713 5
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij, 753 : 4
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3

Sterven, Gestorven
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf 013c : 2
niet sterf als zij mij allen omsingelen en laten vallen./ bespaar me hun gejuich dat is te erg. 013c : 2
Hebt Gij, o God, mij uit het stof der aarde/eenmaal verhoogd,dat ik in't stof zou sterven? 022 : 6
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
dan, die zit in 's werelds overvloed,/of daal in 't stof wanneer gij sterven moet,- 022 : 13
en nimmermeer verlaten Arons drempel,/ maar sterven op mijn wacht! 023a : 4
Laat van mij af, opdat ik vreugd verwerf,/ voor dat ik henenga en sterf. 039 : 6
'Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?'/ Zo denkt hij in zijn hart, 041 : 2
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
Bij 't sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6
die zullen in hun overmoed / in 't midden van hun dagen sterven. 055 : 7
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2
De mens is aan het sterven prijsgegeven,/gelijk het gras kortstondig is zijn leven, 103 : 5
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
die moesten voor hun goden sterven:/ zij deinsden niet terug om snood 106 : 17
en haast van honger stierven,/ neervallend langs de weg, - 107 : 2
Ik zal niet sterven, ik zal leven / en zingen van des Heren werk. 118 : 6
Ik zal niet sterven, ik zal leven,/ Hij tilt mij op. 118a : 3

Maar later sterft hij bij geval 172 : 11
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag 343 : 3
Jezus, Gods Zoon, / leefde en stierf 303 : 2
Hier in dit stervend bestaan / wordt Hij voor ons geloofwaardig, 321 : 7
Waar mensen zingen sterft het niet, 326 : 3
Is voor ons, schuldig en verloren, aan 't kruis gestorven. Uit de dood 341 : 2
gestorven en weer opgestaan./Halleluja! 344 : 2
Gestorven voor de zonde,/in Jezus' bloed vereend 346 : 6

hij sterft en anderen leven, / hij overleeft de dood. 346 : 8
Wie weerloos in de aarde / als graan gestorven is, 346 : 9
Geef ons uw naam,/de oude mens moet sterven, 348 : 4
Daags voordat Hij gestorven is,/heeft Hij het brood genomen: 391 : 3
en daarna met Hem sterven, / om met Hem op te staan 434 : 6
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet. 494 : 3
Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren 510 : 5
Wij sterven aan uw goedheid,/ die ons het leven geeft. 517 : 5
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden. 522 : 1
Zijn sterven is ons leven. 522 : 1
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3
Maar Mozes is gestorven/ op weg naar Kanaän 540 : 4
aan de mens gelijk geworden,/ ja gestorven / voor ons aller zaligheid. 557 : 2
Hij bad Mijn God, vergeef hen!/ Hij leed en stierf op Golgotha. 560 : 3
mij al zijn liefde bood./ Zijn sterven maakt mij vrij. 563 : 3
hoorde ’t kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen, 573 : 8
en mijn ziel, als ’t lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven 573 : 20
Glorie zij U Christus, U leed onze nood./ U ging onze kruisweg, U stierf onze dood, 574 : 1
aan het kruishout stierf Hij in gehoorzaamheid, 574 : 2
Gij moet sterven aan uw lijden / om ons leven te bevrijden. 575 : 1
Ik volg U zonder vrezen / wanneer ik sterven moet. 576 : 5
O God, sta mij terzijde,/ die lijdt en sterft met mij. 576 : 6
uw aangezicht aanschouwen./ Wie zo sterft, sterft gerust. 576 : 7
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf; 578 : 1
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij. 578 : 5
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij. 586 : 4
Een mens moet sterven om een volk te redden. 587 : 2
van de verleden tijd / in uw gestorven oren. 589 : 4
al zijn onschuld werd Hem straf / en zijn leven sterven. 590 : 2
Het ware paaslam is geslacht / en zonder klacht gestorven, 618 : 5
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!’ 623 : 9
van het zaad dat stervend / nieuw ontkiemt tot graan. 625 : 2
Christus onze Heer / is voor ons gestorven / en Hij daalde neer / in het doodsgebied, 645 : 2
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven. 689 : 2
U voedde mij met hemels brood,/ als levensgraan stierf U voor mij. 707 : 2
maar zijn aan ’t einde van hun baan / als vreemdeling gestorven. 728 : 1
Zij zijn gestorven in zijn naam / en hebben niets geweten 728 : 2
Heer, herinner u de namen / van hen die gestorven zijn, 730 : 1
te sterven aan uw leven;/ maar zo Gij ons gedenkt/ is er een eeuwig even, 731 : 1
Hij sterft en zij komt nader,/ een zwaard doorsteekt haar hart. 740 : 3
verlicht hen met liefde in leven en sterven 752 : 1
Zij sterven in de Here,/ zij slapen zo gerust 759 : 1
wij moeten de aarde vergeven / dat zij ons sterven laat. 764 : 5
het graan ontkiemt ternauwernood,/ het sterft om op te staan. 767 : 5
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot. 787 : 3
Het einde is begin./ Gij redt ons van het sterven. 796 : 3
Geen medicijn kan baten:/er moet gestorven zijn. 799 : 3
is, wie om God te horen / gestorven is en leeft: 803 : 3
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding 825 : 8
wie het houdt bij wat hij heeft / sterven zal hij ongeleefd. 845 : 3
Christus, voor ons gestorven, / heeft ons het heil verworven. 863 : 3

Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3
Hoe ik zal sterven en wanneer en waar, 949 : 2
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1
Niemand leeft voor zichzelf / niemand sterft voor zichzelf. 961
Wij leven en sterven voor God onze Heer,/ aan Hem behoren wij toe. 961

Stervensnood
Troost en kracht in stervensnood / zal de Levende mij geven, 641 : 4
Wij hebben in zijn stervensnood / uw diepste woord vernomen. 838 : 4

Stervenspijn
weet in uw angst en stervenspijn / uw dood zal niet voor eeuwig zijn. 460 : 3

Steun
Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord. 020 : 2
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3
wij zijn van alle steun beroofd,/ een teken van uw ongenade. 044 : 7
Mijn hand is hem tot steun, mijn rechter arm zijn kracht. 089 : 10
Ja, toen zij tot Hem riepen / om steun en onderstand, 107 : 6
Hij is het licht der blinden,/ der zwakken steun en staf. 146a : 6

Dank U voor steun in moeilijkheden 218 : 4
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon, 400 : 2
tot hulp en steun voor onderweg./ Kom, Geest van God, breng uw geschenk. 692 : 7
Zijn hand is een steun in de rug. 785 : refr.
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4

Steunen, Gesteund
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
door Israël dat Gij hebt uitgeleid,/ steunt ons vertrouwen. 022 : 2
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad 031 : 19
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
In benauwdheid moet ik kreunen,/ ik moet steunen / van het bonzen in mijn borst. 038 : 5
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in ’t harte dragen. 119 : 44

op U steunt ons vertrouwen 302 : 4
Op U steunt onze hoop, o God van ons vertrouwen: 412 : 6
Dat de weg naar je toekomt,/ dat de wind je steunt in je rug, 821
Hij zal met trouw omringen / wie steunen op zijn woord. 864 : 1

Steunpunt
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt’een steunpunt vinden. 018 :10

Steven
zal God zelf de steven wenden 178 : 5
Zend uw adem, wend de steven, 352 : 7

Stevig

Stamp stevig hard met je voeten./'God zal het prachtig vinden!' 092a : 3

De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan 807 : 2

Stichten, Gesticht

God heeft zijn rechtstoel opgericht,/ zijn troon in eeuwigheid gesticht. 009 : 4
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad. 034 : 5
God, op wat Gij eens verrichtte,/ wil ik mijn betrouwen stichten. 077 : 4
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
Op Sions berg sticht God zijn heilige stede./Zij heeft zijn hart, Hij houdt er open hof. 087 : 1
Hij heeft de hemelen gesticht,/ van luister is zijn aanschijn licht. 096 : 2
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht / in de verborgenheid. 097 : 1
Hij komt zijn koninkrijk hier stichten,/ zijn heil en zijn gerechtigheid. 098 : 4
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
Gij hebt uw stad opnieuw gesticht,/ wij juichen in het morgenlicht. 126 : 2

Ik deel het brood / dat Pasen sticht 282 : 3
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht 455 : 2
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht? 592 : 3
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht. 634 : 2
Eens zullen de volken u eren,/ o volk dat Ik heb gesticht; 770 : 4
Door God de Heer wordt zij gesticht. / Daar zal geen nacht zijn: God is haar licht. 776 : 2
In mij had de koning behagen / die alles schoon heeft gesticht. 846 : 4
en die 't weleer al stichtte / dat 's mensen oge ziet. 901 : 2

Stiekem

en ik houd stiekem hoop / op de heer van de machten, 945 : 2

Stier

Buffels van Basan, sterke jonge stieren,/staan om mij heen, die met hun hoge hoornen 022 : 5
Meent gij, dat ik de stieren uit uw stal,/ de bokken uit uw kooien nemen zal? 050 : 5
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7
uw gunst is ons van node./ Als brute stieren gaan, o Heer, 068 : 10

Stil

Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1
De ogen houdt mijn stil gemoed / opwaarts, om op God te letten: 025 : 7
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken. 029 : 1
Wij wachten stil op Gods ontferming,/ ons hart heeft zich in Hem verheugd. 033 : 8
Zij brengen haat en nijd en schande / over de stillen in den lande. 035 : 7
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer. 040 : 1
Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,/ van Hem verwacht ik altijd weer 062 : 1
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden. 079 : 5
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep. 088a : 3
Hun vege leven spaart Hij,/ de golven maakt Hij stil. 107 : 13
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53

Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil,	131 : 2
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder.	131a : 2
Hij kent de stillen in den lande,/ het heil is nu ophanden.	149 : 3
Nu is het stil in het land, overal	170 : 2
zo stil voor Gods stem, die je straks roepen zal	170 : 2
Stil ligt de aarde, en zonder geluid	170 : 3
Zalige vreugden en stille geneugten	211 : 4
Wij zien verwonderd naar de stille pracht	220 : 2
lost in de stille rust weer op	236 : 2
het stil geheim van ziel en bloed	239 : 4
de nacht is stil en klaar	246b : 1
Naar vrede smachten wij, naar stille innigheid	272 : 1
en stil het kruis te dragen / achter hun Heiland aan.	313 : 2
zie hoe wij aan uw voeten / zitten en luisteren stil.	313 : 5
In stil ontzag zijn wij voor U getreden.	364 : 4
Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood?	392 : 1
Als ik in deze stille tijd / de grens der woorden overschrijd	393 : 1
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
Ga, stillen in den lande / uw koning tegemoet,	440 : 1
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht	445 : 3
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil	466 : 7
Stille nacht, heilige nacht! / Davids Zoon, lang verwacht,	483 : 1
Stille nacht, heilige nacht! / Vrede en heil, wordt gebracht	483 : 3
De kinderen zijn naar bed gegaan, / de schapen slapen stil.	507 : 1
Door goede machten trouw en stil omgeven,	511 : 1
Laat warm en stil de kaarsen branden heden,	511 : 5
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot.	577 : 1
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf.	592 : 1
als ik stil Hem toevertrouw:/ 'Gij zijt al waar ik op bouw!'	641 : 4
Maak ons in Christus één,/ gelovig, blij en stil.	672 : 5
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin,	712 : 1
Voor de toegewijden,/stillen in den lande / die van binnen brandden	732 : 1
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil,	751 : 1, 5
Wij gaan als ingekeerden / stil door een vreemd gebied,	799 : 4
aan wat ons uitdaagt om te leven./ Dat wij de stille roep verstaan.	816 : 1
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat.	818 : 1
Hij die rechtvaardig was en stil / droeg wat Hem was beschoren,	825 : 9
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust	836 : 4
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in 't hart	836 : 5
Die het stille schreien hoort,/ droeg mij ook het duister door.	856 : 2
Wees stil en weet: Ik ben uw God. (3 x)	887 : 1
niet weet hoe te beginnen,/ niet spreek, in stil verzet,	894 : 2
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede.	906 : 7
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen.	906 : 8
Christus, stille vaste ster, / o Gij licht der lichten,	919 : 4
Vader, U bent sterker dan de vloed./ Dan word ik stil; U bent mijn God.	940 : refr.
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil.	940 : 2
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht.	951 : 3
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer.	967 : 4
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen,	1003 : 1
even een luide sirene -/ stil is de straat overal.	1003 : 1

Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 5
even een luide sirene - / stil is de stad overal. 1003 : 5

zich Stilhouden
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2

Stil maken, Stil worden
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil. 103a : 3
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6

en wat er ook mag komen,/ Hij spreekt en maakt mij stil. 902 : 3

Stilaan
want stilaan daalt de avond 251
De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot. 740 : 1

Stillen
Gij die de heidentrots bedaarde,/ stilt ook de watervloed. 065 : 4
Mijn twijfel stilt en mijn verlangen,/ die mij in liefde houdt omvangen. 073 : 9
en ik liet hen gaan / in hun eigenwaan / om hun trots te stillen. 081 : 10
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1

alle honger stilt Gij 182 : 3
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt - 362 : 2
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde. 375 : 1
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst. 381 : 6
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed. 424 : 1
Want Hij weet van uw grieven / en Hij stilt al uw pijn. 441 : 7
is zelf het brood dat honger stilt: ons levensbrood, de Zoon van God. 534 : 3
gaat voor mij uit als schild./ De storm heeft Hij gestild. 623 : 8
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor ’t hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen. 673 : 1
de honger stilt van mensen overal,/ maak ons bestaan zo tot een goede oogst. 715 : 3
en stil, God die rechtvaardig zijt, de honger naar gerechtigheid. 995 : 1
Geef ons elke dag te eten / tot de honger is gestild. 1006

Stilliggen
Ligt niet alles wat hij wil / met zijn laatste adem stil? 146 : 2

Stilstaan
Jezus staat al stil 182 : 2
Blijf niet staren op wat vroeger was./ Sta niet stil in het verleden. 809
Dat niet de greep van het verleden / ons achterhaalt en stil doet staan. 816 : 2

tot Stilstand komen
en niet meer tot stilstand komen / wordt ons leven meegenomen. 789 : 2

Stil maken
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2

Maak hen die ons vervolgen stil 239 : 5

Stilte

De stilte zingt U toe, o Here,/ in uw verheven oord.	065 : 1
Totdat ik in de tempel ging,/ uw heilige stilte mij omving,	073 : 6
dan daal ik in de stilte af,/ diep in de kilte van het graf.	094 : 8
de zee herhaalt het duizendvoud / en door de stilte van het woud	096 : 6
der stilte nederzinken./ Maar onder ons die leven in het licht	115 : 7
Stilte schuilt in onze wimpers	264 : 2
spreek in de stilte / tot uw knecht	266 : 2
Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld,	321 : 3
Alleen was God in stilte ongebroken,	325 : 2
Stem ons af op uw stem, stem ons af op uw stem, op uw stilte.	328
Voor wie zoeken in de stilte / naar een vuur voor hart en handen:	430 : b
Midden in de nacht,/terwijl een diepe stilte alles omgaf,	467b
O liefde die verborgen zijt / in diepe stilten eeuwigheid,	561 : 1
breek niet de mens die ademhaalt,/ Gij die ook stilte zijt.	677 : 1
uit de stilte komt het lied / kom, Geest van boven, kom;	684 : 1
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen,	689 : 1
In stilte werkt de Geest van God,/ stuwt voort met zachte krachten,	691 : 3
Op de zeeën, woedend, ziedend,/ in de stilte voor de storm,	745 : 5
Hier omgaan met Christus in stilte van binnen,	752 : 7
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken.	780 : 4
Voor mij is geluk de stilte horen / om zo te ontdekken hoe het ooit was.	783 : 1
Vul de stilte met uw adem,/ alle druk is ons te veel.	795 : 2
toekomst die gekomen is / woord dat vol van stilte is.	845 : 1
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein	880 : 2
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U,	893 : 1
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind,	894 : 1
mijn stilte is vergeven,/ mijn zwijgen keurt Gij goed.	894 : 1
dat zal mij blijven dragen -/ mij maakt geen stilte bang;	894 : 4
Laat dan uw stilte ook uw kracht zijn / en leef uw leven opgewekt.	905 : 3
stem die in stilte spreekt: Ik ben nabij, wees niet bang.	918 : 1
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet.	956 : 1
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie,	982 : 2

Stilvallen

Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1

Stilzwijgen

Om Sions wil zwijg ik niet stil	176 : 1

Stoel

Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel	094 : 10
Daar staat de stoel van het recht,/ daar zal staan de tafel der armen,	773 : voorz.

Stoer

en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt.	742 : 4

Stoet

De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet.	008a : 5
Ik was mijn handen rein,/dat ik bij hen mag zijn,/ die in een stoet om uw altaar	026 : 3

O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht, 068 : 6
Trek, Sion, in een blijde stoet / uw Koning tegemoet. 149 : 1

Wij trekken in een lange stoet / op weg naar Betlehem, 506 : 1
Maar farao met heel zijn stoet / gaat onder in de vloed. 606 : 3
die keren in stoeten. 608 : 2
Wie komen daar? Een koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij. 750 : 5
Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort, 801 : 1
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed. 802 : 2
Wij reisgenoten in de stoet / horen van hen waarom, waarheen. 1002 : 2

Stof
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in ’t stof vertreden. 007 : 2
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
Hebt Gij, o God, mij uit het stof der aarde/eenmaal verhoogd,dat ik in’t stof zou sterven? 022 : 6
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/ 022 : 13
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
Zal ik nog zingen tot uw lof,/ als ik terneerlig in het stof? 030 : 4
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?’ 030a : 2
Wij liggen in het stof terneer,/ van de aarde niet te onderscheiden. 044 : 11
Hij zal voor zijn macht u doen bukken,/ teniet doen in het stof. 052 : 3
hoezeer hij door zijn schuld verloren / terneerlag in het stof. 065 : 2
de volken zullen tot hem treden,/ zijn vijand likt het stof. 072 : 3
dat zij, door uw tempeest geslagen,/ in ’t stof vernederd naar U vragen. 083 : 5
zijn kroon ligt in het stof, zijn sterkte is gebroken. 089 : 14
O Here God, Gij wendt het mensenleven / om het weer aan het stof terug te geven. 090 : 3
Hij weet, dat wij, uit stof aan ’t licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem. 103 : 5
Hij immers kent ons broze / bestaan, want stof zijn wij, - 103a : 3
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. 103d : 3
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk. 113 : 3
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10

werpt levenden in ’t stof 152 : 7
de lucht zag zwart van stof 169 : 3
Dat wij niet vallen terug in het stof 200 : 1
Dat wij niet vallen terug in het stof 295 : 2
toen lagen zijn discipelen / te slapen in het stof. 570 : 1
Onder het duister van zijn Vader / vernedert Hij zich in het stof, 582 : 3
Hij ligt in ’t stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x 622 : 3
die dode stof tot leven brengt./ Kom Geest van God, blaas leven in. 692 : 8
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in ’t stof aanbidden. 906 : 1
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
dit overschot van stof van de aarde / dit was mijn liefde. Hier ben ik. 962
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 :3

Stoffig
stoffige boeken / de sporen van God. 830 : 4

Stofje

Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden. 847 : 1

Stok

vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
Gij zult bij mij wezen;/ o Heer, mij vertroosten / uw stok en uw staf! 023b : 3
Want naast mij gaat Gij,/ uw stok en uw staf / zij doen mij getroost zijn. 023e : 2

De herder neemt zijn stok en staf 184 : 2
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt. 454 : 3
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk, 482 : 2
De stok die ons regeert,/ de dood zal zijn gekeerd,/ wij zullen mensen zijn. 689 : 3
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten. 806 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is 't beloofde land. 806 : 1
Dan komt, zonder stokken of zwaarden,/ men tot u 'Het ga u wel!' 770 : 1

Stokebrand

Het is een scherm voor buien angst en pijn / en stokebranden om hem heen. 057a : 2

Stokken

als eens mijn eigen adem stokt / dan draagt mij uw muziek. 512 : 7
Want stokt ons dansen in het graf,/ ook daar leidt God ons uit. 706 : 2
Een engel roept de oude man,/ hij stokt, kan niet meer spreken. 741 : 1
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4

Stom, de Stomme

En was ik stom, ging ik verdwalen,/ Hij keerde om om mij te halen. 023d : 2
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8
voor U verschrikken, God,/ bespottelijk in hun spot / en stom van schaamte zijn. 040 : 6
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6

Weg met de stomme beelden, 311 : 1
Pasen is de dag,/dat de dove lippen / van het stomme graf 645 : 5
de stomme spreekt, de dove hoort,/ Gij doet het lied ontstaan. 677 : 3
al is de hemel boven / voor mensen doof en stom, 713 : 3
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2

Stomheid

die slaan met stomheid de armen,/ die denken 'mijn woord is het laatste'. 012a : 2
met stomheid sla ze, Heer!/ Bescherm wie aan U toebehoren, 031 : 14

Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen, 773 voorz.

Stond, Stonde

ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet. 069 : 4
Ja, laten zij van stonde aan / met heel hun macht te gronde gaan, 083 : 6
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in 't harte dragen. 119 : 44

Nu is het de goede, gezegende stonde. 382 : 3
Maar die nog op de aarde gaan,/ die zal de Heer van stond af aan 748 : 3

Stoot

Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin, 089a : 3
O vijand die met felle stoten / mij bijna hebt ten val gebracht, 118 : 4

Een engel heeft de toon gezet./De eerste stoot op de trompet 504 : 1

Stoppen

Kom, stop met zorgen, je bent toch nooit klaar 223 : 4
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3

Storen, zich Storen, Gestoord

zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
of één Hem zoekt. Geen wil zich aan Hem storen. 014 : 2
Beschaam wie zich aan U niet storen,/ stoot in het graf hen neer, 031 : 14
Gij hebt hen in hun droom gestoord,/ geslagen met uw dreigend woord. 076 : 3

zwijg toch, waarom stoort gij 182 : 1

Storm

Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3
als de storm zal Hij verschijnen,/ beven doet Hij de woestijnen. 029 : 4
Ja, zijn stem in storm en regen / brengt ontzetting allerwegen. 029 : 5
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder. 076 : 4
Jeruzalem is stom / en op het land rondom / verzamelen zich de raven. 079 : 1
wees ons een gids in storm en nacht / en eeuwig ons tehuis! 090a : 6
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1
Als zo de storm opsteekt,/ hoezeer wordt allerwegen 107 : 12

na storm en duister / in al haar luister 211 : 4
de stormen heeft doorstaan 280 : 2
Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/’t houdt in de storm geen stand 313 :3
Niet als een storm, als een vloed,/niet als een bijl aan de wortel 321 : 1
Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten 352 : 2
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2
gaat voor mij uit als schild./ De storm heeft Hij gestild. 623 : 8
een briesje of een storm / die alle rust verstoort. 676 : 1
Geest, uit de hemel neergedaald,/ storm van gedrevenheid, 677 : 1
o storm van vuur en tegenheid / niet ongetroost! 679 : 7
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan, 691 : 1
soms een storm, met donderslagen, soms een stem: Wees niet bevreesd! 700 : 1
Gij waart hun rots, hun burg en al hun macht; Gij, Heer,hun loods en licht in storm en nacht; 727 : 2
door de stormen, door de schemer,/ door de honger, door tekort, 745 : 4
Op de zeeën, woedend, ziedend,/ in de stilte voor de storm, 745 : 5
is het uw stem die tot ons spreekt./ De stormen trekken voor U uit. 892 : 1
want mateloos zijn wij verblind / in ons gevecht met storm en wind. 933 : 2
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaat de storm tekeer, 935 : 1
Door golven heen, door storm en nacht / leidt mij uw hand. U blijft nabij. 939 : 1

Stormen

in het stormen van de tijd 283 : 1
wanneer het stormt in ’t wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4

O hemelvuur, stormende kracht,/ als duif hier neergestreken, 699 : 2

Stormgebruis
O God, die droeg ons voorgeslacht / in nacht en stormgebruis, 090a : 1

Stormgeweld
Het stormgeweld bedaart Hij,/ het voegt zich naar zijn wil. 107 : 13

Stormvlaag
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10

Stormwind
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3
Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken, 148 : 3

O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt, 674 : 4
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
Niet in ’t geweldige geluid / van stormwind die de rotsen breekt 892 : 1
Heer, dwing de stormwind weg te gaan / en raak ons met uw geestkracht aan, 933 : 3

Storten
hij stort mij in het ongeluk / en ik kan nergens hem ontvluchten. 055 : 1
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
Stort over mij uw goedertierenheid,/ uw heil, naar uw belofte mij gebleken, 119 : 16
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31

het paard en zijn ruiter stortte Hij in zee 169 : refr.
stort uw zegen over ons,/neem ons op in uw erbarmen. 413 : 3
Stort, op onze bede,/in ons hart uw vrede, 415
Hoe achtloos in ons midden wordt / het kostbaar mensenbloed gestort 561 : 2
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor 674 : 2
laat het water met het bloed / dat Gij stort in overvloed … zijn 911 : 1

Stoten
Stoot mij niet van U met de bozen,/ tref mij niet met de goddelozen, 028 : 2
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2
Waarom houdt Gij u, Heer, verborgen / en stoot Gij mij bij U vandaan? 088 : 7
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4

heersers stoot Hij van hun troon 157e
Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen 157b : 7

Stoutst
In onze stoutste dromen / was God nooit hier en nu. 494 : 1

Straal
en door de stralen van uw gloed 214 : 5
Vat ons samen in de stralen 283 : 4
vat ons samen in de stralen 296: m
steek ons met uw stralen aan! 305 : 2
De zonne, voor wier stralen / het nachtelijk duister zwicht, 444 : 4

hoe heerlijk zijn uw stralen. 475 : 3
Breek het donker met uw stralen; met uw warmte: breek de nacht! 502 : refr.
Het licht van alle stralen / komt uit zijn aangezicht, 544 : 5
licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand! 600 : 5
Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt, 653 : 4
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven. 906 : 6
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer. 967 : 2

Straat
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9

Daar stroomt de optocht over straat 173 : 2
’t Zal bruiloft in haar straten zijn 176 : 3
Het ligt verloren op de straat 181 : 1
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2
Hij is geen schreeuwer in de straat,/geen holle klank, geen potentaat, 459 : 3
‘Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar. 476 : 3
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed. 482 : 2
Jezus die langs de straten kwam / en tollenaars terzijde nam: 531 : 2
Christus die door de wereld gaat / verheft zijn stem niet op de straat, 531 : 3
en vergeet niet, dat ze kwamen / langs de straten van de pijn, 730 : 1
De stroom des levens vloeit maar aan,/ de straten in en uit 737 : 12
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat, 745 : 3
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud, 776 : 1, 2 ,3
In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten. 808 : 1
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 1
even een luide sirene -/ stil is de straat overal. 1003 : 1

Straf
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5
De lange dag lijd ik hun plagen,/ hun straf moet ’t elke morgen dragen. 073 : 5
Hij gaf hun toornig hun verlangen,/ opdat het hun tot straf zou zijn. 106 : 6

van zijn vreselijke straf. 573 : 4
al zijn onschuld werd Hem straf / en zijn leven sterven. 590 : 2

Straffen
Heer, toon mij uw genade,/ straf mij niet naar mijn daden, 006 : 1
Laat toch niet uw toorn, o Here,/ mij verteren,/ straf mij niet, o straf mij niet. 038 : 1
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen? 094 : 5
Toen strafte, aan ’t eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld. 106 : 12

‘Straf mij, zijn broer, met slavernij 166a : 7

Strafgericht
een strafgericht in naam des Heren./ Hij heeft Gods toorn tot rust gebracht. 106 : 14

Straks
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1

Maar straks worden de bogen stukgebroken/en ’t godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22

Dan ben ik straks de zegen rijk 165 : 4
zo stil voor Gods stem, die je straks roepen zal 170 : 2
straks zal het donker / ons omhullen / urenlang 264 : 4
Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/’t houdt in de storm geen stand 313 :3
straks ligt hij dodelijk gewond / wanneer zijn rijk vergaat! 506 : 3
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1
Ons land zal straks een paradijs zijn./ Het woord hosanna fluistert rond. 549 : 2
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/’Wie wentelt straks de steen ons af?’ 617 : 5
Hem behoor ik en zijn stem / roept ook mij straks tot het leven 641 : 1
straks, op de grote morgen,/ zien wij Hem allemaal 666 : 2
en de opbrengst van ons werk / valt straks een ander toe. 717 : 1
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs. 806 : 3
Komt straks de onverbiddelijke dood, 949 : 3
in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond. 982 : 1
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen. 1006

Stralen
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
Gij doet in ’t licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen, 056 : 4
dat overvloedig en gestadig / straalt van zijn heilig aangezicht: 067 : 1
en straal voor ons in majesteit,/ Gij zon van de gerechtigheid! 082 : 3
Licht straalt heden over ons: de Heer is geboren. 098d : refr.II
moet ’s Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in ’t oosten straalt 113 : 1

totdat gij straalt in ere. 176 : 1
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt 247 : 1
wie uw glorie stralen zag 254 : 1
Zijn heerlijkheid / straalt wereldwijd / als blozend morgenrood. 279 : 3
De zon straalt van uw aangezicht 281 : 6
en straalt als een lopend vuur 285 : 1
Paaslicht straal ons tegemoet 287 : 5
zal ons leven voor anderen stralen 289 : 3
als hij met al zijn luister / straalt over angst en pijn. 445 : 1
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht 449 : 7
zij zullen een licht zien stralen;/het hemelse morgenrood. 454 : 1
Keer hun lot ten goede,/licht dat stralen zal! 363 : 3
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt. 464 : 8
straalt lichte eeuwigheid / als daglicht voor de mensen. 500 : 1
dit leven zal stralen, door God zelf bemind. 503 : 1
staat Adam stralend op en loopt/ terug in ’t eeuwig leven, 522 : 5
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid. 543 : 1
het straalt voor onze ogen,/ het glanst uit alle pijn, 543 : 2
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis 572 : 1
Alles krijgt kleur en glans en licht / in ’t stralen van zijn aangezicht. 599 : 2
Licht, geschapen, uitgesproken,/ licht, dat straalt van Gods gelaat, 600 : 2
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud, 600 : 5
de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen, 608 : 1

Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
nu straalt ons in het morgenrood / zijn toekomst tegemoet.	642 : 4
Als een ster zal Hij / boven ons hoofd stralen,/ ja, Hij maakt ons vrij	645 : 3
gelijk de morgen straalde.	654 : 4
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied!	792 : 3
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt,	821
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht.	854
De zon die staat te stralen,/ o Jezus, dat zijt Gij.	902 : 6
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald,	951 : 1
Doe onze ogen stralen,/ doe ons het hart ophalen	1009 : 2

Stralend

en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide…	045 : 4
Gij dooft zijn glans die eens zo stralend had geschenen,	089 : 15
Hij vangt hen in zijn licht, zijn zon gaat stralend op	158c : 3
hoe Gij een stralend licht	159b : 2
hemel, uw schoonheid met stralend gezicht	211 : 1
toont, Heer, uw zon weer haar stralend gelaat	211 : 4
Heer, ik kom in uw stralend schijnsel	289 : 2
tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt.	462 : 3
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan -	482 : 1
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister,	486 : 4
stralend, vorstelijk verheven.	518 : 1
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren,	573 : 15
o hoofd eens schoon en heerlijk / en stralend als de dag,	576 : 1
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde	609 : 2
In dood gedompeld waren wij,/ nu met Hem stralend nieuw verschenen!	611 : 4
Ook wij, wij zetten blij van zin / een stralend halleluja in.	621 : 5
de zon die wij verduisterden / breekt uit in stralend licht.	633 : 1
Hij die, ontheven hemelhoog,/ te stralend voor het sterflijk oog,	665 : 3
en voor Gods ogen, stralend schoon,/ is wat wij zullen zijn, - de Zoon.	665 : 5
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op ’t Pinksterfeest	682 : 1
Heer, raak mij aan met uw adem,/ reik mij uw stralend licht,	695 : 1
tot U baden in vertrouwen / die nu stralende verschijnt.	726 : 2
van vreugde stralend, scharen ongeteld./ Halleluja, halleluja!	727 : 9
Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijn,/ ’t hart dat u huldigt,	746 : 4
De hemel en de aarde / wordt stralende en puur.	747 : 1
in stralend gewaad zullen zij Hem geleiden.	752 : 2
als stralende lichten de hemelen sieren,	752 : 6
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge.	762 : 5
en zie in ’t stralend paradijs / uw heiligen om U heen.	798 : 1
Nog blijft, door stralend licht omschenen,/ de heilige beminde ons bij.	800 : 5
de stralende vrouwe, de schone,/ de wijsheid die bij u wil wonen	846 : 6
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,-	929 : koor 2

Stralend-schoon

als alwie Christus’ stralend-schone / verschijning hebben liefgehad.	778 : 5

Stralenkrans

Christus staat in majesteit / door een stralenkrans omgeven	545 : 1

Strand
Tarsis en Scheba's verre stranden, breng hem uw overvloed. 072 : 3

Boven het land en de zee en de stranden 162 : 4
voor de branding of het strand 178 : 5
Ga in het schip zegt Gij,/ steek van het strand. 917 : 1

Streek
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
en afdwaal' van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,/ wijst mij een groene streek; 023c : 1
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
Want alles keert zich tegen mij./ Ik zwerf door al de vale streken, 088 : 2
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
verzamel ons uit alle streken,/ opdat wij eenmaal allen saam 106 : 21
Al wie door Hem bevrijd / uit ongastvrije streken, 107 : 1
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6

en droomt van bovenaardse streken. 316 : 3
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort, 540 : 2
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort 540 : 2

van Streek raken
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen. 604 : 1

Streke zie **Streek**

Strekken, zich Strekken
o Heer, uw sterke vrede strekt / tot schild en schutse voor de hoofden / van die geloofden. 005 : 7
Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,/ naar U, Heer, strekt zich mijn verlangen. 063 : 1
IK roep U steeds, mijn ogen branden./ Ik strek tot U mijn beide handen. 088 : 5
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59
Ik strek naar U mijn beide handen./ Maak in mijn nood mij niet te schande 143 : 6

en laat het strekken tot uw eer 208 : 4
Gij houdt uw sterke arm gestrekt 250 : 3
en 't gevaar dat wij niet achten:/richt U op en strek uw hand! 352 : 2
Nu ik mijn hand strek naar 't gebroken brood/en neem de beker die Gij zelf mij bood, 381 : 5
Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt, 680 : 3
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1

Strelen
O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen, 017 : 7

en de wind wil je strelen 179 : 2
Hij streelt het zacht en is niet kwaad 184 : 3
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron, 373 : 4
liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid. 636 : 1
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren:'Jij bent mijn schat.' 783 : 2
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6
Streel Gij met uw stralen, God van licht en leven,/ mijn gezicht tot U geheven. 906 : 6

Streng (bn)
Strenge winter, zomer zacht 154b : 4
Ja, Gij zijt het die mij redt / van uw eigen strenge wet, 911 : 3

Strengst
Hij komt ons toch te stade / ook in het strengst gericht. 445 : 4

Streven
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1

land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven 217 : 3
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven? 717 : 2
naar recht en waarheid strevend / als dienstbaar man. 744 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
Kom, vatten wij dan moed / naar de eeuwigheid te streven, 799 : 1

Striem
Door wiens striemen gij genezen,/ door wiens dood gij levend zij, 651 : 5

Striemen
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6

Strik
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
in zijn strik zijn eigen voet./ Zo bent U, u heeft mij recht gedaan. 009a : 3
dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
Spant ook de onzalige nog een strik / om u ten val te brengen, 021 : 6
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar ’t leven staan. 038 : 7
Zij zeggen: ‘Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!’ 064 : 3
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6
een vogel die ternauwernood / is aan de strik ontkomen. 091 : 2
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet. 141 : 9
Gij weet van de verborgen strik,/ de hulpeloosheid en de schrik; 142 : 3

Stro
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3

Hartenwens geboren / ligt kraaiend in het stro, 471 : 1
moet hier in een kribbe slapen,/wordt in hooi en stro gewend. 478 : 3
in stro van iemand anders, een stal, zo anoniem? 480 : 2
ook voor mij hebt Ge U rijkdom ontzegd,/wordt Ge op stro en in doeken gelegd. 483 : 2
haar kind in stro en doeken. / Kyrieleis 497 : 2

Stromen
De slaap is mij ontnomen,/ ik laat mijn tranen stromen 006 : 4
Groen is het land waarin Hij mij doet komen,/ fris is de bron die Hij voor mij doet stromen 023 : 1
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen. 126a : 2
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen. 147 : 6

Daar stroomt de optocht over straat 173 : 2
stroom, overstroom alle naties met uw genade 289 : refr.
stroom uw mensen vol kracht 306 : 3
waar gerechtigheid als rivieren stroomt, waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op- 330
want heden stroomt om Jezus' wil / uw hart vol zonneschijn! 507 : 4
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond, 526 : 3
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed. 572 : 3
de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen, 608 : 1
en winterkou verdrijft. Wij loven je om / rivieren die stromen, 697 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden 998 : 4

Stroming
bron, water en stroming 306 : 2

Strooien
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

strooien de fluitspelers bloemen voor jou 179 : 1
Heel Sion strooit haar palmen/ als vaandels voor uw voet. 441 : 2
Gij hebt met uw brede gebaren / de mensen gestrooid uit uw hand 765 : 1

Stroom
Gij deed het hart der aarde bovenkomen,/Gij bracht aan't licht de beddingen der stromen, 018 : 4
daar rust ik aan een stille stroom - / en niets dat mij ontbreekt. 023c : 1
de toekomst in de stroom van 's konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
De Godstad ligt aan blanke stromen,/ God staat haar bij, de dag zal komen. 046 : 2
Uw stromen drenken hier de grond,/ hier daalt Gij uit den hoge 068 : 3
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1

O alle gij dorstigen, kom tot de stromen 382 : 1
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade. 424 : 2
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan, 451 : 5
Als tussen licht en donker / de tijd zijn stroom versnelt, 452 : 1
Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend, 526 : 2
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren 609 : 1
gij wordt een brede stroom / die met de eeuwen zwelt. 672 : 2
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn. 700 : 2
De stroom des levens vloeit maar aan,/ de straten in en uit 737 : 12
en van de stroom des levens / drinken wij daar met God. 747 : 7
bronnen, vissen in de stroom. -/overal is 't goed te wezen. 903 : 4
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen. 1000 : 5

Stroomgebied
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/'t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4

Strop
Hij ziet niets meer, wat een strop 189 : 2

Strovuur
In Gods naam brak ik door hun rijen,/ als strovuur sloeg ik hen uiteen. 118 : 4

Struik
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom, 903 : 4

Struikelblok
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62

Struikelen
want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik. 009a : 1
Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort. 017 : 2
De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet. 105 : 14

Wij struikelen op klaarlichte dag,/ in de bloei van ons leven zijn wij als doden. 596 : 1
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin. 1002 : 4

Struikgewas
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4

Strijd
Met U durf ik mij in de strijd te wagen,/ de legerbenden op de vlucht te jagen. 018 : 8
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid. 018 : 9
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/'t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6
maar wie de strijd met God heeft opgenomen/zal met zijn nakroost worden uitgeroeid. 037 : 12
want mensenhulp is ijdelheid./ Nu God ons bijstaat in de strijd 060, 108 : 4
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd 076 : 1
De Heer is opgestaan, een held ten strijd,/ Hij heeft zijn naam in Juda uitgebreid. 078 : 23
Werp uw macht in de strijd,/ kom om ons bij te staan. 080a : 2
Sla hen terneer als in de tijd / dat Gideon uittoog ten strijd, 083 : 4
Op aarde blinke uw heerlijkheid./ Gord uw geliefden tot de strijd. 108 : 2
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd. 120 : 2
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4
Sterke verlosser, Here, Here,/ mijn helm en pantser in de strijd. 140 : 4
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5

dat de vrede sterker is dan strijd. 286 : 3
de strijd heeft thans een einde. 302 : 1
Zoals ik ben, met al mijn strijd,/mijn angsten en onzekerheid, 377 : 2
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij. 380 : 4
in strijd en zegepraal, uw grote naam beleden. 412 : 2
De Heer verstrooit hen allen, / een oogwenk duurt die strijd. 441 : 9
O broeder in ons midden, / Gods strijd om ons bestaan, 499 : 5
dat is de dood aanvaarden,/ de vrede en de strijd, 538 : 3
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen. 539 : 1
bleef het in de zware strijd / met Gods woorden wagen. 539 : 5
als een generaal ten strijde?'/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!' 553 : 2

In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid. 574 : 1
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven. 618 : 4
Maar zijn lijden en zijn strijd,/ halleluja,/ heeft verzoening ons bereid, halleluja! 624 : 3
Heer, komt in deze tijd / uw heerschappij,/ het einde van de strijd, 662 : 1
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor 't hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt. 669 : 4
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij 725 : 2
Voor alle heiligen in de heerlijkheid / die u beleden in hun aardse strijd, 727 : 1
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht. 755 : 1
De mensen willen macht en eer en voeren strijd 782 : 2
Voor mij is geluk de ruzies te staken,/om muren te slechten, stoppen met strijd. 783 : 3
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd. 795 : 3
die mensen met verdriet en strijd,/ als wij zijn, zijn geweest. 798 : 2
Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort, 801 : 1
Eén van hart en één van zinnen,/ één in onze aardse strijd, 801 : 6
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6
opdat wij niet door onze strijd / uw goede trouw beschamen. 838 : 3
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd. 860 : 4
Die mij geleidt door dood en strijd,/ Hij heeft al overwonnen. 899 : 3
Niet de arbeid die ik lijd,/ niet mijn ijver en mijn strijd, 911 : 2
Geef mij, Heer, mij los te zingen / van de wereld en haar strijd; 914 : 1
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd. 914 : 3
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd. 939 : 2
door dwalingen verbijsterd,/ door strijd uiteengerukt, 968 : 3
in de dood het nieuwe leven,/ overwonnen alle strijd, 982 : 3
Gij wijst ons onze plaatsen / wanneer de strijd verstomt. 990 : 3
een straat in redeloze strijd, de macht lijkt aan het kwaad; 997 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1
die voor ons hebt geleden,/ gestreden onze strijd, 1010 : 3
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd! 1010 : 4
de strijd voor 't rijk aanvaarden,/ dat niet rust op 't scherp van zwaarden. 1012 : 3

om Strijd
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9

Strijdbaar
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in 't ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
Sint Maarten, strijdbaar man,/ in alle eenvoud levend,/zichzelf in goedheid gevend, 744 : 2
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man,/ genezer en bezweerder / en liefdevol beheerder 744 : 4
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5

ten Strijde trekken, varen
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2
Hem, die aldus ten strijde vaart,/ zal, onder zijn banier geschaard, 060 : 2

Strijden, Gestreden
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Twist, Here, met mijn twisters, strijd / tot Gij uw dienaar hebt bevrijd. 035 : 1
God heeft voor zijn stad gestreden,/ eeuwig is Hij Sions vrede. 048 : 2
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden, 078 :25

Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,/ de goden zijn Hem onderdaan; 095 : 2
uw leven is bewaard / bij Hem die heerst op aard;/ de Heer strijdt aan uw kant. 097 : 5
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1

die streed voor Israël 169 : 2
breng ik, van zorg en strijden moe 245 : 3
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang 540 : 8
komen de mensen moe van strijden / op adem bij mij in mijn lijden. 548 : 4
vorstelijk hebt Gij gestreden / om de vrede / tot in alle eeuwigheid. 557 : 1
In de nacht der nachten streed U onze strijd,/U leed onze angsten, onze eenzaamheid. 574 : 1
Hij zal, als de vorst der nacht / mij nabij komt, voor mij strijden. 641 : 3
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand. 643 : 3
God heeft voor ons gestreden,/ Maria zingt en juicht. 740 : 5
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
Want wie voor ons gestreden heeft / alleen, man tegen man, 870 : 6
wanneer de held niet voor ons strijdt,/ die God heeft uitverkoren. 898 : 2
houd moedig bij het strijden / aan zijn beloften vast. 904 : 5
die voor ons hebt geleden,/ gestreden onze strijd, 1010 : 3

Strijder
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
God die de moede strijders binnenhaalt./ Halleluja, halleluja! 727 : 7
van Jakob, edel strijder / wiens naam is Israël, 803 : 4

Strijdlust
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1

Strijdperk
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in ’t strijdperk treden. 109 : 12

Strijken
Herstel ons naar uw beeld en strijk / het kwaad uit ons gezicht. 858 : 1

Stuiten
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36

daar is het niet te stuiten 152 : 8
Geen mens die ooit de felle dood / kon stuiten of bedwingen, 618 : 2
De dans van de Drievuldigheid / wordt door geen dood gestuit. 706 : 2
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang 760 : 2
het lied dat niemand stuit./ Het hart is ’t bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2

Stuk
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46

smeet Hij hun hoogmoed aan stukken 157c : 5
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk, 482 : 2
een stuk van ons bestaan,/ een vriend, een spoor van licht. 607 : 3
Stem van die drenkeling,/ van dat stuk wrakhout, 828 : 2

Stukbreken
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en ’t godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a

De kruik breekt stuk, de kruik breekt stuk, 177 : 4
En breek niet met je woorden / een anders leven stuk 311 : 9
Verleen de goeden jouw geluk / en breek het kwade in ons stuk. 572 : 9
Gedrevene, uw teugel breekt / geliefde banden stuk 679 : 5

Stukgelopen
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 :3

Stukslaan
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4

Gedoopt in U, een nieuw bestaan -/ dat slaat geen dood meer stuk. 858 : 3

Stukstoten
de stukgestoten zijde,/zij zijn van ons, van hem. 579 : 4

Stukwerk
Vul aan wat ons ontbreekt,/ want stukwerk is ons pogen. 672 : 6

Sturen
Gij zult mijn voeten sturen / in ’t duister van de tijd. 025a : 1

Loof God, Hij stuurt het schip der kerk 273 : 2
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht 831 : 1

Stutten
Met gerechtigheid / zal Hij ’t huis van David stutten 453 : 3

Stuurmanshand
met een vaste stuurmanshand 178 : 5

Stuwen
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend. 526 : 2
Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen. 582 : 5
Prijs de Geest die stuwt en meetrekt:/ zij bevrijdt,/ zij bevrijdt. 877 : 3

Stijgen, Gestegen
Gij zijt ten rechterstoel gestegen / om recht en onrecht af te wegen. 009 : 2
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
Het schaamrood stijgt mij naar ’t gelaat;/ o God, ik ben ten einde raad. 044 : 8
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer. 093 : 2
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen! 130a : 1
Groot is des Heren heerlijkheid,/ zij majesteit ten top gestegen. 138 : 3

en van de beemden stijgen	246b : 1
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan -	419 : 3
laat ons dan allerwege horen stijgen	511 : 6
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt	591 : 2
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen;	604 : 2
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed…	635 : 8
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt.	657 : 4
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen.	906 : 7

Stijven

Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft,	082 : 1

Suizen

zoeken wij het zachte suizen	283 : 1
Maar als de koelte om ons staat / en een zacht suizen ons vervult,	892 : 4

Sussen

de Rode Zee door God gesust, gewekt / heeft hen ontzien, hun vijand overdekt.	078 : 18

Swingen

juichen en swingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x).	098c : 2

Taak

Heb je Gods taak weer vermeden	178 : 10
De kalme gang, de kleine taak	215 : 6
mijn taak bij dag, mijn droom bij nacht.	253 : 1
volhard uw taak te dragen / en leef daarin!	361 : 2

Taal

Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare.	019 : 1
aanbeden wordt in elke taal,/ almachtig Opperwezen!	068 : 6
Ik vergat u niet,/ in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken.	081 : 5
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken.	119 : 16
werk van 's mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal.	135 : 8
Zijn hart spreekt klare taal van liefde, van erbarmen	158c : 2
taal van genegenheid, tijding van verre	220 : 2
Loof God, want Hij spreekt onze taal	273 : 4
in klank en kleur, in toon en taal	309
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht,	315 : 2
De liefde spreekt haar eigen taal / alle kwaad bedekt zij duizendmaal	320 : 5
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee.	354 : 3
Water, water van de doop,/ taal en teken van de hoop:	358 : 1
o taal waarin wij God verstaan,/wij heffen onze lofzang aan.	360 : 3
Geen taal weet daar voldoende van,/geen pen die dat beschrijven kan.	373 : 5
Eerstgeboren stem,/spreek de taal der dingen,/leer ons het geheim	379 : 6
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal,	466 : 1
Gij die ons geworden zijt / taal en teken in de tijd,	481 : 3
Zij gaan U tegemoet,/ Gij geeft hun taal en teken,	589 : 3
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft.	601 : 3
levend in rechtvaardigheid,/ taal en teken van Gods wezen.	651 : 5
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal,	666 : 2
en uit de hemel nederdaalt / op alle tong en taal,	674 : 1
dat U Romein en Aziaat / in eigen taal verstaat!	674 : 3
maak onze eigen woorden tot / de eigen taal van God!	674 : 4
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede.	689 : 3
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is.	690 : 1
Wij wachten op de heilige Geest / als taal die mensentalen bindt	692 : 6
in vuur en wind, in tongen, in talen.	693
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis,	701 : 3
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken	702 : 2
dat ik spreek in taal,/ dat ik U verhaal,/ God zij dank,	714 : 2
verzameld uit de volkeren / van elke taal en stam:	735 : 2
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht.	779 : 3
verlies ik taal en tijd,/ uw woord is levenskrachtig.	786 : 2
Maar Christus gaf mij taal en teken / en ik ben zeker van zijn stem.	800 : 3
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren.	808 : 4
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht	850 : 1
Het lied in alle talen zal / zijn liefde loven overal,	871 : 2
is taal voor Hem en teken,/ als Hij zich overneigt.	902 : 4
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit.	971 : 3

Tachtig

Zeventig, tachtig jaren mensenleven,/ is dat, o Heer, om hoog van op te geven?	090 : 6

Tafel

Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar.	023c : 4
Een tafel richt Gij mij aan / in het aangezicht van mijn belagers	023e : 3
Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,/ en allen die tegen mij zijn, moeten het aanzien:	023f : 4
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten;	069 : 6
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid?	078 : 7
de Heer tot eer en dank,/ als stekken van olijven die om uw tafel staan.	128 : 2
bedek met fijn linnen de tafel in huis	185 : refr.
Leve de Zoon, Hij zet de tafel klaar	223 : 4
Het eten staat op tafel klaar	230
Wat klaarstaat op de tafel	233 : 1
Loof God, die ons aan tafel vraagt	273 : 5
Tafel van Een, brood om te weten	276 : 3
een tafel is ons aangericht	282 : 3
Rond de tafel, in de kring	287 : 4
Uw tafel is het teken, / uw vrijmacht maakt het waar	346 : 10
de broden op de tafel - / tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 6
God wil in zijn welbehagen / u als gast aan tafel vragen,	376 : 1
Om niet staat de tafel des Heren gereed	382 : 1
zijn heiligen Gods aan de tafel des Heren.	382 : 3
De bruiloft is gekomen,/de tafel aangericht,	384 : 5
De tafel van samen, de tafel is gedekt.	385 : 1
De tafel van samen, de tafel van het goed,	385 : 3
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn.	386 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood,	388 : 1
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor iedere vrouw, voor iedere man.	388 : 2
Voor jong en v. oud een plaats aan de tafel,/want iedere stem geeft klank aan het koor	388 : 3
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/beschadigd of gaaf, rechtvaardig of slecht,	388 : 4
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd,	388 : 5
De tafel voor de dienst gereed;/kom en eet.	394 : 2
Maak de tafel klaar / want de bruidegom komt spoedig	453 : 5
Hij zit bij ons aan tafel, / Hij deelt met ons zijn brood,	499 : 4
Hij onthaalde ons aan tafel,/ lam van Pasen,	567 : 1
De avond daalt, blijf bij ons Heer!/ Hij zet zich aan de tafel neer	646 : 3
Des Heren tafel brengt / ons tot elkaar in vrede.	672 : 5
Daar staat de stoel van het recht,/ daar zal staan de tafel der armen,	773 : voorz.
en zelf aan tafel u noodt.	846 : 6
Jezus roept ons tot zijn tafel,/ breed en wereldwijd gedekt,	975 : 4

aan Tafel gaan

en op de hemelbruiloft / aan Jezus' tafel gaan.	738 : 4
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen.	762 : 1

Tafelgenoot

een veilige plek, een plaats om te schuilen,/een plaats in Gods licht als tafelgenoot.	388 : 1

Tak

Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken.	104 : 5
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door 't geweld der vlagen brak.	105 : 12

Zo'n heel klein zaadje groeit langzaam, tak na tak 181 : 5
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
de winterkou verdragen / als allerdorste tak 473 : 3
Kinderen zwaaien takken, zingen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!' 553 : 1
vorm ons tot loten en doorstroom / de takken aan uw levensboom. 817 : 1
De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht; 817 : 3

Tal
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5
en in de kring van uw verkoren tal / uw naam verkonden: 022 : 9
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7

de vorst van uw verlangen,/ met liederen zonder tal! 438 : 4
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank. 866 : 1
met handen, ogen, oren / en tranen zonder tal. 896 : 2
in woorden allerwegen,/ in mensen zonder tal. 896 : 7

Talen
zo taalt ons lied naar U, o God van vrede 220 : 1
Ik ben het woord dat naar u taalt,/ u voorgaat en u achterhaalt,/ Ik ben. 815 : 2

Talent
talenten die hij spaarde 180 : 1
De heer deelt zijn talenten uit 180 : 2

Talloos
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11

Talrijk
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59

Tam
en heel gedwee en tam 163a : 3

Tamboerijn
ik hoor de tamboerijnen slaan,/ weerklinken de bazuinen. 068 : 8
Citer, cimbel, tamboerijn,/ laat uw maat de maatslag zijn 150 : 2

en hef de tamboerijn 169 : 6
bij de harp en de citer en de tamboerijn 173 : 1,2,3
maar lang rammelt buiten nog de tamboerijn 174 : 5
Maria slaat de tamboerijn. / Zij mag de allereerste zijn. 504 : 3
bij alle vrolijkheid vooraan / met trom en tamboerijn. 737: 16

Tand
mijn vijand op de kaak./ Ja, Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3
Verlos mij als uw onderpand,/ uit klauw en tand en tegenstand. 035 : 5
doof voor de tonen van de fluit./ Breek Gij, o God, hun tanden uit. 058 : 2
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden. 124a

Geen tand om tand, geen oog om oog 172 : 9
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer. 623 : 6
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan 1012 : 2

Tandknarsen
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4

Tanen
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6

Tarten
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
Stel paal en perk aan die U tarten,/ Gij die doorschouwt der mensen harten. 007 : 4
Begeerte had hun hart bevangen./ Zij tartten God in de woestijn. 106 : 6
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19
uw trouw en uw genade./ Waar is uw God? tart ons het heidendom. 115 : 1

beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart, 324 : 3
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar! 623 : 5
Hij weerspreekt de chaos,/ tart het blinde lot. 777 : 6
Deel ons uw liefde mede,/ die onze boosheid tart, 1010 : 4

Tarwe
De Heer heeft zijn volk gevoed / met kostelijke tarwe; 372 : 1

Tastbaar
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn. 386 : 1

Tasten
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht 115 : 2

Zoals ik ben, verdoofd, verblind,/tast ik naar U, die mij bemint, 377 : 3
Uit uw hemel zonder grenzen / komt Gij tastend aan het licht, 527 : 1
Als blinden tasten wij langs de muur,/ tastend als mensen zonder ogen. 596 : 1
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan, 647 : 2
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht. 779 : 3
Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde, 789 : 1
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet. 800 : 1
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is 825 : 4

Tederheid
zijn waarheid en zijn tederheid / als overvloed van regen. 117a : 2
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1
met toegewijde tederheid / mijn nieren en mijn hart bereid, 139 : 7

ons met uw tederheid nabij. 760 : 3
Uw schaduw overdekt me / met troost en tederheid. 853 : 2
laat uw vleugelen ons omgeven,/ troost ons met uw tederheid. 1008 : 1

Teer, Teder, Tere
Maar stortte ik soms bijna neder,/ dan steunde Gij mij sterk en teder; 094 : 9

een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij;	103a : 3
Hij is een kindje klein en teer / die alles onderhoudt als Heer. Kyrieleis.	470 : 3
een kindje arm en naakt en teer / al in een kribje klein (2 x)	474 : 2
Ziet, hoe tere is de Here,/die ’t al draagt in zijne hand.	478 : 2
Sterk mij door uw tere handen,/maak mij door uw kleinheid groot,	478 : 4
Al zijt Gij nu nog maar een kind / zo kwetsbaar, teer en klein,	506 : 2
Zo teder als een mens kan zijn, / zo staat de Zoon des mensen,	522 : 3
O heilige Drievuldigheid,/ op aarde schoon en teder,	522 : 3
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op.	749 : 2
dat houden zij teder naar binnen gekeerd.	752 : 1
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind -	793 : 2
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt,	818 : 2
Als een vogel, die zijn tere / jongen met de vleugels dekt,	903 : 2
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen.	1000 : 2
bescherm haar als een tere vlam,/ behoed haar voor gevaren.	1014 : 1
Tegemoet	
De dieren komen in een stoet / hem hoog en breed al tegemoet.	008a : 5
om zich een weg te banen / de welvaart tegemoet, -	107 : 11
Paaslicht straal ons tegemoet	287 : 5
Ga, stillen in den lande / uw koning tegemoet,	440 : 1
wij gaan uw koning tegemoet, / o stad Jeruzalem!	506 : 1
Ik hoop U tegemoet / zolang ik leven mag.	607 : 3
draagt ons Gode tegemoet./ Loof nu God, want Hij is goed.	639 : 2
nu straalt ons in het morgenrood / zijn toekomst tegemoet.	642 : 4
haar tegemoet./ God zij geloofd.	725 : 3
Zouden wij niet haastig eten,/ gaandeweg Hem tegemoet,	769 : 6
Laat ons op uw toekomst hopen,/ gaandeweg U tegemoet;	793 : 1
En allen die luisteren, zullen / mij volgen, ’t licht tegemoet.	846 : 2
Draag mij op uw vleugels / de vrijheid tegemoet.	853 : refr.
vlieg omhoog en vlieg voorgoed,/ vlieg de vrijheid tegemoet!	957 : 4
Tegemoet dansen	
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet.	098b : 5
Tegemoet dragen	
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet.	1007 : 6
Tegemoet drijven	
Hij drijft, door anderen bewogen,/ de verte langzaam tegemoet.	855 : 2
Tegemoet gaan	
Gij zijt hem tegemoet gegaan / met rijke zegeningen.	021 : 2
Zij gaan U tegemoet,/ Gij geeft hun taal en teken,	589 : 3
Leven is opstaan / elkaar tegemoet gaan / ’t hart om te geven	830 : 6
Tegemoet klinken	
Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet	727 : 6

Tegemoet komen

Overal komen geluk en genade / mij tegemoet mijn leven lang	023f : 5
Wij dorsten heel ons leven/om ons aan U te geven./Kom ons dan tegemoet!	517 : 3
Wij komen met palmen/ Hem blij tegemoet. Hosanna (5 x)	551 : 2
wij ademden ten dode,/ toen kwam ons tegemoet	734 : 1
Zie, de stad van vrede / komt ons tegemoet.	777 : 7
niet mijn have en mijn goed / komt uw eisen tegemoet,	911 : 2
Gij komt ons reddend tegemoet / en treedt de golven met uw voet.	933 : 1

Tegemoet leven

Die in uw lijden zijt terneergezeten,/ leef uw verlosser gretig tegemoet,	546 : 5
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat.	827 : 3

Tegemoet snellen

Daar is de koning als een jonge held!/ Hem komen allen tegemoet gesneld	727 : 9

Tegemoet stappen

het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken.	104 : 3

Tegemoet treden

zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet.	026 : 5
Treed met uw heil mij tegemoet,/ Gij die het kwaad hen boeten doet.	059 : 4
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet.	064 : 4
zij treedt op ongelijke voet vierhonderd mannen tegemoet	172 : 7

Tegemoet trekken

Behoed mij, Heer, hoor naar mijn klagen!/ De vijand trekt mij tegemoet.	064 : 1
Trek, Sion, in een blijde stoet / uw Koning tegemoet.	149 : 1

Tegemoet zenden

Zend mij uw licht en uw trouw tegemoet.	025c : 2

Tegen beter weten in

‘k Blijf daarom tegen beter weten in	156 : 4

Tegen zijn

Is God de Heer maar voor mij,/ wat zou mij tegen zijn?	902 : 1

Tegendraads

Ik houd je in het oog, Ik zal je leiden,/ dus wees niet eigenwijs of tegendraads	032a : 2

Tegengaan

gaat blij het blinken van zijn aanschijn tegen.	011 : 3
Die wenend ’s nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen.	030 : 2
dat ons de dood doet tegengaan	325 : 1
Wij zijn uw kandelaar, / wij gaan het donker tegen.	500 : 5
die soms als storm durft op te staan,/ geweld en kwaad durft tegengaan,	691 : 1
nu opgestaan!/ Het feest breekt aan;/ gij moet Hem ijlings tegengaan.’	749 : 1
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt.	908 : 4

Tegenheid
o storm van vuur en tegenheid / niet ongetroost! 679 : 7

Tegenhouden
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62

ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen. 548 : 2
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1

Tegenkomen
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Argeloos ging ik mijn wegen./ Plotseling kwam God mij tegen, 102 : 11
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2

die ik tegenkom 218 : 4
Reeds staat Gij klaar / en komt ons vriendelijk tegen, 348 : 3
Hij is nog niet verstomd,/ Hij zoekt naar ons, Hij komt / in mens na mens ons tegen. 689 : 1
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1

Tegenlachen
Uw heil is nu nabij, Gij komt beneden / het land bewonen dat U tegenlacht. 085a : 3

omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht. 502 : 1

Tegenlopen
Loopt alles ons ook tegen,/ Hij zal ’t goede doen, 910 : 1

Tegenspartelen
De visser spartelt tegen,/ de Heer heeft hem verrast, 532 : 3

Tegenspoed
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
Here God van Israël,/ red uw volk in tegenspoeden! 025 : 10
O God, die droeg ons voorgeslacht / in tegenspoed en kruis, 090a : 6
Als ik, omringd door tegenspoed,/ bezwijken moet, schenkt Gij mij leven. 138 : 4

Wie in voor- of tegenspoed 287 : 1
Ik hoef nooit om te keren,/ ook niet bij tegenspoed. 623 : 8

Tegenspreken
Wij willen dat de stemmen zwijgen / die thans U tegenspreken, 020 : 3

Tegenspreker
- ook al was de honger groot- / voor zijn tegenspreker. 539 : 2

Tegenstaan
Gij die God liefhebt, haat / hetgeen Hem tegenstaat./ Hij heeft zijn hart ontsloten 097 : 5

Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?/ Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen? 942 : 1

Tegenstand
Verlos mij als uw onderpand,/ uit klauw en tand en tegenstand. 035 : 5
Macht en tegenstand,/ haters van de Here,/ slaat zijn sterke hand; 081 : 13
Ik breek de tegenstand van allen die hem haten, 089 : 10
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand, 106 : 5
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1

De toekomst is al gaande,/ lokt ondanks tegenstand 605 : 1
De toekomst houdt ons gaande,/ voert ondanks tegenstand 605 : 5

Tegenstander
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid. 066 : 1
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5

als Hij maar een knieval bracht / voor zijn tegenstander. 539 : 3
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen. 548 : 2

Tegenstem
stem en tegenstem / springen op voor Hem / die ons heil bewerkte. 081 : 1

Gij zult eens overwinnen / de tegenstem in mij. 894 : 2
Israël, Egypte,/ stem en tegenstem, 993 : 5

Tegenstralen
Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen. 501 : 1
Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver, 518 : 1

Tegenstreven
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.’ 032 : 4
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
Want allen die Hem tegenstreven / staat Hij, de Here, naar het leven. 076 : 7

Tegentreden
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen. 035 : 2
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen, 094 : 8
Gij, dezelfde, gisteren, heden,/ zult de toekomst tegentreden, 102 : 13
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen 109 : 13

Tegenweer
Mijn vege rest zal zonder tegenweer / haast zijn verslonden 022 : 8
toevlucht en tegenweer./ Gij leidt mij uit, ik zal niet vrezen. 031 : 3
gij hebt tot schild en tegenweer / de allerhoogste koning. 091 : 5
’t Komt op hun eigen hoofden neer./ Hij is mijn sterke tegenweer. 094 : 11
O Israël, vertrouw op God de Heer. Hij is te allen tijd hun tegenweer, 115 : 4
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58
Tot U roep ik dat Gij, o Heer,/ mijn schuilplaats zijt, mijn tegenweer, 142 : 4

Tegenwerken
dat alles wat zijn vrede tegenwerkt / wordt neergelegd. 400 : 4

Tegenwoordig
O onuitsprekelijk geheim,/ Ik ben./ Wil ons ook tegenwoordig zijn. 815 : 4
God is tegenwoordig, God is in ons midden,/ laat ons diep in ’t stof aanbidden. 906 : 1
God is tegenwoordig, die in ’t licht daarboven / dag en nacht de engelen loven. 906 : 2

Tegenwoordigheid
Ik zal in tegenwoordigheid / van al het volk uw majesteit 035 : 6
Ja, in de tegenwoordigheid / der goden wijd ik U mijn beden. 138 : 1

maar honingzoete zaligheid / is pas uw tegenwoordigheid. 373 : 3

Tegenzin
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht: 095 : 5

Tehuis
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis! 090a : 1
wees ons een gids in storm en nacht / en eeuwig ons tehuis! 090a : 6

Die is deze herder tot eerste tehuis, 503 : 3

Teisteren
Weer teisteren de machten / van duisternis en haat 743 : 3
Al heeft men haar geteisterd,/ al wordt zij onderdrukt, 968 : 3
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Tekeer gaan
Meesmuilend gaan zij tegen mij tekeer,/ al die mij smaden. 022 : 3
Te midden van de leeuwen lig ik neer./ Geweldenaars gaan tegen mij tekeer, 057 : 3
uw gunst is ons van node./ Als brute stieren gaan, o Heer, 068 : 10

alles wat er gaat tekeer 154b : 3
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaat de storm tekeer, 935 : 1

Teken
ik wacht uw teken! 005 : 1
Hoe lang vergeet U mij, o God / verbergt U zich voor mij?/ Een teken krijg ik van U niet. 013a : 1
het land van uw belofte sieren / ten teken van uw Rijk. 020 : 6
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
wij zijn van alle steun beroofd,/ een teken van uw ongenade. 044 : 7
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
De volkeren van verre vrezen / de tekens van uw macht, 065 : 4
Het was voor velen tot een teken,/ Heer, dat ik staande bleef,-/een wonder dat ik leef. 071 : 5
Zijn koningschap zij ons een teken / dat naar Gods toekomst wijst. 072 : 6
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5
uw daden en uw tekenen vergat / die Gij de vaderen bewezen had. 078 : 3
Dit is ingezet / als een eeuwig teken / Jozef tot een wet, 081 : 3
Ik vergat u niet,/ in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken. 081 : 5

Toon uw hulp mij door een teken,/ dat mijn vijanden verbleken,	086 : 7
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt,	105 : 2
en tekenen van ’s Heren hand / geschiedden in Egypteland.	105 : 10
zij nu voor mij die naam het teken / dat Gij tot mij in gunst wilt spreken	109 : 9
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken.	119 : 16
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken.	119 : 57
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken.	130a : 2
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer	135 : 5
Hij heeft zijn teken opgericht	158a : 1
een teken in de wolken	163a : 4
Wees een teken van de tijd die komt	223 : 3
als een teken in een bange tijd	286 : 3
voor mensen die ’t zo traag beamen./Het is een teken in uw hand,	316 : 1
Uw tafel is het teken, / uw vrijmacht maakt het waar	346 : 10
Uw teken spreekt - / Gij wilt zijn Heiland wezen,	348 : 6
Uw dood werd ons een teken,/uw leven onze hoop.	351 : 1
in het lot van stervelingen brengt Gij tekenen tot stand.	352 : 1
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee.	354 : 3
Dat teken is een heilgeheim:/God wil met jou verbonden zijn.	354 : 4
Water, water van de doop,/ taal en teken van de hoop:	358 : 1
het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord	364 : 3
doe ons in deze tekenen het heilgeheim verstaan!	374 : 2
in ’t teken van uw lichaam en uw bloed.	381 : 2
dat het brood ons werd gegeven / als een teken van zijn leven,	395 : 2
Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede.	398
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat God een teken geeft diep in de dood	455 : 4
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan?	460 : 2
Wees ons teken dat de / zon verschijnen gaat!	463 : 4
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden / zonder teken van verstand,	478 : 2
Gij die ons geworden zijt / taal en teken in de tijd,	481 : 3
Geen ander teken ons gegeven / geen licht in onze duisternis	489 : 2
omdat in ongekende nacht/als blijvend teken van de dag/één ster ons tegenlacht.	502 : 1
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood.	516 : 4
Zij volgden het teken,/de dagen werden weken,	520 : 2
Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend,	526 : 2
Zijn intocht werd tot teken,/ tot hoeksteen van het recht;	552 : 2
teken van wat komen zou,/ Kyrie eleison	558 : 3
als teken hoe hij ooit / zijn einde vinden zou.	563 : 2
Hij gaf ons zwijgende een teken / en kwam ons voet voor voet nabij,	569 : 2
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis	572 : 1
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
Zij gaan U tegemoet,/ Gij geeft hun taal en teken,	589 : 3
O teken dat zijn handpalm siert,/ zijn hartstreek en zijn voet,	633 : 4
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan.	647 : 2
levend in rechtvaardigheid,/ taal en teken van Gods wezen.	651 : 5
De hand van God doet in de tijd / tekenen van gerechtigheid.	655 : 4
De Geest des Heren vuurt ons aan / de heilige tekens te verstaan.	655 : 4
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal,	666 : 2
tot teken van uw heil./ Bewoon ons, Geest van God, geef ons uw adem.	673 : 4
De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade.	678 : 3
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur.	678 : 7

legt zelf dit lied ons in de mond,/ ten teken dat Gij bij ons zijt. 680 : 5
brand ons vooruit door diepe nacht,/ de aarde tot een teken. 699 : 2
dwalende in taal en teken / tast ik naar een lief gezicht. 779 : 3
Maar Christus gaf mij taal en teken / en ik ben zeker van zijn stem. 800 : 3
is taal voor Hem en teken,/ als Hij zich overneigt. 902 : 4
ik ben blind voor het teken / in een mensengezicht. 945 : 6
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit. 971 : 3
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan. 978 : 4
Komt er, God, een nieuwe morgen / als een teken van uw trouw, 1003 : refr.
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd! 1010 : 4

Tekenen
Wie leven in de nacht, getekend door het donker, - 158c : 3
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam, 322 : 2
Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede. 398
toen mijn armzalig leven / getekend was door pijn? 441 : 3
Koning tot een spot getekend / met een riet en doornenkroon, 575 : 5
Wij komen als geroepen,/ getekend met een naam. 612 : 1
Getekend voor ons leven / als kinderen van het licht, 612 : 3
waarvan de wijs ons tekent,/ dit lieve leven lang. 657 : 3
Zij tekent jou ten voeten uit,/ in vrede jouw gezicht. 963 : 2

Tekenend
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem. 392 : 4

Tekening
een snelle, felle tekening / van alles wat onmogelijk scheen 761 : 3

Tekort
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren. 673 : 3
door de stormen, door de schemer,/ door de honger, door tekort, 745 : 4

Tekortkomen
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1

Tekst
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf. 646 : 1

Tel, in Tel zijn
God wordt geëerd in Israël,/ zijn roem, zijn naam is hier in tel, 076 : 1

waarom is God niet meer in tel? 177 : 3
Ja, alle volken zijn in tel / bij U, o God van Israël! 350 : 6

Telkenmale
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen, 056 : 4

Telkens
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ ’t gaat boven mijn bereik. 040 : 2
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij. 100b : 2
maar telken kwam Hij hen bevrijden,/ daar Hij aan zijn verbond gedacht. 106 : 18

Hij droomt het telkens weer	166a : 1
om, als ik val, mij telkens op te vangen	221 : 2
De zon verbaast je telkens weer	222 : 2
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer.	395 : 3
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden.	662 : 3
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw.	971 : 2
Doe ons telkens weer geloven / in een wereld zonder pijn,	1006

Tellen

Maar Heer, ik reken op uw liefde, uw redding is het enige dat telt.	013c : 3
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt.	037 : 1
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ 't gaat boven mijn bereik.	040 : 2
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd.	040 : 5
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één,	048 : 4
bijeengegaard en in uw boek geteld:/ alles ligt voor U open.	056 : 3
hen tellen, als in Israël ingelijfd,/ en doen de naam van Sions kinderen dragen.	087 : 3
neergesmeten met geweld./ Ach, mijn dagen zijn geteld.	102 : 5
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren.	102 : 11
Loof de Heer van dood en leven,/ Hem die onze dagen telt.	103c : 4
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre.	147 : 2
de schapen zijn geteld	184 : 1
die voor mijn hart ooit telde	241 : 1
en tilt die tot waar God hem telt	252 : 2
Heb Jij ons geteld, ken Jij ons bij name?	278
Houdt Gij mij in uw hoede,/ Gij die uw schapen telt,	576 : 4
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint,	720 : 3
Menigten die geen kan tellen,/ als de sterren in hun glans,	726 : 1
Een overgrote menigte / die niemand tellen kan,	735 : 2
Het is niet meer te tellen,/ dat volk dat na hem kwam,	803 : 4
Tel de sterren in de nacht,/ zo groot wordt jouw nageslacht.	805 : 1
van de Heer die mijn dagen en nachten telt / en de Heer zegt 'kom' en ik kom.	840 : 1
Tel de duizendmaal dat wij / U hebben ontbroken.	859 : 1
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft.	899 : 2
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen / en al mijn dagen zijn geteld.	981 : 3
hoe Gij de namen telt,/ bewaar het land voor overmoed	994 : 3

Teloor gaan

God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor.	001 : 3
Ik word in uw grond nooit vergeten./ In U gaat mijn ziel niet teloor.	139a : 3
gaat zelfs in de zee niet teloor	151 : 5
gaan zij aan de zee teloor	178 : 4
God, zie ons dan / teloor gegaan,/ versteend en doodgezwegen	610 : 2
Was Hij niet opgestaan / de wereld was teloor gegaan.	613 : 2

Temidden

Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad.	044 : 3
Te midden van de leeuwen lig ik neer./ Geweldenaars gaan tegen mij tekeer,	057 : 3
temidden van het leger en rondom / de nederzetting van zijn heiligdom.	078 : 10

Temidden van de nacht des doods / zijt Gij mijn zon, verrezen. 475 : 3

Temmen
Gij hebt getemd het sterk geweld,/ Gij hebt het paal en perk gesteld. 148 : 2

Tempeest
dat zij, door uw tempeest geslagen,/ in ’t stof vernederd naar U vragen. 083 : 5

Tempel
word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
Ik zal Gods huis en zegenrijke tempel / bewonen dag en nacht, 023a : 4
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid: 063b : 2
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht. 066 : 5
uw tempel en uw tuinen./ Muziek zal U ter zijde staan, 068 : 8
Totdat ik in de tempel ging,/ uw heilige stilte mij omving, 073 : 6
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
Welzalig die uit uw kracht leeft,/ die naar uw tempel zich begeeft, 084 : 3
op uw gezalfde in uw tempel./ Eén dag in uw paleis is meer 084 : 5
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan. 096a : 1
om ’s Heren tempel wil ik u,/ o stad van God, met vrede groeten. 122 : 3
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a

Samuël, Samuël, droom in de tempel 170 : 3
er is veel te doen in de tempel vandaag 187 : 1
Geen diensthuis is dit, maar de tempel van God! 187 : 4
Niet in het graf van voorbij,/niet in een tempel van dromen 321 : 6
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn. 442 : 1
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan, 447 : 1
wees ons een tempel en roep onze namen/zodat wij juichen: God heeft ons gehoord! 451 : 3
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God. 583 : 3
O heldere fontein,/ die uit Gods tempel welt, 672 : 2
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets 825 : 2
In Hem als in een tempel heeft/de God gewoond die eeuwig leeft,/de ongeëvenaarde 825 : 8
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet. 855 : 3

Tempelbedrijf
Er gaat heel wat om in het tempelbedrijf 187 : 2

Tempelbouwer
De steen, die door de tempelbouwers / verachtelijk was een plaats ontzegd, 118 : 8

Tempelgebouw
Woedend drijft Hij met een gesel van touw / die afgoderij uit het tempelgebouw 187 : 4

Tempelhof
Eens zag ik in uw tempelhof / U in uw glorie hoogverheven, 063 : 2
gij die uw verheven plicht / in de tempelhof verricht. 135 : 1

Tempeltint

oprijzen met een glans van tempeltinnen./ Jeruzalem zal Hij altijd beminnen. 078 : 24

Temperen
en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden. 547 : 1

Teniet doen
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
Hij zal voor zijn macht u doen bukken,/ teniet doen in het stof. 052 : 3

Hij doet de duisternis teniet / en engelen zingen ons dit lied 479 : 4
dit alles is teniet gedaan,/ nu onze Heer is opgestaan./ Halleluja. 621 : 2
deed de dood te niet / in de nieuwe morgen. 645 : 2
om jongetjes te doden / teniet doen bij de Nijl 738 : 2

Tenondergaan
voordat wij tenondergaan, / op te staan 213 : 3

Tenslotte
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan, 750 : 2
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en 't zelfde lot. 787 : 3

Tent
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken? 015 : 4
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom, 019 : 2
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots 027b : 3
Liever bij U aan de drempel / dan binnen te zijn in een duistere tent. 084a 4
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1
Zij hokten in hun tenten samen,/ zij die in ongeloof hun lot 106 : 11

Wij prijzen zijn naam in zijn heilige tent 151 : 1
zwervend terzijde in uw tent gedoken - 164 : 2
woont niet in een aardse tent,/ maar op onze lofgezangen. / Halleluja. 545 : 5
tot God heel de wereld vergadert,/ zijn tent over allen heen. 667 : 5
'Breek uw tent op, ga op reis / naar het land dat Ik u wijs.' 802 : 1, 6

Tenzij
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
tenzij van U: o Heer, neem weg de smaad,/ verlos ons van dit kwaad. 123 : 2

Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad, 764 : 5
van wat mij lijden laat, U grijp ik bij de kleren / en laat niet los tenzij 938 : 2

Terdege
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11

Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt 938 : 2

Terechtbrengen
Bracht niet de Heer Sion terecht,/ Sion, als banneling weggevoerd? 126b
Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b
breng ons zó thuis, Heer, breng ons terecht./ Mensen die zaaien met tranen: 126b

Breng ons weer thuis, Heer, breng ons terecht./ Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b

Hij brengt het leven op aarde / terecht in zijn koninkrijk 454 : 5
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,/ zo brengt Hij het leven terecht. 550 : 3
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,/ in vrijheid brengt Gij ons terecht. 611 : 2

Terechtkomen
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3

Terecht staan
Israël, luister wat mijn aanklacht zegt,/ Ik ben uw God, voor Mij staat gij terecht. 050 : 4

Hij stond voor ons terecht 160a : 2
Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze? 587 : 3

Terechtwijzen
Uw oogopslag wijst ons terecht; 204 : 7
’t boos getij terecht gewezen, 352 : 5

Tergen
Was het een vijand die mij tergde,/ ik zou mij zwijgende verbergen, 055 : 4
om Hem alleen van heler hart te eren,-/met afgodsbeelden tergden zij de Here! 078 : 21
waarbij zij dodenoffers aten./ Hij, door hun hoon getergd, besloot 106 : 13

Ternauwernood
een vogel die ternauwernood / is aan de strik ontkomen. 091 : 2

het graan ontkiemt ternauwernood,/ het sterft om op te staan. 767 : 5
het wordt ternauwernood vermoed / en aarzelend verwoord. 848 : 2

Terneerbuigen
Beef dan, gij aarde, voor Israëls Heer,/ krimp voor zijn aanschijn en buig u terneer. 114 : 4

die zelf bedroefd ten dode / terneerboog keer op keer 562 : 1

Ternederdwingen
zult Gij ternederdwingen./ Gij die de hemelen doorkruist, 068 : 10

Ternederslaan, Terne(d)ergeslagen
Met terneergeslagen ogen,/ diep gebogen,/ kom ik voor uw aangezicht. 038 : 3
Sla hen terneer als in de tijd / dat Gideon uittoog ten strijd, 083 : 4
zinken terneergeslagen / weer in de waterschoot. 107 : 12
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneer geslagen. 145 : 4

die heeft Hij ternedergeslagen 175 : 3

Terne(d)erliggen
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3
Zal ik nog zingen tot uw lof,/ als ik terneerlig in het stof? 030 : 4
Wij liggen in het stof terneer,/ van de aarde niet te onderscheiden. 044 : 11
hoezeer hij door zijn schuld verloren / terneerlag in het stof. 065 : 2
Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10

Met moede leden zo lag ik terneder 211 : 1
Christus lag in de dood terneer,/geveld door onze zonden. 618 : 1

Terneer vellen
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld 092 : 6

Terneerzien
Uw regen geeft regen aan beide,/ uw zon ziet op beide terneer. 765 : 3

Terneerzitten, terneergezeten
Die in uw lijden zijt terneergezeten,/ leef uw verlosser gretig tegemoet, 546 : 5

Terstond
En weer sprak Mozes, en terstond / krioelde ’t ongedierte rond. 105 : 11

‘Maria!’ zegt Hij, en terstond,/ ik zag Hem niet, maar aan zijn stem, 626 : 4
Al onze macht is ijdelheid;/ wij gaan terstond verloren, 898 : 2

Terug
Je bent terug van weg geweest 185 : 3
Dat wij niet vallen terug in het stof 200 : 1
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland. 437 : 6
staat Adam stralend op en loopt/ terug in ’t eeuwig leven, 522 : 5

Terugbrengen
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten. 119 : 33

Hij brengt het naar de kooi terug 184 : 4
Hij heeft het licht teruggebracht,/ Hij schenkt het leven overmacht./ Halleluja. 621 : 3

Terugdeinzen
Nooit is hij voor geweld teruggedeinsd./ Bij de gehuchten, in geheime oorden, 010: 3

Teruggaan
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan. 787 : 1

Teruggeven
O Here God, Gij wendt het mensenleven / om het weer aan het stof terug te geven. 090 : 3

Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925

Terughalen
Gij hebt mij teruggehaald / diep uit de afgrond. Ik werd 030a : 1

Terughouden
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13

Terugkeren
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3
Keer terug tot mij / Israël, gij trotse -/ en de woestenij 081 : 14

om als het woord der opstanding / levend terug te keren. 643 : 2
keer opeens terug en laat ons / nooit meer, nooit meer hier alleen. 754 : 2
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878

Terugkomen
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5

'Kom maar terug met Benjamin 166a : 5
dat Hij terug zal komen,/ zoals Hij van ons ging. 663 : 2
Komt Hij terug op onze weg,/ keert Hij verharde harten? 1000 : refr.

Terstond
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4

Terugdeinzen
die moesten voor hun goden sterven:/ zij deinsden niet terug om snood 106 : 17

Terugkeren
Zingende keert hij terug met zijn schoven. 126a : 3

Terugvallen
Dat wij niet vallen terug in het stof 295 : 2

Terugvinden
En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug. 785 : refr.

Terugwerpen
Sta op om hem terug te werpen,/ bedwing Gij zelf mijn vijand, Heer. 017 : 5

Terugwijzen
Wend uw aangezicht niet van mij af,/ wijs uw knecht niet toornig terug 027b : 5

Terugzien
Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol, 729 : 2

Terwille
ter wille van Jeruzalem / hun eerbied, hun geschenken. 068 : 9
O Heilige, beschaam / ter wille van uw naam / die Israël schofferen. 079 : 3
Maar mijn eigen volk / was mij niet terwille./ Hoogmoed was hun tolk 081 : 10

ter wille van het woord,/ uw naam die wij belijden, 743 : 4
O Jezus, help mij dan ter tijd / ter wille van uw wonden, 748 : 4

Terwijl
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2
Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar. 023c : 4
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep. 088a : 3
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede, 112 : 5
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3

terwijl je niets te zoeken had 185 : 2
Terwijl wij Hem bewenen,/ omdat Hij van ons ging, 644 : 1
Terwijl wij om Hem treuren,/ toont Hij ons hand en voet. 644 : 2
Terwijl wij van Hem spreken,/ is Hij in onze kring 644 : 3
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt. 720 : 2
Ik was het vermaak van zijn dagen,/ terwijl ik speelde in ’t licht. 846 : 4
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2

Terzij
Maar ach, de stervelingen staan / hier huiverend terzij, 753 : 4

Terzijde, terzij staan, terzijde gaan, terzijde leggen, terzijde nemen
Hij zal gebrokenen van hart / in gunst terzijde staan. 034 : 7
Wees mij genadig, Heer, wees mij nabij,/ want bij U schuil ik, sta mij toch terzij, 057 : 1
Zijn waarheid en zijn trouw staan mij terzijde. 056 : 2
uw tempel en uw tuinen./ Muziek zal U ter zijde staan, 068 : 8
Dat wat te groot is leg ik terzijde,/ aandacht en eenvoud mogen mij leiden. 131a : 1
Evenals men bij ’t openbreken / der aarde ’t puin terzijde gooit, 141 : 7
Gij zijt mijn God, sta mij terzijde,/ mijn toevlucht als zij mij bestrijden. 143 : 9

zwervend terzijde in uw tent gedoken - 164 : 2
Gij staat ons in uw Zoon terzij 206 : 4
sta in het duister ons terzij 239 : 6
wil allen trouw terzijde staan 240 : 5
Zo zult Gij ons terzijde gaan 255 : 2
Dat woord stond Hem met raad en daad terzijde, 325 : 3
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij. 380 : 4
Want een kind is ons gegeven,/want een zoon staat ons terzij, 449 : 5
Jezus die langs de straten kwam / en tollenaars terzijde nam: 531 : 2
Hij komt misschien vandaag voorbij / en neemt ook jou terzij of mij 531 : 2
O God, sta mij terzijde,/ die lijdt en sterft met mij. 576 : 6
die overwinnen zal,- / God zelf staat ons terzijde. 898 : 2

Tesaam, Tezaam, Tezamen
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog! 103c : 5
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam 133 : 1

‘Ere in de hoge’ zingen / alle engelen tesaam 498 : 5
Kom, zingen wij tesaam / met alle heiligen! 728 : refr.
De engelen omringen / met heiligen tesaam 747 : 6
door één Geest tesaam verbonden,/ naar de kust waar God ons wacht. 801 : 5

Tesaamzitten
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9

Testament
Zijn onvergankelijk testament:/dat Hij ons in de dood nog kent - 322 : 3

Testen
Toets mij, test mij, verteer al mijn duister 289 : 2

Teugel
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2

aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht. 488 : 2
Gedrevene, uw teugel breekt / geliefde banden stuk 679 : 5

Teveel
Teveel om op te noemen / zijn wij door Hem bemind. 663 : 1

Tevens
hier verbergt zich tevens uwe menselijkheid 374 : 3
als uw groene ranken; / lam en herder tevens. 379 : 5

Tevergeefs
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27

Keerde de Heer der schepping weer, dan is het tevergeefs niet meer 630 : 3
Nu is op aard geen goede daad / meer tevergeefs gedaan, 642 : 7
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
is tevergeefs geboren / en eindigt vruchteloos. 841 : 3

Tevoorschijn
Gij zijt het die de aarde openscheurt / en frisse bronnen doet tevoorschijn breken. 074 : 9

Lof zij de Vader, die ons schiep / en licht uit nacht tevoorschijn riep 342 : 3
Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister 376 : 1
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
daar moet de koning wel tevoorschijn treden, 533 : 5
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht, 742 : 2

Tevoren
Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / ’t feestlied ingezet! 033 : 1
Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2

ons allen lang tevoren. 630 : 2

Tevreden
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2

Tevredenstellen
maar niets kan je tevredenstellen,/ het is als najagen van wind. 720 : 3

Teweegbrengen
Hij die het licht roept in de nacht, Hij heeft ons heil teweeggebracht, 068 : 7

Het woord brengt de waarheid teweeg. 318 : 1

Tezaam, Tezamen
want ik schuil bij U, ik kniel/ met uw ganse volk tezamen. 025 : 9
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed, 026 : 5
Gods kleinen kennen mij / en zij verheugen zich tezaam. 034 : 1
De volken zullen U belijden,/ o God, U loven al tezaam! 067 : 2

Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer, 099 : 8
Wij zegenen u uit 's Heren woning,/ wij zegenen u al tezaam. 118 : 9
Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen / Hem die zo grote dingen doet. 146c : 7

tezamen op uw morgen aan! 267 : 4
O, antwoord Gij,/als wij tezamen bidden, 364 : 6
in Christus verbonden, tezamen gezonden 425
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord, 451: 3
Komt allen tezamen, jubelend van vreugde, komt nu, o komt nu naar Betlehem! 477 : 1
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen, 618 : 6
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen. 672 : 4
en de volkeren tezaam / vinden zegen in jouw naam. 805 : 2

Tezaamkomen
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam, 096 : 3

Tezamenbinden
totdat Gij in garven en schoven / de mensen tezamen bindt. 765 : 5

Tezamenbrengen
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22

Tezamenvoegen
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwe naam. 086 : 4

Thans
Wij willen dat de stemmen zwijgen / die thans U tegenspreken, 020 : 3
Moet ik onder 's vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
de hoon waarmee ons thans de grote volken krenken. 089 : 1
De naam van de Heer zij gezegend / van thans tot in eeuwigheid. 113a : 1
O God, geef thans uw gunstbewijzen,/ geef thans het heil door ons verbeid. 118 : 9
Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd. 126 : 2

op aarde hier, op aarde thans 215 : 5
van U, die thans en eeuwig zijt 248 : 4
de strijd heeft thans een einde. 302 : 1
alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis. 556 : 1
Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd, 651 : 6
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3

Thuis
Wij loven, Heer, U in uw huis,/ ons hart is in uw liefde thuis. 048 : 3
Een vogel is er thuis,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 2
geen thuis, geen toevluchtsoord / was hun nabijgekomen, 107 : 2
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2

Thuis viert een dronken Kalebiet 172 : 11
Ik was me liever thuis dan in die prutrivier.' 174 : 2
Het feest kan beginnen, de zoon is weer thuis 185 : refr.
Hier is je vader, welkom thuis. 185 : 2

Houd ons omsloten, thuis in uw zegen 199 : 3
het vindt geen thuis in deze tijd 244 : 4
pelgrim die schuilt,/zo ben ik thuis 282 : 1
bij de Heer zijn wij hier thuis / kind aan huis 287 : 1
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land; 397
Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis 419 : 1
Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis 419 : 2
gezegend zijn de nachten / van kerst, hier ben ik thuis. 480 : 1
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
daar was Hij thuis en daar heeft Hij geleden. 533 : 5
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis, 729 : 4
en zing met Ruth uit Moab:/ in uw gemeente ben ik thuis, 738 : 3
huilend van verlangen / bij ons thuis te zijn. 781 : 2
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad, 787 : 2
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn, 790 : 3
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had. 802 : 3
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis! 813 : 6
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt, 947 : 3
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij. 954
Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn. 963 : 3
en op te vangen wie zijn thuis verloor,/ halleluja, 973 : 1

Thuisbehoren
wie lager thuisbehoren / gaan hogerop vrijuit. 991 : 5

Thuisbrengen
Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap,/dat zal een droom zijn. 126a : refr.
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn 126a : 2
De Heer brengt ons thuis, het lijkt of wij dromen! 126b
Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b
breng ons zó thuis, Heer, breng ons terecht./ Mensen die zaaien met tranen: 126b
Breng ons weer thuis, Heer, breng ons terecht./ Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b

Die verhoogd werd aan het kruis,/halleluja,/bracht ons in Gods vrijheid thuis,/Halleluja 624 : 1
Gij hebt uw pelgrims veilig thuisgebracht. Halleluja, halleluja! 727 : 2
door de woestijn, onder de lichte wolk./ Die bracht hen veilig thuis. 750 : 6
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1
U sloeg de zonden aan het kruis / en brengt ons bij de Vader thuis; 939 : 2

Thuishalen
Ik haal u door het water thuis,/ dan zult gij zijn gewroken! 068 : 8
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen. 762 : 4

Thuishoren
Die thuis hoort in Gods kring,/ dien met ontzag zijn hoog bewind. 034 : 4

Thuiskomen
Ik kan gaan slapen zonder zorgen,/ want slapend kom ik bij U thuis. 004 : 3

Wanneer hij thuiskomt, vraagt de heer: 180 : 3
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis. 646 : 2

Wie voedt mijn zoeken / totdat ik thuiskom,/ gevonden door U. 897 : 1

Tien

Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer,	469 : 10
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is.	536 : 1
Het waren tien geboden / die God schreef in de steen,	540 : 1
Het waren tien geboden,/ voor elke vinger één.	540 : 1
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort	540 : 2
en vier maal tien is veertig,/ het tijdperk van de Geest,	540 : 3
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang	540 : 4
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang	540 : 5
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang	540 : 8
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
de dagen alle zeven / en de geboden tien,	544 : 2

Tienduizend

Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen.	003 : 2

Tieren

Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken	074 : 3
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij.	907 : 2

Tillen

Uw woord omvat mijn leven / en tilt het aan het licht.	119a : 1
en tilt die tot waar God hem telt	252 : 2
Mijn leven til ik, God, naar U omhoog,/op U vertrouw ik.	432A
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond.	637 : 2
het lied van uw verlangen / heeft mij aan ’t licht getild.	657 : 2
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt:	972 : 6

Tinne

Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken,	051 : 7
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots,	447 : 2

Tintelen

de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen,	608 : 1

Tiran

Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd.	018 : 14
De tirannen die God weerstaan / zullen zij in de boeien slaan.	149 : 4
Al rooft de tiran / ons wat hij maar kan,/ ons goed en ons bloed, -	898 : 4

Tirannie

Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven.	076 : 5
die de tirannie verdrijft / door zijn gunst die eeuwig blijft.	136 : 11
Wanneer zal God ons bevrijden?/ Kom, verbreek de tirannie!	137a : 4
zal over alle volken gaan,/de tirannie heeft afgedaan.	459 : 1
Ja kom, Gij wortel Isaï,/verlos ons van de tirannie,	466 : 3
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat.	510 : 5

Dat alle tirannie / eens zal geleden zijn? 756 : 5
beducht voor tirannie, geweld,/ voor dood, voor moord en brand; 997 : 1

Toch
Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen? 002 : 1
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade. 004 : 1
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Toch hebt Gij hem bijna een god gemaakt/ en hem met glorie en luister gekroond. 008c : 3
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer, 013 : 2
Gij toch, Gij zijt mijn zekerheid./ Gij helpt en redt mij op uw tijd. 013 : 3
Zie mij, geef mij uw antwoord,/ Heer, Gij zijt toch mijn God; 013b : 2
Breng, Here, breng een keer in 't aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
Al moet ik in het duister van de dood / ik ben niet angstig, Gij zijt toch bij me, 023f : 3
Denk toch aan de zonde niet / van mijn onbedachte jaren! 025 : 3
Zie op mij in gunst van boven,/ wees mij toch genadig, Heer! 025 : 8
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid. 025 : 10
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Hoor toch mijn roepen, hoor mijn klagen,/ snel mij te hulp, o God, 031 : 2
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken. 031 : 18
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
Zij spreken toch van vrede niet,/ maar zij beogen ons verdriet. 035 : 7
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet 036 : 3
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5
Laat toch niet uw toorn, o Here,/ mij verteren,/ straf mij niet, o straf mij niet. 038 : 1
Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God. 039 : 5
mij toch bewaren in de tijd / dat ik word overstelpt door mijn verdriet. 040 : 5
Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen, 044 : 9
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden, 044 : 10
omdat hij zich geen aards genot ontzegt,/ toch wordt hij eenmaal in het graf gelegd; 049 : 6
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1
Te hulp, ontwaak, Heer der heerscharen!/ Doe toch uw oordeel nedervaren! 059 : 2
Sla toch acht op mijn gebeden, leid mijn schreden,/ dat ik tot U op kan gaan. 061 : 1
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan, 073 : 10
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3
Toch niet voor eeuwig zijt Gij uitgevaren/ tegen mijn volk, daar Gij een redder zijt; 085a : 2
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3

En toch zal Davids huis mijn liefde en trouw ervaren, 089 : 12
En toch, en toch hebt Gij verstoten en versmaad 089 : 14
toch toornt Gij op uw knecht, hij is van U verstoken, 089 : 14
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
'God ziet het niet', zo klinkt hun spot,/'Hij merkt het toch niet, Jakobs God.' 094 : 3
Wat denkt ge toch: zou Hij die 't oor / geplant heeft, missen het gehoor? 094 : 4
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen? 094 : 5
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. 103d : 3
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten. 119 : 31
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten. 119 : 33
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36
Ik was bekommerd en ik zeide:/ 'Ach Here, kom mij toch bevrijden 120 : 1
Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest…/ -laat Israël nu toch zeggen - 124a
nu ik schor gebeden fluister, luister toch, Heer, luister toch. 130c : 1
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad. 131 : 3
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1
Doorgrond, o God, mijn hart, het ligt / toch open voor uw aangezicht. 139 : 14

toch blijf ik juichen om mijn God en Heer 156 : 2
volbrengt de Heer zijn plannen toch 165 : 7
Als toch de honger weer begint 166a : 6
Als de koning toch eens wist 167 : 6
Zo ging Jona toch gehoorzaam 178 : 15
zwijg toch, waarom stoort gij 182 : 1
Waarom ging jij er toch vandoor 185 : 2
om er toch bij te zijn 186 : 1
Loven en bieden, het hoort er toch bij 187 : 2
dat wij het toch recht verstaan 225 : 2
toch is hij er geheel 246b : 3
een woord dat toch niet van ons wijkt, 326 : 1
Waarom toch uw geld en uw moeite te geven 382 : 2
O zoek toch de Here, hier wordt Hij gevonden. 382 : 3
op deze donkere aarde, / toch staat in stille pracht 445 : 3
maar schenkt ons toch een morgen / die vol van luister is. 445 : 4
Hij komt ons toch te stade / ook in het strengst gericht. 445 : 4
O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit! 466 : 2
't ligt in een kribbe in een stal./Toch is Hij koning van 't heelal.' 469 : 5
Dan toch, door onze tranen heen,/ver boven onze macht: 502 : 3
Toch moet hij nu geboren zijn./Zijn ster is in het oosten al gaan schijnen. 521 : 2
Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,/wat durft dat volk Mij nog te vragen. 537 : 1
Het hoogste woord daalt uit het licht / en blijft toch voor Gods aangezicht. 565 : 1
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem 't leven gaf 573 : 3
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden 573 : 9
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren, 573 : 15
die bitterheid en pijn?/ Gij zijt toch zonder zonde, 577 : 2
toch niet in 't kwaad gebonden / als wij en onze kinderen zijn. 577 : 2
Met uw adem kunt Gij toch / ons het leven geven? 610 : 3
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen, 649 : 1
niet gaan waarheen Gij gaat./ O Heer, blijf toch niet vragen. 649 : 1
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen, 649 : 2

Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren, 649 : 6
zelfs als ik U vergeet./ Gij weet toch alles, Here. 649 : 6
De Geest, wij zien haar niet,/ toch horen wij haar stem 676 : 2
De wind, wij zien hem niet, / maar toch trekt hij zijn spoor: 676 : 3
Gij, die niet te bedaren zijt,/ laat ons toch tot de oogst, 679 : 7
O geef, Heer, dat de hand toch doet / wat wordt beleden met de mond, 712 : 3
Wij kunnen hier toch niet / bestaan bij brood alleen? 717 : 2
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon, 727 : 4
Want Ik moest doen, gij wist dat toch,/ de dingen van mijn Vader.' 739 : 5
'Op, waak op', zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden, 749 : 1
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan, 750 : 2
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 1
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 5
Toch overwint eens de genade,/ en maakt een einde aan de nacht. 755 : 1
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open. 794 : 1
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus' regen rijk gevoed. 817 : 2
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan. 823 : 2
Hij kent ons toch, Hoe weet toch hoe/wij tasten in den blinde/naar Hem uit wie ons leven is 825 : 4
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang 855 : 4
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede! 859 : 2
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ns zoveel weldaden doet. 865 : 2
Of mij 't kwaad naar 't leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
God doet zijn hand toch open,/ zijn lof krijgt stem in mij, 910 : 4
Voedsel is het niet dat verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
maar, God, behoed toch mijn gezond verstand 949 : 2
Daarom ben ik nu aan 't treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1
Toch bieden wij God in geloof ons lijden / en ons lief kind. 956 : 4
Gij die hem/haar toch van harte kent / en zoveel om hem/haar geeft, 963 : 3

Tocht (reis)
en op zijn tocht lest hij uit koele beken / zijn dorst, en heft het hoofd op als een held. 110 : 5

een tocht door de woestijn, een weg ten leven, 362 : 1
mochten wij door geloof alleen / de tocht opnieuw beginnen. 723 : 2
'Toen wij Hem misten op de tocht,/ vroeg Hij: Wat hebt gij Mij gezocht? 739 : 5

Tocht (windvlaag)
't Was er koud en donker, tocht kwam door het dak 485 : 2

Toebedelen
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,/ omdat ik uw geboden blijf bewaren. 119 : 21

Toebehoren
met stomheid sla ze, Heer!/ Bescherm wie aan U toebehoren, 031 : 14
dat hij Mij toebehoort, zal groot / verschijnen voor elks ogen. 091 : 8
van wie Hem toebehoren./En vreugde van de Heer / stroomt in hun harten neer. 097 : 6
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren. 119 : 66

Wij mogen aan de toekomst toebehoren, 353 : 1
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord. 574 : 3

als wij herboren / Hem toebehoren,/ die ons is voorgegaan. Halleluja! 675 : 1
en vrouwen die in eenzaamheid / U hebben toebehoord. 735 : 3
laat mij aan U toebehoren,/ maak mij tot uw lof bekwaam. 779 : 6
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. / U alleen doorgrondt mijn hart, 886
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen. 886
Abba, Vader, U alleen,/ U behoor ik toe. 886
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
Wij leven en sterven voor God onze Heer,/ aan Hem behoren wij toe. 961
Laat dan mijn hart U toebehoren / en laat mij door de wereld gaan 978 : 4
Hij zal niet verlaten / wat Hem toebehoort. 993 : 2

Toebereiden
Een regen van vrijgevigheid / hebt Gij uw erfdeel toebereid, 068 : 3
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd 076 : 1
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7
Mij is een schuilplaats toebereid / in het paleis van U, mijn koning. 084 : 2
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28

naar het dag en nacht verbeide / vaderhuis, hun toebereid. 730 : 1
het prijst U, die de Schepper zijt,/ die 't al zo schoon heeft toebereid. 869 : 2
Hij heeft hemel, zee en aarde / om mijn bestwil toebereid. 903 : 4

Toebidden
Bid heil toe aan dit Vredesoord:/ dat die u mint bevredigd zij, 122 : 3

Gods zegen bidden wij je toe;/ Hij zelf gaat steeds vooraan 794 : 1
Elkaar bidden wij toe:/ volhard in het geloven, 974 : 3

Toebrengen, Toegebracht
uw sterkte zij Hem toegebracht,/ strek tot Hem uit uw handen. 068 : 12
Ik breng mijn lof, o Heer, U toe / onder de volken en ik doe 108 : 1

breng ik, van zorg en strijden moe … loflied toe 245 : 3
Alle eer en macht en kracht / worde, Heer, U toegebracht. 967 : 7

Toedekken, Toegedekt
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1

Je dekt het met de aarde toe 181 : 2
en tegen angsten toegedekt 250 : 3
Gij hebt mijn ogen toegedekt 250 : 11
Die ons hoedt/in uw schaduw,/onder uw vleugels/toegedekt, 266 : 3
Uzelf hebt mij veroverd,/blijf in mij toegedekt. 480 : 4
Gij hebt de groeve toegedekt / waarin de korrel viel 767 : 5

Toedelen
Gij deelt mij toe zo liefelijke landouwen / dat mijn hart opspringt bij 't aanschouwen. 016 : 1

Toedenken, Toegedacht
Ja, algemene vrede aan Israël toegedacht. 128 : 3
Hij heeft Israël dat land / als een erfdeel toegedacht. 135 : 7

die God u toe zal denken 176 : 2
Het leven te begroeten / heeft God ons toegedacht. 612 : 1
De wereld van vandaag is ons / vanouds al toegedacht 706 : 1

Toeëigenen
Loof Hem als uw vaderen deden,/ eigen u zijn liefde toe, 103c : 2

Toegaan
Naäman is toen naar Elisa toegegaan 174 : 2

Toegang
een stem die Hem de toegang baant 158a : 2
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart. 439 : 1
Jezus leeft! Nu is de dood / mij de toegang tot het leven. 641 : 4
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4
Alleen de liefde kent jouw stem,/ heeft toegang tot jouw naam. 963 : 1

Toegedaan
Hef tot zijn eer een lofzang aan,/ gij die de Heer zijt toegedaan. 030 : 2
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Hij is, in trouw u toegedaan,/ uw schild en pantser beide. 091 : 2

O woord, zolang ons toegedaan, 326 : 6
de mensen niet verlaten,/ Gods woord zijn toegedaan, 538 : 4
zijn liefde toegedaan!/ dat tot het eind / mijn leven lang 725 : 4
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan, 751 : 3
O welk een vreugde zal het wezen,/ als Hem elk volk is toegedaan. 755 : 2

Toegenegen
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1

wees niet bezorgd,maar mild en toegenegen, 450 : 2
zozeer ons toegenegen / en zo veeleisend, Gij, 851 : 1

Toegeven
Gelukkig ben je als je schuld bekent,/ je fouten zonder omhaal toe kunt geven, 032a : 1

Toegrijpen
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6

Toejuichen
Gij weet: wij willen U toejuichen / wanneer Gij triomfeert. 020 : 3
Juich Gode toe, bazuin en zing./ Treed nader tot gij Hem omringt. 100 : 1

Toekennen
Ik heb zijn nageslacht het leven toegekend. 089 : 12

Toekeren
om uw gerechtigheid / wil nimmer mij de rug toekeren. 031 : 1
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2

God heeft zich naar ons toegekeerd 173 : 1
want Jezus Christus triomfeert,/Hij die het graf de rug toekeert./ Halleluja. 621 : 1
Hem die ons toe wou keren / zijn liefelijk gelaat. 864 : 5

Toekomen
Geen vrede kwam de koning toe,/ geen woning ter verlustiging, 132 : 2

Als genade die ons toekomt 305 : 2
Ere wie ere toekomt 306 : refr.
U komt toe alle stem, alle veerkracht en zingen 306 : 1
U komt de lof toe, U het gezang, U alle glorie, .. in alle eeuwen der eeuwen. 339abc
Eer zij God die op de aarde / naar ons toe gekomen is. 487 : 2
Ooit zat ik gevangen, kwam jij toen naar mij toe? 585
Dageraad die / ons dan toekomt,/ Godgegeven -/ eindelijk zijn/ wij dan thuis! 813 : 6
Dat de weg naar je toekomt,/ dat de wind je steunt in je rug, 821

Toekomst
de toekomst in de stroom van ’s konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
Zijn koningschap zij ons een teken / dat naar Gods toekomst wijst. 072 : 6
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer. 078 : 17
Gij, dezelfde, gisteren, heden,/ zult de toekomst tegentreden, 102 : 13
Hij doet de toekomst open,/ hun leven neemt een keer. 107 : 19
u nog beschoren had:/ uw toekomst onbestreden,/ heil voor uw nageslacht, 128 : 3
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ ‘luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open’ 131a : 2

vrouw, naar een nieuwe toekomst opgebroken 164 : 2
de toekomst die ons God belooft 165 : 6
Naäman, Naäman, stap de toekomst in 174 : 3
een toekomst die niemand bewerkte 175 : 4
zult Gij mijn toekomst wezen 250 : 6
wees Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij 263 : 3
dat uw heil mijn toekomst wordt 292 : vz.
toekomst van vrede, wees hier aanwezig 295 : 1
onze toekomst aan het donker afdwingt 296 : vr.
om een wereld zonder toekomst 299j : 2
waar zijn toekomst al begonnen is. 299j : 4
uw mens opnieuw geboren – / o toekomst, laat niet af. 323 : 3
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land 330
Wij mogen aan de toekomst toebehoren, 353 : 1
Gij die tot hiertoe onze toekomst zijt - 362 : 3
Als wij zo de toekomst vieren / die Gij, Heer, ons geeft: 387 : 5
wil ons de eenvoud leren,/leer ons uw toekomst aan! 452 : 3
De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht! 464 : 5
verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood! 466 : 5
de hemel doof, geen God te zien,/geen droom en alle toekomst dicht, 502 : 2
Wij groeten de toekomst, gevat in dit kind. 503 : 1
De toekomst is al gaande,/ lokt ondanks tegenstand 605 : 1
De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed 605 : 2
De toekomst is al gaande,/een bron in de woestijn 605 : 3
De toekomst is al gaande,/verborgen en gezien, 605 : 4
De toekomst houdt ons gaande,/ voert ondanks tegenstand 605 : 5

van ongeweten toekomst / de mede-erfgenaam. 612 : 1
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
nu straalt ons in het morgenrood / zijn toekomst tegemoet. 642 : 4
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht. 689 : 2
het heden zingt zijn eer,/ de toekomst is zijn rijk 704 : 3
Wij blijven op U hopen,/ uw toekomst, uw advent! 743 : 4
God, behoed al deze kinderen,/ dat de aarde toekomst heeft. 745 : 2
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
De toekomst van de Heer is daar / en voor zijn voeten uit 767 : 1
Ik weet van een stad die toekomst heeft,/ Jeruzalem, dat wordt een feest. 771 : 1
is de toekomst nog verborgen,/ onbekend uw aangezicht. 779 : 1
Laat ons op uw toekomst hopen,/ gaandeweg U tegemoet; 793 : 1
toch mag je altijd hopen:/ God doet de toekomst open. 794 : 1
God, die alle dingen nieuw maakt,/ zet opnieuw een toekomst in 795 : 4
Ik zou alleen zijn, van het heden / en van de toekomst ongewis. 800 : 2
De bron des levens is vlakbij,-/ Gods toekomst opent zich voor mij. 804 : 2
God onze toekomst, God is onze Vader,/ Hij is het licht voor onze dagen uit. 827 : 2
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat. 827 : 3
toekomst die gekomen is / woord dat vol van stilte is. 845 : 1
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden. 847 : 2
de tijd door U ons toegemeten,/ de toekomst, uw geheimennis? 850 : 3
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
Wat de toekomst brengen moge,/ mij geleidt des Heren hand; 913 : 1
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?/ Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen? 942 : 1
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2
waarmee Gij roept wat nog niet is,/ uw toekomst, uw geschiedenis, - 972 : 7
Het verleden bergt de toekomst,/ wat die brengt, je weet het niet, 982 : 2
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan. 1002 : refr.
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1
Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,/ zingen elkaar de toekomst in. 1002 : 4
de toekomst is zo duister / en ons geloof zo klein; 1010 : 2

Toekijken
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1

Toelachen
God van de heerscharen, richt ons weer op;/lach ons weer toe en wij zullen gered zijn. 080a : refr.

de vrede daalt van boven, / God lacht de mensen toe. 499 : 1
Klaarlichte nacht, / Gods heerlijkheid lacht / ons toe in de velden van David. 508 : 1

Toelaten
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt. 037 : 10
Bevrijd mij van de goddeloze / en laat toch nimmer toe / dat hij mij onrecht doe. 071 : 3

Toeleggen
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven. 119 : 19

Toemeten, Toegemeten
Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11
een erfdeel toegemeten in een land,/ aan ’t heidendom onteigend door zijn hand. 078 : 19
naar Kanaän dat eeuwig is / uw toegemeten erfenis. 105 : 4

want deze tijden zijn u toegemeten,/ maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed. 546 : 5
Hij meet ons tijd en ruimte toe / genoeg om Hem te vinden. 825 : 4
de tijd door U ons toegemeten,/ de toekomst, uw geheimennis? 850 : 3

Toen
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in 't licht 018 : 2
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
Ik riep tot U: help mij, God,/ toen hebt Gij mij genezen. 030a : 1
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
met gaven groot en goed./ Toen 't kwaad zich saamtrok om mijn woning, 031 : 17
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag, ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1
Ik heb gebeden en gerouwd / toen ik hun lijden had aanschouwd. 035 : 4
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 11
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2
Ik heb de Heer vurig verbeid:/ toen boog Hij zich over tot mij, 040a : 1
Toen heb ik gesproken: 'Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9
Toen hebt Gij 't leven ons hergeven / en alles wat ons hart behaagt. 066 : 4
O God, de wonderen die Gij deed,/ toen Gij daar voor ons henen schreed! 068 : 3
Toen 'k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
toen Gij, groot in heiligheid,/ Jakobs volk hebt uitgeleid. 077 : 4
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
Toen onze vaderen in Egypte waren,/ toen deed Hij hen zijn wonderen ervaren. 078 : 5
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
Toen is God opgestaan als een ontwaakte,/ kampvechter God, een held die zich sterk maakte,078 :23
toen des Heren hand / aan Egypteland / machtig is gebleken. 081 : 3
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu 081 : 6
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4
verharden, als in Mozes' dagen./ Toen hebben tegen Mij getwist, 095 : 4
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
van volk tot volk, van land tot land,/ toen ging Hij aan hun rechterhand. 105 : 5
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
Toen heeft Egypte hen gekweld / met sluwe list en bruut geweld. 105 : 9
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten. 105 : 13
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
Toen strafte, aan 't eind van zijn geduld,/ de Heer hun mateloze schuld. 106 : 12
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16
Ja, toen zij tot Hem riepen / om steun en onderstand, 107 : 6
Hij hief zijn stem en riep,/ toen steigerden de golven, 107 : 11
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2
God heb ik lief, want die getrouwe Heer / nam, toen ik riep, met toegenegen oren 116 : 1
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2

toen ‘k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan,/ nu danken voor de redding van mijn leven? 116 : 6
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: ‘Gord u aan 122 : 1
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a
toen vijandschap rondom was opgestaan,/ indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
-toen mensen tegen ons opstonden - / Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a
- toen hun woede tegen ons vlamde -/ Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a
Toen God de Heer uit ’s vijands macht / Sions gevangenen wederbracht 126 : 1
Toen hieven zelfs de heidenen aan:/ ‘De Heer heeft hun wat groots gedaan.’ 126 : 1
Toen wij zaten langs het water / in het verre Babylon, 137a : 1
van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen. 143 : 5

En toen heeft Jozef zijn geheim 166a : 8
vochtige aarde, geurig als toen 216 : 2
Toen heeft Hij in zijn hart gehoord 325 : 2
Toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde. 325 : 3
Zeven is voldoende,/toen en nu, 383 : 2
Op de avond, toen de uittocht / uit Egypte werd gevierd, 395 : 1
toen heeft Jezus aan zijn mensen / een geheim geleerd: 395 : 1
Op die avond, toen de beker / werd gezegend door de Heer, 395 : 3
toen mijn armzalig leven / getekend was door pijn? 441 : 3
maar toen bent U gekomen/ en wist ik mij bemind. 441 : 3
voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door: 472 : 3
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden 472 : 3
Maria was bereid,/toen Gabriël haar groette/in ’t midden van de tijd. 473 : 2
‘k Zag toen dat Maria ’t kind in de armen nam. 485 : 4
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dat licht dat zoveel luister schiep. 488 : 4
Toen midden in de wintertijd geen vogel werd gehoord, 495 : 1
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk. 516 : 4
Toen Jezus bij het water kwam,/waar Hem Johannes wachtte, 522 : 1
En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten, 525 : 3
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was; 526 : 3
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing. 529 : 3
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een. 529 : 6
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan, 569 : 1
Toen Jezus had gebeden,/ gebeden in de hof, 570 : 1
toen lagen zijn discipelen / te slapen in het stof. 570 : 1
Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had? 585
Waar was jij, toen men Hem hing aan het kruis? 585
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen? 585
Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd? 585
Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond? 585
Honger heb ik geleden: gaf jij met toen te eten? 585
Dorst heb ik gehad: liet jij mij toen drinken? 585
Toen ik was uitgekleed: bedekte jij mijn schande? 585
En toen ik ziek was, heb jij mij opgezocht? 585
Ooit zat ik gevangen, kwam jij toen naar mij toe? 585
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen; 604 : 2
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren 609 : 1

Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2
Toen Hij mij riep: Sta op, o mensenkind./ En ik stond rechtovereind, en hoorde 609 : 2
Des morgens op de derde dag,/ toen voor het graf de steen nog lag, 619 : 2
dezelfde steeds, herkende ik Hem,/ toen Hij mij vond. 626 : 4
Toen heeft zich in het vroegste licht / de nieuwe Adam opgericht, 630 : 2
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde. 709 : 1
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2
Wat heeft Maria ons bewaard,/ van toen Hij werd ontvangen? 739 : 1
'Toen heeft mij God geopenbaard: / De maagd wordt zwanger en zij baart. 739 : 1
Wat van toen zij uit Nazaret / zich naar Judea spoedde? 739 : 2
'Hoe juichte toen Elisabet:/ Gezegend zijt gij, vrouwe, met 739 : 2
Wat heeft Maria ons verteld / van toen Hij was geboren? 739 : 3
Wat van toen Simeon Hem dicht / heeft aan zijn hart gehouden? 739 : 4
En wat verhaalde zij ons nog / van toen Hij kind was later? 739 : 5
'Toen wij Hem misten op de tocht,/ vroeg Hij: Wat hebt gij Mij gezocht? 739 : 5
wij ademden ten dode,/ toen kwam ons tegemoet 734 : 1
Toen ging voor ons de hemel open,/ oorsprong en doel, zo ongedacht. 800 : 4
o aarde, hebt gij uw god gezien?/ Toen heeft hij mij gevonden. 808 : 2
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep? 850 : 2
Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep? 850 : 2
Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2
Toen redde Hij mij van de dood./ Zijn goedheid blijft ons dragen. 869 : 4
Toen jij haar riep, droeg ze jou / -haar armen om jou heen- 963 : 1
toen heeft de Zoon zich ingezet / om God en onzentwille 966 : 2
toen klonk uw stem: 'Er zij licht!'-/ nooit is de nacht meer blijvend geweest. 987 : 1
Zo hebt Gij alles geschapen;/ het was zeer goed, toen Gij het bezag. 987 : 7
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen; 998 : 1

Toenemen, Toegenomen
wordt zo door u het pleit beslecht?/ veeleer is 't onrecht toegenomen 058 : 1

Toereikend
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht 850 : 1

Toerekenen
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven. 079 : 3

Toerichten
Onder het oog van hen die mij verraden / richt Gij mij toe het nachtmaal der genade. 023 : 2

Toeroepen
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,/roep ik jou vrede toe! 122b

roepen U nooit lovensmoe:/'heilig, heilig, heilig' toe! 413 : 2

Toerusten, Toegerust
Wie tot geweld was toegerust,/ van uw vermogen onbewust, 076 : 3

Toeslaan
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3

Toesnellen
Als beken vol water/ als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen 608 : 2
'De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld 739 : 3

Toespreken
alleen de Geest beroert de geest, alleen het woord kan 't hart toespreken. 316 : 3

Toestralen
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe; 080 : 1

Toestromen
Dan hebt Gij lust in offers, recht gebracht,/ met kleinvee stroomt men toe en jonge stieren. 051 : 7

Toetasten
Zo laat er in zijn woning / vrolijk zijn toegetast! 384 : 9

Toeter
met toeters, bellen en banjo's / met bekkens en met pauken. 092a : 2

Toeters, drums, viool, trompet, gitaar 223 : 4

Toetsen
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,/ en Gij hebt mij oprecht bevonden. 017 : 1
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt. 066 : 3
Toets mij of niet een weg in mij/ mij schaadt en leidt aan U voorbij. 139 : 14

Toets mij, test mij, verteer al mijn duister 289 : 2

Toevallen
die aan de dood zijn toegevallen / en naamloos liggen in het graf. 088 : 3
dat Mozes' ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond 106 : 7

Hun ogen gingen open,/ hun ogen vielen toe, 570 : 3
en de opbrengst van ons werk / valt straks een ander toe. 717 : 1

Toevalligheid
Herboren, uitgetogen / uit de toevalligheid, 612 : 2

Toeven
des Heren goedheid. Zalig hij / die veilig bij hem toeft. 034 : 4
Gij die mijn helper zijt,/ mijn God die mij bevrijdt,/ o toef niet langer, kom! 040 : 7
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof. 084 : 2

toef niet langer, kom o Here. 218 : 7
omdat zij niet verlaat / wie toeven in het graf. 650 : 3
op deze berg zal 't feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2
toeft Ge ook lang, 'k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1

Toeverlaat

mijn angsten kent U en mijn zorgen -/ uw goedheid is mijn toeverlaat, 031a : 4
En nu, mijn Heer, wat rest mij nog voor hoop?/ Gij blijft alleen mijn toeverlaat. 039 : 4
Doe mij ontkomen aan hun haat,/ o Heer, mijn toeverlaat. 043 : 1
Want Gij weet wie ik mij wijdde, dat ik zeide:/ Heer, Gij zijt mijn toeverlaat! 061 : 3
Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,/ naar U, Heer, strekt zich mijn verlangen. 063 : 1
Ja, onze God en toeverlaat / verdelgt hen in hun eigen kwaad. 094 : 11
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven. 119 : 15

God is mijn troost en toeverlaat,/ Hij is mijn hoop, mijn leven. 899 : 2

(zich) Toevertrouwen, Toevertrouwd
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
wie ik mijn leven toevertrouw,/ Gij zijt de rots waarop ik bouw. 073 : 10
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd: 089 : 9
Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,/zij waken over je deze nacht. 091c : antif.A
Alles, alles wat mij benauwt / heb ik de Here toevertrouwd. 142 : 1
hun die zich toevertrouwen / de trouwe handen Gods. 146a : 2

Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels woord is toevertrouwd 315 : 3
Al het onze is U gewijd,/'t liefste wat Ge ons toevertrouwde 347 : 3
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet: 489 : 1
als ik stil Hem toevertrouw:/ 'Gij zijt al waar ik op bouw!' 641 : 4
die 's Vaders woord ons toevertrouwt / zodat het klinkt in ieder land. 670 : 4
Zoals een moeder zorgt / voor kinderen, haar toevertrouwd, 811 : 1
En mij toevertrouw./ En het licht niet haat. 925
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3

Toevlucht
Hoed mij, God, bij U zoek ik toevlucht;/ tot de Heer spreek ik: 'Gij zijt mijn Heer.' 016a : 1
Heer, U heb ik lief, mijn sterkte zijt Gij,/ mijn toevlucht, mijn burcht, mijn bevrijder. 018a : 1
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
toevlucht en tegenweer./ Gij leidt mij uit, ik zal niet vrezen. 031 : 3
Gij doet in 't licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
Mijn toevlucht is de Here God,/ hoog, als een vesting op een rots, 031a : 1
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1
Ik zeg tot God: Gij zijt mijn schild,/ mijn toevlucht en mijn veste, 091 : 1
hij zegt tot de Heer: mijn toevlucht zijt Gij, 091b : 1, 5
Gij zijt mijn God, sta mij terzijde,/ mijn toevlucht als zij mij bestrijden. 143 : 9
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1

Wees Gij mijn toevlucht de komende nacht 263 : 1
God, U bent een toevlucht in het water. 355 : 2
Wees mij een rots, een toevlucht;/ U bent mijn redding. 514d
al ben ik U onwaardig,/ mijn toevlucht is uw naam, 562 : 3

Toevluchtsoord
Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2
geen thuis, geen toevluchtsoord / was hun nabijgekomen, 107 : 2

Toewenden

O Heer op wie ik pleit,/ in mijn eenvoudigheid / heb ik geleefd, U toegewend. 026 : 1
Omdat hij Mij zijn hart toewendt,/ spreekt God, zal Ik hem leiden; 091 : 7

dat Gij uw woord ons hebt gegeven,/uw licht en liefde ons toegewend 315 : 1
God heeft zichzelf ons toegewend:/ een man verscheen op aarde, 825 : 8
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen. 906 : 8
Prijs de Geest die als de Trooster / zich naar ons heeft toegewend. 975 : 1

Toewensen

Nu wij uiteengaan wens ik jou toe: /Ga met God! /Vaya con Dios en à Dieu! 423 : 1
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen. 974 : 4

Toewijden, Toegewijd

Wij wachten, aan U toegewijd,/ uw goede aanwezigheid. 052 : 5
Zijn trouw komt hun te stade,/ die Hem getrouw zijn toegewijd. 103a : 4
zij 't vreemde land ontkwamen,/ werd Juda aan de Here toegewijd, 114 : 1
De dood van een die Hem is toegewijd/staat God te duur. O Heer, mijns levens hoeder, 116 : 7
Verlaat mij niet, ik ben U toegewijd,/ verlaat mij niet, laat in uw gunst mij delen. 119 : 3
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5
toegewijden aan zijn eer,/ die vanouds zijn knechten zijt, 135 : 1
'Breek af, breek af, de fundamenten bloot!'/ Gij dochter Babels, toegewijd ter dood, 137 : 4
met toegewijde tederheid / mijn nieren en mijn hart bereid, 139 : 7

de Here God zijn toegewijd 158a : 2
Lof zij de Geest die wereldwijd / ons kerk maakt: Christus toegewijd 342 : 5
en aan de Geest zij toegewijd/ lof, dank en eer in eeuwigheid./ Halleluja (2 x) 622 : 6
Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd, 651 : 6
Voor de toegewijden,/stillen in den lande / die van binnen brandden 732 : 1
de koning zal de koningin beminnen / die Hem is toegewijd. 766 : 2
aan het licht toegewijd,/ is mijn leven door liefde omgeven. 780 : 1
Hij moge ons behoeden,/ elkander toegewijd, 864 : 5
Neem mijn leven, laat het, Heer,/ toegewijd zijn aan uw eer. 912 : 1
Neem mijzelf, en voor altijd / ben ik aan U toegewijd. 912 : 6
als kinderen om uw Vader heen / en Christus toegewijd. 969 : 3

Toezeggen

Geloften heb ik toegezegd, mijn God,/ U die van aanstoot hebt verlost mijn voet, 056 : 4
en brengt U, Heer, de offeranden,/ U in benauwdheid toegezegd. 066 : 5
de trouw die Hij had toegezegd / aan vader Abraham, zijn knecht. 105 : 16
Van harte zoek ik 't heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22

wat mij is toegezegd 159b : 1
die ons zoekt/ in het duister/die ons de dag hebt/toegezegd, 266 : 2
tot aan de tijd die Gij hebt toegezegd,/ Halleluja, halleluja! 727 : 3
omvat de trouw hier toegezegd./ Dat Gij uw zegen op ons legt, 792 : 2
Godlof, aan ons is toegezegd / dat Gij herleven doet 870 : 2
Om eenvoudigen van geest / aan wie de hemel toegezegd is, 996 : 1

Toezenden

Moge de Heer u hulp toezenden,/ steun uit zijn heilig oord. 020 : 2

Zodat de dank, U toegezonden 248 : 3

Toezien
Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar. 023c : 4
ziet toe, dat hem geen kwaad ontmoet,/ gebroken wordt er geen. 034 : 8
O Heer, hoelang nog ziet Gij toe?/ Zijt Gij hun brullen nog niet moe? 035 : 5
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6

Toezingen
De stilte zingt U toe, o Here,/ in uw verheven oord. 065 : 1
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen. 081 : 4
toezingen en vereren / de God die ons bevrijdt. 107 : 47,10,15,20
U lof en dank toezingen?/ Gij zijt zo groot, zo schoon. 146a : 7

Daarom, zing Hem toe!/ Hij is onze Heiland./ Word zijn lof niet moe! 645 : 6

Tolk
Maar mijn eigen volk / was mij niet terwille./ Hoogmoed was hun tolk 081 : 10

sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk. 745 : 1

Tollenaar
Daar zit die kleine tollenaar 186 : 2
Zacheüs is een tollenaar 186 : 4
Jezus die langs de straten kwam / en tollenaars terzijde nam: 531 : 2

Tomen
geen grendel kan haar tomen,/ ik brak door de dodenwacht. 629 : 3

Toneel
Helder staat mij voor ogen,/ dit vrolijke toneel. 623 : 4

Tonen, zich –
schenk Hem wat Hij van u verwacht./'Wie', zeggen velen, 'toont ons 't goede?' 004 : 2
Heer, toon mij uw genade,/ straf mij niet naar mijn daden, 006 : 1
Hij richt met goddelijk gezag,/ Hij toont zijn gramschap elke dag. 007 : 5
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
De Heer zal zich rechtvaardig tonen / en ieder naar zijn werken lonen. 009 : 8
O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid 009 : 10
die zult Gij u een gastheer tonen. 015 : 1
Naar 't rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen 't graf een helper tonen. 016 : 4
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
God heeft zijn vaandel hoog verheven / om ons zijn heil te tonen; 020 : 1
Verhef u in uw kracht, o Heer,/ toon uw geducht vermogen 021 : 7
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen. 024 : 1
't heilgeheim wordt aan zijn vrinden / naar zijn vreeverbond getoond. 025 : 7
Toon uw goddelijk bestel,/ dat uw hand ons toch behoede! 025 : 10
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!' 030 : 4
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap 's Heren koningschap. 047 : 1
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4

Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
God, onze sterke bondgenoot,/ toon ons uw macht, uw krachten groot; 068 : 9
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
Toon ons uw heil en goedertierenheid:/ ik ben, o God, tot luisteren bereid. 085 : 2
Toon uw hulp mij door een teken,/ dat mijn vijanden verbleken, 086 : 7
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Hij heeft aan Mozes eens getoond zijn wegen,/ op Israël zijn zegen uitgestort. 103 : 2
Maar Hij heeft nochtans hen bevrijd./ Hij toonde hun zijn majesteit, 106 : 4
want machtig toont zich voor ons zijn genade. 117c : 2
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
Die Egypte sloeg met rouw,/ toonde Israël zijn trouw. 136 : 5
Hij toont zijn gunst aan alles wat Hij schiep,/ al wat Hij uit de schoot der aarde riep. 145 : 3

toon deze tijd uw trouw, uw goedheid weer 156 : 1
Hij toont zijn macht en de kracht van zijn arm 157e
en toont haar zege nu allerwegen 211 : 1
toont, Heer, uw zon weer haar stralend gelaat 211 : 4
God toont zijn gunst aan ons geslacht. 302 : 1
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
wij zijn geschapen om te geven,/zo tonen wij zijn beeltenis. 391 : 3
ontferm, ontferm U, Heer, toon ons uw mededogen! 412 : 6
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht! 453 : 1
Zoals bomen mensen tonen / dat er kracht tot groeien is 462 : 5
verwonderd omdat in een kind / God zijn gezicht aan mensen toont, 502 : 4
De dood mag niets meer hopen. / Nu zich de hemel opent/toont gij ons Gods beleid. 517 : 2
toon uw gelaat,/ een ochtend zonder schuld! 591 : 5
De liefde toont zijn aangezicht,/ een zonnelied breekt aan, 633 : 5
Terwijl wij om Hem treuren,/ toont Hij ons hand en voet. 644 : 2
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag. 667 : 6
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht! 721 : 2
Het is zijn lieve schare / die Jezus mij hier toont, 750 : 5
toon ons uw majesteit,/ Messias, uw gezag! 756 : 1
Abraham, je moet gaan wonen / in het land dat Ik zal tonen. 805 : 1
Al tonen zich verbolgen / de groten van de tijd, 902 : 5
Als de oceaan haar krachten toont,/zweef ik met U hoog boven de storm. 940 : refr.
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw. 971 : 2

Tong

de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
‘ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.’/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1
onder een spervuur van tongen. 012a : 1
Hun tongen uitrukken zal Hij. 012a : 2
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 : 6
Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet. 035 : 5
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 1
Al wat uw lippen spreken is onwaar,/ uw tong rijgt enkel leugens aan elkaar. 050 : 9
Red mij van bloedschuld, God die mij bevrijdt,/leg op mijn tong de lof van uw genade. 051 : 6
Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid. 052 : 1

vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt 064 : 2
Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht, 064 : 5
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven 's Heren naam en zongen. 126 : 1
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1
Hun tong is scherp als die van slangen./ Laat mij bij U geborgen zijn. 140 : 2

maak de tongen los voorgoed! 305 : 3
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen, 376 : 3
In de naam van Jezus zal elke knie zich buigen/elke tong belijden: 'Christus is Heer' 467d
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen. 643 : 7
Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond. 667 : 3
en uit de hemel nederdaalt / op alle tong en taal. 674 : 1
Geweldige, Gij vult dit huis/en slaat de tongen los, 679 : 4
Taal op de tong,/ een loflied op de lippen, prijs ik de dag / voordat het avond is. 690 : 1
in vuur en wind, in tongen, in talen. 693
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken 702 : 2
Hij hekelt met zijn scherpe tong / de heersers van de aarde. 741 : 3
Als mijn gemoed Hem biddet met aandacht,/ als mijne tong Hem prijzet dag en nacht, 866 : 2

Tooi
Maar grove doeken, simpel hooi,/dat is uw koninklijke tooi, 469 : 11

Tooien.
tooit de woestijn zich met een wade,/ de heuvels zijn verblijd. 065 : 6

Als dageraad de hemel tooit 205 : 3
licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand! 600 : 5
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x) 635 : 3
wees blij met het licht van de Zoon dat ons tooit. 880 : 4
Christus die u wil(t) tooien / in het gewaad der schrift, 938 : 1

Toom
Wees niet een dier dat koppig tegenstreeft,/zich slechts aan toom en bit gewonnen geeft.' 032 : 4

Toon
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
doof voor de tonen van de fluit./ Breek Gij, o God, hun tanden uit. 058 : 2

David gaf de toon aan 171 : 4
in klank en kleur, in toon en taal 309
onafgebroken rijst hun lied op hoge tonen: 412 : 1
U, Vader, U zij lof op een verhoogde toon! 412 : 3
Een engel heeft de toon gezet./De eerste stoot op de trompet 504 : 1
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet. 602 : 4
Juichend stemt het leven in / met de toon van het begin. 631 : 4
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8

In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1

Toorn
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
Zijn toorn verzengt wie zwelgen in het kwade. 011 : 2
Ja, rampen troffen land en stroomgebied,/'t is door uw adem, door uw toorn geschied. 018 : 4
Moge Gods toorn ontbranden / en 't boos geslacht doen ondergaan. 021 : 5
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Laat toch niet uw toorn, o Here,/ mij verteren,/ straf mij niet, o straf mij niet. 038 : 1
Kom en aanschouw des Heren daden,/ aanbid zijn toorn en zijn genade: 046 : 3
zijn toorn die 't oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
Voordat het zonlicht voor hen daagt / heeft hen uw toorn al weggevaagd. 058 : 3
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen 069 : 6
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
drinkt de toorn met bittere mond,/ slurpt zijn gramschap tot de grond. 075 : 6
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
Zou de Heer zijn volk verstoten?/ Heeft de toorn zijn hart gesloten? 077 : 3
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
uw erfdeel en uw naam vervloeken./ Zult Gij niet met uw toorn bezoeken 083 : 1
Gij die de vlammen van uw toorn bezweert,/Gij hebt U van uw gramschap afgekeerd. 085 : 1
God van ons heil, herstel ons, neem ons aan / en doe uw toorn niet over ons bestaan. 085 : 1
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake! 094 : 1
Ik heb reeds lang aan dit geslacht / met toorn en tegenzin gedacht: 095 : 5
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10
een strafgericht in naam des Heren./ Hij heeft Gods toorn tot rust gebracht. 106 : 14
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4

de zee van zijn toorn die de zonde verzwelgt 151 : 5
Gij hebt ons van de toorn bevrijd 302 : 3
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2

Toornen
en bliksemende ogen op mij toornen -/ ik ben alleen. 022 : 5
toch toornt Gij op uw knecht, hij is van U verstoken, 089 : 14
Van verre zien uw ogen aan / Gods toornend nedervaren. 091 : 4
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
de Heer is vol genade,/ voor eeuwig toornt Hij niet, - 103a : 2
Toorngloed
Uw toorngloed overweldigt mij, uw schrikgerichten doen mij beven, 088 : 8

Toornig
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Wend uw aangezicht niet van mij af,/ wijs uw knecht niet toornig terug 027b : 5
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
terwijl ik toornig de bedriegers wijs / uit mijn paleis. 101 : 5
Hij gaf hun toornig hun verlangen,/ opdat het hun tot straf zou zijn. 106 : 6

En wees niet toornig over mij,/ wanneer ik U geen liefde bied. 944 : 2
God is op ons niet toornig meer,/ maar ziet met welgevallen 966 : 3

Top
om zijnen naam en eer in top te zetten / door 't lof van zijnen knecht. 023a : 2
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5
op Hermons top en daalt op Sion neer./ 't Wordt al een tuin voor God de Heer 133 : 2
Groot is des Heren heerlijkheid,/ zij majesteit ten top gestegen. 138 : 3

Ik weet van een stad op Sions top,/ een stad van de vrede dicht bij God, 771 : 3

Toren
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één, 048 : 4
Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren 078 : 24
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15

een toren in de tijd 273 : 3
Het onderste komt boven,/ de torens vallen om, 991 : 4

Torenwachter
gij torenwachters van de tijd?/ 'Middernacht is aangebroken, 749 : 1

Torsen
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder 't leed, Heer, dat het torst. 038 : 5

Tortelduif
Lever uw tortelduif niet uit, o Here,/ geef haar niet aan de wilde dieren over, 074 : 12

Totterdood
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
van wie, op mij verbolgen,/ mij totterdood vervolgen. 031 : 12
Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2

gehoorzaam totterdood 160a : 2
gekwetst door vele wonden,/ Ik was weerloos totterdood. 629 : 4
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood? 831 : 8
O Heer, wij leven totterdood -/ Gij roept ons uit de moederschoot 972 : 4
Wat zullen wij dan slaven / en werken totterdood? 979 : 11

Touw
Woedend drijft Hij met een gesel van touw 187 : 4

Toveren

Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid. 504 : 4

Traag

Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig. 119 : 52

want wij zijn boos en traag en hard 240 : 3
al zijn wij traag door onverstand. 255 : 3
voor mensen die ’t zo traag beamen./Het is een teken in uw hand, 316 : 1

Traagheid

Heer, laat ons dan niet ontbreken,/ want de traagheid grijpt ons aan. 769 : 4

Traan

De slaap is mij ontnomen,/ ik laat mijn tranen stromen 006 : 4
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
Tranen heb ik onder ’t klagen / tot mijn spijze dag en nacht 042 : 2
Ik heb geen brood dan tranen dag en nacht, 042a : 1
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22
Hij zal een nieuwe hemel bouwen / van liefde om hun tranen heen. 091a : 3
As is ’t brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. ‘k Ben vergeten 102 : 4
O God, mijn God, die van de dood mij redt,/mijn tranen afwist. Voor het oog des Heren 116 : 4
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen, 119 : 51
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid. 126 : 3
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
breng ons zó thuis, Heer, breng ons terecht./ Mensen die zaaien met tranen: 126b
Dan veranderen de tranen / in een juichend Sionslied! 137a : 4

in tranen prijsgegeven 166a : 8
Staan mij te wachten / tranen en klachten 211 : 3
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer 247 : 4
draag jij mijn tranen / en mijn vreugde / ik jouw pijn 264 : 3
Tranen schrei ik van verlangen/ om uw spijze te ontvangen, 376 : 2
het brood van tranen en zorgen,/dat brood dat naar mensen smaakt. 390 : 1
uw tranen u verwarren / om moeiten ongeteld. 441 : 6
Gij die hier woont in ’t dal der tranen/en van de schaduwen des doods 448 : 2
Wij zingen door de tranen heen,/ver boven onze macht, 502 : 1
Dan toch, door onze tranen heen,/vèr boven onze macht: 502 : 3
Hoor, de tranen in zijn stem / klagen om Jeruzalem: 554 : 3
Moeder stond door smart bevangen / en met tranen langs haar wangen 573 : 1
Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen, 573 : 5
Wie zou tranen binnenhouden/ als hij dat verdriet aanschouwde 573 : 6
Met lachen en juichen -/ die zaaiden in tranen / die keren met lachen en juichen. 608 : 2
Daar komt een man. De hovenier!/ -mijn ogen zijn van tranen blind - 626 : 3
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet. 742 : 6
wist Hij de tranen af. Het ochtendrood / gaat stralend op, een opgang uit den hoge. 762 : 5
en alle tranen zal Hij van hun ogen / afwissen tot zijn lof. 766 : 3
Tijd van troosten tijd van tranen / tijd van mooi zijn tijd van schamen 845 : 2
met handen, ogen, oren / en tranen zonder tal. 896 : 2
ook mijn tranen en verdriet / zijn voor niets, redt Gij mij niet. 911 : 2
kom, Christus, kom en wis mijn tranen,/ als ik mij aan U overgeef. 947 : 2

wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer. 967 : 5

Trachten
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6

Tragisch
zeer tragisch aan een hartaanval 172 : 11

Tralie
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen. 1007 : 5

Tranenbrood
Gij spijzigt ons met tranenbrood,/ Gij drenkt ons hart met spot en nood; 080 : 3

Tranennacht
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2

Transparant
Daar zijn de muren transparant,/ de deuren parelmoer, 737 : 6

Trawant
De hel en zijn trawanten,/ zij krenken mij geen haar. 623 : 5

Tred
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
en uw voetspoor uitgewist:/ geen die nog uw treden gist. 077 : 6

dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede. 378 : 4

Treden, Getreden
Zo treed ik in het perk / hoe dreigend ook en sterk / tienduizenden zich stellen. 003 : 2
God treedt in ’t krijt voor hen die naar Hem vragen, 014 : 4
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
dan mocht met lichte schreden / ik in de ruimte treden. 031 : 6
God, laat mij smekend tot U treden,/ verberg u niet voor mijn gebeden, 055 : 1
red Gij mij, treed voor mij in ’t veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld. 059 : 1
Gij kroont het jaar van uw genade./ Waar Gij getreden zijt 065 : 6
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht. 066 : 5
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8
de volken zullen tot hem treden,/ zijn vijand likt het stof. 072 : 3
Treed in zijn tempel met uw offeranden,/ kondig zijn roem bij de heidenen aan. 096a : 1
Mozes trad in ’t licht voor zijn aangezicht / met Aäron saam,- priesters in Gods naam. 099 : 5
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 :6
loof Hem die ’t water riep / en op de zee kan treden. 107 : 14
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in ’t strijdperk treden. 109 : 12
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Israël, des Heren knecht,/ trad in hun bezit en recht, 136 : 10
O Here, hoor naar mijn gebeden, zie mij als smekeling tot U treden, 143 : 1

Treed niet met ons in ’t gericht 213 : 5
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt 342 : 4
In stil ontzag / zijn wij voor U getreden. 364 : 4

Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister 376 : 1
Uit uw verborgenheid / nu aan de dag getreden, 500 : 3
mijn priester die mijn schuld ontbindt,/ mijn weg waarop ik treed; 512 : 3
daar moet de koning wel tevoorschijn treden, 533 : 5
Here, om uw bloedig zweet,/ als Ge alleen de wijnpers treedt, 558 : 5
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis 581 : 1
God, breng ons zelf op adem / en treed in ons bestaan. 612 : 3
dat wij zover zouden gaan / in zijn voetstappen te treden. 651 : 1
want zij traden uit de schemer / voor uw levend aangezicht. 726 : 5
Gij hebt voor wie getreden zijn / in 't voetspoor van uw Zoon 735 : 1
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht, 742 : 2
De wereld treedt in 's Vaders licht,/ verheerlijkt voor zijn aangezicht. 755 : 1
Jeruzalem is als een bruid getreden / voor God in wit en goud 766 : 2
Eens treedt Hij uit de duisternis / en noemt ons zijn beminden. 825 : 4
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad. 835 : 2
Zij is op de hoogte getreden,/ zij roept op de pleinen der steden 846 : 1
Een ander trad in onze plaats,/ een mens tot ons behoud, 870 : 3
Gij komt ons reddend tegemoet / en treedt de golven met uw voet. 933 : 1
en als wij treden in de kring / rondom uw heil en zegening, 972 : 9

Treffen,
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
Hij wet zijn zwaard en zal het heffen / om de hardnekkigen te treffen 007 : 5
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./ Geweldenaars treft zijn verbolgenheid 011 : 2
en laat ontsteltenis hen treffen,/ dat zij hun sterfelijkheid beseffen. 009 : 10
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
Stoot mij niet van U met de bozen,/ tref mij niet met de goddelozen, 028 : 2
dat niet de hoon hen treffe / van wie zich hoog verheffen. 031 : 14
als ezels of als paarden zonder leidsel,/ dan word je niet getroffen door het kwaad. 032a : 2
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek. 034 : 6
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
al stelt de dag zijn overmacht,/ zijn pijl zal u niet treffen. 091 : 3
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe. 109 : 7
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6

om nederigen te treffen 152 : 5
Onheil treft Egypteland 167 : 8
die zal zijn gramschap treffen,/die doet Hij ondergaan. 438 : 3
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en 't zelfde lot. 787 : 3

Trekken, Getrokken
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen. 019 : 2
Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één, 048 : 4
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond, 114a : 1
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom 137 : 1

Wij trekken in een lange stoet / op weg naar Betlehem,	506 : 1
Christus trok als eerste / door de doodsjordaan,	523 : 2
Al trekt Hij door de dood,/ tot in de diepste nood,	623 : 7
U trekt een lichtend spoor,/omgeef ons met uw gloed, wees onze mantel.	673 : 2
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope.	728 : 3
- even trekken zij hun sporen- zo gaat hun geluk verloren.	797 : 5
Wij trekken maar verder, voetje voor voet,	822
Laat Gods genade u genoeg zijn,/ die voor u uit zijn sporen trekt.	905 : 3
ras of huidskleur, rangen, standen -/ Jezus trekt geen scheidingslijn.	975 : 3
Lieve boetseerder trek me uit de klei. (2 x)	983

Treuren

Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt.	074 : 9
Hoe trok ons hart naar huis, wij treurden om / Jeruzalem, des Heren heiligdom	137 : 1
Als een verweeuwde zat de kerk,/ treurende om haar Heiland,	643 : 3
Terwijl wij om Hem treuren,/ toont Hij ons hand en voet.	644 : 2
Wat zou ik nog treuren,/ als de Heer der vreugde,/ Jezus, binnenschrijdt!	907 : 4
‘kom zoals je bent,/ met je treurend hart, mijn kind,	936 : 1
Daarom ben ik nu aan ’t treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren?	955 : 1
en weten van geen treuren,/ de vreugde is te groot.	979 : 5

Treurig

Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn,	902 : 6

Treurigheid

Treurigheid wijke, vrolijkheid blijke,/ want Jezus wil, want Jezus wil mijn Heiland zijn.	866 : 1

Trillen

En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet,	892 : 2

Triomf

Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede.	003 : 3
Triomf heeft zijn hand Hem gebracht,/ overwinning zijn heilige arm.	098d : 1

Triomfantelijk

Laat hen niet triomfantelijk / zwelgen in al mijn ongeluk.	035 : 9

Triomferen

Gij weet: wij willen U toejuichen / wanneer Gij triomfeert.	020 : 3
Nu weet ik, God doet triomferen / zijn uitverkoren knecht,	020 : 4
Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt.	037 : 2
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen	045 : 2
Dan triomferen in de dageraad / oprechten over wie ten grave gaat	049 : 4
In God wiens waarheid triomfeert / zal Israëls koning zich verheugen.	063 : 4
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand.	098 : 1
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,/ alles in allen zal Hij triomferen.	104 : 10
De duisternis verslond de dag,/ zo triomfeerde Gods gezag.	105 : 10
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen.	119 : 53
die Hij triomferend doet,/ Hem zij eer, Hij zij geprezen.	150 : 1

Ik triomfeer, mij is de Heer nabij 247 : 4
want Jezus Christus triomfeert,/Hij die het graf de rug toekeert./ Halleluja. 621 : 1
Nu triomfeert de Zoon van God / die is verrezen uit de dood,/ halleluja (2 x) 622 : 1
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder, 649 : 7
Gij, onze Here,/ doet triomferen / die naar U heten 675 : 2
Zij zullen regeren,/ met Hem triomferen, 752 : 6
Het onrecht heerst op aarde,/ de leugen triomfeert, 1010 : 1

Trom
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4
God komt regeren eerlijk en goed,/ dans Hem met bel en met trom tegemoet. 098b : 5
Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit, 105 : 17
en slaat de harp en roert de trom / in 's Heren heiligdom. 149 : 2

Laat de citers slaan, blaas de fluiten aan, / laat de bel, laat de trom, 486 : 1, 2, 3
laat de bel, bim-bam,/ laat de trom, rom-rom, 486 : 4
Blaas de bazuin, speel op de snaren,/sla op de trom alle jaren als het donker is. 504 : refr.
de trom die klinkt,/ wij loven je om / vrede die verstilt. 697 : 5
nog moeten wij U loven / met stem en fluit en trom. 713 : 3
bij alle vrolijkheid vooraan / met trom en tamboerijn. 737: 16

Trompet
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
Het mooist is met gitaren / met trompet, klarinet en met saxofoon 092a : 2
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2
Blaas de trompetten, juich voor uw koning. 098f : antif.A
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet/d glorie doen klinken van Hem die ons redt. 150a : 3

Toeters, drums, viool, trompet, gitaar 223 : 4
Een engel heeft de toon gezet./De eerste stoot op de trompet 504 : 1
Blaas de trompetten,/ juich voor uw koning. 711d
Ik hoor trompetten klinken,/ de vijand is nabij. 901 : 1

Trompetgeschal
trompetgeschal dat Gij weerklinken doet!/ Halleluja, halleluja! 727 : 6

Tronen
En Gij, die aller koning zijt,/ troon boven hen in heerlijkheid. 007 : 3
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
Nochtans, op U, o God die heilig zijt / en troont op lofgezangen, U gewijd 022 : 2
houden bergen mij gevangen,/ waar uw heerlijkheid niet troont. 042 : 4
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2
Dat hij trone ons ten goede, dat hem hoede / trouw en goedertierenheid! 061 : 4
dat naar geen doel meer scheen gericht./ IK was voor U, die troont in 't licht, 073 : 8
Die troont daar op de cherubim,/ gedenk uw dienaar Efraïm, 080 : 2
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister. 080a : 1
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
die met macht gekroond op de Sion troont./ Houd Hem hoog in ere! Heilig is de Here. 099 : 8
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden 102 : 6
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken. 111 : 3
Wie is als Hij, de Heer der heren?/ Hij onze God, die troont zo hoog, 113 : 2

die boven ons als koning troont.	143 : 1
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont,	148 : 5
Hij troont op onze lof	273 : 4
de Eeuwige zal hem doen tronen / op recht en op gerechtigheid.	482 : 3
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat.	488 : 3
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat,	488 : 4
Lof, eer en prijs zij God / die troont in 't licht daarboven.	704 : 3

Troon

God heeft zijn rechtstoel opgericht,/ zijn troon in eeuwigheid gesticht.	009 : 4
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot. En de Heer zet op zijn troon,	009a : 2
Boven 't bodemloos geweld / heeft de Heer zijn troon gesteld.	029 : 6
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen.	045 : 3
in eerbied en ontzag uw grote troon omringen.	089 : 3
Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide	089 : 6
Zijn troon staat even vast als 't glanzend firmament.	089 : 12
zijn troon is neergestort, zijn heerlijkheid verdwenen.	089 : 15
'Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.'	089a : 2
De schaduw van uw troon omsloot / uw heiligen weleer,	090a : 2
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld.	093 : 2
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid.	093a : 2
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht / in de verborgenheid.	097 : 1
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht.	099 : 2
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord.	100 : 3
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven.	103 : 8
Een smekeling, zo kom ik tot uw troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten	119 : 64
hier zijn de zetels van het recht,/ de troon, waar David zal regeren!	122 : 2
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'.	132 : 8
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon,	132 : 10
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!'	/132 : 10
Ik arme en geringe,/ hoe zou ik voor uw troon	146a : 7
De vorsten van hun tronen	157a : 3
Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen	157b : 7
Hij haalde de machtigen neer van hun tronen	157c : 6
heersers stoot Hij van hun troon	157e
Farao hoog op zijn troon	166b : 4
In God de Vader, op zijn troon / geloven wij, en in de Zoon,	342 : 1
Doe ons de Vader en de Zoon / aanschouwen in de hoge troon,	360 : 6
en eens ook voor uw troon beaam -/ o Lam van God, ik kom.	377 : 7
Gij, 's Vaders Zoon, ten troon verheven,/betoont uw majesteit,	380 : 2
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij.	380 : 4
U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen,	412 : 1
en met uw heilig volk ons voor uw troon vergaren.	412 : 5
Hij wilde zich verlagen / en daalde van zijn troon;	438 : 2
het kind van God zal koning zijn,/nooit zal de troon van David vallen.	448 : 8
sprong uw woord van zijn troon.	467b
Loof God, gij christenen, maak Hem groot / in zijn verheven troon,	474 : 1
zingt alle scharen rondom de troon:	477 : 5
Hij die heerst op 's hemels troon, / Here Christus, Vaders Zoon,	481 : 2

Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind. 498 : 4
Hier zit Herodes op de troon.' 521 : 2
na het oordeel voor zijn troon. 573 : 18
Zie, de Jodenkoning! Woorden/ waar ik Gabriël in hoorde./Is dit vader Davids troon? 584 : 3
Aan God de Vader in zijn troon,/ en aan zijn eengeboren Zoon, 599 : 5
Lof zij God in de hoogste troon,/ lof zij zijn eengeboren Zoon, 619 : 1
Aan God de Vader in zijn troon,/aan Christus, zijn geliefde Zoon,/ halleluja (2 x) 622 : 6
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven! 643 : 9
eer de heilige Geest, de Trooster,/ de Drieënige in zijn troon. 705 : 1
Halleluja, halleluja, de Drieënige in zijn troon! 705 : 1
Gij boden voor Gods troon,/ die van zijn aangezicht / de weerglans verder draagt 725 : 1
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon, 727 : 4
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon. 735 : 1
maar 't licht komt van de troon vandaan / waar de Messias is. 737 : 3
de troon van God en zingen / de glorie van het Lam. 747 : 6
Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon, 747 : 8
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen, 749 : 3
De koning die zijn troon heeft in den hoge,/ houdt bij de mensen hof 766 : 3
Want de Heer daalt neer in Sion en Hij vestigt zijn troon op ons lied. 884
Maak mijn hart tot uwe troon,/ dat uw heilige Geest er woon'. 912 : 5
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6

ten Troon stijgen
God stijgt blinkend schoon met gejuich ten troon./ Luid bazuingeschal meldt het overal 047 : 2

Troost
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
genadig uit, ten beste van mijn leven,/ ten troost van alle smart. 023a : 4
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren. 088 : 8
dan zijt Gij, Heer, mij zeer nabij / en met uw troost verkwikt Gij mij. 094 : 9
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven. 119 : 19
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2

hoe hij raad en troost wil geven 189 : 3
Ja, verkwik ons door uw troost onverpoosd 213 : 2
o Geest, zend uwe troost ons neer 239 : 7
die troost brengt met het vergezicht 259 : 3
Gij, mijn troost waar ik verdwaald ben 292 : vz.
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard, 315 : 1
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon, 400 : 2
met zijn raad en troost en zegen./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 1
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee. 435 : 4
Waar blijft Gij toch, o 's werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd? 437 : 4

Troosten
Want naast mij gaat Gij,/ uw stok en uw staf / zij doen mij getroost zijn. 023e : 2
mijn God, die als ik schreide / mij troostte en bevrijdde. 031 : 4
Nu blijf ik bij U voor altijd,/ God die mij troost, die bij mij zijt, 073 : 9

als zij zien dat Gij het zijt,/ die mij troost en mij bevrijdt. 086 : 7
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten. 109 : 10
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren. 119 : 21
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad. 131 : 3

Maar weg is uw woede, U troost mij 153 : 1
aan God de Geest die troost en leidt 237 : 3
troost onze ziel en maak ons vrij 239 : 6
Kom, nacht, en troost ons zacht 253 : 3
troost ons met uw barmhartigheid. 267 : 3
waar Gij ons met uw engelen troost 280 : 4
Getroost zullen wij verder gaan 281 : 10
Geest die ons troost, / levend nabij 303 : 3
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart, 324 : 3
maar troost mij met uw woord: het is volbracht. 381 : 1
Hij komt de volken troosten,/die eeuwig heersen zal. 444 : 1, 4
troost mij in mijn lijden,/o puer optime. 473 : 2
Dan naar het westen, dan naar 't oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar, 511 : 1
verwachten wij getroost wat komen mag. 511 : 7
Amen,/ amen,/ kom mij troosten / allerschoonste,/ mijn begeren, 518 : 7
Wees Gij om mij bewogen / en troost mijn angstig hart. 576 : 7
Getroost, gehoorzaam, ging ik heen / en bracht de boodschap rond met spoed: 626 : 7
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet: 642 : 6
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees, 662 : 4
Gelukkig die verdrietig zijn,/ want zij zullen worden getroost. 734 : 4
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt. 835 : 3
Tijd van troosten tijd van tranen / tijd van mooi zijn tijd van schamen 845 : 2
Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2
Hoor: dan klinken troostende woorden / voor Jeruzalem: 879 : 2
Hij helpt uit nood, de trouwe God,/ Hij troost mij bovenmate. 899 : 1
om zijn naam te troosten / zijn zij aangebracht. 993 : 3
laat uw vleugelen ons omgeven,/ troost ons met uw tederheid. 1008 : 1
troost onze ziel en maak ons vrijdag 239 : 6

Troosteloos
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1

troosteloos aan 't kruis gehangen / opdat wij uw troost ontvangen. 575 : 3

Trooster
Lof zij uw Geest, die ons ten Trooster is gegeven, 412 : 3
De trooster uit uw dromen,/zie Hem nu voor u staan! 441 : 6
Uw trooster is nu nabij, / die uw vergeving is! 441 : 8
Als der mensen trooster / roepen wij U aan: 463 : 2
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
O Trooster lief, berg me in U,/ wij waren haast verloren: 699 : 4
eer de heilige Geest, de Trooster,/ de Drieënige in zijn troon. 705 : 1

En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet? 800 ; 1

O, mocht ik uwe troost ervaren:/doe intocht, Heer, in mijn gemoed! 442 : 2
van vaderlijke troost het leed zal dragen. 455 : 2
Schenk uw brood aan de geboeiden/schenk uw troost aan de vermoeiden. 537 : 2
en zocht in zijn ellende / naar troost om voort te gaan, 562 : 1
troosteloos aan ’t kruis gehangen / opdat wij uw troost ontvangen. 575 : 3
zij met de Geest wiens troost ons leidt,/ de lof en eer in eeuwigheid. 599 : 5
zonder hoop en zonder troost / slijten wij de dagen. 610 : 1
Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus,/ Kyrieleis. 613 : 1
Halleluja (3 x)/ Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus./ Kyrieleis. 613 : 3
Er is geen troost voor mijn verdriet; de Heer is weg! 626 : 1
Troost en kracht in stervensnood / zal de Levende mij geven, 641 : 4
Kom der armen troost, daal neer, / kom en schenk uw gaven, Heer, 669 : 2
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij. 685 : 4
Wij wachten op de Geest beloofd / de Geest van kennis, hulp en troost. 692 : refr.
de eerste stappen van een kind,/ wij loven je om / troost die je schenkt. 697 : 2
wordt aan het volk dat Hem verwacht / de ware troost gegeven. 723 : 1
Hij is hun metgezel,/ herder van Israël,/ troost om hen henen. 746 : 7
In de woestenij,/ Heer, blijf ons nabij / met uw troost en met uw zegen 835 : 4
Uw schaduw overdekt me / met troost en tederheid. 853 : 2
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen, 869 : 5
God is mijn troost en toeverlaat,/ Hij is mijn hoop, mijn leven. 899 : 2
alsof geen licht zal dagen,/ alsof geen troost u wacht, 904 : 4
één wordt de mensheid door zijn troost,/ de wereld door zijn woord. 969 : 1
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud. 1005 : 4
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven; 1014 : 4

Trots (znw), ten Trots
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob ’t land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
’t Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2
en ik liet hen gaan / in hun eigenwaan / om hun trots te stillen. 081 : 10
De overmoed der zee, haar trots kunt Gij vertreden, 089 : 4
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet. 101 : 4
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij. 110 : 2
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
O Heer, er is geen trots in mij,/ ik houd mijn hart van hoogmoed vrij, 131 : 1
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
wat zij in trots bezaten,/ keert Hij in gramschap om. 146a : 6
een zwaard dat voor de trots der volken / Gods wrake zal vertolken. 149 : 4

die trots van kloeke mannen 152 : 3
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon, 400 : 2
Wie in hun trots en waan / zich tegen Hem verheffen, 438 : 2
Als Jeruzalems tinnen gaan blinken / en beschamen der bergen en heuvelen trots, 447 : 2

Een koning bij de gratie Gods,/het onrecht breekt hij en de trots 459 : 2
Het kruis van de Heer is onze trots,/ in Christus ons heil en ons leven. 564a
ik wil om u zijn zonder trots,/ ik acht verlies wat ik verwierf. 578 : 1
waarmee wij ons armoedig pogen sieren./ Verdwenen is de trots, 673 : 3
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2

Trots (ondanks)
Dit is mijn troost, in druk mij toegelegd,/ trots mijn ellende doet Gij mij herleven. 119 : 19

Trots (bn), de Trotse
dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3
God slaat de trotsen die Hem griefden,/ maar steunt met raad en daad 031 : 19
Hij zal hun trots beraad beschamen,/ zijn raadsbesluit houdt eeuwig stand. 033 : 4
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer, 036 : 3
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
Keer terug tot mij / Israël, gij trotse -/ en de woestenij 081 : 14
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6
over de trotsen en hun waan!/ Wraak over hen die U weerstaan! 094 : 1
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen. 137 : 4
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen. 138 : 3
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2

De trotsen slaat Hij neer 152 : 7
Zij lachte trots: wel heb je ooit, 173 : 4
staat trots maar eenzaam buitenspel 173 : 5
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots. 680 : 1

Trotseren
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren? 018 : 9
en Gij hebt hem gegeven / een leven dat de tijd trotseert, 021 : 3
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd. 093 : 4
Die langs Gods oceanen / trotseren wind en vloed 107 : 11
Zij zullen als de berg des Heren / de tijd trotseren. 125 : 1

Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind 495 : 3
Liefelijk licht, dat dag en nacht regeert,/ dat onze diepste duisternis trotseert, 951 : 2

Trouw (zn), Trouwe
De morgen is gekeerd / en ik mocht ongedeerd / dank zij Gods trouw, ontwaken. 003 : 2
Maak door uw trouw mijn paden effen,/ want mijn belagers staan in 't rond. 005 : 4
In de gemeente die U trouw betuigt,/'t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
Hij die zijn koning met zijn glorie kroonde,/ zijn grote trouw aan zijn gezalfde toonde, 018 : 15
Laat toch uw hand hun boos geweld beletten!/ Toon mij uw trouw! 022 : 8
Uw trouw en goedheid volgen mij,/ uw liefde, dag aan dag; 023c : 5
Gij voor mij uit, want trouw is uw naam. 023f : 2

zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten, 025 : 1
Zend mij uw licht en uw trouw tegemoet. 025c : 2
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Kan het stof U soms loven,/ een dode uw trouw bezingen?' 030a : 2
God, uw naam bezingen:/ eeuwig duurt uw trouw. 030b
Mijn hart is onbevreesd./ Ik ben altijd uw trouw indachtig, 031 : 4
uw trouw de vriend die met mij gaat,/ ik juich, ik ben in U geborgen. 031a : 4
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
Op trouw gegrondvest zijn zijn daden,/ op liefde rust zijn heilig recht. 033 : 2
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij. 038 : 12
uw wet is binnenin mij gegrift.'/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis. 042 : 5
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1
Sta op, breng in ons lot een keer!/ God, om uw trouw, kom ons bevrijden! 044 : 11
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Zijn waarheid en zijn trouw staan mij terzijde. 056 : 2
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
In trouw en liefde spiegelt zich / het licht waarin hij schuilt. 057a : 3
opdat mijn volk het niet vergeet,/ maar van uw trouw, uw oordeel weet. 059 : 4
Dat hij trone ons ten goede, dat hem hoede / trouw en goedertierenheid! 061 : 4
Zij zijn ontelbaar, die uit kwade trouw / zonder erbarmen totterdood mij jagen 069 : 2
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog. 071 : 11
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,/ zal er vrede in overvloed zijn. 072a : 2
Ik bewaar het wereldrond / op mijn trouw is het gegrond.' 075 : 2
Maar aan de bron van zijn verbond gedrenkt,/ heeft Israël de trouw van God gekrenkt. 078 : 6
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
de trouw die uit de aarde opwaarts schiet,/ het recht dat uit de hemel nederziet. 085 : 3
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Herkent men in dat eindloos duister / uw trouw, gerechtigheid en luister? 088 : 6
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten. 089 : 1
Het loflied van uw trouw weerklinkt de hemel door. 089 : 3
Met trouw zijt Gij omgord, grootmachtig is uw rijk. 089 : 4
uw goedheid en uw trouw, o vorst van onze vrede. 089 : 6
Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen, 089 : 11
En toch zal Davids huis mijn liefde en trouw ervaren, 089 : 12
moge ik geslacht op geslacht / uw trouw door mijn mond openbaren: 089a : 1
en het luidt: 'De genade staat eeuwig;/ in de hemel fundeert Gij uw trouw.' 089a : 1
bewijs ook ons uw trouw en macht,/ wees eeuwig ons tehuis! 090a : 1
Hij is, in trouw u toegedaan,/ uw schild en pantser beide. 091 : 2
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
Zijn trouw en waarheid overwinnen. 096 : 7
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b 5
onthuld zijn gerechtigheid;/zijn goedheid, zijn trouw/bleef Hij jegens het huis I. indachtig. 098d : 2
Zijn goedheid is als morgendauw:/ elk nieuw geslacht ervaart zijn trouw. 100 : 4

van geslacht tot geslacht is zijn trouw. 100a : 4
Goed is de Eeuwige, groot is zijn trouw / die Hij bewijst geslacht na geslacht! 100b : 2
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
Zijn trouw komt hun te stade,/ die Hem getrouw zijn toegewijd. 103a : 4
aan Israël zijn trouw verpand:/ uw kinderen breng Ik naar dit land, 105 : 4
de trouw die Hij had toegezegd / aan vader Abraham, zijn knecht. 105 : 16
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar 'k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
Ja, hoger dan het hemels blauw / is, Heer, uw goedheid en uw trouw. 108 : 2
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
uw trouw en uw genade./ Waar is uw God? tart ons het heidendom. 115 : 1
voor eeuwig blijft zijn trouw bestaan./ Hef met ons halleluja aan! 117
Want machtig voor ons is zijn genade,/ en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw. 117b : 1
Zijn trouw duurt voor tot in lengte van dagen. 117c : 3
Uw trouw hebt Gij, o Heer, mij toebedeeld,/ omdat ik uw geboden blijf bewaren. 119 : 21
van de geduchte daden van uw hand./ Laat mij uw trouw in alle dingen lezen. 119 : 24
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32
Uw trouw is van geslachte tot geslacht,/ al wat er leeft, ontvangt van U het leven. 119 : 34
Gij hebt u in uw trouw tot mij gekeerd./ Gij zijt mijn ziel, mijn zaligheid, mijn zegen. 119 : 38
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig. 119 : 52
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen. 119 : 55
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen. 119 : 63
Het goede zult ge aanschouwen van Gods verkoren stad / en wat Hij in zijn trouwe 128 : 3
Die Egypte sloeg met rouw,/ toonde Israël zijn trouw. 136 : 5
Gij zult, o Here, wijd en zijd / uw heerlijkheid en trouw bewijzen. 138 : 1
Slaat men mij in trouw aan de Here,/ als olie op mijn hoofd zal 't zijn, 141 : 5
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven. 143 : 10
en juichend zal men overal bezingen / uw recht, o Heer, uw trouw aan stervelingen. 145 : 2

Zijn goede trouw fundeert 152 : 9
toon deze tijd uw trouw, uw goedheid weer 156 : 1
't verbond van trouw, van onverbreekbaar recht 156 : 4
Hij zal zijn trouw bewijzen 157a : 2
en de trouw aan zijn roeping bewaarde 175 : 2
Bind ons met trouw elkaar op het hart 201 : 4
De trouw en goedheid van de Heer 207 : 1
ons met uw liefdevolle trouw omgeven 212 : 4
klare zon van trouw en goedheid 213 : 5
Rijk ben ik in uw liefde en trouw 241 : 2
uw trouw in dood en leven 241 : 3
allen door uw trouw omgeven / bij dag en nacht 268: 2
zijn trouw reikt hemelhoog 279 : 3
en tot in eeuwigheid duurt zijn trouw 291c
trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd, 324 : 3
O Heer God, erbarmend, genadig, lankmoedig, rijk aan liefde, rijk aan trouw, 329
O hoop voor wie zich tot U keert,/o trouw voor wie naar U begeert, 373 : 3
broederlijk één in liefde en in trouwe,/dat de spijze ons niet berouwe. 375 : 2

Bron en bestemming,/trouw die ons draagt / voor altijd op adem. 424 : 6
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw. 451 : 2
tot de trouw ontkiemt en / vrede bloeien gaat. 463 : 5
Verschenen is de mildheid / en de trouw van onze God. 492 : refr.
Trouw en goedheid zullen wonen / in het land dat Hij bemint. 498 : 4
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet. 602 : 4
mij als één van zijn leden / voor altijd trouw belooft. 623 : 7
Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja! 640b
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5
De trouw zal bloeien als een roos / en zie, gerechtigheid 767 : 2
elkanders brood en wijn,/ elkanders woord van trouw. 788 : 1
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw. 791 : 4
omvat de trouw hier toegezegd./ Dat Gij uw zegen op ons legt, 792 : 2
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2
Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5
opdat wij niet door onze strijd / uw goede trouw beschamen. 838 : 3
Die liefde leeft in je nu Ik dans met jou,/ de dans van de schepping, de dans van trouw. 839 : 4
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2
Hij zal met trouw omringen / wie steunen op zijn woord. 864 : 1
wat onze God tot aanzijn riep / doet Hij zijn trouw ervaren. 869 : 3
Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader./ Er is geen schaduw van omkeer bij U. 885 : 1
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond. 885 : refr.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven./Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond. 885 : refr.
Heer, ik prijs uw naam, dank U voor uw trouw./Niemand is als U, rots waarop ik bouw. 889
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 : 1
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1
Komt er, God, een nieuwe morgen / als een teken van uw trouw, 1003 : refr.

Trouw (bn)
Dit valt ten deel aan wie zich van Hem wenden,/ want onze Heer is trouw aan zijn verbond 011 : 3
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok. 023a : 3
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Hij die trouw is, zal mijn voet / voeren uit der bozen netten. 025 : 7
zij roven U de eer./ Maar ik leg in uw trouwe handen 031 : 5
trouw aan ’t verbond dat Gij ons gaf./ Wij weken van uw weg niet af, 044 : 9
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht. 060 : 2
Trouw zijt Gij in wat Gij doet,/ Gij zijt onvoorstelbaar goed. 086 : 6
David, mijn trouwe knecht, die Ik heb uitverkoren, 089 : 9
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht. 105 : 3
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond, 106 : 20
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22
O trouwe Heer, die hebt gegeven / de kennis van uw naam ten leven, 109 : 9
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54
Ik roep met luide stemme, sta mij bij;/ uw bijstand kan ik, trouwe Heer, niet missen. 119 : 55
Maar Gij zijt nader, Heer, dan het gemeen / dat U verlaat, want Gij zijt trouw gebleken. 119 : 57
Loof de Heer, want Hij is goed,/trouw in alles wat Hij doet. 136 : 1
Hij doet wonderen, Hij alleen / trouw door alle tijden heen. 136 : 2
Loof de Heer, Hij gaat ons voor,/ Hij is trouw de eeuwen door. 136 : 6

Hij wijst ons het rechte spoor./ Trouw is Hij de eeuwen door.	136 : 8
Hij slaat onze vijand neer./ Eeuwig trouw is onze Heer.	136 : 9
die ons laaft en die ons voedt./ Eeuwig is Hij trouw en goed.	136 : 12
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,/ God is trouw aan wat Hij schiep.	146 : 3
hun die zich toevertrouwen / de trouwe handen Gods.	146a : 2
Hij is de Heer, de trouwe,/ die niemand onrecht doet.	146a : 4
Ik zal U loven, trouwe God	153 : 1
Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven	157b : 9
Want Hij blijft zijn barmhartigheid trouw	157c : 4
weer van ons, trouwe toeverlaat	206 : 4
wil allen trouw terzijde staan	240 : 5
Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan	210 : 3
Uw trouwe zorg wou mij bewaren	245 : 2
blijf trouw aan wie u liefde gaf	310 : 4
zo is tot in de diepte / ook God zijn liefde trouw	311 : 7
dat wij elkaar trouw mogen zijn / zoals God zich met ons verbonden heeft	312
Schrift die mensen oorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft.	322 : 1
Schrift die mensentoekomst schrijft./Naam die trouw blijft.	322 : 3
de wereld trouw in lief en leed,	325 : 1
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht.	341 : 1
dat zij die staan niet vallen./Maak gij ons trouw en echt.	345 : 3
wil door uw koningsmacht uw erfdeel trouw bewaren,	412 : 5
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint,	483 : 2
Door goede machten trouw en stil omgeven,	511 : 1
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed;	518 : 4
om alles op te geven / en trouw Hem na te leven.	531 : 1
Geef dat ik trouw mag wezen,/ want Gij zijt trouw en goed.	576 : 5
God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw.	641 : 2
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw.	685 : 1, 5
zijn vaderlijke hand / en trouwe liefde bood.	704 : 1
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan,	751 : 3
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind -	793 : 2
de bron waarin ik uitmond,/ verlaat mij, blijf mij trouw.	857 : 1
Hij helpt uit nood, de trouwe God,/ Hij troost mij bovenmate.	899 : 1
Dat is uw eer o trouwe Heer./ Dus zeg ik vrolijk: Amen.	899 : 4
der trouwe hoede en zegen / van Hem, die ’t al regeert.	904 : 1
Ik heb U lief, o Gij mijn leven,/ vriend die mij trouw zijt tot het eind.	908 : 2
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk.	912 : 2
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand,	913 : 4
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen.	963 : 1
opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer.	967 : 6
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw.	971 : 2
met alwie overwonnen,/ alwie zijn trouw geweest.	968 : 5
Prijs nu God, die goed en trouw is,/ prijs de Zoon, die mensen kent,	975 : 1
Wat vraagt de Heer nog meer van ons / dan dat wij recht doen en trouw zijn	992 : 1

te goeder Trouw

Gij zijt te goeder trouw / geweest van het begin.	974 : 5

Trouweloos

Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden.	119 : 48

Trouwen
met hart en ziel aan ons getrouwd. 275 : 4

Trouwverbond
Gij zijt het die ze neer zult stoten,/ de schenders van het trouwverbond 055 : 6

Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond, 451 : 4

Tsjilpen
De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x) 635 : 5

Tucht
zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
Neem toch uw plagen haastig van mij af,/ want aan uw tucht bezwijk ik, God. 039 : 5
die heilig is en hooggeducht,/ breng Hem uw lof, aanvaard zijn tucht. 076 : 7

Tuchteloos
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57

Tuig
Gij bracht ons in des vijands netten./ Hij heeft het tuig ons aangelegd 066 : 4

Tuimelen
De lasteraars gaan in het rond,/ de ontaal tuimelt uit hun mond, 031a : 2

Tuin
uw tempel en uw tuinen./ Muziek zal U ter zijde staan, 068 : 8
op Hermons top en daalt op Sion neer./ 't Wordt al een tuin voor God de Heer 133 : 2

als een tuin vol voorjaarsbloemen,/als de sterren in de nacht. 449 : 7
tot aan de laatste tijden -/ dan staan zij in zijn tuin 544 : 4
een bloeiende tuin zijn van vrede en recht 550 : 1
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf. 592 : 1
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin, 628 : 1
wordt een nieuwe tuin betreden,/ open is de laatste poort, 631 : 3
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.946 : 3
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2

Tuinmanswoord
het brood,het kruis, het tuinmanswoord, 579 : 3

Tulp
een lichte groene wade;/ en tulp en narcis evenzo: 977 : 2

Tumult
Uit zijn schatgewelf laat Hij / het tumult der winden vrij. 135 : 4

Turen
Eindeloos turen / naar komend licht. 830 : 3

Tussenbeide komen, treden

het bloeit haast ongestoord,/ niemand komt tussenbeide. 092 : 4
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk 106 : 10
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide. 109 : 1

Twee
mogen er twee de ark in gaan 163a : 2
Zeven was voldoende / vijf en twee 383 : 1
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn. 565 : 3
Door Magdalena's angstig woord / zijn twee discipelen aangespoord 620 : 3
Met Hem komt heel de schepping mee, halleluja,/de dieren lopen twee aan twee, 635 : 2
Zoals ten einde toe / de mensen twee aan twee 788 : 3
Ik heb gezichten, meer dan twee,/ogen die tasten in den blinde, 789 : 1
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn. 800 : 3
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7

Tweede
Het tweede gebod is het eerste gelijk:/doet dit, en gij zult leven 320 : 3

ten Tweeden male
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3

Tweedracht
Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft, 537 : 1
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht. 741 : 4

Tweemaal
God stelde eens voor al zijn woord,/ tot tweemaal toe heb ik 't gehoord,- 062 : 7

Twist
der volken oude twist 152 : 10
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3

Twisten
Twist, Here, met mijn twisters, strijd / tot Gij uw dienaar hebt bevrijd. 035 : 1
verharden, als in Mozes' dagen./ Toen hebben tegen Mij getwist, 095 : 4
van Hem, die niet voor altijd met ons twist,/die ons niet doet naar alles wat wij deden, 103 : 3

Die in zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten, 537 : 1
de haat onzer twisten en veten / en gaan wij naar Hem op pad!' 770 : 2

Twister
Twist, Here, met mijn twisters, strijd / tot Gij uw dienaar hebt bevrijd. 035 : 1

Twijfel
Mijn twijfel stilt en mijn verlangen,/ die mij in liefde houdt omvangen. 073 : 9
ik viel niet, want Gij hield mij vast./ Als in mijn hart de twijfel wast, 094 : 9

't Bericht werd Thomas ook gedaan./ Hij hoorde het vol twijfel aan 620 : 7
Leggen wij onze twijfel af? 627 : 3
Wees ook de Geest die mij aanvuurt / en al mijn twijfels bant. 695 : 3

Maar twijfel knaagt in het gevang,/ hij vraagt: ben jij de ware? 741 : 3
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer, 748 : 4
Hing niet het wolkendek zo zwart / van twijfel om ons heen, 753 : 5
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees, 798 : 2
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde 812 : 3
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6
Twijfel of hoogmoed, onverstand -/ neem ons, uw mensen, bij de hand 837 : 3
Mijn dagen zijn door twijfel overmand,/ ik ben gevangen in mijn onvermogen. 942 : 2
in de twijfel ligt geloven,/ in ons leven eeuwigheid, 982 : 3

Twijfelen
dan weet het hart en twijfelt niet,/ wat daarin ligt besloten. 522 : 5
en twijfel niet, geloof in Mij./ Halleluja. 620 : 8
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer, 620 : 9
Zalig wie niet getwijfeld heeft,/ niet ziet en toch zich overgeeft, 620 : 10

Twijfelaar
De twijfelaar vindt heg en steg 204 : 6

Twijg
Maar als een glimp van de zon,/een groene twijg in de winter, 321 : 2
Zo zal ik U ontvangen: /mijn lofzang is de twijg, 441 : 2
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4

Twijgje
Een twijgje, weerloos en ontdaan,/zonder gestalte, zonder naam. 460 : 5
Maar wie gelooft, verstaat het wel./ Dat twijgje heet Emmanuel. 460 : 5

Tij
Nu keert voor ons het slechte tij 173 : 1
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij. 917 : 1

Tijd, tijde
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
Een boom is hij aan de waterkant / die vrucht geeft op zijn tijd 001a : vz
Hij spot met hen die spotten met zijn macht./ Hij kent zijn tijd, Hij is de Heer der heren.002 : 2
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd, 011 : 2
Gij toch, Gij zijt mijn zekerheid./ Gij helpt en redt mij op uw tijd. 013 : 3
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
zal door de tijden met ons verder gaan,/ met David en zijn huis nu en voortaan. 018 : 15
en Gij hebt hem gegeven / een leven dat de tijd trotseert, 021 : 3
Hoopvol is het mij te moede,/ U verwacht ik te allen tijd. 025 : 10
Gij zult mijn voeten sturen / in ’t duister van de tijd. 025a : 1
Zijn gramschap duurt een korte tijd,/ een leven zijn goedgunstigheid. 030 : 2
Maar ik vertrouw op U, mijn tijden / o Heer, zijn in uw hand; 031 : 12
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd! 032 : 4
Laat te allen tijde / uwe liefde ons leiden,/ uw barmhartigheid. 033 : 8
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7

mij toch bewaren in de tijd / dat ik word overstelpt door mijn verdriet. 040 : 5
Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde, 040a : 4
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor. 045 : 6
God is een toevlucht te allen tijde,/ die ons uit nacht en dood bevrijdde. 046 : 1
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
Zijn rijk is over alle tijden./ Gij trotsen, draagt het hart niet hoog. 066 : 2
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd. 072 : 7
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10
'Ja, Ik kom, Ik kies de tijd,/ Ik kies de tijd ten gericht. 075 : 2
Eens komt de tijd dat hoofd voor hoofd / elk die op aarde leeft U looft, 076 : 6
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen. 081 : 4
Sla hen terneer als in de tijd / dat Gideon uittoog ten strijd, 083 : 4
als pijlers van uw heil, onwrikbaar door de tijden. 089 : 6
Zijn zetel wankelt niet tot aan het eind der tijden 089 : 13
Wat de Heer genadig verleende / dat drage mijn lied door de tijden. 089a : refr., 1
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5
Tot sieraad is uw hoge heiligheid / en in die glans trotseert uw huis de tijd. 093 : 4
Gij, Heer, troont te allen tijde,/ steeds zal men uw naam belijden 102 : 6
Tijd is 't voor uw grote daden,/ eindelijk tijd voor uw genade. 102 : 6
In de aanvang van de tijden / hebt Gij aard en hemel beide 102 : 12
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
Te rechter tijd hield Pinehas,/ die Gods getrouwe priester was, 106 : 14
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide. 109 : 1
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
O Israël, vertrouw op God de Heer. Hij is te allen tijd hun tegenweer, 115 : 4
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden. 119 : 48
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60
Zij zullen als de berg des Heren / de tijd trotseren. 125 : 1
Houd in gedachten te allen tijd,/dat deze afgeperkte plek/aan Hem, aan God, is toegewijd. 132 : 5
'Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer'. 132 : 8
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd. 134 : 1
Hij doet wonderen, Hij alleen / trouw door alle tijden heen. 136 : 2
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond, 141 : 3
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden, 144 : 1
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt. 144 : 2
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide. 144 : 6
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden. 145 : 4
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden. 145 : 6
Hij doet te allen tijde / aan elk zijn woord gestand. 146a : 4
Lieflijk en recht te allen tijde / is 't onze God ons lied te wijden. 147 : 1

Ieder op zijn eigen tijd 154b : 4
toon deze tijd uw trouw, uw goedheid weer 156 : 1
ik juich om U in tijd en eeuwigheid 156 : 4
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade 157b : refr.

een schouwspel voor de tijden,	159a : 2
wijzen zij wegen en tijden aan	162 : 4
Zo is de tijd die nu verstrijkt	176 : 4
Gij bron van tijd en eeuwigheid	204 : 1
zij onze gids in deze tijd	209 : 1
Wees een teken van de tijd die komt	223 : 3
zij lof nu en te allen tijd.	237 : 3
Te allen tijde	238 : 2
Geef ons in deze zware tijd	240 : 2
en nooit in tijd of eeuwigheid	241 : 2
het vindt geen thuis in deze tijd.	244 : 4
Want Gij stond naast mij al die tijd	250 : 5
waarin Hij alle tijden houdt	252 : 4
en bij ons wonen in uw tijd	259 : 4
een toren in de tijd	273 : 3
Dit huis slijt met ons aan de tijd	280 : 7
in het stormen van de tijd	283 : 1
in de vore van de tijd	283 : 4
als een teken in een bange tijd	286 : 3
Bemin uw Heer te allen tijd./Dien Hem met alles wat gij zijt.	320 : 2
uit God geboren voor de tijd / Hem zij de macht, de majesteit	342 : 1
die aan de dag treedt op zijn tijd / en eenmaal recht van onrecht scheidt	342 : 4
Geloofd zij God die tijd en wereld ver overstijgt.	343 : 4
Gods woord roept door de tijden / zijn volk en grijpt het aan.	346 : 2
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd,	351 : 3
Gij zijt de gave Gods, Gij zijt / de grote Trooster in de tijd,	360 : 2
De tijden slaan als golven / over ons hoofd.	361 : 6
Van U is deze wereld, deze tijd.	362 : 3
en als een lamp verlichten / de lange gang van onze tijd.	391 : 4
Als ik in deze stille tijd / de grens der woorden overschrijd	393 : 1
Die Gij waart te allen tijd,/blijft Gij ook in eeuwigheid.	413 : 1
Ga met God en Hij zal met je zijn:/ bij gevaar, in bange tijden,	416 : 2
Groot is de wereld / en lang duurt de tijd,	420
God lof! Nu is gekomen / Gods aangename tijd:	438 : 1
gebeukten en gebukten / in deze boze tijd	438 : 4
O Jezus, maak mij arme / in deze heilige tijd	439 : 4
Zijt Gij van wie gesproken is / in de voorbije tijden?	446 : 3
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan,	447 : 1
op zijn lieflijke verschijnen / in het midden van de tijd,	449 : 3
Verblijd u in de Heer te allen tijd,/dat zeg ik u, dat zeg ik u, verblijd u,	450 : 1
Als tussen licht en donker / de tijd zijn stroom versnelt,	452 : 1
Wachters van de tijd,/licht zal in uw ogen wonen,	453 : 1
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood.	453: 3
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk!	454 : 3
verborgen van de tijd, nu wordt voldragen	455 : 4
Hij, God uit God van eeuwigheid,/die een mens wordt in de tijd,	470 : 5
grote blijdschap, goede tijd,/dat brengen wij bij deze,	472 : 1
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
Maria was bereid,/toen Gabriël haar groette/in ’t midden van de tijd.	473 : 2
wordt geboren uit een maagd / op de tijd die God behaagt.	481 : 2
Gij die ons geworden zijt / taal en teken in de tijd,	481 : 3
Eer zij God in onze dagen,/eer zij God in onze tijd.	487 : 1

Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest	495 : 4
Gij morgenster en mensenzoon,/breng ons de nieuwe tijd,	496 : 3
wordt aan het eind der tijden / in heel zijn rijk gehoord.	513 : 3
komt ons als woord ter ore,/ verschijnt in onze tijd,	517 : 1
Gij, als een mens geboren, / vervult voor ons de tijd.	517 : 2
Maar Hij zei: 'Nog is het niet mijn tijd.'/Zij wist in haar hart: Hij is bereid,	525 : 2
en al die tijd is Mozes/ met God alleen geweest.	540 : 3
Uw kruisgang door de tijden,/uw dagelijkse dood,	543 : 2
tot aan de laatste tijden -/ dan staan zij in zijn tuin	544 : 4
later te Jeruzalem / in de volheid van de tijden./ Halleluja	545 : 3
Zo zal het zijn aan 't einde van de tijden,/ de dageraad van God is rozerood.	546 : 4
want deze tijden zijn u toegemeten,/ maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed.	546 : 5
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden	550 : 1
Gij die met levensbrood / door tijd en ruimte gaat,	559 : 3
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
van de verleden tijd / in uw gestorven oren.	589 : 4
laat het schijnen, heel de tijd,/ dagen en nachten, heel ons leven.	595 : cantor
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd.	602 : 1
De vloed van vóór de tijd,/ van vóór Gij hebt gesproken.	603 : 1
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja!	628 : 6
Ik ben als een lied ontstegen / aan de val van de tijd,/ Ik ben de alfa	629 : 6
sluiers worden weggedaan:/ het is tijd om op te staan.	631 : 3
zolang ons 't aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd,	653 : 1
zijn ons ter lafenis gegeven,/ zijn doorgebroken in de tijd.	653 : 3
wanneer het nacht wordt in ons leven,/ wanneer het nacht wordt in de tijd.	653 : 4
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
waar Gij ons leidt is 't goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd.	653 : 6
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd.	653 : 7
De hand van God doet in de tijd / tekenen van gerechtigheid.	655 : 4
Heer, komt in deze tijd / uw heerschappij,/ het einde van de strijd,	662 : 1
Heer, gaat Gij van ons heen,/in deze tijd?/ Vermaakt Gij ons alleen	662 : 2
Uit uw verborgenheid / hebt Gij vervuld / het perk van deze tijd	662 : 3
die onverpoosd,/de Zoon des mensen gaat,/ te allen tijde,	662 : 4
O Geest der eeuwigheid,/ gij Trooster aller tijden,	672 : 2
't is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint!	683 : 4
Als geroepen kom ik:/ mijn tijd is in uw hand	695 : 3
Die uit genade ons / behoudt te allen tijd	704 : 2
zij uw naam lof, o Jezus, te allen tijd! / Halleluja, halleluja!	727 : 1
tot aan de tijd die Gij hebt toegezegd,/ Halleluja, halleluja!	727 : 3
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling,	727 : 5
als in de eerste tijden,/ de dag van Willibrord.	743 : 4
Uit de schemer van de tijden / doemt een oergestalte op,	745 : 1
van alles wat wij dragen,/ van 't lijden aan de tijd.	747 : 4
Het duurt niet lang meer tot de tijd / van Christus aan zal breken,	748 : 1
O Jezus, help mij dan ter tijd / ter wille van uw wonden,	748 : 4
gij torenwachters van de tijd?/ 'Middernacht is aangebroken,	749 : 1
zij die zich bereiden / op 't einde der tijden.	752 : 2
Bij 't steken der bazuinen / gaat in een punt des tijds	758 : 1
Dit broze mensenleven,/ verloren in de tijd,	758 : 3
En als Gij ons brengt in uw schuren / ten tijde der eeuwigheid,	765 : 6
Een stem roept in het rond: nu gaat beginnen / de koninklijke tijd,	766 : 2
zal uit de hemel moeiteloos / neerdalen in de tijd.	767 : 2

Nu is de dag van oogsten daar,/ het hoogste van de tijd;	767 : 7
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden.	775 : 1
verlies ik taal en tijd,/ uw woord is levenskrachtig.	786 : 2
Dat zij de ander in liefde,/ samen op weg door de tijd,	790 : 3
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees,	798 : 2
in ons hemels overwinnen,/ één in tijd en eeuwigheid.	801 : 6
aan ’t einde van de tijden / voor iedereen gebouwd.	803 : 6
Wek niet de liefde voor haar tijd,/ die dorst zal u verteren.	808 : 5
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond.	817 : 4
Hij meet ons tijd en ruimte toe / genoeg om Hem te vinden.	825 : 4
zijn om – het is de hoogste tijd / tot Hem ons te bekeren.	825 : 7
O Christus, woord der eeuwigheid,/ dat naar ons uitging in de tijd	826 : 1
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.	827 : 2
tot aan ’t eind van onze wegen./ Leid ons op uw tijd / in uw heerlijkheid.	835 : 4
Tijd van vloek en tijd van zegen / tijd van droogte tijd van regen	845 : 1
dag van oogsten tijd van nood / tijd van stenen tijd van brood.	845 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen	845 : 1
Tijd van troosten tijd van tranen / tijd van mooi zijn tijd van schamen	845 : 2
tijd van jagen nu of nooit / tijd van hopen dat nog ooit	845 : 2
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten	845 : 2
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid.	845 : 2
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen -	845 : 3
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord.	846 : 1
Mijn leven is een splinter aan de tijd,/ een oogwenk slechts van een oneindig heden.	847 : 1
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden.	847 : 1
Mijn toekomst komt nu ik geboren ben:/ genadig ogenblik tussen de tijden.	847 : 2
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren.	847 : 3
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren.	847 : 3
de tijd door U ons toegemeten,/ de toekomst, uw geheimennis?	850 : 3
en tijd en dringen en krakelen / en tempel, priester en leviet.	855 : 3
Het huis dat wij bewonen,/ ons lichaam in de tijd:	860 : 4
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd.	861 : 1
tot ons leven zijn tijd heeft voltooid.	880 : 4
Al tonen zich verbolgen / de groten van de tijd,	902 : 5
Alle dingen hebben tijd,/ maar Gods liefde eeuwigheid.	903 : 1 - 5
In het duister van de tijden / ben ik nooit alleen geweest,	903 : 3
tot ik U na deze tijd / liefheb in der eeuwigheid.	903 : 6
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht.	905 : 1
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen.	909 : 3
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid.	912 : 1
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd.	914 : 3
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid,	920 : 2
de einder waarheen ik ga -/ als Gij niet zijt / waar blijf ik dan / in tijd en eeuwigheid?	926
Lof Vader, Zoon en heilige Geest,/ Hem die voor alle tijden	966 : 5
Zonne der gerechtigheid,/ ga ons op in deze tijd	967 : 1
Laat ons zo uw heerlijkheid / zien in deze donkere tijd,	967 : 6
In ’t woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd,	968 : 4
de glorie van uw daden,/ in tijd en eeuwigheid.	968 : 5
Gij doet ons reizen door de tijd,/ verbonden in saamhorigheid,	972 : 5
In ons einde is de aanvang,/ in de tijd oneindigheid,	982 : 3
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd.	982 : 3
Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd,	991 : 5

Zo hoog zijn Gods gedachten,/ zij gaan de tijden door, 991 : 6
dat wij ons werken staken, genieten van uw tijd. (2 x) 1004 : 1
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1

Tijding
Ja, de Heer komt ter bevrijding,/ opdat Sion blij de tijding 102 : 10
tot goedertierenheid!/Hoor aan de goede tijding:/ Hij geeft in zijn geduld 130 : 4

taal van genegenheid, tijding van verre 220 : 2
vaart de tijding door de volken / dat Gij alles richten zult: 769 : 2
Stem die stenen breekt,/ tijding in duistere nacht, 918 : 1

Tijdperk
en vier maal tien is veertig,/ het tijdperk van de Geest, 540 : 3

Tijgen, Getogen
waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld, 044 : 5
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen 097 : 3

het wordt voor U geboren en getogen,/vervult zijn wegen naar uw raad. 348 : 7
Met Noach en zijn regenboog,/Mozes die uit Egypte toog 350 : 5
Uit Oer is hij getogen,/ aartsvader Abraham, 803 : 1
Uit Oer is hij getogen / ten antwoord op een stem, 803 : 2
geboren uit den hoge,/ getogen uit de nacht. 803 : 2, 6

Tijger
de tijger en de leeuw 163a : 1

Uil
als een uil in ’t puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen. 102 : 3

De uit en de emoe 163a : 3

Uit
Gij machtigen der aarde,/’t is uit met Gods geduld, 438 : 3

Uit zijn op
Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3

Uitbazuinen
bazuint het uit: de dag begint / die al het donker overwint! 504 : 1

Uitbenen
mislukt, vergeten, uitgebeend, 579 : 2

Uitblussen
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit, 320 : 4
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren. 808 : 5

(zich) Uitbreiden, Uitgebreid
breid over mij uw vleugels uit,/ de vijand is belust op buit: 007 : 1
machtige God, Gij die uw majesteit / ten hemel over ons hebt uitgebreid. 008 : 1
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid. 008 : 6
breid uit uw vleugels van omhoog / en laat mij zo geborgen wezen. 017 : 3
O God, wiens goedertierenheid / zich over mij heeft uitgebreid. 059 : 7
De Heer is opgestaan, een held ten strijd,/ Hij heeft zijn naam in Juda uitgebreid. 078 : 23

een boom zijn armen uitbreidt naar de hemel 220 : 1
Gij zijt de wijnstok van het leven,/ in duizend ranken uitgebreid, 653 : 5
breiden het vuur des geestes / over de aarde uit. 979 : 8

Uitbreken
doof voor de tonen van de fluit./ Breek Gij, o God, hun tanden uit. 058 : 2
Breek, aarde, uit in jubelzangen,/ Gods glorierijke naam ter eer. 066 : 1
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt. 089 : 7
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde 097 : 1

Breek, aarde, uit, breek uit in pracht,/dat berg en dal van lente lacht. 437 : 3
Licht, straal hier in onze ogen,/ licht, breek uit in duizendvoud, 600 : 5
de hemel is mijn woning,/ aarde, breek in jubel uit! 629 : 7
de zon die wij verduisterden / breekt uit in stralend licht. 633 : 1
en uitbreekt in een lied / en opstijgt God ten lof. 687 : 1
Dan breekt muziek van snaren / aan alle kanten uit 747 : 6
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/ een bron die uitbreekt / in mijn woestijn; 929 : 1
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/een licht dat uitbreekt. 929 : 2

Uitbrengen
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen/en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2

Uitbuiten

dat geen kans krijgt om te leren,/ uitgebuit wordt en miskend; 745 : 2

Uitbundig
Zij bloeien zo uitbundig,/ zij zingen overluid 979 : 9
hemel vol vogels,- gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5

Uitdagen
Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3

Jezus spreekt ons in liefde aan,/daagt ons uit om op weg te gaan 386 : 3
aan wat ons uitdaagt om te leven./ Dat wij de stille roep verstaan. 816 : 1
Stem, die ons uitdaagt, vind bij ons gehoor! 831 : refr.
Hebt Gij ons afgeschreven,/ hebt Gij ons uitgedaagd? 851 : 4
Laat liefde steeds de kleur zijn die mij leidt,/ mij uitdaagt, elke dag door U gegeven. 949 : 4
Omwille van uw naam:/Rechter, die ons daagt voor het gericht, tot recht uitdaagt,/b// 1004 : 4

Uitdelen
Hij deelt de woorden uit van God 177 : 1, 5
De heer deelt zijn talenten uit 180 : 2
Deel ze van harte uit 180 : 2
breek het brood en deel het uit 232
Gij deelt het met ons, zo deelt Gij / Uzelf aan ons uit voorgoed, 390 : 5
dat Hij uitdeelt aan zijn mensen, / dat heeft Hij gezegd. 395 : 2
Hij komt tot ons als lotgenoot,/ Hij deelt zich aan ons uit als brood, 565 : 4
deel thans uw zegen uit aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
Deel van uw gaven uit,/ wees met uw kracht nabij. 672 : 3
zoals Gijzelf u in de dood / hebt uitgedeeld, o brood dat leeft. 712 : 4
De heilige Geest geeft taal en teken./ Christus deelt al zijn gaven uit. 971 : 3
Geef vrede door van hand tot hand,/ als brood om uit te delen; 1014 : 3
Geef vrede door, geef haar een kans: een schat om uit te delen. 1014 : 5

Uitdelgen
Ik delg de bozen uit, dat Sion zij / van onrecht vrij. 101 : 6

het water en bloed dat de zonden uitdelgt 151 : 5

Uitdenken
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2

Uitdoven, Uitgedoofd
Levende vlam, doof niet meer uit 284
soms een lamp die uit kan doven,/ soms een glans van korte duur. 700 : 1
Als ik word afgebroken,/ als ik ben uitgedoofd, 851 : 5
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,/glans van Gods onomwonden aangezicht! 951 : 3
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen. 1000 : 3

Uitdragen
uw vrede uit te dragen./ Loof God, want Hij is goed! 552 : 3

Uitdrijven
Woedend drijft Hij met een gesel van touw / die afgoderij uit het tempelgebouw 187 : 4

Drijf uit, o licht, wat duister is 207 : 3

Uiteengaan
Nu wij uiteengaan vragen wij God:/ga met uw licht voor ons uit! 423 : 1
Nu wij uiteengaan wens ik jou toe: /Ga met God! /Vaya con Dios en à Dieu! 423 : 1

Uiteendrijven, uitelkaardrijven
Gij hebt ons over ’t grondgebied / der volkeren uiteengedreven; 044 : 6
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen, 106 : 4

en drijft uiteen wie zich verheven wanen 157e
dan zal ons geen macht uit elkander drijven. 418 : 1

Uiteenslaan, Uiteengeslagen
Gij hebt ze zelf uiteengeslagen,/ die onze vaderen rond zich zagen 044 : 2
In Gods naam brak ik door hun rijen,/ als strovuur sloeg ik hen uiteen. 118 : 4

Zo dor en doods,/ zo levenloos / verlamd, uiteengeslagen, 610 : 1

Uiteenjagen
Hoor, roept Gij in mijn oren / en jaagt mijn angst uiteen. 323 : 3

Uiteenrukken
door dwalingen verbijsterd,/ door strijd uiteengerukt, 968 : 3

Uiteenvallen
Wij zijn uiteengevallen,/ o, maak ons weer gezond, 743 : 2

Uitentreuren
Volk uitentreuren / gezeten in de nacht, 456a : 7
en zoekt niet uitentreuren / tot hij gevonden heeft. 896 : 1

Uiterste
Mensen kunnen het / tot het uiterste eind van heel onze aarde: 098c : 3

Ga: tot de einden der aarde,/ tot het uiterste,/ daar zal liefde zijn: ga. 810
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015

Uitgaan
Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1
Uw voorkeur gaat uit naar het kwade,/ de leugen lacht u aan. 052 : 2
De gerechtigheid zal voor Hem uitgaan:/ reeds begon op de heerbaan haar loop. 085b : 3
Mijn hart gaat uit naar wat Gij mij gebiedt,/ altoos en immer zal ik dat bewaren. 119 : 17
Aarde wordt een mens tot aarde,/ als zijn adem uit hem gaat. 146 : 2

Zo zult gij voor de Heer uitgaan 158a : 2
die voor ons uitgaat op het veld 206 : 5
Maar wie op ’t woord vertrouwen / dat uitging uit Gods mond 313 : 4
o Geest, van beiden uitgegaan,/wij bidden U gelovig aan. 360 : 6
zijn heerschappij gaat in en uit / door al de deuren die men sluit,/ halleluja! 628 : 5
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan 645 : 1
en Jezus Christus, ’s Vaders Zoon,/ o Geest van beiden uitgegaan. 670 : 6

zo leeg en woest, zo dood, als toen / Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan. 680 : 2
Kom en doorstraal mijn dagen, / Geest van God uitgegaan, 695 : 4
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand 709 : 3
Een zaaier ging uit om te zaaien,/ hij zaaide zo wijd als de wind, 764 : 1
O Christus, woord der eeuwigheid,/ dat naar ons uitging in de tijd 826 : 1
Hoe hadden wij U ooit verstaan,/ waart Gij niet tot ons uitgegaan, 826 : 2
Je hoeft niet bang te zijn,/ al gaan de lichten uit. 935 : 3
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt 977: 1
Uit Sion zal de wet uitgaan / en uit Jeruzalem 1016 : 3

Uitgaan voor
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1

Uitgang
die uitgang te volbrengen,/ de lange lijdensweg. 544 : 1
Daarom spreken zij met Hem / van zijn uitgang en zijn lijden 545 : 3

Uitgeleide (doen)
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide, 078 : 18

Hij doet het uitgeleide het moet de zee ingaan. 346 : 2`

Uitgelezen
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen, 762 : 1
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom, 903 : 4

Uitgesproken
Licht, geschapen, uitgesproken,/ licht, dat straalt van Gods gelaat, 600 : 2
van uitgesproken vrede,/ van liefde ongehoord. 612 : 2
Liefde, eenmaal uitgesproken / als uw woord van het begin 791 : 1

Uitgetogen
Herboren, uitgetogen / uit de toevalligheid, 612 : 2

Uitgeven
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor ’t hoogste recht uitgeeft, 094 : 10

Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand 687 : 3

Uitgieten
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5

de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer. 579 : 1
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2

Uitglijden
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden. 073 : 1

Uitgraven
Gij hebt een wijnstok uitgegraven,/ die, dank zij uw genadegaven, 080 : 4

Uitgroeien
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2
Als je een geloof hebt als een mosterdzaad,/ groeit de liefde uit / boven de haat. 923 : 3

Uithalen
De merel in de lijsterbes haalt uit:/ wees mij nabij, U bent nabij 057a : 4

Uithoek
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015

Uitjubelen
De bomen van het woud, zij jubelen het uit,/zij jubelen het uit voor de ogen van Hem! 096b : 4
Rivieren klappen in de handen,/ de bergen jubelen het uit. 098 : 4
Speel op de citer, blaas op de fluit,/ steek de trompetten, jubel het uit. 098b : 2

Uitkiezen
God kiest jou als zijn liefste uit,/voor Hem ben jij de ware bruid! 464 : 3
mijn sterke held, mijn Vader./ Uw Zoon komt tot mij, kiest mij uit, 518 : 5
Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze? 587 : 3

Uitkleden (zich -)
Hij kleedt zich uit voor heel het land 173 : 4
Toen ik was uitgekleed: bedekte jij mijn schande? 585

Uitkomen
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren; 630 : 2
kom uit het graf dat u omsluit,/ kom uit en word geboren! 630 : 2
Ik draai en keer mij van je, / ik ga, kom bij je uit. 857 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God ziet naar de schepping om. 982 : 1
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet. 982 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd. 982 : 3

Uitkomst
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Heer, die mij haten zijn mijn dood./ Geef mij toch uitkomst uit de nood, 009 : 7
Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,/en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd. 022a : 3
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde; 031 : 6
de losser die mij uitkomst biedt,/ laat over mij uw aanschijn lichten. 031a : 2
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2

de eenzaamheid, die nergens uitkomst ziet, 511 : 6
De Heer moet gij vertrouwen,/ begeert gij de uitkomst goed, 904 : 2

Uitkijken naar
Ik heb geroepen tot mijn stem ’t begaf./ Voortdurend heb ik naar U uitgekeken. 069 : 1

Uitlachen
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
Ik ben bespottelijk in aller ogen,/ iedereen lacht me hoofdschuddend uit: 022a : 5

Uitleg
en sprekend over kruis en graf / geduldig tekst en uitleg gaf. 646 : 1

Gij hebt de vaderen bevrijd / en uit het diensthuis uitgeleid 723 : 2

Uitleggen
ook dromen uit kan leggen 166a : 3
Op die avond van het paasfeest / heeft Hijzelf ons uitgelegd, 395 : 2
Geen mens bij machte uit te leggen / wat in uw plan besloten ligt. 850 : 5
maar zich niet uit laat leggen / en zich niet open geeft, 894 : 4

Uitleiden
door Israël dat Gij hebt uitgeleid,/ steunt ons vertrouwen. 022 : 2
toevlucht en tegenweer./ Gij leidt mij uit, ik zal niet vrezen. 031 : 3
toen Gij, groot in heiligheid,/ Jakobs volk hebt uitgeleid. 077 : 4

Want stokt ons dansen in het graf,/ ook daar leidt God ons uit. 706 : 2

Uitleveren
Lever uw tortelduif niet uit, o Here,/ geef haar niet aan de wilde dieren over, 074 : 12

Uit(ge)lezen
vol uitgelezen spijzen 152 : 5

Uitlopen
Dan loopt het uit en wordt een boom 181 : 4
Het zaaizaad is gevallen,/het loopt op oogsten uit. 351 : 3
de lente komt, een twijg ontspruit,/zijn oude takken lopen uit. 460 : 4

Uitmeten
heeft liefde uitgemeten / als edelman. 744 : 1

Uitmonden
de bron waarin ik uitmond,/ verlaat mij, blijf mij trouw. 857 : 1
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4

Uitpuilen
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2

Uitredden
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3

Uitroeien
maar wie de strijd met God heeft opgenomen/zal met zijn nakroost worden uitgeroeid. 037 : 12
Toen sprak de Heer, in toorn ontbrand:/ Ik roei hen uit met eigen hand. 106 : 10

Uitroepen
Ik roep op aarde 't woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: 'Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
Het eerste kinderlijk geluid / roept glorieus uw sterkte uit. 008a : 2
o hoorn des heils, U loof ik voor altijd,/ ik roep het uit, want Gij hebt mij bevrijd. 018 : 1
uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U! 040 : 7
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit. 078a : 2
Roep uit met blijdschap,: 'God is Hij,/ Hij schiep ons, Hem behoren wij, 100 : 2

God roept zijn naam over ons uit 280 : 1

uitroept over ons bestaan. 305 : 1
Mensen van het welbehagen,/roep op aarde vrede uit. 487 : 1
roep ik uw nadering reeds uit / omdat ik U verwacht. 512 : 5
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis. 572 : 4
Dit lied ontwapent alle harde handen,/ roept lente uit in een bevroren land, 658 : 2
De hemel roept uit halleluja!/ De aarde brengt leven tot stand, 763 : 4
en vol verwachting zingen wij:/ God roept de vrede uit! 767 : 3
die ons hebt uitgeroepen,/ beginakkoord. 860 : 1
de stem der martelaren / roept uit: o Heer, hoe lang? 968 : 3

Uitrollen
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht! 549 : 4

Uitrukken
Hun tongen uitrukken zal Hij. 012a : 2

Uitschenken
Kom, schenk uw woord als water uit 188 : refr.
Dauw, hemelen, schenk u maatloos uit,/daal, Heer, als dauw op dorstig kruid. 437 : 2

Uitschreien
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten. 119 : 31

Uitschrijven
Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven / hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven 008 : 1, 6

uw woorden uitgeschreven /in iedere mensentaal. 494 : 2
Kom, God, en schrijf uw eigen naam / als licht over ons uit! 792 : 1

Uitslaan
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2

de ziel die vonkt of als een brand uitslaat, 324 : 1
Vergeefs ontliep ik zijn geluid,/ want als een vlam slaat Hij mij uit. 831 : 7

Uitspannen
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1

Uitspreiden
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden. 139 : 5

nu spreidt de hel zijn buit / voor Christus' voeten uit 623 : 3

Uitspreken (Uitgesproken zie ald.**)**
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag,/ ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,/ zowaar als ik leef. 118a : voorz.
Gij die Gods naam durft uit te speken / en tegen Hem het hoofd opsteken. 139 : 12

Geen stilte spreekt U uit,/ ondenkbaar is uw dood. 607 : 2
en Hij in grote heerlijkheid / het oordeel uit zal spreken. 748 : 1

Uitstaan
van Jakobs sterke helper aan,/gedenk aan David en het leed / dat hij voor U heeft uitgestaan. 132 : 1

Uitsteken
dan beeft zij, en de grote bergen roken / als Hij zijn hand naar hen heeft uitgestoken. 104 : 9

Steek je hand uit, geef om vrede,/geef een teken, teken de vrede. 398

Uitstorten
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4
Op hem is uitgestort onzalig kwaad,/ hij heeft de dood in 't bloed!' 041 : 3
O volk, uw God laat u niet vallen./ Als gij voor Hem uw hart uitstort, 062 : 5
Stort, Here God, op hen uw gramschap uit,/en laat de gloed uws toorns hen achterhalen 069 : 6
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort, 092 : 6
Hij heeft aan Mozes eens getoond zijn wegen,/ op Israël zijn zegen uitgestort. 103 : 2

Hij deed het water van zich spreken,/ het stort zich uit en reinigt mij. 569 : 2
O God, die op het Pinksterfeest / uw Geest uitstort op alle vlees 674 : 1

Uitstoten
Door een geheimenis omsloten,/ door alle dingen uitgestoten, 823 : 4
Geef wie is uitgestoten,/ geborgenheid ontbeert 860 : 3

Uitstraling
zo hoog van eer, een uitstraling zo zacht 220 : 2

(zich) Uitstrekken, Uitgestrekt
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
Egypte zal U eren./ Het morgenland strekt als een bruid 068 : 11
uw sterkte zij Hem toegebracht,/ strek tot Hem uit uw handen. 068 : 12
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. 089 : 6
Ik strek mijn hand naar uw geboden uit,/ die heb ik lief en die zal ik begeren. 119 : 18
uitstrekken en hun hart afkeren / van Hem, de Here. 125 : 3

De Heer is een krijgsman, Hij trekt voor ons uit 151 : 2
Heer Jezus, deelgenoot aan deze dis,/ik maak mij leeg en strek mijn handen uit 400 : 5
De minsten van de mensen zijn / daar uitgestrekt in angst en pijn. 561 : 3
uw uitgestrekte arm,/ uw hand die ons bevrijdt. 603 : 4
om zijn wortels uit te strekken,/ vruchtbaar land voor al wat leeft. 742 : 5

Uitteren, Uitgeteerd
Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2

Uittillen
Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,/ hebt boven 't nameloze mij uitgetild, 920 : 1

Uittocht
Op de avond, toen de uittocht / uit Egypte werd gevierd, 395 : 1
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen 878

Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3

Uittrekken

O God, die ons verstoten had,/ trek met ons uit, wijs ons het pad,	060, 108 : 4
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen.	105 : 14
Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit,	105 : 17
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis	572 : 1
Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren;	595 : cantor
Zij trokken uit als Abraham,/ door God de Heer geroepen	728 : 2
is het uw stem die tot ons spreekt./ De stormen trekken voor U uit.	892 : 1

Uittijgen, uitgetogen

Sla hen terneer als in de tijd / dat Gideon uittoog ten strijd,	083 : 4
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn.	813 : 1
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val	866 : 1

Uitvallen

Dat ik niet uitval, dat wij allen/ zo zwaar en droevig als wij zijn	601 : 1

Uitvaren

Toch niet voor eeuwig zijt Gij uitgevaren/ tegen mijn volk, daar Gij een redder zijt;	085a : 2
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren,	823 : 3

Uitverkiezen, uitverkoren

Nu weet ik, God doet triomferen / zijn uitverkoren knecht,	020 : 4
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof,	065 : 2
Mijn uitverkoren knecht, zo spreekt des Heren mond,	089 : 2
David, mijn trouwe knecht, die Ik heb uitverkoren,	089 : 9
De Heer heeft Izak uitverkoren,/ aan Jakob zijn verbond bezworen,	105 : 4
Hij was het die zijn volk bevrijdde,/ zijn uitverkorenen veilig leidde.	105 : 17
De Heer heeft Jakob uitverkoren / om naar zijn heilig woord te horen.	147 : 7
Wij moeten kiezen voor U, want Gij hebt ons uitverkoren	349 : 1
Gods liefde heeft ons samen uitverkoren	353 : 4
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria.	443 : 1
Volk uitverkoren / om in het licht te staan,	456a : 8
Aan de koning uitverkoren,uit een maagd voor ons geboren	468 : 4
Die roos van ons verlangen,/dat uitverkoren zaad,	473 : 2
Eer ik een woord van U vernam,/hebt Gij mij uitverkoren.	475 : 2
Betlehem, o uitverkoren / stad in ’t veld van Efrata,	498 : 1
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem ‘t leven gaf	573 : 3
In ’t lichaam van de Heer / tot leden uitverkoren,	672 : 3
in wiens lichaam uitverkoren / heiligen slechts heilig zijn,	726 : 6
als een van zijn beminden,/ als uitverkoren pand.	750 : 2
tot onze val en opstanding / heeft God Hem uitverkoren.	825 : 9
God heeft u uitverkoren / en uw geloof gebouwd,	864 : 2
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank.	866 : 1
wanneer de held niet voor ons strijdt,/ die God heeft uitverkoren.	898 : 2

Uitvoeren
Zo voert Gij uit uw wijze plan waar ik de les uit leren kan, 469 : 12
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,/ zijn wil is soeverein. 943 : 2

Uitweg
Er is voor ons geen uitweg meer,/ het water is zo diep. 606 : 2
Je weet de uitweg niet / bent de weg helemaal kwijt. 785 : 2

Uitwerpen
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind. 720 : 5

Uitwieden, Uitgewied
dat zijn geslacht geen wortel schiet,/ als onkruid dat is uitgewied. 109 : 5

Uitwissen, Uitgewist
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
Laten hun namen worden uitgewist,/ dat zij niet langer in uw boek ten leven, 069 : 7
en uw voetspoor uitgewist:/ geen die nog uw treden gist. 077 : 6
Nu mag het land onder uw glimlach liggen:/ de oude schulden hebt Gij uitgewist, 085a : 1, refr.
Het spoor is uitgewist van uw gezalfde koning. 089 : 18
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen. 095 : 4
ons niet naar onze ongerechtigheden / vergeldt, maar onze schuld heeft uitgewist. 103 : 3

De haan wist zelfs met zijn geluid 204 : 4
de verscheurdheid van hun wezen,/ en wis hunne zonden uit. 730 : 2
de smaad van Israël wordt uitgewist;/ zo zal het gaan, want zo heeft Hij gesproken. 762 : 6

Uitwijzen
terwijl ik toornig de bedriegers wijs / uit mijn paleis. 101 : 5

Uitzaaien
in al wat groeit en leeft / zijn adem uitgezaaid. 686 : 1
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1

Uitzenden
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1

De Levende richt ons op,/gaat ons voor de weg,/zendt ons uit tot vrede. 429a
zij worden uitgezonden / de nacht uit in de dag. 544 : 3
Hij wenst hun allen vrede,/ zendt hen met vrede uit. 740 : 5

Uitzetten
dat om mij heen is uitgezet / mijn geest beveel ik in uw handen. 031a : 1
Zij hebben mij een valstrik uitgezet,/ maar God bevrijdt mijn voeten uit het net. 057 : 4

Uitzicht
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf 013c : 2
God, die in al zijn angsten hem / uitzicht en redding bood. 034 : 3

Uitzicht van het nieuwe land. 352 : 6
ons aangevuurd heeft bij het bidden / met uitzicht op Jeruzalem. 530 : 4
ontvangen wij een kracht,/ de Geest die uitzicht biedt. 676 : 5

Geeft inzicht en uitzicht, doorbreekt en ontvouwt. 682 : 2

Uitzien
Gij armen en verdrukten,/ zie uit naar Hem, die u bevrijdt, 103a : 2
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Naar uw beloften zien mijn ogen uit / des avonds laat en in de lange nachten. 119 : 56
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4

Wij richten ons op / en zien uit naar God. 401
Uw God ziet uit naar het uur / dat Hij u in de armen sluit. 432b
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht, 465
Kom zing het lied van Anna / die uitziet naar het kind 738 : 4
die uitzien naar uw feest,/ opdat de mensen weten: 1009 : 1

Uitzingen
De schepping zingt zijn vreugde uit 281 : 8
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede. 772 : 2
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2

Uitzonderlijk
Hoe wonderlijk,/ uitzonderlijk / een sabbat is gekomen: 590 : 5

Ure zie **Uur**

Urenlang
honderd beelden, urenlang 264 : 1
straks zal het donker / ons omhullen / urenlang 264 : 4

Uur, Ure
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
Ik hoop geen heil dan Gij voor mij bewaart,/ ik smacht naar ’t uur dat Gij U openbaart! 027 : 4
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar ’t leven staan, 049 : 1
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3
Gij, die eeuwen telt als uren,/ laat mij één geslacht lang duren. 102 : 11
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur. 126 : 3

Want in ’t dodelijke uur 154b : 9
Nu breek het uur van Juda aan 166a : 7
Rondom de muur wordt ieder uur 176 : 4
loof God vandaag van uur tot uur! 214 : 8
Hij heeft het uur der duisternis verdreven 220 : 3
Is dit het uur van duisternis 250 : 10
Zend ons een engel ieder uur 259 : 2
in het zwartste uur 261 : 4
In ’t vage heimwee van dit uur 264 : 3
in het nachtelijke uur / vlamt een vuur 287 : 3
Uw God ziet uit naar het uur / dat Hij u in de armen sluit. 432b
nu heeft het aangename uur geslagen. 472 : 3
zo komt de koning van de vrede, / voorgoed gekomen in zijn uur. 489 : 3
vernamen zó dat Jezus was geboren in dat uur, 495 : 2

Dit was het uur van onze God, / een mensenzoon gelijk, 496 : 1
wordt licht en geleide in ons donkerste uur. 503 : 2
De herders waken in dit uur, / zij slaan hun mantels om - 507 : 1
omdat Hij, in zijn uur gekomen,/de aarde aan zijn zijde vond! 526 : 3
Maar wie komt in mijn uur / en zalft met liefde mij? 563 : 4
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan, 569 : 1
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht? 584 : 1
dit is het laatste uur, / het eerste uur der doden. 589 : 2
Maatslag der natuur,/ kringloop der getijden,/luister naar het uur 645 : 4
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur. 678 : 7
met Gods rijk voor ogen./ Kom, vervul ons, Geest, dit uur. 702 : 3
Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur, 722 : 3
schoven in uw schuur./ Eenmaal slaat het uur, 732 : 3
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan, 748 : 1
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan, 750 : 2
Mensen, kom uw lot te boven,/ wacht na dit een ander uur, 769 : 5
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
Ontzagwekkend is zijn machtige stem, hoor naar Hem in dit heilig uur. 890 : 1
Maak mijn uren en mijn tijd / tot uw lof en dienst bereid. 912 : 1
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren. 953
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Uw, de/het Uwe
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven. 069 : 7
Gij koos, Heer, het land tot het uwe,/ hebt de keer voor Jakob gebracht. 085b : 1
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36

Uwentwil
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2

Vaag
een schaduw, een gedachte vaag,/ een nachtwaak, die verdween. 090a : 4

In ’t vage heimwee van dit uur 264 : 3

Vaak
mijn vijand op de kaak./ Ja, Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3

Het is ook in de hemel niet,/hoe vaak gij ook naar boven ziet 316 : 3
Maar kijk niet enkel met het oog / dat al zo vaak een mens bedroog. 469 : 7
Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet 727 : 6
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij. 927 : 3

Vaal
Want alles keert zich tegen mij./ Ik zwerf door al de vale streken, 088 : 2

En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht 658 : 4

Vaandel
God heeft zijn vaandel hoog verheven / om ons zijn heil te tonen; 020 : 1
wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3
Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken 074 : 3

met vliegende vaandels en blinkende zwaarden 151 : 1
Heel Sion strooit haar palmen/ als vaandels voor uw voet. 441 : 2
mijn zangen zijn het vaandel / dat zich in eerbied neigt. 441 : 2
Des konings vaandels trekken uit,/ nu straalt het teken van het kruis 572 : 1

Vaardig
die voor ’t gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1

Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4

Vaarwel
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1

Vacht
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

Vader
Immers, de vaderen bleven op U bouwen,/ dat Gij hen nam in heilige bescherming: 022 : 2
Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd,/ Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader, 022 : 4
Onze vaderen hadden vertrouwen in U,/ vertrouwen en Gij zijt hun redding geweest. 022a : 2
Gij zijt de helper die mij niet verlaat,/ als vader en als moeder van mij gaat. 027 : 5
Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden - 044 : 1
Gij hebt ze zelf uiteengeslagen,/ die onze vaderen rond zich zagen 044 : 2
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden: 048 : 2
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die ’t licht niet zien en liggen in de nacht. 049 : 6
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van ’t verweesde kind, 068 : 2
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden. 078 : 2
uw daden en uw tekenen vergat / die Gij de vaderen bewezen had. 078 : 3

Toen onze vaderen in Egypte waren,/ toen deed Hij hen zijn wonderen ervaren.	078 : 5
Het kwaad dat onze vaderen bedreven,/ reken het ons niet toe, schenk ons het leven.	079 : 3
Naar mijn vader zijn gezicht,/ naar het moederlijke hart.	088a : 2
Mijn Vader en mijn God, o rots van mijn behoud.	089 : 11
Gelijk hij mijn naam zegt: 'Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.'	089a : 4
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen.	095 : 4
God onze Vader, want wij zijn van Hem./Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,	103 : 5
De Heer is als een vader,/ die voor zijn kinderen 't beste wil;	103a : 3
Loof Hem als uw vaderen deden,/ eigen u zijn liefde toe,	103c : 2
Loof uw Vader, loof uw Vader,/ tot uw laatste adem toe.	103c : 2
de trouw die Hij had toegezegd / aan vader Abraham, zijn knecht.	105 : 16
Heer, wij zijn zondig, wij zijn boos,/ als onze vaderen goddeloos,	106 : 3
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen.	119 : 51
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots,	127 : 3
met het aloude lied der vaderen./ De heilige reien naderen.	149 : 2
De God onzer vaderen wordt heerlijk bekend	151 : 1
Zo had Hij het beloofd aan onze vaderen	157b : 10
Abraham onze vader	158a : 1
komt van de Vader voort	160a : 1
Ik breng mijn vader lekkernij	165 : 2
Daar fop je broer en vader mee	165 : 5
gekregen van zijn vader	166a : 1
Zijn vader leeft in diep verdriet	166a : 2
Maar vader Jakob stemt niet in	166a : 5
Is vader nog in leven?	166a : 8
Als vader Jakob, oud en grijs	166a : 9
wil onze Vader zijn!	177 : 3
in het huis van je vader	179 : 3
Hier staat je vader en hij stond	185 : 2
Hier is je vader, welkom thuis.	185 : 2
Dit is het huis van mijn Vader, zegt Hij	187 : 4
Aan God de Vader alle eer	204 : 9
meer dan een vader zorgdet Gij	245 : 1
Hij is voor ons een barmhartige Vader	291c
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
Met alle kinderen deelt Hij / zijn vaders erfenis.	441 : 8
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede,	448 : 7
Op zijn wonderlijke namen - / vader, raadsman, vredevorst -	449 : 6
en geeft ons in zijns Vaders huis / zijn eigen overvloed (2 x)	474 : 4
die raadsman, God-met-ons zal heten - / die zoon zal ons tot vader zijn!	482 : 3
Eer zij God die onze Vader / en die onze koning is.	487 : 2
Zie, de Jodenkoning! Woorden/ waar ik Gabriël in hoorde./Is dit vader Davids troon?	584 : 3
Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader,	652 : 1
- een zoon die naar zijn vader aardt -/ God in het vlees geopenbaard.	665 : 1
Als een vader mij beschermend, / breng je inzicht, harmonie	685 : 3
Gij hebt de vaderen bevrijd / en uit het diensthuis uitgeleid	723 : 2
Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger	732 : 2
Te Deum zingt Ambrosius / en alle vaders mee,	737 : 17
een herder van zovelen / is vader Abraham,	803 : 4
Gij hebt, o vader van het leven,/ de aarde aan de mens gegeven,	823 : 1
als kinderen van één Vader;/ één doop, één Geest, één woord.	968 : 2

de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,/ die geen vader was, zal vader zijn; 1001 : 2

Vaderarm
Heer, ontferm U over ons,/open uwe vaderarmen, 413 : 3

Vaderhuis
als losgeld geeft Hij zich aan ’t kruis / en als ons loon in ’t vaderhuis. 565 : 4
naar het dag en nacht verbeide / vaderhuis, hun toebereid. 730 : 1
Jeruzalem,mijn vaderhuis,/ mijn moederstad, wanneer 737 : 21

Vaderland
licht van ’t eeuwig vaderland. 254 : 5
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland. 437 : 6
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte / en maakt de aarde tot zijn vaderland. 546 : 3
die in het vaderland ons geeft / het leven dat geen einde heeft. 565 : 6
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland: 642 : 3
Leer Gij ons te bouwen op die getrouwe,/ die ons ’t vaderland heeft doen aanschouwen 671 : 2
den vaderland getrouwe / blijf ik tot in den dood. 708 : 1
in ’t beter, hemels vaderland / een stad voor hen bereid had. 728 : 1
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing, 746 : 1
Dan zal ik in jou vinden / mijn ware vaderland. 750 : 2
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland. 763 : 4
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van ’t hemels vaderland. 800 : 5
gaan wij moedig met U mede./ Leid ons aan uw hand / naar het vaderland. 835 : 1

Vaderlijk
Denk aan ’t vaderlijk meedogen,/ Heer, waarop ik biddend pleit: 025 : 3

van vaderlijke troost het leed zal dragen. 455 : 2
Vaderlijk licht, steevaste schouder,/ draag mij, ik ben jouw kijkend kind. 601 : 2
zijn vaderlijke hand / en trouwe liefde bood. 704 : 1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2

Vaderstad
Jeruzalem, mijn vaderstad,/ mijn moederhuis, wanneer 737 : 1

Val
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
zij zullen zich in onze val,/ in onze ondergang verblijden. 017 : 4
Ik hoor hun lachen en gefluister,/zij loeren op mijn val 031 : 11
kwam Hij mijn val beletten,/ was Hij ’t die mij ontzette. 031 : 17
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn vol valsheid en verraad, 062 : 3
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val. 075 : 7
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3
Hoed mij voor de strik die zij spanden,/ de val door bozen opgezet. 141 : 9

of maakte het een val? 184 : 2
Laten wij God loven,/ leven van het licht,/ onze val te boven/in een evenwicht, 547 : 4
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val. 606 : 1
Hij heeft de duivel alle macht / ontnomen, hem ten val gebracht,/ Halleluja (2 x) 622 : 2
Ik ben als een lied ontstegen / aan de val van de tijd,/ Ik ben de alfa 629 : 6
door engelen gedragen / en voor een val bewaard. 750 : 3
tot onze val en opstanding / heeft God Hem uitverkoren. 825 : 9
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val 866 : 1

in de Val lopen
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16

ten Val brengen, komen
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val. 016a : 2
Spant ook de onzalige nog een strik / om u ten val te brengen, 021 : 6
heeft nu henzelf ten val gebracht./God sloeg hen, zij zijn zonder vrede-/ door elk gemeden. 064 : 5
O vijand die met felle stoten / mij bijna hebt ten val gebracht, 118 : 4

houd Gij mijn voeten op uw wegen,/ dan brengen zij mij niet ten val 908 : 6

Valkuil
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf. 140 : 7

Vallen
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?' 011 : 1
laat mij niet in zijn handen vallen,/ hij blaast zich op, hij praalt en spot. 017 : 4
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in't ronde 018 : 11
voor Gods gerechtigheid ter aarde vallen!/Ook het geslacht, dat nog niet is geboren, 022 : 13
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel. 023b : 2
wie Hem nederig valt te voet,/ zal van Hem zijn wegen leren. 025 : 4
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
men stoot ze om, zij zijn niet meer:/ zij liggen, waar zij vielen. 036 : 3
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en 't godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
en zij zijn reddeloos erin gevallen. 057 : 4
in vrouwenhanden valt de buit / van boze legerscharen. 068 : 4
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet. 072 : 3
Zij zijn 't, wier voet op vallen staat,/ wier weg in 't ongewisse gaat. 073 : 7
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
en, gaat het door het dorre dal,/ dan valt op hen een milde regen. 084 : 3
Al vallen duizenden in 't rond / door ongeziene handen, 091 : 4
Duizenden doden kunnen vallen,/ je blijft geschreven in Gods hand. 091a : 3
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6
ik viel niet, want Gij hield mij vast./ Als in mijn hart de twijfel wast, 094 : 9
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door 't geweld der vlagen brak. 105 : 12
Toen de benauwdheid dreigend op mij viel / en angsten voor het doodsrijk mij bekropen, 116 : 2
die, als de regen valt, opnieuw gaan stromen. 126a : 2
Mens en dier viel door zijn kracht./ Grote tekens van zijn eer 135 : 5

Wanneer ik mij geborgen dacht / in ’t vallend duister van de nacht,	139 : 6
De boog valt uit de hand	152 : 4
wie viel in ongenade!	155 : 5
De regen valt, de vloed komt op	163a : 3
en het kwade valt in duigen	166b : 5
Dat valt bij David nogal slecht	172 : 5
Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen.	141 : 9
Wat op de weg viel werd vertrapt	183 : 2
Wat op de rots viel werd een flop	183 : 3
Wat viel tussen de hanenpoot	183 : 4
Maar wat in goede aarde viel gaf zaad	183 : 5
Saulus valt op zijn gezicht	189 : 2
Dat wij niet vallen terug in het stof	200 : 1
om, als ik val, mij telkens op te vangen	221 : 2
Nu valt de nacht. O mijn kleinood	241 : 4
De avond valt, de nacht is daar	250 : 4
dan valt de nacht – en welbewaard	252 : 4
Ook als de nacht valt, blijf ons leiden	267 : 3
Woorden van ver, vallende sterren	276 : 2
dat zij die staan niet vallen./Maak gij ons trouw en echt.	345 : 3
Het zaaizaad is gevallen,/het loopt op oogsten uit.	351 : 3
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten,	376 : 5
De vallende mensen die nu zich bekeren	382 : 3
vallende sterren de schim van de maan / mensen die opstaan en leven gaan	419 : 1
Het anker valt ter rede,/nu is het schip aan land.	434 : 3
U houdt mij hoog in ere. / Daarbij valt in het niet	441 : 4
het kind van God zal koning zijn,/nooit zal de troon van David vallen.	448 : 8
Herder, wil behoeden,/wie in ’t duister valt.	463 : 3
Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen,	511 : 6
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven	590 : 1
niet uit elkaars genade vallen / en doelloos en onvindbaar zijn.	601 : 1
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht	646 : 2
valt in de voor des doods,/ valt in de aarde neer.	650 : 6
Een glimlach van zijn vrede / valt door die woorden heen	666 : 1
Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis,	679 : 1
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het,	714 : 7
Waartoe geploegd, als ’t zaad / niet valt in goede aarde?	717 : 1
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling,	727 : 5
Moge aan ons allen de / Heer in de vallende / schaduw verschijnen.	746 : 8
of ’t kruis met zijn schaduw ook over ons viel.	752 : 7
Het wordt op de wegen vertreden,/ het valt in een vruchteloos graf,	764 : 3
Gij hebt de groeve toegedekt / waarin de korrel viel	767 : 5
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen	835 : 2
een man van smarten die / ter aarde valt en schreit,	852 : 3
Uw liefde, God, zo wijs en goed:/ wat eens in Adam viel,	870 : 4
zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen.	898 : 3
dat ik niet val maar leven zal./ Gij zult mij niet beschamen.	899 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden.	906 : 5
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel.	908 : 6
Je kunt niet dieper vallen / dan in Gods eigen hand,	916 : 1

God, is dan wat U verliet / uit uw hand gevallen? 919 : 3
dat ik niet uit dit smal en onvast bestand / van mijn bestaan zal vallen dan in uw hand. 920 : 3
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water-/dan valt de nacht over het middaguur. 946 : 3
Zieke vogel, vleugellam / viel je uit de bomen, 957 : 1
God, laat geen mensenkind / uit uw ontferming vallen. 974 : 5
hoeder van ons broze lichaam,/ redder van wie faalt of valt. 975 : 2

Vals
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan. 026 : 2
O geef mij aan mijn lasteraars niet prijs,/ als zij mij kwellen met een vals bewijs. 027 : 6
Die spotten fel hoe vals kan zijn / het lied waarin hij schuilt. 057a : 2
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Zij klagen mij op valse gronden aan,/ buigen het recht om mij te laten bukken. 119 : 46

Leugen en laster? Valse goden! 310 : 5
de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister, 378 : 2
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim 723 : 1

Vals spelen
Maar speel jij dan niet lelijk vals 165 : 3

Valsaard
Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw. 041 : 2

Valsheid
Laat de geweldenaars op aarde woeden./Al neemt steeds meer hun valsheid overhand. 012 : 5
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn vol valsheid en verraad, 062 : 3

Valstrik
Zij hebben mij een valstrik uitgezet,/ maar God bevrijdt mijn voeten uit het net. 057 : 4

Vanbinnen
Al wat de Heer vanbinnen / geplant heeft, rijpt tot vrucht. 902 : 3

Vandaag
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2

’t licht dat vandaag onze dag nog is 162 : 2
na al het geveeg en geboen van vandaag 170 : 2
er is veel te doen in de tempel vandaag 187 : 1
wees ook vandaag ons weer nabij 206 : 4
loof God vandaag van uur tot uur! 214 : 8
Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen 217 : 4
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft 221 : 3
vandaag gebeurt een wonder! 222 : 2
zet ons vandaag tot zingen aan 281 : 9
voor allen, voor ons. /Hij leeft vandaag/hier onder ons/,hier onder ons 303 : 2
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken. 362 : 3
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft. 387 : 5

Hij komt misschien vandaag voorbij / en roept ook ons, roept jou en mij, 531 : 1
Hij komt misschien vandaag voorbij / en neemt ook jou terzij of mij 531 : 2
Geef ons vandaag de moed / het met uw naam te wagen, 552 : 3
verrees vandaag in heerlijkheid./ Halleluja. 620 : 1
vandaag zien wij het levenslicht,/ de Heer is opgestaan. 633 : 5
Bid dat Hij ons vandaag / verlicht met Pinkstergloed 672 : 1
dat Hij vandaag vernieuwt / en elke morgenstond. 672 : 7
't Is feest vandaag, 't is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam, 683 : 1
't is feest vandaag, voor iedereen:/ een nieuwe tijd begint! 683 : 4
Wat altijd is geweest,/ het waaien van de Geest / gebeurt aan ons vandaag. 689 : 1
Wij vieren vandaag het feest/van het verschijnen van de Geest 693
De wereld van vandaag is ons / vanouds al toegedacht 706 : 1
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint, 720 : 3
tot op vandaag verwijst hij ons / naar Jezus' levensteken. 741 : 4
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst,/Gij geeft het leven tot in eeuwigheid 885 : 2
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Christus, ons licht, schijn ook vandaag, hier in uw huis. 1005 : refr.

Vandaan, Vandaan gaan, Vandaan houden, Vandaan komen
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
Jeruzalem het midden;/ koningen overal vandaan 068 : 11
Waarom houdt Gij u, Heer, verborgen / en stoot Gij mij bij U vandaan? 088 : 7
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2

De dag gaat bij ons vandaan 258 : 1
Hij houdt het kwaad van ons vandaan 258 : 3
dat ons ontvoert van U vandaan 259 : 2
niet hoog en breed van ons vandaan 275 : 2
Het leven uit de dood vandaan / spreekt ons aan 394 : 5
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan. 547 : refr.
maar 't licht komt van de troon vandaan / waar de Messias is. 737 : 3
Kind van God gegeven,/ kind bij God vandaan, 781 : 1, 4
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is. 941 : 4

Vangen (Gevangen: zie aldaar)
Vang ze in de netten die zij spannen,/ hun eigen valkuil zij hun graf. 140 : 7

Hij vangt hen in zijn licht, zijn zon gaat stralend op 158c : 3
Zo'n heel klein zaadje, dat vang je in je hand 181 : 2
Dit kleine zaadje, je vangt het in je hart 181 : 7
Liefde is licht, laat zich niet vangen,/ komt door gesloten deuren heen, 636 : 2
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4

Vannacht
God zij geloofd, dat Hij vannacht 208 : 1
vannacht mij te behoeden 244 : 2
Zegen ons vannacht 257 : 7
't Is van een moeder die vannacht / een kindje kreeg en dankbaar lacht. 469 : 2
want het aardse paradijs / is vannacht gekomen. 486 : 3

Er is vannacht een koningskind / geboren in een stal; 507 : 2
vannacht is uw redder geboren. 508 : 3

Vanouds
toegewijden aan zijn eer,/ die vanouds zijn knechten zijt, 135 : 1

De wereld van vandaag is ons / vanouds al toegedacht 706 : 1
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij 725 : 2
Dat land, het ons vanouds / vertrouwde Kanaän, 756 : 3
Jeruzalem, zoals het in Gods dromen / vanouds moet zijn geweest. 766 : 1

Vantevoren
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2

Vanwaar
Vanwaar zijt Gij gekomen,/wij wisten niets van U. 494 : 1
Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar? 686 : 2
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt; 969 : 3

Vanwege
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Vrede alom en het goede! 122b

Varen
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard, 068 : 6
door ’s levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt? 103a : 3
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45

Schepen varen op de golven 178 : 4
dat naar de morgen vaart 273 : 2
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht. 667 : 1
De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren. 678 : 8
Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal 745 : 5
Van vlammen is de wagen,/ die hem ten hemel vaart, 750 : 3
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel. 758 : 2
vaart de tijding door de volken / dat Gij alles richten zult: 769 : 2
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij. 917 : 1

Vast
Een burcht voor wie in nood verkeren,/ een vaste burcht is onze Here. 009 : 5
Uw grote kracht bevleugelde mijn schreden,/ met vaste gang kon ik in ’t strijdperk treden. 018 : 11
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok. 023a : 3
tot in de hoogste wolken./ Uw recht is als de bergen vast, 036 : 2
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Vaste grond van mijn bestaan,/ waarom ziet Gij mij niet aan? 042 : 5
Hij is met ons, Hij wendt ons lot./ Een vaste burcht is onze God. 046 : 2, 3
Schep in mij, God, een hart dat leeft in ’t licht,/geef mij een vaste geest, die diep van binnen 051 : 5
God immers heeft zijn gunstbewijzen / vast over ons gesteld. 052 : 1
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen! 059 : 4, 7
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van ’s vijands land? 060, 108 : 4

Gij plant de bergen vast in de aarde,/ omgord met heldenmoed, 065 : 4
die op dit Sion neerziet,/ hier koos de Heer zich vaste voet, 068 : 5
die ons in ruimte heeft gezet / en leidt met vaste schreden. 068 : 7
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve. 089 : 1
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen. 089 : 11
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn. 091a : 2
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand.093:1
Onwankelbaar is de aarde / onwankelbaar vast staat uw troon./Gij zijt van eeuwigheid. 093a : 2
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet 096b : 3
daar God zijn macht deed gelden./ Als rammen sprongen bergen, vast gegrond, 114 : 2
hun schild, hun vast betrouwen./ Huis van Aäron, hoop op Hem die leeft, 115 : 4
die allerwegen zijn bescherming geeft,/ uw schild, uw vast betrouwen. 115 : 4
hun schild, hun vast betrouwen./ De Heer heeft zegenrijk aan ons gedacht, 115 : 5
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34
Heer, ondersteun mij, geef mij vaste grond,/laat uw beloften heel mijn leven schragen. 119 : 44
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
Gij al Gods bondgenoten,/ zie naar zijn toekomst uit!/De Heer is vast besloten 130 : 4
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan. 136 : 4

met een vaste stuurmanshand 178 : 5
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond. 313 : 4
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan 339d
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond. 348 : 8
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
Gij zult op vaste grond / ons voor het donker sparen. 500 : 1
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond. 523 : 1
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond, 548 : 3
dat Hij zijn maaksel vast in handen houdt,/dat in zijn boek mijn dagen staan geschreven 609 : 4
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
als een brood, een vaste spijze,/ soms, soms even – soms ook niet. 700 : 3
gaan in lichtlichaam op Hem gelijken./ Vaste hoop was Hij,/ nieuwe dag is Hij, 729 : 4
bind ze samen in het amen / van uw vaste naam. 733 : 3
en richt uw hart en ogen / vast op Jeruzalem. 799 : 2
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht. 854
Een vaste burcht is onze God,/ een wal die ’t kwaad zal keren; 898 : 1
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten. 899 : 1
Christus, stille vaste ster, / o Gij licht der lichten, 919 : 4
Mijn vaste rots, mijn fundament,/ U bent de grond waarop ik sta. 939 : 1
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1

Vastbesloten
Antwoord Hem vastbesloten,/sta voor hem klaar! 361 : 1

Vasteland
Hij sluit de oervloed in zijn schuren / en weert ze van het vaste land. 033 : 3

Kerk en wereld samen,/ vasteland en zee, 993 : 7

Vasten

Uitgeteerd, alleen gelaten,/ klaag ik, vast ik, niets kan baten. 102 : 2
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren. 109 : 11

Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,/wat durft dat volk Mij nog te vragen. 537 : 1
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen. 537 : 1
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2

Vastentijd

maar Jezus is beneden,/ een lange vastentijd, 540 : 7

Vaster

Maak, dat ik steeds vaster U geloven mag, 374 : 4
Zijn/Haar naam staat vaster dan in steen / gegrift in Gods gedachtenis, 960 : 3

Vasthouden, zich –

Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: 'Geen rechter zal het weten 010 : 4
Tot zo lang houd ik hieraan vast / dat U nog van mij houdt. 013a : 3
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,/ door uw hand word ik vastgehouden. 063 : 3
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
Hij grondvest de aarde,houdt haar vast in stand./Onwrikbaar staat het bouwwerk van zijn hand 093:1
Uw troon staat van de aanvang af gesteld / op vaste pijlers in het oergeweld. 093 : 2
ik viel niet, want Gij hield mij vast./ Als in mijn hart de twijfel wast, 094 : 9
dat zij zich eensklaps scheidden?/ Gij trotse bergen, heuvels vast gegrond, 114 : 3
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden. 139 : 5

God houdt ons vast, zijn hand behoedt 239 : 4
houd ons dan in uw goedheid vast 281 : 2
leer ons dan om vast te houden / wie geen hand in handen heeft. 387 : 3
waarmee wij allen falen , / maar houdt die grote last, 441 : 5
De visser spartelt tegen,/maar Jezus houdt hem vast,/maar Jezus houdt hem vast. 532 : 3
aan Hem vasthield, ons ten bate - / zie het was zeer goed. 580 4
Hoe dorst mijn hart, het smacht alleen naar jou,/ niets houdt het hier nog vast. 750 : 1
Als Gij 't zelf niet vast blijft houden,/ nu het in onze handen is, 778 : 2
Woord dat aanhoudt./ God die mij vasthoudt. 828 : 3
En wie zijn ziel niet prijsgeeft / maar vasthoudt tot het eind, 841 : 3
Wat mij vasthoudt, wat mij heeft,/ wat mij werft en wat mij leeft, 843 : 2
Die mij vasthoudt, weegt en wikt,/ die mij voedt en mij verkwikt, 843 : 3
God, die liefde zijt, aan U / vast te houden, heel mijn leven. 903 : 6
houd moedig bij het strijden / aan zijn beloften vast. 904 : 5
Houd je vast aan Mij, als je eenzaam bent en klein 936 : 2
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
Vasthoudend blijft Gij tot / uw liefde overwint. 974 : 5

Vastklampen

Klamp je maar vast aan Hem, Hij zal ons redden./Wij zullen leven tot in lengte van dagen. 091b : 4

(zich) Vastklemmen
Ik klem mij vast aan uw getuigenis,/ o Heer, laat niet vergeefs mij op U hopen! 119 : 12

Vastnagelen, Vastgenageld
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt, 572 : 2

Vaststaan
Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan. 032 : 2
G.d breekt en maakt.Hij ondersteunt zijn knechten./Hij kent hun tijd,hun heil staat bij Hem vast 037:7
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Zijn troon staat even vast als 't glanzend firmament. 089 : 12
Maar 't rijk van Gods genade / staat vast en blijft in eeuwigheid. 103a : 4
Wie op de Here God vertrouwen / staan als de Sion vast. 125 : 1
Hoe goed is 't hun die bouwen / op Israëls vaste rots, 146a : 2

staan vast in het geloof, o Heer 207 : 4
Zijn huis, hoog op de berg, staat vast in wijs beleid/als onderkomen van zijn welbehagen 455 : 1

Vast wel
dan is hij vast wel goed op mij 165 : 2

Vaststellen
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10

Vastzetten
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2

Vat
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.' 002 : 3

En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten, 525 : 3

Vatten
De zeeman vat weer nieuwe moed 204 : 4
Maar kan er iemand de slaap niet vatten 260 : 2
schoon het uwe grootheid nimmer vatten zal. 374 : 1
uw diepe liefde vatten kan: / o Lam van God, ik kom. 377 : 6
Vat moed, bedroefde harten, / de koning nadert al. 440 : 2
Wij groeten de toekomst, gevat in dit kind. 503 : 1
Daarboven staan de woorden,/ in gouden lijst gevat: 623 : 9
Niets is ten kwade,/ wat wij ook lijden,/ Gij houdt ons bij de hand gevat. 675 : 2
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet. 682 : 1

Vazal
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
aan 't hoofd van zijn vazallen,/ Hij voert de volkeren rondom 068 : 5

Vechten
wij eenzaam vechten met onszelf, 267 : 2

Doe mij recht, o God,/ vecht voor mijn zaak.	535f
bij ’t opgaan van de zon / vocht Hij en overwon!	623 : 2
Met onkruid ruig en sterk / vecht iedereen zich moe	717 : 1
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht.	933 : 1
die zal kreunen onder zorgen, die zal vechten in ’t verborgen,	1001 : 3
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst.	1002 : 1

Vechter

van Simson, dapper vechter,/ die uit het graf opstaat,	803 : 5
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht	831 : 1

Vederlicht

wanneer zij zilver in ons daalt./ Kom Geest van God, zo vederlicht.	692 : 3
als vederlichte dromen,/ zij wonen in het licht.	979 : 1

Vee

vogels en wild en al ’t geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee.	008 : 5
verduizendvoudig ’t vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij.	144 : 5
de aarde en de hemel,/ de mensen en het vee,	146a : 3
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud,	148 : 4
Vogels, vissen, wild en vee	154b : 7
bloeiden de bloemen en graasde het vee	162 : 3
het volk en vee van Nabal bij	172 : 5
en nog bovendien veel vee	178 : 13

Veeg

Mijn vege rest zal zonder tegenweer / haast zijn verslonden	022 : 8
Hun vege leven spaart Hij,/ de golven maakt Hij stil.	107 : 13
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven.	141 : 8
’t vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden	341 : 1

Veel, Velen

schenk Hem wat Hij van u verwacht./’Wie’, zeggen velen, ‘toont ons ‘t goede?’	004 : 2
zij zijn met velen samen / die mijn verderf beramen.	031 : 11
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten:	032a : 2
voor eeuwig en altoos door God bemind,/ zijt gij veel schoner dan een mensenkind.	045 : 1
Mijn haters sloten zich aaneen / met velen tegen mij alleen,-	062 : 3
Het was voor velen tot een teken,/ Heer, dat ik staande bleef,-/een wonder dat ik leef.	071 : 5
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet.	071 : 12
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel	084 : 5
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk.	090 : 7
In de ballingschap te zingen,/ is dat niet te veel gevraagd?	137a : 3
en nog bovendien veel vee	178 : 13
veel meer dan een droom is het leven	179 : 3
er is veel te doen in de tempel vandaag	187 : 1
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien.	347 : 2
het geeft zijn voedsel aan de velen,/een weldaad in de wildernis	391 : 2
mensen veel geluk.	419 : 1, 2, 3
Zo veel was mij ontnomen / waarin ik vreugde vind,	441 : 3

vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij! 474 : 5
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1
Veel goeds jij, offerblok en lam,/ dat fier het lijden op zich nam, 572 : 8
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil. 578 : 6
Gij zijt te ver gegaan,/ gij zijt een mens te veel. 607 : 2
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel. 623 : 4
gekwetst door vele wonden,/ Ik was weerloos totterdood. 629 : 4
Eens gaf de heilige Geest / aan velen heldenmoed. 672 : 1
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang 750 : 8
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
Velen, die de moed begaf,/ blijven staan of dwalen af, 802 : 5
Ik riep: Gij vraagt te veel van mij./ Gij zijt te groot, ga mij voorbij! 831 : 2
Ik danste uit liefde veel sterker dan de dood. 839 : 4
geloof om veel te vragen / te vragen honderduit; 741 : 1
geloof om veel te geven,/ te geven honderd-in, 741 : 2
is het vele, geld en goed,/ aarden schatten, overvloed. 843 : 2
tijd van leven om met velen / brood en ademtocht te delen - 845 : 3
Al moet ge hier ook dragen / veel duisternis en dood, 864 : 1
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn. 865 : 3
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
Ik ging verdwaald langs vele wegen,/ ik zocht U wel, maar vond U niet, 908 : 4
'k Mis hem/haar erg, ik mis hem/haar veel / nu ik niet meer met hem/haar speel. 955 : 1
Vlammen zijn er vele, één is het licht,/ licht van Jezus Christus, 970 : 1
Ranken zijn er vele, één is de stam,/ wijnstok van het leven, 970 : 2
Gaven schonk Hij vele, één is de Geest, Geest van Jezus Christus, 970 : 3
Velen mogen dienen als onze Heer./ Hij wast onze voeten, 970 : 4
Leden zijn er vele, één is zijn kerk,/ wij zijn Christus' lichaam 970 : 5
veel heerlijker dan Salomo / bekleedt ze Gods genade. 977 : 2
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3
O God, Gij moet regeren / tegen het onverstand:/ wij dienen vele heren 994 : 4
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land, 997 : 1
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud. 1005 : 4
er wordt zo veel geleden,/ de mensen zijn zo bang, 1010 : 2

Veeleer
wordt zo door u het pleit beslecht?/ veeleer is 't onrecht toegenomen 058 : 1

veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef 243 : 2

Veeleisend
zozeer ons toegenegen / en zo veeleisend, Gij, 851 : 1

Veelheid
In de veelheid van geluiden 283 : 1

Veelstemmig
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft 601 : 3

Veelvuldig
Veelvuldig zijt Gij aan het licht gekomen,/ Gij hebt uw naam aan ons geopenbaard, 1004 : voorz.

Veer (= ver)
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer. 476 : 1

Veer (vlerk)
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1

Veerkracht
U komt toe alle stem, alle veerkracht en zingen 306 : 1

Veertig
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen; 536 : 1
de tien geboden en de veertig slagen,/ dit hele leven dat geen leven is. 536 : 1
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen. 539 : 1
Veertig dagen zonder brood,/ Hij is niet bezweken 539 : 2
Jezus, diep in de woestijn,/ veertig lange dagen, 539 : 5
en vier maal tien is veertig,/ het tijdperk van de Geest, 540 : 3
Veertig jaren lopen door het hete zand./Veertig jaren lopen naar het goede land: 541
Het volk van God was veertig jaar / -een mensenleven lang- 542 : 2

Veil
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,/ Ik heb voor u mijn leven veil - 035 : 1
Zij hadden voor ’t gewaande heil / hun zonen en hun dochters veil, 106 : 17

Veilig
en wonen in een veilig huis. 004 : 3
mij komt het niet te na – ik ben veilig./ Want Gij geeft mij niet prijs aan de dood, 016a : 3
daarin heeft Hij zijn wil geschreven: mijn volk zal veilig wonen. 020 : 1
Oorlog tegen mij? In de razernij / zal ik bij Hem veilig zijn! 027a : 2
beveiligt mij binnen zijn veilige tent./ Hij stelt mij hoog op een steenrots 027b : 3
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
des Heren goedheid. Zalig hij / die veilig bij hem toeft. 034 : 4
en onze nooddruft veilig stelt / voor onderdrukking en geweld. 035 : 3
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
En ’t volk, dat veilig is bij God,/ zal lachen om uw lot. 052 : 3
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt. 067 : 2
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
Mozes’ en Aärons hand / voerde ’t in een veilig land. 077 : 6
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
zo veilig dat hun vrees was weggenomen,/ achtergelaten in de waterstromen: 078 : 18
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden. 079 : 5
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve. 089 : 1
Zijn volk is veilig in zijn handen./ Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd. 098 : 2
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan. 105 : 5
Hij was het die zijn volk bevrijdde,/ zijn uitverkorenen veilig leidde. 105 : 17
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
vorsten heeft Hij weggevaagd./ Israël kon veilig gaan 135 : 6
Israël geleidde Hij / veilig door de woestenij. 136 : 8
ja, Hem van harte loven,/ die veilig mij bewaart. 146a : 1

Hij heeft ons geleid op een veilige baan	151 : 2
Uw liefde bereidt ons een heilige grond	151 : 3
is in zijn hoede veilig	152 : 2
daar zal het veilig zijn	184 : 4
Zo vriendelijk en veilig als het licht	221 : 1
Nu ben ik veilig voor boze dromen	260 : 1
dat wij dromen zonder zorgen / veilig rusten tot de morgen	268 : 1
die kunnen veilig bouwen, / hun huis heeft vaste grond.	313 : 4
een veilige plek, een plaats om te schuilen,/een plaats in Gods licht als tafelgenoot.	388 : 1
een zwaluw die wil rusten /vindt veilig onderdak	480 : 3
Gij hebt uw pelgrims veilig thuisgebracht. Halleluja, halleluja!	727 : 2
Geprezen zij zijn naam! / Hij deed (doet) hen veilig gaan!	728 : refr.
Voor het kind dat niet kan spelen / en geen veilig huis meer kent;	745 : 2
waar die geheiligd zijn,/ die bij God veilig zijn,/ altijd Hem prijzen.	746 : 5
door de woestijn, onder de lichte wolk./ Die bracht hen veilig thuis.	750 : 6
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan.	823 : 2
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan,	834 : 3
Ja, van voor ik ’t licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede.	903 : 2
‘k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,/ die hand geleidt mij veilig.	909 : 1
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt.	957 : 1
- haar armen veilig om jou heen - / voorbij de horizon.	963 : 2
Gij hebt de hemel geschapen: veilige koepel boven ons hoofd,	987 : 3

Veiligheid, in Veiligheid stellen

Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid.	018 : 9
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid.	023c : 3
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid.	084 : 2
Hoed mijn leven, U gewijd,/ stel uw knecht in veiligheid.	086 : 1
hij overnacht in veiligheid / bij een almachtig koning.	091 : 1
Hij zal u dekken, met zijn vleugels,/ onder zijn wieken vindt gij uw veiligheid.	091b : 2

Veiligstellen

Laat uw trouw mij niet begeven,/ stel mijn leven / bij U veilig, handhaaf mij.	038 : 12

Veinzen, Geveinsd

‘ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.’/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd.	010 : 3
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt.	041 : 2
Uw tegenstanders, diep gebogen,/ aanvaarden veinzend uw beleid.	066 : 1
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen.	081 : 12

Veld

O Heer, de vijand stelt / zijn overmacht in ’t veld / en staat mij naar het leven.	003 : 1
Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld,	008c : 4
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld.	033 : 6
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld.	037 : 1
waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld,	044 : 5
red Gij mij, treed voor mij in ’t veld,/ ontruk mij aan hun ruw geweld.	059 : 1
een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld.	068 : 4
Het veld zal blinken van het koren./ Men zal het als een woud	072 : 5
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen.	072a : 3
Bloed kleurt de velden rood./ Uw knechten zijn gedood./ Zij liggen onbegraven.	079 : 1
De velden deelt hij van zijn overvloed,/ de Here die ons zegent met zijn goed.	085 : 3

Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4
Snel vergaan de mensenkinderen / als de bloemen op het veld. 103c : 4
Mensen, - hun dagen zijn als het gras,/ zij bloeien als bloemen in het open veld; 103d : 4
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op 't wijde veld - 110 : 5
plotseling op, de heuvels in het rond / als lammeren in de velden. 114 : 2
Efrata heeft uw naam gemeld,/ het veld weerklonk: 'de Heer is daar!'- 132 : 3
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud, 148 : 4

dat dwaalt nog op het veld 184 : 1
die voor ons uitgaat op het veld 206 : 5
dat eenmaal op de eeuwige morgen / uw macht het veld behoudt. 380 : 3
Hij die het veld bekleedt, / de vogelen kan spijzen, 440 : 3
Ons is daarbuiten in het veld / een mare vermeld/door Gabriël, Gods bode: 472 : 1
Herders op den velde hoorden een nieuw lied, 476 : 3
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed. 482 : 2
De herders in het open veld gezeten rond het vuur, 495 : 2
De herders in het veld / die mochten er van horen 497 : 3
Betlehem, o uitverkoren / stad in 't veld van Efrata, 498 : 1
Klaarlichte nacht, / Gods heerlijkheid lacht / ons toe in de velden van David. 508 : 1
Parel van liefde, kwetsbare held,/jij bent gekomen als dauw op het veld (2 x). 509 : 2
Johannes is over het veld / sneller dan Petrus voortgesneld, 620 : 4
en in beweging zet./ Wij loven je om / de dieren op het veld, 697 : 4
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden 718 : 1
'De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld 739 : 3
Voorbij de hoogste bergen,/ voorbij het verste veld, 750 : 1
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan, 753 : 3
om zo de toekomst tegemoet te leven / wanneer de grote oogst te velde staat. 827 : 3
de golvende velden en de deinende zee en alles wat ademt dat danste mee. 839 : 1
En de bomen in het veld zullen klappen voor Hem/ en jij gaat vrolijk voort. 878
De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in 't veld; 898 : 1
Al ligt het veld te klagen / onder een lege lucht, 910 : 4
Gij hebt de bloesems op de velden / met koninklijke pracht bekleed. 978 : 3
De vogelen des hemels / de leliën des velds, 979 : 6
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3

Veldheer
dit is de blijde mare:/ veldheren vluchten voor Hem uit, 068 : 4

Velerlei
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x) 146c : 5

Vellen, Geveld
Hij zal de volken voor zich stellen / en zijn rechtvaardig vonnis vellen. 009 : 4
Het leek of ik geveld was door de hitte:/ ik had de kracht niet meer om op te staan. 032a : 1
Geef dat ik niet door 't ruw geweld/ der goddelozen word geveld, 036 : 3
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
Ik vel geen oordeel om uw offeranden,/ daar steeds uw altaarvuren voor Mij branden, 050 : 4
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt, 105 : 2

Totdat hij door een nare ziekte werd geveld	174 : 1
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren,	510 : 4
Christus lag in de dood terneer,/geveld door onze zonden.	618 : 1
Hij heeft, gelijk een grote held / de boze reddeloos geveld./ Halleluja (2 x)	622 : 2
zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen.	898 : 3

Venster

De huizen zijn er van ivoor / met vensters van kristal,	747 : 7
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat,	745 : 3

Venijn

Sta toch op, Heer,met venijn,/ richt de slechten, maak ze klein,	009a : 4
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn,	035 : 6
Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)*	058 : 2
en huilend gaan de stadsmuur rond./ O God, venijn is in hun mond,	059 : 3
Bescherm mij en bewaar mijn gangen./ Als adders spuwen zij venijn.	140 : 2
Doe, Heer, het kwaad waarvan zij dromen / en van hun lippen het venijn	140 : 6

Ver (Verre zie aldaar)

Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2
van wat zij zaaiden, o geduchte,/ hun en hun verre nageslacht. 017 : 6
Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1
O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8
Gij waart zo ver, zo hoog./ Maar, Heer, Gij hoorde mijn gebeden. 031 : 18
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
van mijn vijand moet ik horen:/ 'God is ver, gij staat alleen!' 042 : 6
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a : 3
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
O Gij vertrouwen aller landen / die ver gelegen zijn, 065 : 3
Tarsis en Scheba's verre stranden, breng hem uw overvloed. 072 : 3
Breng wat is gebeurd / generaties her / in herinnering / generaties ver. 078a : 3
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5
God gaat de goden ver te boven,/ die ijdele waan die heidenen loven. 096 : 2
als een witte pelikaan,/ ver van alle hulp vandaan, 102 : 3
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd 't westen is van 't oosten, 103 : 4
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2
Ver boven alle volken trots / blinkt hemelhoog de glorie Gods. 113 : 2
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!/ Jeruzalem, van ver aanschouwd, 122 : 1
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht. 135 : 4
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1
Toen wij zaten langs het water / in het verre Babylon, 137a : 1
Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis. 137a : 2
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen. 138 : 3
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden? 139 : 3
Ver boven aarde en hemel gaat / de luister van uw hoge staat. 148 : 6

ver buiten de woestijn 184 : 4
zo duur betaald wordt, ver van huis 185 : 2
wees met uw gunst ons hart niet ver; 207 : 2
taal van genegenheid, tijding van verre 220 : 2
Die ver is, is nabij 273 : 1
Gij zijt niet ver van wie U aanbidden 275 : 2
Woorden van ver, vallende sterren 276 : 2
En of een mens al diep verloren en ver van U verzworven is, 315 : 2
Van ver, van oudsher aangereikt, 326 : 1
Van ver, van oudsher aangezegd, 326 : 5
Geloofd zij God die tijd en wereld ver overstijgt. 343 : 4
ver boven ons geloven / steeds een naam met ons mee. 359 : 1
Zoals het graan verzameld is van heinde en ver 402b : vz.
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver, 437 : 5
De nacht is haast ten einde,/de morgen niet meer ver. 445 : 1
Onverwacht komt van heinde en ver / de mensenzoon, de morgenster. 460 : 1
Wijzen uit het oosten, uit zo verre land, 476 : 4
want de dag is niet meer ver, / bode van de luister 486 : 4
Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij 494 : 1
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind 495 : 3
De koningen van ver / verlieten hun paleizen 497 : 4
Wij zingen door de tranen heen,/ver boven onze macht, 502 : 1

Dan toch, door onze tranen heen,/vèr boven onze macht: 502 : 3
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster, 516 : 2
een ster, die alle sterren / te boven gaat, hen verre 517 : 1
Hoe helder staat de morgenster / en straalt mij tegen van zo ver, 518 : 1
vertrouwend op een koningsster,/ zij wisten niet hoe ver. 520 : 1
Drie vreemden zochten Hem van verre,/Herodes hebben zij bespot, 526 : 1
Omdat Hij niet ver wou zijn / is de Heer gekomen. 528 : 1
Gij die ver voor ons uit / doordrong in 't land der angst, 559 : 1
Gij die ver voor ons uit in deze wereld zijt, 559 : 4
Maria keek toe, men hing Jezus zo hoog,/ ten hemel zijn armen, ver boven haar hoofd. 583 : 1
Gij zijt te ver gegaan,/ gij zijt een mens te veel. 607 : 2
Wij leven zijn bestaan,/ zijn ongekende naam / aanschouwen wij van verre. 689 : 2
dat wervelende samenspel, van ver voor ons begin. 706 : 1
van ver nemen schepen de oogst met zich mee; 719 : 2
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen. 762 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is 't beloofde land. 806 : 1
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan 838 : 2
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden. 847 : 1
Gij, hemelhoog verheven,/ zo ver en zo nabij, 851 : 1
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet. 853 : 3
Onze ontrouw hebt Gij ver / achter U geworpen. 859 : 4
ver boven alle hoogten uit / en alle diepten door. 870 : 8
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver. 896 : 3
Hij ziet ons al van verre / omdat Hij ons bemint 896 : 5
Werd Gij een verre glimp?/ Heer, zijt Gij onze Heer,/ kom van de kim! 917 : 4
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
ook door uw Zoon gegaan is,/en dat uw land/naar alle kant/niet ver bij mij vandaan is. 941 : 4
zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis 964
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Ver blijven
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert / helpt mij niet één. 022 : 4

(zich) Ver houden van
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9

Verachtelijk
De steen, die door de tempelbouwers / verachtelijk was een plaats ontzegd, 118 : 8

Verachten
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten, 025 : 1
Laat nu die mij belachten,/ bedreigden en verachtten,/ en loerden op mijn eind, 040 : 6
'Daar ligt hij die God zo verachtte,/ die snoever van geweld, 052 : 4
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht. 082 : 1
dan dat ik aanzit, hooggeacht / waar men de Here God veracht. 084 : 5
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep. 088a : 3
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6

heeft hun bidden niet veracht./Zeg het aan het nageslacht. 102 : 8
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten. 105 : 13
die in Egypte U verachtten / en voor uw wonderen doof en blind, 106 : 3
Zij hebben Gods bevel veracht,/ de heidenen niet omgebracht, 106 : 16
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53

veracht, misbruik de hemel niet 310 : 2
alles verdroeg U geduldig,/U werd veracht en mishandeld, 409 : 1
ziet, die 't goed is, dat zo zoet is,/wordt verstoten, wordt veracht. 478 : 1
verachten voor de wereld,/ die men niet hoort of ziet. 799 : 4
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen, 882 : 3
Veracht dan niet de kleinen / en die verloren zijn, 991 : 7

Verachting
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen. 069 : 3
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2

Veraf
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven; 524 : 2

Veranderen, Veranderd
Gij hebt mijn weeklacht en geschrei / veranderd in een blijde rei! 030 : 5
Toen hebt Gij mijn droefheid veranderd / in blijdschap, ik ging in rouw 030a : 4
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
Dan veranderen de tranen / in een juichend Sionslied! 137a : 4

Het veranderde in den beginne 318 : 1
De wereld zal veranderen! 698
ontkomen aan de schijn,/ geheel en al veranderd. 758 : 1
Zo worden zij veranderd / tot heerlijkheid en eer. 759 : 2
De hemel van ooit / begroet de aarde van hier / wanneer liefde het leven verandert. 768 : 4

Verbaasd, Verbazen
De zon verbaast je telkens weer 222 : 2
Het is nog nacht in Betlehem,/ de schapen staan verbaasd, 507 : 3
en verbaasd zullen zij door de poort gaan,/ onbekend bestaan, een nieuw leven in, 729 : 1

Verband
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6

Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband. 740 : 2

Verbannen
Verban mij niet: ver van uw aanschijn,/ noch onttrek mij uw heilige Geest. 051a : 3
maar Hij verbant in eenzaamheid / al wie weerspannig waren. 068 : 2
Heer, wil de lasteraars verbannen,/ straf de geweldenaren af. 140 : 7

krijgszuchtige plannen, Hij zal ze verbannen, 550 : 2

Verbazen
dan vaart een groot verbazen / door hemel, aarde en hel. 758 : 2
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7

Verbazing

werd tot verbazing der beschouwers / ten hoeksteen door God zelf gelegd, 118 : 8

Massa's mensen in Jeruzalem;/ vol verbazing zien zij deze man 553 : 3
'Wij zien het met verbazing aan,/halleluja (2 x)/zeg ons: waarheen is Hij gegaan?' 617 : 14

Verbeiden

Hoe zegent Gij die U verbeiden,/ die schuilen bij uw rechterhand. 017 : 3
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt. 033 : 7
Ik heb de Heer vurig verbeid:/ toen boog Hij zich over tot mij, 040a : 1
O God, geef thans uw gunstbewijzen,/ geef thans het heil door ons verbeid. 118 : 9
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken. 119 : 16
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen. 130a :2
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt. 149 : 3

vervul het hart dat U verbeidt,/met hemelse barmhartigheid. 360 : 1
Waar blijft Gij toch, o 's werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd? 437 : 4
Vervul, o Heiland, het verlangen,/waarmee mijn hart uw komst verbeidt! 442 : 2
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
naar het dag en nacht verbeide / vaderhuis, hun toebereid. 730 : 1
zijn uwe lampen wel ontstoken,/ gij maagden, die de Heer verbeidt? 749 : 1
De stad die zij verbeiden / die staat in wit en goud 803 : 6
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1
toeft Ge ook lang, 'k blijf U verbeiden: red mij uit mijn eenzaamheid. 914 : 1

Verbergen, Verborgen

Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4
Hoe lang, Heer, gaat Gij mij voorbij?/ Hoe lang verbergt Gij u voor mij? 013 : 1
Hoe lang vergeet U mij, o God / verbergt U zich voor mij?/ Een teken krijg ik van U niet.013a : 1
hoe lang nog verbergen uw aanschijn voor mij? 013b : 1
O reinig metterdaad / mij van 't verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen! 019 : 4
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7
Hoe heeft Hij mij ten dage van het kwade / verborgen in het binnenst van zijn hut: 027 : 3
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
Ik hef mijn hand naar waar Gij zijt,/ verborgen in uw heiligheid. 028 : 1
altijd en overal./ Zie, zij verbergen zich in 't duister, 031 : 11
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
God, laat mij smekend tot U treden,/ verberg u niet voor mijn gebeden, 055 : 1
Was het een vijand die mij tergde,/ ik zou mij zwijgende verbergen, 055 : 4
Verberg uw aangezicht niet voor uw knecht,/ bang is het mij te moede, houd mij staande. 069 : 5
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2
Waarom houdt Gij u, Heer, verborgen / en stoot Gij mij bij U vandaan? 088 : 7
Hoelang, hoelang nog, Heer? Verbergt Gij U altijd? 089 : 16
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
als een uil in 't puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen. 102 : 3
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
O Heer, verberg mij uw geboden niet: ik ben een gast en vreemdeling op aarde. 119 : 7
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8
Gij weet van de verborgen strik,/ de hulpeloosheid en de schrik; 142 : 3

des nachts de dag verborgen is 236 : 5
Ik hoef niet, wat verborgen is 250 : 6
De duisternis verbergt Hem niet 258 : 2
Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt / blijf ons niet verborgen 291d
en wat voor wijzen bleef verborgen / werd kinderen geopenbaard 315 : 1
uw liefde vindt ons langs verborgen wegen,/eer wij U zoeken zijt Gij daar 348 : 3
U, verborgen Christus, bid 'k eerbiedig aan: 374 : 1
Aan het kruis verborg zich slechts uw goddelijkheid, 374 : 3
hier verbergt zich tevens uwe menselijkheid 374 : 3
Nog is uw heerlijkheid verborgen,/maar ons geloof vertrouwt 380 : 3
God lijkt wel diep verborgen / in onze duisternis 445 : 4
verborgen van de tijd, nu wordt voldragen 455 : 4
is door een maagd ontvangen / uit Gods verborgen raad. 473 : 2
In het verborgen trekt Hij rond./ Verhalen gaan van mond tot mond, 533 : 3
O liefde die verborgen zijt / in diepe stilten eeuwigheid, 561 : 1
De toekomst is al gaande,/verborgen en gezien, 605 : 4
Gij zijt voorgoed, Gij zijt / verborgen in uw God. 607 : 2
Uw macht is zo diep verborgen,/ wij wandelen in de morgen, 627 : 1
Halleluja!/ Hoor mij, God, ik roep,/ verberg U niet voor mij./ Halleluja! 640f
een leven dat verborgen was / ontvangen we uit zijn hand. 642 : 3
U kennen, uit en tot U leven,/ Verborgene die bij ons zijt, 653 : 1
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd. 664 : 1
Al blijft Hij nu verborgen / in teken en in taal, 666 : 2
Gij leeft voor ons oog nog verborgen / tot aan de jongste dag, 667 : 6
die doordringt in het hart,/ in de verborgen hof, 687 : 1
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog. 701:2
is de toekomst nog verborgen,/ onbekend uw aangezicht. 779 : 1
Wat komen zal is nog verborgen,/ God weet, wat ons te wachten staat: 818 : 1
Verborgen blijven uw geheimen,/ uw schepping maakt ons sprakeloos. 850 : 4
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
O Heer, verberg U niet voor mij,/ wanneer ik mij verberg voor U. 944 : 1
wat nog voor 't oog verborgen ligt / in uw bereik, in uw gezicht; 972 : 8
nog verborgen tot het uitkomt,/ God ziet naar de schepping om. 982 : 1
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet. 982 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herkent die tijd. 982 : 3
die zal kreunen onder zorgen, die zal vechten in 't verborgen, 1001 : 3

Verbeten
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang. 855 : 4

Verbeurd verklaard
Worde al wat hij had vergaard / geplunderd en verbeurd verklaard. 109 : 4

Verbinden, Verbonden
Of zich de boosheid tegen mij verbindt / en op mij loert opdat zij mij verslindt, 027 : 1
Geen die hen achterhaalt./ Wie zich ook tegen hen verbinden, 031 : 15
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
Al wat zich tot geweld verbindt,/ is opgestaan om eensgezind 083 : 3
Zij hebben roekeloos hun lot / verbonden aan een vreemde god, 106 : 13
Israël, hoop op de Heer./ Hoop op God,/ want Hij heeft zich aan jou verbonden. 130c : 4
zo ver en zo met mij verbonden:/ hoe kan ik uw geheim doorgronden? 139 : 3

Blijf met elkaar verbonden 311 : 7
dat wij elkaar trouw mogen zijn / zoals God zich met ons verbonden heeft 312
en met elkaar verbonden,/levend voor God alleen 346 : 6
Er is gedoopt!/wij allen zijn verbonden, 348 : 9
Dat teken is een heilgeheim:/God wil met jou verbonden zijn. 354 : 4
in geloof verbonden, vol van vreugde. 355 : 6
dat God met zijn volk zich voorgoed heeft verbonden. 382 : 2
Hij verbindt ons en maakt ons één / tot een kring om zijn tafel heen. 386 : 2
in Christus verbonden, tezamen gezonden 425
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden. 533 : 1
en bij de doden is Hij niet te vinden,/Hij wil zich met de levenden verbinden. 533 : 6
Ik ben voorgoed verbonden / met Christus, die als hoofd 623 : 7
Hij leeft in het hart van zijn vrienden / als liefde die ons verbindt, 667 : 2
een nachtegaal die zingt,/ wij loven je om / vrijheid die verbindt. 697 : 4
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam 761 : 4
door één Geest tesaam verbonden,/ naar de kust waar God ons wacht. 801 : 5
O, Christus, wijnstok, levensbron,/ dank, dat Gij U met ons verbond. 817 : 5
verzoen me en verbind mij,/ spreek mij gezond. 860 : 2
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven. 949 : 4
Met God zijn wij verbonden,/ met Vader, Zoon en Geest, 968 : 5
Gij doet ons reizen door de tijd,/ verbonden in saamhorigheid, 972 : 5
Gij hebt U met ons mensenlot verbonden,/ U altijd nieuw aan onze kant geschaard. 1004 : voorz.

Verbleken
Toon uw hulp mij door een teken,/ dat mijn vijanden verbleken, 086 : 7
ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken. 141 : 7

Het donker kan verbleken / door psalmen in de nacht. 657 : 3

Verblinden, Verblind
ik was in kwaad verblind./ Komt mij uw hand kastijden, 006 : 1
Het blind geluk heeft ook zijn hart verblind./Gij blijft hem ver, te hoog om te aanschouwen 010 : 2

ken ons hart/zo onrustig,/vol van zichzelf is/het verblind 266 : 4
Zoals ik ben, verdoofd, verblind,/tast ik naar U, die mij bemint, 377 : 3
De zonne der gerechtigheid / verblindde niet door majesteit; 435 : 3
Als een kind zijt Gij gekomen,/als een schaduw die verblindt 527 : 2
een flits in de geschiedenis,/ een schittering verblindend schoon, 761 : 2
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest, 766 : 1
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren. 808 : 4
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart. 836 : 5
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt. 908 : 4
want mateloos zijn wij verblind / in ons gevecht met storm en wind. 933 : 2
uw heilige profeten / zijn niet verblind geweest. 1009 : 1

Verblinding
De schaduw, de verblinding,/ de koorts, de open wond: 860 : 2

Verblijden, zich Verblijden, Verblijen, Verblijd
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden. 009 : 1

Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden:	016a : 3
zij zullen zich in onze val,/ in onze ondergang verblijden.	017 : 4
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft.	023a : 3
de God des heils zal hem verblijden, een nieuw geslacht gaat op in ’t licht	024 : 3
Ik wil mij, Heer, in U verblijden,/ die hulp bood in de dag	031 : 6
Zij scholen samen als ik lijd,/ over mijn leed zijn zij verblijd.	035 : 5
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid.	035 : 10
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden.	036 : 2
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val.	037 : 11
dat het vergolden wordt als om mijn leed / mijn vijand zich verblijdt.	041 : 4
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena	041 : 5
Laat zijn trouw de dag verblijden / en zijn lied de duisternis.	042 : 5
voor U die al mijn vreugde zijt / en eindloos mij verblijdt.	043 : 4
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt.	045 : 3
Ontneem mij niet uw heilige Geest, o God,/laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden,	051 : 5
Uw knechten zullen zich verblijden:/ het is uw wraak die leven doet.	058 : 4
tooit de woestijn zich met een wade,/ de heuvels zijn verblijd.	065 : 6
Laat zich ons hart in Hem verblijden:/ God houdt de volken in het oog.	066 : 2
De landen zullen zich verblijden / en juichen over uwe naam.	067 : 2
Hij is de God, die ons verblijdde,/ die onze nood heeft verstaan;	067a : 3
Maar de getrouwen zijn verblijd,/ zij staan voor hem in vrolijkheid,	068 : 1
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer?	085 : 2
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt	085a : 2
al wat Gij hebt gemaakt, zal zich in U verblijden.	089 : 5
Zij zullen in uw naam zich dag aan dag verblijden,	089 : 7
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt;	089a : 3
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld	092 : 6
Kom voor zijn aanschijn met verblijden./ Breng Hem de dank van al wat leeft,	095 : 1
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd.	097 : 1
God trad voor ons in ’t krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen	097 : 4
Gij die rechtvaardig zijt,/ wees in de Heer verblijd./ Zijn naam zij lof en eer.	097 : 6
Hij komt, Hij komt de aarde richten,/ Hij komt, o volken wees verblijd,	098 : 4
Dien de Heer met verblijden,/ kom voor zijn aanschijn met jubel.	100a : 1
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden.	104 : 10
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer.	105 : 1
Bekomen van verslagenheid / was zelfs Egyptes volk verblijd.	105 : 14
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden.	109 : 13
wij mensen mogen op de aarde zijn / en ons in Hem verblijden.	115 : 6
Dit is de dag, die God deed rijzen,/ juich nu met ons en wees verblijd.	118 : 9
O God, ik ben van harte zeer verblijd / over de weg van uw getuigenissen.	119 : 6
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here;	119 : 28
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven,	119 : 42
Het is uw wet, waarin ik mij verblijd,/het is uw heil, waarnaar ik blijf verlangen.	119 : 65
Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd.	126 : 2
Dan zingen zij, in God verblijd,/ aan Hem gewijd, van ’s Heren wegen.	138 : 3
Uw heerschappij is over alle tijden,/ ieder geslacht zal zich in U verblijden.	145 : 4
alles wat levensadem heeft,/ wees nu verblijd omdat gij leeft!	148 : 4
Daarom, gij schepping wijd en zijd,/ verhoogt de Heer en wees verblijd!	148 : 6
Laat allen die Gods naam belijden / zich eensgezind verblijden.	149 : 1
en Israël verblijden.	159a : 2
Zoals een bruid haar man verblijdt	176 : 3

Daar is geen offer, dat Hem meer verblijdt 211 : 2
maar verblijd ons met de zoetheid 213 : 5
van het woord, dat ons verblijdt. 283 : 1
Houd uw gezicht voor mij niet verborgen 293 : vz.
voor wat niet verzadigt, het hart niet verblijdt? 382 : 2
Gij die een broodhuis voor ons zijt,/een wijngaard die het hart verblijdt, 389 : 4
Verblijd u, nu en altijd./De Heer is nabij! 432c
En wie in groot verblijden / dit kindje kussen wil, 434 : 5
Bezing nu met verblijden / de heldere morgenster. 445 : 1
Kom tot het oordeel dat bevrijdt / en 't heil, dat eeuwig u verblijdt, 446 : 4
Verblijd u in de Heer te allen tijd,/dat zeg ik u, dat zeg ik u, verblijd u, 450 : 1
verblijd u, want de Heer is zeer nabij,/de Heer is zeer nabij en Hij bevrijdt u. 450 : 1
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3
O kom. o kom, Emmanuël!/Verblijd uw volk, uw Israël! 466 : 1 - 7
die uit een maagd geboren zijt,/de hemel is om U verblijd./Kyrieleis. 470 : 1
gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode; 472 : 1
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant. 478 : 2
'Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel.(2 x)/ verblijd u – 't graf behield Hem niet.' 617 : 11
Verblijd u met ons allen saam/halleluja (2 x)/lofzing de Heer en prijs zijn naam! 617 : 19
de specerij, de honing,/ vrienden, drink en wees verblijd! 629 : 2
Om Christus' wil zijn wij verblijd./ Hij heeft in alle menselijkheid 665 : 1
Om Christus' wil zijn wij verblijd,/ die inging in Gods heerlijkheid 665 : 5
dat Hij ons verblijde en ons bevrijde / en aan 't einde ons naar huis geleide./ Kyrieleis. 671 : 1
Sion, verblijd u, want de Here doet / u waarlijk goed. 678 : 2
O, heilige Geest, wij zijn verblijd: Gij immers, eeuwig ondoorgrond, 680 : 5
zien wat ons oog niet ziet / en ons verblijden zeer, 717 : 4
Eens komt de grote zomer / waarin zich 't hart verblijdt, 747 : 1
Dan zien wij met verblijden / Hem die ons hart beleed, 747 : 3
Zij hebben in lijden / bestendig verblijden 752 : 5
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1
Zijn bitter lijden doet mij verblijden./ Zijn hart is mijn, het mijn is zijn. 866 : 1
zodat uw hart zich verblijdt,/ Hij heeft zijn woord u gegeven. 868 : 2
Mijn hart, verheug u in de Heer,/lichaam en ziel, verblijd u zeer! 869 : 6
Zou ik niet van harte zingen / Hem die zozeer mij verblijdt? 903 : 1
Jezus, mijn verblijden,/ voor mijn hart de weide, 907 : 1
Of mij 't kwaad naar 't leven staat,/toch zijt Gij ook in mijn lijden,/Jezus, mijn verblijden 907 : 4
ons heeft geroepen tot zijn feest,/ die zeer ons zal verblijden. 966 : 5
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost. 969 : 4
Zing een nieuw lied voor God de Here en wees van harte zeer verblijd. 971 : 1
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4

Verblijf
Midden onder u / heeft Hij zijn verblijf geslagen 453 : 4

Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd,/ Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader, 022 : 4

Verblijven
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
Verblijven mag ik in het huis van de Heer / tot in lengte van dagen. 023e : 4

Verbolgen
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2

van wie, op mij verbolgen,/ mij totterdood vervolgen. 031 : 12
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen 083 : 5

Al tonen zich verbolgen / de groten van de tijd, 902 : 5

Verbolgenheid
Hoelang nog laait het vuur van uw verbolgenheid? 089 : 16

Verbond
Dit valt ten deel aan wie zich van Hem wenden,/ want onze Heer is trouw aan zijn verbond 011 : 3
brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
trouw aan 't verbond dat Gij ons gaf./ Wij weken van uw weg niet af, 044 : 9
als zij 't verbond bezegelen met hun Heer./ De hemel roemt Gods recht en geeft hem eer 050 : 3
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
De aarde werd bewogen./ Dit is de berg van uw verbond! 068 : 3
Aanschouw, o Heer, en denk aan uw verbond,/nu zij in 't duister hun geweld beramen. 074 : 13
Op Gods verbond werd niet door hen gelet,/ zij weigerden te wandelen in zijn wet. 078 : 4
Maar aan de bron van zijn verbond gedrenkt,/ heeft Israël de trouw van God gekrenkt. 078 : 6
Hoewel zij Hem beleden met hun mond,/ zij waren niet getrouw aan zijn verbond. 078 : 12
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
is David die Mij dient, hem gaf Ik mijn verbond, 089 : 2
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen. 089 : 11
Ik houd mij aan mijn woord, zal mijn verbond bewaren. 089 : 12
Ik verzeker hem eeuwig mijn gunst,/ mijn verbond met hem - het houdt stand. 089a : 4, refr.
Een verbond sloot ik met mijn verkorene,/ ik bezwoer het David, mijn knecht: 089a : 2
Wij mogen bouwen op de vaste grond / van uw beloften en van uw verbond. 090 : 1
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor. 103 : 7
Maar duren zal de liefde van God / voor allen die zijn verbond bewaren, 103d : 5
't Verbond met Abraham, zijn vrind / bevestigt Hij van kind tot kind. 105 : 3
De Heer heeft Izak uitverkoren,/ aan Jakob zijn verbond bezworen, 105 : 4
maar telken kwam Hij hen bevrijden,/ daar Hij aan zijn verbond gedacht. 106 : 18
hen aanzag, met hun lot bewogen./ Hij maakte, trouw aan zijn verbond, 106 : 20
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4
Dan zal ik zo dat iedereen het hoort / het hoge recht van uw verbond bezingen. 119 : 5
Hoe aangenaam is 't woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44
Zo pleit ik op mijn recht als knecht van God./Leid mij naar uw verbond op vaste paden. 119 : 50
Gij en de ark van uw verbond./Laat hier uw priesters voor U staan/en hoor het loflied uit hun mond. /132 : 6
Als Gij hun 't woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2

de Here, de God des verbonds! 151 : 2
't verbond van trouw, van onverbreekbaar recht 156 : 4
heeft Hij gedacht aan zijn verbond 158a : 1
Rond het boek van zijn verbond 287 : 2
Breek geen verbond, voorgoed gesloten 310 : 4
'Ik zal er zijn', zonsopgang, nieuw verbond 324 : 2
eens, zelf ontwaakt, met ons uw naam belijden: wij leven vast in uw verbond. 348 : 8

Hij geeft zijn lichaam ons in handen. / Zo leven wij zijn nieuw verbond. 489 : 3
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond, 548 : 3
die stemme met ons in / en prijze Gods verbond 672 : 7
Kom van de hemel af,/ o ster van Gods verbond! 756 : 8
het volk van de profeten,/ de stam van het verbond, 803 : 3
het goed is, goed om met elkaar / in zijn verbond te leven. 825 : 3
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond. 838 : 3
geschapen Hem ter ere,/ de bruid van zijn verbond, 968 : 1

Verbondstrouw
De goddelozen haken naar mijn dood,/ maar uw verbondstrouw zal hun opzet stuiten. 119 : 36

zich Verborgen houden
Maar nauwelijks hield Gij U verborgen,/ of mij omringden schrik en zorgen. 030 : 3

Verborgen laten
Hij trekt zijn glanzend spoor / de ganse hemel door:/zijn gloed laat niets verborgen. 019 : 2

Verborgenheid
Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare, 078 : 1
Op recht en op gericht / heeft Hij zijn troon gesticht / in de verborgenheid. 097 : 1

Uit uw verborgenheid / voorbij aan onze grenzen, 500 : 1
Uit uw verborgenheid / hebt Gij ons aangesproken, 500 : 2
Uit uw verborgenheid / nu aan de dag getreden, 500 : 3
Uit uw verborgenheid / ons zo te na gekomen, 500 : 4
Uit uw verborgenheid / ontsteekt Gij licht op aarde, 500 : 5
Uit uw verborgenheid / hebt Gij vervuld / het perk van deze tijd 662 : 3

Verbranden
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar ’t wordt met vuur verbrand. 037 : 7
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1

verbrand de laarzen der soldaten / en elke mantel rood van bloed, 482 : 2
Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,/ niet als een vuur dat ons verbrandt 948 : 1

(zich) Verbreden
verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3

Verbreiden
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
De hemel, Heer, verbreidt / alom uw majesteit,/ uw glorie komt getogen 097 : 3

De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid. 504 : 2
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood. 546 : 4

Verbreken, Verbroken
verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2

zijn naam in de geschiedenis./ Nooit wordt wat Hij belooft verbroken. 111 : 4
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden. 129 : 2
Wanneer zal God ons bevrijden?/ Kom, verbreek de tirannie! 137a : 4

wat is geknakt, verbreekt hij niet,/zijn adem heelt gelijk een lied 459 : 4
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht; 574 : 3
verbrak de slavernij. 709 : 2
Wat ons bond, God, is verbroken,/ onze liefde is gedoofd. 795 : 1

Verbrijzelen
Gij zult het aarden vat met ijzer breken, ja het verbrijzelen door uw grote kracht.' 002 : 3
en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3
Uw grimmigheid heeft mij bedolven./ Ik word verbrijzeld door uw golven. 088 : 4
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen. 137 : 4

de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk, 482 : 2

Verbijsteren, Verbijsterd
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2

door dwalingen verbijsterd,/ door strijd uiteengerukt, 968 : 3

Verdampen
God deed hun dagen als een mist verdampen./Hij liet hun jaren ondergaan in rampen. 078 : 12

Verdeeldheid
Zie, Heer, de verdeeldheid aan,/ die geen mens ooit helen kan. 967 : 3

Verdelen
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3

O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt, 674 : 4
herbouwt wat is vernield / maakt één wat is verdeeld. 686 : 1
Niet meer beklemd en verdeeld / niet meer in woorden gevangen 773 : voorz.

Verdelgen
Gij hebt mijn vijand op de vlucht gedreven,/ik heb verdelgd wie stonden naar mijn leven 018 : 12
God die het recht mint, zal de rechten houden,/maar Hij verdelgt het ras dat Hem bestrijdt. 037 : 9
die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 : 3
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
Ja, onze God en toeverlaat / verdelgt hen in hun eigen kwaad. 094 : 11
Verdelgen zal ik uit het land der kwaden / die heimelijk hun naasten durven smaden, 101 : 4
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45
Verdelg hem die mij lagen legt,/ weersta hen die mij wederstreven, 143 : 10

De lier hing aan de wilgen,/misericordia,/God zal ons niet verdelgen,/aan God zij gloria 713 : 4

Verder
O God van Jozef, leid ons verder,/ hoor ons en wees weer onze herder; 080 : 1

die wie hier schuilen verder leidt 280 : 7

Dopen is geloven / dat een herder je verder 359 : 2
De wijzen, de wijzen,/die moesten verder reizen, 520 : 5
En Jezus ging iets verder,/ iets verder in de nacht. 570 : 4
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder, 587 : 2
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder, 649 : 7
Het offerlam regeert./ O Heer, vraag altijd verder. 649 : 7
want Hij, die bij ons is geweest,/ werkt verder aan zijn plan. 683 : 1
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen 805 : 3
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet.813 : 2
Wij trekken maar verder, voetje voor voet, 822
We kunnen niet meer verder voor je zorgen,/je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1

Verder dragen, Verder gaan, Verder helpen, Verder leven, Verder trekken, Verder vliegen
zal door de tijden met ons verder gaan,/ met David en zijn huis nu en voortaan. 018 : 15
Was ik een schaap, was Hij mijn herder,/ was ik een schaap, Hij bracht mij verder 023d : 1, 4
Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
bij ’t volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14
van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9

Het feest, het feest moet verder gaan 173 : 5
En vrolijk verder gaat de reis 173 : 5
Getroost zullen wij verder gaan 281 : 10
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan - 419 : 2
En Jezus ging iets verder,/ iets verder in de nacht. 570 : 4
‘Ik doop met water, Hij met vuur;/ ik minder, Hij gaat verder’. 741 : 2
Gij boden voor Gods troon,/ die van zijn aangezicht / de weerglans verder draagt 725 : 1
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft…. 745 : 2
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2
Wij trekken maar verder, voetje voor voet, 822
en zo gaan wij verder, steeds verder en verder,/ zo trekken wij de horizon open (bis). 822
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan, 834 : 3
Hoe kan ik verder leven, hoe moet ik verder gaan. 861 : 1
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan! 864 : 4
verder vliegen kon je niet,/ zo niet langer leven, 957 : 2
bij de fouten van een ander,/ maar weer samen verder gaan. 1006
Met uw licht helpt U ons verder./ Hier en nu en straks. Altijd./ Amen./Amen. 1006

Verderf, ten Verderve
Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer. 007 : 6
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
zij zijn met velen samen / die mijn verderf beramen. 031 : 11
en zal niet dalen ten verderve,/ maar mannen van bedrog en bloed 055 : 7
Zij zijn met al hun brute kracht / alleen op mijn verderf bedacht. 059 : 1
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen. 069 : 6
Mijn tong zal van uw trouw getuigen,/mijn lied zal hen beschamen/die mijn verderf beramen.071 :14
’t Verderf dat in de duisternis / zoekt naar uw legerstede, 091 : 3
het onheil op hen los te laten./ Hij sloeg hen met verderf en dood. 106 : 13
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in ’t verderf. 146 : 5

Verderven
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn, 106 : 12

het land met bloedschuld te verderven / en te ontwijden door hun dood. 106 : 17

Verdienen
juist vergeven. Dus verdient U / diep ontzag,/ ons diep ontzag. 130c : 2

Nu krijg je meer dan je verdient 185 : 3
Het brood dat wij duur verdienen,/ons lichaam, ons geld, ons goed, 390 : 3

Verdiepen
in vlees en bloed / en in uw beeld verdiept. 591 : 4

Verdoemen
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen,/ die dag aan dag met Christus leeft? 146c : 3

Verdoen, Verdaan
Die tegen U zijn opgestaan,/ hebt Gij in eeuwigheid verdaan. 009 : 3
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5

Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2
erbarm u over ons bestaan,/ het wordt verraden en verdaan. 561 : 1

Verdoffen
Alles verdoft wat glans bezat en gloed 247 : 2

Verdoofd
Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren 924 : 1

Verdolen, Verdoold
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6

Als eertijds verdoolde schapen / thans de herder toegewijd, 651 : 6

Verdorren, Verdord
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
ze zijn als gras, door zon verdord,/ vervluchtigd als een droom. 090a : 5

verdorren en verloren gaan? 155 : 7
- geen oogst op ’t land, de vijgenboom verdord 156 : 3
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal, 466 : 1
al bloeien ze maar even / en morgen reeds verdord. 979 : 11

Verdorven
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1

Verdoven
met oliegeur, om ’t aanschijn te verblijen / door glans die druk verdooft. 023a : 3

Wie in Hem blijft geloven / wordt niet verdoofd. 361 : 6
Zoals ik ben, verdoofd, verblind,/tast ik naar U, die mij bemint, 377 : 3

Verdraaien

van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1

Verdragen

Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij 265 : 1
Lof zij de Zoon, die onze nood, / ons kruis verdroeg en onze dood. 342 : 3
alles verdroeg U geduldig,/U werd veracht en mishandeld, 409 : 1
de winterkou verdragen / als allerdorste tak 473 : 3
O Kerstnacht, schoner dan de dagen,/hoe kan Herodes 't licht verdragen, 510 : 1
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus' woord zal ons bevrijden. 537 : 4
Wie heeft U zo geslagen,/ waarom moet Gij verdragen 577 : 2
die niet dreigde als Hij leed,/ maar het zwijgend heeft verdragen. 651 : 3
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen 830 : 2
geduld om te verdragen / en goedertierenheid, 841 : 1
als God mij leidt kan ik de tijd / van duisternis verdragen:/ ik zal zijn licht zien dagen. 909 : 3
God die al mijn kwaad verdroeg,/ uw genade is genoeg. 911 : 3

Verdriet

in nachten van verdriet./ Hoe lang moet ik aanschouwen 006 : 4
alsof U mijn verdriet niet ziet./ Mijn wanhoop blijft nabij. 013a : 1
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet, 025 : 9
Ik loof U Heer, in mijn verdriet / ontbreekt het aan vertroosting niet, 031a : 3
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
Zij spreken toch van vrede niet,/ maar zij beogen ons verdriet. 035 : 7
mij toch bewaren in de tijd / dat ik word overstelpt door mijn verdriet. 040 : 5
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet. 071 : 12
't Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen / dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.090 : 6
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt, 126b

Zijn vader leeft in diep verdriet 166a : 2
Nu zijn verdriet en zorg voorbij 173 : 2
bewaar ons voor verdriet en pijn 239 : 2
dat gij verdriet en zorgen 246b : 2
Schrijf, mensen in uw harten / dit, als verdriet u kwelt, 441 : 6
opdat ook wij o Heer U niet / verlaten in uw diep verdriet 561 : 5
Wie zou tranen binnenhouden/ als hij dat verdriet aanschouwde 573 : 6
verdriet, een kreet, de eenzaamheid, 579 : 4
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet: 619 : 3
Er is geen troost voor mijn verdriet; de Heer is weg! 626 : 1
Wij delen verdriet en zorgen / met hen die Gij achterliet. 627 : 1
een weerzien zonder einde zal / verzoeten uw verdriet. 642 : 6
Door ademnood bevangen / of in verdriet verstild: 657 : 2
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet. 658 : 3
In moeiten en verdriet / gaat zo ons leven heen. 717 : 2
Behoed uw kerk in haar verdriet,/ dat zij u zegent in haar lied! 721 : 2
Daar is geen pijn en geen verdriet,/ geen afgunst en geen nijd, 737 : 2
van aarzelen en klagen,/ verdriet en bitterheid, 747 : 4
Er zal geen rouw, er zal geen dood meer wezen,/ nergens verdriet meer zijn, 766 : 3
Dat heb je soms / dat je 't echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt. 785 : 2
die mensen met verdriet en strijd,/ als wij zijn, zijn geweest. 798 : 2
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet? 800 ; 1

Door de wereld klinkt een lied / tegen angsten en verdriet, 802 : 4
draag ik de mantel van profeet./ Met Gods verdriet ben ik bekleed. 831 : 1
Er is zoveel, er zijn zovelen / tussen ons in, zoveel verdriet 855 : 3
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen 861 : 1
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Want ons verdriet en onze nood / worden door klagen maar vergroot. 905 : 2
ook mijn tranen en verdriet / zijn voor niets, redt Gij mij niet. 911 : 2
Rondom mij in verdriet,/ dichtbij waar ik ook ben, 918 : 3
Jezus, mijn verdriet is groot,/ nog zo jong ging hij/zij al dood. 955 : 1
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven, 957 : 2
Hun vreugden en verdriet / zullen u niet ontgaan; 974 : 4
hen die wonen in verdriet / en voor wie vreugde weggelegd is, 996 : 1
aan blijdschap na verdriet;/ o God voor wie verschijnen 1009 : 2

Verdrietig
Hoelang moet ik met mijn gepieker doorgaan, dag na dag verdrietig? 013c : 1

Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem 't leven gaf 573 : 3
die goede woorden spreekt / als ik verdrietig ben. 676 : 2
Gelukkig die verdrietig zijn,/ want zij zullen worden getroost. 734 : 4

Verdringen, Verdrongen
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2

Als de dag de nacht verdringt / en het land in licht gehuld is, 856 : 3
Zijn lied was een scheppend gedicht,/ zijn stem heeft het duister verdrongen. 986 : 2

Verdrinken
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2

dat wij verdrinken in de zee?/ Waarom nam jij ons mee? 606 : 2

Verdrogen
mijn tong en keel zijn als gebroken scherven,/ mijn kracht verdroogt. 022 : 6
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9

Verdrukken, Verdrukt
Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard 009a : refr.
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3
het blijft verdrukt, bedreigd van alle kant,/ maar in Gods hand 014 : 4
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
Gij armen en verdrukten,/ zie uit naar Hem, die u bevrijdt, 103a : 2
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27
maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen. 119 : 29
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2

Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ ’t verdrukte volk wordt opgericht. 140 : 8
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5

Hij voert de verdrukten erheen 175 : 4
Gij armen en verdrukten,/wáár gij op aarde zijt, 438 : 4
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt. 454 : 3
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3
Spreek door ons heen tot de verdrukten,/ zo wordt uw stem gehoord. 1005 : 2

Verdrukking
dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
In verdrukking moet ik leven,/ door mijn vijanden omgeven. 042 : 6
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3
want Hij staat aan de rechterzijde / van allen die verdrukking lijden. 109 : 14

laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot. 577 : 1
Komende uit de verdrukking / en de kleren wit als sneeuw 726 : 3

Verdrijven, Verdreven
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
en zij vluchtten in hun nood./ Oostenwind verdreef hun vloot. 048 : 2
als rook zijn zij verdreven./ Zij zijn als was in deze vlam, 068 : 1
Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven. 076 : 5
die de tirannie verdrijft / door zijn gunst die eeuwig blijft. 136 : 11

wanneer de schapen Gods verdreven zijn 156 : 3
en verdrijf door uwe macht 213 : 1
Verdrijf mijn zonde als de dauw 214 : 6
Hij heeft het uur der duisternis verdreven 220 : 3
en het duister hebt verdreven 254 : 2
Hij gaf aan blinden het gezicht,/de nacht heeft Hij verdreven, 391 : 2
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood. 458
door hun schijnsel wordt verdreven / tot een nieuwe dag die lacht. 462 : 4
die onze dood en zonde deelt / en onze vrees verdrijft. 512 : 2
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef. 556 : 2
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied, 595 : cantor
en duisternis verdreven,/ halleluja. 618 : 6
en winterkou verdrijft. Wij loven je om / rivieren die stromen, 697 : 3
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood? 756 : 2
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer. 967 : 4
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt, 977 : 5

Verduisteren
En als het licht eenmaal verduisterd wordt 156 : 3
de zon die wij verduisterden / breekt uit in stralend licht. 633 : 1

Verduistering
doe hen verdolen met hun oog gesloten / en doe verduistering dalen voor hun blik. 069 : 6

Verduizendvoudigen

verduizendvoudig ’t vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5

Verduren
Kan ik de nacht verduren,/ waarin Gij verre zijt? 025a : 1
Hoe lang, Heer, moeten wij die smaad verduren?/Hoe lang zijn wij tot spot voor onze buren? 079 : 2

Wie zal verduren wat U drijft / en wie begeert uw lust: 679 : 6
o laat ons het dorsen verduren / waarmee Gij het graan onderscheidt! 765 : 6
Leven is lijden / niet te vermijden / onmacht verduren 830 : 3

Verdwaasd
toen blindelings in de val gelopen / van het verdwaasd afgodisch spel. 106 : 16

Verdwalen, Verdwaald
Maar zonder U, o Heer,/ verdwaal ik altijd weer / op zelfgekozen wegen. 019 : 5
En was ik stom, ging ik verdwalen,/ Hij keerde om om mij te halen. 023d : 2
Hij behoedt mijn ziel voor verdwalen. 023e : 1
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,- 119 : 20
Gij maakt verdwaalden van hun doel gewis,/ uw kennis maakt onkundigen ervaren. 119 : 49

Gij, mijn troost waar ik verdwaald ben 292 : vz.
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis. 646 : 2
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3
Wie bij U blijft en naar U ziet,/ verdwaalt in deze wereld niet. 653 : 6
Maar God heeft naar ons omgezien!/ Wij, in de nacht verdwaalden, - 654 4
Wij zouden licht verdwalen / in deze woestenij. 799 : 1
zijn rustloos zoeken en verdwalen / een onuitsprekelijke zin. 823 : 4
Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,/ dat ik niet weer verdwalen zal; 908 : 6

Verdwijnen, verdwenen
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
Laat mijn gebed voor U verschijnen / en niet in duisternis verdwijnen. 088 : 1
zijn troon is neergestort, zijn heerlijkheid verdwenen. 089 : 15
een schaduw, een gedachte vaag,/ een nachtwaak, die verdween. 090a : 4
Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2
dan waait de wind, en ze zijn verdwenen. 103d : 4
Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween. 105 : 12
In ’t licht dat bijna is verdwenen / ga ik gelijk een schaduw henen. 109 : 10
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2

zal in de nacht verdwijnen 152 : 9
als ’t water gaat verdwijnen 163a : 3
zijn ziekte was verdwenen na dat modderbad 174 : 3
verdwijnt maar uit ons midden want 185 : 3
waardoor de slaap voorgoed verdwijnt 204 : 8
het lieve licht verdwijnt 242 : 1
de hoop die mij grond geeft als alles verdwijnt 263 : 2
bij het verdwijnen van de dag 267 : 1
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt; 435 : 2
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen 455 : 6
in den vreemde wijst uw spoor,/in de dood zijt Gij verdwenen. 527 : 3

Het zal niet meer verdwijnen,/ en midden onder ons zal Hij verschijnen. 533 : slotrefr.
Hoe ook in dood verdwenen,/ ons straalt uw heerlijkheid. 543 : 1
de nacht is voor het licht verdwenen. 611 : 4
waarmee wij ons armoedig pogen sieren./ Verdwenen is de trots, 673 : 3
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
De waarheid wint gestalte,/ de duisternis verdween. 851 : 9
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt; 855 : 2
Het duister, de macht van de dood,/ verdween voor het licht dat God baarde; 986 : 3
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2
Stil is de straat. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 1
Stil is de stad. Overal / mensen in huizen verdwenen, 1003 : 5

Vereend, Verenigd, Verenigen
Verenigd in uw naam / met allen die tezaam / U dienen met oprecht gemoed, 026 : 5

Gestorven voor de zonde,/in Jezus' bloed vereend 346 : 6
geduldig gedaan met verenigde kracht. 719 : 1
verenigt in de ene naam / van Christus die zijn rijk begint. 761 : 4
een volk, gedoopt in Christus' doop,/ verenigd in geloof en hoop 966 : 3
verenig ons en maak ons vrij / van dood en schuld en slavernij! 972 : 9

Vereenzaamd
bij wie een vrouw bescherming vindt / in haar vereenzaamd leven. 068 : 2

Vereffenen
de bergen worden vereffend,/ de zee zwijgt voor de Heer. 990 : 4

Vereren
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt! 061 : 4
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7
toezingen en vereren / de God die ons bevrijdt. 107 : 47,10,15,20

Jozef wordt als vorst vereerd 166b : 5
vereerden Hem met offerand', Halleluja, halleluja! 515 : 3
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis 825 : 7

Verering
dat uw schouders kwelt,/ en het ruw geweld / zal verering veinzen. 081 : 12

Verflauwen
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1

Verfoeien
De zegening verfoeide hij,/ zegening ga aan hem voorbij. 109 : 7

Vergaan
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert. 010 : 6
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8
Hij delgt hun namen uit zijn boek,/ hun heugenis vergaat. 034 : 6
en doe die mij naar 't leven staan / in eigen laag en list vergaan. 035 : 2
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3

Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan, 073 : 10
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons vergaan./Uw gramschap overweldigt ons bestaan. 090 : 4
zult gij de dood doen oogsten./ Uw tegenstanders, Here,/ zullen als kaf vergaan; 092 : 5
Uw macht is groot, uw trouw zal nooit vergaan,/ al wat Gij ooit beloofd hebt, blijft bestaan. 093 : 4
opgeroepen door uw woord./ Zij vergaan, maar Gij leeft voort. 102 : 12
Snel vergaan de mensenkinderen / als de bloemen op het veld. 103c : 4
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede, 112 : 5
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte. 119 : 35
Hij, onze hulp, wij waren lang vergaan. 124 : 1
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4

Vergaan door het diepe geheim van de macht 151 : 4
Doet Gij vergaan wie zich van U afkeren 155 : 1
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan. 451 : 5
dat 's werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat. 469 : 11
en heerlijk tot Gods eer zal bloeien / en door geen tirannie vergaat. 510 : 5
Al wat wij misdeden / is met Hem vergaan, 523 : refr.
Dat hebben onze ogen / gezien: hoe 't één verging 529 : 3
O Heer wees met uw kerk / en laat ons niet vergaan,/ maar zend uw kracht 591 : 1, 6
zingt tegen het vergaan in:/ de dood zal niet meer zijn. 605 : 3
Wanneer Hij niet was opgestaan,/Halleluja (2 x)/ dan zou de wereld zijn vergaan. 617 : 1
hoe zou het ons vergaan, indien / Hij ons niet achterhaalde 654 : 4
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat. 669 : 10
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan. 672 : 6
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan. 678 : 8
Gods vijanden vergaan. 709 : 1
God, laat ons niet vergaan! 709 : 5
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan, 748 : 1

Vergaderen
tot God heel de wereld vergadert,/ zijn tent over allen heen. 667 : 5
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn. 800 : 3
Door God bijeen vergaderd,/ één volk dat Hem behoort, 968 : 2

Vergankelijk
Zie hoe vergankelijk, hoe nietig is het leven 089 : 16

Vergaren
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt. 067 : 2
Worde al wat hij had vergaard / geplunderd en verbeurd verklaard. 109 : 4
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13
Hij die regens heeft vergaard,/ slingert ook zijn bliksemschicht. 135 : 4

U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde; 412 : 3
en met uw heilig volk ons voor uw troon vergaren. 412 : 5
Herders die ons weidden,/ op de nieuwe aarde / zult Gij ze vergaren, 732 : 3

Vergeefs
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken. 009 : 6
Hoe lang maak ik vergeefse plannen, van dag tot dag in druk gebannen, 013 : 1

dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten, 077 : 3
Ik klem mij vast aan uw getuigenis,/ o Heer, laat niet vergeefs mij op U hopen! 119 : 12
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64

om haar vergeefse staat 152 : 6
Al blijft vergeefs ons zoeken naar het woord 164 : 2
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
dat onze arbeid niet / vergeefs is in de Heer. 717 : 4
leeft niet vergeefs, gaat niet verloren / in duisternis van niemandsland. 818 : 2
Vergeefs ontliep ik zijn geluid,/ want als een vlam slaat Hij mij uit. 831 : 7

Vergelden, Vergolden
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/omdat ik nooit geheuld heb met het kwade, 018 : 6
De Heer heeft mij vergolden naar mijn daden,/mijn reine handen en mijn rechte paden. 018 : 7
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
Doe hen naar hunner handen daad,/ vergeld ze met hun eigen kwaad! 028 : 2
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
dat het vergolden wordt als om mijn leed / mijn vijand zich verblijdt. 041 : 4
o Here, die uw volk bevrijdt / en elk vergeldt wat hij betracht heeft 062 : 7
Zij hebben U gesmaad:/ vergeld het hun en laat / hen zevenvoudig boeten. 079 : 4
ons niet naar onze ongerechtigheden / vergeldt, maar onze schuld heeft uitgewist. 103 : 3
als de avond van de morgen,/ maar kwaad vergeldt met goed. 103a : 2
ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad. 109 : 2

Hoe lang vergeldt Gij ’t kwade met het kwade, 155 : 5
hoe zal ik ’t U vergelden? 241 : 1
moeten we U vergelden,-/ dank voor ’t dagelijks brood. 718 : 1

Vergelijken
met niets te vergelijken / dat schone koninkrijk. 747 : 2

Vergeten
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat. 009 : 9
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4
God ziet mij niet, God zal het wel vergeten.’ 010 : 4
Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande! 010 : 5
Hoe lang vergeet U mij, o God / verbergt U zich voor mij?/ Een teken krijg ik van U niet.013a : 1
Hoe lang, Heer, zult Gij mij blijven vergeten. 013b : 1
Ik ben door elk vergeten,/ als afval weggesmeten. 031 : 10
Want onze God zou immers weten,/ wanneer zijn volk Hem had vergeten, 044 : 10
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak! 044 : 11
Luister, o dochter, luister en vergeet / hoe gij van oorsprong en geboorte heet. 045 : 4
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
opdat mijn volk het niet vergeet,/ maar van uw trouw, uw oordeel weet. 059 : 4
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12
Vergeet niet hoe uw tegenstanders razen / en hoe hun overmoed ten hemel schreit. 074 : 14
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten, 077 : 3

uw daden en uw tekenen vergat / die Gij de vaderen bewezen had. 078 : 3
Mijn God, hoe snel vergeet men zijn bevrijding./Blijdschap valt licht ten offer aan ontwijding. 078 : 14
Gij Heer, die heilig zijt en heilig voorging,/vergeten zijn uw heil en uw verhoring 078 : 14
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21
Ik vergat u niet,/ in het doodsgebied / gaf Ik taal en teken. 081 : 5
As is 't brood dat ik moet eten,/ tranen drink ik. 'k Ben vergeten 102 : 4
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
Vergeet niet, hoeveel keren / de Here u heeft welgedaan. 103a : 1
Hij kent ons toch, Hij is niet vergeten / dat wij gemaakt zijn uit het stof van de aarde. 103d : 3
Hoe snel vergaten zij de Heer,/ hoorden naar zijn bevel niet meer. 106 : 6
Hun helper, die vergaten zij,/ die in Egypte hun nabij 106 : 9
Bijna tot niets ben ik teruggebracht,/ toch heb ik uw bevelen niet vergeten. 119 : 33
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;/ uw woorden vergeet ik nooit. 119b : 1
U helpt mij, Heer, mijn trots vergeten / en uit mijn hart is hoogmoed verdwenen. 131a : 1
Indien ik u vergeet, Jeruzalem,/ begeven mij mijn rechterhand,mijn stem. 137 : 3
Ik word in uw grond nooit vergeten./ In U gaat mijn ziel niet teloor. 139a : 3

alle dromen zijn vergeten 166b : 2
Maar de schenker, hij vergeet 166b : 3
vergeten is de Heer 177 : 2
Die ons gedenkt en van geen / mensenkind de naam vergeet 201 : 1
alle leed vergeten mogen 213 : 4
van heel de dag vergeten zoudt 246b : 2
Heer, wij gedenken U; laat ons dan nooit vergeten 272 : 3
oud en vergeten nieuw geheim 276 : 3
O Heer, ik zag / de nieuwe dag: / uw kind vergeet Gij niet. 279 : 1
biezen mandje in het riet: God vergeet de zijnen niet! 358 : 3
vergeten zijn de dromen,/gedaan is het gericht. 384 : 5
Wij mogen komen eten / en niemand wordt vergeten. 385 : 1
een mens om nooit te vergeten,/een God van vlees en bloed. 390 : 5
Laat ons weten,/nooit vergeten / hoe U tot ons spreekt: 422 : 2
Vergeet uw angst en smarten , /daar Hij u helpen zal. 440 : 2
en blijf bij mij in lief en leed,/zodat ik, Heer, U nooit vergeet. 469 :13
Mijn hart vergeet de wereld / van haast en regeldruk. 480 : 1
nooit meer kan ik U vergeten. 218 : 2
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden. 533 : 1
Die in zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten, 537 : 1
Vergeet uzelf en dien elkander maar/ -en Jezus' woord zal ons bevrijden. 537 : 4
mislukt, vergeten, uitgebeend, 579 : 2
dat ik U steeds vergeet./ O Heer, heb mededogen. 649 : 2
zelfs als ik U vergeet./ Gij weet toch alles, Here. 649 : 6
Omdat zij niet vergeet / wie godverlaten zijn: 650 : 4
ze vergeten het kwaad en de kilte /van het oud bestaan,/ van het leven toen, 729 : 2
en vergeet niet, dat ze kwamen / langs de straten van de pijn, 730 : 1
Vergeet niet hoe wij heten:/ naar U zijn wij genoemd. 731 : 1
Vergeet niet hoe wij heten,/ wij heten naar uw naam. 731 : 3
U zult hen kronen met nieuw leven / omdat U geen mens vergeet. 742 : 6
'De God op de Sion gezeten / is de Enige! Laat ons vergeten 770 : 2
De dans werd vergeten en het ritme verstoord; 839 : 2
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2
De vragen zijn vergeten / en opgelost als mist. 851 : 1

Zou ooit een vrouw vergeten / ’t kind dat zij in zich droeg, 864 : 3
Geen schepsel wordt vergeten,/ Hij houdt het al in stand, 910 : 3
Ik vergeet nooit de mens die Ik maakte,/ in mijn handpalm gegrift staat je naam. 927 : 1
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x) 927 : refr.
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot? 927 : 2
En al zou dat misschien ooit gebeuren,/ Ik vergeet je nooit, Ik bracht je groot. 927 : 2
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten. 946 : 2
Lieve God, begrijp het dan / dat ik hem/haar niet vergeten kan. 955 : 2
De zorgeloze vogels melden/ dat Gij uw schepping niet vergeet. 978 : 3
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3

Vergeten raken
Zij raken niet vergeten / die over zijn gegaan 731 : 2
en met God zich durven meten,/ in de dood zijn zij vergeten. 797 : 7

Vergeven
wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven. 012a : 4
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven. 025 : 5
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld. 032 : 2
want God vergeeft je als je eerlijk bent / en opgelucht begin je een nieuw leven, 032a : 1
mijn leven was door eigen schuld ontspoord / en U, o God, U hebt het mij vergeven. 032a : 1
Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
tot U, o redder uit ellende,/ die alle schuld vergeeft. 065 : 1
Hij was genadig en Hij bleef hen dulden,/Hij hield zijn toorn terug, vergaf hun schulden 078 : 13
Ja, tot U hef ik mijn leven./ Gij zijt mild om te vergeven, 086 : 2
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
Hij wil uw schuld vergeven,/ u redden van de dood, 103a : 1
want uw leven is genezen / en vergeven is uw schuld. 103c : 1
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
juist vergeven. Dus verdient U / diep ontzag,/ ons diep ontzag. 130c : 2

van weten en vergeven 155 : 2
veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef 243 : 2
Wij herkenden U niet, wij zochten onszelf / Gij, Heer vergeef ons! 291d
vergeef al wie u griefde. 320 : 5
Zoals ik ben, ontvangt Gij mij, / reinigt, vergeeft, omarmt Gij mij, 377 : 4
Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed; 381 : 1
Wij worden in uw dood gedoopt./ Door U voorgoed vergeven, 522 : 5
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God wij staan voor U verlegen. 537 : 3
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook./ Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3
Hij bad Mijn God, vergeef hen!/ Hij leed en stierf op Golgotha. 560 : 3
Vergeef het ons! Raak ons weer aan / met levensadem, lente-tijding, 709 : 5
Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis, 730 : 3
wij moeten de aarde vergeven / dat zij ons sterven laat. 764 : 5
de volken u vinden en vragen:/ ‘Vergeef wie u hebben geslagen!’ 770 : 3
Geef mij dat ik van harte zeer / mijn vijand mag vergeven, 796 : 2
zoals Gij mij vergeeft, o Heer,/ en geeft aan mij het leven. 796 : 2
en kwaad te vergeven / het leven is goed. 830 : 6
O Heer die onze Vader zijt,/ vergeef ons onze schuld. 836 : 1
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel, 861 : 1
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2

Hij heeft aan ons vergeven / de schuld en schenkt ons leven. 863 : 4
Al je zonde heeft Hij vergeven./ De vijand is niet meer. 879 : 1
mijn stilte is vergeven,/ mijn zwijgen keurt Gij goed. 894 : 1
doet leven en vergeven,/ o God van Israël! 994 : 4
En vergeef ons wat we fout doen,/net als wij niet blijven staan 1006

Vergevend
ziehier hoe God vergevend is / en hoe zijn liefde levend is. 637 : 3

Vergeving
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U 130b : 1 + vz.
Doch vergeving is er bij U,/ want zo wilt Ge gevreesd zijn. 130b : 2
Om zijn goede schepping, om hemels genot,/zijn gunst en vergeving: Geprezen zij God! 150a : 4

daal neder uit uw hoogte in ons midden! / In uw vergeving wonen wij. 364 : 6
en ondanks de pijn: een plaats van vergeving,/genadig begin van goddelijk recht. 388 : 4
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer. 395 : 3
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier, 400 : 4
Uw trooster is nu nabij, / die uw vergeving is! 441 : 8
Gij die al onze schuld / in uw vergeving draagt, 559 : 2
Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn van de pijn en het verdriet diep van binnen 861 : 1
Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
wat mij beschadigd heeft? Maar als er vergeving is, kan er genezing zijn 861 : 2
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt; 885 : 2

Vergewissen
In uw bevelen ligt mijn zaligheid,/ ik zal mij van uw wegen vergewissen. 119 : 6
Ik roep van ganser harte, antwoord mij,/ dat ik mij van uw trouw mag vergewissen. 119 : 55

Vergezellen
Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen. 003 : 2
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,/ roep ik jou vrede toe! 122b

geef dat uw Geest mij vergezelt 243 : 5
Die van nabij zolang reeds mij / in liefde vergezeld heeft. 899 : 2

Vergezicht
Gij schenkt de sterveling een vergezicht 220 : 4
die troost brengt met het vergezicht 259 : 3
Licht uit licht / vergezicht 305 : 2
een nieuwe dag, een vergezicht. 326 : 4
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan 339d
wij staan in U te lezen,/Gij zijt ons vergezicht. 452 : 3
Hij is het eerste morgenlicht,/een blinde ziet een vergezicht, 459 : 6
geen woord, geen vergezicht: 502 : 2
van palmen hoog geheven,/ van zon en vergezicht. 552 : 3
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde 609 : 2
Open ons het vergezicht / op uw groot erbarmen! 610 : 6
Gezaaid op hoop van zegen,/ de dag als vergezicht. 612 : 3
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2

Het zingt van vergezichten,/ het ademt van uw Geest. 657 : 4
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5
De jongelingen zien een vergezicht / van vrede en licht. 678 : 5
Heer, raak ons aan met uw adem,/ geef ons een vergezicht! 695 : 5
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven. 764 : 3
Met jeugd en vergezicht / zult Gij ons nieuw bekleden. 786 : 3

Vergieten, Vergoten
en voor zijn daden./Roep het rond: Hij wreekt vergoten bloed. 009a : refr.
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld 026 : 4

dat bloed vergoten wordt met bloed 172 : 9
Als ’t oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten, 522 : 5

Vergiffenis
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij ’t kwade. 099 : 7

Vergissen (zich -)
De herder heeft zich niet vergist 184 : 1
Ach, hoe zou ik mij vergissen,/ als Gij mij de keuze liet! 913 : 3

Verglijden, vergleden
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt. 144 : 2

Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden. 797 : 3

Vergoeden
of ooit het leed vergoeden,/ uw schapen aangedaan? 851 : 2

Vergroten
Diefstal kan geen geluk vergroten 310 : 4
Want ons verdriet en onze nood / worden door klagen maar vergroot. 905 : 2

Vergruizen
mijn vijand op de kaak./ Ja, Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3

Vergrijp
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5

Vergrijpen
al wie zich met geweld / vergreep aan Gods bevrijden. 092 : 6

Vergunnen
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7

Verhaal
’t verhaal van wat Gij hebt gedaan, / wij hebben het zeer goed verstaan: 044 : 1
in liederen en verhalen / bij klanken van de harpen. 092a : 1

rond de verhalen die geschreven staan 274 : 2
ik met mijn en jij met jouw verhaal 288

ik met mijn en U met uw verhaal 288
het verhaal van uw liefde vertalen 289 : 3
Hoor ook naar de verhalen 311 : 5
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal 469 : 1
Gij zijt ons doorgegeven / een naam, een oud verhaal 494 : 2
Een oud verhaal werd doorverteld,/een lied klonk onverwacht. 496 : 1
In het verborgen trekt Hij rond./ Verhalen gaan van mond tot mond, 533 : 3
In Galilea overal/ klinkt het verhaal van Jezus al. 533 : slotrefr.
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen 784
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken 830 : 4
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2

Verhalen
Verhaal dag aan dag zijn bevrijdende daden./ Gewaag onder de naties van zijn gewicht 096b : 1
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven. 119 : 10

dat ik spreek in taal,/ dat ik U verhaal,/ God zij dank, 714 : 2
En wat verhaalde zij ons nog / van toen Hij kind was later? 739 : 5
Liefelijk licht, dat ons van God verhaalt / en al mijn levensdagen heeft gestraald, 951 : 1

Verharden, Verhard
verharden, als in Mozes' dagen./ Toen hebben tegen Mij getwist, 095 : 4
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet. 101 : 4

verhard om zijn woord niet te horen,/ Hij is zo groot, 632 : 2
Komt Hij terug op onze weg,/ keert Hij verharde harten? 1000 : refr.
dat wij ons niet verharden, maar weten van ons kwaad. 1004 : 7

Verheerlijken
De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,/ verheerlijkt zij God, mijn verlosser. 018a : 4
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr. , 1
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht. 104 : 1
Hef, bazuin, uw gouden stem,/ harp en fluit, verheerlijk Hem! 150 : 2

uw lichaam dat ons lichaam voedt / met uw verheerlijkt leven. 378 : 5
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd. 411
Het zal zijn in het laatste der tijden/dat de berg van de tempel verheerlijkt zal staan, 447 : 1
De wereld treedt in 's Vaders licht,/ verheerlijkt voor zijn aangezicht. 755 : 1
De Heer is hier in glorie en luister. De Heer is hier, verheerlijk zijn naam. 884

Verheerlijking
is Hij aan ons verschenen / in zijn verheerlijking. 644 : 1

Verheffen, zich Verheffen, Verheven
Verhef dan uw gelaat, o Heer,/ Gij maakt het mij zo wel te moede; 004 : 2
Heer, onze Heer, hoe heerlijk en verheven / hebt Gij uw naam op aarde uitgeschreven 008 : 1, 6
Gij hebt hem bijna goddelijk verheven,/ een kroon van eer en heerlijkheid gegeven, 008 : 4
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht' 012 : 2
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13
God heeft zijn vaandel hoog verheven / om ons zijn heil te tonen; 020 : 1
Verhef u in uw kracht, o Heer,/ toon uw geducht vermogen 021 : 7

Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven/en op mijn woord, dat met geween en klagen 022 :10
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht? 024 : 5
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet. 026 : 5
Gij die hoog verheven zijt,/ geef de Here heerlijkheid, 029 : 1
dat niet de hoon hen treffe / van wie zich hoog verheffen. 031 : 14
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
Verhef met mij des Heren naam,/ zegen die en wees blij. 034 : 1
Die zich verhieven in mijn leed,/ doe hen, met scha en schand bekleed, - 035 : 9
Uw heil is als de hemel hoog,/ uw trouw verheft zich voor ons oog 036 : 2
Wees niet afgunstig op de welgeachte / die zich verheft op ’t kwaad door hem gedaan. 037 : 3
hoop op God en wees geborgen./ Hij verheft wie nederviel. 042 : 3, 7
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
Hem, die ’t aards geweld paal en perken stelt,/ Hem zij lof en eer, de verheven Heer. 047 : 3
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om ’t verste oord 050 : 2
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
Uw gunst en trouw zijn hemelhoog verheven./ Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 5
De stilte zingt U toe, o Here,/ in uw verheven oord. 065 : 1
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van ’t verweesde kind, 068 : 2
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen ’s Heren naam. 071 : 14
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord 083 : 1
uw haters, die zich hoog verheffen,/ om hen met smaad en daad te treffen? 083 : 1
Gij zijt groot en zeer verheven,/ Gij doet wonderen aan ons leven. 086 : 5
Wij loven, Heer, de macht van uw verheven hand, 089 : 6
de koninklijke held, uit al het volk verheven, 089 : 9
mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven. 089 : 11
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning. 091 : 1
Wees niet bevreesd, al wil de nacht / zich tegen u verheffen: 091 : 3
Ik loof de daden Gods,/ zijn recht is hoog verheven. 092 : 8
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake! 094 : 1
wat hoog verheven was,/ ’t gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat. 097 : 2
hoog boven godenmacht / verheft Gij u en lacht./ Wij juichen om hun val. 097 : 4
Hosanna voor de grote koning,/ verhef, bazuin, uw stem van goud, 098 : 3
Maak Hem altezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, kniel voor Israëls Heer. 099 : 4
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
Maak Hem nu tezaam groot, verhef zijn naam./Buig u voor Hem neer, Hij is onze Heer, 099 : 8
Uit de hemel hoog verheven / ziet Hij neer op ’t aardse leven. 102 : 9
Hij heeft de hemel tot zijn troon verheven,/ Hij heerst als koning over al het leven. 103 : 8
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1
Verlos ons, Here, onze God,/ verhef uw aanschijn, wend ons lot, 106 : 21
zijn geest komt aangevlogen,/ verhef uw aangezicht! 107 : 9
Hij is het die verlaagt / wie hoog zich had verheven, 107 : 18
Verhef u, dat uw aangezicht / de hemel met zijn glans verlicht. 108 : 2

De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen.	109 : 1
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen	109 : 13
Des Heren hand is hoog verheven / des Heren rechterhand is sterk.	118 : 6
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven.	119 : 34
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden.	119 : 48
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!-	119 : 54
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven ’s Heren naam en zongen.	126 : 1
gij die uw verheven plicht / in de tempelhof verricht.	135 : 1
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven.	144 : 1
O Heer, mijn God, Gij koning van ’t heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al.	145 : 1
Hij richt u op, als u neer zijt gebogen / en Hij buigt neer wie zich verheft.	146c : 6
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven.	148 : 6
Zijn hand is verheven	151 : 1
en zal zich blij verheffen	152 : 5
ja loof en verhef Hem in eeuwigheid	154a : 1
De Heer is verheven, zegen de Heer	154a : 13
ja loof en verhef Hem in eeuwigheid	154a : 13
en drijft uiteen wie zich verheven wanen	157e
Zing de Heer, want Hij is hoog verheven	169 : refr.
Maar hoger nog verheven is	169: 2
van zijn verheven woning	176 : 6
aan uw kind, het doet mij beven./Gij zijt groot, Gij zijt verheven.	376 : 3
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven	376 : 5
Gij, ’s Vaders Zoon, ten troon verheven,/betoont uw majesteit,	380 : 2
Ten troon verheven, ons nabij,/staat Gij ons in de strijd terzij. Mijn kracht zijt Gij.	380 : 4
waarachtig en hoog verheven,/U, heilige Geest, de Vertrooster.	411
en verhef uw aangezicht / over ons en geef ons licht.	415
Wie in hun trots en waan / zich tegen Hem verheffen,	438 : 2
Zo spreekt de Heer: verhef u vrij / want uw verlosser is nabij.	460 : 2
breng uw schatten de verheven / in de stal geboren Heer.	468 : 2
Loof God, gij christenen, maak Hem groot / in zijn verheven troon,	474 : 1
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster,	516 : 2
stralend, vorstelijk verheven.	518 : 1
Christus die door de wereld gaat / verheft zijn stem niet op de straat,	531 : 3
vreemde koning van de Joden / die ten spot verheven zijt,	557 : 1
God heeft U een naam gegeven,/ hoog verheven / boven alle namen uit.	557 : 3
opdat wij door U verheven / als verlosten zouden leven.	575 : 4
O hoofd zo hoog verheven,/ o goddelijk gelaat,	576 : 2
De lichtvorst, de ontluisterde,/ verheft zijn aangezicht,	633 : 1
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven!	643 : 9
aan wie het licht, de liefde ontspringt, -/ verheven is Hij, de Levende.	648 : 1
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende!	648 : 3
Naam van Jezus, nu verheven / boven alle namen uit,	664 : 1
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan.	672 : 6
Wij danken U voor hun geloof / in uw verheven naam	735 : 4
Dan zijn wij aangezeten / in Gods verheven zaal,	747 : 7
En hij verlaat voor even wat hem bindt,/ verheft zich hemelhoog.	750 : 3
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond	766 : 1
Hij blies ons van zijn adem in./ Hij, hemelhoog verheven,	825 : 3
Ja, Hij is elk van ons nabij,/ hoe hemelhoog verheven;	825 : 5
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven.	846 : 3

Mijn tijden zijn in Gods verheven hand./ Geluk van uren duurt als duizend jaren. 847 : 3
Gij, hemelhoog verheven,/ zo ver en zo nabij, 851 : 1
Gij verheft uw aangezicht / als de nieuwe morgen. 859 : 4
die tot zijn kind u verhief,/ ja, Hij beschikt u ten leven. 868 : 3
Verhef dan je stem, volk van de Ene. Verheug je en juich voor Hem. 890 : 2
Al heeft zich ook verheven / de macht van hel en dood, 902 : 1
hier in het ondermaanse / verheft Hij zijn gelaat. 979 : 13
Heilig,heilig,heilig,hemelhoog verheven/boven ons mensen: de naam van God de Heer! 985 : 1
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4
Rechter in het licht verheven,/ koning in uw majesteit, 1008 : 1

Verheffing
uw gerechtigheid is hun verheffing. 089a : 3

verheffing van het aangezicht 158a : 1
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3

Verhelen
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen. 119 : 3

(zich) Verheugen, Verheugd
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden: 016a : 3
O Heer, de koning is verheugd!/ Hij wil uw almacht prijzen, 021 : 1
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd! 032 : 4
Wij wachten stil op Gods ontferming,/ ons hart heeft zich in Hem verheugd. 033 : 8
Gods kleinen kennen mij / en zij verheugen zich tezaam. 034 : 1
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap ’s Heren koningschap. 047 : 1
Kom, trek verheugd om Sion heen / en tel haar torens één voor één, 048 : 4
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn volvalsheid en verraad, 062 : 3
In God wiens waarheid triomfeert / zal Israëls koning zich verheugen. 063 : 4
zing Hem op een verhoogde wijs / om wat uw hart verheugde. 068 : 1
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
en ’t heil, dat eindeloos verheugt / in volheid openbaren. 091 : 8
Gij hebt mij door uw daden,/ o Here God,, verheugd./ Mijn hart is vol van vreugd, 092 : 3
De hemelen mogen zich ronduit verheugen./ De aarde mag losbarsten in gejuich 096b : 4
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4
Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen: 107 : 19
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht. 118 : 10
U dank ik, Heer, in opgetogenheid./Mijn hart verheugt zich over uw bevelen. 119 : 3
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a
Maar bij het feest der eerstelingen / zal hij verheugd het oogstlied zingen. 126 : 3
een weerbaar man zich op verheugt,/ zo zijn de zonen van de jeugd. 127 : 3
Verheug u, gij zult eten de arbeid uwer hand./Gelukkig zult gij heten, u deert geen tegenstand. 128:1
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3
mensen in ouderdom en jeugd,/ verhoog de Heer en wees verheugd! 148 : 5
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt. 149 : 3

Mijn hart verheugt zich zeer 152 : 1

mijn geest verheugt zich zeer	157a : 1
omdat wij dankbaar ons in God verheugen	212 : 1
Zing nu verheugd een vrolijk lied	309
de mond geopend voor een lied / om wat het hart verheugde;	378 : 3
Maria wordt verheugd begroet / als zij Elisabeth ontmoet.	464 : 5
Verheug u, ganse christenheid / en breng Hem dank in eeuwigheid. / Kyrieleis.	470 : 7
Verheugd is nu Jeruzalem,/halleluja,/ halleluja!	515 : 1
Wees verheugd, van zorgen vrij:/ God die wij aanbidden	528 : 5
Verheug u met Jeruzalem,/ bedroefde, juich over haar!	535e
Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,/stad van de Heer, die zeer te loven is!	546 : 2
Verheug u, gij dochter van Sion,/ en jonkvrouw Jeruzalem, juich!	550 : 1, 2, 3
Verheugd herkennen wij uw naam,/ roepen U aan als onze Vader.	611 : 3
'Wees niet bevreesd, verheug u zeer,/Halleluja (2 x)/Hij die gij zoekt, is hier niet meer'	617 : 7
de zon die ons zozeer verheugt / is Hij, de Opgestane.	618 : 6
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht,	632 : 1
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide.	678 : 1
Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan:	709 : 1
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij.	750 : 5
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt.	869 : 1
Mijn hart, verheug u in de Heer,/lichaam en ziel, verblijd u zeer!	869 : 6
Kom, verheug je en wees vrolijk,/stad van God, Jeruzalem.	879 : refr.
Verhef dan je stem, volk van de Ene. Verheug je en juich voor Hem.	890 : 2
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt	977: 1

Verhoeden

kunt Gij het kwaad verhoeden / dat alom wordt begaan	851 : 2

(zich) Verhogen, Verhoogd

Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen.	018 : 8
Hoe men zich ook verhoogt en hoe men / praalt met zijn wapening,	020 : 5
Hebt Gij, o God, mij uit het stof der aarde/eenmaal verhoogd,dat ik in't stof zou sterven?	022 : 6
Dank, Heer, Gij hebt het niet gedoogd,/ dat vreugd mijn vijand heeft verhoogd!	030 : 1
Zo zal mijn hart zich voor de Heer/ vrolijk verhogen tot zijn eer,	035 : 3
Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen.	044 : 4
Heel de aarde moet uw naam verhogen,/ psalmzingen uwe majesteit.	066 : 1
zing Hem op een verhoogde wijs / om wat uw hart verheugde.	068 : 1
Hij verhoogt en Hij slaat neer / naar zijn recht, Hij is de Heer.	075 : 4
zal in genade ons verhogen./ Zijn hand onthoudt het goede niet	084 : 6
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen.	089 : 7
Ik zal hem redden uit de nood,/ spreekt God, en hem verhogen.	091 : 8
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort,	092 : 6
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen,	106 : 4
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.	111 : 5
mensen in ouderdom en jeugd,/ verhoog de Heer en wees verheugd!	148 : 5
Daarom, gij schepping wijd en zijd,/ verhoogt de Heer en wees verblijd!	148 : 6
Halleluja! laat opgetogen / een nieuw gezang de Heer verhogen.	149 : 1
zal zij de Heer verhogen	176 : 3
verhogen Hem die boven is	214 : 1
het licht zien en uw naam verhogen,/voor 't oordeel onbevreesd.	380 : 4
U, Vader, U zij lof op een verhoogde toon!	412 : 3
Hij komt, - bekeer u nu, / verhoog de dalen, effen	439 : 2

verhogen zij de dag,/ verhogen zij het leven 544 : 5
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem! 556 : 5
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen. 618 : 7
Die verhoogd werd aan het kruis,/halleluja,/bracht ons in Gods vrijheid thuis,/Halleluja 624 : 1
zichzelve niet verhogend / als eerbaar man. 744 : 3
Laat zijn grootheid zien en verhoog Hem, totdat iedereen Hem ziet. 884
Kom verhoog zijn naam en buig voor Hem neer. Hij is koning voor altijd. 890 : 1
die zal Hij ook verhogen / zo waar Hij eeuwig leeft. 990 : 5

Verhoren
Ik roep U aan, Heer hoog verheven,/ want Gij verhoort, Gij antwoordt mij, 017 : 2
Gij hebt verhoord! O God mijn Heer, ik zal / U loven voor mijn broeders overal 022 : 9
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1
de overwinning zijn beschoren./ O God, wil ons gebed verhoren! 060 : 2
Maar wat? Mijn God heeft reeds verhoord./ In ’t heiligdom weerklonk zijn woord. 60, 108 : 3
O Heer, verhoor mijn smeken. Haast bezweken / roep ik ver van U vandaan. 061 : 1
Verhoor mij, God van Israël,/ die alles leidt naar uw bestel. 084 : 4
Here onze God, bitter was hun lot./Gij hebt hen verhoord,/ ja Gij gaf uw woord. 099 : 7
Zo trokken zij in vrede voort,/ en steeds heeft God hun wens verhoord. 105 : 15
De Heer verhoorde en bevrijdde,/ Hij deed mij in de ruimte staan. 118 : 2
Verhoor mij, God, die trouw betoont,/die ieder richt naar recht en reden, 143 : 1
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 6

verhoor ons roepen uit de nacht 302 : 3
En sterke God, die de gebeden / verhoren zal, die overwint. 448 : 7
Wordt mijn gebed tenslotte toch verhoord / dat nu het uur zal slaan, 750 : 2
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort. 801 : 1

Verhoring
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
Gij Heer, die heilig zijt en heilig voorging,/vergeten zijn uw heil en uw verhoring 078 : 14

Verhullen
wolk die de Heer verhulde./ Gevangen de gevangenis! 068 : 6

verhult Gij mij uw aangezicht? 155 : 5
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein. 380 : 3
Hij wil zijn koningsmacht / en majesteit verhullen, 438 : 2
zien wij omsluierd, verhuld in ’t vlees: 477 : 3
wiens heerlijkheid ons is verhuld,/ in vonken licht verstoven. 825 : 1
Het ligt verhuld in uw geheim / dat eind is en begin. 848 : 1
Zijn duistere voorzienigheid / verhult zijn mild gelaat. 943 : 4
dit huis bood eens geborgenheid, verhult nu schaamte en nijd; 997 : 3

Verjagen
geweldenaars verjaagt / en ’t volk weer op doet leven. 107 : 18
Volkeren heeft Hij verjaagd / aan de oevers der Jordaan; 135 : 6

Gij, Christus, die de slaap verjaagt 205 : 5
Verjaag de wolven van uw schaap 243 : 6

verjaag de nacht van onze nood / en maak uw toekomst rozerood! 466 : 5
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis! 504 : refr.
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1

Verkeerd
Zij die bevrucht zijn door het kwade/ gaan zwanger aan verkeerde daden 007 : 6

Oplaaiend vuur, verteer / wat krom is of verkeerd, 673 : 2

Verkeren
Een burcht voor wie in nood verkeren,/ een vaste burcht is onze Here. 009 : 5
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
De Heer is mijn herder!/ Hem blijf ik gewijd!/'k zal immer verkeren 023b : 5
Maar die in zijn huis verkeren / zingen luid de lof des Heren. 029 : 5
dan duizend elders. Ik verkeer / veel liever nederig aan uw drempel 084 : 5
Gij doet mij al hun troost ontberen / en met de duisternis verkeren. 088 : 8
mag ik weer vrij in 's levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Al word ik ook veracht, al ben ik klein,/ met uw beloften blijf ik stil verkeren. 119 : 53
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1

mag ik bij U verkeren. 250 : 3
leg Gij een zin daarin,/ verkeer de vloek in zegen, 717 : 3
en de vloed is niet te weren, -/ alles zal tot niets verkeren. 797 : 6
God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid. 971 : 1

Verkiezen, Verkoren, Verkozen
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5
en in de kring van uw verkoren tal / uw naam verkonden: 022 : 9
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden/verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
Ja, Juda heeft Hij tot zijn stam verkoren./ Hij doet de berg van Sion als een toren 078 : 24
O Heer, wij zijn het volk door U verkoren,/ wij zijn de schapen die uw roepstem horen, 079 : 5
Een verbond sloot ik met mijn verkorene,/ ik bezwoer het David, mijn knecht: 089a : 2
Maar Mozes liet Gods woorden horen,/ Aäron kwam, door God verkoren, 105 : 10
Geprezen zij de Heer die leeft,/ die Israël verkoren heeft. 106 : 22
omdat Hij u verkoren heeft,/ omdat Hij u genade geeft,/ door Christus, halleluja. 117a : 1
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren. 119 : 66
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2
Het goede zult ge aanschouwen van Gods verkoren stad / en wat Hij in zijn trouwe 128 : 3
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren 147 : 1
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2

in 't huis door God verkoren. 176 : 5
Gij spreekt ons aan,/Ge hebt de mens verkoren: 364 : 5
Verzakende zijn macht en recht,/verkiest Hij zich een stal, 474 : 3
De Geest des Heren is op hem / die tot verkondiging verkoren, 530 : 1
jij bent verkoren: met jouw stam / raak jij het heilig lichaam aan. 572 : 5
Maar wij verkozen 't duister meer / dan 't licht door God geschapen 654 : 2
Voor 't leven hebben wij de dood,/ het lege niets verkozen, 654 : 3

Verkillen
Verkild raakt Michals bloed 173 : 5
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand. 658 : 2
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8

Verklaren
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten. 119 : 41

die 's levens raadsel kan verklaren? 316 : 2
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren, 376 : 4
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4

Verkonden
en in de kring van uw verkoren tal / uw naam verkonden: 022 : 9

Verkondigen
uw wet is binnenin mij gegrift.'/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
maar gun mij stem, o Heer,/ dat ik een nieuw geslacht verkondig 071 : 10
Mijn mond verkondigt, Heer, aan komende geslachten 089 : 1

Wij verkondigen u vol vreugde: Hier is uw God. 490 : 4 vz.
Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja! 640b
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja! 640e

Verkondiging
De Geest des Heren is op hem / die tot verkondiging verkoren, 530 : 1

Verkopen, Verkocht
Verkocht hebt Gij ons haast om niet,/ Gij had ons lang reeds afgeschreven. 044 : 6
met hongersnood het land bezocht./ was Jozef reeds als slaaf verkocht 105 : 6

zijn broers verkopen hem als slaaf 166a : 2
Wij hebben onze ziel verkocht / van ademtocht tot ademtocht 654 : 3

Verkoper
Kopers en verkopers, aanbod en vraag 187 : 1

Verkoren zie **Verkiezen**

Verkorten
Gij hebt zijn jeugd verkort, hem overdekt met schande. 089 : 15

Verkrijgen, Verkregen
Laat mij gehoor verkrijgen,/ red mij, o Here, red! 130 : 1
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen 133 : 3
Zij hebben 't heil verkregen,/ de allerschoonste schat; 146a : 2

Gij hebt de zege / voor ons verkregen,/ Gij zult op aarde 675 : 2

Verkwikken
Volmaakt is 's Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft. 019 : 3

De Heer is mijn herder!/ In ’t hart der woestijn / verkwikken en laven 023b : 4
dan zijt Gij, Heer, mij zeer nabij / en met uw troost verkwikt Gij mij. 094 : 9

Ja, verkwik ons door uw troost onverpoosd 213 : 2
en het geloof dat ons verkwikt 236 : 6
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde 375 : 1
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed. 442 : 1
Die mij vasthoudt, weegt en wikt,/ die mij voedt en mij verkwikt, 843 : 3

Verkwikking
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild. 669 : 3
zijn zon tot een verkwikking./ Hij maakt het goed met ons. 799 : 5

Verkwijnen
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt. 033 : 7
Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2

Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt, 459 : 5
zoals nevelen verdwijnen,/ zo zal ook de mens verkwijnen. 797 : 1

Verlagen
Hij is het die verlaagt / wie hoog zich had verheven, 107 : 18
Hij wilde zich verlagen / en daalde van zijn troon; 438 : 2

Verlamd
Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11

Zo dor en doods,/ zo levenloos / verlamd, uiteengeslagen, 610 : 1

Verlangen (ww)
Eén ding slechts kan ik van de Heer verlangen / dit ene: dat zijn gunst mij eenmaal geeft 027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
Ik kan zo sterk verlangen naar / de binnenpleinen van de Heer. 084a : 1
Ik verlang zo naar het licht,/ naar wat kieren in het zwart. 088a : 2
Want wie zijn hulp verlangt,/ Hem aanroept in gebeden, 107 : 4,7,10,15,20
Het is uw wet, waarin ik mij verblijd,/het is uw heil, waarnaar ik blijf verlangen. 119 : 65

Ik moet in lief en leed naar U verlangen 221 : 2
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
ons verlangend roepen / dat Gij spoedig komt. 463 : 7
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt, 548 : 2
Dood ben ik zonder U,/ mijn ziel verlangt naar U, 673 : 4
Mijn ziel verlangt naar U,/ meer dan wachters naar de morgen. 711c
dat ik licht ontvang,/ naar de zon verlang,/ God zij dank, 714 : 3
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt 725 : 3
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang. 855 : 4
slechts dit wilt Gij mij vragen:/ dat ik naar U verlang. 894 : 4
Gij weet het: ik ben bang voor U,/ ontwijk U en verlang naar U. 944 : 1
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten 946 : 3

Verlangen (znw)
naar U gaat mijn verlangen, Heer./ Steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : 3

naar U gaat mijn verlangen, Heer / Heer,mijn God, ik ben zeker van U. 025c : refr.
Naar U gaat mijn verlangen, Heer. 025d : refr.
Dat ene vroeg ik van de Heer / dat is al mijn verlangen: 027b : 2
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
Mijn God, Gij zijt mijn toeverlaat,/ naar U, Heer, strekt zich mijn verlangen. 063 : 1
Hij die ons hoogst verlangen is / ontvangt de hoogste hulde. 068 : 6
Mijn twijfel stilt en mijn verlangen,/ die mij in liefde houdt omvangen. 073 : 9
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om 084 : 1
Gelukkig wie naar U / vol van verlangen op weg zijn, 084a : 3
Hij gaf hun toornig hun verlangen,/ opdat het hun tot straf zou zijn. 106 : 6
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1

de vervulling van verlangen 188 : 3
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt - 362 : 2
Tranen schrei ik van verlangen/ om uw spijze te ontvangen, 376 : 2
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen. 376 : 3
Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/om in brood en wijn 379 : 2
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt / en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament. 381 : 3
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed. 424 : 1
de vorst van uw verlangen,/ met liederen zonder tal! 438 : 4
Vervul, o Heiland, het verlangen,/waarmee mijn hart uw komst verbeidt! 442 : 2
Kom, die van hopen moede zijt,/die arm zijt van verlangen! 446 : 4
Die roos van ons verlangen,/dat uitverkoren zaad, 473 : 2
U, mijn liefde, mijn verlangen. 518 : 3
Zo wordt God in glans gekend;/ Hij, het licht van ons verlangen, 545 : 5
Halleluja!/Verlang als pasgeboren kinderen/naar de zuivere moedermelk./Halleluja! 640a
het lied van uw verlangen / heeft mij aan 't licht getild. 657 : 2
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand. 658 : 2
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen. 673 : 1
Wij loven je om / verlangen dat weerklinkt. 697 : voorz.
Gods woord is haar verlangen,/ zij weet zich opgericht. 740 : 1
van harte eensgezind: één lichaam, één verlangen, 743 : 2
en hebben het aardse verlangen geproefd, 752 : 3
O Here God, ons liefst verlangen,/ dit kind van ons, dit liefdepand, 778 : 1
huilend van verlangen / bij ons thuis te zijn. 781 : 2
Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door 's levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort. 801 : 1
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6
de Geest die ons geleidt / en ons verlangen / vervult. 829 : 3
Vul mijn verlangen / totdat Gij zelf zult / rusten in mij. 897 : 3
waar het vrede vindt./ 't hart dat in verlangen 907 : 1
Here God, hoe duizendvoud / wekt Gij ons verlangen! 919 : 1
Ja, ons verlangen wordt vervuld / en onze menselijkheid onthuld, 966 : 5

Verlaten
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
die steeds mijn ziel benauwen?/ O Heer, verlaat mij niet! 006 : 4
Heer, Gij bewaart wie tot U vliedt./ Die U vertrouwt, verlaat Gij niet. 009 : 5
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God 009a : refr.
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom. 019 : 2

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1
God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten. 022a : refr.
en nimmermeer verlaten Arons drempel,/ maar sterven op mijn wacht! 023a : 4
Gij zijt de helper die mij niet verlaat,/ als vader en als moeder van mij gaat. 027 : 5
Gij die immer mijn hulp zijt geweest,/ wil mij niet verwerpen en verlaten. 027b : 5
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
O, mocht elk dit verstaan met ontzag,/ op de Heer zich leren verlaten. 040a : 2
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
maar hebt, o Heer, in ’t aangezicht / van onze vijand ons verlaten. 044 : 5
Hij, Here in zijn heiligdom,/ doet, wie verlaten was, weerom 068 : 2
want God heeft hem verlaten. 071 : 6
Maak me in mijn grijsheid niet onmondig./ Verlaat mij niet te zeer, 071 : 10
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4
verlieten zij het spoor van hun bestemming / als rukten zij zich los uit een omklemming; 078 : 20
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
Nooit meer zullen wij U verlaten;/ bewaart Gij ons leven, dan prijzen wij U. 080a : 6
mijn goedertierenheid zal nimmer hem verlaten. 089 : 10
en verlaten alle dagen,/ daar uw hand mij heeft geslagen. 102 : 4
Gij die, uzelf tot schade,/ des Heren weg verliet, 103a : 2
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,/ maar niet verlaten in mijn nood, 118 : 6
Verlaat mij niet, ik ben U toegewijd,/ verlaat mij niet, laat in uw gunst mij delen. 119 : 3
Maar Gij zijt nader, Heer, dan het gemeen / dat U verlaat, want Gij zijt trouw gebleken. 119 : 57
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Want Hij verlaat u nimmermeer,/ al kiest gij ook ten kwade. 130a : 3
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4
Zou ik niet haten, die U haat,/ de wijsheid van uw weg verlaat 139 : 13
Uw vijanden die U verlaten,/ hoe zou ik hen, o Heer, niet haten? 139 : 13

wie U verliet verstoten 155 : 6
Haar land zal niet verlaten zijn 176 : 3
verliet zijn huis voor dag en dauw 185 : 1
het huis dat hij verliet weer vond 185 : 1
van U verlaten nimmermeer 207 : 4
Licht, verlaat ons niet 261 : 1
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat 263 : 3
uit de diepte en verlaten 352 : 4
van God en mens verlaten - / begroeten ’t morgenrood. 444 : 3
‘Dat wij omkeren,/verlaten ons domein, 456a : 4
verlieten engelen zingende / de hoge hemelpoort. 495 : 1
De koningen van ver / verlieten hun paleizen 497 : 4
de nacht niet meer te vrezen,/want uw ster verlaat ons niet. 501 : 4
om zomaar zonder praten / hun netten te verlaten. 531 : 1
de mensen niet verlaten,/ Gods woord zijn toegedaan, 538 : 4
‘Verlaat wat gij bezit en ga / naar ’t land dat Ik u wijs.’ 542 : 1
opdat ook wij o Heer U niet / verlaten in uw diep verdriet 561 : 5
U ten offer hebt geboden,/ hoe verlaten moest Gij zijn, 575 : 3
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop de Heer van God verlaten 580 : 4
Waar wij allen Hem verlaten,/in onszelf gevangen zaten, 584 : 2
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon. 592 : 2
Hij heeft het graf verlaten;/ een nieuwe Adam lacht. 623 : 3
omdat zij niet verlaat / wie toeven in het graf. 650 : 3

Zing jubilate voor de Zoon,/ dat Hij de hemel heeft verlaten,	652 : 3
Al heeft Hij ons verlaten,/ Hij laat ons nooit alleen.	663 : 1
O pinksterdag, paasfeest in ’t goud:/ God heeft ons niet verlaten;	699 : 1
En hij verlaat voor even wat hem bindt,/ verheft zich hemelhoog.	750 : 3
de leegte mag verlaten / waarin ik nu nog leef,	750 : 4
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan.	787 : 1
Verlaat niet, wat uw hand begon,/ o God, ontbreek ons niet!	792 : 3
liefde zal ons nooit verlaten:/ Gij laat ons geen dag alleen.	793 : 3
Hoe zou gij zonder pijn / uw oude mens verlaten?	799 : 3
Abraham, Abraham,/ verlaat je land, verlaat je stam (2 x)	805 : refr.
Mijn vriend is van mij heengegaan,/ mijn god heeft mij verlaten.	808 : 1
Dat wij versteende zekerheden / verlaten om op weg te gaan.	816 : 2
Verliet ik dan de moederschoot / alleen voor leven totterdood?	831 : 8
totdat Gij mij zult vinden / in dit verlaten land.	853 : 1
de bron waarin ik uitmond,/ verlaat mij, blijf mij trouw.	857 : 1
de Heer zweert bij zijn leven,/ dat Hij u niet verlaat.	864 : 3
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten.	899 : 1
God, is dan wat U verliet / uit uw hand gevallen?	919 : 3
Zou Ik ooit je vergeten, zou ik ooit je verlaten?/ Nooit vergeet ik mijn eigen kind! (2x)	927 : refr.
Hij zal niet verlaten / wat Hem toebehoort.	993 : 2
en niemand wordt behouden,/ als dié verlaten zijn!	994 : 2

zich Verlaten (op)

Ik mag me vast op zijnen staf verlaten / en trouwe herdersstok.	023a : 3
wie zich op Hem verlaat./ Hoop op de Heer, gij zijn geliefden.	031 : 19
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat.	669 : 9
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat.	905 : 4

Verlatenheid

Tot aan het eind der wereld lijdt / Christus in hun verlatenheid.	561 : 3

Verleden

Voor U, o Heer, zijn zij verleden./ Zij zijn van uw hand afgesneden.	088 : 3
Hij blijft met ons vertrouwd, voorbij aan ons verleden	158c : 2
niet een verleden dat ons knelt.	267 : 2
vonken verleden hier gezaaid	276 : 2
zei Hij: wat jullie misdeden / dat is nu voorgoed verleden,	395 : 3
van de verleden tijd / in uw gestorven oren.	589 : 4
Uit een sprakeloos verleden / weggeschoven, ongehoord,	631 : 3
Van Hem, de ene Heer,/ gaf het verleden blijk,	704 : 3
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden.	775 : 6
Ik heb ’t verleden achter me gelaten / en altijd, altijd zal ik naast je staan.	787 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,	797 : 3
Blijf niet staren op wat vroeger was./ Sta niet stil in het verleden.	809
Dat niet de greep van het verleden / ons achterhaalt en stil doet staan.	816 : 2
Een verre ster, stofje van eeuwigheid,/ kind van mijn tijd ben ik, zonder verleden.	847 : 1
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede!	859 : 2
Het verleden bergt de toekomst,/ wat die brengt, je weet het niet,	982 : 2

Verlegen

De haat verheft zich allerwege,/ om leugens is geen mens verlegen. 109 : 1

staat eenzaam en verlegen 152 : 6
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3
Vergeef het kwaad, zo doet mijn Vader ook;/Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3
en mijn Vader, Hij vergeeft u ook./ Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3

Verleggen
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6

Verleidelijk
laat mij niet eten in hun huis / van hun verleidelijke gerechten. 141 : 4

Verlenen
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Wat de Heer genadig verleende / dat drage mijn lied door de tijden. 089a : refr., 1
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade. 119 : 50

en kleur aan onze sleur verleent 204 : 1
met ons kind gaan wij tot U, / wil uw zegen ons verlenen, 347 : 1
Verleen de goeden jouw geluk / en breek het kwade in ons stuk. 572 : 9
De glorie van de dageraad / verleent een hof zijn pracht, 633 : 2
De Heer verleent zijn majesteit, halleluja,/aan Davids Zoon in eeuwigheid, halleluja. 661 : 4

Verlengen
Ik zal hem ’t leven, tot zijn vreugd,/ verlengen, lange jaren, 091 : 8

Verleppen
Zoals gras in hete steppen / voel ‘k mijn levenskracht verleppen. 102 : 5

Verleugenen
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand’en scha, 056 : 2

Verlichten
wil Gij verlichten mijn ogen, / dat ik niet inslaap ten dode. 013b : 3
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld 092 : 6
Verhef u, dat uw aangezicht / de hemel met zijn glans verlicht. 108 : 2
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5

verlicht ons woord en onze daad 206 : 6
op U die ons verstand verlicht 209 : 2
maar onze nacht opnieuw verlicht 236 : 5
de zwaarte van de slaap verlicht 236 : 6
verlicht mij, zet mijn ziel in gloed 244 : 1
zie de mens die ieder mens verlicht. 286 : 1
Jezus, licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons 289 : 1
om verlicht op weg te gaan 290
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt, 360 : 4

vervult, verlicht, verwarmt Gij mij - o Lam van God, ik kom. 377 : 4
en als een lamp verlichten / de lange gang van onze tijd. 391 : 4
O Jezus, licht der wereld,/verlicht mij, dat ik weet 441 : 1
O hemellichaam, Jezus,/dat ieder mens verlicht, 452 : 3
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier. 466 : 2
O ster die in de hemel staat,/ verlicht ons met uw licht gelaat. 599 : 4
Bid dat Hij ons vandaag / verlicht met Pinkstergloed 672 : 1
Kom Schepper, Geest Jij,/die de dag verlicht 697 : voorz.
verlicht hen met liefde in leven en sterven 752 : 1
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel. 908 : 6

Verlichting
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4

Verliefd
en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide… 045 : 4

Verlies
ik wil om u zijn zonder trots,/ ik acht verlies wat ik verwierf. 578 : 1
In verlies is het geschenk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 2

Verliezen, zich Verliezen, Verloren (zie ook Verloren gaan, enz.)
en zijn blad niet verliest:/ wat hij ook doet (2 x),/ het gaat hem goed af. 001a : vz.
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
zij zijn aan ’t kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,/des avonds dor en alle glans verloren. 090 : 4
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren. 109 : 11
Ik zoek uw recht, en haat uit ’s harten grond / het pad van hen die zich in ’t kwaad verloren. 119 : 39
Onthoud mij uw getuigenissen niet./ Ik was een schaap en had de weg verloren. 119 : 66
God, laat mij nooit verliezen / de vreugde om uw woord, 119a : 4
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren 147 : 1

Onszelf verliezen in ’t gebod 215 : 6
en redt wie was verloren 302 : 3
En of een mens al diep verloren en ver van U verzworven is, 315 : 2
‘redden wat verloren is’, dat woord, 324 : 2
Is voor ons, schuldig en verloren, aan ’t kruis gestorven. Uit de dood 341 : 2
geboren ongeborgen,/verloren tot behoud. 351 : 2
belooft voor ons verloren leven / behoud in eeuwigheid. 380 : 2
O daal toch uit uw hoog paleis/ in ons verloren paradijs. 437 : 4
aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld. 483 : 3
Gij zijt in ons verloren / wij durven U niet aan, 494 : 3
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren 609 : 1
Zaad van God, verloren / in de harde steen 625 : 3
Ik ben als het licht geboren / uit het holst van de nacht,/ Ik was verloren 629 : 5
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte, 632 : 2
liefde heeft nooit de hoop verloren - / liefde leeft langer dan de haat. 636 : 1
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis. 646 : 2
Gij herder, doe ’t verlorene zoekt,/ de hemel heeft ons niet vervloekt; 654 : 5
worden verjaagd. De angstdroom heeft verloren./ Het lied geneest, wist alle tranen af. 658 : 4

De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen. 673 : 1
De moeder draagt het lichaam / van haar verloren kind, 740 : 4
verlies ik taal en tijd,/ uw woord is levenskrachtig. 786 : 2
Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen 845 : 3
Wie heeft zijn geld verloren,/ het goed waarvan hij leeft 896 : 1
Wie heeft een kind verloren / en zoekt niet overal 896 : 2
Wie heeft zijn God verloren / en zoekt niet her en der 896 : 3
Blijf niet ver, doe één ster / in de nacht ons gloren,/ of wij zijn verloren! 919 : 3
Verdoofd en schamper van gemis / herkomst en doel verloren 924 : 1
en op te vangen wie zijn thuis verloor,/ halleluja, 973 : 1
verlies uw vreugde niet / en kom uw pijn te boven. 974 : 3
Gij zoekt wat is verloren,/ Gij maakt het leven groot. 990 : 2
Wij zagen God verloren staan,/ zouden zijn kinderen komen? 1000 : 5

Verloochenen
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen, 649 : 2
Verloochend of weersproken,/ nog steeds wordt Hij voortgeplant. 667 : 4

Verlopen
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt. 657 : 4

Verloren gaan, - geven, - laten, - liggen, - lopen, - rake, - zijn
Hij maakt beschaamd, Hij doet verloren gaan / wie Hem weerstaan. 053 : 4
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
Verloren gaat het schuldig bloed./ Godslasteraars hebt Gij doen lijden. 058 : 4
hoezeer hij door zijn schuld verloren / terneerlag in het stof. 065 : 2
Wanneer Gij op ons falen let,/ zijn wij, o God, verloren. 130a : 1
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,/ niemand gedenkt hun daden meer. 146c : 2

verdorren en verloren gaan? 155 : 7
In het begin lag de aarde verloren 162 : 1
geen oogst gaat meer verloren 176 : 5
Het ligt verloren op de straat 181 : 1
Dat brood dat wij moeten eten/om niet verloren te gaan. 390 : 4
De mensheid lag in schuld en vloek voor God verloren: 412 : 4
Eeuwig blijft uw trouw bestaan - / laat ons niet verloren gaan! 413 : 3
geeft zich voor ons verloren / de Heiland van ’t heelal. 434 : 4
Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij, 448 : 4
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat, 488 : 4
Nooit gaan wij meer verloren / voor God in eeuwigheid. 517 : 2
mijn leven liep verloren,/ uw stem bracht mij tot staan, 562 : 2
Hoe verdrietig en verloren / was de toch zo uitverkoren/ moeder die Hem ‘t leven gaf 573 : 3
O God ik ga verloren / om wat ik heb gedaan, 576 : 3
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf. 592 : 1
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:/die is uw God. Hij laat u niet verloren. 609 : 5
Hij heeft zijn kind aan ons verloren,/ Pasen schrijft zijn geschiedenis. 636 : 3
O Trooster lief, berg me in U,/ wij waren haast verloren: 699 : 4
Dit broze mensenleven,/ verloren in de tijd, 758 : 3
Een deel van het zaad ging verloren,/ een deel van het zaad werd brood, 764 : 2
- even trekken zij hun sporen- zo gaat hun geluk verloren. 797 : 5
Ik zal mijn naam vernemen daar,/ ik ga in hem verloren. 808 : 3

leeft niet vergeefs, gaat niet verloren / in duisternis van niemandsland. 818 : 2
hij gaat voorgoed verloren,/ het leven dat hij koos 841 : 3
Al onze macht is ijdelheid;/ wij gaan terstond verloren, 898 : 2
Hoe ik ook ben / verloren geraakt,/nog draagt mij een engel. 928 : 2
Er ruisen halmen op de akker / waar zich het zaad verloren gaf. 978 : 2
Veracht dan niet de kleinen / en die verloren zijn, 991 : 7
Is je beschutting verloren gegaan,/ in windvlagen zal ik mijn kleed om je slaan. 1007 : 3

Verlossen, Verlost
Sta op, verlos mij, Heer,/ Gij sloeg reeds menig keer / met uw geduchte handen 003 : 3
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
Van haat en opstand hebt Gij mij bevrijd / en mij verlost van der tirannen nijd. 018 : 14
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten, 031 : 13
Wie God roept hoort Hij aan / en Hij verlost wie is benard. 034 : 7
De Heer verlost en spaart / het leven van wie Hem bemint. 034 : 9
Verlos mij als uw onderpand,/ uit klauw en tand en tegenstand. 035 : 5
doe hen ervaren, hoe Gij mij / verlost uit al hun razernij. 035 : 9
Verlos mij, schoon ik telkens U ontloop,/ stel voor de dwaas mij niet tot smaad. 039 : 4
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
O God, verlos mij door uw naam!/ O Heer, neem mijn gebed ter ore! 054 : 1
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
Geloften heb ik toegezegd, mijn God,/ U die van aanstoot hebt verlost mijn voet, 056 : 4
Verlos mij van die kwaad bedrijven / en die met bloed hun sporen schrijven. 059 : 1
Verlos, o Heer, mij uit de handen / van wie mij naar het leven staan. 070 : 1
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3
Wees mij nabij en kom mij helpen,/verlos mij, Heer, met spoed/en keer hun overmoed 071 : 7
Ja, mijn verloste hart zal juichen/en met mijn lippen saam/verheffen ’s Heren naam. 071 : 14
Gedenk uw erfdeel dat Ge in oude tijden / verloste en tot gemeente U verkoos. 074 : 1
die u geneest, die uit het graf uw leven / verlost en kroont met goedertierenheid. 103 : 1
Verlos ons, Here, onze God,/ verhef uw aanschijn, wend ons lot, 106 : 21
verlost Hij uit de angst / en leidt Hij tot de vrede. 107 : 4,7,10,15,20
Help mij, o Heer, naar uw meedogen,/ verlos mij door uw groot vermogen. 109 : 12
Ik ben de uwe, Heer, uw bondgenoot,/ verlos mij toch, ik leef naar uw besluiten. 119 : 36
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen. 119 : 55
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken. 119 : 58
tenzij van U: o Heer, neem weg de smaad,/ verlos ons van dit kwaad. 123 : 2
en ons verloste uit nood en pijn,/ scheen het een blijde droom te zijn. 126 : 1
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Hij verlost je van je zonden./ Hij maakt vrij./ Hij maakt jou vrij! 130c : 4

Hij heeft ons verlost en Hij ging met ons mee 151 : 1
want Jij verloste Israël 169 :6
verlos ons van de oude schuld 205 : 5
Verlos ons in zijn naam van onze ijdele wensen 272 : 2
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed. 360 : 5
Op U, mijn Heiland, blijf ik hopen. / Verlos mij van mijn bange pijn! 442 : 1
de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord. 459 : 3
Ja kom, Gij wortel Isaï,/verlos ons van de tirannie, 466 : 3
Daar was het leven argeloos, / verlosten waren zij. 496 : 2
Dat de gevangenen bevrijdt / en ons verlost uit schande en schade 530 : 3
In Hem is ons heil, ons leven en verrijzenis,/door wie wij verlost en bevrijd zijn. 564b

opdat wij door U verheven / als verlosten zouden leven. 575 : 4
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja! 640e
apostelen, martelaren,/ verlosten in zijn naam. 747 : 3
Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood, 747 : 4
en Ik zal jou verlossen, dat je vrede vindt. 936 : 1
Verlos ons van de boze,/ laat niet de goddelozen 1009 : 3

Verlosser
De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,/ verheerlijkt zij God, mijn verlosser. 018a : 4
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6
en zijn gezalfde tot een zegen!/ Verlos uw erfdeel allerwegen! 028 : 5
maar God, die zijn verlosser is,/ blijft op zijn heil bedacht. 034 : 7
U Heer, U loven mijn gezangen;/verlosser van mijn leven,/uw naam zij hoog verheven. 071 : 4
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
Sterke verlosser, Here, Here,/ mijn helm en pantser in de strijd. 140 : 4

Zo spreekt de Heer: verhef u vrij / want uw verlosser is nabij. 460 : 2
Open uw poorten metterdaad / dat uw verlosser binnengaat. 460 : 6
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid; 701 : 4

Verlossing
Hij heeft mij van mijn angst gered,/ en mijn verlossing daagt. 034 : 2
uw wet is binnenin mij gegrift.'/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
Haast u om mij te redden, God!/ O Heer, doe uw verlossing dagen. 070 : 1
Gij zult ons verlossing schenken,/ Sion eindelijk gedenken. 102 : 6
Beschaam mij niet, ik hoop op uw verbond,/ bevestig mij, dat mijn verlossing dage. 119 : 44
Door zijn verlossing zijn wij vrijgemaakt./ Ons heil is in de naam van God de Heer, 124 : 4
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden, 130 : 1

verlossing in zijn lijden 158a : 1
Maar de verlossing van de mensen / die lijdt Hij heel alleen. 582 : 5
verheugd dat wij leven./ Diep in de nacht/ heeft Hij verlossing gebracht, 632 : 1

Verluiden
Geen stem gaat van hen uit,/ maar overal verluidt / hetgeen zij openbaren. 019 : 1

en machtig verluidt 151 : 2

Verlustigen
Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4

Verlustiging
Geen vrede kwam de koning toe,/ geen woning ter verlustiging, 132 : 2

Vermaak
Ik was het vermaak van zijn dagen,/ terwijl ik speelde in ’t licht. 846 : 4

Vermaard
Maar rondom is de naam vermaard 169 : 5

Vermaken (nalaten)
Heer, gaat Gij van ons heen,/in deze tijd?/ Vermaakt Gij ons alleen 662 : 2

zich Vermaken
Als alle mensen zich vermaken / met dansen op een open plein, 1013 : 2

Vermalen
Mijn leger joeg de vijand voor zich henen,/hij werd vermaald als tussen molenstenen. 018 : 12

Vermanen
Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2

Vermaning
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60

Vermeerderen
maar ’t boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Vermeerder Gij mijn kracht, o Here, / geef dat ik dag aan dag / uw troost ervaren mag. 071 : 13

Vermelden
Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden - 044 : 1
Ik vermeld zijn roem en eer,/ ik bewerk der bozen val. 075 : 7
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?/ Geeft het uw wonderwerken weer? 088 : 6

wordt nergens meer Gods naam met eer vermeld 156 : 2
profeten, martelaars vermelden daar uw eer. 412 : 2
Ons is daarbuiten in het veld / een mare vermeld/door Gabriël, Gods bode: 472 : 1
Hulde en eer op naam van de Heer/ de nacht moet zijn glorie vermelden, 508 : 3

(zich) Vermengen
‘k Zie ze als een schaduw lengen,/ met het duister zich vermengen. 102 : 5

O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed, 578 : 3
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid, 737 : 10

Vermenigvuldigen
o draag het voort naar alle landen / vermenigvuldigd duizendvoud. 315 : 3

Vermeren
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer’,/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1

Vermetel
‘Wie zou ons horen’- maar Gij spot / met die vermetelen, Heer mijn God. 059 : 3
Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel 094 : 10

Vermeten

Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand. 033 : 6
’t Is daarom dat zij zich vermeten,/ geweld hun kleed, de trots hun keten. 073 : 2

Of wij ons al vermeten 246b : 4

Verminkt
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte, 632 : 2
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1

Vermissen
Maar één klein schaapje wordt vermist 184 : 1

Vermoeden
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij 265 : 2
Maar wij vermoeden en geloven 275 : 3
geen hart heeft ooit vermoed / zulk een vreugde./ Zo juichen wij 749 : 3
het wordt ternauwernood vermoed / en aarzelend verwoord. 848 : 2

Vermoeid
Schenk uw brood aan de geboeiden/schenk uw troost aan de vermoeiden. 537 : 2
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5

Vermoeid raken
dat het water vloeit,/ het raakt nooit vermoeid,/ God zij dank. 714 : 4

Vermogen (ww en zn)
hij woekert niet met zijn vermogen. 015 : 3
De dag spreekt tot de dag / van wat zijn hand vermag,/ de nacht meldt het de nacht. 019 : 1
Verhef u in uw kracht, o Heer,/ toon uw geducht vermogen 021 : 7
Wij loven en wij prijzen U,/ wij roemen in uw groot vermogen. 044 : 3
Wie tot geweld was toegerust,/ van uw vermogen onbewust, 076 : 3
Laat mij leven voor uw ogen,/ sterk uw knecht door uw vermogen. 086 : 7
die met macht gekroond op de cherubs troont./Aarde word bewogen, beef voor zijn vermogen 099:1
Help mij, o Heer, naar uw meedogen,/ verlos mij door uw groot vermogen. 109 : 12

Zij looft, o Vader, U, oneindig in vermogen, 412 : 2
Gij leeft tot de dag van morgen / ons toont wat liefde vermag. 667 : 6
dan zullen wij ervaren / wat Hij met ons vermag. 747 : 2
aan wat zijn almacht vermag,/ die u met liefde bejegent. 868 : 4

Vermommen
heb ik mij in mijn woord vermomd./ Nu wacht ik tot Gij zelve komt 944 : 3

Vermoorden
schuilt hij om schuldelozen te vermoorden. 010 : 3

om wat je weet dat recht is -/ en zou je het volbrengen / god weet, je werd vermoord. 529 : 2
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1

Vermijden
Heb je Gods taak weer vermeden 178 : 10
Leven is lijden / niet te vermijden / onmacht verduren 830 : 3

(zich) Vernederen, Vernederd

dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Want geenszins achtte mij de Heer gering,/ die lag vernederd in vernedering. 022 : 10
dat zij, door uw tempeest geslagen,/ in 't stof vernederd naar U vragen. 083 : 5
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort, 092 : 6
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2

Die zich zo diep vernederd heeft,/ vernederd heeft, 515 : 5
Onder het duister van zijn Vader / vernedert Hij zich in het stof, 582 : 3
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed 777: 2

Vernedering

Want geenszins achtte mij de Heer gering,/ die lag vernederd in vernedering. 022 : 10
Loof de Heer, die in de nacht / der vernedering aan ons dacht, 136 : 11

Hij heeft mij gezien in mijn vernedering 157c : 1

Vernemen

Een spreuk verneemt mijn oor, ik grijp de snaren./ Mijn lier zal u een raadsel openbaren. 049 : 1
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4

Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij. 265 : 3
vernam de stem van 't leed die van de aarde schreit 272 : 4
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen. 347 : 1
Eer ik een woord van U vernam,/hebt Gij mij uitverkoren. 475 : 2
vernamen zó dat Jezus was geboren in dat uur, 495 : 2
Wij keren naar Jeruzalem,/ ons brandend hart verneemt zijn stem, 646 : 4
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5
Ik zal mijn naam vernemen daar,/ ik ga in hem verloren. 808 : 3
Wij hebben in zijn stervensnood / uw diepste woord vernomen. 838 : 4

Vernielen

Ja, uw hand vernielt mijn leven,/ heeft mij in de lucht geheven, 102 : 5

Hij poogt d'onnoozle te vernielen / door 't moorden van onnoozle zielen, 510 : 2
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen, 511 : 2
herbouwt wat is vernield / maakt één wat is verdeeld. 686 : 1

Vernieling

zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16

Vernietigen

De vijand joeg ik rustloos na, totdat/ ik hem vernietigend verslagen had. 018 : 11

werd vernietigd, ons geschonden / menszijn werd geboet. 580 : 1

Vernietiging

Hij heeft mijn leven aan vernietiging / niet prijsgegeven! 022 : 10

Vernieuwen

De Heer vernieuwt uw krachten / als van een adelaar, 103a : 1
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij. 104a : refr.

Gij noemt zijn naam, hij is herboren,/vernieuwd door uw getuigenis 315 : 2
Vernieuw ons doen en denken,/dat wij ons aan U schenken,/ons hart al bij U leeft. 517 : 5
en met vernieuwde vreugd,/ want God deed grote dingen. 672 : 1
dat Hij vandaag vernieuwt / en elke morgenstond. 672 : 7
Zij krijgen deel aan een vernieuwd bestaan / in ’s Heren naam. 678 : 6
Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht!/ God, laat mij voor uw aangezicht, 834 : 1
Vernieuw in ons, o God,/ uw liefde, lentelicht. 858 : 1
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer, 891 : 2
Vernieuw ons hart en doe / ons uw beleid verstaan. 974 : 1

Verordening
Geprezen zijt Gij, Heer, aan ieder oord./ Leid mij in ’t licht van uw verordeningen. 119 : 5
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen. 119 : 23
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51

Veroveren
Uzelf hebt mij veroverd,/blijf in mij toegedekt. 480 : 4
Elk hart verovert gij,/ uw glans betovert mij,/ maakt mij uw eigen. 746 : 2
en de doornstruik verovert het land (bis), 772 : 3

Veroordelen, Veroordeeld
Ben je veroordeeld tot tralies en steen,/ook dan laat ik merken je bent niet alleen. 1007 : 5

Verpanden
aan Davids huis verpand met goddelijke eden? 089 : 17
aan Israël zijn trouw verpand:/ uw kinderen breng Ik naar dit land, 105 : 4
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen. 119 : 24

’k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden 573 : 10

Verplaatsen
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?/ Kom dan, wij zijn ten einde raad. 948 : 3

Verplanten
gegroeid stond in Egypteland,/ en hem naar Kanaän verplant. 080 : 4

Verplichten
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3

met ons verstand, aan U verplicht 236 : 4

(zich) Verpozen
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20

Verraad
die uit de schede van hun mond / de dolk van het verraad ontblootten. 055 : 6
hoewel zij met verraad mij lonen./ Ik bid voor allen die mij honen, 109 : 2
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht. 139 : 12

Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart. 689 : 2

Verraden
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
Onder het oog van hen die mij verraden / richt Gij mij toe het nachtmaal der genade. 023 : 2
Mijn God, zij blazen nijd en snuiven haat:/ wees Gij een helper die mij niet verraadt. 027 : 6
Gij God van Israël, sla ze, sla / wie 't recht verraadt, heb geen gena! 059 : 2
Zij zeggen: 'Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!' 064 : 3
hun eer verruild, en God verraden / die steeds hun helper was geweest. 106 : 8

erbarm u over ons bestaan,/ het wordt verraden en verdaan. 561 : 1
Een van zijn leerlingen verraadt / Hem aan de vijand die Hem haat. 565 : 2

Verrader
der valsen en verraders,/ bij listige euveldaders / en leugenaars zat ik niet aan. 026 : 2

Verrassen
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen. 121 : 2

de mensen zijn verrast 186 : 4
Wanneer het donker ons verrast 281 : 2
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht! 464 : 2
De visser spartelt tegen,/ de Heer heeft hem verrast, 532 : 3
Als de wind die waait met vlagen,/ zo verassend waait de Geest, 700 : 1
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen 998 : 2

Verre, Verre blijven, staan
Hoe komt het, Heer, dat Gij zo verre zijt?/Hoe kan het zijn verborgen voor uw blik 010 : 1
Kan ik de nacht verduren,/ waarin Gij verre zijt? 025a : 1
Verre van mij zijn mijn vrinden,/ mijn beminden / mijden mij, zien mij niet aan. 038 : 7
De volkeren van verre vrezen / de tekens van uw macht, 065 : 4
Gij zult uw stad gedenken./ Vorsten van verre bieden Hem 068 : 9
Want allen die U verre staan,/ zij zullen eens te gronde gaan. 073 : 11
Van verre zien uw ogen aan / Gods toornend nedervaren. 091 : 4
De dwazen blijven verre van uw leer / en zijn onwillig naar uw heil te reiken. 119 : 58
Hij telt het leger van de sterren,/ Hij roept bij name hen van verre. 147 : 2
zonlicht en maan en alle sterren,/ hemel der hemelen van verre, 148 : 1

Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3

Verrichten
God, op wat Gij eens verrichtte,/ wil ik mijn betrouwen stichten. 077 : 4
Zing voor God een nieuw lied:/ wonderen heeft Hij verricht. 098f : antif. B
De mens treedt in het licht en gaat zijn plichten/ getrouw tot aan de avond toe verrichten. 104 : 6
Zegen de Heer,/ u allen die de dienst van de Heer verricht 134a : 1
gij die uw verheven plicht / in de tempelhof verricht. 135 : 1
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht. 145 : 2

en al wat onze hand verricht 208 : 3
als een die graag zijn dienst verricht 243 : 4
't Goede denken, doen en dichten / moet Gij zelf in ons verrichten. 314 : 2

En alwie Jezus' naam belijdt / zal wonderen verrichten 391 : 4
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht! 658 : refr.

Verruilen
hun eer verruild, en God verraden / die steeds hun helper was geweest. 106 : 8

Verrukkelijk
want Hij deed ons van het begin / verrukkelijke dingen. 654 : 1

Verrukking
en mijn ziel, als 't lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven 573 : 20
Maar daar is leven een en al / verrukking en plezier 737 : 11

Verrukt
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1

Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7

Verrijken
vertroostend wie het oordeel vreest en verrijkend met zijn gaven, 341 : 3
Leven is kijken / elkaar verrijken / opnieuw beginnen 830 : 5

Verrijzen
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6

Nu dan het licht verrezen is 214 : 7
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag 343 : 3
zal voor mijn oog verrijzen 244 : 4
zijn wij met Hem begraven,/verrezen voor altijd 346 : 5
Gij hebt, uit de dood verrezen, 352 : 5
Temidden van de nacht des doods / zijt Gij mijn zon, verrezen. 475 : 3
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan. 547 : refr.
Wij zien het levenslicht,/ nu Christus is verrezen (4 x) 604 : 1
wij vieren onze doop / nu Christus is verrezen (4 x) 604 : 2
Wij leven uit de dood / nu Christus is verrezen (4 x) 604 : 3
'Uw Heer, die hier gebonden lag,/halleluja (2 x)/ verrees op deze heilige dag.' 617 : 9
'Wanneer Hij dan verrezen is,/'halleluja (2 x)/ wijs, engel,ons waar Jezus is. 617 : 10
maar Hij verrees, Hij is de Heer,/ de dood is overwonnen. 618 : 1
verrees de Heer op Gods gezag./ Halleluja (3 x) 619 : 2
Hij is verrezen en Hij leeft./ De dood heeft voor het eerst gebeefd. 619 : 4
Hoor aan, gij die Gods kinderen zijt:/ der hemelen hoogste majesteit 620 : 1
verrees vandaag in heerlijkheid./ Halleluja. 620 : 1
voorbij is nu de droefenis,/ omdat de Heer verrezen is./ Halleluja. 621 : 4
O Christus, die verrezen zijt,/ wij prijzen uw aanwezigheid./ Halleluja. 621 : 5
Nu triomfeert de Zoon van God / die is verrezen uit de dood,/ halleluja (2 x) 622 : 1
Christus, onze Heer, verrees,/Halleluja!/ Heilige dag na angst en vrees,/Halleluja! 624 : 1
dat alle leed geleden is / omdat de Heer verrezen is, / Halleluja! 628 : 3
Christus in het graf geborgen / is verrezen in de morgen. 639 : 1
U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt 939 : 2

Verrijzenis
dood en verrijzenis 276 : 3

Vier met alles wat in je is / Christus' dood en verrijzenis. 386 : 1
en die in zijn verrijzenis / alles herschapen heeft. 642 : 8
aan de engelen verschenen is / in 't licht van zijn verrijzenis, - 665 : 3
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis. 690 : 2

Vers
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2

Versagen
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2
Al wat wij heimelijk in ons hart omdragen / doorlicht uw heiligheid – en wij versagen, 090 : 5

Maar wie versaagde wordt 152 : 4
vrouwen van naam, zij zullen niet versagen 164 : 1
Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan 313 : 2
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
O God als Gij mij bij wilt staan / dan zal ik niet versagen. 796 : 1
gij hoeft niet te versagen,/ Hij redt uit alle nood. 864 : 1
Daarom dan niet versagen,/ maar moedig verder gaan! 864 : 4

Verschalen
Hij is de wijn, de zoete / die nimmermeer verschaalt, 384 : 8

Verschaffen
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide, 078 : 18
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen? 094 : 5
O gij verdrukten, die onrecht moet lijden,/ Hij die u recht verschaft is hier! 146c : 5

Verschansen
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien 480 : 3
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1

Verscheurdheid

Verschiet
peilloos verschiet boven ons hoofd:/ de naam des Heren zij geloofd! 148 : 1

Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen. 501 : 1
Mijn liefde tastte in den blinde./ Een afgrond lag in het verschiet. 800 : 1
Gij aan de hemel, wijs me / uw hoopvol nieuw verschiet. 853 : 3

Verschillen, Verschillend
Jezus roept ons tot de ander,/ zo verschillend als wij zijn, 975 : 3

Verschonen
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2

Verschopte

Ik gaf aan verschopten een stem, een nieuw gezicht. 839 : 3

Verschoven
Eenzaam ben ik en verschoven,/ ja, de ellende drukt mij neer. 025 : 8

Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in ’t land van vuur en over,/in ’t land van Babylon, 713 : 3

Verschrikkelijk
Toen deed een donderslag de hemel beven,/ verschrikkelijk heeft God zijn stem verheven. 018 : 4
Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7

Verschrikken, Verschrikt
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
voor U verschrikken, God,/ bespottelijk in hun spot / en stom van schaamte zijn. 040 : 6
Ik zit verschrikt ineengedoken,/ de doodsangst heeft mijn hart bekropen, 055 : 2
De Heer is met mij, ‘k zal niet vrezen./ Geen sterveling verschrikt mij meer. 118 : 2

de slapenden uit nijd verschrikt 236 : 7
Herodes, hij hoorde / verschrikt naar deze woorden. 520 : 4

Verschrikking
Toen kwam de grote nacht der nachten,/ verschrikking voor wie God verachtten. 105 : 13

Ja, Hij bemoedigt ons / en zendt in de verschrikking 799 : 5

Verschroeien
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6
Zie als gras, in ’t felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2

Verschuilen
Hij houdt zich niet verscholen 166a : 7
Gij zijt in alles diep verscholen 275 : 4

Verschijnen
Hij is een kracht voor al de zijnen!/ Hij zal hun tot een hulp verschijnen 028 : 5
als de storm zal Hij verschijnen,/ beven doet Hij de woestijnen. 029 : 4
Eens verschijn ik voor de Heer,/ vindt mijn ziel het danklied weer. 042 : 3, 7
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,/ verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven. 050 : 1
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen. 050 : 3
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
Herder van Israël, hoor ons aan,/ die troont op de cherubs, verschijn met luister. 080a : 1
gaan zij van zegen tot zegen,/ naar God die verschijnt in zijn heilige stad. 084a : 3
Laat mijn gebed voor U verschijnen / en niet in duisternis verdwijnen. 088 : 1
dat hij Mij toebehoort, zal groot / verschijnen voor elks ogen. 091 : 8
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake! 094 : 1
Hij sprak: een sprinkhaanwolk verscheen,/ het allerlaatste groen verdween. 105 : 12

Hij is ons verschenen 158b
Jezus verschijnt en Hij ziet alles aan 187 : 3
weldra verschijnt het eerste licht 205 : 1
verschijnt ons elke morgen weer 207 : 1

dat Hij verschijnt in heerlijkheid 214 : 7
Verschijn ons als de dageraad 281 : 3
Here Jezus, wij zijn nu / in het heiligdom verschenen, 347 : 1
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt; 435 : 2
Zo is ons God verschenen / in onze lange nacht. 445 : 2
op zijn lieflijke verschijnen / in het midden van de tijd, 449 : 3
Het zal geschieden in de laatste dagen / dat God verschijnt met macht en majesteit 455 : 1
Wees ons teken dat de / zon verschijnen gaat! 463 : 4
O kom, die Heer en meester zijt,/verschijn ons toch in majesteit! 466 : 2
Verschenen is de mildheid / en de trouw van onze God. 492 : refr.
Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt, 503 : 4
Een engel –is het Gabriël?-/ verschijnt te middernacht: 507 : 2
van heden ons verschenen zijt, / zij lof en eer in eeuwigheid. 516 : 5
komt ons als woord ter ore,/ verschijnt in onze tijd, 517 : 1
Als een vuur zijt Gij verschenen,/als een ster gaat Gij ons voor, 527 : 3
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen. 533 : 2
Het zal niet meer verdwijnen,/ en midden onder ons zal Hij verschijnen. 533 : slotrefr.
Gij zijt in glans verschenen,/ verschenen voor altijd. 543 : 1, 3
Gij blijft in glans verschijnen,/ ziet ons in glorie aan. 543 : 1
Licht, verschenen uit den hoge,/ licht, gedompeld in de dood, 600 : 4
In dood gedompeld waren wij,/ nu met Hem stralend nieuw verschenen! 611 : 4
Aan de discipelen bijeen / was ’t Christus zelve die verscheen 620 : 6
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag. 621 : 1
Hij verschijnt met groot gezag, draagt de doden naar de dag, 639 : 2
is Hij aan ons verschenen / in zijn verheerlijking. 644 : 1
verschijnt hier een teken,/ brood om te breken: wij kunnen bestaan. 647 : 2
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg? 664 : 2
aan de engelen verschenen is / in ’t licht van zijn verrijzenis, - 665 : 3
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots. 680 : 1
Wij vieren vandaag het feest/van het verschijnen van de Geest 693
tot U baden in vertrouwen / die nu stralende verschijnt. 726 : 2
Gij die als mens verschenen zijt / en ons bent voorgegaan, 735 : 1
Moge aan ons allen de / Heer in de vallende / schaduw verschijnen. 746 : 8
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op. 749 : 2
De Heer verschijnt te middernacht!/ Nu is nog alles stil, 751 : 1, 5
in glorie verschijnen, volkomen en rein. 752 : 6
God almachtig boven mate,/ die zo nederig verscheen, 754 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis 825 : 7
God heeft zichzelf ons toegewend:/ een man verscheen op aarde, 825 : 8
uw woord van alle eeuwigheid / dat tussen ons verscheen. 870 : 1
aan blijdschap na verdriet;/ o God voor wie verschijnen 1009 : 2

Verschijning

op de opgang uit den hoge,/de verschijning van het licht, 449 : 2
als alwie Christus’ stralend-schone / verschijning hebben liefgehad. 778 : 5

Versieren

het leven is ontloken,/de bruid heeft zich versierd, 384 : 2
Die de hemel heeft geschapen / en versiert het firmament, 478 : 3

Verslaan, Verslagen

De vijand joeg ik rustloos na, totdat/ ik hem vernietigend verslagen had. 018 : 11
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5
is elke heldendaad te wagen./ De vijand wordt door Hem verslagen. 060, 108 : 4
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
Gij dan die in de hofstoet gaat / van Hem, die koningen verslaat, 076 : 7
Men legt mijn lichaam aanstonds af / bij de verslagenen, bij allen 088 : 3
De boze vijand is verslagen./ Prijs 's Heren welbehagen! 149 : 5

het zal de nacht verslaan 159a : 2
ons kwaad hebt U gedragen,/de wanhoop is verslagen. / Ontferm U over ons, Jezus! 409 : 1
bespotten en Hem honen, / niemand zal Hem verslaan. 441 : 9
al dreigt hij met zijn grote mond / dat hij U eens verslaat, 506 : 3
Geen engel met ons mee gezonden / om nacht en ontij te verslaan. 602 : 3
de doodsvijand verslagen,/ halleluja. 618 : 4
De vijand heeft, verslagen,/ zijn prooi bij Hem gebracht: 623 : 3

Verslagenheid
Bekomen van verslagenheid / was zelfs Egyptes volk verblijd. 105 : 14

Verslapen
en onze dag verslapen. 654 : 2

Verslaving
van de verslaving aan goud en genot 187 : 4

Verslinden, Verslonden
Mijn vege rest zal zonder tegenweer / haast zijn verslonden 022 : 8
Of zich de boosheid tegen mij verbindt / en op mij loert opdat zij mij verslindt, 027 : 1
zijn toorn die 't oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5
De duisternis verslond de dag,/ zo triomfeerde Gods gezag. 105 : 10
dat Mozes' ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond 106 : 7
-ze hadden ons levend verslonden- Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a

hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
hen die mijn volk als was het brood verslinden? 014 : 3; 053
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2

En Hij, het leven-zelf, verslindt de dood / tot overwinning en van alle ogen 762 : 5

Verslijten
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4

Versmachten
uw erfdeel dat versmachtte. / Uw schare heeft zich daar gezet; 068 : 3
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2

Ik zal niet rusten, geen ogenblik,/ ik mag versmachten van dorst , 999 : voorz.

Versmaden
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
En toch, en toch hebt Gij verstoten en versmaad 089 : 14

Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11

Christus en al de zijnen,/ versmaad hun smeken niet! 1009 : 2

Versmoren
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in 't bloed versmoren, 510 : 3

Versnellen
Als tussen licht en donker / de tijd zijn stroom versnelt, 452 : 1

Verspelen
die kan het nooit verspelen 180 : 4

Versperren
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt 628 : 3

Verspillen
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1

Want zij verspilt haar krachten / aan louter overmoed. 623 : 6

Verspreiden
die blinkend van gewaad / het bruidsvertrek verlaat / en licht verspreidt alom. 019 : 2
het heilzaam licht verspreiden / waarmede Gij hem overstelpt. 021 : 4

geef dat ons lied uw lof verspreidt 237: 2
verspreid uw glans nog in de dood 241 : 4
blijf gerechtigheid verspreiden 261 : 3
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden, 508 : 4

Verruimen
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12

zich Verrijken
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5

Verst
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
De verste einden zullen het getuigen,/dat niets gelijk aan zijn verheven macht is, 022 : 12
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om 't verste oord 050 : 2
Zo werd tot in de verste landen / het heil van onze God aanschouwd. 098 : 2
Heer, uw naam houdt eeuwig stand./ Van U spreekt het verst geslacht. 135 : 7
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee. 139 : 5

de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord. 459 : 3
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
Dan klinken de bazuinen luid / tot aan de verste kimmen. 748 : 2
Voorbij de hoogste bergen,/ voorbij het verste veld, 750 : 1
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1

Verstaan

mijn smekingen verstaan./ De Heer heeft in ontfermen 006 : 5
Ik zal het lot van de verdrukten keren./Ik red hen uit. Hun klacht heb ik verstaan.' 012 : 3
Gij hebt in alle dingen / zijn diepste hartenwens verstaan. 021 : 2
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3
dat zij uw wonderen verstaan / in 't woord dat Gij mij op de lippen legt. 040 : 4
't verhaal van wat Gij hebt gedaan, / wij hebben het zeer goed verstaan: 044 : 1
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
Hij is de God, die ons verblijdde,/ die onze nood heeft verstaan; 067a : 3
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
Hoe diep zijn uw gedachten!/ Geen dwaas die dat verstaat:/ als onkruid groeit het kwaad; 092 : 4
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond, 114a : 1
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan. 118 : 7
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
Leer mij dan onderkennen en verstaan / wat Gij geboden hebt en niet geboden; 119 : 25
Beter versta ik: wat Gij doet is goed,/ niet tevergeefs liet Gij mij, Heer, verdrukken. 119 : 27
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
O, mocht uw oor het verstaan / hoe ik schrei om erbarmen. 130b : 1

De volken der aarde gaan eindelijk verstaan 151 : 4
Ik heb verstaan, Heer, wat Gij hebt gezegd, 156 : 1
die u Gods liefde doet verstaan 215 : 1
en stem, muziek te zijn die wordt verstaan 223 : 3
dat wij het toch recht verstaan 225 : 2
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan 265 : 4
dat Gij dit lied wel zult verstaan. 275 : 2
Vervul ons met een nieuw verstaan 280 : 6
Alles wat er staat geschreven,/Heer doe ons verstaan 319 : 1
Blinden herkennen de hand,/dovemansoren verstaan Hem. 321 : 5
Hoor. Maar ik wil niet horen./ Zou ik uw woord verstaan, 323 : 2
o taal waarin wij God verstaan,/wij heffen onze lofzang aan. 360 : 3
doe ons in deze tekenen 't heilgeheim verstaan! 374 : 1
door 't gehoor slechts wordt Gij in 't geloof verstaan. 374 : 2
stijgende sterren de lach van de maan / mensen die dromend een stem verstaan - 419 : 3
Maar wie gelooft, verstaat het wel./ Dat twijgje heet Emmanuel. 460 : 5
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan? 464 : 1
Zij bogen zich voor Jezus neer / en zij verstonden: Hij is Heer 495 : 3
wij hebben wel zijn naam beleden / maar niet zijn stem verstaan. 582 : 1
een stem die te verstaan is,/ een God die draagt en dient. 605 : 4
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 : 3
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan, 628 : 4
Dat wij van harte / elkander verstaan en beminnen / en zo voortaan 632 : 3
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan. 647 : 3
De Geest des Heren vuurt ons aan / de heilige tekens te verstaan. 655 : 4
doe het de aarde verstaan:/ God heeft ons wedergeboren! 659 : 1
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan 670 : 6
dat U Romein en Aziaat / in eigen taal verstaat! 674 : 3
Adem van leven in het woord,/ wek hen die niet verstaan: 677 : 3
De woorden gaan van mond tot mond,/ voor ieder te verstaan. 683 : 3
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan, 691 : 3
tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan. 692 : 6

Hoe hebben we in dat schoon getijde / verheugd maar huiverend verstaan: 709 : 1
en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden, 789 : 2
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan. 802 : 3
het volk dat hier beneden / de stem van God verstond. 803 : 3
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren. 808 : 4
aan wat ons uitdaagt om te leven./ Dat wij de stille roep verstaan. 816 : 1
Hoe hadden wij U ooit verstaan,/ waart Gij niet tot ons uitgegaan, 826 2
Waarom moest ik uw stem verstaan?/ Waarom, Heer, moet ik tot U gaan 941 : 1
Zou gij verstaan, waar Hij u leidt?/ Vertrouw Hem waar Hij gaat. 943 : 4
De Vader zelf wil tot ons spreken / en elk verstaat wat het beduidt. 971 : 3
Vernieuw ons hart en doe / ons uw beleid verstaan. 974 : 1
met open ogen, open oren,/ om al uw tekens te verstaan. 978 : 4
de toekomst is aangezegd,/ moet doorverteld, verstaan, gedaan. 1002 : refr.

Verstaanbaar
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1

Verstand
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand. 111 : 5
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
Loof Hem die de hemel schiep,/ zijn verstand is grondeloos diep 136 : 3

Gezegend met gezond verstand 172 : 2
Ze pleit voor vrede met verstand 172 : 8
en is niet goed bij zijn verstand 173 : 4
op U die ons verstand verlicht 209 : 2
weer ’t leven vindt, verstand en kracht 215 : 1
met ons verstand, aan U verplicht 236 : 4
Ons gevoel en ons verstand / zijn, o Heer, zo zonder klaarheid 314 : 2
Verlicht ons duistere verstand,/geef dat ons hart van liefde brandt, 360 : 4
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren, 376 : 4
onpeilbaar in verstand, onmeetbaar in meêdogen! 412 : 2
gaat alle redelijk verstand te boven. 450 : 3
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden / zonder teken van verstand, 478 : 2
Ontsteek een licht in ons verstand / en maak tot liefde ons hart bereid, 670 : 3
Mensen, wij zijn geroepen om te leven!/ Hoog is de hemel boven ons verstand 827 : 1
De mens die naar uw wijsheid zoekt,/ van harte, met verstand - 848 : 3
Maak mijn kracht en mijn verstand / tot een werktuig in uw hand. 912 : 4
maar, God, behoed toch mijn gezond verstand 949 : 2
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus’ kerk 971 : 1
om ootmoed en verstand,/ dat zij bewaren hecht en recht 994 : 1

Verstarren
en nu al wat leeft verstart 254 : 3
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
in onze mond verstart het bidden,/ doodskou gaat uit van onze hand 709 : 3

Versteend
God, zie ons dan / teloor gegaan,/ versteend en doodgezwegen 610 : 2
De Geest van God bezielt / wie koud zijn en versteend 686 : 1
Dat wij versteende zekerheden / verlaten om op weg te gaan. 816 : 2

Versteken, verstoken
toch toornt Gij op uw knecht, hij is van U verstoken, 089 : 14

Een lied voor mensen, nameloos,/ verstoken van elk licht, - 502 : 2

Versterken
zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn. 023b : 4
Gij houdt het volk in stand,/ Gij zult hun hart versterken. 092 : 3

en versterk in ons de moed 213 : 3
versterk in ons de gloed,/ wakker het feestvuur aan. 687 : 2

Verstikken
Met banden van de dood was ik omgeven,/ dood en verderf verstikten mij het leven; 018 : 2
Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5

verstikte en was zomaar dood 183 : 4
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2

Verstillen, Verstild
Bij God alleen verstilt mijn ziel,/ van Hem komt mijn bevrijding. 062a
Bozen, laat af, dat ik in God verstild,/ mij dag aan dag op zijn gebod bezinne. 119 : 43

De wereld die verstilde 246b : 2
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand. 517 : 4
Door ademnood bevangen / of in verdriet verstild: 657 : 2
de trom die klinkt,/ wij loven je om / vrede die verstilt. 697 : 5

Verstommen, Verstomd
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
Ik sluit mijn mond voor U, ik ben verstomd,/ want Gij zijt God van wie het komt. 039 : 4
de waarheid spreekt voorgoed,/ verstommen zal de leugen. 107 : 19

verstommen en zwijgen ontsteld 151 : 4
een zee van vrede, alle haat verstomt 223 : 3
Christe eleison,/nog is niet verstomd 463 : 7
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt 628 : 2
’t Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode. 643 : 6
Hij is nog niet verstomd,/ Hij zoekt naar ons, Hij komt / in mens na mens ons tegen. 689 : 1
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het, 714 : 7
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
In ’t woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd, 968 : 4
om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd, 973 : 3
Gij wijst ons onze plaatsen / wanneer de strijd verstomt. 990 : 3

Verstoppen
De steenbok klautert op de hoge toppen,/ in holen kan de klipdas zich verstoppen. 104 : 5

Verstop ze niet in aarde 180 : 2

Verstoren, Verstoord

o Heer, ik ben bedroefd, ik ben verstoord / over een wereld liggend in het boze. 119 : 20

Maar als je slaap door Gods stem wordt verstoord 170 : 3
Dit lied dat onze nacht verstoort 326 : 4
liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid. 636 : 1
De dans werd vergeten en het ritme verstoord; 839 : 2

Verstoten
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld 026 : 4
O God, die ons verstoten had,/ die niet meer hoorde als men bad, 060 : 1
O God, die ons verstoten had,/ trek met ons uit, wijs ons het pad, 060, 108 : 4
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
Zou de Heer zijn volk verstoten?/ Heeft de toorn zijn hart gesloten? 077 : 3
Daarom verstiet Hij hen uit zijn gezicht,/ verliet het huis van Silo Hem gesticht. 078 : 21
En toch, en toch hebt Gij verstoten en versmaad 089 : 14

wie U verliet verstoten 155 : 6
Zijn arm verstoot met kracht 157a : 3
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot. 469 : 8
ziet, die ’t goed is, dat zo zoet is,/wordt verstoten, wordt veracht. 478 : 1

Verstrekken
’t Geheim van het leven wordt zo maar verstrekt. 385 : 1

Verstrooien
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi’ 23a : 1
want God verstrooit de kracht van zijn vijanden. 053 : 4
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen. 068 : 10
ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken. 141 : 7
Slinger de pijlen van uw bliksem neer,/verstrooi de groten door uw gramschap, Heer! 144 : 3

Zoals dit brood, dat wij breken,/verstrooid was over de bergen 402a : vz.
De Heer verstrooit hen allen, / een oogwenk duurt die strijd. 441 : 9
Breng, o herder, in Gods naam / uw verstrooide kudde saam./ Erbarm u, Heer. 967 : 3

Verstrooiing
in gebed of in verstrooiing,/ Nikolaos, pleit voor ons. 745 : 5

Verstrijken
Zo is de tijd die nu verstrijkt 176 : 4

Verstuiven, Verstoven
Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen. 009 : 3
De Heer staat op, Hij is een held / die legers doet verstuiven. 068 : 4

wiens heerlijkheid ons is verhuld,/ in vonken licht verstoven. 825 : 1

Vertalen
het verhaal van uw liefde vertalen 289 : 3
om zingend te vertalen / waartoe wij zijn gedacht: 657 : 1
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht. 667 : 1
Godzelf vertaalt de duisternis / in eindelijk eeuwig licht. 943 : 6

Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3

Verte

Ten einde raad ontzinkt ons vaak de moed / maar in de verte klinkt ons tegemoet 727 : 6
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Hij drijft, door anderen bewogen,/ de verte langzaam tegemoet. 855 : 2
Jij wacht me in de verte,/ ik weet je onderhuids. 857 : 2
op aarde, in de hemel,/ geen verte gaat te ver. 896 : 3
Verlangen, pijn van onbekende duur:/ tussen de verte in, niet kunnen laten 946 : 3
Begaanbaar pad de verte in. 952 : 3

Vertederen

Zie van uw hoge hemel neder,/ dat onze aanblik U vertedert, 080 : 6

Vertellen

Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden - 044 : 1
Wat onze ouders ons vertelden,/ zullen wij onze kinderen melden; 078a : refr.
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht. 085a : 3
van zijn grote daden meldt / en Jeruzalem vertelt, 102 : 10

Elke dag vertelt over God de Heer 224
verteld in mensentaal 288
Hij zal ons zelf vertellen 311 : 2
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
en breng een nieuw en mooi verhaal / dat ik vertel in mensentaal 469 : 1
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
daar zag ik een wonder dat ‘k vertellen zal. 485 : 1
de dag zal zijn luister vertellen. 508 : 3
Wat heeft Maria ons verteld / van toen Hij was geboren? 739 : 3
in kleuren en in geuren / vertellen zij van God 979 : 5
zij hebben ons van Jezus/ en ’t paradijs verteld. 979 : 6

Verteren, Verteerd

Ik word verteerd door vrezen,/o Heer, kom mij genezen, 006 : 2
Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
Mijn lijf verteerde tot de lege som / van mijn geraamte. 022 : 7
Laat toch niet uw toorn, o Here,/ mij verteren,/ straf mij niet, o straf mij niet. 038 : 1
Slaat Gij een man met uw gerechte straf,/ zijn pracht verteert door roest en mot. 039 : 5
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2
Verdoe ze in hun hoogmoed, Here,/ laat hen uw heilige toorn verteren. 059 : 5
verbroken zijn de broederlijke banden, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd. 069 : 3
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
God der heerschaten, Here Here!/ Hoe lang zult Gij uw volk verteren? 080 : 3
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Mijn drift verteert mij, als ik hen aanschouw/die traag van hart zijn en U niet indachtig. 119 : 52
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2

wil de dood in mij verteren 254 : 5
Toets mij, test mij, verteer al mijn duister 289 : 2
Gij hebt gehoorzaamheid geleerd,/een vuur van hoop heeft U verteerd. 519 : 3

Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren, 649 : 6
Oplaaiend vuur, verteer / wat krom is of verkeerd, 673 : 2
verterend wat aan onrecht leeft,/ een gloed van mededogen. 691 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door 's levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2
Wek niet de liefde voor haar tijd,/ die dorst zal u verteren. 808 : 5

Vertoeven
Naar 't heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen. 138 : 1

en met wie Gij liefhad vertoeven / Hij die U het meeste bedroefde 627 : 2
reken mij dan bij de vromen / die vertoeven in uw schoot. 779 : 7

Vertolken
Prijs de Heer, want Hij is goed./ Stem uw snaren en vertolk 135 : 1
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken. 147 : 7
Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken, 148 : 3
een zwaard dat voor de trots der volken / Gods wrake zal vertolken. 149 : 4

Vertonen, Zich -
wil zich maar half vertonen 246b : 3
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5

Vertoon
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1

Vertoornd
wat hoog verheven was,/ 't gebergte brandt tot as / voor zijn vertoornd gelaat. 097 : 2

Vertragen
zijn komst wordt door geen macht vertraagd;/ Hij heeft het zelf beloofd. 651 : 2
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en 't schijnt soms in de nacht 904 : 4

Vertrappen
Maar ik, mijn God, lig machteloos terneer./ Ik word vertrapt, ik heb geen leven meer. 022 : 3

door vogels, of het werd vertrapt 183 : 2
De stok die hen sloeg is gebroken,/geen mens wordt vertrapt of verdrukt. 454 : 3
mensen om uw naam vertrapt,/ die zich in U geborgen weten, 996 : 4

Vertreden
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in 't stof vertreden. 007 : 2
Zij smeekten mij om hen niet te vertreden,/ zij vleiden mij, zij jammerden om vrede. 018 : 13
Hij zal geweldenaars vertreden,/ maar armen richt hij op. 072 : 1
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
De overmoed der zee, haar trots kunt Gij vertreden, 089 : 4
de slang krimpt voor uw voet ineen,/ gij zult de draak vertreden. 091 : 6
Als een insect dat men vertreedt,/ zo lig ik neder in mijn leed. 109 : 10

Als een worm zijt Gij vertreden / zonder schuld, om onze schuld, 575 : 4

Vertroosten
Gij zult bij mij wezen;/ o Heer, mij vertroosten / uw stok en uw staf! 023b : 3

de Geest, die ons vertroost, Hij moet 204 : 9
vertroostend wie het oordeel vreest en verrijkend met zijn gaven, 341 : 3
Ik wil mij gaan vertroosten / in 't lijden van mijn Heer 562 : 1
Aan Christus hoort de wereld wijd,/in Hem is zij vertroost. 969 : 4

Vertrooster
waarachtig en hoog verheven,/U, heilige Geest, de Vertrooster. 411

Vertroosting
Ik loof U Heer, in mijn verdriet / ontbreekt het aan vertroosting niet, 031a : 3
Tranen heb ik gestort van bitterheid,/ik blijf altoos naar uw vertroosting smachten. 119 : 31

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting biedt 221 : 3
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod, 316 : 4
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3

Vertrouwen (ww en **zn), Vertrouwd, Vertrouwde**
Zij kunnen zich voor God niet staande houden,/er is geen plaats voor hen bij zijn vertrouwden 001 : 3
Met onze kwetsbaarheid vertrouwd / ontwapent Gij wat ons benauwt. 008a : 2
Heer, Gij bewaart wie tot U vliedt./ Die U vertrouwt, verlaat Gij niet. 009 : 5
Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
U wacht een onaantastbaar leven,/ zo gij zijn naam vertrouwt. 020 : 1
Vertrouwend op zijn Heer / wankelt hij nimmermeer. 021 : 4
door Israël dat Gij hebt uitgeleid,/ steunt ons vertrouwen. 022 : 2
Onze vaderen hadden vertrouwen in U,/ vertrouwen en Gij zijt hun redding geweest. 022a : 2
Zij riepen om U en Gij waart hun uitkomst,/en nooit hebt Gij dat vertrouwen beschaamd. 022a : 3
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2
Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd 025 : 5
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Op U vertrouw ik, Heer der heren,/ Gij die mijn sterkte zijt. 031 : 1
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen. 031 : 7
Maar ik vertrouw op U, mijn tijden / o Heer, zijn in uw hand; 031 : 12
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
en wees voor wie U kennen goed,/ bevestig ons vertrouwen. 036 : 3
Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
Heer, op U wil ik vertrouwen,/op U bouwen./ Geef mij antwoord, o mijn God, 038 : 9
Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan 040 : 2
vertrouw op 's Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen. 043 : 5
Ja, ons eigen oog aanschouwde / waar de vaderen op vertrouwden: 048 : 2
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen. 062 : 4
vertrouw dat gij gezegend wordt:/ God is een schuilplaats voor ons allen. 062 : 5
Stel je vertrouwen op God alleen,/ je zult niet wankelen, Hij is je rots. 062c
'k Vertrouw op Hem geheel en al,/ de Heer, wiens werk ik roemen zal. 073 : 11
Heer van de hemelse legers,/ gelukkig zijn zij die vertrouwen op U. 084a : 5
mijn God, op U stel ik heel mijn vertrouwen. 091b : voorz.
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil. 103a : 3

De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet. 105 : 14
O Israël, vertrouw op God de Heer. Hij is te allen tijd hun tegenweer, 115 : 4
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37
Wie op de Here God vertrouwen / staan als de Sion vast. 125 : 1
gaat te gronde met het goud,/ waar hij blindelings op vertrouwt. 135 : 9
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij? 139 : 2

Ik ben vol vertrouwen, ik wankel niet 153 : 2
Hij blijft met ons vertrouwd, voorbij aan ons verleden 158c : 2
voor al wie vertrouwt op zijn woord 175 : 2
Vertrouw op de Heer, vertrouw 175 : 3
Blinde man, vertrouw nu 182 : 4
Ik weet aan wie ik mij vertrouwe 245 : 3
niets dan op U vertrouwen 250 : 7
heb vertrouwen, draag het kruis met blijdschap 286 : 2
op U steunt ons vertrouwen. 302 : 4
vlam, die ons vertrouwen voedt 305 : 3
Maar wie op 't woord vertrouwen / dat uitging uit Gods mond 313 : 4
Open in geloof en vol vertrouwen. 355 : 4
rond de doopvont staan wij in vertrouwen, 355 : 6
O geheim dat wij aanschouwen / God, als wij uw Geest vertrouwen. 376 : 4
Op U steunt onze hoop, o God van ons vertrouwen: 412 : 6
tot een vlam van vertrouwen./Wakker aan, wakker aan, 427
Voor wie wachten in vertrouwen / dat de liefde zal blijven: 430 : b
Mijn leven til ik, God, naar U omhoog,/op U vertrouw ik. 432a
O Jezus, hoe vertrouwd en goed / klinkt mij uw naam in 't oor, 512 : 1, 6
vertrouwend op een koningsster, / zij wisten niet hoe ver. 520 : 1
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Anders hoor Ik naar uw smeken niet,/ en durf uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
Dan zal ik vol vertrouwen,/ gelovig en bewust, 576 : 7
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
Wij leven van vertrouwen,/ dat wij zijn majesteit 663 : 2
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat. 669 : 9
tot U baden in vertrouwen / die nu stralende verschijnt. 726 : 2
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot. 740 : 1
Dat land, het ons vanouds / vertrouwde Kanaän, 756 : 3
Voordat ik aan het licht ben gekomen / was Jij met mij vertrouwd 780 : 3
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen 811 : 3
Omdat het bloedeloos vertrouwde / ons achterdochtig maakt en klein. 816 : 3
Vrede voor dit huis,/ gegrond op goed vertrouwen. 819 : 2
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen, 820 : refr.
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1
'Wees niet angstig, Sion, stad van mij,/ blijf vertrouwen op je redder.' 879 : 2
Op U vertrouw ik, goede God. (3 x) 887 : 3
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten. 899 : 1
De grond van mijn vertrouwen / is Christus, - in zijn bloed 902 : 2

Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen. 906 : 8
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,/ die hand geleidt mij veilig. 909 : 1
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2
al 't oude en vertrouwde?/ O blinde schrik, -/Mijn God, mag ik/niet eens mijzelf behouden? 941 : 2
Zou gij verstaan, waar Hij u leidt?/ Vertrouw Hem waar Hij gaat. 943 : 4
Dan stokt mijn adem, valt mijn hartslag stil./God, laat mij hoe dan ook op U vertrouwen. 949 : 1
en als ze vol zijn van vertrouwen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 3

Verstoren
Verwar hen, Heer, die met hun woorden / de vrede van de stad verstoorden. 055 : 3

een lach, een wenk, een samenhang verstoord 164 : 2
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord. 317 : 1
een briesje of een storm / die alle rust verstoort. 676 : 1

Verstoten
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Waarom hebt Gij ons dan verstoten,/ tot onze ondergang besloten, 044 : 5

Vertellen
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand. 075 : 1
Laat ons wat onze vaderen vertelden / doorgeven en aan onze kinderen melden. 078 : 2
Vertel alle volken over zijn wonderen. 096b : 1

Verteren
Verteer u niet in toornige gedachten,/ maar beid Gods tijd, wees stil, leer het verstaan 037 : 3

Vertoeven
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3

Vertrappen
Wat op de weg viel werd vertrapt 183 : 2

Vertreden
Het wordt op de wegen vertreden,/ het valt in een vruchteloos graf, 764 : 3

Vertrekken
het donker wijkt, de nacht vertrekt 204 : 3

Vertroosten
Die mij altijd vertroost en leidt,/ die elke haar geteld heeft. 899 : 2

Vertrouwen, Vertrouwd (ook zn)
Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard 009a : refr.
Zelf kan ik slechts op uw genade vertrouwen 013b : refr.
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,/ God houdt het oog op hem gericht. 033 : 7
want Gij zijt in benauwenis / de burcht die mijn vertrouwen is. 059 : 6
mijn toevlucht, als het water wat,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1

O Gij vertrouwen aller landen / die ver gelegen zijn, 065 : 3
Verlos mijn leven van de boze./Op U, Heer, blijf ik bouwen/met kinderlijk vertrouwen. 071 : 3
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Heer, die het al in handen houdt,/ welzalig die op U vertrouwt. 084 : 6
op U vertrouw ik, Heer, Gij wilt / voor mij altijd het beste. 091 : 1
Zij hebben niet op God vertrouwd./ Zij maakten zich een kalf van goud, 106 : 8
Vertrouw op God, gij die de Here vreest,/ die altijd voor de zijnen is geweest 115 : 5
Beter te schuilen bij God / dan te vertrouwen op mensen, 118a : 2
Beter te schuilen bij God, dan te vertrouwen op macht. 118a : 2
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1

Al wat geliefd is en vertrouwd 215 : 3
Ik weet aan wie ik mij vertrouwe 245 : 3
niet op ons oog vertrouwen 246b : 5
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt 313 : 1
Nog is uw heerlijkheid verborgen,/maar ons geloof vertrouwt 380 : 3
vertrouwend op een koningsster,/ zij wisten niet hoe ver. 520 : 1
Kom en vertrouw op Hem / die u is voorgetogen 799 : 2
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht 801 : 2
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3
Hij heeft een eed gezworen / aan elk die Hem vertrouwt: 864 : 2
vertrouw ik Hem, Hij maakt het goed,/ ik kan het overgeven. 899 : 3
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen: 899 : 4
De Heer moet gij vertrouwen,/ begeert gij de uitkomst goed, 904 : 2
Maar blijft gij met vertrouwen / naar God zien in de nacht; 904 : 5
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd. 905 : 1

Vertrouwd worden
wordt inniger vertrouwd 246b : 2

Vertwijfelen
en mijn hart vertwijfelt in mij. 040a : 4

Vertwijfeling
Dat wij niet in vertwijfeling verzinken. 362 : 3
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5

Vervagen
Is zijn ure nu gekomen,/blijven onvoltooide dromen / dan vervagen tot de nacht? 584 : 1

Verval
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer? 765 : 3

Vervallen
hoe snel ik aan de dood vervallen ben,/ opdat ik mijn ellende ken. 039 : 2

Alles vervalt in ’t wisselend getij 247 : 2
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen. 1012 : 4

Vervaren
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren. 946 : 5

Vervatten
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4

waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2

zich Vervelen
en dat zich in de wereldtijd nog niet verveelt; 782 : 1

Verven
aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd? 510 : 3

Vervliegen, Vervlogen
want alle macht is snel vervlogen./ 't Zij hoog of laag, 't zij arm of rijk, 062 : 5
als op een nachtwaak, zij zijn in uw oog / gelijk de dag van gisteren die vervloog. 090 : 3

al leek de hoop vervlogen 250 : 5
vervloog in de herrie en hoon rond zijn leed. 583 : 2
Hoop is vervlogen en vriendschap weggevlucht. 592 : 1
Hier zal de hoop vervliegen,/ geloof zal zijn gedaan - 851 : 7

Vervloeken
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
uw erfdeel en uw naam vervloeken./ Zult Gij niet met uw toorn bezoeken 083 : 1

Gij herder, doe 't verlorene zoekt,/ de hemel heeft ons niet vervloekt; 654 : 5

Vervluchtigen
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
ze zijn als gras, door zon verdord,/ vervluchtigd als een droom. 090a : 5

Vervoeren
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart, 324 : 3

Vervolgen
van wie, op mij verbolgen,/ mij totterdood vervolgen. 031 : 12
Hij kende deernis noch erbarmen,/ vervolgde tot de dood de armen. 109 : 7
Zie hoe mijn vijand mij naar 't leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
Die mij vervolgen in de strijd / geven geen ogenblik respijt. 142 : 5

en wie ons vervolgden wierp Hij in de zee 151 : 1
maak hen die ons vervolgen stil 239 : 5
Gelukkig die vervolgd worden vanwege de gerechtigheid, 734 : 10
Hier ooit vervolgd, daar nu door jou begroet,/ gaan zij verheugd en blij. 750 : 5

Vervolger
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59

Vervolging
in vervolgingen standvastig / wachtende op U, hun Heer, 726 : 3
geen honger of vervolging,/ niets dat mij van U scheidt. 902 : 5

Vervreemd

Here God, wij zijn vervreemden / door te luisteren naar uw stem.	802 : refr.

Vervullen, Vervuld

Want Gij vervult wat Gij beloofde,/ die vromen met uw zegen dekt:	005 : 7
Ik ben alleen als in een leeuwenkuil./ Mijn oren zijn vervuld van hun gehuil,	022 : 5
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld.	032 : 2
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt.	037 : 2
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde,	045 : 1
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult.	049 : 1
want Hij alleen doet grote dingen,/ zijn roem vervult de tijd.	072 : 7
Zijn heerlijkheid vervult de aarde./ Ja, amen, loof de Heer.	072 : 7
Zijn kracht vervult de heilige hoven.	096 : 2
Van uw rijkdom vervuld is de aarde./ Eeuwig zij de roem van de Heer.	104a : 3
zijn door de Heer die alles leidt / vervuld met afgunst, haat en nijd.	105 : 9
Uw goedertierenheid vervult het land,/ ja, heel de aarde zal getuige wezen	119 : 24
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen!	122b
Hij doet uw kinderen veilig wonen,/ vervult met heldenmoed uw zonen.	147 : 5
mijn ogen zijn vervuld	159a : 1
vervul ons met genade	188 : refr.
vervult met duizend vrezen	250 : 2
Vervul ons met een nieuw verstaan	280 : 6
het wordt voor U geboren en getogen,/vervult zijn wegen naar uw raad.	348 : 7
Bevrijd van zonde en vervuld van hoop	353 : 3
vervul het hart dat U verbeidt,/met hemelse barmhartigheid.	360 : 1
O Jezus, uw gedachtenis / vervult het hart met lafenis,	373 : 1
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij - o Lam van God, ik kom.	377 : 4
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/van eerbied vervuld, van angsten bevrijd,	388 : 5
en vervul ons met de kracht / van uw Geest bij dag en nacht.	415
Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen	425
om nederig te vervullen / wat God van Hem verwacht.	438 : 2
U, ieders hartsverlangen,/vervult ook mij met gloed!	441 : 1
Vervul, o Heiland, het verlangen,/waarmee mijn hart uw komst verbeidt!	442 : 2
wij leven ongehinderd,/de dagen zijn vervuld,	452 : 2
ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
Vrede op aarde, ’t is vervuld: God verzoent der mensen schuld.	481 : 1
aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld.	483 : 3
eeuwenoude dromen / eindelijk vervult,	505 : 2
Gij, als een mens geboren, / vervult voor ons de tijd.	517 : 2
vervullend met aanwezigheid./ Een stem, een duif daalt neder.	522 : 3
de wet en de profeten / ten einde toe vervuld.	544 : 1
Zijn daden, zij zullen / de aarde vervullen,	550 : 3
Om het zwijgen, het geduld,/ waarmee Gij de wet vervult,	558 : 6
De vrijdag is voorbij,/ de sabbat is vervuld./ O dageraad	591 : 5
De aarde is vervuld / van goedertierenheid,	650 : 1
Vervul van dit geheimenis / uw kerk die in de wereld is.	653 : 7
Uit uw verborgenheid / hebt Gij vervuld / het perk van deze tijd	662 : 3
O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt,	674 : 4
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen,	687 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als de dauw,/ kom dan, laaf ons met uw goedheid,/ vervul ons.	688 : 3

die komt en gaat en ons vervult./ Kom Geest van God, waai alles schoon. 692 : 1
met Gods rijk voor ogen./ Kom, vervul ons, Geest, dit uur. 702 : 3
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
Sint Maarten, strijdbaar man,/gehoorzaam en bewogen,/ vervuld van mededogen, 744 : 3
Heer, dan is de dood verzwolgen,/ want de schriften zijn vervuld. 769 : 2
De wereld is van Hem vervuld,/ die 't kennen gaat te boven, 825 : 1
de Geest die ons geleidt / en ons verlangen / vervult. 829 : 3
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn. 834 : 1
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
vervul ons hart, dat wij altijd / ons aan uw liefde geven. 838 : 1
als de zon de hemel vindt / die van vogelzang vervuld is, 856 : 3
Drie-enig God, vervul / wat U ons hebt beloofd, 858 : 4
Maar als de koelte om ons staat / en een zacht suizen ons vervult, 892 : 4
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
Ja, ons verlangen wordt vervuld / en onze menselijkheid onthuld, 966 : 5

Vervulling
van de vervulling mogen spreken,/ lof brengen aan uw heilige naam. 106 : 21

de vervulling van verlangen 188 : 3
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja. 661 : 3

Verwaaien
't Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid! 315 : 3
Alles zal zwichten en verwaaien / wat op het licht niet is geijkt. 601 : 3
Hij is een woord dat niet verwaait,/ een vuur waarin de liefde laait, 831 : 5

Verwachten
schenk Hem wat Hij van u verwacht./'Wie', zeggen velen, 'toont ons 't goede?' 004 : 2
maar wie uw gebod beaamt,/ mag gelovig U verwachten. 025 : 1
want Gij zijt mijn heil, o Heer,/ 'k blijf U al den dag verwachten. 025 : 2
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven, 025 : 6
Hoopvol is het mij te moede,/ U verwacht ik te allen tijd. 025 : 10
Zijt Gij het, Heer, die komen zal / of moeten wij een ander verwachten 025b : 2
O, als ik niet met opgeheven hoofde / zijn heil van dag tot dag verwachten mocht! 027 : 7
houd moed, blijf Hem verwachten,/ Hij schenkt u nieuwe krachten. 031 : 19
Met heel mijn hart heb ik de Heer verwacht,/ Hij heeft gehoord naar mijn gebed, 040 : 1
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,/ die ik ademloos verwacht. 042 : 1
als mijn haters honend vragen:/ 'Waar is God die gij verwacht?' 042 : 2
Honend vraagt men dag en nacht:/ 'Waar is God, die gij verwacht?' 042 : 6
die alles van zichzelf verwachtte./ Daar ligt hij neergeveld. 052 : 4
Maar nu hebt Gij uw trouwe knecht / gehard voor het verwacht gevecht. 060 : 2
Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,/ van Hem verwacht ik altijd weer 062 : 1
dan mag ik weer uw goedheid proeven; uw hulp wordt nooit vergeefs verwacht. 063 : 3
hoe Gij uw trouw betoont aan hen die U verwachten. 089 : 1
Hij maakt wie Hem verwachten / al zijn beloften waar. 103 : 1
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
blijf ik, o Heer, verwachten / uw lichtend aangezicht. 130 : 3
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht. 134 : 1

hij feilt niet, die uw heil verwacht 245 : 3

de morgen die ik ondanks alles verwacht 263 : 1
om nederig te vervullen / wat God van Hem verwacht. 438 : 2
Verwacht de komst des Heren,/o mens, bereid u voor: 439 : 1
Gij die de Heer verwacht,/laat ons vóór alle dingen 440 : 1
Hij die de engelen dienen / die eeuwen is verwacht, 445 : 2
van smartelijk verwachten / ons deel nog zullen zijn 445 : 3
In de duisternis verwachten / wij het licht dat komen zal, 449 : 1
Gods woord zal u gebeuren / zolang gij Hem verwacht. 456a : 7
geldt uw mededogen / nog wie U verwacht? 463 : 1
Want blij verwachten zij het kind / waarin God zelf behagen vindt. 464 : 5
Stille nacht, heilige nacht! / Davids Zoon, lang verwacht, 483 : 1
de Heiland eeuwenlang verwacht./ De engelen zongen in de nacht, 495 : 2
verwachten wij getroost wat komen mag. 511 : 7
roep ik uw nadering reeds uit / omdat ik U verwacht. 512 : 5
ons heimelijk verwachten,/ ons innerlijk geheim 544 : 2
Jeruzalem, de stad van de belofte,/ verwacht een nieuw bestaan van hogerhand. 546 : 3
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1
Lang verwacht is koning Jezus,/ door de mensen hoog geprezen. 554 : 2
Hemelse vrede,/ deel U nu mede / aan een wereld die U verwacht! 675 : 1
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht. 680 : 1
wordt aan het volk dat Hem verwacht / de ware troost gegeven. 723 : 1
luister van de nieuwe morgen,/ beeld van U, zo lang verwacht. 742 : 2
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden. 813 : 4
in die aangolvende zee / ik mijn ondergang verwachtte. 856 : 2
Overal zijt Gij onzichtbaar gegeven,/sprekend nabij, de stilte verwacht U, 893 : 1
dan doet Hij u aanschouwen / wat gij het minst verwacht. 904 : 5
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht, 905 : 1
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4

Verwachting
Gedenk aan ’t woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2

is er bij mensen geen verwachting meer 156 : 3
taal van genegenheid, tijding van verre 220 : 2
Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad, 764 : 5
en vol verwachting zingen wij:/ God roept de vrede uit! 767 : 3
dat er verwachting is./ Wij hopen zo van harte 786 : 3

Verwant
De morgenster, zozeer aan U verwant 220 : 3
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist 729 : 3
Hij die ons ver is en verwant,/hoe kan Hij zijn aanbeden/in enig beeld, door mensenhand 825 : 6

Verwarmen
zet bloemetjes binnen, verwarm het fornuis 185 : refr.
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij - o Lam van God, ik kom. 377 : 4
onze kille koude / met uw licht verwarmt! 463 : 6
Hij die de armen voedsel gaf/ met overdaad hen kwam verwarmen 534 : 3
Blaas met uw Geest / in ons het feest / dat allen zal verwarmen. 610 : 6
Zij zal mijn laatste adem dragen / tot waar U bent en mij verwarmt. 742 : 7

Verwarren, Verward

dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
Verwar hen, Heer, die met hun woorden / de vrede van de stad verstoorden. 055 : 3
Hij helpt, met hun bestaan bewogen,/ die zijn in vrees verward. 072 : 4
dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward; 095 : 5
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in 't kwaad verwart. 101 : 3
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2
Verward, o Heer, zijn mijn gedachten./ Ik ben aan 't einde van mijn krachten 143 : 4

Ach ons hart is verward leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
weer van mij wat mijn ziel verwart 244 : 2
bevrijding van wat mij ontstelt en verwart 263 : 2
uw tranen u verwarren / om moeiten ongeteld. 441 : 6
want wij zijn in onszelf verward. 627 : 4
Wij hebben dag en nacht verward,/ de nacht geprezen in ons hart 654 : 2
Verschijn, lichtengel, in de nacht / van onze geest, verward en trots. 680 : 1
Dat ons geen pijn of drift verblindt,/ geen hartstocht ons verwart. 836 : 5
Ach ons hart is verward / leer het op uw lichte / hoge rijk zich richten. 919 : 1
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4

Verwaten

Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2

Verweer

bij U beveiligd is ons lot / en zeker ons verweer. 090a : 2

het voedt ons in het leven,/is vol verweer. 361 : 4
Hoe sterk ook haar verweer,/ zij heeft geen tanden meer. 623 : 6
Hij antwoordt mij, in zacht verweer: 'Raak Mij niet aan! 626 : 5
Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer, 826 : 3

Verweesd

Als Gij het onrecht met uw recht verteert,/ sterkt Gij hun hart. Verdrukten en verweesden 010 : 6
hoog is de naam verheven!/ Hij, vader van 't verweesde kind, 068 : 2

Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren 609 : 1

Verweeuwd

Als een verweeuwde zat de kerk,/ treurende om haar Heiland, 643 : 3

Ver weg

zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis 964

Verwekken

Ik roep op aarde 't woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: 'Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
De aarde heeft de vrucht gegeven,/ die door de hemel werd verwekt, 067 : 3
die niets dan kwaad verwekken. 071 : 7
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18

Die ons verwekt en doet zijn 306 : 2
O stem door merg en been / verwek mij uit het graf, 323 : 3

Water en Geest verwekten door de doop 353 : 3
verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2

Verwelkomen
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4

Verweren
Zij kennen voor een stervende geen schaamte,/lachen hem uit die zich niet kan verweren, 022 : 7
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert 022 : 12
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5

Dood nooit wie zich niet kan verweren 310 : 3
al zijn zij door zonlicht en regen verweerd. 752 : 1
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren. 898 : 1

Verwerpelijk
Slechts zij die U verwerpen, Heer,/ die zijn verwerpelijk in zijn ogen; 015 : 3

Verwerpen, Verworpen
Slechts zij die U verwerpen, Heer,/ die zijn verwerpelijk in zijn ogen; 015 : 3
Gij die immer mijn hulp zijt geweest,/ wil mij niet verwerpen en verlaten. 027b : 5
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
zonder onzekerheid U blijft beminnen,/ verwerp mij niet van voor uw aangezicht. 051 : 5
Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil. 078 :20
O God, verwerp het boos geslacht, op leugen en verraad bedacht. 139 : 12

verwerp mij niet, die op uw vrijspraak wacht, 381 : 1
Allerhoogste God, heilig en luisterrijk,/luister ongekend,/ U werd veracht, verworpen, 882 : 3
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren. 924 : 3
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.
leven,/de plaats waar recht wordt gedaan/aan de verworpenen der aarde 999 : 2

Verwerven
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven, 025 : 6
Laat van mij af, opdat ik vreugd verwerf,/ voor dat ik henenga en sterf. 039 : 6
de mens, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 : 3
De dwaas, wat hij aan pronk zich mag verwerven,/zal eenmaal als de stomme beesten sterven. 049 :6
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19

zou ooit een mens die heerlijkheid verwerven? 220 : 2
in U zal hij een nieuw bestaan verwerven / als Gij maar voor hem in wilt staan. 348 : 4
en ’t leven te verwerven,/gelijk Hij heeft gedaan. 434 : 6
en mijn ziel, als ’t lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven 573 : 20
ik wil om u zijn zonder trots,/ ik acht verlies wat ik verwierf. 578 : 1
de offerande is gebracht,/ de vrede is verworven. 618 : 5
De heiligen, ons voorgegaan,/ hebben hier niets verworven, 728 : 1
en gaan met U het leven in,/ dat ik door U zal erven / en verwerven. 796 : 3
Christus, voor ons gestorven, / heeft ons het heil verworven. 863 : 3
hen, die hongeren naar recht / en die Gij recht zult doen verwerven, 996 : 2

Verweeuwen
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade 109 : 4

Verweven
Ons eigen levenslot / met uw geluk verweven, / zo zijt Gij onze God 494 : 2
hoe bloei ik op daar ik mag zijn / een rank met U verweven. 518 : 3
verweven met ons leven is / de dans van deze Drie! 707 : 4
voorgoed met Hem verweven. 825 : 5

Verwezen, Verweesd
Verwees zijn kroost, verweeuw zijn gade,/ laat op genade of ongenade 109 : 4

Verwisselen
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12

Verwoesten
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar 't verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
was over ons verwoestend heengegaan -/ de baaierd die onstuimig rebelleert 124 : 2

Verwoesting
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft. 601 : 3

Verwonden
En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3

Verwonderen, zich -, Verwonderd
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na. 139 : 10

Wij zien verwonderd naar de stille pracht 220 : 2
Diep verwonderd weten wij: U kent ons 355 : 3
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft. 443 : 3
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint, 478 : 1
verwonderd omdat in een kind / God zijn gezicht aan mensen toont, 502 : 4
Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan 627 : 2
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
Zo zal Hij alles maken,/ dat ge u verwonderen moet, 904 : 3
ontsteek uw licht in onze geest,/ zodat ons hart verwonderd leest 972 : 8

Verwondering
Je huilt nog van verwondering,/maar jij hoort hier, in onze kring. 354 : 3
Een lied van uw verwondering / dat nóg uw naam niet onderging, 655 : 3
Zegen ons met verwondering / dat Hij het is, de vreemdeling, 722 : 2
wij zullen leren leven / van de verwondering: 841 : 2
in vreugde en verwondering,/ in hoop en liefde onderling. 972 : 5

Verwoorden
het wordt ternauwernood vermoed / en aarzelend verwoord. 848 : 2

Verwijden
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1

Verwijderd
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd ’t westen is van ‘t oosten, 103 : 4

Verwijlen
Wij kunnen wel bij Hem verwijlen / met onze woorden en ons lied, 582 : 4

Verwijt
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3

Verwijten
heel veel kwaad wordt hem verweten 166b : 2
De eenzaamheid, gehuld in boos verwijten,/ verliest zijn hart aan een genadig lied. 658 : 3

Verwijzen
tot op vandaag verwijst hij ons / naar Jezus’ levensteken. 741 : 4

Verijdelen
want al zijn boosheid is gebreideld / en al zijn plannen zijn verijdeld. 112 : 5
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot. 140 : 5

Verzadigen, Verzadigd
U in gerechtigheid aanschouwen,/ verzadigd met uw goddelijk beeld. 017 : 7
Gij die ons in uw huis verzadigt met alle overvloed. 065 : 2
Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11
Loof Hem, die zo met gaven u verzadigt,/ dat uw bestaan, met glorie begenadigd, 103 : 2
Zie op de Libanon Gods cederbomen,/ zij staan verzadigd door zijn regenstromen. 104 : 4
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
Wij zijn reeds lang verzadigd van verachting,/ en hebben geen verwachting, 123 : 2

Wie hongerden zijn ruimhartig verzadigd 157c : 7
Die ons verzadigt met het visioen van vrede: 234
Hij heeft hen verzadigd met honing uit de rots. 372 : refr.
voor wat niet verzadigt, het hart niet verblijdt? 382 : 2
alle zeven dagen,/Gij verzadigt/allen met uw offerdood. 383 : 4
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed. 424 : 1
Gelukkig zij die hongeren naar gerechtigheid,/ want zij zullen verzadigd worden. 734 : 6
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht. 807 : 5
Voedsel is het dat niet verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2
Hem, die het menselijk gemoed / verzadigt met zijn zoetheid. 977 : 4

Verzadiging
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4

Verzaken
Gij machtigen verzaakt uw plicht,/ om uwentwil versaagt het licht. 082 : 2

Verzakende zijn macht en recht,/verkiest Hij zich een stal, 474 : 3

(zich) Verzamelen
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Jeruzalem is stom / en op het land rondom / verzamelen zich de raven. 079 : 1

verbreden zich tot rustige rivieren./ Van alle kant verzamelen zich de dieren. 104 : 3
verzamel ons uit alle streken,/ opdat wij eenmaal allen saam 106 : 21
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven. 141 : 8

Geroepen en verzameld / uit dood en slavernij, 346 : 3
wordt tot het brood verzameld / dat aller leeftocht is. 346 : 9
Zoals het graan verzameld is van heinde en ver 402b : vz.
Gij hoeksteen, maak ons samen één,/verzamel allen om U heen! 466 : 6
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood- 715 : 3
verzameld uit de volkeren / van elke taal en stam: 735 : 2
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3

Verzanden
de erfgenamen van een land / dat nooit meer vruchteloos verzandt, 611 : 1

Verzegelen
Verzegel hun namen ook met onze liefde 201 : 4

Verzekeren
Ik verzeker hem eeuwig mijn gunst,/ mijn verbond met hem - het houdt stand. 089a : 4, refr.

Hun namen zijn verzekerd / in uw gedachtenis, 731 : 2
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1

Verzenden
verzonden door buren, hun naam onbekend, 719 : 2

Verzengen
Zijn toorn verzengt wie zwelgen in het kwade. 011 : 2
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
verzengt die aan Hem raken./ Als Hij zijn bliksem slaat,/ beeft alles wat bestaat; 097 : 2

verzeng ons niet, maar brand ons schoon / van ongerechtigheid. 677 : 2
Er zal geen verzengende hitte,/ geen dorst en geen honger meer zijn 763 : 2

Verzet
weet hoe te beginnen,/ niet spreek, in stil verzet, 894 : 2

(zich) Verzetten
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten, 144 : 4

Verzinken
dat ik in doodsslaap niet verzinke,/ en niet des vijands juichkreet klinke: 013 : 2
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht. 051 : 1
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1

De vijand verzonk als een steen in de zee 151 : 2
de grote zon verzinkt in nacht, 237 : 1

zal in de dood verzinken / en uit die dood opstaan. 346 : 7
Want al het water wast niet af,/dat wij verzinken in het graf, 350 : 2
Dat wij niet in vertwijfeling verzinken. 362 : 3
zijn wij in U verzonken,/ons hart raakt niet ontsteld, 452 : 1
Mijn schone liefste is van mij,/ in Hem wil ik verzinken. 518 : 6

Verzinnen
Wat zij ook verzinnen,/ heimelijk beginnen,/ wordt door Hem ontward. 033 : 5

van plan zijn of verzinnen 166a : 10
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen 723 : 2

Verzoeken
maar Jezus is beneden / verzocht in de woestijn, 540 : 7

Verzoenen
Ik was ontrouw, ik was van kwaad vervuld,/ maar Gij vergaf het, Gij verzoent mijn schuld. 032 : 2

Vrede op aarde, 't is vervuld: God verzoent der mensen schuld. 481 : 1
dat Hij de zonden heeft verzoend,/ Jezus Messias, jubilate! 652 : 3
Het stille licht, een nieuwe morgen,/ waarmee ik mij verzoenen laat. 818 : 1
verzoen me en verbind mij,/ spreek mij gezond. 860 : 2
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6

Verzoening
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden. 079 : 3

Maar zijn lijden en zijn strijd,/ halleluja,/ heeft verzoening ons bereid, halleluja! 624 : 3
volgend U in uw verzoening,/ door de diepe doodsrivier. 726 : 4
Hij de grote koning,/ die verzoening bracht. 777 : 3

Verzoeningsmaal
dan wordt in mijn stad, spreekt de Here,/ 't verzoeningsmaal aangericht. 770 : 4

Verzoeten
een weerzien zonder einde zal / verzoeten uw verdriet. 642 : 6

Verzuchten
De Geest die ons bewoont / verzucht en smeekt naar God 686 : 3

Verzwakt
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5

Verzwelgen
Datan, Abiram, ja zij allen / verzwolgen zijn zij in de grond. 106 : 7

de zee van zijn toorn die de zonde verzwelgt 151 : 5
Heer, dan is de dood verzwolgen,/ want de schriften zijn vervuld. 769 : 2

Verzworven
En of een mens al diep verloren en ver van U verzworven is, 315 : 2

Verzwijgen
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1

Verzwegen in de vloed 169 : 5
Wat de sterren niet verzwijgen / sprak tot Abraham 319 : 4
Maar een mens herkent Hem, Hij/ wordt gewoon verzwegen. 528 : 2
Gij die verzwegen zijt, Gij kunt het roepen horen 589 : 4
Het lege graf verzwijgt het niet, de mond geopend voor het lied,/ halleluja! 628 : 1

Veste
Ik zeg tot God: Gij zijt mijn schild,/ mijn toevlucht en mijn veste, 091 : 1
Maar God is mij een sterke veste,/ Hij wendt het onrecht mij ten beste; 094 : 11

Hij is altijd tot hulp bereid,/ Hij blijft mijn sterke veste. 899 : 1

Vestigen, Gevestigd
Mijn ogen zijn gevestigd / op God, of Hij mij redt. 025a : 1
mijn ogen zijn gevestigd / op U, tot Gij mij redt. 025a : 2
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Ik heb mijn hoop gevestigd / op God de Heer die hoort./ Mijn hart, hoezeer onrustig, 130 : 3

Op U, o Heer, is onze hoop gevestigd,/beschaam ons niet in eeuwigheid. 411
Want de Heer daalt neer in Sion en Hij vestigt zijn troon op ons lied. 884

Vestiging
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2

Vesting
Mijn toevlucht is de Here God,/ hoog, als een vesting op een rots, 031a : 1
Zijt Gij dan niet mijn burcht gebleven,/ de sterke vesting van mijn hart? 043 : 2
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven. 144 : 1

De vesting zo hoog gebouwd 175 : 3

Vestingwal
Gij zijt mijn steenrots, mijn bevrijder Gij,/Gij zijt een muur, een vestingwal om mij. 018 : 1
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13

Vet (zn en bn)
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2

Vete
de haat onzer twisten en veten / en gaan wij naar Hem op pad!’ 770 : 2

Victorie

U zij de glorie, opgestane Heer,/ U zij de victorie, U zij alle eer!	634 : 1, 2

Vier

Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam.	461 : 2
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort,	540 : 2
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort	540 : 2
en vier maal tien is veertig,/ het tijdperk van de Geest,	540 : 3
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang	540 : 4
Elia heeft gelopen / vier maal tien dagen lang	540 : 5
en hier heeft Hij gestreden / vier maal tien dagen lang	540 : 8
Dan zullen wij U loven / vier maal tien dagen lang,	540 : 10
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen.	763 : 3
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur.	980 : 1

Vieren

Bergen als gehoornde dieren / springen op om God te vieren.	029 : 3
Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren.	051 : 6
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan	081 : 2
Hem, die ons heil gegrondvest heeft./ Vier Hem, de koning der getijden.	095 : 1
Hij wil zijn redding vieren	163a : 4
Dat ga ik vieren met een feest	172 : 3
Thuis viert een dronken Kalebiet	172 : 11
een broertje dood. We vieren feest	185 : 3
Vier de vrede die Hij heden	305 : 1
om opgewekt te vieren	311 : 4
Jezus, wiens gedachtenis ik nu vieren mag,	374 : 6
om u met het licht te sieren / en uw zaligheid te vieren.	376 : 1
De lichten zijn ontstoken,/de liefde wordt gevierd,	384 : 2
Wij vieren de maaltijd, wij vieren samen feest.	385 : 4
Vier met alles wat in je is / Christus' dood en verrijzenis.	386 : 1
Vier de vrede van Christus, zing!/Vier het leven in deze kring.	386 : 2
Als wij zo de toekomst vieren / die Gij, Heer, ons geeft:	387 : 5
Op de avond, toen de uittocht / uit Egypte werd gevierd,	395 : 1
Wij kinderen van een nieuwe tijd vieren het oude feest	495 : 4
dat in uw duisternisse blinkt / en wordt gevierd en aangebeden?	510 : 1
wij vieren onze doop / nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 2
Wij vieren 't feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
wie met ons vieren wil / het feest der eerstelingen,	672 : 7
vieren in 't nieuw Jeruzalem het feest / van woord en Geest.	678 : 9
Wij vieren vandaag het feest/van het verschijnen van de Geest	693
het feest van de vreugde in eeuwigheid vieren.	752 : 6
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen	784
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij.	907 : 2
Maar nu geniet ik, vier ik dit bestaan,/ intens verbonden met het bonte leven.	949 : 4
opdat gij 't lieve leven viert,/ dat God u openbaarde.	977 : 1
En omdat (sic!) voortaan te vieren / zegende Gij de zevende dag.	987 : 7

Vierhonderd

zij treedt op ongelijke voet vierhonderd mannen tegemoet	172 : 7

Viering
Als er tot uw gedachtenis / de viering van het nachtmaal is 393 : 2

Vierschaar
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen. 050 : 3

tot Gij als rechter eens de laatste vierschaar spant. 412 : 5

Vin
De vissen hebben vinnen 163a : 2
Vissen wonen in de diepte 178 : 7

Vinden
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde 005 : 2
Maar die uw lieve naam belijden,/ vinden een schuilplaats aan uw hart: 005 : 6
hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen. 014 : 2; 053
Is er op aard geen spoor van inzicht meer / bij hen die in het kwaad behagen vinden, 014 : 3; 053
In de gemeente die U trouw betuigt,/'t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 : 10
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
'O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen, 022 : 9
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,/ dat Hij te vinden is voor die Hem zocht! 027 : 7
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
Gij doet in 't licht hen toevlucht vinden,/ dat van uw aanschijn straalt. 031 : 15
Laat daarom tot U komen uw beminden,/stoot hen niet af, doch laat U door hen vinden. 032 : 2
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor. 034 : 6
Wie 's Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis, 034 : 7
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 : 11
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,/ die ik ademloos verwacht. 042 : 1
zijn toorn die 't oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond. 059 : 6
kracht vind ik als door kostelijke spijs,/ jubelend ligt mij uw naam op de lippen. 063b : 3
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
bij wie een vrouw bescherming vindt / in haar vereenzaamd leven. 068 : 2
Men zal weer wonen in 't beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
ik tastte rond als in den blinde / om van uw recht het spoor te vinden. 073 : 6
laat haar een schuilplaats vinden in het lover./ Vergeet uw kinderen niet voor immermeer. 074 : 12
Roepend om gehoor te vinden,/ om bij God gehoor te vinden, 077 : 1
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid. 084 : 2
Hij zal u dekken, met zijn vleugels,/ onder zijn wieken vindt gij uw veiligheid. 091b : 2
Stamp stevig hard met je voeten./'God zal het prachtig vinden!' 092a : 3

en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
door ’s levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt? 103a : 3
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond. 106 : 20
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind 115 : 3
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in. 119b : 2
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt? 131 : 2
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond, 132 : 6
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde. 139 : 11
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5

De vijand echter vond zijn graf 169 : 4
en niemand die het vindt 181 : 1
als Hij het schaapje vindt 184 : 3
Dat Gij te vinden zijt waar zij u zoeken 201 : 3
De twijfelaar vindt heg en steg 204 : 6
wakend en niet slapend vindt 210 : 4
met licht dat speels je ogen vindt 222 : 1
waar zwerver, vreemdeling een haven vindt 223 : 2
dat ieder rust vindt in uw wil 239 : 5
het vindt geen thuis in deze tijd 244 : 4
Doe ons de eenvoud vinden 246b : 5
en mag de vrede vinden 250 : 1
Ik vind in wat Gij hebt voorzien 250 : 9
totdat het rust in / U weer vindt. 266 : 4
waar Gij U vinden laat? 280 : 4
in een wereld die geen vrede vindt 286 : 2
Dat uw goedheid mij mag vinden 292 : vz
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt 326 : 2
Kom, Geest van God, maak onze harten open, dat Christus bij ons zijn woning vindt. 333
uw liefde vindt ons langs verborgen wegen,/eer wij U zoeken zijt Gij daar 348 : 3
Mozes heeft behoud gevonden,/Farao ging diep ten onder 352 : 3
riep en niets dan onheil vond. 352 : 4
Gij die al wie U zoekt bemint,/wat zijt gij wel voor wie U vindt! 373 : 3
vrede zoekt en vrede vindt. Kyrie eleison! 375 : 3
God, wien hemelen niet binden,/in uw hart een herberg vinden. 376 : 1
Wordt er ooit een mens gevonden / die uw almacht kan doorgronden? 376 : 3
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom. 377 : 3
O zoek toch de Here, hier wordt Hij gevonden. 382 : 3
daar vinden wij vrede, in overvloed. 385 : 3
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor. 388 : 3
Het brood in de aarde gevonden,/het brood door handen gemaakt, 390 : 1
Zo veel was mij ontnomen / waarin ik vreugde vind, 441 : 3
Groet de dageraad,/heden zal de zon u vinden 453 : 2
Want blij verwachten zij het kind / waarin God zelf behagen vindt. 464 : 5
Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
dat is de zijde, het brokaat waarin Gij, vorst, U vinden laat 469 : 11
in de kribbe vindt gij Hem / in Betlehem ter stede/die allen zal bevrijden hier beneden. 472 : 2

De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden 472 : 3
Zij kwamen aan in Betlehem / en hebben Hem gevonden 472 : 4
Waar vindt men zoveel gulheid weer / als Jezus heeft voor mij (2 x) 474 : 5
'Gaat aan gene straten en gij zult Hem vinden klaar. 476 : 3
Niet langer drukt ons droefheid neer:/wij vinden vreugde in de Heer. 479 : 2
Hier vind ik Jezus' kribbe, / geloof is mijn geluk. 480 : 1
Geen woorden zijn te vinden / dat ik begrijpen zal 480 : 2
vindt minachting op aarde, / moet slapen in een grot. 480 : 2
een zwaluw die wil rusten / vindt veilig onderdak 480 : 3
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt. 507 : 3
Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x). 509 : 3
Zij hebben gevonden / het kind door God gezonden, 520 : 6
De gekke ster / die vindt het fijn / om gids te zijn 521 : 3
omdat Hij, in zijn uur gekomen,/de aarde aan zijn zijde vond! 526 : 3
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden. 533 : 1
en bij de doden is Hij niet te vinden,/Hij wil zich met de levenden verbinden. 533 : 6
Aan elkander prijsgegeven/ vindt gij honderdvoudig leven. 537 : 4
help ons in 't donker, o/ Heer, U te vinden. 559 : 1
als teken hoe hij ooit / zijn einde vinden zou. 563 : 2
waar hij Christus' moeder vindt? 573 : 5
Die ik laafde aan mijn borsten,/ vindt Hij antwoord op zijn dorsten 584 : 5
waarin God en mens elkaar vinden./ Hoor ons lied, nu het licht is ontstoken, 595 : cantor
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan. 602 : 3
ons weg uit het bestaande / naar eens te vinden land. 605 : 1
'Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.' 617 : 8
Hij kreeg zijn macht door onze schuld,/ geen onschuld was te vinden. 618 : 2
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt. 623 : 1
die ik in Christus vind:/ ik ben door Hem bemind! 623 : 4
'Wijs mij de plaats waar ik Hem vind./ Hij is niet hier!' 626 : 3
dezelfde steeds, herkende ik Hem,/ toen Hij mij vond. 626 : 4
maar wij vinden uw lichaam niet. 627 : 1
Wij vinden een open groeve. Wij blijven verwonderd staan 627 : 2
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden, 629 : 4
dus blijf in mij, ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier. 656 : 1
Wandelend in de woestijn / hebben wij water gevonden 659 : 4
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
van Gods levensteken./ Woord dat klopt en vindt gehoor. 702 : 2
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt. 720 : 2
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt, 720 : 5
vonden zij het eeuwig leven / en hun loon bij U is groot. 726 : 4
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust, 727 : 10
het kind dat zij het licht gaf / en hier zijn einde vindt. 740 : 4
dat geweld gewoon gaat vinden / en gepantserd verder leeft…. 745 : 2
dat in het boek der zaligheid / ook mijn naam wordt gevonden. 748 : 4
Dan zal ik in jou vinden / mijn ware vaderland. 750 : 2
Ook ik sluit mij bij deze feeststoet aan / en vind het paradijs. 750 : 7
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1
de volken u vinden en vragen:/ 'Vergeef wie u hebben geslagen!' 770 : 3
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt, 788 : 2
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet? 800 : 1

en de volkeren tezaam / vinden zegen in jouw naam. 805 : 2
Ik zocht hem en ik vond hem niet. O wachters op uw ronde 808 : 2
o aarde, hebt gij uw god gezien?/ Toen heeft hij mij gevonden. 808 : 2
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw 817 : 4
om de allerlaatste grens te vinden./ Zo vindt hij onverhoeds de dood. 823 : 3
Hij meet ons tijd en ruimte toe / genoeg om Hem te vinden. 825 : 4
Stem, die ons uitdaagt, vind bij ons gehoor! 831 : refr.
Wij buigen ons voor zijn gericht / en vinden zo zijn aangezicht. 831 : 6
Eens vindt U ons, bij dag of nacht,/moe van onszelf en zonder kracht, 837 : 1
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind 837 : 4
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud. 845 : 3
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2
in dagen van gemis / en moeite vindt U mij. 852 : 1
totdat Gij mij zult vinden / in dit verlaten land. 853 : 1
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden. 856 : 1
als de zon de hemel vindt / die van vogelzang vervuld is, 856 : 3
is het dat Gij wilt zijn ontmoet / en vinden wij uw aangezicht. 892 : 3
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind, 894 : 1
dan ben ik al gevonden / voordat ik U niet vind; 894 : 3
en zoekt niet uitentreuren / tot hij gevonden heeft. 896 : 1
en vinden is hun zegen:/ hoeveel te meer dan God. 896 : 4
Wie voedt mijn zoeken / totdat ik thuiskom,/ gevonden door U. 897 : 1
Ons hart is onrustig,/ totdat het rust vindt in U. (2 x) 897 : refr.
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U? 897 : 2
Ik vind in eigen leven / niets lieflijks hier op aard; 902 : 2
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan. 904 : 1
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag? 905 : 2
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5
waar het vrede vindt./ 't hart dat in verlangen 907 : 1
Ik ging verdwaald langs vele wegen,/ ik zocht U wel, maar vond U niet, 908 : 4
Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt: 913 : 3
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
en Ik zal jou verlossen, dat je vrede vindt. 936 : 1
Maar U geeft mij kracht als de vijand mij weer vindt. 936 : 3
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3
Heer, roep mij als uw dwalend schaap,/ dat U niet zoekt en U niet vindt. 944 : 4
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
Tot ieder hart, dat Hem behoort,/ met Hem gemeenschap vindt. 969 : 2
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.
tot ik gevonden heb:/ een plek waar de doden leven, 999 : voorz.

Vindplaats

Vindplaats van liefde, dauwdruppel, kind,/ jij laat je vinden door wie je bemint (2 x). 509 : 3
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x). 509 : 4

Vinger

Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers, 008c : 2
't is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10

De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3
Gij hebt mij immers zelf gemaakt,/ mij met uw vingers aangeraakt, 139 : 7
die voor ’t gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1

Uw dreigende vinger verwijst naar het niet 151 : 3
Loof God, zijn vinger wijst ons aan 273 : 3
Het waren tien geboden,/ voor elke vinger één. 540 : 1
Gij zijt door gaven zevenvoud / de vinger van Gods rechterhand, 670 : 4
door uw hand elkaar gegeven,/ door uw vinger aangeraakt. 793 : 1

Viool
Toeters, drums, viool, trompet, gitaar 223 : 4
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit, 518 : 6

Vis
de vogels van de hemel, de vissen van de zee, 008c : 4
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11

Gij vissen en wat er in ’t water bestaat 154a : 7
Vogels, vissen, wild en vee 154b : 7
Alleen een vis 155 : 4
Vissen in ’t water, wat leeft op het droge 162 : 5
Alleen de vissen gaan niet mee 163a : 2
De vissen hebben vinnen 163a : 2
Daar roept God de grote vis 178 : 8
en een prooi zijn van de vissen 178 : 9
Zeven is voldoende,/ brood en vis, 383 : 3
Voed ons met uw leven,/vis en brood, 383 : 4
Er is een kind bereid tot delen,/het komt met brood, het komt met vis, 392 : 2
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem. 392 : 4
Hij kan hem goed gebruiken,/de vis die vissen kan,/ de vis die vissen kan. 532 : 4
vraagt Hij ons om te eten:/ een vis, een honingraat. 644 : 4
Zijn woorden zijn als honing, zijn naam is als een vis. 644 : 5
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water, 652 : 2
bronnen, vissen in de stroom. -/overal is ’t goed te wezen. 903 : 4

Visioen
Uit de hemel komt een stem / die het visioen komt schragen: 545 : 4
Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog. 750 : 3

Vissen
De visser ging uit vissen,/ hij deed wat Jezus zei 532 : 1
De visser ging uit vissen,/ en netten vol ving hij 532 : 1
Hij kan hem goed gebruiken,/de vis die vissen kan,/ de vis die vissen kan. 532 : 4

Visser
De visser ging uit vissen,/ hij deed wat Jezus zei 532 : 1
De visser ging uit vissen,/ en netten vol ving hij, en netten vol ving hij. 532 : 1
De visser is gevangen,/ hij hapte naar het woord, 532 : 2
De visser is gevangen,/ de Heer heeft hem aan boord,/ de Heer heeft hem aan boord 532 : 2
De visser spartelt tegen,/ de Heer heeft hem verrast, 532 : 3
De visser spartelt tegen,/maar Jezus houdt hem vast,/maar Jezus houdt hem vast. 532 : 3

zijn naam is Simon Petrus,/een visser op het land,/een visser op het land. 532 : 6

Visserman
Hij kan hem goed gebruiken,/ die grote visserman, 532 : 4

Visioen
Die ons verzadigt met het visioen van vrede: 234
visioenen ziet 261 : 1

Vlaag
Het ooft viel onrijp van de tak,/ die door ’t geweld der vlagen brak. 105 : 12
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

Als de wind die waait met vlagen,/ zo verassend waait de Geest, 700 : 1

Vlag
wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3

met Gods naam als je vlag. 311 : 3

Vlak
en Israël ging op het droge / als door een vlakke steppe heen. 106 : 4

Vlakbij
De bron des levens is vlakbij,-/ Gods toekomst opent zich voor mij. 804 : 2
Liever had ik hem/haar hier dichtbij,/ was hij/zij nu maar vlak bij mij. 955 : 2

Vlak vóór
Vlak vóór u ligt de weg ten leven 316 : 4

Vlam
En op de boog der wrake legt / de Heer de vlammen van zijn recht. 007 : 5
houwt des Heren stem het licht / als een vlam, een bliksemschicht. 029 : 4
als rook zijn zij verdreven./ Zij zijn als was in deze vlam, 068 : 1
Gij die de vlammen van uw toorn bezweert,/Gij hebt U van uw gramschap afgekeerd. 085 : 1
als vlammen op hen nederkomen / en als een vuur rondom hen zijn. 140 : 6

Bevrijd uit de laaiende vlammen 154a : 12
Leve die warme vlam, Gods eigen Geest 223 : 1
Levende vlam, doof niet meer uit 284
vlam, die ons vertrouwen voedt 305 : 3
tot een vlam van vertrouwen./Wakker aan, wakker aan, 427
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood. 458
Is hij een lamp die helder schijnt,/hij dooft de vlam niet die verkwijnt, 459 : 5
Vier kaarsen zullen branden./Het licht groeit vlam voor vlam. 461 : 2
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was; 526 : 3
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 536 : 4
dan zullen wij U loven, / ons hart in vuur en vlam. 540 : 10
Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan./Aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven 556 : 4
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam! 600 : 3
O vlam van Pasen, steek ons aan,/de Heer is waarlijk opgestaan! 637 : 1, 4
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand. 658 : 2

’t Is feest vandaag, ’t is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam, 683 : 1
De Geest van God is als een vuur,/ als vlammen felbewogen, 691 : 2
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur, 700 : 1
Zing mee, wij zijn door deze Drie / in vuur en vlam gezet, 706 : 3
Van vlammen is de wagen,/ die hem ten hemel vaart, 750 : 3
Van binnen zijn zij als de sierlijke vlammen 752 : 4
is hier door ons gehoord./ Ontvang de vlam die nimmer dooft: 794 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Vergeefs ontliep ik zijn geluid,/ want als een vlam slaat Hij mij uit. 831 : 7
Vlammen zijn er vele, één is het licht,/ licht van Jezus Christus, 970 : 1
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3
bescherm haar als een tere vlam,/ behoed haar voor gevaren. 1014 : 1

in Vlam zetten
blaas, Geest, ons aan, zet ons hart in vlam 289 : refr.
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam! 600 : 3
De Mensenzoon werd onze leider / en heeft ons hart in vlam gezet. 800 : 4

Vlammen
- toen hun woede tegen ons vlamde -/ Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a

in het nachtelijke uur / vlamt een vuur 287 : 3
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt 628 : 3
vonkt en vlamt: het vuur, de Geest! 700 : 3
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889
Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur. 890 : 1

Vlammengloed
Niet in het alverblindend licht / van vuur, niet in een vlammengloed 892 : 3

Vlammenspel
Wij wachten op de heilige Geest / als krachtig, dansend vlammenspel 692 : 2

Vlechten
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht! 658 : 1

Vlees
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven? 050 : 6
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
Al zou mijn vlees en hart vergaan,/ toch zal ik, God, voor U bestaan, 073 : 10
en vlees aan ons verschaffen op zijn tijd?/Dat hoorde God in grote grimmigheid. 078 : 8
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.’ 109 : 8

horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees. 321 : 4
weer vlees geworden, opgestaan! 326 : 1
met vlees en bloed en leven - / o God en Heer, groot is uw eer,/Halleluja! 365 : 7
een mens om nooit te vergeten,/een God van vlees en bloed. 390 : 5
Het woord is vlees geworden,/Gods Zoon reikt ons de hand. 434 : 3

een mensenkind van vlees en bloed,/die eeuwig God is, eeuwig goed. Kyrieleis. 470 : 2
Zoon van God, o Zoon van God, in vlees en bloed, 472 : 1,2,3
Davids Zoon, ja Davids Zoon, Gods vlees en bloed, 472 : 4
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed 474 : 4
zien wij omsluierd, verhuld in ’t vlees: 477 : 3
Zonne der gerechtigheid,/woord dat vlees geworden zijt, 481 : 2
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil. 489 : 2
Het woord is vlees geworden,/het heeft in ons midden gewoond, 492 : 2
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet. 494 : 3
Het woord is vlees geworden, / God drukt ons aan het hart, 499 : 3
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven. 518 : 4
Hij geeft zichzelf, zijn vlees en bloed,/ zodat Hij ons volkomen voedt. 565 : 3
Gij geeft hun vlees en bloed,/ zij mogen niet ontbreken. 589 : 3
in vlees en bloed / en in uw beeld verdiept. 591 : 4
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate! 652 : 2
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand. 658 : 2
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees, 662 : 4
- een zoon die naar zijn vader aardt -/ God in het vlees geopenbaard. 665 : 1
de Geest, die Hem herleven doet / in mensen, menselijk vlees en bloed. 665 : 2
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
O God, die op het Pinksterfeest / uw Geest uitstort op alle vlees 674 : 1
Hij giet zijn eigen Geest in overvloed / op vlees en bloed. 678 : 4
De rechte pelgrimsreize / is tegen vlees en bloed. 799 : 3
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen. 626 : 2
wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen / wees de adem waaruit ik ontsta 840 : 2
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel. 870 : 4
Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees. 870 : 5
Mensen van vlees, van licht en gesteente, 893 : 2
Geloofd Hij die ons leven doet:/ één lichaam uit één vlees en bloed! 972 : 10

bij de Vleet
De grandioze bloemen,/ de bloemen bij de vleet, 979 : 4

Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2

Vleien
Zij smeekten mij om hen niet te vertreden,/ zij vleiden mij, zij jammerden om vrede. 018 : 13
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4
tegen die Hem vleit / in arglistigheid / zal Hij haast zich keren. 081 : 13
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4

Vleier
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2

Vleierij
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,/ met vleierij bedriegen zij elkaar. 012 : 1

Vlerk
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht 658 : 4

Vleugel

breid over mij uw vleugels uit,/ de vijand is belust op buit: 007 : 1
breid uit uw vleugels van omhoog / en laat mij zo geborgen wezen. 017 : 3
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3
alom uw vleugelen spreiden. Bij U te wonen, Heer,is goed, 036 : 2
alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3
Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen: 063b :4
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed, 068 : 4
De Heer zal over uw bestaan / zijn sterke vleugels breiden. 091 : 2
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend 091a : 1
Hij zal u dekken, met zijn vleugels,/ onder zijn wieken vindt gij uw veiligheid. 091b : 2
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1
Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad, 139 : 5
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden. 139 : 5
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind. 139a : 4

Dek met uw vleugelen al wat leeft 239 : 3
ach lieve engel, spreid dan je vleugels 260 : 2
Die ons hoedt/in uw schaduw,/onder uw vleugels/toegedekt, 266 : 3
onder uw vleugels rusten wij. 275 : 1
over jou zijn vleugels spreiden./Ga met God en Hij zal met je zijn. 416 : 2
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel. 443 : 1
Die met zijne godheid wandelt / op de vleugels van de wind. 478 : 2
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog. 524 : 4
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen; 604 : 2
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 :3
Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop. 657 : 4
Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt, 680 : 3
De Geest van God waait als een wind / op vleugels van de vrede, 691 : 1
Draag ons op uw vleugels,/ zegen ons met uw licht! 695 : 5
op vleugels van het licht,/draagt met uw stem / ons mensenlied 725 : 1
Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog. 750 : 3
Heer geef mij vleugels dat ik reis / tot door de sluier heen, 798 : 1
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw 817 : 4
soms lood in de schoenen, soms vleugels van licht 822
Draag mij op uw vleugels / de vrijheid tegemoet. 853 : refr.
U geeft mij vleugels, Heer, met de kracht van uw liefde. 891 : refr.
Als een vogel, die zijn tere / jongen met de vleugels dekt, 903 : 2
de Heer is ’t die met vleugels / van liefde hem omringt 910 : 1
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
Verberg mij nu onder uw vleugels Heer./ Houd mij vast in uw sterke hand. 940 : 1
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten. 946 : 2
laat uw vleugelen ons omgeven,/ troost ons met uw tederheid. 1008 : 1

Vleugellam
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7

Zieke vogel, vleugellam / viel je uit de bomen, 957 : 1

Vlieden, Gevloden
Heer, Gij bewaart wie tot U vliedt./ Die U vertrouwt, verlaat Gij niet. 009 : 5

vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4

Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden 846 : 2
zij zijn beschaamd gevloden / als in een ogenblik! 006 : 6

Vliegen
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3

met vliegende vaandels en blinkende zwaarden 151 : 1, 2, 3, 4
begin kwamen vogels gevlogen 162 : 5
gevlogen en gekropen 163a : 2
maar wie er niet kan vliegen / en wie de schoven bindt 365 : 3
Zijn lied vliegt langs de regenboog,/en plukt de sterren van omhoog: 504 : 4
Bent U bij mij, dan vlieg ik als een arend, omdat uw Geest mij draagt. 891 : refr.
verder vliegen kon je niet,/ zo niet langer leven, 957 : 2
Jij mag vliegen waar je vloog / zonder pijn te vrezen. 957 : 3
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven, 957 : 4
vlieg omhoog en vlieg voorgoed,/ vlieg de vrijheid tegemoet! 957 : 4
De vogels die daar vliegen,/ zij geven hoog van God 979 : 7
Zij vliegen zo voortvarend,/ zij wiegen in de wind 979 : 10

Vlies
Stem die mijn vliezen breekt / en mij bevrijdt, die 828 : 2

Vlinder
in de pop huist een belofte: vlinders fladderen straks rond. 982 : 1

Vloed
Grote vloeden stuwt Hij voort / en Hij dwingt ze met zijn woord. 029 : 2
Hij die zetelt op de vloed,/ koning zal Hij zijn voorgoed. 029 : 6
Duistere vloeden stormen op hen aan,/ Gij stelt een perk,Gij zult ons vast doen staan. 032 : 2
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken. 036 : 2
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
Gij werpt mij in de afgrond neer,/ in duisternis, in barre vloeden. 088 : 4
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
Gij deed de vloed over de aarde golven / en hoge bergen werden diep bedolven. 104 : 2
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
Die langs Gods oceanen / trotseren wind en vloed 107 : 11
Het roofdier van hun toorn had ons verteerd,/ een hoge vloed, had God het niet gekeerd, 124 : 2

en dwars door de vloed 151 : 5
De regen valt, de vloed komt op 163a : 3
Verzwegen in de vloed 169 : 5
Niet als een storm, als een vloed,/niet als een bijl aan de wortel 321 : 1
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed, 350 : 1
Water, water van de vloed / die de ark wel dragen moet, 358 : 2
De vloed van vóór de tijd,/ van vóór Gij hebt gesproken. 603 : 1
Van vóór de vloed zijt Gij./ Nog eer ik werd geboren, 603 : 3
En na de vloed komt Gij./ Uw boog staat in de wolken. 603 : 4
Het water van de vloed/stond ons al aan de lippen, 604 : 2
De toekomst is al gaande,/ schept doorgang door de vloed, 605 : 2

Maar farao met heel zijn stoet / gaat onder in de vloed. 606 : 3
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed… 635 : 8
Ten onder ging de sterke dood,/ ten onder in de vloed; 642 : 4
Vuurvogel van de vloed,/ duif boven de Jordaan, 687 : 2
en de vloed is niet te weren, -/ alles zal tot niets verkeren. 797 : 6
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde. 893 : 2
Vader, U bent sterker dan de vloed./ Dan word ik stil; U bent mijn God. 940 : refr.
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3

Vloedgolf
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan. 038 : 11

Vloeien
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein, 068 : 9
Zou Hij die al wat leeft heeft laten groeien,/die beken uit de steenrotsen deed vloeien- 078 : 8

en uw kostbaar bloed doen vloeien,/dat wij daaruit zouden bloeien, 376 : 6
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem. 392 : 4
dat het water vloeit,/ het raakt nooit vermoeid,/ God zij dank. 714 : 4
want Hij zal ze weiden aan water / dat vloeit uit het hart der woestijn. 763 : 2
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd. 914 : 3

Vloek
Maar Gods geducht gelaat / treft alle bozen met zijn vloek. 034 : 6
Bozen van hart, u moge allen / de vloek des hemels overvallen, 055 : 5
de vloek die van de middag is,-/ God bant ze van uw leden. 091 : 3
Dagelijks schenden zij mijn naam,/ maken hem tot vloek en blaam. 102 : 4
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe. 109 : 7
Vloek heeft hij als een kleed gedragen,/ laat vloek nu zijn gebeente knagen, 109 : 8
Laat vloek zijn lichaam overdekken,/ laat vloek zijn vlees en bloed doortrekken.’ 109 : 8
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen 109 : 13
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen. 119 : 8

De mensheid lag in schuld en vloek voor God verloren: 412 : 4
leg Gij een zin daarin,/ verkeer de vloek in zegen, 717 : 3
Tijd van vloek en tijd van zegen / tijd van droogte tijd van regen 845 : 1
U droeg de last, verrezen Heer / die ons van elke vloek bevrijdt 939 : 2

Vloeken
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2

kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren609 : 1

Vloer
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer. 737 : 6

Vloot
en zij vluchtten in hun nood./ Oostenwind verdreef hun vloot. 048 : 2

Vlucht

een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld. 068 : 4
Al nam ik voor mijn vlucht te baat / de vleugelen van de dageraad, 139 : 5

het licht van Christus kleurt de lucht,/ Hij komt, Hij jaagt u op de vlucht. 599 : 1

op de Vlucht drijven, jagen
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
Met U durf ik mij in de strijd te wagen,/ de legerbenden op de vlucht te jagen. 018 : 8
Gij hebt mijn vijand op de vlucht gedreven,/ik heb verdelgd wie stonden naar mijn leven 018 : 12
Uw donder joeg het water op de vlucht,/ het dal viel droog, de rots rees in de lucht. 104 2

de Vlucht nemen
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ 'Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1

Vluchten, Gevlucht
hij zal het niet volbrengen,/ ja hij zal vluchten voor uw blik 021 : 6
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen/ bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten, 022 : 1
wees mij dan, Gij geduchte,/ een burcht om in te vluchten. 031 : 2
en zij vluchtten in hun nood./ Oostenwind verdreef hun vloot. 048 : 2
God richt zich op, de vijand vlucht; zijn haters voor zijn aangezicht, 068 : 1
dit is de blijde mare:/ veldheren vluchten voor Hem uit, 068 : 4
Doe Gij het lachen hun vergaan,/ dan vluchten zij voor eigen schande. 070 : 1
Wees mij een burcht, waarheen ik vluchten,/ waarin ik nacht en dag/mij veilig bergen mag. 071 : 2
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
Waar zou ik vluchten voor uw Geest?/ Gij sluit mij in, ik ben bevreesd. 139 : 3
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in 't hemels licht, 139 : 4
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2

God sprak zijn woord en de wateren vluchtten 162 : 2
hij vlucht achter de bomen 258 : 1
die geen eigen grond meer hebben,/ die gevlucht zijn om het brood; 745 : 4
De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht; 817 : 3
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Jij zoekt mij: mens waar ben je?/ Ik vlucht en schuil bij jou, 857 : 1
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn / en voor de grootste liefde niet vervaren. 946 : 5
- en vele duizenden, ontheemd,/ gevlucht uit eigen land, 997 : 1
dat wij niet angstig vluchten in schijn of leugentaal. (2 x) 1004 : 5

Vluchtig
zo vluchtig als zijn adem is zijn tijd,/ zijn leven als een schaduw die verglijdt. 144 : 2

Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig/ is der mensen schoonheid! 797 : 4
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8

Vluchtplaats

Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard	009a : refr.

Vlug

Zacheüs, kom vlug uit je boom	186 : 3
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen,	980 : 4

Vlijmscherp

Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht,	064 : 5

Vochtig

vochtige gaarde, geurig als toen	216 : 2

Voeden, Gevoed

Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet.	001 : 2
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn,	035 : 6
Meent gij, dat stier en bok als offergaven,/ dat vlees en bloed Mij voeden en Mij laven?	050 : 6
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt	063 : 2
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.’	100 : 2
die ons laaft en die ons voedt./ Eeuwig is Hij trouw en goed.	136 : 12
wordt alles wat er leeft gevoed	214 : 5
God, die ook de vogels voedt	225 : 1
voor het eten dat ons voedt	227
Die ons hier voedt met het licht van de liefde:	234
uw hand heeft mij gevoed, geleid	245 : 2
vlam, die ons vertrouwen voedt	305 : 3
als adem die de harten voedt,	326 : 3
ons als kinderen aanvaardde. Hij wil dagelijks ons voeden,	341 : 1
het voedt ons in het leven,/is vol verweer.	361 : 4
De Heer heeft zijn volk gevoed / met kostelijke tarwe;	372 : 1
uw lichaam dat ons lichaam voedt / met uw verheerlijkt leven.	378 : 5
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet?	381 : 4
Gij, Heer, alleen kunt mijn genezing zijn;/voed mij en drenk mij met uw brood en wijn.	381 : 4
Voed ons met uw leven,/vis en brood,	383 : 4
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
Heer Jezus, die ons drenkt en voedt,/Gijzelf zijt onze overvloed.	389 : 4
Verzadigd de honger,/gestild ons verlangen,/met goedheid gevoed.	424 : 1
dat Gij in doeken liggen moet / in ’t hooi dat os en ezel voedt.	469 : 9
voed ons dan met de hoop / dat Gij voorgoed zult komen.	500 : 4
Hij geeft zichzelf, zijn vlees en bloed,/ zodat Hij ons volkomen voedt.	565 : 3
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn,	618 : 7
Gij voedt ons nog, o hemels brood,/ met leven midden in de dood.	653 : 2
zo voed jij me met jouw lichaam,/ vormt me door je zorg en kracht.	685 : 2
U voedde mij met hemels brood,/ als levensgraan stierf U voor mij.	707 : 2
naar vrijheid en dat men zal worden gevoed.	719 : 5
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden	796 : 2
Toch rijpt de oogst, een overvloed,/ door Christus’ regen rijk gevoed.	817 : 2
Die mij vasthoudt, weegt en wikt,/ die mij voedt en mij verkwikt,	843 : 3
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt.	849 : 3
Wie voedt mijn zoeken / totdat ik thuiskom,/ gevonden door U.	897 : 1
die vogels geeft te eten,/ Hij voedt ons uit zijn hand.	910 : 3

wie dorst of hongert wordt gevoed,/ halleluja. 973 : 2
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4

Voederbak
'k Zag een os en ezel bij een voederbak 485 : 2

Voedsel
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken? 015 : 4
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
en grommend gaan de stadsmuur rond:/ niet een van hen, die voedsel vond. 059 : 6
kan Hij in deze barre eenzaamheid / ook voedsel geven, tafels toebereid? 078 : 7
Ruimschoots had Hij hun voedsel toegemeten,/meer dan verzadigd werden zij van eten. 078 : 11
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
Gij opent uwe hand, en al wat leeft / vindt voedsel, vindt al wat het nodig heeft. 145 : 5

het geeft zijn voedsel aan de velen,/een weldaad in de wildernis 391 : 2
Hij die de armen voedsel gaf/ met overdaad hen kwam verwarmen 534 : 3
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn. 565 : 3
dit manna voor elk hart,/ dit voedsel voor elk land. 687 : 3
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
Voedsel is het dat niet verzadigt,/ drinken te over, toch kwelt dorst. 932 : 2

Voedzaam
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4

(zich) Voegen, Gevoegd
Voeg schuld bij schuld en laat hen nimmer komen /tot uw genade, uw rechtvaardiging!069 : 7
Het stormgeweld bedaart Hij,/ het voegt zich naar zijn wil. 107 : 13
Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil, 131 : 2

voeg u in het grote koor 154b : 8
Voeg u, volken, in het koor, / dat weerklinkt de hemel door, 481 : 1
Hoe Hij het voeget, mij wel genoeget./ Hij maket al na zijn geval. 866: 2

(zich) Voelen
Voel je hart, voel je huid,/ voel je adem als je fluit. 008b : 4
Mijn hart voelt zo verdord en dood / het kwaad heerst dag en nacht. 013a : 2
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4
Ik voelde mij wel afgesneden,/ gebannen uit uw oog,- 031 : 18
Heel mijn dwaasheid voel ik schrijnen / in mijn pijnen,/ in een rouwkleed ga ik rond. 038 : 4
Mijn ontstoken ingewanden / voel ik branden,/ niets bleef aan mijn lijf gezond. 038 : 4
Ik heb bedwongen wat ik heb gevoeld,/ maar 't is weer in mij opgewoeld. 039 : 1
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep. 088a : 3
Zoals gras in hete steppen / voel 'k mijn levenskracht verleppen. 102 : 5
Al mijn gedachten zijn op U gericht./ Ik voel de tranen naar mijn ogen dringen, 119 : 51
Gij hoort mij, ik hoor U mij spreken./ Gij voelt mij, voor U klopt mijn hart. 139a : 2

Ik voelde de gloed van uw boosheid 153: 1
Ik voel de zwaarte van mijn schuld 242 : 4

Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen, 573 : 5
Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij, 685 : 4
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen, 749 : 2
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet. 853 : 3
God, soms is het donker, we voelen ons alleen. 854
We voelen vaste bodem. Het licht straalt onverwacht. 854
Voel de kracht van de Geest en volg het pad van de vrede, 880 : 4

Voeren
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat. 009 : 9
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Hij die trouw is, zal mijn voet / voeren uit der bozen netten. 025 : 7
kwellen mijn bekommerd hart:/ voer mij uit mijn angst en noden! 025 : 8
Gij voert de scepter van uw majesteit / als koningsstaf en staaft gerechtigheid. 045 : 3
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van 's vijands land? 060, 108 : 4
aan 't hoofd van zijn vazallen,/ Hij voert de volkeren rondom 068 : 5
Mozes' en Aärons hand / voerde 't in een veilig land. 077 : 6
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
Voer Gij het pleit en wees mijn tegenweer,/ laat uw beloften aan mijn leven blijken. 119 : 58
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2
Red mij van wie te sterk mij is,/ voer mij uit zijn gevangenis, 142 : 6
voer mij in een geëffend land. 143 : 9

Hij voert de verdrukten erheen 175 : 4
Gij voert mij naar de morgen 250 : 11
De vreugde voert ons naar dit huis 280 : 1
Wij staan geschreven in zijn hand,/Hij voert ons naar 't beloofde land. 350 : 4
voer mij door de schemering naar die volle dag, 374 : 6
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in 't vaderland. 437 : 6
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord. 466 : 1
Hij voert ons uit de duisternis,/naar waar de hemel open is. Kyrieleis. 470 : 5
Ons lied voert over alle nacht / de hoogste boventoon, - 502 : 4
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen. 539 : 1
Voer mij uw beeld voor ogen,/ gekruisigde, uw smart. 576 : 7
De toekomst houdt ons gaande,/ voert ondanks tegenstand 605 : 5
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt 628 : 3
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren 649 4
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5
Dat ons hopen en vertrouwen / ergens op slaan,-/dat ons lijden voert tot Iemand. 736 : 3
De mensen willen macht en eer en voeren strijd 782 : 2

Voet
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3
in zijn strik zijn eigen voet./ Zo bent U, u heeft mij recht gedaan. 009a : 3
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
Hij maakt mijn voeten licht als die der hinden / en doet ze op de steilt'een steunpunt vinden. 018 :10
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in't ronde 018 : 11
Het grauw dringt op, als honden van rondom,/doorboort mijn hand en voet en brengt mij om. 022 : 7
Hij die trouw is, zal mijn voet / voeren uit der bozen netten. 025 : 7
Gij zult mijn voeten sturen / in 't duister van de tijd. 025a : 1

Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
God richt zijn hart, meer heeft hij niet van node./God steunt zijn voet, dat hij niet nederstort. 037 :10
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Gereed om in uw naam, o Heer,/ de voet hem op zijn nek te planten. 044 : 3
Geloften heb ik toegezegd, mijn God,/ U die van aanstoot hebt verlost mijn voet, 056 : 4
Zij hebben mij een valstrik uitgezet,/ maar God bevrijdt mijn voeten uit het net. 057 : 4
die op dit Sion neerziet,/ hier koos de Heer zich vaste voet, 068 : 5
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
Zij zijn 't, wier voet op vallen staat,/ wier weg in 't ongewisse gaat. 073 : 7
Zo dauwde voor hun voeten manna neer,/ het brood der engelen, gave van de Heer. 078 : 9
Uw voet bezeert zich aan geen steen,/ de leeuw ontwijkt uw schreden, 091 : 6
de slang krimpt voor uw voet ineen,/ gij zult de draak vertreden. 091 : 6
Stamp stevig hard met je voeten./'God zal het prachtig vinden!' 092a : 3
Geweldig is de Here die zijn voet / plant op de nek van deze watervloed. 093 : 3
Hij is rechtvaardig, bij Hem is het oordeel,/alles wordt Hem aan zijn voeten gelegd. 096a : 3
Aan zijn voeten reik Hem uw huldeblijk./ Heilig, hoog in ere is de Heer der heren. 099 : 4
Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.' 110 : 1
dringt tot hen door, hun oor hoort geen gerucht,/ hun voet wordt niet bewogen. 115 : 2
mag ik weer vrij in 's levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Ik heb mijn voet van 't kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad. 119b : refr.
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor 122 : 2
Nu staat hier onze voet,/ hier in jouw poort, Jeruzalem! 122b
Wie op de dwaalweg zet zijn voeten / en wie in eigenwaan 125 : 4
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Hij zet zijn voeten op de nek / van alle macht en majesteit. 132 : 5
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond, 132 : 6
Gezegend zij de Heer, die mij behoedt / en die de volken brengt onder mijn voet. 144 : 1
God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat. 146a : 2

Hij zal onze voeten richten 158b
Lamp voor mijn voet, ga mij dan voor 250 : 10
Zijn woord is leven, een lamp voor mijn voet 271 : 1
zie hoe wij aan uw voeten / zitten en luisteren stil. 313 : 5
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan 339d
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten, 376 : 5
de voeten die, op weg naar U / dit huis hebben betreden - 378 : 4
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
Bereid dan voor zijn voeten / de weg die Hij zal gaan; 439 : 2
Heel Sion strooit haar palmen/ als vaandels voor uw voet. 441 : 2
Mijn ogen zijn gericht op U:/ bevrijd mijn voeten uit het net! 535d
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./De meute aan zijn voeten lacht, 549 : 4
Lamp voor onze voet,/ licht voor onze ogen, 566 : 4
Hij gaf ons zwijgende een teken / en kwam ons voet voor voet nabij, 569 : 2
Het vastgenageld lichaam heeft / geen hand of voet meer die beweegt, 572 : 2
Ik ben het, ik moest boeten,/ met handen en met voeten 577 : 3
voor ons dwalen, onze voeten / waste met zijn bloed. 580 : 3
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten. 610 : 5
'Naar Galilea richt uw voet,/halleluja (2 x)/daar wordt gij door uw Heer begroet.' 617 : 15

- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei,	620 : 8
nu spreidt de hel zijn buit / voor Christus' voeten uit	623 : 3
Tot in de zaal der ere / volg ik Hem op de voet.	623 : 8
O teken dat zijn handpalm siert,/ zijn hartstreek en zijn voet,	633 : 4
Terwijl wij om Hem treuren,/ toont Hij ons hand en voet.	644 : 2
De toekomst van de Heer is daar / en voor zijn voeten uit	767 : 1
Wij trekken maar verder, voetje voor voet,	822
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen.	824 : 2
en daad werd, mens van hoofd tot voeten,	826 : 1
en onder onze voeten hier beneden / de goede grond, het groene moederland.	827 : 1
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan.	904 : 1
houd Gij mijn voeten op uw wegen,/ dan brengen zij mij niet ten val	908 : 6
Maak dat ik mijn voeten zet / op de wegen van uw wet.	912 : 2
Gij komt ons reddend tegemoet / en treedt de golven met uw voet.	933 : 1
Zij tekent jou ten voeten uit,/ in vrede jouw gezicht.	963 : 2
Velen mogen dienen als onze Heer./ Hij wast onze voeten,	970 : 4
om voor elkaar te zijn uw hand en voet,/ te helpen wie geen helper had ontmoet:	973 : 2
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen;	998 : 1
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen.	998 : 2
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten.	998 :3
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden	998 : 4
Wij gaan waar onze voeten gaan,/ God zet ons op het spoor	1016 : 2
Wij gaan waar onze voeten gaan / de weg van onze Heer,	1016 : 4

te Voet vallen

wie Hem nederig valt te voet,/ zal van Hem zijn wegen leren.	025 : 4
Zo heeft de prins aan u zijn welgevallen / hij is uw heer, die gij te voet zult vallen.	045 : 5
Gij koningen van alle landen,/ val deze heer te voet.	072 : 3
In Israël was dat een wijze,/ valt met hen ook de Heer te voet:	865 : 2

Voetbank

Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.'	110 : 1
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond,	132 : 6

Voetje

Wij trekken maar verder, voetje voor voet,	822

Voetspoor

en uw voetspoor uitgewist:/ geen die nog uw treden gist.	077 : 6
Gij zijt voorbijgegaan,/ een voetspoor in de zee.	607 : 2
Gij hebt voor wie getreden zijn / in 't voetspoor van uw Zoon	735 : 1

Voetstap

en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week.	065 : 5
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt.	085 : 4
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor.	119a : 4
dat wij zover zouden gaan / in zijn voetstappen te treden.	651 : 1
Wij zijn zijn voetstap nagegaan,/ zijn liefde leidde ons voort.	798 : 4
die in de zee zijn voetstap plant / en op de wolken rijdt.	943 : 1

naar vrede en gerechtigheid,/ zijn voetstap gaat ons voor. 1016 : 2

Vogel

vogels en wild en al ’t geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
de vogels van de hemel, de vissen van de zee, 008c : 4
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ ‘Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
Een vogel is er thuis,/ Heer van de hemelse legers. 084a : 2
een vogel die ternauwernood / is aan de strik ontkomen. 091 : 2
Als een vogel, die in steppen / zich wanhopig voort moet reppen, 102 : 3
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3
Daar nestelen vogels in de hoge kruin,/ bewonen eibers een cipressentuin. 104 : 5
Ons leven: een vogel, ontsnapt aan het net -/ het klapnet brak stuk en wij zijn ontkomen! 124a
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen, 148 : 4

Gij vogels omhoog en gij dieren 154a : 8
Vogels, vissen, wild en vee 154b : 7
mij, mensenkind, mij vogel van de morgen 155 : 4
door vogels, of het werd vertrapt 183 : 2
zingende vogels geven hem door 216 : 1
Dank U dat alle vogels zingen 218 : 3
de vogels zijn al in de weer 222 : 2
God, die ook de vogels voedt 225 : 1
wij schuilen weg als vogels in het riet 273 : 1
De vogels en de dieven / die leven van de wind, 365 : 3
Hij die het veld bekleedt, / de vogelen kan spijzen, 440 : 3
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet? 486 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet? 486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet? 486 : 3
Toen midden in de wintertijd / geen vogel werd gehoord 495 : 1
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld, 526 : 2
toen steeg de vogel hoop / op vleugels hooggeprezen; 604 : 2
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja! 628 : 2
bloemen en vogels, - alles roemt / Hem als in den beginne. 630 : 3
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water, 652 : 2
Zing jubilate voor de Geest,/ offer de vogel Geest uw adem, 652 : 4
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht. 680 : 1
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag; 701 : 1
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4
en engelen zitten op een rij / als vogels in een boom, 737 : 13
Het sterft aan de doornen beneden,/ de vogels van boven af. 764 : 3
Als een vogel, die zijn tere / jongen met de vleugels dekt, 903 : 2
die vogels geeft te eten,/ Hij voedt ons uit zijn hand. 910 : 3
Zieke vogel, vleugellam / viel je uit de bomen, 957 : 1
kleine vogel, zo benauwd,/ veilig in zijn handen houdt. 957 : 1
Kleine vogel, vlieg omhoog,/ nu je bent genezen! 957 : 3
kleine vogel in Gods hand,/ vlieg omhoog, naar boven, 957 : 4
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2

De zorgeloze vogels melden/ dat Gij uw schepping niet vergeet. 978 : 3
De vogels van de bomen / die lopen door de lucht 979 : 1
De vogelen des hemels / de leliën des velds, 979 : 6
De vogels die daar vliegen,/ zij geven hoog van God 979 : 7
Gij voedt de vogels in de bomen,/ Gij kleedt de bloemen op het veld, 981 : 3
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3
hemel vol vogels, - gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn 1013 : 1

Vogelaar
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3

Vogelvrij
niet meer vrolijk, niet meer blij,/ lamgeslagen, vogelvrij. 957 : 2

Vogelzang
als de zon de hemel vindt / die van vogelzang vervuld is, 856 : 3

Vol
Heer onze God, hoe vol van majesteit / hebt Gij uw naam op aarde uitgebreid. 008 : 6
'ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.'/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3
Ik houd bestendig naar zijn aangezicht / mijn ogen vol vertrouwen opgeslagen. 016 : 3
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,/ o Israël!" 022 : 9
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd 023a : 3
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
Hemelen hoog verheven,/ vol van blinkend leven,/ schiep Hij door zijn stem. 033 : 2
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
zij zijn aan 't kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
Die dag en nacht, te allen ure,/ vol onrecht en verdrukking zijn, 055 : 3
Zij zijn als slangen vol venijn, door geen belezer te bezweren, *(tekst Lb: slagen!)* 058 : 2
hoe zou mijn val hun hart verheugen!/ Ze zijn vol valsheid en verraad, 062 : 3
met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed. 075 : 5
Daar kwam hij eerst tot volle groei,/ berg na berg dekkend met zijn bloei. 080 : 4
Laat de harpen slaan,/ klinken de trompetten./ Vier bij volle maan 081 : 2
Gelukkig wie naar U / vol van verlangen op weg zijn, 084a : 3
Gij hebt mij door uw daden,/ o Here God, verheugd./ Mijn hart is vol van vreugd, 092 : 3
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij 't kwade. 099 : 7
de Heer is vol genade,/ voor eeuwig toornt Hij niet, - 103a : 2
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
Mild is zijn hart en vol erbarmen / schenkt hij zijn gaven aan de armen. 112 : 4
Toen Israël uit Egypteland ging,/ Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving, 114 : 1
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog. 123 : 1
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
Gelukkig hij, die in de strijd / zijn koker vol met pijlen draagt. 127 : 4
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12

Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer.	145 : 3
Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren.	145 : 6
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven.	149 : 5
de harten vol van vrolijkheid	173 : 2
met je buik van leegte vol	188 : 3
voor de nacht, die vol van dromen	261 : 1
ken ons hart/zo onrustig,/vol van zichzelf is/het verblind	266 : 4
Dit huis vol mensen weet Jij wie het zijn?	278
Aangezicht vol van licht	305 : 1
zie ons vol ontferming aan!	305 : 1
stroom uw mensen vol kracht	306 : 3
Vol van vreugde, dankbaar voor het wonder	355 : 1
Vol van zorg om wat er kan gebeuren,	355 : 2
Open in geloof en vol vertrouwen.	355 : 4
in geloof verbonden, vol van vreugde.	355 : 6
het voedt ons in het leven,/is vol verweer.	361 : 4
voer mij door de schemering naar die volle dag,	374 : 6
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk!	388 : refr.
Vol zijn hemel en aarde / van uw grote heerlijkheid!	411
draagt Gods Zoon vol genade,/des Vaders eeuwig woord.	434 : 1
maar op een hart vol hoogmoed / ziet Hij in gramschap neer.	439 : 3
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt.	440 : 4
maar schenkt ons toch een morgen / die vol van luister is.	445 : 4
als een tuin vol voorjaarsbloemen,/als de sterren in de nacht.	449 : 7
Vol vrede is de morgen / wanneer Hij komt!	461 : 4
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn	462 : 2
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid.	479 : 2
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed.	482 : 2
Wij verkondigen u vol vreugde: Hier is uw God.	490 : 4 vz.
want heden stroomt om Jezus' wil / uw hart vol zonneschijn!	507 : 4
Gij schittert als een edelsteen,/ mijn hart is vol van U alleen,	518 : 3
Jezus, diep in de woestijn,/ eenzaam en vol vragen,	539 : 1
Massa's mensen in Jeruzalem;/ vol verbazing zien zij deze man	553 : 3
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon,	576 : 1
Hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!/ Ik groet U vol ontzag.	576 : 1
Dan zal ik vol vertrouwen,/ gelovig en bewust,	576 : 7
Die vol was van genade / is onze weg gegaan.	581 : 4
haar kind in de tempel, zijn hoofd vol van God.	583 : 3
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen.	604 : 1
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht	608 : 1
Als beken vol water / als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen	608 : 2
Vol van leven zullen wij / 't morgenlicht begroeten.	610 : 5
'Mijn hart is nog vol angst en pijn,/Halleluja (2 x)/ hoe zou ik blijde kunnen zijn?'	617 : 12
Liefde draagt, als koren, halmen, vol en groot.	625 : 1
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja!	628 : 6
De morgen is vol nieuw geluid,/ werp af uw boze dromen.	630 : 4
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja	635 : 6
met water uit de harde steen./ Het is vol wonderen om u heen.	655 : 1
zoals Ik in de Vader blijf - / Gij zult vol vreugde zijn. -	656 : 3
Hij leeft, naar de hemel gevaren,/ vertaald in het volle licht.	667 : 1
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5

Maak ons geloof zo vol en schoon / dat het de Vader leert verstaan 670 : 6
De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren. 678 : 8
Geest van God, zo vol van liefde,/ vul mijn hart en ziel met jou. 685 : 1, 5
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
vol van gezang / om Hem mag zijn! 725 : 4
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5
Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol, 729 : 2
Kom zing het lied van Eva,/de bron vol levenskracht, 738 : 1
Sion mijn vaderland / land aan de overkant / vol melk en honing, 746 : 1
Daar klinkt het halleluja / in volle zuiverheid, 750 : 7
Ik hoor de vele stemmen / een hemel vol gezang 750 : 8
en vol verwachting zingen wij:/ God roept de vrede uit! 767 : 3
De aarde is vol van de kennis van God, 772 : 2
zo vol als met water de zee (bis), 772 : 2
Godlof, een Heiland, een bevrijder,/vol liefde en macht heeft ons gered. 800 : 4
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort. 801 : 1
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht 801 : 2
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
toekomst die gekomen is / woord dat vol van stilte is. 845 : 1
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht. 858 : 2
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd, 871 : 3
Ons leven op aarde: fontein vol van goedheid 880 : 2
Kniel voor hem neer, want Hij is waardig, vol macht en heerlijkheid. 890 : 1
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind. 894 : 3
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen: 899 : 4
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag? 905 : 2
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd. 914 : 3
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Jij geeft mij vleugels en handen vol licht./ Jij leert mij leven zonder gewicht 930
God gaat zijn ongekende gang / vol donkere majesteit 943 : 1
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven, 957 : 2
de nacht is vol gevaren, de morgen vol gezang. 968 : 3
Gods hoede zal ons leiden,/ de volle vrede komt! 968 : 4
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4
hemel vol vogels, - gezegend:/heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht. 1005 : 1
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1
en als ze vol zijn van vertrouwen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 3

Volbrengen, Volbracht

De hemel roemt de Heer,/ het firmament geeft eer / Hem die ’t heelal volbracht. 019 : 1
hij zal het niet volbrengen,/ ja hij zal vluchten voor uw blik 021 : 6
zal eenmaal van de Heer getuigen horen,/ dat Hij ’t volbracht! 022 : 13
Meld het aan het nageslacht,/ wat God heerlijk heeft volbracht; 048 : 4
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht. 078 : 1
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3
zijn woord behartigen en het volbrengen. 103d : 5
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht. 103 : 1
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht. 105 : 3

volbrengt de Heer zijn plannen toch 165 : 7
Dank voor de dag die is volbracht 236 : 3
Ons lofgezang volbrengen wij 236 : 3
tot alles is volbracht. 280 : 7
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede 295 : 3
uw wil wordt onverwijld volbracht 302 : 2
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen. 334
maar troost mij met uw woord: het is volbracht. 381 : 1
Gij deelt met mij de laatste nacht / en breekt tot alles is volbracht; 393 : 3
Gij hebt het woord volbracht,/dat feilloos staat geschreven 452 : 2
om wat je weet dat recht is -/ en zou je het volbrengen / god weet, je werd vermoord. 529 : 2
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen in de veertig dagen; 536 : 1
die uitgang te volbrengen,/ de lange lijdensweg. 544 : 1
Alles wat over ons geschreven is / gaat Gij volbrengen deze laatste dagen, 556 : 1
die volbrengen ’t recht van God,/ Kyrie eleison 558 : 1
Het geeft zich over aan de nacht,/ zo wordt zijn grote werk volbracht. 565 : 1
Glorie zij U Christus, licht in onze nacht,/U verbreekt het donker, alles is volbracht; 574 : 3
wordt de weg door Hem volbracht. 584 : 2
Nu valt de nacht./ Het is volbracht:/ de Heer heeft heel zijn leven 590 : 1
Als alles is volbracht / zal Hij voor ons een stad / van brood en spelen zijn. 689 : 3
de oogst met de hulp van machines volbracht, 719 : 1
die voor ons alles heeft volbracht: Messias, onze Heer! 735 : 4
Dan onderwerpt de Heer het kwade,/ dan is de strijd des doods volbracht. 755 : 1
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht. 807 : 5
Hoe zullen wij volbrengen / wat door de eeuwen duren moet; 807 : 6
Spoor van mensen/door de eeuwen/die gegaan zijn / totdat alles/ eens volbracht is. 813 : 3
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht 838 : 4
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3

Volbrenger
Maak ons volbrengers van dat woord,/ getuigen van uw vrede, 838 : 2

Voldoen
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd. 050 : 7

hebt Gij voldaan 159b : 1

Voldoende
Geen taal weet daar voldoende van,/geen pen die dat beschrijven kan. 373 : 5
Zeven was voldoende / vijf en twee 383 : 1
zeven was voldoende / voor vijfduizend / op de heuvels langs de zee. 383 : 1
Zeven is voldoende,/toen en nu, 383 : 2
Zeven is voldoende,/ brood en vis, 383 : 3
Jezus is voldoende / voor ons allen / als de kring gesloten is. 383 : 3

Voldoening
Hij is de God die mij voldoening geeft / en volken aan mij onderworpen heeft. 018 : 14
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2

Voldragen
verborgen van de tijd, nu wordt voldragen 455 : 4

alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis. 556 : 1

Voleinden
Ik roep tot God, de heerser van 't heelal,/de Here, die 't voor mij voleinden zal; 057 : 2
De Heer is zo getrouw als sterk,/ Hij zal zijn werk voor mij voleinden. 138 : 4

Voleindigen
zij is in God voleindigd. 966 : 5

Volgekladderd
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven; 524 : 2

Volgeladen
of volgeladen appelbomen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 1

Volgen
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen / en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3
Uw trouw en goedheid volgen mij,/ uw liefde, dag aan dag; 023c : 5
Zie niet meer om, de bedding der geslachten / heeft zich verlegd, volg nu met uw gedachten 045 : 6
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
Ga niet van Mij heen,/ volg Mij op mijn wegen,/ sluit u hecht aaneen. 081 : 11
zo volgen zij die zijn verbond betrachten,/ van zijn barmhartigheid het lichtend spoor. 103 : 7
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen. 119 : 3
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.119 : 17
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Al loopt het naar de middernacht,/ ik volg zijn heilig teken. 130a : 2
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1

zij volgen het en neigen voor 176 : 6
volg Hem op zijn weg 182 : 4
Gij volgt ons uit Jeruzalem 255 : 1
volgen wij een brandend baken 287 : 3
ik moest uw wegen gaan, / U volgen hier en nu. 323 : 2
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster, 516 : 2
Zij volgden het teken,/de dagen werden weken, 520 : 2
Zullen wij de kinderen volgen:/ 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!' 553 : 4
ik heb in eenvoud aangenomen / dat ik U daarin volgen mag. 569 : 4
Geef dat ik trouw mag wezen,/ want Gij zijt trouw en goed. 576 : 5
Tot in de zaal der ere / volg ik Hem op de voet. 623 : 8
en wie Hem volgen op dat pad,/ worden aan Hem gelijk. 642 : 5
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt. 670 : 5
volgend U in uw verzoening,/ door de diepe doodsrivier. 726 : 4
en zing het lied van Marta / die Jezus volgt en dient 738 : 4
Jezus, ga ons voor / deze wereld door,/ en U volgend op uw schreden 835 : 1
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2
Volgen wij, Heiland, niet uw spoor:/ laten wij anderen bloeden, 837 : 2
Jezus Messias zegt: Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt 842
Alles houden wat ik heb,/ of Hem volgen op zijn weg. 843 : 4
En allen die luisteren, zullen / mij volgen, 't licht tegemoet. 846 : 2
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang. 855 : 4

Voel de kracht van de Geest en volg het pad van de vrede, 880 : 4
Leer mij volgen zonder vragen;/ Vader, wat Gij doet is goed! 913 : 1

Volger
van leiders naar volgers maar ook andersom: 719 : 5

Volharden
De felle dood ging in hun kamp op roof;/ maar zij volhardden in hun ongeloof. 078 : 11

het groeit, als je volhardt 181 : 7
Heradem ons dat wij in U volharden 197 : 1
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
volhard uw taak te dragen / en leef daarin! 361 : 2
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van ’t kwaad 591 : 3
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind, 726 : 2
Uw naam ons eertijds aangezegd / volhardt in onze oren 924 : 2
Elkaar bidden wij toe:/ volhard in het geloven, 974 : 3

Volharding
volharding en standvastigheid 240 : 2
liefdes weg, liefdes volharding 306 : 2

Volheid
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4
De aarde en haar volheid zijn / des Heren koninklijk domein, 024 : 1
en ’t heil, dat eindeloos verheugt / in volheid openbaren. 091 : 8

werd Hij gedoopt, dat zuiver lam,/ de volheid der geslachten. 522 : 1
later te Jeruzalem / in de volheid van de tijden./ Halleluja 545 : 3
om volheid ons te schenken,/ zijn dorst bracht lafenis. 581 : 1
nu in de herfst houdt het zich in / en spreekt uit volheid: God is goed. 712 : 1
mens van ons maakt door haar volheid,/ gloed die ons leven doorstraalt. 790 : 2

Volk
Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen? 002 : 1
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
Laat dan de volken U omringen,/ en beven voor uw rechtsgedingen. 007 : 3
God zal der volken rechter wezen./ Zou ik zijn oordeel moeten vrezen? 007 : 4
Hij zal de volken voor zich stellen / en zijn rechtvaardig vonnis vellen. 009 : 4
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
Ten dode voert het duister pad / van al het volk dat God vergat. 009 : 9
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam? 009a : 2
dat uw vernederd volk verdrukking lijdt?/ Verwar de trotse in zijn eigen strik, 010 : 1
hen die mijn volk als was het brood verslinden? 014 : 3; 053
Hij maakt te schande wie zijn volk belagen; 014 : 4
Breng, Here, breng een keer in ’t aards bestel,/kom toch van Sion uit uw volk bevrijden. 014 : 5; 053
In de gemeente die U trouw betuigt,/’t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
Gij immers zult het arme volk verhogen,/ en Gij vernedert, Heer, de trotse ogen. 018 : 8
Zo hebt Gij mij ten strijd gegord met kracht,/’t opstandig volk doen bukken voor mijn macht. 018 : 11
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13

Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
Hij is de God die mij voldoening geeft / en volken aan mij onderworpen heeft. 018 : 14
Ik loof U, Heer, ik loof uw zegeningen,/ onder de volken zal ik psalmen zingen. 018 : 15
daarin heeft Hij zijn wil geschreven: mijn volk zal veilig wonen. 020 : 1
om dood en onheil af te weren / is Hij zijn volk indachtig. 020 : 4
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
en zoekt des Heren aangezicht,/ Jakob, het volk dat Hij zal leiden. 024 : 3
want ik schuil bij U, ik kniel/ met uw ganse volk tezamen. 025 : 9
Here God van Israël,/ red uw volk in tegenspoeden! 025 : 10
Levenskracht zal Hij ons geven, ja, zijn volk zal Hij doen leven. 029 : 6
het volk dat zich gedragen weet / door uw nabijheid en ontferming. 031a : 3
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht. 033 : 1
Wat ook de volkeren beramen./ Hij slaat het stuk met sterke hand. 033 : 4
Heel het mensenleven,/ aller volken streven / rust in Gods beleid. 033 : 4
Zalig die Hem eren,/ ’t volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd. 033 : 4
Ik zal in tegenwoordigheid / van al het volk uw majesteit 035 : 6
uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken. 036 : 2
Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
God, Gij hebt zelf uw volk geleid,/ van onze vijand ons bevrijd. 044 : 3
Gij hebt ons over ’t grondgebied / der volkeren uiteengedreven; 044 : 6
Want onze God zou immers weten,/ wanneer zijn volk Hem had vergeten, 044 : 10
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak! 044 : 11
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
om alle volken in uw ban te slaan;/ recht in het hart doet gij uw pijlen gaan. 045 : 2
daarom draagt u mijn lied de tijden door / en daarom looft u volk bij volk in koor. 045 : 6
Al hebben volken zich verheven,/ Hij roept en doet de aarde beven. 046 : 2
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap ’s Heren koningschap. 047 : 1
Ja, Hij is de Heer, volken slaat Hij neer,/ zijn geduchte kracht geeft ze in onze macht. 047 : 1
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1
Zo spreekt de Heer en opent zijn geding:/ Hoor nu, mijn volk, naar mijn beschuldiging. 050 : 4
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
En ’t volk, dat veilig is bij God,/ zal lachen om uw lot. 052 : 3
Stort, God de volken die voor U niet beven / neer in uw ongena! 056 : 2
opdat mijn volk het niet vergeet,/ maar van uw trouw, uw oordeel weet. 059 : 4
O volk, uw God laat u niet vallen./ Als gij voor Hem uw hart uitstort, 062 : 5
o Here, die uw volk bevrijdt / en elk vergeldt wat hij betracht heeft 062 : 7
De volkeren van verre vrezen / de tekens van uw macht, 065 : 4
Laat zich ons hart in Hem verblijden:/ God houdt de volken in het oog. 066 : 2
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard, 066 : 3
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent. 067 : 1
De volken zullen U belijden,/ o God, U loven al tezaam! 067 : 2
Volken zult Gij rechten,/ hun geding beslechten / in gerechtigheid, 067 : 2
volken op deze aarde,/ die uw arm vergaarde,/ die Gij veilig leidt. 067 : 2
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd, 067a : 4
Dat de volken U loven, God,/ dat alle volken U loven. 067b : 4, 6
want U bestuurt de volken rechtvaardig / en regeert over de landen op aarde. 067b : 5
aan ’t hoofd van zijn vazallen,/ Hij voert de volkeren rondom 068 : 5
zijn volk zal louter vreugde zijn,/ komend van allerwege. 068 : 9
ondieren tegen U te keer,/ de volkeren en hun goden. 068 : 10

geef aan uw volk standvastigheid,/ o Here God hoogmogend. 068 : 12
waarin niet één der uwen wordt gemist,/ met het rechtvaardig volk zijn opgeschreven. 069 : 7
moet al het volk hem eer bewijzen,/ hem loven elk geslacht. 072 : 2
de volken zullen tot hem treden,/ zijn vijand likt het stof. 072 : 3
Dat opgetogen allerwegen / de volken komen saam, 072 : 6
't Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
ontmoedigde dan niet mijn woord,/ het volk dat wacht tot Gij het hoort? 073 : 5
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven. 076 : 5
Zou de Heer zijn volk verstoten?/ Heeft de toorn zijn hart gesloten? 077 : 3
toen Gij, groot in heiligheid,/ Jakobs volk hebt uitgeleid. 077 : 4
Maar Gij gaf een goed geleide / aan het volk dat Gij bevrijdde: 077 : 6
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind. 078 : 13
bij 't volk dat nu schoorvoetend verder trekt,/maar eenmaal door uw hand wordt opgewekt. 078 : 14
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide, 078 : 18
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden, 078 :25
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
Zal dan uw toorn uw eigen volk verteren?/Tref met uw gramschap die uw naam niet eren. 079 : 2
Doe voor ons oog de volkeren ervaren/ dat Gij het bloed hoort roepen van de aarde. 079 : 4
O Heer, wij zijn het volk door U verkoren,/ wij zijn de schapen die uw roepstem horen, 079 : 5
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2
God der heerschaten, Here Here!/ Hoe lang zult Gij uw volk verteren? 080 : 3
Maar mijn eigen volk / was mij niet terwille./ Hoogmoed was hun tolk 081 : 10
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
De lagen, voor uw volk gelegd,/ ze zijn een aanslag op het recht, 083 : 2
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
hebben met haat uw volk omgeven,/ hoewel zij van uw goedheid leven. 083 : 3
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
Toch niet voor eeuwig zijt Gij uitgevaren/ tegen mijn volk, daar Gij een redder zijt; 085a : 2
schenk ons het leven en Gij zult ervaren / hoe heel het volk zich over U verblijdt 085a : 2
Alle volken komen samen,/ die Gij schept en roept bij name, 086 : 3
Rahab en Babel zullen U behoren./ Ja volk na volk buigt eenmaal voor Hem neer 087 : 2
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt, 089 : 7
geeft luister aan uw volk, en hoge heerlijkheid. 089 : 8
de koninklijke held, uit al het volk verheven, 089 : 9
de hoon waarmee ons thans de grote volken krenken. 089 : 1
Gelukzalig het volk dat dit kent: / de jubel, de stoot der bazuin, 089a : 3
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
Gij houdt het volk in stand,/ Gij zult hun hart versterken. 092 : 3
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3,
De Here zal zijn volk doen leven/ Hij zal zijn erfdeel nooit begeven 094 : 7
wij, die het volk zijn van zijn weide./ Want onze God, Hij gaat ons voor, 095 : 3

dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward; 095 : 5
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1
Gij volken, roemt zijn grote naam,/ kom in zijn heiligdom tezaam, 096 : 3
beef voor Hem, volken aller landen. 096 : 4
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde 096 : 5
voor altijd zonder wandeling./ Hij richt der volken rechtsgeding, 096 : 5
Hij richt de aarde naar zijn recht,/ het pleit der volken wordt beslecht. 096 : 7
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht 096a : 3
Vertel alle volken over zijn wonderen. 096b : 1
De volken hebben goden: ijdele idolen!/Maar Hij. Hij is het die hemel en aarde heeft gemaakt 096b:2
Geef Hem, alle geslachten van de volken,/geef Hem, de Eeuwige, glorie en gewicht, 096b : 3
en nooit meer wankelt zij./ Hij zet de volken recht met zijn waarheid. 096b : 3
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b : 5
Groot koning is de Heer,/ volken bewijst Hem eer,/ breek uit in jubel, aarde 097 : 1
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod, 097 : 3
God trad voor ons in ’t krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen 097 : 4
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd. 098 : 1
Zijn volk is veilig in zijn handen./ Hij heeft zijn heerlijkheid ontvouwd. 098 : 2
Hij komt, Hij komt de aarde richten,/ Hij komt, o volken wees verblijd, 098 : 4
De Heer openbaarde zijn heil;/ Hij heeft voor de ogen der volken 098d : 2
God is koning, Hij sticht zijn heerschappij./Volken, hoor zijn stem. Buig u beef voor Hem 099 : 1
God, die recht gebood, is in Sion groot;/ van zijn troon belacht Hij der volken macht. 099 : 2
Onder uw beleid heerst gerechtigheid;/uw verbond heeft leven aan uw volk gegeven. 099 : 3
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.’ 100 : 2
zijn volk – Hij weidt het als schapen. 100a : 2
Hij immers schiep ons, niet wijzelf./ Wij zijn het volk door Hem geweid! 100b : 1
opdat alle volken spreken: ‘God is niet van hen geweken, 102 : 7
Alle volken, alle rijken / brengen Hem hun huldeblijken. 102 : 10
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
gelijk een arend nieuw bevleugeld wordt./ Het volk in druk heeft van Hem recht gekregen, 103 : 2
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht. 103 : 1
volk dat op Abram u beroemt, met Jakobs nieuwe naam genoemd. 105 : 2
van volk tot volk, van land tot land,/ toen ging Hij aan hun rechterhand. 105 : 5
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan. 105 : 5
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14
Bekomen van verslagenheid / was zelfs Egyptes volk verblijd. 105 : 14
Hij was het die zijn volk bevrijdde,/ zijn uitverkorenen veilig leidde. 105 : 17
Die gunst heeft God zijn volk bewezen,/ opdat het altoos Hem zou vrezen, 105 : 18
Gedenk mij naar uw welbehagen./ Dat ik met heel mijn volk U dien, 106 : 2
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk 106 : 10
Hoe dikwijls heeft, met schuld bedekt,/ dit volk des Heren toorn verwekt. 106 : 18
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegen zij zijn trouw beleid. 106 : 22
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid. 106 : 22
geweldenaars verjaagt / en ’t volk weer op doet leven. 107 : 18
Ik breng mijn lof, o Heer, U toe / onder de volken en ik doe 108 : 1
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij. 110 : 2
Zie, uit de moederschoot van ’t morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op ’t wijde veld - 110 : 5
steeds blijft Hij zijn verbond gedenken./ Hoe Hij zijn volk zijn kracht betoont! 111 : 3
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4

dat hij zetelen mag met de machtigen / met de machtigen van zijn volk.	113a : 4
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond,	114a : 1
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid,	115 : 2
Ik heb de kelk van ’s Heren heil geheven / en noem voor heel het volk zijn grote naam.	116 : 6
Loof, alle volken, loof de Heer,/ roemt alle naties, roem zijn eer.	117
Gij volken, loof uw God en Heer / wil Hem het loflied zingen.	117a : 1
Volkeren, loof de Heer,/ bezing Hem, heel de wereld.	117b : 1
Alle volken, huldig de Heer.	117c : refr.
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring,	118 : 3
Gij maakt in uw onwankelbare trouw / uw volk steeds uw getuigenis deelachtig.	119 : 52
rondom hen die zijn woord bewaarden,/ zijn volk op aarde.	125 : 2
Onder de volken werd gezegd:/ Groots deed de Heer hun goed.	126b
dat zijn naam ons leven doet./ Hij koos Jakob tot zijn volk,	135 : 2
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld.	135 : 5
Volkeren heeft Hij verjaagd / aan de oevers der Jordaan;	135 : 6
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal,	135 : 8
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden:	137 : 4
Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ ’t verdrukte volk wordt opgericht.	140 : 8
Hoe waart Gij toen uw volk nabij./ Gij hebt het door de dood gedragen	143 : 5
Gezegend zij de Heer, die mij behoedt / en die de volken brengt onder mijn voet.	144 : 1
Gelukkig is het volk dat te allen tijde / staat maken mag, o Heer, op uw geleide.	144 : 6
Gelukkig ’t volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft!	144 : 6
Hij bouwt de stad, door Hem verkoren,/ het volk in ballingschap verloren	147 : 1
Zo deed Hij aan geen andere volken./ Laat ons des Heren lof vertolken.	147 : 7
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven.	148 : 6
Volk van God, loof Hem die u schiep;/ Israël, dank Hem die u riep.	149 : 1
En zo danst in het morgenlicht / heel Gods volk voor zijn aangezicht	149 : 2
een zwaard dat voor de trots der volken / Gods wrake zal vertolken.	149 : 4
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven.	149 : 5
zijn hand die zijn volk heeft bevrijd	151 : 1
De volken der aarde gaan eindelijk verstaan	151 : 4
totdat Gij het volk dat tot U zich bekeert	151 : 4
der volken oude twist	152 : 10
van zijn volk de eeuwen door	154b : 8
uw volk zal juichen om zijn God en Heer	156 : 1
Altijd is Hij zijn volk nog trouw gebleven	157b : 9
aan Abraham en aan zijn volk voorgoed	157b : 10
Hij komt zijn volk bevrijden	158a : 1
want omgezien heeft Hij naar zijn volk	158c : refr.
voor alle volken	159b : 2
door U bereid voor het oog van alle volken	159c : 2
licht tot glorie van Israël, uw volk	159c : 3
God zegent alle volken	163a : 4
Zij is een vrouw die volkeren mag schragen	164 : 1
Uit u, die om uw volk geleden had	164 : 3
zijn koningen van volkeren geboren	164 : 3
zo houdt God door Jozefs hand/’t volk van Israël in stand	166b : 5
het volk en vee van Nabal bij	172 : 5
dat God weer bij zijn volk wil zijn	173 : 5
Een volk dat de Heer aanbad	175 : 2
voor alle volken blinken.	176 : 2

Ruim baan, ruim baan! Gods volk mag gaan	176 : 6
De volken zien uw heilig spoor	176 : 2
Het volk is doof, het volk is blind	177 : 2
Waarom, o volk van Israël	177 : 3
die alle volken leidt;	279 : 2
roepen wij voor alle volken:	299j : 2
Eer aan de koning der volken	299j : 3
graan dat brood wordt voor uw volk in / overvloed	319 : 6
tot alle volken één zijn in Christus' geest.	343 : 3
Gods woord roept door de tijden / zijn volk en grijpt het aan.	346 : 2
Gedoopt in woord en water: / dat volk van God zijn wij	346 : 3
Ja, alle volken zijn in tel / bij U, o God van Israël!	350 : 6
De Heer heeft zijn volk gevoed / met kostelijke tarwe;	372 : 1
Kyrie eleison! Heer, uw Geest zij met ons voor altijd;/dat uw volk eensgezind	375 : 2
dat God met zijn volk zich voorgoed heeft verbonden.	382 : 2
en met uw heilig volk ons voor uw troon vergaren.	412 : 5
Nu komt de Vorst op aard,/die God zijn volk zou geven;	439 : 1
Hij komt de volken troosten,/die eeuwig heersen zal.	444 : 1, 5
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan	447 : 1
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht.	448 : 1
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land.	451 : 1
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan,	451 : 5
een licht dat schijnt voor alle volken in die nacht	455 : 5
Volk uitentreuren / gezeten in de nacht,	456a : 7
Volk uitverkoren / om in het licht te staan,	456a : 8
zal over alle volken gaan,/de tirannie heeft afgedaan.	459 : 1
De vorst der vorsten is een knecht,/de volken komen tot hun recht,	459 : 7
Het volk dat woont in duisternis / zal weten wie zijn heiland is.	460 : 1
O kom. o kom, Emmanuël!/Verblijd uw volk, uw Israël!	466 : 1 - 7
het huis van dood en duisternis / waarin uw volk gekluisterd is!	466 : 4
Koning der volken, heers alom / en, eerste van de aarde, kom!	466 : 6
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil	466 : 7
voor heel het volk zal deze vreugde wezen.	472 : 1
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen,	472 : 3
O roos als bloed zo rood,/God komt zijn volk bezoeken/in 't midden van de dood.	473 : 3
Voeg u, volken, in het koor, / dat weerklinkt de hemel door,	481 : 1
Juich voor de koning van de volken / buig voor zijn opperheerschappij,	526 : 4
Men zegt: Hij lijkt op Israëls profeten./ Maar voor zijn volk zal Hij Messias heten.	533 : 4
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
Dat volk dat vast, maar toch in tweedracht leeft,/wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen.	537 : 1
Het volk van God was veertig jaar / -een mensenleven lang-	542 : 2
Tot alle volken, roep het uit: hoor, God regeert vanaf het kruis.	572 : 4
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
Een mens moet sterven om een volk te redden.	587 : 2
Dit is de nacht waarin uw volk het slavenhuis uittrekt,/ droogvoets door de baren;	595 : cantor
dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,/ dat Hij ons dor gebeente doet herleven,	609 : 4
Halleluja!/ Verkondig het, juich, heel de aarde:/ God heeft zijn volk verlost./ Halleluja!	640e
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden;	648 : 3
Maar Hij heeft alle volken / zijn koninkrijk beloofd.	666 : 2
ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk!	705 : 3
Nooit lichter ving de lente aan / dan toen uw hand ons volk bevrijdde.	709 : 1

In de schoot van mijn moeder riep Hij mij,/ stelde mij tot licht voor de volken.	710a
wordt aan het volk dat Hem verwacht / de ware troost gegeven.	723 : 1
een met het heilig trekkend volk / in liefde en in hope.	728 : 3
verzameld uit de volkeren / van elke taal en stam:	735 : 2
de eerste mens die Gij U schiep,/ het volk van Abraham,	735 : 2
voor aller volken aangezicht,/ uw heerlijkheid aanschouwde!'	739 : 4
Nicolaos, zegevieren / zal het recht voor heel het volk,	745 : 1
Aartsvaders gaan, profeten, heel het volk / dat meedroeg aan het kruis,	750 : 6
O welk een vreugde zal het wezen,/ als Hem elk volk is toegedaan.	755 : 2
men breekt uw volk als brood,/ men heeft ons opgejaagd.	756 : 7
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden;	762 : 3
Wij treden aan het ontoegankelijk licht,/ wij volkeren, wij heidenen, wij mensen;	762 : 4
van alle vier einden der aarde / brengt Hij zich een volk bijeen.	763 : 3
dan zullen de volken weten / dat Hij bij de mensen woont.	763 : 5
vaart de tijding door de volken / dat Gij alles richten zult:	769 : 2
de volken u vinden en vragen:/ 'Vergeef wie u hebben geslagen!'	770 : 3
Eens zullen de volken u eren,/ o volk dat Ik heb gesticht;	770 : 4
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede.	772 : 2
De aarde is ziek door de schuld van uw volk,	772 : 3
waar uw volk gelukkig kan zijn (bis),	772 : 4
Volk dat in duisternis gaat,/mensen met stomheid geslagen,	773 voorz.
Volken, vorsten, machten / buigen voor het Lam,	777 : 4
Jouw volk is mijn volk, daarbij wil ik wonen,/ jouw God is ook mijn wondervolle God.	787 : 3
het volk van de profeten,/ de stam van het verbond,	803 : 3
het volk dat hier beneden / de stem van God verstond.	803 : 3
Het is niet meer te tellen,/ dat volk dat na hem kwam,	803 : 4
en de volkeren tezaam / vinden zegen in jouw naam.	805 : 2
Vorm ons tot jouw volk, bevrijd ons,/ om de aarde en om God.	849 : 3
De Heer heeft eertijds zijnen volke / geholpen uit veel angst en pijn.	865 : 3
God de koning is in je midden./ Hij bevrijdt zijn volk.	879 : 3
Erken nu de Heer, volken der aarde, erken nu zijn majesteit.	890 : 1
Verhef dan je stem, volk van de Ene. Verheug je en juich voor Hem.	890 : 2
hard en van bloed, een vloed niet te stelpen,/mensen uw volk, uw stad hier op aarde.	893 : 2
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond.	927 : 5
Ik huil mee met het volk,/ ik ben blind met de blinden,	945 : 6
een volk, gedoopt in Christus' doop,/ verenigd in geloof en hoop	966 : 3
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer.	967 : 4
Door God bijeen vergaderd,/ één volk dat Hem behoort,	968 : 2
Een volk op weg gezet / om vrede tegemoet te gaan:	1002 : refr.
Zijn wij dat volk gewekt om op te staan?/ Wij gaan.	1002 : refr.
Maak ons uw volk, heilig, vol luister,/ schijn in de donkere nacht.	1005 : 1
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan	1012 : 2

Volkomen

Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere.	119 : 53
tot wij in U volkomen zijn.	275 : 5
Hij geeft zichzelf, zijn vlees en bloed,/ zodat Hij ons volkomen voedt.	565 : 3
naar een bestaan volkomen.	630 : 4
in glorie verschijnen, volkomen en rein.	752 : 6
Koning in de hemel, kon ik U maar prijzen,/ U volkomen eer bewijzen.	906 : 4

Volkomenheid
werden tot rijk van Gods volkomenheid / al Israëls stammen samen. 114 : 1

Volmaakt
Volmaakt is 's Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft. 019 : 3
Het woord des Heren is volmaakt,/ bron van leven. 019a : voorz.
rivieren breken zich ruim baan / om Gods volmaakte macht te tonen. 024 : 1
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na. 139 : 10

volmaakt zichzelf, onnoembaar, onweersproken 325 : 2
Al zijn namen die wij noemen,/stralen in volmaakte pracht 449 : 7
De geuren uit je schors: volmaakt./ Geen nectar haalt het bij jouw smaak. 572 : 7
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,/ zijn wil is soeverein. 943 : 2

Volmaakter
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken. 119 : 27

Volmaken
en in de seizoenen der jaren / volmaakt Gij de oogst op het land. 765 : 1

Volmondig
Volmondig konden wij lachen,/ gejuich op ieders tong. 126b

Volstandig
zijn wet betrachten en voortaan / volstandig op zijn wegen gaan. 105 : 18

Volste
opdat wij doen het volste recht / en zijn uit U geboren -/ 'de minste mens een naaste zijn' 924 : 2

Volstrekt
één en volstrekt in allen 306 : 2

Volstromen
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water… 126b

Dat wij volstromen met levensadem / en schreeuwen eindelijk geboren. 694 : 1
Dat wij volstromen met levensadem / en lachen eindelijk geboren. 694 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en weten eindelijk geboren. 694 : 3
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1

Voltooien
De schemering voltooit de dag 264 : 2
voltooid en zonder zonden. 522 : 4
Hij voltooit de lange lijn / van de wet en de profeten./ Halleluja. 545 : 2
kom Schepper Geest, voltooi / wat Gij begonnen zijt. 686 : 3
Wat Gij eenmaal zijt begonnen / o voltooi het: maak ons rein, 754 : 3
een mens te zijn die sterven moet?/ Wij branden van verlangen/ tot alles is voltooid. 807 : 6
tot ons leven zijn tijd heeft voltooid. 880 : 4
wij hopen dat de God van alle leven / ook jou voltooit. 956 : 3
wij bidden U: neem hem/haar op,/ voltooi wie hij/zij mag zijn. 963 : 3

Voltooiing
zijn Geest geleide ons en onze aarde naar de voltooiing 217 : 5

Voltrekken
Voltrek de reiniging en raak mij aan / met bloed en hysop, dan ben ik genezen. 051 : 4

Dit visioen geeft vleugels aan mijn geest,/ voltrekt zich voor mijn oog. 750 : 3

Voluit
En neem voluit de vrijheid 311 : 4
en niet meer neemt, maar voluit geeft / aan alle mensen in de nood, 712 : 4
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik 725 : 4
Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn. 791 : 5
Ons leven mag zich voluit laten lezen,/ herkenbaar als zijn eigenhandig schrift. 976 : 1

Volvoeren
is de Heer een enig Heer./ Hij volvoert wat Hij besluit. 135 : 3

Vonk
vonken verleden hier gezaaid 276 : 2
dat wij gaan in vurige liefde./Vonken die overslaan. 427
De vonken van uw naam / zijn ogen in ons hart. 607 : 1
daal neer, daal in, uw vonk doet mij ontbranden./ Kom Trooster, hartsvriendin, 673 : 1
Uit het wachten komt de vonk / kom, Geest van boven, kom; 684 : 1
bevestig ons, en wees / de vonk, de rust, het lied. 684 : 1
de vonk die overspringt / op allen die geloven. 687 : 2
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht, 691 : 2
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur, 700 : 1
Liefde, die ons hebt geschapen,/ vonk waarmee Gij zelf ons raakt, 791 : 2
wiens heerlijkheid ons is verhuld,/ in vonken licht verstoven. 825 : 1
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3

Vonken
de ziel die vonkt of als een brand uitslaat, 324 : 1
vonkt en vlamt: het vuur, de Geest! 700 : 3

Vonkje
Vonkje van hoop diep in mij,/lieve God, wakker het aan 427

Vonnis
Hij zal de volken voor zich stellen / en zijn rechtvaardig vonnis vellen. 009 : 4
waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen. 048 : 3
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ ’t verdrukte volk wordt opgericht. 140 : 8

zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen. 898 : 3

Voor, Vore
valt in de voor des doods,/ valt in de aarde neer. 650 : 6

Voor en na
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand'en scha, 056 : 2

Voor (voordat)
Voor ik als kind ter wereld kwam,/zijt Gij voor mij geboren 475 : 2
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt, 475 : 2
dan ben ik al gevonden / voordat ik U niet vind; 894 : 3
En voordat wij Hem zoeken,/ zijn wij gezocht door Hem 896 : 6
Ja, van voor ik 't licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede. 903 : 2

Vooraan
Ik gedenk hoe ik vooraan / in de reien op mocht gaan, 042 : 2
Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,/ de goden zijn Hem onderdaan; 095 : 2

En helemaal vooraan 163a : 2
helemaal vooraan 171 : 2
bij alle vrolijkheid vooraan / met trom en tamboerijn. 737: 16
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3

Vooraan (gaan)
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond, 132 : 6

Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,/Gij hogepriester in der eeuwigheid. 555 : 3
als een vuur vooraan levenden en doden. 645 : 1
Gods zegen bidden wij je toe;/ Hij zelf gaat steeds vooraan 794 : 1
Hij riep ons, de getrouwe,/ en Hij ging zelf vooraan. 799 : 2

Vooraf
moet vooraf met Hem lijden / zijn kruis, om zijnentwil 434 : 5

Voorafgaan
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2

Voorbedacht
uw voorbedachte raad 280 : 5

(zich) Voorbereiden
Verwacht de komst des Heren,/o mens, bereid u voor: 439 : 1

Voorbestemd
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4

Voorbij
Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen. 003 : 2
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
waar 't leven bijna is geweken./ Men zegt: 'Het is met hem voorbij, 088 : 2
een teer geluk, als rozen / zo schoon, zo snel voorbij; 103a : 3

Hij blijft met ons vertrouwd, voorbij aan ons verleden 158c : 2
Nu zijn verdriet en zorg voorbij 173 : 2
Licht om te leven duisternis voorbij 219
Is deze arbeidsdag voorbij 343 : 4

is weer voorbij, de nacht genaakt 248 : 1
wees Gij nu mijn toekomst, het duister voorbij 263 : 3
Niet in het graf van voorbij,/niet in een tempel van dromen 321 : 6
De zondvloed is voorbij,/ziedaar de nieuwe oever, 351: 1
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht. 424 : 3
Zijt Gij van wie gesproken is / in de voorbije tijden? 446 : 3
Geen liefde gaat er meer verloren,/de onderdrukking is voorbij, 448 : 4
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij, 454 : 2
Uw komst zal ons bevrijden,/voorbij zijn ach en wee. 471 : 2
Uit uw verborgenheid / voorbij aan onze grenzen, 500 : 1
De vrijdag is voorbij,/ de sabbat is vervuld./ O dageraad 591 : 5
bestemd voor de genade,/ het donker al voorbij 612 : 2
voorbij is nu de droefenis,/ omdat de Heer verrezen is./ Halleluja. 621 : 4
Al maakt de dood stampij,/ voor mij is hij voorbij. 623 : 5
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij 725 : 2
Laat ze niet tot niets bevriezen / in de ijskou van voorbij, 733 : 2
Voorbij de hoogste bergen,/ voorbij het verste veld, 750 : 1
en durven niet op weg te gaan / het duister niet voorbij. 753 : 4
bijeen in zijn genade,/ voorbij aan alle nood. 916 : 2
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5

Voorbijgaan
Hoe lang, Heer, gaat Gij mij voorbij?/ Hoe lang verbergt Gij u voor mij? 013 : 1
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?/ Hoe blijft Gij zwijgen? 022 : 1
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1
Mijn dagen teren op in klachten,/ mijn jaren gaan voorbij 031 : 8
zie hoe zij spotten over mij:/ luister, o God, ga niet voorbij. 035 : 7
‘Sterft hij niet haast, en gaat zijn naam voorbij?’/ Zo denkt hij in zijn hart, 041 : 2
De Heer waakt op, dan vallen zij,/ zij gaan gelijk een droom voorbij. 073 : 7
als water staan zij mij naar ’t leven./ Mijn vrienden gaan aan mij voorbij. 088 : 8
de schemer gaat voorbij,/ de morgen is ontboden. 107 : 9
De zegening verfoeide hij,/ zegening ga aan hem voorbij. 109 : 7
Haters van Sion, zo zij dan uw lot,/ dat die voorbijgaan u niet zullen eren, 129 : 4
Want zijn heil zal niet voorbijgaan,/ God is trouw aan wat Hij schiep. 146 : 3

Lange jaren gaan voorbij 166b : 3
Nu is de dag voorbij gegaan 242: 1
Uw dag breekt aan, de schaduw gaat voorbij 247 : 5
Er is een dag voorbij gegaan 264 : 1
de dood gaat aan ons hart voorbij,/o Lam van God, U loven wij 389 : 3
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht. 391 : 2
onnaspeurbaar als de wind / die voorbijgaat in de bomen. 527 : 2
ga aan onze schuld voorbij,/ Kyrie eleison. 558 : 9
Door wat voor grote eenzaamheden / is Hij aan ons voorbijgegaan, 582 : 1
Gij zijt voorbijgegaan,/ een steekvlam in de nacht. 607 : 1
Gij zijt voorbijgegaan,/ een voetspoor in de zee. 607 : 2
Gij zijt voorbijgegaan,/ een vreemd bekend gezicht, 607 : 3
De Heer is waarlijk opgestaan,/ Halleluja (2 x)/ de nacht des doods voorbijgegaan. 617 : 1
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht. 689 : 2
de vreugde gaat er nooit voorbij,/ het is als in een droom. 737 : 13
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan. 742 : 3

De hemel van hier / is niet de hemel van ooit,/ wanneer hemel en aarde voorbijgaan. 768 : 1
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2
Ik riep: Gij vraagt te veel van mij./ Gij zijt te groot, ga mij voorbij! 831 : 2
O ga niet aan mijn hart voorbij. 944 : 1

Voorbijkomen
Hij komt misschien vandaag voorbij / en roept ook ons, roept jou en mij, 531 : 1
Hij komt misschien vandaag voorbij / en neemt ook jou terzij of mij 531 : 2
Hosanna, hosanna,/de Heer komt voorbij,/de Heer komt voorbij. 551 : 1
- haar armen veilig om jou heen - / voorbij de horizon. 963 : 2

Voorbijleiden
Toets mij of niet een weg in mij/ mij schaadt en leidt aan U voorbij. 139 : 14

Voorbijsnellen
Gij overspoelt de sterveling met uw stromen./ De jaren snellen ons voorbij als dromen. 090 : 4

Voorbijtrekken
Wie komen daar? Een koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij. 750 : 5
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde 812 : 3

Voordat
Voordat het zonlicht voor hen daagt / heeft hen uw toorn al weggevaagd. 058 : 3
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7

Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer, 400 : 1
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.

Voordeel
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven? 717 : 2

Voordoen
en net als Jezus worden / die ’t ons heeft voorgedaan. 538 : 1
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
als ons is voorgedaan? 992 : 3

zich Voordoen
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet. 813 : 2

Voorgaan
God is goed, Hij is waarachtig / en gaat zijn getrouwen voor, 025 : 4
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor - 045 : 4
zo wordt het brood voor ons geboren / waar Gij zijt voorgegaan. 065 : 5
Hij gaat ons voor op alle wegen,/ heeft uit de zonde ons opgericht. 067a : 2
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
en als herauten gaan U voor op al uw schreden 089 : 6
wij, die het volk zijn van zijn weide./ Want onze God, Hij gaat ons voor, 095 : 3
en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10

Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg.	119a : 2
Hoe zijn de stammen opgegaan!/ Hier gingen ons de voeten voor	122 : 2
Loof de Heer, Hij gaat ons voor,/ Hij is trouw de eeuwen door.	136 : 6
Lamp voor mijn voet, ga mij dan voor	250 : 10
een gids die mij voorgaat en nimmer verlaat	263 : 3
van wie zijn voorgegaan	280 : 2
Hij gaat ons voor, is ons vooruit	281 : 8
Het lied van wie zijn voorgegaan	281 : 9
Het licht is ons voorgegaan	285 : 1
ga ons voor en vuur ons aan	290
van wie zijn voorgegaan:	311 : 5
dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte.	312
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor.	388 : 3
Herder, die ons voorgaat!	424 : allen
De Levende richt ons op,/gaat ons voor de weg,/zendt ons uit tot vrede.	429a
uw naam die mij geloven doet: / Gij gaat mij reddend voor;	512 : 1
als ik van alles scheiden moet / gaat nog die naam mij voor.	512 : 6
de ster ging, als een lichtend spoor / naar Betlehem hen voor.	520 : 5
Als een vuur zijt Gij verschenen,/als een ster gaat Gij ons voor,	527 : 3
licht, kom ons met stralen tooien,/ ga ons voor van hand tot hand!	600 : 5
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan	630 : 4
waar Gij ons leidt is ’t goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd.	653 : 6
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur	655 : 2
de lage driften, hoge dunk, ze branden./ Ga met uw licht ons voor,	673 : 2
als wij herboren / Hem toebehoren,/ die ons is voorgegaan. Halleluja!	675 : 1
O heiligen vanouds,/ die ons zijn voorgegaan / en alle strijd voorbij	725 : 2
De heiligen, ons voorgegaan,/ hebben hier niets verworven,	728 : 1
Vrienden die zijn overleden,/ al wie ons zijn voorgegaan,	733 : 1
Allen die zo, zonder adem / biddende, zijn voorgegaan,	733 : 3
Gij die als mens verschenen zijt / en ons bent voorgegaan,	735 : 1
Dat zij die ons zijn voorgegaan / zijn in het licht, rusten in vrede.	736 : 1, 2, 3
het is een eindeloze rij,/ de kinderen gaan voor.	737 : 20
Hem die als gids ons voorging /prijst ons lied. Hij leidt ons nog.	798 : 5
Ik ben het woord dat naar u taalt,/ u voorgaat en u achterhaalt,/ Ik ben.	815 : 2
De liefde gaat ons voor / van den beginne;	829 : 1
Jezus, ga ons voor / deze wereld door,/ en U volgend op uw schreden	835 : 1
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij.	839 : refr.
de broeder kent de broeder / als een die voor moet gaan.	991 : 2
wie voor was blijft ten achter,/ wie achterbleef gaat voor.	991 : 6
naar vrede en gerechtigheid,/ zijn voetstap gaat ons voor.	1016 : 2

Voorgeslacht

O God, die droeg ons voorgeslacht / in nacht en stormgebruis,	090a : 1
O God, die droeg ons voorgeslacht / in tegenspoed en kruis,	090a : 6
Sla, wat het voorgeslacht ons leerde / niet onnadenkend in de wind	310 : 3
het voorgeslacht, de ouders, die hier stonden,/de ganse kerk in één geloof.	348 : 9

Voorgevoel

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne,	946 : 4

Voorgoed

Heer God, sta op! Vergeet de armen niet!/ Maak de hoogmoedigen voorgoed te schande! 010 : 5
doe eindelijk uw aanschijn dagen,/ dan is voorgoed het pleit beslecht. 017 : 1
Hij die zetelt op de vloed,/ koning zal Hij zijn voorgoed. 029 : 6
Zij fluisteren saam, de horde die mij haat:/ 'Hij ligt, hij ligt voorgoed! 041 : 3
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak! 044 : 11
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 : 5
Al denkt hij ook: mijn huis houdt altijd stand,/ voorgoed verbond mijn naam zich met dit land, 049 : 3
hier stichtte Hij zijn huis voorgoed,/ buig u dan neer in eerbied! 068 : 5
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
voorgoed zal uw geslacht de heerschappij behoren. 089 : 2
want uw rechtvaardigheid zal hen voorgoed verhogen. 089 : 7
de waarheid spreekt voorgoed,/ verstommen zal de leugen. 107 : 19
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten. 109 : 6
Voorgoed zal u het priesterschap behoren./ De Heer is met u. Hij beslecht het pleit. 110 : 4
Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd / en zijn verbond staat voor altijd, 111 : 4
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54
De scepter van de goddeloze / rust niet voorgoed op 't land 125 : 3
Sion is van de Heer voorgoed,/ Hij heeft het aan zijn eer gewijd; 132 : 9
Zij juichen nu het bruut geweld / voorgoed wordt neergeveld 149 : 4

Ik zing voor de Heer, Hij is koning voorgoed 151 : 5
Hebt Gij voorgoed 155 : 6
aan Abraham en aan zijn volk voorgoed 157b : 10
al sinds Abraham, - zo spreekt Hij voorgoed 157c : 9
En wij, wij leven weer voorgoed op Hem gericht 158c : 2
waardoor de slaap voorgoed verdwijnt 204 : 8
geprezen zijn, nu en voorgoed 204 : 9
voorgoed zult Gij regeren 302 : 2
maak de tongen los voorgoed! 305 : 3
Breek geen verbond, voorgoed gesloten 310 : 4
Nu weten wij voorgoed:/Gij zult ons nooit begeven, 351 : 1
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed. 360 : 5
dat God met zijn volk zich voorgoed heeft verbonden. 382 : 2
Gij deelt het met ons, zo deelt Gij / Uzelf aan ons uit voorgoed, 390 : 5
en dit is de genadewijn,/Gij zult voorgoed mijn gastheer zijn. 393 : 3
zei Hij: wat jullie misdeden / dat is nu voorgoed verleden, 395 : 3
zo komt de koning van de vrede, / voorgoed gekomen in zijn uur. 489 : 3
Gedenk ons die als hij / geboren zijn eens en voorgoed, 493 : vz.
Gij brandt uw eigen naam / voorgoed in onze dagen 500 : 2
voed ons dan met de hoop / dat Gij voorgoed zult komen. 500 : 4
Wij worden in uw dood gedoopt./ Door U voorgoed vergeven, 522 : 5
Dit is een dag van zingen! / Voorgoed zijn wij bevrijd. 552 : 1
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed. 572 : 3
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij. 578 : 5
werd gevorderd en hun schande / weggedaan voorgoed. 580 : 2
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed 591 : 4
Gij zijt voorgoed, Gij zijt / verborgen in uw God. 607 : 2
Die gingen in rouw / tot aan de einden der aarde / één voor één, en voorgoed, 608 : 2
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten. 610 : 5
Ik ben voorgoed verbonden / met Christus, die als hoofd 623 : 7

Hij zocht en kende mij voorgoed, en iedereen! 626 : 7
Vrouwen hebben Hem ontmoet,/ weten zich bevrijd voorgoed. 631 : 2
De oude nacht voorgoed gedood,/ de toekomst kleurt de morgen rood; 637 : 3
Laat ons uw ranken zijn voorgoed,/ doorstroom ons met uw hartenbloed. 653 : 5
uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen 662 : 2
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet. 682 : 1
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
naar 't nieuw Jeruzalem./ Hef dan het hoofd / en leef voorgoed 725 : 3
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon. 735 : 1
voorgoed zijn weggedaan,/ in deze wereldtijd? 756 : 4
Al dwalen we ook ten dode af / tot over 't graf,/ voorgoed zijt Gij 760 : 3
Jezus Christus, gisteren, heden,/ komt voor eens en komt voorgoed! 769 : 6
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed 777: 2
Op de nieuwe aarde / woont het Lam voorgoed. 777 : 7
is het lied al gelegd / dat voorgoed door de stilte kan breken. 780 : 4
Een mens te zijn op aarde,/ is eens voorgoed geboren zijn, 807 : 1
voorgoed met Hem verweven. 825 : 5
dat is een erfenis / om door te geven / voorgoed. 829 : 2
hij gaat voorgoed verloren,/ het leven dat hij koos 841 : 3
dat Hij zich van uw leven / voorgoed heeft afgewend. 904 : 4
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht. 908 : 5
Totdat U komt, mij roept voorgoed,/ bent U het doel van mijn bestaan. 939 : 3
vlieg omhoog en vlieg voorgoed,/ vlieg de vrijheid tegemoet! 957 : 4
Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn. 963 : 3

Voorhanden
Daar is geen hulp voorhanden,/ voorhanden dan van God, 901 : 2

Voorhang
Scheurt het voorhang van de wolken,/ wordt uw aangezicht onthuld, 769 : 2

Voorheen
en vrede wenste als voorheen./ Halleluja. 620 : 6

Voorhof
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven? 042 : 1
geef Hem de glorie, de glorie van zijn naam./Breng uw geschenken, treed zijn voorhof binnen. 096b:3
Treed zijn poorten in met een danklied,/ ga met lofzang zijn voorhoven binnen, 100a : 3
Treed zijn poorten binnen en zeg Hem dank!/ Treed zijn voorhof in en breng Hem eer. 100b : 1a
in 's Heren voorhof mijn gejubel mengen / me uw lofprijzingen, Jeruzalem. 116 : 8
Laat mij de voorhof binnentreden / en loven 's Heren majesteit. 118 : 7

Voorhoofd
Dan zullen wij niet van U wijken,/ uw naam zal op ons voorhoofd prijken 080 : 7

Voorjaar
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan 966 : 4

Voorjaarsbloem
als een tuin vol voorjaarsbloemen,/als de sterren in de nacht. 449 : 7

Voorkeur

Uw voorkeur gaat uit naar het kwade,/ de leugen lacht u aan. 052 : 2

Voorkomen
Abigaïl voorkomt met moed 172 : 9
en zing het lied van Ester / die massamoord voorkomt. 738 : 2

Voorlang
zoals voorlang geschreven stond 158a : 1

Vooronder
en hij bracht uit zijn vooronder / woorden van Gods goedheid mee 178 : 15

Vooropgaan
Opstaan, kerk, en durf voorop te gaan 223 : 3
De eersten zijn de laatsten,/ wie nakomt gaat voorop. 991 : 1, 8
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1

Voorouder
zoals Hij aan onze voorouders heeft beloofd 157e

Voorschrijven
Zo staat het voorgeschreven,/ zo is het steeds voorzegd, 991 : 3

Voorspellen
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5

waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1

Voorspoed
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag, 073 : 1
Gij hebt de tirannie verdreven / en doet uw volk in voorspoed leven. 076 : 5
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25

Wie in voor- of tegenspoed 287 : 1

Voorspoedig
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan. 038 : 11

Voorspraak
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik ’t helse vuur moet vrezen 573 : 18

laten Voorstaan
Op U laat ik mij voorstaan,/ ik ben aan U gehecht. 119a : 2

Voort
het licht doen overwinnen,/ Hij spreekt nog altijd voort. 513 : 1
Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand 687 : 3
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet.813 : 2

Voortaan
Red mij voor de dood vandaan,/ dan bejubel ik voortaan / hoe de goddeloze boet: 009a : 3

zal door de tijden met ons verder gaan,/ met David en zijn huis nu en voortaan. 018 : 15
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
Schenk ons het morgenrood van uw genade, dan prijzen wij voortaan uw grote daden. 090 : 7
zijn wet betrachten en voortaan / volstandig op zijn wegen gaan. 105 : 18
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4

Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen 157b : 3
Gij draagt voortaan een nieuwe naam 176 : 2
veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef 243 : 2
Gij zult geen vreemde goden / maar Mij alleen aanbidden voortaan. 320 : 1
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven, 353 : 3
aan God de Vader ere / en vrede zal van nu voortaan/in Jezus' naam 472 : 3
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/'de Heer is waarlijk opgestaan!' 617 : 18
Dat wij van harte / elkander verstaan en beminnen / en zo voortaan 632 : 3
de Trooster ook zij lof en eer / en heerlijkheid van nu voortaan. 670 : 7
de Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan. 747 : 8
zo zult gij nu voortaan / in liefde en in leed 788 : 2
om voortaan te geloven / in 't land van Kanaän, 803 : 1
om voortaan als een blinde / te zien een donker licht, 803 : 1
om voortaan helderziende / te zijn op God gericht. 803 : 1
Ik wil mijzelf van nu voortaan / blijmoedig aan Hem geven, 909 : 2
opdat wij nu en voortaan / trouw U ter beschikking staan./ Erbarm u, Heer. 967 : 6
En omdat (sic!) voortaan te vieren / zegende Gij de zevende dag. 987 : 7

Voortbestaan
Gij hebt U onderworpen aan / de letter van ons voortbestaan. 519 : 2

Voortblazen
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort 540 : 2

Voortbrengen
Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34

Hoor het woord (2x), het woord van onze God; gerechtigheid brengt vrede voort (2x) 335
Emmanuel, de redder, bracht zij voort / in Betlehem, die kerstnacht naar Gods woord 443 : 4
Hij werd geboren in de nacht / die al het licht heeft voortgebracht, 488 : 2
God heeft gesproken: Gij zijt mijn zoon,/Ik heb u heden voortgebracht. 490 : 1 vz.
Van U getuigen dag en nacht./ Gij hebt ze heerlijk voortgebracht. 978 : 1
Daarom moet alles U aanbidden,/ uw liefde heeft het voortgebracht. 981 : 5

Voortdragen
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
De tijd draagt alle mensen voort / op zijn gestage stroom; 090a : 5

o draag het voort naar alle landen / vermenigvuldigd duizendvoud. 315 : 3

Voortdrijven
O Heer, uw onweerstaanbaar woord / drijft rusteloos de eeuwen voort 723 : 2
Door de wereld gaat een woord / en het drijft de mensen voort: 802 : 1, 6

Voortduren, Voortdurend

Zij zijn voortdurend uit op kwaad/en pochen op hun slinkse plannen/mij te overmannen. 064 : 3
Ik heb geroepen tot mijn stem 't begaf./ Voortdurend heb ik naar U uitgekeken. 069 : 1
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Niet ons, o Heer, niet ons zij eer gewijd,/ doch uw voortdurende aanwezigheid, 115 : 1
Zijn trouw duurt voor tot in lengte van dagen. 117c : 3

Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5

Voortgaan

Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort. 017 : 2
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden, 078 : 19
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord, 084 : 4
Zij gaan in vrede voort, zij wandelen voor uw ogen, 089 : 7
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen. 112 : 1
Wie 't zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al. 126 : 3

Blinde man, ga voort, gij 182 : 1
dan gaan wij voort vol goede moed 206 : 6
laat ons voortgaan aan zijn hand en wijs de weg 319 : 2
Jezus heeft het laatst gesproken / en zijn stem gaat voort 319 : 5
Als kinderen gaan wij zingend voort,/de Vader is het die ons hoort. 350 : 4
Uw weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood 380 : 1
en zocht in zijn ellende / naar troost om voort te gaan, 562 : 1
dwars door het ongebaande / een pad dat voortgaan doet. 605 : 2
Kom laat ons voortgaan kinderen!/ De Vader staat ons bij. 799 : 5
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede. 838 : 2
En de bomen in het veld zullen klappen voor Hem/ en jij gaat vrolijk voort. 878

Voortgeleiden

Uw naam is Trooster, Gij geleidt,/o goddelijk geschenk, ons voort, 670 : 2

zich Voorthaasten

en haastten ademloos zich voort./ Halleluja. 620 : 3

Voortjagen

dat niemand, niemand naar mij vraagt,/ en dat ik steeds word voortgejaagd. 142 : 3

Voortkomen

komt van de Vader voort 160a : 1

Voortleiden

laat zijn gebed niet onverhoord!/ Herder Israëls, leid ons voort! 080 : 2

Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,/geen ongeval ons leven schaadt. 360 : 5
Wij zijn zijn voetstap nagegaan,/ zijn liefde leidde ons voort. 798 : 4

Voortleven

Zijn koninklijk geslacht leeft voort en zal regeren. 089 : 13
opgeroepen door uw woord./ Zij vergaan, maar Gij leeft voort. 102 : 12

wij leven in U voort,/ wij zijn met U bekleed. 607 : 1

(zich) Voortplanten
plant de echo van het woord / zich in dood en leven voort. 029 : 5
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4

op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord. 466 : 1
Verloochend of weersproken,/ nog steeds wordt Hij voortgeplant. 667 : 4
dan Gij, Gij plant hun adem voort / uw land zal hen behoren. 924 : 3

(zich) Voortreppen
Als een vogel, die in steppen / zich wanhopig voort moet reppen, 102 : 3

Voortrijden
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2

Voortschrijden
komt onze God, geweldig schrijdt Hij voort./ En Hij verheft zijn stem om ’t verste oord 050 : 2

Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort, 801 : 1

Voortsnellen
Johannes is over het veld / sneller dan Petrus voortgesneld, 620 : 4
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3

Voorspoed
bij dood of leven, voor- of tegenspoed,/ zult gij toch allen 022 : 13
Overvloedig deelt Hij mede / voorspoed en geluk en vrede. 029 : 6
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2

Voorspoedig
Gij maakt bestendig mijn voorspoedig lot,/Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker. 016 : 1

Voorspraak
Wanneer de boze hen beticht,/ is Hij hun voorspraak in ’t gericht. 109 : 14

Voortsnellen
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6

Voortstromen
’t werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord, 105 : 16

Voortstuwen
Grote vloeden stuwt Hij voort / en Hij dwingt ze met zijn woord. 029 : 2

Uw overdaad van adem stuwt / het water voort met macht, 679 : 2
In stilte werkt de Geest van God,/ stuwt voort met zachte krachten, 691 : 3

Voorttrekken
Zo trokken zij in vrede voort,/ en steeds heeft God hun wens verhoord. 105 : 15
Trek voort, trek voort! ga door de poort 176 : 6

Voortvarend

ging voortvarend aan de slag 178 : 14
Open overal de poort,/ Heer, voor uw voortvarend woord, 967 : 4
Zij vliegen zo voortvarend,/ zij wiegen in de wind 979 : 10

Voortvloeien
In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6

Voortvluchtig
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind. 078 : 13

Voortwandelen
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62

Voortijdig
Licht dat ons aanstoot in de morgen,/voortijdig licht waarin wij staan 601 : 1
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet.813 : 2

Voortijds
Hebt Gij mij ook niet voortijds opgericht / om mijn eenvoudigheid? 041 : 4

Voortijgen, Voorgetogen
Kom en vertrouw op Hem / die u is voorgetogen 799 : 2

Voortzeggen
Ik zeg het allen, en de mond / van allen zegt het voort, 642 : 2

Voortzetten
Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort? 532 : 5

Voortzingen
en hebben ’t hemels lied gemeld / dat voortzong in hun oren.’ 739 : 3

Vooruit
Hij gaat ons voor, is ons vooruit 281 : 7

Vooruitbranden
brand ons vooruit door diepe nacht,/ de aarde tot een teken. 699 : 2

Vooruitgaan
gaat voor mij uit als schild./ De storm heeft Hij gestild. 623 : 8
Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,/ de schoot van ’t graf ontkomen. 630 : 4
Gij gaat in ’t donker voor ons uit / en niemand stuit / uw grote gang 760 : 2

Vooruitgang
loof God voor de boer, op vooruitgang gebrand, 719 : 1

Vooruithollen
Op mijn levenslange reizen /-twijfel donker achtervolgt mij / liefde blind holt voor mij uit 812 : 1

Vooruitsnellen
is het uit deze wereld / mij al vooruitgesneld. 750 : 1

Vooruitzicht
O blij vooruitzicht dat mij streelt,/ ik zal, ontwaakt, uw lof ontvouwen, 017 : 7

Voorwaar
Voorwaar, Hij is mijn heil, mijn rots,/ mijn naam rust in de schutse Gods. 062 : 5
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2

Voorwaar, de aarde zal getuigen 248 : 4
Bet'lem is de stede, daar is 't geschied voorwaar.'/ Kyrieleis. 476 :3
Voorwaar, het heil is nu nabij,/ uw goedertierenheid. 767 : 3

Voorzeggen
Hij heeft het lang voorzegd 157a : 4
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2
Geen oor heeft gehoord en geen oog heeft aanschouwd / wat ons is voorzegd: 682 : 2
Zo staat het voorgeschreven,/ zo is het steeds voorzegd, 991 : 3

Voorzien
Ik vind in wat Gij hebt voorzien 250 : 9
Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn. 772 : 1
Hij is het zelf die ons voorziet;/ wat ons ontbreekt ontgaat Hem niet. 905 : 3

Voorzienigheid
Zijn duistere voorzienigheid / verhult zijn mild gelaat. 943 : 4

Voorzingen
David zong ons voor 171 : 4
Maria zingt de woorden voor,/wij stemmen in en zingen door! 464 : 6
De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor 464 : 10
van zijn gezicht / zingt ons nu voor! 725 : 2

Voos
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral. 037 : 11
spreekt niet met zo hoge hals,/ al uw praal is voos en vals. 075 : 3

Vorderen
werd gevorderd en hun schande / weggedaan voorgoed. 580 : 2

Vore
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan; 065 : 5
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2

in de vore van de tijd 283 : 4

Voren (van te -)
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,/ het is van te voren voorzegd. 550 : 2
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot. 764 : 2

Vorm
mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
en ver van huis en haard in eeuwig duister / zijn laatste vorm verliest, zijn laatste luister. 049 : 4
Ik heb van vasten en van klagen / al mijn gedaante en vorm verloren. 109 : 11

Vorm(e)loos

van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9

Vormen

Woord voor woord te lezen / is voor Hem hun wezen,/ want Hij vormt hun hart. 033 : 5
Sinds mij mijn moeder had ontvangen/en vormde in haar schoot/was Gij mijn hulp in nood 071 : 4

De hemel zingt de aarde voor./En samen vormen wij het koor 464 : 10
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar! 623 : 5
Vorm ons naar Christus' beeld,/ door woord en brood en wijn. 672 : 4
een hartstocht die geen mens ooit kan verklaren./ Met liefde vormt U mij 673 : 4
zo voed jij me met jouw lichaam,/ vormt me door je zorg en kracht. 685 : 2
vorm ons tot loten en doorstroom / de takken aan uw levensboom. 817 : 1
Vorm ons tot jouw volk, bevrijd ons,/ om de aarde en om God. 849 : 3
En vele korrels vormen saam / een kostbaar brood in uwe naam. 978 : 2

Vorst (koning)

't Is tegen het gezag van God de Here / en tegen zijn gezalfde vorst gericht: 002 : 1
Geen sterrenhemel houdt hem klein;/ de mens mag vorst der aarde zijn. 008a : 4
laat uw verheven koning binnen./ Wie is die vorst zo groot in eer, 024 : 4
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht? 024 : 5
Geen vorst, al gordt hij zich ten strijde,/ geen legermacht behoudt het veld. 033 : 6
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt. 045 : 3
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
De vorsten sloten zich aaneen / en drongen op om Sion heen, 048 : 2
Gij zult uw stad gedenken./ Vorsten van verre bieden Hem 068 : 9
Ken, opstandig mens,/ je geschiedenis:/ God gaf jou een vorst,/ die een herder is. 078a : 5
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4
uw goedheid en uw trouw, o vorst van onze vrede. 089 : 6
Ik antwoord hem: mijn zoon, de vorsten zullen beven, 089 : 11
Volken en vorsten zei Hij aan:/ laat mijn gezalfden veilig gaan. 105 : 5
't Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men hulp van vorsten wacht. 118 : 3
al smeden vorsten met elkander kwaad tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
Zie hoe mijn vijand mij naar 't leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
hebben vorst en volk ontsteld,/ hebben stad en land gekweld. 135 : 5
vorsten heeft Hij weggevaagd./ Israël kon veilig gaan 135 : 6
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered, 144 : 4
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit. 145 : 4
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer; 146c : 2
gij rechters met uw ambt bekleed,/ gij vorsten tot het recht gereed, 148 : 5

De vorsten van hun tronen 157a : 3
Jozef wordt als vorst vereerd 166b : 5
de vorst van uw verlangen,/ met liederen zonder tal! 438 : 4
Nu komt de Vorst op aard,/die God zijn volk zou geven; 439 : 1
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede. 448 : 7
En hij is de vorst van de vrede,/de God die bij mensen woont. 454 : 4
De vorst der vorsten is een knecht,/de volken komen tot hun recht, 459 : 7
dat is de zijde, het brokaat waarin Gij, vorst, U vinden laat 469 : 11
Ziet nu de vorst der engelen hier geboren. 477 : 1
Ziet, die 't woord is, zonder spreken,/ziet, die vorst is, zonder pracht, 478 : 1

Vreugdevol nieuws, want hier is Hij:/de vorst van Gods barmhartigheid!	479 : 1
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid,	482 : 3
in u is een vorst geboren / als een nieuwe Jozua.	498 : 1
Vorsten, heersers, machten, tronen / zullen buigen voor dit kind.	498 : 4
De ezelsruiter! Kijk die ezelsruiter./ Is dit de intocht van een vorst?	549 : 1
Heer, om uw zachtmoedigheid,/ vorst die op een ezel rijdt	558 : 2
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven.	618 : 4
Hij zal, als de vorst der nacht / mij nabij komt, voor mij strijden.	641 : 3
dan zullen zij met Hem als vorsten der aarde	752 : 6
Volken, vorsten, machten / buigen voor het Lam,	777 : 4
De vorst van het kwaad,/ de aartsvijand staat / geharnast in ’t veld;	898 : 1
gegord met recht en vrede / voor ons uit, - een vorst van vrede.	1012 : 5

Vorstelijk

met slaafse ellende en vorstelijke waarde	151 : 5
stralend, vorstelijk verheven.	518 : 1
vorstelijk hebt Gij gestreden / om de vrede / tot in alle eeuwigheid.	557 : 1
de strijd werd vorstelijk beslecht,/ de vorst liet zelf het leven.	618 : 4
Als in het vorstelijke licht / voor uw gezicht / wij blinkend staan	760 : 6

Vos

De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg	807 : 3
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg?	807 : 3

Vraag

Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden. 002 : 3
Zij hebben zich als kinderen misdragen,/ zij hebben Gods geduld bestormd met vragen, 078 : 7
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7

die Gods vraag niet kan weerstaan 178 : 8
Kopers en verkopers, aanbod en vraag 187 : 1
Ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen 221 : 1
’t Harde leven stelt een vraag aan God 223 : 2
mijn vragen wil omarmen 250 : 8
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht, 441 : 7
vertellen van bevrijding na gericht en doem/als antwoord op veel levenslange vragen. 455 : 3
de vragen en de angsten,/ de kommer en de koorts. 538 : 3
Jezus, diep in de woestijn,/ eenzaam en vol vragen, 539 : 1
De vragen zijn vergeten / en opgelost als mist. 851 : 1

Vraatzucht

als schapen gaf Ge ons aan hen prijs,/ hun vraatzucht dienden wij tot spijs. 044 : 6

Vragen

‘Daar is geen God, daar is geen oordeel Gods,/niemand vraagt rekenschap van mijn bewind’. 010 : 2
God treedt in ’t krijt voor hen die naar Hem vragen, 014 : 4
oprees tot Hem om zijne hulp te vragen,/ heeft Hij gehoord! 022 : 10
Dat ene vroeg ik van de Heer / dat is al mijn verlangen: 027b : 2
‘k Heb naar de Heer gevraagd / en Hij beantwoordt mijn gebed. 034 : 2
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3
als mijn haters honend vragen:/ ‘Waar is God die gij verwacht?’ 042 : 2
Honend vraagt men dag en nacht:/ ‘Waar is God, die gij verwacht?’ 042 : 6
Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen, 044 : 9
en, zonder recht, voldoening van mij vragen./ Gij kent mijn dwaasheid en uw oog ziet nauw. 069 : 2
En ik vraag aan mijn gedachten:/ laat de Heer voor immer smachten? 077 : 2
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
dat zij, door uw tempeest geslagen,/ in ’t stof vernederd naar U vragen. 083 : 5
Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen, 102 : 8
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade. 105 : 2
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
Laat mij tot troost uw trouw en goedheid zijn/en laat uw knecht naar uw belofte vragen! 119 : 29
Vraag vrede voor Jeruzalem:/ sjalom Jeroesjalaim! 122b
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4
Uit afgronden roep ik U, Heer;/hoor mij, Heer, ik blijf vragen;/want vergeving is er bij U 130b : 1 + vz.
In de ballingschap te zingen,/ is dat niet te veel gevraagd? 137a : 3
dat niemand, niemand naar mij vraagt,/ en dat ik steeds word voortgejaagd. 142 : 3

maar wie ben ik dat Hij mij heeft gevraagd 157b : 2
Vraag daar naar Elisa, want die helpt je wel 174 : 1
Ben je te belangrijk voor wat God je vraagt? 174 : 2
Zoals een maagd die wordt gevraagd 176 : 3
Wanneer hij thuiskomt, vraagt de heer: 180 : 3
Vraagt Gij mij: wat wilt gij? 182 : 3
je vroeg je deel, je krijgt je part 185 : 3
mij, een vrouw, om water vroeg 188 : 1

nu om levend water vragen	188 : 2
op ’t enige, dat Gij mij vraagt	250 : 7
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij	265 : 1
Loof God, die ons aan tafel vraagt	273 : 5
God, ik vraag U, kom in onze kring	288
O Gij die wilt ontmoeten / wie vragen naar uw wil	313 : 5
Gij hebt uw woord gegeven / nog voor ik U iets vroeg,	345 : 1
die het gewaagd heeft onze hand te vragen;	362 : 2
God wil in zijn welbehagen / u als gast aan tafel vragen,	376 : 1
In deze kring ziet Christus zelf mij aan./Ik vraag en schenk vergeving ieder hier,	400 : 4
Zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen.	418 : 2
Nu wij uiteengaan vragen wij God:/ga met uw licht voor ons uit!	423 : 1
Voor wie ons lief zijn vragen wij God:/ga met uw licht vóór hen uit!	423 : 2
ons heil, ons eigen leven / vraagt toegang tot ons hart.	439 : 1
Wie vraagt naar zijn gebod / en bidden blijft en waken,	439 : 3
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt.	440 : 4
Zeg eens herder, heeft het iets gevraagd?	485 : 6
Ja, het vroeg om liefde, schatten vraagt het geen.	485 : 6
Gij hebt in duister U gewaagd / en naar de rechte weg gevraagd.	519 : 1
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen.	529 : 6
en vraagt ons, Hem te geven / de rijkdom van ons leven.	531 : 2
bespot wordt en geslagen,/ in Galilea moet je naar Hem vragen.	533 : refr.
Zo spreekt de Heer die ons geschapen heeft:/ wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 : 1
Dat volk dat vast maar toch in tweedracht leeft,wat durft dat volk Mij nog te vragen.	537 :1
denkt gij, dat ik om dat vasten geef?/ Mijn volk, wat durft gij Mij te vragen.	537 : 1
want de aarde vraagt ons / om het zaad des doods	547 : 3
hoorde ’t kind, door haar gedragen,/ stervende om bijstand vragen,	573 : 8
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel.	578 : 6
en die vroegen om zijn dood.	586 : 3
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren / heel om te horen.	587 : 1
Uw schepping vraagt naar U./ Volhardt Gij in uw rust?/ De macht van ’t kwaad	591 : 3
vraagt Hij ons om te eten:/ een vis, een honingraat.	644 : 4
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan,	647 : 3
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen,	649 : 1
niet gaan waarheen Gij gaat./ O Heer, blijf toch niet vragen.	649 : 1
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen,	649 : 2
Gij vraagt ten tweede male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen	649 : 3
en kermen in de nacht./ Gij vraagt ten tweede male.	649 : 3
Ten derde male vraagt Gij./Gij laat niet van mij af./Mijn haat, mijn opstand draagt Gij,	649 : 5
begraaft ze in uw graf./ Ten derde male vraagt Gij.	649 : 5
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder,	649 : 7
Het offerlam regeert./ O Heer, vraag altijd verder.	649 : 7
en al wat gij de Vader vraagt, / zal u gegeven zijn.	656 : 3
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg?	664 : 2
En allen die naar ’s Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen,	678 : 9
Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt.	689 : 1
‘Toen wij Hem misten op de tocht,/ vroeg Hij: Wat hebt gij Mij gezocht?	739 : 5
Maar twijfel knaagt in het gevang,/ hij vraagt: ben jij de ware?	741 : 3
mogen om Sint Niklaas vragen,/ want hij kent zijn makkers wel.	745 : 5
Want ook als niemand naar Hem vraagt / noch in zijn dag gelooft,	751 : 2
de volken u vinden en vragen:/ ‘Vergeef wie u hebben geslagen!’	770 : 3
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad.	791 : 3

Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot. 798 : 3
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen 805 : 3
voor wie met open handen / om onderkomen vraagt. 819 : 3
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten. 824 : 1
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen. 824 : 2
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte. 824 : 3
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken. 824 : 5
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen 830 : 2
antwoorden krijgen / waarom je niet vroeg. 830 : 2
Ik riep: Gij vraagt te veel van mij./ Gij zijt te groot, ga mij voorbij! 831 : 2
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt. 834 : 2
geloof om veel te vragen / te vragen honderduit; 741 : 1
Dit menselijke leven,/ wie heeft erom gevraagd? 851 : 4
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3
er niet van willen weten,/ wanneer het naar haar vroeg? 864 : 3
slechts dit wilt Gij mij vragen:/ dat ik naar U verlang. 894 : 4
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen: 899 : 4
Ik vraag niet dat Gij mij zult lonen;/ ik heb U lief, ook in de nood. 908 : 7
Leer mij volgen zonder vragen;/ Vader, wat Gij doet is goed! 913 : 1
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom? 913 : 2
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
Wat vraagt de Heer nog meer van ons / dan dat wij recht doen en trouw zijn 992 : 1
Wat vraagt de aarde meer van ons / dan dat wij dienen en hoeden 992 : 2
Wat vragen mensen meer van ons / dan dat wij breken en delen 992 : 3
Jij vroeg hen: doe als Ik en ga naar buiten,/ en blijf elkaar met dit gebaar verrassen 998 : 2
Niemand een brood in de hand,/ mensen die enkel maar vragen 1003 : 2

Vrede, vree

O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2
hebben zij ’s werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer. 004 : 2
o Heer, uw sterke vrede strekt / tot schild en schutse voor de hoofden / van die geloofden. 005 : 7
Ben ik een schenner van de vrede,/ dan mag hij mij in ’t stof vertreden. 007 : 2
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4
Zij smeekten mij om hen niet te vertreden,/ zij vleiden mij, zij jammerden om vrede. 018 : 13
Wat Hij belooft is louter waarheid,/ enkel vrede. 019a : voorz.
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3
en altijd kom ik terug in de vrede van uw huis,/ tot in lengte van dagen. 023f : 5
die heimelijk, met een mond vol vrede,/ de plannen van hun boosheid smeden. 028 : 2
Overvloedig deelt Hij mede / voorspoed en geluk en vrede. 029 : 6
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad. 034 : 5
Zij spreken toch van vrede niet,/ maar zij beogen ons verdriet. 035 : 7
Zij overal de Heer aanbeden,/ want Hij geeft zijn dienaren vrede! 035 : 10
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
Mijn ongerechtigheden / laten mij niet met vrede,/ mijn moed wordt mij ontroofd. 040 : 5
zijn toorn die ’t oorlogstuig verslindt,/ zijn gunst waarin gij vrede vindt. 046 : 3
God heeft voor zijn stad gestreden,/ eeuwig is Hij Sions vrede. 048 : 2

Hij zal het zien, hij zal het zelf ervaren:/ Ik zal mijn vrede aan hem openbaren. 050 : 11
Verwar hen, Heer, die met hun woorden / de vrede van de stad verstoorden. 055 : 3
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
O Heer, geef de koning vrede, deel hem mede / overvloed van levenstijd. 061 : 4
heeft nu henzelf ten val gebracht./God sloeg hen, zij zijn zonder vrede-/ door elk gemeden. 064 : 5
Zijn naam is onze vrede./ Hij is het die ons heeft gered, 068 : 7
Dan ruist op alle bergen vrede,/ heil op der heuvelen top. 072 : 1
Vrede zal bloeien allerwegen,/ totdat geen maan meer is. 072 : 2
Heerse van zee tot zee zijn vrede,/ van land tot land zijn lof, 072 : 3
zullen trouw en gerechtigheid bloeien,/ zal er vrede in overvloed zijn. 072a : 2
Dan dragen de bergen schoven van vrede / en de heuvels een oogst van gerechtigheid, 072a : 3
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens. 072a : 4
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden. 073 : 1
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
Zij gingen voort, beveiligd door zijn vrede,/God liet hen in zijn heilig land intreden, 078 : 19
uw huis ontwijd, hebben uw stad van vrede / geplunderd en verbrand, uw volk vertreden. 079 : 1
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4
Gij zijt het die uw volk van vrede spreekt,/tenzij het dwaas is en de trouw verbreekt. 085 : 2
het heilig land waar goedheid trouw ontmoet,/het recht de vrede met een kus begroet;085 : 3
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
En laat mij luisteren hoe Gij van vrede / en van geluk vertelt aan mijn geslacht. 085a : 3
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4
Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2
de golven en de wind brengt uw bevel tot vrede. 089 : 4
uw goedheid en uw trouw, o vorst van onze vrede. 089 : 6
Zij gaan in vrede voort, zij wandelen voor uw ogen, 089 : 7
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede. 095 : 5
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
Want God is overstelpend goed,/ die ons in vrede wonen doet. 100 : 4
En de komende geslachten / zal altoos uw vrede wachten. 102 : 13
want Hij bergt u in zijn vrede,/ zegenend wordt Hij niet moe. 103c : 2
Zo trokken zij in vrede voort,/ en steeds heeft God hun wens verhoord. 105 : 15
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede. 107 : 17
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Vrede, behoedster van het leven,/ u heb ik heel mijn hart gegeven. 120 : 2
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd. 120 : 2
dat vrede in uw wallen zij,/ gezegend zij uw muur en poort! 122 : 3
om u met vrede te ontmoeten!/ Om al mijn broeders binnen u, 122 : 3
om ’s Heren tempel wil ik u,/ o stad van God, met vrede groeten. 122 : 3
Vraag vrede voor Jeruzalem:/ sjalom Jeroesjalaim! 122b
Vrede alom heerse binnen jouw muur,/ welvaart vervulle jouw wallen! 122b
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,/ roep ik jou vrede toe! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Vrede alom en het goede! 122b
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3
een stad van vrede en heil./ Zo is de Here heel hun leven 125 : 2
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4

Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,/ Gij onze vrede.	126a : 1
Ja, algemene vrede aan Israël toegedacht.	128 : 3
niet 'vrede' zeggen, niet: 'u zegene God'./'Wij zegenen u in de naam des Heren!'	129 : 4
Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil,	131 : 2
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede.	137 : 1
Uw dagelijks brood geeft Hij u heden./ Ja, altijd schenkt Hij u zijn vrede.	147 : 5
Nu zal, gelijk er staat geschreven,/ Gods volk in volle vrede leven.	149 : 5
Op aarde daalt de vrede!	158a : 3
op de weg van de vrede.	158b
Een weg in de woestijn: de vrede is begaanbaar!	158c : 3
wordt vrijgekocht in vrede,	159a : 1
ik ga in vrede	159b : 1
in vrede naar uw woord	159c : 1
Ze pleit voor vrede met verstand	172 : 8
mag Gods gezant van vrede zijn	172 : 10
Ommantel hen met licht en hul hen in uw vrede	201 : 3
voor licht en vrede in eeuwigheid	215 : 7
zo taalt ons lied naar U, o God van vrede	220 : 1
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede	221 : 3
een zee van vrede, alle haat verstomt	223 : 3
Die ons verzadigt met het visioen van vrede:	234
geduld en eenheid, moed en vree	240 : 4
veeleer vergeef mij, Heer, en geef dat ik voortaan in vrede leef	243 : 2
en mag de vrede vinden	250 : 1
Naar vrede smachten wij, naar stille innigheid	272 : 1
kom met uw vrede, uw barmhartigheid	274 : 2
Wonder van God, mensen in vrede	276 : 3
Laat uw dauw van vrede dalen	283 : 4
Het wijst ons de weg hoe wij / in vrede kunnen gaan.	285 : 1
in een wereld die geen vrede vindt	286 : 2
dat de vrede sterker is dan strijd.	286 : 3
groeten wij elkaar met vrede	287 : 1, 5
Zegen ons met uw vrede en laat lichten uw aangezicht. Amen.	291d
toekomst van vrede, wees hier aanwezig	295 : 1
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede	295 : 3
Vrede bij mensen op aarde	299j : 4
Vrede bij kleinen en groten	299j : 4
Hij heeft de vrede weergebracht	302 : 1
Vier de vrede die Hij heden	305 : 1
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd,	316 : 4
Breng ons naar de heilige stede/ van uw vrede.	317 : 3
Kinderen, armen van geest,/mensen gelouterd tot vrede	321 : 4
Hoor het woord (2x), het woord van onze God; gerechtigheid brengt vrede voort (2x)	335
de wereld en onszelf geneest. Vrede, vrede.	344 : 3
Wees zijn weg, wijs het zijn baan. / Vredevorst, wees Gij zijn vrede.	347 : 2
tenzij de duif die nederdaalt / ons uit de hoge vrede haalt.	350 : 2
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed.	360 : 5
op weg naar uw vrede,/neem ons aan.	366 : 3
vrede zoekt en vrede vindt. Kyrie eleison!	375 : 3
dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede.	378 : 4
daar vinden wij vrede, in overvloed.	385 : 3

Vier de vrede van Christus, zing!/Vier het leven in deze kring.	386 : 2
Het brood van oorlog en vrede,/dat dagelijks eendere brood,	390 : 2
De vrede van de lieve Heer / daalt nu neer	394 : 6
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken.	396
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
vrede van mens tot mens,/Gods hartenwens.	397
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
dat alles wat zijn vrede tegenwerkt / wordt neergelegd.	400 : 4
Geef ons uw vrede, o Jezus.	409 : 3
Geef ons genadig, goede God,/dat wij nu gaan in vrede.	414
Stort, op onze bede,/in ons hart uw vrede,	415
Zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen.	418 : 2
Vrede, vrede laat/ Gij in onze handen,	418 : 3
totdat in uw vrede / ons hart rusten mag.	418 : 3
Vrede voor jou (6 x)	421
Al onze vrienden wensen wij vrede:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 2
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis!	423 : 3
De Levende richt ons op,/gaat ons voor de weg,/zendt ons uit tot vrede.	429a
met vrede gegroet en gezegend met licht!	430 : refr.
Voor wie roepen om vrede,/ van gerechtigheid dromen:	430 : b
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
Hij komt tot u met troost en vree / en brengt u heil en liefde mee.	435 : 4
Hij komt met vrede; en geen rampen / geen oorlog en geen bitterheid	448 : 3
op de wereldwijde vrede,/als Hij werkelijk komen zal,	449 : 4
is ons antwoord ja en amen,/daar ons hart naar vrede dorst.	449 : 6
Daarom, dank God, de vrede die Hij geeft	450 : 3
En hij is de vorst van de vrede,/de God die bij mensen woont.	454 : 4
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de gezalfde Gods de vrede sticht	455 : 2
of boven in den hoge van genade/en vrede voor wie in des Heren daden	455 : 4
vrijheid en vrede eren hem / die ’t hart is van Jeruzalem.	459 : 7
Wij wachten op de koning / die ons de vrede brengt,	461 : 1
Vol vrede is de morgen / wanneer Hij komt!	461 : 4
Zal er ooit een dag van vrede,/zal er ooit bevrijding zijn	462 : 1
Zal er ooit een blijvend heden / vol van goede vrede zijn	462 : 2
tot de trouw ontkiemt en / vrede bloeien gaat.	463 : 5
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil	466 : 7
aan God de Vader ere / en vrede zal van nu voortaan/in Jezus’ naam	472 : 3
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen.	472 : 4
Glorie aan God en vrede voor de mensen!	477 : 5
glorie aan God, want vrede is / nu hartslag der geschiedenis.	479 : 4
Vrede op aarde, ’t is vervuld: God verzoent der mensen schuld.	481 : 1
Lof aan U die eeuwig leeft / en op aarde vrede geeft,	481 : 3
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid,	482 : 3
Stille nacht, heilige nacht! / Vrede en heil, wordt gebracht	483 : 3
Vrede was het overal,/wilde dieren kwamen	486 : 2
Mensen van het welbehagen,/roep op aarde vrede uit.	487 : 1
geef in onze levensdagen / peis en vreê, kyrieleis.	487 : 3
zo komt de koning van de vrede, / voorgoed gekomen in zijn uur.	489 : 3
Hij zal genoemd worden: vrede op aarde.	490 : 2 vz
Vrede op aarde voor alle mensen,/ere zij God.	490 : 2 all
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn.	490 : 3 vz
Koning van de vrede.	491

dat Hij vrede ons brengt, vrede ons brengt / in excelsis gloria.	495 : 2
Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal.	496 : 2
de vrede daalt van boven, / God lacht de mensen toe.	499 : 1
Zoals Gij kwam om ons / met vrede te ontmoeten,	500 : 3
laat het ook vrede zijn / waarmee wij U begroeten.	500 : 3
Een herder tovert met zijn fluit./Hij geeft de vrede een geluid.	504 : 4
een rijk waarin de vrede wint / van oorlog en van pijn.	506 : 2
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden,	508 : 4
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x)	509 : 1
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x).	509 : 4
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.	511 : 5
Bouw dan ootmoedig aan de aarde,/ leg vrede in elkanders hand:	526 : 4
Zal er ooit een ander zijn,/ ooit nog vrede hier op aarde?	527 : 4
dat is de dood aanvaarden,/ de vrede en de strijd,	538 : 3
Laten wij dan bidden / in dit aardse dal,/ dat de lieve vrede / ons bewaren zal,	547 : 2
gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand.	549 : 3
een bloeiende tuin zijn van vrede en recht,	550 : 1
draagt Hij met zich mede / de blijdschap, de vrede,	550 : 3
Ontsloten is de poort / scharnierend op de vrede,	552 : 1
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt.	552 : 2
uw vrede uit te dragen./ Loof God, want Hij is goed!	552 : 3
Welkom, welkom, koning Jezus,/ laat uw vrede ons genezen.	554 : 4
Zwaai de takken heen en weer:/ zegen en vrede voor de Heer!	555 : 2
Dit is uw opgang naar Jeruzalem / waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,	556 : 5
vrede aan allen die uw naam verhogen: heden hosanna, morgen kruisig Hem!	556 : 5
vorstelijk hebt Gij gestreden / om de vrede / tot in alle eeuwigheid.	557 : 1
wees onze vrede, o/ Jezus, voor eeuwig.	559 : 2
zend ons met vrede en brood,/ Heer tot de mensen.	559 : 4
dank voor wat Gij hebt geleden,/ in het kruis is onze vrede.	575 : 6
Ik dank U o mijn vrede,/ mijn God die met mij gaat,	576 : 5
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt.	601 : 2
van uitgesproken vrede,/ van liefde ongehoord.	612 : 2
de offerande is gebracht,/ de vrede is verworven.	618 : 5
en vrede wenste als voorheen./ Halleluja.	620 : 6
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is.	634 : 2
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht.	634 : 2
voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor 't eeuwig goed de boze	654 : 3
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht!	658 : refr.
Een glimlach van zijn vrede / valt door die woorden heen	666 : 1
Kom o vrede in de strijd,/lafenis voor 't hart dat lijdt,/rust die alle onrust stilt.	669 : 4
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat,	670 : 5
Des Heren tafel brengt / ons tot elkaar in vrede.	672 : 5
En wat ons afleidt van / de vrede uit den hoge,	672 : 6
De jongelingen zien een vergezicht / van vrede en licht.	678 : 5
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht.	682 : 2
Jij sterkt mij met jouw belofte,/ vrede, troost en rust geef jij.	685 : 4
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede.	689 : 3
De Geest van God waait als een wind / op vleugels van de vrede,	691 : 1
de trom die klinkt,/ wij loven je om / vrede die verstilt.	697 : 5
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven.	704 : 2

dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn.	715 : 4
Vrede is hun deel voor immer,/ liefde is hun eeuwig recht,	726 : 5
Van alle einders, van de verste kust / zullen zij vinden vrede, feest en rust,	727 : 10
Zij gaan op naar de stad van de vrede,/ in de hemel daar komen zij aan	729 : 1
Vouw ze samen in de vrede / van uw ene naam.	733 : 1
Gelukkig zij die vrede brengen,/ want zij zullen kinderen van God worden genoemd.	734 : 9
Dat zij die ons zijn voorgegaan / zijn in het licht, rusten in vrede.	736 : 1, 2, 3
‘Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht	739 : 4
Hij wenst hun allen vrede,/ zendt hen met vrede uit.	740 : 5
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet.	742 : 6
Zij smaken de vrede in ’t aardse gewemel,	752 : 5
O sabbat Gods! En zie,/ dan zal het vrede zijn!	756 : 5
en in haar heldere ogen staat een vrede,/ door niemand ooit aanschouwd.	766 : 2
gaan vrede en rechtvaardigheid / als bruidegom en bruid.	767 : 1
en vol verwachting zingen wij:/ God roept de vrede uit!	767 : 3
Ik weet van een stad op Sions top,/ een stad van de vrede dicht bij God,	771 : 3
Dan zingen de bergen en heuvels het uit,/ de volkeren leven in vrede.	772 : 2
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden.	775 : 6
Geen oorlog zal er zijn, geen pijn:/ Dit zal de stad van vrede zijn.	776 : 3
Zie, de stad van vrede / komt ons tegemoet.	777 : 7
Voor mij is geluk om vrede te maken./ De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt.	783 : 3
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt.	791 : 2
uw vrede aan ons geeft!	792 : 2
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd.	795 : 3
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had.	802 : 3
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn.	813 : 1
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is	813 : 5
Vrede voor dit huis / met lichtdoorschenen muren,	819 : 1
Vrede voor dit huis,/ gegrond op goed vertrouwen.	819 : 2
Vrede voor dit huis,/ een rustplaats langs de wegen	819 : 3
Vrede voor dit huis / voor wie er wonen liefde,	819 : 4
Vrede voor dit huis,/ wanneer de nacht zal komen	819 : 5
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal!	827 : 4
O vrede van Tiberias,/ o heuvels in het rond,	836 : 3
en maak ons innerlijk bewust / hoe schoon uw vrede is.	836 : 4
Maak ons volbrengers van dat woord,/ getuigen van uw vrede,	838 : 2
Spreek zelf door onze daden / van vrede en genade.	838 : 3
De liefde en de vreugde,/ de vrede allermeest,	841 : 1
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet.	849 : 1
God, blijf Gij, toch nabij:/dat Gij ons verleden / nieuw herschrijft met vrede!	859 : 2
geef vrede alle dagen,/ ook in de strijd.	860 : 4
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt.	869 : 1
Nu breekt je uittocht aan, in vrede keer je terug,/ en de heuvels en de bergen	878
Voel de kracht van de Geest en volg het pad van de vrede,	880 : 4
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;	885 : 2
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem.	890 : 2
uw nieuwe hemel, vrede op aarde.	893 : 3
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U?	897 : 2
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede.	906 : 3
Maak mij recht eenvoudig, stil in den gebede,/ afgezonderd in uw vrede.	906 : 7
waar het vrede vindt./ ’t hart dat in verlangen	907 : 1
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede.	907 : 2

laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt; 914 : 1
vloeit mijn ziel vol van een vrede / die me ontvoert aan tijd en strijd. 914 : 3
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
en Ik zal jou verlossen, dat je vrede vindt. 936 : 1
Uw vrede diep, uw liefde groot / verjaagt mijn angst, verdrijft de dood. 939 : 1
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
om zo in vrede U mijn geest te geven. 949 : 3
Doe mij binnengaan in het oord van rust en vrede / dat genoemd wordt met uw naam. 950 : refr.
en mijn laatste leed geleden,/ komen mag in U mijn vrede. 950 : 2
Dat ik kom in U, in vrede./ Dat ik door het vuur gegaan 950 : 2
in uw oord van rust en vrede / doe mij binnengaan. 950 : 4
Rust en vrede, rust en vrede,/mensenkind, Gods licht voor jou! 954
En als Lazarus, de arme van weleer,/ zult gij voor eeuwig / in het land van vrede zijn. 959b
Zij tekent jou ten voeten uit,/ in vrede jouw gezicht. 963 : 2
Gods hoede zal ons leiden,/ de volle vrede komt! 968 : 4
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
Gezegend zijt Gij om uw woord / dat ons tot vrede heeft bekoord, 984 : 5
Wij bidden ook om vrede,/ de aftocht van geweld;/Heer, dat wij niet vergeten, 994 : 3
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede. 1001 : 2
Een volk op weg gezet / om vrede tegemoet te gaan: 1002 : refr.
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1
Als eens de dood je zal hebben begroet,/draag ik je in vrede Gods licht tegemoet. 1007 : 6
Hoor de bittere gebeden / om de vrede die niet daagt. 1008 : 2
Laat de vrede eindelijk komen,/ die uw hart voor ons bewaart. 1008 : 3
Geef vrede, Heer, geef vrede / aan allen hier beneden 1009 : 1
dat zal een land van vrede / van melk en honing zijn! 1009 : 3
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de aarde wacht zo lang 1010 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ Gij die de vrede zijt, 1010 : 3
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ bekeer ons felle hart. 1010 : 4
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd! 1010 : 4
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1
Geef ons uw vrede in het hart / en liefde, Heer, voor allen / die door de groten zijn verward; 1012 : 4
of volgeladen appelbomen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 1
als alle mensen oorlog staken,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 2
en als ze vol zijn van vertrouwen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 3
als alle mensen Jezus roepen,/ zal er dan al vrede zijn? 1013 : 4
Geef vrede door van hand tot hand,/ je moet die schat bewaren; 1014 : 1
Geef vrede door van hand tot hand / met liefde, onze redding; 1014 : 2
Geef vrede door van hand tot hand,/ als brood om uit te delen; 1014 : 3
Geef vrede door, geef haar een kans: een schat om uit te delen. 1014 : 5
Tot het uiterste, in alle uithoeken, tot aan je grenzen mag je gaan tot er vrede is, 1015
vrede op aarde voor alle mensen. 1015
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert: 1016 : 1
naar vrede en gerechtigheid,/ zijn voetstap gaat ons voor. 1016 : 2
het woord dat ons de vrede leert,/ sjaloom in naam van Hem. 1016 : 3

Vredebrenger
Vredebrengers onder ons,/ die Gij uw kinderen zult heten, 996 : 4

Vredegroet
Hij komt door dichte deuren,/ Hij spreekt zijn vredegroet. 644 : 2
en mag uw vredegroet / het laatste woord niet wezen? 662 : 2

Vredelievend
Welkom, welkom, koning Jezus,/ vredelievend op een ezel. 554 : 1

Vredesbloesem
tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt. 462 : 3

Vredeskoning
De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand 549 : 3

Vrederijk
Wordt dan uw hemelse vrederijk gesticht/ hier op de aarde in het morgenlicht? 592 : 3
en honen en bestrijden / wie uw vrederijk belijden. 1012 : 1

Vredesduif
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4

Vredesoord
Bid heil toe aan dit Vredesoord:/ dat die u mint bevredigd zij, 122 : 3

Vredesstad
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos. 546 : 1

Vredestichter
de mensen blijdschap geven / en vredestichters zijn. 1010 : 3

Vredevorst
Wees zijn weg, wijs het zijn baan. / Vredevorst, wees Gij zijn vrede. 347 : 2
Eeuwige vader heet dat kind,/en vorst van eindeloze vrede. 448 : 7

Vredevorst
Zijn vredevorst zal heersen 152 : 10
Op zijn wonderlijke namen - / vader, raadsman, vredevorst - 449 : 6
Maak ons uw brood, breek ons voor allen,/ U bent de vredevorst. 1005 : 3

Vredezoeker
Hij zegent vredezoekers, leef ervan 223 : 2

Vredig
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6

Vree
Schenk ons pais en vree,/schenk ons pais en vree. 471 : 2

Vreemd, (in den) Vreemde
Gij hebt mij boven burgertwist verheven / en vreemde volken in mijn hand gegeven. 018 : 13
Want vreemden smeedden een complot / en hebben hun hand opgeheven. 054 : 1
Ook in het machtsgebied van vreemde goden / heeft God de kleinste schepselen ontboden 078 : 16
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21

Laat geen vreemde god,/ laat geen vreemd gebod / ooit u onderwerpen! 081 : 7
Zij slaan aan vreemden in uw land,/ aan wees en weduwe de hand. 094 : 3
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
God gaf hun bloei in ’t vreemde land,/ zij namen bijna de overhand. 105 : 8
Zij hebben roekeloos hun lot / verbonden aan een vreemde god, 106 : 13
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond. 106 : 20
zij ’t vreemde land ontkwamen,/ werd Juda aan de Here toegewijd, 114 : 1
dat in den vreemde troostend mij omspeelt./Ik loof uw naam in nacht en in gevaren. 119 : 21
Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden, 120 : 2
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in ’t verderf. 146 : 5

Voor vreemde goden knielt het neer 177 : 2
waar Hij, vreemd genoeg 188 : 1
Dank U voor vrienden en voor vreemden 218 : 4
Des Heren woord maakt vrij / van dienst aan vreemde machten; 313 : 4
door een vreemde stem bekoord. 317 : 3
Gij zult geen vreemde goden maar Mij alleen aanbidden voortaan. 320 : 1
het vreemde brood van de liefde,/het stenen brood van de dood. 390 : 2
En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet, 448 : 6
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed 474 : 4
Kom in mijn hart en woon er,/het is geen vreemde plek, 480 : 4
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen. 521 : 2
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht, 526 : 1
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
vreemde koning van de Joden / die ten spot verheven zijt, 557 : 1
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein, 975 : 3
Gij zijt voorbijgegaan,/ een vreemd bekend gezicht, 607 : 3
De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot. 740 : 1
in onze aardse jaren,/ in onze vreemde eeuw. 743 : 3
Wij gaan als ingekeerden / stil door een vreemd gebied, 799 : 4
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
o God, wij bouwen als ontheemden,/ wij wonen en wij blijven vreemden, 823 : 5
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1
Wat zijn de goede vruchten,/ die groeien aan de Geest? 841 : 1
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen. 942 : 1

Vreemde (in den -, uit de -)
en dat hun kinderen zouden zwerven / en balling in den vreemde zijn. 106 : 12

in den vreemde wijst uw spoor,/in de dood zijt Gij verdwenen. 527 : 3
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde. 609 : 2
Voor wie reizen in den vreemde,/ voor wie overvallen wordt 745 : 4
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan. 927 : 1

Vreemdeling
Gelijk een vreemdeling klop ik bij U aan,/ een gast, als al mijn vaderen. 039 : 6
Toen zij door vreemde landen gingen,/ een kleine schare vreemdelingen, 105 : 5
O Heer, verberg mij uw geboden niet: ik ben een gast en vreemdeling op aarde. 119 : 7
naar het land waar Abraham / eenmaal als een vreemdeling kwam. 135 : 6
Vreemdeling, die hier op aard moet gedogen,/ dat u de haat der mensen treft, 146c : 6

waar zwerver, vreemdeling een haven vindt 223 : 2
genoeg is er voor vriend en voor vreemdeling! 233 : 2
naam zonder klank zonder macht,/vreemdeling zonder geslacht. 321 : 3
Ooit was ik een vreemdeling: gaf jij mij onderdak? 585
al zijn wij vreemdelingen / in schande en in scha, 713 : 1
Zegen ons met verwondering / dat Hij het is, de vreemdeling, 722 : 2
maar zijn aan ’t einde van hun baan / als vreemdeling gestorven. 728 : 1
Gij maakt mij steeds meer vreemdeling./Ontvreemdt Ge mij dan, ding voor ding, 941 : 2
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6

Vrees
Nu is mijn vrees voorbij,/ God ondersteunde mij / en blijft mij vergezellen. 003 : 2
word ik uw tempel ingeleid / en buig mij, koning van mijn leven/ in vrees en beven. 005 : 3
Ik word verteerd door vrezen,/ o Heer, kom mij genezen, 006: 2
Des Heren vrees is rein,/ zo zal ik zeker zijn / van de allerhoogste schat. 019 : 4
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7
Trok een leger tegen mij ten strijde,/ dan nog zou ik leven zonder vrees. 027a : 2
Heil hem die hoopt in vrees en beven / op Gods genadig aangezicht. 033 : 7
Wat zou mij vrees te kwader ure slaan,/als mijn belagers mij naar ’t leven staan, 049 : 1
die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan. 067a : 3
Hij helpt, met hun bestaan bewogen,/ die zijn in vrees verward. 072 : 4
zo veilig dat hun vrees was weggenomen,/ achtergelaten in de waterstromen: 078 : 18
Voeg geheel mijn hart tezaam / tot de vrees van uwe naam. 086 : 4
Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand. 111 : 5
Standvastig blijft hij bij zijn plannen,/ nooit zal de vrees hem overmannen. 112 : 4
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven. 120 : 1

Gij hebt mij vrees voor U in ’t hart gelegd 156 : 1
Of blijf jij vol angst en vrees en 178 : 3
vervult met duizend vrezen 250 : 2
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen. 376 : 3
‘In hoop en vrees doet boete,/geloof in zijn verbond. 456a : 5
die onze dood en zonde deelt / en onze vrees verdrijft. 512 : 2
woord zijt Gij gegeven,/ als een nacht van hoop en vrees, 527 : 5
Christus, onze Heer, verrees,/Halleluja!/ Heilige dag na angst en vrees,/Halleluja! 624 : 1
uw dienstbaarheid?/ Laat Gij ons dan voorgoed / in hoop en vrezen 662 : 2
Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht. 741 : 4
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees, 798 : 2
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan. 800 : 1
en wijzen hem zijn woonplaats aan./ Hij is ten prooi aan duizend vrezen, 823 : 2
Leg Heer uw stille dauw van rust / op onze duisternis. Neem van ons hart de vrees, de lust 836 : 4
Het recht zal op aarde geschieden / en vrees en geweld zullen vlieden 846 : 2
laat uw vrede mij doordringen / die van alle vrees bevrijdt; 914 : 1
gegord met recht en vrede / voor ons uit, - een vorst van vrede. 1012 : 5

Vreeswekkend
Gij, hoe vreeswekkend zijt Gij, Heer,/ wij slaan onze ogen voor U neer. 076 : 4

Vreeverbond
’t heilgeheim wordt aan zijn vrinden / naar zijn vreeverbond getoond. 025 : 7

Vreselijk
van zijn vreselijke straf. 573 : 4

Vreugd(e)
maar die aan ’s Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
tot mijn hart de vreugde hervindt om uw heil. 013b : refr.
Het pad des levens doet Gij mij betreden / en overvloed van vreugde schenkt uw vrede. 016 : 4
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4
Bij U is vreugde, blijvende vreugde. 016b
Geeft Gij uw woord aan deze wereld,/ Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde, 025b : 3
Dank, Heer, Gij hebt het niet gedoogd,/ dat vreugd mijn vijand heeft verhoogd! 030 : 1
De avond komt met droefheid,/ met vreugde de nieuwe dag. 030a : refr.
en Gij hebt mij gekleed in vreugde. 030a : 4
Gij zult mij voortaan door uw trouw bewaken,/Gij zult mijn leven vol van vreugde maken. 032 : 3
Hij komt te hulp en geeft bescherming,/ zijn heilige naam is onze vreugd. 033 : 8
Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan. 034 : 5
Laat van mij af, opdat ik vreugd verwerf,/ voor dat ik henenga en sterf. 039 : 6
Hier ben ik, God./ Uw wil te doen is mijn vreugde. 040a : refr.
Toen heb ik gesproken: ‘Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
voor U die al mijn vreugde zijt / en eindloos mij verblijdt. 043 : 4
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Volken wees verheugd, jubel, toon uw vreugd,/prijs met handgeklap ’s Heren koningschap. 047 : 1
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand’en scha, 056 : 2
Laten de naties juichen van vreugde, 067b : 5
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1
zijn volk zal louter vreugde zijn,/ komend van allerwege. 068 : 9
want uw naam, zo rijk van eer / is tot onze vreugd nabij. 075 : 1
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16
Gij geeft zijn vijand vreugd, hij neemt de overhand. 089 : 15
Ik zal hem ’t leven, tot zijn vreugd,/ verlengen, lange jaren, 091 : 8
Gij hebt mij door uw daden,/ o Here God,, verheugd./ Mijn hart is vol van vreugd, 092 : 3
van wie Hem toebehoren./En vreugde van de Heer / stroomt in hun harten neer. 097 : 6
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer! 098b : 1
Ja, alles wat Hij opriep en doet leven / moge Hem ongestoorde vreugde geven. 104 : 9
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
Toen Israël uit Egypteland ging,/ Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving, 114 : 1
Nu worde ’t offer onzer vreugde / op zijn altaren aangericht. 118 : 10
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
Bewaar mijn oog, dat niet de valse schijn,/ dat niet de lege vreugd mijn hart bewege. 119 : 14
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven. 119 : 15
Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in ’t harte dragen. 119 : 44
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
God, laat mij nooit verliezen / de vreugde om uw woord, 119a : 4
Leid mij langs de paden van uw geboden:/ daar vind ik mijn vreugde in. 119b : 2
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
De Heer doet ons goed, een wonder van vreugde! 126b
Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren. 145 : 6

Vol vreugde put je water uit de bron van bevrijding 153 : 1,3
Loof onze redder, noem vol vreugde Gods naam 153 : 3

Zalige vreugden en stille geneugten	211 : 4
Geven wij stem aan onze diepe vreugde	212 : 1
dat hart en ziel van vreugde kunnen springen	212 : 3
dan stijgt de vreugde van uw welbehagen	217 : 4
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft	221 : 3
draag jij mijn tranen / en mijn vreugde / ik jouw pijn	264 : 3
De vreugde voert ons naar dit huis	280 : 1
De schepping zingt zijn vreugde uit	281 : 8
neem niet uw naaste vreugde af.	310 : 4
Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde.	327
’t Lied van de vreugde gaat van mond tot mond:	353 : 4
Vol van vreugde, dankbaar voor het wonder	355 : 1
in geloof verbonden, vol van vreugde.	355 : 6
die alle vreugd te boven gaat / en alles waar het hart op staat.	373 : 4
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven	376 : 5
Hoe zalig die zich laven,/van vreugde dronken zijn!	384 : 7
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk!	388 : refr.
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
Zo veel was mij ontnomen / waarin ik vreugde vind,	441 : 3
uw grote vreugde binnen, / uw feest, uw liefdesmaal.	441 : 10
met zijn vreugde overvloedig,/onze Heer is daar!/Breek het brood van zijn dood.	453 : 5
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij,	454 : 2
Het vuur van onze vreugde,/de gloed van ons gezang	461 : 3
In julci jubilo,/onze vreugd is groot.	471 : 1
voor heel het volk zal deze vreugde wezen.	472 : 1
Komt allen tezamen, jubelend van vreugde, komt nu, o komt nu naar Betlehem!	477 : 1
Niet langer drukt ons droefheid neer:/wij vinden vreugde in de Heer.	479 : 2
Glorie aan God, de overwinning / is ongekend, de vreugde groot;	482 : 1
Wij verkondigen u vol vreugde: Hier is uw God.	490 : 4 vz.
Aarde, ontwaak,/ het licht dat ons raakt / zal vrede en vreugde verspreiden,	508 : 4
Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken	511 : 4
dan doet de vreugd mij beven./ Gij, Jezus, zijt zo trouw en goed;	518 : 4
klinkt er een stem: ‘Mijn Zoon, mijn diepste vreugde’.	524 : 4
laat het nu uit de kruiken stromen,/ de vreugde ga van mond tot mond,	526 : 3
Hij dronk zijn wijn om onze pijn, om / onze vreugde,	567 : 6
Juich om de overwinning./ Steek de bazuinen, vreugde klinkt alom.	595 : 1
Schep vreugde, aarde in dit licht,/ helder en stralend,	595 : cantor
juich om de overwinning,/ steek de bazuin, vreugde klinkt alom.	595 : refr.
Laat het licht nimmer doven,/ geef ons vrede, hier en nu,/ en aanhoudende vreugde.	595 : cantor
Bezegel onze vreugde / hier met uw eigen naam!	612 : 3
Wij zijn hier op het hoge feest / met grote vreugd tezamen,	618 : 6
Het heilig feestmaal van het Lam / verhoogt de vreugd van Pasen.	618 : 7
O hart, spring op van vreugde,/ want dit is ongehoord:	623 : 1
De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf,	637 : 2
zoals Ik in de Vader blijf - / Gij zult vol vreugde zijn. -	656 : 3
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat.	669 : 10
en met vernieuwde vreugd,/ want God deed grote dingen.	672 : 1
maak uw genade in ons groot,/ een vreugde sterker dan de dood.	722 : 3
van vreugde stralend, scharen ongeteld./ Halleluja, halleluja!	727 : 9
de vreugde gaat er nooit voorbij,/ het is als in een droom.	737 : 13
dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan:	747 : 8
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen,	749 : 2

geen hart heeft ooit vermoed / zulk een vreugde./ Zo juichen wij 749 : 3
het feest van de vreugde in eeuwigheid vieren. 752 : 6
O welk een vreugde zal het wezen,/ als Hem elk volk is toegedaan. 755 : 2
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland. 763 : 4
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
Bron van liefde, licht en leven,/ laat uw vreugde in ons zijn; 793 : 3
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,797 : 3
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen 811 : 3
De liefde en de vreugde,/ de vrede allermeest, 841 : 1
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt. 869 : 1
Jubel, jubel, dochter Sion,/ zing van vreugde, Israël! 879 : refr.
Hij zal naast je zijn, in liefde zwijgen,/ van vreugde juichen,/ jij zult zingen: 879 : 3
Het leven op aarde is vreugde en rijkdom, 880 : 1
Gaarne laat ik varen alle ijdelheden,/ alle aardse vreugd en vrede. 906 : 3
Wat zou ik nog treuren,/ als de Heer der vreugde,/ Jezus, binnenschrijdt! 907 : 4
Zij die God beminnen / zullen vreugde winnen / ook uit bitterheid. 907 : 4
Ik heb U lief, o mijn beminde / die al mijn vreugd en sterkte zijt. 908 : 1
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt: 910 : 1
Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem 914 : 3
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
Uit grondeloze diepten put / Hij licht, en vreugde uit pijn. 943 : 2
in vreugde en verwondering,/ in hoop en liefde onderling. 972 : 5
verlies uw vreugde niet / en kom uw pijn te boven. 974 : 3
Hun vreugden en verdriet / zullen u niet ontgaan; 974 : 4
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt 977 : 1
en weten van geen treuren,/ de vreugde is te groot. 979 : 5
hen die wonen in verdriet / en voor wie vreugde weggelegd is, 996 : 1

Vreugdedis
Richt aan de vreugdedis voor al de dagen,/reik ons de beker van uw trouwverbond, 451 : 4

Vreugdekleed
Mijn rouwkleed hebt Gij weggedaan,/ een vreugdekleed deed Gij mij aan, 030 : 5

Vreugdeolie
Om de zalving door een vrouw,/ vreugdeolie, geur van rouw, 558 : 3

Vreugdevol
Juich voor de Eeuwige, aarde alom!/ Leef Hem ten dienste, vreugdevol! 100b : 1

Vreugdevol nieuws, want hier is Hij:/de vorst van Gods barmhartigheid! 479 : 1
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs. 750 : 7

Vreugdevuur
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom! 507 : 1
Maar, Heer, de haard van uw aanwezigheid/zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken 536 : 3
Jezus, de haard van uw aanwezigheid / zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken. 556 : 3

Vreugdewijn
Vreugdewijn in Kana schonk Hij./ Spot en gal zo bitter drinkt Hij, 584 : 6

Vreze

Roept hij Mij aan, dan antwoord Ik,/ is hij in angst en vreze, 091 : 7

voor vrede vreze, steen voor brood,/ voor ’t eeuwig goed de boze 654 : 3

Vrezen, Gevreesd

Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
God zal der volken rechter wezen./ Zou ik zijn oordeel moeten vrezen? 007 : 4
maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer, 015 : 3
Behoed mij dan, laat mij niet vrezen,/ behoed de appel van uw oog. 017 : 3
De Here leeft en zij alleen geprezen./Hij is mijn rots en niets heb ik te vrezen. 018 : 14
Laat mij U loven in de grote kring / van die U vrezen! 022 : 11
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
nog vreest mijn hart geen ongeluk, noch kwalen:/ Hij staat me bij in nood! 023a : 3
De Heer is mijn herder!/ Al dreigt ook het graf,/ geen kwaad zal ik vrezen, 023b : 3
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf / geeft steun en veiligheid. 023c : 3
Moest ik gaan door het dal van de schaduw des doods,/ kwaad zou ik niet vrezen. 023e : 2
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/’t allerhoogst en eeuwig goed? 025 : 6
De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen? 027b : refr., 1
toevlucht en tegenweer./ Gij leidt mij uit, ik zal niet vrezen. 031 : 3
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Zij vrezen niet voor God de Heer,/en hun geweten spreekt niet meer, 036 : 1
Ja, Heer, Gij zult mijn koning wezen./ Bij U hoeft Jakob niet te vrezen. 044 : 3
Al zou de aarde ondergaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
laat schuimend al hun golven slaan,/ wij zien het zonder vrezen aan. 046 : 1
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden. 054 : 2
Lof zij de Heer! Laat elk Hem vrezen / en spreken van zijn grote daad. 064 : 6
De volkeren van verre vrezen / de tekens van uw macht, 065 : 4
Gij die God vreest, ik zal u spreken / van al wat aan mij is geschied. 066 : 6
Hij zal zijn geprezen,/ Hem zal alles vrezen / wat op aarde leeft. 067 : 3
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd, 067a : 4
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder. 076 : 4
van de slavernij / maakte Ik u vrij:/ hebt gij nog te vrezen? 081 : 8
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land, 085 : 3
Ik vrees dat God mij stil veracht,/ mij, die sliep terwijl Hij riep. 088a : 3
Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen / de zekerheid van allen die U vrezen. 090 : 1
’t Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen / dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.090 : 6
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1
Bij nacht en ontij zult gij niet bang zijn,/en vrees overdag geen aanval in de rug. 091b : 3
Groot is de Heer, die wij vrezen en prijzen:/ aarde en lucht komen vers uit zijn hand, 096a : 2
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Maar ’s Heren gunst zal over wie Hem vrezen / in eeuwigheid altoos dezelfde wezen, 103 : 7
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
Die gunst heeft God zijn volk bewezen,/ opdat het altoos Hem zou vrezen, 105 : 18
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs, 111 : 3
Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin, 111 : 5
God zij geloofd en hoog geprezen./ Welzalig die de Here vrezen. 112 : 1
Voor kwaad gerucht zal hij niet vrezen,/ de Heer zal steeds zijn schuilplaats wezen. 112 : 3
Vertrouw op God, gij die de Here vreest,/ die altijd voor de zijnen is geweest 115 : 5
Gij, die de Heer vreest, laat het horen: 118 : 1

De Heer is met mij, ‘k zal niet vrezen./ Geen sterveling verschrikt mij meer. 118 : 2
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen. 119 : 24
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here; 119 : 28
Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1
opdat wij zouden vrezen / uw goedertierenheid. 130 : 2
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen. 130a : 1
Doch vergeving is er bij U,/ want zo wilt Ge gevreesd zijn. 130b : 2
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 6
Love dan ieder die Hem vreest / Vader en Zoon en Heilige Geest! / Halleluja! (2 x) 146c : 7
Zijn welbehagen zal slechts wezen / met allen die Hem nederig vrezen, 147 : 4

wie wind en water vrezen 155 : 9
Nacht mag het wezen, ik zal niet vrezen 211 : 4
Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer 247 : 4
Ik vrees niet wat nog komen zal 250 : 7
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen: 304 : 3
vertroostend wie het oordeel vreest en verrijkend met zijn gaven, 341 : 3
en het water zal U vrezen, 352 : 5
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen. 362 : 2
brood dat ons van vrezen / doet genezen. 379 : 4
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt, 441 : 8
Gij leeft en houdt de wacht,/wij hebben niets te vrezen, 452 : 1
de nacht niet meer te vrezen,/want uw ster verlaat ons niet. 501 : 4
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen. 533 : 2
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik ’t helse vuur moet vrezen 573 : 18
Ik volg U zonder vrezen / wanneer ik sterven moet. 576 : 5
De engel sprak: Houd moed, vrees niet,/ ik ken de bron van uw verdriet: 619 : 3
Geef, hoogste Trooster in alle nood,/ dat wij nimmer vrezen schande of dood, 671 : 4
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
aan alwie Hem aanbaden,/ aan ieder die Hem vreest, 713 : 2
van ’t woeden van de boze / van ’t vrezen voor de dood, 747 : 4
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven. 797 : 8
en laat ons zonder vrezen / de minste willen wezen. 838 : 2
wij vrezen niet,- Immanuël / zal stellig ons bevrijden. 898 : 3
en vrezen niet de morgen,/ wat hij ook brengen mag. 910 : 2
In pijn en leed deel je in Christus. Hij kent de smart. Hij roept: vrees niet. 932 : 4
Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest, 943 : 3
Jij mag vliegen waar je vloog / zonder pijn te vrezen. 957 : 3

Vriend

Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken 012a : vz. 1
Naar ’t rijk des doods zendt Gij uw vriend niet neer,/Gij zult u tegen ’t graf een helper tonen. 016 : 4
Zou Gij uw heerlijk aangezicht bedekken,/ zo wordt mijn leven leeg en zonder vriend. 027 : 5
uw trouw de vriend die met mij gaat,/ ik juich, ik ben in U geborgen. 031a : 4
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3
Al gaat een mens brooddronken ’t leven door,/ al prijzen al zijn vrienden hem in koor 049 : 6
maar gij, mijn vriend, mijn evennaaste,/ met wie ik opging naar Gods huis 055 : 4
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven. 088 : 5
als water staan zij mij naar ’t leven./ Mijn vrienden gaan aan mij voorbij. 088 : 8
God legt zijn vleugels van genade / beschermend om je heen als vriend 091a : 1
Hij heeft mij de ruimte gegeven,/ Hij komt voor mij op als een vriend. 118a : 1

Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen. 119 : 24

zoals gezworen eens aan Abraham zijn vriend 158c: 1
En wie jou niet begroet als vriend 185 : 3
Dank U voor vrienden en voor vreemden 218 : 4
De morgen is een goede vriend 222 : 1
genoeg is er voor vriend en voor vreemdeling! 233 : 2
Die met ons deelt het brood als onder vrienden: 234
Al onze vrienden wensen wij vrede:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu! 423 : 2
Mijn herder en mijn held, mijn vriend,/mijn koning en profeet, 512 : 3
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem. 560 : 1
Niet alleen zijn vrienden kregen / deze zegen, 567 : 3
Zijn vrienden op afstand – zij pijnigt zich af: 583 : 2
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart. 592 : 1
een stuk van ons bestaan,/ een vriend, een spoor van licht. 607 : 3
de specerij, de honing,/ vrienden, drink en wees verblijd! 629 : 2
Hij leeft in het hart van zijn vrienden / als liefde die ons verbindt, 667 : 2
Lieve vriend, door jouw nabijheid / voel ik liefde diep in mij, 685 : 4
Zij ontmoeten hun dierbare vrienden,/ hun verwanten al zo lang gemist 729 : 3
Vrienden die zijn overleden,/ al wie ons zijn voorgegaan, 733 : 1
Geslagen zijn Maria,/ de vrienden dof en dicht. 740 : 5
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
Mijn vriend is van mij heengegaan,/ mijn god heeft mij verlaten. 808 : 1
een lotgenoot, een vriend, - / o Heer die bij mij zijt, 852 : 3
Ik heb U lief, o Gij mijn leven,/ vriend die mij trouw zijt tot het eind. 908 : 2
Ik ben gegeven als je brood./ Ik ben in leven en in dood je vriend. 934 : 3
Ga met vrienden en met vreemden,/ ga met mensen, groot en klein, 975 : 3
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen; 998 : 1
Kom, geef dat onze handen hen genezen/die ver van huis geen goede vriend ontmoeten. 998 : 3

Vriendelijk
milde handen, vriendelijke ogen / zijn bij U van eeuwigheid. 025 : 3
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
Zie op ons neer met vriendelijke ogen./ O God, bevestig ons in ons onvermogen. 090 : 8
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2

voor zijn vriendelijk aangezicht 154b : 6
Zo vriendelijk en veilig als het licht 221 : 1
Vriendelijk licht van de heilige glorie 238 : refr
Heel, Vader, ook de diepste wond. 253 : 3
Vriendelijk licht, dat heel de dag 254 : 1
Vriendelijk licht, dat leven schenkt 254 : 2
Vriendelijk licht, blijf in mijn hart 254 : 3
Vriendelijk licht van ’t paradijs 254 : 4
Vriendelijk licht, dat eeuwig brandt 254 : 5
Reeds staat Gij klaar / en komt ons vriendelijk tegen, 348 : 3
Lieflijk,/vriendelijk,/schoon en heerlijk,zo begeerlijk,/mild in ’t geven, 518 : 1
Wees vriendelijk in woord en daad / bewogen om Gods schepping. 1014 : 2

Vriendelijkheid
en de vriendelijkheid van Hem? 178 : 1

Vriendendienst
vriendendienst aan ons / en wij aanschouwen het leven. 882 : 5

Vriendje
’t Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn. 469 : 2

Vriendschap
de vriendschap die in drukte onderging - / ik leg het neer. 400 : 2
Hoop is vervlogen en vriendschap weggevlucht. 592 : 1
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4

Vrind
’t heilgeheim wordt aan zijn vrinden / naar zijn vreeverbond getoond. 025 : 7
Verre van mij zijn mijn vrinden,/ mijn beminden / mijden mij, zien mij niet aan. 038 : 7
’t Verbond met Abraham, zijn vrind / bevestigt Hij van kind tot kind. 105 : 3

Vroeg
Laat mij, mijn koning, tot U spreken./ Vroeg in de morgen kom ik, Heer, 005 : 1
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen. 064 : 6
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4

over de dag van vroeg tot laat 215 : 4
bron die wij horen als wij tot Hem keren, vroeg in de morgen 217 : 1
dat het U nooit te vroeg is 244 : 3
Heb dank, reeds van de vroege morgen 245 : 2
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij, 617 : 4
De drie Maria’s daalden af / vroeg in de schemer naar het graf. 620 : 2
Tussen waken, tussen dromen,/ in het vroege morgenlicht, 631 : 1
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg? 664 : 2
De regen zal, de vroege en de spade,/ u teken zijn van goedheid en genade. 678 : 3
en vroeg of laat ontdekken zij: ’t is ijdelheid; 782 : 2
Al zou u ook begeven / uw moeder vroeg of laat, 864 : 3
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2

Vroeger
De schuld der vroegere geslachten / blijve voorgoed in Gods gedachten. 109 : 6
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen. 143 : 5

Vaders die ons leidden,/ moeders die ons droegen,/ niet alleen van vroeger 732 : 2
van de pijn om vroeger dagen./ In uw vrede dooft de strijd. 795 : 3
Blijf niet staren op wat vroeger was./ Sta niet stil in het verleden. 809

Vroeglicht
Van ’t vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat 516 : 1

Vroegst
reeds van mijn vroegste jeugd, mij leed gedaan,/ maar overweldigd hebben zij mij nimmer. 129 : 1

Toen heeft zich in het vroegste licht / de nieuwe Adam opgericht, 630 : 2

Vroegtijdig

Als een vroegtijdig afgeschoten pijl,/ ontrouw als steeds, verwierpen zij hun heil.	078 :20

Vrolijk

dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël.	014 : 5; 053
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen;	019 : 2
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! -	027 : 3
Zo zal mijn hart zich voor de Heer/ vrolijk verhogen tot zijn eer,	035 : 3
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn,	035 : 6
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid.	035 : 10
en vrolijk was bij feestgedruis,/ wat deed ge u tegen mij te plaatsen?	055 : 4
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt,	057 : 4
Oprechten mogen vroeg en laat / schuilen bij Hem en vrolijk wezen./God zij geprezen.	064 : 6
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen.	070 : 2
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen.	071 : 13
Zij leven vrolijk zonder God,/ voor hun bezit, hun dwaas genot.	073 : 4
nu en te allen tijd / Hem die ons bevrijdt / vrolijk toe te zingen.	081 : 4
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden.	087 : 1
U laat ons vrolijk juichen / over alles op aarde wat U ons deed	092a : 1
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard	094 : 2
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen.	112 : 1
De Heer is God, zijn gunst verheugde / ons oog en hart met vrolijk licht.	118 : 10
De overwinnaar sprak: 'Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!'	137 : 2
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan	146a : 1, 146b
en vrolijk zing ik om God	157c : refr.
vrolijk voor de ark	171 : 3
Wij zingen vrolijk, dansen blij	173 : 1
Maar de koning wuifde vrolijk met zijn rechterhand	173 : 4
En vrolijk verder gaat de reis	173 : 5
roept ons nu vrolijk naar een nieuwe morgen	212 : 2
Leer mij te sterven dat ik mag / vrolijk verrijzen op uw dag	343 : 3
op aarde vroom en vrolijk zijn	246b : 5
Zing nu verheugd een vrolijk lied	309
Wat vrolijk over U geschreven staat;	324 : 1
Zo laat er in zijn woning / vrolijk zijn toegetast!	384 : 9
want iedereen mag leven / en vrolijk zijn.	395 : refr.
Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust.	469 : 14
Laat al het vrolijke geluid,/ van stemmen, van viool en fluit,	518 : 6
Wij drinken daar van de bruiloftswijn./Wij willen van harte vrolijk zijn	525 : 1
Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus,/ Kyrieleis.	613 : 1
Halleluja (3 x)/ Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus./ Kyrieleis.	613 : 3
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x)	618 : 1
zijn dag licht aan, zingt vrolijk / halleluja	618 : 5
opdat wij, vrolijk en bevrijd,/ lofzingen in der eeuwigheid	619 : 6
Hoe vrolijk treedt Hij aan,/ zwaait met zijn zegevaan:	623 : 2
Helder staat mij voor ogen,/ dit vrolijke toneel.	623 : 4
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin,	628 : 1
De herder plukt de sterren van de hemel / en vlecht ze tot een vrolijk lied van licht!	658 : 1
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven.	704 : 2
op 't vrolijk heilig huwelijk / een van de gasten daar.	737 : 9
De hemel van ooit / dat is de vrolijke stad,/ waar God zelf bij de mensen zal wonen.	768 : 3
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt.	865 : 1

groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878
En de bomen in het veld zullen klappen voor Hem/ en jij gaat vrolijk voort. 878
Kom, verheug je en wees vrolijk,/stad van God, Jeruzalem. 879 : refr.
Dat is uw eer o trouwe Heer./ Dus zeg ik vrolijk: Amen. 899 : 4
niet meer vrolijk, niet meer blij,/ lamgeslagen, vogelvrij. 957 : 2
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1

Vrolijkheid
Maar de getrouwen zijn verblijd,/ zij staan voor hem in vrolijkheid, 068 : 1

de harten vol van vrolijkheid 173 : 2
lachen, huilen, vrolijkheid en pijn 288
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht! 453 : 1
en angst en armoe zijn er niet / maar altijd vrolijkheid. 737 : 2
bij alle vrolijkheid vooraan / met trom en tamboerijn. 737: 16
Treurigheid wijke, vrolijkheid blijke,/ want Jezus wil, want Jezus wil mijn Heiland zijn. 866 : 1

Vroom
Want Gij vervult wat Gij beloofde,/ die vromen met uw zegen dekt: 005 : 7
geen graf geeft Gij uw vrome voor ogen. 016a : 3
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
de nederige vromen./ Die in Gods huis geplant zijn,/ zij bloeien in Gods licht 092 : 7
zing mee het lied der vromen,/ hoor hun beproefde raad: 107 : 14

op aarde vroom en vrolijk zijn 246b : 5
door U aangenomen,/ al uw vromen. 379 : 3
Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen. 582 : 5
wie arm is, achteropgezet,/ de vromen van oudsher, 737 : 19
reken mij dan bij de vromen / die vertoeven in uw schoot. 779 : 7
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6

Vroomheid
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid. 025 : 10

Vrouw, Vrouwe
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor - 045 : 4
bij wie een vrouw bescherming vindt / in haar vereenzaamd leven. 068 : 2
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen, 113 : 3
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe, 123 : 1
Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien, 128 : 2

Een vrouw die wordt gesmaad 152 : 6
Zij is een vrouw van naam in Israël 164 : 1
Zij is een vrouw die volkeren mag schragen 164 : 1
vrouwen van naam, zij zullen niet versagen 164 : 1
vrouw die het ongehoorde hebt gehoord 164 : 2
vrouw, naar een nieuwe toekomst opgebroken 164 : 2
Zijn vrouw, dat is Abigaïl 172 : 2

mij, een vrouw, om water vroeg 188 : 1
als mens, als man of vrouw 311 : 7
Zalig de man die gelooft,/zalig de vrouw aan de bron. 321 : 5
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor iedere vrouw, voor iedere man. 388 : 2
Om de zalving door een vrouw,/ vreugdeolie, geur van rouw, 558 : 3
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden 573 : 9
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart. 592 : 1
Drie vrouwen namen specerij,/Halleluja (2 x),/vroeg in de morgen kwamen zij, 617 : 4
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan 617 : 6
De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan, 620 : 5
wordt de steen van ’t graf genomen,/ horen vrouwen het bericht 631 : 1
Vrouwen hebben Hem ontmoet,/ weten zich bevrijd voorgoed. 631 : 2
maagden, moeders, mannen, vrouwen / die volhardden tot het eind, 726 : 2
En zij die de gezegende / onder de vrouwen is 735 : 3
en vrouwen die in eenzaamheid / U hebben toebehoord. 735 : 3
‘Hoe juichte toen Elisabet:/ Gezegend zijt gij, vrouwe, met 739 : 2
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
Hij doet u samen zijn,/ Hij maakt u man en vrouw, 788 : 1
De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein 846 : 5
de stralende vrouwe, de schone,/ de wijsheid de bij u wil wonen 846 : 6
Zou ooit een vrouw vergeten / ’t kind dat zij in zich droeg, 864 : 3
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot? 927 : 2
de bruid, de hoge vrouwe,/ de kerk die zegepraalt. 968 : 4

Vrouw(e)lijk
manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens. 987 : 6

Vrouwenhand
in vrouwenhanden valt de buit / van boze legerscharen. 068 : 4

Vrucht
Zijn loof behoeft de droogte niet te duchten,/ te goeder tijd geeft hij zijn rijpe vruchten 001 : 2
Een boom is hij aan de waterkant / die vrucht geeft op zijn tijd 001a : vz
Ruik een bloem, ruik een vrucht, ruik de geuren in de lucht, 008b : 3
Wees Gij hun tot een schrik bij nacht,/schenk rijkelijk hun de bittere vruchten 017 : 6
De aarde heeft de vrucht gegeven,/ die door de hemel werd verwekt, 067 : 3
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5
Zij zullen vruchten dragen / voor ’s Heren heiligdom / tot in hun ouderdom, 092 : 8
Al wat op berg en heuvel leeft,/ gij bomen die uw vruchten geeft, 148 : 4

De zaaier eet de vrucht van ’t land 176 : 5
die de vrucht van de wijnstok hebt geschapen 229
geef vrucht en zegen op uw woord 240 : 3
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
al wat wij van U krijgen,/de vruchten in de mand, 365 : 6
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht. 422 : 1
Die ons doorstroomt / en ons in bloei zet,/rijpt ons tot vrucht. 424 : 5
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw. 451 : 2
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht. 547 : 1
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden; 648 : 3

het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
dus blijf in mij, ik blijf in u – dan vindt Hij vruchten hier.	656 : 1
God die leven / hebt gegeven / in der aarde schoot,/alle vrucht der velden	718 : 1
Loof God voor de vruchten van boomgaard en land,	719 : 1
Loof God voor de vruchten van over de zee,	719 : 2
Loof God voor de vruchten uit aarde en mijn,	719 : 3
Loof God voor de vruchten van kennis en brein,	719 : 4
Loof God voor de vruchten van liefde alom,	719 : 5
uw vrucht! O waaraan dank ik het,/ dat komt mijns Heren moeder!'	739 : 2
De vrucht, vertrouwde vreemde,/ groeit stilaan in haar schoot.	740 : 1
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering.	741 : 2
Dan schenkt de boom des levens / ons vrucht in overvloed,	747 : 7
Zijn hartenbloed doet allen rijpen / tot vrucht van 't hemels vaderland.	800 : 5
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom.	817 : 5
dat zij de zegen proeven / van vruchten, brood en wijn.	819 : 4
Wat zijn de goede vruchten,/ die groeien aan de Geest?	841 : 1
Al wat de Heer vanbinnen / geplant heeft, rijpt tot vrucht.	902 : 3
Dieren, kruiden uitgelezen,/ alle vrucht aan struik en boom,	903 : 4
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht,	910 : 4
Zal een moeder haar kleine vergeten,/ of een vrouw ooit de vrucht van haar schoot?	927 : 2
en de boten op de zee / dragen al haar vruchten mee.	980 : 3
Zolang er mensen zijn op aarde,/ zolang de aarde vruchten geeft,	981 : 1
het licht was zijn schepping tot brood,/ de vrucht was het leven op aarde.	986 : 3
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed.	987 : 3

Vruchtbaar

en de landouwen mogen / niet langer vruchtbaar zijn.	107 : 16
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd,	351 : 3
horen, helpen, helen, - / vruchtbaar in de Heer .	418 : 2
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal,	466 : 1
Zij daalt als vruchtbaar zaad / tot in de groeve af	650 : 3
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden	718 : 4
om zijn wortels uit te strekken,/ vruchtbaar land voor al wat leeft.	742 : 5
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land,	790 : 1
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt,	821
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,/ die geen vader was, zal vader zijn;	1001 : 2

Vruchtbaarheid

Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk.	104 : 4
Niet voor schuren,/ die niet duren,/ gaf Gij vruchtbaarheid,/maar opdat op aarde,	718 : 2
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed,	984 : 4

Vrucht(en) dragen

maar dat het vrucht mag dragen,/uw grote naam ter eer.	313 : 5
Laat ze vruchten dragen / alle, alle dagen / door uw stille kracht.	422 : 1
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.	425
het leven, ons in U gegeven,/ draagt goede vruchten op zijn tijd.	653 : 5
De najaarskou, de jeugd gevlucht,/ de takken dragen rijpe vrucht;	817 : 3
dan rijpt hij in de lente / tot hij vruchtdragen zal.	841 : 4

Vrucht(e)loos

als men vruchtloos zoekt naar schuld,/ Kyrie eleison. 558 : 6
de erfgenamen van een land / dat nooit meer vruchteloos verzandt, 611 : 1
en ons hart, in doornen / vruchteloos alleen - 625 : 3
Het wordt op de wegen vertreden,/ het valt in een vruchteloos graf, 764 : 3
is tevergeefs geboren / en eindigt vruchteloos. 841 : 3

Vrij

Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden. 002 : 3
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
Schapen en runderen, alles en alles,/ en ook de dieren in het vrije veld, 008c : 4
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Gij die uw God vergeet,/ geen hulp kan baten,/ als Ik mijn toorn de vrije loop zal laten. 050 : 10
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
Maak Gijzelf voor hem vrij baan,/ die U dient van jongs af aan. 086 : 7
Ik delg de bozen uit, dat Sion zij / van onrecht vrij. 101 : 6
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Zij wandelen voort in vrede, vrij en frank,/ geen struikelblok, geen onheil houdt hen tegen. 119 : 62
en door uw hand werd Israël vrij. 143 : 5

Gods vrij en lichtend woord. 276 : 2
Hij schreef ons vrij, met eigen hand. 322 : 1
vrij van kwaad dat hen bezwaarde. Alle vlees zal dan ook herleven. 341 : 3
een nieuwe mens, die voortaan vrij mag leven, 353 : 3
de tong die proeven mocht van U / vrij van bedrog en leugen, 376 : 3
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn / op het feest waar jullie vrij zijn, 395 : 4
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2
Zo spreekt de Heer: verhef u vrij / want uw verlosser is nabij. 460 : 2
Daarmeed’ ook onze leisen beginnen vrij. 476 : 2
Wees verheugd, van zorgen vrij:/ God die wij aanbidden 528 : 5
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij. 578 : 5
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan 630 : 4
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen, 662 : 1
een vrij en vrolijk hart / en milde vrede geven. 704 : 2
Een prinse van Oranje / ben ik vrij onverveerd, 708 : 1
Dat ik recht kan staan,/ dat ik vrij kan gaan,/ God zij dank. 714 : 1
’t woord van uw genade / opgaan, sterk en vrij. 718 : 4
toch mag hij vrij en veilig wezen / en heersen over het bestaan. 823 : 2
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen. 906 : 7
Als Gij mij wilt hoeden,/ ben ik voor het woeden / van de vijand vrij. 907 : 2
want door uw bloed, uw levenskracht / komen wij vrij voor God te staan. 939 : 2
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant! 957 : 3
en kwam tot ons, een mens als wij,/ maar zonder zonde, waarlijk vrij,- 966 : 2
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3
opdat wij vrij mogen leven / hier in het land dat Gij hebt beloofd. 987 : 3

Vrijdag

De vrijdag is voorbij,/ de sabbat is vervuld./ O dageraad 591 : 5

Vrijgevigheid

Een regen van vrijgevigheid / hebt Gij uw erfdeel toebereid, 068 : 3

Vrijheid

Betoon mij uw nabijheid / en stel mij in de vrijheid. 031 : 1
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Steek nu voor God de loftrompet,/ Hem die ons in de vrijheid zet. 095 : 1
met de dood voor ogen leven,/ Hij zal hun de vrijheid geven. 102 : 9
Toen Israël uit Egypteland ging,/ Jakob zijn vrijheid vol vreugde ontving, 114 : 1
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16
Die onze boeien slaakt, het is de Heer./ Die voor de vrijheid waakt, het is de Heer. 124 : 4
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered, 144 : 4

Wij kiezen voor de vrijheid 311 : 1
En neem voluit de vrijheid 311 : 4
doet ons in vrijheid ademhalen / en leven voor uw aangezicht 315 : 2
vrijheid en vrede eren hem / die 't hart is van Jeruzalem. 459 : 7
Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,/stad van de Heer, die zeer te loven is! 546 : 2
Nu wordt uw Geest op ons gelegd,/ in vrijheid brengt Gij ons terecht. 611 : 2
Die verhoogd werd aan het kruis,/halleluja,/bracht ons in Gods vrijheid thuis,/Halleluja 624 : 1
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg 664 : 2
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
een nachtegaal die zingt,/ wij loven je om / vrijheid die verbindt. 697 : 4
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt! 706 : 3
O God, wat zijn wij dwaas geweest,/ dat we aan de vrijheid zó gewenden, 709 : 4
en doe met krachten ter bevrijding / ons hier in Christus' vrijheid staan. 709 : 5
naar vrijheid en dat men zal worden gevoed. 719 : 5
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2
Draag mij op uw vleugels / de vrijheid tegemoet. 853 : refr.
Bewaar ons in uw waarheid, geef ons op aarde vrijheid, 863 : 6
Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren / de mensen niet die wij nu angstig zijn 946 : 1, 5
vlieg omhoog en vlieg voorgoed,/ vlieg de vrijheid tegemoet! 957 : 4

Vrijhouden

O Heer, er is geen trots in mij,/ ik houd mijn hart van hoogmoed vrij, 131 : 1

Heilig het daarom en houd het dus vrij 187 : 4

Vrijkopen

hun bloed is kostbaar in zijn ogen,/ hij koopt hen vrij uit het slavenhuis. 072a : refr.

wordt vrijgekocht in vrede, 159a : 1
die onze ziel hebt vrijgekocht,/ dat zij U dienen moge, - 654 : 5
Die van de aarde vrijgekocht / nu rusten van hun werken, 728 : 3
vrijgekocht heeft hij drie dochters / van een redeloze man. 745 : 3

Vrijlaten

Uit zijn schatgewelf laat Hij / het tumult der winden vrij. 135 : 4

Maar laat de jongen vrij.' 166a : 7

Vrijmacht
Uw tafel is het teken, / uw vrijmacht maakt het waar. 346 : 10

Vrijmaken, Vrijgemaakt
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
Kom nader, Heer, en maak mijn leven vrij / dat mij het hart niet gans en al ontzinke. 069 : 5
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
van de slavernij / maakte Ik u vrij:/ hebt gij nog te vrezen? 081 : 8
gij moest wat arm is en veracht / vrijmaken uit der bozen macht. 082 : 1
en in gevangenschap geraakt,/ maar door Gods woorden vrijgemaakt. 105 : 6
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen. 119 : 55
Door zijn verlossing zijn wij vrijgemaakt./ Ons heil is in de naam van God de Heer, 124 : 4
Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden. 130a : 3
Hij verlost je van je zonden./ Hij maakt vrij./ Hij maakt jou vrij! 130c : 4
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5
ons liederen en gezangen / en maakt ons eindelijk vrij. 146a : 5
Zijt gij geboeid, Hij maakt u vrij;/ God schenkt genade velerlei./ Halleluja (2 x) 146c : 5

Leve de liefdesduif, de Geest maakt vrij! 223 : 3
troost onze ziel en maak ons vrij 239 : 6
en maak ons van de vijand vrij 240 : 4
Des Heren woord maakt vrij / van dienst aan vreemde machten; 313 : 4
Nu maakt Hij van blaam en van smetten u vrij. 382 : 3
Hij maakt ons vrij, de angst verdwijnt,/juich, nu die Heiland ons verschijnt; 435 : 2
maak mij vrij door uwe banden,/maak mij rijk door uwe nood, 478 : 4
o Jezus Messias, want Gij maakt ons vrij. Hosanna (5 x) 551 : 4
mij al zijn liefde bood./ Zijn sterven maakt mij vrij. 563 : 3
Als een ster zal Hij / boven ons hoofd stralen,/ ja, Hij maakt ons vrij 645 : 3
Al bent U in ons gebroken,/ kom ons nader, maak ons vrij 795 : 3
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
Neem mijn wil en maak hem vrij,/ dat hij U geheiligd zij. 912 : 5
Wees ons nabij en maak ons vrij / in dit uw heiligdom. / Kom, Here Jezus, kom! 971 : 3
verenig ons en maak ons vrij / van dood en schuld en slavernij! 972 : 9

Vrijmoedig
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord. 127 : 4

Ik kan vrijmoedig met al wie mij hoonde spreken 152 : 1

Vrijpleiten
Maar nog is zijn hart bewogen/om hun blinde onvermogen/stervende pleit Hij hen vrij. 586 : 4

Vrijspraak
Rondom u klinkt de stem van God: / vrijspraak vertroosting en gebod, 316 : 4
verwerp mij niet, die op uw vrijspraak wacht, 381 : 1

Vrijspreken
voor ons het pleit beslechtend / als zijn vrijsprekend woord. 581 : 3
Heer, herinner u hun namen,/ oordeel hen en spreek hen vrij, 730 : 3

Vrijuit, Vrijuit gaan

Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad. 044 : 3
Ook zal ik zonder schaamte en vrijuit / voor koningen en allen die regeren 119 : 18

Laat nu, Heer, uw dienstknecht vrijuit gaan 159c : 1
de dove hoort een nieuw geluid,/de aangeklaagde gaat vrijuit. 459 : 6
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt. 623 : 6
wie lager thuisbehoren / gaan hogerop vrijuit. 991 : 5

Vrijwaren
Vrijwaren zal Hij Sion en behoeden,/ in Juda's lot brengt Hij een ommekeer. 069 : 9

Vrijwillig
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij. 110 : 2

Wij gaan met die ander binnen,/ vrijwillig in 't donker graf. 627 : 3

Vuil
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12

Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond, 669 : 7
in het bloed van 't Lam gewassen / van het vuil van deze eeuw, 726 : 3
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen; 998 : 1

Vuilnishond
totdat hij als een vuilnishond 185 : 1

Vuist
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen. 068 : 10

de Vuist ballen
En ik schreeuw, bal mijn vuist:/ ach, wat is dan dat mensje, 945 : 4

Vullen
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar. 023c : 4
dat Gij mijn beker vult tot de rand. 023f : 4
O Heer, verstoot mij niet / als een die bloed vergiet,/ of die zijn handen heeft gevuld 026 : 4
't Is de Heer die in zijn hand / een beker heeft die Hij vult 075 : 5
in zijn heilig ongeduld,/ die Hij vult tot aan de rand 075 : 5
Majesteit en luister stralen van Hem af;/ macht en glorie vullen zijn huis. 096b : 2
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5

Kom Jezus, kom, vul dit land met uw Vaders glorie 289 : refr.
een woord, dat onze monden vult, 326 : 5
Genezen de dorst,/gevuld onze kruiken,/een stroom van genade. 424 : 2
De klanken vullen het heelal./Ook Jozef haalt zijn harp van stal: 504 : 2
met leed gevuld tot aan de hoogste rand, 511 : 3
en deed ze vullen door die Hij riep,/en scheppen wat Hij te drinken schiep. 525 : 3
Een wolk van mirre heeft / zijn kribbe rijk gevuld. 563 : 2
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven, 584 : 7

Halleluja!/De trouw van God vult de aarde,/de hemel verkondigt zijn naam,/Halleluja! 640b
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
die rukt aan muren, dak en bint,/ gij vult dit huis. 679 : 1
Geweldige, Gij vult dit huis/en slaat de tongen los, 679 : 4
Geest van God, zo vol van liefde,/ vul mijn hart en ziel met jou. 685 : 1, 5
Vul de stilte met uw adem,/ alle druk is ons te veel. 795 : 2
Vul mijn verlangen / totdat Gij zelf zult / rusten in mij. 897 : 3

Vuren
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen. 643 : 7

Vurig
Ik heb de Heer vurig verbeid:/ toen boog Hij zich over tot mij, 040a : 1
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard, 068 : 6

Het fluistert in mijn oor / hoe vurig Gij mij wacht. 282 : 2
Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt 324 : 2
dat wij gaan in vurige liefde./Vonken die overslaan. 427
De engel Gabriël komt aangesneld,/de vleugels sneeuw, de ogen vurig fel. 443 : 1
Als een ster in lichte luister,/als een vurig verschiet / straalt Gij ons tegen. 501 : 1
maar sterk en vurig wordt mijn ziel / wanneer zij U aanschouwt. 512 : 4
Jeruzalem, de koningsstad/ heeft Hij zo vurig liefgehad: 533 : 5
Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond. 667 : 3
Gij maakt ons vurig dat het bruist / als jonge most. 679 : 4
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
U behoort het toe./Laat mijn hart steeds vurig zijn, U laat nooit alleen. 886

Vuur
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Ik kom, met vuur uit de hemel. 012a : 3
Gods adem rookte, zijn verbolgen mond/ontstak een vuur, dat onverhoeds verslond. 018 : 2
Met U ga ik door water en door vuur,/ en met mijn God spring ik over een muur. 018 : 8
Zij gaan te gronde die de Heer bekrijgen./Groen is hun gras, maar ’t wordt met vuur verbrand. 037 : 7
Mijn bonzend hart werd binnen in mij heet / en smeulde als een verborgen vuur. 039 : 2
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2
Gij die ons, aan het vuur ontheven,/ gelouterd voor uw ogen stelt. 066 : 3
Hij heeft ons in het vuur gedreven / en door de wateren gejaagd. 066 : 4
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5
Hagel en vuur in gans Egypteland,/ geen wijn, geen vreugde voor de dwingeland. 078 : 16
Hij gaf hen over aan de greep der schande,/ ze zijn door vuur gegaan dat het verbrandde. 078 : 22
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen 083 : 5
Hoelang nog laait het vuur van uw verbolgenheid? 089 : 16
Een vuur, een laaiend licht / gaat voor zijn aangezicht,/ het schroeit die Hem genaken, 097 : 2
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven 104:1
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in ’t duister aan hun zijde. 105 : 15
dat Mozes’ ambt hun toe zou vallen./ De aarde spleet, het vuur verslond 106 : 7
en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10
als vlammen op hen nederkomen / en als een vuur rondom hen zijn. 140 : 6
Hagel en vuur en regenwolken,/ stormwinden die zijn stem vertolken, 148 : 3

Gij sneeuw en gij ijs en gij hitte en vuur 154a : 3

lof zij de Geest, der liefde vuur	214 : 8
Licht, gezegend vuur	261 : 4
en straalt als een lopend vuur	285 : 1
in het nachtelijke uur / vlamt een vuur.	287 : 3
als een vuur voor hart en handen	292 : refr.
Ondoofbaar vuur,/over ons opgegaan als een zon	296 : m
Genezing en vuur. /Adem van God	303 : 3
Mozes heeft het vuur zien branden / en hij werd uw knecht,	319 : 2
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit,	320 : 4
Geloofd zij God die in de wereld met vuur en geest	343 : 3
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt.	422 : 2
Voor wie zoeken in de stilte / naar een vuur voor hart en handen:	430 : b
Het vuur van onze vreugde,/de gloed van ons gezang	461 : 3
Dit is het, wat Hij heeft beloofd:/Ik zend een vuur dat nooit meer dooft,	464 : 8
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier.	466 : 2
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
De herders in het open veld gezeten rond het vuur,	495 : 2
de weerstand van de nacht / met heilig vuur gebroken.	500 : 2
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur,	503 : 2
Gij hebt gehoorzaamheid geleerd,/een vuur van hoop heeft U verteerd.	519 : 3
In Kana was de gloed geweken,/het vuur bedolven onder as;	526 : 3
Als een vuur zijt Gij verschenen,/als een ster gaat Gij ons voor,	527 : 3
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as.	536 : 2
een levende, een dode,/ een mens in wind en vuur.	538 : 2
dan zullen wij U loven, / ons hart in vuur en vlam.	540 : 10
en laat uw Zoon een laaiend vuur,/ een nieuwe Mozes zijn.	542 : 3
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient,	548 : 4
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik ’t helse vuur moet vrezen	573 : 18
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam!	600 : 3
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden:	609 : 3
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte	632 : 3
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur.	636 : 2
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond.	637 : 2
Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur;	637 : 4
als een vuur vooraan levenden en doden.	645 : 1
dat Hij uw hart met vuur geneest,/ wees God indachtig, jubilate!	652 : 4
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur	655 : 2
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand.	658 : 2
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg	664 : 2
Kom laat ons deze dag / met heilig vuur bezingen	672 : 1
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan.	672 : 6
Oplaaiend vuur, verteer / wat krom is of verkeerd,	673 : 2
O stormwind die ons huis vervult,/ vuur dat zich over elk verdeelt,	674 : 4
Geest van de Vader en de Zoon, / vuur van hun heiligheid,	677 : 2
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur.	678 : 7
o storm van vuur en tegenheid / niet ongetroost!	679 : 7
’t Is feest vandaag, ’t is Pinksterfeest,/ wij staan in vuur en vlam,	683 : 1
In het branden is het vuur / kom, Geest van boven, kom;	684 : 2
en wees door ons geloof / het vuur, geschenk, bestaan.	684 : 2
Wij zijn in Hem gedoopt / Hij zalft ons met zijn vuur.	686 : 2
Wij delen in het vuur / dat neerstrijkt op de hoofden,	687 : 2
Heilige Geest,/ Gij zijt als het vuur,/ kom dan, vuur ons aan tot liefde,/ beziel ons.	688 : 2

Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt. 689 : 1
Ik loof het vuur / dat neerdaalt uit de hoogte / en ook in mij / een nieuwe dag begint. 690 : 4
De Geest van God is als een vuur,/ als vlammen felbewogen, 691 : 2
in vuur en wind, in tongen, in talen. 693
het vuur in onze ziel,/ de passie van de pijn, 697 : voorz.
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht. 698
Soms een vlam, een vonk van boven,/ soms een haard die laait van vuur, 700 : 1
vonkt en vlamt: het vuur, de Geest! 700 : 3
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3
Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven, 702 : 1
Geschenk uit de hemel, tongen van vuur; / talen om te spreken 702 : 2
Geschenk uit de hemel, mensen van vuur,/ door de Geest bewogen 702 : 3
Zing mee, wij zijn door deze Drie / in vuur en vlam gezet, 706 : 3
Al leeft uw volk verschoven/ kyrieleison,/in 't land van vuur en oven,/in 't land van Babylon, 713 : 3
Heilige Geest, ontsteek het vuur,/ de liefde van het eerste uur, 722 : 3
met een heilig vuur,/ danken wij U Heer. 732 : 1
'Ik doop met water, Hij met vuur;/ ik minder, Hij gaat verder'. 741 : 2
en stoere, sterke broeder vuur,/ die nachtenlang verlichting schenkt. 742 : 4
Het lachen is dat uur gedaan,/ als alles zal in vuur vergaan, 748 : 1
van 't heilige vuur dat hun leven behoort. 752 : 4
gij moet op een wonder hopen / dat gij oplaait als een vuur, 769 : 5
Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water 773 : 1
vuur uit Gods hart ontsproten -/ Hij houdt ons ja omsloten. 794 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig,/zijn der mensen schatten!/Vuur en vlam kan ze verteren, 797 : 6
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren. 808 : 4
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
zij is een lichtend spoor,/ een vuur van binnen dat straalt. 829 : 1
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor! 831 : refr.
Hij is een woord dat niet verwaait,/ een vuur waarin de liefde laait, 831 : 5
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in 't hart 836 : 5
Zo onveranderlijk, machtig bent U, volmaakt in uw heiligheid, eeuwig vlammend vuur. 889
Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur. 890 : 1
Niet in het alverblindend licht / van vuur, niet in een vlammengloed 892 : 3
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind. 894 : 3
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,/ niet als een vuur dat ons verbrandt 948 : 1
- vuur is te heilig en te hevig - / geef ons de schaduw van uw hand 948 : 1
Dat ik kom in U, in vrede./ Dat ik door het vuur gegaan 950 : 2
Vuur van liefde, eeuwig leven,/ nieuwe aarde is uw naam - 950 : 4
breiden het vuur des geestes / over de aarde uit. 979 : 8
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur. 980 : 1
vuur dat in de oven brandt,/ liefde van de overkant. 980 : 5
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister 1000 : 1
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2
En doe ons voor een ander vuur / in gloed staan hier op aarde,/gelouterd,- dat wij in dit uur 1012 : 2

Vuurhaard
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2

Vuurkolom
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe; 080 : 1

Vuurspuwen
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3

Vuurstenen
Bestendig is niemand, bestendig / is enkel de vuurstenen leugen. 012a : vz. 1

Vuurvlam
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1

Vuurvogel
Vuurvogel van de vloed,/ duif boven de Jordaan, 687 : 2

Vijand
O Heer, de vijand stelt / zijn overmacht in 't veld / en staat mij naar het leven. 003 : 1
mijn vijand op de kaak./ Ja. Gij vergruisde vaak / der goddelozen tanden. 003 : 3
breid over mij uw vleugels uit,/ de vijand is belust op buit: 007 : 1
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2
Sta op, Heer, laat uw toorn ontbranden, ontruk mij aan des vijands handen. 007 : 3
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c: 1
Mijn vijand, dreigend opgesteld,/ ligt door uw aanblik neergeveld. 009 : 2
want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik. 009a : 1
Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet. 009a : 3
gedrukt door 's vijands hovaardij? 013 : 1
dat ik in doodsslaap niet verzinke,/ en niet des vijands juichkreet klinke: 013 : 2
Hoelang nog doet mijn vijand of hij wint? 013c : 1
De vijand sluit mij in, o God!/ Ik hoor hem briesen, hoor hem brallen, 017 : 4
Sta op om hem terug te werpen,/ bedwing Gij zelf mijn vijand, Heer. 017 : 5
Hij schoot zijn pijlen uit de hoge lucht,/ zijn bliksem joeg de vijand op de vlucht 018 : 4
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht / mij totterdood in de engte had gebracht. 018 : 5
De vijand joeg ik rustloos na, totdat/ ik hem vernietigend verslagen had. 018 : 11
Gij hebt mijn vijand op de vlucht gedreven,/ik heb verdelgd wie stonden naar mijn leven 018 : 12
Hij heeft het altijd voor mij opgenomen,/ Hij deed mij aan mijn vijanden ontkomen. 018 : 14
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3
Moge uw hand de vijand slaan / en roken doen zijn landen. 021 : 5
Terwijl de vijand toe moet zien,/ maakt U mijn tafel klaar. 023c : 4
Weer van mij de smaad en schande / van mijns vijands leedvermaak. 025 : 1
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
vijanden staan klaar om te overwinnen./ Kijk ze vallen, languit! 027a : 1
Dank, Heer, Gij hebt het niet gedoogd,/ dat vreugd mijn vijand heeft verhoogd! 030 : 1
maak niet uw knecht ten spot./ De vijand dreigt en legt zijn lagen, 031 : 2
Hij weert des vijands overmacht / en redt hen van het kwaad. 034 : 3
Wat deert hem of zijn vijand hem bespot,/ als Gij de redder zijt? 041 : 1
dat het vergolden wordt als om mijn leed / mijn vijand zich verblijdt. 041 : 4
Moet ik onder 's vijands slagen / thans dit somber rouwkleed dragen? 042 : 5
van mijn vijand moet ik horen:/ 'God is ver, gij staat alleen!' 042 : 6
In verdrukking moet ik leven,/ door mijn vijanden omgeven. 042 : 6
God, Gij hebt zelf uw volk geleid,/ van onze vijand ons bevrijd. 044 : 3
maar hebt, o Heer, in 't aangezicht / van onze vijand ons verlaten. 044 : 5
de vijand drijft ons voor zich heen / als weerloos slachtvee voor zijn goden. 044 : 10
want God verstrooit de kracht van zijn vijanden. 053 : 4
Ja, Hij zag mijn benauwdheid aan,/ ik vrees niet meer voor mijn vijanden. 054 : 2

maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door ’s vijands druk: 055 : 1
Was het een vijand die mij tergde,/ ik zou mij zwijgende verbergen, 055 : 4
Wees mij genadig, Heer, want een geweld / van vijanden staat rondom opgesteld 056 : 1
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3
Ik juich, ik zal de vijand slaan / aan beide oevers der Jordaan. 060, 108 : 3
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van ’s vijands land? 060, 108 : 4
is elke heldendaad te wagen./ De vijand wordt door Hem verslagen. 060, 108 : 4
Behoed mij, Heer, hoor naar mijn klagen!/ De vijand trekt mij tegemoet. 064 : 1
Gij bracht ons in des vijands netten./ Hij heeft het tuig ons aangelegd 066 : 4
God richt zich op, de vijand vlucht; zijn haters voor zijn aangezicht, 068 : 1
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat; 068 : 8
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen. 068 : 10
Ik hoor rondom de vijand brallen:/Grijp toe, niets kan hem baten, 071 : 6
de volken zullen tot hem treden,/ zijn vijand likt het stof. 072 : 3
Het ligt in puin, door vijanden vertreden,/niets heeft hun onbehouwenheid verschoond. 074 : 2
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Strek uit uw hand, uw rechterhand, de sterke,/ sla toe, verdelg uw vijanden, o God. 074 : 6
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
de Rode Zee door God gesust, gewekt / heeft hén ontzien, hun vijand overdekt. 078 : 18
als in een roes, zodat Hij zijn vijanden / joeg voor zich uit en sloeg met beide handen. 078 : 23
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord 083 : 1
Toon uw hulp mij door een teken,/ dat mijn vijanden verbleken, 086 : 7
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht. 089 : 10
Gij geeft zijn vijand vreugd, hij neemt de overhand. 089 : 15
Uw vijanden, o Heer, uw vijanden rondom, 089 : 18
ten oordeel opgestaan . zult Gij de vijand keren. 092 : 5
Hoor mijn vijanden mij smaden,/ mij met spot en hoon beladen. 102 : 4
Hij hielp hen uit des vijands hand,/ Hij brak de haat, de tegenstand, 106 : 5
Hoe dikwijls moest Hij hen kastijden./ Hij gaf hen in des vijands macht, 106 : 18
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond. 106 : 20
Ik zal uw vijand slaan, tot hij gebroken / als voetbank aan uw voeten nederligt.’ 110 : 1
des vijands trots. Uw volk trekt allerwege / vrijwillig op, staat in de slag u bij. 110 : 2
Hij slaat met vreugd de vijand gade,/ geen haat, geen boosheid kan hem schaden. 112 : 4
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede, 112 : 5
O vijand die met felle stoten / mij bijna hebt ten val gebracht, 118 : 4
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
Verlos mij van de vijand, maak mij vrij,/ dan onderhoud ik uw getuigenissen. 119 : 55
Zie hoe mijn vijand mij naar ’t leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
Toen God de Heer uit ’s vijands macht / Sions gevangenen wederbracht 126 : 1
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert. 127 : 1
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord. 127 : 4
Hij slaat onze vijand neer./ Eeuwig trouw is onze Heer. 136 : 9
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Uw vijanden die U verlaten,/ hoe zou ik hen, o Heer, niet haten? 139 : 13
De vijand staat mij naar het leven,/ heeft tegen mij de hiel geheven. 143 : 3
Ik denk, o Heer, aan vroeger dagen,/ toen Gij de vijand hebt geslagen. 143 : 5
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5
De boze vijand is verslagen./ Prijs ’s Heren welbehagen! 149 : 5

De vijand verzonk als een steen in de zee 151 : 2
gaat Hij voor ons door het vuur 154b : 9
De vijand echter vond zijn graf 169 : 4

en niet de vijand met een list 236 : 7
en maak ons van de vijand vrij 240 : 4
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed. 360 : 5
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij. 454 : 2
Al gaat de vijand in het rond,/de koning van het kwaad, 506 : 3
En Jezus sprak: bemin uw vijand ook;/ Heer God, wij staan voor U verlegen. 537 : 3
Een van zijn leerlingen verraadt / Hem aan de vijand die Hem haat. 565 : 2
de vijand staat hier om ons heen,/ Gij kunt ons helpen, Gij alleen. 565 : 5
Nu doet geen vijand ons meer kwaad;/ al dreigt hij ook, het heeft geen baat./Hall 2 x 622 : 3
De vijand heeft, verslagen,/ zijn prooi bij Hem gebracht: 623 : 3
blust, door de vijand te beminnen,/ haarden van hoog oplaaiend vuur. 636 : 2
Drijft de vijand mij in ’t nauw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 3
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand. 643 : 3
God is opgestaan / om de hand te slaan / aan de oude vijand. 645 : 6
Weer van ons ’s vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
Weer Gij de vijand af / die sluw ons scheiden wil. 672 : 5
Gods vijanden vergaan. 709 : 1
dat wij de vijand niet herkenden,/ in opstand tegen U, het meest 709 : 4
al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
Geef mij dat ik van harte zeer / mijn vijand mag vergeven, 796 : 2
Al je zonde heeft Hij vergeven./ De vijand is niet meer. 879 : 1
Ik hoor trompetten klinken,/ de vijand is nabij. 901 : 1
Als Gij mij wilt hoeden,/ ben ik voor het woeden / van de vijand vrij. 907 : 2
Maar U geeft mij kracht als de vijand mij weer vindt. 936 : 3

Vijandig
want Hij zal verzoenen / wat vijandig is,/nieuwe namen noemen,/voor een oud gemis. 993 : 6

Vijandigheid
O schepper die mijn schutse zijt,/ ik lijd onder vijandigheid, 031a : 4

Vijandschap
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
God doet zijn volk de vijandschap ontkomen./Het schuilt bij Hem, veilig en ongemoeid.037 : 12
Wat ooit aan vijandschap de kop heeft opgestoken 089 : 4
toen vijandschap rondom was opgestaan,/ indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1

Bevrijding uit de vijandschap 158a : 2

Vijf
Zeven was voldoende / vijf en twee 383 : 1
Heer, om uw vijf wonden rood,/ om uw onverdiende dood, 558 : 10

Vijfduizend
zeven was voldoende / voor vijfduizend / op de heuvels langs de zee. 383 : 1

Vijgenboom
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land.085a : 4

- geen oogst op ’t land, de vijgenboom verdord 156 : 3
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw. 451 : 2

De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen. 678 : 2
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht, 910 : 4

Vijver
De beken zwellen en de vijvers zijn / weer koel en rein. 678 : 3

Waagstuk

manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens.	987 6

Waaien

Maak hen, mijn God, als waaiend kaf / en schroei hen van de hoogten af!	083 : 5
dan waait de wind, en ze zijn verdwenen.	103d : 4
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht.	658 : 1
en dat zal kiemen waar Gij waait,/ als levend graan.	679 : 3
De wonderen zijn om ons heen / ze waaien op de wind.	683 : 4
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind, / kom dan, waai door onze harten, /reinig ons	688 : 1
Wat altijd is geweest,/ het waaien van de Geest / gebeurt aan ons vandaag.	689 : 1
De Geest van God waait als een wind / op vleugels van de vrede,	691 : 1
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil,	692 : 1
Waai nu, Geest, waai./Vuur ons aan en waai./Lieve Geest, waai.	696 : refr.
Maak warm wat koud is,/ doe buigen wat star is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai.	696 : 2
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai.	696 : 2
Licht van de harten,/ mensenbeschermer./ Vuur ons aan en waai.	696 : 3
kom in ons bestaan./ Wij loven je om / de wind die waait,	697 : 5
Als de wind die waait met vlagen,/ zo verassend waait de Geest,	700 : 1
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest	700 : 3
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar;	715 : 2
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt.	764 : 1
zo wijd als de winden waaien / en maak ons tot moedergrond!	764 : 6

Waakzaam

Wees waakzaam, want Ik kom met spoed	205 : 2

Waan

Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt.	052 : 2
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet.	073 : 4
over de trotsen en hun waan!/ Wraak over hen die U weerstaan!	094 : 1
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan.	127 : 2
Machtigen wankelen in hun waan, -/ roepen wij dan de Here aan./ Halleluja! (2 x)	146c : 2
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan -	419 : 2
Wie in hun trots en waan / zich tegen Hem verheffen,	438 : 2
van die grootspreken in hun waan / en kleinen naar het leven staan.	459 : 2
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen.	1012 : 4

Waanwijs

Ik zoek niet met een waanwijs oog / naar wat te groot is en te hoog.	131 : 1

Waanzin

Wat drijft de volken, wat bezielt ze toch?/Wat is de waanzin toch die zij beramen?	002 : 1
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord.	466 : 1

Waar (juist, echt)

Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande	007 : 2

als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen. 119 : 53
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten. 119 : 64

Het kan niet waar zijn: heeft die broer 166a : 7
van de maan en sterren waar 166b : 4
Hij won in elk gevecht, hij was een ware held 174 : 1
de ware zoon van Abraham 186 : 5
Ik ben nog niet geboren. / Ik ben niet ik. Niet waar. 323 : 1
even is het waar en dan is het weg. 330
Uit Maria, die geloofde, werd de ware mens geboren, die de heilige Geest beloofde. 341 : 2
Uw tafel is het teken, / uw vrijmacht maakt het waar 346 : 10
Jezus, ware levensspijze,/laat mij op de rechte wijze 376 : 7
o ware zoon van Abraham,/God kiest zichzelf een offerlam. 393 : 1
God kiest jou als zijn liefste uit,/voor Hem ben jij de ware bruid! 464 : 3
hopen, Christus komt, het ware licht. 465
O zon die door het donker breekt / en 't ware licht in mij ontsteekt, 475 : 3
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was; 526 : 3
is zelf de weg tot waar geluk:/ ons levenspad, de Zoon van God. 534 : 2
Het ware paaslam is geslacht / en zonder klacht gestorven, 618 : 5
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg 664 : 2
Kom, Christus, toon uw ware kracht / en breng uw liefde aan de macht! 721 : 2
wordt aan het volk dat Hem verwacht / de ware troost gegeven. 723 : 1
Maar twijfel knaagt in het gevang,/ hij vraagt: ben jij de ware? 741 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in 't ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
Dan zal ik in jou vinden / mijn ware vaderland. 750 : 2
'Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed. 846 : 2
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart. 849 : 2
De ware kerk des Heren,/ in Hem alleen gegrond, 968 : 1
die zal Hij ook verhogen / zo waar Hij eeuwig leeft. 990 : 5
een plaats om te rusten voor Hem / die God is, de enige ware. 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1

Waar (handelsgoed)
Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar. 849 : 2

Waar?
Waar zijn ze die mij jaagden,/ die mij ter dood belaagden? 006 : 6
Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken 012a : vz. 1
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
Mijn licht, mijn heil is Hij, mijn God en Here!/ Waar is het duister dat mij onheil baart? 027 : 1
Want waar zouden nog mijn voeten / steunen moeten / nu mij de afgrond opengaat. 038 : 10
als mijn haters honend vragen:/ 'Waar is God die gij verwacht?' 042 : 2
Honend vraagt men dag en nacht:/ 'Waar is God, die gij verwacht?' 042 : 6
en altijd weer hoor ik ze zeggen: 'Waar blijft nu je God?' 042a : 1
Hun blikken doden. – Waar zijt Gij?/ Hun wraakzucht staat mij naar het leven. 044 : 8
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here? 079 : 3
Waar is uw gunst, o God, het heil van lang geleden, 089 : 17
uw trouw en uw genade./ Waar is uw God? tart ons het heidendom. 115 : 1
Ik sla mijn ogen op en zie / de hoge bergen aan,/ waar komt mijn hulp vandaan? 121 : 1

Waar zou ik vluchten voor uw Geest?/ Gij sluit mij in, ik ben bevreesd. 139 : 3
Waar vlucht ik voor uw aangezicht?/ Al steeg ik op in ’t hemels licht, 139 : 4

Weet jij ook waar Mozes is? 167 : 1
Waar gaat Mozes nu naar toe? 167 : 4
Weet je waar hij later woont? 167 : 5
Waar brengt Mozes ons naar toe? 167 : 10
Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd 221 : 1
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij? 247 : 4
Waar blijft het licht en waar het duister? 252 : 3
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
Waar blijft Gij toch, o ’s werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd? 437 : 4
Waar vindt men zoveel gulheid weer / als Jezus heeft voor mij (2 x) 474 : 5
Zeg eens, herder, waar kom jij vandaan? 485 : 1
Je zult zijn naam niet in paleizen horen. Waar zie je hem? In Betlehem, 521 : 1
Waar was jij, toen men Hem gekruisigd had? 585
Waar was jij, toen men Hem hing aan het kruis? 585
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen? 585
Waar was jij, toen Hij in zijn graf gelegd werd? 585
Waar was jij, toen Hij uit de doden opstond? 585
Waar is de God die hemel en aarde schiep?/ Waar is zijn Zoon die ons bij name riep? 592 : 2
Waar is ’t beloofde paradijs?/ Is dit het einde van de reis 606 : 2
maar niemand die mij antwoord gaf./ Waar is Hij dan? 626 : 2
Jezus leeft en ik met Hem!/ Dood, waar is uw schrik gebleven? 641 : 1
waar blijft de hoop als wij niet nu / uit U worden herboren? 699 : 4
Waar blijft het overlang / beloofde land van God, 756 : 2
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
Kronkelig, vreemd, of recht, vertrouwd -/ meester, waar kom ik U tegen? 837 : 1
Waar waren wij toen Gij het leven,/ het nijlpaard en de pijlstaart schiep? 850 : 2
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam? 952 : 1
Waar zou het zijn, de eeuwigheid?/ Wie zal er zijn, wie kent dat land? 952 : 2

Waar
noch zich door spotters in de kring laat noden,/waar ieder lacht met God en zijn geboden 001 : 1
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2
De Heer is koning in der eeuwigheid./ De heidenen vergaan waar Hij regeert. 010 : 6
Ik volg hen niet waar zij hun offers plengen / en nimmer zal mijn mond hun naam uitbrengen 016 : 2
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in ’t licht 018 : 2
Mijn God, de rots waar ik toevlucht vind,/ mijn schild, mijn behoud en bescherming. 018a : 2
en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren. 022 : 5Zelfs
door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
naar ’t frisse gras en even later / waar water was, fris helder water 023d : 1
naar de overkant, naar het beloofde land,/ waar je drinken kon zo van de bron. 023d : 1-4
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan 026 : 2
Ik hef mijn hand naar waar Gij zijt,/ verborgen in uw heiligheid. 028 : 1
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4

men stoot ze om, zij zijn niet meer:/ zij liggen, waar zij vielen. 036 : 3
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
en waar de jakhals meester is / de nacht des doods over ons daalde. 044 : 9
Gij gaat gehuld in geur van specerijen,/waar gij verschijnt ontwaken speelse reien. 045 : 4
Men leidt u binnen waar hij resideert,/ die eenmaal koos en u voorgoed begeert. 045 : 5
de toekomst in de stroom van ’s konings bloed/tot waar uw geest uw kinderen ontmoet. 045 : 6
De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt. 048 : 1
waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen. 048 : 3
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,/ roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad. 050 : 1
leggen mij hinderlagen waar ik ga / en loeren op mijn leven. 056 : 2
Laat mij als een kleine vogel schuilen mogen / waar Ge uw vleuglen om mij slaat. 061 : 3
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3
Wij zullen ons naar Sion Keren / waar Gij ons bidden hoort. 065 : 1
zo wordt het brood voor ons geboren / waar Gij zijt voorgegaan. 065 : 5
Gij kroont het jaar van uw genade./ Waar Gij getreden zijt 065 : 6
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven / waar God zijn hand houdt uitgestrekt. 067 : 3
zijn woede heeft hen waar Hij kwam,/ ten dode opgeschreven. 068 : 1
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt? 069 : 1
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar ’t verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd 076 : 1
Volk, vertrouw je toe/aan Gods helpershand/volg Hem waar het vuur/van zijn liefde brandt. 078a : 4
heb Ik u beproefd:/ waar ge Mij bedroeft,/ roep Ik u tot omkeer. 081 : 6
Al wat u ontbreekt,/ al waar gij om smeekt / geef Ik overvloedig. 081 : 9
Waar gij langs zult gaan / maak Ik u ruim baan:/ niemand houdt u tegen. 081 : 11
Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,/ het huis waar Gij uw naam en eer 084 : 1
tot zij Jeruzalem betreden,/ waar alle pelgrims binnengaan 084 : 4
dan dat ik aanzit, hooggeacht / waar men de Here God veracht. 084 : 5
Waar Hij ook gaat, de vrede gaat Hem voor,/ liefde en trouw ontspruiten in zijn spoor. 085 : 4
Gerechtigheid is voor zijn aangezicht,/ zij bloeit alom waar Hij zijn voetstap richt. 085 : 4
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
waar ’t leven bijna is geweken./ Men zegt: ‘Het is met hem voorbij, 088 : 2
Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt. 091a : 2
ook verhief tot Hem Samuël zijn stem./Waar Hij werd aanbeden schonk de Heer zijn vrede. 099 : 5
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
De kikvors kwaakte in land en stad,/ tot waar de koning sliep en at. 105 : 11
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
de Heer, en zijn gedachtenis / eeuwig waar Hij zijn daden stelde. 111 : 2
moet ’s Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in ’t oosten straalt 113 : 1
tot waar ze in ’t westen nederdaalt,/ zij ’s Heren grote naam geprezen. 113 : 1
Het volk dat uit Egypte trok, een land waar niemand hen verstond, 114a : 1
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51
Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg. 119a : 2
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor. 119a : 4
der pelgrims, die de Heer verkoor,/ hier, waar uw heilige muren staan! 122 : 2

waar Hij hen heeft geplant,/ opdat zij niet de hand naar ’t boze 125 : 3
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3
Sta op, o Heer, ga ons vooraan / tot waar uw voet een voetbank vond, 132 : 6
naar het land waar Abraham / eenmaal als een vreemdeling kwam. 135 : 6
gaat te gronde met het goud,/ waar hij blindelings op vertrouwt. 135 : 9
Naar ’t heiligdom waar Gij vertoeft,/ hef ik het hoofd, ik zal U prijzen. 138 : 1
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1
Waar ik de vleugels uit zou spreiden,/ Gij houdt mij vast, Gij blijft mij leiden. 139 : 5
en waar ik ook naar toe zou gaan, ik weet dat U daar bent. 139b : 1
Al mijn beweging gaat Gij na,/ waar ik ook ga, waar ik ook sta! 142 : 2

en waar men muziek maakt en zingt 175 : 1
waar Hij, vreemd genoeg 188 : 1
Dat Gij te vinden zijt waar zij u zoeken 201 : 3
waar zwerver, vreemdeling een haven vindt 223 : 2
ginds waar de nieuwe dag ontluikt 248 : 2
en tilt die tot waar God hem telt 252 : 2
waar wanhoop heerst en dood 253 : 2
wijs mij waar Gods morgen is en 254 : 4
waar ook ter wereld mensen zijn 275 : 5
waar nog de wolk gebeden hangt 280 : 2
Zal dit een huis, een plaats zijn waar 280 : 4
waar Gij ons met uw engelen troost 280 : 4
waar Gij U vinden laat? 280 : 4
Waar de mensen dwalen in het donker 286 : 1
Waar de mensen lijden onder onrecht 286 : 2
waar het leven wordt weersproken 292 : vz.
Gij, mijn hoop waar nog de nacht duurt 292 : vz.
Gij, mijn troost waar ik verdwaald ben 292 : vz.
waar zijn toekomst al begonnen is. 299j : 4
Waar wij ook gaan, wij hebben niets te vrezen: 304 : 3
Waar mensen zingen sterft het niet, 326 : 3
waar gerechtigheid als rivieren stroomt, waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op- 330
waar de roepstem wordt vernomen: laat de kinderen tot Mij komen. 347 : 1
Hij is nabij waar jij ook bent,/omdat Hij je bij name kent. 354 : 4
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht. 391 : 2
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn / op het feest waar jullie vrij zijn, 395 : 3
U looft uw kerk alom, waar Gij die ook vergaarde; 412 : 3
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord 425
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad. 435 : 3
Gij armen en verdrukten,/wáár gij op aarde zijt, 438 : 4
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt. 442 : 2
waar geen pijn meer wordt geleden / en het leven nieuw zal zijn? 462 : 2
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt 462 : 3
tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt. 462 : 3
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht 462 : 4
Hij voert ons uit de duisternis,/naar waar de hemel open is. Kyrieleis. 470 : 5
schoner dan de hemel, waar de sterren staan! 485 : 5
Hij troont in onze lage staat / waar al wat leeft verloren gaat, 488 : 4

Van ’t vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat 516 : 1
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad. 521 : 1
Toen Jezus bij het water kwam,/waar Hem Johannes wachtte, 522 : 1
Christus ging als eerste / waar het water stond, 523 : 1
waar de diepte heerste / schiep Hij vaste grond. 523 : 1
wat als scheiding heerste / kan niet meer bestaan. 523 : 2
waar de doodsnacht heerste / wenkt en lacht het licht. 523 : 3
waar Hij verschijnt hoeft niemand meer te vrezen. 533 : 2
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort, 540 : 2
waar boven in de hemel / de Geest genesteld is, 540 : 6
Dit is uw opgang naar Jeruzalem / waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen, 556 : 5
zij wilden zijn waar Jezus was,/ maar waren veel te moe. 570 : 3
waar haar zoon gekruisigd hing 573 : 1
waar hij Christus’ moeder vindt? 573 : 5
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad! 576 : 2
Waar wij allen Hem verlaten,/in onszelf gevangen zaten, 584 : 2
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf. 592 : 1
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt. 601 : 2
levend waar geen dag meer is,/ nacht aan nacht geregen. 610 : 2
waar onrecht nimmermeer zal wonen. 611 : 1
‘Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.’ 617 : 8
‘Wanneer Hij dan verrezen is,/’halleluja (2 x)/ wijs, engel,ons waar Jezus is. 617 : 10
Kom, zie waar Hij gelegen heeft./ Halleluja (3 x(619 : 4
waar ieder mensenkind / zijn laatste rustplaats vindt. 623 : 1
‘Wijs mij de plaats waar ik Hem vind./ Hij is niet hier!’ 626 : 3
Waar Hij, ons hoofd, is voorgegaan,/ is voor het lichaam nu vrij baan 630 : 4
Licht moge stralen in de duisternis,/ nieuwe vrede dalen waar geen hoop meer is. 634 : 2
opdat ik zijn licht aanschouw,/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 1
God blijft zijn beloften trouw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 2
Drijft de vijand mij in ’t nauw, -/ dit is al waar ik op bouw. 641 : 3
als ik stil Hem toevertrouw:/ ‘Gij zijt al waar ik op bouw!’ 641 : 4
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft / waar wij ook staan of gaan. 642 : 1
waar Gij ons leidt is ’t goed te leven,/ Heer, die ons voorgaat in de tijd. 653 : 6
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen, 662 : 1
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat! 664 : 3
Hij leeft waar het brood wordt gebroken,/ Hij leeft van hand tot hand. 667 : 4
Kom o Geest des Heren kom /uit het hemels heiligdom,/waar Gij staat voor Gods gezicht. 669 : 1
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt. 670 : 5
en dat zal kiemen waar Gij waait,/ als levend graan. 679 : 3
Kom, Heilige Geest, Gij vogel Gods,/ daal neder waar Gij wordt verwacht. 680 : 1
Waar Gij niet zijt, is het bestaan / is alle denken, alle doen 680 : 2
Er is geen licht dan waar Gij zijt,/ uw vleugels breidt, uw vleugels strekt, 680 : 3
geen leven, dan waar Gij het wekt / in een gemis dat naar U schreit. 680 : 3
en heel het huis vervult / waar knieën zijn gebogen, 687 : 1
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht. 706 : 1
een aarde, waar wij weer / gelukkig kunnen zijn. 717 : 3
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered, 723 : 1
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen 723 : 2
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt. 726 : 5
zonder te weten waar hij kwam, om ’t land van God te zoeken. 728 : 2
maar ’t licht komt van de troon vandaan / waar de Messias is. 737 : 3
Zij zal mijn laatste adem dragen / tot waar U bent en mij verwarmt. 742 : 7

waar die geheiligd zijn,/ die bij God veilig zijn,/ altijd Hem prijzen. 746 : 5
Kom altemaal / ter bruiloftszaal,/ waar Hij ons roept aan ’t avondmaal. 749 : 2
dat zal, waar de eeuwige hemelen blinken, 752 : 4
waar liefde en lofgezang / verdrijven leed en dood? 756 : 2
waar God zijn stad herbouwt;/ Sion, waar zijt ge dan? 756 : 3
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden; 762 : 3
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1
De hemel van ooit / dat is de vrolijke stad,/ waar God zelf bij de mensen zal wonen. 768 : 3
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag. 771 : 3
waar uw volk gelukkig kan zijn (bis), 772 : 4
Dat heb je soms./ Je weet niet waar je bent./ Je weet niet wat je moet 785 : 3
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad, 787 : 2
waar jij je rust neemt, zal ik overnachten,/ in jouw bestaan ligt dat van mij vervat. 787 : 2
en waar jij sterft zal ook mijn einde komen;/ ten slotte treft ons één en ’t zelfde lot. 787 : 3
Waar jij je laatste rustplaats eens zult vinden,/ begraaft men mij, nog steeds je bondgenoot. 787 : 4
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe, 794 : 1
waar wij van uw zegen leven,/ anderen tot zegen zijn. 795 : 4
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet? 800 : 1
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn. 800 : 3
vol verlangen naar de morgen,/ waar de hemel hen verhoort. 801 : 1
Ik bracht hem in mijn moeders huis / en waar ik ben geboren. 808 : 3
Mmm…/ spoorloos trok voorbij de twijfel / waar ik lag. De liefde keerde 812 : 3
Vreemden zijn wij, ooit geroepen,/uitgetogen en geen plek/ waar wij al thuis zijn. 813 : 1
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is 813 : 5
Wees gezegend, / waar je ook heen gaat,/ wees gezegend 814
Maar waar geen reisgenoot meer is / behoudt één naam betekenis:/ Ik ben. 815 : 1
Hoe ontzagwekkend is de plaats / waar Gij op ons te wachten staat./ Ik ben. 815 : 4
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt. 823 : 5
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar 825 : 3
achter U ons kruis te dragen./ Waar Gij voor ons trad,/ is het rechte pad. 835 : 2
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
waar liefde wordt gegeven,/ wij uit uw liefde leven. 838 : 4
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort. 846 : 1
waar ik het leven behoed. 846 : 2
wilt Gij ook zijn waar wij zijn,/ hier, in dit Babylon? 851 : 3
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron! 856 : 4
Jij zoekt mij: mens waar ben je?/ Ik vlucht en schuil bij jou, 857 : 1
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen. 859 : 4
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet. 869 : 3
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen. 906 : 8
waar het vrede vindt./ ’t hart dat in verlangen 907 : 1
Al moet ik door de engten gaan/ waar mij de dood zal drijven - 909 : 3
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand, 913 : 4
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
Rondom mij in verdriet,/ dichtbij waar ik ook ben, 918 : 3
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Zou gij verstaan, waar Hij u leidt?/ Vertrouw Hem waar Hij gaat. 943 : 4
Hoe ik zal sterven en wanneer en waar, 949 : 2
Jij mag vliegen waar je vloog / zonder pijn te vrezen. 957 : 3
Nu ze jou roept, draagt ze jou / daarheen waar het begon 963 : 2

Voorgoed geborgen, thuis bij U,/ waar licht en liefde zijn. 963 : 3
waar alles ons een dag voorspelt / dat hel en dood zijn neergeveld. 972 : 1
waar de kerk bezit haar aardse / hemelse ontmoetingsplek. 975 : 4
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2
hoe moet het daar wel klinken,/ waar duizend serafijnen Hem 977 : 7
waar de wijde akkers zijn,/ bij het brood en bij de wijn. 980 : 2
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde. 986 : 4
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
tot ik gevonden heb:/ een plek waar de doden leven, 999 : voorz.
de plaats waar recht wordt gedaan / aan de verworpenen der aarde. 999 : voorz.
een plek waar de doden leven,/de plaats waar recht wordt gedaan 999 : 2
laat, waar hun leuzen schallen,/ ons niet aan hun waan vervallen. 1012 : 4
Kom, laat ons opgaan naar de berg / waar God de vrede leert: 1016 : 1
Wij gaan waar onze voeten gaan,/ God zet ons op het spoor 1016 : 2
Wij gaan waar onze voeten gaan / de weg van onze Heer, 1016 : 4

Waaraan
uw vrucht! O waaraan dank ik het,/ dat komt mijns Heren moeder!' 739 : 2

Waarachtig
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4
God is goed, Hij is waarachtig / en gaat zijn getrouwen voor, 025 : 4
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52

Wij geloven dat een waarachtig getuigenis jegens onze naaste 312
waarachtig en hoog verheven,/U, heilige Geest, de Vertrooster. 411
licht, waarachtig levensteken, werp uw waarheid om ons heen! 600 : 1
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig. 741 : 1

Waarachtigheid
Mogen mij toch steeds behoeden / vroomheid en waarachtigheid. 025 : 10
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11

Geef geloof dat trouw kan groeien,/ hoop op meer waarachtigheid, 795 : 5

Waarborgen
en waarborgt, dat zij leven:/ zo werkt een god van liefde, 811 : 1

Waard (bn)
Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard 009a : refr.
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5

Jij, boom van fonkelende pracht,/ het koningspurper waard geacht, 572 : 5
Wij moesten het maar wagen / -'t is wel het wagen waard - 799 : 6

Waarde
Sta op, o God, en richt de aarde./ Gij geeft aan alles recht en waarde; 082 : 3
Voor God is alle kracht van paarden / en macht van mensen zonder waarde. 147 : 4

met slaafse ellende en vorstelijke waarde 151 : 5

ze hebben grote waarde 180 : 2
parel van grote waarde 241 : 4
O God, of Gij ons haat?/ Wat heeft ons werk voor waarde? 717 : 1
ontluistert elke waarde,/ o red ons, sterke Heer. 1010 : 1

Waardig
mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 : 1
Ik heb gedaan wat kwaad was in uw oog./ Ja, ik erken, ik ben uw gunst niet waardig. 051 : 2
zijn naam is eerbied waardig./ Wij loven in de morgen uw goedertierenheid, 092 : 1
Want groot is de Eeuwige, alle lof waardig,/te duchten valt Hij boven alle goden uit. 096b : 2

dat allen eerbied waardig zijn die ons voorgaan naar het land van Gods belofte. 312
Waardig zijt Gij, o. Heer en o. God, te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de macht.339e
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten, 376 : 5
Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/om in brood en wijn 379 : 2
waarmee ik U moet eren,/U waardig welkom heet 441 : 1
waar mensen waardig leven mogen / en elk zijn naam in vrede draagt. 601 : 2
zodat, als Christus binnentreedt,/ Hij waardig wordt begroet? 751 : 4
Kniel voor hem neer, want Hij is waardig, vol macht en heerlijkheid. 890 : 1

Waardigheid
zo blakende van minne / in alle waardigheid: 384 : 3
Zoon van God en zoon van David,/ priester zonder waardigheid 557 : 2

Waardij
Kom nader, zie en proef,/ opdat men smake naar waardij 034 : 4

Waarheen
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
Zo spreekt de Heer:'mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4

'Wij zien het met verbazing aan,/halleluja (2 x)/zeg ons: waarheen is Hij gegaan?' 617 : 14
niet gaan waarheen Gij gaat./ O Heer, blijf toch niet vragen. 649 : 1
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil, 692 : 1
Wij reisgenoten in de stoet / horen van hen waarom, waarheen. 1002 : 2

Waarheid
ooit zal opdagen uw waarheid,/voor ons werd uw Schriftwoord geschreven: 012a : 5
Wat Hij belooft is louter waarheid,/ enkel vrede. 019a : voorz.
Hij leidt mij in sporen van waarheid / getrouw aan zijn naam. 023e : 2
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Toen kwam ik met de waarheid voor de dag,/ ik durfde wat mij dwars zat uit te spreken: 032a : 1
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
zwijg niet van uw genade, uw waarheid. 040a : 3
Mogen uw genade, uw waarheid / mij behoeden te allen tijde, 040a : 4
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1
O Here God, kom mij bevrijden,/ zend mij uw waarheid en uw licht 043 : 3
waarheid en majesteit zijn in uw handen / en triomferend gaat gij door de landen 045 : 2
't is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10
Zijn waarheid en zijn trouw staan mij terzijde. 056 : 2
In God wiens waarheid triomfeert / zal Israëls koning zich verheugen. 063 : 4
Waarheid en trouw zullen elkaar ontmoeten./Vrede en recht gaan samen, hand in hand. 085a : 4

Zij ontmoeten elkaar, genade en waarheid,/ gerechtigheid en vrede – zij kussen elkaar. 085b : 2
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen. 086 : 4
Gij hebt uw troon gegrond op recht en waarheid beide 089 : 6
Ik ben de waarheid zelf, zou Ik bedrieglijk zweren? 089 : 13
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7
en ieder die de waarheid eert,/ bemint het recht dat God ons leert. 094 : 7
Zijn trouw en waarheid overwinnen. 096 : 7
en nooit meer wankelt zij./ Hij zet de volken recht met zijn waarheid. 096b : 3
de waarheid spreekt voorgoed,/ verstommen zal de leugen. 107 : 19
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen. 112 : 2
zijn waarheid en zijn tederheid / als overvloed van regen. 117a : 2
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64
{Al wie Hem aanroept, schenkt Hij zijn ontferming;/al wie Hem in waarheid aanroept, vindt
{bescherming. 145 : 4

uw Geest die in de waarheid leidt 209 : 1
en de waarheid wordt gedaan 210 : 3
Uw woord is waarheid – Gij berooft 241 : 3
alleen te zijn met U, die geest en waarheid zijt. 272 : 1
Jezus,licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons 289 : 1
wie ’t woord der waarheid mijden,/weerstaan het rijk van God 313 : 3
als uw Geest de nacht niet bant / ons niet stelt in ’t licht der waarheid. 314 : 2
Het woord brengt de waarheid teweeg. 318 : 1
onze weg, onze waarheid, ons leven. 318 : 4
Wat Gij, Heer, gezegd hebt, neem ‘k als waarheid aan; 374 : 2
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan. 374 : 2
waarheid, weg en leven,ons gegeven 379 : 5
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven. 412 : 3
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan - 419 : 2
Waarheid, weg en leven! 424 : allen
van de waarheid die eindelijk zal dagen / over mensen van zijn welbehagen. 447 : 3
die ’t licht is in de duisternis,/de weg, de waarheid en het leven. 448 : 5
een mensenwoord, een mensenloon,/ de waarheid voor ons allen, 522 : 2
is zelf het woord dat waarheid spreekt:/ het levend woord, de Zoon van God. 534 : 4
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden. 587 : 3
de waarheid is gezien om te geloven. 587 : 6
licht, waarachtig levensteken, werp uw waarheid om ons heen! 600 : 1
eren uw heilige naam / en U in waarheid aanbidden. 632 : 3
die u in de waarheid weidt./ Uw bewaarder zal niet slapen. 651 : 6
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd. 653 : 7
dus blijf in mij, ik blijf in u, -/ ’t is waarheid wat ik zeg. 656 : 2
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde, 656 : 3
na bitter gevecht / zal vrede ons deel zijn en waarheid en recht. 682 : 2
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht. 695 : 1
naar recht en waarheid strevend / als dienstbaar man. 744 : 2
in waarheid sterk, in liefde teder;/ haar licht verschijnt, haar ster gaat op. 749 : 2
met witte waarheid aangedaan. 760 : 6

Laat ons uw woord bewaren,/ uw waarheid openbaren. 838 : 1
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin: 848 : 1
De waarheid wint gestalte,/ de duisternis verdween. 851 : 9
Bewaar ons in uw waarheid, geef ons op aarde vrijheid, 863 : 6
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven. 898 : 4
Maak mij rein van harte, dat ik uwe klaarheid / schouwen mag in geest en waarheid. 906 : 7
ga met zaligen en zoekers,/ die op zoek naar waarheid zijn. 975 : 3
het woord is aan de doven,/ de waarheid aan de droom. 991 : 4
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht. 1005 : 1

Waarlangs
Waarlangs de hoge bomen staan,/ het groene levenskruid, 737 : 12
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan. 904 : 1

Waarlijk
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
van eeuwigheid tot in alle eeuwigheid!/ Ja, waarlijk, amen, ja! 041 : 5
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
Ja, God is goed voor Israël,/ is waarlijk goed, ik weet het wel, 073 : 1
Waarlijk, dit is rechtvaardig,/ dat men de Here prijst,/ dat men Hem eer bewijst 092 : 1

want Gij zijt waarlijk opgestaan 255 : 2
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil. 578 : 6
De Heer is waarlijk opgestaan,/ Halleluja (2 x)/ de nacht des doods voorbijgegaan. 617 : 1
Nu klinkt alom de roep voortaan:/Halleluja (2 x)/'de Heer is waarlijk opgestaan!' 617 : 18
De Heer is waarlijk opgestaan!/ Dat weten wij, dat zingen wij. 626 : 8
De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja,/ als Noach uit de ark gegaan, halleluja (4 x) 635 : 1
O vlam van Pasen, steek ons aan,/de Heer is waarlijk opgestaan! 637 : 1, 4
De Heer is waarlijk opgestaan!/Halleluja!/ Het leven wint het van de dood! 638
Sion, verblijd u, want de Here doet / u waarlijk goed. 678 : 2
en kwam tot ons, een mens als wij,/ maar zonder zonde, waarlijk vrij,- 966 : 2

Waarmaken
Hij maakt wie Hem verwachten / al zijn beloften waar. 103 : 1
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken, 119 : 40

dat ik het in mijn daden / waarmaak aan iedereen. 345 : 2
wat Hij beloofd heeft, maakt Hij waar,/ wij zijn niet meer alleen. 683 : 2
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede. 689 : 3
Sta op, o God, en maak het waar / wat heel uw kerk bezingt: 767 : 4

Waarmede, Waarmee
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5
het heilzaam licht verspreiden / waarmede Gij hem overstelpt. 021 : 4
Ontelbaar is de ruiterstoet / waarmee de Heer zijn intocht doet 068 : 5
Dat is U liever, Heer, dan eerbewijzen,/ offers waarmee men voor het altaar treedt. 069 : 8
waarmee Hij wordt geprezen./laat alom musiceren,/ met stem en instrument, 092 : 2
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 104 : 8
Waarmee bewaart de jeugd haar bloem, haar eer,/hoe vindt de mens reeds vroeg de rechte paden? /119: 4
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28

Zie, kinderen zijn een gave Gods,/ waarmee de moeder wordt beloond, 127 : 3
waarmee de vader wordt gekroond./ Als scherpe pijlen waar, vol trots, 127 : 3
Maar God, die recht doet, Hij heeft mij bevrijd,/verbrak de boeien, waarmee zij mij bonden. 129 : 2

waarmee Hij ons barmhartig / omvat van alle kant. 916 : 1
waarmee Gij roept wat nog niet is,/ uw toekomst, uw geschiedenis, - 972 : 7

Waarom
Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij / en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei, 022 : 1
God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten. 022a : refr.
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom nog angst (2 x)? 027a : refr.
De Heer is mijn licht,/ mijn licht en mijn redding,/ waarom ben ik nog bang? 027a : refr.
Vaste grond van mijn bestaan,/ waarom ziet Gij mij niet aan? 042 : 5
Maar waarom zo moedeloos, waarom opstandig? 042a : 3
Waarom hebt Gij dan nu mijn leven / aan mijn belagers prijsgegeven? 043 : 2
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2
Waarom hebt Gij ons dan verstoten,/ tot onze ondergang besloten, 044 : 5
waarom ons naakt te kijk gesteld?/ Gij toogt niet met ons in het veld, 044 : 5
Waarom houdt Gij U slapend, Here / en blijft Gij uw gelaat afkeren? 044 : 11
Waarom toch het kwaad zo te prijzen,/ ontzaggelijke held? 052 : 1
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5
Waarom houdt Gij u, Heer, verborgen / en stoot Gij mij bij U vandaan? 088 : 7
Waarom sluit gij uw ogen?/ Zijn licht ontsteekt het licht, 107 : 9
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide? 114 : 3

Naäman, Naäman, waarom word je kwaad? 174 : 2
Waarom, o volk van Israël 177 : 3
waarom is God niet meer in tel? 177 : 3
zwijg toch, waarom stoort gij 182 : 1
Waarom ging jij er toch vandoor 185 : 2
Zacheüs, waarom schuil je weg, 186 : 3
Waarom toch uw geld en uw moeite te geven 382 : 2
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht, 441 : 7
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet? 486 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet? 486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet? 486 : 3
Massa’s mensen in Jeruzalem:/ waarom rijdt hij niet op een prachtig paard, 553 : 2
Wie heeft U zo geslagen,/ waarom moet Gij verdragen 577 : 2
Hemelse koning, door God uitgekozen,/ waarom staat u terecht als rechteloze? 587 : 3
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon. 592 : 2
dat wij verdrinken in de zee?/ Waarom nam jij ons mee? 606 : 2
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom? 913 : 2
Waarom moest ik uw stem verstaan?/ Waarom, Heer, moet ik tot U gaan 941 : 1
zo ongewende paden?/ Waarom bracht Gij die onrust mij / in ’t bloed /is dat genade? 941 : 1
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?/ Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen? 942 : 1
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
Daarom ben ik nu aan ’t treuren,/ waarom moest dit toch gebeuren? 955 : 1
Wij reisgenoten in de stoet / horen van hen waarom, waarheen. 1002 : 2

Waartoe
is het geslacht dat zich op U niet richtte,/dat niets volbracht waartoe Gij het verplichtte, 078 : 3
Maar zij bedrogen God met vreemde goden,/ vergaten waartoe Hij hen had ontboden: 078 : 21

Waartoe geploegd, als 't zaad / niet valt in goede aarde? 717 : 1

Waarvan
als nectar en als ambrozijn / waarvan men eeuwig leeft. 737 : 14
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2

Waarvoor
Gij zijt mijn licht, de lamp die voor mij schijnt,/waarvoor de dichte duisternis verdwijnt. 018 : 8
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3

Wacht
en nimmermeer verlaten Arons drempel,/ maar sterven op mijn wacht! 023a : 4
Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht. 034 : 3
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1

de dekking van uw wacht. 242 : 3
Klaarlichte nacht / voor herders op wacht, / omschenen door hemelse glorie. 508 : 2
'De herders lieten in het veld / hun wacht, zij kwamen toegesneld 739 : 3
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4

Wacht (de – houden), op Wacht staan
Rondom Gods knechten staat / des Heren engel als een wacht. 034 : 3
Ja, zij zijn om u als een wacht,/ zij dragen u op handen; 091 : 6
De Heer brengt al uw heil tot stand,/des daags en in de nacht / houdt Hij voor u de wacht. 121 : 3
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt, 127 : 1

Gij hield door uw barmhartigheid / met al uw engelen de wacht 206 : 3
houd Gij op onze weg de wacht 206 : 5
O licht, houd in ons hart de wacht 237 : 1
houd over ons getrouw de wacht 239 : 2
over die ander, houd daar de wacht 260 : 2
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht. 341 : 1
Gij leeft en houdt de wacht,/wij hebben niets te vrezen, 452 : 1
Geen vriend kon langer meegaan,/ geen mens hield nog de wacht met Hem. 560 : 1
Liefelijk licht, brand als een stille wacht,/ want in uw stralen vind ik nog mijn kracht. 951 : 3
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1

Wachten
ik wacht uw teken! 005 : 1
één luisteren en wachten?/ Ach Here, tot hoe lang? 006 : 2
bespiedt zijn prooi met loerend oog en wacht / tot hij de arme met zijn sprong verrast. 010 : 4
Hoe lang o God, houdt U zich stil/terwijl ik op U wacht./En redt U mij uit deze nood? 013a : 2
Ja, ik heb onberispelijk dag en nacht / mij voor de ongerechtigheid gewacht. 018 : 6
U wacht een onaantastbaar leven,/ zo gij zijn naam vertrouwt. 020 : 1
want op U wacht ik een leven lang. 025b : 1
Zou Gij ooit mij te schande maken?/Nee, voor allen die op U wachten 025c : 1
Richt mij, Gij zijt de God die mij redt / en op U wacht ik een leven lang. 025d : 1

Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,/ wacht op de Heer en houd u onversaagd. 027 : 7
Wacht dan de Heer en wees sterk,/ onbezweken van hart./ Wacht dan de Heer. 027b : 7
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
Wij wachten stil op Gods ontferming,/ ons hart heeft zich in Hem verheugd. 033 : 8
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd. 033 : 8
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3
mijn hulp zijt Gij, mijn bevrijder,/ mijn God, laat niet op U wachten. 040a : 5
Ik zal wachten op God en eens zal ik Hem danken:/Gij zijt mijn lijfsbehoud, Gij zijt mijn God 042a : 3
Wij wachten, aan U toegewijd,/ uw goede aanwezigheid. 052 : 5
Maar ik blijf, Here, op U wachten / en ik gewaag altijd / van uw gerechtigheid. 071 : 8
ontmoedigde dan niet mijn woord,/ het volk dat wacht tot Gij het hoort? 073 : 5
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
Er is niemand die mij wacht,/ ik zie geen weg uit deze nood. 088a : 1
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
als een uil in ’t puin verborgen,/ wacht ik angstig op de morgen. 102 : 3
En de komende geslachten / zal altoos uw vrede wachten. 102 : 13
Al wat er in uw grote schepping leeft / wacht, Heer, op U, tot Gij hun voedsel geeft. 104 : 8
’t Is beter bij de Heer te schuilen / dan dat men hulp van vorsten wacht. 118 : 3
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64
Gij lastertong, wacht van Gods hand / een scherpe bijl, een felle brand! 120 : 1
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Ik hoop op God de Heer en wacht / het woord dat Hij zal spreken. 130a : 2
Ik blijf wachten tot U komt,/ Heer, mijn God./ Ik blijf nog sterker op U wachten 130c : 3
dan een mens in lange nachten / wacht op licht,/ het morgenlicht. 130c : 3
Mijn ziel wacht het van U alleen. 143 : 8

heb ik te wachten ik richt mijn gedachten 211 : 4
een eind aan wachten: wereld op zijn kop! 223 : 4
Gij, enige, die waakt en wacht 250 : 2
en wachten op de morgen 258 : 3
en leer ons wachten met geduld 259 : 4
Even wachten wij nog samen 264 : 4
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij. 265 : 3
Wij wachten U, begin en einde, 267 : 2
Het fluistert in mijn oor / hoe vurig Gij mij wacht. 282 : 2
Gij wacht op ons totdat wij opengaan voor U. 328
Wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt. 328
Het water wacht / en ’t kind ontvangt uw zegen, 348 : 5
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee. 354 : 3
verwerp mij niet, die op uw vrijspraak wacht, 381 : 1
op weg in een wereld die wacht op uw woord. 425
Voor wie wachten in vertrouwen / dat de liefde zal blijven: 430 : b
Kom tot ons, de wereld wacht,/Heiland, kom in onze nacht, 433 : 1
Een hart dat wacht in ootmoed/is lieflijk voor de Heer 439 : 3
Zijt Gij waarop de wereld wacht / of wachten wij een ander? 446 : 1
Kom Heer, op wie de wereld wacht,/wij wachten op geen ander. 446 : 5
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu / van de Zoon die hier woont. 453 : 4
Wij wachten op de koning / die ons de vrede brengt, 461 : 1
Wij wachten op de koning; / zijn ster is al gezien. 461 : 4
Breng ons naar de morgen / wacht niet langer meer! 463 : 8

De hemel spreekt, de aarde lacht / nu jong en oud een toekomst wacht!	464 : 6
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht.	502 : refr.
hoor de aarde klagen – Heer, de wereld wacht.	505 : 1
laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht.	505 : 3
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg.	507 : 4
Kindje van vrede, dat op ons wacht,/ jij bent gekomen als dauw in de nacht (2 x)	509 : 1
Toen Jezus bij het water kwam,/waar Hem Johannes wachtte,	522 : 1
de mens is uitgegoten,/ hem wacht geen engel meer.	579 : 1
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt	591 : 2
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
Wij wachten op licht, maar het blijft donker -	596 : 1
Zo laat ons dan uit alle macht / lofzingen Hem, wiens heil ons wacht./ Halleluja (2 x)	622 : 5
Mijn Heer was weggebracht / naar wat ons allen wacht,	623 : 1
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan,	647 : 3
Al gij die God bemint / en op zijn goedheid wacht,	650 : 7
Uit het wachten komt de vonk / kom, Geest van boven, kom;	684 : 1
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht.	689 : 2
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht,	691 : 2
Wij wachten op de Geest beloofd / de Geest van kennis, hulp en troost.	692 : refr.
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil,	692 : 1
Wij wachten op de heilige Geest / als krachtig, dansend vlammenspel	692 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt	692 : 3
Wij wachten op de heilige Geest / als wijsheid die ons inzicht geeft	692 : 4
Wij wachten op de heilige Geest / als wolk nabijheid overdag,	692 : 5
Wij wachten op de heilige Geest / als taal die mensentalen bindt	692 : 6
Wij wachten op de heilige Geest / als Geest die zeven gaven brengt	692 : 7
Wij wachten op de heilige Geest / als adem van het leven zelf	692 : 8
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag.	701 : 1
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog.	701:2
als dansvloer waar de liefde leidt / en waar de hoop ons wacht.	706 : 1
in vervolgingen standvastig / wachtende op U, hun Heer,	726 : 3
wij in de wereld, wachtend op Gods Zoon./ Halleluja, halleluja!	727 : 4
Gij zult ze blijven spreken / tot die dag aan zal breken / waarop het wachten is.	731 : 2
uw aarde en wij wachten / weer op de dageraad.	743 : 3
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil.	751 : 1
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil.	751 : 5
Mensen, kom uw lot te boven,/ wacht na dit een ander uur,	769 : 5
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin.	779 : 2
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad,	787 : 2
van onze grote dingen:/ wij weten wat ons wacht!	799 : 4
door één Geest tesaam verbonden,/ naar de kust waar God ons wacht.	801 : 5
De naam die afdaalt in de nacht:/ Ik ben,/ die in een droom op Jakob wacht.	815 : 2
Leven is wachten / dagen en nachten / denken en dromen	830 : 1
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen	830 : 2
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort.	846 : 1
geheim dat aan de oorsprong staat / en in het eind ons wacht.	848 : 5
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht	853 : 1
Jij wacht me in de verte,/ ik weet je onderhuids.	857 : 2
alsof geen licht zal dagen,/ alsof geen troost u wacht,	904 : 4
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij.	917 : 1
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar.	917 : 3
Hoe ik ook ben / in donker gehuld,/ nog wacht mij de morgen.	928 : 1

heb ik mij in mijn woord vermomd./ Nu wacht ik tot Gij zelve komt 944 : 3
dat scheiding maakte tussen nacht / en morgenstond – het leven wacht. 972 : 3
ons wachten in uw hemelzaal,/ Gij ongeëvenaarde! 977 : 6
ieder duister wacht een morgen / in dat licht is alles nieuw. 982 : 2
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de aarde wacht zo lang, 1010 : 2

te Wachten staan, op Wacht staan, de Wacht betrekken
Edelen treden aan om op wacht te staan./Abrahams geslacht, het betrekt de wacht 047 : 3
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2

Staan mij te wachten tranen en klachten 211 : 3
Gij, zon, die ons te wachten staat 281 : 3
Maar een oneindig glorierijker dag / staat nog te wachten als op uw gezag 727 : 8
Hoe ontzagwekkend is de plaats / waar Gij op ons te wachten staat./ Ik ben. 815 : 4
Wat komen zal is nog verborgen,/ God weet, wat ons te wachten staat: 818 : 1
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1

Wachter
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen. 121 : 2
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert. 127 : 1
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Mijn hart is in de donkerheid/een wachter die het licht verbeidt,/een wachter op de morgen. 130a :2

daar kraait de wachter van de dag 204 : 2
onze wachter zijt geweest 210 : 1
Wachters van de tijd,/licht zal in uw ogen wonen, 453 : 1
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter. 457
Wachters op de morgen, hoever is de nacht? 594
Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt / dat ik zijn naam zou roepen in uw oren 609 : 5
Mijn ziel verlangt naar U,/ meer dan wachters naar de morgen. 711c
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen, 749 : 2
als een wachter aan de grenzen;/ laat mijn licht niet ondergaan. 779 : 5
Ik zocht hem en ik vond hem niet. O wachters op uw ronde 808 : 2

Wachtwoord
Gods wachtwoord doorgegeven 176 : 4

Wade
tooit de woestijn zich met een wade,/ de heuvels zijn verblijd. 065 : 6

een lichte groene wade;/ en tulp en narcis evenzo: 977 : 2

Wagen (ww), zich Wagen
‘Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht’ 012 : 2
Met U durf ik mij in de strijd te wagen,/ de legerbenden op de vlucht te jagen. 018 : 8
is elke heldendaad te wagen./ De vijand wordt door Hem verslagen. 060, 108 : 4
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen 089 : 8

die het gewaagd heeft onze hand te vragen; 362 : 2
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan - 419 : 2
Gij hebt in duister U gewaagd / en naar de rechte weg gevraagd. 519 : 1

bleef het in de zware strijd / met Gods woorden wagen. 539 : 5
een schamel huis, een onderkomen / van niets, waarin het licht zich waagt 548 : 1
Geef ons vandaag de moed / het met uw naam te wagen, 552 : 3
dat de morgen daagt / die de liefde waagt,/ God zij dank. 714 : 8
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw. 791 : 4
Wij moesten het maar wagen / -'t is wel het wagen waard - 799 : 6
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen 805 : 3
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen. 923 : 2

Wagen (rijtuig)
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard, 068 : 6
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3

met wagens en paarden 151 : 1
hun wagens reden snel 169 : 2
De wagens, de paarden,/ de wapens, de zwaarden, 550 : 2
Van vlammen is de wagen,/ die hem ten hemel vaart, 750 : 3

Waken
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken. 003 : 2
De Heer is mijn herder! Hij waakt voor mijn ziel,/ Hij brengt mij op wegen 023b : 2
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3
Zijn heerlijkheid en hoog bevel / staan wakend over Israël, 068 : 12
Hij vertrouwt je toe aan zijn engelen,/zij waken over je deze nacht. 091c : antif.A
Eenzaam moet mijn hart hier waken / als een vogel op de daken. 102 : 3
De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid. 121b : antif. B
Die onze boeien slaakt, het is de Heer./ Die voor de vrijheid waakt, het is de Heer. 124 : 4
Gij zijt mij overal nabij,/ uw ogen waken over mij 139 : 9
die voor 't gevecht mijn vingers vaardig maakt!/Hij is mijn burcht, die van de bergen waakt. 144 : 1

wakend en niet slapend vindt 210 : 4
waakt over mij en over al mijn gangen 211 : 2
bent U het, Heer, die waakt 242 : 5
Gij, enige, die waakt en wacht 250 : 2
waak, Gij schepper, als wij slapen 257 : 1 - 7
Wie blijft er waken als ik ga slapen? 260 : 1
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij 265 : 1
waak dan over al uw schapen, heel deze nacht 268 : 1
dat in ons zwijgt en waakt en weet, 325 : 1
Als wij slapen zult Gij waken; 352 : 4
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag! 364 : 4
De Eeuwige leeft / en waakt over ons. 401
Wie vraagt naar zijn gebod / en bidden blijft en waken, 439 : 3
de slaap zal ons genezen,/Gij waakt de ganse nacht! 452 : 1
De herders waken in dit uur, / zij slaan hun mantels om - 507 : 1
groot licht tussen waken en slapen. 508 : 1
Zij zouden met Hem waken,/ maar wakker bleef er géén, 570 : 2
Laat het kruis over mij waken,/ laat zijn dood mij sterker maken, 573 : 19
en wij, wij waken wel met woorden,/ maar gaan niet met Hem mee. 582 : 2
Tussen waken, tussen dromen,/ in het vroege morgenlicht, 631 1
Voor mensen die vragend,/ wachtend en wakend / door het leven gaan, 647 : 3

De Levende waakt over je gaan en je komen / van nu aan tot in eeuwigheid 711b
Sint Maarten, strijdbaar man,-/ in waken en in dromen / had hij een stem vernomen 744 : 5
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan, 751 : 3
In daaglijkse zaken,/ in slapen en waken, 752 : 3
God zal hen wakker maken,/ Hij waakt voor hun geluk. 759 : 2
Tijd van liefde nacht van waken / uur der waarheid dag der dagen 845 : 1
Laat Hem besturen, waken,/ 't is wijsheid wat Hij doet! 904 : 3
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2
In het begin was er duister,/ over de wateren waakte uw Geest; 987 : 1.
die zal waken tot de morgen dauwt -/ die zal zijn ogen niet geloven. 1001 : 3

Wakker, Wakker blijven, Wakker kussen, Wakker liggen, Wakker maken, Wakker roepen, Wakker worden
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood. 088a : 1
Dan worden in het bos de dieren wakker,/rumoerig breken zij zich door de takken. 104 : 5

Zij zouden met Hem waken,/ maar wakker bleef er géén, 570 : 2
Nieuwe dromen worden wakker 166b : 3
Zo'n heel klein zaadje wordt wakker van het licht 181 : 3
die wakker was in diepe nacht 204 : 2
niet meer het wakker hart belaagt 205 : 4
tot U mij wakker maakt 242 : 5
Behoud het woord, de gaven,/met wakkere zin; 361 : 2
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei. 510 : 2
Liefde staat op, wordt wakker uit de dood. 624 : 1
Liefde is licht, opnieuw geboren,/ wakker uit nacht en eenzaamheid; 636 : 1
Boven mij gaat de hemel open: Gods liefde die ons wakker kust. 636 : 3
Zonnige, moederlijke Geest,/ kus mij wakker als het graan, 707 : 3
Heer, herinner u hun luisterend / wakker liggen in de nacht 730 : 2
God zal hen wakker maken,/ Hij waakt voor hun geluk. 759 : 2
Wij sliepen en Gij roept ons wakker,/ Gij doet ons uit aarde ontstaan. 765 : 4
Gij roept het jonge leven wakker,/ een tuin bloeit rond het open graf. 978 : 2

Wal
maar bij de aanblik van haar wallen / heeft 's Heren schrik hen overvallen 048 : 2
Waarom hebt Gij gesloopt zijn wallen / en wordt zijn vrucht geroofd door allen? 080 : 5
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15
dat vrede in uw wallen zij,/ gezegend zij uw muur en poort! 122 : 3
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen! 122b

Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal 745 : 5
dat Hij hen zal omgeven / met sterkte als een wal, 864 : 2
Een vaste burcht is onze God,/ een wal die 't kwaad zal keren; 898 : 1

Walgen
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2

Walging
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven. 088 : 5

Wand
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3

en wordt getemperd door de wanden,/ maar mild in schijnselen blijft branden. 547 : 1

Wandel

Hem die, o Heer, uw recht niet schendt,/in heel zijn wandel U erkent 015 : 1
met schandelijke handel./ Onstraflijk is mijn wandel:/ verlos mij, stel mij buiten schuld. 026 : 4
Gij die oprecht van hart en wandel zijt,/ verheug u in de Heer te allen tijd! 032 : 4

Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis 419 : 2

Wandelen

Gezegend hij, die in der bozen raad / niet wandelt, noch met goddelozen gaat, 001 : 1
God kent die wandelt in het rechte spoor,/ wie Hem verlaat gaat dwalende teloor. 001 : 3
al wat er wandelt op de paden van het water. 008c : 4
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
God is hem zegenrijk nabij,/ in ’t recht des Heren wandelt hij, 024 : 3
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6
dat ik mag wandelen en ademhalen / in ’t licht dat leven doet! 056 : 4
Op Gods verbond werd niet door hen gelet,/ zij weigerden te wandelen in zijn wet. 078 : 4
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen. 086 : 4
Zij gaan in vrede voort, zij wandelen voor uw ogen, 089 : 7
niet wandelen naar mijn wil, dan zal Ik hen kastijden. 089 : 12
wandelt, Heer, in het licht van uw aanschijn,/ in uw naam dag aan dag zich verblijdt; 089a : 3
dat ik zal wandelen voor uw aangezicht,/ dat ik w recht zal roepen van de daken. 119 : 40

Hij wandelt in zijn koningsjas 166a : 1
die wandelen hier in het licht 175 : 3
opdat wij wandelen als bij dag 207 : 4
al wie hier wandelt, ziet: het is goed 216 : 2
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen, 375 : 3
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht. 448 : 1
die met zijne godheid wandelt / op de vleugels van de wind. 478 : 2
Ik wandel in gedachten / in Gods geboortehuis, 480 : 1
Uw macht is zo diep verborgen,/ wij wandelen in de morgen, 627 : 1
Wandelend in de woestijn / hebben wij water gevonden 659 : 4
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6
behalve dat zij in het licht willen wandelen. 752 : 3
Zij wandelen op aarde, zij zijn in de hemel, 752 : 5
Gods kinderen op aarde / zij wandelen in ’t licht, 759 : 1
Wandelt Gij als een schim / over het meer? 917 : 4
en wandelen op zijn weg? 992 : 1

Wanen, Gewaand

Zij hadden voor ’t gewaande heil / hun zonen en hun dochters veil, 106 : 17
en drijft uiteen wie zich verheven wanen 157e

Wang

Moeder stond door smart bevangen / en met tranen langs haar wangen 573 : 1
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2

Wanhoop

wanhoop en moeten aanzien,/ in dulden, hopen, vergeven. 012a : 4
alsof U mijn verdriet niet ziet./ Mijn wanhoop blijft nabij. 013a : 1
Toen ‘k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6

waar wanhoop heerst en dood 253 : 2
die mij van het donker en wanhoop bevrijdt. 263 : 1
dat ons leven niet in wanhoop eindigt 286 : 3
ons kwaad hebt U gedragen,/de wanhoop is verslagen. / Ontferm U over ons, Jezus! 409 : 1
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij. 927 : 3
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2

Wanhopen
Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al / getroost en wanhoop niet: 642 : 6

Wanhopig
Als een vogel, die in steppen / zich wanhopig voort moet reppen, 102 : 3

Wankel
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2

O Jezus, zie ons wankel gaan: 204 : 7
Voor mensen die hopend,/ wankel gelovend / door het leven gaan, 647 : 4

Wankelen
Nooit zal hij wankelen en bezwijken 015 : 4
Ik wankel niet, want aan mijn rechterzijde / staat God, mijn Heer, die mij tot hiertoe leidde. 016 : 3
Vertrouwend op zijn Heer / wankelt hij nimmermeer. 021 : 4
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel. 023b : 2
Hij woont in haar, zij wankelt niet,/ zij kroont zijn heilig rijksgebied. 046 : 2
Genees zijn dodelijke wonde,/ want het gaat wankelend te gronde. 060 : 1
mijn heil, op Hem toch kan ik bouwen./ Ik wankel niet, want Hij staat vast: 062 : 1
zijn heil,- op Hem toch kunt gij bouwen./ Wankel dan niet, want Hij staat vast, 062 : 4
Stel je vertrouwen op God alleen,/ je zult niet wankelen, Hij is je rots. 062c
Loof Hem door wie wij zijn herboren,/ die ons voor wankelen heeft bewaard. 066 : 3
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid, 075 : 2
Zijn zetel wankelt niet tot aan het eind der tijden 089 : 13
en nooit meer wankelt zij./ Hij zet de volken recht met zijn waarheid. 096b : 3
Hij is standvastig, wankelt nimmer,/ zijn goede trouw bestaat voor immer. 112 : 3
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen. 125 :
Machtigen wankelen in hun waan, -/ roepen wij dan de Here aan./ Halleluja! (2 x) 146c : 2
1

Ik ben vol vertrouwen, ik wankel niet 153 : 2

Wankeling
geen wankeling gedogend./ Doorluchtig is uw majesteit, 068 : 12
voor altijd zonder wandeling./ Hij richt der volken rechtsgeding, 096 : 5

Wanneer
Wanneer het waar is dat mijn handen / bevlekt zijn met geweld en schande 007 : 2
wanneer ik goed vergeld met kwaad,/ dan treffe mij des vijands haat. 007 : 2.
Wanneer ik de Heer aanroep, Hij zij geprezen,/ dan doet geen vijand mij kwaad. 018a : 3

Gij weet: wij willen U toejuichen / wanneer Gij triomfeert. 020 : 3
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,- 022 : 13
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven? 042 : 1
Wanneer sta ik eindelijk oog in oog met mijn God? 042a : 1
Want onze God zou immers weten,/ wanneer zijn volk Hem had vergeten, 044 : 10
Vrees niet, wanneer een rijke zich verrijkt / en in zijn huis met al zijn schatten prijkt. 049 : 5
Dan zult gij, als het onheil u omringt,/ wanneer de angst u in de engte dringt, 050 : 7
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen. 050 : 9
Maar God, die elke waan doorbreekt,/ breekt u wanneer Hij spreekt. 052 : 2
Wanneer ik wakend in de nacht / mijn geest bij U, Heer, laat vertoeven, 063 : 3
Zou God mij hebben willen horen,/ wanneer ik onrecht had beraamd? 066 : 6
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4
Bij U is hem het heil gewis/, wanneer de onheilsdag daar is. 094 : 6
Ik let op reine harten, rechte daden,/ Heer, wanneer komt Gij tot mij in genade? 101 : 2
als gras zijn wij, als blaren,-/ wanneer de najaarswind 103a : 3
en laat uw dienaar zich verblijden / wanneer hun plannen schipbreuk lijden. 109 : 13
Wanneer de boze hen beticht,/ is Hij hun voorspraak in ’t gericht. 109 : 14
Hij houdt zijn leven onbesmet, wanneer / hij zich door God en zijn gebod laat raden. 119 : 4
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20
Wanneer spreekt Gij over mijn haters recht,/ die mij belagen uit hun hinderlagen; 119 : 32
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal ’t als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51
Wanneer mij nood, wanneer mij onheil treft,/zal uw getuigenis mij blijdschap geven, 119 : 54
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
Wanneer de Heer het huis niet bouwt/ is, alle metselwerk ten spijt, 127 : 1
de opbouw niets dan ijdelheid./ Wanneer de Heer de wacht niet houdt, 127 : 1
Wanneer Gij op ons falen let,/ zijn wij, o God, verloren. 130a : 1
Wanneer zal God ons bevrijden?/ Kom, verbreek de tirannie! 137a : 4
Wanneer mijn vijands toorn ontbrandt,/ uw rechterhand zal redding geven. 138 : 4
Wanneer ik mij geborgen dacht / in ’t vallend duister van de nacht, 139 : 6
Wanneer mijn geest in mij versmacht / kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht. 142 : 2

Wanneer dan Heer, wanneer dan? 585
Zijt Gij het, Heer,/ die weet wanneer / wij ooit zullen herleven? 610 : 3
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg? 664 : 2
Jeruzalem, mijn vaderstad,/ mijn moederhuis, wanneer 737 : 1,
Jeruzalem,mijn vaderhuis,/ mijn moederstad, wanneer 737 : 21
Vrede voor dit huis,/ wanneer de nacht zal komen 819 : 5
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang 855 : 4
er niet van willen weten,/ wanneer het naar haar vroeg? 864 : 3
En ook wanneer de diepte trilt / en de aarde siddert als een riet, 892 : 2
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind, 894 : 1
Wanneer ik zoek naar zinnen / en bid om een gebed 894 : 2
Wanneer ik zoek te zeggen / al wat er in mij leeft 894 : 3
Wanneer ik zoek naar woorden / is mij uw woord genoeg; 894 : 4
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 : 3
wanneer de held niet voor ons strijdt,/ die God heeft uitverkoren. 898 : 2
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3
wanneer de boze gaat te keer,/laat mij uw hulp aanschouwen, 899 : 4
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2

O Heer, verberg U niet voor mij,/ wanneer ik mij verberg voor U. 944 : 1
En wees niet toornig over mij,/ wanneer ik U geen liefde bied. 944 : 2
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
Wanneer mijn hart nu moet aanvaarden / wat mij het lot te dragen geeft, 947 : 2
Wanneer mijn hart, tot U geheven,/ het thuis herkent, dat Gij ons biedt, 947 : 3
Hoe ik zal sterven en wanneer en waar, 949 : 2
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4
Gij wijst ons onze plaatsen / wanneer de strijd verstomt. 990 : 3
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen? 1000 : refr.

Wantrouwen
Geschaduwd zul je worden,/ gewantrouwd om zijn woord, 529 : 2

Wapen
Een open groeve is hun mond,/ hun tong een wapen dat zij heffen / om mij te treffen. 005 : 4
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Zij hebben hoog de wapens opgestoken,/spannen de boog, die geen oprechte spaart. 037 : 5
Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht, 064 : 5
Het snoeven van wie wapens dragen / is niet aan ’s Heren welbehagen. 147 : 4

De rover bergt zijn wapen weg 204 : 6
Niemand zal meer een wapen hanteren; maar zij groeten elkaar in het heldere licht 447 : 3
De wagens, de paarden,/ de wapens, de zwaarden, 550 : 2
en legt zijn wapens neer./ De zege is de Heer! 623 : 3
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt. 791 : 2

Wapenen, Gewapend
De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen. 002 : 1

Wapengeweld
Wapengeweld biedt Gij het hoofd,/ Gij die de oorlogbliksem dooft, 076 : 2

Wapening
Hoe men zich ook verhoogt en hoe men / praalt met zijn wapening, 020 : 5

Wapentuig
geen wapentuig meer door de straten - / de velden vol van overvloed. 482 : 2

War (n de -)
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2

Waren
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei. 510 : 2
Bedrukte Rachel, schort dit waren: / uw kinders sterven martelaren 510 : 5

Warm
Kom uit je warme bed, roept Hij 205 : 2
Leve die warme vlam, Gods eigen Geest 223 : 1
Laat warm en stil de kaarsen branden heden, 511 : 5
van vrede kwam Hij spreken,/ van leven warm en echt. 552 : 2
Maak warm wat koud is,/ doe buigen wat star is./ Vuur ons aan en waai. 696 : 1

Warmen

het warmt zijn gezicht	181 : 3
en daarbij stond Jozef die ’t warmen wou.	485 : 3
wilt Gij ons warmen met / de gloed van uw genade.	500 : 5
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent./ Open mijn oren.	587 : 2
ons hart weer warmt./ Wij loven je om	697 : voorz.
ze kan hem niet meer warmen,/ een koud en bitter lot.	740 : 4
Dag van eindeloos erbarmen/en gerechtigheid aan armen/die aan recht zich zullen warmen	775 : 2
ons warmt nu Christus’ levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon.	817 : 3

Warmte

geef mij warmte om te leven	254 : 2
zoekend naar warmte, naar een ander lied.	274 : 1
Breek het donker met uw stralen; met uw warmte: breek de nacht!	502 : refr.
een warmte in hart en ogen.	691 : 2
o warmte van Gods aangezicht: door U zijn wij bewogen.	699 : 3
dat wij de warmte delen / en God het licht behoedt.	819 : 5
een huis, een naam en warmte / en alle eer.	860 : 3
En daarom gaf Hij nog op aarde / om de warmte te bewaren	980 : 5
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud.	1005 : 4
kijk ieder mens met warmte aan,/ zo kunnen breuken helen.	1014 : 3

Was

mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde.	022 : 6
als rook zijn zij verdreven./ Zij zijn als was in deze vlam,	068 : 1

Wassen, Gewassen (schoonmaken)

Was mij geheel, en uit de nacht herrezen / zal ik dan sneeuwwit voor uw ogen staan.	051 : 4
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn.	073 : 5
die zei: ga je maar wassen, daar in de Jordaan	174 : 2
Ik was me liever thuis dan in die prutrivier.’	174 : 2
O land van melk en honing,/o water dat ons wast!	384 : 9
voor ons dwalen, onze voeten / waste met zijn bloed.	580 : 3
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond,	669 : 7
in het bloed van ’t Lam gewassen / van het vuil van deze eeuw,	726 : 3
Velen mogen dienen als onze Heer./ Hij wast onze voeten,	970 : 4
Je hebt je vrienden toen bijeengeroepen,/hun vuile voeten als een knecht gewassen;	998 : 1
in plaats van je in kerken op te sluiten./ Je moet steeds anderen de voeten wassen.	998 : 2
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten.	998 : 3
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden	998 : 4

Wassen (groeien)

uw oordeel als de vloed die wast,/ tot schrik voor alle volken.	036 : 2
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt.	049 : 1
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen.	062 : 1
Hij is, ook als het onheil wast,/ uw rots, uw enige vertrouwen.	062 : 4
ik viel niet, want Gij hield mij vast./ Als in mijn hart de twijfel wast,	094 : 9
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen.	125 : 1

Water

Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
al wat er wandelt op de paden van het water. 008c : 4
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
God boog zich neer, zijn hand heeft mij gevonden /toen mij de wateren aan de lippen stonden. 018:5
Met U ga ik door water en door vuur,/ en met mijn God spring ik over een muur. 018 : 8
Helder water is zijn wet,/ hartverkwikkend 019a : voorz.
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1
naar 't frisse gras en even later / waar water was, fris helder water 023d : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Gij brengt mij in een oase van groen,/ daar strek ik mij uit aan de rand van het water, 023f : 1
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3
Evenals een moede hinde / naar het klare water smacht, 042 : 1
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
mijn toevlucht, als het water wast,/ mijn rots, mijn enige vertrouwen. 062 : 1
al wat ik ben smacht naar U / in een troosteloos dor land zonder water. 063b : 1
Gij komt het dorre land doorschrijden / met water uit uw beek 065 : 5
Hij stelde aan de wateren perken,/ droogvoets zijn zij erdoor gegaan. 066 : 2
Hij heeft ons in het vuur gedreven / en door de wateren gejaagd. 066 : 4
Ik haal u door het water thuis,/ dan zult gij zijn gewroken! 068 : 8
Red mij, o God, het water stijgt en stijgt,/ Ik heb geen vaste grond onder de voeten. 069 : 1
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen. 069 : 4
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5
God, uw pad was door de golven./ Wateren hebben het bedolven 077 : 6
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
een overvloed van water om te leven - / ook overvloed van broden kunnen geven 078 : 8
vergaten zij wat eens hen had verwonderd:/water door God in bloed des doods veranderd, 078 : 15
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden. 079 : 5
als water staan zij mij naar 't leven./ Mijn vrienden gaan aan mij voorbij. 088 : 8
Rivieren slaan, rivieren slaan o Heer,/ het water stijgt, het water stijgt steeds meer. 093 : 2
Geweldiger dan water en dan wind/ is in de hoogte God die overwint. 093 : 3
Machtiger dan de stem van dat water,/ machtiger dan de branding van de zee 093a : 4
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken. 104 : 3
dekte haar met een sluier, de oerzee. / Het water stond boven de bergen. 104a : 2
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11
God laafde hen in dorre streken,/ deed water uit de rotsen breken, 105 : 16
Om water was het hun begonnen./ En hij, in driftig ongeduld, 106 : 15
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven. 107 : 11
loof Hem die 't water riep / en op de zee kan treden. 107 : 14
Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn 114 : 4
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
die water maakt van steen. Want dat is God: 114a : B
wateren hadden ons overspoeld,/ een kolkende stroom had ons leven bedolven, 124a
bedolven was ons leven door wild woedend water… 124a
Hoe hoog het water wast,/ zij wankelen niet die op Hem bouwen. 125 : 1

Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water…	126b
Farao met heel zijn heer / stortte in het water neer.	136 : 7
Toen wij zaten langs het water / in het verre Babylon,	137a : 1
Reik mij uw hand, o Here hoogverheven,/ ontworstel aan de wateren mijn leven,	144 : 3
en alles wat er wemelt / in ’t water van de zee.	146a : 3
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen.	147 : 6
De wateren weken en stonden	151 : 2
het water en bloed dat de zonden uitdelgt	151 : 5
en zingende moeten het water in gaan	151 : 5
Vol vreugde put je water uit de bron van bevrijding	153 : 1, 3
Gij vissen en wat er in ’t water bestaat	154a : 7
Red mij! de wateren zijn om mij bewogen	155 : 3
de wateren zijn uw grondgebied	155: 8
wie wind en water vrezen	155 : 9
geen levend water meer, geen brood, geen wijn -,	156 : 3
God sprak zijn woord en de wateren vluchtten	162 : 2
Vissen in ’t water, wat leeft op het droge	162 : 5
als ’t water gaat verdwijnen	163a : 3
in ’t water van de dood	169 : 4
tussen wind en water door	178 : 4
mij, een vrouw, om water vroeg	188 : 1
nu om levend water vragen	188 : 2
Water dat Ik geef	188 : 2
van levendmakend water	188 : refr.
Kom, schenk uw woord als water uit	188 : refr.
zal dit water in je zijn	188 : 3
Rond het water van de doop	287 : 3
Zonne en maan, water en wind	303 : 1
bron, water en stroming	306 : 2
De macht der liefde is zo groot,/geen water blust haar vuren uit,	320 : 4
Hierheen, daarheen,/naar het water:/kom en drink met vreugde.	327
Gedoopt in woord en water: / dat volk van God zijn wij	346 : 3
Met Hem in geest en water / tot zoon van God gewijd,	346 : 5
Het water wacht / en ’t kind ontvangt uw zegen,	348 : 5
ons te verliezen aan U,/uit water en geest herboren	349 : 2
Wij zien het beloofde land,/het water gaat voor ons open.	349 : 3
Nu mogen wij aan uw hand / dwars door het water lopen.	349: 3
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed,	350 : 1
Want al het water wast niet af,/dat wij verzinken in het graf,	350 : 2
Maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan / door ’t water van de doodsjordaan.	350 : 3
die als Jona in het water	352 : 4
en het water zal U vrezen,	352 : 5
’t water brengt ons weer aan land.	352 : 5
Water en Geest verwekten door de doop	353 : 3
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee.	354 : 3
God, U bent een toevlucht in het water.	355 : 2
Water, water van de doop,/ taal en teken van de hoop:	358 : 1
Water, water van de vloed / die de ark wel dragen moet,	358 : 2
Water, water van de Nijl,/draag het scheepje van het heil -	358 : 3
Water, water der Jordaan,/alle schuld is weggedaan,	358 : 4
Water, water van de doop,/uit uw bron ontspringt de hoop:	358 : 5

Leven is gegeven / door het water, nu gaat er	359 : 1
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn,	379 : 4
O land van melk en honing,/o water dat ons wast!	384 : 9
Voor ieder van ons een plaats aan de tafel,/voor ieder van ons schoon water en brood,	388 : 1
als water vloeit zijn kostbaar leven,/een vis is tekenend voor hem.	392 : 4
Water, bron van leven!	424 : allen
Hoe ’t schip het water kliefde!/Het bergt een kostbare last;	434 : 2
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn.	490 : 3 vz.
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht.	516 : 3
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood.	516 : 4
Toen Jezus bij het water kwam,/waar Hem Johannes wachtte,	522 : 1
Dit is Gods wil: het water is / niet water slechts, is leven.	522 : 2
Als ’t oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten,	522 : 5
Christus ging als eerste / waar het water stond,	523 : 1
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1
Zij proefden: wijn was het water.	525 : 3
Hij daalt ootmoedig in het water,/ de vogel Geest komt aangesneld,	526 : 2
Jezus die langs het water liep / en Simon en Andreas riep,	531 : 1
is komen uit het water / en staan in de woestijn,	238 : 2
heeft Hij een linnen doek genomen / en water in een schaal gedaan.	569 : 1
Hij deed het water van zich spreken,/ het stort zich uit en reinigt mij.	569 : 2
komt stromend water, kostbaar bloed,/ het wast ons schoon van schuld voorgoed.	572 : 3
O angst en liefde, ondereen / vermengd als water en als bloed,	578 : 3
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt	591 : 2
Het water van de vloed/stond ons al aan de lippen,	604 : 2
Wij zijn op weg naar Kanaän,/ maar ’t water is zo diep.	606 : 1
O Mozes, roep toch tot de Heer,/ het water is zo diep.	606 : 2
Er is voor ons geen uitweg meer,/ het water is zo diep.	606 : 2
Maar Mozes heft zijn staf omhoog:/ al is het water diep,	606 : 3
De rotsen die staan / vanaf de dagen der schepping / staan vol water maar dicht	608 : 1
de rotsen gaan open./ Het water zal stromen / het water zal tintelen, stralen,	608 : 1
Als beken vol water/ als beken vol toesnellend water/schietend omlaag van de bergen	608 : 2
Het water van de grote vloed, halleluja,/ stijgt nooit zo hoog meer – God is goed…	635 : 8
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water,	652 : 2
Gij zijt het water ons ten leven;/ de bronnen van de eeuwigheid	653 : 3
met water uit de harde steen./ Het is vol wonderen om u heen.	655 : 1
maar weer opnieuw geboren is / uit water en uit duisternis.	655 : 3
Wandelend in de woestijn / hebben wij water gevonden	659 : 4
Overvloed, overvloed Gods,/ sprengen van water en leven,	659 : 5
bloed uit de flank van de rots, / water en bloed om het even;	659 : 5
Uw overdaad van adem stuwt / het water voort met macht,	679 : 2
bron van lachend, levend water,/ bedding, beek, rivier, fontein,	700 : 2
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag;	701 : 1
dat het water vloeit,/ het raakt nooit vermoeid,/ God zij dank.	714 : 4
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind.	720 : 5
‘Ik doop met water, Hij met vuur;/ ik minder, Hij gaat verder’.	741 : 2
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt	742 : 4
Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal	745 : 5
Gij zijt de zin van wat wij zijn,/ de hartsfontein / die water geeft	760 : 1
want Hij zal ze weiden aan water / dat vloeit uit het hart der woestijn.	763 : 2
zo vol als met water de zee (bis),	772 : 2

Van grond en vuur zult Gij ons maken,/ hoog op rotsen aan levend water 773 : 1
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn. 793 : 3
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / zijn der mensen dagen!/Als op wateren die stromen 797 : 2
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
Geen water blust de liefde uit,/ haar roep is niet te keren. 808 : 5
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2
Het water van de zee spoelt angstig om ons heen. 854
Als Hij spreekt boven de wateren rolt de donder, vlamt er een vuur. 890 : 1
Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water. 895 : refr.
Zoals een hert naar water smacht,/ zo smacht ik naar U, mijn God. 895 : 2
laat het water met het bloed / dat Gij stort in overvloed … zijn 911 : 1
Wij zien alleen nog maar / water en wind. 917 : 3
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.946 : 3
Hoe goed, o Heer, is ’t hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur. 980 : 1
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3
In het begin was er duister,/ over de wateren waakte uw Geest; 987 : 1
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden 998 : 4
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen. 1000 : 5
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1
Zoekend naar brood lijden zij honger,/ zoekend naar water lijden zij dorst. 1005 : 3
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1

Waterbad
ons leven wordt U op het lijf geschreven,/ Gij stapt in onze dood als waterbad. 524 : 2

Waterbeek
Hij is een groene boom die staat geplant / waar waterbeken vloeien door het land. 001 : 2

Waterdiepte
houdt alle dreiging van de waterdiepte,/het monster van de oervloed in bedwang. 524 : 3

Waterkant
Een boom is hij aan de waterkant / die vrucht geeft op zijn tijd 001a : vz

Watermassa
Donderslagen doet Hij spreken / en de watermassa’s smeken. 029 : 2

Waterrijk
Gij zijt het ook die waterrijke beken / verdrogen doet, zodat de akker treurt. 074 : 9

Waterschoot
zinken terneergeslagen / weer in de waterschoot. 107 : 12

Waterstroom
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom. 817 : 5

Waterval
Uw bronnen zenden beken in het dal,/ zij storten neer als steile waterval, 104 : 3

klaterende waterval	154b : 5
Een waterval van licht,/ van vreugde en gerede hoop,/ van inzicht en vertrouwen	811 : 3

Watervloed

Watervloed roept watervloed./ Aller diepten euvelmoed	042 : 4
Gij die de heidentrots bedaarde,/ stilt ook de watervloed.	065 : 4
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden.	069 : 9
Geweldig is de Here die zijn voet / plant op de nek van deze watervloed.	093 : 3
Grootmachtige, die bergen kunt verzetten,/ de watervloed het kolken kunt beletten,	144 : 4
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij watervloeden die Hij dwingt;	148 : 3
de rust daalt op de watervloed	204 : 4
Hij draagt ons over de watervloed / en laaft ons hart met zijn hartebloed	525 : 5

Weder (opnieuw)
uw gramschap deed ons ondergaan;/ herstel ons, hoor ons weder aan. 060 : 1

Wederbrengen
Toen God de Heer uit 's vijands macht / Sions gevangenen wederbracht 126 : 1

Wedergeboren
doe het de aarde verstaan:/ God heeft ons wedergeboren! 659 : 1
daaruit ontspringt ons bestaan,/ zo zijn wij wedergeboren! 659 : 5

Wederkeer
Uw feeststoet zal men zien, o Heer,/ mijn koning in uw wederkeer, 068 : 8

en zingen bij zijn wederkeer / een nieuw gezang voor God de Heer 655 : 5

Wederkeren
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
Als honden die hun prooi begeren / hoort men ze 's avonds wederkeren 059 : 3, 6
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren? 090 : 7
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45

nu de nacht gaat wederkeren 254 : 3
Geef dat tot U, o Heer / 't woord van uw welbehagen / niet ledig wederkeer' 313 : 5
en keert niet ijdel weder./Uw licht komt na de nacht! 452 : 2

Wederkomen
Gij die als allerlaatste / ter wereld wederkomt, 990 : 3

Wederom
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2

Wederstaan
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat; 068 : 8
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen, 094 : 8

dat is op deze aarde / de duivel wederstaan. 538 : 4

Wederstreven
Verdelg hem die mij lagen legt,/ weersta hen die mij wederstreven, 143 : 10

Wedervaren
Hij zal uw komen en uw gaan,/ wat u mag wedervaren,/ in eeuwigheid bewaren. 121 : 4

en geen leed mag ons wedervaren. 341 : 1
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren.924 : 3

Wederwoord
Uit Sions heilig oord / kwam steeds uw wederwoord / als ik U riep en loofde. 003 : 1

Weduw, Weduwe
Zij slaan aan vreemden in uw land,/ aan wees en weduwe de hand. 094 : 3

Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf. 146 : 5

Wee
Wee mij, want ik ben een ontheemde,/ ik lijd hier in een land van vreemden, 120 : 2

Ach en wee, ach en wee 167 : 8
hun weeën die niet overgaan 322 : 2
Uw komst zal ons bevrijden,/voorbij zijn ach en wee. 471 : 2
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg. 507 : 4
Aan U behoort, o Heer der heren,/ de aarde met haar wel en wee, 978 : 1

Weegschaal
gij zijt een ademtocht gelijk,/ lucht in een weegschaal afgewogen. 062 : 6
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht 096a : 3

de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt. 572 : 6

Week (zn)
De week duurt zeven dagen lang 222 : 3
Zij volgden het teken,/de dagen werden weken, 520 : 2
De eerste dag der week,/ de wereld is begonnen. 604 : 1

Week (bn, zacht)
en tot een rijke oogst bereiden,/ uw voetstap maakt het week. 065 : 5

Weeklacht
Gij hebt mijn weeklacht en geschrei / veranderd in een blijde rei! 030 : 5

Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4

Weelde
God, dat wij elkaar behoeden / en in weelde en in nood. 745 : 4

Weemoed
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1

Weer (znw)
Alle wind en alle weer 154b : 3
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind, 459 : 4
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat; 460 : 4
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind 495 : 3
Opdat ons leven nooit / in weer en wind bezwijkt, 686 : 3
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind, 765 : 5

Weer (opnieuw)
ruim baan maakt en mij weer bevrijdt./ Hoe lang zult gij mij blijven smaden, 004 : 1
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2
Kijk naar mij om, Heer mijn God, geef antwoord, geef mij weer uitzicht, zodat ik niet sterf 013c : 2
Maar zonder U, o Heer,/ verdwaal ik altijd weer / op zelfgekozen wegen. 019 : 5
en afdwaal' van de kudde en rechte streke,/ Hij brengt ze weer te kooi. 023a : 1
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Ik voelde me goed, kon op Hem bouwen,/ ik kreeg weer moed, had weer vertrouwen. 023d : 4

Ik kom weer tot leven,/ dan trekken wij verder, vertrouwde wegen, 023f : 2
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : 1, 2, 3
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht. 027 : 4
al bij de doden gerekend,/ Gij hebt mij weer levend gemaakt. 030a : 1
Doe mij genadig weer aanschouwen / uw liefelijk gelaat , - 031 : 7
verlos mij van hun haat./ Kom, om uw knecht weer op te richten, 031 : 13
Ik heb bedwongen wat ik heb gevoeld,/ maar ’t is weer in mij opgewoeld. 039 : 1
mij uit de modderpoel gered,/ mijn voet weer op een vaste grond gebracht. 040 : 1
Wanneer zal ik Hem weer loven,/ juichend staan in zijn voorhoven? 042 : 1
en altijd weer hoor ik ze zeggen: ‘Waar blijft nu je God?’ 042a : 1
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7
Mijn schutse waart Gij tevoren; sterke toren,/ wees mij weer een toevluchtsoord. 061 : 2
Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,/ van Hem verwacht ik altijd weer 062 : 1
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
Men zal weer wonen in ’t beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
O God van Jozef, leid ons verder,/ hoor ons en wees weer onze herder; 080 : 1
laat lichten ons uw aanschijn, Heer,/ doe ons opstaan en help ons weer. 080 : 1, 3, 7
God van de heerscharen, richt ons weer op;/lach ons weer toe en wij zullen gered zijn. 080a : refr.
zal weer bloeien gaan;/ Ik geef most en graan,/ honing uit de rotsen. 081 : 14
Voert Gij uw volk dan nooit tot leven weer / opdat het zich in U verblijde, Heer? 085 : 2
Heer, Gij hebt mij aangenomen,/ mij weer tot het licht doen komen 086 : 5
O Here God, Gij wendt het mensenleven / om het weer aan het stof terug te geven. 090 : 3
De rechtspraak zal in heel het land / weer in de waarheid zijn geplant, 094 : 7
God is de Eeuwige! Telkens weer / blijkt ons zijn goedheid, Hij is nabij. 100b : 2
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert / hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert. 104 : 6
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
En weer sprak Mozes, en terstond / krioelde ’t ongedierte rond. 105 : 11
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19
en dat zijn woord u weer / ten levenslicht zal wezen. 107 : 8
zinken terneergeslagen / weer in de waterschoot. 107 : 12
Scheepsvolk, heradem weer,/ gij kunt aan rust u laven 107 : 13
geweldenaars verjaagt / en ’t volk weer op doet leven. 107 : 18
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10
Richt mij weer op en geef mij nieuwe kracht,/ uw goedheid, Heer, is immers ongemeten. 119 : 33
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg. 119a : 2
zo zien wij op tot God, de Heer, tot Hij / ons weer genadig zij. 123 : 1
Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b
Breng ons weer thuis, Heer, breng ons terecht./ Breng ons terecht, Heer, breng ons weer thuis. 126b
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven. 138 : 2
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2
Ik schuil bij U: trek mij omhoog,/ verzamel weer mijn vege leven. 141 : 8
dat ik U, Heer, dat ik U dan / mijn Heer en God, weer loven kan. 142 : 6
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7
Genadig en barmhartig is de Heer,/ lankmoedig en vol goedheid altijd weer. 145 : 3

Zie mij weer aan 155 : 7
Die zullen weer gaan schijnen 163a : 3

Als toch de honger weer begint	166a : 6
dan moeten ze weer reizen	166a : 6
Weer naar huis, weer naar huis	167 : 4
Zijn er weer zoveel pelgrims gekomen	170 : 1
als ik de ark weer binnenhaal	173 : 1
want Hij wil onze God weer zijn	173 : 1,2
de wereld wordt weer goed en blij	173 : 2
dat God weer bij zijn volk wil zijn	173 : 5
Heb je Gods taak weer vermeden	178 : 10
Luister, dan hoor je de woorden weer	179 : 2
de herder zoekt het weer	184 : 5
Het feest kan beginnen, de zoon is weer thuis	185 : refr.
op de weg kan hij weer lopen	189 : 2
De dag staat weer aan het begin	206 : 2
wees ook vandaag ons weer nabij	206 : 4
verschijnt ons elke morgen weer	207 : 1
dat Gij alle dagen weer	210 : 2
toont, Heer, uw zon weer haar stralend gelaat	211 : 4
Het licht dat weer opnieuw begon	214 : 1
weer ’t leven vindt, verstand en kracht	215 : 1
De zon verbaast je telkens weer	222 : 2
en het tot werken weer bereidt.	236 : 2
ik schuil weer aan uw hart.	244 : 2
is weer voorbij, de nacht genaakt	248 : 1
weer nieuwe zangen op doet stijgen	248 : 2
totdat het rust in / U weer vindt.	266 : 4
Wees ook bij mij in de nacht / tot de zon weer naar me lacht	269
Doe ons herleven en maak ons weer nieuw / Geef ons uw genade!	291d
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart,	324 : 3
weer vlees geworden, opgestaan!	326 : 1
Roep onze namen dat wij U horen, dat wij weer ademen, dat wij U leven.	331
gestorven en weer opgestaan./Halleluja!	344 : 2
’t water brengt ons weer aan land.	352 : 5
Als wij weer het brood gaan breken / dat Gij, Heer, ons geeft:	387 : 1
Als wij weer de lofzang zingen / om wat Gij ons geeft:	387 : 4
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht.	391 : 2
je mag leven van vergeving, / nu en telkens weer.	395 : 3
Ga met God en Hij zal met je zijn,/tot wij weer elkaar ontmoeten,	416 : 4
O kom, en voer met sterke hand / ons weer terug in ’t vaderland.	437 : 6
Er is weer nieuwe hoop: / Hij noemt u zijn beminden,	440 : 2
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij,	454 : 2
geen vijand marcheert door de straten,/de kinderen spelen weer vrij.	454 : 2
Zij krijgen weer tijd van leven,/er is een begin van geluk!	454 : 3
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
En Davids oud geslacht / is weer opnieuw gaan bloeien/in ’t midden van de nacht.	473 : 1
Waar vindt men zoveel gulheid weer / als Jezus heeft voor mij (2 x)	474 : 5
En nu ontsluit Hij weer de poort / van ’t schone paradijs.	474 : 6
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht.	479 : 1
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria	496 : 3
Van ’t vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat	516 : 1
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog.	524 : 4
in Galilea gaan geheimen open,/ de hopelozen durven weer te hopen.	533 : 3

Hij die de blinden weer liet zien,/ hun ogen kleur liet ondervinden	534 : 1
De schepping die voor ons gesloten was / ontsluit Gij weer, Gij opent onze ogen.	536 : 2
Kyrie eleison, wees met ons begaan,/doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.	547 : refr.
Gods schepping die voor ons gesloten bleef / ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,	556 : 2
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld.	579 : 3
Wij vieren ’t feest van Pasen weer,/ en brengen alle lof en eer	620 : 11
Hij ligt in ’t stof, hij heerst niet meer,/wij zijn Gods eigen kinderen weer./Halleluja 2x	622 : 3
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen.	643 : 7
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen,	649 : 2
maar weer opnieuw geboren is / uit water en uit duisternis.	655 : 3
Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen,	659 : 2
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden.	662 : 3
tot Hij weer voor ons staat, zoals Hij van ons scheidde.	662 : 4
Wanneer zult Gij weer verschijnen?/ Komt het vragen nog te vroeg?	664 : 2
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond	669 : 8
ik ben weer opgelucht,/ als na een enge droom.	676 : 4
Zij geeft ons moed om door te gaan,/ doet mensen weer elkaar verstaan,	691 : 3
ons hart weer warmt./ Wij loven je om	697 : voorz.
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn.	700 : 2
totdat weer in lichterlaaie / vonkt en vlamt: het vuur, de Geest!	700 : 3
Vergeef het ons! Raak ons weer aan / met levensadem, lente-tijding,	709 : 5
een aarde, waar wij weer / gelukkig kunnen zijn.	717 : 3
weer in het licht geheven./ Als ’s Heren woord weerklinkt met macht	723 : 1
geluk wordt altijd weer gekrenkt,/ hoe nijpen schuld en spijt!	737 : 10
Wij zijn uiteengevallen,/ o, maak ons weer gezond,	743 : 2
Weer teisteren de machten / van duisternis en haat	743 : 3
uw aarde en wij wachten / weer op de dageraad.	743 : 3
dat heel uw schepping weer ontwaakt / uit haar betovering.	767 : 4
om weer te worden opgewekt:/ Adam, levende ziel.	767 : 6
het zal geschieden, zegt Hij,/ dat zij weer glanzen als nieuw.	773 : voorz.
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom.	817 : 5
dat wij weer lachen als we elkaar weerzien.	820 : refr.
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond.	838 : 3
Ik kwam hier op aarde om een gloednieuw begin,/in Betlehem zette de dans weer in.	839 : 2
de kracht die mij weer heel kan maken,-/ het is de mooie oude droom.	855 : 1
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden.	856 : 1
dan opent zich het leven weer,/ een bloem in volle pracht.	858 : 2
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn.	865 : 3
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk.	865 : 3
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel.	870 : 4
Groot is uw trouw o Heer (2x)/ iedere morgen aan mij weer betoond.	885 : refr.
Blijf, Heer, mij met uw gunst genegen,/ dat ik niet weer verdwalen zal;	908 : 6
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer.	910 : 2
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is.	925
En Ik bracht je weer thuis uit de vreemde./ Deze ruimte hier mag je bestaan.	927 : 1
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,-	929 : koor 2
Maar U geeft mij kracht als de vijand mij weer vindt.	936 : 3
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw.	971 : 2
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer,	975 : 4
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn.	997 : 4
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen.	1000 : 3

Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2
Wij struikelen en staan weer op:/ iedere dag een nieuw begin. 1002 : 4
bij de fouten van een ander,/ maar weer samen verder gaan. 1006

Weer (in de - zijn)
de vogels zijn al in de weer 222 : 2

Weer terug
En farao in onze rug,/ hij wil zijn slaven weer terug. 606 : 1

Weerbaar
een weerbaar man zich op verheugt,/ zo zijn de zonen van de jeugd. 127 3

Weerbarstig
O Heer, hoezeer onwillig en weerbarstig,/ ontrouw van geest, van harte onstandvastig 078 : 3

beleven 't woord des Heren / en niet weerbarstig zijn. 456a : 4
Dat wij omkeren / en niet weerbarstig zijn.' 456a : 4

Weerbrengen
Maar nee, gij brengt de chaos weer,/ Ik stort u in de afgrond neer. 082 : 2
wat zich verheft als god en heer,/ bestraf het en breng vrede weer. 082 : 3

breng uit de zee mijn leven weer! 155 : 3
Hij heeft de vrede weergebracht 302 : 1

Weerga
Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,/maakt de tongen los, taal en getuigenis, 701 : 3

Weergaloos
Weerloos heeft Hij heel zijn leven zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen. 586 : 2
Het was een weergaloos gevecht,/ het deed de aarde beven, 618 : 4

Weergeven
Aanschouw toch, antwoord mij, o Heer,/ geef aan mijn oog uw daglicht weer, 013 : 2
Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer. 078 : 17
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?/ Geeft het uw wonderwerken weer? 088 : 6

het moet U dankend worden weergegeven / want alles komt uit uwe hand. 348 : 2
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht. 391 : 2
Hij geeft de wereld 't leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer, 435 : 1
Geprezen zij de Heer, / Hij geeft u 't leven weer! 435 : 4
uw reddende dood geeft het leven ons weer. 583 : 4

Weerglans
mag ik, o Heer, u geven / de weerglans van het licht. 146a : 7

en de weerglans op ons gezicht zien 289 : 3
Gij boden voor Gods troon,/ die van zijn aangezicht / de weerglans verder draagt 725 : 1

Weerhouden

Weerhoud uw tong van kwaad / zodat gij niemand schade doet.	035 : 5
Heer, ik weerhoud mij niet,/ maar loof U in mijn lied / met een blijmoedig hart.	040 : 4

Weerkaatsen

Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor -	045 : 4

Weerkeren

Al hun verderf keert tot hen weer,/ komt op hun eigen hoofd eens neer.	007 : 6
Mijn rouw en tranen keren tot mij weer./ In aller oog moet ik verachting lezen.	069 : 3
en ’t roofdier rukt de ranken neer./ O God, machtige God, keer weer!	080 : 5
Dan keert hij weer te goeder uur / en draagt zijn schoven in de schuur.	126 : 3
Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,/ zij keren eens tot aarde weer;	146c : 2
Gij daalt van de Vader neer / tot de Vader keert Gij weer,	433 : 3
Keerde de Heer der schepping weer, dan is het tevergeefs niet meer	630 : 3
Wij keren allen tot U weer,/ beminde Heer / en grote God.	760 : 4
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond.	817 : 4
Zijn/Haar levensadem keerde weer / tot God, die hem/haar de adem gaf.	960 : 1

Weerklank

wees de weerklank van Gods macht	154b : 3

Weerklinken

De Heer is groot, zijn lof weerklinkt / waar op de berg de Godsstad blinkt.	048 : 1
Maar wat? Mijn God heeft reeds verhoord./ In ’t heiligdom weerklonk zijn woord.	060, 108 : 3
ik hoor de tamboerijnen slaan,/ weerklinken de bazuinen.	068 : 8
Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort./ Hun lied weerklinkt van oord tot oord,	084 : 4
Het loflied van uw trouw weerklinkt de hemel door.	089 : 3
dat uitbreekt in gejuich als de bazuin weerklinkt.	089 : 7
weerklinkt het loflied van de bomen.	096 : 6
het water tegemoet om het te drinken./ Vogels doen overal hun lied weerklinken.	104 : 3
De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet.	105 : 14
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar ‘k hemelhoog uw trouw zie blinken.	108 : 1
zal blijde lofzang voor zijn aangezicht / nu en altoos weerklinken.	115 : 7
Efrata heeft uw naam gemeld,/ het veld weerklonk: ‘de Heer is daar!’-	132 : 3
Gods lof zal in hun lied weerklinken / en in hun rechterhand zal blinken	149 : 4
zal van Sion uit blijde weerklinken/het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods.	447 : 2
Een lied weerklinkt in deze nacht,/ons ooit door engelen gebracht.	479 : 1
Voeg u, volken, in het koor, / dat weerklinkt de hemel door,	481 : 1
Gods stem weerklinkt: dit is mijn Zoon,/mijn lam, mijn welgevallen,	522 : 2
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan.	647 : 3
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende!	648 : 3
Wij loven je om / verlangen dat weerklinkt.	697 : voorz.
weer in het licht geheven./ Als ’s Heren woord weerklinkt met macht	723 : 1
trompetgeschal dat Gij weerklinken doet!/ Halleluja, halleluja!	727 : 6
zo zoet, en zo zuiver, zo innig weerklinken.	752 : 4
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben	815 : 3
Hier staan wij waar uw stem weerklinkt / en ’t eerste licht in ’t duister blinkt	972 : 3
het lied dat overal weerklinkt,/ de lofzang om het leven.	977 : 5

Weerkomen, Wederkomen

wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt. 451 : 4

Weerlichten
Door de nacht leidt ons ten leven / licht dat weerklinkt overal, (mz. *weerlicht*) 801 : 3

Weerloos (maken)
Gij die uw majesteit toont aan de hemel,/ Gij opent de mond van weerloze kinderen, 008c : 1
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3
de vijand drijft ons voor zich heen / als weerloos slachtvee voor zijn goden. 044 : 10

Wanneer de slaap ons weerloos maakt 239 : 3
want ik ben weerloos als ik slaap 243 : 6
Wie weerloos in de aarde / als graan gestorven is, 346 : 9
het is zo weerloos en zo klein, / je weet nog niet hoe het zal zijn. 354 : 1
Een twijgje, weerloos en ontdaan,/zonder gestalte, zonder naam. 460 : 5
een naam en een gezicht / even weerloos als wij mensen. 527 : 1
Weerloos heeft Hij heel zijn leven zich aan anderen gegeven–/weergaloos is Hij alleen. 586 : 2
Die eens de buit was van de dood / en weerloos lag in aardes schoot, 621 : 3
gekwetst door vele wonden,/ Ik was weerloos totterdood. 629 : 4
Voor mensen die naamloos,/ kwetsbaar en weerloos / door het leven gaan, 647 : 1

Weerom
Hij, Here in zijn heiligdom,/ doet, wie verlaten was, weerom 068 : 2

Weerschallen
dat de hemelen weerschallen / van die jubelende wijs. 468 : 3

Weerspannig
sla mij met medelijden / als uw weerspannig kind. 006 : 1
maar Hij verbant in eenzaamheid / al wie weerspannig waren. 068 : 2
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind. 078 : 13

Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind, 562 : 2

Weerspreken
waar het leven wordt weersproken 292 : vz.
Verloochend of weersproken,/ nog steeds wordt Hij voortgeplant. 667 : 4
Hij weerspreekt de chaos,/ tart het blinde lot. 777 : 6

Weerstaan
Hij maakt beschaamd, Hij doet verloren gaan / wie Hem weerstaan. 053 : 4
over de trotsen en hun waan!/ Wraak over hen die U weerstaan! 094 : 1
Zo loont de Heer wie mij weerstaat / met leugentaal en lasterpraat. 109 : 8
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37
Verdelg hem die mij lagen legt,/ weersta hen die mij wederstreven, 143 : 10
De tirannen die God weerstaan / zullen zij in de boeien slaan. 149 : 4

die Gods vraag niet kan weerstaan 178 : 8
waarmee het donker wordt weerstaan 267 : 4
wie ’t woord der waarheid mijden,/weerstaan het rijk van God 313 : 3
Gij weerstaat de boze machten,/storm en ontij, donkere nachten 352 : 2
Hij komt, Hij komt, uw koning,/en wie hem ook weerstaan, 441 : 9

Zo zal ook wie het onrecht / wil inzien en weerstaan, 529 : 4
Zijn Geest weerstaat de valse schijn / en schrijft in harten het geheim 723 : 1
dat, niet te weerstaan, is gericht / op wording van licht en van leven. 986 : 1

Weerstand
Die de weerstand van de nacht wilt breken 296 : vr.
de weerstand van de nacht / met heilig vuur gebroken. 500 : 2

Weerstreven
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven. 899 : 2

Weervinden
Eens verschijn ik voor de Heer,/ vindt mijn ziel het danklied weer. 042 : 3, 7

het huis dat hij verliet weer vond 185 : 1

Weerwoord
en ik laat geen weerwoord glippen / van mijn lippen,/ of ik stom geboren ben. 038 : 8

en uw woord mijn weerwoord is 292 : vz.

Weerzien
een weerzien zonder einde zal / verzoeten uw verdriet. 642 : 6
dat wij weer lachen als we elkaar weerzien. 820 : refr.
dat God tot op de dag dat we elkaar weerzien / je draagt in de palm van zijn hand (bis). 821

Wees
U smeekt de wees om hulp en onderstand. 010 : 5
hoor: gij moest wezen en geringen / beschermen in hun rechtsgedingen, 082 : 1
Zij slaan aan vreemden in uw land,/ aan wees en weduwe de hand. 094 : 3
Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf. 146 : 5

Weg (verdwenen)
Ik ben voor hen gelijk een dode,/ weg uit hun oog en hart, 031 : 10
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder. 131a : 2
Maar wij staarden in de leegte,/ hopeloos ver weg van huis. 137a : 2

Maar weg is uw woede, U troost mij 153 : 1
Opstaan, morgen, weg je sluiers, dans 221 : 1
Weg met de stomme beelden, 311 : 2
even is het waar en dan is het weg. 330
weg van de kudde naar ’t schamel dak. 477 : 2
Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij 494 : 1
Er is geen troost voor mijn verdriet; de Heer is weg! 626 : 1
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust 636 : 3
Omwille van uw naam:/Bevrijder die uittocht bracht, weg uit het diensthuis,/bidden wij 1004 : 3

Weg (znw, baan)
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten 001a : vz.
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood 001a : all.
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4

en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond 011 : 3
Leer ons, o Heer, wat de weg is ten leven. Halleluja (2 x) 016a : refr.
Gij leert mij wat de weg is ten leven,/ de volheid der vreugde waar Gij zijt: 016a : 4
Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
Te kwader ure traden zij mij tegen,/ maar God geleidde mij op goede wegen. 018 : 5
omdat ik steeds zijn wegen heb gegaan,/ omdat ik naar zijn wetten heb gedaan. 018 : 6
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Maar zonder U, o Heer,/ verdwaal ik altijd weer / op zelfgekozen wegen. 019 : 5
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
De Heer is mijn herder! Hij waakt voor mijn ziel,/ Hij brengt mij op wegen 023b : 2
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Here, maak mij uwe wegen / door uw Woord en Geest bekend; 025 : 2
wie Hem nederig valt te voet,/ zal van Hem zijn wegen leren. 025 : 4
Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd 025 : 5
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg. 025d : 3
Arme en ootmoedige mensen / spoort Hij aan zijn weg te houden. 025d : 4
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet. 026 : 5
Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
komt men op straat mij tegen / dan kiest men andere wegen. 031 : 9
verheft Hij zich boven de landen,/ Hij kent mijn wegen, kent het net 031a : 1
Ik zal mijn weg lichtvoetig verder gaan,/ Gij gaat mij voor, Gij maakt voor mij ruim baan. 032 : 3
Zo spreekt de Heer:’mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a : 2
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen. 035 : 2
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
van die hun eigen wegen gaan./ maar die de leugen uit zijn leven houdt. 040 : 2
trouw aan ’t verbond dat Gij ons gaf./ Wij weken van uw weg niet af, 044 : 9
Bij ’t sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
op mijn onschuldig hart gemunt./ Zij zijn in hinderlaag gelegen / langs al mijn wegen. 064 : 2
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend’; 067 : 1
Hij gaat ons voor op alle wegen,/ heeft uit de zonde ons opgericht. 067a : 2
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht. 067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht. 067b : 3
Leid in uw trouw mijn weg ten goede,/verleen mij uw nabijheid/en stel mij in de vrijheid 071 : 1
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
Zij zijn ‘t, wier voet op vallen staat,/ wier weg in ’t ongewisse gaat. 073 : 7
Toen uw felle bliksemschichten / huiverend uw weg verlichtten 077 : 5
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
Ga niet van Mij heen,/ volg Mij op mijn wegen,/ sluit u hecht aaneen. 081 : 11
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
God baant voor ons de weg en geeft het goede,/ de vijgenboom zal bloeien in het land. 085a : 4

Er is niemand die mij wacht,/ ik zie geen weg uit deze nood. 088a : 1
God, die de mens zijn wegen leert,/ zou dulden dat men Hem niet eert? 094 : 5
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande. 095 : 2
dit volk, het luistert naar geen rede./ Hun wegen hebben zich verward; 095 : 5
Argeloos ging ik mijn wegen./ Plotseling kwam God mij tegen, 102 : 11
Hij heeft aan Mozes eens getoond zijn wegen,/ op Israël zijn zegen uitgestort. 103 : 2
Gij die, uzelf tot schade,/ des Heren weg verliet, 103a : 2
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6
zijn wet betrachten en voortaan / volstandig op zijn wegen gaan. 105 : 18
en haast van honger stierven,/ neervallend langs de weg, - 107 : 2
om zich een weg te banen / de welvaart tegemoet, - 107 : 11
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen. 112 : 1
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1
Ach, ging ik toch de wegen van uw recht,/ dan stond ik niet beschaamd, als ik vertrouwde 119 : 2
O God, ik ben van harte zeer verblijd / over de weg van uw getuigenissen. 119 : 6
In uw bevelen ligt mijn zaligheid,/ ik zal mij van uw wegen vergewissen. 119 : 6
Mijn wegen heb ik U verhaald, Godlof,/Gij hebt geantwoord en mij raad gegeven. 119 : 10
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
verruimt mijn hart en maakt mijn reis gewis./ Ik zal de weg van uw geboden lopen. 119 : 12
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13
Slechts in uw spoor kan leven leven zijn./ Vestig mijn aandacht op de rechte wegen. 119 : 14
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
Ik ga uw weg, ik haast en aarzel niet,/ ofschoon der bozen strikken mij omringen. 119 : 23
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25
Ik heb mijn voet van ’t kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde. 119 : 48
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen. 119 : 63
Onthoud mij uw getuigenissen niet./ Ik was een schaap en had de weg verloren. 119 : 66
Waar Gij betrouwbaar voorgaat / ontvouwt zich weer een weg. 119a : 2
de moed mijn weg te kiezen / waar ik uw voetstap hoor. 119a : 4
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt, 126b
Dan zingen zij, in God verblijd,/ aan Hem gewijd, van ’s Heren wegen. 138 : 3
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij? 139 : 2
Ja overal, op al mijn wegen / en altijd weer komt Gij mij tegen. 139 : 2
Zou ik niet haten, die U haat,/ de wijsheid van uw weg verlaat 139 : 13
Toets mij of niet een weg in mij/ mij schaadt en leidt aan U voorbij. 139 : 14
O God, houd mij geheel omgeven,/ en leid mij op de weg ten leven. 139 : 14
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg. 139c: Antif. B
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8
Rechtvaardig is de Heer in al zijn wegen,/ in al zijn daden is Hij ons genegen. 145 : 5
Hij behoedt de weg der vreemden,/ maar leidt bozen in ’t verderf. 146 : 5
God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat. 146a : 2
Maar allen die Hem haten,/ hun wegen maakt Hij krom, 146a : 6
Maar Hij vernedert goddelozen,/ die trots hun eigen weg verkozen. 147 : 2

bereidt Hem alle wegen! 158a : 2

op de weg van de vrede. 158b
Een weg in de woestijn: de vrede is begaanbaar! 158c : 3
wijzen zij wegen en tijden aan 162 : 4
Hoe donker ook de wegen en hoe smal 164 : 1
Jezus op zijn weg? 182 : 1
volg Hem op zijn weg 182 : 4
Wat op de weg viel werd gegapt 183 : 2
op de weg kan hij weer lopen 189 : 2
hoe hij raad en troost wil geven 189 : 3
houd Gij op onze weg de wacht 206 : 5
Ja, samen met Hem loopt geen weg meer dood 223 : 3
die op uw wegen willen gaan 240 : 5
De dromen gaan hun eigen weg 243 : 6
licht in het duister, wijs de weg omhoog 247 : 5
Het wijst ons de weg hoe wij / in vrede kunnen gaan. 285 : 1
zoek je weg niet langer in het duister 286 : refr.
schenk mij leven op uw wegen 292 : vz.
liefdes weg, liefdes volharding 306 : 2
Ga op de weg van zijn geboden 310 : 1
Ga op de weg van Gods geboden 310 : 5
Vlak vóór u ligt de weg ten leven. 316 : 4
Maak de weg tot U begaanbaar,/wees verstaanbaar;/spreek Heer, uw gemeente hoort 317 : 1
onze weg, onze waarheid, ons leven. 319 : 2
laat ons voortgaan aan zijn hand en wijs de weg 319 : 2
ik moest uw wegen gaan, / U volgen hier en nu. 323 : 2
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan 339d
Woorden van leven, een weg om te gaan, Jezus Messias. 339g
Wees zijn weg, wijs het zijn baan. / Vredevorst, wees Gij zijn vrede. 347 : 2
uw liefde vindt ons langs verborgen wegen,/eer wij U zoeken zijt Gij daar 348 : 3
het wordt voor U geboren en getogen,/vervult zijn wegen naar uw raad. 348 : 7
kom met Mij naar de Jordaan,/daar ligt de weg naar het leven! 349 : 1
om aan zijn hand een nieuwe weg te leren. 353 : 2
een tocht door de woestijn, een weg ten leven, 362 : 1
vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen. 362 : 2
op weg naar uw vrede,/neem ons aan. 366 : 3
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen, 375 : 3
de voeten die, op weg naar U / dit huis hebben betreden - 378 : 4
dat zij van hier met lichte tred / de weg gaan van uw vrede. 378 : 4
waarheid, weg en leven,ons gegeven 379 : 5
blijft ons nabij op onze wegen; / U zij de lof gewijd, 380 : 1
Uw weg ging voort door smaad en dood;/ o Heer die ons uw lichaam bood 380 : 1
ons in de waarheid leidt, de weg van eeuwig leven. 412 : 3
en ons de weg gebaand om tot Gods rijk te komen. 412 : 4
Ga met ons op onze wegen. / Amen. 414
Ga met God en Hij zal met je zijn,/jou nabij op al je wegen 416 : 1
Zijn wij in U één, samen op uw wegen, 418 : 1, 4
maar klein zijn de voeten / die gaan waar geen wegen gaan / overal heen. 420
Voor alle mensen op onze weg:/vrede en goeds in elk huis! 423 : 3
Bij name geroepen,/naar buiten gebracht,/een weg voor ons uit. 424 : 4
Waarheid, weg en leven! 424 : allen
Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen 425
op weg in een wereld die wacht op uw woord. 425

De palmen van uw eerbied spreidt / de weg langs, die uw koning rijdt. 435 : 4
Bereid dan voor zijn voeten / de weg die Hij zal gaan; 439 : 2
voor U de weg bereidde? 446 : 3
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan 447 : 1
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan 447 : 1
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
die ’t licht is in de duisternis,/de weg, de waarheid en het leven. 448 : 5
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen, 455 : 3
mijn priester die mijn schuld ontbindt,/ mijn weg waarop ik treed; 512 : 3
Gij hebt in duister U gewaagd / en naar de rechte weg gevraagd. 519 : 1
uit nacht tevoorschijn komen,/ik dacht: Hoe kan het lijden/een weg zijn naar het licht? 529 : 5
Hij is gedoopt in de Jordaan./ Hij durft een nieuwe weg te gaan 533 : 2
is zelf de weg tot waar geluk:/ ons levenspad, de Zoon van God. 534 : 2
Ons is een loflied in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 536 : 4
Maar Mozes is gestorven/ op weg naar Kanaän 540 : 4
op weg naar het beloofde land,/ het land van Kanaän. 542 : 2
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn 542 : 3
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen. 548 : 2
ons is een lofzang in de mond gegeven,/sinds Gij de weg van ’t offer zijt gegaan. 556 : 4
Hij ging die weg voor hen./ Hij deed dit ook voor hen. 560 : 1
Hij ging de weg zo eenzaam / tot in Jeruzalem. 560 : 1, 2
Hij ging de weg zo eenzaam./ Hij droeg zijn eigen kruis. 560 : 3
Die vol was van genade / is onze weg gegaan. 581 : 4
en kijkend doorzag zij zijn weg naar het graf. 583 : 4
wordt de weg door Hem volbracht. 584 : 2
dit is de nacht waarin uw lichtzuil de weg wijst; 595 : cantor
kroop langs de wegen van dat doodsgebied,/vloekend de nacht waarin ik werd geboren609 : 1
Geen rouw om het bestaan, maar blij / bekleed met Hem: de weg is vrij, 611 : 4
Diep in het graf / is Hij de weg gegaan 625 : 2
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt 628 : 3
De donkere weg die Hij betrad / komt uit het hemelrijk, 642 : 5
Zo valt een lange weg ons licht,/ de schrift opent een vergezicht 646 : 2
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd. 653 : 7
Zing voor de Zoon,/ want zijn woord is uw weg, - 656 : 2
Gedreven door de Geest / gaan wij getroost / de weg van alle vlees, 662 : 4
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
En allen die naar ’s Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen, 678 : 9
Die in de stilte sprak,/ het noodlot onderbrak / en baande nieuwe wegen, 689 : 1
tot weg naar onderling begrip./ Kom Geest van God, laat ons verstaan. 692 : 6
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht. 695 : 1
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
Doorgrond mij, ken mijn hart,/ God, leid mij op uw weg. 710d
wat mensen ook verzinnen./ En waar de weg onvindbaar scheen 723 : 2
opdat het door de wereldnacht / de weg vindt naar uw woning. 723 : 2
dat wij omgeven door de wolk / de weg ten einde lopen, 728 : 3
langs de wegen van het lijden,/ door het woud der eenzaamheid, 730 : 1
Zij zal niet in de weg staan,/ zij schaart zich aan de kant 740 : 2
op deze berg zal ’t feestelijk toeven zijn,/ hier leidt de Heer ons heen langs alle wegen. 762 : 2
En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee, 763 : 3
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot. 764 : 2
Het wordt op de wegen vertreden,/ het valt in een vruchteloos graf, 764 : 3

En juist dan onverwacht / wat je niet had gedacht / vind jij je weg terug. 785 : refr.
dat je je weg niet meer kent / en ’t gaat helemaal niet goed. 785 : 3
Je weet de uitweg niet / bent de weg helemaal kwijt. 785 : 2
Wijs mij niet af, ik kan je niet verlaten,/en dwing mij niet mijn weg terug te gaan. 787 : 1
hun lange wegen gaan,/ en God gaat met hen mee, 788 : 3
Dat zij de ander in liefde,/ samen op weg door de tijd, 790 : 3
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan, 792 : 1
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe, 794 : 1
Het zal ons niet berouwen / de smalle weg te gaan. 799 : 2
De wolk van de getuigen wijst / dezelfde weg omhoog. 798 : 5
staat hij op en gaat op reis,/ langs de weg die God hem wijst. 805 : 3
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg? 807 : 3
Het eerste licht raakt Jakob aan:/ Ik ben./ Er is een lange weg te gaan. 815 : 1
Vrede voor dit huis,/ een rustplaats langs de wegen 819 : 3
Als op het einde van de weg / een nieuwe weg zich ontrolt; 820 : 1
Dat de weg naar je toekomt,/ dat de wind je steunt in je rug, 821
dan doe ik vrolijk wat Gij vraagt / en ga de weg die U behaagt. 834 : 2
Valt de weg ons lang,/ zijn wij klein en bang,/ sterk ons, Heer, om zonder klagen 835 : 2
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
Laat ons getrouw de weg begaan / tot allen die ons verre staan 838 : 2
Alles houden wat ik heb,/ of Hem volgen op zijn weg. 843 : 4
Eer God nog hun weg had beschreven,/ heeft Hij tot prinses mij verheven. 846 : 3
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen. 859 : 4
Als er vergeving is, kan er genezing zijn en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 1
van de pijn en het verdriet diep van binnen.// en de weg van herstel kan beginnen. 861 : 2
die heeft voor ons de weg gebaand / naar het beloofde land. 870 : 7
Ja, ik ben het beeld van de gezalfde,/ liefde, lichaam, onze weg. 877 : 2
U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid 882 : 4
want God gaf mij ten geleide / op mijn wegen woord en Geest. 903 : 3
Beveel gerust uw wegen,/ al wat u ’t harte deert, 904 : 1
zal ook wel wegen vinden / waarlangs uw voet kan gaan. 904 : 1
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
Ik ging verdwaald langs vele wegen,/ ik zocht U wel, maar vond U niet, 908 : 4
houd Gij mijn voeten op uw wegen,/ dan brengen zij mij niet ten val 908 : 6
Waar de weg mij brengen moge,/ aan des Vaders trouwe hand, 913 : 4
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren 924 : 3
Ik ben de weg waarop je gaat./ Ik ben er zelfs ten einde raad. 934 : 4
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg 941 : 4
Ik sta voor U in leegte en gemis,/ vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen. 942 : 1
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen? 952 : 1
Alleen de liefde kent de weg / en kleurt de toekomst licht. 963 : 2
en wandelen op zijn weg? 992 : 1
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen 994 : 2
Het stof van al de wegen van ons leven,/ kom, was het van de stukgelopen voeten. 998 : 3
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Weg (op – gaan, in de - staan, op – zijn, op – gezet zijn)
Gelukkig wie naar U / vol van verlangen op weg zijn, 084a : 3
het ging op weg naar Israël; dat was hoe God met Israël begon 114a : 1

ging op weg naar Ninevé, 178 : 13
om verlicht op weg te gaan. 290
Jezus spreekt ons in liefde aan,/daagt ons uit om op weg te gaan 386 : 3
Ga met ons op onze wegen. / Amen. 414
dat de wegen er heen zullen leiden / en de volken der aarde op weg zullen gaan 447 : 1
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden 472 : 3
Wij trekken in een lange stoet / op weg naar Betlehem, 506 : 1
Wij gaan op weg naar Betlehem,/ daar ligt Hij in een stal 506 : 4
God roept de mens op weg te gaan,/ zijn leven is een reis: 542 : 1
Wij zijn op weg naar Kanaän,/ maar ’t water is zo diep. 606 : 1
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan. 683 : 3
Wij dansen mee met deze Drie./ op weg van feest tot feest. 706 : 4
laat ons met u meegaan op weg naar de morgen, 752 : 7
en durven niet op weg te gaan / het duister niet voorbij. 753 : 4
op weg naar ’t paradijs./ Geleid Gij mij ten goede. 796 : 2
Zo gaan wij hier met elkander / door de nacht op weg naar huis, 801 : 7
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg? 807 : 3
uit angstland weg naar vrijheid./ Zo onbegaanbaar dwars die weg, zo hoog,/zo heet en droog 811 :2
Dat wij versteende zekerheden / verlaten om op weg te gaan. 816 : 2
Onzeker gaan wij, lotgenoten,/ op weg met wie ons samenbracht. 818 : 1
Gestuurd op wegen ongedacht,/ als eenzaam vechter in de nacht 831 : 1
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
tot aan ’t eind van onze wegen./ Leid ons op uw tijd / in uw heerlijkheid. 835 : 4
op weg gaan met U mee. 836 : 2
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen: 837 : 1
Zij wacht waar de wegen zich scheiden,/ zij komt en klopt aan de poort. 846 : 1
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet. 849 : 1
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Maak dat ik mijn voeten zet / op de wegen van uw wet. 912 : 2
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom? 913 : 2
Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt: 913 : 3
Komt Hij terug op onze weg,/ keert Hij verharde harten? 1000 : refr.
Een volk op weg gezet / om vrede tegemoet te gaan: 1002 : refr.
Wij gaan waar onze voeten gaan / de weg van onze Heer, 1016 : 4

Weg geweest
Je bent terug van weg geweest 185 : 3

Wegbereider
De wegbereider van Gods rijk,/ de schare zoekt zijn lering. 741 : 2

Wegbergen
De rover bergt zijn wapen weg 204 : 6

Wegblijven
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn. 793 : 3

Wegbranden
brand hem niet weg in uw gericht,/ as tot as voor uw aangezicht. 080 : 6

Wegbreken, Weggebroken
en blindelings het snijwerk weggebroken,/ als kreupelhout verbrijzeld met de bijl. 074 : 3

Wegbrengen
Mijn Heer was weggebracht / naar wat ons allen wacht, 623 : 1

Wegdoen
Mijn rouwkleed hebt Gij weggedaan,/ een vreugdekleed deed Gij mij aan, 030 : 5
dan juicht mijn hart, hoezeer door U gewond./ Doe weg mijn kwaad, wis uit de laatste sporen. 051 : 4
Als Gij, ten oordeel opgestaan,/ het boos geweld hebt weggedaan, 076 : 5
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
Doe van mij weg de schande en de smaad,/ want Gij hebt uw geboden mij gegeven 119 : 14
ga met uw knecht niet in ’t gericht,/ doe hem niet weg van voor uw ogen, 143 : 2

Gij zelf deed, Heer, mij weg van voor uw ogen 155 : 3
Water, water der Jordaan,/alle schuld is weggedaan, 358 : 4
werd gevorderd en hun schande / weggedaan voorgoed. 580 : 2
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan 617 : 6
Het oude zuurdeeg, doe het weg,/ wij zijn in Hem herschapen. 618 : 7
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan, 628 : 4
sluiers worden weggedaan:/ het is tijd om op te staan. 631 : 3
voorgoed zijn weggedaan,/ in deze wereldtijd? 756 : 4

Wegdorren
Al bloeit hij nu, al groeit hij in het boze,/straks is hij gras dat wegdort op het veld. 037 : 1

Wegdragen
(draagt) op brede wieken van ons weg 252 : 1
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu van de Zoon die hier woont. 453 : 4

Wegdwalen
en dwaalden weg van onze Heer / als redeloze schapen. 654 : 2

Wegen
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./ Geweldenaars treft zijn verbolgenheid 011 : 2
Uw handen wegen het geweld,/ dat sinds gij spreekt op aarde geldt. 058 : 1

haar wikt en weegt dag en nacht. 001a : vz.

en weegt der mensen plannen 152 : 3
Met de boom des levens wegend op zijn rug / droeg de Here Jezus Gode goede vrucht. 547 : 1
de weegschaal die het lichaam weegt / en die de dood zijn prooi ontneemt. 572 : 6
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart. 592 : 1
Die mij vasthoudt, weegt en wikt,/ die mij voedt en mij verkwikt, 843 : 3

Weggaan
‘Ga hier weg, ga hier weg!’ 167 : 9
blinde man, ga weg. 182 : 1
Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband. 740 : 2
Jij, als ik kom of wegga / en als ik hier blijf, jij. 857 : 3
Heer, dwing de stormwind weg te gaan / en raak ons met uw geestkracht aan, 933 : 3

Weggeven

Aan U / blijft nu / heel mijn leven / weggegeven,/ om te ontvangen 518 : 3

Weggooien
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2

Wegkwijnen
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1

Wegleggen, Weggelegd
hen die wonen in verdriet / en voor wie vreugde weggelegd is, 996 : 1
Hoe groot is 't goed dat Gij, o Here,/ hebt weggelegd voor hem, 031 : 15

Weglokken
De toekomst is al gaande,/ lokt ondanks tegenstand 605 : 1

Weglopen
die niet wegloopt met raad van kwaadwilligen,/die niet staat op de weg der slechten 001a : vz.

Wegnemen, Weggenomen
neem mijn zonden uit meedogen / gunstig weg, gedenk die niet. 025 : 9
neem in uw oneindig erbarmen / mijn overtredingen weg. 051a : 1
zo veilig dat hun vrees was weggenomen,/ achtergelaten in de waterstromen: 078 : 18
Neem van mij weg de schande en de smaad,/ want ik bewaar steeds uw getuigenissen. 119 : 9
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken. 119 : 16
tenzij van U: o Heer, neem weg de smaad,/ verlos ons van dit kwaad. 123 : 2

Licht, dat de sluier van alle naties wegneemt; 159c : 3
Neem in genade weg wat mij zou schaden 211 : 3
neem Gij het duister dreigen weg 243 : 6
Hebt Gij ons weggenomen 246b : 6
Wat draagkracht geeft:/ God neemt de grenzen weg, 579 : 4
de steen worde weggenomen./O Heer, laat een engel komen, 627 : 4
Op deze berg neemt Hij de sluier weg / waar alle volkeren mee zijn omwonden; 762 : 3
Ja, de Levende, neemt je angst weg,/ koning van Israël in je midden. 879 1

Wegpakken
Wie pakt daar het mandje weg? 167 : 3

Wegroepen
een stem riep je weg uit je dromen 179 : 2

Wegschuilen
en in het diepst van de woestijn / wegschuilen voor de wilde winden. 055 : 2

Zacheüs, waarom schuil je weg, 186 : 3
wij schuilen weg als vogels in het riet 273 : 1

Wegschuiven
Uit een sprakeloos verleden / weggeschoven, ongehoord, 631 : 3

Wegsmijten
Ik ben door elk vergeten,/ als afval weggesmeten. 031 : 10

Wegstoten
zijn grafsteen weggestoten / en heel de schepping lacht! 623 : 2

Wegstromen
en in zijn licht de dageraad laat komen/die onze duisternissen weg doet stromen. 455 : 1

Wegsturen
maar rijken stuurt Hij weg met lege handen 157e

Wegtillen
die ons uit angst en doem heeft weggetild 362 : 2

Wegtrekken
Hij verhoorde mijn roepen om hulp,/ trok mij weg uit de groeve des doods, 040a : 1

Wegvagen
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
Voordat het zonlicht voor hen daagt / heeft hen uw toorn al weggevaagd. 058 : 3
vorsten heeft Hij weggevaagd./ Israël kon veilig gaan 135 : 6

Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door 's levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2

Wegvluchten
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2

Hoop is vervlogen en vriendschap weggevlucht. 592 : 1
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja! 628 : 2

Wegvoeren
Bracht niet de Heer Sion terecht,/ Sion, als banneling weggevoerd? 126b

Het neemt ons bij de hand,/ dat woord, geduldig voert het ons … weg 811 : 2

Wegwaaien
Gans anders zal 't de goddelozen gaan:/ zij zijn het kaf dat wegwaait van het graan. 001 : 3

Een heel klein zaadje waait weg op de wind 181 : 1

Wegwerpen
Ranken onvruchtbaar / die snijdt Hij af, die werpt Hij weg; zij moeten branden., - 656 : 2

Wegzenden
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1

Wegzinken
Alle mensen die God zijn vergeten,/ zinken weg naar het land van de dood. 009a : 4
Zij tartten steeds weer Gods geduld./ Zij zonken weg in eigen schuld. 106 : 19

Wei, Weide
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1

naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1
Waarom, o God, verstoot Gij voor altoos,/verzengt uw toorn de schapen uwer weide? 074 : 1
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide, 078 : 18
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed. 078 : 25
Gij, onze herder, zult ons veilig leiden / aan stille wateren en in groene weiden. 079 : 5
wij, die het volk zijn van zijn weide./ Want onze God, Hij gaat ons voor, 095 : 3
De dieren grazen in de malse weiden,/ de sikkel gaat de rijpe halmen snijden. 104 : 4
waarom sprong gij als rammen in het rond,/ als lammeren in de weide? 114 : 3
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5

de steppe wordt grazige weide. 508 : 4
en maakt de geest van Rachel wakker,/die waren gaat door beemd en wei. 510 : 2
Vrees niet, gij land, verheug u en wees blijde/en dieren, wees gerust in bos en weide. 678 : 1
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4
Jezus, mijn verblijden,/ voor mijn hart de weide, 907 : 1

Weidebloem
't Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid! 315 : 3

Weidegrond
De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond. 065 : 6

Weiden
Hij weidt mij als een schaap in vette weide / waar gras noch groen verdort. 023a : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
Uw eigendom, o Here, weid / en draag het tot in eeuwigheid. 028 : 5
Ik die als herder 't wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt. 050 : 6
God riep een koning die voor Hem zou strijden,/God riep een herder die zijn volk zou weiden, 078 :25
zijn volk, de schapen die Hij hoedt / en als beminden weidt en voedt.' 100 : 2
zijn volk – Hij weidt het als schapen. 100a : 2
Hij immers schiep ons, niet wijzelf./ Wij zijn het volk door Hem geweid! 100b : 1

gij herders die uw schapen weidt/wees nu verblijd/blaas op uw schalmeien Gode; 472 : 1
die u in de waarheid weidt./ Uw bewaarder zal niet slapen. 651 : 6
Gij zijt tot herder ons gegeven,/ wij zijn de schapen die Gij weidt; 653 : 6
Herders die ons weidden,/ op de nieuwe aarde / zult Gij ze vergaren, 732 : 3
De koning zal onder de leliën weiden, 752 : 2
want Hij zal ze weiden aan water / dat vloeit uit het hart der woestijn. 763 : 2
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5

Weids
over der wereld puinen / Gods licht op, klaar en weids. 758 : 1
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2

Weigeren
Op Gods verbond werd niet door hen gelet,/ zij weigerden te wandelen in zijn wet. 078 : 4
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen, 119 : 8

Weinig

hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, ’t is niets dan waan. 127 : 2

Ik weet zo weinig, ben zo bang. 952 : 2

Wekenlang
één en al bloesem, wekenlang feest -/ wij plukken geloof en oogsten lof. 648 : 2

Wekken
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen. 031 : 7
de Rode Zee door God gesust, gewekt / heeft hén ontzien, hun vijand overdekt. 078 : 18
Boodschap zijn heil van dag tot dag,/ wek bij de volken diep ontzag 096 : 1
O Here, uw barmhartigheid is groot./ Laat uw bevelen mij tot leven wekken. 119 : 59

Wek onze kracht, vuur onze hartstocht aan 197 : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden 200 : 1
Nu is de morgenster gewekt 204 : 3
Wie liggen blijven, wekt de haan 204 : 5
de Heer wekt ons om op te staan 208 : 1
dezelfde gratie wekt ook ons tot leven 220 : 3
Lijster zing en wek in ons het lied 223 : 1
en wekt in ons het lied 280 : 1
Wek uw kracht en kom ons bevrijden. 295 : refr.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden 295 : 3
Geloofd zij God die heel de wereld tot leven wekt, 343 : 1
Hij die verlangen wekt, verlangen stilt - 362 : 2
O aarde, wek die roze rood,/ontspring, Heer, aan der aarde schoot. 437 : 3
en wekt een stad- en landgeschrei / in Betlehem en op de akker 510 : 2
Eeuwige, uw gerechtigheid is groot./Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood. 592 : 3
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten. 610 : 5
Adem van leven in het woord,/ wek hen die niet verstaan: 677 : 3
geen leven, dan waar Gij het wekt / in een gemis dat naar U schreit. 680 : 3
wek onze geest, opdat hij hoort,/ wek ons tot leven, hier en nu. 680 : 4
Heilige Geest,/ Gij zijt als het licht,/ kom dan,/wek ons tot nieuw leven,/ herschep ons. 688 : 4
Wek niet de liefde voor haar tijd,/ die dorst zal u verteren. 808 : 5
Neem mij aan zoals ik ben,/ wek in mij wie ik zal zijn, 833
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons. 849 : 3
Uw adem wekt mijn leven,/ uw liefde kleurt mijn bloed; 894 : 1
Here God, hoe duizendvoud / wekt Gij ons verlangen! 919 : 1
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925
Wek de dode christenheid / uit haar zelfverzekerdheid; 967 : 2
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
Zijn wij dat volk gewekt om op te staan?/ Wij gaan. 1002 : refr.

Wel (beslist, goed)
Wel doet de hemel hoog uw glorie blinken,/ maar in de mond van kinderen doet Gij klinken 008 : 2
Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard 009a : refr.
‘ik heb mij wel beveiligd voor gevaar.’/ zijn mond is vol bedrog, zijn tong geveinsd. 010 : 3
God ziet mij niet, God zal het wel vergeten.’ 010 : 4
als één mij goed doet, dan is Hij het wel. 013c : 3
Wel mag mijn hart zich verheugen,/ wel mag mijn geest zich verblijden: 016a : 3
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1
Ik voelde mij wel afgesneden,/ gebannen uit uw oog,- 031 : 18

Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
en veinst wel aan mijn sponde medelij,/ maar hoont mij op de markt. 041 : 2
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
Ja, heel de aarde moet God wel prijzen,/ loven zijn machtig beleid, 067a : 1
Ja, God is goed voor Israël,/ is waarlijk goed, ik weet het wel, 073 : 1
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
Wel hem, die geeft te allen tijde,/die zich door liefde en recht laat leiden. 112 : 3
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
O, 'k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in 't diepst van mijn benauwen, 116 : 5
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,/ maar niet verlaten in mijn nood, 118 : 6
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11
Geef mij een hart dat U met vreugde groet,/ geef mij verstand – daar zal ik wel bij varen, 119 : 13
wel saamgevoegd en welgebouwd,/o schone stede, die wij groeten. 122 : 1

Let goed op wat ik je vertel,/dan vind je vast dat kindje wel: 469 : 5
kniel voorde knecht die Gods geboden / beluisterd heeft en wel geacht. 526 : 1
daar moet de koning wel tevoorschijn treden, 533 : 5
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel: 554 : 2
wij hebben wel zijn naam beleden / maar niet zijn stem verstaan. 582 : 1
en wij, wij waken wel met woorden,/ maar gaan niet met Hem mee. 582 : 2
Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen. 582 : 5
En Ik zal hen met zich doen dragen / mijn zegen,- het ga hun wel. 770 : 3
De tijd ontschiet mij gaande naar het land / van God. Altijd zal Hij mij wèl bewaren. 847 : 3
Wel kan zijn hulp vertragen,/ en 't schijnt soms in de nacht 904 : 4
Lijkt het wel of dood en hel / over mij schijnt los te breken,/ Jezus is mijn vrede. 907 : 2
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad, 923 : 1
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn 923 : 2
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
waar ik nog rust zou vinden./ Kom ik zo echt/ bij U terecht?/ben ik wel uw beminde? 941 : 3
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur. 980 : 1

Wel (bron)
God is de bron, de klare wel,/ springader voor heel Israël, 068 : 9

Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel. 496 : 2

Wel (welbehagen)
Laat lief en leed, laat wel en wee,/ wacht niet tot morgenvroeg. 507 : 4
Aan U behoort, o Heer der heren,/ de aarde met haar wel en wee, 978 : 1

Wel te moede
Verhef dan uw gelaat, o Heer,/ Gij maakt het mij zo wel te moede; 004 : 2

Welaangenaam
doe op haar pleinen weer de liederen klinken / als eens in de welaangename tijd. 051 : 7

Welbehagen
In de gemeente die U trouw betuigt,/'t geheiligd volk, vind ik mijn welbehagen, 016 : 2
Verlosser zie mij aan,/ mijn steenrots, doe mij staan / in uw groot welbehagen. 019 : 6

Hij zal u redden naar zijn welbehagen.'/ zo klinkt hun spot. 022 : 3
Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3
vertrouw op 's Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen. 043 : 5
Voor altijd rust op hem mijn trouw, mijn welbehagen, 089 : 11
Gedenk mij naar uw welbehagen./ Dat ik met heel mijn volk U dien, 106 : 2
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen. 112 : 2
en zijn genadig welbehagen / gaf mij niet over aan de dood. 118 : 6
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29
Het snoeven van wie wapens dragen / is niet aan 's Heren welbehagen. 147 : 4
Zijn welbehagen zal slechts wezen / met allen die Hem nederig vrezen, 147 : 4
De boze vijand is verslagen./ Prijs 's Heren welbehagen! 149 : 5

dan stijgt de vreugde van uw welbehagen 217 : 4
Geef dat tot U, o Heer / 't woord van uw welbehagen / niet ledig wederkeer' 313 : 5
God wil in zijn welbehagen / u als gast aan tafel vragen, 376 : 1
van de waarheid die eindelijk zal dagen / over mensen van zijn welbehagen. 447 : 3
als onderkomen van zijn welbehagen 455 : 1
op aarde gaan regeren./In de mensen, in zijn volk,/heeft God een welbehagen, 472 : 3
Mensen van het welbehagen,/roep op aarde vrede uit. 487 : 1
en schrijft in ons bestaan / uw woord van welbehagen. 500 : 2
God heeft in Hem zijn welbehagen / en alle zaligheid gesteld: 526 : 2
opdat naar uw welbehagen / wij de kroon der ere dragen. 575 : 5
De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen. 678 : 2
Uw wijsheid en uw welbehagen / bepalen 's mensen levensdagen 823 : 2

Welbehoed
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6

Welbewaard
Mijn hoge burcht is Hij, niets kan mij deren,/in zijn bescherming ben ik wel bewaard! 027 : 1

dan valt de nacht – en welbewaard 252 : 4
Hij houdt het welbewaard. 273 : 2

Weldaad
het geeft zijn voedsel aan de velen,/een weldaad in de wildernis 391 : 2
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet. 865 : 2

Weldadig
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2

Weldoen, Wel doen, Welgedaan
Wie wel doet aan Gods knechten, aan Gods zonen, 018 : 7
Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken, 051 : 7
Vergeet niet, hoeveel keren / de Here u heeft welgedaan. 103a : 1
Want Gij hebt aan uw knecht zo wel gedaan,/ o Gij die groot zijt boven alle goden. 119 : 25
al uw getrouwen roep ik saam / als Gij mij zo hebt welgedaan, 142 : 7

Alles heeft Hij welgedaan./Tot wie zou ik anders gaan? 391 : refr.

Weldra
vertrouw op 's Heren welbehagen./ Hij doet weldra de morgen dagen. 043 : 5

weldra zal hij ten grave dalen'./ Ik ben een man wiens krachten falen. 088 : 2

het licht dat weldra schijnen gaat 158a : 3
weldra verschijnt het eerste licht 205 : 1
die ons weldra op zal gaan / herders blaas uw fluiten aan, 486 : 4

Weleer
Hoe Gij weleer met eigen hand / rondom de volken hebt verdreven 044 : 1
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
De schaduw van uw troon omsloot / uw heiligen weleer, 090a : 2
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1

opdat wij als weleer / bewonen zonder pijn 717 : 3
en die 't weleer al stichtte / dat 's mensen oge ziet. 901 : 2
En als Lazarus, de arme van weleer,/ zult gij voor eeuwig / in het land van vrede zijn. 959b

Wel gaan
Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet. 001 : 2

Welgeacht
Wees niet afgunstig op de welgeachte / die zich verheft op 't kwaad door hem gedaan. 037 : 3

Welgebouwd
wel saamgevoegd en wel gebouwd,/o schone stede, die wij groeten. 122 : 1
Jeruzalem, jij welgebouwde stad,/ jou groeten wij, jouw muur heeft ons omarmd 122a

Welgedaan
Wat Hij doet is welgedaan / tot in eeuwigheid. 019a : 3

Wat God doet, dat is welgedaan,/ zijn wil is wijs en heilig. 909 : 1
Wat God doet , dat is welgedaan./ Hij is mijn licht en leven. 909 : 2
Wat God doet dat is welgedaan,/ daar laat ik het bij blijven. 909 : 3

Welgekomen
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen 732 : 4

Welgelukzalig
Welgelukzalig is ieder te noemen,/ die Jakobs God als helper heeft! 146c : 3

Welgemoed
Al wat leeft, wees welgemoed 154b : 10
Wij zingen welgemoed 173 : 2

Welgeschapen
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1

Welgevallen
Zo heeft de prins aan u zijn welgevallen / hij is uw heer, die gij te voet zult vallen. 045 : 5
de vogels in de lucht, Ik ken ze alle./ Ik kan ze nemen naar mijn welgevallen. 050 : 5
Ik sprak wel: goden zijt gij allen./ Ik had aan u mijn welgevallen. 082 : 2
Uw welgevallen doet ons grote dingen wagen 089 : 8

Gods stem weerklinkt: dit is mijn Zoon,/mijn lam, mijn welgevallen, 522 : 2
laat stil zich welgevallen / verdrukking, slagen, hoon en spot. 577 : 1
God is op ons niet toornig meer,/ maar ziet met welgevallen 966 : 3

Welgevallig
en de eerbiediging van zijn bezit God welgevallig is. 312

Welgezind
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind 469 : 6
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in ’t hart 836 : 5
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid. 908 : 1

Welhaast
had ons bestaan welhaast te niet gedaan. 124 : 2
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven. 138 : 2

Welkom, Welkom heten
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;/ uw woorden vergeet ik nooit. 119b : 1

Hier is je vader, welkom thuis. 185 : 2
Goedemorgen, welkom allemaal 288
waarmee ik U moet eren,/U waardig welkom heet. 441 : 1
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot. 469 : 8
Welkom, welkom, koning Jezus,/ vredelievend op een ezel. 554 : 1
Welkom, welkom, koning Jezus,/ laat uw vrede ons genezen. 554 : 4
die heet de Here Jezus welkom in zijn koninkrijk; 782 : 1, 2, 3
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
Welkom thuis in de hand van de levende God, ons altijd nabij. 954
Kom je van verre en roept men je na -/ ik noem je mijn naaste, wees welkom, besta. 1007 : 2

Wellekome
Nu zijt wellekome,/Jesu, lieve Heer,/Gij komt van alzo Hoge,/van alzo veer. 476 : 1
Nu zijt wellekome / van de hoge hemel neer. 476 : 1

Wellen
Gij hebt mijn omzwerving te boek gesteld/en al de tranen, in mijn oog geweld, 056 : 3
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn 114 : 4

o bron van al het goede,/ waaruit mijn leven welt. 576 : 4
O heldere fontein,/ die uit Gods tempel welt, 672 : 2
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld, 911 : 1

Wellust
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4

Welvaart
om zich een weg te banen / de welvaart tegemoet, - 107 : 11
Vrede alom heerse binnen jouw muur. welvaart vervulle jouw wallen! 122b
Gelukkig ’t volk, waaraan Gij welvaart geeft,/het volk dat U, o God, tot koning heeft! 144 : 6

Welvaren

Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen.119 : 17

Welsprekend
tot in hun grijze dagen./ Welsprekend is hun leven:/ God is hun heil, hun rots! 092 : 8

Welvaart
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim! 122a

Welven
Uw goedertierenheid rijst op en gaat zich welven, 089 : 1

Uw wijde hemel welft / zich rond over de aarde. 500 : 1
Liefde boven alle liefde,/ die zich als de hemel welft 791 : 6

Welzalig
Welzalig die uit uw kracht leeft,/ die naar uw tempel zich begeeft, 084 : 3
Heer, die het al in handen houdt,/ welzalig die op U vertrouwt. 084 : 6
God zij geloofd en hoog geprezen./ Welzalig die de Here vrezen. 112 : 1
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Welzalig is een ieder die God van harte vreest/& Hem als zijn gebieder gehoorzaamt allermeest 128:1

Welzijn
En wat wij zijn draagt bij / tot welzijn van elkaar. 974 : 2

Wemelen
vogels en wild en al ’t geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
Hoe wemelt zij van dieren zonder tal./ De schepen varen aan van overal. 104 : 7
en alles wat er wemelt / in ’t water van de zee. 146a : 3

Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel; 987 : 5

(Zich) Wenden
Dit valt ten deel aan wie zich van Hem wenden,/ want onze Heer is trouw aan zijn verbond 011 : 3
Wend, Heer, ons lot, stel paal en perk aan ’t lijden, 014 : 5; 053
Die onomkoopbaar ’t recht erkent / van ieder die zich tot hem wendt. 015 : 4
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10
Hij zal zich tot uw offers wenden,/ Hij die uw roepen hoort. 020 : 2
Leer mij, hoe die zijn gelegen / en waarheen Ge uw treden wendt; 025 : 2
Voor hen die tegen mij zich wendden,/ werd ik een smaad, o God, 031 : 9
hem die in zijn ellende / zich altijd tot U wendde. 031 : 13
Al leef ik in ellende,/ de Here zal het wenden,/ de Heer ziet naar mij om. 040 : 7
zich tot de goden had gewend?/ Hij die de hartsgeheimen kent? 044 : 10
Hij is met ons, Hij wendt ons lot./ Een vaste burcht is onze God. 046 : 2, 3
Daar zal men, Heer, tot U zich wenden,/ tot U komt al wat leeft, 065 : 1
opdat hier op aarde / elk uw weg aanvaarde / en tot U zich wend’; 067 : 1
Wend U tot mij, zie mij barmhartig aan,/ laat mij niet door het water overstelpen. 069 : 4
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2
Gij stort hen neer in de ellende,/ die zich in ontrouw van U wenden. 073 : 11
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1
Gij hebt mij in het nauw gedreven,/uw aangezicht van mij gewend. 088 : 5
Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
O Here God, Gij wendt het mensenleven / om het weer aan het stof terug te geven. 090 : 3

Wend U tot ons, keer tot ons weder, Here,/ hoe lang nog zult Gij uw gelaat afkeren? 090 : 7
Maar God is mij een sterke veste,/ Hij wendt het onrecht mij ten beste; 094 : 11
voor aller volken ogen./ Hen die zich wendden tot / een beeld, een leugengod, 097 : 3
Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen, 102 : 8
Verlos ons, Here, onze God,/ verhef uw aanschijn, wend ons lot, 106 : 21
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2
Toen ik mij wenden kon noch keren,/ omsloten door der volken ring, 118 : 3
Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30
Ik hunker en ik hijg naar uw gebod./ Wend u tot mij, verleen mij uw genade. 119 : 50
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Wend thans ons lot, maak ons verblijd / als steppen in de regentijd. 126 : 2

en tot de Heer zich wendt 152 : 2
zal God zelf de steven wenden 178 : 5
nu wil mijn hart zich wenden 244 : 1
Dat ieder die zich tot U wendt 281 : 5
Zend uw adem, wend de steven, 352 : 7
Wend dan uw oor naar onze smeekgebeden,/waak met uw ogen nacht en dag! 364 : 4
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt / en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament. 381 : 3
Tegen de stroom staat Hij ten teken,/ hier wordt des levens loop gewend, 526 : 2
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond, 548 : 3
tot Hem wil ik mij wenden -/ o Jesu, zie mij aan. 562 : 1
Alles wendt Hij mij ten goede, / Hij is bij mij nacht en dag, 903 : 2
dat ik niet eer mij tot U wendde,/ mijn zielenrust, mijn zaligheid! 908 : 3
Nu hebt Gij zo mijn hart gewend,/ dat ik U heb herkend. 908 : 4

Wenen
Die wenend ’s nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen. 030 : 2
heb ik de naam des Heren aangeroepen / en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel. 116 : 2
Wie ’t zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al. 126 : 3
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1

Maar Jezus weende en bad, alleen, omdat de mensen 272 : 2
Daar zal geen pijn meer zijn,/ alles ten einde zijn / waarom zij wenen. 746 : 7
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Zijn bitter lijden doet ons wenen,/ zijn hoge liefde maakt ons vrij. 800 : 5
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2

Wenk
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3

een lach, een wenk, een samenhang verstoord 164 : 2

Wenken
als de koude dood mij wenkt. 254 : 2
Wanneer ons dan de avond wenkt 255 : 4
waar de doodsnacht heerste / wenkt en lacht het licht. 523 : 3
Hij spreekt ons hart aan, heden, / en wenkt ons met zich mede. 531 : 3
Een hand zal ons wenken/een stem zal ons roepen: Ik open/hemel en aarde en afgrond 608 : 3
Een vonk van hoop in onze nacht,/ een wenkend licht dat op ons wacht, 691 : 2
een ogenblik gegeven / een paasdag die ons wenkt. 731 : 1
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt./ Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt. 951 : 2

Wens

Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in ’t licht / door al mijn levensdagen.	019 : 6
Zo trokken zij in vrede voort,/ en steeds heeft God hun wens verhoord.	105 : 15
Laat al hun plannen schipbreuk lijden./ Doorkruis hun wensen, grote God.	140 : 5
Verlos ons in zijn naam van onze ijdele wensen	272 : 2
ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
mijn laatste zorg en wens,/ naar het aloud gebruik.	563 : 3
Wij stuwen wel met vrome wensen en met gebeden om Hem heen.	582 : 5
dat woord door God gegeven,/ een wrede, zoete wens.	740 : 3
Zijn Geest wil in mij wonen,/ Hij richt mijn wens en wil,	902 : 3
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven	906 : 3
manlijk en vrouwlijk als Gij,-/ liefde uw waagstuk, uw diepste wens.	987 6

Wensen

te komen in uw heiligdom./ Wat zou mijn hart nog liever wensen	084 : 1
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim!	122a
Al onze vrienden wensen wij vrede:/Ga met God!/Vaya con Dios en à Dieu!	423 : 2
Zo wensen zij ons allen saam / een goed Nieuwjaar in Jezus’ naam.	469 : 15
Geef mij, dat ik door U wense, geef mij door uw kindsheid raad.	478 : 3
de Zoon van God hier jong en rein,/ ons bidden en ons wensen	522 : 3
en vrede wenste als voorheen./ Halleluja.	620 : 6
Hij wenst hun allen vrede,/ zendt hen met vrede uit.	740 : 5
Ach, wat zou ik wensen / eer en hoop der mensen,/ elders is mijn rust.	907 : 3

Wentelen

De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt.	037 : 2
Nu ons een licht is opgegaan,/ gewenteld onze steen,	633 : 3

Wereld

De groten staan gewapend tot de slag,/ de machtigen der wereld spannen samen.	002 : 1
hebben zij ’s werelds overvloeden,/ uw vrede in mijn hart is meer.	004 : 2
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont.	009a : 2
De hele wereld kan zijn oog doormeten./Zijn blik toetst ieder mens te allen tijd,	011 : 2
Het doet. Het wijkt voor geen wereld.	012a : 4
Geen mens die goed doet op de wereld, neen,/ God vindt er geen.	014 : 2; 053
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/	022 : 13
de wereld en die daarin wonen./ Het land rijst uit de oceaan,	024 : 1
Geeft Gij uw woord aan deze wereld,/ Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde,	025b : 3
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut.	027 : 3
Wie ’s Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis,	034 : 7
het licht der wereld schouwen./ Schenk toch uw heil dat leven doet	036 : 3
Hier wordt paal en perk gesteld / aan der wereld bruut geweld,	048 : 1
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord.	049 : 1
Indien Ik honger had, Ik zei ’t u niet,/ de hele wereld is mijn grondgebied.	050 : 6
Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer.	057 : 5
die ons een hemels paasmaal bereidde / en zonder vrees door de wereld laat gaan.	067a : 3
Heel de aarde kent uw weg, de wereld uw reddende kracht.	067b : antif. B
dan zal men op aarde uw weg leren kennen,/ in heel de wereld uw reddende kracht.	067b : 3

De wereld brengt U huldeblijk,/ want heel de wereld is uw rijk, 068 : 11
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte, 077 : 4
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
De wereld is van U, de wind en de getijden, 089 : 5
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Maar Gij, de Allerhoogste,/ zolang de wereld is -/ werkers der duisternis 092 : 5
Gij rechter die de wereld richt,/ toon hun uw toornend aangezicht. 094 : 1
Roep tot de volkeren: God is de koning,/Hij houdt de weegschaal der wereld loodrecht 096a : 3
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet 096b : 3
om met gerechtigheid de wereld te richten:/alle volken in het spoor van zijn trouw! (2) 096b 5
De naam des Heren wordt geprezen,/lofzangen gaan de wereld rond. 098 : 3
Gods goedheid houdt ons staande,/ zolang de wereld staat! 107 : 1
God die de wereld schiep / gaf u de goede rede, 107 : 14
daar geeft de aarde graan / de wereld bloeit van vrede. 107 : 17
Volkeren, loof de Heer,/ bezing Hem, heel de wereld. 117b : 1
o Heer, ik ben bedroefd, ik ben verstoord / over een wereld liggend in het boze. 119 : 20
Gij hebt de hele wereld voortgebracht / en voor altijd een vaste plaats gegeven. 119 : 34
Wanneer uw oordeel door de wereld vaart/ buig ik, o Heer, mij huiverend voor U neder. 119 : 45
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.' 126a : 1

Wie is er, o Here, ter wereld als Gij? 151 : 3
Niemand ter wereld is van rang en stand gewis 152 : 2
wat was God blij dat de wereld bestond 162 : 6
de wereld wordt weer goed en blij 173 : 2
Heer, zaai uw woord de wereld rond 183 : 6
Gij, licht der wereld, ja doorschijn 208 : 4
voor wij ontwaakten en ter wereld kwamen 217 : 2
dan stijgt de vreugde van uw welbehagen in onze wereld 217 : 4
Opstaan, wereld, dat Gods rijk begint 223 : 2
Lang leve God, zijn wereld lenen wij 223 : 3
een eind aan wachten: wereld op zijn kop! 223 : 4
bewaren tot aan 's werelds end 240 : 2
De wereld die verstilde 246b : 2
uit deze wereld scheiden 246b : 6
en van de zwaarte van de wereld 252 : 2
Ook als de wereld donker ziet 258 : 2
Hij is het licht der wereld voor alle mensen 271 : 2
opdat de wereld weet van uw barmhartigheid 272 : 4
waar ook ter wereld mensen zijn 275 : 5
diep uit de wereld aangewaaid 276 : 2
in een wereld die geen vrede vindt 286 : 2
Jezus,licht voor de wereld, verlicht ons door de waarheid die U geeft, bevrijd ons 289 : 1
om een wereld zonder toekomst 299j : 2
een wereld lang in gloria! 309
Het woord dat de wereld schiep/is het woord dat klonk door de eeuwen, 318 : 2
Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld, 321 : 3
de wereld trouw in lief en leed, 325 : 1
zijn naam van deze wereld wijkt. 325 : 3
Geloofd zij God die heel de wereld tot leven wekt 343 : 1
Geloofd zij God die kwam ter wereld, Maria's zoon 343 : 2
Geloofd zij God die in de wereld met vuur en geest 343 : 3

Geloofd zij God die tijd en wereld ver overstijgt.	343 : 4
de wereld en onszelf geneest. Vrede, vrede.	344 : 3
die als een slaaf de zonde / der wereld op zich nam	346 : 4
Een wereld zijn wij oud,/maar nieuw als deze morgen,	351 : 2
om overal, de hele wereld rond,	353 : 4
en uw handen, die de wereld dragen,	355 : 3
Van U is deze wereld, deze tijd.	362 : 3
Eeuwige Vader, U geeft heel de wereld eer.	412 : 1
Heel de wereld buigt voor U/en bewondert uwe werken.	413 : 1
Groot is de wereld / en lang duurt de tijd,	420
Licht in onze wereld!	424 : allen
op weg in een wereld die wacht op uw woord.	425
Kom tot ons, de wereld wacht,/Heiland, kom in onze nacht,	433 : 1
Hij geeft de wereld ’t leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer,	435 : 1
Waar blijft Gij toch, o ’s werelds troost,/die wij verbeiden onverpoosd?	437 : 4
treedt, zonder praal en pracht,/in onze wereld binnen,	438 : 1
reeds breekt in deze wereld / het licht des hemels door	439 : 1
O Jezus, licht der wereld,/verlicht mij, dat ik weet	441 : 1
wat alle goud ter wereld / aan aardse rijkdom biedt	441 : 4
de wereld met haar kwalen,/in uw erbarmen vast.	441 : 5
Hij zal de wereld richten, / berecht wie Hem bevocht.	441 : 10
Kom haastig, licht der wereld, / en leid ons allemaal	441 : 10
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt.	442 : 2
is als een kind gekomen / en heeft der wereld schuld	445 : 2
Zijt Gij waarop de wereld wacht / of wachten wij een ander?	446 : 1
Kom Heer, op wie de wereld wacht,/wij wachten op geen ander.	446 : 5
in de harten van de zijnen,/in de wereld wijd en zijd,	449 : 3
En het geschiedde in de nacht der nachten/dat er een kind ter wereld werd gebracht	455 : 5
zal een kind ons komen redden / dat het licht der wereld is.	462 : 6
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer,	469 : 10
dat ’s werelds macht en hoge staat / voor U maar hooi is dat vergaat.	469 : 11
Die voor de wereld is te groot,/ligt hier in Maria’s schoot.	470 : 3
Het eeuwig licht staat aan ’t begin, / neemt de hele wereld in.	470 : 4
die heel de wereld redden zal van zonde!	472 : 4
Voor ik als kind ter wereld kwam,/zijt Gij voor mij geboren	475 : 2
Mijn hart vergeet de wereld / van haast en regeldruk.	480 : 1
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan -	482 : 1
aan een wereld, verloren in schuld; / Gods belofte wordt heerlijk vervuld.	483 : 3
die ons heil ter wereld bracht,/antwoord op ons hopen.	486 : 1
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil.	489 : 2
Hij is geboren in de nacht / en heeft de wereld ’t licht gebracht.	495 : 4
waarin de wereld wordt bewoond / door uw gerechtigheid.	496 : 3
Kom en word opnieuw geboren,/ster waarop de wereld wacht.	502 : refr.
en in hun wereld woont.	502 : 4
hoor de aarde klagen – Heer, de wereld wacht.	505 : 1
laat uw morgen dagen, / kom – de wereld wacht.	505 : 3
Het is al nacht in Betlehem,/ wat wordt de wereld kil!	507 : 1
om deze wereld en haar zonneschijn,	511 : 4
God heeft het eerste woord./Voor wij ter wereld kwamen,	513 : 2
Voor Gij de wereld hebt gemaakt,/ heeft mij uw liefde aangeraakt,	518 : 5
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen-	522 : 4
Nu Gij de doop ontvangt in de Jordaan,/ stroomt aller wereld water daarin samen.	524 : 1

Christus die door de wereld gaat / verheft zijn stem niet op de straat,	531 : 3
Uw marteling, uw lijden,/ in aller wereld nood,	543 : 2
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
Gij die ver voor ons uit in deze wereld zijt,	559 : 4
Tot aan het eind der wereld lijdt / Christus in hun verlatenheid.	561 : 3
waar werelden voor beven,/ hoe bitter is uw smaad!	576 : 2
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven,	577 : 1
En door zijn dood en door zijn bloed / is nu de wereld dood voor mij.	578 : 5
Ik ben gestorven, maar voorgoed / van heel de dode wereld vrij.	578 : 5
zij dragen goddelijk leven,/ een wereld weer geheeld.	579 : 3
Licht voor de wereld, geeft u zich gevangen in deze nacht van duistere belangen?	587 : 1
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,/ Licht voor de wereld.	587 : 7
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven;	590 : 2
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2
Licht van de wereld,/ kom hier aanwezig, Gij zijt de levende, bron van ons leven.	596 : 3
Zijt Gij de levende,/licht van de wereld./Wees hier aanwezig,/ bron van ons leven.	596 : 5
O diepe nacht die ons omringt./ de wereld in uw duister dwingt,	599 : 1
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein.	599 : 4
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen / of ergens al de wereld daagt	601 : 2
een wereld in het licht gesproken,/ een mensheid die beginnen mag.	602 : 2
De eerste dag der week,/ de wereld is begonnen.	604 : 1
In flarden hangt uw woord / om onze wereld heen,	607 : 1
Was Hij niet opgestaan / de wereld was teloor gegaan.	613 : 2
Wanneer Hij niet was opgestaan,/Halleluja (2 x)/ dan zou de wereld zijn vergaan.	617 : 1
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt.	623 : 6
Want hoe de wereld woedt,/mijn Heiland maakt het goed,	623 : 8
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt	628 : 2
Hij tilt het uit de kille grond -/ het loopt als vuur de wereld rond.	637 : 2
Nu schijnt ons deze wereld pas / der mensen vaderland:	642 : 3
de wereld hemelsbreed / zal goede aarde zijn.	650 : 4
o Christus, die voor ons begin / en einde zijt, der wereld zin!	653 : 1
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4
Wie bij U blijft en naar U ziet,/ verdwaalt in deze wereld niet.	653 : 6
Vervul van dit geheimenis / uw kerk die in de wereld is.	653 : 7
Kondig het jubelend aan,/ laat heel de wereld het horen!	659 : 5
in heel de wereld en geloofd,/ en dat ons zegent hoofd voor hoofd.	665 : 4
Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond.	667 : 3
tot God heel de wereld vergadert,/ zijn tent over allen heen.	667 : 5
Hemelse vrede,/ deel U nu mede / aan een wereld die U verwacht!	675 : 1
De geestesstorm zal door de wereld varen./ God zal zijn volle glorie openbaren.	678 : 8
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet.	682 : 1
Wij gaan op weg, de wereld rond,/er is geen houden aan.	683 : 3
en je zet me op je schouders / zodat ik de wereld zie.	685 : 3
De wereld zal veranderen!	698
De wereld van vandaag is ons / vanouds al toegedacht	706 : 1
De honger gaat de wereld rond,/ wij danken God voor overvloed.	712 : 3
tot een wereld van hoop en van menselijkheid.	719 : 4
overwonnen zij de satan / en de wereld neemt een keer.	726 : 3
wij in de wereld, wachtend op Gods Zoon./ Halleluja, halleluja!	727 : 4
en zing omdat Maria / Gods woord ter wereld brengt.	738 : 1
is het uit deze wereld / mij al vooruitgesneld.	750 : 1
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang.	750 : 8

hun zwakheid bewaart deze wereld voor God.	752 : 5
Zij hebben een blinkende wereld van binnen.	752 : 5
tot de wereld is gewonnen,/ en in U hersteld zal zijn,	754 : 3
De wereld treedt in ’s Vaders licht,/ verheerlijkt voor zijn aangezicht.	755 : 1
over der wereld puinen / Gods licht op, klaar en weids.	758 : 1
de eeuwen door, / een wereld lang.	760 : 2
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam	761 : 4
Zij zullen de wereld bewonen,/ zij namen het wonder ter hand,	763 : 1
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland.	763 : 4
In deze onstuimige lente,/ waarin heel de wereld bestaat,	765 : 2
roep hen die men dwong te zwijgen,/ die de wereld heeft geweerd,	769 : 3
eens zal u de wereld aanvaarden / en weten, waarom Ik u spaarde.	770 : 1
Jesaja heeft eeuwen geleden voorzien / hoe Gods nieuwe wereld zal zijn.	772 : 1
Dan komt er een wereld van wijsheid en recht,	772 : 4
Geef dat het van ons leert te kijken / naar Hem die ’t licht der wereld is	778 : 4
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan,	790 : 2
Laat Heer van U geen lust, geen pijn / mij in de wereld scheiden	796 : 3
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven.	797 : 8
verachten voor de wereld,/ die men niet hoort of ziet.	799 : 4
De wereld is te klein!/Kom, ga met Jezus mede	799 : 6
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn / en eenzaam door de wereld gaan.	800 : 1
Door de wereld gaat een woord / en het drijft de mensen voort:	802 : 1, 6
Door de wereld gaat een stoet / die de ban brak van het bloed.	802 : 2
Door de wereld klinkt een lied / tegen angsten en verdriet,	802 : 4
De wereld is van Hem vervuld,/ die ’t kennen gaat te boven,	825 : 1
Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer,	826 : 3
De hele wereld leeft van zijn genade,/ Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.	827 : 2
Jezus, ga ons voor / deze wereld door,/ en U volgend op uw schreden	835 : 1
Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein.	838 : 1
Jezus Messias zegt: Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt	842
doet Gij uw wereld ondergaan / als maaksel van uw hand.	848 : 3
Uw naam Ik-zal-nabij-zijn / gaat heel de wereld rond -	851 : 3
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor!	856 : 3
als ik Hem dien als zijn gehoorzaam kind,/ de wereld boos mij spottet en belacht,	866 : 2
Prijs haar oproep aan de wereld: leef oprecht,/ leef oprecht.	877 : 2
Al wordt de wereld ook een hel / en ’t leven niets dan lijden,	898 : 3
van God, die ’s werelds landen / heeft onder zijn gebod,	901 : 2
en wat ter wereld, Here,/ zou scheiden U en mij?	902 : 5
Wat gij ook aan schatten,/ wereld, mag bevatten,/ Jezus is mijn lust.	907 : 3
Ik ging verblind het duister tegen,/ ik minde wat de wereld biedt.	908 : 4
Geef mij, Heer, mij los te zingen / van de wereld en haar strijd;	914 : 1
Mist Gij onze wereld niet / bij uw duizendtallen?	919 : 3
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden.	942 : 3
een reusachtige redder / van een wereld in nood.	945 : 2
één wordt de mensheid door zijn troost,/ de wereld door zijn woord.	969 : 1
Aan Christus hoort de wereld wijd,/in Hem is zij vertroost.	969 : 4
De wereld zegt ons niet de goede woorden aan.	974 : 1
zeg de wereld: Christus’ glorie / is op aarde neergedaald.	975 : 2
Om mensen zijn ontferming te herhalen / zijn wij gezonden, deze wereld in.	976 : 3
Laat dan mijn hart U toebehoren / en laat mij door de wereld gaan	978 : 4
de wereld heeft geschapen / en alle namen kent.	979 : 2
Gij zijt ons licht, ons eeuwig leven,/ Gij redt de wereld van de dood.	981 : 4

Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Gij die als allerlaatste / ter wereld wederkomt, 990 : 3
genade Heer, hoor ons gebed,/ zie deze wereld aan! 997 : 1
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn. 997 : 4
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,/ zo worden wij de wereld in gezonden. 998 : 4
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2
Omwille van uw naam:/ Enige, die gaat over heel deze wereld,/ bidden wij: 1004 : 6
Doe ons telkens weer geloven / in een wereld zonder pijn, 1006
Onze Vader, wij geloven / dat U onze wereld leidt. 1006
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1
Geef aan de wereld vrede, Heer,/ in deze donkere tijden:/ de groten slaan de kleinen neer 1012 : 1
het vuur waarvan zij branden,-/ red uw wereld uit hun handen! 1012 : 2

Wereldmacht
Juich voor de koning van de Joden,/buig voor geen vreemde wereldmacht, 526 : 1

Wereldnacht
Na het duister der wereldnacht / blinkt de luister van Gods geslacht. 149 : 5

opdat het door de wereldnacht / de weg vindt naar uw woning. 723 : 2

Wereldnood
Uw marteling, uw lijden,/ in aller wereldnood, 543 2

Wereldrond
Ik bewaar het wereldrond / op mijn trouw is het gegrond.’ 075 : 2

tot over ’t ganse wereldrond / de nieuwe morgen gloort. 642 : 2

Werelds
en breek met eigen hand de kracht / van hen die werelds heil verkozen. 017 : 5

Wereldtijd
Een mens te zijn op aarde / in deze wereldtijd, 538 : 1, 2, 3, 4
voorgoed zijn weggedaan,/ in deze wereldtijd? 756 : 4
en dat zich in de wereldtijd nog niet verveelt; 782 : 1

Wereldwijd
een schuilplaats wereldwijd 181 : 6
Zijn heerlijkheid / straalt wereldwijd / als blozend morgenrood. 279 : 3
Lof zij de Geest die wereldwijd / ons kerk maakt: Christus toegewijd 342 : 5
op de wereldwijde vrede,/als Hij werkelijk komen zal, 449 : 4
De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid. 504 : 2
tot lof van U het wereldwijde lied. 511 : 6
Jezus roept ons tot zijn tafel,/ breed en wereldwijd gedekt, 975 : 4

Weren
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert 015 : 2
Ik heb U lief van ganser harte, Here./ Gij immers zult het onheil van mij weren. 018 : 1
Weer van mij de smaad en schande / van mijns vijands leedvermaak. 025 : 1

Hij sluit de oervloed in zijn schuren / en weert ze van het vaste land. 033 : 3
Hij weert des vijands overmacht / en redt hen van het kwaad. 034 : 3
uw naam, Heer, uit het land te weren./ De knechten en de grote heren 083 : 3
Geen vijand valt hem aan, Ik weer der bozen macht. 089 : 10
Geen wal, geen toren weert de plunderende bende. 089 : 15
Onrecht en schande, afval van de Here,/ ik haat het, ja, ik zal het van mij weren. 101 : 3
Ik heb mijn voet van 't kwade pad geweerd / opdat ik gaan zou in uw goede wegen. 119 : 38
geen wachter die de vijand keert,/ geen stadsmuur die zijn aanval weert. 127 : 1

weer van ons, trouwe toeverlaat 206 : 4
weer van mij wat mijn ziel verwart 244 : 2
God, weer van ons het kwade 246b : 7
om alle kwaad te weren 250 : 3
weer van mij de duisternissen 254 : 4
Weer van ons 's vijands list en nijd,/ en geef ons vrede in plaats van haat, 670 : 5
roep hen die men dwong te zwijgen,/ die de wereld heeft geweerd, 769 : 3
en de vloed is niet te weren, -/ alles zal tot niets verkeren. 797 : 6
Weer met uw ruime hart / het kwade van ons allen. 974 : 5

Werk
Houd uwer knechten werk in stand,/ rechtvaardig God, met eigen hand. 007 : 4
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers, 008c : 2
Gij doet hem het werk van uw handen beheren / en alles hebt Gij aan zijn voeten neergelegd 008c : 3
De Heer zal zich rechtvaardig tonen / en ieder naar zijn werken lonen. 009 : 8
Omdat zij op het werk des Heren / niet letten, noch zijn daden eren, 028 : 3
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan: 066: 2
'k Vertrouw op Hem geheel en al,/ de Heer, wiens werk ik roemen zal. 073 : 11
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Niets kan bij uw werk bestaan./ Heel de wereld roept U aan. 086 : 3
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
uw uitgestrekte arm houdt al uw werk in stand. 089 : 6
Bevestig wat de hand heeft opgevat,/ het werk van onze hand, bevestig dat. 090 : 8
ik juich om uw genade./ Hoe groot zijn uwe werken,/ de werken van uw hand, 092 : 3
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen. 095 : 4
Al uw werken lijden schade,/ Gij verwisselt ze als gewaden, 102 : 12
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk. 104 : 4
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij. 104a : refr.
Ongeteld zijn uw werken, o Heer,/ Gij schiep ze alle met wijsheid. 104a : 3
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
Ik zal niet sterven, ik zal leven / en zingen van des Heren werk. 118 : 6
Dit werk is door Gods alvermogen,/ door 's Heren hand alleen geschied. 118 : 8
werk van 's mensen hand en brein,/ zonder geest en zonder taal. 135 : 8
De Heer is zo getrouw als sterk,/ Hij zal zijn werk voor mij voleinden. 138 : 4
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen. 145 : 3
Dat zeggen ons zijn werken,/ dat zeggen dag en nacht, 146a : 3

Gij werken des Heren, zegen de Heer, 154a : 1
Al zijn werken, geef Hem eer 154b : 1
uw werk vervult mijn wezen met ontzag 156 : 1
Breng nu, o God, uw werken aan de dag 156 : 1

moe van het werk in het huis van de Heer. 170 : 1
Slaap dan gerust, want het werk is gedaan 170 : 1
droom na het werk en het spel op Gods drempel 170 : 3
en doen ons werk getrouw en goed 206 : 6
Doe Gij ons werk gelukken, Heer 208 : 4
Laat uw heilige liefdegloed / onze koude werken doden 213 : 3
Deze dag, het werk gedaan 262
Hij is de hartslag van ons werk 273 : 2
Wij dragen onze gaven,/het werk van onze hand, 365 : 1
het werk van onze dagen,/de garven van het land, 365 : 1
Heel de wereld buigt voor U/en bewondert uwe werken. 413 : 1
en zonder werken van de wet,/en zonder machtloos pogen, 522 : 4
Het geeft zich over aan de nacht,/ zo wordt zijn grote werk volbracht. 565 : 1
maar in het graf deed Hij zijn werk,/ streed met de laatste vijand. 643 : 3
ere aan de Heer der volken;/ aarde en hemel looft uw werk! 705 : 3
O God, of Gij ons haat?/ Wat heeft ons werk voor waarde? 717 : 1
en de opbrengst van ons werk / valt straks een ander toe. 717 : 1
Heer, als er dan geen zin / is in ons werk gelegen, 717 : 3
Die van de aarde vrijgekocht / nu rusten van hun werken, 728 : 3
De Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan. 747 : 8
Het hart van hun werken,/ dat niemand kan merken, 752 : 1
Groot en wonderbaarlijk / is het werk van God. 777 : 6
Werk van Gods hand en letter uit zijn stem / ben ik, een grasje uit zijn weidse weide. 847 : 2
Juicht God ter eer, zijn lof vermeer',/die zulken groten werk/gedaan heeft voor zijn kerk 865 : 1
dat ik elke nieuwe morgen / opgewekt mijn werk begin. 903 : 5
geheel het werk volbracht heeft,/ waarom gij thans nog schreit. 904 : 3
Neem mijn handen, maak ze sterk,/ trouw en vaardig tot uw werk. 912 : 2
hij vindt zijn handen elke dag / tot goede werken vaardig; 966 : 4
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus' kerk 971 : 1
Maar niet met steen en hout alleen / is 't grote werk gedaan./'t Zal om onszelve gaan. 971 : 2
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1
Omwille van uw naam:/Behoeder die het werk van uw handen nooit loslaat/bidden wij 1004 : 2

Werkelijk
op de wereldwijde vrede,/als Hij werkelijk komen zal, 449 : 4
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet? 800 ; 1

Werkelijkheid
om tussen werkelijkheid en dromen / getuige van uw Geest te zijn. 823 : 1

Werken (ook znw)
Uw tong die als een scheermes snijdt / werkt enkel bitterheid. 052 : 1
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte, 077 : 4
hard werken voor slechts weinig baat / en schamel brood, 't is niets dan waan. 127 : 2
Van mond tot mond gaan uw geduchte daden,/ van eeuw tot eeuw slaat men uw werken gade. 145:1

Hij werkte in het leger, hij was generaal 174 : 1
laat dit bericht voor al wie werkt,/een bron van hoop zijn, licht dat sterkt 205 : 3
en het tot werken weer bereidt. 236 : 2
want Hij, die bij ons is geweest,/ werkt verder aan zijn plan. 683 : 1
In stilte werkt de Geest van God,/ stuwt voort met zachte krachten, 691 : 3

Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand. 736 : 1
en waarborgt, dat zij leven:/ zo werkt een god van liefde, 811 : 1
Rusten, werken, de gave van God./Amen./Rusten, werken, een loflied voor U. Amen. 876 : 2
Wij werkten en wij wonnen veel,/ maar alle winst bleek schade. 966 : 1
Wat zullen wij dan slaven / en werken totterdood? 979 : 11
dat wij ons werken staken, genieten van uw tijd. (2 x) 1004 : 1

Werker
Wijk, werkers van het kwade!/ De Heer heeft in genade 006 : 5
Maar Gij, de Allerhoogste,/ zolang de wereld is -/ werkers der duisternis 092 : 5

Werktuig
Het vlijmscherp wapen dat zij smeedden,/hun tong, het werktuig van hun macht, 064 : 5

Maak mijn kracht en mijn verstand / tot een werktuig in uw hand. 912 : 4

Werpen
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
Werp uw macht in de strijd,/ kom om ons bij te staan. 080a : 2
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2

licht, waarachtig levensteken, werp uw waarheid om ons heen! 600 : 1
Driemaal werpt hij gulden klompjes / door het venster aan de straat, 745 : 3
Onze ontrouw hebt Gij ver / achter U geworpen. 859 : 4

Wervelen
Door een verterend vuur voorafgegaan,/ omgeven door een wervelende orkaan, 050 : 2

dat wervelende samenspel, van ver voor ons begin. 706 : 1

Werven
Wat mij vasthoudt, wat mij heeft,/ wat mij werft en wat mij leeft, 843 : 2

West, Westen
zijn liefde en zijn goedertierenheid./ Zo ver verwijderd ’t westen is van ‘t oosten, 103 : 4
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2
tot waar ze in ’t westen nederdaalt,/ zij ’s Heren grote naam geprezen. 113 : 1

Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3
de hemelen is doorgegaan / en naar het westen is gericht, 761 : 1
een glans die oost en west verbindt / en oude en nieuwe wereld saam 761 : 4
In Christus is noch west noch oost / in Hem noch zuid noch noord, 969 : 1
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost. 969 : 4
’t Westen en het oosten,/ voor- en nageslacht, 993 : 3

Westwaarts
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn, 075 : 4

Wet
maar die aan ’s Heren wet zijn vreugde heeft/ en dag en nacht met zijn geboden leeft. 001 : 1
Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet. 001 : 2

die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer 001a : vz
om de vergrijpen zonder tal,/ waarmee zij zich rebels verzetten / tegen uw wetten. 005 : 5
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht' 012 : 2
omdat ik steeds zijn wegen heb gegaan,/ omdat ik naar zijn wetten heb gedaan. 018 : 6
Al zijn bevelen stonden mij voor ogen,/ zijn wetten die het kwade niet gedogen. 018 : 6
Volmaakt is 's Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft. 019 : 3
Al wat waarachtig is,/ bestendig en gewis,/ is in zijn wet vervat. 019 : 4
Die wet is 't hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan 't edelst van de honing; 019 : 4
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild. 019 : 5
Helder water is zijn wet,/ hartverkwikkend 019a : voorz.
Hij brengt mij op de heerbaan van zijn wetten / en 't goddelijke recht, 023a : 2
leid mij in uw rechte leer,/ laat mij trouw uw wet betrachten, 025 : 2
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden. 032 : 2
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Mijn God, ik draag uw wetten,/ om op uw wil te letten,/ gedurig bij mij om. 040 : 3
uw wet is binnenin mij gegrift.'/ Ik verkondig uw trouw, uw verlossing, 040a : 3
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
dit is uw woord, dit is uw wet;/ Gij geeft ons nieuwe krachten. 068 : 3
Zij leven naar hun eigen wet,/ hun ogen puilen uit van vet. 073 : 2
Wat kon de boog de beste schutter baten?/ Toen Efraïm Gods wetten had verlaten, 078 : 4
Op Gods verbond werd niet door hen gelet,/ zij weigerden te wandelen in zijn wet. 078 : 4
met muziek en mond / een hernieuwd verbond / volgens oude wetten. 081 : 2
Dit is ingezet / als een eeuwig teken / Jozef tot een wet, 081 : 3
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen? 094 : 5
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor 't hoogste recht uitgeeft, 094 : 10
zijn wet betrachten en voortaan / volstandig op zijn wegen gaan. 105 : 18
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde. 112 : 1
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,/ als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde. 119 : 2
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde. 119 : 7
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware. 119 : 7
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13
Vreugde der wet! God is mijn toeverlaat./ Alleen bij uw bevelen zal ik leven. 119 : 15
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
Gij maakt ruim baan voor wie uw wet ontziet./ Ik volg uw licht, daar zal ik wel bij varen. 119 : 17
De wet, o Heer, die Gij aan mij beveelt, is als een lied mij, als een spel van snaren, 119 : 21
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken. 119 : 27
Laat uw ontferming overvloedig zijn,/ uw wet mijn lieve lust en welbehagen, 119 : 29
Ik overpeins de diepten van uw wet,/ laat hen tot mij zich wenden die U vrezen! 119 : 30
Och Heer, mijn ogen heb ik uitgeschreid,/ en toch, uw wet is niet uit mijn gedachten. 119 : 31
Ik was allang in al mijn druk vergaan / als ik mijn hart niet aan uw wetten hechtte. 119 : 35
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Aan alles komt een eind, hoe schoon, hoe groot,/ maar, Heer, uw wet gaat elke grens te buiten. /119:36
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54

Hoe lief heb ik uw wet, ik denk eraan / de ganse dag en zal mij daaraan houden. 119 : 37
Hoe aangenaam is 't woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Neem mijn geloften aan, o Heer, verklaar/ genadig mij de lering van uw wetten. 119 : 41
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42

Als Gij mij steunt, zal ik te allen stond / de vreugde van uw wet in ’t harte dragen. 119 : 44
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden. 119 : 48
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51
Heer, uw gerechtigheid zal eeuwig zijn,/ uw wet is waar, uw recht zal triomferen. 119 : 53
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken. 119 : 58
Ik die de leugens en het onrecht haat,/ heb steeds de liefde voor uw wet beleden. 119 : 61
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen. 119 : 62
Dit geeft mijn loflied innigheid en klank./ Zij die uw wet beminnen gaan uw wegen. 119 : 62
Mijn hele leven leef ik naar U toe,/ het zijn uw wetten die mijn hart bekoren. 119 : 63
Leer mij uw wet, die goed is, waar en schoon,/ dan loof ik U bij dagen en bij nachten. 119 : 64
Het is uw wet, waarin ik mij verblijd,/het is uw heil, waarnaar ik blijf verlangen. 119 : 65
Geef mij begrip om uw wet na te leven,/ om hem te volgen met heel mijn hart. 119b : 2
Aan Israël heeft Hij ten leven / zijn rechten en zijn wet gegeven. 147 : 7

Wie oren om te horen heeft / hore naar de wet die God hem geeft: 320 : 1
De dagen alle zeven / die staan in Mozes’ wet, 365 : 2
Tot bescherming van allen die leven / staat de wet van Gods heil er geschreven. 447 : 2
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood. 453: 3
en zonder werken van de wet,/en zonder machtloos pogen, 522 : 4
de wet en de profeten / ten einde toe vervuld. 544 : 1
Hij voltooit de lange lijn / van de wet en de profeten./ Halleluja. 545 : 2
Om het zwijgen, het geduld,/ waarmee Gij de wet vervult, 558 : 6
Ja, Gij zijt het die mij redt / van uw eigen strenge wet, 911 : 3
Maak dat ik mijn voeten zet / op de wegen van uw wet. 912 : 2
Geen mens kon ooit des Heren wet,/ der mensen maat vervullen; 966 : 2
Uit Sion zal de wet uitgaan / en uit Jeruzalem 1016 : 3

Weten, zich Weten
Ik legde mij en sliep./ Ik wist dat die mij schiep / voor mijn behoud zou waken. 003 : 2
gij groten, door de schijn bekoord?/ Weet toch: de Here slaat mij gade. 004 : 1
Weet dat ik leef van zijn genade./ Hij is het die mijn roepen hoort. 004 : 1
Hij houdt hem in zijn sterke klauwen vast / en denkt daarbij: ‘Geen rechter zal het weten 010 : 4
Ik weet wat recht is, menswaardig,/ Ik ken de afgrond der harten. 012a : 3
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
Gij weet: wij willen U toejuichen / wanneer Gij triomfeert. 020 : 3
Ik weet, dat Hij –de Heer der heren- / ons handhaaft in zijn recht. 020 : 4
Ik wist: zolang als Hij erbij was / was ik niet bang, als Hij maar bij mij was 023d : 2
het volk dat zich gedragen weet / door uw nabijheid en ontferming. 031a : 3
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden. 032 : 2
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet, 035 : 4
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3
Maar Gij, Heer, richt mij op, dat ik het weet / hoe Gij mij gunstig zijt, 041 : 4
Want onze God zou immers weten,/ wanneer zijn volk Hem had vergeten, 044 : 10
de boosheid weet mij wel te vinden./ O, kon ik als de duiven zijn 055 : 2
alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
opdat mijn volk het niet vergeet,/ maar van uw trouw, uw oordeel weet. 059 : 4
opdat zij weten: Jakobs God / heeft allen onder zijn gebod. 059 : 5
Want Gij weet wie ik mij wijdde, dat ik zeide:/ Heer, Gij zijt mijn toeverlaat! 061 : 3
nu weet ik, dat Hij alle macht heeft./ Maar ook, dat Gij genadig zijt, 062 : 7
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is, 068 : 11

Ja, God is goed voor Israël,/ is waarlijk goed, ik weet het wel, 073 : 1
’t Volk weet niet waar het schuilen moet,/ men eet er zijn vlees, men drinkt er zijn bloed 073 : 4
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
En toch, ik weet, mijn koning is de Heer,/ van oudsher deed Hij heil op aarde dagen, 074 : 7
Kan God zijn gena vergeten?/ Heb ik steeds vergeefs geweten, 077 : 3
opdat zij eens voor altijd weten / dat Gij in hoogheid zijt gezeten, 083 : 6
Hij kent het hart, Hij weet hoe klein / en ijdel ’s mensen plannen zijn. 094 : 5
Hij weet, dat wij, uit stof aan ’t licht gekomen,/ slechts leven op de adem van zijn stem.103 : 5
Zodat al wie het gadeslaan / weten dat Gij het hebt gedaan. 109 : 12
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
waar iedereen zo bang voor was, of anders weet misschien de berg het wel. 114a : 3
O, ‘k heb geloofd, ik wist het wel dat Gij/nog met mij waart in ’t diepst van mijn benauwen, 116 : 5
Als Gij de weg der wet mij weten doet,/ dan zal ik die ten einde toe bewaren. 119 : 13
Gij weet dat ik uw ordening verbeid,/ neem van uw knecht niet weg uw taal en teken. 119 : 16
Ik ben in voorspoed eigen weg gegaan,/ maar nu, ik weet, ik heb U steeds van node. 119 : 25
ik weet, uw oordeel is gerechtigheid,/ trouw is de staf waarmee Gij zult regeren. 119 : 28
opdat ik uw geboden trouw betracht,/ aan allen uw getuigenis doe weten. 119 : 33
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken. 119 : 57
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij? 139 : 2
van toen ik vormloos ben ontstaan./ Gij wist hoe het zou verder gaan. 139 : 9
Van mij zult Gij steeds blijven weten,/ hoe klein mijn geluid in uw koor. 139a : 3
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4
Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ ’t verdrukte volk wordt opgericht. 140 : 8
Gij weet van de verborgen strik,/ de hulpeloosheid en de schrik; 142 : 3
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit. 145 : 4

De Heer die alles weet 152 : 3
van weten en vergeven 155 : 2
‘k Blijf daarom tegen beter weten in 156 : 4
Dat is wat hij wil weten 166a : 5
Weet jij ook waar Mozes is? 167 : 1
Weet je waar hij later woont? 167 : 5
Als de koning toch eens wist 167 : 6
Als David Nabal weten laat 172 : 4
doet Nabal net of hij niet weet 172 : 4
Hier weet geen mens van rang of stand 173 : 3
Wil je van die naam niet weten? 178 : 6
Als je wist, sprak Hij 188 : 2
In den beginne als een bron van weten 197 : 1
Vader, Gij weet wat uw schepsel behoeft 211 : 3
Je weet niet beter: altijd jubeljaar! 214 : 4
Gij weet wie om uws Naams wil lijdt 239 : 5
Ik weet aan wie ik mij vertrouwe 245 : 3
te menen iets te weten 246b : 4
Ik weet, mijn leven wordt geleid 250 : 5
Ik weet dat ook de dag die komt 250 : 9
opdat de wereld weet van uw barmhartigheid 272 : 4
Tafel van Een, brood om te weten 276 : 3
Dit huis vol mensen weet Jij wie het zijn? 278

Hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt.	324 : 3
dat in ons zwijgt en waakt en weet,	325 : 1
Roept God een mens tot leven,/wie weet van waar en hoe,	346 : 1
het is zo weerloos en zo klein, / je weet nog niet hoe het zal zijn.	354 : 1
Jij weet nog niet wat leven is,/wat liefde is en wat gemis.	354 : 2
Jij weet nog niet van nee en ja,/van ondergang en gloria	354 : 2
Diep verwonderd weten wij: U kent ons	355 : 3
Geen taal weet daar voldoende van,/geen pen die dat beschrijven kan.	373 : 5
Wie in ’t geloof is ingeleid,/die weet van Jezus’ innigheid.	373 :5
Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed;	381 : 1
Hier weet gij met harten, met handen en monden	382 : 2
Wij zegenen U, Vader/om dit weten van leven,/ons gegeven door Jezus, uw dienaar	402b : vz.
Laat ons weten,/nooit vergeten / hoe U tot ons spreekt:	422 : 2
wil ook zijn kind bewijzen / dat Hij zijn noden weet.	440 : 3
O Jezus, licht der wereld,/verlicht mij, dat ik weet	441 : 1
maar toen bent U gekomen/ en wist ik mij bemind.	441 : 3
Want Hij weet van uw grieven / en Hij stilt al uw pijn.	441 : 7
Jouw moederschap een zegen, weet dat wel,/jouw zoon, zo langverwacht, Emmanuel	443 : 2
omdat Hij de geheimen weet / van hemel en van aarde samen.	448 : 6
Het volk dat woont in duisternis / zal weten wie zijn heiland is.	460 : 1
weet in uw angst en stervenspijn / uw dood zal niet voor eeuwig zijn.	460 : 3
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht,	465
dat Jezus was geboren, zij wisten ’t niet.	476 : 3
Vanwaar zijt Gij gekomen,/wij wisten niets van U.	494 : 1
wij weten dat het rijk begint / waarvan Gij Heer zult zijn,	506 : 2
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.	511 : 5
vertrouwend op een koningsster,/ zij wisten niet hoe ver.	520 : 1
De wijzen, die weten / van sterren en planeten,	520 : 7
dan weet het hart en twijfelt niet,/ wat daarin ligt besloten.	522 : 5
Maar Hij zei: ‘Nog is het niet mijn tijd.’/Zij wist in haar hart: Hij is bereid,	525 : 2
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd.	529 : 1
om wat je weet dat recht is -/ en zou je het volbrengen / god weet, je werd vermoord.	529 : 2
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan	529 : 4
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen.	537 : 2
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort,	540 : 2
Mozes en Elia zijn / zijn getuigen, want zij weten:	545 : 2
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond,	548 : 3
Het weten van zijn dood / blijft mij mijn leven bij.	563 : 4
Toen Jezus wist: nu is gekomen / het uur om door de nacht te gaan,	569 : 1
Wie weet ik dat Gij zijt?/ De ark van mijn behoud.	603 : 2
Zijt Gij het, Heer,/ die weet wanneer / wij ooit zullen herleven?	610 : 3
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
De Heer is waarlijk opgestaan!/ Dat weten wij, dat zingen wij.	626 : 8
Vrouwen hebben Hem ontmoet,/ weten zich bevrijd voorgoed.	631 : 2
Opdat wij zouden weten,/ wat ons te hopen staat,	644 : 4
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen,	649 : 1
O Heer, heb mededogen./ Vraag toch niet weer. Gij weet / dat ik U steeds verloochen,	649 : 2
Gij weet toch alles, Here,/ ik heb U lief. Gij weet:/ liefde zal mij verteren,	649 : 6
zelfs als ik U vergeet./ Gij weet toch alles, Here.	649 : 6
en in U weten,/ dat wij Gods kinderen zijn. Halleluja!	675 : 2
sta op en vat moed / en weet het voorgoed / dat goddelijke liefde de wereld begroet.	682 : 1
Wij weten het nu zonneklaar: al ging Hij van ons heen,	683 : 2

Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar?	686 : 2
Dat wij volstromen met levensadem / en weten eindelijk geboren.	694 : 3
Alleen te leven om te weten,/ terwijl je nooit het antwoord vindt.	720 : 2
Geniet het leven als een gave./ Geen mens weet wat hij morgen vindt,	720 : 5
zonder te weten waar hij kwam, om ’t land van God te zoeken.	728 : 2
Zij zijn gestorven in zijn naam / en hebben niets geweten	728 : 2
Zoudt Gij ons niet meer weten dan waren wij gedoemd	731 : 1
Want Ik moest doen, gij wist dat toch,/ de dingen van mijn Vader.’	739 : 5
Gods woord is haar verlangen,/ zij weet zich opgericht.	740 : 1
Elisabet ontvangt, zij weet:/ Johannes zal hij heten.	741 : 1
Sint Niklaas, die weet wat recht is / en wat slecht is ondervangt,	745 : 3
Immers ik weet het niet / welk een geweldig lied / aan wordt geheven,	746 : 3
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven.	764 : 3
Ik koester ook geen twijfel meer,/ ik weet ook wel, getrouwe Heer,	748 : 4
dan zullen de volken weten / dat Hij bij de mensen woont.	763 : 5
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot.	764 : 2
richt omhoog wat wist te buigen,/ kroon wat aanzien heeft ontbeerd.	769 : 3
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed,	769 : 6
eens zal u de wereld aanvaarden / en weten, waarom Ik u spaarde.	770 : 1
Eens zullen de mensen het weten / en roepen van stad tot stad:	770 : 2
Ik weet van een stad die komen zal,/ een stad op een berg hoog boven het dal,	771 : 1
Ik weet van een stad die toekomst heeft,/ Jeruzalem, dat wordt een feest.	771 : 1
Ik weet van een stad die het einde is,/ een stad met een gouden geschiedenis	771 : 2
Ik weet van een stad, een nieuw begin,/ Jeruzalem, dat ik bemin.	771 : 2
Ik weet van een stad op Sions top,/ een stad van de vrede dicht bij God,	771 : 3
Ik weet van een stad waar je schuilen mag,/ Jeruzalem, eens op een dag.	771 : 3
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon,	780 : 2
Dat heb je soms./Je weet je geen raad./Je weet niet hoe of wat	785 : 1
Je weet de uitweg niet / bent de weg helemaal kwijt.	785 : 2
Dat heb je soms./ Je weet niet waar je bent./ Je weet niet wat je moet	785 : 3
daar Hij ons leven leidt / en weet wat wij ontberen.	786 : 1
hoe ook je weg zal gaan./ Geen mens weet wat en waar en hoe,	794 : 1
van onze grote dingen:/ wij weten wat ons wacht!	799 : 4
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet?	800 : 1
omdat ik weet van zijn nabijheid / waar twee of drie vergaderd zijn.	800 : 3
Geloven konden wij en hopen./ Wij wisten ons van Gods geslacht.	800 : 4
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten.	806 : 1
De vossen hebben holen / de mensen weten heg noch steg	807 : 3
Nog weet ik niets van U,/ ooit zal ik U aanschouwen.	811 : 3
Wat komen zal is nog verborgen,/ God weet, wat ons te wachten staat:	818 : 1
Vroeg ik mijn denken / of God wel bestond -/kreeg ik tot antwoord /alleen niet weten	824 : 1
Vroeg ik mijn voeten / zo lang al op pad -/ wisten zij enkel / van kuilen en stenen.	824 : 2
Vroeg ik mijn handen:/ wat is er rondom -/ wisten zij enkel /van grijpen in leegte.	824 : 3
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken.	824 : 4
Vroeg ik mijn oren:-/eindelijk gehoor -/weet ik verwonderd:/daar is Hij, hoor: spreken.	824 : 5
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten	845 : 2
Wie zijn wij dat wij zouden weten / de oorsprong van wat leven is,	850 : 3
Wij zullen zeker weten / wat Gij al eeuwig wist.	851 : 10
En toch, wanneer Hij maar zou weten / dat ergens diep in dat gedrang	855 : 4
Waar mijn leven nieuw begon / weet ik U mijn levensbron!	856 : 4
-Jij wacht me in de verte,/ ik weet je onderhuids.	857 : 2
Wees stil en weet: Ik ben uw God. (3 x)	887 : 1

U houdt van mij. Heer, ik weet het nu: in mijn zwakte draagt U mij. 891 : 1
weten wij dat Gij komen zult,/ en wij omwinden het gelaat. 892 : 4
dan weet ik: Heer, Gij hoorde / één stem – uw eigen kind. 894 : 1
niet weet hoe te beginnen,/ niet spreek,in stil verzet, 894 : 2
Zo gij 't nog niet wist:/ Jezus Christus is 't,/ de Heer van 't heelal, 898 : 2
wist, dat God de Heer mij ziet,/ als ik God, mijn God niet kende 903 : 5
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht. 905 : 1
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat. 905 : 4
omdat ik weet / in vreugd en leed:/ zijn vaderlijke ontferming/blijft eeuwig mijn bescherming. 909 : 2
Heer, Gij weet mijn diepst begeren: / met van vreugd gespannen stem 914 : 3
Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
lopen op water en spelen met vuur,/ jij maakt mij open, ik weet dag noch uur. 930
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Christus die U bekleed hebt / met wat geschreven staat,/ en die terdege weet hebt 938 : 2
Gij weet het: ik ben bang voor U,/ ontwijk U en verlang naar U. 944 : 1
Wij tussen moed en wanhoop. Waarom weten wij wel wat leven is maar leven niet? 946 : 2
ik weet het niet, het einde ligt wijd open, 949 : 2
Ik weet zo weinig, ben zo bang. 952 : 2
maar weet, al scheidt ons nu een doodse stilte,/ liefde sterft niet. 956 : 1
en weten van geen treuren,/ de vreugde is te groot. 979 : 5
Het verleden bergt de toekomst,/ wat die brengt, je weet het niet, 982 : 2
tot leven dat van lijden weet / en liefde die geen einde heeft. 984 : 5
sterren om ons te doen weten / wanneer de lente mag worden verwacht. 987 : 4
opdat zij weten wie Gij zijt:/ de God van hun gerechtigheid. 995 : 2
mensen om uw naam vertrapt,/ die zich in U geborgen weten, 996 : 4
Maar kreupel en verminkt geraakt,/ weten wij: de toekomst duurt het langst. 1002 : 1
en elkaar dragend weten wij:/ dat woord zal ons ten leven zijn. 1002 : 3
dat wij ons niet verharden, maar weten van ons kwaad. 1004 : 7
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één. 1006
die uitzien naar uw feest,/ opdat de mensen weten: 1009 : 1

Wetten (scherpen)
Hij wet zijn zwaard en zal het heffen / om de hardnekkigen te treffen 007 : 5

Weven
mij in de moederschoot geweven,/ mij met uw wonderen omgeven. 139 : 7
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4
ben ik door U geweven;/ U bent oneindig groot. 139b : 2

In de schoot van mijn moeder geweven,/ als een wonder bereid, 780 : 1
Lof zij de Heer die uw lichaam zo schoon heeft geweven, 868 : 3

Wezel
de wolf en de wezel 163a : 1

Wezen (znw)
Woord voor woord te lezen / is voor Hem hun wezen,/ want Hij vormt hun hart. 033 : 5
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.
Loof de koning, heel mijn wezen,/ gij bestaat in zijn geduld, 103c : 1
Heer, Gij zijt goed, in heel uw wezen goed,/en goed voor al uw kinderen zijn uw daden. 119 : 26

Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2
Groot is de Heer, zijn grootheid zij geprezen,/groot is zijn naam, zijn ondoorgrondelijk wezen. 145 : 1
van zijn naam en eeuwig wezen./ Loof de daden, groot en goed, 150 : 1
van Gods ongemeten wezen, opdat zinge al wat leeft, 150 : 2

uw werk vervult mijn wezen met ontzag 156 : 1
loof Hem die ’t eeuwig wezen is 214 : 7
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt 221 : 1
die één in hart en wezen zijt 237 : 1
met het brood gebroken / méér dan wijn: uw wezen, 379 : 4
Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt. 503 : 2
levend in rechtvaardigheid,/ taal en teken van Gods wezen. 651 : 5
Want zij is de Geest, een met God in wezen,/ gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid; 701 : 4
de verscheurdheid van hun wezen,/ en wis hunne zonden uit. 730 : 2
Ach hoe nietig, ach hoe vluchtig / is der mensen wezen!/Als ons doen en al ons streven,797 : 8
te schatten van uw eeuwig wezen./ Wie zijn wij voor uw aangezicht? 850 : 1
Godzelf zal in ons wezen zijn,/ de ademende Geest! 870 : 5
Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,/ dat Ge in mij uw beeld kunt lezen. 906 : 8

Wie, Wiens, Wier

die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer	001a : vz
de slechten niet in de kring van wie oprecht zijn.	001a : vz.
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood	001a : all.
schenk Hem wat Hij van u verwacht./'Wie', zeggen velen, 'toont ons 't goede?'	004 : 2
de tong die van de leugen leeft./Wie in geweld hun sterkte vonden/richt Gij te gronde	005 : 2
uw goedheid is zeer groot./ Want wie kan U gedenken,	006 : 3
wie kan U ere schenken / in 't donker van de dood?	006 : 3
Heer, Gij bewaart wie tot U vliedt./ Die U vertrouwt, verlaat Gij niet.	009 : 5
Een burcht voor wie in nood verkeren,/ een vaste burcht is onze Here.	009 : 5
O Heer, sta op, toon wie Gij zijt,/ richt allen in gerechtigheid	009 : 10
U hebt volken gedreigd, en de slechten doen vergaan./ Wie kent nog hun naam?	009a : 2
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God	009a : refr.
Zijn toorn verzengt wie zwelgen in het kwade.	011 : 2
Dit valt ten deel aan wie zich van Hem wenden,/ want onze Heer is trouw aan zijn verbond	011 : 3
en Hij bemint wie wandelen in zijn wegen./Al wie op aarde rechte paden vond	011 : 3
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt:	012 : 2
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht'	012 : 2
Hij maakt te schande wie zijn volk belagen;	014 : 4; 053
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen?	015 : 1
Wie wordt er in uw huis geëerd?/ Wiens hart niet overlegt ten kwade,	015 : 2
wiens tong geen goed in kwaad verkeert,/ die van zijn naaste onheil weert	015 : 2
maar wie U vrezen geeft hij eer,/ hij breekt zijn eden nimmermeer,	015 : 3
Wie mag te gast zijn in uw tent,/ wie zult Gij drank en voedsel reiken?	015 : 4
Ik mijd, o Heer, wie onrecht plegen,/ zo ga ik zonder struikelen voort.	017 : 2
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden!	017 : 3
Wie wel doet aan Gods knechten, aan Gods zonen,	018 : 7
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord.	018 : 7
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid.	018 : 9
Want wie is God, dan deze onze Here?/ Wie is de rots die alles kan trotseren?	018 : 9
Gij hebt mijn vijand op de vlucht gedreven,/ik heb verdelgd wie stonden naar mijn leven	018 : 12
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen.	019 : 3
Wie uw geboden acht,/ wie trouw uw wet betracht / beloont Gij ruim en mild.	019 : 5
en die tot ondergang zal doemen / al wie op macht betrouwde.	020 : 5
Dit zal gedenken wie zich nog verweert,/ tot alle natie zich tot Hem bekeert	022 : 12
Wie is de mens die op zal gaan / en voor Gods heilig aanschijn staan?	024 : 2
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt,	024 : 2
laat uw verheven koning binnen./ Wie is die vorst zo groot in eer,	024 : 4
ruim baan voor de verheven koning./ Wie is die vorst zo groot in kracht?	024 : 5
voor wie, tot zijn heil genegen,/ zijn geboden onderhoudt.	025 : 5
Wie heeft lust de Heer te vrezen,/'t allerhoogst en eeuwig goed?	025 : 6
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven,	025 : 6
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg.	025d : 3
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond	025d : 5
O Heer op wie ik pleit,/ in mijn eenvoudigheid / heb ik geleefd, U toegewend.	026 : 1
De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen?	027b : refr., 1
De Heer is mijn burcht, mijn behoud: voor wie zou ik beducht zijn?	027b : 1
Hij is mijn schild en mijn betrouwen,/ een bolwerk voor wie op Hem bouwen!	028 : 4
om mij heeft niemand smart./ O God, wie heeft mij nog van node?	031 : 10
van wie, op mij verbolgen,/ mij totterdood vervolgen.	031 : 12
Beschaam wie zich aan U niet storen,/ stoot in het graf hen neer,	031 : 14
met stomheid sla ze, Heer!/ Bescherm wie aan U toebehoren,	031 : 14

dat niet de hoon hen treffe / van wie zich hoog verheffen. 031 : 14
die acht slaat op uw stem./ Gij zijt voor wie zich tot U keren 031 : 14
Geen die hen achterhaalt./ Wie zich ook tegen hen verbinden, 031 : 15
Gij laat toch wie U smeken / uw bijstand niet ontbreken. 031 : 18
wie zich op Hem verlaat./ Hoop op de Heer, gij zijn geliefden. 031 : 19
Heil hem, wien God zijn ontrouw heeft vergeven / en toegedekt al wat hij had misdreven, 032 : 1
Wie God ontvliedt heeft ondergang te vrezen -/ wie tot Hem komt, mag bij Hem veilig wezen. 032 : 4
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
Wie G.d de rug toekeert, wacht veel verdriet./Maar wie op Hem vertrouwt mag altijd weten: 032a : 2
Worde als nooit tevoren / door wie Hem behoren / 't feestlied ingezet! 033 : 1
Laat in heilig beven / wie op aarde leven / vrezen voor Gods raad. 033 : 3
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
Wie op zijn gunst vertrouwt zal leven,/ God houdt het oog op hem gericht. 033 : 7
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7
God, op wie wij wachten,/ geef ons moed en krachten / nu en voor altijd. 033 : 8
Kom kinderen, hoor mij aan./ Wie vindt een leven lang en goed? 034 : 5
Wie houdt het rechte spoor,/ Gods oog is hem een vriendelijk licht, 034 : 6
en wie zich smekend tot Hem richt,/ vindt bij Hem open oor. 034 : 6
Wie God roept hoort Hij aan / en Hij verlost wie is benard. 034 : 7
Wie 's Heren recht betracht / vindt in de wereld droefenis, 034 : 7
De Heer verlost en spaart / het leven van wie Hem bemint. 034 : 9
Al wie bij God zijn toevlucht vindt / wordt schuldeloos verklaard. 034 : 9
maak toch te schande wie mij jaagt / ten dode toe en mij belaagt. 035 : 1
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
O Heer, wie is aan U gelijk,/ die de ellendige bevrijdt 035 : 3
Laat over mij niet vrolijk zijn,/ wier hart gevoed is met venijn, 035 : 6
wier oog in redeloze haat / mij uit de hoogte gadeslaat. 035 : 6
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
en wees voor wie U kennen goed,/ bevestig ons vertrouwen. 036 : 3
Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
dat Hij het land geeft aan wie op Hem wachten/en dat wie kwaad doet kwalijk zal vergaan 037 : 3
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4
Wie tegen u tandknarsend plannen smeden,/ de Heer zal om hen lachen op zijn dag. 037 : 4
Zij houden wat zij lenen als hun eigen/maar wie God kent geeft mild als uit zijn hand. 037 : 7
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
Wie Hem behaagt, behoedt Hij op zijn wegen./Hij houdt hem vast, dat hij zijn voet niet stoot. 037 : 8
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val. 037 : 11
maar wie de strijd met God heeft opgenomen/zal met zijn nakroost worden uitgeroeid. 037 : 12
Wie mij haten zijn voorspoedig,/ overmoedig / dringt hun vloedgolf op mij aan. 038 : 11
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
Men slooft en schraapt, maar waarvoor dient het al?/Men weet niet wie het nemen zal. 039 : 3
Ik sluit mijn mond voor U, ik ben verstomd,/ want Gij zijt God van wie het komt. 039 : 4
Ik breng de blijde boodschap van uw recht / aan al wie U zijn toegedaan, 040 : 4
Laat wie uw heil beminnen hier en nu / in U verheugd zijn, U ter eer 040 : 7
uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U! 040 : 7
Hij gaf mij een nieuw lied in de mond:/ de lofzang voor wie onze God is. 040a : 2
Maar maak dat deze valsaard van mij ga,/ van wiens bezoek ik gruw. 041 : 2
hoop op God en wees geborgen./ Hij verheft wie nederviel. 042 : 3, 7
O God, kom mijn geding beslechten,/ verlos mij van wie U versmaadt. 043 : 1
Ons hebt Gij onheil aangericht / en heil gegund aan wie ons haten. 044 : 5

mijn tong rept als een snel bestuurde pen / van hem wiens gratie ik niet waardig ben! 045 : 1
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde / gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde. 045 :5
Hoe schoon is Sion, hoe verheven,/ een vreugd voor wie op aarde leven. 048 : 1
En Hij toont zich te allen tijde / de beschermer van wie lijden. 048 : 1
het onrecht wast van wie op rijkdom roemt / en dank zij have en goed zich veilig noemt. 049 : 1
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4
in hemel en op aarde te doen horen / dat Hij zal richten wie Hij heeft verkoren. 050 : 2
verzamel hen tot wie mijn naam zich neigt,/ wier offer als een heilig teken stijgt, 050 : 3
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt, 050 : 11
Hij maakt beschaamd, Hij doet verloren gaan / wie Hem weerstaan. 053 : 4
die ze verdelgt wie mij belagen,/ breekt wie mij brengen in het nauw. 054 : 2
maar gij, mijn vriend, mijn evennaaste,/ met wie ik opging naar Gods huis 055 : 4
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
Maar treft het kwaad niet, wie het kwaad bedreven?/Zal niet wie doodt, zichzelf de doodsteek geven? 056 : 2
Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer. 057 : 5
'Wie zou ons horen'- maar Gij spot / met die vermetelen, Heer mijn God. 059 : 3
O God, wiens goedertierenheid / zich over mij heeft uitgebreid. 059 : 7
Wie voert mij met een vaste hand / tot in het hart van 's vijands land? 060, 108 : 4
Staan de mensen mij naar 't leven, Gij zult geven / 't erfdeel van wie U behoort. 061 : 2
Want Gij weet wie ik mij wijdde, dat ik zeide:/ Heer, Gij zijt mijn toeverlaat! 061 : 3
wiens gunst mij meer is dan het leven,/ mijn lippen stamelden uw lof. 063 : 2
In God wiens waarheid triomfeert / zal Israëls koning zich verheugen. 063 : 4
Wie zal hun listig hart doorgronden?/ - Daar treedt de Heer hun tegemoet. 064 : 4
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof, 065 : 2
Hij, Here in zijn heiligdom,/ doet, wie verlaten was, weerom 068 : 2
het samenzijn ervaren./ Wie was gevangen wordt bevrijd, 068 : 2
maar Hij verbant in eenzaamheid / al wie weerspannig waren. 068 : 2
O stoet van wie het heil bevocht / en grote overwinningtocht, 068 : 6
Hij klieft het hoofd van wie Hem haat,/ de vijand die hem wederstaat; 068 : 8
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2
De smaad van wie U smaadt kwam op mij neer / en met de vinger word ik nagewezen. 069 : 3
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7en
Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Verlos, o Heer, mij uit de handen / van wie mij naar het leven staan. 070 : 1
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
toen heb ik pas het lot verstaan / van wie hun weg ten einde gaan. 073 : 6
Zij zijn 't, wier voet op vallen staat,/ wier weg in 't ongewisse gaat. 073 : 7
Wie heb ik in de hemel, Heer,/ behalve U, mijn troost en eer? 073 : 10
wie ik mijn leven toevertrouw,/ Gij zijt de rots waarop ik bouw. 073 : 10
'k Vertrouw op Hem geheel en al,/ de Heer, wiens werk ik roemen zal. 073 : 11
Al wie in Gods recht gelooft,/ gaat met opgeheven hoofd. 075 : 7
Wie tot geweld was toegerust,/ van uw vermogen onbewust, 076 : 3
Wie houdt zich staande in uw gloed, / wanneer uw toorn zich gelden doet? 076 : 4
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
Die zijn gekerkerd,Heer,verneem hun klachten,/strek uit uw arm naar wie hun vonnis wachten. 079:4
Al wie u verdrukt / zal ik af doen deinzen./ Ik verbreek het juk 081 : 12
Gij machten die het onrecht stijft / bevoorrecht al wie kwaad bedrijft, 082 : 1
aan wie oprecht Hem hulde biedt / en eerlijk wandelt voor zijn ogen. 084 : 6
Gelukkig wie naar U / vol van verlangen op weg zijn, 084a : 3

Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	084b : Antif. A
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land,	085 : 3
weldra zal hij ten grave dalen'./ Ik ben een man wiens krachten falen.	088 : 2
Walging bevangt al wie mij kent./ Mijn vrienden hebben mij begeven.	088 : 5
Wie anders heeft die pijn bedacht?/ Voel, mijn kuil is toch zo diep.	088a : 3
Wie is van al wat leeft, o God, aan U gelijk?	089 : 4
Wie op de aarde zal de bittere dood niet proeven?	089 : 16
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning.	091 : 1
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood.	091a : 1
Wie woont onder de hoede van de allerhoogste God,	091b :voorz.;5
wie overnacht in de schaduw van God almachtig,	091b : voorz.
Gij zult de eer verhogen / van wie vernederd wordt,/ uw kracht is uitgestort,	092 : 6
al wie zich met geweld / vergreep aan Gods bevrijden.	092 : 6
Wie zal toch inzicht u verschaffen: God, die zijn wet gaf, zou niet straffen?	094 : 5
Wie treedt voor mij de boze tegen,/ wie wederstaat die onrecht plegen,	094 : 8
wie is mijn burcht, wie is mijn schild? Als Gij, Heer, mij niet helpen wilt,	094 : 8
kwelt wie naar uwe wetten leeft,/ onrecht voor 't hoogste recht uitgeeft,	094 : 10
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,/ zal nimmer komen tot mijn vrede.	095 : 5
van wie Hem toebehoren./En vreugde van de Heer / stroomt in hun harten neer.	097 : 6
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in 't kwaad verwart.	101 : 3
in wier verharde hart de trots gebiedt,/ ik duld hen niet.	101 : 4
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen,	101 : 5
Ja, God wendt zich tot het klagen / van wie Hem om bijstand vragen,	102 : 8
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen	103 : 4
Maar 's Heren gunst zal over wie Hem vrezen / in eeuwigheid altoos dezelfde wezen,	103 : 7
Hij maakt wie Hem verwachten / al zijn beloften waar.	103 : 1
wie Hem vertrouwend naderen,/ die geeft Hij rust, die maakt Hij stil.	103a : 3
door 's levens boom komt varen,/ wie is er die ze vindt?	103a : 3
De rijen door weerklonk hun lied./ Wie God vertrouwt, die struikelt niet.	105 : 14
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord?	106 : 1
Wie kan zijn heerlijkheid belijden?/ Wie looft Hem zo dat elk het hoort?	106 : 1
Wie wijs is, zal de Here / zijn goedertierenheid	107 : 20
Want wie zijn hulp verlangt,/ Hem aanroept in gebeden,	107 : 4,7,10,15,20
Hij richt een woonstee aan / voor wie ontbering leden,	107 : 17
Wie nooddruft heeft, hij hope:/ een herder is de Heer.	107 : 19
Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen:	107 : 19
Zo loont de Heer wie mij weerstaat / met leugentaal en lasterpraat.	109 : 8
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen	109 : 13
Hul in de mantel van de smaad / al wie mij naar het leven staat.	109 : 13
Aan wie Hem vrezen gaf Hij spijs,/ zijn kinderen geeft Hij nimmer prijs,	111 : 3
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand./ Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.	111 : 5
Wie in zijn hart Gods wet bewaarde,/ zijn nageslacht is groot op aarde.	112 : 1
Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen.	112 : 1
Wie is als Hij, de Heer der heren?/ Hij onze God, die troont zo hoog,	113 : 2
Wie onderligt in stof en slijk,/ maakt God aan edelen gelijk.	113 : 3
Wie is als de Heer onze God,/ die woning maakt in den hoge,	113a : 3
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind	115 : 3
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden.	119 : 1
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede.	119 : 1
Maar wie zich overmoedig van U keert, wie weigert om uw grote naam te prijzen,	119 : 8
Maar wie er niet meer naar uw regels hoort,/ al de verdwaalden, al de goddelozen,-	119 : 20
Aan wie U dient heb ik mijn hart verpand,/ ik ben een vriend van allen die U vrezen.	119 : 24

maar maak beschaamd wie overmoedig zijn,/ omdat zij mij verdrukken en belagen. 119 : 29
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45
Gerechtigheid en recht heb ik gedaan,/ geef mij niet over aan wie mij verdrukken. 119 : 46
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.' 120 : 1
reeds al te lang slijt ik verlaten / mijn leven bij wie vrede haten. 120 : 2
Wens welvaart al wie van haar houdt:/ sjalom Jeroesjalaim! 122a
Omwille van al mijn broeders,/ al wie mij vergezellen,roep ik jou vrede toe! 122b
Vrede vanwege het huis van de Heer!./ Al wie jou mint: het goede! 122b
Wie op de Here God vertrouwen / staan als de Sion vast. 125 : 1
Wie op de dwaalweg zet zijn voeten / en wie in eigenwaan 125 : 4
kwaad doet, zal 't kwaad vergaan./ Maar laat wie goed doet, goed ontmoeten, 125 : 4
wie vraagt naar U, Heer, - richt zijn schreden!/ Schenk Israël vrede! 125 : 4
Wie 't zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al. 126 : 3
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen. 126a:3
Hij geeft het immers wie Hij mint,/ als in de slaap, als aan een kind. 127 : 2
Laat schaamrood vluchten al wie Sion haat,/laat hen gelijk het gras zijn op de daken, 129 : 3
Zoudt Gij indachtig wezen / al wat een mens misdeed,/ wie zou nog kunnen leven 130 : 2
Onthield Gij de schulden, o God,/ wie hield stand in uw oordeel? 130b : 2
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu 130c : 2
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open' 131a : 2
in Davids stad, op Davids troon,/al wie Hem haatten, schamen zich/en bloeien zal zijn koningskroon!' /132 : 10
voor wie eendrachtig samen zijn./ Als dauw is het, die ligt zo mild en rein 133 : 2
Al wie afgodsbeelden snijdt / en voor eigen maaksel knielt, 135 : 9
O dagen van weleer, o heilige stede,/ wie ver van Sion leeft, is zonder vrede. 137 : 1
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij? 139 : 2
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2
Bedwing hen die naar onrecht streven,/ wier strijdlust elke dag ontbrandt. 140 : 1
bewaar mij voor wie netten spannen / en vallen hebben opgesteld. 140 : 3
wie is rechtvaardig in uw licht? 143 : 2
voor 't oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7
ontruk mij aan de vreemden en hun nijd,/wier hand mij treft, terwijl hun mond mij vleit. 144 : 3, 4
Al wie hen hoort zal weten wie Gij zijt:/een vorst bekleed met macht en majesteit. 145 : 4
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij/zijn redding is elk die Hem roept nabij. 145 : 6
Wie hem bemint, is bij Hem welbehoed,/maar wie Hem haat, betaalt het met zijn bloed. 145 : 6
Dichtbij is God voor wie Hem roepen. 145b
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep. 146 : 3
Aan wie hongert geeft Hij spijze,/ aan verdrukten recht gericht. 146 : 4
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,/ blinden geeft Hij het gezicht. 146 : 4
Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4
voor Hem, wie alle dingen / altijd ten dienste staan. 146a : 1
Wie maar aan Hem zich houden,/ die geeft Hij alle goed. 146a : 4, 146b
Wat zou hem schaden, wie zou hem verdoemen, 146c : 3
Wie met de Heer te rade gaat,/ die staat Hij bij met raad en daad./ Halleluja! (2 x) 146c : 3
Het snoeven van wie wapens dragen / is niet aan 's Heren welbehagen. 147 : 4
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,/ die allen daarboven tot dankzegging riep. 150a : 1

Wie wonen daar in die stad 175 : 2
Wie wil uit zijn hokje komen 178 : 1
Wie wil van zijn goedheid dromen 178 : 1

Wie blijft er waken als ik ga slapen? 260 : 1
Wie oren om te horen heeft / hore naar de wet die God hem geeft 320 : 1
Wie geeft het brood, dat hongerigen voedt, waar is de bron waaruit ik drinken moet? 381 : 4
Alles heeft Hij welgedaan./Tot wie zou ik anders gaan? 391 : refr.
Wie kent de eenvoud van het breken,/de stille omgang van het brood? 392 : 1
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood? 392 : 1
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Zijt Gij van wie gesproken is / in de voorbije tijden? 446 : 3
Maar wie gelooft, verstaat het wel./ Dat twijgje heet Emmanuel. 460 : 5
voor wie worden doodgezwegen / levenslang gebroken zijn? 462 : 1
Herder, wil behoeden,/wie in ’t duister valt. 463 : 3
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer. 469 : 7
want wie zijn Gods erfgenamen? / Gij en ik in Jezus’ naam! 472 : 3
wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan. 482 : 1
Wie gaat er met de herders mee? / De stal is groot genoeg! 507 : 4
Dan naar het westen, dan naar ’t oosten./Wie zal die droeve moeder troosten, 510 : 3
Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort? 532 : 5
Wie is die vreemde Joodse man,/ die nergens thuis is in het land? 533 : 4
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort, 540 : 2
Christus naar wie wij heten / heeft met zijn groot geduld 544 : 1
ik weet tot wie ik mij kan wenden:/ ik leef met U in vast verbond, 548 : 3
Gij die mij naar U hebt geschapen / en in wiens kracht ik mij ontwapen. 548 : 3
Dan mag je meer van hem verwachten!/ Dan komt wie veel had straks tekort, 549 : 1
en krijgt wie niets had nooit meer dorst. 549 : 1
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond. 549 : 2
Kinderen zwaaien takken, zingen: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 1
als een generaal ten strijde?’/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 2
rustig op zijn ezel rijden: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 3
Zullen wij de kinderen volgen:/ ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’ 553 : 4
Maar wie komt in mijn uur / en zalft met liefde mij? 563 : 4
Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk; 572 : 6
Wie voelt er geen tranen komen / die daarheen wordt meegenomen, 573 : 5
Wie zou tranen binnenhouden/ als hij dat verdriet aanschouwde 573 : 6
wie heeft U zo geslagen / gelasterd en gespuwd? 576 : 2
Wie heeft U zo geslagen,/ waarom moet Gij verdragen 577 : 2
Ontwaak wie nog slaapt en sta op uit de dood! / Licht van Christus! 594
Wie weet ik dat Gij zijt?/ De ark van mijn behoud. 603 : 2
mensengestalte, stralend vergezicht -/ en ik viel neer, voor wie? Daar in den vreemde 609 : 2
Zij naderden bezorgd het graf,/halleluja (2 x)/’Wie wentelt straks de steen ons af?’ 617 : 5
‘Wie leven moest met hoon,/ krijgt hier een erekroon; 623 : 9
wie stierf aan al het kwaad,/ krijgt hier een ereplaats!’ 623 : 9
Wie ik ontmoette sprak ik aan,/ de engelen wenkten bij het graf, 626 : 2
en wie Hem volgen op dat pad,/ worden aan Hem gelijk. 642 : 5
omdat zij niet verlaat / wie toeven in het graf. 650 : 3
Omdat zij niet vergeet / wie godverlaten zijn: 650 : 4
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord 651 : 2
Door wiens striemen gij genezen,/ door wiens dood gij levend zij, 651 : 5
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis. 653 : 4
Wie bij U blijft en naar U ziet,/ verdwaalt in deze wereld niet. 653 : 6
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden. 672 : 2
Wie ’s Heren Geest bezielt,/ wie ’s Heren woord doet zingen, 672 : 7

wie met ons vieren wil / het feest der eerstelingen, 672 : 7
Ja ook op wie de vrijheid niet genieten,/ op slaven zal de Heer zijn Geest uitgieten. 678 : 6
Wie zal verduren wat U drijft / en wie begeert uw lust: 679 : 6
De Geest van God bezielt / wie koud zijn en versteend 686 : 1
Wie weet vanwaar Hij komt / wie wordt zijn licht gewaar? 686 : 2
die mijn ogen opent / voor wie nu naast mij staan. 695 : 4
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt! 706 : 3
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U. 710b
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1
in wiens lichaam uitverkoren / heiligen slechts heilig zijn, 726 : 6
Maak al uw strijders in dit aards gevecht / moedig als hen wier pleit reeds werd beslecht 727 : 3
Gij hebt voor wie getreden zijn / in 't voetspoor van uw Zoon 735 : 1
uit wie de hoop van Israël,/ de Heer, geboren is, 735 : 2
wie arm is, achteropgezet,/ de vromen van oudsher, 737 : 19
Wie heeft van zo nabij gehoord,/ wat God sprak tot de aarde? 739 : 6
Johannes wijst op wie daar komt,/ het Lam van God, je redder, 741 : 2
Voor wie reizen in den vreemde,/ voor wie overvallen wordt 745 : 4
Wie komen daar? Een Koninklijke stoet / trekt aan mijn oog voorbij. 750 : 5
Wie waakt er als een trouwe knecht,/ zijn meester toegedaan, 751 : 3
verwekt Gij de elementen / en wie scheidt het goed van het kwaad? 765 : 2
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer? 765 : 3
de volken u vinden en vragen:/ 'Vergeef wie u hebben geslagen!' 770 : 3,
Wie dorst zal Ik om niet te drinken geven / uit mijn bron, die bron van levend water. 774
Wie wil mag komen, zegt Gij, komen drinken./ Ik zal er zijn. 774
Dag der dagen, als de tijden / zich tot heil zullen verwijden/voor wie bovenmate lijden. 775 : 1
Dag van glorie voor verdrukten/en verheffing van wie bukten/alle aan het stof ontrukten 775 : 3
Dag van vinden van diegenen/die door grof geweld verdwenen/om wie mensen nu nog wenen 775: 4
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5
wachtende wie mij zal horen,/ kind nog in een pril begin. 779 : 2
O God die al uw liefde hecht / aan wie van liefde leeft, 792 : 2
heel de wereld duurt maar even./ Wie God vreest zal eeuwig leven. 797 : 8
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is? 800 : 2
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
is, wie om God te horen / gestorven is en leeft: 803 : 3
van Jakob, edel strijder / wiens naam is Israël, 803 : 4
zijn altijd naar hun huis op weg./De vossen hebben holen -/ maar wie is onze weg? 807 : 3
en wij verslijten aan elkaar./Wie kent de dag van morgen?/De dood komt lang verwacht 807 : 4
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
Opgereisd, pas halverwege,/ met een keel kapotgezongen,/met een hart voor wie gebroken 812 : 2
Wij die leven/ wij verwachten/ met wie gingen/ dat de hemel/ ooit zal aarden. 813 : 4
Onzeker gaan wij, lotgenoten,/ op weg met wie ons samenbracht. 818 : 1
Wie als het water uitgegoten / de dorre grond tot bloeien brengt; 818 : 2
wie als de dauw daalt in de morgen / en schepping teer met licht doordrenkt, 818 : 2
voor wie met open handen / om onderkomen vraagt. 819 : 3
Vrede voor dit huis / voor wie er wonen liefde, 819 : 4
wiens heerlijkheid ons is verhuld,/ in vonken licht verstoven. 825 : 1
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10
Stem die mij roept: wie ben je,/ mens waar is je broer? 828 : 2
dan gaat wie aarzelt met ons voort,/ wie afdwaalt met ons mede. 838 : 2
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.840 : 3

En wie zijn ziel niet prijsgeeft / maar vasthoudt tot het eind,	841 : 3
wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt,	841 : 3
Maar wie zich door de hemel / laat helpen uit de droom,	841 : 4
Wie aan dit bestaan verloren / nieuw begin heeft afgezworen	845 : 3
wie het houdt bij wat hij heeft / sterven zal hij ongeleefd.	845 : 3
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud.	845 : 3
te schatten van uw eeuwig wezen./ Wie zijn wij voor uw aangezicht?	850 : 1
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep?	850 : 2
Wie zijn wij dat wij zouden weten / de oorsprong van wat leven is,	850 : 3
Dit menselijke leven,/ wie heeft erom gevraagd?	851 : 4
Doorgang hebben wij ontzegd / aan wie wilden leven,	859 : 2
Geef wie is uitgestoten,/ geborgenheid ontbeert	860 : 3
Hij zal met trouw omringen / wie steunen op zijn woord.	864 : 1
dat Hij wie met Hem leven / de zege schenken zal.	864 : 2
Wie lijdt,- God zal het merken,/ 't is alles Hem bekend;	864 : 4
Daarom lof zij de Here,/ in wie ons heil bestaat,	864 : 5
die onze vrede is, onze vreugd,/in wie zich heel ons hart verheugt.	869 : 1
Wie alle troost ontberen moet / en wien geen mens kan helpen,	869 : 5
wie zijn gesneuveld in 't gevecht / van 't kwade tegen 't goed.	870 : 2
Want wie voor ons gestreden heeft / alleen, man tegen man,	870 : 6
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd,	871 : 3
wie moe was komt tot rust voorgoed,/ wie arm was leeft in overvloed.	871 : 3
Wie heeft zijn geld verloren,/ het goed waarvan hij leeft	896 : 1
Wie heeft een kind verloren / en zoekt niet overal	896 : 2
Wie heeft zijn God verloren / en zoekt niet her en der	896 : 3
En wie het wordt gegeven / bespeurt Hem overal	896 : 7
Wie voedt mijn zoeken / totdat ik thuiskom,/ gevonden door U.	897 : 1
Wie stelpt mijn onrust,/ totdat ik rust vind / en vrede in U?	897 : 2
zijn sterke arm houdt buiten schot / wie zich niet kan verweren.	898 : 1
Wie God vertrouwt, vast op Hem bouwt,/ die zal Hij nooit verlaten.	899 : 1
is voor wie op Hem bouwen / Gods heil in overvloed.	902 : 2
Wie zich door God alleen laat leiden,/ enkel van Hem zijn heil verwacht,	905 : 1
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd.	905 : 1
Wie zich op God alleen verlaat,/ weet dat Hij altijd met ons gaat.	905 : 4
Wie de stem heft tot Hem / sla de ogen neder, geve 't hart hem weder.	906 : 1
Ik heb U lief, o welgezinde,/ wiens komst ik dag en nacht verbeid.	908 : 1
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren.	924 : 3
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?/ Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen?	942 : 1
Waar zou het zijn, dat land van licht?/ Wie, waar is God, een stem, een naam?	952 : 1
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen?	952 : 1
Wie neemt mijn hand en leert mij gaan?	952 : 1
Waar zou het zijn, de eeuwigheid?/ Wie zal er zijn, wie kent dat land?	952 : 2
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood?	952 : 2
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging.	952 : 3
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog?	952 : 3
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis;	956 : 3
voor al wie leeft op aarde.	966 : 1
Want wie hier leeft op zijn gezag,/ die is voor God rechtvaardig,	966 : 4
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op 't eind	967 : 5
Geliefden, sluit u dan aaneen,/ vanwaar en wie ge ook zijt;	969 : 3
en op te vangen wie zijn thuis verloor,/ halleluja,	973 : 1
wie dorst of hongert wordt gevoed,/ halleluja.	973 : 2

om voor elkaar te zijn uw hart en mond,/ om op te komen voor wie is verstomd, 973 : 3
voor wie gevangen zit of is gewond,/ halleluja, 973 : 3
Zeg toch het goede aan,/ ook wie u kwaad toewensen. 974 : 4
Wie kan in ons een brief van Christus lezen,/ als niet de Geest ons aan elkander rijgt, 976 : 2
loof Hem, in wie u eens voor al / het leven is ontsprongen. 977 : 3
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4
Maar wie zich heeft gebogen voor wat Hij geboden heeft, 990 : 5
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6
De eersten zijn de laatsten,/ wie nakomt gaat voorop. 991 : 1, 8
wie achter is gebleven / krijgt eerstgeboorterecht. 991 : 3
Wie later is geboren / komt eerder aan de tijd, 991 : 5
wie lager thuisbehoren / gaan hogerop vrijuit. 991 : 5
wie voor was blijft ten achter,/ wie achterbleef gaat voor. 991 : 6
opdat zij weten wie Gij zijt:/ de God van hun gerechtigheid. 995 : 2
Om eenvoudigen van geest / aan wie de hemel toegezegd is, 996 : 1
om wie zalig zijn geprezen,/ Heer, wil ons van het kwaad genezen. 996 : 1
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van bedrog genezen. 996 : 2
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren, 996 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil van blindheid ons genezen. 996 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van onszelf genezen. 996 : 4
meteen zond Jij hen weg om te ontmoeten/ wie niet in deze kille wereld passen. 998 : 1
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2
Wie denken durft dat deze droom het houdt,/een vlam die kwijnt maar niet zal doven, 1001 : 3
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,/ al komt de onderste steen boven: 1001 : 3
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1
Wie kent de armen langs de weg: gepakt, gebruikt, weer weggegooid? 1002 : 2
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,/ zingen elkaar de toekomst in. 1002 : 4
aan blijdschap na verdriet;/ o God voor wie verschijnen 1009 : 2
en honen en bestrijden / wie uw vrederijk belijden. 1012 : 1

Wieg
van goud of diamanten zijn…./nog was ze als wieg voor U te klein. 469 : 10
in 't oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?' 520 : 3

Wiegelied
Mijn wiegelied krijgt dieper klank:/een psalm van hulde, lof en dank. 469 : 14

Wiegen
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken, 548 : 2
Zij wiegt hem in haar armen,/ zij laat hem niet meer los. 740 : 4
We kunnen niet meer verder voor je zorgen,/je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1
Uw armen wiegen ons en heel de schepping./Ontvang ons kind, God, aan de dood voorbij. 956 : 5
Zij vliegen zo voortvarend,/ zij wiegen in de wind 979 : 10

Wiek
Hij zal u dekken, met zijn vleugels,/ onder zijn wieken vindt gij uw veiligheid. 091b : 2

op brede wieken van ons weg 252 : 1
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht! 453 : 2
Hoor het bericht / op wieken van licht, / het klinkt als gejuich in de oren, 508 : 2

Wieken (ww)
De Geest v. God wiekt dansend van de snaren/& geeft als maat de hartslag van zijn trouw 658 : 5

Wierook
Ik haat ze, die hun wierook branden / voor leugengoden, Heer: 031 : 5

onze Heer eer te bewijzen,/mirre en wierook uit hun paleis. 472 : 2
Z'offerden ootmoediglijk mirr', wierook ende goud 476 : 4
met goud, met wierook en met mirre / aanbaden zij de Zoon van God. 526 : 1

Wierooklucht
geen licht is in hun ogen;/ hun handen tasten niet: geen wierooklucht 115 : 2

Wikkelen
Kom, wikkel U, Heer Jezus,/in diepten van mijn ziel. 480 : 4

Wikken
haar wikt en weegt dag en nacht. 001a : vz.

Die mij vasthoudt, weegt en wikt,/ die mij voedt en mij verkwikt, 843 : 3

Wil, Wille
Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
uw machtig heil, zo maakt Ge uw vijand stil / en doet uw haters buigen voor uw wil. 008 : 2
wil Gij verlichten mijn ogen, / dat ik niet inslaap ten dode. 013b : 3
daarin heeft Hij zijn wil geschreven: mijn volk zal veilig wonen. 020 : 1
Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan. 034 : 5
Mijn God, ik draag uw wetten,/ om op uw wil te letten,/ gedurig bij mij om. 040 : 3
Hier ben ik, God./ Uw wil te doen is mijn vreugde. 040a : refr.
Toen heb ik gesproken: 'Hier ben ik,/ uw wil te doen is mijn vreugde, 040a : 3
houdt Mij in eer en heeft mijn wil verstaan./ Hij baant de weg, waarlangs mijn heil kan gaan. 050 : 11
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
zijn wil te doen tegen de wil der machten,/de kleine dieren, die vernieling brachten. 078 : 16
Leer mij naar uw wil te handelen,/ laat mij in uw waarheid wandelen. 086 : 4
een koning naar uw wil, een schild van heil gegeven. 089 : 8
niet wandelen naar mijn wil, dan zal Ik hen kastijden. 089 : 12
Het stormgeweld bedaart Hij,/ het voegt zich naar zijn wil. 107 : 13
hoe heilzaam zijn gegeven orde!/ Hij spreekt zijn wil uit en voortaan 111 : 4
aanbid zijn wil met vrees en beven./ Dit is het helderste verstand. 111 : 5
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde. 119 : 7
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,/ U te beminnen is geheel mijn leven. 119 : 42
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
Ik die uw wil naar uw geboden doe,/ hoop op het heil dat Gij mij hebt beschoren. 119 : 63
Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil, 131 : 2
Leer mij uw wil, reik mij uw hand./ Uw goede Geest zij mijn geleide; 143 : 9
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven. 143 : 10

Hij geeft de gebukten moed / en heeft lief wie zijn wil doet. 146 : 4

doet God zij dank haar eigen wil 172 : 2
Om Sions wil zwijg ik niet stil 176 : 1
en het is de wil des Heren 178 : 11
Leve*n* de Zoon, zijn woord, zijn wil biedt hoop 223 : 3
Gij weet wie om uws Naams wil lijdt 239 : 5
dat ieder rust vindt in uw wil 239 : 5
Om Christus' wil doe mij niet aan 243 : 2
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome 295 : 1
uw wil wordt onverwijld volbracht 302 : 2
O Gij die wilt ontmoeten / wie vragen naar uw wil 313 : 5
de wil van God, uw Vader. 320 : 2
ter wille van uw liefde - / tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja! 365: 2
Mijn blik, soms onverschillig afgewend,/mijn wil zo fel aan anderen opgelegd, 400 : 2
want heden stroomt om Jezus' wil / uw hart vol zonneschijn! 507 : 4
Dit is Gods wil: het water is / niet water slechts, is leven. 522 : 2
Om Christus' wil zijn wij verblijd./ Hij heeft in alle menselijkheid 665 : 1
Om Christus' wil zijn wij verblijd,/ die inging in Gods heerlijkheid 665 : 5
van 's Vaders grote daden./ Zo leven wij om Christus' wil 723 : 1
Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste. 899 : 1
Zijn Geest wil in mij wonen,/ Hij richt mijn wens en wil, 902 : 3
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven 906 : 3
Wat God doet, dat is welgedaan,/ zijn wil is wijs en heilig. 909 : 1
Neem mijn wil en maak hem vrij,/ dat hij U geheiligd zij. 912 : 5
en van de eigen wil genezen;/ Heer, ik dien U nog zo slecht. 914 : 2
Hij voert volmaakt zijn plannen uit,/ zijn wil is soeverein. 943 : 2
Het is de Geest die ons beweegt / dat wij Gods wil doen en omzien/naar alles wat er leeft 992 : 4

Wild (bn)
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
en waar ik opzie, staar ik in de muil / van wilde dieren. 022 : 5
Hij hield mij ver van wilde dieren,/ hij hielp me door heel diepe rivieren 023d : 3
Zij zijn tot wolven ons geworden,/ een wilde, felbeluste horde: 044 : 6
Ik die als herder 't wild gedierte weid,/ behoef de spijzen niet die gij bereidt. 050 : 6
Maar eensklaps grijpt een wilde schrik hen aan/terwijl er niets is dat hen aan komt randen, 053 : 4
en in het diepst van de woestijn / wegschuilen voor de wilde winden. 055 : 2
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan 't wild gedierte in het zand. 074 : 8
Lever uw tortelduif niet uit, o Here,/ geef haar niet aan de wilde dieren over, 074 : 12
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
bedolven was ons leven door wild woedend water… 124a

Vrede was het overal,/wilde dieren kwamen 486 : 2
wanneer het stormt in 't wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4
Ik werd verteerd door wild verlangen,/ door 's levens maalstroom weggevaagd. 800 : 2
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren, 823 : 3

Wild (zn)
vogels en wild en al 't geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud, 148 : 4

Vogels, vissen, wild en vee 154b : 7

Wildernis
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9

het geeft zijn voedsel aan de velen,/een weldaad in de wildernis 391 : 2
alle geboden worden thans voldragen,/ alle beproeving van de wildernis. 556 : 1
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen. 678 : 1

Wilg
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren. 137 : 2
hing de lier er aan de wilgen,/ lag een klaaglied op de tong. 137a : 1

De lier hing aan de wilgen,/misericordia,/God zal ons niet verdelgen,/aan God zij gloria 713 : 4

Willen
Want de Heer kent de weg van de oprechten,/maar de weg van wie kwaad wil loopt dood 001a : all.
Spreek tot uw hart en laat het stil zijn,/ laat wat de Here wil uw wil zijn, 004 : 2
Wil, God, hun valse list beletten! / Doe vallen in hun eigen val 005 : 5
Keer weder, red mijn leven!/ Wil mij toch uitkomst geven: 006 : 3
hij wil mij als een leeuw verslinden./ Laat, Heer, zijn klauwen mij niet vinden, 007 : 1
Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden. 009 : 1
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
of één Hem zoekt. Geen wil zich aan Hem storen. 014 : 2; 053
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
Zo helpt Gij, God, uw knecht,/ en houdt zijn paden recht / in ’t spoor door U gewild. 019 : 5
Gij weet: wij willen U toejuichen / wanneer Gij triomfeert. 020 : 3
Wij willen in Gods naam getuigen: Hij gunt wat gij begeert. 020 : 3
Wij willen dat de stemmen zwijgen / die thans U tegenspreken, 020 : 3
wij willen, als de vlaggen nijgen,/ Gods vaandels hoog opsteken. 020 : 3
wij willen om zijn kracht niet roemen / enig geschapen ding, 020 : 5
O Heer, de koning is verheugd!/ Hij wil uw almacht prijzen, 021 : 1
aan sterfelijke ogen./ Wij willen zingen tot uw eer, 021 : 7
willen uw wondermacht / lofzingen dag en nacht. 021 : 7
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,/ o Israël!” 022 : 9
Ik wil van God als van mijn herder spreken./ Onder zijn hoede zal mij niets ontbreken. 023 : 1
zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn. 023b : 4
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen. 025 : 3
Wil mij, uwe naam ter eer,/ al wat ik misdeed vergeven. 025 : 5
eeuwige God, wij willen U zien. 025c : 3
daarom wil ik met vrolijk feestgerei / juichen voor Hem, want Hij bewaarde mij! - 027 : 3
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
Uw aanschijn, Heer, wil ik zoeken 027b : 4
Gij die immer mijn hulp zijt geweest,/ wil mij niet verwerpen en verlaten. 027b : 5
Van U wil ik spreken, God, 030a : 4, 030b
om uw gerechtigheid / wil nimmer mij de rug toekeren. 031 : 1
Gij zijt mijn rots, Gij wilt mij wezen,/ om uwe naam, o Heer, 031 : 3
Ik wil mij, Heer, in U verblijden,/ die hulp bood in de dag 031 : 6
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
Hij hoeft maar te spreken,/ Hij geeft maar een teken:/ wat Hij wil ontstaat. 033 : 3
Koninklijk van gaven / wil de Here laven / wie ontbering lijdt. 033 : 7

Hij die Gods wil met vreugde doet / en in zijn dienst wil staan. 034 : 5
Uw gunst alleen maakt waarlijk vrij,/ ja, over mens en dier wilt Gij 036 : 2
met spijs en drank in overvloed/wilt Gij ons hart verblijden. 036 : 2
Sla de oprechte ga, zie hoe de vrome / die vrede wil ook in zijn kinderen bloeit, 037 : 12
Maar ik wil hun hoon niet horen, /'k sluit mijn oren / en ik houd mij doof voor hen 038 : 8
Heer, op U wil ik vertrouwen,/op U bouwen./ Geef mij antwoord, o mijn God, 038 : 9
Wil niet mijn bedreigde leven / overgeven / aan hun snoeven en hun spot. 038 : 9
En die kwaad voor goed vergelden / hoor ik schelden,/ omdat ik uw weg wil gaan. 038 : 11
Wil ik ze tellen, Heer,/ ik zie er telkens meer,/ 't gaat boven mijn bereik. 040 : 2
Het is geen offervuur wat U behaagt,/ Gij wilt, Heer, dat ik naar U hoor 040 : 3
Heer, kom mij haastig te hulp,/ ik ben zo ellendig, zo arm, wil aan mij denken; 040a : 5
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe. 042a : refr.
Boosdoeners willen met mij rechten,/ die niet aan trouw en waarheid hechten, 043 : 1
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
Gij zijt ons heil, wij willen nu / en voor altijd uw naam verhogen. 044 : 4
Gij wilt toch dat ik rein ben binnenin,/ dat ik in trouw en recht voor U zal leven. 051 : 3
Verschijn met kracht en wil mij horen!/ Verschaf mij recht! U roep ik aan! 054 : 1
in U, Heer, heeft mijn hart zijn zekerheid,/ U wil ik loven, die mij hebt bevrijd. 057 : 5
Heer, wil hun pijlen nederslaan./ Verdelg hen, eer hun stem zal klinken. 058 : 3
Ja, U mag ik mijn sterkte noemen,/ mijn vaste burcht, U wil ik roemen! 059 : 4, 7
de overwinning zijn beschoren./ O God, wil ons gebed verhoren! 060 : 2
Mijn hart wil niets dan U ontvangen,/ die leven zijt en leven laat. 063 : 1
Mijn leven lang wil ik U prijzen,/ uw naam aanbidden, want Gij voedt 063 : 2
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan. 066 : 5
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan. 066 : 5
Zou God mij hebben willen horen,/ wanneer ik onrecht had beraamd? 066 : 6
Houd mij dan vast en wees mij toegedaan,/ antwoord mij, Heer, Gij wilt mij immers helpen. 069 : 4
Gij hebt het dodenrijk geboden/mij heelhuids weer te geven,/Gij wilt dat ik zal leven. 071 : 12
Wat kan op aarde mij bekoren?/ Alleen bij U wil ik behoren. 073 : 10
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5
O Heer, die zo uw koningsmacht betoont,/ wil eindelijk toch uw naam, uw eer gedenken. 074 : 11
Wil in hun nood de armen niet beschamen./Geef ons uw naam, uw lied weer in de mond. 074 : 13
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt, 076 : 2
God, op wat Gij eens verrichtte,/ wil ik mijn betrouwen stichten. 077 : 4
Verborgenheden wil ik openbaren,/een van oudsher ons doorgegeven mare, 078 : 1
Zo heeft zich toen des Heren toorn verheven,/ omdat zij geen vertrouwen wilden geven 078 : 9
Luister, welk bevel / Ik u in wil scherpen./ Hoor mij, Israël! 081 : 7
Ik ben Hij-die-is:/ God wil Ik u wezen./ Uit de duisternis 081 : 8
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende. 086 : 1
Heer, neem mijn gebed ter ore,/ wil mijn luide smeken horen. 086 : 2
Erbarm U over ons, wil onze smaad gedenken, 089 : 17
op U vertrouw ik, Heer, Gij wilt / voor mij altijd het beste. 091 : 1
Wees niet bevreesd, al wil de nacht / zich tegen u verheffen: 091 : 3
de Heer wil niet dat het u wondt,/ dat het u aan zal randen. 091 : 4
Gezegend is de mens, o Here,/ die Gij kastijdt, die Gij wilt leren. 094 : 6
wie is mijn burcht, wie is mijn schild? Als Gij, Heer, mij niet helpen wilt, 094 : 8
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen. 101 : 1
Ik wil niet kennen wie zijn boze hart / in 't kwaad verwart. 101 : 3

Hoor mij, Heer, wil antwoord geven,/ help mij haastig, red mijn leven. 102 : 1
vergeet niet hoe zijn liefde u heeft geleid,/ gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven, 103 : 1
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten /de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
Hij wil uw schuld vergeven,/ u redden van de dood, 103a : 1
De Heer is als een vader,/ die voor zijn kinderen 't beste wil; 103a : 3
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 104 : 8
Zij wilden naderen tot hun Heer,/ zij eisten dat Aärons eer, 106 : 7
Maar waar geen gras wou groeien / in 't hart van steen en zand, 107 : 17
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven. 108 : 2
Ik ben ellendig boven mate,/ mijn hart wil zich niet troosten laten. 109 : 10
Wil naar uw goedertierenheden / nu voor uw knecht in 't strijdperk treden. 109 : 12
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken. 111 : 3
die neder wil zien op dit laagland?-/ in de hemel Hij en op aarde; 113a : 3
die de arme opricht uit het stof,/ uit het slijk wil hebben de schamele, 113a : 4
als Hij het wil, dan spuiten fonteinen uit de rots, 114a : B
Hij is goedgunstig in gerechtigheid,/ Hij wil zich altijd over ons ontfermen. 116 : 3
Gij volken, loof uw God en Heer / wil Hem het loflied zingen. 117a : 1
God van mijn heil, U wil ik eren,/ nu ik uw antwoord heb verstaan. 118 : 7
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ zowaar als ik leef. 118a : refr.
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ mijn God, U in de hoogte steken 118a : voorz.
U wil ik, die de allerhoogste zijt,/ in alles volgen, niets voor U verhelen. 119 : 3
al smeden vorsten met elkander kwaad / tegen uw knecht, ik wil uw wet niet missen. 119 : 9
Mijn lust is slechts te willen wat Gij wilt./ Ik haat die U met dubbel hart beminnen. 119 : 43
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60
Ik hief mijn stem in vrees en beven / tot God, en Hij wou antwoord geven. 120 : 1
Zijn oog wordt door geen slaap verrast./Hij wil, als steeds voor dezen,/Israëls wachter wezen. 121 : 2
om 's Heren tempel wil ik u,/ o stad van God, met vrede groeten. 122 : 3
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken, 123 : 3
De vogelaar, die ons geen vrede liet,/ wou toeslaan, maar zijn strik viel van ons af: 124 : 3
in al zijn angst en leed?/ Maar Gij wilt ons vergeven,/ Gij scheldt de schulden kwijt, 130 : 2
Uit angst en nood stijgt mijn gebed./ O Heer, wil naar mij horen! 130a : 1
Doch vergeving is er bij U,/ want zo wilt Ge gevreesd zijn. 130b : 2
Als Gij hun 't woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4
Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee. 139a : 1
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2
Heer, wil de lasteraars verbannen,/ straf de geweldenaren af. 140 : 7
U roep ik, wil mij gadeslaan,/ laat mij uw bijstand niet ontbreken. 141 : 1
O God, ik ben in nood en pijn./Wil niet mijn leven overgeven/aan 't donker waar de doden zijn. 143:3
Snel mij te hulp, wil mij verhoren./ Doe mij uw aangezicht weer gloren 143 : 7
Heer, om uws naams wil, laat mij leven!/ Wil in uw trouw mij niet begeven. 143 : 10
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
O Heer, mijn God, Gij koning van 't heelal,/ik wil uw naam verheffen boven al. 145 : 1
Die dreigen te bezwijken wilt Gij schragen / en Gij richt op, die zijn teneer geslagen. 145 : 4
Ligt niet alles wat hij wil / met zijn laatste adem stil? 146 : 2
Heil wien Jakobs God wil bijstaan,/ heil die God ter hulpe riep. 146 : 3
Ik wil de Heer daarboven / lofprijzen hier op aard, 146a : 1
Als u een vijand aan wil randen / sluit Hij de poort met eigen handen. 147 : 5

Maar wie het boze wil 152 : 9

Gij wilt mijn God, ik mag uw mens weer wezen	155 : 9
‘Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier!	157c : 5
In alles wat zij zegt, wil naar haar horen’	164 : 3
Dat is wat hij wil weten	166a : 5
want Hij wil onze God weer zijn	173 : 1,2
dat God weer bij zijn volk wil zijn	173 : 5
Hij wilde nog betalen, maar dat hoefde niet	174 : 3
wil onze Vader zijn!	177 : 3
Wie wil van zijn goedheid dromen	178 : 1
Jona, wil je Noach heten	178 : 6
Wil je van die naam niet weten?	178 : 6
Jona, wil je alles missen	178 : 9
Jona, wil je rustig wonen	178 : 12
Want het licht wil je zien	179 : 2
en de wind wil je strelen	179 : 2
hoor naar wat Hij wil	182 : 2
‘Zoon van David, wilt Gij	182: 3
Vraagt Gij mij: wat wilt gij?	182 : 3
op zoek naar wat hij hebben wou	185 : 1
hoe hij raad en troost wil geven	189 : 3
met mij delen wilt, o Heer	210 : 2
Wil mij als de nacht nabijkomt	210 : 4
Wilt Gij mij wijzen bittere spijzen	211 : 3
neem het en zend mij wat Gij wilt, - Gij kent mij	211 : 3
Wilt Gij vandaag en tot het eind der dagen	217 : 4
Dank U dat U ons wilt bewaren	218 : 2
Wil mij behoeden en op handen dragen	221 : 1
Wil altijd onze Vader zijn	239 : 2
wil allen trouw terzijde staan	240 : 5
die op uw wegen willen gaan	240 : 5
o dat Gij mijn geluk wilt zijn	241 : 1
nu wil mijn hart zich wenden	244 : 1
Wil naar uw kind, o Here	244 : 1
mijn hart wil in u wonen	244 : 4
‘k Wil U, o God, mijn dank betalen	245 : 1
Gij woudt mij met uw gunst omringen	245 : 1
Uw trouwe zorg wou mij bewaren	245 : 2
wil zich maar half vertonen	246b : 3
en steeds mijn hulp wilt wezen	250 : 2
Ik wil niet langer zwichten	250 : 4
en wil mijn dagen bouwen	250 : 7
mijn vragen wil omarmen	250 : 8
wil de dood in mij verteren	254 : 5
en wil ons voor kwaad behoeden	261 : 2
Gij wacht bij nacht / en dag op mij / of ik vernemen wil / uw hartslag diep in mij.	265 : 3
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan	265 : 4
Maar in de mensen wilt Gij wonen	275 : 4
wilt Gij die voor ons zijn?	280 : 3
de ziel wil zijn / van al wat leeft	282 : 2
Die ons naam voor naam wil noemen	283 : 5
Die de weerstand van de nacht wilt breken	296 : vr.
Schepper, wij willen U danken	303 : 1

Jezus, wij willen U danken	303 : 2
Trooster, wij willen U danken	303 : 3
hemel en aarde wil zijn naam bezingen	304 : 1
bron van geluk voor wie Hem wil geloven	304 : 2
wat Gij gewild hebt van meet af	306 : 3
wie Hij voor ons wil zijn.	311 : 2
Wil zó ruimhartig delen / dat niemand stelen moet	311 : 8
O Gij die wilt ontmoeten / wie vragen naar uw wil	313 : 5
een woning wilt hun geven	320 : 3
Hoor. Maar ik wil niet horen./ Zou ik uw woord verstaan,	323 : 2
Wie Jezus' kelk wil drinken, zijn doop wil ondergaan,	346 : 7
met ons kind gaan wij tot U, / wil uw zegen ons verlenen	347 : 1
in U zal hij een nieuw bestaan verwerven / als Gij maar voor hem in wilt staan.	348 : 4
Uw teken spreekt - / Gij wilt zijn Heiland wezen,	348 : 6
Dat teken is een heilgeheim:/God wil met jou verbonden zijn.	354 : 4
Wie zich aan Hem wil geven / sta steeds bereid.	361 : 5
Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild,	362 : 2
uw woord de bron waaruit wij willen drinken.	362 : 3
Gij ziet en hoort / wat onze mond wil spreken,	364 : 3
ja, met zijn lichaam ons verkwikken wilde, onze dorst en honger stilde	375 : 1
God wil in zijn welbehagen / u als gast aan tafel vragen,	376 : 1
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in	379 : 5
Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed;	381 : 1
U wil ik danken, grote Levensvorst;/Gij hebt gestild mijn honger en mijn dorst.	381 : 6
Uw kracht, uw leven daalde in mij neer;/in uw gemeenschap wil ik blijven, Heer.	381 : 6
Hij is de overgave,/Hij wil geschonken zijn.	384 : 7
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn.	386 : 1
Voor wie bij Jezus willen zijn: / brood en wijn.	394 : 4
Vrede gaat van hand tot hand,/vrede wil thuis zijn in ieder land;	397
naar U, naar alles wat U geven wilt / in brood en wijn.	400 : 5
U willen wij prijzen iedere dag,/uw naam verheerlijken voor altijd.	411
wil door uw koningsmacht uw erfdeel trouw bewaren,	412 : 5
Wil geloof ons geven / dat door zo te leven / hier Gods rijk begint.	422 : 3
En wie in groot verblijden / dit kindje kussen wil,	434 : 5
Hij wilde zich verlagen / en daalde van zijn troon;	438 : 2
Hij wil zijn koningsmacht / en majesteit verhullen,	438 : 2
wilt gij uw Heer ontmoeten,/zo maak voor Hem ruim baan.	439 : 2
wil ook zijn kind bewijzen / dat Hij zijn noden weet.	440 : 3
Wij willen , groot en klein, / die 't al van U ontvingen,	440 : 4
Hij komt, Hij komt met liefde / wil zo graag bij u zijn!	441 : 7
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn.	442 : 1
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid.	442 : 2
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land.	451 : 1
wil ons de eenvoud leren,/leer ons uw toekomst aan!	452 : 3
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
Herder, wil behoeden,/wie in 't duister valt.	463 : 3
Een engel spreekt een priester aan./Wil hij het goede nieuws verstaan?	464 : 1
't Is van een kindje, lief en klein,/dat wil altijd je vriendje zijn.	469 : 2
een zwaluw die wil rusten /vindt veilig onderdak	480 : 3
Vorst die met vrede ons wil kronen / van nu af tot in eeuwigheid,	482 : 3
en daarbij stond Jozef die 't warmen wou.	485 : 3
die spreken wil tot elk geslacht, / Hij werd geboren in de nacht.	488 : 1

Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij	494 : 1
een ezel wou haar dragen, / Kyrieleis.	497 : 1
wij willen U aanbidden, wij leven in uw naam.	499 : 5
wilt Gij ons warmen met / de gloed van uw genade.	500 : 5
Gezegend die zijn komst begroet / en knielen wil voor Hem!	506 : 1
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,	511 : 1
Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,	511 : 2
En wilt Gij ons de bittere beker geven	511 : 3
Maar wilt Gij ons nog eenmaal vreugde schenken	511 : 4
al wat ik doe, al wat ik wil,/ het is te zwak, te koud,	512 : 4
laat, ook als wij niet willen,/ons hart in U verstillen,/door liefde overmand.	517 : 4
mijn koning en mijn bruidegom,/mijn hart wil ik U geven.	518 : 1
Mijn schone liefste is van mij,/ in Hem wil ik verzinken.	518 : 6
‘O koning, wil ons horen,/ er is een prins geboren,	520 : 3
dat koning en dat knecht wil zijn / van ieder, groot en klein.	520 : 6
Als wijzen wil je niet zomaar verdwijnen. / Ze komen er.	521 : 3
Gij wilt niet als een onbeschreven blad /veraf staan van ons volgekladderd leven;	524 : 2
Wij willen de bruiloftsgasten zijn / van Kana in Galilea.	525 : 1
Wij drinken daar van de bruiloftswijn./Wij willen van harte vrolijk zijn	525 : 1
Omdat Hij niet ver wou zijn / is de Heer gekomen.	528 : 1
Midden in wat mensen zijn / heeft Hij willen wonen.	528 : 1
Wil daarom elkander doen / alle goeds geduldig.	528 : 4
die slaven wou bevrijden / hoe als een slaaf gekruisigd/ hij toen te sterven hing.	529 : 3
Zo zal ook wie het onrecht / wil inzien en weerstaan,	529 : 4
‘’k Wil in uw woning wezen / voor nu en voor nadeze’,-	531 : 2
en met de minsten wil Hij zich verbinden,/zij naam is bij vergetenen te vinden.	533 : 1
en Hij wil mensen van hun angst genezen,	533 : 2
en bij de doden is Hij niet te vinden,/Hij wil zich met de levenden verbinden.	533 : 6
Gij wilt uw kruis ons lenen,/ als licht van eeuwigheid.	543 : 3
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt,	548 : 2
ik wil nu gaan op rechte wegen./ Geen tegenstander houdt mij tegen.	548 : 2
Ik wil mij gaan vertroosten / in ’t lijden van mijn Heer	562 : 1
tot Hem wil ik mij wenden -/ o Jesu, zie mij aan.	562 : 1
wilde niet zien of horen / hoezeer ik werd bemind,	562 : 2
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn.	565 : 3
zij wilden zijn waar Jezus was,/ maar waren veel te moe.	570 : 3
Vrouw van liefde en genade,/ wil toch op mijn schouders laden	573 : 9
’k Wil mijn hart aan Hem verpanden,/laat mij dan van liefde branden	573 : 10
die zo nederig wilde zijn.	573 : 11
‘k Wil mij naar het kruis begeven / om daar met u mee te leven	573 : 14
Stralende, ik moet u eren,/wil u toch niet van mij keren,	573 : 15
en wil dan mijn voorspraak wezen / als ik ’t helse vuur moet vrezen	573 : 18
als Gij mij niet wilt horen./ Zie mij in liefde aan.	576 : 3
Gij die mijn ziel wilt laven / met liefelijke spijs,	576 : 4
ik wil om u zijn zonder trots,/ ik acht verlies wat ik verwierf.	578 : 1
Zij wilde Hem aanraken, zorgen voor Hem.	583 : 1
Zij wilde dat Hij haar kon horen, haar kreet	583 : 2
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen?	585
Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige / wil ik mij buigen	587 : 6
Rijke geschenken zou ik willen geven,/ eerbied en dank, de mirre van mijn leven.	587 : 7
Wat wilt Gij dat ik ben,/ een wrakhout op de golven?	603 : 2
En farao in onze rug,/ hij wil zijn slaven weer terug.	606 : 1

Wil ons met de geesteskracht / van uw adem dopen. 610 : 4
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x) 618 : 1
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn, 618 : 7
Wij willen zingen dat Hij leeft,/ Hij leeft die God gehoorzaamd heeft, 628 : 6
maar God heeft willen horen,/ Hij heeft steeds aan Mij gedacht. 629 : 5
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht. 634 : 2
liefde wil strelen niet verstoren / hunkering naar geborgenheid. 636 : 1
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan. 647 : 3
O Heer, blijf toch niet vragen./ Gij weet dat ik U haat,/dat ik geen kruis wil dragen, 649 : 1
Weer Gij de vijand af / die sluw ons scheiden wil. 672 : 5
wie met ons vieren wil / het feest der eerstelingen, 672 : 7
wat God wil bouwen wordt opnieuw / tot stand gebracht. 679 : 2
Wat God wil bouwen is gezaaid / en door de dood gegaan 679 : 3
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil, 692 : 1
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden 718 : 4
en wil zeer aandachtig lezen / in de rimpels van hun huid 730 : 2
‘Op, waak op’, zo klinkt het luide./ Wat wil dit roepen toch beduiden, 749 : 1
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 1
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 5
behalve dat zij in het licht willen wandelen. 752 : 3
God, geef dat op aarde gebeurt wat U wilt,/maak een einde aan onrecht en pijn. 772 : 4
Wie wil mag komen, zegt Gij, komen drinken./ Ik zal er zijn. 774
De mensen willen macht en eer en voeren strijd 782 : 2
Jouw volk is mijn volk, daarbij wil ik wonen,/ jouw God is ook mijn wondervolle God. 787 : 3
ruimte tot groei willen geven,/ thuis voor elkaar kunnen zijn, 790 : 3
Liefde, wil ons overkomen / als geheim en zegening. 791 : 1
over ons: wil ons genezen,/ bron van liefde, liefde zelf! 791 : 6
O God als Gij mij bij wilt staan / dan zal ik niet versagen. 796 : 1
Leer mij geloven recht en rein,/ Ik bid U, wil mij geven/ zo te leven 796 : 1
Al wie met ons zijn hand wil grijpen / is welkom, vriend en bloedverwant. 800 : 5
O onuitsprekelijk geheim,/ Ik ben./ Wil ons ook tegenwoordig zijn. 815 : 4
bestemd voor hoger burgerrecht./ Wil ons, o koning der getijden, 823 : 5
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding 825 : 8
wij danken U, God die Gij zijt,/ dat Gij ons menslijk wilt ontmoeten. 826 : 1
Als onze hand uw schepping schendt,/ wilt U ons dan nog vertrouwen? 837 : 3
en laat ons zonder vrezen / de minste willen wezen. 838 : 2
‘Ik wil aan de mensen onthullen / wat waar is, edel en goed. 846 : 2
wilt Gij ook zijn waar wij zijn,/ hier, in dit Babylon? 851 : 3
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Doorgang hebben wij ontzegd / aan wie wilden leven, 859 : 2
Wil de klacht dat de nacht / dood loopt in ons vragen,/ verre van ons dragen. 859 : 3
Wij bidden U, Algoede:/ wil altijd ons behoeden; 863 : 5
Hem die ons toe wou keren / zijn liefelijk gelaat. 864 : 5
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt. 865 : 1
Treurigheid wijke, vrolijkheid blijke,/ want Jezus wil, want Jezus wil mijn Heiland zijn. 866 : 1
De hemelmachten met ons mee / willen U eer betonen. 869 : 2
Wat onze God in de aanvang schiep,/ dat wil Hij ook bewaren; 869 : 3
Ik wil U, Heer, mijn leven lang / van ganser harte prijzen 869 : 6
zoals U dat wilt: in de kracht van uw liefde. 891 : 2
is het in deze beving niet / dat Gij U openbaren wilt. 892 : 2
is het dat Gij wilt zijn ontmoet / en vinden wij uw aangezicht. 892 : 3

Wat mijn God wil, geschiede altijd,/ zijn wil is steeds de beste. 899 : 1
Al wat Hij wil, hoe het ook gaat,/ ik zal het niet weerstreven. 899 : 2
Nog één ding wil ik vragen, Heer,/ ik vraag het vol vertrouwen: 899 : 4
Zijn Geest wil in mij wonen,/ Hij richt mijn wens en wil, 902 : 3
En wat mijn hart wil spreken,/maar wat geen stem meer krijgt, 902 : 4
Mijn hart wil blij opspringen,/ het kan niet treurig zijn, 902 : 6
Wil mij de genade geven,/ U te dienen hier en nu; 903 : 6
Ik wil mijzelf van nu voortaan / blijmoedig aan Hem geven, 909 : 2
het heil dat Hij wil schenken,/ dat nieuw is altijd weer. 910 : 2
Wil mij als een kind behandelen,/ dat alleen de weg niet vindt: 913 : 3
in uw zacht geweld wil 'k wezen / onvoorwaardelijk uw knecht 914 : 2
Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,/ hebt boven 't nameloze mij uitgetild, 920 : 1
Wil je wel geloven dat het groeien gaat,/ klein en ongelooflijk als een mosterdzaad, 923 : 1
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn 923 : 2
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Gij U tot mij wilt keren,/ uw zegen legt op mij. 938 : 2
Open die wereld die geen einde heeft,/ wil alle liefde aan uw mens besteden. 942 : 3
Ik wil ook wel graag geloven / dat er een hemel is, hierboven. 955 : 2
Wat ik gewild heb wat ik gedaan heb/ wat mij gedaan werd wat ik misdaan heb 962
God wil alhier met ons verkeren,/ hier wordt een huis voor Hem bereid. 971 : 1
God wil aan ons telkens weer tonen / dat Hij genadig is en trouw. 971 : 2
Dat Hij met ons samen wil wonen,/ geeft ons de moed voor dit gebouw. 971 : 2
Heb dank, dat Gij aanvaarden wilt / wat hier een mens van de aarde tilt: 972 : 6
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1
om wie zalig zijn geprezen,/ Heer, wil ons van het kwaad genezen. 996 : 1
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van bedrog genezen. 996 : 2
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil van blindheid ons genezen. 996 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van onszelf genezen. 996 : 4
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2
Wie gaat voorop, wil herder zijn,/ speurend naar water, plekken groen? 1002 : 1
Zij hebben eens het woord gehoord:/ 'Wie groot wil zijn moet dienaar zijn', 1002 : 3
Help ons samen goed te leven / en te doen wat U graag wilt. 1006
Zó wil ik leven: eenvoudig en klein,/met twee lege handen een koningskind zijn. 1007 : 7
Geef vrede, Heer, geef vrede,/ de wereld wil slechts strijd. 1010 : 1

Willen weten
er niet van willen weten,/ wanneer het naar haar vroeg? 864 : 3

Wimper
Stilte schuilt in onze wimpers 264 : 2

Wind
Hoor de zee, hoor de wind,/ hoor de regen als hij zingt, 008b : 2
Het gaat hem al te goed. Hij pocht in trots,/ zijn neus hoog opgestoken in de wind: 010 : 2
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
Ja, zijn stem is op de steppe /als de winden die zich reppen; 029 : 4
en in het diepst van de woestijn / wegschuilen voor de wilde winden. 055 : 2
Laat hen als water snel verzinken,/ als stro in wind verloren gaan. 058 : 3
God heeft een stormvlaag uit zijn hemelstreken,/gunstige wind van boven op doen steken. 078 : 10

een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind.	078 : 13
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen	083 : 5
de golven en de wind brengt uw bevel tot vrede.	089 : 4
De wereld is van U, de wind en de getijden,	089 : 5
Geweldiger dan water en dan wind/ is in de hoogte God die overwint.	093 : 3
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden,	103 : 6
dan waait de wind, en ze zijn verdwenen.	103d : 4
Op vleugels v.d. wind schrijdt Hij verheven,/storm zendt Hij uit,door vuur wordt Hij omgeven	104:1
Die langs Gods oceanen / trotseren wind en vloed	107 : 11
Uit zijn schatgewelf laat Hij / het tumult der winden vrij.	135 : 4
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind.	139a : 4
Gij winden van God en gij regen	154a : 3
Alle wind en alle weer	154b : 3
wie wind en water vrezen	155 : 9
de wind werd bondgenoot	169 : 4
Het slaat de woorden in de wind	177 : 2
tussen wind en water door	178 : 4
de wind zingt ze na door de bomen	179 : 2
en de wind wil je strelen	179 : 2
speel met de wind in het licht van de zon	179 : 2
Een heel klein zaadje waait weg in de wind	181 : 1
Zonne en maan, water en wind	303 : 1
Dit woord komt tot ons op de wind.	326 : 2
een Trooster is, zacht als de wind,/een sterke moeder bij haar kind.	342 : 2
van wind en zon en regen -/tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 1
De vogels en de dieven / die leven van de wind,	365 : 3
Een riet dat buigt in weer en wind,/zo is mijn knecht, een mensenkind,	459 : 4
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat;	460 : 4
die met zijne godheid wandelt / op de vleugels van de wind.	478 : 2
Drie oude koningen van ver trotseerden weer en wind	495 : 3
onnaspeurbaar als de wind / die voorbijgaat in de bomen.	527 : 2
een levende, een dode,/ een mens in wind en vuur.	538 : 2
De wind blaast in vier streken,/ wie weet waar hij behoort,	540 : 2
De wind blaast in vier streken / de tien geboden voort	540 : 2
Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind,	562 : 2
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep,	606 : 3
de wind is in de bomen./ Halleluja is mijn lied!	629 : 1
de oogst ruist in de wind / als psalmen in de nacht.	650 : 7
laat dat, verheven licht,/ in wind en vuur vergaan.	672 : 6
De wind, wij zien hem niet,/ zijn stem klinkt in ons oor,	676 : 1
De wind, wij zien hem niet, / maar toch trekt hij zijn spoor:	676 : 3
Geweldige, gedreven wind,/die valt met groot gedruis,	679 : 1
De wonderen zijn om ons heen / ze waaien op de wind.	683 : 4
Opdat ons leven nooit / in weer en wind bezwijkt,	686 : 3
Wij leven van de wind /die aanrukt uit den hoge	687 : 1
Heilige Geest,/ Gij zijt als de wind,/ kom dan, waai door onze harten, /reinig ons	688 : 1
De Geest van God waait als een wind / op vleugels van de vrede,	691 : 1
Wij wachten op de heilige Geest,/ als wind die waait waarheen zij wil,	692 : 1
in vuur en wind, in tongen, in talen.	693
Met wind in de haren / en zon in de rug ligt	697 : 1
kom in ons bestaan./ Wij loven je om / de wind die waait,	697 : 5

Als de wind die waait met vlagen,/ zo verassend waait de Geest, 700 : 1
Soms, soms lijkt geen wind te waaien,/ alles tevergeefs geweest 700 : 3
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant- 715 : 1
Soms waait de wind het koren in de war,/ naar alle kanten, naar elkaar; 715 : 2
God van het graan, van mensen en de wind,/ blaas uit uw hemel over ons, 715 : 4
gedreven door een heilig moeten,/ het is als najagen van wind. 720 : 1
Gods daden zijn niet na te meten:/ ook dit is najagen van wind. 720 : 2
maar niets kan je tevredenstellen,/ het is als najagen van wind. 720 : 3
altijd jezelf maar overvragen,/ ook dit is najagen van wind. 720 : 4
dus werp je brood uit op het water / en let niet altijd op de wind. 720 : 5
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan. 742 : 3
Een zaaier ging uit om te zaaien,/ hij zaaide zo wijd als de wind, 764 : 1
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1
zo wijd als de winden waaien / en maak ons tot moedergrond! 764 : 6
Wij groeien de aarde te boven,/ wij rijpen in weer en in wind, 765 : 5
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in ’t gras. 783 : 1
Als een bloem die staat te prijken / tot de wind komt overstrijken, 797 : 4
is levenslang geboortepijn./Een mens te zijn op aarde / is leven van de wind. 807 : 1
Dat de weg naar je toekomt,/ dat de wind je steunt in je rug, 821
doorzoekt der aarde donkere schoot./ Ja, hij snelt voort op hoge winden 823 : 3
Maak Gij ons rein en welgezind / en spreek tot ons in vuur en wind,/o stille stem in ’t hart 836 : 5
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2
Ja, ik ben het beeld van de herschepper,/ wind die kalm en krachtig leidt. 877 : 3
dan bidt met duizend monden / de Geest, vol vuur en wind. 894 : 3
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1
Vaar tegen wind en tij,/ vaar naar de overkant,/ wacht daar op Mij. 917 : 1
Wij zien alleen nog maar / water en wind. 917 : 3
Spreek dat de wind het hoort!/ Kom, dat het water knielt,/ bij ons aan boord! 917 : 5
want mateloos zijn wij verblind / in ons gevecht met storm en wind. 933 : 2
Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt: 936 : 1
Zij vliegen zo voortvarend,/ zij wiegen in de wind 979 : 10
wel het meest om deze vier:/ aarde, water, wind en vuur. 980 : 1
De vlugge wind kan niemand vangen,/ maar de lucht is vol gezangen, 980 : 4
in de wind daar is het feest,/ God is goed voor ons geweest. 980: 4

in de Wind slaan
U bij de Schelfzee niet gedachten,/ uw gunsten sloegen in de wind. 106 3

het slaat de woorden in de wind 177 : 2
Sla, wat het voorgeslacht ons leerde / niet onnadenkend in de wind 310 : 3
Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind, 562 : 2

in de Wind schrijven
maar wederom ik harer niet en acht,/ al hare trots die schrijf ik in de wind. 866 : 2

Winden
goddelijk kind, gewonden in de doeken! 477 : 3
Ziet, hoe dat men met Hem handelt,/hoe men Hem in doeken windt, 478 : 2

Windsel
‘Aanschouw de windsels in het graf/Halleluja (2 x)/die Jozef Hem als doodskleed gaf.’ 617 : 13
zijn graf is als een open boek,/ de windsels liggen in de hoek,/ halleluja! 628 : 4

Windstreek

Kondig het jubelend aan,/ laat het de windstreken horen,	659 : 1

Windvlaag

Is je beschutting verloren gegaan,/ in windvlagen zal ik mijn kleed om je slaan.	1007 : 3

Wingerd

beschutting voor de wingerd,/ de zwaluw bouwt haar nest.	819 : 1

Wingerdrank

Voorwaar, uw vrouw zal bloeien,een rijpe wingerdrank/uw kinderen zullen groeien,	128 : 2

Winnen, Gewonnen

Hoelang nog doet mijn vijand of hij wint?	013c : 1
Hij won in elk gevecht, hij was een ware held	174 : 1
loven en bieden op waarheid en waan / wagen en winnen en verder gaan -	419 : 2
Laat ons hopen,/biddend hopen,/dat de liefde wint.	422 : 3
Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij!	474 : 5
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!	503 : 4
een rijk waarin de vrede wint / van oorlog en van pijn.	506 : 2
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd.	602 : 1
De Heer is waarlijk opgestaan!/Halleluja!/ Het leven wint het van de dood!	638
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen.	673 : 1
Hij wint zijn brood en leeft,/ maar, Here, is dat leven?	717 : 2
Alleen te leven om te tellen / wat je vandaag of morgen wint,	720 : 3
die toch de hoop behoeden,/ dat kostbaar leven wint.	740 : 2
tot de wereld is gewonnen,/ en in U hersteld zal zijn,	754 : 3
Ja, hier is het leven te winnen / dat opweegt tegen de dood,	846 : 6
De waarheid wint gestalte,/ de duisternis verdween.	851 : 9
Zij die God beminnen / zullen vreugde winnen / ook uit bitterheid.	907 : 4
Wij werkten en wij wonnen veel,/ maar alle winst bleek schade.	966 : 1
win elk volk met stille kracht / voor uw rijk, - verdrijf de nacht!/ Erbarm u, Heer.	967 : 4
Al wordt het recht beleden,/ de sterkste wint het pleit	1010 : 1
Maak ons een levend teken:/ uw vrede wint de strijd!	1010 : 4

Winst

Ik riep U aan in grote nood: ‘Ach Heer, wat winst is in mijn dood?	030 : 4
Nooit is de winst zo hoog geweest	172 : 3
Al is de winst nog maar zo klein	180 : 4
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag?	905 : 2
Wij werkten en wij wonnen veel,/ maar alle winst bleek schade.	966 : 1

Winter

strenge winter, zomer zacht	154b : 4
Maar als een glimp van de zon,/een groene twijg in de winter,	321 : 2
Die lange nacht, die winter / doorstaan wij met geduld;	452 : 2
Bloesem in de winter ,/roze dageraad,	463 : 4
Ondanks winter, sneeuw en ijs / bloeien alle bomen,	486 : 3
Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter,	501 : 2

O goede engel bij het graf,/ de lente lost de winter af, 628 : 7
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond. 817 : 4
In de koude van de winter / groeit de lente ondergronds, 982 : 1

Wintergrond
Er is een roos ontloken / uit barre wintergrond, 473 : 1

Winterkou
de winterkou verdragen / als allerdorste tak 473 : 3
en winterkou verdrijft. Wij loven je om / rivieren die stromen, 697 : 3

Winternacht
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

Midden in de winternacht / ging de hemel open; 486 : 1

Winters
Maar winters werd het in dit land; ’t is kil rondom en in ons midden, 709 : 3

Wintertijd
Toen midden in de wintertijd / geen vogel werd gehoord 495 : 1

Wisselen
Wissel je geld en de winst is voor mij 187 : 2
al wisselen ook dag en nacht 245 : 3
Alles vervalt in ’t wisselend getij 247 : 2

Wisseling
Uw troon, o heer, staat bij uw rechtsgedingen / onwankelbaar in alle wisselingen. 045 : 3

uit het doodsgeding,/ uit de wisseling / van de lotgevallen. 645 : 3

Wissen
kom, Christus, kom en wis mijn tranen,/ als ik mij aan U overgeef. 947 : 2

Wit
want mijn vijand, wit van schrik,/ struikelde, smolt voor uw blik. 009a : 1
De weidegrond is wit van schapen,/ het dal van koren blond. 065 : 6
een vlucht van witte duiven,/ zij dekken als de sneeuw het veld. 068 : 4
als een witte pelikaan,/ ver van alle hulp vandaan, 102 : 3
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11

de nevels wit en wonderbaar 246b : 1
Dat hoge woord, geschreven wit op zwart, 324 : 3
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen. 448 : 2
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht. 516 : 3
Stil ligt de tuin rondom het witte graf / waar zich de Heer voor ons verloren gaf. 592 : 1
De vrouwen, naar het graf gegaan,/ zegde een witte engel aan, 620 : 5
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,/vogel uit de hemel, witte vredesduif. 701 : 4
Komende uit de verdrukking / en de kleren wit als sneeuw 726 : 3

met witte waarheid aangedaan.	760 : 6
Zoals het witte bliksemlicht / dat in het oosten is ontstaan	761 : 1
Jeruzalem is als een bruid getreden / voor God in wit en goud	766 : 2
De stad die zij verbeiden / die staat in wit en goud	803 : 6
Als alle mensen vogels dromen / met witte veren van satijn	1013 : 1

Woede

Betoom zijn woede, help uw knecht,/ handhaaf, o Heer, het hoogste recht. 007 : 3
Ik huilde, God, van machteloze woede. / U hield mij in uw greep, liet mij niet gaan. 032a : 1
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede! 035 : 4
zijn woede heeft hen waar Hij kwam,/ ten dode opgeschreven. 068 : 1
terwijl de vijand van het goede / vergaat van machteloze woede, 112 : 5
- toen hun woede tegen ons vlamde -/ Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest… 124a
Nee, ik ben stil nu, weg alle woede,/ stil als een kind, op schoot bij zijn moeder. 131a : 2

Maar weg is uw woede, U troost mij 153 : 1
biedt aan de woede beide wangen,/ breekt harten harder dan een steen. 636 : 2
Ontredderd zijn wij door verdriet en woede,/ door uitputting, door spanning en verwijt. 956 : 4
Omwille van uw naam: Barmhartige, die zich niet van ons afkeert in woede,/bidden wij:1004 : 7

Woeden

Gij geeft mij over aan het woeden / van alle elementen, Heer. 088 : 4
De hagel sloeg de rijke landen,/ en in het koren woedden branden. 105 : 12
bedolven was ons leven door wild woedend water… 124a

Woedt overal op aarde het geweld 156 : 2
Verlos ons als de vijand woedt,/geef, Heer, de vrede ons voorgoed. 360 : 5
Blijf in uw liefde mij bewaren,/waar om mij heen de wereld woedt. 442 : 2
Nu kan ik vrijuit lachen,/ ook als de wereld woedt. 623 : 6
Want hoe de wereld woedt,/mijn Heiland maakt het goed, 623 : 8
van ’t woeden van de boze / van ’t vrezen voor de dood, 747 : 4
Hoe satan ook woedt en wat hij ook doet,/ ’t is machtloos geweld ,- 898 : 3
Als Gij mij wilt hoeden,/ ben ik voor het woeden / van de vijand vrij. 907 : 2
In ’t woeden aller tijden / is nooit het lied verstomd, 968 : 4

Woedend

Woedend drijft Hij met een gesel van touw 187 : 4
Op de zeeën, woedend, ziedend,/ in de stilte voor de storm, 745 : 5

Woekeren

Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
hij woekert niet met zijn vermogen. 015 : 3

Woelen

Hij daalde neer in wind en wilde luister,/rondom zijn voeten woelden storm en duister. 018 : 3
Hij stelde mij als op een hoge rots,/ het woelen van mijn vijanden ten trots; 027 : 3
Al wat er woelt en onrecht doet / tegen mij, legt mij zijn lagen./ Doe redding dagen! 064 : 1

Woest

niet slepen naar zijn woest gebied,/ terwijl geen mens mij bijstand biedt. 007 : 1
Zij zijn in overmoed / belust op Jakobs bloed./ Zij maken woest en ledig 079 : 2

een aarde die woest was en leeg 318 : 1
zo leeg en woest, zo dood, als toen / Gij, Geest, nog niet waart uitgegaan. 680 : 2

Woestenij

In woestenijen, die het hart verschroeien,/liet Hij uit rotsen lafenis voortvloeien. 078 : 6
Keer terug tot mij / Israël, gij trotse -/ en de woestenij 081 : 14

Hij leidt u door de woestenij / en maakt gans Israël eens vrij / van ongerechtigheden.	130a : 3
Israël geleidde Hij / veilig door de woestenij.	136 : 8
als een profeet, wat riep je / daar in die woestenij?	456a : 3
Doper, wat riep je / daar in die woestenij?	456a : 3
Wij zouden licht verdwalen / in deze woestenij.	799 : 1
In de woestenij,/ Heer, blijf ons nabij / met uw troost en met uw zegen	835 : 4

Woestijn

De Heer is mijn herder!/ In 't hart der woestijn / verkwikken en laven	023b : 4
als de storm zal Hij verschijnen,/ beven doet Hij de woestijnen.	029 : 4
en in het diepst van de woestijn / wegschuilen voor de wilde winden.	055 : 2
tooit de woestijn zich met een wade,/ de heuvels zijn verblijd.	065 : 6
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan 't wild gedierte in het zand.	074 : 8
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn,	075 : 4
Hij deed zijn volk als schapen uitgeleide,/ in de woestijn verschafte Hij hun weide,	078 : 18
Ja, in het hart van de woestijn / ontspringt een heldere fontein.	084 : 3
Zij zullen je op handen dragen / door een woestijn van hoop en pijn.	091a : 2
Begeerte had hun hart bevangen./ Zij tartten God in de woestijn.	106 : 6
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn,	106 : 12
Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn,	107 : 16
laat u door God bedwingen / die water wellen deed uit de woestijn	114 : 4
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn	126a : 2
Een weg in de woestijn: de vrede is begaanbaar!	158c : 3
Abigaïl in de woestijn	172 : 10
Hij die ons riep in de woestijn	177 : 3
ver buiten de woestijn	184 : 4
die ons schenkt in de woestijn / brood en wijn	287 : 4
Uw woord is daad, o Vader, / werd brood in de woestijn,	345 : 1
een tocht door de woestijn, een weg ten leven,	362 : 1
Het zal geschieden in de laatste dagen/dat de woestijn zal bloeien als een bloem	455 : 3
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel.	496 : 2
in de woestijn ontloken,/als belofte bloeit Gij daar.	501 : 2
Kindje van vrede, leer ons te zijn / vindplaats van liefde in deze woestijn (2 x).	509 : 4
Als een bron zijt Gij begraven,/ als een mens in de woestijn.	527 : 4
is komen uit het water / en staan in de woestijn,	238 : 2
Jezus, diep in de woestijn,/ eenzaam en vol vragen,	539 : 1
Jezus, diep in de woestijn,/ veertig lange dagen,	539 : 5
maar Jezus is beneden / verzocht in de woestijn,	540 : 7
dan springen nieuwe bronnen / omhoog in de woestijn.	540 : 9
Heer, geef ons moed en doe ons gaan / uw weg door de woestijn	542 : 3
de koning komt de vredesstad bevrijden / en de woestijn zal bloeien als een roos.	546 : 1
De woestijn zal rozen geven / en zijn bloed vult ons met leven,	584 : 7
De toekomst is al gaande,/een bron in de woestijn	605 : 3
Wandelend in de woestijn / hebben wij water gevonden	659 : 4
stroom van heil – maar even later / opgedroogd en weer woestijn.	700 : 2
Een stem die roept in de woestijn: / Draag vruchten van bekering.	741 : 2
door de woestijn, onder de lichte wolk./ Die bracht hen veilig thuis.	750 : 6
want Hij zal ze weiden aan water / dat vloeit uit het hart der woestijn.	763 : 2
Hij mij had laten dolen, klein / in eindeloosheid der woestijn.	804 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot.	806 : 2

als een bron van Sion zijn,/ die ontspringt in de woestijn. 911 : 1
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt / geluk zal wedervaren / aan wie verworpen waren. 924 : 3
zo is mijn God,/ zo overkomt Hij mij,/ een bron die uitbreekt / in mijn woestijn; 929 : 1
ga ik als schaduw met je mee / door de woestijn en door de zee. 934 : 1
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1

Woestijnland
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water… 126b

Wolf
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Zij zijn tot wolven ons geworden,/ een wilde, felbeluste horde: 044 : 6
om wolven van de schaapskooi af te weren -/ een herder Israëls, een knecht des Heren 078 : 25

de wolf en de wezel 163a : 1
Kwam er een wolf op ’t schaapje af 184 : 2
Verjaag de wolven van uw schaap 243 : 6
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg? 664 : 2
en de wolf legt zich neer naast het lam (bis). 772 : 1
De wolven huilen in het bos,/wie vindt een weg om recht te doen? 1002 : 1

Wolk, Wolke
het duister als een mantel omgeslagen,/door wateren en door wolken voortgedragen. 018 : 3
geen vijandschap ter wereld kon mij schaden,/de schaduw van zijn wolk heeft mij beschut. 027 : 3
tot in de hoogste wolken./ Uw recht is als de bergen vast, 036 : 2
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt; 068 : 2
wolk die de Heer verhulde./ Gevangen de gevangenis! 068 : 6
Wolken goten water uit./ Luchten dreunden van geluid. 077 : 5
aan Hem, hun Heer, en toch deed Hij de deuren/des hemels open, deed de wolken scheuren. 078 : 9
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
Van U zijn immers alle volken,/ breek met uw lichtglans door de wolken 082 : 3
In een dichte wolk sprak Hij tot zijn volk./ Wat Hij metterdaad openbaarde, staat 099 : 6
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in ’t duister aan hun zijde. 105 : 15
en blijf genadig ons geleiden,/ ga, Heer, ons voor in vuur en wolk. 106 : 10

Gij bliksems en donkere wolken 154a: 4
In het begin zijn de wolken en luchten 162 : 2
een teken in de wolken 163a : 4
Zend uw regen uit de wolken / die het groeien doet: 319 : 6
Dauw, hemel, van omhoog,/laat dalen gerechtigheid uit de wolken. 432d
Gij, wolken, breek in regens neer,/regen de Heiland,Israëls Heer. 437 : 2
Verlichte wolk en lopend vuur,/zo waart Gij eens op aarde hier. 466 : 2
zing halleluja! Uit de wolken / komt ons zijn heerlijkheid nabij. 526 : 4
Een wolk van mirre heeft / zijn kribbe rijk gevuld. 563 : 2
En na de vloed komt Gij./ Uw boog staat in de wolken. 603 : 4
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen, 609 : 2
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende! 648 : 3
Hij gaat u voor in wolk en vuur,/ gunt aan uw leven rust en duur 655 : 2
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet. 658 : 3
Leid ons in de ware vrijheid,/ uw nabijheid -/ wolk en vuur zijn niet genoeg 664 : 2
De Heer is in de wolken,/ onttrokken aan ons oog. 666 : 2

Wij wachten op de heilige Geest / als wolk nabijheid overdag, 692 : 5
Soms een wolk die gul wil geven / schaduw op geblakerd land, 700 : 2
Geschenk uit de hemel, wolken en vuur;/ fakkel doorgegeven, 702 : 1
dat wij omgeven door de wolk / de weg ten einde lopen, 728 : 3
voor broeder wind die alle wolken / één voor één voorbij laat gaan. 742 : 3
door de woestijn, onder de lichte wolk./ Die bracht hen veilig thuis. 750 : 6
Scheurt het voorhang van de wolken,/ wordt uw aangezicht onthuld, 769 : 2
De wolk van de getuigen wijst / dezelfde weg omhoog. 798 : 5
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1
die in de zee zijn voetstap plant / en op de wolken rijdt. 943 : 1
Geliefden Gods, schep nieuwe moed,/ de wolken die gij vreest, 943 : 3

Wolkendek
Hing niet het wolkendek zo zwart / van twijfel om ons heen, 753 : 5

Wolkenduister
voor onze God, Hem die in luister / de hemel dekt met wolkenduister, 147 : 3

Wolkkolom
en rechts en links tot staan bracht als een muur. Hij ging hen voor in wolkkolom en vuur. 078 : 5

Wollen
De Heer spreidt sneeuw als wollen vachten, strooit rijp als as in winternachten. 147 : 7

Wond, Wonde
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Genees zijn dodelijke wonde,/ want het gaat wankelend te gronde. 060 : 1
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden! 064 : 4
Hun haters sloegen diepe wonden./ Zij werden eeuwenlang gekweld 106 : 19
Zij trokken op mijn rug met harde nijd / hun lange voren, ploegden diepe wonden, 129 : 2
brengt Hij er samen, heelt hun wonden, hoezeer hun harten zijn geschonden. 147 : 1

en heel zo elke wond 253 : 3
Heel, Vader, ook de diepste wond. 253 : 3
Niet als Thomas zie ik op uw wonden neer, 374 : 4
Er is uit ’s werelds duistere wolken / een groot licht stralend opgegaan - 482 : 1
uw naam die onze wonden heelt / en ons met manna spijst, 512 : 2
Zij kiemen uit zijn graf,/ zij bloeien uit zijn wonden, 544 : 3
Heer, om uw vijf wonden rood,/ om uw onverdiende dood, 558 : 10
Moeder, wil mijn hart bezeren,/ met de wonden die Hem deren, 573 : 11
om te lijden voor mijn zonden./ Laat mij lijden aan zijn wonden, 573 : 12
O hoofd vol bloed en wonden,/ bedekt met smaad en hoon, 576 : 1
O Heer uw smaad en wonden,/ ja alles wat Gij duldt, 576 : 3
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer, 620 : 9
gekwetst door vele wonden,/ Ik was weerloos totterdood. 629 : 4
springende als een fontein,/ bronnen geslagen als wonden. 659 : 4
Al mijn wonden heelt Gij:/ Gij ziet in mij uw kind. 695 : 2
Kom Schepper, Geest Jij,/die wonden heelt, 697 : 5
O Jezus, help mij dan ter tijd / ter wille van uw wonden, 748 : 4
Dag van brood en herverdelen,/voedsel voor ontelbaar velen,/diepe wonden zullen helen 775 : 5
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1

Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond.	831 : 3
Maar Hij verdwijnt haast uit mijn ogen / terwijl mijn diepe wonde bloedt;	855 : 2
De schaduw, de verblinding,/ de koorts, de open wond:	860 : 2
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel,	861 : 1
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden	998 : 4

Wonden, gewond

de Heer wil niet dat het u wondt,/ dat het u aan zal randen.	091 : 4
Al word ik onverhoeds gewond,/ al komen zij om mij te schenden,	548 : 3
liefde die wondt en wint,/ in U verlies ik mij, stil mijn verlangen.	673 : 1

Wonder (zn)

Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan!	008b : 5
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar!	026 : 3
dat zij uw wonderen verstaan / in ’t woord dat Gij mij op de lippen legt.	040 : 4
Heer, wat de vaderen vertelden / - nooit moe uw wonderen te vermelden -	044 : 1
O God, de wonderen die Gij deed,/ toen Gij daar voor ons henen schreed!	068 : 3
Het was voor velen tot een teken,/ Heer, dat ik staande bleef,-/een wonder dat ik leef.	071 : 5
Loof God de Heer, Hij openbaarde / zijn wonderen, zijn eer.	072 : 7
Men vertelt in heel het land / al de wonderen van uw hand.	075 : 1
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte,	077 : 4
Roemrijke daden door de Heer volbracht,/ zijn grote wonderen en zijn grote kracht.	078 : 1
Toen onze vaderen in Egypte waren,/ toen deed Hij hen zijn wonderen ervaren.	078 : 5
Gij zijt groot en zeer verheven,/ Gij doet wonderen aan ons leven.	086 : 5
Doet Gij aan doden wonderen, Heer?/ Staan schimmen op om U te prijzen?	088 : 6
voor ’t wonder van zijn gunstbewijzen.	096 : 1
Vertel alle volken over zijn wonderen.	096b : 1
Zing een nieuw lied voor God de Here,/ want Hij bracht wonderen tot stand.	098 : 1
Zing voor de Heer een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan;	098d : 1
Zing voor God een nieuw lied:/ wonderen heeft Hij verricht.	098f : antif. B
Meld ieder volk en elk geslacht / de wonderen die God volbracht.	103 : 1
Gedenk hoe Hij zijn oordeel velt,/ zijn wonderen ten teken stelt,	105 : 2
die in Egypte U verachtten / en voor uw wonderen doof en blind,	106 : 3
omdat Hij in hun midden / zijn wonder heeft gedaan:	107 : 3
Het is een wonder in onze ogen. Wij zien het, maar doorgronden ’t niet.	118 : 8
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware.	119 : 7
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven.	119 : 10
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:’Hun God doet wonderen.’	126a : 1
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,/ Gij onze vrede.	126a : 1
De Heer doet ons goed, een wonder van vreugde!	126b
mij in de moederschoot geweven,/ mij met uw wonderen omgeven.	139 : 7
Ik dank U voor dit wonder, Heer,/ dat U mijn leven kent	139b : 2
Ik zal getuigen van uw heerlijk licht,/ van al de wonderen die Gij hebt verricht.	145 : 2
die wonderen tot stand heeft gebracht?	151 : 3
van Hem die wonderen doet	169 : 5
Hij ging wonder boven wonder	178 : 14
zijn wonderen, die geen oog ooit zag	215 : 2
Wonder van God, mensen in vrede	276 : 3
Gij doet wonder boven wonder,/draag ons naar de overkant.	352 : 3
Vol van vreugde, dankbaar voor het wonder	355 : 1

Kyrie eleison!/Heer, die ons zo grote wonderen doet, 375 : 2
Het geheim van deze spijze / 't wonder dat Gij wilt bewijzen 376 : 3
Geen verstand kan dit verklaren,/niets dit wonder evenaren, 376 : 4
U, Heer, te ontvangen./Ondoorgrondelijk wonder: 379 : 2
En alwie Jezus' naam belijdt / zal wonderen verrichten 391 : 4
de intocht is ophanden / van Hem die wonderen doet. 440 : 1
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu / van de Zoon die hier woont. 453 : 4
daar zag ik een wonder dat 'k vertellen zal. 485 : 1
O kostbaar kruis, o wonder Gods,/ waaraan de prins der glorie stierf; 578 : 1
zij wijzen naar het wonder heen / van Hem die op de aarde boet. 578 : 3
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot: 583 : 3
Het leven brak door aarde en steen,/uit alle wonderen om u heen 630 : 1
Halleluja!/Zing voor God een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan./Halleluja 640d
met water uit de harde steen./ Het is vol wonderen om u heen. 655 : 1
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht! 658 : refr.
Houd Gij ons staande door / het wonder van Gods naam. 672 : 6
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / baart stralend nieuw leven op 't Pinksterfeest 682 : 1
Dit is het wonder: de kracht van de Geest / herschept en wekt op wat als dood is geweest. 682 : 2
De wonderen zijn om ons heen / ze waaien op de wind. 683 : 4
Leid mijn leven naar het wonder,/ Geest van liefde, sterk en trouw. 685 : 1, 5
Zij rust in de schoot, wachtend op het wonder/dat zich daar ontvouwt,verborgen voor ons oog. 701:2
Uw stem, Heer, hebben wij gehoord./ het wonder van uw heilig woord, 722 : 1
Zij zullen de wereld bewonen,/ zij namen het wonder ter hand, 763 : 1
gij moet op een wonder hopen / dat gij oplaait als een vuur, 769 : 5
In de schoot van mijn moeder geweven,/ als een wonder bereid, 780 : 1
Werelden schept zij, de liefde,/ wonder dat ons doet bestaan, 790 : 2
geen taal verstaat haar wonder groot,/ verblindend zijn uw vuren. 808 : 4
de God die louter wonderen doet./ Wij leven in zijn hoede 869 : 1
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5
Wil je wel geloven het begin is klein,/ maar het zal een wonder boven wonder zijn 923 : 2
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen. 923 : 2
heb vertrouwen, het wonder zal komen:/ kijk hier ben Ik, mijn heil is jouw deel. 927 : 4

Wonder (bn)
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid. 067a : 1
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9

Wonderbaar
Gij hulp van wie werd overmand,/ hoe wonderbaar kunt Gij bevrijden! 017 : 3
De Heer heeft mij gered uit elk gevaar./ Hoe groot, hoe onuitsprekelijk wonderbaar! 018 : 15
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
Hoe wonderbaar is uw getuigenis./ Ik zal het altijd in mijn hart bewaren. 119 : 49
om zijn wonderbare macht,/ om de heerlijkheid en kracht 150 : 1

de nevels wit en wonderbaar 246b : 1
als Hij, die alle macht heeft,/ met wonderbaar beleid 904 : 3

Wonderbaarlijk
Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen./ Toen Hij de deur sloot voor de regen, 105 : 6

Groot en wonderbaarlijk / is het werk van God. 777 : 6

Wonderdokter
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond. 549 : 2

Wondergroot
Zij klaagden eindelijk God hun nood,/ die in zijn liefde wondergroot 106 : 20

Wonderlijk
sterren ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 1
druppels ontelbaar in de oceaan./Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 2
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Mensen ontelbaar, overal vandaan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 4

droomt een wonderlijke droom 166b : 4
En alle andere vreemde namen: /die wonderlijke raadsman heet, 448 : 6
Op zijn wonderlijke namen - / vader, raadsman, vredevorst - 449 : 6
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar, 511 : 1
Hoe wonderlijk,/ uitzonderlijk / een sabbat is gekomen: 590 : 5
Wonderlijk is het en groots,/ de Davidszoon heeft door zijn dood 618 : 4
Beadem ons, o Geest,/ met wonderlijke kracht, 858 : 2

Wonderlijkst
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5

Wondermacht
willen uw wondermacht / lofzingen dag en nacht. 021 : 7

Wondervol
Jouw volk is mijn volk, daarbij wil ik wonen,/ jouw God is ook mijn wondervolle God. 787 : 3

Wonderschoon
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon. 469 : 15
Ik heb U lief, o wonderschone,/ ik heb U lief, Gij zijt mijn God. 908 : 7

Wonderstil
Ik ben met ziel en zinnen / geopend, wonderstil. 480 : 4

Wonderwerk
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
Vermeldt het graf uw gunstbewijzen?/ Geeft het uw wonderwerken weer? 088 : 6
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7

Wonen
en wonen in een veilig huis. 004 : 3
Psalmzing Hem die in Sion woont!/Meld alle volken hoe Hij troont: 009 : 6
op zijn rechterstoel de toon / voor een wereld waar het recht weer woont. 009a : 2
Wie zult Gij noden in uw tent,/ wie op uw heilige berg doen wonen? 015 : 1
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in ’t licht 018 : 2
daarin heeft Hij zijn wil geschreven: mijn volk zal veilig wonen. 020 : 1
en wonen zal ik in Gods huis / zo lang ik leven mag. 023c : 5
de wereld en die daarin wonen./ Het land rijst uit de oceaan, 024 : 1
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7

Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
Van waar Hij woont, in ’t licht verheven,/ ziet God op deze aarde neer. 033 : 5
alom uw vleugelen spreiden. Bij U te wonen, Heer,is goed, 036 : 2
Woon in het land met die het goede kozen / en die de Heer tot zijn getrouwen telt. 037 : 1
Wien God vervloekt, vervluchtigt voor zijn dreigen./Wien God bewaart, zal wonen in het land. 037 : 7
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
Aan allen die rondom ons wonen / gaf Gij slechts reden om te honen, 044 : 7
Hij woont in haar, zij wankelt niet,/ zij kroont zijn heilig rijksgebied. 046 : 2
Met zijn eigen hand meet Hij Jakob ’t land,/die daar woont met trots als beminde Gods.047 : 1
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof, 065 : 2
Men zal weer wonen in ’t beloofde land,/een nieuw geslacht vindt daar bij U nieuw leven 069 : 9
Gedenk aan Sion, waar Gij hebt gewoond,/richt naar ’t verwoeste heiligdom uw schreden. 074 : 2
hebt laten wonen bij de mensen./Hoe brand ik van verlangen om 084 : 1
Wonen bij U is een zegen,/ zo’n blijvende kans om te zingen voor U. 084a : 2
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U. 084b : Antif. A
Bij wie Hem vrezen is zijn heil geplant./ Zijn heerlijkheid zal wonen in dit land, 085 : 3
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6
Wie in de schaduw Gods mag wonen / hoeft niet te vrezen voor de dood. 091a : 1
Wie woont onder de hoede van de allerhoogste God, 091b: voorz.,5
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
Want God is overstelpend goed,/ die ons in vrede wonen doet. 100 : 4
Al wie zich rein van hart en handen tonen,/ zullen mij dienen, mogen bij mij wonen, 101 : 5
Zo zult Gij uw trouw betonen./ Ja, uw volk zal veilig wonen. 102 : 13
Zo kwamen Jakob en zijn zonen / als gasten in Egypte wonen. 105 : 8
Heer, uw bestel staat als een vast gebouw / waarin Gij woont, rechtvaardig en waarachtig. 119 : 52
opdat ik in het licht der waarheid woon./Laat niet vergeefs mij op uw bijstand wachten 119 : 64
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen 133 : 3
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee. 139 : 5
In recht hersteld zal het Hem prijzen / en wonen voor zijn aangezicht. 140 : 8
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3
Wees en weduw en ontheemde / doet Hij wonen op zijn erf. 146 : 5
Koningen die op aarde troont,/ en natiën die rondom woont, 148 : 5

Wat was het goed om op aarde te wonen 162 : 6
Weet je waar hij later woont? 167 : 5
Naäman woonde in het land naast Israël 174 :1
Wie wonen daar in die stad 175 : 2
Vissen wonen in de diepte 178 : 7
Jona, wil je rustig wonen 178 : 12
land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven 217 : 3
mijn hart wil in u wonen 244 : 4
en bij ons wonen in uw tijd 259 : 4
Maar in de mensen wilt Gij wonen 275 : 4
onthult hoe Gij, o zon,/al in ons midden woont. 282 : 3
God liet ons samen wonen / in ’t land van overvloed 311 : 8
die eeuwig bij de Vader woont, God gelijk in macht en ere. 341 : 2
Hij leeft, geloofd zij Christus die bij ons woont. 343 : 2
Woont Gij, wie zelfs de hemelen niet bevatten,/toch in een huis door ons gebouwd? 364 : 2
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam. 364 : 5
daal neder uit uw hoogte in ons midden! / In uw vergeving wonen wij. 364 : 6

Wonen overal nergens thuis / aarde mijn aarde mijn moeders huis	419 : 1
Wonen overal even thuis / handel en wandel en huis na huis	419 : 2
Wonen overal bijna thuis / aarde mijn hemel mijn vaders huis	419 : 3
Gij die hier woont in ’t dal der tranen/en van de schaduwen des doods	448 : 2
Wachters van de tijd,/licht zal in uw ogen wonen,	453 : 1
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu / van de Zoon die hier woont.	453 : 4
De mensen die gaan in het duister, / die wonen in ’t land van de dood,	454 : 1
En hij is de vorst van de vrede,/de God die bij mensen woont.	454 : 4
dat woord woont onder ons onafgebroken	455 : 6
Het volk dat woont in duisternis / zal weten wie zijn heiland is.	460 : 1
dat je in de hemel dag aan dag / met ons, de engelen, wonen mag.	469 : 4
Kom in mijn hart en woon er,/het is geen vreemde plek,	480 : 4
wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan.	482 : 1
Hij woont te midden van het kwaad / Hij troont in onze lage staat.	488 : 3
Het woord is vlees geworden,/het heeft in ons midden gewoond,	492 : 2
Een nieuwe God zijt Gij/die onder ons wilt wonen,/zo ver weg, zo dichtbij	494 : 1
Trouw en goedheid zullen wonen / in het land dat Hij bemint.	498 : 4
en in hun wereld woont.	502 : 4
Midden in wat mensen zijn / heeft Hij willen wonen.	528 : 1
is ons rakelings nabij,/ wonend in ons midden.	528 : 5
woont niet in een aardse tent,/ maar op onze lofgezangen. / Halleluja.	545 : 5
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven;	590 : 2
waar onrecht nimmermeer zal wonen.	611 : 1
Hier heeft de Heer ons geleid,/ hier doet Hij Israël wonen	659 : 3
de stad waar vrij,/uit boze droom ontwaakt,/de mensen wonen,	662 : 1
Gelukkig wie wonen in uw huis,/ eeuwig loven zij U.	710b
zolang ik op de aarde / nog als een balling woon.	750 : 5
Hun zon is God, de Here / die in hun midden woont.	750 : 6
tot wij eeuwig bij U wonen,/ schrijdende van licht tot licht,	754 : 3
dan zullen de volken weten / dat Hij bij de mensen woont.	763 : 5
Op de nieuwe aarde / woont het Lam voorgoed.	777 : 7
en dat het eens met ons mag wonen,/ Heer, in uw hoge, heilige stad,	778 : 5
Jouw volk is mijn volk, daarbij wil ik wonen,/ jouw God is ook mijn wondervolle God.	787 : 3
Abraham, je moet gaan wonen / in het land dat Ik zal tonen.	805 : 1
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs.	806 : 3
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is	813 : 5
Vrede voor dit huis / voor wie er wonen liefde,	819 : 4
o God, wij bouwen als ontheemden,/ wij wonen en wij blijven vreemden,	823 : 5
die al wat is tot aanzijn riep,/ de ongeëvenaarde,/ woont niet in tempels; er is niets	825 : 2
heeft ons in Adam één begin,/één levensdoel gegeven:/te wonen op zijn aarde, waar	825 : 3
In Hem als in een tempel heeft/de God gewoond die eeuwig leeft,/de ongeëvenaarde	825 : 8
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor!	831 : refr.
de stralende vrouwe, de schone,/ de wijsheid die bij u wil wonen	846 : 6
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen,	869 : 2
De Heer regeert, en het is goed/waar Hij de mensen wonen doet.	869 : 3
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht.	882 : 2
U woont in mij./ Heer, vernieuw mijn hart, want dan kan ik leven, Heer,	891 : 2
Zijn Geest wil in mij wonen,/ Hij richt mijn wens en wil,	902 : 3
Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,/ U ten heiligdom gegeven.	906 : 8
Maak mijn hart tot uwe troon,/ dat uw heilige Geest er woon’.	912 : 5
dit leven dat geen leven is / nog dood nog ongeboren./Doe open Gij die woont in licht	923 : 1
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen?	943 : 2

als vederlichte dromen,/ zij wonen in het licht. 979 : 1
Op aarde mogen mensen wonen / tussen hout en groen van bomen, 980 : 2
Dieren, zij mogen hier wonen;/ zij zijn uw werk, met als kroon: de mens, 987 : 6
hen die wonen in verdriet / en voor wie vreugde weggelegd is, 996 : 1
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal op mijn bed niet slapen. 999 : voorz.
voordat ik heb gevonden:/ een plek waar Hij wonen kan, 999 : voorz.
Een plek waar Hij wonen kan,/een plaats om te rusten voor Hem/die God is de enige ware. 999 : 1
Ik zal in mijn huis niet wonen,/ik zal mijn ogen niet dichtdoen, 999: voorz.
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2

Woning
Dan zal Hij spreken uit zijn hoge woning / en hen verschrikken in zijn grimmigheid: 002 : 2
Al wat er land of water heeft tot woning,/het moet de mens erkennen als zijn koning: 008 : 5
Ik zal het welkom horen van mijn koning / en jaar aan jaar verblijven in zijn woning. 023 : 1
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
met gaven groot en goed./ Toen ’t kwaad zich saamtrok om mijn woning, 031 : 17
die naar uw heilige berg mij leiden,/ waar Gij mij woning wilt bereiden. 043 : 3
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Zij tierden in de woning van uw heil,/ daar hebben zij hun vaandels opgestoken 074 : 3
Uw heilige tempel hebben zij verbrand,/ontwijd, onteerd de woning van uw vrede. 074 : 4
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid. 084 : 2
Heil hem wien God een plaats bereidt / in zijn verheven woning. 091 : 1
Maar gij moogt schuilen bij de Heer,/ geen kwaad bedreigt uw woning: 091 : 5
de Heer heeft onder ons zijn woning, de Heer die bij ons intocht houdt. 098 : 3
Wij zegenen u uit ’s Heren woning,/ wij zegenen u al tezaam. 118 : 9
Geen vrede kwam de koning toe,/ geen woning ter verlustiging, 132 : 2
Zo zal ik naar Gods woning gaan / en buigen voor zijn groot gezag 132 : 4
Jeruzalem, gewijde woning,/ prijs Sion, prijs de Heer uw koning. 147 : 5

van zijn verheven woning 176 : 6
die tussen ons zijn woning heeft 273 : 1
en zijn zoon bouwde uw woning / heerlijk af 319 : 3
een woning wilt hun geven 320 : 3
Kom, Geest van God, maak onze harten open, dat Christus bij ons zijn woning vindt. 333
Zo laat er in zijn woning / vrolijk zijn toegetast! 384 : 9
in hem wil woning maken / het heil. de Zoon van God. 439 : 3
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord, 451: 3
‘’k Wil in uw woning wezen / voor nu en voor nadeze’,- 531 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2
de hemel is mijn woning,/ aarde, breek in jubel uit! 629 : 7
opdat het door de wereldnacht / de weg vindt naar uw woning. 723 : 2
een woning in de stad bereiden / waar Gij het fundament van legt. 823 : 5

Woning maken
Het hoofd van ’s hemels legermacht!/ Hij komt, Hij maakt bij ons zijn woning. 024 : 5
Wie is als de Heer onze God,/ die woning maakt in den hoge, 113a : 3

Woon
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid! 435 : 1

Woonplaats

Hij zal zijn volk als kinderen van den bloede/het land tot woonplaats geven voor altijd. 037 : 9
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen. 069 : 6
Zijn woonplaats heeft Hij toebereid / in deze stad, waar haat en strijd 076 : 1
toen vorsten talloos U bestreden,/ want in de woonplaats van uw vrede 083 : 4

en wijzen hem zijn woonplaats aan./ Hij is ten prooi aan duizend vrezen, 823 : 2
Gezegend die een woonplaats maakt / voor wat beweegt en ademhaalt: 984 : 3
dat wonen zullen zij wie hier geen woonplaats heeft-/dat dorst en honger zijn verdwenen 1001 : 2

Woonstee

Houd van het kwaad u ver en doe het goede,/dat gij een woonstee hebt in eeuwigheid.037 : 9
Hij richt een woonstee aan / voor wie ontbering leden, 107 : 17

Woord

Ik roep op aarde 't woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: 'Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
'Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?/Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht' 012 : 2
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede./Gij zijt getrouw, uw woord doet Gij gestand. 012 : 5
Onkreukbare woorden, waar ben je?/ Betrouwbare vrienden, bezweken 012a : vz. 1
die slaan met stomheid de armen,/ die denken 'mijn woord is het laatste'. 012a : 2
Zijn woord is geen woord als van mensen./ Het is bevochten, gelouterd in 012a : 4
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2; 053
mijn woord getoetst aan wat ik dacht,/ en Gij hebt mij oprecht bevonden. 017 : 1
Gehoorzaam aan uw heilig woord,/ blijf ik gedurig op uw wegen; 017 : 2
Maar wie zich afwendt en uw stem niet hoort,/Gij treedt hem tegen met uw toornig woord. 018 : 7
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
Nauwelijks hadden ze van mij gehoord,/ of bevend bogen zij zich voor mijn woord. 018 : 13
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
Des Heren woord is goed,/ wie zijn bevelen doet,/ zijn hart wordt opgetogen. 019 : 3
Recht is het woord van God / en louter zijn gebod,/ een licht voor onze ogen. 019 : 3
begeerlijker dan goud,/ blijft dit ons laatst behoud:/ het woord van onze koning. 019 : 4
Breng voor uw aangezicht / mijn wens en woord in 't licht / door al mijn levensdagen. 019 : 6
Het woord des Heren is volmaakt,/ bron van leven. 019a : voorz.
kostbaarder dan zuiver goud / is het woord des Heren. 019a : 4
Hij heeft zijn aanschijn over mij verheven/en op mijn woord, dat met geween en klagen 022 :10
Here, maak mij uwe wegen / door uw Woord en Geest bekend; 025 : 2
Geeft Gij uw woord aan deze wereld,/ Gij zijt mijn lied, de God van mijn vreugde, 025b : 3
Alle wegen van God zijn liefde en trouw / voor wie bewaren het woord van zijn verbond 025d : 5
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Geloofd zij God, die naar mijn woorden,/ mijn smeken en mijn klagen hoorde. 028 : 4
Grote vloeden stuwt Hij voort / en Hij dwingt ze met zijn woord. 029 : 2
plant de echo van het woord / zich in dood en leven voort. 029 : 5
Woord voor woord te lezen / is voor Hem hun wezen,/ want Hij vormt hun hart. 033 : 5
zij zijn aan 't kwaad verloren./ Vol list en leugen is hun woord, 036 : 1
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
dat zij uw wonderen verstaan / in 't woord dat Gij mij op de lippen legt. 040 : 4
Spreek slechts uw woord, en Israël gaat / vrijuit te midden van het kwaad. 044 : 3
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,/ de woorden van uw mond zijn vol bekoring, 045 : 1
rijd luisterrijk in heil en voorspoed voort / en houd de teugels van het rechte woord; 045 : 2
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2

Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult. 049 : 1
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
Uw woorden brengen schande en schade./ Gij laat de laster gaan. 052 : 2
Verwar hen, Heer, die met hun woorden / de vrede van de stad verstoorden. 055 : 3
Maar altoos als de angst mij heeft bekropen,geprezen zij Gods woord dat mij doet hopen! 056 : 1
Mijn woord verleugenen zij voor en na,/scheppen hun vreugde in mijn schand'en scha, 056 : 2
Geprezen zij Gods woord dat mij deed hopen!/Mijn vijanden zijn haastig afgedropen. 056 : 3
Zij brengen niets dan leugen voort;/ verstik hen in hun eigen woord. 059 : 5
Maar wat? Mijn God heeft reeds verhoord./ In 't heiligdom weerklonk zijn woord. 60, 108 : 3
God stelde eens voor al zijn woord,/ tot tweemaal toe heb ik 't gehoord,- 062 : 7
Hun tong is als een scherpe degen,/ hun woord is als een pijl gepunt 064 : 2
dit is uw woord, dit is uw wet;/ Gij geeft ons nieuwe krachten. 068 : 3
God gaf zijn woord, roer nu de trom,/ reidans, gij vrouwen, roep alom, 068 : 4
God heeft het woord gesproken: Ik doe u keren naar uw huis, 068 : 8
Zijn naam gaat rond over de aarde,/ een woord van vrede, van mens tot mens. 072a : 4
ontmoedigde dan niet mijn woord,/ het volk dat wacht tot Gij het hoort? 073 : 5
Gij hebt hen in hun droom gestoord,/ geslagen met uw dreigend woord. 076 : 3
aan de dagen van weleer,/ vindt mijn hart geen woorden meer. 077 : 2
Luister, volk van God,/hoor wat ik je leer;/hoor het oud geheim, Woord van onze Heer. 078a : 1
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord 083 : 1
aan mensen naar uw hart uw woorden toevertrouwd: 089 : 9
Ik houd mij aan mijn woord, zal mijn verbond bewaren. 089 : 12
Doe ook voor ons geslacht uw oude woord gestand. 089 : 17
nog eer uw scheppend woord aan alle leven / een wereld om te wonen heeft gegeven, 090 : 2
Gij zijt, van vóór Gij zee en aard'/ hebt door uw woord bereid, 090a : 3
Uw woord is onfeilbaar en trouw,/geheiligd worde uw huis/Heer God,tot in lengte van dagen. 093a:5
in hun hart gegrift als zijn heilig schrift./'t Woord, door God gegeven, is voor hen het leven. 099 : 6
Here onze God, bitter was hun lot./Gij hebt hen verhoord,/ ja Gij gaf uw woord. 099 : 7
Treed statig binnen door de poort./ Hier staat zijn troon, hier woont zijn woord. 100 : 3
opgeroepen door uw woord./ Zij vergaan, maar Gij leeft voort. 102 : 12
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd. 103 : 8
Gij engelen, sterke helden,/ die doet zijn heilig woord, 103a : 4
zijn woord behartigen en het volbrengen. 103d : 5
De afgrond moest zich op uw woord betomen/de vloed zal de aarde nooit meer overstromen.104 : 2
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht / tot in het duizendste geslacht. 105 : 3
en in gevangenschap geraakt,/ maar door Gods woorden vrijgemaakt. 105 : 6
Maar Mozes liet Gods woorden horen,/ Aäron kwam, door God verkoren, 105 : 10
't werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord, 105 : 16
Zijn trouw houdt stand te allen tijde./ Wie prijst zijn daden woord voor woord? 106 : 1
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
en dat zijn woord u weer / ten levenslicht zal wezen. 107 : 8
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft 115 : 6
mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen / en levenslang ben ik niet eenzaam meer. 116 : 1
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen. 119 : 5
Ik loof U, die mijn grootste rijkdom zijt,/laat mij, o Heer, geen van uw woorden missen.119 : 6
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen. 119 : 8
Ik lig terneer, gekluisterd aan het stof./maak mij dan, Here, naar uw woord weer levend! 119 : 10
want ik verkies als koers waarachtigheid / en overdenk uw woorden wel terdege. 119 : 11
Gij zijt mijn licht, mijn dag bij duisternis,/ Gij doet uw woorden voor mijn ogen open, 119 : 12

Neem van mijn mond het woord der waarheid niet./ Gij moet uw wil en wet mij openbaren. 119 : 17
Gedenk aan ’t woord gesproken tot uw knecht,/waarop Gij mij verwachting hebt gegeven. 119 : 19
Wanneer ik denk aan uw aloude woord / word ik getroost, zo zal ik mij verpozen; 119 : 20
zij die U vrezen zijn oprecht verblijd / dat ik mijn hoop stel op uw woord, o Here; 119 : 28
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31
In eeuwigheid bestaat uw woord, uw kracht./ Hoog in de hemel is uw naam verheven. 119 : 34
O Heer, uw woord,uw woord,daar denk ik aan,/ ik leef slechts door uw wetten en uw rechten. 119:35
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37
Ik wijk niet af van wat uw woord mij leert,/ want zó alleen kom ik uw aanschijn tegen. 119 : 38
Hoe aangenaam is ’t woord van uw verbond,/hoe lieflijk klinkt uw wet in onze oren. 119 : 39
Uw woord is als een lamp, een helder licht,/ een schijnsel op mijn pad, een eeuwig baken 119 : 40
Geef leven door uw woord in doodsgevaar./ Ik ben bedreigd. De vijand spant zijn netten, 119 : 41
Gij zijt voor mij een schuilplaats en een schild,/want in uw woord doet Gij mij overwinnen. 119 : 43
Uw banvloek treft wie niet uw woord bewaart,/zijn leugentaal keert ledig tot hem weder. 119 : 45
Wees Gij mijn borg en doe mijn recht bestaan,/ spreek Gij uw woord en breek hun trots aan stukken. /119 : 46
Hoe zie ik uit, Heer, naar uw heilig recht,/ hoe staat uw woord van trouw mij steeds voor ogen. /119:47
Wanneer uw heilig woord geopend is / zal ’t als een licht het duister op doen klaren. 119 : 49
Wend van mij druk en onrecht, keer mijn lot,/dan richt uw woord van dag tot dag mijn daden. 119:50
Uw woord is louter en volkomen rein./ Uw dienaar houdt het steeds in hoge ere. 119 : 53
is het uw trouwe wet die mij verheft./- O eeuwig recht, o woord voorgoed geschreven!- 119 : 54
Nog voor het morgengrauwen roep ik luid:/ Heer, kom te hulp, ik blijf uw woord verwachten. 119 : 56
Van oudsher weet ik, dat uw woord alleen / ons is gegeven tot een eeuwig teken. 119 : 57
Want uw geboden zijn mijn dagelijks brood,/ ik haat ze die zich aan uw woord onttrekken. 119 : 59
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60
Uw woord, o Heer, houdt alle waarheid in,/ uw heilig woord is recht voor alle tijden. 119 : 60
Mijn vreugd is dat uw woord mij niet verlaat,/ mijn hart vindt daarin overvloed van vrede. 119 : 61
Een smekeling, zo kom ik tot w troon:/ leg met uw woord beslag op mijn gedachten 119 : 64
Al uw geboden zijn gerechtigheid./ Ik prijs uw woord met juichende gezangen. 119 : 65
Uw woord omvat mijn leven / en tilt het aan het licht. 119a : 1
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
Uw woorden te herhalen / is honing in mijn mond. 119a : 3
God, laat mij nooit verliezen / de vreugde om uw woord, 119a : 4
Een lamp voor mijn voet is uw woord / een helder licht op mijn pad. 119b : refr.
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;/ uw woorden vergeet ik nooit. 119b : 1
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.’ 120 : 1
Vrede, hoezeer ik voor u pleit,/ hun woord is haat, zij gaan ten strijd. 120 : 2
naar ’s Heren woord, om zijns naams ere!/ Zo is het Israël gezegd: 122 : 2
rondom hen die zijn woord bewaarden,/ zijn volk op aarde. 125 : 2
wacht zijn verlossend woord./Nog meer dan in de nachten /wachters het morgenlicht, 130 : 3
Ik hoop op God de Heer en wacht / het woord dat Hij zal spreken. 130a : 2
Als Gij hun ’t woord van uw verbond / met eigen mond hebt willen leren. 138 : 2
Gij kent mijn leven woord voor woord,/ Gij hebt mij voor ik spreek gehoord. 139 : 2
De woorden van mijn mond, o Heer, die zijn voor U bekend 139b : 1
Gij oordeelt hen, ik spreek alleen / liefelijke woorden in hun midden. 141 : 6
Hij doet te allen tijde / aan elk zijn woord gestand. 146a : 4
De aarde hoort Gods heilig spreken./ Zijn woord snelt voort door alle streken. 147 : 6
De Heer heeft Jakob uitverkoren / om naar zijn heilig woord te horen. 147 : 7
gij legioen dat naar Hem hoort,/ gij engelen die draagt zijn woord, 148 : 1
Geprezen zij God! Gij engelenkoor/dat steeds naar Hem hoort, prijs Hem om zijn woord! 150a : 1

Des Heren woord beslist	152 : 10
mij richten naar het woord van het begin	156 : 4
Nu is het woord gezegd	159a : 1
in vrede naar uw woord	159c : 1
Gods beeld en scheppend woord	160a : 1
God sprak zijn woord en het licht werd geboren	162 : 1
in het begin was het woord in hun mond	162 : 6
Al blijft vergeefs ons zoeken naar het woord	164 : 2
Hoog heeft de Heilige uw woord geschat:	164 : 3
en die oude woorden	171 : 4
voor al wie vertrouwt op zijn woord	175 : 2
Vertrouw op de Heer, vertrouw	175 : 3
Hij deelt de woorden uit van God	177 : 1
Hoor het woord des Heren	177 : 1,2,3,4
Tot Gods woorden zullen klinken	177 : 8
van het goddelijke woord?	178 : 3
in de ark van ’t goddelijk woord?	178 : 6
in de schaduw van Gods woord?	178 : 12
en hij bracht uit zijn vooronder / woorden van Gods goedheid mee	178 : 15
Luister, dan hoor je de woorden weer	179 : 2
Heer, zaai uw woord de wereld rond	183 : 6
Kom, schenk uw woord als water uit	188 : refr.
achter de woorden die wij tot U roepen	197 : 1
Gij die uw woord in ons hebt neergelegd	197 : 1
verlicht ons woord en onze daad	206 : 6
beide ontspringen nieuw aan het woord	216 : 1
De dag gaat open voor het woord des Heren	217 : 1
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting biedt	221 : 3
Leve*n* de Zoon, zijn woord, zijn wil biedt hoop	223 : 3
en Gods woorden nemen aan	225 : 2
opdat wij woord en sacrament	240 : 2
geef vrucht en zegen op uw woord	240 : 3
Blijf Heer ons met uw woord nabij	240 : 4
Uw woord maakt onze harten sterk	240 : 6
buiten uw woord niets zoeken meer	240 : 6
Uw woord is waarheid – Gij berooft	241 : 3
het woord van den beginne groet	255 : 1
met duizend woorden	264 : 1
we laten woorden / en gebaren / zonder kracht	264 : 2
Zijn woord is leven, een lamp voor mijn voet	271 : 1
in woord en doop en avondmaal	273 : 4
Woorden van ver, vallende sterren	276 : 2
Gods vrij en lichtend woord.	276 : 2
waar ’t woord aan ons geschiedt	280 : 1
van ’t woord, waarin Gij spreekt	280 : 6
Gij hebt uw woord gestand gedaan	281 : 7
Hier wordt uw woord van kracht,	282 : 2
van het woord, dat ons verblijdt.	283 : 1
Geef ons uw woord, Heer, ontsteek hier het licht.	289 : refr
Onderricht mij in uw woorden	292 : vz
Laat uw woorden in ons branden	292 : refr.
en uw woord mijn weerwoord is	292 : vz.

Met uw woord schenkt Gij het leven	292 : vz.
Wees hier aanwezig, woord ons gegeven	295 : vz.
Woord ons gegeven, God in ons midden,	295 : 1
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede	295 : 3
Luister naar Hem het woord van alzo hoge	304 : 2
En breek niet met je woorden / een anders leven stuk	311 : 9
want God sprak tot ons allen / het woord van ons geluk	311 : 9
Een rijke schat van wijsheid / schonk God ons in zijn woord.	313 : 1
Gods woord is ons een licht,/en elk die in vertrouwen/daarnaar zijn leven richt	313 : 1
Gods woord gordt mensen aan,/om zonder te versagen/het smalle pad te gaan	313 : 2
wie ’t woord der waarheid mijden,/weerstaan het rijk van God	313 : 3
Maar wie op ’t woord vertrouwen / dat uitging uit Gods mond	313 : 4
Des Heren woord maakt vrij / van dienst aan vreemde machten;	313 : 4
in ’t woord herkennen wij zijn plannen en gedachten. Het rijk is ons nabij!	313 : 4
Geef dat tot U, o Heer / ’t woord van uw welbehagen / niet ledig wederkeer’	313 : 5
Here Jezus, om uw woord zijn wij hier bijeengekomen	314 : 1
dat Gij uw woord ons hebt gegeven,/uw licht en liefde ons toegewend	315 : 1
Uw woord, dat spreekt in alle talen,/heeft uit het graf ons opgericht,	315 : 2
Gemeente, aan wier aardse handen / dit hemels woord is toevertrouwd	315 : 3
’t Verwaait als gras en weidebloemen,-/Gods woord bestaat in eeuwigheid!	315 : 3
Het woord dat u ten leven riep / is niet te hoog, is niet te diep	316 : 1
alleen de Geest beroert de geest, alleen het woord kan ’t hart toespreken.	316 : 3
Het woord van liefde, vrede en recht / is in uw eigen mond gelegd,	316 : 4
maak uw schrift het levend woord.	317 : 2
Het woord brengt de waarheid teweeg.	318 : 1
Het woord dat de wereld schiep/is het woord dat klonk door de eeuwen,	318 : 2
is het woord dat Abraham riep / en Daniël tussen de leeuwen	318 : 2
Het woord dat God was bij God	318 : 3
Het onvergelijkelijk woord	318 : 4
want uw woorden zijn ons leven,/spreek ons aan!	319 : 1
want als graan is Hij gebroken / woord voor woord.	319 : 5
komen de woorden van God,/niet als een schot in het hart.	321 : 1
Stem die de stilte niet breekt,/woord als een knecht in de wereld,	321 : 3
horen de naam in hun hart,/dragen het woord in hun vlees.	321 : 4
Schrift die mensen oorsprong schrijft./Woord dat trouw blijft.	322 : 1
Hoor. Maar ik wil niet horen./ Zou ik uw woord verstaan,	323 : 2
‘redden wat verloren is’, dat woord,	324 : 2
Dat hoge woord, geschreven wit op zwart,	324 : 3
Dat woord, waarin ons richting werd gegeven,	325 : 1
de klank en aandrift van dat woord.	325 : 2
Dat woord stond Hem met raad en daad terzijde	325 : 3
een woord dat toch niet van ons wijkt	326 : 1
Dit woord komt tot ons op de wind.	326 : 2
Dit woord, dat God van oudsher sprak.	326 : 2
Dit woord blijft leven in een lied.	326 : 3
een woord, dat onze monden vult	326 : 5
O woord, zolang ons toegedaan,	326 : 6
Wij wachten op uw woord dat ons ontvankelijk maakt.	328
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land	330
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen.	334
Hoor het woord (2x), het woord van onze God; gerechtigheid brengt vrede voort (2x)	335
Alleluia (2 x). Uw woord, vaste grond voor de voeten, een vergezicht, een weg te gaan	339d

Heer, Gij hebt woorden van eeuwig leven; wij danken U.	339f
Woorden van leven, een weg om te gaan, Jezus Messias.	339g
Gij hebt uw woord gegeven / nog voor ik U iets vroeg,	345 : 1
Uw woord is daad, o Vader, / werd brood in de woestijn	345 : 1
Nu ik U heb gegeven / mijn woord op deze dag,	345 : 2
God, die uw woord gegeven, uw Zoon gezonden hebt	345 : 3
Gods woord roept door de tijden / zijn volk en grijpt het aan.	346 : 2
Gedoopt in woord en water: / dat volk van God zijn wij	346 : 3
Heer van uw kerk,/Gij hebt het woord genomen	348 : 1
Jezus, meester aller dingen,/woord van God van den beginne,	352 : 1
Behoud het woord, de gaven,/met wakkere zin;	361 : 2
Het woord, van God gegeven,/brengt ommekeer,	361 : 4
Hij die gesproken heeft een woord dat gáát,	362 : 1
uw woord de bron waaruit wij willen drinken.	362 : 3
aan deze plaats doet Gij uw woorden horen,/hier zijt Gij, want hier woont uw naam.	364 : 5
Omwille van uw woord / zijn wij hier	366 : 2
nooit kan hoger waarheid naast dit woord bestaan.	374 : 2
de oren open voor uw woord / en doof voor vals gefluister,	378 : 2
maar troost mij met uw woord: het is volbracht.	381 : 1
Hij die opstaat geeft brood en ademtocht,/woord van overvloed dat ons voedt.	386 : refr.
Voor zieken en gezonden / had Hij een woord, een onderdak.	391 : 1
Als ik in deze stille tijd / de grens der woorden overschrijd	393 : 1
Vrede is het woord dat wij mogen spreken./Vrede is het brood dat wij mogen breken.	396
Het woord van troost en steun dat ik niet sprak,/de hand die ik in trots niet reiken kon,	400 : 2
Laat de woorden / die we hoorden / klinken in het hart.	422 : 1
op weg in een wereld die wacht op uw woord.	425
Om daar in genade uw woorden als zaden	425
draagt Gods Zoon vol genade,/des Vaders eeuwig woord.	434 : 1
Het woord is vlees geworden,/Gods Zoon reikt ons de hand.	434 : 3
in ’t woord laat Hij zich vinden,/in avondmaal en doop.	440 : 2
Emmanuel, de redder, bracht zij voort / in Betlehem, die kerstnacht naar Gods woord	443 : 4
zal van Sion uit blijde weerklinken/het bevrijdende woord van het koninkrijk Gods.	447 : 2
Richt op uw woning en roep ons tezamen/omring ons met uw alvermogend woord,	451: 3
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan.	451 : 5
Gij hebt het woord volbracht,/dat feilloos staat geschreven	452 : 2
het woord Immanuël herkent dat, in de schoot	455 : 4
als woord dat sterker is dan alle machten	455 : 5
In den beginne werd het woord gesproken/dat was bij God en aan Hemzelf gelijk,	455 : 6
dat woord woont onder ons onafgebroken	455 : 6
beleven ’t woord des Heren / en niet weerbarstig zijn.	456a : 4
Gods woord zal u gebeuren / zolang gij Hem verwacht.	456a : 7
Sta te gebeuren,/kom, woord, in onze nacht.	456a : 7
de roep van zijn verlossend woord / wordt in het verste land gehoord.	459 : 3
De hemel spreekt, Maria hoort,/zij geeft zich over aan dat woord.	464 : 4
Maria zingt de woorden voor,/wij stemmen in en zingen door!	464 : 6
Het eerste woord dat uit de mond / van priester Zacharias komt,	464 : 7
op aarde plant het kwaad zich voort,/de waanzin voert het hoogste woord.	466 : 1
sprong uw woord van zijn troon.	467b
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen.	472 : 4
Eer ik een woord van U vernam,/hebt Gij mij uitverkoren.	475 : 2
Ziet, die ’t woord is, zonder spreken,/ziet, die vorst is, zonder pracht,	478 : 1

Geen woorden zijn te vinden / dat ik begrijpen zal	480 : 2
U, Heer, mijn levensadem, / het hoogste woord van God,	480 : 2
Zonne der gerechtigheid,/woord dat vlees geworden zijt,	481 : 2
In den beginne was het woord,/op aarde is zijn stem gehoord	488 : 1
Hij roept totdat Hij wordt gehoord,/in den beginne was het woord.	488 : 5
hoe ’t woord van God van alzo hoge / hier menselijk aan ons geschiedt.	489 : 1
In den beginne was het woord,/en in Hem was alle leven,	492 : 1
Het woord is vlees geworden,/het heeft in ons midden gewoond,	492 : 2
uw woorden uitgeschreven /in iedere mensentaal.	494 : 2
Een woord van vlees en bloed/een kind voor ons geboren/een mens die sterven moet.	494 : 3
Het woord is vlees geworden, / God drukt ons aan het hart,	499 : 3
en schrijft in ons bestaan / uw woord van welbehagen.	500 : 2
Als een woord dat, eens gegeven, nóg de morgen ontbiedt,/zegt Gij ons aan	501 : 4
geen woord, geen vergezicht:	502 : 2
God heeft het eerste woord./Hij heeft in den beginne	513 : 1
God heeft het eerste woord./Voor wij ter wereld kwamen,	513 : 2
God heeft het laatste woord./ Wat Hij van oudsher zeide	513 : 3
Zijn woord is van het zijnde / oorsprong en doel en zin.	513 : 4
komt ons als woord ter ore,/ verschijnt in onze tijd,	517 : 1
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven.	518 : 4
Gij die de zin der Schriften zijt,/ Gods woord in alle eeuwigheid,	519 : 3
Herodes, hij hoorde / verschrikt naar deze woorden.	520 : 4
Zo zegt ons het getuigenis / door woord en Geest gegeven.	522 : 2
Als een woord zijt Gij gegeven,/ als een nacht van hoop en vrees,	527 : 5
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd.	529 : 1
Geschaduwd zul je worden,/ gewantrouwd om zijn woord,	529 : 2
Ik vroeg, maar kreeg geen antwoord./ De woorden waren heen.	529 : 6
De visser is gevangen,/ hij hapte naar het woord,	532 : 2
Daar is een zee van mensen,/ ze snakken naar het woord,	532 : 5
is zelf het woord dat waarheid spreekt:/ het levend woord, de Zoon van God.	534 : 4
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Vergeet uzelf en dien elkander maar/ -en Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus’ woord zal ons bevrijden.	537 : 4
is leven van de woorden / die opgeschreven staan	538 : 1
de mensen niet verlaten,/ Gods woord zijn toegedaan,	538 : 4
bleef het in de zware strijd / met Gods woorden wagen.	539 : 5
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken,	548 : 2
Ons land zal straks een paradijs zijn./ Het woord hosanna fluistert rond.	549 : 2
gewoon met woorden brengt hij vrede./ Hosanna krijgt de overhand.	549 : 3
Bij de intocht van uw woord / is ons hart de open poort.	554 : 4
om de woorden die Gij spreekt,/ Kyrie eleison.	558 : 4
Om het woord van goddelijk recht / dat Gij tot uw rechters zegt,	558 : 7
Hoe sloeg ik ooit uw woorden / weerspannig in de wind,	562 : 2
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
geen woord of kreet, geen spons azijn	579 : 1
voor ons het pleit beslechtend / als zijn vrijsprekend woord.	581 : 3
en wij, wij waken wel met woorden,/ maar gaan niet met Hem mee.	582 : 2
Wij kunnen wel bij Hem verwijlen / met onze woorden en ons lied,	582 : 4
Zij dacht aan de woorden van Simeons lied.	583 : 3
Zing met de psalm: geen woord is er gebroken -	587 : 6
O lichaam van het woord,/ dat riep in den beginne,	590 : 1
Drie dagen is zijn stem niet meer gehoord./Ademloos wacht de wereld op het woord.	592 : 2

Liefste der mensen, eerstgeboren,/ licht, laatste woord van Hem die leeft. 601 : 3
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet. 602 : 4
In flarden hangt uw woord / om onze wereld heen, 607 : 1
vleugels van vuur en adem, nieuw bewind./ En ik verstond de eens gegeven woorden: 609 :3
Kom dan en spreek / uw woord en breek / zo onze graven open. 610 : 4
Geroepen om te leven,/gehouden aan zijn woord 612 : 2
'Heb dank, o engel, voor uw woord,/halleluja (2 x)/wij haasten ons, dat elk het hoort.' 617 : 16
Door Magdalena's angstig woord / zijn twee discipelen aangespoord 620 : 3
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
Daarboven staan de woorden,/ in gouden lijst gevat: 623 : 9
De loze woorden zijn verstomd,/ de wereld die op adem komt 628 : 2
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan, 628 : 4
verhard om zijn woord niet te horen,/ Hij is zo groot, 632 : 2
Geef ons dan te leven in het nieuwe licht,/wil het woord ons geven dat hier vrede sticht. 634 : 2
om als het woord der opstanding / levend terug te keren. 643 : 2
't Woord was in onze mond verstomd,/ lag als een bleke dode. 643 : 6
Zing het de hoge hemel rond!/ 't Woord aan de dood ontsprongen 643 : 7
Jubel, want elke blijde dag / is ons zijn woord ten leven! 643 : 9
Zijn woorden zijn als honing, zijn naam is als een vis. 644 : 5
Hem, het woord van God,/ uit de zwarte dood / in het leven riepen. 645 : 5
weerklinken hier woorden,/ God wil ons horen:/ wij worden verstaan. 647 : 3
Het zaad der goedheid Gods,/ het hoge woord, de Heer, 650 : 6
enig onvertogen woord,/ maar de adem van het leven 651 : 2
Zing voor de Zoon,/ want zijn woord is uw weg, - 656 : 2
Laat dan mijn woorden / uw waarheid en uw leven zijn; / blijf in mijn liefde, 656 : 3
Gods adem waait zijn woorden uit den hoge / en David rijgt ze tot een nieuw gedicht. 658 : 1
en mag uw vredegroet / het laatste woord niet wezen? 662 : 2
met Gods geduld./ Uw woord doet telkens weer / de harten branden. 662 : 3
Woord van God, maak deze aarde / tot een gaarde / waar de boom des levens staat! 664 : 3
Hij is aanwezig in het woord,/ dat wordt gepredikt en gehoord 665 : 4
Een glimlach van zijn vrede / valt door die woorden heen 666 : 1
Hij leeft in de woorden gezongen./ Zo gaat Hij van mond tot mond 667 : 3
Halleluja!/ Adem van God, vul heel de aarde,/die alles omvat verstaat elk woord./H. 668
o balsem die ons werd bereid,/ o bron van vuur, o levend woord. 670 : 2
die 's Vaders woord ons toevertrouwt / zodat het klinkt in ieder land. 670 : 4
Vorm ons naar Christus' beeld,/ door woord en brood en wijn. 672 : 4
Wie 's Heren Geest bezielt,/ wie 's Heren woord doet zingen, 672 : 7
stort nu in ons het goede woord / dat wordt geloofd met het gehoor 674 : 2
maak onze eigen woorden tot / de eigen taal van God! 674 : 4
die goede woorden spreekt / als ik verdrietig ben. 676 : 2
Adem van leven in het woord,/ wek hen die niet verstaan: 677 : 3
Die Geest geeft 's Heren woord in kindermonden, 678 : 5
vieren in 't nieuw Jeruzalem het feest / van woord en Geest. 678 : 9
Hoor, heilige Geest, wij roepen U!/ Kom, wees aanwezig in het woord; 680 : 4
De woorden gaan van mond tot mond,/ voor ieder te verstaan. 683 : 3
Wij teren op het woord,/ het brood van God gegeven, 687 : 3
Dit vuur van het begin / wij ademen het in,/ Gods woord dat antwoord vraagt. 689 : 1
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven. 689 : 2
Hij maakt zijn woorden waar,/ wij spreken met elkaar / een taal van hoop en vrede. 689 : 3
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag. 701 : 1
woord om mee te leven,/ wijzer op de lange duur. 702 : 1

van Gods levensteken./ Woord dat klopt en vindt gehoor. 702 : 2
Zegen de Levende, jullie engelen,/ daders van zijn woord. 711a
Zijn woord zal ons genezen,/halleluja,/zoals het was voor dezen/ in Galilea. 713 : 4
’t woord van uw genade / opgaan, sterk en vrij. 718 : 4
Houd ons bijeen, God, rond uw woord,/ houd tegen wie uw heil vermoordt, 721 : 1
Uw stem, Heer, hebben wij gehoord./ het wonder van uw heilig woord, 722 : 1
weer in het licht geheven./ Als ’s Heren woord weerklinkt met macht 723 : 1
O Heer, uw onweerstaanbaar woord / drijft rusteloos de eeuwen voort 723 : 2
apostelen en martelaars,/ belijders van uw woord 735 : 3
en zing omdat Maria / Gods woord ter wereld brengt. 738 : 1
Dit heb ik in mijn hart bewaard:/ van zijn woord word ik zwanger.’ 739 : 1
‘Gij laat, Heer, naar uw woord uw knecht / in vrede gaan, nu hij uw licht 739 : 4
Maria, moeder van het woord,/ spreekt ook in onze oren door 739 : 6
Gods woord is haar verlangen,/ zij weet zich opgericht. 740 : 1
dat woord door God gegeven,/ een wrede, zoete wens. 740 : 3
Een rechte mens, van geest vervuld,/ die Gods woord wel moet spreken; 741 : 4
de bode van het woord / en heeft met ons gebeden 743 : 1
ter wille van het woord,/ uw naam die wij belijden, 743 : 4
van wat het woord hem leerde:/ gelovig man. 744 : 4
sta ons bij nu wij hier bidden,/ wees van onze woorden tolk. 745 : 1
Geen woord kan het bereiken,/ het is aan niets gelijk, 747 : 2
geboren uit God door zijn scheppende woord. 752 : 4
Dan is geheel geschied / het woord van den beginne: 758 : 3
Van die dag kan niemand weten,/ maar het woord drijft aan tot spoed, 769 : 6
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde. 771 : 2
Niet meer beklemd en verdeeld / niet meer in woorden gevangen 773 : voorz.
Roepende ben ik geboren,/ woorden zonder klank of zin, 779 : 2
Spreek steeds duidelijker woorden,/ die mij richten op uw naam; 779 : 6
Lang voor ik van je woorden kon weten,/ eer de dag nog begon, 780 : 2
Al krimpen mijn gedachten / en raak ik woorden kwijt, 786 : 2
verlies ik taal en tijd,/ uw woord is levenskrachtig. 786 : 2
elkanders brood en wijn,/ elkanders woord van trouw. 788 : 1
Liefde, eenmaal uitgesproken / als uw woord van het begin 791 : 1
alles overwinnend wapen,/ laatste woord dat vrede maakt. 791 : 2
woord van hogerhand gegeven,/ trouw en teder tot het eind - 793 : 2
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2
met mensen mens te zijn,/ uw woord in ’t hart geschreven 796 : 1
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden 796 : 2
Wij kwamen in de hemel aan / bij God, ons levend woord. 798 : 4
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
Door de wereld gaat een woord / en het drijft de mensen voort: 802 : 1, 6
Eeuwig heimwee spoort hem aan / laat ook hem het woord verstaan. 802 : 3
Met een woord gaat hij het wagen./ Zonder verder iets te vragen 805 : 3
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs. 806 : 3
en geen uur verflauwt zijn vuur./Niet meer verstomt het woord/dat Hij ons heeft gegeven. 811 : 1
Het neemt ons bij de hand,/ dat woord, geduldig voert het ons 811 : 2
zo overkomt Gij mensen, ik besta / uw woord en ga. 811 : 3
Ik ben het woord dat naar u taalt,/ u voorgaat en u achterhaalt,/ Ik ben. 815 : 2
Maak ons door woord en waterstroom / weer vruchten van uw levensboom. 817 : 5
Niet is het laatste woord gesproken,/ er klinkt een lied, al is het nacht. 818 : 1
als we adem, woord en brood / hebben gedeeld, geproefd; 820 : 1
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1

gaat hij op alle dingen in./ Alleen uw woord geeft aan zijn falen, 823 : 4
O Christus, woord der eeuwigheid,/ dat naar ons uitging in de tijd 826 : 1
Spreek, woord van vlees en bloed, ons aan,/ o Christus, treed ons leven binnen. 626 : 2
niets heerlijks had voor mensenogen./ Gij woord dat antwoord vraagt, o Heer, 826 : 3
Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,/ dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad, 827 : 3
Woord als daglicht,/ altijd laaiend vuur,/ woon op onze lippen, adem in ons oor! 831 : refr.
Zijn woorden ploegen door mijn grond./ Ze leggen bloot, ze slaan een wond. 831 : 3
Zo ongelegen komt zijn woord,/ een fluistering die ongehoord 831 : 4
Woord dat aanhoudt./ God die mij vasthoudt. 828 : 3
Hij is een woord dat niet verwaait,/ een vuur waarin de liefde laait, 831 : 5
Geef dat ook wij uw nodend woord / vertrouwen, volgen ongestoord, 836 : 2
Spreek uw genezend woord vol macht,/ dan krijgt ons leven nieuwe kracht. 837 : 2
Laat ons uw woord bewaren,/ uw waarheid openbaren. 838 : 1
Maak ons volbrengers van dat woord,/ getuigen van uw vrede, 838 : 2
Leg ons de woorden in de mond / die weer herstellen uw verbond. 838 : 3
Wij hebben in zijn stervensnood / uw diepste woord vernomen. 838 : 4
Nog klinkt dat woord; het spreekt met macht / en het wordt overal volbracht 838 : 4
wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen / wees de adem waaruit ik ontsta 840 : 2
toekomst die gekomen is / woord dat vol van stilte is. 845 : 1
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord. 846 : 1
Blijf haar volgen, schenk haar aandacht / proef haar woorden, juist en goed. 849 : 1
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart. 849 : 2
Als dat woord dan kiemt en uitgroeit / vinden recht en trouw elkaar. 849 : 2
Geen taal bij machte U te meten,/ geen woord toereikend om het licht 850 : 1
Gij die ons hebt geschapen / uit aarde, adem, woord, 860 : 1
de haat en bitterheid, lijken niet te helen, niet door woorden, niet door tijd. 861 : 1
Hij zal met trouw omringen / wie steunen op zijn woord. 864 : 1
Hij zal zijn kinderen sterken / met woord en sacrament. 864 : 5
met woord, met daad, met juichen en gezang./ Hij heeft mij uitgetogen van de val 866 : 1
zodat uw hart zich verblijdt,/ Hij heeft zijn woord u gegeven. 868 : 2
uw woord van alle eeuwigheid / dat tussen ons verscheen. 870 : 1
Geprezen, God, uw wijs beleid,/ de omweg van uw woord, 870 : 8
Hoor: dan klinken troostende woorden / voor Jeruzalem: 879 : 2
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind, 894 : 1
Wanneer ik zoek naar woorden / is mij uw woord genoeg; 894 : 4
dat woord, dat wij eens hoorden,/ dat woord, dat mij al droeg, 894 : 4
in woorden allerwegen,/ in mensen zonder tal. 896 : 7
zijn vonnis is geveld./ Eén woord en hij moet vallen. 898 : 3
Gods heilig woord alleen houdt stand,/ Gods waarheid zal ons staven. 898 : 4
dan zucht de Geest in woorden / die onuitzegbaar zijn. 902 : 4
want God gaf mij ten geleide / op mijn wegen woord en Geest. 903 : 3
Sprak al voor nacht en dag,/ voordat ik woorden sprak, 918 : 2
als je het gaat wagen met Gods woord alleen;/ dan gebeuren wonderen om je heen. 923 : 2
dat woord heeft zin gegeven / ons angstbeladen leven. 924 : 2
Die gaan de wegen van uw woord / geen lot is hen beschoren 924 : 3
Ach, mijn volk en mijn kinderen, luister,/ook vandaag klinkt het woord uit mijn mond. 927 : 5
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
mijn schaamte en mijn spijt,/mag ik mij daar verschansen./ Uw woord alleen bevrijdt. 938 : 1
Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,/ dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede. 942 : 3
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3
heb ik mij in mijn woord vermomd./ Nu wacht ik tot Gij zelve komt 944 : 3
Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,/heugenis aan het woord in den beginne, 946 : 4

Open overal de poort,/ Heer, voor uw voortvarend woord, 967 : 4
als kinderen van één Vader;/ één doop, één Geest, één woord. 968 : 2
Hoe goed, o Heer, is ’t hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
Gij Geest die woorden leven doet / zodat ons oor het woord ontmoet 972 : 7
De wereld zegt ons niet de goede woorden aan. 974 : 1
Jezus roept hier mensen samen / die in woord, gebed en lied 975 : 1
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan, 981 : 2
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2
Gezegend zijt Gij om uw woord / dat ons tot vrede heeft bekoord, 984 : 5
De oorsprong van leven en licht / is God die zijn woord heeft gegeven 986 : 1
het woord is aan de doven,/ de waarheid aan de droom. 991 : 4
wat Hij heeft geschapen / met zijn hand, zijn woord. 993 : 2
De sterken, die bewaken / de wegen met hun woord:/dat zij ook zullen dragen 994 : 2
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1
al wat hoog staat aangeschreven / zal Gods woord niet overleven; 1001 : 1
Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:/ dat lachen zullen zij die wenen, 1001 : 2
Zij hebben eens het woord gehoord:/ ‘Wie groot wil zijn moet dienaar zijn’, 1002 : 3
en elkaar dragend weten wij:/ dat woord zal ons ten leven zijn. 1002 : 3
dat wij uw woord bewaren, geen macht meer die ons bindt. (2 x) 1004 : 3
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2
Wees vriendelijk in woord en daad / bewogen om Gods schepping. 1014 : 2
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4
het woord dat ons de vrede leert,/ sjaloom in naam van Hem. 1016 : 3

te Woord staan
Al pocht de vijand in de poort,/ vrijmoedig staat hij hem te woord. 127 : 4

het Woord voeren
zich vrolijk maken hier op aard?/ Hoor toch, zij voeren onvervaard 094 : 2
het hoogste woord, zij pochen luid,/ zij slaan de grootste laster uit. 094 : 2

Woordeloos
Een wijze gaf het aan,/ sprak woordeloos van rouw 563 : 2

Worden
God sloeg ze met zijn schrik!/ Zij werden zelf als doden, 006 : 6
Verstoven zijn de goddelozen,/ een puinhoop werd de stad der bozen. 009 : 3
Toen werd God toornig en de landen dreunden,/ de bergen daverden, de aarde kreunde. 018 : 2
Alleen die God die mij met kracht omgordt,/bij wie mijn levenspad een heilsweg wordt. 018 : 9
Als Gij U tot mij wendt en mij geleidt / word ik een held geharnast in de strijd. 018 : 10
Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat. 018 : 12
Gods getuigenis betrouwbaar - / onverstand wordt wijs. 019a : 1
Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden 021 : 4
mijn hart werd was, dat in mijn ingewand / geen vorm bewaarde. 022 : 6
Ik word een dode met de doden,/ als Gij U doof houdt voor mijn noden. 028 : 1
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
dat het tot stof wordt in de wind / en niemand meer hun standplaats vindt. 028 : 3
Machten, die het hoofd opsteken,/ worden stil als God gaat spreken. 029 : 1
Het donker doodsrijk met zijn dreiging / werd tot een schaduw die voorbijging. 030 : 1
Voor hen die tegen mij zich wendden,/ werd ik een smaad, o God, 031 : 9

het mikpunt van hun spot./ Ik werd een schrik voor mijn bekenden: 031 : 9
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1
Laat hen toch worden als het kaf / en waai hen van de aarde af. 035 : 2
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Zij zijn tot wolven ons geworden,/ een wilde, felbeluste horde: 044 : 6
ja, onze schande werd in 't rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond. 044 : 7
Het diepe water wordt mij tot een graf,/ mijn keel is hees, mijn ogen zijn bezweken. 069 : 1
Hun eigen tafel worde tot een strik / en tot een val voor al hun disgenoten; 069 : 6
Want wie door uw gericht ten dode ging,/ die wordt tot mikpunt van hun spot genomen. 069 : 7
Laat nu ik oud word mij niet vallen,/ mijn krachten nemen af,/reeds delft men mij het graf. 071 : 6
Toen 'k dat in wanhoop overwoog,/ toen werd het donker voor mijn oog, 073 : 6
Tot puin wordt alles waar ze op bouwen,/ verschrikkelijk zijn zij om te aanschouwen, 073 : 7
gij vuurkolom, straal gij ons toe./ Waak op, o held, wij worden moe; 080 : 1
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4
Maar ieder die uw weg veracht / valt in de kuil, - hem wordt het nacht. 094 : 6
Wat een felle vuurhaard was / smeult en sterft, wordt koude as. 102 : 2
Verbergt Gij uw gezicht, hen dreigt de dood,/ stof worden zij weer in der aarde schoot. 104 : 8
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Water werd bloed, met witte lijven / kwamen de vissen bovendrijven. 105 : 11
't werd een rivier en stroomde voort,/ want Hij gedacht zijn heilig woord, 105 : 16
sprak woorden, dwaas en onbezonnen./ Zo werd hij schuldig door hun schuld. 106 : 15
Rivieren doet Hij drogen,/ hun bedding wordt woestijn, 107 : 16
en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde, 109 : 3
worde zijn leven ras verteerd,/ een ander met zijn ambt geëerd. 109 : 3
wordt daar nooit meer aan afgedaan,/ ieder moet Hem gehoorzaam worden. 111 : 4
Zijn goede naam wordt nooit te schande,/ zijn recht is veilig in Gods handen. 112 : 2
werden tot rijk van Gods volkomenheid / al Israëls stammen samen. 114 : 1
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2
Wie in die goden zijn behagen vindt / en wie ze maakt, wordt even doof en blind 115 : 3
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37
Wanneer Gij uw genadig oor ontsluit / word ik weer levend na mijn bange klachten. 119 : 56
Gij kent mijn weg, o Heer, ik word niet moe /om van uw trouw te spreken en te horen. 119 : 63
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden. 124a
op Hermons top en daalt op Sion neer./ 't Wordt al een tuin voor God de Heer 133 : 2
werd dan de nacht niet als het licht?/ Hier lig ik voor uw aangezicht, 139 : 6
en door uw hand werd Israël vrij. 143 : 5
voordat ik reddeloos bezwijk,/ voordat ik word als wie verloren/afdaalden in het dodenrijk. 143 : 7
Aarde wordt een mens tot aarde,/ als zijn adem uit hem gaat. 146 : 2
God leidt hen op zijn wegen,/ hun voet wordt moe noch mat. 146a : 2

Maar nee, een koning wordt hij niet 166a : 2
als Juda, die wordt koning. 166a : 9
Een koning wordt een lotgenoot 166a : 10
de wereld wordt weer goed en blij 173 : 2
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid 221 : 2
de dag wordt heel bijzonder 222 : 2
ik smaak de beste wijn / en word een bloedverwant 282 : 3

Mozes heeft het vuur zien branden / en hij werd uw knecht,	319 : 2
Hier in dit stervend bestaan / wordt Hij voor ons geloofwaardig,	321 : 7
worden wij mensen van God,/liefde op leven en dood.	321 : 7
weer vlees geworden, opgestaan!	326 : 1
Uw woord is daad, o Vader, / werd brood in de woestijn	345 : 1
werd mens en is mij nader / dan wie mijn naasten zijn.	345 : 1
Uw dood werd ons een teken,/uw leven onze hoop.	351 : 1
Die dood van één voor allen / werd vruchtbaar in de tijd,	351 : 3
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn – o Lam van God, ik kom.	377 : 5
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn,	379 : 4
een plaats om te zijn, een plaats om te worden/getuige van Hem, een levend bewijs.	388 : 5
gaf doden weer het leven -/ waar Hij voorbijging werd het licht.	391 : 2
op de maaltijd die God aanricht,/ en dat feest wordt groot!	395 : 4
en werd samengebracht, en één is geworden,	402a : vz.
en nu geworden is tot dit brood dat wij breken:	402b : vz.
dan wordt ons tot zegen lachen en geween.	418 : 1, 4
Wat Gij schenkt wordt meer / naar gelang wij delen,	418 : 2
Het woord is vlees geworden,/Gods Zoon reikt ons de hand.	434 : 3
Hoe zal ik U ontvangen,/wat wordt mijn eerste groet?	441 : 1
De mensen die gaan in het duister,/die worden de koning te rijk.	454 : 5
Omdat hij niet geloven kan / wordt hij een sprakeloze man.	464 : 1
O Heer die alles hebt gemaakt,/hoe werd Gij nu zo arm en naakt	469 : 9
Hij, God uit God van eeuwigheid,/die een mens wordt in de tijd,	470 : 5
Hij wordt een knecht en ik een heer:/wat win ik veel daarbij!	474 : 5
Voordat uw hand mij heeft gemaakt,/werd Gij een kindje, arm en naakt,	475 : 2
Zonne der gerechtigheid,/woord dat vlees geworden zijt,	481 : 2
Gij die ons geworden zijt / taal en teken in de tijd,	481 : 3
aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht.	488 : 2
Hij is de Heer, Hij werd een knecht, op Hem wordt alle last gelegd,	488 : 3
Zo wordt de wereld nieuwe aarde / en alle vlees aanschouwt het heil.	489 : 2
Het woord is vlees geworden,/het heeft in ons midden gewoond,	492 : 2
Dor hout ging bloeien als een roos, / woestijn werd tot een wel.	496 : 2
Het woord is vlees geworden, / God drukt ons aan het hart,	499 : 3
wordt licht en geleide in ons donkerste uur.	503 : 2
Het is al nacht in Betlehem,/ wat wordt de wereld kil!	507 : 1
de steppe wordt grazige weide.	508 : 4
maar sterk en vurig wordt mijn ziel / wanneer zij U aanschouwt.	512 : 4
O teken van zijn macht zo groot!/ Het water in de kruik werd rood.	516 : 4
Zij volgden het teken,/de dagen werden weken,	520 : 2
Lief Lam van God. zo smetteloos, zo rein,/in ons gedompeld, één van ons geworden,	524 : 5
en net als Jezus worden / die ’t ons heeft voorgedaan.	538 : 1
maar de hemel draagt ons,/ liefde wordt niet moe.	547 : 5
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond.	549 : 2
Zijn intocht werd tot teken,/ tot hoeksteen van het recht;	552 : 2
O liefde uit de eeuwigheid / die met ons mens geworden zijt,	561 : 4
Zo is de Heer een knecht geworden / en tot de bodem toe gegaan	569 : 3
dat wordt door alles wat Hij leed / de levensboom van ’t paradijs.	578 : 4
wordt als bruiloftswijn van kracht.	584 : 7
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
en Gij, Gij zwijgt,/ het wordt ons al te bang.	591 : 2
Sta op en word helder, uw licht is gekomen./ De glorie van God zal over u lichten.	596 : 2

De ban der duisternis gebroken -/ en het werd morgen, dag na dag,	602 : 2
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep,	606 : 3
Wat ook nog dreigen moge,/ geen angst wordt mij te veel.	623 : 4
en wie Hem volgen op dat pad,/ worden aan Hem gelijk.	642 : 5
en in haar huis klonk leed voor lied,/ werden tot nacht de dagen.	643 : 4
werd weer een kracht in onze mond,/ brandend met vuren tongen.	643 : 7
Daarom, zing Hem toe!/ Hij is onze Heiland./ Word zijn lof niet moe!	645 : 6
O Heer, vraag altijd verder./ De liefde triomfeert./ Huurlingen worden herder,	649 : 7
wanneer het nacht wordt in ons leven,/ wanneer het nacht wordt in de tijd.	653 : 4
gij wordt een brede stroom / die met de eeuwen zwelt.	672 : 2
Liefde voor al wat leeft / wordt ons een kostbaar kleed	673 : 3
Jong gras ontkiemt, de wildernis wordt groen / in dit seizoen.	678 : 1
Het meeste gaat voorbij /maar meer en meer wordt Hij / de toekomst die ons wacht.	689 : 2
Gevende, moederlijke zoon,/ U werd een mensenkind als wij,	707 : 2
Maar winters werd het in dit land; 't is kil rondom en in ons midden,	709 : 3
Alleen te leven om te dragen / en nooit meer worden als een kind,	720 : 4
en zing het lied van Sara / die moeder wordt en lacht	738 : 1
Dit heb ik in mijn hart bewaard:/ van zijn woord word ik zwanger.'	739 : 1
Zij baart en wordt ontheemde,/ redt Jezus van de dood	740 : 1
Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht.	741 : 4
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat.	745 : 3
De hemel en de aarde / wordt stralende en puur.	747 : 1
de bergen bezwijken van vreugde,/ de wereld wordt vaderland.	763 : 4
Een deel van het zaad ging verloren,/ een deel van het zaad werd brood,	764 : 2
Want de Geest zal ons bestoken,/ nieuw wordt alle creatuur.	769 : 5
Als het dan begint te dagen / en ik mens word, levenslang,	779 : 4
Als de avond dan zal komen / en de dag wordt als de dood,	779 : 7
en (maar, want) ieder die eenvoudig wordt, een kind gelijk,	782 : 1, 2, 3
Hij wordt uw brood en wijn - / en dit geheim is groot.	788 : 3
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig/ is der mensen vreugde!/Al het heden wordt verleden,	797 : 3
Licht wordt donker,- snel vergleden / zijn der mensen heerlijkheden.	797 : 3
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn,	800 : 3
De Mensenzoon werd onze leider / en heeft ons hart in vlam gezet.	800 : 4
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer?	806 : 2
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot.	806 : 2
u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande:	825 : 10
en daad werd, mens van hoofd tot voeten,	826 : 1
Gij werd een mens, maar zonder eer,/ die in de wereld geen verweer,	826 : 3
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel.	870 : 4
Was zij, die mij het leven gaf / mij maar geworden tot een graf…	831 : 8
en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn / en uw naam wordt een lied in mijn mond.	840 : 3
Hoor het woord dat mens geworden / ware goedheid openbaart.	849 : 2
wordt dán het woord gesproken / waarin ik heb geloofd?	851 : 5
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel.	870 : 4
Al wordt de wereld ook een hel / en 't leven niets dan lijden,	898 : 3
Ik roep: 'Ach Here, hoor mij!'/ En wat mij kwelt wordt klein.	902 : 1
En als het nacht gaat worden,/ een nacht vol schrik en pijn,	902 : 4
Heer laat mij even vrij / als een adelaar stijgen,/ zo word ik U eigen.	906 : 7
Werd Gij een verre glimp?/ Heer, zijt Gij onze Heer,/ kom van de kim!	917 : 4
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene.	928 : 3
U werd een mens, U daalde neer / in onze pijn en schuld en strijd.	939 : 2
Vader, U bent sterker dan de vloed./ Dan word ik stil; U bent mijn God.	640 : refr.

Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5
De knop is bitter, is begin,/ de bloem wordt licht en puur. 943 : 5
blijf, Vader, mij met licht omgeven,/ en al mijn klagen wordt een lied. 947 : 3
Je bent ons kind van ongekende kansen,/ en wie je worden zou blijft ongewis; 956 : 3
Het heil des hemels werd ons deel / alleen door Gods genade. 966 : 1
als nieuw wordt rond hem het bestaan / en in hem vangt het voorjaar aan 966 : 4
Geloven wordt aanschouwen,/ als uit de hemel daalt 968 : 4
één wordt de mensheid door zijn troost,/ de wereld door zijn woord. 969 : 1
In onze eenheid wordt / uw liefde openbaar. 974 : 2
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4
De laatsten worden de eersten,/ wie knielde krijgt een troon, 990 : 1, 6
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon. 990 : 6
worden ja en amen,/ ja uit ja en nee. 993 : 7
En binnen heerst de bittere twist, het woord wordt tot verwijt, 997 : 3
mensen zullen andere mensen zijn,/ de bierkaai wordt een stad van vrede. 1001 : 2

Wording
dat, niet te weerstaan, is gericht / op wording van licht en van leven. 986 : 1

Worm
Ik ben geen mens meer, ik ben een worm,/gehoond door de mensen, veracht door de buurt. 022a : 4

Als een worm zijt Gij vertreden / zonder schuld, om onze schuld, 575 : 4

Wortel
Niet als een storm, als een vloed,/niet als een bijl aan de wortel 321 : 1
Ja kom, Gij wortel Isaï,/verlos ons van de tirannie, 466 : 3
om zijn wortels uit te strekken,/ vruchtbaar land voor al wat leeft. 742 : 5
De bomen hebben wortels / de bomen mogen stevig staan 807 : 2
maar mensen moeten verder gaan./ De bomen hebben wortels / maar mensen gaan voorbij 807 : 2

Wortel schieten
dat zijn geslacht geen wortel schiet,/ als onkruid dat is uitgewied. 109 : 5

Wortelen
Niet voortijdig / hier geworteld,/ voort en verder,/niet gehecht aan/wat zich voordoet.813 : 2

Woud
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Het veld zal blinken van het koren./ Men zal het als een woud 072 : 5
de zee herhaalt het duizendvoud / en door de stilte van het woud 096 : 6
Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4
De bomen van het woud, zij jubelen het uit,/zij jubelen het uit voor de ogen van Hem! 096b : 4
gij bossen met uw opgaand hout,/ gij wild en vee in veld en woud, 148 : 4

wanneer het stormt in ’t wilde woud./Wat kan de blinde staatzucht brouwen, 510 : 4
langs de wegen van het lijden,/ door het woud der eenzaamheid, 730 : 1
De akker wordt een gouden woud,/ daarin verblijdt zich jong en oud. 977 : 4

Woudezel
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3

Wraak, Wrake
En op de boog der wrake legt / de Heer de vlammen van zijn recht. 007 : 5
Uw knechten zullen zich verblijden:/ het is uw wraak die leven doet. 058 : 4
Een ruiterschaar van grimmigheid en wrake / moest voor zijn heilig recht de weg vrijmaken. 078 : 17
Verschijn in lichtglans, God der wrake!/Verhef U, dat uw toorn ontwake! 094 : 1
over de trotsen en hun waan!/ Wraak over hen die U weerstaan! 094 : 1
een zwaard dat voor de trots der volken / Gods wrake zal vertolken. 149 : 4

Een speelbal wordt hij in de dans / van vrees en wraak en tweedracht. 741 : 4

Wraakzucht
Hun blikken doden. – Waar zijt Gij?/ Hun wraakzucht staat mij naar het leven. 044 : 8

Wrakhout
Wat wilt Gij dat ik ben,/ een wrakhout op de golven? 603 : 2
het wrakhout van de moed / brak krakend op de klippen, 604 : 2
Stem van die drenkeling,/ van dat stuk wrakhout, 828 : 2

Wreed
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4

En uit zijn lichaam wreed verwond / met scherpe lanspunt ruw doorboord, 572 : 3
o hoofd zo wreed geschonden,/uw kroon en doornenkroon, 576 : 1
ja, zijn evangeliewoord / zegt ons dat aan de wrede dood 618 : 3
dat woord door God gegeven,/ een wrede, zoete wens. 740 : 3
Rots waaruit het leven welt,/ berg mij voor het wreed geweld; 911 : 1

Wreedheid
en in de ballingschap gezonden,/ ten prooi aan wreedheid en geweld. 106 : 19

Wreken, Gewroken
geen arme die vergeefs zal smeken,/ geen bloedschuld die Hij niet zal wreken. 009 : 6
en voor zijn daden./Roep het rond: Hij wreekt vergoten bloed. 009a : refr.
Engel des Heren, maak hun wegen / duister en treed hen wrekend tegen. 035 : 2
Zij denken trots:'Hij wordt toch niet gewroken,/wij slaan hem neer,hij is zijn plaats niet waard.' 037:5
Ik haal u door het water thuis,/ dan zult gij zijn gewroken! 068 : 8
Uw vergiffenis was voor hen gewis./ Gij zijt vol genade, ook al wreekt Gij 't kwade. 099 : 7
Tot zijn geslacht niet meer bestaat / wreke God eindeloos hun kwaad. 109 : 6
Ik vlucht niet voor wie zich wil wreken,/ uw liefde met haten verwart. 139a : 2

totdat uw leed gewroken is 176 : 1

Wreker
heil onze wreker, heil hem, die, o trotse,/ uw kinderen zal verbrijzelen aan de rotsen. 137 : 4

Wrevel
Of blijft uw wrevel tegen ons gericht,/ verbergt Gij steeds uw goddelijk aangezicht? 085 : 2

Ons mensenhart vol wrevel, drift; de harde hand die slaat, 997 : 2

Wrok

Hij dekt voor mij, ten schimp van die mij haten / met onverzoenbre wrok, 023a : 3

en laat mij, Vader, omzien zonder wrok 949 : 3

Wuiven

Wuif alle bomen der wouden, verwelkom / juichend uw koning, want Hij is nabij! 096a : 4

Maar de koning wuifde vrolijk met zijn rechterhand 173 : 4
Liefde staat te wuiven / als het groene graan. 625 : 3
Een naam klinkt in het wuivend koren:/ belofte van het nieuwe land. 818 : 2

Wijd

vogels en wild en al 't geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
Ik sloeg hen neer, dat zij niet opstaan konden,/zij vielen voor mijn voeten wijd in't ronde 018 : 11
Er is geen taal, geen woord,/ toch wordt alom gehoord / een wijd verbreide mare. 019 : 1
en heel hun wijde grondgebied / gaf Gij aan Israël om niet. 044 : 2
Bewoners van de wijde wereld, hoor./ Luister, gij volken alle, naar mijn woord. 049 : 1
Leef uit mijn verbond./ Vraag van Mij vrijmoedig./ Open wijd uw mond. 081 : 9
Zo hoog en wijd de hemel staat gerezen / boven de aarde, is voor wie Hem vrezen 103 : 4
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
Over de volken zal hij oordeel spreken./ Hij richt een slachting aan op 't wijde veld - 110 : 5
Want over ons is, groot en wijd / zijn gunst en goedertierenheid, 117
ligt ons gebeente wijd verstrooid / tussen de graven te verbleken. 141 : 7

de wijde oceaan bevaren, wie brengt van de overkant der zee 316 : 2
Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land 330
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Wie is het die hier binnenrijdt? 435 : 1
Hef op uw hoofden, poorten wijd!/Elk hart zij Hem ter woon bereid! 435 : 1
Al zou de wijde wereld, Heer,/tien keer zo groot of honderd keer, 469 : 10
Uw wijde hemel welft / zich rond over de aarde. 500 : 1
Als alles nieuw wordt voor ons oog,/ de hemel hoog,/ de aarde wijd 760 : 5
Een zaaier ging uit om te zaaien,/ hij zaaide zo wijd als de wind, 764 : 1
Zo wijd als de winden waaien / waar niemand een spoor van vindt. 764 : 1
zo wijd als de winden waaien / en maak ons tot moedergrond! 764 : 6of
Hoog als de hemel de liefde,/ wijd als het vruchtbare land, 790 : 1
daarheen reikt het lied,/ de aarde niet zo wijd,/ of God wordt lof bereid. 867 : 1
ik weet het niet, het einde ligt wijd open, 949 : 2
Aan Christus hoort de wereld wijd,/in Hem is zij vertroost. 969 : 4
waar de wijde akkers zijn,/ bij het brood en bij de wijn. 980 : 2

Wijd en zijd

op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
want op de aarde is wijd en zijd / het mensenkind uw majesteit. 008a : 6
Op de wateren wijd en zijd / dreunt zijn stem vol majesteit. 029 : 2
Open mijn lippen, Heer, ik prijs uw daden / voor heel uw volk met liederen wijd en zijd. 051 : 6
maak wijd en zijd bekend / de grote naam des Heren. 092 : 2
nu Hij de macht aanvaardde./ De landen wijd en zijd / zijn in zijn naam verblijd. 097 : 1
Gij zijt mijn God, U zal ik prijzen,/ o God, U roemen wijd en zijd 118 : 10
Maar ik heb in de wereld wijd en zijd / geen groter schat dan uw gebod gevonden. 119 : 48
Gij zult, o Here, wijd en zijd / uw heerlijkheid en trouw bewijzen. 138 : 1
Daarom, gij schepping wijd en zijd,/ verhoogt de Heer en wees verblijd! 148 : 6

Wijd maken

Gij poorten, hef uw hoofd omhoog,/ aloude deur, maak wijd uw boog,	024 : 4, 5
en wijd en zijd	159b : 3
Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd	221 : 1
in de harten van de zijnen,/in de wereld wijd en zijd,	449 : 3
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd.	664 : 1
Glorie der eeuwigheid / stralende wijd en zijd,/ 't hart dat u huldigt,	746 : 4
Allerhoogste God, heilig en glorierijk,/ glorie wijd en zijd,/U komt hier in ons midden,	882 : 1

Wijden, Gewijd

'Ik wijdde mijn gezalfde tot een koning / op Sions berg, de berg der heiligheid.'	002 : 2
Ik wil mij in uw naam verblijden,/ U, hoogste God, mijn psalmen wijden.	009 : 1
Nochtans, op U, o God die heilig zijt / en troont op lofgezangen, U gewijd	022 : 2
De Heer is mijn herder!/ Hem blijf ik gewijd!/'k zal immer verkeren	023b : 5
dus heeft u boven allen God gewijd,/o vorst, met olie die het hart verblijdt.	045 : 3
Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,/voldoe aan uw geloften, Hem gewijd.	050 : 7
Zo spreekt de Heer: al wie in dankbaarheid / aan Mij het offer van zijn leven wijdt,	050 : 11
Want Gij weet wie ik mij wijdde, dat ik zeide:/ Heer, Gij zijt mijn toeverlaat!	061 : 3
Ik wil U heel mijn leven wijden:/ aanvaard het, neem mijn offer aan.	066 : 5
Laat alle volken uw almacht vrezen,/ aller lof zij U gewijd,	067a : 4
Draag op een lied, aan Hem gewijd / die spoorslags op de wolken rijdt;	068 : 2
hun woonplaats zij aan het verderf gewijd,/ doe over hun bestaan de schaduw dalen.	069 : 6
Heil hen die toeven aan uw hof / en steeds zich wijden aan uw lof.	084 : 2
Hoed mijn leven, U gewijd,/ stel uw knecht in veiligheid.	086 : 1
Aan U, Heer, wijd ik levenslang / mijn psalmgezang.	101 : 1
als boden meldt zijn goddelijke woorden,/ Hem zij uw dienst, Hem zij uw lied gewijd.	103 : 8
Ik zal de Heer lofzingen levenslang,/ zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang.	104 : 10
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,/ dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden.	104 : 10
De Heer heeft onherroepelijk gezworen,/ dat gij als Melchisedek zijt gewijd.	110 : 4
Niet ons, o Heer, niet ons zij eer gewijd,/ doch uw voortdurende aanwezigheid,	115 : 1
dan sta ik op, dan wijd ik U mijn lied / om uw rechtvaardige verordeningen.	119 : 23
Sion is van de Heer voorgoed,/ Hij heeft het aan zijn eer gewijd;	132 : 9
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt.	133 : 1
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd.	134 : 1
Uit Sion, aan de Heer gewijd,/ zegene u zijn heiligheid.	134 : 3
Wat men ook tot goden wijdt,/ 't is maar schijn en onbezield.	135 : 9
Ja, in de tegenwoordigheid / der goden wijd ik U mijn beden.	138 : 1
Dan zingen zij, in God verblijd,/ aan Hem gewijd, van 's Heren wegen.	138 : 3
Lieflijk en recht te allen tijde / is 't onze God ons lied te wijden.	147 : 1
Jeruzalem, gewijde woning,/ prijs Sion, prijs de Heer uw koning.	147 : 5
Geprezen zij God! Ons lied is gewijd / aan Hem die altijd ons helpt en geleidt.	150a : 4
zing een lied, de Heer gewijd	154b : 4
Al wat wij doen zij U gewijd	206 : 7
't worde Hem alles ten offer gewijd	211 : 2
wijd God uw ganse levenstijd!	214 : 2
Met Hem in geest en water / tot zoon van God gewijd,	346 : 5
Al het onze is U gewijd,/'t liefste wat Ge ons toevertrouwde	347 : 3
En laat de mond / der kinderen die we U wijdden,	348 : 8
Wij wijden U de schoven,/wij wijden U het brood,	365 : 4
blijft ons nabij op onze wegen; / U zij de lof gewijd,	380 : 1

U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid. 475 : 1
Halleluja, halleluja,/ere zij het Lam gewijd. 705 : 2
en wordt met een hosanna / God alle eer gewijd. 750 : 7

Wijdopen
Zij lachen met wijdopen mond./ O Heer, die aller hart doorgrondt, 035 : 7

Wijken, Geweken
Wijk, werkers van het kwade!/ De Heer heeft in genade 006 : 5
Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken./ Geen mens is trouw, elk is een leugenaar 012 : 1
Het doet. Het wijkt voor geen wereld. 012a : 4
Omdat Gij mij het schild uws heils wilt reiken,/zal ik door U gesteund voor niemand wijken. 018 : 10
Wijk van het kwade en doe goed,/ sticht vrede metterdaad. 034 : 5
’t Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht. 038 : 6
tot de onheilsnacht wijkt voor de nieuwe morgen. 057 : 1
Gij toont uw macht in gunstbewijzen,/voor U moet alles wijken,-/Heer, wie is uw gelijke! 071 : 11
Dan zullen wij niet van U wijken,/ uw naam zal op ons voorhoofd prijken 080 : 7
waar ’t leven bijna is geweken./ Men zegt: ‘Het is met hem voorbij, 088 : 2
opdat alle volken spreken: ‘God is niet van hen geweken, 102 : 7
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
Verlos mij, zie op mijn ellende neer,/ want van uw wetten zal ik nimmer wijken. 119 : 58
Wijk van mij, die het kwade doet,/ uw handen zijn vol vuil en bloed. 139 : 12

De wateren weken 151 : 2
het donker wijkt, de nacht vertrekt 204 : 3
de duisternis zal wijken uit ons hart 271 : 2
Nu rijst uit elke nacht uw morgen / nu wijkt uw troost niet meer van de aard, 315 : 1
zijn naam van deze wereld wijkt. 325 : 3
een woord dat toch niet van ons wijkt, 326 : 1
De duisternis gaat wijken / van de eeuwenlange nacht. 444 : 2
wil voor uw aangezicht uw volk bewaren / opdat de nacht zal wijken uit het land. 451 : 1
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied. 464 : 9
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht. 479 : 1
In Kana was de gloed geweken,/het vuur bedolven onder as; 526 : 3
Het duister wijkt,/ de blindeman ontwaakt: 579 : 3
Dit is de nacht dat het duister wijkt,/ een lichtnacht tot ons geluk 595 : cantor
geweken is het rouwgewaad,/ de smartelijke nacht. 633 : 2
De godverlaten wolken zullen wijken / en breken zal de schemer van verdriet. 658 : 3
Als jij niet thuis bent, zal ik op je wachten,/en waar jij gaat, ik wijk niet van je pad, 787 : 2
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem. 800 : 3
Vroeg ik mijn ogen,/op wacht aan hun deur -/wisten zij enkel:/het licht is geweken. 824 : 4
Treurigheid wijke, vrolijkheid blijke,/ want Jezus wil, want Jezus wil mijn Heiland zijn. 866 : 1

Wijle
Nog maar een wijle en wie u onrecht deden / zijn nergens meer, geen maakt van hen gewag. 037 : 4

Wijn
Wat wordt aan mij een schone kelk gegeven / vol wijns! God stort zijn hart 023a : 4
zijn hemelse gaven;/ Hij wil mij versterken / met brood en met wijn. 023b : 4
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2
met de wijn die schuimt als bloed, bruist in volle overvloed. 075 : 5
elke zondaar dat hij drinkt,/ drinkt de droesem van de wijn, 075 : 6

De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood / geeft Gij genoeg voor aller mensen nood. 104 : 4

geen levend water meer, geen brood, geen wijn -,	156 : 3
Lang leve God, Hij deelt met ons de wijn	223 : 4
ik smaak de beste wijn / en word een bloedverwant	282 : 3
die ons schenkt in de woestijn / brood en wijn	287 : 4
Wij brengen U de druiven,/wij plengen U de wijn,	365 : 5
totdat brood en wijn mij geven / deel, o Christus, aan uw leven.	376 : 2
in de wijn die wordt gedronken,/Christus' bloed ons wordt geschonken	376 : 4
Zoals ik ben, in U te zijn / en Gij in mij, in brood en wijn:	377 : 5
Geen kan waardig zijn,/hoe hij ook verlange,/om in brood en wijn	379 : 2
Water werd tot wijn / waar Gij hebt gesproken. /Laat geschonken zijn,	379 : 4
met het brood gebroken / méér dan wijn: uw wezen,	379 : 4
Gij, kracht, verhuld in brood en wijn,/wilt onze eeuwige spijze zijn/en maakt ons rein.	380 : 3
met wijn en met melk uit Gods eigen domeinen	382 : 1
Die zelf het brood der broden,/de wijn der ranken is.	384 : 6
Hij is de wijn, de zoete / die nimmermeer verschaalt,	384 : 8
daar wordt de wijn geschonken / en mondjesmaat gedronken	385 : 3
Aan de tafel van brood en wijn / wil Hij tastbaar aanwezig zijn.	386 : 1
met het brood van gerechtigheid,/met de wijn van het koninkrijk.	386 : 3
Wie hoort de wijn van liefde spreken,/een liefde sterker dan de dood?	392 : 1
Er is een mens ons bijgebleven,/bij brood en wijn hoor ik zijn stem,	391 : 4
en mij begeef tot brood en wijn / om één met U,mijn Heer, te zijn -	393 : 1
Voor wie bij Jezus willen zijn: / brood en wijn.	394 : 4
en de matse werd gebroken / en de wijn werd ingeschonken,	395 : 1
Wij gaan rond met het brood,/wij gaan rond met de wijn,	395 : refr.
Brood van leven, wijn van vreugde,/leer ons loven, geef ons vrede.	399
Voordat ik kan ontvangen brood en wijn en delen in de maaltijd van de Heer,	400 : 1
naar U, naar alles wat U geven wilt / in brood en wijn.	400 : 5
wij zullen altoos van uw heil gewagen/in brood en wijn, totdat Gij wederkomt.	451 : 4
en Hij zal zijn schouders bukken / onder wet en tijd,/onze loot, wijn en brood.	453: 3
Toen Hij beval te schenken, schonk / de schenker wijn en ieder dronk.	516 : 4
Zij proefden: wijn was het water.	525 : 3
Een ander schenkt eerst de goede wijn / en drinkt de mindere op het eind.	525 : 4
Hij die de beste wijn bewaarde / roept ons ter bruiloft in zijn land!	526 : 4
In twee gedaanten, brood en wijn,/ wil Hij ons aller voedsel zijn.	565 : 3
Wees voor ons de wijn,/ dat wij van U drinken.	566 : 6
Hij dronk zijn wijn om onze pijn, om / onze vreugde,	567 : 6
liefde is dorst naar vrede zonder einde, / water dat wijn wordt.	587 : 5
Wij delen brood en wijn./ Al waren onze zonden	604 : 3
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn,	618 : 7
en breekt het brood en schenkt de wijn,/ die gast, het moet de gastheer zijn!	646 : 3
Bid om de geest,/ om het brood en de wijn,	656 : 3
Vorm ons naar Christus' beeld,/ door woord en brood en wijn.	672 : 4
en indaalt als een zoete wijn / waarvan wij dronken zijn.	674 : 2
dat de mensen zijn / als bokalen wijn,/ God zij dank,	714 : 6
Daar groeit het graan, daar rijpt de wijn / voor iedereen te geef	737 : 14
De Heer richt op zijn berg een maaltijd aan,/ van spijs en merg, van uitgelezen wijnen,	762 : 1
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen;	762 : 2
elkanders brood en wijn,/ elkanders woord van trouw.	788 : 1
Hij wordt uw brood en wijn - / en dit geheim is groot.	788 : 3
Liefde laat zich voluit schenken / als de allerbeste wijn.	791 : 5

Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
is de blijdschap weggebleven,/ liefde maakt van water wijn. 793 : 3
Nu word ik mens, herkrijg mijn vrijheid / bij water, woord en brood en wijn, 800 : 3
dat zij de zegen proeven / van vruchten, brood en wijn. 819 : 4
Want o Heer, ik zeg 'kom' en Gij komt,/ik zeg 'kom' en Gij komt en uw bloed wordt wijn840 : 3
breek brood, drink bloedrode wijn. 846 : 5
Wie schenkt er wijn, wie deelt er brood?/ Duurt liefde langer dan de dood? 952 : 2
Hoe goed, o Heer, is 't hier te zijn,/bij woord en water, brood en wijn, 972 : 1
roept U ons, Christus, uw gezicht te zijn,/ gerechtigheid en vrede, brood en wijn, 973 : 4
Deel dan brood en wijn, zijn lichaam,/ deel het lied van liefde weer, 975 : 4
waar de wijde akkers zijn,/ bij het brood en bij de wijn. 980 : 2
Brood zal ik geven en water als wijn,/ een hand vol genade om mens van te zijn. 1007 : 1
Als alle mensen God begroeten / en samen delen brood en wijn, 1013 : 4

Wijngaard
God van de heerscharen, keer toch terug,/ zie neer uit de hemel en let op uw wijngaard. 080a : 3

Laat mij als een trouwe dienaar / door uw grote wijngaard gaan 210 : 3
Gij die een broodhuis voor ons zijt,/een wijngaard die het hart verblijdt, 389 : 4

Wijngaardenier
Ik ben de wijnstok,/ mijn Vader de wijngaardenier./ Gij zijt de ranken, 656 : 1
Zing voor de Vader,/ de wijngaardenier, 656 : 1

Wijnpers
Here, om uw bloedig zweet,/ als Ge alleen de wijnpers treedt, 558 : 5

Wijnstok
Gij hebt een wijnstok uitgegraven,/ die, dank zij uw genadegaven, 080 : 4

die de vrucht van de wijnstok hebt geschapen 229
waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op - 330
Wijnstok, laat dit rankje bloeien,/dat er eens veel vruchten groeien. 347 : 2
Eind en oerbegin,/bron die ons wil drenken,/wijnstok, plant ons in 379 : 5
Wij zegenen U, Vader,/vanwege de heilige wijnstok David, uw knecht, 402a : vz.
Wij danken U, Vader,/voor de heilige wijnstok, David, uw knecht, 402b : vz.
Wijnstok van de liefde! 424 : allen
dan zal het land de rijkste vruchten geven:/de vijgenboom en wijnstok van de trouw. 451 : 2
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was; 526 : 3
Gij zijt de wijnstok van het leven,/ in duizend ranken uitgebreid, 653 : 5
Ik ben de wijnstok,/ mijn Vader de wijngaardenier./ Gij zijt de ranken, 656 : 1
De wijnstok bloeit, de vijgenboom zal dragen./Dit zal een oogstfeest zijn van welbehagen. 678 : 2
O, Christus, wijnstok, levensbron,/ dank, dat Gij U met ons verbond. 817 : 5
Al zal geen wijnstok dragen,/ geen vijgenboom zijn vrucht, 910 : 4

Wijs (manier)
Hij ruilt met ons op vreemde wijs: Hij neemt ons vlees en bloed 474 : 4

Wijs, Wijze (zn, melodie)
Dan zal ik tot uw lof en prijs / bezingen op een nieuwe wijs 035 : 10
zing Hem op een verhoogde wijs / om wat uw hart verheugde. 068 : 1
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze, 096 : 1

Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt 326 : 2
dat de hemelen weerschallen / van die jubelende wijs. 468 : 3
waarvan de wijs ons tekent,/ dit lieve leven lang. 657 : 3
De wijs vertoont een vergezicht van kleuren;/de boventoon voert naar de stad v. goud 658 : 5
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1

Wijs, Wijze (bn, verstandig)
O machtigen, o koningen, wees wijs./ Laat u gezeggen, rechters zonder vrede. 002 : 4
Gods getuigenis betrouwbaar - / onverstand wordt wijs. 019a : 1
Wijs spreekt de man die leeft naar Gods geboden,/wiens mond Gods wetten handhaaft, onverkort. 037 : 10
Wijs is het woord, dat u mijn mond onthult,/ helder het inzicht dat mijn hart vervult. 049 : 1
Bij 't sterven baat geen geld of overleg:/ wijzen en dwazen gaan dezelfde weg. 049 : 3
David heeft zo de kudde Gods gehoed,/ oprecht en wijs, in weide en overvloed. 078 : 25
Wordt eindelijk wijs! Wanneer, o dwazen,/ staakt gij dit redeloze razen? 094 : 4
Wie wijs is, zal de Here / zijn goedertierenheid 107 : 20
spreken van uw onwankelbaar besluit,/ roemen de wijze lering van de Here. 119 : 18

en wat voor wijzen bleef verborgen / werd kinderen geopenbaard 315 : 1
en een ster riep de drie wijzen / toen Hij kwam 319 : 4
Zijn huis, hoog op de berg, staat vast in wijs beleid 455 : 1
Zo voert Gij uit uw wijze plan waar ik de les uit leren kan, 469 : 12
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen 471 : 2
Wijzen uit het oosten, uit zo verre land, 476 : 4
De wijze koningen van ver,/ zij volgden de verheven ster, 516 : 2
Gij die de ster van David zijt / en wijzen roept en dwazen leidt, 519 : 1
De wijzen, de wijzen,/ die gingen samen reizen, 520 : 1
De wijzen, de wijzen,/die moesten verder reizen, 520 : 5
De wijzen, die weten / van sterren en planeten, 520 : 7
Hij draagt geen hermelijn, geen kroon./Maar dat is onbekend aan vreemde wijzen. 521 : 2
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: 'Heus, je bent niet wijs, 521 : 2
Als wijzen wil je niet zomaar verdwijnen. / Ze komen er. 521 : 3
Een wijze gaf het aan,/ sprak woordeloos van rouw 563 : 2
Een wijze moeder die ons hoedt,/een bron van goede machten. 691 : 3
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in 't ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
ons warmt nu Christus' levensstroom / en maakt ons lief en wijs en schoon. 817 : 3
Uw liefde, God, zo wijs en goed:/ wat eens in Adam viel, 870 : 4
Geprezen, God, uw wijs beleid,/ de omweg van uw woord, 870 : 8
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs, 882 : 4
Wat God doet, dat is welgedaan,/ zijn wil is wijs en heilig. 909 : 1
In nood is mij / zijn trouw nabij./ Ja, Hij de Heer der heren,/blijft eeuwig wijs regeren. 909 : 1
wijzen en onwijzen / gunt Hij één bestaan. 993 : 4
De wijze woorden en het groot vertoon,/ de goede sier van goede werken, 1001 : 1

Wijsheid
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2; 053
Getrouw en gans gewis / is Gods getuigenis,/ dat dwazen wijsheid geeft. 019 : 3
Wie mag de tempel binnentreden?/ Wie niet op loze wijsheid bouwt, 024 : 2
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
Hoe was ik in opstandigheid / een dwaas voor U die wijsheid zijt. 073 : 8
uw wijsheid is het die mij leidt / en eenmaal kroont met heerlijkheid. 073 : 9
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,/ dat in ons hart de wijsheid wonen mag. 090 : 6

O Heer, hoe groot moet dan uw wijsheid zijn,/ Gij hebt het al gemaakt, van groot tot klein. 104 : 7
Ongeteld zijn uw werken, o Heer,/ Gij schiep ze alle met wijsheid. 104a : 3
Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin, 111 : 5
Welzalig wie de rechte wegen gaan,/wie in de regels van Gods wijsheid treden. 119 : 1
Uw hand, Heer, heeft mijn leven toebereid,/ geef mij verstand, dat ik uw wijsheid lere; 119 : 28
Verleen mij inzicht, dat ik als uw knecht / uw wil versta, uw wijsheid kennen moge. 119 : 47
O God, hoe diep verwonderd ga / ik uw volmaakte wijsheid na. 139 : 10
Zou ik niet haten, die U haat,/ de wijsheid van uw weg verlaat 139 : 13

Wees Gij mijn wijsheid, de rust in mijn hart 263 : 2
Een rijke schat van wijsheid / schonk God ons in zijn woord. 313 : 1
wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee, 316 : 2
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal, 466 : 1
die de hemel moet verblijden,/die de kroon der wijsheid spant. 478 : 2
en hier heeft Hij geleden / de wijsheid van de slang 540 : 8
wijsheid die niet meer wil ontbreken / in mij die naar uw licht verlangt, 548 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als wijsheid die ons inzicht geeft 692 : 4
Dan komt er een wereld van wijsheid en recht, 772 : 4
De poort omrankt met wijsheid / die in de morgen geurt. 819 : 2
Uw wijsheid en uw welbehagen / bepalen 's mensen levensdagen 823 : 2
De wijsheid van vóór alle tijden / spreekt luid en dringend haar woord. 846 : 1
De opperste wijsheid, de vrouwe / die hoog is, edel en rein 846 : 5
de stralende vrouwe, de schone,/ de wijsheid die bij u wil wonen 846 : 6
De mens die naar uw wijsheid zoekt,/ van harte, met verstand - 848 : 3
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet. 849 : 1
Wijsheid baant het pad naar vrede,/ doet ons voor wat liefde doet. 849 : 1
Luister naar de stem van wijsheid,/ op de markt prijst zij haar waar. 849 : 2
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3
in de hectische steden en de stilte van wijsheid / in elk kind, onbevangen en klein 880 : 2
Allerhoogste God, heilig en louter wijs,/ wijsheid zonder prijs, 882 : 4
U koos de weg van dwaasheid,/dwaasheid van het kruis/en wij aanschouwen uw wijsheid 882 : 4
Laat Hem besturen, waken,/ 't is wijsheid wat Hij doet! 904 : 3

Wijze (manier)
omdat Hij steeds op wondere wijze / alles bestuurt in gerechtigheid. 067a : 1
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Op duizenderlei wijze / redt Hij ons van de dood. 146a : 5

Jezus, ware levensspijze,/laat mij op de rechte wijze 376 : 7
Maar reist gij op uw wijze,/ dan reist gij nog niet goed. 799 : 3
In Israël was dat een wijze,/ valt met hen ook de Heer te voet: 865 : 2

Wijzen
Behoed mij, o God, ik vertrouw op U./ U wijst mij de weg ten leven. 016b
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,/ wijst mij een groene streek; 023c : 1
Hij wijst mij te liggen / in grazige weiden, hij voert mij naar wateren der rust. 023e : 1
Goede en betrouwbare God,/ wie afgedwaald is, wijst Hij de weg. 025d : 3
Wijs mij de wegen die ik zal betreden,/maak nu de paden effen voor mijn voet. 027 : 6
Wijs dan, Heer, mij uw weg,/ leid mij op het pad dat niet afwijkt. 027b : 6
Zo spreekt de Heer:'mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen. 032 : 4
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a : 2

waar Gij vonnis hebt gewezen./ Ja, uw oordeel zij geprezen. 048 : 3
O God, die ons verstoten had,/ trek met ons uit, wijs ons het pad, 060, 108 : 4
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
Zijn koningschap zij ons een teken / dat naar Gods toekomst wijst. 072 : 6
zijn hart wijst hem de rechte wegen./ Zij trekken op van overal 084 : 3
Het heerlijk land dat God hun wees,/ versmaadden zij, verlamd door vrees. 106 : 11
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen. 119 : 8
Toon aan uw knecht uw lichtend aangezicht,/ wijs mij de weg van uw verordeningen. 119 : 51
Hij wijst ons het rechte spoor./ Trouw is Hij de eeuwen door. 136 : 8
Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;/ 't verdrukte volk wordt opgericht. 140 : 8
Ik bouw op U en anders geen./ Wijs mij de weg van uw behagen, 143 : 8

Wilt Gij mij wijzen bittere spijzen 211 : 3
licht in het duister, wijs de weg omhoog 247 : 5
wijs mij waar Gods morgen is en 254 : 4
Het wijst ons de weg hoe wij / in vrede kunnen gaan. 285 : 1
laat ons voortgaan aan zijn hand en wijs de weg 319 : 2
Wees zijn weg, wijs het zijn baan. / Vredevorst, wees Gij zijn vrede. 347 : 2
in den vreemde wijst uw spoor,/in de dood zijt Gij verdwenen. 527 : 3
'Verlaat wat gij bezit en ga / naar 't land dat Ik u wijs.' 542 : 1
dit is de nacht waarin uw lichtzuil de weg wijst; 595 : cantor
'Wanneer Hij dan verrezen is,/'halleluja (2 x)/ wijs, engel, ons waar Jezus is. 617 : 10
'Wijs mij de plaats waar ik Hem vind./ Hij is niet hier!' 626 : 3
bewaak het jonge groen en wijs / de ingang van het paradijs,/ halleluja! 628 : 7
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht. 695 : 1
Trooster waarachtig,/ jij die de weg wijst./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
Als een woord dat weg wil wijzen,/ richting geeft en ruimte biedt, 700 : 3
het kind springt op, wijst in haar schoot / op Hij-die-redt waarachtig. 741 : 1
hij wijst een nieuw bestaan,/ een koppig godsgeschenk. 741 : refr.
Johannes wijst op wie daar komt,/ het Lam van God, je redder, 741 : 2
De naam, die dag en nacht vooraan,/ de hoogste weg wijst om te gaan, 792 : 1
De wolk van de getuigen wijst / dezelfde weg omhoog. 798 : 5
'Breek uw tent op, ga op reis / naar het land dat Ik u wijs.' 802 : 1, 6
staat hij op en gaat op reis,/ langs de weg die God hem wijst. 805 : 3
Geroepen om op weg te gaan,/om op te staan, te reizen/naar een land dat God zal wijzen. 832
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
Gij aan de hemel, wijs me / uw hoopvol nieuw verschiet. 853 : 3
Die wolken, lucht en winden / wijst spoor en loop en baan, 904 : 1
Wie wijst de weg, ik ben alleen./ Wie helpt mij door het donker heen? 952 : 1
Gij wijst ons onze plaatsen / wanneer de strijd verstomt. 990 : 3

Wijzer
Zo word ik wijzer dan die mij weerstaan./Omdat ik op uw woorden steeds vertrouwde, 119 : 37

woord om mee te leven,/ wijzer op de lange duur. 702 : 1

Zaad

‘O broeders die de Here hebt gevonden,/ laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen,	022 : 9
Wie ’t zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al.	126 : 3
Hij gaat een weg van verdriet,/ die het zaad in zijn buidel draagt,	126b
Een zaaier zaaide zaad in ’t rond	183 : 1
Maar wat in goede aarde viel gaf zaad	183 : 5
gaf zaad, een overvolle maat!	183 : 5
ja zelfs het zaad, diep in de akkergrond	220 : 1
Gij hebt U zelf gegeven / als zaad voor ons ontkiemd,	365 : 7
dat wij die als zaad / dragen door de landen,	418 : 3
Om daar in genade uw woorden als zaden	425
O wijsheid, daal als vruchtbare taal! Het zaad verdort, de oogst wordt schraal,	466 : 1
Die roos van ons verlangen,/dat uitverkoren zaad,	473 : 2
en eerstelingen van het zaad,/ dat uit uw bloed begint te groeien	510 : 5
want de aarde vraagt ons / om het zaad des doods	547 : 3
nu de zon de zaden roept om op te staan.	625 : 1
van het zaad dat stervend / nieuw ontkiemt tot graan.	625 : 2
Zaad van God, verloren / in de harde steen	625 : 3
want wat gij goed doet is als zaad,/ dat heerlijk op zal gaan.	642 : 7
Zij daalt als vruchtbaar zaad / tot in de groeve af	650 : 3
De sterren hemelhoog / zijn door dit zaad bereid	650 : 5
Het zaad der goedheid Gods,/ het hoge woord, de Heer,	650 : 6
Waartoe geploegd, als ’t zaad / niet valt in goede aarde?	717 : 1
Een deel van het zaad ging verloren,/ een deel van het zaad werd brood,	764 : 2
maar niemand weet van te voren / de weg van het zaad in de schoot.	764 : 2
Er is geen verwachting van leven,/ tenzij in de dood van het zaad,	764 : 5
En wie zal het zaad onderscheiden,/ hetzij tot verval of tot eer?	765 : 3
Heer, zijn wij het zaad van uw akker,/ Gij doet ons ontkiemen tot graan.	765 : 4
Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,/ dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad,	827 : 3
Er ruisen halmen op de akker / waar zich het zaad verloren gaf.	978 : 2

Zaadje

Een heel klein zaadje waait weg in de wind	181 : 1 – 7

Zaaien

van wat zij zaaiden, o geduchte,/ hun en hun verre nageslacht.	017 : 6
Leer zijn liefdewet,/ roep zijn daden uit,/zaai ze in elk hart -/ en geloof ontspruit.	078a : 2
van wie het rechte woord verdraaien,/ wier lippen niets dan leugen zaaien.’	120 : 1
Wat men hier nu met tranen zaait,/ wordt eenmaal met gejuich gemaaid.	126 : 3
Wie ’t zaad draagt dat hij zaaien zal,/ gaat wenend voort en zaait het al.	126 : 3
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde./Een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.	126a:3
breng ons zó thuis, Heer, breng ons terecht./ Mensen die zaaien met tranen:	126b
Een zaaier zaaide zaad in ’t rond	183 : 1
Heer, zaai uw woord de wereld rond	183 : 6
vonken verleden hier gezaaid	276 : 2
zaaiend dag aan dag,/zaaiend in den brede	418 : 3
te zaaien tot diep in het donkerste dal,	425
deelt Gij in onze nacht / en zaait er nieuwe dromen.	500 : 4
Taal zal alleen verwoesting zaaien / en van ons doen geen daad beklijft.	601 : 3
Met lachen en juichen -/ die zaaiden in tranen / die keren met lachen en juichen.	608 : 2

Gezaaid op hoop van zegen,/ de dag als vergezicht. 612 : 3
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht! 658 : refr.
Zaaien, maaien, oogsten./ Dank de Allerhoogste 716 : 1, 2, 3
Een zaaier ging uit om te zaaien,/ hij zaaide zo wijd als de wind, 764 : 1
O zaaier, ga uit om te zaaien / de kiem waaruit leven ontstond, 764 : 6
wat met tranen werd gezaaid / met gejuich mag zijn gemaaid./ Erbarm u, Heer. 967 : 5

Zaaier
De zaaier eet de vrucht van ’t land 176 : 5
Een zaaier zaaide zaad in ’t rond 183 : 1
Een zaaier ging uit om te zaaien,/ hij zaaide zo wijd als de wind, 764 : 1
O zaaier, ga uit om te zaaien / de kiem waaruit leven ontstond, 764 : 6

Zaaigoed
Wanneer komt Hij met licht en lef,/ zaaigoed in onze handen? 1000 : refr.

Zaaizaad
Het zaaizaad is gevallen,/het loopt op oogsten uit. 351 : 3

Zaak
Hoor, Heer, Gij God van trouw en recht,/mijn zaak is recht, hoor naar mijn klagen, 017 : 1
Heer, ik hef mijn hart en handen / op tot U, beslecht mijn zaak. 025 : 1
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Erken uw volk, - het is uw zaak!/ Vergeet ons niet voorgoed, ontwaak! 044 : 11
opdat ik, waar men smaadt en mij bestrijdt,/ mijn zaak bepleite en in vrijheid spreke. 119 : 16

zijn ruim genoeg voor Godes zaak 215 : 6
Het is niet onze zaak, o Heer 240 : 5
Zo zijn er grote zaken 246b : 3
Doe mij recht, o God,/ vecht voor mijn zaak. 535f
In daaglijkse zaken,/ in slapen en waken, 752 : 3

Zaal
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor -/ hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor - 045 : 4
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen. 048 : 4
Hij die de hemel uitspant als een tent,/ Hij bouwt zijn zalen in het firmament. 104 : 1

Tot in de zaal der ere / volg ik Hem op de voet. 623 : 8
Dan zijn wij aangezeten / in Gods verheven zaal, 747 : 7

Zacht
Hij zal leiden ’t zacht gemoed / in het effen recht des Heren: 025 : 4
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Zij komen langzaam nader uit het bos,/ woudezels stappen op het zachte mos 104 : 3

strenge winter, zomer zacht 154b : 4
Hij streelt het zacht en is niet kwaad 184 : 3
zo hoog van eer, een uitstraling zo zacht 220 : 2
geef ons een zachte dood. 246b : 6
Kom, nacht, en troost ons zacht 253 : 3
zoeken wij het zachte suizen 283 : 1
een Trooster is, zacht als de wind,/een sterke moeder bij haar kind. 342 : 2

Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed! 442 : 1
kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind, 505 : 3
Lamp die in mij te wiegen hangt,/ naam die mij woorden zacht leert spreken, 548 : 2
Hij antwoordt mij, in zacht verweer: 'Raak Mij niet aan! 626 : 5
Gij vraagt ten tweeden male./Gij, herder, spreekt zo zacht/van schapen die verdwalen 649 : 3
In stilte werkt de Geest van God,/ stuwt voort met zachte krachten, 691 : 3
Wie vermoeid, verzwakt zijn / leidt en weidt Hij zacht. 777 : 5
waar Jezus in het zachte gras / de mensen liefhad en genas / en in hun midden stond. 836 : 3
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet. 853 : 3
Maar als de koelte om ons staat / en een zacht suizen ons vervult, 892 : 4
in uw zacht geweld wil 'k wezen / onvoorwaardelijk uw knecht 914 : 2
ga voor mij uit ook nu ik sterven moet./ Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed. 951 : 1
De sterke, zachte hand zij dank,/ die meer dan troost kan geven; 1014 : 4

Zacht maken
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8

Zachtheid
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild. 669 : 3
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai. 696 : 2
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925

Zachtjes
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen/ en zachtjes te fluisteren: 'Jij bent mijn schat.' 783 : 2

Zachtkens
naar grazige weiden./ Hij voert mij al zachtkens / aan wateren der rust. 023b : 1

lieflijk tot lafenis / zal die hun herder is / zachtkens hen leiden. 746 : 6

Zachtmoedig
rechtvaardig, zachtmoedig, de aarde zal spoedig 550 : 1
Gelukkig die zachtmoedig zijn,/ want zij zullen het land bewonen. 734 : 5
Om zachtmoedigen van hart,/ geroepen om het land te erven, 996 : 2

Zachtmoedigheid
wordt door uw sterke hand bevrijd / wie wachtte in zachtmoedigheid. 076 : 5

Rechtvaardigheid is zijn bestel,/zachtmoedigheid zijn metgezel. 435 : 2
Heer, om uw zachtmoedigheid,/ vorst die op een ezel rijdt 558 : 2

Zadel
om in het zadel zich te zetten,/ en als een rijdier ons geknecht. 066 : 4

Zak
Maar ik, ik ging in zak en as / alsof het voor een broeder was, 035 : 4

Die in zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten, 537 : 1

Zalf
met zalf, waar elk haar liefde in gaf./ Halleluja. 620 : 2

Zalig

en kan zijn gramschap tegen u ontbranden./ Maar zalig zijn die schuilen aan zijn hart. 002 : 4
en zijn zalig nageslacht / zal 't gezegend aardrijk erven. 025 : 6
Zalig die Hem eren,/ 't volk, het erf des Heren,/ nu en voor altijd. 033 : 4
des Heren goedheid. Zalig hij / die veilig bij hem toeft. 034 : 4
Zalig de man die op de Heer vertrouwt,/ geen acht slaat op de eigenwaan 040 : 2
Zalig wie door U uitverkoren / mag wonen in uw hof, 065 : 2
Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt, 089 : 7
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1

en zien U in het zalig licht 209 : 3
Zalige vreugden en stille geneugten 211 : 4
O zalig licht, Drievuldigheid 237 : 1
van de hemelse, de heilige, de zalige Jezus Christus 238 : refr.
Zalig de man die gelooft,/zalig de vrouw aan de bron 321 : 5
Hoe zalig die zich laven,/van vreugde dronken zijn! 384 : 7
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.' 446 : 2
Uw koning rijdt binnen, het rijk gaat beginnen,/ de zalige tijden, Hij komt ons bevrijden 550 : 1
O zalig Lam dat voor ons boet,/ de deur des hemels opendoet, 565 : 5
Zalig wie niet getwijfeld heeft,/ niet ziet en toch zich overgeeft, 620 : 10
Sta ons met uw liefde bij,/dat ons einde zalig zij,/geef ons vreugd die niet vergaat. 669 : 10
weet niet welk vergezicht / daar in het zalig licht / ons wordt gegeven. 764 : 3
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6
Maar zalig hij die toch reeds wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 1
Zalig die toch geduldig wacht / en Hem begroeten wil. 751 : 5
Alleen de smalle doodszee scheidt / ons van dat zalig land. 753 : 2
aan de Heer van dood en leven / in zijn zalig paradijs. 801 : 8
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2
ga met zaligen en zoekers,/ die op zoek naar waarheid zijn. 975 : 3

Zaligen

die miljoenen eens zaligen zal, wordt geboren in Betlehems stal, 483 : 1

Zaligheid

Ja, zaligheid en liefde en welbehagen / zullen mij volgen al mijn levensdagen. 023 : 3
Dan ga ik op tot uw altaren,/ tot U, o bron van zaligheid. 043 : 4
Maar 't is mijn ziel en zaligheid / te zijn bij God, die zelf mij leidt. 073 : 11
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
In uw bevelen ligt mijn zaligheid,/ ik zal mij van uw wegen vergewissen. 119 : 6
Gij hebt u in uw trouw tot mij gekeerd./ Gij zijt mijn ziel, mijn zaligheid, mijn zegen. 119 : 38

van des hemels zaligheid / voor altijd 213 : 5
maar honingzoete zaligheid / is pas uw tegenwoordigheid 373 : 3
om u met het licht te sieren / en uw zaligheid te vieren. 376 : 1
Hij die je van je schuld bevrijdt / geeft je geluk en zaligheid, 469 : 4
Hij heeft ons van de nacht bevrijd,/schept ons een dag vol zaligheid. 479 : 2
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn. 524 : 5
God heeft in Hem zijn welbehagen / en alle zaligheid gesteld: 526 : 2
aan de mens gelijk geworden,/ ja gestorven / voor ons aller zaligheid. 557 : 2
zijn graf staat ledig in de tijd,/ het is een mond vol zaligheid,/ halleluja! 628 : 6
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen. 746 : 2
dat in het boek der zaligheid / ook mijn naam wordt gevonden. 748 : 4

en doet hen de hemelse zaligheid erven. 752 : 1
Wijs ons de weg der zaligheid,/ en laat ons hart, door U geleid, /met liefde zijn vervuld. 836 : 1
Zijn rijk is volle zaligheid,/ wie was gevangen wordt bevrijd, 871 : 3
dat ik niet eer mij tot U wendde,/ mijn zielenrust, mijn zaligheid! 908 : 3

Zaligprijzen
Zullen mij zalig prijzen 157a : 2
om wie zalig zijn geprezen,/ Heer, wil ons van het kwaad genezen. 996 : 1
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van bedrog genezen. 996 : 2
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil van blindheid ons genezen. 996 : 3
om wie Gij zalig hebt geprezen,/ Heer, wil ons van onszelf genezen. 996 : 4

Zalm
een zalm die opspringt,/ wij loven je om / adem die je brengt. 697 : 3

Zalven (Gezalfde zie aldaar)
Gij zalft mijn hoofd met de olie van uw vrede,/ Gij vult mijn kelk met gelukzaligheden. 023 : 3
een volle dis, gelaân met lekkernijen./ Hij zalft mijn haar en hoofd 023a : 3
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,/ en redt mij in gevaar. 023c : 4
en zalft met olie mijn hoofd./ Mijn beker vloeit over. 023e : 3
dat Gij mij bedient,/ dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren, 023f : 4
die Ik met olie zalf, hem zal het rijk behoren. 089 : 9
de koning die Gij zelf gezalfd hebt naar uw raad, 089 : 14
Het spoor is uitgewist van uw gezalfde koning. 089 : 18
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10

Maar wie komt in mijn uur / en zalft met liefde mij? 563 : 4
Wij zijn in Hem gedoopt / Hij zalft ons met zijn vuur. 686 : 2

Zalving
Om de zalving door een vrouw,/ vreugdeolie, geur van rouw, 558 : 3

Zamelen
Ontsluit Ge uw hand, zij zamelen de gaven / waarmee Gij hen wilt spijzigen en laven. 104 : 8

Zand
Ik vloei daarheen, als water in het zand./Mijn vlees en been verloor zijn vast verband. 022 : 6
Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand. 033 : 6
in de woestijn zijn aas hebt neergesmeten,/ten prooi aan ’t wild gedierte in het zand. 074 : 8
Hij gaf hun vlees dat neerviel als de regen,/als wolken zand zijn vogels neergezegen 078 : 10
Maar waar geen gras wou groeien / in ’t hart van steen en zand, 107 : 17
in al de werken van uw hand -/ gedachten talloos als het zand. 139 : 11

Hoe bouwen zij op zand/Straks zal hun huis bezwijken/’t houdt in de storm geen stand 313 : 3
soms een zon die, hoogverheven,/zindert op het mulle zand; 700 : 2
Want wie op God alleen vertrouwt,/ heeft nooit op zand zijn huis gebouwd. 905 : 1

Zang
dan brengt U vrolijk lof met zang en spel / heel Israël. 014 : 5; 053
Kom nu met zang en roer de snaren,/ gij volk dat leeft van ’s Heren recht. 033 : 1
Juich, aarde, alom, voor de Heer,/zet de zang in, speelt op de snaren,/ juich aarde…. 098d : 3
Zo trokken zij het diensthuis uit / met dans en zang bij trom en fluit, 105 : 17

Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang! 122a
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen. 137 : 2
Ja, laat mijn tong voor zang noch spraak meer deugen/zo gij niet zijt mijn opperste verheugen. 137:3

en dankbaar klinken onze zangen 248 : 1
weer nieuwe zangen op doet stijgen 248 : 2
mijn zangen zijn het vaandel / dat zich in eerbied neigt. 441 : 2
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1

Zanger
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8

Zat
is het mensenvangen zat 189 : 2

Zeboe
De zwaan en de zeboe 163a : 3

Zee
Gij doet hem heersen over zee en land,/ ja, al uw werken gaf Gij in zijn hand. 008 : 4
vogels en wild en al 't geduldig vee / en wat er wemelt in de wijde zee. 008 : 5
Hoor de zee, hoor de wind,/ hoor de regen als hij zingt, 008b : 2
de vogels van de hemel, de vissen van de zee, 008c : 4
Hij stuwt het water op tot muren,/ de zee staat als een sterke wand. 033 : 3
Al staat geen berg meer vast, al dreigen / de zeeën overhand te krijgen, 046 : 1
Hemel en aarde, prijs om strijd de Heer,/ gij grote zee en alle watervloeden. 069 : 9
Heerse van zee tot zee zijn vrede,/ van land tot land zijn lof, 072 : 3
een vloed van koren, golvende velden,/ een stad rijst op uit een zee van groen. 072a : 3
deelde de zee en heeft de draak verslagen./Hij sloeg de monsters van de oervloed neer. 074 : 7
Gij stelt een grens vast tussen zee en landen,/bepaalt de tijd voor der seizoenen keer. 074 : 10
Trotsen van hart doet Gij versagen,/ Gij stort ze in zee met paard en wagen. 076 : 3
Toen Gij door het diepst der zee ging,/ zag U de afgrond aan met beving. 077 : 5
Hij bracht hen veilig met een hand van liefde / dwars door de zee, toen Hij het water kliefde 078 : 5
De overmoed der zee, haar trots kunt Gij vertreden, 089 : 4
zijn hand rust op de zee, zijn kracht beheerst de stromen. 089 : 10
Nog eer de bergen uit de baaierd stegen,/ de aarde en de zee gestalte kregen, 090 : 2
Gij zijt, van vóór Gij zee en aard'/ hebt door uw woord bereid, 090a : 3
De zeeën verheffen, o Heer,/ de zeeën verheffen hun stem,/hun vloed van beukende golven. 093a : 3
Machtiger dan de stem van dat water,/ machtiger dan de branding van de zee 093a : 4
Hij riep de zee, Hij schiep het land./ Hij is het, die de weg ons baande. 095 : 2
de zee herhaalt het duizendvoud / en door de stilte van het woud 096 : 6
schoonheid en kracht vergezellen Hem beide:/ wild is de zee en tevreden het land. 096a : 2
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
en daveren de zee, met al wat daarin is;/het veld, laat het blij zijn met al wat het voortbrengt. 096b:4
Laat alle zeeën, alle landen / Hem prijzen met een blij geluid. 098 : 4
Zeeën en stromen, beek en rivier,/ klap in je handen, bruis van plezier. 098b : 3
Zeeën kunnen het / door het bruisend geluid van golven in de branding 098c : 2
Vol is de aarde van uw wonderwerken./ Daar is de zee, hoe wijd stelt Gij haar perken. 104 : 7
En in de schoot der zee leggen uw handen / de leviathan spelende aan banden. 104 : 7
om zo zijn naam te doen verhogen./ Zijn dreigen dreef de zee uiteen, 106 : 4
loof Hem die 't water riep / en op de zee kan treden. 107 : 14
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2

Waarom, o zee, liet gij vluchtend ruim baan?/ Wat overkwam toch uw wateren, Jordaan, 114 : 3
De zee werd bang en vluchtte weg, het water kroop uit de Jordaan, 114a : 2
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
al woonde ik aan de verste zee,/ uw hand gaat altijd met mij mee. 139 : 5
Gij leidt mij, maar wilt mij niet mennen./ Ik draaf als een paard langs uw zee. 139a : 1
U loven, Heer, de werken van uw handen,/ de hemelen, de zeeën en de landen. 145 : 3
Wat in hemel, zee of aard / woont, is in zijn hand bewaard 146 : 3
en alles wat er wemelt / in 't water van de zee. 146a : 3
Hij is 't, die hemelen, zeeën en aarde,/ die al wat er is tot aanzijn riep, 146c : 4
gij monsters uit het diep der zee,/ speel voor de Heer en wees gedwee! 148 : 3

en wie ons vervolgden wierp Hij in de zee 151 : 1
gaat zelfs in de zee niet teloor 151 : 5
de zee van zijn toorn die de zonde verzwelgt 151 : 5
rivieren en zeeën en gij, oceaan 154a : 6
Breng uit de zee mijn leven weer! 155 : 3
aan hemel, zee en land 160a : 2
In het begin uit de diepte der zee 162 : 3
Boven het land en de zee en de stranden 162 : 4
die blijven in de grote zee 163a : 2
het paard en zijn ruiter stortte Hij in zee 169 : refr.
gaan zij aan de zee teloor 178 : 4
van de grondeloze zee 178 : 7
God van hemel, zee en aarde 210 : 1
een zee van vrede, alle haat verstomt 223 : 3
De zon daalt in de zee 253 : 1
komt de Rode Zee ter sprake 287 : 3
Gij die doet lichten de zee 306 : 3
wie brengt van de overkant der zee / de schat der diepe wijsheid mee, 316 : 2
Toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde. 325 : 3
Hij doet het uitgeleide het moet de zee ingaan. 346 : 2
Het water van de grote vloed / en van de zee zo rood als bloed, 350 : 1
en Jona uit het hart der zee,/bidt heel uw kerk aanbiddend mee. 350 : 5
Het water wacht, die diepe zee / geeft jou een taal, een teken mee. 354 : 3
zeven was voldoende / voor vijfduizend / op de heuvels langs de zee. 383 : 1
Wanneer de zee bespringt uw land / en slaat u 't leven uit de hand, 460 : 3
maar dan, een hemels vreugdevuur, / een zee van licht rondom! 507 : 1
Gij roept de hele schepping tot de orde / van zaligheid. De zee zal niet meer zijn. 524 : 5
Daar is een zee van mensen,/ ze snakken naar het woord, 532 : 5
Daar is een zee van mensen,/ wie zet zijn arbeid voort?/ Wie zet zijn arbeid voort? 532 : 5
de tijd bepaald, het land gewonnen,/ de zeeën op hun plaats gelegd. 602 : 1
dat wij verdrinken in de zee?/ Waarom nam jij ons mee? 606 : 2
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep, 606 : 3
Gij zijt voorbijgegaan,/ een voetspoor in de zee. 607 : 2
Kom, zing dan met de vogels mee, halleluja,/ een beter land rijst op uit zee, halleluja.. 635 : 7
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en land,/halleluja. 661 : 2
de golven in de zee,/ het lange gras buigt door. 676 : 3
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog 701 : 2
Loof God voor de vruchten van over de zee, 719 : 2
Hoor, een heilig koor van stemmen,/ staande aan de glazen zee 726 : 1
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om 738 : 2

Op de zeeën, woedend, ziedend,/ in de stilte voor de storm, 745 : 5
En Hij maakt de hoogte begaanbaar / en Hij baant een weg door de zee, 763 : 3
om het geheim des levens te beseffen,/ niet meer in zee gegrond. 766 : 1
zo vol als met water de zee (bis), 772 : 2
diep als de bodem der zeeën,/ sterk als een stormwind haar kracht, 790 : 1
het land, ze zee is zijn domein./ Gij hebt hem aan het woord doen komen 823 : 1
Hij overmant de wilde dieren,/ vaart uit op zeeën en rivieren, 823 : 3
Stem als een zee van mensen / om mij door mij heen. 828 : 1
Geef dat uw roepstem wordt gehoord,/ als eenmaal bij de zee. 836 : 2
de golvende velden en de deinende zee / en alles wat ademt dat danste mee. 839 : 1
tijd van kruipen angst en spijt / zee van tijd en eenzaamheid. 845 : 2
Wie was erbij toen Gij de zeeën,/ de chaos tot bedaren riep? 850 : 2
Het water van de zee spoelt angstig om ons heen. 854
in die aangolvende zee / ik mijn ondergang verwachtte. 856 : 2
Al wat op aarde in lucht of zee/mag in uw schaduw wonen, 869 : 2
het kleurt de seizoenen, alle bergen en dalen,/van ster tot onstuimige zee. 880 : 1
Hij heeft hemel, zee en aarde / om mijn bestwil toebereid. 903 : 4
Oeverloze diepte, wonderlijkste wonder,/ zee ik ga in U ten onder. 906 : 5
ga ik als schaduw met je mee / door de woestijn en door de zee. 934 : 1
die in de zee zijn voetstap plant / en op de wolken rijdt. 943 : 1
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,/ wij oogstten zee zonder te vervaren. 946 : 1
De zee is diep, de golven hoog./ Wie kleurt voor mij een regenboog? 952 : 3
de steile bergen, koele meren,/ het vaste land, de onzekere zee. 978 : 1
en de boten op de zee / dragen al haar vruchten mee. 980 : 3
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
Water verzameld tot zeeën;/aarde, niet langer bedreigd door de vloed, 987 : 3
Zee, waar het wemelt van leven:/ grote gedrochten en klein gekrioel; 987 : 5
de bergen worden vereffend,/ de zee zwijgt voor de Heer. 990 : 4
Kerk en wereld samen,/ vasteland en zee, 993 : 7

Zeebodem
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn. 490 : 3 vz

Zeeman
als een zeeman overstag 178 : 14
De zeeman vat weer nieuwe moed 204 : 4

Zeer
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
O blijf van mij niet ver, mijn God, mijn Heer!/Mijn sterke, spoed u, ik behoef U zeer! 023 : 8
Ja, zij worden zeer beschaamd / die de goede trouw verachten, 025 : 1
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
’t verhaal van wat Gij hebt gedaan, / wij hebben het zeer goed verstaan: 044 : 1
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,/ door uw hand word ik vastgehouden. 063 : 3
Gij zijt mijn hulp, toef niet te zeer,/ maar spoed u om mijn lot te wenden. 070 : 2
Maak me in mijn grijsheid niet onmondig./ Verlaat mij niet te zeer, 071 : 10
Toen heeft de toorn van God zich zeer verheven/en aan de dood de vrije hand gegeven. 078 : 11
Gij zijt groot en zeer verheven,/ Gij doet wonderen aan ons leven. 086 : 5
uit de diepten van de dood./ Ja, uw goedheid is zeer groot. 086 : 5
dan zijt Gij, Heer, mij zeer nabij / en met uw troost verkwikt Gij mij. 094 : 9
Hoog en zeer geducht, heilig en doorlucht / is uw naam o Here; laten zij die eren! 099 : 2
een licht hoog op de berg ontstoken./ Heilig en zeer te duchten is 111 : 4

O God, ik ben van harte zeer verblijd / over de weg van uw getuigenissen. 119 : 6
God is nabij en zeer verheven,/ Hij doet zijn volk in ere leven. 148 : 6

Zeewier
Zie ’t zeewier om mijn slapen 155 : 7

Zege
Zo, vrolijk als een held / die tot de zege snelt,/ roept hij de nieuwe morgen; 019 : 2
Nederlaag en zege / zijn alleen gelegen / in des Heren hand. 033 : 6
Ten zege zij uw hand geheven,/ hoor mij, o Heer, wil antwoord geven. 108 : 2
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht: 118 : 5

en toont haar zege nu allerwegen 211 : 1
en legt zijn wapens neer./ De zege is de Heer! 623 : 3
Gij hebt de zege / voor ons verkregen,/ Gij zult op aarde 675 : 2
dat ons de zege bijna nog ontging./ Halleluja, halleluja! 727 : 5
dat Hij wie met Hem leven / de zege schenken zal. 864 : 2
Laat de satan tieren / en zijn zege vieren,/ Jezus staat mij bij. 907 : 2

Zegekreet
Hoe kostelijk je rijke vrucht,/ je zegekreet klinkt zo verrukt. 572 : 7

Zegel
Hij heeft het zegel weggedaan,/ nu kunnen wij zijn woord verstaan, 628 : 4
Hij passeert de dodenwacht,/ breekt het zegel van de nacht, 639 : 1
En allen die naar ’s Heren wegen vragen,/ de van zijn grote naam het zegel dragen, 678 : 9
druk uw zegel op mijn hart en leef in mij. 833

Zegen
Dan daalt uw zegen neer,/ want uw triomf, o Heer,/ omgeeft uw volk met vrede. 003 : 3
Want Gij vervult wat Gij beloofde,/ die vromen met uw zegen dekt: 005 : 7
O reinig metterdaad / mij van ’t verborgen kwaad,/ en leid mij met uw zegen! 019 : 4
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
van goedheid en zegen./ Hij schraagt me als ik wankel,/ Hij draagt me als ik viel. 023b : 2
in ’t huis mijnes Heren: / zo kroont met haar zegen / zijn liefde me altijd. 023b : 5
en zijn gezalfde tot een zegen!/ Verlos uw erfdeel allerwegen! 028 : 5
Wie mild leent is nooddruftigen ten zegen,/ zijn nageslacht is God een gunstgenoot. 037 : 8
Gij druipt uw zegen in de voren,/ Gij roept het kiemend graan; 065 : 5
zo, dat allerwegen / ieder volk de zegen / van uw heil erkent. 067 : 1
God is ons genegen,/ onze God geeft zegen,/ Hij die alles geeft, 067 : 3
Ja, God is goed, schenkt ons zijn zegen;/ toont ons zijn aanschijn van licht, 067a : 2
uit Hem vloeit louter zegen./ Zijn lof ontspringt als een fontein, 068 : 9
en laat uw hoge naam niet zijn gevloekt,/ o Heer des hemels, hoed mij door uw zegen. 069 : 2
elkander groetend met de zegen / van zijn doorluchte naam. 072 : 6
Wonen bij U is een zegen,/ zo’n blijvende kans om te zingen voor U. 084a : 2
gaan zij van zegen tot zegen,/ naar God die verschijnt in zijn heilige stad. 084a : 3
Hij heeft aan Mozes eens getoond zijn wegen,/ op Israël zijn zegen uitgestort. 103 : 2
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2
gebeden en gesmeekt / om Gods reddende zegen! 107 : 12
Laat hem zegen en vloek beseffen./ Vloek had hij lief, dat vloek hem treffe. 109 : 7
Geef voor hun vloek, o Heer, mij zegen,/ treed al wie zich verheffen tegen 109 : 13

Wie vrolijk voortgaat op Gods wegen,/ beërft een overvloed van zegen.	112 : 1
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen,	119 : 11
Gij hebt u in uw trouw tot mij gekeerd./ Gij zijt mijn ziel, mijn zaligheid, mijn zegen.	119 : 38
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen.	119 : 62
Ja, gij zult aan den lijve / Gods zegen ondergaan.	128 : 2
Eén liefdeband houdt hen tezaam./ De zegen van Gods hoogverheven naam	133 : 1
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen	133 : 3
schenkt Gij uw zegen	159b : 3
Dan ben ik straks de zegen rijk	165 : 4
Houd ons omsloten, thuis in uw zegen	199 : 3
Het is zijn zegen / dat wij ons bewegen,	212 : 3
geef goede God ons nu uw zegen	230
geef vrucht en zegen op uw woord	240 : 3
zegen zoekt, mag binnentreden	287 : 1
met ons kind gaan wij tot U, / wil uw zegen ons verlenen,	347 : 1
Het water wacht / en ’t kind ontvangt uw zegen,	348 : 5
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt,	360 : 3
Dat ’s Heren zegen op u daal’	363
uw hart en ziel en zegen, / Gij zijt het die ons dient	365 : 7
God geve ons allen zijn genade en zegen,/dat wij wandelen op zijn wegen,	375 : 3
stort uw zegen over ons,/neem ons op in uw erbarmen.	413 : 3
met zijn raad en troost en zegen./Ga met God en Hij zal met je zijn.	416 : 1
dan wordt ons tot zegen lachen en geween.	418 : 1, 4
Niemand kan alleen,/Heer, uw zegen dragen;	418 : 2
Zegen drijft ons heen naar wie vrede vragen.	418 : 2
Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen	425
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.	425
Jouw moederschap een zegen, weet dat wel,/jouw zoon, zo langverwacht, Emmanuel	443 : 2
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
Wij delen met elkaar / het licht, het lied, de zegen,	500 : 5
het blinde lot gestuwd tot zegen,/ wij zijn tot in de dood gekend.	526 : 2
en roepen heil en zegen / over de aarde af.	544 : 5
Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,/ in heel de wereld overvloed van brood.	546 : 4
Dit is een dag van zegen,/ een dag van feest en licht,	552 : 3
Kinderen zwaaien takken, zingen: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 1
als een generaal ten strijde?’/ Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 2
rustig op zijn ezel rijden: ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 3
Zullen wij de kinderen volgen:/ ‘Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!’	553 : 4
Zwaai de takken heen en weer:/ zegen en vrede voor de Heer!	555 : 2
hief zijn handen, sprak de zegen / voor dit eten.	567 : 2
Niet alleen zijn vrienden kregen / deze zegen,	567 : 3
Gezaaid op hoop van zegen,/ de dag als vergezicht.	612 : 3
wees verborgen in ons midden,/ leer ons bidden,/ geef uw zegen wijd en zijd.	664 : 1
Licht dat vol van zegen is,/schijn in onze duisternis,/neem de harten voor u in.	669 : 5
deel thans uw zegen uit / aan wie uw komst verbeiden.	672 : 2
voor de zegen die Hij geeft,/ zodat elk het leven heeft.	716 : 2
leg Gij een zin daarin,/ verkeer de vloek in zegen,	717 : 3
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen;	762 : 2
En Ik zal hen met zich doen dragen / mijn zegen,- het ga hun wel.	770 : 3
Zo zien wij jaar na jaar / zijn goedheid en zijn zegen	786 : 1
dat zij delen in die zegen,/ gave van God die liefde is.	790 : 1, 2, 3

omvat de trouw hier toegezegd./ Dat Gij uw zegen op ons legt, 792 : 2
Gij komt en schenkt de beste wijn / waar wij elkaar tot zegen zijn, 792 : 4
Gods zegen bidden wij je toe;/ Hij zelf gaat steeds vooraan 794 : 1
waar wij van uw zegen leven,/ anderen tot zegen zijn. 795 : 4
Ik zal jou mijn zegen geven,/ je geleiden allerwegen, 805 : 2
en de volkeren tezaam / vinden zegen in jouw naam. 805 : 2
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen. 813 : refr.
dat zij de zegen proeven / van vruchten, brood en wijn. 819 : 4
geef, dat wij elkaar los kunnen laten / in vertrouwen op uw zegen, 820 : refr.
In de woestenij,/ Heer, blijf ons nabij / met uw troost en met uw zegen 835 : 4
dorstend naar liefde en zegen. 837 : 1
Tijd van vloek en tijd van zegen / tijd van droogte tijd van regen 845 : 1
Uw gericht schept ons licht,/ waar wij onze wegen / kiezen met uw zegen. 859 : 4
Lof zij die Heer, die ons ook weer / geeft, na veel smart en druk,/ veel zegen en geluk. 865 : 3
en vinden is hun zegen:/ hoeveel te meer dan God. 896 : 4
der trouwe hoede en zegen / van Hem, die ’t al regeert. 904 : 1
Gij U tot mij wilt keren,/ uw zegen legt op mij. 938 : 2
Gij zijt mijn God sinds mensenheugenis -/ dood is mijn lot, hebt Gij geen andere zegen? 942 : 1
zijn zwaar van regen, overvloed / van zegen die geneest. 943 : 3
kom, Geest, uw zegen op mij leggen,/ verzeker mij: Gods trouw blijft groot. 947 : 1
Laat Jezus dan mijn broer zijn en mijn zegen 949 : 3
Eén naam is aller zegen,/ één brood is aller spijs. 968 : 2
Het water en de malse regen / geeft de aarde heel veel zegen 980 : 3
als woorden stokken, spreekt de hand / in vriendschap, steun en zegen. 1014 : 4

Zegenen, Gezegend

Gezegend hij, die in der bozen raad niet wandelt, noch met goddelozen gaat, 001 : 1
Gezegend die zich aan Gods wetten voedt:/ het gaat hem wel in alles wat hij doet. 001 : 2
Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2
Hoe zegent Gij die U verbeiden,/ die schuilen bij uw rechterhand. 017 : 3
De Heer zij geprezen, gezegend mijn rots,/ verheerlijkt zij God, mijn verlosser. 018a : 4
en zijn zalig nageslacht / zal ’t gezegend aardrijk erven. 025 : 6
Verhef met mij des Heren naam,/ zegen die en wees blij. 034 : 1
vertrouw dat gij gezegend wordt:/ God is een schuilplaats voor ons allen. 062 : 5
God zij ons gunstig en genadig,/ Hij schenke ons ’t gezegend licht 067 : 1
God, wees ons genadig, zegen ons met het licht van uw ogen. 067b : antif. A
God, wees ons genadig en zegen ons,/ laat het licht van uw gelaat over ons schijnen, 067b : 2
De aarde heeft een rijke oogst gegeven,/ God, onze God, zegent ons. 067b : 7
Moge God ons blijven zegenen,/ zodat men ontzag voor Hem heeft 067b : 8
Gij wees mij reeds als kind uw paden;/nog prijs ik U, ik zegen,/o Heer, uw wondere wegen. 071 : 9
De velden deelt hij van zijn overvloed,/ de Here die ons zegent met zijn goed. 085 : 3
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep 092 : 2
Gezegend is de mens, o Here,/ die Gij kastijdt, die Gij wilt leren. 094 : 6
Zing voor de Eeuwige, zegen zijn naam! 096b : refr.
loof Hem, zegen zijn naam. 101a : 3
Zegen zijn naam en zeg Hem dank! 101b : 1a
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
want Hij bergt u in zijn vrede,/ zegenend wordt Hij niet moe. 103c : 2
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
Hij brengt straks heel zijn volk tezamen./ Gezegend zij zijn trouw beleid. 106 : 22
Hij doet hen (sic!) goed en zegent / hun aantal ongeteld, 107 : 18

ik zegen ieder die mij haat,/ maar zij vergelden goed voor kwaad.	109 : 2
moet ’s Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in ’t oosten straalt	113 : 1
Hij geeft een vrouw haar diepst verlangen./ Hij zegent die onvruchtbaar scheen,	113 : 3
De naam van de Heer zij gezegend / van thans tot in eeuwigheid.	113a : 1
U en uw kinderen zegene Hij die leeft,/ die door zijn machtig woord geschapen heeft	115 : 6
Gezegend zij de grote koning / die tot ons komt in ’s Heren naam.	118 : 9
Wij zegenen u uit ’s Heren woning,/ wij zegenen u al tezaam.	118 : 9
Zegen uw knecht, die Gij uw wil gebiedt./ Ontvouw de wet die Gij ons openbaarde.	119 : 7
dat vrede in uw wallen zij,/ gezegend zij uw muur en poort!	122 : 3
Geloofd en gezegend is Hij, onze Heer!/Goddank werden wij geen prooi van hun tanden.	124a
Geloofd en gezegend de Heer, onze hulp,/ die hemel en aarde dacht en ze maakte!	124a
niet ‘vrede’ zeggen, niet: ‘u zegene God’./’Wij zegenen u in de naam des Heren!’	129 : 4
Maar in uw eindeloos geduld/delgt Gij de menselijke schuld/en zegent die U vrezen.	130a : 1
Gij dienaars aan de Heer gewijd,/ zegen zijn naam te allen tijd.	134 : 1
Gij die des daags zijn gunst verwacht,/ zegen zijn naam ook in de nacht.	134 : 1
Die in het huis des Heren zijt,/ zegen zijn naam en majesteit,	134 : 2
Uit Sion, aan de Heer gewijd,/ zegene u zijn heiligheid.	134 : 3
Zegen de Levende nacht aan nacht.	134a : antif.
Zegen de Heer,/ u allen die de dienst van de Heer verricht	134a : 1
Hef uw handen op naar het heiligdom / en zegen de Heer.	134a : 2
Moge uit Sion de Heer u zegenen,/ die hemel en aarde gemaakt heeft.	134a : 3
Gezegend zij de Heer, die te allen tijde / mijn toevlucht is, mijn hand leert hoe te strijden,	144 : 1
Gezegend Hij, de redder van mijn leven,/ schild dat mij dekt, mijn vesting hoog verheven.	144 : 1
Gezegend zij de Heer, die mij behoedt / en die de volken brengt onder mijn voet.	144 : 1
Van dag tot dag roem ik uw majesteit,/ ik zegen U voor eeuwig en altijd.	145 : 1
U zegenen, o Heer, uw hartsbeminden / die elke dag uw goedheid ondervinden.	145 : 3
Al wie God vreest, verhoort en zegent Hij,/ zijn redding is elk die Hem roept nabij.	145 : 6
Laat al wat leeft Gods heilige naam belijden,/Hem zegenen tot aan het eind der tijden.	145 : 6
de dieren zegent met zijn gaven / en hoort de roep der jonge raven.	137 : 3
Naam van de Heer die heilig zijt,/ gezegend uw aanwezigheid.	148 : 6

Gij werken des Heren,	154a : 1, 2
zegen de Heer,	154a : 1, .. 12
Zegen Hem, gij zon en maan	154b : 2
zegen nu de grote naam	154b : 8
Zegen Hem dan, hier en nu	154b : 10
want zijn goedheid zegent u	154b : 10
Gezegend zij de dageraad	158a : 3
Gezegend de Heer, gezegend Isrels God	158c : refr.
God zegent alle volken	163a : 4
Sara, gezegend tot in onze dagen	164 : 1
Gezegend Jozef, die met brood	166a : 9
Gezegend met gezond verstand	172 : 2
God zegent wie met gulle hand	172 : 10
zegen ons allen met het licht van uw ogen.	199 : 2, 4
gezegend is de Zoon, de Heer	204 : 9
Maar nu herrijs ik, nu zegen en prijs ik	211 : 1
Het is zijn zegen dat wij ons bewegen	212 : 3
Leve de Zoon, Hij zegent wat Hij kan	223 : 2
Hij zegent vredezoekers, leef ervan	223 : 2
Gezegend ben jij, God in ons midden	228
Gezegend zijt Gij, eeuwige God, koning van hemel en aarde	229 : 1,2

Zegen, Schepper, heel ons leven	231 : 2
Wij zegenen U, Vader	233 : 2
gezegend uw naam!	234
Zegen ons vannacht	257 : 7
Licht, gezegend vuur	261 : 4
Zegen ons met uw / aangezicht.	266 : 5
gezegend is zijn naam!	271 : refr.
Loof God, die zegent al wat leeft	273 : 1
zegen wie uw liefde delen, -	287 : 5
Zegen ons met uw vrede en laat lichten uw aangezicht. Amen.	291d
Die de morgen ontbood en het licht hebt geroepen, zegen ook ons met uw licht!	296 : refr.
gezegend, hier en overal	326 : 6
In de doop hebt U ons rijk gezegend:	355 : 6
God zij gezegend! Laat ons dank bewijzen/Hem die met zijn drank en spijze,	375 : 1
hoe komt Gij met uw goedheid mij nabij;/berg me in uw liefde, Heer, en zegen mij.	381 : 5
Nu is het de goede, gezegende stonde.	382 : 3
Op die avond, toen de beker / werd gezegend door de Heer,	395 : 3
Wij zegenen U, Vader,/vanwege de heilige wijnstok David, uw knecht,	402a : vz.
Wij zegenen U, Vader/om dit weten van leven,/ons gegeven door Jezus, uw dienaar	402b : vz.
Wij zegenen, o Heer, uw goedheid al den dag!	412 : 6
Zegen ons, Algoede,/neem ons in uw hoede	415
God zij ons genadig en zegene ons/en doe zijn aanschijn over ons lichten. Amen.	429a
Bevelen wij elkaar in de hoede van de Eeuwige;/zegene ons de grote naam!	430 : a
met vrede gegroet en gezegend met licht!	430 : refr.
Gezegend was het land, de stad,/waar deze koning binnentrad.	435 : 3
Gezegend ’t hart, dat openstaat / en Hem als koning binnenlaat.	435 : 3
zijn land, zijn erf, zijn stad heeft Hij gezegend.	450 : 2
zegen het volk dat vrede wil,/maak Israël gerust en stil	466 : 7
gezegend zijn de nachten / van kerst, hier ben ik thuis.	480 : 1
Gezegend die zijn komst begroet / en knielen wil voor Hem!	506 : 1
God, wees ons genadig,/ zegen ons met het licht van uw ogen.	514c
Gezegend die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hoge!	535g
Hij rijdt op een ezel,/ gezegend is Hij. Hosanna (5 x)	551 : 1
Gezegend is zijn naam./ Hij heeft aan ons zijn leven	552 : 2
Hosanna, hosanna, gezegend is Hij / die komt in de naam van de Heer	554 : refr.
God zij genadig en zegene ons / en dat zijn aanschijn over ons moge lichten.	564b
Gezegend op wiens armen rust / de losprijs voor het slavenjuk;	572 : 6
licht, onstuitbaar, niet te doven,/ zegen ons met morgenrood!	600 : 4
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden;	648 : 3
geeft vuur en vlam aan ons verkild verlangen / en zegent alle vlees van hogerhand.	658 : 2
Gij blijft nabij, o Heer,/ met zegenende handen.	662 : 3
in heel de wereld en geloofd,/ en dat ons zegent hoofd voor hoofd.	665 : 4
Draag ons op uw vleugels,/ zegen ons met uw licht!	695 : 5
Zegen de Levende, jullie engelen,/ daders van zijn woord.	711a
Behoed uw kerk in haar verdriet,/ dat zij u zegent in haar lied!	721 : 2
Zegen ons met verwondering / dat Hij het is, de vreemdeling,	722 : 2
En zij die de gezegende / onder de vrouwen is	735 : 3
‘Hoe juichte toen Elisabet:/ Gezegend zijt gij, vrouwe, met	739 : 2
Wees gezegend, / waar je ook heen gaat,/ wees gezegend	814
Lof zij de Heer die uw huis en uw haard heeft gezegend,	868 : 4
Zijn Geest geeft je kracht. Hij zegent met vrede, nieuw leven is in Hem.	890 : 2
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen.	905 : 4

Ik heb U lief, o schoonste licht,/ gezegend Aangezicht! 908 : 7
Moge God je zegenen in je laatste dagen./ Moge God je bijstaan in je laatste uren. 953
Hij heeft de hand en het verstand/gezegend voor het werk,/de bouw van Christus' kerk 971 : 1
Gezegend die de wereld schept,/ de dag uit nacht tot leven wekt, 984 : 1
Gezegend die de aarde maakt,/ de grenzen van de zee bewaakt, 984 : 2
Gezegend die een woonplaats maakt / voor wat beweegt en ademhaalt: 984 : 3
Gezegend die de mensen roept / tot liefde, vruchtbaarheid en moed, 984 : 4
Gezegend zijt Gij om uw woord / dat ons tot vrede heeft bekoord, 984 : 5
Gezegend zijt Gij om de Geest / die van de aanvang is geweest: 984 : 6
hemel vol vogels, - gezegend:/ heel hun uitbundig bestaan is uw doel. 987 : 5
En omdat (sic!) voortaan te vieren / zegende Gij de zevende dag. 987 : 7
hoogtepunt en diepte - / alles zegent Hem, 993 : 5

Zegening
Mijn hart juicht om uw zegeningen./ De Heer zal ik mijn loflied zingen, 013 : 3
Ik loof U, Heer, ik loof uw zegeningen,/ onder de volken zal ik psalmen zingen. 018 : 15
Gij zijt hem tegemoet gegaan / met rijke zegeningen. 021 : 2
Dan zal ik vrolijk musiceren,/ uw trouw, uw zegeningen,/ o Heilige, bezingen. 071 : 13
Rivieren welden op als zegeningen,/ Hij deed uit stenen levenswater springen. 078 : 6
vragen om steeds andere zegeningen:/ Hij die uit rotsen water deed ontspringen, 078 : 7
Ik wil, Heer, in mijn lied de zegeningen / van goedheid en gerechtigheid bezingen. 101 : 1
De zegening verfoeide hij,/ zegening ga aan hem voorbij. 109 : 7

laat uw zegeningen stromen 188 : 4
wat wij ontvingen aan zegeningen 211 : 2
Gij, milde bron van zegeningen 245 : 1
met louter zegeningen. 654 : 1
Gij zendt uw zegeningen / halleluja. 713 : 1
die met ons door de eeuwen ging -/ blijf bij ons met uw zegening. 722 : 2
Liefde, wil ons overkomen / als geheim en zegening. 791 : 1
en als wij treden in de kring / rondom uw heil en zegening, 972 : 9

Zegenrijk
Heer, laten Israëls banieren / bevrijd en zegenrijk 020 : 6
Ik zal Gods huis en zegenrijke tempel / bewonen dag en nacht, 023a : 4
God is hem zegenrijk nabij,/ in 't recht des Heren wandelt hij, 024 : 3
hun schild, hun vast betrouwen./ De Heer heeft zegenrijk aan ons gedacht, 115 : 5

Zegepraal
in strijd en zegepraal, uw grote naam beleden. 412 : 2
Ik vraag hen hoe het hiertoe kwam:/ een zegepraal zo groot. 798 : 3

Zegepralen
het lam dat voor ons boette / en dat nu zegepraalt. 384 : 8
en die zal zegepralen,/is Christus, 't eeuwig licht! 444 : 4
de bruid, de hoge vrouwe,/ de kerk die zegepraalt. 968 : 4

Zegevaan
Hoe vrolijk treedt Hij aan,/ zwaait met zijn zegevaan: 623 : 2

Zegevieren
O, laat de koning zegevieren / voor aller mensen ogen; 020 : 6

zijn onmacht heeft gezegevierd,/ de onschuld van zijn bloed 633 : 4
wij kennen ons tekort./ Kom ons te hulp, laat mildheid zegevieren. 673 : 3
Nicolaos, zegevieren / zal het recht voor heel het volk, 745 : 1
Christus gaf zijn leven, kocht ons met zijn bloed,/Hij die werd vernederd zegeviert voorgoed 777: 2

Zegewagen
het licht heeft Hij als mantel omgeslagen,/Hij maakt de wolken tot zijn zegewagen. 104 : 1

Zeggen
'Kom', zeggen zij, 'laat ons hun banden scheuren,/ tot alle macht in onze handen ligt!' 002 : 1
schenk Hem wat Hij van u verwacht./'Wie', zeggen velen, 'toont ons 't goede?' 004 : 2
Ik schuil bij God. Hoe kunt gij dan nog zeggen:/ 'Neem naar de bergen, vogel, snel de vlucht; 011 : 1
Laat God de lippen van de vleiers treffen,/de grootspraak doen verstommen van wie zegt: 012 : 2
Hij zegt: Ik hard het niet langer,/ dat kermen van weerloze kinderen. 012a : 3
De dwaas zegt in zijn hart: 'Er is geen God',/ en ieder doet wat goed is in zijn ogen. 014 : 1; 053
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Als mij benauwt een drieste leugenrede,/ leer mij de woorden die ik zeggen moet. 027 : 6
Gij zegt – en mijn hart spreekt het na: 'zoek mijn aanschijn' 027b : 4
De weg die je moet gaan, zal Ik je wijzen,/ dit zegt God. Ik sta je bij met raad en daad, 032a 2
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,/ Ik heb voor u mijn leven veil - 035 : 1
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
Toen brak zich baan mijn lang verdrongen leed:/ Heer, zeg mij maar mijn dag en uur, 039 : 2
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ 'O Here, zie, ik kom!' 040 : 3
Ik zei: genees mij Heer, door uw gena./ Ik zondigde voor U. 041 : 2
en altijd weer hoor ik ze zeggen: 'Waar blijft nu je God?' 042a : 1
Indien Ik honger had, Ik zei 't u niet,/ de hele wereld is mijn grondgebied. 050 : 6
't is daarom dat Ik u de waarheid zag,/ de vinger bij uw boze daden leg. 050 : 10
scherp als een zwaard is wat zij zeggen./ Sla acht op wat zij overleggen: 059 : 3
Want Gij weet wie ik mij wijdde, dat ik zeide:/ Heer, Gij zijt mijn toeverlaat! 061 : 3
Zij zeggen: 'Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!' 064 : 3
Zij zeggen: Laat ons hen verdrukken!/ Al wat zij doen lijkt te gelukken. 073 : 3
De hele aarde, zeggen zij,/ ligt onder onze heerschappij. 073 : 3
het schijnt alsof het is vergeten./ Zij zeggen: hoe zou God het weten? 073 : 4
Maar als ik onomwonden zei,/ hoe bitter alles is voor mij, 073 : 5
Toen zeiden zij: laat ons dit volk vertreden./Geen godshuis bleef gespaard in heel het land. 074 : 4
Is zijn gunst voorgoed voorbij?/ Blijft niet wat Hij eenmaal zei? 077 : 3
Mijn volk, ik ga geheimen openleggen./ Wend nu het oor tot wat ik u zal zeggen. 078 : 1
Moet dan hun drieste spot / zeggen: Waar is hun God? / Waar is Hij nu, de Here? 079 : 3
God heeft ons gezegd / nooit gehoorde dingen./ Heilig is 't en recht 081 : 4
waar 't leven bijna is geweken./ Men zegt: 'Het is met hem voorbij, 088 : 2
Gelijk hij mijn naam zegt: 'Gij zijt mijn Vader,/ mijn God, mijn rots en mijn heil.' 089a : 4
Gij zegt: Keer weder, mensenkind, keer weder./Want duizend jaren, Gij ziet op ze neder090 : 3
Ik zeg tot God: Gij zijt mijn schild,/ mijn toevlucht en mijn veste, 091 : 1
hij zegt tot de Heer: mijn toevlucht zijt Gij, 091b : 1, 5
Zeg tot de volken: Hij aanvaardde / de heerschappij. Zo staat de aarde 096 : 5
Zeg onder de naties: als koning staat Hij op!/ Vast is de wereld nu neergezet 096b : 3
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd. 098 : 1
Niet op bruut geweld hebt Ge uw macht gesteld./Gij, o koning zegt: Ik bemin het recht.099 : 3
heeft hun bidden niet veracht./ Zeg het aan het nageslacht. 102 : 8

Egyptes koning, die bespeurde / dat al wat Jozef zei gebeurde, 105 : 7
Zegge al het volk nu: Amen, amen./ Loof Hem in alle eeuwigheid. 106 : 22
toen 'k in mijn angst geen mens meer kon vertrouwen/en leugen werd wat men mij troostend /zei. 116:5
op wat Gij in uw liefde tot mij zegt,/ als ik de schoonheid van uw wet aanschouwde. 119 : 2
Wat ook de overmoed der spotters zegt,/ nooit zal ik wijken van uw rechte wegen. 119 : 19
waarheid en trouw is alles wat Gij zegt,/ maar zij: hoe zij met leugens op mij jagen! 119 : 32
Leer mij doorgronden wat Gij hebt gezegd,/ wees Gij om mij genadiglijk bewogen. 119 : 47
Ik was bekommerd en ik zeide:/ 'Ach Here, kom mij toch bevrijden 120 : 1
Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,/ toen men mij zeide: 'Gord u aan 122 : 1
naar 's Heren woord, om zijns naams ere!/ Zo is het Israël gezegd: 122 : 2
Ik was verheugd toen ze zeiden tot mij:/ laten wij gaan naar zijn tempel! 122a
Laat Israël nu zeggen, blij van geest: Indien de Heer niet bij ons was geweest, 124 : 1
Was Hij, de Heer, niet vóór ons geweest…/ -laat Israël nu toch zeggen - 124a
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.' 126a : 1
Onder de volken werd gezegd:/ Groots deed de Heer hun goed. 126b
Zij hebben immer van mijn jeugd af aan / zo zegge Israël, zij hebben immer, 129 : 1
niet 'vrede' zeggen, niet: 'u zegene God'./'Wij zegenen u in de naam des Heren!' 129 : 4
Gedenk, o Heer, de volken die ten tijde / van Sions val met wrede wellust zeiden: 137 : 4
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2
Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,/ hoor naar mijn stem die tot U schreit. 140 : 4
Dat zeggen ons zijn werken,/ dat zeggen dag en nacht, 146a : 3

Ik heb verstaan, Heer, wat Gij hebt gezegd, 156 : 1
dat Gij ons, God der eeuwen, hebt gezegd: 156 : 4
Nu is het woord gezegd 159a : 1
'In alles wat zij zegt, wil naar haar horen' 164 : 3
Hij krijgt het voor het zeggen 166a : 3
zegt hij: wie instaat voor zijn broer 166a : 9
Mozes zegt tot Farao: 167 : 7
dan zeg je: Heer, spreek, uw knecht Samuël hoort 170 : 3
Die Nabal heet, dat zegt wel iets 172 : 1
Kom mee, zei David, allemaal 173 : 1
die zei: ga je maar wassen, daar in de Jordaan 174 : 2
'Hallo zeg', zei Naäman, 'kom ik daarvoor hier? 174 : 2
op wat Hij u zegt 182 : 4
Dit is het huis van mijn Vader, zegt Hij 187 : 4
heel de hemel zegt dat Hij groot is en goed 224
Het zegt hoe de goede God 285 : 2
Mijn hart herhaalt wat Gij mij zegt: 293 : vz.
Het is niet aan de overzij. /Wat zegt gij dan: Wie zal voor mij 316 : 2
wees door uw Geest met allen / die hebben ja gezegd, 345 : 3
en zegt ons: laat de kinderen tot Mij komen,/want hunner is het koninkrijk. 348 : 1
Wat Gij, Heer, gezegd hebt, neem 'k als waarheid aan; 374 : 2
dat Hij uitdeelt aan zijn mensen, / dat heeft Hij gezegd. 395 : 2
zei Hij: wat jullie misdeden / dat is nu voorgoed verleden, 395 : 3
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn / op het feest waar jullie vrij zijn, 395 : 4
Gegroet, zegt hij, Maria, meisje zo gewoon/hoogst uitverkoren vrouwe./Gloria. 443 : 1
Verwonderd kijkt Maria, heft haar hoofd,/en zegt: voor mij is goed wat God belooft. 443 : 3
Verblijd u in de Heer te allen tijd,/dat zeg ik u, dat zeg ik u, verblijd u, 450 : 1
Hoever is de nacht, wachter?/De morgen komt, zegt de wachter. 457
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden 472 : 3

Zeg eens, herder, waar kom jij vandaan?	485 : 1
Zeg eens herder, wat heb jij gezien?	485 : 2
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Zeg eens herder, zag je soms nog meer?	485 : 4
Zeg eens herder, is het lief en schoon?	485 : 5
Zeg eens herder, heeft het iets gevraagd?	485 : 6
God heeft het laatste woord./ Wat Hij van oudsher zeide	513 : 3
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: 'Heus, je bent niet wijs,	521 : 2
Zo zegt ons het getuigenis / door woord en Geest gegeven.	522 : 2
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen-	522 : 4
Maar Hij zei: 'Nog is het niet mijn tijd.'/Zij wist in haar hart: Hij is bereid,	525 : 2
toen zei de vlam in ieders beker / wie er de ware wijnstok was;	526 : 3
De visser ging uit vissen,/ hij deed wat Jezus zei	532 : 1
Men zegt: Hij lijkt op Israëls profeten./ Maar voor zijn volk zal Hij Messias heten.	533 : 4
En Jezus zegt: mensen, verdraag elkaar,/en Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Jezus zegt: mensen, bemin elkaar./ En Jezus' woord zal ons bevrijden.	537 : 4
Jezus zei: 'Ik kniel niet neer,/ want er staat geschreven:	539 : 4
de Heer heeft het heden gezegd.	550 : 1
Om het woord van goddelijk recht / dat Gij tot uw rechters zegt,	558 : 7
Met niets van niets zijt Gij begonnen,/ hebt sprakeloos het licht gezegd,	602 : 1
'Ach goede engel, zeg mij dan,/halleluja (2 x)/waar ik mijn meester vinden kan.'	617 : 8
'Wij zien het met verbazing aan,/halleluja (2 x)/zeg ons: waarheen is Hij gegaan?'	617 : 14
'Zeg Petrus, dat Hij is opgestaan!/Halleluja (2 x)/Zeg het al zijn discipelen aan.'	617 : 17
ja, zijn evangeliewoord / zegt ons dat aan de wrede dood	618 : 3
'Maria!' zegt Hij, en terstond,/ ik zag Hem niet, maar aan zijn stem,	626 : 4
reeds vaar ik op tot God omhoog./ Ga! Zeg het hun!	626 : 6
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt	628 : 3
Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,/ open uw dode oren;	630 : 2
Ik zeg het allen, dat Hij leeft,/ dat Hij is opgestaan,	642 : 1
Ik zeg het allen, en de mond / van allen zegt het voort,	642 : 2
dus blijf in mij, ik blijf in u, -/ 't is waarheid wat ik zeg.	656 : 2
Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand	687 : 3
nu Pinksteren de vrijheid geeft / te zeggen wie ons redt!	706 : 3
Zeg ons, welk voordeel heeft / een mens van al zijn streven?	717 : 2
dan dat Hij had gezegd; ik schaam / mij niet uw God te heten.	728 : 2
Dit zeggen de profeten in zijn geest;/ de bankring van de dood zal zijn gebroken,	762 : 6
duizend stemmen ons omringen,/ ja en amen wordt gezegd,	769 : 1
het zal geschieden, zegt Hij,/ dat zij weer glanzen als nieuw.	773 : voorz.
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij.	773 : voorz.
Wij danken, zeggen zij, het lam,/ wij leven uit zijn dood.	798 : 3
Ik, zegt Hij, ga iets nieuws beginnen / het is al begonnen, merk je het niet?	809
Dans, dans, en doe maar mee met mij,/ ik ben de heer van de dans, zegt Hij.	839 refr.
Ik ga je voor, Ik haal ook jou erbij / want Ik ben de heer van de dans, zegt Hij.	839 : refr.
Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom / want mijn leven is onder de macht gesteld	840 : 1
van de Heer die mijn dagen en nachten telt / en de Heer zegt 'kom' en ik kom.	840 : 1
O mijn God, Gij zegt 'ga' en ik ga,/ Gij zegt 'ga' en ik ga, laat mij niet alleen,	840 : 2
Want o Heer, ik zeg 'kom' en Gij komt,/ik zeg 'kom' en Gij komt en uw bloed wordt wijn	840 : 3
Jezus Messias zegt: Ik ben het licht van de wereld. Wie Mij volgt	842
Hij is uw licht en uw lust./ Alles wat ademt zegt: Amen.	868 : 5
Wanneer ik zoek te zeggen / al wat er in mij leeft	894 : 3
Dat is uw eer o trouwe Heer./ Dus zeg ik vrolijk: Amen.	899 : 4
Ga in het schip zegt Gij,/ steek van het strand.	917 : 1

Zegt Gij dan: wacht Mij daar?/ Wij, nu de nacht begint,/ weten niet waar. 917 : 3
Ik ben het, zegt Gij dan./ Kom maar met Mij / mee naar de overkant. 917 : 5
Wees maar niet bang, zegt Gij,/ hier is mijn hand. 917 : 5
Spreek Gij dan in mijn hart en zeg,/ dat het zo goed is, dat die weg 941 : 4
Wanneer mijn hart vaarwel moet zeggen / en loslaat wat het leven bood, 947 : 1
zeg de wereld: Christus' glorie / is op aarde neergedaald. 975 : 2
Gij hebt gezegd: geef gij hun brood,-/ doe ons hun naasten zijn in nood, 995 : 2

Zeil
het zeil, dat is de liefde,/de heilige Geest de mast. 434 : 2

Zeis
Zo velt de zeis de korenaren,/zo schudt een bui de groene blaren, 510 : 4

Zeker
Bewaar mij, want ik schuil bij U, o God,/Gij zijt mijn Heer, en mijn geluk is zeker. 016 : 1
Des Heren vrees is rein,/ zo zal ik zeker zijn / van de allerhoogste schat. 019 : 4
Heer mijn God, ik ben zeker van U./ Houd mij in leven, wees Gij mijn redding 025b : 2
naar U gaat mijn verlangen, Heer / Heer,mijn God, ik ben zeker van U. 025c : refr.
bij U beveiligd is ons lot / en zeker ons verweer. 090a : 2

wij zijn voor altijd van uw liefde zeker 212 : 5
is zeker met ons elke nieuwe dag. 511 : 7
en zal het ons zeker schenken. 525 : 2
En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood, 737 : 4
Maar Christus gaf mij taal en teken / en ik ben zeker van zijn stem. 800 : 3
Wij zullen zeker weten / wat Gij al eeuwig wist. 851 : 10

Zekerheid
Gij toch, Gij zijt mijn zekerheid./ Gij helpt en redt mij op uw tijd. 013 : 3
O, als ik niet de zekerheid had / het heil des Heren te zien in dit leven op aarde! 027b : 7
in U, Heer, heeft mijn hart zijn zekerheid,/ U wil ik loven, die mij hebt bevrijd. 057 : 5
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid, 075 : 2
Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen / de zekerheid van allen die U vrezen. 090 : 1

Gij, Heer, Gij zijt mijn kracht, mijn zekerheid; 156 : 4
als ons de zekerheid en kracht 259 : 1
Zend ons in hem de zekerheid 259 : 4
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
Dat wij versteende zekerheden / verlaten om op weg te gaan. 816 : 2
Hij striemt de vrome zekerheid,/ maar streelt de twijfels en de strijd. 831 : 6
laat mij dan dankbaar leven, de volle tijd,/ geborgen in de bevende zekerheid, 920 : 2

Zelden
het lied van de schepping werd zelden nog gehoord. 839 : 2

Zelf, Zelve
God sloeg ze met zijn schrik!/ Zij werden zelf als doden, 006 : 6
Zelf kan ik slechts op uw genade vertrouwen 013b : refr.
maar 't boos geslacht, dat voor afgoden buigt,/ vermeerdert zelf zijn smarten en zijn slagen 016 : 2
Sta op om hem terug te werpen,/ bedwing Gij zelf mijn vijand, Heer. 017 : 5
God zal zelf zijn leidsman wezen,/ leren hoe hij wandelen moet. 025 : 6

Al spannen zij hun netten,/ Gij zelf zult mij ontzetten. 031 : 3
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 2
Hij zelf heeft zijn getrouwe scharen / een lofzang in de mond gelegd. 033 : 1
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
Boze getuigen staan gereed / en eisen wat ik zelf niet weet, 035 : 4
en zelf ontsluit Gij mij het oor:/ Gij hebt alleen gehoorzaamheid gevraagd. 040 : 3
Gij hebt ze zelf uiteengeslagen,/ die onze vaderen rond zich zagen 044 : 2
God, Gij hebt zelf uw volk geleid,/ van onze vijand ons bevrijd. 044 : 3
want hier staat de hoge woning / waar God zelf regeert als koning. 048 : 1
Hij zal het zien, hij zal het zelf ervaren:/ Ik zal mijn vrede aan hem openbaren. 050 : 11
Gij zelf zijt als een muur die helt / en haast aan stukken is gestoten. 062 : 2
Maak hen beschaamd die mij belagen./ Drijf met de spotters zelf de spot. 070 : 1
Maar 't is mijn ziel en zaligheid / te zijn bij God, die zelf mij leidt. 073 : 11
Zelf zal Hij de schenker zijn,/ de schenker zijn en Hij dwingt 075 : 6
God zal hen zelf bevestigen en schragen / en op zijn rol, waar Hij de volken schrijft, 087 : 3
een altijd veilig huis, vast als de hemel zelve. 089 : 1
Gij, Heilige Israëls, Gij zelf hebt ons ten leven 089 : 8
Ik ben de waarheid zelf, zou Ik bedrieglijk zweren? 089 : 13
de koning die Gij zelf gezalfd hebt naar uw raad, 089 : 14
Gezegend zal Hij wezen / die ons bij name riep,/ die zelf de adem schiep 092 : 2
Zou Hij, die 't oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
God onze Vader, want wij zijn van Hem./Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen, 103 : 5
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze./De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen: 104 : 6
Hij reikt u zelf de scepter van de zege./ Van Sion uit bedwingt uw heerschappij 110 : 2
Hoe recht is zijner handen werk,/ de waarheid zelf, volmaakt en sterk, 111 : 4
Het kan zijn dat de zee het weet, of vraag het aan het water zelf 114a : 3
De volken denken zelf hun goden uit:/ hun gouden monden geven geen geluid, 115 : 2
werd tot verbazing der beschouwers / ten hoeksteen door God zelf gelegd, 118 : 8
De paden die ik zelf bedacht / zijn doelloos doodgelopen / Zij voerden in de nacht. 119a : 2
Jeruzalem! Hier geeft de Heer zijn zegen,/hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen 133 : 3
Gij hebt mij immers zelf gemaakt,/ mij met uw vingers aangeraakt, 139 : 7
Laat zelf hen vallen in hun net / en mij ontkomen aan hun handen. 141 : 9
Wees verheugd, die de Heer verbeidt,/ nu Hij komt en u zelf bevrijdt. 149 : 3

mij riep en zelf U gaf voor mij – o Lam van God, ik kom. 377 : 1
uit goedheid en erbarmen / zelf voor uw komst bereid. 439 : 4
Gij schenkt met volle handen,/die zelf de armoe draagt. 440 : 4
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt. 440 : 4
nu zelf op zich genomen / en draagt ze met geduld. 445 : 2
dit leven zal stralen, door God zelf bemind. 503 : 1
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd. 511 : 2
Gij zegt het zelf: wie op U hoopt / -dit moet de wereld horen- 522 : 4
is zelf het licht dat ruimte geeft:/ ons levenslicht, de Zoon van God. 534 : 1
is zelf de weg tot waar geluk:/ ons levenspad, de Zoon van God. 534 : 2
is zelf het brood dat honger stilt: ons levensbrood, de Zoon van God. 534 : 3
is zelf het woord dat waarheid spreekt:/ het levend woord, de Zoon van God. 534 : 4
Want gij zijt ook zelf geschonden/ door een menigte van zonden, 537 : 3
Vergeet u zelf en dien elkander maar/ -en Jezus' woord zal ons bevrijden. 537 : 4
- zelf hebt Ge uw geding beslecht,/ Kyrie eleison 558 : 7
die zelf bedroefd ten dode / terneerboog keer op keer 562 : 1
tot ik zelf eens doodgaan moet. 573 : 13
De aarde zelf is veel te klein / voor wie U waarlijk loven wil. 578 : 6

Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,/de mens die uit de hemel is geboren. 587 : 4
de wind steekt op, de zee wordt droog./ En Hij, die zelf ons riep, 606 : 3
In Christus komt Gij zelf ons nader. 611 : 3
God, breng ons zelf op adem / en treed in ons bestaan. 612 : 3
om zelf te zien wat werd gemeld./ Halleluja. 620 : 4
Aan de discipelen bijeen / was ’t Christus zelve die verscheen 620 : 6
Voor wie vertrouwen op uw woord / ontsluit Gij zelf de donkere poort./ Halleluja (2x) 622 : 5
Liefde is licht, uit Hem geboren / die zelf de bron van liefde is. 636 : 3
maak weer zacht wat is verstard,/koester het verkilde hart,/leid wie zelf de weg niet vond 669 : 8
dat wij niet versagen ten laatste dage,/ als de vijand zelf ons aan komt klagen./Kyriele. 671 : 4
legt zelf dit lied ons in de mond,/ ten teken dat Gij bij ons zijt. 680 : 5
Bij Hem is geen verraad,/Hij zelf heeft ons gemaakt,/ Hij peilt en proeft ons hart. 689 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als adem van het leven zelf 692 : 8
Wil dan geven,/ dat ons leven / zelf ook vruchtbaar zij./ Laat in goede daden 718 : 4
waarop ik zelf mag ingaan in jouw poort,/ en recht voor God zal staan 750 : 2
zijn komst wordt door geen macht vertraagd;/ Hij heeft het zelf beloofd. 651 : 2
Als Gij ’t zelf niet vast blijft houden,/ nu het in onze handen is, 778 : 2
Liefde, die ons hebt geschapen,/ vonk waarmee Gij zelf ons raakt, 791 : 2
over ons: wil ons genezen,/ bron van liefde, liefde zelf! 791 : 6
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Gods zegen bidden wij je toe;/ Hij zelf gaat steeds vooraan 794 : 1
Hij riep ons, de getrouwe,/ en Hij ging zelf vooraan. 799 : 2
Menigeen ging zelf op pad / daar hij thuis geen vrede had. 802 : 3
laat mij niet moeten gaan / als Gij niet zelf nabij zijt. 811 : 2
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is 813 : 5
Jezus, geef ons kracht tot beide./ Wees Gij zelf het licht / dat ons troost en richt. 835 : 3
Spreek zelf door onze daden / van vrede en genade. 838 : 3
en zelf aan tafel u noodt. 846 : 6
O God, ik heb U nodig, ik kan het zelf niet. Ik lijk haast te verstikken in angst en in verdriet 861 : 2
Een arts is ons gegeven / die zelve is het leven: 863 : 3
Allerhoogste God, heilig, het leven zelf,/ leven grenzeloos /uw liefde deed U sterven, 882 : 5
Vul mijn verlangen / totdat Gij zelf zult / rusten in mij. 897 : 3
die overwinnen zal,- / God zelf staat ons terzijde. 898 : 2
Hij is het zelf die ons voorziet;/ wat ons ontbreekt ontgaat Hem niet. 905 : 3
Weet dat de hemel zelf u zegent,/ u brengt naar weiden, fris en groen. 905 : 4
Ach, dat ik U zo laat herkende,/ Gij die de schoonheid zelve zijt, 908 : 3
Want de lichten die wij zelf / aan de hemel stelden, 919 : 2
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3
heb ik mij in mijn woord vermomd./ Nu wacht ik tot Gij zelve komt 944 : 3
De Vader zelf wil tot ons spreken / en elk verstaat wat het beduidt. 971 : 3
God heeft zijn schepping goed gedaan,-/ hoe zou ik zelf dan buiten staan? 977 : 5
Wie zelf zich hoog verheffen,/ die slaat zijn oordeel neer, 990 : 4

Zelfbehoud
wie niet geeft om zelfbehoud,/ leven vindt hij honderdvoud. 845 : 3

Zelfbeklag
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1

Zelfbewust
Ons hart walgt van de hoogmoed der gerusten,/ de trots der zelfbewusten. 123 : 2

Zelfde
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is ’t dat zonen/van ’t zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1

Zelfgekozen
Maar zonder U, o Heer,/ verdwaal ik altijd weer / op zelfgekozen wegen. 019 : 5

Zelfgenoegzaamheid
Dit is de weg der zelfgenoegzaamheid./ En wie de dwazen om hun woorden vleit, 049 : 4

Zelfs
Hij luistert echt, zelfs naar de kleinste stem die roept. 009a : refr.
Ik prijs de Heer; Hij heeft mijn hart verlicht,/dat in de nacht zelfs blijft van Hem gewagen. 016 : 3
Daarom verheug ik mij van harte zeer,/want zelfs mijn vlees zal hier behouden wonen. 016 : 4
Ik zegen de Heer om zijn leiding:/ zelfs des nachts vermaant Hij mijn geweten, 016a : 2
Zij kwamen uit hun sterke vestingwal,/ het verste volk zelfs maakte ik tot vazal. 018 : 13
Zelfs door een dal van diepe duisternissen/waar ik het licht der levenden moet missen, 023 : 2
Zelfs de trotse ceder breekt / als de storm zijn machtwoord spreekt. 029 : 3
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
Zelfs waar de leeuw geen voedsel vindt / wacht u verzadiging. 034 : 4
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3
ja, onze schande werd in ’t rond / zelfs tot een spreekwoord in hun mond. 044 : 7
zelfs niet toen in de wildernis / uw slaande hand ons achterhaalde 044 : 9
Ook zelfs het land der duisternis / zal weten wat uw luister is, 068 : 11
zelfs op de bergen ruisen horen,/ het ganse land is goud. 072 : 5
Zij dagen zelfs de hemel uit,/ zij doen zo onbeschaamd, zo luid. 073 : 3
dat zelfs wie thans U tegenstreeft / ter ere van uw godheid beeft. 076 : 6
Geen reidans en geen offers voor de Heer,/ geen tranen zelfs,- er zijn geen tranen meer. 078 : 22
Men wil uw volk ten dode doemen,/ niemand mag zelfs zijn naam meer noemen. 083 : 2
Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval, 084a : 3
en knakt en sterft, en is niet meer te vinden./Ja, zelfs haar eigen plaats kent haar niet meer. 103 : 6
Rijksgroten zelfs vereerden hem,/ en oudsten hoorden naar zijn stem. 105 : 7
Bekomen van verslagenheid / was zelfs Egyptes volk verblijd. 105 : 14
dat Israël, zelfs in ’s vijands ogen / in ’t vreemde land genade vond. 106 : 20
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen. 112 : 2
doe ik mijn leraars zelfs verwonderd staan / en overtref ik de beroemdste ouden. 119 : 37
Hemel, aarde, zee en land,/ zelfs de oervloed dwingt zijn hand. 135 : 3
al daalde ik tot de doden af,/ Gij zul er zijn, zelfs in het graf. 139 : 4
O God, hoe licht is zelfs het duister,/ de nacht een dag die blinkt van luister. 139 : 6

Zij brengt het zelfs tot koningin 172 : 12
ja zelfs zijn grotemondigheid 185 : 1
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft. 387 : 5
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient, 548 : 4
zelfs als ik U vergeet./ Gij weet toch alles, Here. 649 : 6
Die wanneer Hij werd geslagen,/ zelfs zijn mond niet opendeed, 651 : 3
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen 741 : 3
Alwie varen op het water,/ zelfs de scheepslui op de wal 745 : 5
al zou ons een vijand haten,/ al gaat zelfs de liefste heen, 793 : 2
Dat wij dan elkaar beminnen / zó dat zelfs de dood niet scheidt; 793 : 3
Zelfs in een steen weerklinkt zijn naam,/ de kracht die mensen op doet staan:/ Ik ben 815 : 3
uit steen of hout gesneden?/ Geen denkbeeld zelfs, hoe hoog, hoe diep, 825 : 6

u tot zich roept,-hoor Hem voor wie / de dood zelfs werd te schande: 825 : 10
Troostend ging Gij met mij mee,/ zelfs toen in de bangste nachten, 856 : 2
Ik ben de weg waarop je gaat./ Ik ben er zelfs ten einde raad. 934 : 4

Zelfverzekerdheid
Wek de dode christenheid / uit haar zelfverzekerdheid; 967 : 2

Zelfvoldaan
Ik heb, denkt Nabal zelfvoldaan 172 : 3

Zenden, Gezonden
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht / als boden voor zijn blinkend aangezicht. 018 : 3
Heer, hoor mij, zend mij uw bescherming!/ Heer, red mij, toon mij uw ontferming!' 030 : 4
O Here God, kom mij bevrijden,/ zend mij uw waarheid en uw licht 043 : 3
Hij zal zijn redding zenden, mij bevrijden / van allen die bedacht zijn op mijn val. 057 : 2
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
Zijn oordeel zond Hij alom in den lande./ Hij hield de leidsels van zijn toorn in handen. 078 : 17
Zijn macht heeft Hij in ballingschap gezonden / bij volken die zijn naam en luister schonden. 078 : 22
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende. 086 : 1
Engelen zendt Hij alle dagen / om jou tot vaste gids te zijn. 091a : 2
Zend Ge uw ademtocht, uw werken ontstaan:/ het gelaat van de aarde vernieuwt Gij. 104a : refr.
Hij zond hun kwakkels in de nood,/ en uit de hemel hemels brood. 105 : 15
en in de ballingschap gezonden,/ ten prooi aan wreedheid en geweld. 106 : 19
Uit diepten van ellende / roep ik tot U, o Heer,/ Gij kunt verlossing zenden, 130 : 1
Verlaat niet wat uw hand begon,/ o levensbron, wil bijstand zenden. 138 : 4
En als wij zijn gevangen,/ te middernacht zendt Hij 146a : 5
Hagel zendt Hij in barre vlagen./ Wie kan zijn bittere kou verdragen? 147 : 6

neem het en zend mij wat Gij wilt, - Gij kent mij 211 : 3
Zend ons een engel in de nacht 259 : 1
Zend ons een engel ieder uur 259 : 2
Zend ons een engel met uw licht 259 : 3
Zend ons in hem de zekerheid 259 : 4
Zend uw Geest, dat wij worden herschapen 295 : 2
Zend uw regen uit de wolken / die het groeien doet: 319 : 6
God, die uw woord gegeven, uw Zoon gezonden hebt 345 : 3
Zend uw adem, wend de steven, 352 : 7
Hij ging van stad tot stad, Hij sprak:/'Tot u ben ik gezonden.' 391 : 1
in Christus verbonden, tezamen gezonden 425
Richt aan uw heil voor wie in onheil leven / zend uw gerechtigheid als morgendauw 451 : 2
Dit is het, wat Hij heeft beloofd:/Ik zend een vuur dat nooit meer dooft, 464 : 8
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon. 469 : 15
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x) 474 : 1
Hij heeft zijn Zoon gezonden, / van ons een bloedverwant. 499 : 3
Zij hebben gevonden / het kind door God gezonden, 520 : 6
zend ons met vrede en brood,/ Heer tot de mensen. 559 : 4
O Heer wees met uw kerk / en laat ons niet vergaan,/ maar zend uw kracht 591 : 1, 6
Nu zend uw Geest, als een vuur,/ als een stem in ons midden./ Dat wij van harte 632 : 3
Zend uw Geest, uw liefde, God,/ doop ons met vuur en nieuwe kracht. 698
Gij zendt uw zegeningen / halleluja. 713 : 1

Ja, Hij bemoedigt ons / en zendt in de verschrikking 799 : 5
zend uw stralen overal,/ dat de aarde U loven zal./ Erbarm u, Heer. 967 : 2
Geef geloof aan wie Gij zendt,/ hoop en liefde, dat op ’t eind 967 : 5
Om mensen zijn ontferming te herhalen / zijn wij gezonden, deze wereld in. 976 : 3
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,/ zo worden wij de wereld in gezonden. 998 : 4

Zesde
Het was de zesde dag / dat Gij de mensen riep / en schiep voorgoed 591 : 4

Zeshonderd
Zeshonderd jaar is Noach oud 163a : 1

Zetel
buigen voor uw zetel neer,/ brengen uwe naam de eer. 086 : 3
Ik houd het vast verbond, Ik zal zijn zetel schragen. 089 : 11
Zijn zetel wankelt niet tot aan het eind der tijden 089 : 13
Kan in de schaduw van uw zetel / de stoel van hem staan, die vermetel 094 : 10
hier zijn de zetels van het recht,/ de troon, waar David zal regeren! 122 : 2
Hier staan de zetels van het recht:/ de zetels van het huis van David. 122b
Kom ga nu mee ter bedevaart;/nu staat zijn zetel opgesteld/waar Davids mare wordt bewaard. 132:3

Zetelen
Hij die zetelt op de vloed,/ koning zal Hij zijn voorgoed. 029 : 6
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen. 050 : 3
Gij zetelt in gerechtigheid omhoog,/ u woord is waar, uw vonnis is rechtvaardig. 051 : 2
‘Uw huis doe ik zetelen voor eeuwig,/ grond uw troon: geslacht op geslacht.’ 089a : 2
Geen goddelozen zijn voor mij verborgen./ Ik zetel ten gerichte elke morgen. 101 : 6
dat hij zetelen mag met de machtigen / met de machtigen van zijn volk. 113a : 4
Tot U, die zetelt in de hemel hoog,/ hef ik vol hoop mijn oog. 123 : 1
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10

Zetten (in beweging -, in gloed -, opzij-, in het licht - , in top)
Het volk dat val en strikken zet,/ Godlof, valt in zijn eigen net! 009 : 8
U bezegelde hun lot, al hun steden zijn kapot. En de Heer zet op zijn troon, 009a : 2
om zijnen naam en eer in top te zetten / door ’t lof van zijnen knecht. 023a : 2
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op Hem gezet. 025a : 1
Mijn hart, hoezeer onrustig,/ heb ik op U gezet, 025a : 2
Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd,/ zet mij op het spoor van uw waarheid. 025c : 2
Komt het kwaad, dan zal Hij mij beschermen,/ laat mij schuilen, zet mij op een rots. 027a : 4
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar ’t leven staan. 038 : 7
Ik zeide wel: Nu let ik op mijn weg/en zet een wacht bij ieder woord, 039 : 1
Gij spreekt van mijn verbond, maar haat de wet,/ verwerpt mijn woord, als het u grenzen zet. 050 : 8
Zet nooit uw hart op geld of goed,/ zie toe dat gij geen onrecht doet, 062 : 6
om in het zadel zich te zetten,/ en als een rijdier ons geknecht. 066 : 4
uw erfdeel dat versmachtte. / Uw schare heeft zich daar gezet; 068 : 3
die ons in ruimte heeft gezet / en leidt met vaste schreden. 068 : 7
ik smeek U om een stonde van genade,/ ik heb mijn hart, mijn hoop op U gezet. 069 : 4
Steek nu voor God de loftrompet,/ Hem die ons in de vrijheid zet. 095 : 1
mag ik weer vrij in ’s levens land verkeren,/ geen steen die stoot waar ik mijn voeten zet. 116 : 4
Uw woord zet mij op vaste grond /en vult met louter leven /de woorden in mijn mond. 119a : 1
Wie op de dwaalweg zet zijn voeten / en wie in eigenwaan 125 : 4

Hij zet zijn voeten op de nek / van alle macht en majesteit. 132 : 5
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered, 144 : 4

verlicht mij, zet mijn ziel in gloed 244 : 1
Maar één staat er geschreven,/die wordt opzij gezet 365 : 2
de lippen, aan uw kelk gezet,/om van uw heil te zingen. 378 : 1
verrast ons met een blij bericht,/en zet de aarde in het licht! 464 : 2
Een engel heeft de toon gezet./De eerste stoot op de trompet 504 : 1
Zijn naam is Simon Petrus,/ hij zet zijn schip aan kant, 532 : 6
licht, jij lieve lentebode,/ zet de nacht in vuur en vlam! 600 : 3
de woorden van uw trouw gegeven./ En van dit lied de toon gezet. 602 : 4
had Gij mijn koers gezet / door deze diepten heen. 603 : 3
Wek ons voorgoed!/ Zet met uw gloed / ons recht op onze voeten. 610 : 5
en je zet me op je schouders / zodat ik de wereld zie. 685 : 3
en in beweging zet./ Wij loven je om / de dieren op het veld, 697 : 4
Zing mee, wij zijn door deze Drie / in vuur en vlam gezet, 706 : 3
Waar God de Heer zijn schreden zet / daar wordt de mens, van dwang gered, 723 : 1
In de mond, die nog amper kon spreken / is de toon al gezet, 780 : 4
Maak dat ik mijn voeten zet / op de wegen van uw wet. 912 : 2
De bomen staan in blad gezet,/de aarde dekt haar naaktheid met 977 : 2
Wij gaan waar onze voeten gaan,/ God zet ons op het spoor 1016 : 2

Zeven
als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4

De dagen alle zeven / die staan in Mozes' wet, 365 : 2
Zeven was voldoende / vijf en twee 383 : 1
zeven was voldoende / voor vijfduizend / op de heuvels langs de zee. 383 : 1
Zeven is voldoende,/toen en nu, 383 : 2
Zeven is voldoende,/ brood en vis, 383 : 3
alle zeven dagen,/Gij verzadigt/allen met uw offerdood. 383 : 4
Maria ging op reis,/ een reis van zeven dagen, 497 : 1
door nachten van niet weten,/niet durven,niet meer kunnen,/door zeven hellen gaan 529 : 4
de dagen alle zeven / en de geboden tien, 544 : 2
Wij wachten op de heilige Geest / als Geest die zeven gaven brengt 692 : 7
O kom tot de zeven pilaren,/ eenvoudigen, dolende scharen, 846 : 5

Zevende
En omdat (sic!) voortaan te vieren / zegende Gij de zevende dag. 987 : 7

Zevenmaal
Zevenmaal daags zeg ik uw goedheid dank,/ rechtvaardig is uw wet en mij ten zegen. 119 : 62

Zeventig
Zeventig, tachtig jaren mensenleven,/ is dat, o Heer, om hoog van op te geven? 090 : 6

Zeventigvoud
zijn Geest getuigt zeventigvoud,/ brengt ons in alle staten. 699 : 1

Zevenvoud
Gij schenkt uw gaven zevenvoud,/o hand die God ten zegen houdt, 360 : 3
Geef uw gaven zevenvoud,/ieder die op U vertrouwt,/zich geheel op U verlaat. 669 : 9

Gij zijt door gaven zevenvoud / de vinger van Gods rechterhand, 670 : 4

Zevenvoudig
Zij hebben U gesmaad:/ vergeld het hun en laat / hen zevenvoudig boeten. 079 : 4

Zicht

mij zicht op U zal geven	250 : 9
Zo komt jouw leven aan het licht,/zo krijgt het zin, zo krijgt het zicht.	354 : 5
en mensen zicht geeft op het grote koninkrijk	455 : 6
Geen eind in zicht. Geen rust gevonden./ Het langste deel nog niet gegaan.	602 : 3
Nu is er Goddank land in zicht, halleluja,/ de aarde is getooid in licht, halleluja (4 x)	635 : 3
wijs mij nieuwe wegen,/ geef op uw waarheid zicht.	695 : 1

Zicht (zeis)

En een smidse van ’t huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar, de speer tot een zicht.	447 : 3

Zichtbaar

Maak zichtbaar uw genade / door mij en om mij heen.	345 : 2
Laat het zichtbaar zijn beneden,/ geef een nieuwe dageraad.	664 : 3
Hem komt alle eer toe: God, die alles schiep, alles zichtbaar maakte en tot leven riep.	777 : 1

Zichzelf

en zal zichzelf opnieuw verstaan / en leven bloot en onomwonden,	789 : 2
Liefde waagt zichzelf te geven,/ ademt op van goede trouw.	791 : 4
God heeft zichzelf ons toegewend:/ een man verscheen op aarde,	825 : 8

Ziedaar

De zondvloed is voorbij,/ziedaar de nieuwe oever,	351: 1
de redder Mozes, de profeet / die sprak: zie daar het Lam.	735 : 2

Zieden

Op de zeeën, woedend, ziedend,/ in de stilte voor de storm,	745 : 5

Ziehier

ziehier hoe God vergevend is / en hoe zijn liefde levend is.	637 : 3
Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur;	637 : 4

Ziek

of ben je ziek, doodop of lui?	205 : 2
De wonderdokter! Kijk die wonderdokter./ Wie ziek is wordt op slag gezond.	549 : 2
En toen ik ziek was, heb jij mij opgezocht?	585
Besproei wat dor is,/ genees wie ziek is./ Vuur ons aan en waai.	696 : 1
De aarde is ziek door de schuld van uw volk,	772 : 3
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang.	855 : 4
Zieke vogel, vleugellam / viel je uit de bomen,	957 : 1
genees de zieke wereld weer, zodat zij goed zal zijn.	997 : 4

Zieke

die zieken heelt en leven geeft	204 : 6
Voor zieken en gezonden / had Hij een woord, een onderdak.	391 : 1

Ziekte

Geen bange nacht zal je doen beven,/ geen ziekte waar een mens van breekt.	091a : 2
Totdat hij door een nare ziekte werd geveld	174 : 1
zijn ziekte was verdwenen na dat modderbad	174 : 3

En zeker is geen ziekte daar,/ geen ongeluk, geen dood, 737 : 4

Ziel

die steeds mijn ziel benauwen?/ O Heer, verlaat mij niet! 006 : 4
Volmaakt is 's Heren wet,/ die ons verkwikt en redt,/ waarbij de ziel herleeft. 019 : 3
Hij sterkt mijn ziel en wijst mij rechte wegen,/opdat ik Hem zal prijzen om zijn zegen. 023 : 1
Hij drenkt mijn ziel in koele bronne en beke./ Indien mijn geest verstrooi' 023a : 1
De Heer is mijn herder! Hij waakt voor mijn ziel,/ Hij brengt mij op wegen 023b : 2
Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,/ doet mij zijn wegen gaan, 023c : 2
Hij behoedt mijn ziel voor verdwalen. 023e : 1
Gods verborgen omgang vinden / zielen waar zijn vrees in woont; 025 : 7
Red mij en bewaar mijn ziel,/ wil, mijn God, mij niet beschamen, 025 : 9
Hoe lieflijk straalt zijn schoonheid van omhoog./Hier weidt mijn ziel met een verwonderd oog, 027 : 2
Eén ding zal mijn ziel het meest verlangen:/ altijd mogen wonen in Gods huis; 027a : 3
ik ben ten einde raad./ Wek in mijn ziel een nieuw vertrouwen. 031 : 7
Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil,/ Ik heb voor u mijn leven veil - 035 : 1
Al wie een val zet voor zijn ziel,/ ach, Heer, dat hij daar zelf in viel, 035 : 2
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer, 036 : 3
Verlustig u, mijn ziel, in God de Here./ Hij maakt het wel voor wie op Hem vertrouwt. 037 : 2
Verlustig u, mijn ziel, in grote vrede./ Uw ootmoed erft het land door Gods gezag. 037 : 4
De vriend zelfs, die ik spijsde met mijn brood,/ de gunsteling van mijn ziel, 041 : 3
schreeuwt mijn ziel om God te vinden,/ die ik ademloos verwacht. 042 : 1
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
Eens verschijn ik voor de Heer,/ vindt mijn ziel het danklied weer. 042 : 3, 7
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont, 042 : 4
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren / en dankbaar ruisen alle snaren 043 : 4
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5
Met luide stem breng ik de koning hulde / omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde, 045 : 1
O Heer, van al wie mij bestreden / verlost Gij nu mijn ziel in vrede! 055 : 6
alleen bij U weet ik mijn ziel geborgen./ In uwer vleugelen schaduw berg ik mij. 057 : 1
Ziel, maak u op, de Here groot te maken,/ gij harp en lier, toon dat gij vrolijk zijt, 057 : 4
Mijn ziel is stil tot God mijn Heer,/ van Hem verwacht ik altijd weer 062 : 1
Wees stil, mijn ziel, tot God uw Heer,/ Hij immers schenkt u altijd weer 062 : 4
Bij God alleen verstilt mijn ziel,/ van Hem komt mijn bevrijding. 062a
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten / en dorsten naar U in een land, 063 : 1
Mijn ziel, Heer, is U zeer nabij,/ door uw hand word ik vastgehouden. 063 : 3
O God, U bent mijn God,/ ik zoek U, mijn ziel dorst naar U! 063a
Maar 't is mijn ziel en zaligheid / te zijn bij God, die zelf mij leidt. 073 : 11
roep en smeek ik onverpoosd,/ maar mijn ziel blijft ongetroost. 077 : 1
Hij gaf Egyptes ziel aan de aarde weer,/zijn mankracht en zijn toekomst sloeg Hij neer. 078 : 17
God redt uw ziel van nood en dood,/ Hij heeft u aangenomen: 091 : 2
uw licht verlicht de ogen./ Mijn ziel zal zich verblijden / daar ligt terneer geveld 092 : 6
Zegen, mijn ziel, de grote naam des Heren,/ laat al wat binnen in mij is Hem eren, 103 : 1
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,/ en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam. 103 : 9
Loof nu, mijn ziel, de Here,/ loof, al wat in mij is, zijn naam! 103a : 1
en gij, mijn ziel, mijn leven,/ loof gij Hem bovenal! 103a : 4
Loof nu, mijn ziel, de Here, loof al wat in mij is, zijn naam! Halleluja, halleluja. 103b
Prijs de Heer, mijn ziel, en zegen zijn heilige naam./ Prijs … ziel, Hij laat mij leven. 103e : vert.
Mijn ziel, verheerlijk God om zijne macht./Bekleed is Hij met majesteit en pracht. 104 : 1
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,/ alles in allen zal Hij triomferen. 104 : 10
Loof, mijn ziel, de Heer!/ Heer, mijn God, hoe ontzaglijk zijt Gij, 104a : 1
Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin, 111 : 5

heb ik de naam des Heren aangeroepen / en weende: Heer mijn God, bewaar mijn ziel. 116 : 2
Zijn kracht kwam mij, eenvoudige, beschermen./Rust nu, mijn ziel, de Heer heeft u bevrijd. 116 : 3
Mijn ziel wordt van verlangen hier verteerd / om U te dienen op de rechte wijze. 119 : 8
Luister hoe zeer mijn ziel van kommer schreit / en richt mij op en leid mij op uw wegen 119 : 11
Uw woord is een en al gerechtigheid,/ mijn ziel blijft U onwankelbaar verwachten! 119 : 31
Gij hebt u in uw trouw tot mij gekeerd./ Gij zijt mijn ziel, mijn zaligheid, mijn zegen. 119 : 38
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt./Uw wet, o Heer, staat in mijn hart geschreven, 119 : 42
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60
Geef leven aan mijn ziel, wees Gij mijn lied,/ geef dat ik eeuwig U mag toebehoren. 119 : 66
Heb ik mijn ziel niet naar uw wil / gevoegd in vrede, mild en stil, 131 : 2
Gespeend en toch getroost, zo laat / mijn ziel zich leiden door Gods raad. 131 : 3
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open' 131a : 2
U loof ik, Heer, met hart en ziel / in eerbied kniel ik voor U neder 138 : 1
Als ik welhaast ten offer viel,/ hebt Gij mijn ziel weer doen herleven. 138 : 2
Maar ziet van ver met gramschap aan / de eigenwaan der trotse zielen. 138 : 3
Ik word in uw grond nooit vergeten./ In U gaat mijn ziel niet teloor. 139a : 3
Mijn ziel weet haar plaats in uw rij, Heer,/ Gij weeft mij tot Gij mij ontbindt. 139a : 4
voor 't oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6
Mijn ziel wacht het van U alleen. 143 : 8
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen. /144 : 4
Zing, mijn ziel, voor God uw Here,/ zing die u het leven geeft. 146 : 1
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,/ zing voor hem zolang gij leeft. 146 : 1
Ziel, gij zijt geboren tot / zingen voor de Heer uw God 146 : 1
Die lijf en ziel geschapen heeft / worde geloofd door al wat leeft./Halleluja (2 x) 146c : 1

Gij geesten en zielen der kinderen Gods 154a : 10
Mijn ziel maakt groot de Heer 157a : 1
Met hart en ziel maak ik Hem groot 157c : refr.
Mijn ziel prijst en looft de Heer 157e
dat hart en ziel van vreugde kunnen springen, 212 : 3
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden 221 : 3
het stil geheim van ziel en bloed 239 : 4
troost onze ziel en maak ons vrij 239 : 6
verlicht mij, zet mijn ziel in gloed 244 : 1
weer van mij wat mijn ziel verwart 244 : 2
met hart en ziel aan ons getrouwd 275 : 4
Wij prijzen God met hart en ziel 279 : 3
de ziel wil zijn / van al wat leeft 282 : 2
Dat ik U horen mag met hart en ziel 295 : vz.
Wij geloven met hart en ziel / dat de Heer onze God is, de enige 312
Heilig ons, dat wij U geven / hart en ziel en heel ons leven. 314 : 1
tot een lusthof voor ziel en zinnen. 318 : 1
Dat boek waarin getekend staan / gezichten, zielen, naam voor naam, 322 : 2
de ziel die vonkt of als een brand uitslaat 324 : 1
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt, geef dat ik volhard in uw vergezicht. 330
't vege lijf ons wel bewaren, onze ziel voor onheil hoeden 341 : 1
uw hart en ziel en zegen, / Gij zijt het die ons dient 365 : 7
Ziel, mijn ziel, aanvaard uw luister,/treed te voorschijn uit het duister 376 : 1
Laat mijn ziel uw liefde ervaren,/die Gij eens zult openbaren, 376 : 7
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom. 377 : 3
uw ziel, uw levenskracht wordt mijn – o Lam van God, ik kom. 377 : 5

Kom allen tot mij en uw ziel zal herleven	382 2
Dank aan de Eeuwige / met hart en ziel: dank.	401
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid.	442 : 2
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria.	443 : 3
Hoe maakt Gij onze ziel gewis,/dat God door de geschiedenis	446 : 3
U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid.	475 : 1
ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
Ik ben met ziel en zinnen / geopend, wonderstil.	480 : 4
Kom, wikkel U, Heer Jezus,/in diepten van mijn ziel.	480 : 4
Hij poogt d'onnoozle te vernielen / door 't moorden van onnoozle zielen,	510 : 2
o Heer, geef onze opgejaagde zielen	511 : 2
maar sterk en vurig wordt mijn ziel / wanneer zij U aanschouwt.	512 : 4
uw woord en geest, uw vlees en bloed,/zij zijn mijn ziel, mijn leven.	518 : 4
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as.	536 : 2
en mijn ziel, als 't lijf moet sterven,/ de verrukking doet verwerven	573 : 20
geef dat wij een volk zijn dat U toebehoort, één van ziel en levend bij uw heilig woord.	574 : 3
Gij die mijn ziel wilt laven / met liefelijke spijs,	576 : 4
Uw liefde is een groot geheim,/ zij vraagt geheel mijn hart en ziel.	578 : 6
Christus wil de maaltijd zijn,/ Hij voedt de ziel met brood en wijn,	618 : 7
Ik heb hart en ziel gevonden / in het diepst van de nood,/ Ik was gebonden,	629 : 4
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust	636 : 3
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate!	652 : 2
Wij hebben onze ziel verkocht / van ademtocht tot ademtocht	654 : 3
die onze ziel hebt vrijgekocht,/ dat zij U dienen moge, -	654 : 5
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild.	669 : 3
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin.	669 : 6
Was wat vuil is en onrein,/overstroom ons dor domein,/heel de ziel die is gewond,	669 : 7
opdat wij volgen waar Gij leidt / en mijden wat de zielen schaadt.	670 : 5
Heilige liefdeskracht,/ bezoek mijn ziel die smacht,	673 : 1
Dood ben ik zonder U,/ mijn ziel verlangt naar U,	673 : 4
Geest van God, zo vol van liefde,/ vul mijn hart en ziel met jou.	685 : 1, 5
Wij wachten op de heilige Geest / als duif die hart en ziel doorstraalt	692 : 3
Gast van de ziel,/ weldadige zachtheid./ Vuur ons aan en waai.	696 : 2
het vuur in onze ziel,/ de passie van de pijn,	697 : voorz.
Mijn ziel verlangt naar U,/ meer dan wachters naar de morgen.	711c
Ook ik zing voluit mee / de glorie van de naam;/ met hart en ziel ben ik	725 : 4
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden,	746 : 6
o heimelijk sieraad dat glanst in de ziel,	752 : 7
om weer te worden opgewekt:/ Adam, levende ziel.	767 : 6
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad.	791 : 3
uw woord zij onderweg mijn spijs,/ om zo mijn ziel te voeden,/ mij te hoeden	796 : 2
om niets meer mee te dragen / dat onze ziel bezwaart.	799 : 6
Het is zijn tijd, de winter komt,/ we keren weer tot onze grond.	817 : 4
In Christus zijn wij, onze ziel / krijgt vleugels, vindt de bron opnieuw	817 : 4
geheel van U vervuld en rein,/ naar lijf en ziel herboren zijn.	834 : 1
En wie zijn ziel niet prijsgeeft / maar vasthoudt tot het eind,	841 : 3
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden.	856 : 1
Kan ik ooit vergeven wat mij is aangedaan./De wonden in mijn ziel,	861 : 1
Want lijf en ziel en leven / heeft ons de Heer gegeven.	863 : 2
geschreven in zijn uitverkoren tal,/ dies mijne ziel Hem spelet lof en dank.	866 : 1
Mijn hart, verheug u in de Heer,/lichaam en ziel, verblijd u zeer!	869 : 6
ons menselijke vlees en bloed,/ wordt leven weer en ziel.	870 : 4

Ja, meer dan ziel en leven zijn / gegund aan bloed en vlees. 870 : 5
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 : 3
Wil en wens begeeft mij,/ ziel en lijf en leven 906 : 3
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,/ voorgoed genezen van de nacht. 908 : 5
Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond 908 : 5
o licht, dat op mijn leven viel,/ verlicht mij lijf en ziel. 908 : 6
als mijn oog gebroken is,/ als mijn ziel gedoken is 911 : 5
Heer, ik wil uw liefde loven,/ al begrijpt mijn ziel U niet. 913 : 2
Kom met uw scheppingswoord / in onze ziel! 917 : 5
Rust nu mijn ziel. Laat ze maar roepen,/ dringen om ruimte die God toebehoort. 932 : 1
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
Rust nu mijn ziel. Dit is je lichaam,/ jouw lastig lichaam, hoe word je weer heel? 932 : 3
Rust nu mijn ziel. Weet je geborgen,/ durf te geloven, hoor: God heeft je lief. 932 : 4
Vind rust mijn ziel in God alleen./ Ken zijn kracht, vertrouw Hem en wees stil. 940 : 2
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Sterveling, stof van de aarde,/ ziel en lichaam is mijn naam./Adem was ik, vonken leven. 950 : 3
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2

Zielenrust
dat ik niet eer mij tot U wendde,/ mijn zielenrust, mijn zaligheid! 908 : 3

Zielsbegeren
De Heer vervult uw diepste zielsbegeren./ Wentel op Hem al wat uw hart benauwt. 037 : 2

Zielsverdriet
Sion, in bitter zielsverdriet,/ kon nog alleen maar klagen, 643 : 4

Zielsverlangen
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6

Zielsverrukken
Koud is hun hart, halsstarrig hun gemoed,/ maar ik vind in uw wet mijn zielsverrukken. 119 : 27

Zielsvriendin
Zielsvriendin en liefste naaste,/ wek het heilig licht in ons. 849 : 3

Zien
Ik roep op aarde ’t woord des Heren uit./ Hij sprak tot mij: ‘Zie, Ik verwek u heden. 002 : 3
Zie, al het volk tot in de verste streken,/ de ganse aarde geef Ik in uw macht. 002 : 3
Zie ik uw sterren in de nacht,/ die hemelhoog geschapen pracht, 008a : 3
Zie de zon, zie de maan,/ zie de sterren in hun baan, 008b : 1
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan! 008b : 5
Zie je wel:God is een vluchtplaats voor verdrukten./Zie je wel: Hij is vertrouwen waard 009a : refr.
Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet. 009a : 3
God ziet mij niet, God zal het wel vergeten.’ 010 : 4
Gij zijt de Heer, o God, die alles ziet / en alle moeiten opneemt in uw hand! 010 : 5
zie hoe ze pijlen op hun bogen leggen,/die zich niet storen aan des Heren tucht; 011 : 1
reinen van hart, zie hoe zij op u richten,/ hoor in de duisternis hun boos gerucht, 011 : 1
Voor ons die ontroostbaar, hoe lang nog,/ niet weten, niet zien, toch geloven dat 012a : 5
Zie mij, geef mij uw antwoord,/ Heer, Gij zijt toch mijn God; 013b : 2
De Heer ziet uit de hemel, of nog één / de wijsheid heeft om naar zijn woord te horen, 014 : 2; 053

Zie hoe de schrik hen eensklaps overmant	014 : 4; 053
Ik blijf op de Heer zien, bestendig;/ staat Hij naast mij, ik kom niet ten val.	016a : 2
Gelijk een roofdier hurkt hij neer,/ een leeuw, - zie hem zijn klauwen scherpen.	017 : 5
Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen.	017 : 6
Heer, die al mijn ontrouw ziet,/ wil mij in uw goedheid sparen.	025 : 3
Zie op mij in gunst van boven,/ wees mij toch genadig, Heer!	025 : 8
Sla op mijn ellende de ogen,/ zie mijn moeite, mijn verdriet,	025 : 9
eeuwige God, wij willen U zien.	025c : 3
Mijn oog ziet, waar ik ga,/ uw trouw en uw gena./ Ik ben niet in de kring gegaan	026 : 2
O, als ik niet de zekerheid had / het heil des Heren te zien in dit leven op aarde!	027b : 7
dat ik geen uitkomst zag,/ die steeds mij uit de engte leidde;	031 : 6
altijd en overal./ Zie, zij verbergen zich in 't duister,	031 : 11
Zo spreekt de Heer:'mijn weg zal Ik u wijzen,/u ziet mijn oog, waarheen gij ook zult reizen.	032 : 4
Kom nader, zie en proef,/ opdat men smake naar waardij	034 : 4
met kwaad vergelden zij het goede:/ zie mij hier blootstaan aan hun woede!	035 : 4
zie hoe zij spotten over mij:/ luister, o God, ga niet voorbij.	035 : 7
uw recht dat ik op aarde zag,/ uw heil, de ganse lieve dag!	035 : 10
Beschaam hun trotse zielen./ Maar zie, daar storten zij al neer,	036 : 3
Bij U is de bron van het leven / en in uw licht zien wij het licht.	036a
God schenkt het land aan wie zijn weg bewaren./ Zie en verblijd u om der bozen val.	037 : 11
Ik zag een grootvorst der geweldenaren,/hoe hij zich breed maakte met voos gebral.	037 : 11
Want uw hand ligt op mijn leven./ Zie mij beven / voor de pijlen die Gij schiet.	038 : 1
Zie, mijn leven is bezweken / en zal breken / onder 't leed, Heer, dat het torst.	038 : 5
't Hart krimpt, zie mijn krachten tanen,/ zie mijn tranen,/ uit mijn ogen wijkt het licht.	038 : 6
Laat ieder die het zag / stil zijn van diep ontzag / en hopen op de Heer.	040 : 1
Het boek schrijft over mij./ Gij hoorde hoe ik zei:/ 'O Here, zie, ik kom!'	040 : 3
Zie, gekerkerd in verlangen,/ balling ver van waar Gij woont,	042 : 4
Gij hebt ze zelf uiteengeslagen,/ die onze vaderen rond zich zagen	044 : 2
Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen,	044 : 9
Gij ziet toch, Heer, om U alleen / sterven wij dagelijks duizend doden,	044 : 10
en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide…	045 : 4
Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan.	045 : 5
zie hoe de bastions daar rijzen,/ ga door de zalen der paleizen.	048 : 4
daar wordt hij met zijn vaderen saamgebracht,/die 't licht niet zien en liggen in de nacht.	049 : 6
Hij zal het zien, hij zal het zelf ervaren:/ Ik zal mijn vrede aan hem openbaren.	050 : 11
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden./ Door eigen schuld verzink ik in de nacht.	051 : 1
Jeruzalem, ik zie een nieuw geslacht / opnieuw het feest van uw bevrijding vieren.	051 : 6
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door 's vijands druk:	055 : 1
Eens zag ik in uw tempelhof / U in uw glorie hoogverheven,	063 : 2
Hoe zag ik in de tempel op U,/ om uw macht te ontwaren, uw grootheid:	063b : 2
Zij zeggen: 'Laat ons strikken spannen,/geen ziet ze, geen die ons verraadt!'	064 : 3
Hoe zijn zij in hun overmoed/door zijn geduchte pijl gevonden!/Zie toch hun wonden!	064 : 4
Kom, zie nu de geduchte werken die God aan mensen heeft gedaan:	066: 2
Ik kom met gaven in mijn handen./ Zie, tot uw tempel treedt uw knecht.	066 : 5
Zie hoe de Heer ten hemel vaart,/ vurige wagen, vurig paard,	068 : 6
Uw feeststoet zal men zien, o Heer,/ mijn koning in uw wederkeer,	068 : 8
Maar ik ben arm, zie mijn ellende./ Haast u tot mij, bevrijd mij, Heer!	070 : 2
Ik zie, o Heer, uw trouw oprijzen/tot in de hemel hoog,/zij blinkt voor ieders oog.	071 : 11
Gij die mij onheil en veel noden / deed zien, Gij laat mij niet / in donker en verdriet.	071 : 12
Mijn afgunst groeide met de dag,/ daar ik der bozen voorspoed zag,	073 : 1
De Allerhoogste ziet het niet!/ Zo groeit hun waan, die niets ontziet.	073 : 4
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven,	073 : 8

een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8
en niemand ziet het einde der ellenden./Hoelang nog duurt hun hoon en hun geweld? 074 : 5
Lijdt dan uw naam voorgoed des vijands spot,/waarom ziet niemand uw geduchte werken? 074 : 6
Zie hoe een volk van dwazen U durft krenken / en hoe de vijand openlijk U hoont. 074 : 11
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn, 075 : 4
Heel de wereld zag uw sterkte,/ zag de wonderen die Gij werkte, 077 : 4
een ademtocht, voortvluchtig als de wind./ Hij zag zijn volk als een weerspannig kind. 078 : 13
Zelfs in het dorre bomendal / zien zij een bron en regenval, 084a : 3
Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,/ zie mijn bittere ellende. 086 : 1
Zie, o God, de trotse bende / die mijn leven tracht te schenden, 086 : 6
als zij zien dat Gij het zijt,/ die mij troost en mij bevrijdt. 086 : 7
Zie hoe vergankelijk, hoe nietig is het leven 089 : 16
Laat, Heer, uw volk uw daden zien en leven / en laat uw glans hun kinderen omgeven. 090 : 8
en Hij bevrijdt je van het kwade,/ opdat je eens geluk zult zien. 091a : 1
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
Zie, Heer, hoe zij uw volk verdrukken,/ uw erfdeel haast aan U ontrukken. 094 : 3
'God ziet het niet', zo klinkt hun spot,/'Hij merkt het toch niet, Jakobs God.' 094 : 3
Zou Hij, die 't oog schiep, zelf misschien / een blinde zijn, niet kunnen zien? 094 : 4
mijn goedheid achteloos uitgewist / uw vaderen die mijn werken zagen. 095 : 4
Juich wat in zee leeft of op de velden:/ zie, uw verlosser gaat komen, wees blij! 096a : 4
Want zie, Hij zal komen,/ komen om recht te doen aan deze aarde, 096b : 5
Wij zien Hem heerlijk triomferen / met opgeheven rechterhand. 098 : 1
Zie mijn leven, Heer, verkwijnen / en als ijle rook verdwijnen. 102 : 2
Zie als gras, in 't felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2
'k Zie ze als een schaduw lengen,/ met het duister zich vermengen. 102 : 5
Zie op de Libanon Gods cederbomen,/ zij staan verzadigd door zijn regenstromen. 104 : 4
Egyptes koning zag ontsteld / zijn eerstelingen neergeveld. 105 : 13
met hen van voorspoed mag gewagen,/ de zegen van uw erfdeel zien. 106 : 2
Al wie het goede doet / zal zien en zich verheugen: 107 : 19
in ieder land mijn psalm weerklinken,/ daar 'k hemelhoog uw trouw zie blinken. 108 : 1
Zie, uit de moederschoot van 't morgengrauwen/brengt u de bloem van heel het volk zijn groet 110:3
Zelfs in de nacht ziet hij het dagen,/ een glans van liefde en welbehagen. 112 : 2
Dit zag de zee en zij vluchtte ontdaan,/ achterwaarts wendde zich toen de Jordaan, 114 : 2
Het is een wonder in onze ogen. Wij zien het, maar doorgronden 't niet. 118 : 8
Open mijn oog, zodat het helder ziet,/ dat ik de wonderen van uw wet ontware. 119 : 7
Leer mij dan in het licht van het geloof / uw wonderen zien, naar uw bevelen leven. 119 : 10
Verhef uw hand, o Heer, zie, het is tijd,/ zij hebben trouweloos uw wet geschonden. 119 : 48
wanneer ik zie hoe men uw wet ontwricht / en niet meer gaat waar onze vaderen gingen. 119 : 51
Ik zie de tuchtelozen om mij heen,/ die van uw recht en wet zijn afgeweken. 119 : 57
Talrijk zijn mijn vervolgers, zie mijn nood,/ maar ik blijf steeds mijn handen naar U strekken. 119 : 59
Zie hoe ik uw vermaningen bemin:/ wil mij goedgunstig tot het leven leiden. 119 : 60
Zie hoe mijn vijand mij naar 't leven staat,/ hoe vorsten mij vervolgen zonder reden. 119 : 61
Uw wankele voeten zet Hij vast,/als gij geen uitkomst ziet:/ uw wachter sluimert niet! 121 : 2
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu 130c : 2
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1
Heer, die mij ziet zoals ik ben,/ dieper dan ik mijzelf ooit ken, 139 : 1
O Here, hoor naar mijn gebeden, zie mij als smekeling tot U treden, 143 : 1
Laat 's morgens uw genade dagen / voor ogen die het donker zagen. 143 : 8
Zie, aller ogen zijn op U gericht,/ Heer, die te rechter tijd hun nood verlicht. 145 : 5
Hongerige, Hij wil u spijze bereiden,/ dorstige, zie de heilsrivier! 157c : 5

Zie 't zeewier om mijn slapen 155 : 7

Hij heeft mij gezien in mijn vernedering	157c : 1
want eens zal ieders oog Hem zien	158a : 3
Hij heeft ons gezocht en gezien	158b
Immers mijn ogen zagen het heil	159c : 2
en ziet de eerste regenboog	163a : 4
Als opperbroodverkoper ziet	166a : 4
als ze Jozef aan zien komen	166b : 1
de lucht zag zwart van stof	169 : 3
Want het licht wil je zien	179 : 2
dat ik U mag zien?	182 : 3
Heer, dat ik mag zien!’	182 : 3
De mensen kunnen hem niet zien	186 : 2
Hij ziet niets meer, wat een strop	189 : 2
Gij die de mensen ziet zoals geen mens	197 : 1
Zie met ontferming naar onze aarde	199 : 3
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen	200 : 1
Dat zij gezien zijn onder de levenden	201 : 2
O Jezus, zie ons wankel gaan:	204 : 7
en zien U in het zalig licht	209 : 3
Want God ziet alles van omhoog	214 : 3
ziet gij een bovenaardse glans	215 : 5
al wie hier wandelt, ziet: het is goed	216 : 2
al wat ik zien en horen kan	218 : 5
Wij zien verwonderd naar de stille pracht	220 : 2
en wij zien het avondlicht	238 : 1
Zie Heer hoe wij gevangen zijn	239 : 6
o Here Jezus zie ik bouw	241 : 2
Ziet gij de maan? De schone	246b : 3
ons oog ziet enkel maar een deel	246b : 3
wie uw glorie stralen zag	254 : 1
visioenen ziet	261 : 1
Door de Geest zien wij het licht	261 : 4
en niemand heeft U ooit gezien	275 : 3
Monden van aarde, horen en zien	276 : 2
O Heer, ik zag / de nieuwe dag: / uw kind vergeet Gij niet	279 : 1
Want in uw licht zien wij elkaar.	284
draai je om en zie het nieuwe licht	286 : 1
zie het licht dat God gaf in Jezus	286 : 1
zie de mens die ieder mens verlicht	286 : 1
keer je om en zie Gods nieuwe dag.	286 : refr.
Heer, hoe meer wij uw helder licht zien	289 : 3
en de weerglans op ons gezicht zien	289 : 3
Zie ons, gedoog ons, laat ons niet vallen.	295 : 1
wie drift bemint wordt ziende blind.	310 : 3
zie hoe wij aan uw voeten / zitten en luisteren stil.	313 : 5
Het is ook in de hemel niet,/hoe vaak gij ook naar boven ziet	316 : 3
zie het boek van uw behagen / opgeslagen/spreek Heer, uw gemeente hoort.	317 : 2
Mozes heeft het vuur zien branden / en hij werd uw knecht,	319 : 2
tot wij, van alle kwaad bevrijd, / God zien in alle eeuwigheid. Amen.	342 : 5
die hoort de klacht van kleinen, hen ziet en redt.	343 : 1
Heer, zie ons aarzelend staan om uw stem gehoor te geven:	349 : 1
Wij zien het beloofde land,/het water gaat voor ons open.	349 : 3

zie wij komen bij u staan, wijs ons Gods beloften aan!	358 : 1
onze zonden draagt de Heer,/zie: de duif daalt op Hem neer!	358 : 4
Gij ziet en hoort / wat onze mond wil spreken,	364 : 3
zie ik val hier voor uw voeten, / laat mij waardig U ontmoeten,	376 : 5
het licht zien en uw naam verhogen,/voor ’t oordeel onbevreesd.	380 : 4
zie, hoe naar U zich mijn verlangen wendt / en leid mij zelf, Heer, tot uw sacrament.	381 : 3
Vol vreugde ziet God naar mensen die recht doen zij scheppen recht en geluk!	388 : refr.
Geklaard is de dag,/het donker voorbij. / Wij zien uw gezicht.	424 : 3
dan liefde, louter liefde./ U ziet de schuld en pijn,	441 : 5
De trooster uit uw dromen,/zie Hem nu voor u staan!	441 : 6
Zie, heel mijn hart staat voor U open / en wil, o Heer, uw tempel zijn.	442 : 1
Zalig die, door Mij opgericht, ziende mag lopen in het licht / en horende geloven.’	446 : 2
Het volk dat wandelt in het duister / zal een groot licht zien, een groot licht.	448 : 1
Gij hoort zijn stap, gij ziet hoe groots / Hij zich zijn witte weg zal banen.	448 : 2
zij zullen een licht zien stralen;/het hemelse morgenrood.	454 : 1
Hij is het eerste morgenlicht,/een blinde ziet een vergezicht,	459 : 6
Zie naar de boom, die leeg en naakt / in weer en wind te schudden staat;	460 : 4
Wij wachten op de koning; / zijn ster is al gezien.	461 : 4
Zie de takken aan de bomen / waar het jonge groen ontluikt	462 : 3
Zie de sterren aan de hemel / waar het duister van de nacht	462 : 4
Een engel spreekt, een herder ziet / het donker wijken voor een lied.	464 : 9
en met de herders binnengaan./Zie, zie wat God hier heeft gedaan.	469 : 6
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen	471 : 2
Een meisje geeft Hem levenslicht / en zie, Hij ligt / gebonden in de doeken,	472 : 2
en ’t woord te zien dat is geschied / en vrede biedt/aan alle mensenkinderen.	472 : 4
Hier al op dit aardrijk / zijt Gij gezien nooit meer./Kyrieleis.	476 : 1
Ziet nu de vorst der engelen hier geboren.	477 : 1
zien wij omsluierd, verhuld in ’t vlees:	477 : 3
Komt, verwondert u hier, mensen,/ziet, hoe dat u God bemint,	478 : 1
ziet vervuld der zielen wensen,/ziet dit nieuwgeboren kind!	478 : 1
Ziet, die ’t woord is, zonder spreken,/ziet, die vorst is, zonder pracht,	478 : 1
ziet, die ’t al is, in gebreken,/ziet, die ’t licht is in de nacht,	478 : 1
ziet, die ’t goed is, dat zo zoet is,/wordt verstoten, wordt veracht.	478 : 1
Ziet, hoe dat men met Hem handelt,/hoe men Hem in doeken windt,	478 : 2
Ziet, hoe ligt Hij hier in lijden / zonder teken van verstand,	478 : 2
Ziet, hoe tere is de Here,/die ’t al draagt in zijne hand.	478 : 2
een leeuw kan zich verschansen - / moet ik mijn God dan zien	480 : 3
daar zag ik een wonder dat ‘k vertellen zal.	485 : 1
Zeg eens herder, wat heb jij gezien?	485 : 2
‘k Zag een os en ezel bij een voederbak	485 : 2
Zeg eens herder, zag je daar nog meer?	485 : 3
Ja, ik zag een kindje, huilend van de kou	485 : 3
‘k Zag toen dat Maria ’t kind in de armen nam.	485 : 4
Zie, reeds staat de morgenster / stralend in het duister,	486 : 4
Open uw hart, geloof uw ogen,/vertrouw u toe aan wat gij ziet:	489 : 1
Niemand heeft ooit God gezien,/maar wij mochten zijn glorie aanschouwen,	492 : 3
De herders hebben het gezien / in de geboortestal:	496 : 2
zie hoe men Hem in doeken windt: / de Heer van het heelal.	507 : 2
nu zij haar lieve kinders derft?/Nu zij die ziet in ’t bloed versmoren,	510 : 3
de eenzaamheid, die nergens uitkomst ziet,	511 : 6
in ’t oosten is zijn ster gezien,/ staat hier zijn wieg misschien?’	520 : 3

Je zult zijn naam niet in paleizen horen. Waar zie je hem? In Betlehem,	521 : 1
Als ’t oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten,	522 : 5
En eindelijk kan Noachs duif haar vleugels/dichtvouwen; zie, de aarde is weer droog.	524 : 4
En toen de maaltijd ten einde liep,/zag Hij naar lege vaten,	525 : 3
Dat hebben onze ogen / gezien: hoe ’t één verging	529 : 3
Ik zag een mens, geslagen,/met onverwoest gezicht	529 : 5
Toen zag ik nog een ander:/die ene droeg de ander,/de ander droeg de een.	529 : 6
In Galilea zien we Hem,/de Heer die in Jeruzalem/	533 : refr.
Zo spreekt de God die alles weet en ziet:/Ik durf uw vasten niet vertrouwen.	537 : 2
Geen licht is ons gebleven,/ er is geen God te zien,	544 : 2
die uit de bodem komen / en ’t licht zien ongedoofd.	544 : 4
Om hier te horen en te zien / een afglans van uw hoge lichten,	548 : 4
Massa’s mensen in Jeruzalem;/ vol verbazing zien zij deze man	553 : 3
wilde niet zien of horen / hoezeer ik werd bemind,	562 : 2
Zij zag wat Hij heeft geleden / van het kwaad dat mensen deden,	573 : 7
zag de zwepen, zag het slaan,	573 : 7
zag hoe Hij is doodgegaan.	573 : 8
O wereld, zie uw leven / hoog aan het kruis geheven,	577 : 1
aan Hem vasthield, ons ten bate - / zie het was zeer goed.	580 4
Zie, de Jodenkoning! Woorden/ waar ik Gabriël in hoorde./Is dit vader Davids troon?	584 : 3
Zie de mens die in zijn lijden / teken werd voor alle tijden / van wat liefde dragen kan.	586 : 1
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling,	587 : 5
de waarheid is gezien om te geloven.	587 : 6
Zie ons in eenvoud voor U staan,/ o Heer, neem onze harten aan.	599 : 3
Wij zien het levenslicht,/ nu Christus is verrezen (4 x)	604 : 1
De toekomst is al gaande,/verborgen en gezien,	605 : 4
Toen ik Hem zag in zijn metalen licht,/in storm van wolken morgenlicht doorschenen,	609 : 2
God, zie ons dan / teloor gegaan,/ versteend en doodgezwegen	610 : 2
Maar zie, de steen was weggedaan,/Halleluja (2 x)/Een engel sprak de vrouwen aan	617 : 6
‘Hier was zijn rustplaats, kom en zie,/ hallel. (2 x)/ verblijd u – ’t graf behield Hem niet.’	617 : 11
Kom, zie waar Hij gelegen heeft./ Halleluja (3 x(	619 : 4
om zelf te zien wat werd gemeld./ Halleluja.	620 : 4
- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei,	620 : 8
De wond van spijker en van speer / zag hij en twijfelde niet meer,	620 : 9
Zalig wie niet getwijfeld heeft,/ niet ziet en toch zich overgeeft,	620 : 10
‘Maria!’ zegt Hij, en terstond,/ ik zag Hem niet, maar aan zijn stem,	626 : 4
Nu weet ik het, ik zie Hem staan / en nader Hem. Ik heb Hem weer!	626 : 5
vandaag zien wij het levenslicht,/ de Heer is opgestaan.	633 : 5
O licht der wereld, zie er is/ voor wie U kent geen duisternis.	653 : 4
Wie bij U blijft en naar U ziet,/ verdwaalt in deze wereld niet.	653 : 6
Zie nu hoe in vervulling gaat, halleluja,/wat in de psalm geschreven staat, halleluja.	661 : 3
straks, op de grote morgen,/ zien wij Hem allemaal	666 : 2
De wind, wij zien hem niet,/ zijn stem klinkt in ons oor,	676 : 1
De Geest, wij zien haar niet,/ toch horen wij haar stem	676 : 2
De wind, wij zien hem niet, / maar toch trekt hij zijn spoor:	676 : 3
De Geest, wij zien haar niet,/ maar zij waait alles schoon	676 : 4
Vanuit de overkant,/ een land dat niemand ziet,	676 : 5
De jongelingen zien een vergezicht / van vrede en licht.	678 : 5
zij zien de tekens van het naderend uur:/ bloed, rook en vuur.	678 : 7
en je zet me op je schouders / zodat ik de wereld zie.	685 : 3
Al mijn wonden heelt Gij:/ Gij ziet in mij uw kind.	695 : 2
Zie het gezicht van deze Drie:/ een kind in Betlehem,	706 : 2

zien wat ons oog niet ziet / en ons verblijden zeer, 717 : 4
Zij ontmoeten de levende Here,/ zien de Eeuwige, eindelijk thuis, 729 : 4
van dag tot dag ontloken,/ zo zien wij uw gezicht. 731 : 3
Gelukkig die zuiver van hart zijn,/ want zij zullen God zien. 734 : 8
zal ik u zien zoals ge zijt,/ de bruid van onze Heer? 737 : 1
zal ik u zien? Wij zijn op reis / naar u en naar de Heer! 737 : 21
Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband. 740 : 2
En Jezus antwoordt: blinden zien / en zelfs de doven horen 741 : 3
de blijde boodschap: zie, geloof:/ de schepping wordt herboren. 741 : 3
driemaal ziet een dochter toekomst,/ wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat. 745 : 3
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen. 746 : 2
Maar met de ogen dicht / zie ik in ’t hoge licht / Sions paleizen, 746 : 5
Dan zien wij met verblijden / Hem die ons hart beleed, 747 : 3
Zie ons op aarde klein en bang,/ bezocht door duizend plagen. 748 : 5
Men ziet het veld aan de overkant / in groene luister staan, 753 : 3
als Israël ’t beloofde land / zag over de Jordaan. 753 : 3
wij zouden ’t land zien van ons hart / dat ’t hemels licht bescheen. 753 : 5
tot in ’s hemels paradijzen / wij U zien van oog tot oog. 754 : 2
O sabbat Gods! En zie,/ dan zal het vrede zijn! 756 : 5
wij zien het leven-zelf in het gezicht,/ God haalt ons thuis van achter alle grenzen. 762 : 4
Ik zag een nieuwe hemel zich verheffen,/ een nieuwe aarde ontstond 766 : 1
Ik zag een stad verblindend naderkomen,/ een middelpunt van feest, 766 : 1
De trouw zal bloeien als een roos / en zie, gerechtigheid 767 : 2
dan is de dag van het Lam,/ zie, Ik kom haastig, zegt Hij. 773 : voorz.
Dag van vreugde en verbazen/om het zien van wat wij lazen:/er was licht, het licht van Pasen 775 : 7
Zie, de stad van vrede / komt ons tegemoet. 777 : 7
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen 784
Dat heb je soms / dat je ’t echt niet meer ziet / door verdriet en door spijt. 785 : 2
Zo zien wij jaar na jaar / zijn goedheid en zijn zegen 786 : 1
en zie in ’t stralend paradijs / uw heiligen om U heen. 798 : 1
verachten voor de wereld,/ die men niet hoort of ziet. 799 : 4
om voortaan als een blinde / te zien een donker licht, 803 : 1
Hij zag naar mij,- nu zie ik Hem,/ hoor in de eenzaamheid zijn stem. 804 : 2
o aarde, hebt gij uw god gezien?/ Toen heeft hij mij gevonden. 808 : 2
Geen mensenoog heeft Hem gezien / wien elk zijn tempel bouwt,/in wien 825 : 1
die stierf, en zie Hij leeft,- / Hij wil ook in ons zijn herboren./Ons leven is in het geding 825 : 8
tot ik U zie, o eeuwig licht,/ van aangezicht tot aangezicht. 834 : 3
Geen mensenoog heeft dat gezien,/ geen oor heeft het gehoord; 848 : 2
Ik zie U in de verte./ Gij komt steeds dichterbij,/ machtige majesteit. 853 : 2
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet. 853 : 3
God, U ziet ons zitten, U haalt ons uit de nacht. 854
Hoe de nacht ook dreigt en dringt,/ morgenster, u zie ik dagen! 856 : 4
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog. 858 : 4
Laat zijn grootheid zien en verhoog Hem, totdat iedereen Hem ziet. 884
Geef dat ik kan zien./ Laat mij uw gezicht zien, Heer,/ dan ken ik uw liefde. 891 : 2
mensen bestaan U, zien en beleven U. 893 : 1
Mijn ziel dorst naar God, de levende God./ Wanneer mag ik zijn aanschijn zien? 895 : 3
Hij ziet ons al van verre / omdat Hij ons bemint 896 : 5
Ik zie harnassen blinken / en niemand is met mij. 901 : 1
en die ’t weleer al stichtte / dat ’s mensen oge ziet. 901 : 2
Want ik zie in alle dingen / niets dan zijn genegenheid. 903 : 1
Ja, van voor ik ’t licht nog zag, / ben ik veilig in zijn hoede. 903 : 2

wist, dat God de Heer mij ziet,/ als ik God, mijn God niet kende 903 : 5
hef ik, Heer, tot U mijn handen:/ Vader, zie ik ben uw kind. 903 : 6
Maar blijft gij met vertrouwen / naar God zien in de nacht; 904 : 5
Vind ik er baat bij elke morgen / de dag te zien als nieuwe plaag? 905 : 2
Kon ik als een engel eeuwig opgetogen / naar U zien met eigen ogen. 906 : 4
Ik in U, laat mij nu / vallen in den blinde,/ U slechts zien en vinden. 906 : 5
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer het oog niet ziet. 913 : 2
Schijnen mij uw wegen duister,/ zie, ik vraag U niet: waarom? 913 : 2
Wij zien alleen nog maar / water en wind. 917 : 3.
Mocht ik de leegte zien,/ dan delen wij ook die. 918 : 4
Ik zie en hoor je niet / en ben niet bang: Jij bent hier. 918 : 4
geef ons moed; ’t is ons goed / U te zien, getrouwe,/ uw hoog rijk te aanschouwen. 919 : 4
Wek mijn zachtheid weer./ Geef mij terug de ogen van een kind.-/Dat ik zie wat is. 925
Ik heb vaak jou gezien in ellende,/ horen roepen in wanhoop tot Mij. 927 : 3
Hoe ik ook ben / geworden tot niets,/ nog ziet mij die Ene. 928 : 3
Soms even raakt de hemel de aarde;/ God geve dat je ziet en weet. 932 : 3
Gij ziet ons vechten met de macht / van dood en chaos, angst en nacht. 933 : 1
opdat wij over ’t boze tij / het land zien aan de overzij. 933 : 3
Ik ben er in je hoogste lied./Ik ben er als je ’t niet meer ziet. 934 : 2
Want ik zie voor mij kruis na kruis / mijn weg langs en geen enkel huis 941 : 3
Mag ik nog levend wonen in uw land,/ mag ik U eenmaal zien met nieuwe ogen? 943 : 2
Maar dan klinkt: ‘Zie de mens’/ en ik kijk in en spiegel, 945 : 3
zie het lijden, de onmacht,/ mijn armzalig gezicht. 945 : 3
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -/ dan valt de nacht over het middaguur.946 : 3
We kunnen je, mijn kind, niet op zien groeien,/iets nieuws aan je ontdekken elke dag; 956 : 2
Zie, er is een open hand,/ jij bent vrij, naar alle kant! 957 : 3
God is op ons niet toornig meer,/ maar ziet met welgevallen 966 : 3
Om voor elkaar te zijn uw oog en oor,/ te zien wie niet gezien wordt, niet gehoord, 973 : 1
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2
nog verborgen tot het uitkomt,/ God alleen herschept en ziet. 982 : 2
kon nu haar vruchten gaan geven:-/ bomen en bloemen – zie het was goed. 987 : 3
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren, 996 : 3.
Wij zagen hoe het spoor van God / sporen van mensen kruiste 1000 : 1
Wij zagen licht, een vuur laait op,/ feest voor armen in het duister 1000 : 1
Wij zagen mensen teer en fier,/ bloeien in steenwoestijnen. 1000 : 2
Wij zagen hoe de schepping nieuw / gloort in vrede zonder einde. 1000 : 2
Wij zagen lammen op het feest,/ dansend en opgetogen 1000 : 3
Wij zagen hoe de hoop weer leeft / in de uitgedoofde ogen. 1000 : 3
Wij zagen rijken diep ontdaan,/ konden zichzelf niet geven. 1000 : 4
Wij zagen armen binnengaan / in een huis vol licht en leven. 1000 : 4
Wij zagen God verloren staan,/ zouden zijn kinderen komen? 1000 : 5
Wij zagen Gods hart opengaan:/ levend water, rijke stromen. 1000 : 5
Ziet iemand nog de blindeman,/ de stomme en de mankepoot? 1002 : 2
Zien zij elkaar? Zij staan al op,/ helpen elkaar weer op de been. 1002 : 2
Omwille van uw naam:/ Schepper, die zag dat het goed was en rustte,/bidden wij: 1004 : 1
in uw rijk dat eens zal komen / en dat soms te zien kan zijn. 1006
Help ons om te zien wat goed is / en wat slecht is, boos of naar. 1006
Zie hoe diep er wordt geleden,/ hoe het kwaad de ziel belaagt. 1008 : 2
Zie uw mensheid hier beneden,/ wat zij lijdt en duldt en draagt. 1008 : 2
Zie, koning Jezus, hoe zij staan / gewapend tot de tanden/ en offeren de volken aan 1012 : 2
Uw rijk, Heer, komt en het is nu:/in ’t onaantastbaar heden/van uw genade zien wij U 1012 : 5

Ziener
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden 074 : 5

Zilver
als zilver dat de smeltkroes zeven malen / gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar. 012 : 4
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt. 066 : 3
Wie dorst naar zilver en naar goud / en wie het met de oorlog houdt 068 : 10
Gods volk trok uit langs effen paden,/ met zilver en met goud beladen. 105 : 14
dat ik niet haak naar zilver, goud en goed,/ niet gretig schatten om mij heen vergare. 119 : 13
Aller volken goden zijn / goud en zilver, pracht en praal, 135 : 8

wanneer zij zilver in ons daalt./ Kom Geest van God, zo vederlicht. 692 : 3
de sterke plaatsen diamant,/ zilver en goud de vloer. 737 : 6
Neem mijn zilver en mijn goud,/ dat ik niets aan U onthoud. 912 : 4

Zilveren
Deelt gij niet mee in overvloed?/ Zilveren vleugels, gouden gloed, 068 : 4

Wat moet je met die zilveren schaal, 165 : 1

Zilverstuk
Mij is uw wet volmaakter overvloed / dan duizend goud- en duizend zilverstukken. 119 : 27

Zin
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
O Heer, mijn ziel en zinnen smachten / en dorsten naar U in een land, 063 : 1
Verwaten beeldt hun hart zich in,/ dat alles gaan moet naar hun zin. 073 : 2
Ik zag geen zin meer in het leven,/ dat door het kwade scheen omgeven, 073 : 8
Gij die goddeloos van zin / heft de hoorn der ijdelheid, 075 : 3
Van alle wijsheid het begin / is: vrees de Heer met ziel en zin, 111 : 5
Ik heb uw waarheid lief met ziel en zin,/ uw woord dat goed en kwaad leert onderscheiden. 119 : 60

God redde je leven en Hij geeft het zin! 174 : 3
laat ons God zingen één van zin 206 : 2
is Hem te minnen met harten en zinnen 211 : 2
de zin van heel mijn leven 250 : 9
tot een lusthof voor ziel en zinnen. 318 : 1
Zo komt jouw leven aan het licht,/zo krijgt het zin, zo krijgt het zicht. 354 : 5
Behoud het woord, de gaven,/met wakkere zin; 361 : 2
Jezus, hart van mijn beminnen,/levensbron en licht der zinnen 376 : 5
Ik wil in ootmoed U ontvangen,/mijn ziel en zinnen zijn bereid. 442 : 2
U zij mijn hart en ziel gewijd,/mijn geest,mijn zin, mijn innigheid. 475 : 1
Ik ben met ziel en zinnen / geopend, wonderstil. 480 : 4
Zijn woord is van het zijnde / oorsprong en doel en zin. 513 : 4
Gij die de zin der Schriften zijt,/ Gods woord in alle eeuwigheid, 519 : 3
Ook wij, wij zetten blij van zin / een stralend halleluja in. 621 : 5
o Christus, die voor ons begin / en einde zijt, der wereld zin! 653 : 1
de weg, de waarheid en het leven,/ Gij zijt de zin van alle tijd. 653 : 7
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang! 655 : 2
Zonder uw geheime gloed / is er in de mens geen goed,/ is de ziel niet rein van zin. 669 : 6
dat wij een van zinnen elkaar beminnen,/ alle twist en tweedracht overwinnen./Kyriel. 671 : 3
Voeg hart en zin tezaam / en heilig alle dingen. 672 : 4

Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1
Heer, als er dan geen zin / is in ons werk gelegen, 717 : 3
leg Gij een zin daarin,/ verkeer de vloek in zegen, 717 : 3
Zalig naar ziel en zin / wandelen zij vredig in / grazige weiden, 746 : 6
en liefelijk leven zij zuiver van zinnen. 752 : 5
Gij zijt de zin van wat wij zijn,/ de hartsfontein / die water geeft 760 : 1
maar soms kan het openbaren / de zin van het aardse bestaan. 764 : 4
Roepende ben ik geboren,/ woorden zonder klank of zin, 779 : 2
Liefde vraagt om ja en amen,/ ziel en zinnen metterdaad. 791 : 3
De nacht is voor het licht geweken,/ het grondloos lot krijgt zin door Hem. 800 : 3
Eén van hart en één van zinnen,/ één in onze aardse strijd, 801 : 6
zijn rustloos zoeken en verdwalen / een onuitsprekelijke zin. 823 : 4
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin: 848 : 1
Wanneer ik zoek naar zinnen / en bid om een gebed 894 : 2
dat woord heeft zin gegeven / ons angstbeladen leven. 924 : 2
Wat Hij bedoelt dat rijpt tot zin,/ wordt klaar van uur tot uur. 943 : 5
En zij alleen bewaart de zin, geheim van jouw bestaan. 963 : 1
die ons als dode levenloze letters / beademt en tot nieuwe zin herschrijft? 976 : 2
Om woord voor woord zijn liefde te vertalen,/dat blijft voor ons bestaan het doel, de zin 976 : 3

Zinderen
soms een zon die, hoogverheven,/zindert op het mulle zand; 700 : 2

Zingen (ww)
op heel de aarde, wijd en zijd./ De hemel zingt uw majesteit. 008a : 1
Hoor de zee, hoor de wind,/ hoor de regen als hij zingt, 008b : 2
Met heel mijn hart zing ik uw eer,/ prijs ik uw wonderwerken, Heer. 009 : 1
geef mij een ingang der genade,/ dat ik mag zingen van uw daden. 009 : 7
Uit het diepst van mijn hart wil ik zingen,/ Heer, van alles wat U hebt gedaan, 009a : 1
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God 009a : refr.
Mijn hart juicht om uw zegeningen./ De Heer zal ik mijn loflied zingen, 013 : 3
Het hamert in mijn hart: Hij hielp me en ik zing van Hem: 013c : 3
Ik loof U, Heer, ik loof uw zegeningen,/ onder de volken zal ik psalmen zingen. 018 : 15
aan sterfelijke ogen./ Wij willen zingen tot uw eer, 021 : 7
Van U komt, Heer, het loflied dat ik zing:/ laat mij vergelden al wat ik ontving. 022 : 11
uw wonderen zingend eren,/ want ik heb lief, o Here,/ uw hoge woning wonderbaar! 026 : 3
zal ik uw lof verheffen./ Mijn weg is recht en effen:/ ik treed U zingend tegemoet. 026 : 5
Ik sta in mijn kracht, boven alle dreiging,/ en ik juich en ik zing: 027a : 4
Maar die in zijn huis verkeren / zingen luid de lof des Heren. 029 : 5
Zal ik nog zingen tot uw lof,/ als ik terneerlig in het stof? 030 : 4
dat ik zou zingen tot uw ere / in eeuwigheid, mijn God, mijn Here! 030 : 5
De plaats waar ik kan schuilen, dat bent U./ Ik wil het lied van mijn bevrijding zingen. 032a : 2
Zing al wie leeft van Gods genade,/ want waarheid is al wat Hij zegt. 033 : 2
Ik loof de Heer altijd./ Steeds zingt mijn mond zijn lof, zijn eer. 034 : 1
en al mijn vlees en bloed zal zingen:/ Geen macht kan met U mededingen. 035 : 3
Laat vrolijk zingen, maak verblijd / wie lust heeft in gerechtigheid. 035 : 10
Loof nu de Heer, zing Israëls God verblijd,/ prijs Hem voor zijn gena 041 : 5
God, geef mij vandaag en iedere dag / een teken van liefde, dan zal ik voor U zingen 042a : 2
Ja, ik zal zingen tot zijn eer:/ mijn redder is de Heer. 043 : 5
Zing Gods eer, hef aan,/'s konings eer, hef aan./Heel de aarde hoort naar des Heren woord, 047 : 2
is zijn rijksgebied. Zing een kroningslied!/ Die de volken leidt / troont in heiligheid. 047 : 2

Hoor hoe Juda's dochters zingen,/ bij de grootse rechtsgedingen, 048 : 3
Kinderen der mensen, edel of gering,/ rijken en armen, hoort naar wat ik zing. 049 : 1
Ik breng, o Heer, voor heel de wereld eer / aan U, van wie ik zingend profeteer. 057 : 5
De merel zingt dat hij geborgen is / in wat hij jubelt heel de dag. 057a : 3
Dan zal ik uw naam vereren, Here, Here,/ psalmen zingen dat het schalt! 061 : 4
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3
Waart Gij niet immer mijn hulp?/Onder uwer vleugelen schaduw/heb ik mijn jubel gezongen: 063b :4
Doe onze God uw loflied horen,/ gij volken, zing alom op aard, 066 : 3
zij zijn verrukt van vreugde./ Zing God en speel zijn naam ten prijs, 068 : 1
zing Hem op een verhoogde wijs / om wat uw hart verheugde. 068 : 1
verstrooi de vijand met uw vuist,/ dan zal de aarde zingen. 068 : 10
Gij mogendheden, zing een lied,/ zing Hem die koninklijk gebiedt, 068 : 12
Laat allen die uw heil beminnen / voortdurend zingen: God is groot! 070 : 2
Wonen bij U is een zegen,/ zo'n blijvende kans om te zingen voor U. 084a : 2
O Godsstad, vrolijk zingen wij uw lof:/ door uwe poort zal ieder binnentreden. 087 : 1
en onder fluitspel in het ronde gaan,/ zingend: 'In U zijn al onze fonteinen'. 087 : 4
En dansend zingen zij: 'Mijn bronnen zijn in U.' 087a : Antif. A
Hoe zalig is het volk dat U de lofzang zingt, 089 : 7
Wat zo geweldig is: om U te danken / en om uw naam te mogen zingen,/zingen wij samen.092a : refr.
Zing voor de Heer op nieuwe wijze,/ zing aarde, zing zijn naam ten prijze, 096 : 1
Zing een nieuw lied, alle landen./ Zing voor de Heer en verheerlijk zijn Naam. 096a : refr. , 1
Zing voor de Eeuwige, zing een nieuw lied!/ Zing voor de Eeuwige, zing heel de aarde! 096b : refr.
Zing voor de Eeuwige, zegen zijn naam! 096b : refr.
God trad voor ons in 't krijt./ Uw volk, Heer, is verblijd./ Hoor, Sions dochters zingen 097 : 4
Zing een nieuw lied voor God de Here,/ want Hij bracht wonderen tot stand. 098 : 1
Zing voor de Heer, Hij openbaarde / bevrijdend heil en bindend recht 098 : 1
Zing een nieuw lied voor God de Here, zing, zing de Heer. 098a
Alles op aarde, zing Gods eer!/Jubel van vreugde, juich voor de Heer! 098b : 1
Bergen en heuvels, huppel en spring,/ blijf daar niet staan, jubel en zing. 098b : 4
roepen en zingen ter ere van de Heer./ Zij zijn de echo van Gods naam (2 x). 098c : 1
Zing voor de Heer een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan; 098d : 1
Zing voor God een nieuw lied:/ wonderen heeft Hij verricht. 098f : antif. B
Juich Gode toe, bazuin en zing./ Treed nader tot gij Hem omringt. 100 : 1
Engelen, zing ja en amen / met de koning oog in oog! 103c : 5
tot aan de laatste man bedolven,/ Toen zongen zij zijn lof, zijn eer. 106 : 5
Mijn hart, Heer, is in U gerust./ Uw lof te zingen is mijn lust. 108 : 1
Buig, aarde, voor die grote God en spring en zing en dans voor je Heer; 114a : B
Gij volken, loof uw God en Heer / wil Hem het loflied zingen. 117a : 1
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,/ en geeft om niet de zaligheid./Zing, zing Hem, halleluja. 117a : 2
Hoor in hun kamp Gods knechten zingen,/ nu Hij de zege heeft gebracht: 118 : 5
Ik zal niet sterven, ik zal leven / en zingen van des Heren werk. 118 : 6
Ik doe getrouw al wat Gij mij gebiedt./ Te middernacht nog zal ik voor U zingen, 119 : 23
Laten wij gaan naar het huis van de Heer,/ zingend de zangen van opgang! 122a
Wij lachten, juichten, onze tongen / verhieven 's Heren naam en zongen. 126 : 1
Maar bij het feest der eerstelingen / zal hij verheugd het oogstlied zingen. 126 : 3
Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn./Dan zegt de wereld:'Hun God doet wonderen.' 126a : 1
Zingende keert hij terug met zijn schoven. 126a : 3
Zo zingt mijn ziel, met wie op God hopen:/ 'luister, kijk goed, Gods toekomst gaat open' 131a : 2
zing tot zijn eer met luider stem / en hef uw handen op naar Hem. 134 : 2
De overwinnaar sprak: 'Kom, speel en zing / een vrolijk lied van Sion, dat het klinkt!' 137 : 2
Hoe zouden wij als droeve bannelingen/op vreemde grond het lied des Heren zingen?- 137 : 3
De bewakers zeiden spottend:/ 'Zing nog eens een lied van thuis!' 137a : 2

In de ballingschap te zingen,/ is dat niet te veel gevraagd?	137a : 3
Dan zingen zij, in God verblijd,/ aan Hem gewijd, van ’s Heren wegen.	138 : 3
zij zullen horen hoe ik zing / uw naam en uw rechtvaardiging.	142 : 7
Een schoon nieuw lied wil in mijn ziel ontspringen,/ ik zal de snaren van mijn harp doen zingen.	/144 : 4
Ik zal vol vreugde zingen Hem ter ere,/mijn mond zal vol zijn van de lof des Heren.	145 : 6
Zing, mijn ziel, voor God uw Here,/ zing die u het leven geeft.	146 : 1
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,/ zing voor hem zolang gij leeft.	146 : 1
Ziel, gij zijt geboren tot / zingen voor de Heer uw God	146 : 1
Eeuwig koning is de Heer!/ Sion, zing uw God ter eer!	146 : 5
Laat ons nu vrolijk zingen!/ Kom, hef uw liederen aan	146a : 1
Alles wat adem heeft love de Here,/ zinge de lof van Israëls God!	146c : 1
Alles wat adem heeft, roepe nu amen,/ zinge nu blijde: God is goed!	146c : 7
Zing, zing, om beurt om Hem te danken,/ ontlok de lier de schoonste klanken	147 : 3
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij fiere hemel die daar blinkt,	148 : 1
Halleluja! Prijs God en zing,/ gij watervloeden die Hij dwingt;	148 : 3
vogels die onbezwaard kunt zingen,/ mensen en dieren, stervelingen,	148 : 4
van Gods ongemeten wezen, opdat zinge al wat leeft,	150 : 2
Geprezen zij God! Laat alles wat leeft / nu zingen voor Hem die alles ons geeft.	150a : 3
Ik zing voor de Heer en ik prijs zijn gezag	151 : 1
Ik zing voor de Heer , Hij is koning voorgoed	151 : 5
en zingende moeten het water in gaan	151 : 5
Ik wil niet zwijgen, ik zal zingen	153 : 1
Zing een lied voor de Ene	153 : 4
Zing uw gloria ons voor	154b 1
zing een lied, de Heer gewijd	154b : 4
Ik zing van ganser harte voor de Heer	157b : 1
en vrolijk zing ik om God	157c : refr.
waarvan ik wil zingen. Heilig is zijn Naam!	157c : 3
en al wat ademt zal dit zien	159c : refr.
Zing de Heer, want Hij is hoog verheven	169 : refr.
Zing, Israël, zijn lof	169 : 3
David heeft gezongen	171 : 3
Wij zingen vrolijk, dansen blij	173 : 1
Wij zingen welgemoed	173 : 2
zingt zelf het allerhoogste lied	173 : 3
Zij zingen luid Gods eer	173 : 3
en waar men muziek maakt en zingt	175 : 1
tot alle vogels zingen in / hun grootse onderdak	181 : 5
laat ons God zingen één van zin	206 : 2
wij zingen: ‘Heilig is Gods naam!’	209 : 3
Laten wij zingend deze dag begroeten!	212 : 1
Zing Halleluja!	212 : refr.
zingende vogels geven hem door	216 : 1
Dank voor het zingen, dank voor de morgen	216 : 1
Dank U dat alle vogels zingen	218 : 3
God van ons hart, Gij die ons zingen doet	220 : 4
Lijster zing en wek in ons het lied	223 : 1
alles is zo mooi, dat ik zingen moet	224
Zingen wij van harte zeer	225 : 1
wij zingen Vader, Zoon en Heilige Geest	238 : 1

u, Zoon van God, die alles ’t leven geeft en zingen doet: lof en dank!	238 : 2
gezongen en gesproken wordt	248 : 3
En zingend gaan wij door het duister	267 : 4
Wie ’t zingend overstemt is Kaïns deelgenoot	272 : 3
Wij zingen samen van uw gloria	274 : 3
Met koning David zingen wij	279 : 1
Een loflied zingen wij voor Hem	279 : 2
zet ons vandaag tot zingen aan	281 : 9
zingend zullen wij U roemen	283 : 5
wees erbij wanneer ik bid en zing	288
wij zingen U ter ere	302 : 2
Schepper, wij zingen uw heilige naam	303 : 1
Jezus, wij zingen uw heilige naam.	303 : 2
Trooster, wij zingen uw heilige naam.	303 : 3
Zing van de Vader, die in den beginne	304 : 1
Zing van de Zoon, het licht voor onze ogen	304 : 2
Zing van de Geest, de adem van het leven	304 : 3
U komt toe alle stem, alle veerkracht en zingen	306 : 1
Zing nu verheugd een vrolijk lied	309
ja zing en jubel allemaal	309
Wij spelen en zingen in gloria	309
dat ons bidden en ons zingen / tot de hemel door mag dringen	314 : 3
Herder David werd een koning / en hij zong uw lof	319 : 3
Waar mensen zingen sterft het niet,	326 : 3
zet ons opnieuw tot zingen aan:	326 : 6
Als kinderen gaan wij zingend voort,/de Vader is het die ons hoort.	350 : 4
de lippen, aan uw kelk gezet,/om van uw heil te zingen.	378 : 1
Vier de vrede van Christus, zing!/Vier het leven in deze kring.	386 : 2
Als wij weer de lofzang zingen / om wat Gij ons geeft:	387 : 4
U zingen alle hemelen, serafs, machten, tronen	412 : 1
looft uw liefde en zingt ervan./Alle engelen, die U dienen,	413 : 2
Voor wie zingen op Gods adem van de hoop die niet zal doven:	430 : b
Hij geeft de wereld ’t leven weer. /Juich blijde, zing uw God ter eer,	435 : 1
Hem ons hosanna zingen./Hij komt, Hij komt met macht.	440 : 1
U ons hosanna zingen / en eeuwig dankbaar zijn.	440 : 4
O Gij, wien aarde en hemel zingen,/verkwik mij met uw heilige gloed.	442 : 1
Mijn ziel zingt hoog de Heer en prijst zijn grote naam: … Gloria.	443 : 3
staan zingen in het grote licht./En Hij kent allen bij hun namen.	448 : 9
zij zullen allen voor uw aanschijn komen/en zingen dat uw woorden niet vergaan.	451 : 5
wil aan alle mensen tonen / van uw vrolijkheid./Sion, zing, daar is licht!	453 : 1
die genezing voor de blinden / in haar wieken draagt,/nachten, zing, God is licht!	453 : 2
Zij zullen weer zingen van vreugde,/de angst en de nood zijn voorbij,	454 : 2
zet iedereen tot zingen aan / hoe God met mensen is begaan.	464 : 7
dat God alleen de glorie zingt / omdat zijn licht de nacht bedwingt!	464 : 10
Dan ben ik vrolijk en gerust / en zing en spring naar hartelust.	469 : 14
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon.	469 : 15
De aarde en de hemel / ze zingen met elkaar / nova cantica (2 x)	471 : 3
Zing nu mede met Maria,/zing nu gloria halleluja,/zing met alle engelen mede	472 : 3
voor de Heer die Jezus heet./Toen zong het hele engelenkoor / de hemel door:	472 : 3
Lieve mensen, allen samen,/zing nu blij te moede amen,	472 : 4
Christe Kyrieleison, laat ons zingen blij,	476 : 2
Zingt aarde en hemel,/zingt nu engelenkoren,	477 : 5

zingt alle scharen rondom de troon:	477 : 5
Hij doet de duisternis teniet / en engelen zingen ons dit lied	479 : 4
Hoor, de engelen zingen de eer / van de nieuwgeboren Heer!	481 : 1, 2, 3
zing met algemene stem / voor het kind van Betlehem!	481 : 1
de aarde jubelt – hoor ons zingen: / wij delen in een rijke oogst!	482 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom zingt gij niet?	486 : 1
Elke vogel zingt zijn lied, / herders, waarom speelt gij niet?	486 : 2
Elke vogel zingt zijn lied,/ herders waarom danst gij niet?	486 : 3
Zing voor uw God, Hij openbaarde / in Jezus zijn menslievendheid.	489 : 2
verlieten engelen zingende / de hoge hemelpoort.	495 : 1
de Heiland eeuwenlang verwacht./ De engelen zongen in de nacht,	495 : 2
Zing nu: ere zij God, ere zij God, / in excelsis gloria	495 : 4
Daar was het vrede en sindsdien / zingt elk dat overal.	496 : 2
dan zingt de schepping weer dit lied / tot in de gloria	496 : 3
'Ere in de hoge' zingen / alle engelen tesaam	498 : 5
Wij zingen door de tranen heen,/ver boven onze macht,	502 : 1
Zing en speel op de fluit / en verjaag met dat geluid de duisternis!	504 : refr.
De harpen zingen wereldwijd ,/de hemel heeft het nieuws verbreid.	504 : 2
licht in blinde ogen, / licht dat zingend brandt,	505 : 1
Zo zinge al wat zingen mag,/ wat zingen mag:	515 : 7
zingt elk de koning Christus eer,/ het kind der maagd is onze Heer.	516 : 1
Hij is mijn liefste, ik zijn bruid,/ ik treed Hem zingend nader.	518 : 5
Laat ons / samen / spelen zingen, dansen springen / voor de Here,	518 : 6
zing halleluja! Uit de wolken / komt ons zijn heerlijkheid nabij.	526 : 4
Nu hoopt het hart. Nu zingt de mond.	549 : 2
en rolt een loper uit van jassen. Hosanna! Zing en dans en lacht!	549 : 4
Dit is een dag van zingen! / Voorgoed zijn wij bevrijd.	552 : 1
Kinderen zwaaien takken, zingen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!'	553 : 1
Dans en zing:/ hosanna voor de koning;/ dans en zing:/ hosanna voor de Heer!	555 :refr.
Wat nu gebeurt zong David al,/ betrouwbaar klinkt de oude psalm.	572 : 4
Zing met de psalm: geen woord is er gebroken -	587 : 6
het duister is verdreven./ Zing, kerk van God, het hoogste lied,	595 : cantor
U Christus kennen wij alleen,/ U zoekt ons zingen, ons geween.	599 : 3
zingt tegen het vergaan in:/ de dood zal niet meer zijn.	605 : 3
Wij moeten vrolijk zingen,/ onze troost is Christus,/ Kyrieleis.	613 : 1
Vrolijk willen wij nu zijn,/ de Heer van harte dankbaar zijn/ en zingen halleluja (2 x)	618 : 1
zijn dag licht aan, zingt vrolijk / halleluja	618 : 5
De Heer is waarlijk opgestaan!/ Dat weten wij, dat zingen wij.	626 : 8
Nu moet gij allen vrolijk zijn./ De bomen zingen in de tuin,	628 : 1
zingt met de vogels in de lucht / dat nu de nacht is weggevlucht,/ halleluja!	628 : 2
Wij willen zingen dat Hij leeft,/ Hij leeft die God gehoorzaamd heeft,	628 : 6
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn lust, tot mijn lied,/ zinge het lover,	629 : 1
De merel zingt het hoogste lied, halleluja,/ alleen de havik hoor je niet, halleluja (4 x)	635 : 4
De mussen tsjilpen allemaal, halleluja,/ de mees zingt als de nachtegaal, halleluja (4x)	635 : 5
Halleluja!/Zing voor God een nieuw lied,/ want wonderen heeft Hij gedaan./Halleluja	640d
Zing nu de Heer! Hij zag ons aan,/ maakte de nacht tot morgen.	643 : 1
Zing nu de Heer! Hij is getrouw./ Ook als wij niet meer hopen,	643 : 5
Zing het de hoge hemel rond!/ 't Woord aan de dood ontsprongen	643 : 7
Zing ten hemel toe, juich en jubel Gode,/ want Hij wordt niet moe voor ons uit te gaan	645 : 1
Zing, halleluja, hemel en aarde, zing / zing voor de Ene, de Eeuwige	648 : 1
Zing halleluja, nodig de volken: drink,/ eet van de vrucht, gij gezegenden;	648 : 3
zing dat langs lucht en wolken weerklinkt:/ verheven is Hij, de Levende!	648 : 3

Zing jubilate voor de Heer,/ hemel en aarde, loof uw Vader,	652 : 1
Zing jubilate, dat is goed,/ vogels en vissen, licht en water,	652 : 2
bloemen en bomen, vlees en bloed,/ lichaam en ziel, zing jubilate!	652 : 2
Zing jubilate voor de Zoon,/ dat Hij de hemel heeft verlaten,	652 : 3
Zing jubilate voor de Geest,/ offer de vogel Geest uw adem,	652 : 4
Zing nu de Heer, stem allen in / met ons die God lofzingen,	654 : 1
Zing dan de Heer, stem allen in / met ons die God lof geven:	654 : 6
Zing voor de Heer een nieuw gezang!/Hij laaft u heel uw leven lang	655 : 1
en geeft het zin en samenhang./ Zing dan de Heer een nieuw gezang!	655 : 2
en zingen bij zijn wederkeer / een nieuw gezang voor God de Heer	655 : 5
Zing voor de Vader,/ de wijngaardenier,	656 : 1
Zing voor de Zoon,/ want zijn woord is uw weg, -	656 : 2
om zingend te vertalen / waartoe wij zijn gedacht:	657 : 1
De muren kunnen vallen:/ zing dan uit alle macht!	657 : 3
Het zingt van vergezichten,/ het ademt van uw Geest.	657 : 4
Zing en zaai een lied van vrede! Zing en bouw een huis van licht!	658 : refr.
Zing en bid dat hier en heden / God zijn wonderen verricht!	658 : refr.
En zingend wordt de dag opnieuw geboren./ de vale vlerken van een bange nacht	658 : 4
Zing met een juichende stem,/ adem weer opgetogen,	659 : 2
Hij leeft in de woorden gezongen./ Zo gaat Hij van mond tot mond	667 : 3
Wij zingen met vurige tongen / zijn liefde de wereld rond.	667 : 3
Wie ’s Heren Geest bezielt,/ wie ’s Heren woord doet zingen,	672 : 7
Wij mogen zingen / van grote dingen,/ als wij ontvangen	675 : 1
Dus zeg en zing het voort,/ geef uit met gulle hand	687 : 3
Gij die uw naam / eer aandoet op aarde,/ ik zing de lof/ van uw verrijzenis.	690 : 2
een nachtegaal die zingt,/ wij loven je om / vrijheid die verbindt.	697 : 4
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag.	701 : 1
het heden zingt zijn eer,/ de toekomst is zijn rijk	704 : 3
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ om alle goede dingen,/ halleluja,	713 : 1
Wij moeten Gode zingen / halleluja,/ de Heer van alle dingen / die leeft in gloria,	713 : 5
met alle stervelingen,/ niets komt zijn eer te na,/ wij moeten Gode zingen / halleluja	713 5
opdat het zingt / alleen voor Hem!	725 : 1
Gij heiligen van hier,/ zing met uw aardse stem / hoezeer uw hart verlangt	725 : 3
Halleluja, halleluja,/ God zij glorie, zingen zij.	726 : 1
Psalmen zingend, palmen dragend,/ in de hemel is een dans.	726 : 1
waar zij juichen U ter ere / waar hun koor uw glorie zingt.	726 : 5
zingen wij tot Vader, Zoon en / heilige Geest die levend maakt.	726 : 6
Hun is de prijs, de lauwerkrans, de kroon,/toch zijn wij één, zij zingend voor uw troon,	727 : 4
Kom, zingen wij tesaam / met alle heiligen!	728 : refr.
en zij zingen, zingen, ja zingen / een nieuw jubelgezang	729 : 1, 2, 3
roepen: God is hier,/ zingen voor de Heer.	732 : 4
eens en voorgoed een plaats bereid:/ zij zingen voor uw troon.	735 : 1
Maria, denkend aan de stal,/ zingt het magnificat;	737 : 15
Te Deum zingt Ambrosius / en alle vaders mee,	737 : 17
Johannes en Gregorius / zingen laudamus te	737 : 17
En Luther zingt er als een zwaan / en Bach, de grote Bach,	737 : 18
Kom zing het lied van Eva,/de bron vol levenskracht,	738 : 1
en zing het lied van Sara / die moeder wordt en lacht	738 : 1
en zing het lied van Hanna / die God bestormt met haar gebed	738 : 1
en zing omdat Maria / Gods woord ter wereld brengt.	738 : 1
Kom zing het lied van Sifra / en Pua die ’t bevel	738 : 2
en zing het lied van Mirjam:/ in zee komt paard en ruiter om	738 : 2

en zing het lied van Ester / die massamoord voorkomt. 738 : 2
Kom zing het lied van Tamar / die opkomt voor haar recht 738 : 3
en zing het lied van Rachab / en haar geloofsgevecht 738 : 3
en zing met Ruth uit Moab:/ in uw gemeente ben ik thuis, 738 : 3
en zing ook met Batseba / die meebouwt aan Gods huis. 738 : 3
en zing het lied van Marta / die Jezus volgt en dient 738 : 4
en zing van de Maria's / die steeds Hem hebben bijgestaan 738 : 4
God heeft voor ons gestreden,/ Maria zingt en juicht. 740 : 5
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht, 742 : 2
Ik zing voor U en zuster maan/ en alle sterren om haar heen, 742 : 3
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt 742 : 4
Ik zing voor U en moeder aarde,/ die elk gewas een bodem geeft 742 : 5
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet. 742 : 6
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt. 742 : 7
Wij zongen met zijn allen / uw lof als uit één mond, 743 : 2
om adem te ontvangen / die in ons bidt en zingt! 743 : 2
hoe het uw lof ook zingt,/ U met gezang omringt,/ wordt overweldigd. 746 : 4
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen. 746 : 8
De liefde die wij zingen,/ zo schoon, zo ongekend, 747 : 5
de troon van God en zingen / de glorie van het Lam. 747 : 6
Sion hoort de wachters zingen,/ zij voelt het hart van vreugd opspringen, 749 : 2
Kom Heiland, 's aardrijks kroon,/ Heer Jezus, 's Vaders Zoon!/ Zing Hosanna 749 : 2
Laat ons U ter ere zingen / met allen die uw troon omringen, 749 : 3
Vreugdevol zal ik dicht bij hen gaan staan,/ zing dan Gods lof en prijs. 750 : 7
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8
klinkt al sinds den beginne,/ en zingt een wereld lang. 750 : 8
Het lied dat zij zingen, / met engelenkringen, 752 : 4
leggend onze gouden kronen / zingend voor uw aangezicht. 754 : 3
en vol verwachting zingen wij:/ God roept de vrede uit! 767 : 3
rest er niets meer dan te zingen,-/ Heer, dan is uw pleit beslecht. 769 : 1
Jij, die kleinen je grootheid doet zingen,/ laat het lied om je naam 780 : 5
Samen spelen, zingen, samen komen vieren, samen zien en horen beelden en verhalen784
Wij zingen God ter ere / in grote dankbaarheid 786 : 1
Maar geeft men op ons acht,/ dan hoort men hoe wij zingen 799 : 4
Liederen zingend vol vertrouwen / tot zij in het eeuwig licht 801 : 2
Met één lied uit duizend monden / gaan wij zingend door de nacht, 801 : 5
Die aan kruis en graf ontheven / zullen zingen lof en prijs 801 : 8
zing ik op steeds andere wijzen / over wie ik niet kan spreken, 812 : 1
zing ik: 'Ooit mijn hart te breken,/ ooit mijn hart voor jou te breken.' 812 : 1
klinkt het heel de wereld door./ Ik mag zingen in dat koor! 856 : 3
Want zolang de schepping zingt,/ word ik daarop meegedragen. 856 : 4
Zingt op en wilt alom betonen,/ dat gij van harte vrolijk zijt. 865 : 1
Loof overal, loof al wat adem heeft,/ loof God die leeft./ De kerk zingt schoon en luid 867 : 2
het lied dat niemand stuit./ Het hart is 't bovenal,/ dat eeuwig zingen zal. 867 : 2
Laat ons naar hartelust zingen en blij musiceren. Komt allen saam, 868 : 1
Zingen, dansen, de gave van God./Amen./Zingen, dansen, een loflied voor U. Amen. 876 : 3
Jubel, jubel, dochter Sion,/ zing van vreugde, Israël! 879 : refr.
Hij zal naast je zijn, in liefde zwijgen,/ van vreugde juichen,/ jij zult zingen: 879 : 3
Ik lach en loop te zingen / in louter zonneschijn. 902 : 6
Zou ik niet van harte zingen / Hem die zozeer mij verblijdt? 903 : 1,
Zing maar en bid en ga Gods wegen,/ doe wat uw hand vindt om te doen. 905 : 4
Heilig, heilig, heilig, zingen Hem ter ere / al de hoge hemelsferen. 906 : 2

Soms groet een licht van vreugde / de christen als hij zingt: 910 : 1
Zij mijn zingen: doortocht geven / aan uw overzijdse stem, 914 : 2
Smart kent haar klacht, vreugde haar zingen,/ chaos vraagt een herscheppend woord. 932 : 1
Luister naar de wind, die een lied van liefde zingt: 936 : 1
Bewijs ons uw genade,/ dan zingen wij bevrijd 968 : 5
Zing een nieuw lied voor God de Here en wees van harte zeer verblijd. 971 : 1
Wij zijn geroepen om / haar zingend door te geven. 974 : 1
Zing het uit, laat elk het horen,/ zing het heilige verhaal, 975 : 2
En vogels, waar men hoort of ziet,-/ de leeuwerik zingt het hoogste lied, 977 : 2
Hij heeft de dood verdreven./ En ik zing mee, nu alles zingt, 977 : 5
Zij bloeien zo uitbundig,/ zij zingen overluid 979 : 9
en zingen op de aarde / de zon die overwint. 979 : 10
Van alle welgeschapen dingen / willen wij nu vrolijk zingen, 980 : 1
de dieren in het vrije veld,/ de vogels in hun zingend spel. 984 : 3
Heilig, heilig, heilig, Schepper van de wereld,/ mensen beneden zingen U ter eer! 985 : 1
Wij zingen een loflied voor Hem / die ons door de nacht zal bewaren, 986 : 4
want licht zal er zijn waar zijn stem / het lied zingt van hemel en aarde. 986 : 4
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988
Wat wordt gezongen onderweg?/ Een levenslied tegen de dood: 1002 : 4
Maar wie zijn wij? Wij gaan op pad,/ zingen elkaar de toekomst in. 1002 : 4

Zingen (znw)
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2

Zinken
Allen die als goden blonken / zijn bij U in ’t niet gezonken. 086 : 3
zinken terneergeslagen / weer in de waterschoot. 107 : 12

Wees voor ons de pijn,/ dat wij in U zinken,/ dat wij in U zijn. 566 : 6
uw heil zinkt in de dood./ De eersteling van allen 577 : 1
het doodsrijk zinkt in ’t niet;/ Gods rijk zal overwinnen. 758 : 3

Zinnen
Bij nacht nog zinnen zij op kwaad,/zij hebben hun verdorven staat, de boosheid liefgekregen. 036 : 1
Steeds op onheil zinnend zetten / strik en netten / zij die mij naar ’t leven staan. 038 : 7

Zinsverband
Die chaos schiep tot mensenland,/die mensen riep tot zinsverband 322 : 1

Zitten, gezeten
die niet zit bij al wie schamperen,/ maar die geniet van de wet van de Heer 001a : vz
Die in de hemel is gezeten lacht,/want Hij is God die eeuwig blijft regeren. 002 : 2
Ineengedoken als een leeuw op jacht,/ zit hij verborgen in het struikgewas, 010 : 4
De Heer is hoog in zijn paleis gezeten,/ in heilig schijnsel troont zijn majesteit. 011 : 2
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
Eet dan, die zit in ’s werelds overvloed,/of daal in ’t stof wanneer gij sterven moet,-/ 022 : 13
Zij die zich vermeten,/ hoog te paard gezeten,/ bijten in het zand. 033 : 6
Gij zit met anderen nauwelijks tesaam,/ of gij werpt smetten op uw broeders naam. 050 : 9
Gij die in hoogheid zijt gezeten,/ hoe doof en blind is uw geweten! 082 : 2
opdat zij eens voor altijd weten / dat Gij in hoogheid zijt gezeten, 083 : 6
Geen enkel schepsel, Heer, hoe hoog in ’t licht gezeten, 089 : 3

De Here God heeft tot mijn heer gesproken:/’Zit aan mijn rechterhand, Ik houd gericht. 110 : 1
‘Bewaart uw nageslacht mijn leer,/zij zullen zitten op uw troon/in aller tijden ommekeer’. 132 : 8
Aan Babels stromen zaten wij gevangen./Daar weenden wij van weemoed en verlangen. 137 : 1
Droef zaten wij aan Babylons rivieren / en hingen aan de wilgen onze lieren. 137 : 2
Toen wij zaten langs het water / in het verre Babylon, 137a : 1
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,/ Gij volgt mij waar ik zit of sta. 139 : 1
Heer, U doorgrondt en kent mij; mijn zitten en mijn staan 139b : 1

gezeten aan een dis 152 : 5
Hun ruiters zaten hoog te paard 169 : 2
Daar zit die kleine tollenaar 186 : 2
Daar zit hij, hoog en droog 186 : 2
zie hoe wij aan uw voeten / zitten en luisteren stil. 313 : 5
Gij zit in heerlijkheid aan ’s Vaders rechterhand, 412 : 5
Zij, die gebonden zaten / in schaduw van de dood, 444 : 3
Volk uitentreuren / gezeten in de nacht, 456a : 7
De herders in het open veld gezeten rond het vuur, 495 : 2
Hij zit bij ons aan tafel, / Hij deelt met ons zijn brood, 499 : 4
dat kleine gat waar David zat. Hij komt niet uit de grote stad. 521 : 1
Hier zit Herodes op de troon.’ 521 : 2
Wij mogen met Jezus gezeten zijn / te Kana tussen de gasten. 525 : 4
Die in zak en as gezeten / twistend mijn gebod vergeten, 537 : 1
Waar wij allen Hem verlaten,/in onszelf gevangen zaten, 584 : 2
Daar komen de soldaten al,/ wij zitten in de val. 606 : 1
Toen ik daar zat, verweesd en zonder lied,/aan Babels stromen. Toen ik daar verloren 609 : 1
De duif zit in de hoogste boom, halleluja,/ en heeft de snavel vol sjaloom, halleluja 635 : 6
Als een verweeuwde zat de kerk,/ treurende om haar Heiland, 643 : 3
Jubel, want die in aarde lag,/ zit op de troon verheven! 643 : 9
Nu zit Hij aan Gods rechterhand,/halleluja,/heerst over hemel, zee en and,/halleluja. 661 : 2
Zij zit als een vogel, broedend op het water,/onder haar de chaos van de eerste dag; 701 : 1
en bedek hun schuld en laat hen / zitten aan uw rechterzij. 730 : 3
en engelen zitten op een rij / als vogels in een boom, 737 : 13
Sint Maarten, strijdbaar man / en wijs in ’t ware weten / zo hoog te paard gezeten, 744 : 1
‘De God op de Sion gezeten / is de Enige! Laat ons vergeten 770 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is der mensen glorie!/ Die in hoogheid zijn gezeten 797 : 7
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet. 831 : 9
God, U ziet ons zitten, U haalt ons uit de nacht. 854
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
Waar ik ga, zit of sta,/ laat mij U aanschouwen,/ met een stil vertrouwen. 906 : 8
Zittend in het gras,/ leunend tegen bomen,/ luisteren en zingen wij: wij dromen onze dromen 988

Zoals

Stof in de wind werd ieder die mij haat,/ik vaag hen weg zoals het slijk der straat.	018 : 12
Omdat Gij zijt zoals Gij zijt / zie naar mij om en wees mij genadig	025b : 1
Zoals Gij eenmaal mijn geroep verhoorde,/ zo spreek weer tot uw knecht en geef hem licht.	027 : 4
Uw recht zal eenmaal helder triomferen,/ zoals het middaglicht zijn intocht houdt.	037 : 2
Zoals een hert reikhalst naar levend water,/zo wil ik G.d, met heel mijn wezen naar U toe.	042a : refr.
Gij toetst ons, Gij beproeft ons leven, / zoals men erts tot zilver smelt.	066 : 3
Zoals de dauw die de aarde drenkt,/ zo zal hij komen en in die dagen	072a : 2
Nu lig ik wakker in de nacht,/ zoals een mens ligt in de dood.	088a : 1
Zoals de cederbomen / hoog op de Libanon,/ staan bij de levensbron	092 : 7
voor alle volkeren op aarde./ Hij doet zoals Hij heeft gezegd.	098 : 1
Zoals gras in hete steppen / voel 'k mijn levenskracht verleppen.	102 : 5
Zoals een vader liefdevol zijn armen / slaat om zijn kind, / omringt ons met erbarmen	103 : 5
zoals het was in het begin en nu en altijd,	117c : 5
die wordt door U, zoals uw woord ons leert,/ met vloek bedreigd. Gij zult hem van U wijzen.	119 : 8
Zoals een knecht let op zijns heren wenken / of hij zijn gunst wil schenken,	123 : 3
Zoals het oog der dienstmaagd vol vertrouwen / rust op de hand der vrouwe,	123 : 1
Breng ons dan thuis, keer ons tot leven / zoals rivieren in de woestijn	126a : 2
Zoals een bedding in het woestijnland / plotseling volstroomt, bruisend van water…	126b
zoals het pas gespeende kind / troost in zijn moeders armen vindt?	131 : 2
Heer, die mij ziet zoals ik ben,/ dieper dan ik mijzelf ooit ken,	139 : 1
Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:/ wie weet mijn wegen zoals Gij?	139 : 2
Zoals ik ben, kom ik nabij,/met niets in handen dan dat Gij	377 : 1
Zoals ik ben, met al mijn strijd,/mijn angsten en onzekerheid,	377 : 2
Zoals ik ben, verdoofd, verblind,/tast ik naar U, die mij bemint,	377 : 3
Zoals ik ben, ontvangt Gij mij, / reinigt, vergeeft, omarmt Gij mij,	377 : 4
Zoals ik ben, in U te zijn / en Gij in mij, in brood en wijn:	377 : 5
Zoals ik ben – ja, dat ik dan / de lengte, breedte, hoogte van	377 : 6
Zoals ik ben: dat ik uw naam / nu al, met alle heiligen saam,	377 : 7
Zoals dit brood, dat wij breken,/verstrooid was over de bergen	402a : vz.
Zoals het graan verzameld is van heinde en ver	402b : vz.
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur,	489 : 3
Zoals de zeebodem bedekt is met water,/zo zal de aarde met vrede bedekt zijn.	490 : 3 vz
zoals een kind / geboren wordt.	493 : vz.
Zoals Gij kwam om ons / met vrede te ontmoeten,	500 : 3
Als 't oog alleen het water ziet,/zoals het wordt vergoten,	522 : 5
En doe ons de schriften open,/zoals Gij het graf ontsluit,	627 : 5
zoals Ik in de Vader blijf - / Gij zult vol vreugde zijn. -	656 : 3
Zoals Hij ging, zal Hij tot u komen,/ Halleluja!	660
tot Hij weer voor ons staat, zoals Hij van ons scheidde.	662 : 4
dat Hij terug zal komen,/ zoals Hij van ons ging.	663 : 2
zoals Gijzelf u in de dood / hebt uitgedeeld, o brood dat leeft.	712 : 4
Zijn woord zal ons genezen,/halleluja,/zoals het was voor dezen/ in Galilea.	713 : 4
Zoals de halmen buigen in de wind/-één adem blaast ze naar één kant-	715 : 1
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood-	715 : 3
zal ik u zien zoals ge zijt,/ de bruid van onze Heer?	737 : 1
Een groot gejuich zoals nog nooit gehoord,/ klinkt daar dan overal!	750 : 8
Dáár eenmaal, zoals wij bemind zijn, beminnen.	752 : 7
Zoals het witte bliksemlicht / dat in het oosten is ontstaan	761 : 1
Jeruzalem, zoals het in Gods dromen / vanouds moet zijn geweest.	766 : 1
een stad van leven met woorden / zoals je ze nergens nog hoorde.	771 : 2

Zoals van meet af aan / een mens geen antwoord vindt, 788 : 2
Zoals ten einde toe / de mensen twee aan twee 788 : 3
zoals Gij mij vergeeft, o Heer,/ en geeft aan mij het leven. 796 : 2
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig,/ is der mensen leven!/Zoals nevelen verschijnen, 797 : 1
zoals nevelen verdwijnen,/ zo zal ook de mens verkwijnen. 797 : 1
Ach hoe vluchtig, ach hoe nietig / is 't geluk der mensen!/ Zoals helle meteoren 797 : 5
Zoals een moeder zorgt / voor kinderen, haar toevertrouwd, 811 : 1
Neem mij aan zoals ik ben,/ wek in mij wie ik zal zijn, 833
Hoe kan ik ooit vergeven zoals U mij vergeeft, dwars door alles heen 861 : 2
zoals U dat wilt: in de kracht van uw liefde. 891 : 2
Zoals een hert naar water smacht,/ zo smacht ik naar U, mijn God. 895 : 2
Door God zijn wij omgeven / zoals wij hier bestaan. 916 : 3
Wil je wel geloven dat je vrede vindt,/ als je vol vertrouwen leeft, zoals een kind. 923 : 3
Zoals de regen onverwacht / een moede aarde op nieuwe krachten brengt, 929 : koor 1
zoals een bedding leeg en dor / plotseling volstroomt en leven brengt, 929 : koor 1
Zoals het daglicht te middernacht / zo onvoorstelbaar ondenkbaar lijkt 929 : koor 2
'kom zoals je bent,/ met je treurend hart, mijn kind, 936 : 1
Geef dat alle mensen weten: zoals U is er maar één. 1006

op Zoek
op zoek naar wat hij hebben wou 185 : 1
op zoek naar de geheimen van dit pasgeboren kind. 495 : 3
Wij gaan de nacht door, het duister,/op zoek naar het levend water. 895 : refr.
ga met zaligen en zoekers,/ die op zoek naar waarheid zijn. 975 : 3
Omwille van uw naam:/Getrouwe, voortdurend op zoek naar uw mensen,/bidden wij: 1004 : 5

Zoeken
Vrees God de Heer en dien Hem naar zijn eis,/verheug u bevend, zoek bij Hem uw vrede. 002 : 4
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2
Hij is een God die wie Hem zoeken nooit verlaat. Zing een psalm: voor Sions God 009a : refr.
of één Hem zoekt. Geen wil zich aan Hem storen. 014 : 2; 053
Hoed mij, God, bij U zoek ik toevlucht;/ tot de Heer spreek ik: 'Gij zijt mijn Heer.' 016a : 1
toen zocht ik in mijn angst Gods aangezicht./Hij hoorde mij van waar Hij woont in 't licht 018 : 2
Hij is een schild, een schuilplaats in de strijd,/voor al wie bij Hem zoekt naar veiligheid. 018 : 9
Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij. 018 : 12
Zij raden mij, terwijl zij mij verraden:/'zoek het bij God, geef Hem uw leed te dragen, 022 : 3
Gij nederig volk, gij zult gezeten wezen/aan een festijn! Die God zoekt moet Hem prijzen! 022 : 11
'Hij zocht het bij G.d, laat die hem dan redden,/laat G.d hem bevrijden,die houdt toch van hem.'022a:6
en zoekt des Heren aangezicht,/ Jakob, het volk dat Hij zal leiden. 024 : 3
Houd mij in leven, wees Gij mijn redding / steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : refr.
steeds weer zoeken mijn ogen naar U. 025b : 1, 2, 3
Steeds weer zoeken mijn ogen naar U,/ hoe is uw naam, waar zijt Gij te vinden, 025c : 3
Mijn hart zegt stil de liefelijke woorden / die Gij eens zeide: 'Zoekt mijn aangezicht'. 027 : 4
Uw aangezicht, ik wil het zoeken, Heer!/ Verberg het niet, beproef mij niet te zeer! 027 : 4
O als ik van zijn goedheid niet geloofde,/ dat Hij te vinden is voor die Hem zocht! 027 : 7
Gij zegt – en mijn hart spreekt het na: 'zoek mijn aanschijn' 027b : 4
Uw aanschijn, Heer, wil ik zoeken 027b : 4
Wie naar U zoekt, zal U ook vinden, God,/ zelfs als hij in de vloed dreigt te verdrinken. 032a : 2
Zo oud ik werd, kwam ik geen vrome tegen/dien God verliet, geen kind dat zocht naar brood. 037 : 8
Al zoekt de goddeloze hem te doden,/ God laat niet toe dat hij geoordeeld wordt. 037 : 10
Maar toen ik opkeek was hij heen gevaren./Ik zocht hem nog, maar ik vond niemendal. 037 : 11
uitroepen: Groot is onze Heer!/ Laat wie U zoeken jubelen in U! 040 : 7

Ja, ik zoek zijn aangezicht,/ God van leven, God van licht. 042 : 1
O God, U bent mijn God,/ ik zoek U, mijn ziel dorst naar U! 063a
U zoekt mijn hart – U hangt het aan./ Uw hand zal mij vast blijven houden. 063b : voorz.
Laat niet te schande worden wie U zoekt,/ laat niet hun moed versagen mijnentwege 069 : 2
daar Gij de onderdrukten gadeslaat./ Gij allen die God zoekt, uw hart herleve! 069 : 8
en Gij zult met een koninklijke hand / al wie uw bijzijn zoeken woning geven. 069 : 9
Laat die U zoeken in hun nood,/ verheugd een vrolijk lied beginnen. 070 : 2
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5
Of gij oost- of westwaarts ziet,/ om hulp zoekt in de woestijn, 075 : 4
Zond Hij de dood, dan zochten zij genade,/toch bleef hun hart gebonden aan het kwade. 078 : 12
Stel mij in het blijde licht,/ want ik zoek uw aangezicht. 086 : 1
Maar ik, mijn God, ik roep U aan./ Mijn bede zoekt U iedere morgen. 088 : 7
’t Verderf dat in de duisternis / zoekt naar uw legerstede, 091 : 3
Zoek je bij Hem een onderkomen -/ dan wordt zijn vrede jou tot brood. 091a : 1
En in het duister klinkt een hese schreeuw,/ zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw 102 : 6
Gij die van harte zoekt de Heer,/ verblijd u, geef zijn naam de eer. 105 : 1
Vraag naar des Heren grote daden;/ zoek zijn nabijheid, zijn genade. 105 : 2
Zalig wie zijn getuigenis verstaan,/ van ganser harte zoeken naar zijn vrede. 119 : 1
Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4
Van harte zoek ik ’t heil mij toegezegd,/ uw goede gunst die mij geleidt ten leven. 119 : 22
Ik zoek uw recht, en haat uit ’s harten grond / het pad van hen die zich in ’t kwaad verloren. 119 : 39
Zoek, Heer, uw knecht, ik hoor wat Gij gebiedt./Gij hebt mij immers tot uw dienst verkoren. 119 : 66
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
Omwille van het huis / van onze God, de Heer,/ zoek ik voor jou het goede! 122b
Ik zoek niet met een waanwijs oog / naar wat te groot is en te hoog. 131 : 1

Hij heeft ons gezocht en gezien 158b
Al blijft vergeefs ons zoeken naar het woord 164 : 2
Jozef zoekt zijn grote broers 166b : 1
en zoekt het overal 184 : 2
de herder zoekt het weer 184 : 5
terwijl je niets te zoeken had 185 : 2
Dat Gij te vinden zijt waar zij u zoeken 201 : 3
zon die wij zoeken, kracht die wij ontberen 217 : 1
zoekt naar het licht en opstaat om te leven 220 : 1
zo zoekt ons hart naar U, o eeuwig licht 220 : 1
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht 221 : 1
buiten uw woord niets zoeken meer 240 : 6
Gij hoedt, behoedt / en zoekt naar mij / of ik vermoeden kan / uw adem dicht in mij. 265 : 2
Gij zoekt mij, noemt/en roept mijn naam /wanneer ik horen wil/zal ik uw stem verstaan 265 : 4
die ons zoekt/ in het duister/die ons de dag hebt/toegezegd, 266 : 2
Wij zoeken in uw huis uw aangezicht, o Here 272 : 1
zoekend naar warmte, naar een ander lied. 274 : 1
Wij zoeken hier uw aangezicht. 281 : 1
zoeken wij het zachte suizen 283 : 1
zoek je weg niet langer in het duister 286 : refr.
zegen zoekt, mag binnentreden 287 : 1
Wij herkenden U niet, wij zochten onszelf / Gij, Heer vergeef ons! 291d
‘Zoek dan het licht van mijn ogen!’ 293 : vz.
Zoeken zal ik, Heer / het licht van uw ogen. 293 : vz.
Het zoekt een huis, een wijs. Het vindt 326 : 2
uw liefde vindt ons langs verborgen wegen,/eer wij U zoeken zijt Gij daar 348 : 3

Gij die al wie U zoekt bemint,/wat zijt gij wel voor wie U vindt!	373 : 3
vrede zoekt en vrede vindt. Kyrie eleison!	375 : 3
O zoek toch de Here, hier wordt Hij gevonden.	382 : 3
Een hand zoekt e. hand, de jongste de oudste;/ze vinden elkaar en niemand gaat voor.	388 : 3
Voor wie zoeken in de stilte / naar een vuur voor hart en handen:	430 : b
Genadig zal Hij lichten / voor wie Hem heeft gezocht.	441 : 10
Laat ons nu blij en welgezind / gaan zoeken naar dat hemels kind	469 : 6
God onze hoogste majesteit / deed in deze tijd / zijn woord de mensen zoeken.	472 : 2
zij zochten onze Here met offerand'	476 : 4
Er was voor haar geen plaats./ Zij legde na lang zoeken	497 : 2
hebt Gij uw heil gezocht / bij mensen, hier en heden.	500 : 3
de goede herder, aller Heer,/ die schapen zoekt en vindt.	507 : 3
Ze zoeken in Jeruzalem paleizen./Daar zegt men: 'Heus, je bent niet wijs,	521 : 2
Drie vreemden zochten Hem van verre,/Herodes hebben zij bespot,	526 : 1
als men vruchtloos zoekt naar schuld,/ Kyrie eleison.	558 : 6
en zocht in zijn ellende / naar troost om voort te gaan,	562 : 1
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren / heel om te horen.	587 : 1
U Christus kennen wij alleen,/ U zoekt ons zingen, ons geween.	599 : 3
'Wees niet bevreesd, verheug u zeer,/Halleluja (2 x)/Hij die gij zoekt, is hier niet meer'	617 : 7
Gij zoekt uw Heer, / Hij is hier niet./ Halleluja (3 x)	619 : 3
Ik zoek mijn Heer, het graf is leeg,/ de lente bloeit maar antwoordt niet.	626 : 1
Hij zocht en kende mij voorgoed, en iedereen!	626 : 7
Voor mensen die roepend,/ tastend en zoekend / door het leven gaan,	647 : 2
Hij is nog niet verstomd,/ Hij zoekt naar ons, Hij komt / in mens na mens ons tegen.	689 : 1
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog	701 : 2
zonder te weten waar hij kwam, om 't land van God te zoeken.	728 : 2
'Toen wij Hem misten op de tocht,/ vroeg Hij: Wat hebt gij Mij gezocht?	739 : 5
Zij ziet de jongen weggaan,/ Hij zoekt een nieuw verband.	740 : 2
De wegbereider van Gods rijk,/ de schare zoekt zijn lering.	741 : 2
en zoeken, nooit verzadigd zijn,/is rusten in de aarde / als alles is volbracht.	807 : 5
In diepe nacht ben ik gegaan./ Ik zocht in alle straten.	808 : 1
Ik zocht hem en ik vond hem niet. O wachters op uw ronde	808 : 2
Ongeziene ooit beloofde / verre verten zoeken wij / op hoop van zegen.	813 : refr.
zijn rustloos zoeken en verdwalen / een onuitsprekelijke zin.	823 : 4
Leven is dwalen / oude verhalen / speuren en zoeken	830 : 4
Iedereen zoekt U, jong of oud,/ speurend langs allerlei wegen:	837 : 1
Daarom zoekt U elk mensenkind./ Zoek, herder, mij, opdat ik vind	837 : 4
Al wat een mens te kennen zoekt / aan waarheid en aan zin:	848 : 1
De mens die naar uw wijsheid zoekt,/ van harte, met verstand -	848 : 3
Zoek de wegen van de wijsheid / die de schepping dansend groet.	849 : 1
Ik zoek U in den blinde / en tast de hemel af./ De lucht blijft leeg. Ik wacht	853 : 1
Gij, verre en nabije,/ ik voel uw zachte bries / als Gij mij zoekt en ziet.	853 : 3
Jij zoekt mij: mens waar ben je?/ Ik vlucht en schuil bij jou,	857 : 1
na al ons zoeken U te zien,/ dan staan wij oog in oog.	858 : 4
Wanneer ik zoek naar woorden / en niets dan stilte vind,	894 : 1
Wanneer ik zoek naar zinnen / en bid om een gebed	894 : 2
Wanneer ik zoek te zeggen / al wat er in mij leeft	894 : 3
Wanneer ik zoek naar woorden / is mij uw woord genoeg;	894 : 4
en zoekt niet uitentreuren / tot hij gevonden heeft.	896 : 1
Wie heeft een kind verloren / en zoekt niet overal	896 : 2
Wie heeft zijn God verloren / en zoekt niet her en der	896 : 3
Als zo de mensen leven / en zoeken is hun lot	896 : 4

En voordat wij Hem zoeken,/ zijn wij gezocht door Hem 896 : 6
Wie voedt mijn zoeken / totdat ik thuiskom,/ gevonden door U. 897 : 1
Overal zoek ik / U, nog onvindbaar. 897 : 2
Ik ging verdwaald langs vele wegen,/ ik zocht U wel, maar vond U niet, 908 : 4
Rust nu mijn ziel. Zoek niet onrustig / te vroege vrede, maar geef je aan God. 932 : 2
Heer, roep mij als uw dwalend schaap,/ dat U niet zoekt en U niet vindt. 944 : 4
Mijn ogen zoeken overkant,/ een glimp van wie er voor mij ging. 952 : 3
Ga uit, o mens, en zoek uw vreugd,/ nu in de lente zich verheugt 977: 1
Elke stilte kent zijn zingen,/ zoekt een woord en melodie, 982 : 2
Gij zoekt wat is verloren,/ Gij maakt het leven groot. 990 : 2
Wie vrede zoekt moet vechten in / de loden schoenen van de angst. 1002 : 1
Zoekend naar licht hier in het duister,/zoeken wij U, waarheid en kracht. 1005 : 1
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2
Zoekend naar brood lijden zij honger,/ zoekend naar water lijden zij dorst. 1005 : 3
Zoekend naar troost zijn velen dakloos,/ zoekend naar warmte zijn velen koud. 1005 : 4

Zoeker
ga met zaligen en zoekers,/ die op zoek naar waarheid zijn. 975 : 3

Zoektocht
Zij dacht aan haar zoektocht, het wonder tot slot: 583 : 3

Zoet
Die wet is ’t hoogste goed,/ meer kostelijk en zoet / dan ’t edelst van de honing; 019 : 4
Brandoffers wil ik U bereiden / en zoete geuren op doen gaan. 066 : 5
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3
daalt op hen neer vol zoete tederheid,/ als olie die de priester wijdt. 133 : 1
een liefdedaad, een zoete pijn / waarvan ik mij niet af zal keren. 141 : 5

de nacht met zoete slaap bedekt 236 : 1
proef hoe zoet: Gods mededogen 287 : 4
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron, 373 : 4
schenk ons van uw rijkdom, kennis, klaar en zoet! 374 : 5
Diepe vrees en zoet verlangen / houden nu mijn hart gevangen. 376 : 3
Hij is de wijn, de zoete / die nimmermeer verschaalt, 384 : 8
O kindje Jezus, lief en zoet,/spreid U een bedje in mijn gemoed 469 : 13
ziet, die ’t goed is, dat zo zoet is,/wordt verstoten, wordt veracht. 478 : 1
Wanneer wij in U groeien / smaakt elke dag ons zoet. 517 : 3
uw zoete evangeliewoord,/ is louter melk en honing 518 : 2
Kom o Trooster, heilige Geest,/zachtheid die de ziel geneest,/kom verkwikking zoet en mild. 669 : 3
en indaalt als een zoete wijn / waarvan wij dronken zijn. 674 : 2
nu rond uw koning staan,/ uw grote koor / in ’t zoete licht 725 : 2
Want hier is alle zoet vermengd / met gal en bitterheid, 737 : 10
dat woord door God gegeven,/ een wrede, zoete wens. 740 : 3
Bazuingeschal en zoet gezongen toon / door zangers zonder tal. 750 : 8
zo zoet, en zo zuiver, zo innig weerklinken. 752 : 4
mijn God; Hij zit mij in het bloed./ Dat maakt mijn bitter leven zoet. 831 : 9
Kom nu met zang van zoete tonen / en u met snarenspel verblijd! 865 : 1

Zoetheid
maar verblijd ons met de zoetheid 213 : 5
Er is geen liefelijker lied / en in het oor zo’n zoetheid niet, 373 : 3

Ach, ik honger naar uw goedheid,/Zoon des mensen, naar uw zoetheid. 376 : 2
Hem, die het menselijk gemoed / verzadigt met zijn zoetheid. 977 : 4

Zogoed
Antwoord gaf ik u,/ antwoord uit het onweer./ Toen zo goed als nu 081 : 6

Zolang
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
Tot zo lang houd ik hieraan vast / dat U nog van mij houdt. 013a : 3
en wonen zal ik in Gods huis / zo lang ik leven mag. 023c : 5
Ik wist: zolang als Hij erbij was / was ik niet bang, als Hij maar bij mij was 023d : 2
Hem dagelijks te loven met gezangen,/te wonen in zijn huis zolang ik leef! 027 : 2
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde, 032 : 1
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
tot diep in de nacht, zolang ik besta,/ een lied voor de God van mijn leven. 042a : 2
zolang ik roep, zolang ik fluit / van U waarin ik schuil. 057a : 4
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
Zijn naam is tot in eeuwigheid,/ zolang de zon staat aan de hemel. 072a : 4
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19
Ik zal zo lang ik leef bezingen in mijn lied / des Heren milde gunst, het werk aan ons geschied. 089 : 1
zo lang als zon en maan de hemelen doorschrijden. 089 : 13
Maar Gij, de Allerhoogste,/ zolang de wereld is -/ werkers der duisternis 092 : 5
Ik zal de Heer lofzingen levenslang,/ zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang. 104 : 10
Doch niemand vreesde voor hun macht,/ zolang men nog aan Jozef dacht. 105 : 8
Gods goedheid houdt ons staande,/ zolang de wereld staat! 107 : 1
geen plek waar hij ter ruste ging,/zolang de Heer geen vaste voet/op aarde had, geen vestiging. 132:2
Zing, mijn ziel, uw God ter ere,/ zing voor hem zolang gij leeft. 146 : 1
Zolang ik hier in het licht mag verkeren,/ roem ik zijn liefde en prijs mijn lot. 146c : 1

zolang het dag op aarde is 207 : 1
O woord, zolang ons toegedaan, 326 : 6
Gods woord zal u gebeuren / zolang gij Hem verwacht. 456a : 7
Zolang het donker duurt, / de moed ons wordt ontnomen, 500 : 4
Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,/ een zon diep in de nacht, 512 : 5
Veelstemmig licht, om aan te horen / zolang ons hart nog slagen geeft 601 : 3
Ik hoop U tegemoet / zolang ik leven mag. 607 : 3
zolang ons ’t aanzijn is gegeven,/ de aarde en de aardse tijd, 653 : 1
Zolang wij ademhalen / schept Gij in ons de kracht 657 : 1
zolang ik op de aarde / nog als een balling woon. 750 : 5
Want zolang de schepping zingt,/ word ik daarop meegedragen. 856 : 4
Zolang als ik op aarde leven zal / mijn koning groot ik ere geven zal, 866 : 1
Die van nabij zolang reeds mij / in liefde vergezeld heeft. 899 : 2
Ik wil mij aan U overgeven,/ mijn zon, zolang Gij mij beschijnt. 908 : 2
Zolang er mensen zijn op aarde,/ zolang de aarde vruchten geeft, 981 : 1
zolang zijt Gij ons aller Vader,/ wij danken U voor al wat leeft. 981 : 1
Zolang de mensen woorden spreken,/ zolang wij voor elkaar bestaan, 981 : 2
zolang zult Gij ons niet ontbreken,/ wij danken U in Jezus’ naam. 981 : 2

Zomaar
verstikte en was zomaar dood 183 : 4
Zomaar een dak boven wat hoofden 276 : 1

’t Geheim van het leven wordt zo maar verstrekt. 385 : 1
Als wijzen wil je niet zomaar verdwijnen. / Ze komen er. 521 : 3
om zomaar zonder praten / hun netten te verlaten. 531 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand,/ zonder te weten wat je zult eten. 806 : 1
Zomaar te gaan met een stok in je hand;/ eindeloos ver is ’t beloofde land. 806 : 1
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ Altijd maar banger, duurt het nog langer? 806 : 2
Zomaar te gaan, wordt het leven of dood?/ In de woestijn worden kinderen groot. 806 : 2
Zomaar te gaan met zijn woord als bewijs:/ straks wonen wij in een paradijs. 806 : 3
Met de engelen mee op reis / naar het eeuwige paradijs / ben je zomaar gegaan, 964 : 1

Zomer
strenge winter, zomer zacht 154b : 4
tot een stralend nieuwe zomer / waar de vredesbloesem ruikt. 462 : 3
De winter leek voorgoed voorbij / en vóór ons lag de volle zomer; 709 : 2
Het jaar neigt zich tot stille groet,/ het rijpte een zomer lang tot zin, 712 : 1
Zij zien terug op de groenende aarde / en de bloeiende zomers zo vol, 729 : 2
Eens komt de grote zomer / waarin zich ’t hart verblijdt, 747 : 1

Zomergloed
De zomergloed van jeugd en kracht / brengt opstand, twijfel, tranennacht - 817 : 2

Zon, Zonne
Zie de zon, zie de maan,/ zie de sterren in hun baan, 008b : 1
Zie ik de zon, de sterren en de maan,/ wat een wonder dat ik mag bestaan! 008b : 5
God heeft de tent gemaakt,/ waarin de zon ontwaakt / fier als een bruidegom, 019 : 2
Bij U, Heer, is de levensbron,/ Gij doet ons klaarder dan de zon 036 : 3
en Israël, in hun grond geplant,/ onder de zon een plaats gegeven. 044 : 1
De Heer die leeft, de God der goden spreekt,/ van waar de zon rijst als de dag aanbreekt, 050 : 1
Geprezen zijt Gij, Heer, die telkenmale/ de zon van uw gelaat voor mij deed stralen, 056 : 4
waarop de zon verzengend brandt,-/ schenk Gij mijn leven nieuwe krachten. 063 : 1
Zolang de zon des daags zal rijzen,/ de maan schrijdt door de nacht, 072 : 2
Bloeie zijn naam in alle streken,/ zolang de zon verrijst. 072 : 6
breken en binden, hij zal leven,/ onvergankelijk, als de zon. 072a : 1
Zijn naam is tot in eeuwigheid,/ zolang de zon staat aan de hemel. 072a : 4
U is de dag, u is de nacht, o Heer./De zon, de sterren rusten in uw handen. 074 : 10
en straal voor ons in majesteit,/ Gij zon van de gerechtigheid! 082 : 3
Want God onze Heer die ons mild / bestraalt als zon, beschermt als schild, 084 : 6
zo lang als zon en maan de hemelen doorschrijden. 089 : 13
ze zijn als gras, door zon verdord,/ vervluchtigd als een droom. 090a : 5
Zie als gras, in ’t felle gloeien / van de zon, mijn hart verschroeien. 102 : 2
en als een bloem die naar de zon zich keert,/maar die ten prooi valt aan de dorre winden, 103 : 6
Zon en maan, buig u tezamen / en gij sterren hemelhoog! 103c : 5
Gij deelt de tijd in naar de stand der maan / en doet de zon, nog dralend, ondergaan. 104 : 5
moet ’s Heren nam gezegend wezen./ Van waar de zon in ’t oosten straalt 113 : 1
Van de opgang der zon tot haar dalen / zij geprezen de naam van de Heer. 113a : refr., 2
Uw schaduw aan uw rechterhand:/de zon zal u niet schaden,/de maan doet niets ten kwade. 121 : 3
Zon en maan en sterren gaan / koninklijk hun vaste baan. 136 : 4
Een damp die uit de bodem komt gerezen/en voor de zon verdwijnt, zo is zijn wezen; 144 : 2

gij sterren des hemels, gij zon en gij maan 154a : 2
Zegen Hem, gij zon en maan 154b : 2
zoals de opgaande zon aan de hemel 158b

De zon, de sterren en de maan	163a : 3
De zon is gedoofd en de sterren zijn aan	170 : 1
speel met de wind in het licht van de zon	179 : 2
stond ik dorstig in de zon	188 : 1
Laat de zon van uw aangezicht over ons opgaan	199 : 2, 4
De zon gaat op in gouden schijn	206: 1
De gouden zonne heeft overwonnen	211 : 1
toont, Heer, uw zon weer haar stralend gelaat	211 : 4
klare zon van trouw en goedheid	213 : 5
de dag, de pas ontwaakte zon	214 : 1
Mijn licht, mijn dag, mijn zon zijt Gij	214 : 5
zon die wij zoeken, kracht die wij ontberen	217 : 1
Dank U voor sterren, maan en zon	218 : 2
Zoals een bloem zijn kelk heft naar de zon	220 : 1
De zon verbaast je telkens weer	222 : 2
Leve de Zoon, die opstaat als de zon	223 : 1
Kijk naar de zon die ondergaat	232
De zon gaat dalen	238 : 1
O Christus die de zonne zijt	239 : 1
De zon daalt in de zee	253 : 1
het duister me aangrijpt, de zon niet meer schijnt	263 : 2
Wees ook bij mij in de nacht / tot de zon weer naar me lacht.	269
Gij, zon, die ons te wachten staat	281 : 3
De zon straalt van uw aangezicht	281 : 6
onthult hoe Gij, o zon,/al in ons midden woont.	282 : 3
richten wij ons naar de zon	283 : 2
Dit licht is voor ons de zon!	285 : 2
Ondoofbaar vuur,/over ons opgegaan als een zon	296 : m
Zonne en maan, water en wind	303 : 1
Maar als een glimp van de zon,/een groene twijg in de winter,	321 : 2
nog voor het opgaan van de zon.	325 : 2
Die onderging en overwon / en als de zon ten hemel klom,	342 : 4
die aarde, zon en sterren met jubel schept,	343 : 1
van wind en zon en regen -/tot eer van U, o God en Heer,/Halleluja!	365 : 1
O Jezus in het hart een zon,/een strelend licht, een zoete bron,	373 : 4
Jezus, oorsprong van mijn leven,/zon van vreugde, hoog verheven	376 : 5
Het licht van Gods ogen gaat over u op! / De zon van zijn vrede als een nieuwe dag!	430: c
De zonne der gerechtigheid / verblindde niet door majesteit;	435 : 3
Gij klare zon, gij schone ster,/door ons aanschouwd, van eindloos ver,	437 : 5
o zon ga op, o zonneschijn,/laat ons niet in het donker zijn.	437 : 5
Kom met uw zachte glans doordringen, / o zon van liefde, mijn gemoed!	442 : 1
De zonne, voor wier stralen / het nachtelijk duister zwicht,	444 : 4
Richt over de aarde en haar diepe stromen,/de volkeren, de sterren, zon en maan,	451 : 5
Groet de dageraad,/heden zal de zon u vinden	453 : 2
en zich verblijdt om de gebaande wegen,/om vruchten, die, gerijpt in zon en regen,	455 : 3
Tekens aan sterren, zon en maan, / hoe zal de aarde dat bestaan?	460 : 2
Wees ons teken dat de / zon verschijnen gaat!	463 : 4
een licht dat schijnt, een zon die straalt / en over alle donker daalt.	464 : 8
staat als de zon te gloren bij moeder ophaar schoot./Cantate domino (2 x)	471 : 1
Temidden van de nacht des doods / zijt Gij, mijn zon, verrezen.	475 : 3
O zon die door het donker breekt / en ’t ware licht in mij ontsteekt,	475 : 3
Zonne der gerechtigheid,/woord dat vlees geworden zijt,	481 : 2

aan zon en maan zijn teugel legt,/ Hij is de Heer, Hij werd een knecht. 488 : 2
Zoals de zon komt met zijn zegen / een bruidegom van licht en vuur, 489 : 3
de oorsprong der schepping, de rijzende zon: 503 : 1
Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,/ een zon diep in de nacht, 512 : 5
Van ’t vroeglicht van de dageraad / tot waar de zon weer ondergaat 516 : 1
zijn allen die geloven / dat Jezus is de zon. 544 : 3
van palmen hoog geheven,/ van zon en vergezicht. 552 : 3
Waar was jij, toen de zon niet langer wilde schijnen? 585
Wij wachten U, o zon,/ het duister duurt zo lang,/ het water stijgt 591 : 2
Waarom verlaat Hij nu wat zijn hand begon?/ Duisternis overmant het licht der zon. 592 : 2
op het licht van de zon, maar wij dolen in duisternis. 596 : 1
De baaierd raakt van streek,/ de hemel staat vol zonnen. 604 : 1
de zon die ons zozeer verheugt / is Hij de Opgestane. 618 : 6
bij ’t opgaan van de zon / vocht Hij en overwon! 623 : 2
nu de zon de zaden roept om op te staan. 625 : 1
de zon die wij verduisterden / breekt uit in stralend licht. 633 : 1
De Zoon, voor wie het duister zwicht,/ de Zoon is als de zon zo licht! 637 : 1
Ziehier het licht van lange duur,/ ziehier de Zoon, de zon, het vuur; 637 : 4
Heldere bron, Gij zon die met gloed geneest,/ dor hout bloeit op in uw open hof: 648 : 2
Gij zijt het licht van God gegeven,/ een zon die nog haar stralen spreidt, 653 : 4
In bloed en duister zal het licht vergaan / van zon en maan. 678 : 8
Gaat er een licht / de duisternis te boven,/ een zon die nacht / en nevel overwint, - 690 : 3
Met wind in de haren / en zon in de rug ligt 697 : 1
soms een zon die, hoogverheven,/zindert op het mulle zand; 700 : 2
dat ik licht ontvang,/ naar de zon verlang,/ God zij dank, 714 : 3
Daar is geen zon, daar is geen maan,/ geen mist, geen duisternis, 737 : 3
Ik zing voor U en broeder zon,/ tevoorschijn tredend uit de nacht, 742 : 2
Hun zon is God, de Here / die in hun midden woont. 750 : 6
Uw regen geeft regen aan beide,/ uw zon ziet op beide terneer. 765 : 3
Dag van zon en dag van vrede,/alle droefheid is verleden/in een onaantastbaar heden. 775 : 6
ging Jij op als de zon / die mijn licht en mijn leven wilt heten. 780 : 2
Voor mij is geluk de wind om mijn oren,/de zon in de lucht, en languit in ’t gras. 783 : 1
Straal in ons leven als de zon,/ Gij, van de liefde zelf de bron,/de adem van ons lied! 792 : 3
Bron van liefde, licht en leven,/ zon die hartverwarmend schijnt, 793 : 2
zijn zon tot een verkwikking./ Hij maakt het goed met ons. 799 : 5
Waar de vrede/ glanst als daglicht/ en God zelf woont/ bij de mensen,/ onze zon is 813 : 5
dat de zon je gezicht laat stralen,/ dat de regen je akker vruchtbaar maakt, 821
als Hij, de Zoon, de zon, daalt uit de hoogte,/ roepend van recht en vrede overal! 827 : 4
Wees Gij de zon van mijn bestaan,/ dan kan ik veilig verder gaan, 834 : 3
Ik danste die morgen toen de schepping begon,/ik danste de dans van de sterren, maan en zon 839:1
Ik schreed langs de hemelse paden / de zon, de sterren vooraan. 846 : 3
de zon die Pasen heet, / ook dagen in mijn hart. 852 : 4
Zitten of opstaan? Donker of licht? Vluchten of op / weg gaan? Ik wil de zon op mijn gezicht. 854
als de zon de hemel vindt / die van vogelzang vervuld is, 856 : 3
Jezus zal heersen waar de zon / gaat om de grote aarde om, 871 : 1
De zon die staat te stralen,/ o Jezus, dat zijt Gij. 902 : 6
zo laat Gij, zon van mij / in uw licht mij groeien / voor U openbloeien. 906 : 6
Ik wil mij aan U overgeven,/ mijn zon, zolang Gij mij beschijnt. 908 : 2
Gij kuste met uw gouden mond,/ o zon, mijn ziel gezond 908 : 5
maar in de morgen stralend nieuw / de zon weer opgaat, de nacht aan banden legt,- 929 : koor 2
Zonne der gerechtigheid,/ ga ons op in deze tijd 967 : 1
De zon gaat op in uw / nabijheid bij de mensen. 974 : 4

en zingen op de aarde / de zon die overwint. 979 : 10
het licht der zon roept en de maan,/ de sterren om op wacht te staan. 984 : 1
Heilig, heilig, heilig, maker van de sterren,/ zonnen en manen en heel het firmament! 985 : 2
Zon om de dagen te voeden,/ maan om te hoeden over de nacht, 987 : 4
om zijn naam te prijzen / gaf Hij zon en maan, 993 : 4

Zondaar
brengt, aan zijn verbond gedachtig,/ zondaars in het rechte spoor. 025 : 4
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
en richt geheel mijn wil op uw gebod,/ dan zal ik zondaars op uw wegen leiden. 051 : 5
elke zondaar dat hij drinkt,/ drinkt de droesem van de wijn, 075 : 6
De aarde wordt van alle zondaars rein,/ de goddelozen zullen niet meer zijn. 104 : 10
Geen onrecht en geen dwaling lokt hen aan./ De weg der zondaars wordt door hen gemeden. 119 : 1

licht der zondaars, licht des Heren 254 : 5
Gij maakt uzelf te schande,/die steeds naar zondaars vraagt. 440 : 4
Wees welkom, edele gast, zo groot,/die arme zondaars niet verstoot. 469 : 8
Hulploos kind, heilig kind, / dat zo trouw zondaars mint, 483 : 2
O Gij die onze Heiland zijt,/ die zondaars uit de dood bevrijdt,/ Halleluja (2 x) 622 : 4
die aanvaardde kruis en graf,/halleluja,/ dat Hij zondaars ’t leven gaf,/halleluja! 624 : 2
Wanneer ik zondaar sterven moet,/ en heengaan uit dit leven, 899 : 3
deel het feest voor heilige zondaars,/ wees te gast bij God de Heer. 975 : 4

Zondagslicht
Licht van Pasen, zondagslicht 290

Zonde
Laat niet tot zonde uw geschil zijn,/ maar zoek uw vrede voor de nacht. 004 : 2
Gij hebt een afschuw van de zonde./ Gij haat de hand waar bloed aan kleeft, 005 : 2
Gebinte van het leven wordt bewogen,/de zonde woekert, ieder drijft de spot 014 : 1; 053
Legt Gij mijn drift in toom,/ dan leef ik recht en vroom,/ van grote zonden vrij. 019 : 6
Denk toch aan de zonde niet / van mijn onbedachte jaren! 025 : 3
neem mijn zonden uit meedogen / gunstig weg, gedenk die niet. 025 : 9
Nu heb ik, Heer, mijn zonde U beleden:/ ik weet dat ik uw wet heb overtreden. 032 : 2
De zonde die de zondaars vleit / doet zacht en vol arglistigheid/ diep in hun hart zich horen. 036 : 1
Mijn bestaan werd mij één wonde/door mijn zonde,/niets bleef aan mijn lichaam heel. 038 : 2
Mijn zonden slaan mij neer./ Mijn God, ik tel er meer / dan haren op mijn hoofd. 040 : 5
want rondom sluiten rampen mij in;/ door mijn zonden word ik achtervolgd 040a : 4
Ik breng ze een voor een u onder ’t oog./ Bedenk dat Ik de zonde niet gedoog. 050 : 10
Ontferm u God, ontferm u, hoor mijn klacht,/ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. 051 : 1
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,/mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen. 051 : 1
Ontvangen heeft mijn moeder mij in zonde,/ zie op mij neer in uw barmhartigheid. 051 : 3
Zuiver mij geheel van mijn zonde,/ reinig mij van wat ik misdeed. 051a : 2
O God, mijn schild, richt ze te gronde,/ want in hun mond is enkel zonde. 059 : 5
Hij gaat ons voor op alle wegen,/ heeft uit de zonde ons opgericht. 067a : 2
De schuld uws volks wilt Gij niet gadeslaan,/ Gij hebt hun zonden uit uw boek gedaan. 085 : 1
bedekt de zonde met sneeuwwit linnen,/ uw toorn gestild, zijn felle gloed geblust. 085a : 1
Heer, onze daden en hun loze gronden / zijn voor uw aanschijn niets dan schuld en zonde. 090 : 5
zo ver doet Hij van hen die Hij wil troosten de zonden weg, ja Hij heeft ons bevrijd. 103 : 4
Hij die voor u blijft zorgen,/ de zonde van u doet 103a : 2
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2
en laat hem schuldig zijn bevonden./ Worde zijn smeekgebed tot zonde, 109 : 3

Ja, laat de zonde van zijn ouders / als last neerkomen op zijn schouders.	109 : 6
Diep in mijn hart berg ik uw heilig woord,/opdat geen zonde daar kan binnendringen.	119 : 5
Wat Gij gebiedt is mijn gerechtigheid./ Ik haat en mijd de wegen van de zonde.	119 : 48
Als U niets dan zonden zag,/ Heer mijn God,/ wie bleef in leven? Maar U wilt nu	130c : 2
Hij verlost je van je zonden./ Hij maakt vrij./ Hij maakt jou vrij!	130c : 4
de zee van zijn toorn die de zonde verzwelgt	151 : 5
het water en bloed dat de zonden uitdelgt	151 : 5
Verdrijf mijn zonde als de dauw	214 : 6
die als een slaaf de zonde / der wereld op zich nam	346 : 4
Gestorven voor de zonde,/in Jezus' bloed vereend	346 : 6
Bevrijd van zonde en vervuld van hoop	353 : 3
onze zonden draagt de Heer,/zie: de duif daalt op Hem neer!	358 : 4
Gij hebt uit de zonden / ons ontbonden.	379 : 2
Ook hoeft geen mens te vrezen / die aan zijn zonden lijdt,	441 : 8
om uw zonden weg te dragen,/wacht het wonder nu van de Zoon die hier woont.	453 : 4
die heel de wereld redden zal van zonde!	472 : 4
Nu wijkt de zonde voor zijn licht./Ons leven wordt weer opgericht.	479 : 1
die onze dood en zonde deelt / en onze vrees verdrijft.	512 : 2
Hij daalde neer in de Jordaan,/badwater onzer zonden.	522 : 1
Zijn leven neemt ons sterven aan,/ zijn bloed heelt onze zonden.	522 : 1
voltooid en zonder zonden.	522 : 4
Want gij zijt ook zelf geschonden// door een menigte van zonden,	537 : 3
Mijn Heer die om mijn zonden / in doem en duisternis	562 : 3
om te lijden voor mijn zonden./ Laat mij lijden aan zijn wonden,	573 : 12
als de minste mens gebonden,/ aangeklaagd om onze zonde.	575 : 2
om mij is het, mijn zonden,/ mijn schuld, mijn grote schuld.	576 : 3
die bitterheid en pijn?/ Gij zijt toch zonder zonde,	577 : 2
Dag zo bitter en zo goed,/ dag waarop het schrift van onze zonden	580 : 1
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden./ U draagt mijn zonden.	587 : 3
Wij delen brood en wijn./ Al waren onze zonden	604 : 3
Christus lag in de dood terneer,/geveld door onze zonden.	618 : 1
heeft onze zonde, onze dood,/ geheel op zich genomen,	618 : 3
die voor ons droeg der zonde loon./ Halleluja (3 x)	619 : 1
De nacht, de zonde en de dood,/ de hel, het leed, de angst, de nood,	621 : 2
Ik durf de zonden tarten,/ zij vormen geen gevaar!	623 : 5
Waren wij dood door de zonde,/ verminkt en verloren,/ doven van harte,	632 : 2
Die geen zonde heeft bedreven,/ uit wiens mond niet is gehoord	651 : 2
Die de zonden heeft gekorven / in zijn lichaam aan het hout,	651 : 4
dat gij Gode leven zoudt,/ aan de zonde afgestorven.	651 : 4
dat Hij de zonden heeft verzoend,/ Jezus Messias, jubilate!	652 : 3
de verscheurdheid van hun wezen,/ en wis hunne zonden uit.	730 : 2
Die leden in hun aardse tijd / aan twijfel, zonde en vrees,	798 : 2
Al je zonde heeft Hij vergeven./ De vijand is niet meer.	879 : 1
Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,/en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;	885 : 2
Als geen zonde, onbeleden,/ als ons niets en niemand scheidt,	914 : 3
U sloeg de zonden aan het kruis / en brengt ons bij de Vader thuis;	939 : 2
en kwam tot ons, een mens als wij,/ maar zonder zonde, waarlijk vrij,-	966 : 2

Zondeloos

eens zal zij bloeien als een roos,/een dal van rozen, zondeloos!	350 : 7

Zondig

Heer, wij zijn zondig, wij zijn boos,/ als onze vaderen goddeloos,	106 : 3
Ontsteld trad Mozes tussen beide./ Hij smeekte: spaar dit zondig volk	106 : 10
Wij mensen, arm en zondig	246b : 4

Zondigen

Ik zei: genees mij Heer, door uw gena./ Ik zondigde voor U.	041 : 2
Want tegen U, want tegen U alleen / heb ik gezondigd. Red mij van het kwade.	051 2

Zondvloed

en voor de zondvloed sparen	163a : 1
De zondvloed is voorbij,/ziedaar de nieuwe oever,	351: 1

Zonneklaar

Laat zonneklaar te lezen zijn / uw beeld, in ons geprent!	792 : 4

Zon(ne)licht

Ik zie de glans van uw gelaat,/ uw zonlicht komt mij overstromen.	017 : 6
Die wenend 's nachts is neergezegen / gaat met gejuich het zonlicht tegen.	030 : 2
Doe Sion wel naar uw barmhartigheid / en laat haar tinnen in het zonlicht blinken,	051 : 7
Voordat het zonlicht voor hen daagt / heeft hen uw toorn al weggevaagd.	058 : 3
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen.	112 : 2
zonlicht en maan en alle sterren,/ hemel der hemelen van verre,	148 : 1
Dauw op de aarde, zonlicht van boven	216 : 2
Het zonlicht moge nederdalen	245 : 1
O zonlicht, mild en mateloos,/uw gloed heeft mij genezen.	475 : 3
wie wonen in het diepste donker, / zij zullen in het zonlicht staan.	482 : 1
Schoner dan het zonlicht, schoner dan de maan,	485 : 5
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!	503 : 4
die baden nu in zonnelicht / en doen hun ogen dicht.	520 : 7
De aarde die in 't donker lag,/ komt in zijn zonlicht aan de dag.	599 : 2
Heel de aarde, al het schepsel zal / opstaan in 't zonlicht overal;	621 : 4
Laat dan uw ziel in zonlicht dopen;/ weg boze dromen – wees gerust	636 : 3
als zonlicht om de bloemen / een moeder om haar kind.	663 : 1
Rood is de avond als het zonlicht daalt;/ ook in de dood hebt Gij hun lot bepaald,	727 : 7
al zijn zij door zonlicht en regen verweerd.	752 : 1
Evenals de bloemen voor het zonlicht buiten / zo gewillig zich ontsluiten,	906 : 6

Zonnelied

De liefde toont zijn aangezicht,/ een zonnelied breekt aan,	633 : 5

Zonneklaar

Als een morgen aangebroken, / als het licht zonneklaar,/roos in de winter,	501 : 2
Wij weten het nu zonneklaar: al ging Hij van ons heen,	683 : 2

Zonneschijn

laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn.	144 : 5
helder als dag en zonneschijn	214 : 3
Kind dat uit uw kamer klein / als des hemels zonneschijn	433 : 2

o zon ga op, o zonneschijn,/laat ons niet in het donker zijn. 437 : 5
want heden stroomt om Jezus' wil / uw hart vol zonneschijn! 507 : 4
om deze wereld en haar zonneschijn, 511 : 4
dan bloeit de aarde in uw zonneschijn -/ zie om naar ons, en vrede zal er zijn. 715 : 4
God uit God, Gij eerstgeboren / licht uit licht, o zonneschijn, 726 : 6
God, laat ons staan als Mozes hier / hoog in uw zonneschijn, 753 : 6
Hij geeft ja wel een duistere wolke,/ maar weer daarna schoon zonneschijn. 865 : 3
Ik lach en loop te zingen / in louter zonneschijn. 902 : 6
uw liefde, hoop, geloof – uw zonneschijn./ Halleluja! 973 : 4

Zonnestraal
maar die gehuld in zonnestralen / de hoge bergen af komt dalen. 076 : 2

Zonnig
Zonnige, moederlijke Geest,/ kus mij wakker als het graan, 707 : 3

Zonsopgang
'Ik zal er zijn', zonsopgang, nieuw verbond 324 : 2

Zonverbrand
voor 't oog van wie mijn ziel benart./ Als dorstig land, het zonverbrande, 143 : 6

Zonvloed
in een zonvloed van leven 179 : 1

Zoom
Van de verre zoom der aard / roept Hij nevels naar het licht. 135 : 4

bloeien bloemen aan de zomen,/ zo wordt alles nieuw gemaakt 631 : 4
Hem even aan te mogen raken,/ zijn kleed alleen maar, bij de zoom, 855 : 1
als ik Hem even aan mocht raken,/ alleen de zoom maar van zijn kleed. 855 : 5

Zoon
Gij zijt mijn zoon naar mijn vrij raadsbesluit./Vraag Mij: Ik zal u met gezag bekleden. 002 : 3
Kus toch de zoon, opdat gij niet te gronde / gaat op uw weg. Te licht wordt hij getart. 002 : 4
wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,/ de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat. 008c : 2
Wie wel doet aan Gods knechten, aan Gods zonen, 018 : 7
zult Gij als knecht, zult Gij als zoon belonen. 018 : 7
uw zonen zult gij op de aarde stellen / tot vorsten, die rechtvaardig oordeel vellen; 045 : 6
aan 's konings zoon, om uwe knechten / te richten met beleid. 072 : 1
geef op uw eigen planting acht / de zoon die Gij hebt grootgebracht, 080 : 6
Ik antwoord hem: mijn zoon, de vorsten zullen beven, 089 : 11
mijn eerstgeboren zoon, voor u, zo hoog verheven. 089 : 11
Indien zijn zonen ooit mijn heilig recht ontwijden, 089 : 12
Laat Davids zoon de spot der heidenen beschamen. 089 : 18
Zo kwamen Jakob en zijn zonen / als gasten in Egypte wonen. 105 : 8
Zij hadden voor 't gewaande heil / hun zonen en hun dochters veil, 106 : 17
een weerbaar man zich op verheugt,/ zo zijn de zonen van de jeugd. 127 : 3
Gelukkig hij, die wordt geschraagd / door zonen, tot zijn hulp bereid. 127 : 4
Aan hem, aan uw gezalfde zoon,/ hebt Gij gezworen bij uw eer: 132 : 8
Daar staat de troon al opgericht,/ daar zetelt de gezalfde zoon, 132 : 10
Zie toch, hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen/van 't zelfde huis als broeders samenwonen. 133 : 1

Maak onze zonen, Heer, als jonge loten,/als bomen in hun jeugd hoog opgeschoten,	144 : 5
Hij doet uw kinderen veilig wonen,/ vervult met heldenmoed uw zonen.	147 : 5
spreekt over al zijn zonen	166a : 9
'Zoon van David, wilt Gij	182: 3
Het feest kan beginnen, de zoon is weer thuis	185 : refr.
de ware zoon van Abraham	186 : 5
gezegend is de Zoon, de Heer	204 : 9
en zijn zoon bouwde uw woning / heerlijk af	319 : 3
Geloofd zij God die kwam ter wereld, Maria's zoon	343 : 2
Met Hem in geest en water / tot zoon van God gewijd,	346 : 5
en geen gedachte ooit zo schoon / als Jezus is, Gods lieve zoon.	373 : 2
o ware zoon van Abraham,/God kiest zichzelf een offerlam.	393 : 1
Jouw moederschap een zegen, weet dat wel,/jouw zoon, zo langverwacht, Emmanuel	443 : 2
Er is een zoon voor ons gegeven,/de Zoon van God die koning is,	448 : 5
Want een kind is ons gegeven,/want een zoon staat ons terzij,	449 : 5
Die naam zal ons ten leven zijn./ Een zoon zal ons gegeven zijn.	460 : 6
zal de zoon des mensen komen / die de boom des levens is.	462 : 5
God sprak tot mij: mijn zoon ben jij,/Ik riep je heden in het leven.	467a
Een kind is ons geboren,/een zoon is ons gegeven.	467c
Alleen wie luistert telkens weer / die ziet Gods zoon, de lieve Heer.	469 : 7
Ere zij God! Hij zendt zijn Zoon./De engelen zingen wonderschoon.	469 : 15
Gods eigen Zoon in majesteit / ligt hier in een krib en schreit,	470 : 2
Zoon van God, o Zoon van God, in vlees en bloed,	472 : 1,2,3
Zie de wijzen, hoe ze reizen,/om Gods Zoon met goud te prijzen	471 : 2
De herders gingen toen op weg,/zoals gezegd,/om Davids Zoon te vinden	472 : 3
Davids Zoon, ja Davids Zoon, Gods vlees en bloed,	472 : 4
die nu zijn rijk voor ons ontsloot / en zendt zijn eigen Zoon (2 x)	474 : 1
Stem, mensen, met de engelen in,/aanschouw de Zoon, dit nieuw begin!	479 : 3
Hij die heerst op 's hemels troon, / Here Christus, Vaders Zoon,	481 : 2
die raadsman, God-met-ons zal heten - / die zoon zal ons tot vader zijn!	482 : 3
Stille nacht, heilige nacht! / Davids Zoon, lang verwacht,	483 : 1
God heeft gesproken: Gij zijt mijn zoon,/Ik heb u heden voortgebracht.	490 : 1 vz.
Licht van licht, uit de mensen genomen/Kind voor ons geboren, zoon ons gegeven,	490 : 2 vz
Kind ons geboren, zoon ons gegeven,/God onbedwingbaar, Vader voor eeuwig,	491
de luister van mijn leven./Kom tot mij, zoon van David, kom,	518 : 1
Gij zijt mijn parel en mijn kroon,/o Zoon van God, Maria's zoon,	518 : 2
O zoon van David, wees met ons bewogen,/ het vuur van bloed en ziel brandde tot as.	536 : 2
die zoon van David zijt en man van smarte,/ koning der Joden die de dood verdreef	556 : 2
Zoon van God en zoon van David,/ priester zonder waardigheid	557 : 2
waar haar zoon gekruisigd hing	573 : 1
Wij zullen leven, God zij dank,/genoemd als dochters en als zonen,	611 : 1
en brengt verdwaalden dicht bij huis,/ verloren zonen komen thuis.	646 : 2
tot één gezin gemaakt,/ Gods dochters en Gods zonen?	662 : 1
- een zoon die naar zijn vader aardt -/ God in het vlees geopenbaard.	665 : 1
Gevende, moederlijke zoon,/ U werd een mensenkind als wij,	707 : 2
zo zal de komst zijn van Gods Zoon,/ Hem die de zoon des mensen is,	761 : 2
van David, koning David,/ en van zijn grote zoon,	803 : 5
de knechten mogen heersen,/ de dienaar heet een zoon.	990 : 1
wie slaaf was mag nu heersen,/ de vreemdeling wordt zoon.	990 : 6

Zorg

Ik kan gaan slapen zonder zorgen,/ want slapend kom ik bij U thuis. 004 : 3
zij zullen vrij van zorg en smart / juichende zich in U verblijden / te allen tijde. 005 : 6
Wees genadig, o Heer, zie de zorgen / die ik heb door wat mijn vijand doet. 009a : 3
'k Roep U aan in angst en smart,/ duizend zorgen, duizend doden 025 : 8
Maar nauwelijks hield Gij U verborgen,/ of mij omringden schrik en zorgen. 030 : 3
mijn angsten kent U en mijn zorgen -/ uw goedheid is mijn toeverlaat, 031a : 4
het is God zelf die mij met zorg omringt./ Dus juich voor Hem, de schepper van het leven. 032a : 2
Als zorg hen kwelt, Hij zal hun zaak beslechten./Als honger dreigt, zij gaan bij Hem te gast. 037 : 6
Hart onrustig, vol van zorgen,/ vleugellam geslagen ziel, 042 : 3, 7
O werp nu op de Heer uw zorgen!/ Wie recht doet blijft in Hem geborgen 055 : 7
Waar zich uw vleugels breed ontvouwden,/ zing ik mij van mijn zorgen vrij. 063 : 3
doe toch de weg der leugen weg van mij,/ toon mij uw wet, uw wil, uw zorg, uw zegen, 119 : 11
Niets blijft er voor uw oog verborgen./ Ja, Gij omringt mij met uw zorgen. 139 : 8
verduizendvoudig 't vee, in veld en wei,/vul onze schuur – maak ons van zorgen vrij. 144 : 5

Nu zijn verdriet en zorg voorbij 173 : 2
al mijn angsten, al mijn zorgen 210 : 2
ons deze nacht omgaf met goede zorgen 212 : 2
Dank U dat ik met al mijn zorgen 218 : 1
Uw trouwe zorg wou mij bewaren 245 : 2
Deze avond roept mij na mijn zorgen 245 : 2
breng ik, van zorg en strijden moe 245 : 3
dat gij verdriet en zorgen 246b : 2
voor al het leed, dat zorgen baart 250 : 4nu
slaap ik zonder zorgen 250 : 11
laat je zorg om morgen gaan 262
dat wij dromen zonder zorgen / veilig rusten tot de morgen 268 : 1
Vol van zorg om wat er kan gebeuren, 355 : 2
het brood van tranen en zorgen,/dat brood dat naar mensen smaakt. 390 : 1
Waarom u zorgen maken / met vragen, dag en nacht, 441 : 7
Wees verheugd, van zorgen vrij:/ God die wij aanbidden 528 : 5
mijn laatste zorg en wens,/ naar het aloud gebruik. 563 : 3
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling, 587 : 5
Wij delen verdriet en zorgen / met hen die Gij achterliet. 627 : 1
Hij die ons riep in 's Vaders naam,/ heeft ons bevrijd van zorgen. 643 : 1
zo voed jij me met jouw lichaam,/ vormt me door je zorg en kracht. 685 : 2
Zoals het graan, verzameld tot de oogst / -met zorg gemaakt tot levend brood- 715 : 3
voor zijn zorg om ons bestaan./ Hij biedt ons dit alles aan. 716 : 1
Door de nacht van strijd en zorgen / schrijdt de stoet der pelgrims voort, 801 : 1
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4
Brengt zorg voor de armen, geeft gemeenschap en liefde,/bevrijdt onze ziel van verdriet 880 : 3
Al mijn zorgen zijn zijn zorgen,/ en zo slaap ik rustig in, 903 : 5
Wat is de winst als ik vol zorgen / mijn lot met ach en wee beklaag? 905 : 2
Bevrijd van onze zorgen / begroeten wij de dag 910 : 2
die zal kreunen onder zorgen, die zal vechten in 't verborgen, 1001 : 3
worden wij bevrijd van zorgen?/ God, kom gauw. 1003 : refr.
Zoekend naar rust zijn wij vol zorgen/ zoekend naar hoop, troost in uw woord. 1005 : 2

Zorgeloos
Hoe zorgeloos had ik gedacht / dat ik, bevestigd door uw kracht, 030 : 3
Vergun uw volk, na jarenlange druk,/ nu vele jaren zorgeloos geluk. 090 : 7

en in een zorgeloze slaap 250 : 8
Het koninkrijk is voor een kind dat zorgeloos speelt 782 : 1
De zorgeloze vogels melden/ dat Gij uw schepping niet vergeet. 978 : 3

Zorgen
Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,/ wijst mij een groene streek; 023c : 1
Ik zorg, dat ik mijn mond een breidel leg,/ zolang wie God niet kent mij hoort. 039 : 1
Hij die voor u blijft zorgen,/ de zonde van u doet 103a : 2
voor hen te zorgen, vriendelijk en mild?/Wat is de mens, dat Gij hem kennen wilt? 144 : 2

Ik zorg dat ik op Ezau lijk 165 : 4
en Jozef zorgt voor brood 166a : 3
ik zorg voor jullie brood.' 166a : 8
Of zorgde je voor rente? 180 : 3
Kom, stop met zorgen, je bent toch nooit klaar 223 : 4
meer dan een vader zorgdet Gij 245 : 1
zul Jij, God, dan voor mij zorgen? 269
Hij zorgt trouw voor ons, houdt de wacht; de Heer heeft alles in zijn macht. 341 : 1
leer ons dan vandaag te zorgen / voor wie zelfs geen morgen heeft. 387 : 5
Zij wilde Hem aanraken, zorgen voor Hem. 583 : 1
Dat ons zorgen en werken / ergens toe dient,-/ dat ons leven hangt aan Iemand. 736 : 1
Hij maakte ons genegen / te zorgen voor elkaar. 786 : 1
Zoals een moeder zorgt / voor kinderen, haar toevertrouwd, 811 : 1
Op U alleen, mijn licht, mijn kracht,/ stel ik mijn hoop. U zorgt voor mij. 939 : 1
We kunnen niet meer verder voor je zorgen,/je wiegen, op je kreetjes zijn gespitst, 956 : 1

Zorgzaam
geduldig, zorgzaam, sterk en trouw,/ door heel het leven heen. 963 : 1
Onze Vader in de hemel,/ U staat zorgzaam om ons heen. 1006

Zot
een zot, die ziet en niet verstaat,/ een dier, het weet niet waar het gaat. 073 : 8

Geen koning, maar een zot! 173 : 4

Zout
Zout is de nasmaak van / een overmaat van boosheid; 107 : 16

Laat ons het zout der aarde zijn,/ het licht der wereld, klaar en rein. 838 : 1

Zo vaak
Spreek zelf in mij het rechte woord./ Zo vaak ik woorden voor U vond, 944 : 3

Zoveel
Heer, zie toch, onder zoveel slagen / bleven wij altijd naar U vragen, 044 : 9

Zijn er weer zoveel pelgrims gekomen 170 : 1
was er zoveel nog te doen deze keer? 170 : 1
naar de stad van zoveel mensen 178 : 13
Dank U voor zoveel goede dingen 218 : 3
Hij kwam toen niemand naar Hem riep,/dit licht dat zoveel luister schiep. 488 : 4
aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd? 510 : 3

En lokt ook nog zoveel ons aan, / tot wie zouden wij anders gaan? 531 : 3
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein. 599 : 4
De Vader laat niet in het graf / zijn kind dat zoveel vreugde gaf, 637 : 2
een herder van zovelen / is vader Abraham, 803 : 4
Er is zoveel, er zijn zovelen / tussen ons in, zoveel verdriet 855 : 3
dat elk nu toch God roem' en prijze,/ die ons zoveel weldaden doet. 865 : 2
Gij die hem/haar toch van harte kent / en zoveel om hem/haar geeft, 963 : 3
Met zoveel gaven aan ons gegeven,/ voor zoveel leed, zoveel gemis. 1005 : 5

Zover
Zover het oosten van het westen vandaan is,/ zover van ons af werpt Hij al onze zonden 103d : 2

dat wij zover zouden gaan / in zijn voetstappen te treden. 651 : 1
de maan zijn lichte banen trekt,/ zover het verste land zich strekt. 871 : 1
zo ver weg hier vandaan / en wij roepen : kyrieleis./ Met de engelen mee op reis 964

Zowaar
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -/ Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden. 942 : 3
Mijn God zijt Gij, U wil ik danken,/ zowaar als ik leef. 118a : refr.
Ik spreek U uit, ik noem uw naam,/ zowaar als ik leef. 118a : voorz.

Zozeer
Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,/ mijn hart wat kwelt gij u zozeer? 043 : 5
Laat vuur en wind hen achtervolgen./ Sla hen, o Heer, zozeer verbolgen 083 : 5

Geef dat wij niets zozeer begeren,/ als dat ons kind U kennen zal, 778 : 3
Want Hij die zozeer anders is / dan al wat wij vereren,/verscheen in de geschiedenis 825 : 7
zozeer ons toegenegen / en zo veeleisend, Gij, 851 : 1
Zou ik niet van harte zingen / Hem die zozeer mij verblijdt? 903 : 1

Zucht
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten / in klacht op klacht. 022 : 1
maar geef mij antwoord op mijn zuchten!/ Zie mij gebukt door 's vijands druk: 055 : 1
want uw gerechte toorn verslindt de tijd,/ zodat ons leven als een zucht verglijdt. 090 : 5

Van eerste kreet tot laatste zucht / leef ik in U, en U in mij. 939 : 3

Zuchten
en leg mijn noden voor U neer./Hoor naar mijn zuchten en mijn smeken: 005 : 1
met zuchten en geschrei;/ door eigen schuld vergaan mijn krachten, 031 : 8
Al mijn zuchten, al mijn bange / zielsverlangen / breng ik voor uw aangezicht. 038 : 6
Hij zal komen, de geduchte;/ hun die in de kerkers zuchten, 102 : 9

Een dankgebed, een hart dat zucht - 252 : 3
Alles wat leeft,ja heel de schepping zucht. 592 : 1
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping, wachtend op het woord dat zij baren mag. 701 : 1
Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint, 720 : 1
Hij is de Geest, die in mij / en met mij 'Vader!' zucht. 902 : 3
dan zucht de Geest in woorden / die onuitzegbaar zijn. 902 : 4

Zuid, Zuiden
en 't zuiden hoort naar mijn bevelen./ Heel 't land zal 'k meten en verdelen. 060, 108 : 3

Gij die de schepper zijt van ’t noorden en het zuiden, 089 : 5

In Christus is noch west noch oost / in Hem noch zuid noch noord, 969 : 1
Laat zuid en noord nu zijn verblijd,/ Hem prijzen west en oost. 969 : 4

Zuidenwind
Hij spreekt: de zuidenwinden komen;/ dan smelt het ijs: de wateren stromen. 147 : 6

kom, doorwaai de bomen, / zachte zuidenwind, 505 : 3

Zuigen
uit het slijk van dit zuigend moeras. 040a : 1

Zuil
Gij grondde de aarde op haar zuilen,/ onwrikbaar, eeuwig van duur, 104a : 2
laat onze dochters ranke zuilen zijn / van een paleis dat blinkt in zonneschijn. 144 : 5

Zuiver
en in een zuivere schaal weegt Hij hun daden./ Geweldenaars treft zijn verbolgenheid 011 : 2
Gods woord alleen spreekt woorden die niet falen,/zuivere woorden, onvervalst en klaar, 012 : 4
Alleen Gods weg kan tot het doel geleiden,/zijn woord is waar en zuiver te allen tijde. 018 : 9
kostbaarder dan zuiver goud / is het woord des Heren. 019a : 4
zijn hart en handen zuiver houdt / van kwade trouw en valse eden. 024 : 2
aanschouwende hoe schoon en zuiver is / zijn licht, verlichtende de duisternis. 027 : 2
Opdat ik waarlijk zuiver ben van zin,/ hebt Gij uw wijsheid in mijn hart gegeven. 051 : 3
God, herschep mijn hart, herschep mijn hart,/ maak het zuiver. 051a : refr.
voor ’t zuiver hart dat leeft in vrede./ Maar ik was bijna uitgegleden. 073 : 1
Vergeefs was ik mijn handen rein,/ zoek zuiver in mijn hart te zijn. 073 : 5

Laat uw geweten zuiver zijn 214 : 3
Zuivere vlam, verdrijf met je licht de angsten van ons hart./de schaduw van de dood. 458
Het hemels lam stond wit en licht / in ’t zuiver water opgericht. 516 : 3
werd Hij gedoopt, dat zuiver lam,/ de volheid der geslachten. 522 : 1
zuivere klanken over de aarde;/heel deze ruimte is een jubelzang. 595 : cantor
Halleluja!/Verlang als pasgeboren kinderen/naar de zuivere moedermelk./Halleluja! 640a
Gelukkig die zuiver van hart zijn,/ want zij zullen God zien. 734 : 8
zo zoet, en zo zuiver, zo innig weerklinken. 752 : 4
en liefelijk leven zij zuiver van zinnen. 752 : 5
Er wordt een nieuwe stad gebouwd,/ de straten zijn van zuiver goud, 776 : 1, 2 ,3
al wie met een zuiver hart / U eenmaal ziende zal ervaren, 996 : 3

Zuiveren
Zuiver mij geheel van mijn zonde,/ reinig mij van wat ik misdeed. 051a : 2
Maar ik heb lief al wat Gij openbaart./ Gij zuivert de aard, verdelgt de overtreder. 119 : 45

ons doen en laten zuiveren en dragen 217 : 4
ons zuivert en doet opstaan en muren breekt, 343 : 3
een koele bries die zuivert. 691 : 1
Gezuiverd en belegen is de wijn,/ zo rood als bloed, gerijpt tot heil en zegen; 762 : 2
Het helder water stromend uit jouw bronnen/wast onze voeten, zuivert onze wonden 998 : 4

Zuiverheid

Dan leef ik met de mijnen voor altijd / in zuiverheid. 101 : 2

Daar klinkt het halleluja / in volle zuiverheid, 750 : 7
ik Hem nog volg, ziek en verbeten,/ en naar zijn zuiverheid verlang. 855 : 4

Zullen (= moeten)
Gij zult geen vreemde goden maar Mij alleen aanbidden voortaan. 320 : 1

Zuster
Ik ben in mijn hof gekomen,/ o mijn zuster, mijn bruid./ Ik neem de mirre 629 : 2
Ik ben in mijn hof gekomen,/ tot mijn zuster, mijn bruid:/ hemel op aarde, 629 : 7
Ik zing voor U en zuster maan/ en alle sterren om haar heen, 742 : 3
Ik zing voor U en zuster water,/ die de diepste dalen drenkt 742 : 4
Ik zing voor U en zuster dood,/ die mij een leven lang omarmt. 742 : 7
Zuster wijsheid, kom en help ons,/ voed wie nieuw geboren wordt. 849 : 3

Zuurdeeg
Het oude zuurdeeg, doe het weg,/ wij zijn in Hem herschapen. 618 : 7

Zwaaien
wil men de oorlogsfakkel zwaaien./ Heer, laat hun haan geen koning kraaien. 083 : 4

Kinderen zwaaien takken, zingen: 'Zegen voor wie komt in de naam van de Heer!' 553 : 1
Zwaai de takken heen en weer:/ zegen en vrede voor de Heer! 555 : 2
Hoe vrolijk treedt Hij aan,/ zwaait met zijn zegevaan: 623 : 2
groeten je vrolijk, juichen overal. En de bomen doen mee, kijk ze zwaaien naar hun God 878

Zwaan
De zwaan en de zeboe 163a : 3
En Luther zingt er als een zwaan / en Bach, de grote Bach, 737 : 18

Zwaar
Zolang, o God. houd ik nog hoop./Ik ben U toevertrouwd./Verlos mij van mijn zware last. 013a : 3
Ik heb tegen U, o Heer,/ zwaar en menigmaal misdreven. 025 : 5
Ik heb eerst lang mijn schuld verzwegen,/ maar ik kon die zware last gewoon niet aan. 032a : 1
Boven 't hoofd groeit mij het kwade / van mijn daden,/ al te zwaar werd hun gewicht. 038 : 3
Ik ben, o Heer, in ongerechtigheid / geboren en in zware schuld gebonden. 051 : 3
De les was hard, die Gij ons gaaft,/ met zware wijn hebt ge ons gelaafd. 060 : 2
Wek op uw kracht en kom bevrijden / uw volk dat Gij zo zwaar kastijdde. 080 : 2
Onder lasten zwaar / waart gij haast bezweken./ Groot was het gevaar - 081 : 5
De Heer heeft mij wel zwaar geslagen,/ maar niet verlaten in mijn nood, 118 : 6

Geef ons in deze zware tijd 240 : 2
Mijn adem opgekropt. / Mijn hart van leegte zwaar. 323 : 1
Het woord dat ik jou geef is niet te zwaar, is niet te hoog, jij kunt het volbrengen. 334
Hoevele zware nachten / van bitterheid en pijn 445 : 3
Die woorden zul je weten./Een leven zwaar te dragen / heeft Hij je aangezegd. 529 : 1
voerde daar een zware strijd / veertig lange dagen. 539 : 1
bleef het in de zware strijd / met Gods woorden wagen. 539 : 5
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart. 592 : 1
Dat ik niet uitval, dat wij allen/ zo zwaar en droevig als wij zijn 601 : 1
maar dit is mij te zwaar./ Heer, blijf mij niet ontroeren. 649 : 4

Laat horen hoe die zware last / ons afgenomen is. 706 : 3
dat de dood eens komt / en het lied verstomt,/ zwaar valt het, 714 : 7
Lang valt de tijd en zwaar is ons geding,/bang is de strijd en vol vertwijfeling, 727 : 5
De mensen hebben zorgen / het brood is duur, het lichaam zwaar, 807 : 4
zijn zwaar van regen, overvloed / van zegen die geneest. 943 : 3

Zwaar wegen
want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,/mijn leven werd zo dor als dorstig land. 032 : 1

Zwaard
Hij wet zijn zwaard en zal het heffen / om de hardnekkigen te treffen 007 : 5
Sla met uw zwaard de goddelozen,/ doe mij ontkomen aan hun macht 017 : 5
Grijp schild en zwaard, ja snel te wapen / en sla de wolven, red de schapen. 035 : 1
Maar straks worden de bogen stukgebroken/en 't godloos hart valt in zijn eigen zwaard. 037 : 5
Nee, niet de zwaarden in hun hand,/ uw arm heeft hun ruim baan gegeven, 044 : 2
Geen boog kan mij ter redding baten,/ ik wil mij op geen zwaard verlaten. 044 : 3
Gord aan, o held, het zwaard van uw regering/en hoed uw volk voor knechtschap en ontbering;045:2
vuurspuwend en met tongen scherp als zwaarden./Verhef U boven alle hemelen, Heer, 057 : 3
scherp als een zwaard is wat zij zeggen./ Sla acht op wat zij overleggen: 059 : 3
Gij laat door 't zwaard hen achterhalen./ Jakhalzen vallen op hen aan. 063 : 4
Gij die het zwaard breekt en het schild / en die de oorlog niet meer wilt, 076 : 2
Gij wendt des konings zwaard, zijn leger houdt geen stand. 089 : 15
O God, die vorsten in de vrijheid zet,/ David, uw knecht, hebt van het zwaard gered, 144 : 4
een zwaard dat voor de trots der volken / Gods wrake zal vertolken. 149 : 4

met een brief en met een zwaard 189 : 1
En een smidse van 't huis onzes Heren / maakt het zwaard tot een ploegschaar,
de speer tot een zicht. 447 : 3
aleer ze nauwlijks zijn geboren,/en zoveel zwaarden rood geverfd? 510 : 3
De vredeskoning! Kijk die vredeskoning./Geen zwaard, geen speer; met blote hand 549 : 3
De wagens, de paarden,/ de wapens, de zwaarden, 550 : 2
en het was haar in haar lijden / of een zwaard haar kwam doorsnijden 573 : 2
Geen vlammend zwaard verspert de weg,/ de engel die het voerde zegt 628 : 3
Heer, blijf mij niet ontroeren./Ik stond wel voor U klaar,/als ik een zwaard mocht voeren 649 : 4
Hij sterft en zij komt nader,/ een zwaard doorsteekt haar hart. 740 : 3
Dood door het zwaard, zijn hoofd de prijs,/ begraven met een weeklacht. 741 : 4
Dan komt, zonder stokken of zwaarden,/ men tot u 'Het ga u wel!' 770 : 1
Houd wat Gij hebt ondernomen,/ klief het duister met uw zwaard. 1008 : 3
de strijd voor 't rijk aanvaarden,/ dat niet rust op 't scherp van zwaarden. 1012 : 3
een ploegschaar maak je van je zwaard,/ een snoeimes van je speer. 1016 : 1, 4

Zwaarste
vlood al het heer ten dage van het strijden / en moest de zwaarste nederlagen lijden. 078 : 4

Eens zal Hij u bevrijden / ook van de zwaarste last, 904 : 5

Zwaarte
de zwaarte van de slaap verlicht 236 : 6
Ik voel de zwaarte van mijn schuld 242 : 4
en van de zwaarte van de wereld 252 : 2

Zwaartekracht
Soms gaan wij op de vleugels van een lied / en durven onze zwaartekracht vergeten. 946 : 2

Zwak, de Zwakke
O steun de zwakken, breek de macht der bozen / en doe te niet de kracht der goddelozen! 010 : 5
Sla op mijn zwakke smeken acht / en red mij van de hete jacht. 142 : 5
Hij is het licht der blinden,/ der zwakken steun en staf. 146a : 6
Hij, die het al heeft in zijn hand,/houdt ook ons zwak geloof in stand./Halleluja! (2 x) 146c : 4
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen. 149 : 3

zijn kracht is niet te zwak voor aardse nood. 223 : 2
en dat ons zwakke lichaam leeft / vanuit de kracht die Gij het geeft. 360 : 4
Roekeloos, kleingelovig,/zwak en niets meer. 361 : 3
het is een stamelend, ontoereikend teken,/een zwak en machteloos mensenwoord 364 : 3
sterker dan de machten / zijn de zwakke krachten,/vuur dat U ontsteekt. 422 : 2
Zult Gij, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht, 446 : 1
O kom, een zwakke zonder macht,/als koning heersen in Gods kracht 446 : 5
al wat ik doe, al wat ik wil,/ het is te zwak, te koud, 512 : 4
geleid met milde vaste hand / ons zwakke vlees in zekerheid. 670 : 3
Toch worden de zwakken nog steeds onderdrukt,/ en ouders en kinderen strijden. 772 : 3
en er listen zijn en lagen / en ik zwak ben en ook bang, 779 : 4
Je hebt in liefde trouw beloofd,/ een zwak, een kwetsbaar woord 794 : 2
Jezus, U bent Heer, en ik ben uw zwakke kind. 936 : 3
O zo zwak en vol verdriet / lag je bang te beven, 957 : 2
de zwakken in de poort,/ want hoofd en lichaam zijn in pijn 994: 2
nemen het voor de zwakken op,/ lopen aandachtig achteraan. 1002 : 3

Zwakheid
Laat mij toch nimmermeer uw toorn verwekken,/verstoot hem niet die U in zwakheid dient. 027 : 5
Wacht op de Heer, die u in zwakheid schraagt,/ wacht op de Heer en houd u onversaagd. 027 : 7
Zie onze zwakheid aan, God van genade,/ en doe verzoening over onze daden. 079 : 3

Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,/wil mij vergeven wat ik U misdeed; 381 : 1
Christus is gekomen in ons aards bestaan,/ nam onze gestalte, onze zwakheid aan, 574 : 2
hun zwakheid bewaart deze wereld voor God. 752 : 5
U woont in onze zwakheid,/slaaf en nietig mens / en wij aanschouwen uw almacht. 882 : 2
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont / beschaamt de ogen van de sterken. 1001 : 1

Zwakte
U houdt van mij. Heer, ik weet het nu: in mijn zwakte draagt U mij. 891 : 1

Zwaluw
De mus, de zwaluw vindt een woning./ Haar jongen zijn in veiligheid. 084 : 2
Een zwaluw voedt haar jongen op / bij U onder de pannen, God. 084a : 2

een zwaluw die wil rusten /vindt veilig onderdak 480 : 3
beschutting voor de wingerd,/ de zwaluw bouwt haar nest. 819 : 1
de zwaluw voedt haar jongen./ De bronnen ruisen overal,- 977 : 3

Zwanger gaan, Zwanger worden
Zij die bevrucht zijn door het kwade/ gaan zwanger aan verkeerde daden 007 : 6

‘Toen heeft mij God geopenbaard: / De maagd wordt zwanger en zij baart. 739 : 1
Dit heb ik in mijn hart bewaard:/ van zijn woord word ik zwanger.’ 739 : 1

Zwart
Waarom ga ik gebukt van smart,/ gekleed in somber zwart? 043 : 2
Ik verlang zo naar het licht,/ naar wat kieren in het zwart. 088a : 2
het water zwart en diep / heeft al hun moed bedolven. 107 : 11
dan is het duister dicht en zwart. 143 : 4

de lucht zag zwart van stof 169 : 3
in deze zwarte nacht 242 : 3
Dat hoge woord, geschreven wit op zwart, 324 : 3
waarin het leven als een licht zou schijnen/opdat het zwarte duister zou verdwijnen 455 : 6
Geef Hem uw hart, hoe koud en kil,/ hoe zwart dat moge zijn - 507 : 4
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart. 592 : 1
Zoveel is zwart van kwaad en pijn./ Maak door uw licht de wereld rein. 599 : 4
Hem, het woord van God,/ uit de zwarte dood / in het leven riepen. 645 : 5
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart. 740 : 3
Hing niet het wolkendek zo zwart / van twijfel om ons heen, 753 : 5
weet Hem nabij, ook in de tijden / die dreigend zwart zijn als de nacht. 905 : 1
glinsterend in het zwart gewelf,/ sterren, ongetelde, - 919 : 2
dat je had verborgen in de zwarte grond,/ en waaruit een grote boom ontstond. 923 : 1

Zwartst
in het zwartste uur 261 : 4
tegen de zwartste hemel aangeschreven: 362 : 1
tot in de zwartste hel / blijft Hij mijn metgezel. 623 : 7

Zwavelregen
De Heer zal vuur en zwavelregen zenden./ Een hete wind steekt op en schroeit hun grond 011 : 3

Zweep
de zweep, de stok die diep deed bukken,/verbrijzeld zijn ze, stuk voor stuk, 482 : 2
zag de zwepen, zag het slaan, 573 : 7

Zweet
Here, om uw bloedig zweet,/ als Ge alleen de wijnpers treedt, 558 : 5
Zijn bloed met zijn zweet had zijn haren doordrenkt. 583 : 1
Ik zing voor elk die draagt in vrede / huiver, tranen, bloed en zweet. 742 : 6

Zwelgen
Zijn toorn verzengt wie zwelgen in het kwade. 011 : 2
Laat hen niet triomfantelijk / zwelgen in al mijn ongeluk. 035 : 9

Zwellen
gij wordt een brede stroom / die met de eeuwen zwelt. 672 : 2
De beken zwellen en de vijvers zijn / weer koel en rein. 678 : 3

Zwemmen
Alleen de dood zwemt met hen mee 178 : 7

Zweren

God maakt een eind aan alle leugen,/ maar heil de mens, die bij Hem zweert! 063 : 4
aan hem en aan zijn huis heb ik mijn eed gezworen, 089 : 2
Wat Ik gezworen heb aan David, dat houdt stand, 089 : 13
Ik ben de waarheid zelf, zou Ik bedrieglijk zweren? 089 : 13
Nog heden, hoort zijn stem die zweert:/ laat niet uw hart zich onbekeerd 095 : 4
Hij hief zijn hand om te verderven./ Hij zwoer hun dood in de woestijn, 106 : 12
De Heer heeft onherroepelijk gezworen,/ dat gij als Melchisedek zijt gewijd. 110 : 4
dat in de duisternis mijn schreden richt./ Ik zwoer en ik begeer het waar te maken, 119 : 40
Aan hem, aan uw gezalfde zoon,/ hebt Gij gezworen bij uw eer: 132 : 8

gelijk Hij eens gezworen had 158a : 1
zoals gezworen eens aan Abraham zijn vriend 158c: 1
Hij vangt hen in zijn licht, zijn zon gaat stralend op 158c : 3
aan Israël gezworen 176 : 5
Hij heeft een eed gezworen / aan elk die Hem vertrouwt: 864 : 2
de Heer zweert bij zijn leven,/ dat Hij u niet verlaat. 864 : 3

Zwerk
Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,/ de vruchtbaarheid der aarde is uw werk. 104 : 4

Zwermen
Zij zwermden om mij heen als bijen,/ zij waren dreigend om mij heen 118 : 4

Zwerven
Het wild dat in het woud zijn schuilplaats heeft,/dat zwerft en vrij op duizend bergen leeft. 050 : 5
Doe niet terstond die trotsen sterven,/ maar laat ze dolen, laat ze zwerven, 059 : 4
Want alles keert zich tegen mij./ Ik zwerf door al de vale streken, 088 : 2
en dat hun kinderen zouden zwerven / en balling in den vreemde zijn. 106 : 12
Al wie verbijsterd zwierven / ver buiten heg en steg 107 : 2
Ik weet dat zwerven bitter smaakt,/maar heel mijn zoekend leven-/Gij hebt het zoet gemaakt. 119a:3

zwervend terzijde in uw tent gedoken - 164 : 2
en Israël heeft gezworven / vier maal tien jaren lang 540 : 4
De wereld gaf / Hem slechts een graf,/ zijn wonen was Hem zwerven; 590 : 2
Uit Abraham geboren / die zo gezworven heeft 803 : 3

Zwerver
waar zwerver, vreemdeling een haven vindt 223 : 2
Als gij de zwervers niet uw woning biedt/ durf Ik uw vasten niet vertrouwen. 537 : 2

Zwerversleger
Het zwerversleger komt tot staan 204 : 3

Zweven, Gezworven
geuren ontelbaar zweven af en aan./ Onvoorstelbaar wonderlijk gedaan. 008b : 3
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog / op vleugelen van de stormwind van omhoog, 018 : 3
rondom de berg die Hij zich had verworven./Hij heeft zijn volk dat zolang heeft gezworven, 078 : 19

zweeft de duif 163a : 4
o Geest, die boven de afgrond zweeft 239 : 3
Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,/ zoekend naar een plaats onder de hemelboog 701 : 2
Als de oceaan haar krachten toont,/zweef ik met U hoog boven de storm. 940 : refr.

Zwichten

als alles valt, moet gij dan ook niet zwichten?’	011 : 1
Lijkt het of de aarde zwicht,/ wankelt recht en zekerheid,	075 : 2
in donker het geloof niet zwicht	236 : 5
Ik wil niet langer zwichten	250 : 4
Het geloof leeft in dat licht / waarvoor al het duister zwicht.	433 : 4
De zonne, voor wier stralen / het nachtelijk duister zwicht,	444 : 4
Hopen en uitzien naar het licht,/hopen, weten dat het kwade zwicht,	465
waarvoor zelfs serafijnen zwichten / als vuur dat vuur tot branden dient,	548 : 4
Alles zal zwichten en verwaaien / wat op het licht niet is geijkt.	601 : 3
De Zoon, voor wie het duister zwicht,/ de Zoon is als de zon zo licht!	637 : 1
lijf en ziel zijn niet gezwicht,/ hebben weer hun kracht gevonden.	856 : 1

Zwoegen

Alleen te leven om te zwoegen,/ te zuchten voor de dag begint,	720 : 1
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen	830 : 2

Zwijgen

Zij zochten hulp, geen mens koos hun partij,/riepen tot God, die zweeg en streed voor mij.	018 : 12
Wij willen dat de stemmen zwijgen / die thans U tegenspreken,	020 : 3
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?/ Hoe blijft Gij zwijgen?	022 : 1
Mijn God, roep ik overdag, en Gij zwijgt,/ik roept het ’s nachts, en Gij laat mij maar roepen.	022a : 1
Ik roep tot U, mijn rots, mijn Here!/ Blijf U niet zwijgend van mij keren,	028 : 1
Ik kwijnde weg, zolang ik zwijgen wilde,/ in zelfbeklag mijn levenskracht verspilde,	032 : 1
zwijg niet van uw genade, uw waarheid.	040a : 3
Wanneer ik zweeg, dan zoudt gij, goddelozen,/ nog denken: God heeft mijn partij gekozen.	050 : 9
Was het een vijand die mij tergde,/ ik zou mij zwijgende verbergen,	055 : 4
Zal ik dan in het niet verzinken moeten,/ in het moeras des doods, waar alles zwijgt?	069 : 1
De godsspraak zwijgt, geen teken dat voorspelt,/ geen ziener wilt Gij aan uw knechten zenden	074 : 5
Uw oordeel klonk in storm en donder,/ de aarde vreesde en zweeg daaronder.	076 : 4
Zwijg niet, o God, verhef uw woord,/ laat niet de vijand ongestoord	083 : 1
God, die ik loof te allen tijde,/ zwijg niet, kom haastig tussenbeide.	109 : 1
Die ons verdrukte sprak van spel en zangen,-/ wij lieten zwijgend onze lieren hangen.	137 : 2
Doe mij, Heer, te rechter tijd zwijgen,/ laat mij niet spreken zonder grond,	141 : 3
verstommen en zwijgen ontsteld	151 : 4
Ik wil niet zwijgen, ik zal zingen	153 : 1
Om Sions wil zwijg ik niet stil	176 : 1
zwijg toch, waarom stoort gij	182 : 1
De donkere bossen zwijgen	246b : 1
Die dan, als onze beden zwijgen	248 : 2
Grote God, Gij hebt het zwijgen / met uw eigen,/met uw lieve stem verstoord.	317 : 1
dat in ons zwijgt en waakt en weet,	325 : 1
Valt om ons heen steeds meer het diepe zwijgen,	511 : 6
Maar al zweeg heel Israël,/ dan nog riepen stenen wel:	554 : 2
Om het zwijgen, het geduld,/ waarmee Gij de wet vervult,	558 : 6
Hij zweeg en leed voor hen, / Hij deed dit ook voor hen.	560 : 2
Hij gaf ons zwijgende een teken / en kwam ons voet voor voet nabij,	569 : 2
Hier zwijgt het hoge denken:/ God trad in ons gemis	581 : 1
Zijn zwijgen voor de rechter / wordt nog door ons gehoord:	581 : 3

en Gij, Gij zwijgt,/ het wordt ons al te bang. 591 : 2
Heerlijk verschenen is de dag / waarop ons lied niet zwijgen mag. 621 : 1
die niet dreigde als Hij leed,/ maar het zwijgend heeft verdragen. 651 : 3
Zijn zwijgen is van goud,/ zijn woord is ons behoud / in leven en in sterven. 689 : 2
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;/niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is 701 : 3
Daar hangt Hij, roept zijn Vader;/ de hemel zwijgt, kleurt zwart. 740 : 3
Zaligheid mateloos,/ gij maakt mij sprakeloos,/ zie ik zal zwijgen. 746 : 2
roep hen die men dwong te zwijgen,/ die de wereld heeft geweerd, 769 : 3
Niemand kan de wond nog helen -/ zwijgend buigen wij het hoofd. 795 : 1
Leven is vragen / wachten verdragen / zwoegen en zwijgen 830 : 2
Tijd van zwijgen zin vergeten / nergens blijven niemand weten 845 : 2
Zwijgend in de eigen schuld / duchten wij het duister. 859 : 3
Hij zal naast je zijn, in liefde zwijgen,/ van vreugde juichen,/ jij zult zingen: 879 : 3
mijn stilte is vergeven,/ mijn zwijgen keurt Gij goed. 894 : 1
God is in ons midden, laat nu alles zwijgen / alles in ons voor Hem neigen. 906 : 1
de bergen worden vereffend,/ de zee zwijgt voor de Heer. 990 : 4

tot Zwijgen brengen
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt / en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen 008c:

Zwijn
Hij leidde me dan langs diepe ravijnen,/ ik schrok niet van gevaarlijke zwijnen. 023d : 3

Zij, Zijde (kant)
Zij dringen op van alle zijden,/ belagen ons van overal, 017 : 4
Groot wordt zijn roem, zo Gij hem helpt./ Hij zal naar alle zijden 021 : 4
vrees ik geen kwaad, want Gij zijt aan mijn zijde/met stok en staf, tot troost en tot geleide. 023 : 2
Al moet ik door het doodsravijn,/ U gaat steeds aan mijn zij. 023c : 3
Wat mij benauwt, Gij stelt U aan mijn zij,/omringt met liederen van bevrijding mij! 032 : 3
hoe lang zult Gij nog wachten?/Zie toch, aan alle zijden/plant zich het onrecht voort, 092 : 4
God gaf een wolk die hen geleidde,/ een vuur in 't duister aan hun zijde. 105 : 15
Ik werd benauwd van alle zijden / en riep de Heer ootmoedig aan. 118 : 2
Ik zoek U met mijn ganse hart, o Heer,/ leid mij niet af ter zijde en ten kwade. 119 : 4
en zij aan zij gehecht, aaneengevoegd,/ als doel de stammen aangezegd! 122a
Als ik ontwaak, Gij blijft mij leiden,/ ik vind U altijd aan mijn zijde. 139 : 11
Ik draaf als een paard aan uw zij, Heer./ U draagt mij op vleugels van wind. 139a : 4
Zij rukken aan van alle zijden./ Verijdel Gij hun sluw complot. 140 : 5

Zijn mannen stonden zij aan zij 172 : 5
Blijf ons geleiden, ga aan onze zijde 212 : 5
Gij waakt en draagt en vraagt aan mij / of ik verdragen kan / uw schaduw aan mijn zij 265 : 1
Geen ander is aan onze zij / een licht, een schild, een God als Gij! 414
te zijner ere klinken./ Hij staat voor altijd aan mijn zij. 518 : 6
omdat Hij, in zijn uur gekomen,/de aarde aan zijn zijde vond! 526 : 3
Om uw kruis, Heer, bidden wij,/ om de speerstoot in uw zij, 558 : 9
Laat mij huilen aan uw zijde,/ laat het kruis ook mij doen lijden, 573 : 13
de stukgestoten zijde,/zij zijn van ons, van hem. 579 : 4
- Zie, Thomas, mijn doorboorde zij,/ mijn handen, voeten allebei, 620 : 8
het land voor ons open./ Met Jou aan mijn zij,/ met Jou op mijn pad 697 : 1
dat van alle zijden / mensen samenstromen,/ pelgrims welgekomen 732 : 4
Zou soms de last ons hinderen,/ Hij gaat aan onze zij. 799 : 5
Teistert de koorts je met scheuten van vuur,/ik blijf aan je zijde, hoe lang het ook duurt 1007 : 4

Zij, Zijde (stof)

dat is de zijde, het brokaat waarin Gij, vorst, U vinden laat	469 : 11

aan de Zijde staan

en zie, de koningin staat aan uw zijde,/ stralend als goud, verliefd op uw geleide…	045 : 4

ter Zijde leggen

Gij, de koning der getijden,/ legt ze achteloos ter zijde.	102 : 12

Zijnde

Zijn woord is van het zijnde / oorsprong en doel en zin.	513 : 4
Bron van het zijnde,/ groot zijt Gij: eeuwig oneindig,/ en zo nabij.	987 : refr.

Zijn, de Zijne, het Zijne

Hij is een kracht voor al de zijnen!/ Hij zal hun tot een hulp verschijnen	028 : 5
ja, Hij kent de zijnen,/ Hij laat niet verkwijnen / wie zijn hulp verbeidt.	033 : 7
nu Hij als rechter zetelt en de zijnen / dagvaardt om voor de vierschaar te verschijnen.	050 : 3
Het land waarin de afgod troont,/ wilde Hij aan de zijnen schenken.	111 : 3
Gods waarheid zal voor al de zijnen / als zonlicht in het duister schijnen.	112 : 2
Vertrouw op God, gij die de Here vreest,/ die altijd voor de zijnen is geweest	115 : 5
Voor ’t oog van al de zijnen zal ik Hem / offers van dank voor mijn beloften brengen,	116 : 8
De Heer gedenkt in gunst de zijnen./ Hij kroont de zwakken en de kleinen.	149 : 3
in de harten van de zijnen,/in de wereld wijd en zijd,	449 : 3
heeft de beesten als de zijnen,/laat zich steken in dit kot,	478 : 3
Christus aan het licht gekomen / heeft de zijnen meegenomen.	639 : 2
Kent de herder nog de zijnen / sinds Hij eens de wolven sloeg?	664 : 2
Dan staan zij zingende / in het omringende / licht met de zijnen.	746 : 8
van heinde en ver zal men aan tafel gaan,/ de Heer is gul en goed voor al de zijnen.	762 : 1
want God noemt hen de zijnen / die laatgeboren zijn.	991 : 7
Christus en al de zijnen,/ versmaad hun smeken niet!	1009 : 2

om Zijnentwil

Om zijnentwil voert men u schatting aan / en ziet gij smekelingen voor u staan.	045 : 5
om zijnentwil zijn afgezworen./ Hij doet zijn roep uit Sion horen.	076 : 1
moet vooraf met Hem lijden / zijn kruis, om zijnentwil,	434 : 5
Wees elkaar om zijnentwil / niets dan liefde schuldig.	528 : 4